

Holy Bible

Aionian Edition®

כתביה הקודש
Hebrew Aleppo Codex

AionianBible.org
התרגם ההפוך הראשון בעולם
הוא זמין להעתיק ולהדפיס
קראו לו גם "התניך הסגול"

Holy Bible Aionian Edition ®

כתביה קדוש

Hebrew Aleppo Codex

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025

Source text: Unbound.Biola.edu

Source version: 2/7/2021

Source copyright: Public Domain

Hebrew scholars from Tiberias, Israel, 950

Vowels and the Masorah are omitted

Formatted by Speedata Publisher 4.21.5 (Pro) on 1/28/2025

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>

All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language

Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Additional Information:

Here are the list of extant passages from Aleppo, but be aware that any others are unmarked and supplied from other sources. The Aleppo text is missing all of the Pentateuch to the Book of Deuteronomy 28.17; II Kings 14.21–18.13; Book of Jeremiah 29.9–31.33; 32.2–4, 9–11, 21–24; Book of Amos 8.12–Book of Micah 5.1; So 3.20–Za 9.17; II Chronicles 26.19–35.7; Book of Psalms 15.1–25.2 (MT enumeration); Song of Songs 3.11 to the end; all of Ecclesiastes, Lamentations, Esther, Daniel, and Ezra-Nehemiah, https://en.wikipedia.org/wiki/Aleppo_Codex. Also vowels and the Masorah are missing. This text is for parallel reference only.

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

הקדמה עברית at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

עברית at AionianBible.org/History

- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
- 05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
- 08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
- 08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
- 10/20/24 - Gospel Primer handout format.
- 11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
- 01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.

תוכן העניינים

הברית הישנה

בראשית	נספח	11
שמות		51
מדריך קורא		
ויקרא	מילון	84
במדבר	מפות	108
דברים	עצה	141
Doré	איורים	170
ישוע		
שופטים		191
שמואל א		211
שמואל ב		237
מלכים א		259
מלכים ב		285
ישעה		310
ירמיה		344
יהזקאל		388
הושע		426
יואל		431
עמוס		433
עבירה		438
יונת		439
מיכה		441
נחום		444
חבקוק		446
צפניה		448
חגי		450
זכריה		452
מלאכי		459
תהילים		461
איוב		504
משלי		521
רות		536
שיר השירים		539
קהלת		542
איכה		548
אסתר		552
דניאל		559
עזרא		572
נחמייה		580
דברי הימים א		592
דברי הימים ב		615

וינרש את האדם וישכן מקרם לנו עדן את הכרבים ואת להט החרב המתחפכת לשמר את דרך עז החיים
(בראשית 3:24)

בראשית

הנדרלים ואת כל נפש החיים הרמשת אשר שרצו המים למים ואות כל עופ כנף למיניהם וירא אליהם כי טוב ²² ויברך אתם אליהם לאמר פרו ורבו ומלאו את הימים בימים והעופ ירב בארץ ²³ ויהי ערבות יהי בקר יום חמישי ²⁴ ויאמר אלהים תוכז הארץ נפש חיה למיניה בהמה ורמש וחוותו ארץ למיניה ויהי כן ²⁵ ויעש אלהים את חיות הארץ למיניה ואת הבהמה למיניה ואת כל רמש הארץ למיניה וירא אלהים כי טוב ²⁶ ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו ובדמותנו וירדו בדגת הים ובעופ השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ ²⁷ ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אותו זכר ונקבה ברא אותם ²⁸ ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וככשה וירדו בדגת הים ובעופ השמים ובכל החיים הרמשת על הארץ ²⁹ ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע אשר על פנוי כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכללה ³⁰ ולכל חיית הארץ ולכל עופ השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכללה ויהי כן ³¹ וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערבות יהי בקר יום החשש

2 **ויכלו** השמים והארץ וכל צבאם ² ויכל אלהים ביום השבעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השבעי מכל מלאכתו אשר עשה ³ ויברך אלהים את יום השבעי ויקדרש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשotta ⁴ אלה תולדות השמים והארץ בבראם ביום עשות יהוה אלהם- ארץ ושמים ⁵ וכל שיח השדה טרם היה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים ישרצעו המים שרצ נפש חיה ועופ יעופ על הארץ על פני רקייע השמים ²¹ ויברא אלהים את התנינים

1 בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ ² והארץ הייתה תהו ובתו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרוחפת על פני המים ³ ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור ⁴ וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך ⁵ ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא ליליה ויהי ערבות יהי בקר יום אחד ויאמר אלהים יהי רקייע בתוך הימים ויהי מבديل בין מים למים ⁷ ויעש אלהים את הרקייע ויבדל בין הימים אשר מתחת לרקייע ובין הימים אשר מעל לרקייע ויהי כן ⁸ ויקרא אלהים לרקייע שמיים ויהי מתחת השמים אל מקום אחד ותראת היבשה ויהי כן ¹⁰ ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוות הימים קרא ימים וירא אלהים כי טוב ¹¹ ויאמר אלהים תדרש הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן ¹² ותווצר הארץ דשא עשב מזריע זרע למיניהם ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למיניהם וירא אלהים כי טוב ¹³ ויהי ערבות יהי בקר יום שלישי ¹⁴ ויאמר אלהים יהי מארת ברקייע השמים להבדיל בין חום ובין הלילה והו לאחת ולמועדים ולימים ושנים ¹⁵ ויהיו למאורת ברקייע השמים להoir על הארץ ויהי כן ¹⁶ ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלה הימים ואת המאור הקטן לממשלה הלילה ואת הכוכבים ¹⁷ ויתן אתם אלהים ברקייע השמים להoir על הארץ ¹⁸ ולמשל ביום ובלילה להבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב ויהי ערבות יהי בקר יום רביעי ²⁰ ויאמר אלהים- ישרצו המים שרצ נפש חיה ועופ יעופ על הארץ על פני רקייע השמים ²¹ ויברא אלהים את התנינים

מן הארץ והשקה את כל פניו האדמה 7 וויצר יהוה אליהם את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמה חיים וייה האדם לנפש היה 8 וויטע יהוה אליהם נן בעד-ז'-מקדם וישם שם את האדם אשר יוצר 9 ויצמה יהוה אליהם מן האדמה כל עץ נחמד לمرאה וטוב אמר אליהם לא תאכלו עץ הון 10 ומפרי העץ אשר בתוכך הון -- מאכל עץ הון נאכל 11 ומפרי העץ אשר בתוכך הון -- אמר אליהם לא תאכלו ממננו ולא תגעו בו פן תמתנו 12 ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתנו 13 כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממננו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים ירעדו טוב ורע 14 ותרא האשה כי טוב העץ למأكل וכי תאהו הוא לעיניים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפרי ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל 15 ותפקחנה עני שנייהם וידעו כי עירומים הם ויתפררו עלה תאהה ויעשו להם חנרת 16 וישמעו את קול יהוה אלהים מתחלך בנן--לידוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוכך עץ הון 17 ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו איכה 18 ויאמר את קלק שמעתי בן ואירא כי עירם אני ואחבא 19 ויאמר -- מי הניד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיך לבתוי אכל ממננו--אכלת 20 ויאמר האדם האשה אשר נתה עמדי הוא נתנה לי מן העץ ואכל 21 ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל 22 ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת אrror אתה מכל הבהמה ומכל חיות השדה על נחnek תלך ועפר תאכל כל ימי חייך 23 ואיבאה אשית בינך ובין האשה ובין רציך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב 24 אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנק--בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל לך 25 ולאדם אמר כי שמעת ל科尔 אשך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממננו--ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך 26 וקוץ 27 ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו ודרדר צמיה לך ואכלת את עשב השדה 28 בזעפת

הכות אותו כל מצאו ¹⁶ ויצא קין מלפני יהוה וישב
באرض נוד קדמת עדן ¹⁷ וידע קין את אשתו ותהר
ותולד את חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם
בנֵי חנוך ¹⁸ ווילד לתנוך את עיר עדן וליד ילד את
מחוויאל ומחייאל ילד את מתחשאיל ומתחשאיל ילד
את למלך ¹⁹ ויקח לו למלך שתי נשים שם האחת עדנה
ושם השניה צלה ²⁰ ותולד עדנה את יבל הוא היה--
אבי ישב אهل ומקנה ²¹ ושם אחיו יובל הוא היה--
אבי כל תפש כנור ועוגב ²² וצלה נם הוא ילדה את
תובל קין--לטש כל חרש נשחת וברזול ואחותו תובל
קין נעמה ²³ ויאמר למלך לנשיו עדנה וצלה שמען
קולי--נשי למלך האגנה אמרתי כי איש הרנתי לפצעי
וילד לחברתי ²⁴ כי שבעתים יקס קין ולמלך שבעתים
ושבעה ²⁵ וידע אדם עוד את אשתו ותולד בן ותקרה
את שמו שת כי שת לי אליהם ורע אחר--תחת הובל
כי הרנו קין ²⁶ ולשת נם הוא ילד בן ויקרא את שמו
אנוש או הוחל לקרה בשם יהוה

5 זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם
ברמות אליהם עשה אותו ² זכר ונקבה בראם ויברך
אתם ויקרא את שמו אדם ביום הבראם ³ ויהי אדם
שלשים ומאה שנה ווילד בדמותו צלמו ויקרא את
שמו שת ⁴ ויהיו ימי אדם אחריו הולידו את שת שמנה
מאת שנה ווילד בנים ובנות ⁵ ויהיו כל ימי אדם
אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה וימת ⁶ ויהי
שת חמיש שנים ומאה שנה ווילד את אנוש ⁷ ויהי שת
אחרי הולידו את אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה
וילד בנים ובנות ⁸ ויהיו כל ימי שת שתים עשרה
שנה ותשע מאות שנה וימת ⁹ ויהי אנוש תשעים שנה
וילד את קין ¹⁰ ויהי אנוש אחריו הולידו את קין
חמש עשרה שנה ושמנה מאות שנה ווילד בנים ובנות
ויהי כל מצאי יהרני ¹¹ ויאמר לו יהוה לכן כל
הרן קין שבעתים יקס וישם יהוה לקין אותן לבליו

אפיק האכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה
לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב ²⁰ ויקרא האדם
שם אשתו חווה כי הוא היה אם כל חי ²¹ ויעש
יהוה אלהים לאדם ולאשתו בתנות עדר--וילבשם
ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממן
החיים ואכל וחיו לעלם ²³ וישלחו יהוה אלהים מן
עדן--לעבר את האדמה אשר לקח משם ²⁴ וינרש
את האדם וישכן מוקדם לנגן עדן את הכרבים ואת
להט החרב המתהפהת לשמר את דרכן עין החיים
4 והאדם ידע את חווה אשתו ותהר ותולד את
קין ותאמר קניתוי איש את יהוה ² ותספ לולדת את
אחיו את הובל ויהי הובל רעה צאן וקין היה עבד
אדמה ³ ויהי מzech ימים ויבא קין מפרי האדמה
מנחה--ליהוה ⁴ והובל הביא נם הוא מבכורות צאנו
ומחלבה וישע יהוה אל הובל ואל מנהתו ⁵ ואל
קון ואל מנהתו לא שעשה ויהר לكون מאד ויפלו פניו
6 ויאמר יהוה אל קין למה חרה לך ולמה נפלו
פניך ⁷ הלווא אם תיטיב שת ואם לא תיטיב לפתח
חטאת רבעך ואליך תשוקתו ואתה תמשל בו ⁸ ויאמר
קין אל הובל אחיו ויהי בהיותם בשורה ויקס קין אל
הובל אחיו ויהרנהו ⁹ ויאמר יהוה אל קין אין האבל
אחיך ויאמר לא ידעתך השמר אחיך אני כי ¹⁰ ויאמר
מה עשית קול דמי אחיך צעקים אליו מן האדמה ¹¹
ועתה אරור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה
לקחת את דמי אחיך מיד ¹² כי תעבר את האדמה
לא תספ תחת כחה לך נוען ונדר תהיה בארץ ¹³ ויאמר
קין אל יהוה נדול עוני מנשא ¹⁴ הן נרש את היום
על פניו האדמה ומפניך אסתור והיית נוען ונדר בארץ
והיה כל מצאי יהרני ¹⁵ ויאמר לו יהוה לכן כל

וימת ¹² ויהי קין שביעים שנה וילוד את מהללאל
ויהי קין אחריו הולידו את מהללאל ארבעים
שנה ושמנה מאות שנה וילוד בניים ובנות ¹⁴ ויהי כל
בימים ההם ונם אחריו כן אשר יבוא בני האלים אל
בנות אדם וילדו להם חמה הנבראים אשר מעולם
אנשי השם ⁵ וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ
וכל יציר מחשבת למו רק רע כל היום ⁶ וינחם
יהוה כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו ⁷
ויאמר יהוה אמחה את האדם אשר בראשית מעל פניו
הארמה מארם עד בהמה עד רמש ועד עופ השמיים
כי נחמתי כי עשיתם ⁸ ונח מצא חן בעיני יהוה ⁹
אללה תולדת נח- נח איש צדיק תמים היה בדרתו
את האלים התהלך נח ¹⁰ וילוד נח שלשה בניים-
את שם את חם ואת יפת ¹¹ ותשחת הארץ לפני
האלים ותملא הארץ חמס ¹² וירא אלים את
הארץ ותנה נשחתה כי השחיטה כלبشر את דרכו
על הארץ ¹³ ויאמר אלים לנו קץ כלبشر בא
לפנוי- כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני מושחיתם
את הארץ ¹⁴ עשה לך תחת עציך גפר קנים תעשה את
התבה וכפרת אתה מבית ומוחוץ בכפר ¹⁵ וזה אשר
תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים
אמה רחבה ושלשים אמה קומתה ¹⁶ צהר תעשה
להבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה
בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תשעה ¹⁷ ואני
הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כלبشر
אשר בו רוח חיים מתחת השמיים כל אשר בארץ
ינווע ¹⁸ והקמתי את בריתך ואת באת אל התבה-
אתה ובניך ואשתך ונשי בנויך אתך ¹⁹ ומכל חיי מכל
בשר שנים מכל תביא אל התבה- להחותך אתך זכר
ונקבה יהיו ²⁰ מהעופ למיןך ומין התבאה למין
מכל רמש הארץ למיןך- שנים מכל יבוא אליך
להחותך ²¹ ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל
יהםת ²² ויהי קין שביעים שנה וילוד את מהללאל
ויהי קין אחריו הולידו את מהללאל ארבעים
שנה ושמנה מאות שנה וילוד בניים ובנות ¹⁴ ויהי כל
מי קין עשר שנים ותשע מאות שנה וימת ¹⁵ ויהי
מהללאל חמיש שנים וששים שנה וילוד את ירד ¹⁶
ויהי מהללאל אחריו הולידו את ירד שלשים שנה
ושמנה מאות שנה וילוד בניים ובנות ¹⁷ ויהי כל מי
מהללאל חמיש וחמש שנים ושמנה מאות שנה וימת
ויהי ירד שתים וששים שנה ומאת שנה וילוד את
חנן ¹⁸ ויהי ירד אחריו הולידו את חנן שמנה מאות
שנה וילוד בניים ובנות ²⁰ ויהי כל מי ירד שתים
ששים שנה ותשע מאות שנה וימת ²¹ ויהי חנן חמיש
שנה וילוד בניים ובנות ²³ ויהי כל מי חנן חמיש
ששים שנה ותשע מאות שנה וימת ²⁴ ויהי כל מי חנן את
האלים ואינו כי ליה אתו אלים ²⁵ ויהי מושחה
שבע ושמנים שנה ומאת שנה וילוד את למלך ²⁶ ויהי
מושחה אחריו הולידו את למלך שתים ושמונים שנה
ושבע מאות שנה וילוד בניים ובנות ²⁷ ויהי כל מי
מושחה תשע וששים שנה ותשע מאות שנה וימת
בן ²⁹ ויראה את שמו נח לאמר זה ינחמו ממעשו
ומעצבון ידינו מן הארץ אשר אריה יהוה ³⁰ ויהי
למלך אחריו הולידו את נח חמיש וחמש שנים
מאת שנה וילוד בניים ובנות ³¹ ויהי כל מי למלך
שבע ושמנים שנה ושבע מאות שנה וימת ³² ויהי נח
בן חמיש מאות שנה וילוד נח את שם את חם ואת יפת
6 ויהי כי החל האדם לרבות פניו הארץ ובנות
ילדו להם ² ויראו בני האלים את בנות האדם כי
שבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו ³ ויאמר

והמים נבררו מאר מאר--על הארץ ויכסו כל הרים הנגנים אשר תחת כל השמיים ²⁰ חמש עשרה אמה מלמעלה נבררו המים ויכסו הרים ²¹ ויגוע כל בשර הרמש על הארץ בעופ ובכמה ובזה ובכל חרשן השrix על הארץ--וכל האדם ²² כל אשר נשמה רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה--מוחו ²³ וימח את כל היקום אשר על פני האדמה מארם עד בהמה עד רמש ועד עופ השמיים וימחו מן הארץ וישאר אך נח ואשר אותו בתבה ²⁴ ויגברו המים על הארץ חמשים

ומאת ים

8 ויזכר אליהם את נח ואת כל החיים ואת כל הבינה אשר אותו בתבה ויעבר אליהם רוח על הארץ וישכו המים ² ויסקרו מעינת תהום וארבת השמיים ויכלא הגשם מן השמיים ³ וישבו המים מעל הארץ הולך ושוב ויחסרו המים--מקצת חמשים עשר ים לחדש על הרי אררט ⁵ והמים היו הולך וחסור עד החדש העשורי בעשורי באחד לחדר נרא ראשי הרים ⁶ ויהי מקץ ארבעים ים ויפתח נהר את חלון התבה אשר עשה ⁷ ווישלח את הערב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעלה הארץ ⁸ ווישלח את הירונה מארה--לראות הקלו המים מעלה פני האדמה ⁹ ולא מצאה הירונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה--כי מים על פני כל הארץ וישלח ידו ויקח היראה מארה וכל הבינה למיןה וככל הרמש הרמש על היראה למיןהו וכל העופ למיןתו כל צפור כל כנף ¹⁵ וירבא אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים ¹⁶ והבאים זכר ונקבה מכלبشر באו כאשר צוה אותו אל התבה ¹⁴ הנה וכל הארץ ויהי המבול ארבעים ים על הארץ יירבו המים ושאו את התבה ותרם מעלה הארץ ¹⁸ ויגברו המים וירבו מאר על הארץ ותלך התבה על פני המים ¹⁹

ואספה אליך והיה לך ולهم לאכללה ²² וייעש נח הכל אשר צוה אותו אלהים--כן עשה

7 ויאמר יהוה לנו בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתה ריאתי צדיק לפני בדור זה ² מכל הבינה הטהורה תחק לך שבעה שבעה--איש ואשתו ומן הבינה אשר לא טהרה הוא שנים--איש ואשתו ³ נם מעוף השמיים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ ⁴ כי לימים עוד שבעה אני מטטר על הארץ ארבעים ים וארבעים לילה ומהותי את כל היקום אשר עשתי מעל פני האדמה ⁵ ויעש נח מכל אשר צוהו יהוה ⁶ ונח בן ששים שנה והמבול היה מים על הארץ ⁷ ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אותו--אל התבה מפני מי המבול ⁸ מן הבינה הטהורה ומן הבינה אשר אינה טהרה ומן העוף ⁹ וכל אשר רמש על האדמה ¹⁰ שנים שנים באו אל נח אל התבה--זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח ¹⁰ ויהי לשבעת הימים וממי המבול היו על הארץ ¹¹ בשנת ששים שנה לחיי נח בחדש השני בתבעה עשר ים לחדר--ביום זה נבקעו כל מעינת תהום רבה וארבת השמיים נפתחו ¹² ויהי הנשам ¹³ בעצם על הארץ ארבעים ים וארבעים לילה ¹⁴ הנה וכל הארץ היראה בא נח ושם ויחם ויפת בני נח ואשת נח ושלשת נשי בניו אתם--אל התבה ¹⁴ הנה וכל הארץ למיניה וככל הבינה למיניה וככל הרמש הרמש על הארץ למיניהו וככל העופ למינתו כל צפור כל כנף ¹⁵ וירבא אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים ¹⁶ והבאים זכר ונקבה מכלبشر באו כאשר צוה אותו אלהים ונסגר יהוה בעדו ¹⁷ ויהי המבול ארבעים ים על הארץ יירבו המים ושאו את התבה ותרם מעלה הארץ ¹⁸ ויגברו המים וירבו מאר על הארץ ותלך התבה על פני המים ¹⁹

בשער עוד ממי המבוקל ולא יהיה עוד מבוקל לשחת הארץ ¹² ויאמר אליהם זאת אות הברית אשר אני נתן בינוי ובינויים ובין כל נפש חייה אשר אתם-לודרת עולם ¹³ את קשטי נחת בענן והייתה לאות הברית בינוי ובין הארץ ¹⁴ והיה בענני ענן על הארץ ונראתה הקשת בענן ¹⁵ וזכרתني את בריתו אשר בינוי ובינויים ובין כל נפש חייה בכל בשר ולא יהיה עוד הימים למבוקל לשחת כל בשר ¹⁶ והייתה הקשת בענן וראיתיה לזכר הברית עולם בין אליהם ובין כל נפש חייה בכל בשר אשר על הארץ ¹⁷ ויאמר אליהם אל נח זאת אות הברית אשר הקמתי בינוי ובין כל בשר אשר על הארץ ¹⁸ וויהיו בני נח היצאים מן התחבה-נח ומ אלה נפיצה כל הארץ ²⁰ ויהיל נח איש הארץ ויטע כרם ²¹ ווישת מן הדין ושכר ווינגל בתוך אهلלה וירא חם אביו כנען את ערות אביו וינגד לשני אחיו בחוץ ²³ ויקח שם וויפת את השמלת ויישמו על שם שניהם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית וערות אביהם לא ראו ²⁴ וויקץ נח מינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן ²⁵ ויאמר אדרור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו ²⁶ ויאמר ברוך יהוה אלה שם ויהיו כנען עבד למו ²⁷ ויפת אליהם ליפת וישכן באחלי שם ויהיו כנען עבד למו ²⁸ ויהיו נח אחר המבוקל שלוש מאות שנה וחמשים שנה ²⁹ ויהיו כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת **10** ואלה תולדת בני נח שם וויפת ווילדו להם בניים אחר המבוקל ² בני יפת-גנמר ומנווג ומדרי יון ותבל ומשק ותירס ³ ובני גנמר-אשכנז וריפת וגנומה ⁴ ובני יון אלישעה ותריש כתים ודרנים ⁵ מאלה נפרדו אידי הנוים בארצכם איש לשנו-למשפחתם בניויהם ⁶ ובני חם-כוש ומצרים ופוט הארץ ⁷ וויהקמותי את בריתו אתכם ולא יכרת כל

התבה וירא והנה חרבו פני הארץ ¹⁴ ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדר-יבשה הארץ ¹⁵ וידבר אליהם אל נח לאמר ¹⁶ צא מני התבה-אתה ואשתך ובני נשי בנייך אתך ¹⁷ כל חיה אשר אתך מכל בשד בעוף ובבבמה ובכל הרמש על הארץ-הוזא (הוזא) אתך ושרציו בארץ ופרו ורבו על הארץ ¹⁸ ויצא נח ובנוו ואשתו ונשי בניו אותו ¹⁹ כל החיה כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ-למשפחתיים יצאו מן התבה ²⁰ ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עלת במזבח ²¹ ויריח יהוה את ריח הניחוח ויאמר יהוה אל לבו לא אסף לקלל עוד את הארץ בעבור האדם כי יציר לב האדם רע מנעריו ולא אסף עוד להគות את כל חי כי אשר עשית ²² עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקץ וחרף ויום ולילה-לא ישבתו

9 ויברך אליהם את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ ² ומוראכם וחתקם יהיה על כל חיית הארץ ועל כל עוף השמיים בכל אשר תרמש הארץ ובכל דני הום בידכם נתנו ³ כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכללה כירק עשב נתתי לכם את כל ⁴ אך בשר בנפשו דמו לא האכלו ⁵ ואך את דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל היה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחוי-אדרש את נפש האדם ⁶ שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אליהם עשה את האדם ⁷ ואתם פרו ורבו שרציו בארץ ורבו בה ויאמר אליהם אל נח ואל בניו אותו לאמר ⁹ ואני הנני מקיים את בריתך אתכם ואת זרעכם אחריםם ¹⁰ ואת כל נפש החיים אשר אתם בעוף בבהמה ובכל חיית הארץ אתם מכל יצאי התבה לכל חיית הארץ ⁷ וויהקמותי את בריתו אתכם ולא יכרת כל

וכנען 7 ובני כוש--סבא וחווילה וסבתה ורעמה 8 וסבתהCAC ובני רעמה שבא ודרדן 9 וכוש יلد את נמרד 10 והוא החל להיות גבר בארץ 11 והוא היה גבר ציד לפניו יהוה וישבו שם 12 ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים נשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן ווחחרם היה להם לחםר 13 ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמיים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פניו כל הארץ 14 וירד יהוה לראת את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם 15 ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכולם וזה החלם לעשות ועתה לא יבציר מהם כל אשר יזמו לעשות 16 הבה נרדה ונבלעה שם שפטם- אשר לא ישמעו איש שפט רעהו 17 ויפץ יהוה אתם שם על פניו כל הארץ ויחדלו לבנת העיר 18 על כן קרא שמה בבל כי שם בליל יהוה שפט כל הארץ ושם הפיצם יהוה על פניו כל הארץ 19 אלה תולדת שם-שם בן מאה שנה וילוד את ארפאכשד שנתיים אחר המבול 20 ויהי שם אחריו הולידו את ארפאכשד חמיש מאות שנה וילוד בניים ובנות 21 ואראפאכשד חיו אחריו הולידו את שלח 22 ויהי ארפאכשד חמיש ושלשים שנה וילוד את שלח 23 ויהי ארפאכשד אחריו הולידו את שלח שלש שנים וארבע מאות שנה וילוד בניים ובנות 24 ואראפאכשד יلد את שלח ושלחה עז וחול ונתר ומש 25 ואראפאכשד יلد שני בניים שם האחד את עבר 26 ול עבר יلد שני בניים שם פלגי כי בימי נפלנה הארץ ושם אחיו יקタン 27 ילד את אלמודד ואת שלף ואת חצמרות ואת ירחה עבר ארבע ושלשים שנה וילוד את פלגי 28 ואת עובל אחריו הולידו את פלגי שלשים שנה וארבע מאות שנה וילוד בניים ובנות 29 ואראפאכשד יلد שלג שלשים שנה וילוד את רעו 30 ויהי שלג אחריו הולידו את רעו תשע שנים ומאתים שנה וילוד בניים ובנות 31 ואראפאכשד יולד את אלה בני יקタン ויהי מושבם מושבם באכה ספרה הר הקדם 32 אלה בני שם למשפחתם ואת אבימאל ואת שבא 33 ואת אופר ואת חווילה ואת יובב כל אלה בני יקタン ויהי מושבם מושבם באכה ספרה הר הקדם 34 אלה בני שם למשפחתם למשפחתם לבב וארכ ואכד וככלנה בארץ שנער 35 מן הארץ יצא אשר ייבן את נינהו נינהו ואת רחבת עיר ואת כליה 36 ואת רסן בין נינהו ובין כל-ה-הוּא העיר הנדרלה 37 ומצרים יلد את לודים ואת ענים ואת להבים--ואת נפתחים 38 ואות פתרסים ואת כסלים אשר יצאו משם פלשתים-- ואת כפתרים 39 וכונען יلد את צידן בכרו- ואת חת ואת היובסי ואת האמרי ואת הנרגשי 40 ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני 41 ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמותי ואחר נפצו משפחות הכנען 42 ויהי נבול הכנען מצדן--באכה גירה עד עזה באכה סדרמה ועמלה ואדמה וצבים--עד לשע 43 אלה בני חם למשפחתם לשנתם בארציהם בנייהם 44 ולשם יلد נם הוא אבי כל בני עבר--אתו יפתח הנדול 45 בני שם עילם ואשור ואראפאכשד ולוד וארם 46 ובני ארם-- עז וחול ונתר ומש 47 ואראפאכשד יلد את שלח ושלחה ילד את עבר 48 ול עבר יلد שני בניים שם האחד פלגי כי בימי נפלנה הארץ ושם אחיו יקタン 49 ויקtan ילד את אלמודד ואת שלף ואת חצמרות ואת ירחה עבר ארבע ושלשים שנה וילוד את פלגי 50 ואת עובל ואת הדורים ואת אוזל ואת דקלה 51 ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא 52 ואת אופר ואת חווילה ואת יובב כל אלה בני יקタン 53 ויהי מושבם מושבם באכה ספרה הר הקדם 54 אלה בני שם למשפחתם למשפחתם לבב וארכ ואכד וככלנה לטלולדתם בנייהם ומאללה נפרדנו הגויים בארץ--אחר המבול

בנימ וبنות ²⁴ ויהי נחורה תשע ועשרים שנה ווולד כאשר הקריב לבוא מצרים ויאמר אל שרי אשתו את תרה ²⁵ ויהי נחורה אחרי הולידו את תרה תשע שנה ומאת שנה ווולד בנימ וبنות ²⁶ ויהי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרנו את תרח שבעים שנה ווילד את אברהם את נחורה ואת חרן ²⁷ ואלה תולדת תרה-תרה הוליד את אברהם את נחורה ואת הרן והרן הוליד את לוט ²⁸ וימת הרן על פניו תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים ²⁹ ויהי אברהם ונחורה להם נשים שם אשת אברהם שרי ושם אשת נחורה מלכה בת הרן אבוי מלכה ואבוי יסכה ³⁰ ויהי לו צאן ובקר וחמורים ועברים ושבח ונתנה ותהי שרי עקרה אין לה ولד ³¹ ויקח תרה את אברהם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברהם בנו ויצאו אתם מארך כשדים ללבת ארץ כנען ויבאו עד חרן וישבו שם ³² ויהיו ימי תרה חמיש שנים ומאותים שנה וימת תרה בחרן

12 ויאמר יהוה אל אברהם לך לך מארץ וממולךך ו מבית אביך אל הארץ אשר ארך ² ועשה לך גדר ו אברך ואדלה שמק והיה ברכה ³ ואברכה מברכיך ומכלךך אאר ונברכו לך כל משפחת האדמה ⁴ וילך אברהם כאשר דבר אליו יהוה וילך אותו לוט ואברהם בן חמיש שנים ושביעים שנה בצאתו מחרן ⁵ ויקח אברהם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללבת ארץ כנען ויבאו ארץ כנען ⁶ ויעבר אברהם בארץ עד מקום שם עד אלון מורה והכנען או בארץ ⁷ וירא יהוה אל אברהם ויאמר לודעך את הארץ הזאת ויבן שם מזבח להיה הנראת אליו ⁸ וויתק משם ההרה מקדם לבית אל-ויט אהלה בית אל מים והעี้ מקדם ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה ⁹ ווישע אברהם הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאלא ואימנה ובין רعي ובין ריעך כי אנשים אחיהם אנחנו ⁹ הלא כל רعي מקנה לוט והכנען והפרז או ישב בארץ ⁸ ויאמר אברהם אל לוט אל נא תהי מרובה ביני ובין הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאלא ואימנה ובין הימין ואשmaiלה ¹⁰ ווישא לוט את עינוי וירא את כל ככר הירדן כי כליה משקה--לפניהם שחת יהוה מצריםה לנור שם כי כבד הרעב בארץ ¹¹ ויהי

את סדרם ואת עמරה כנן יהוה כארץ מצרים באכה
צער ²² ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן ויעש
לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו ²³ אברהם ישב
בארץ כנען ולוט ישב בערי חכבר ויאהל עד סדרם
²⁴ ואנשי סדרם רעים וחטאיהם ליהוה ממד ²⁵ ויהוה
אמר אל אברהם אחרי הفرد לוט מעמו שא נא ענייך
וראה מן המקום אשר אתה שם--צפנה ונגבה וקדמה
וימה ²⁶ כי את כל הארץ אשר אתה ראה לך אתenna
ולזורעך עד עולם ²⁷ ושמתיו את זורעך כעפר הארץ
אשר אם יוכל איש למנות את עפר הארץ--نم זורעך
ימנה ²⁸ קום התהلك בארץ לארכיה ורחבת כי לך
אתנה ²⁹ ויאهل אברהם ויבא וישב באני ממרא--
אשר בחברון ויבן שם מזבח ליהוה

14 ויהי ביום אמר פל מלך שנער אריויך מלך
אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדרעל מלך נוים ²
עשה מלחמה את ברע מלך סדרם ואת ברשע מלך
עمراה שנאב מלך אדמה ושםאבר מלך צבאים וממלך
בלע היא צער ³ כל אלה חבירו אל עמק השדים הוא
ים המלח ⁴ שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר
ושלש עשרה שנה מרדו ⁵ ובארבע עשרה שנה
בא כדרלעמר והמלכים אשר אותו ויכו את רפאים
בעשרה קרנים ואת הווים בהם ואת האימים בשוה
קריותים ⁶ ואת החרי בהרים שער עד איל פארן
אשר על המדבר ⁷ וישבו ויבאו אל עין משפט הוא
קדש ויכו את כל שדה העמליקי--ונגס את האמרי
היישב בחצצן חמר ⁸ וויאצא מלך סדרם וממלך עمراה
וממלך אדמה וממלך צבאים וממלך בלע הוא צער
ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים ⁹ את כדרלעמר
מלך עילם ותדרעל מלך נוים ואמרפל מלך שנער
ואריויך מלך אלסר--ארבעה מלכים את החמשה ¹⁰
ועמק השדים בארץ חמר וינסו מלך סדרם

ענש אשכל וממרא הם יקחו חלkatם

15 אחר הדברים האלה היה דבר יהוה אל
אברהם במחוזה לאמור אל תירא אברהם אנכי ממן לך--
שכרכד הרבה ממד ² ויאמר אברהם אדני יהוה מה
תתן לי ואנכי הולך עדריו ובן משק ביתיו הוא דמשק
אליעזר ³ ויאמר אברהם--חן לי לאותנתה זרע והנה
בן ביתיו יורש אני ⁴ והנה דבר יהוה אליו לאמור
לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך ⁵
ויאצא אותו הוחזה ויאמר הבט נא השמיימה וספר

הכוכבים-אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה עלייך--אנכי נתתי שפחתך בחיקך ותרא כי הרצה ודריך ⁶ והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה ז'ויאמר ואקל בעיניה ישבט יהוה בניו ובניך ⁶ ויאמר אברהם אליו אני יהוה אשר הוציאתי מארך כשדים--لتת לך את הארץ זו זאת לרשחה ⁸ ז'ויאמר אדני יהוה ותעננה שרי ותברוח מפניה ⁷ ז'וימצא מאך יהוד יהוד על עין המים--במדבר על העין בדרך שור ⁸ ז'ויאמר במאה אדע כי אירשנה ⁹ ז'ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת וען משלשת ואיל משלש ותר ונוזל ¹⁰ ז'ויהה הנר שפחת שרי אי מזה באת--ואנה תלכי ותאמרא-- מפני שרי גברתי אני ברכחת ⁹ ז'ויאמר לה מלאך יהוד שובי אל גברתך והתענני תחת ידיה ¹⁰ ז'ויאמר לה מלאך יהוד הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרוב ז'ויאמר לה מלאך יהוד הנך הרה וילדה בן וקראת שמו ישמעאל כי שמע יהוד אל עניך ¹² ז'ויהו נפלת עלייו ¹³ ז'ויאמר לאברהם ירע תדע כי גור יהוד ז'ויאמר לאברהם ירע תדע כי גור יהוד ז'ויאמר לאם עבדום וענו אתם--ארבע מאות ז'ויאמר זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם--ארבע מאות יהוד ברכש גדול ¹⁵ ז'ויאת הובא אל אכתייך בשלום שנה ¹⁴ ז'ום את הגוי אשר יעבדו דן אני ואחרי כן יצאו ברכש גדול ¹⁵ ז'ואת הובא אל אכתייך בשלום תקבר בשיבה טובה ¹⁶ ז'ודור רכביינו ישבו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה ¹⁷ ז'ויהי המשמש באה ועלטה היה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגורים האלה ¹⁸ ביום ההוא כרת יהוד את אברהם-- ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ זו זאת מנתק מצרים עד הנה הגדל נהר פרת ¹⁹ ז'את הקני ואת הקני ואת הקדרמוני ²⁰ ז'את החתי ואת הפלוי ואת הרפאים ²¹ ז'את האמרי ואת הכנעני ואת הנרגשי ואת

היבוסי

17 ז'ויהי אברהם בן תשעים שנה ותשע שנים ז'ויאת יהוד אל אברהם ויאמר אליו אני אל שדי--התחלך לפני והיה תמים ² ז'ואתנה בריתוי בני ובינך וארבה אותך במאד מאד ³ ז'ויפל אברהם על פניו וידבר אותו אלהים לאמר ⁴ אני הנה בריתוי אתה והיית לאב המון נוים ⁵ ז'ולא יקרה עוד את שמק אברהם והיה שמק אברהם כי אב המון נוים נתזיך ⁶ ז'וחברתיך אתך במאד מאד ונתזיך לבני ובין זרעך אחריך ז'וחקמתי את בריתוי בני ובינך ובין זרעך אחריך לדרתכם--לבריתם עולם להיות לך לאלהים ולזרעך את כל ארץ כנען לאחותם עולם והייתי להם לאלהים ז'ויאמר אלהים אל אברהם ואתת את בריתוי תשמר-

16 ז'שרו אשת אברהם לא ילדה לו וללה שפחה מצרית ושמה הנר ² ז'ותאמר שרי אל אברהם הנה נא עצרני יהוד מולדת--בא נא אל שפחתו אויל אבנה ממנה וישמע אברהם לקול שרי ³ ז'ותקח שרי אשת אברהם את הנר המצרית שפחתה מקץ עשר שנים לשבה אברהם בארץ כנען ותתן אתה לאברהם אישת לו לאשה ⁴ ז'ויבא אל הנר ותחר ותרא כי הרצה ותקל נברחתה בעיניה ⁵ ז'ותאמר שרי אל אברהם חמסי

בראשית 18 וירא אליו יהוה באלני מمرا והוא ישב פתח האهل כחם הימים ² ווישא עינוי וירא ותנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לךראתם ברית בין וביניכם ³ ובן שמנת ימים ימול לכם כל זכר ⁴ וונמלחים אתبشر ערלחתם והויה לאות כל זכר-לדרתיכם יליד בית-ומקנת כספ' מכל בן נכר אשר לא מזרעך הוא ¹³ המול ימול יליד ביתך ומקנת כספ' והויה בריתך בברשותם לבירתם עולם ¹⁴ וערל זכר אשר לא ימול אתبشر ערלתו-ונכרצה הנפש ההוא מעמיה אתבריתך הפה ¹⁵ ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתק לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה ¹⁶ וברכתי אתה וגמ נתני מהרי שלש סאים קמה סלת-לושי וushi ענות ⁷ ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר רך וטוב ויתן אל הנער וימחר לעשות אתו ⁸ ויקח חמאח וחלב ובן הבקר אשר עשה וייתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ⁹ ויאכלו ¹⁰ ויאמר שוב אשוב אליך כעת ויאמר הננה באهل ¹⁰ ויאמר שוב אשוב אלהים תלה ¹¹ ויאמר אלהים אליו איה שרה אשתק וזה חיה ותנה בן לשרה אשתק ושרה שמעת פתח האهل בקרבה לאמר אחרי בלבתי היהת לי עדנה ואדני זקן ¹² ויאמר יהוה אל אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמם אלד-ואני זקנתי ¹⁴ היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת היה-ולשרה בן ¹⁵ ותכחש שרה לאמר לא צחקי כי יראה ויאמר לא כי צחקה ¹⁶ ויקמו שם האנשים וישקפו על פני סדרם ואברהם-הלהק עם לשלהם ¹⁷ ויהוה אמר המכסה אני מ Abram אשר אני עשה ¹⁸ ואברהם-הויה יהיה לנו גدول ועוצם ונברכו בו--כל נוי הארץ ¹⁹ כי ידעתינו למען אשר יצוה את בנינו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט-למען הביא יהוה על אברהם את אשר דבר עליו ²⁰ ויאמר יהוה ועתקת סדרם ועمرה כי רבה וחטאיהם-כי אתה וזרעך אחריך לדרתם ¹⁰ זאת בריתך אשר נשמרו בני וביניכם ובין זרעך אחריך המול לכם כל זכר ⁴ וונמלחים אתبشر ערלחתם והויה לאות ברית בין וביניכם ³ ובן שמנת ימים ימול לכם כל זכר-לדרתיכם יליד בית-ומקנת כספ' מכל בן נכר אשר לא מזרעך הוא ¹³ המול ימול יליד ביתך ומקנת כספ' והויה בריתך בברשותם לבירתם עולם ¹⁴ וערל זכר אשר לא ימול אתبشر ערלתו-ונכרצה הנפש ההוא מעמיה אתבריתך הפה ¹⁵ ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתק לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה ¹⁶ וברכתי אתה וגמ נתני מהנה לך ¹⁷ ובברכתי והויה לנו מלכי עמים ממנה יהיו ¹⁷ ויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר לבבו הלבן מאה שנה יולד ואם שרה הבת השעים שנה תלה ¹⁸ ויאמר אלהים אל האלים לו ישמעאל לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתו אתבריתך לילדת יהוה לפניו ¹⁹ ויאמר אלהים אבל שרה אשתק ילדה לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתו אתבריתך אתברית עולם לזרעו אחורי ²⁰ ולישמעאל שמעתק-הנה ברכתי אתו והפרתי אתו והרבותי אתו במאדר מאה שנים עשר נשאים יולד ונתתיו לנו נדול ²¹ וזאת בריתך אקים את יצחק והקמתו אתבריתך לילדת יהוה בשנה האחרת ²² ויכל לדבר אותו ויעל אלהים מעלה אברהם ²³ ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילדי ביתה ואת כל מקנת כספו-כל זכר באנשי בית אברהם וימל אתبشر ערלחתם בעצם היום זהה כאשר דבר אתו אלהים ²⁴ ואברהם-בן תשעים והשע שנה בהמלו בשער ערלתו ²⁵ וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו-את בשער ערלתו ²⁶ בעצם היום זהה נמול אברהם וישמעאל בנו ²⁷ וכל אנשי ביתו יליד בית ומקנת כספ' מאת בן נכר--نمלו אתו

כברה מאד 21 ארדדה נא ואראה הצעקהה הבאה אל עשו כליה ואם לא אדעה 22 ויפנו שם האנשים וילכו סדמה ואברהם--עדנו עמד לפני יהוה 23 וינש אברהם ויאמר האי חספה צדיק עם רשות 24 אולי יש חמשים צדיקם בתוכה האפ' חספה ולא תשא לא מקום למען חמשים הצדיקם אשר בקרבה 25 חלהה לך מעשת דבר הזה להמות צדיק עם רשות 26 והיהצדיק כרשע חלהה לך--השפט כל הארץ לא עשה משפט 26 ויאמר יהוה אם מצא בסdem חמשים צדיקם בתוכה העיר--ונשאתי לכל המקום בעבורם 27 ויען אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר 28 אולי יחסרו חמשים הצדיקם המשה--התשוויה בחמשה את כל העיר ויאמר לא אשחית אם מצא שם ארבעים וחמשה 29 ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא עשה בעבור הארבעים 30 ויאמר אל נא ייחר לאדני ואדרבה--אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא עשה אם מצא שם שלשים 31 ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני--אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור העשרים 32 אולי ימצאון שם ייחר לאדני ואדרבה אר' הפעם--אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה 33 וילך יהוה--כאשר כליה לדבר אל אברהם ואברהם שב מקום

19 ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער סdem וירא לוט ויקם לקראותם וישחוו אפים ארזה 2 ויאמר הנה נא אדני סרו נא אל בית עבדכם ולינו ורחצו רג'לים והשכמתם והלכתם לדרךכם ויאמרו לא כי ברוחב נליין 3 וופצר בם מאד--ויסרו אליו ויבאו אל ביתו ויעש להם משתה ומוצאות אפה ואכלו 4 טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סdem נסבו

ויאמר אליו--הנה נשאתי פניך נם לדבר הזה לבלתי הפci את העיר אשר דברת ²² מחר המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד בזק שמה על כן קרא שרה ³ ויבא אליהם אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר לו הנך מה על האשה אשר לקחת והוא בעלך שם העיר צווער ²³ המשמש יצא על הארץ ולו ש בא צערה ²⁴ ויהוה המטיר על סדם ועל עמרה--גפרית ואש מאת יהוה מן השמים ²⁵ ויהפוך את הערים האל ואת כל היכר ואת כל ישב הערים וצמיח האדמה והבט אשתו מארחיו ותהי נציב מלך ²⁷ ווישכם אברהם בבקר אל המקום--אשר עמד שם את פני יהוה ²⁸ וישקף על פני סדם ועמרה ועל כל פni ארץ היכר וירא והנה עלה קיטר הארץ כקיטר הכסון ²⁹ ויהו בשחת אליהם את ערי היכר וויכר אליהם את אברהם וישלח את לוט מותק ההפקה בהפוך את הערים אשר ישב בהן לוט ³⁰ ויעל לוט מצוער וישב בהר ושתי בנתיו עמו כי ירא לשבת בצווער וישב במערת--הוא ושתי בנתיו ³¹ ותאמר היכירה אל הצעירה אבינו זקן ואיש אין בארץ לובא עליינו כדרך כל הארץ ³² לכלה נשקה את אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע ³³ ותשקין את אביהן יין בלילה הוא ותבא היכירה ותשכב את אביה ולא ידע בשכבה ובគומה ³⁴ ויהי ממחרת ותאמר היכירה אל הצעירה הן שכתי אם אש את אבוי נשקנו יין גם הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע ³⁵ ותשקין גם בלילה הוא את אביהן--יין ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא ידע בשכבה ובכמה ³⁶ ותחרין שתי בנות לוט מאביהן ³⁷ ותולד היכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבי מואב עד הימים ³⁸ והצעירה נם הוא ילדה בן ותקרא שמו בן עמו הוא אבי בני עמו עד היום

20 ויעש שם אברהם ארצה הנגב וישב בין קדר ובין שור וינגר בוגר ² ויאמר אברהם אל שרה

בראשית

וישב במדבר פארן ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים ²² ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיקל שר צבאו אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה ²³ ועתה השבעה לי באלודים דנה אם תשקר לי ולני ולנכדי כחסד אשר עשית עמך תעשה עמדי ²⁴ עם הארץ אשר נרתת בה ²⁵ ויאמר אברהם אני כארץ צוה אותו אלהים ⁵ ואברהם בן מאת שנה ⁶ אשר צחק בנו והולד שרה לאברהם בן זקנינו ⁷ ויבן אברהם שרה בנו בן שנות ימים ⁸ ביהולד לו את יצחק בנו ⁹ ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל השמע יצחק לי ⁷ ותאמר מי מלל לאברהם הינקה בניים שרה כי ילדתי בן זקנינו ⁸ ויגדל הילד יונמל וויש אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק ⁹ ותרא שרה את בן הנגר המצרי אשר ילדה לאברהם מצחק ¹⁰ ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בניים יצחק ¹¹ ויאמר אלהים אל אברהם אברם על אודת בנו ¹² ואמר אלהים אל אברהם אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך כל אשר תאמר את הבאר הזאת ¹³ על כן קרא למקום ההוא --באר שבע כי שם נשבעו שניהם ¹² ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיקל שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתים ³³ וויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם --בשם יהוה אל עולם ³⁴ ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים

רבים

22 ויהי אחר הדברים האלה והאלים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני ² ויאמר לך נא את בנק את יהודך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלתו שם לעלה על אחד הרים אשר אמר לך ³ וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמור ויקח את שני נעריו אותו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האללים ⁴ ביום השלישי וישא אברהם את עינוי וירא את המקום --מפרק ⁵ ויאמר אברהם אל נעריו וירא לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה

לשרה כאשר דבר ² ותהר ותולד שרה לאברהם בן זקנינו למועד אשר דבר אותו אלהים ³ ויקרא יצחק ⁴ ווימל אברהם את יצחק בנו בן שנות ימים ⁵ ואברהם בן מאת שנה ⁶ אשר צוה אותו אלהים ⁵ ואברהם בן מאת שנה ⁸ בהולד לו את יצחק בנו ⁹ ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל השמע יצחק לי ⁷ ותאמר מי מלל לאברהם הינקה בניים שרה כי ילדתי בן זקנינו ⁸ ויגדל הילד יונמל וויש אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק ⁹ ותרא שרה את בן הנגר המצרי אשר ילדה לאברהם מצחק ¹⁰ ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בניים יצחק ¹¹ ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך --כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לך זרע ¹² וכן את בן האמה לנווי אשימנו כי זרעך הוא ¹⁴ וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת מים ויתן לך הנגר שם על שכמה ואת הילד --וישלחו ותלך ותתע במדבר בארץ שבע ¹⁵ ויכלו המים מן החמת ותשליך את הילד תחת אחד השיחים ¹⁶ ותלך ותשליך מגן הרחק כמחוי קשת כי אמרה אל אראה במות הילד ותשב מגן ותשא את קלה ותברך ¹⁷ וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלך אלהים אל הנגר מן השמיים ויאמר לה מה לך הנגר אל תירא כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם ¹⁸ קומי שא את הנער והחזיק את ידך בו כי לנו נדול אשימנו ¹⁹ ויפחק אלהים את עיניה ותרא בארץ מים ותלך ותמלא את החמת מים ותשך את הנער ²⁰ ויהי אלהים את הנער ויגדל וישב במדבר ויהי רבה קשת ²¹

עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם ⁶ וויקח אברהם את עצי העללה ווישם על יצחק בנו וויקח בידו את האש ואת המacula ווילכו שניהם יחדו ⁷ וויאמר יצחק אל אברהם אביו וויאמר אבי וויאמר דגני בני וויאמר דגנה האש והעצים ואיה השה לעלה ⁸ וויאמר אברהם אליהם יראה לו השה לעלה בנו ווילכו שניהם יחדו וויבאו אל המקום אשר אמר לו האללים ויבן שם אברהם את המזבח וויערך את העצים וויעקר את יצחק בנו ווישם אותו על המזבח ממעל לעצים ¹⁰ ווישלח אברהם את ידו וויקח את המacula לשחט את בנו ¹¹ וויקרא אליו מלך יהוה מן השמים וויאמר אברהם אברהם וויאמר דגני ¹² וויאמר אל תשלח כי ראה אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה יידעת כי ריא אלהים אתה ולא חשכת את בנק את יחידך ממוני ¹³ ווישא אברהם את עיניו וירא והנה אליל נאחו בסבך בקרנייו וילך אברהם וויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו ¹⁴ וויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה ויראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה וויקרא מלך יהוה אל אברהם שנייה מן השמים ¹⁵ וויאמר כי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנק את יחידך ¹⁷ כי ברך אברהם והרבבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער איביו ¹⁸ והתברכו בזרעך כל גויי הארץ עקב אשר שמעת בקלי ¹⁹ ווישב אברהם אל געריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע ווישב אברהם בבאר שבע ²⁰ ויהי אחרי הדברים האלה יונד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גם הוא בנים - לנחור אחיך ²¹ את עוז בכריו ואת בוז אחיו ואת קמו אל אבי ארם ²² ואת כהן ואת חזו ואת פלדרש ואת ירלף ואת בתול ²³ ובתוליל ילד את רבקה שמנה אלה ילדה מלכה

24 נס הוא את טבח ואת גחם ואת תשח ואת מעכה

25 ויהיו חyi שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים - שני חyi שרה ² ותמת שרה בקריות ארבע הוא חברון - בארץ כנען ויבא אברהם לספר לשרה ולככתה ³ ויקם אברהם מעל פניו מתו וידבר אל בני חת ⁴ גדר ווישב אגבי עמכם חנו ל' אחות קבר עמכם ואקברה מתו מלפני ⁵ וויענו בני חת את אברהם לאמור לו ⁶ שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו - במחבר קברינו קבר את מתק איש ממן את קבריו לא יכול ממק מקבר מתק ⁷ ויקם אברהם ווישתחו לעם הארץ לבני חת ⁸ וידבר אתם לאמור אם יש את נפשכם לcker את מתי מלפני - שמענו ופנעו לי בעפרון בן צחר ⁹ וויתן ל' איה מערה המכפלת אשר לו אשר בקצתה שדרה בקסף מלא יתננה ל' בתוככם - לאחות קבר ¹⁰ ועפרון ישב בחור בני חת ויען עפרון החות אורה אברהם באוני בני חת לכל בא שער עירו לאמור ¹¹ לא אדני שמעני - השדרה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעני בני עמי נתתיה לך קבר מתק ¹² ווישתחו אברהם לפני עם הארץ וידבר אל עפרון באוני עם הארץ לאמור אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדרה קח ממני ואקברה את מתי שמה ¹⁴ וויען עפרון את אברהם לאמור לו ¹⁵ אדרני שמעני ארץ ארבע מאות שקל כסף בניו ובינך מה הוא ואת מתק קבר ¹⁶ ווישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באוני בני חת - ארבע מאות שקל כסף עבר לסהר ¹⁷ ויקם שדרה עפרון אשר במכפלת אשר לפני מمرا השדרה והמערה אשר בו וככל העז אשר בשדרה אשר בכל גבלו סביר ¹⁸ לאברהם למקנה לעני בני חת בכל בא שער עירו ¹⁹ ואחריו כן קבר אברהם את שרה

על שכמה ¹⁶ והנער טבת מראה מאד--בתוכלה ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל ¹⁷ ווירץ העבר לקראתה ויאמר הגמיאני נא מעט מים מכדך ¹⁸ ויאמר שתה אדני ותמהר ותרד כדה על ידה ¹⁹ ותשקו ותשקו ²⁰ ותכל להשקו ויאמר נס למלייך אשא עד אם כלו לשחת ²¹ ותמהר ותעד כדה אל השקota ותרץ עוד אל הבאר לשאוב ותשאוב לכל גמליו ²² והאיש משתאה לה מחריש--לדעתי הצליח יהוה דרכו אם לא ²³ ויהיו כאשר כלו הגמלים לשותות ויקח האיש נום זהב בקע משקלו-ושני צמידים על ידיה עשרה זהב משקלם ²⁴ ויאמר בת מיו את הגדי נא לי הייש בית אביך מקום לנו לליין ²⁵ ותאמיר אליו בית בתואל אכוי--בן מלכה אשר לדה לנהור ²⁶ ותאמיר אליו נס תבן נס מספוא רב עמנו-נס מקום ללון ²⁷ ויקד האיש וישתחוו ליהוה ²⁸ ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברם אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני אכוי בדרכ נחני יהוה בית אחוי אדני ²⁹ ותרץ הנער ותגדר לבית אמה--כדברים האלה ³⁰ ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוץ אל העין ³¹ ויהי כראת את הנום ואת הצמידים על ידי אתה וכשמעו את דברי רבקה אתה לאמր כה דבר אליו איש ויבא אל האיש והנה עמד על הגמלים על העין ³² ויאמר בוא ברוך יהוה למה העמד בחוץ ואכוי פניתי הבית ומקום למילם ³³ ויבא האיש הביתה ופתח הגמלים ויתן תבן ומספוא לנמלים ומים לרץ רגלו ורגלי האנשים אשר אתה ווישם (וישם) לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם דברתיך דבריו ויאמר דבר ³⁴ ויאמר עבר אברם אכוי ³⁵ ויהוה ברך את אדני מאד--וינדל ויתן לו צאן ובקר וכסף זהב ועברם ושפתות גמלים וחמורים ³⁶ ותلد שרה אשת אדני בן לאדני אחוי זקננה ויתן

אשר אל מערת שדה המכפלת על פניהם מראה--הוא חברון בארץ ²⁰ ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם-לאחות קבר מאת בני חת

24 ואברהם זקן בא ימים ויהוה ברך את אברם בכל ² ויאמר אברם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר לו שם נא ידך תחת ירכיך ³ ואשביך-- ביהוה אלהי השם ואלהי הארץ אשר לא תקה אשא לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו ⁴ כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשא לבני לzechק ⁵ ויאמר אליו העבר אולי לא תאה האשה לכלת אחורי אל הארץ זו את החשב אשיב את בנק אל הארץ אשר יצאת משמי ⁶ ויאמר אליו אברם השמר לך פן תשיב את בני שמה ⁷ יהוה אלהי השם אשר לחקני מבית אביכי ומארץ מולדתיך ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת--הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשא לבני משמי ⁸ ואם לא תאה האשה לכלת אחיך--ונקית משבעתי זאת רק את בני לא תשיב שמה ⁹ וישם העבר את ידו תחת ירכך אברם אדני וישבע לך על הדבר הזה ¹⁰ ויקח העבר עשרה גמלים מגמל אדני וילך וככל טוב אדני בידו ויקם וילך אל ארם נהרים--אל עיר נהור ¹¹ ויברך הגמלים מהוזע לעיר אל בארים לעת ערב לעת צאת השabbת ¹² ויאמר--יהוה אלהי אדני אברם הקרה נא לפני היום ועשה חסד עם אדני אברם ¹³ הנה אכוי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאת לשאב מים ¹⁴ והיה הנער אשר אמר אלהי השמי נא כך ואשתה ואמרה שתה ונס למלייך אשקה--אתה הכהת לעבדך ליצחק ובבה ארע כי עשית חסד עם אדני ¹⁵ ויהי הוא טרם כליה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתו אל בן מלכה אשת נהור אחוי אברם וכדה

אשר עמו-וילינו ויקומו בברך ויאמר שלחני לאני ⁵⁵ ויאמר אהיה ואמהה השב הנער אתנו ימים או עשור אחר תלך ⁵⁶ ויאמר אלהם אל תחזרו אליו ויהוה הצליח דרכו שלחני ואלה לאדני ⁵⁷ ויאמרו נקרוא לנער ונשאלה את פיה ⁵⁸ ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם האיש הזה ותאמר לך ⁵⁹ וישלחו את רבקה אהתם ואת מנתקה ואת עבר אברם ואת אנשיו ⁶⁰ ויברכו את רבקה ויאמרו לה--אתנו את ⁶¹ היילאלפי רבבה ויירש זרעך את שער שנייו ⁶² ותקם רבקה ונערתיה ותרכבנה על הנמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח העבר את רבקה וילך ⁶³ ויצחק בא מבוא באדר לחוי ראי והוא יושב בארץ הנגב ⁶⁴ ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערבי יושע עניין וירא והנה נמלים באים ⁶⁵ ותשא רבקה את עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל הנמל ⁶⁶ ותאמר אל העבר מי האיש הלווה הזה הילך בשדה לך אתנו ויאמר העבר הוא אדני ותקח הצעיף ותתכס ⁶⁷ ויספר העבר ליצחק את כל הדברים אשר עשה ⁶⁸ ויבאה יצחק האלהה שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה וינחם יצחק אחרי אמו

25 ויסף אברם ויקח אשה ושם קטורה ² ותולד לו את זמרן ואת יקשן ואת מדן ואת מדין-- ואת ישבק ואת שוה ³ ויקשן ילד את שבא ואת דדן ובידי דדן היו אמורים ולטושים ולאמים ⁴ ובני מדין עיפה ועפר וחנק ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה ⁵ ויתן אברם את כל אשר לו ליצחק ⁶ ולבני הפליגשים אשר לאברהם נתן אן אברם מותנת וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו כי קדמה אל הארץ קדם ⁷ ואלה ימי שני חyi אברהם--אשר חyi מאת שנה ושביעים שנה וחמש שנים ⁸ ווינווע וימת אברם בשיבת טובה זקן ושבע ויאסף אל עמיו ⁹ ויקברו

לו את כל אשר לו ³⁷ וישבעני אדני לאמר לא תקהasha לבני מבנות המכונן אשר אנסי יש בארצנו ³⁸ אם לא אל בית אבי תלך ואל משפחתי ולקחת אשה לבני ³⁹ ויאמר אליו יהוה אשר התחלכתי לפניו אחרי ⁴⁰ ויאמר אליו יהוה אשר התחלכתי לפניו ישלח מלאכוatak והצליח דרכך ולקחת אשה לבני משפחתי וmbית אבי ⁴¹ או תנקה מalto כי תבוא אל משפחתי ואם לא יתנו לך והיית נקי מalto ⁴² ואבא היום אל העין ויאמר יהוה אלהי אדני אברם אם ישך נא מצליח דרכך אשר אנסי הילך עליה ⁴³ הנה אנסי נצב על עין המים והיה העלמה היצאת לשאב ואמרתי אליו השקני נא מעט מים מכך ⁴⁴ ואמירה אליו נס אתה שתה ונם לנמליך אשאב-- והוא האשה אשר הכייה יהוה לבן אדני ⁴⁵ אני טרם אכלה לדבר אל לבו והנה רבקה יצאת וכדרה על שכמה ותרד העינה ותשאב ואמר אלהי השקני נא ⁴⁶ ותמהר ותורך כדרה מעלה ותאמר שתה ונם נמליך אשקה ואשת נם הנמלים השקתה ⁴⁷ ושאלת אתה ואמור בת מי את ותאמר בת בתואל בן נחור אשר יולדת לו מלכה ואשם הנום על אפה והצמידים על ידיה ⁴⁸ ואקר ואשתוחה להוה ואברך את יהוה אלהי אדני אברם אשר הנקני בדרכ אמת לקחת את בת אתי אדני לבנו ⁴⁹ ועתה אם ישכם עשים חסיד ואמתת את אדני--הנידו לי ואם לא--הנידו לי ואבנה על ימין או על שמאל ⁵⁰ וויען לבן ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר אלך רע או טוב ⁵¹ הנה רבקה לפניך קח לך ותהי אשה לבן אדנייך כאשר דבר יהוה ⁵² ויהו כאשר שמע עבד אברם את דבריהם וישתחו ארצתה ליהוה ⁵³ וויצא העבר כל כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה ומגרנתה-- נתן לאחיה ולאמה ⁵⁴ ויאכלו וישתו הוא והאנשים

ויאמר עשו אל יעקב הלוּתִי נא מִן הָאָדָם
הוּא-כִּי עַיְף אַנְכִי עַל כֵּן קָרָא שָׁמוֹ אַדְּוֹם ³¹ ויאמר
יעקב מכרה כיים את בכורתך לי ³² ויאמר עשו הנה
אני חולך למות ולמה זה לי בכורה ³³ ויאמר יעקב
השבעה לי כיים וישבע לו וימכר את בכורתו ליעקב
ויעקב נתן לעשו להם ונוייד עדשים ויאכל ווישת
ויקם וילך ויבו עשו את הבכורה

26 ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר
היה ביום אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך
פלשתים נרדה ² וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד
מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליו ³ גור בארץ
הזאת והיה עמק ואברך כי לך ולזרעך אתן את
כל הארץ האל והקמתי את השבעה אשר נשבעתי
לאברהם אביך ⁴ והרביחתי את זריך ככוכבי השמים
ונתני לזריך את כל הארץ האל והתברכו בזרעך
כל גני הארץ ⁵ יעקב אשר שמע אברהם בקלי ויישמר
משמרתי מצותיך ותורתך ⁶ ושב יצחק בוגר ⁷
וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחיך הוא כי
ירא לאמר אשתי פן יחרגנו אנשי המקום על רבקה
כי טובת מראת הוא ⁸ ויהי כי ארכו לו שם הימים
וישקף אבימלך מלך פלשתים بعد החלון וירא
והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו ⁹ ויקרא אבימלך
לי יצחק ויאמר אך הנה אשתק הוא ואיך אמרת אחיך
הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרת פן אמות עליה ¹⁰
ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד
העם את אשתק והבאת עליינו אשם ¹¹ ויצא אבימלך
את כל העם לאמור הנגע באיש הזה ובאשתו-מות
וימת ¹² ויזרע יצחק בארץ הוה וימצא בשנה הוה
מאה שערים ויברכחו יהוה ¹³ וינדל האיש וילך
הלוּך וגדל עד כי נדל מאד ¹⁴ ויהי לו מקנה צאן
ומקנה בקר ועדרה רבה ויקנאו אותו פלשתים ¹⁵ וכל
אטו יצחק וישמעאל בינוי אל מערת המכפלה אל
שדה עפרון בן צחר החתי אשר על פניו מمرا ¹⁶
השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת-שםה קבר
אברהם ושרה אשתו ¹⁷ ויהי אחורי מות אברהם
ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באך
לחי ראי ¹⁸ ואלה תלדת ישמעאל בן אברהם אשר
ילדיה הנר המצרים שפחת שרה--לאברהם ¹⁹ ואלה
שמות בני ישמעאל בשמתם לתולדתם בכיר ישמעאל
נביות וקדר ואדבאל ומבש ²⁰ ומשמע ודומה ומשא
חדר ותימא יטיר נפייש וקדמה ²¹ אלה הם בני
ישמעאל ואלה שמותם בחצריהם ובטירותם--שנים
עשר נשאים לאמתם ²² ואלה שני חיו ישמעאל--
מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף
אל עמי ²³ וישכנו מחוליה עד שור אשר על פניו
מצרים באכה אשורה על פניו כל אחיו נפל ²⁴ ואלה
תולדת יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק
ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת
בתואל הארמי מפדן ארם--אחות לבן הארמי לו
לאשה ²⁵ ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה
הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו ²⁶ ויתרכזו
הبنים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אני ותלך
לדרש את יהוה ²⁷ ויאמר יהוה לה שני נים (נויים)
בבطنך ושני לאמים מעיך יפרדו ולאם מלאמ אמא
ורב יעבד צער ²⁸ וימלאו ימיה לולדת והנה תומם
בכתנה ²⁹ ויצא הראשון ארמוני כלו כארדת שער
ויקראו שמו עשו ³⁰ ואחריו כן יצא אחיו וידיו אחות
בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה
בלדת אתם ³¹ וינדלו הנערם ויהי עשו איש ידע
צד איש שדה ויעקב איש הם ישב אهلים ³² ויאhab
יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב
ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף ³³

הבראה אשר חפרו עבדי אביו ביום אברהם אביו--
סתומות פלשתים וימלאום עפר ¹⁶ ויאמר אבימלך

אל יצחק לך מעמו כי עצמת ממו מאד ¹⁷ וילך
משם יצחק ייחן בנחל נדר וישב שם ¹⁸ וישב יצחק
ויחפר את הארץ המים אשר חפרו ביום אברהם
אביו ויסתmons פלשתים אחרים מות אברהם ויקרא
להן שמות כשם אשר קרא להן אביו ¹⁹ ויחפרו
עבדי יצחק בנחל וימצאו שם--באר מים חיים ²⁰
ויריבו רعي גדר עם רعي יצחק לאמר--לנו המים
ויקרא שם הבאר עשך כי התעשקו עמו ²¹ ויחפרו
באר אחרית ויריבו נם עליה ויקרא שמה טנה ²²
ויעתק שם ויחפר באר אחרית ולא רבו עליה ויקרא
שם רחבות ויאמר כי עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו
בארץ ²³ ויעל שם באר שבע ²⁴ וירא אליו יהוה
בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל
תירא כי אתה אנכי וברכתיך והרביתיך את זרעך
בעבר אברהם עברי ²⁵ ויבן שם מזבח ויקרא בשם
יהוה ויט שם אהלו ויכרו שם עבדי יצחק באר ²⁶
ואבימלך הילך אליו מגדר ואחות מרעשו ופיקל
שר צבאו ²⁷ ויאמר אליהם יצחק מודיעם באתם אליו
אתם שנאתם אתו ותשלחוני מאתכם ²⁸ ויאמרו דאו
דאיו כי היה יהוה עמך ונאמר תהיו נא אלה בינוינו
בינוינו ובינך ונכרתת ברית עמך ²⁹ אם תעשה עמו
דרעה כאשר לא נגענוך וכאשר עשינו עמך רק טוב
ונשליך בשлом אתה עתה ברוך יהוה ³⁰ ויעש להם
משתה ויאכלו ווישתו ³¹ ווישכמו בבקר ווישבעו איש
לאחיו ווישלחם יצחק וילכו מאותו בשлом ³² ויהיו
בימים ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגדו לו על אדות
הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאו מים ³³ ויקרא
אתה שבעה על כן שם העיר באר שבע עד היום
זהו ³⁴ ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את

21 ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא ואמשך בני ההאחה
 זה בני עשו אם לא 22 ווינש יעקב אל יצחק אביו
 וימשחו ויאמר הקל קול יעקב וחידים ידי עשו 23 ולא
 היכירו--כי היו ידי כידי עשו אדיו שערת ויברכחו
 24 ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני 25 ויאמר הגשה
 ויאכל והאלה מצדך בני--למען תברך נפשי ווינש לו
 לוי ואכל ויבא לו יין ווישת 26 ויאמר אליו יצחק אביו
 גשה נא וشكה לי בני 27 ווינש וישק לו וירח את ריח
 בנדי ויברכחו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה
 אשר ברכו יהוה 28 וויתן לך האלים מטלה השמים
 ומשמני הארץ--ורוב דן ותירש 29 יעבדך עמים
 וישתחוו (וישתחוו) לך לאמים--הוה נביר לאחיך
 30 ויהי כאשר כלה יצחק לברך את יעקב ויהי אך
 יצא יצחק מאת פנו יצחק אביו ועשן אחיו בא
 מצידו 31 וויש נם הדוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר
 לאביו יקס אביו ויאכל מציד בנו--בעבר תברכני
 נפשך 32 ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני
 בנק בכרכך עשו 33 ויהירד יצחק חרדה גדלה עד
 מאר ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל
 מכל בתרם תבוא ואברכחו נם ברוך יהוה 34 כשמע
 שעשו את דברי אביו ויצעק צקה גדלה ומרה עד
 מאר ויאמר לאביו ברכני נם אני אביו 35 ויאמר בא
 אחיך במימה ויקח ברכך 36 ויאמר ה כי קרא שמו
 יצחק ויעקבני זה פעים--את ברכתי לך ותנה עתה
 לך ברכתי ויאמר ה לא אצלה לי ברכה 37 וויען
 יצחק ויאמר לעשו חן נביר שמתיו לך ואת כל אחיו
 נתתי לך לעבדים ודן ותירש סמכתיו ולכה אפוא
 מה עשה בני 38 ויאמר שעשו אל אביו הברכה אחת
 הוא לך אבוי--ברכני נם אני אבוי וישא שעשו קל ויבך
 39 ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ

28 ויקרא יצחק אל יעקב ויברך אותו ויצחו
 ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען 2 קום לך פרנה
 ארם ביתה בתואל אבוי אמך וקח לך שם אשה
 מבנות לבן אחוי אמך 3 ואל שדי יברך אתה ויפרך
 וירבד והיית לקהל עמים 4 וויתן לך את ברכת
 אברהם לך ולזרעך אתה--לרשך את ארץ מגניד
 אשר נתן אלהים לאברהם 5 ווישלח יצחק את יעקב
 וילך פרנה ארם--אל לבן בן בתואל הארמי אחוי
 רבקה אם יעקב ועשה 6 ווירא עשו כי ברך יצחק
 את יעקב ושלח אותו פרנה ארם לחתת לו שם
 אשה בברכו אותו--ויצו עליו לאמר לא תקח אשה
 מבנות כנען 7 ווישמע יעקב אל אביו ואל אמו וילך
 פרנה ארם 8 ווירא עשו כי רעות בנות כנען בעני
 יצחק אביו 9 וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת
 בת ישמעאל בן אברהם אחות נביות על נשוי--לו
 לאשה 10 וויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה 11 וויפגע
 במקום וילן שם כי בא השם ויקח מבני הארץ

בראשית 28 וישם מראשתיו וישכב במקום הדהוא ¹² ויהלם והנה נוכל עד אשר יאספו כל העדרים ונגולו את האבן מעל פי הבהיר והשקיינו הצען ⁹ עודנו מדבר עם ורחל באה עם הצען אשר לאביה- כי רעה והוא ¹⁰ ויהו כאשר ראה יעקב את רחל בת לבן אחיו אמו ואת צאן לבן אחיו אמו וינש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבהיר וישק את צאן לבן אחיו אמו ווישק יעקב לרחל כי לרחל וישא את קלו ויבך ¹² וינד יעקב לרחל כי אחיו אביה הוא וכי בן רבקה הוא ותרץ ותנד לאביה ¹³ ויהו כשמע לבן את שמע יעקב בן אחותו וירץ לקראותו ויחבק לו וינשק לו ויביאו אל ביתו ויספר ללבן את כל הדברים האלה ¹⁴ ויאמר לו לבן לך עצמי וברשו אתה וישב עמו החדש ימים ¹⁵ ויאמר לך ליעקב ה כי אחיו אתה ועבדתני חنم הנידה לי מה משכrichtך ¹⁶ וללבן שתי בנות שם הנדרלה להה ושם הקטנה רחל ¹⁷ וועני לאה רכות ורחל הייתה יפת תאר ויפת מראה ¹⁸ ויאhab יעקב את רחל ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתק הקטנה ¹⁹ ויאמר לבן טוב תהי אתה לך מותמי אתה לאיש אחר שבה עמדרי ²⁰ ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהו בעינוי כימים אחדים באחבותו אתה ²¹ ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלא ימי ואבואה אליה ²² ויאסף לך את כל אנשי המקום ויעש משתה ²³ ויהי בערב- ויקח את לאה בתו ויבא אותה אליו ויבא אליה ²⁴ ויתן לך את זלפה שפחתו- ללה בתו שפהה ²⁵ ויהי בבקר והנה הוא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי- חלא ברחל עבדתו עמדך ולמה רמייתני ²⁶ ויאמר לך לא יעשה כן במקומנו- לחתה הצעריה לפני הבכורה ²⁷ מלא שבע זאת ונתנה לך נס את זאת בעבדה אשר תעבד עמדיך עוד שבע שנים אחרות ויעש יעקב כן וימלא שבע זאת ויתן לך את רחל

עת האסף המקנה השקן הצען ולכו רעו ⁸ ויאמר לו לאלהים עליים וירדים בו ³ והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלדי אברהם אביך ואלדי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה-- לך אתנה ולזרעך ¹⁴ והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגה ונברכו לך כל משפחת האדמה ובזרעך ¹⁵ והנה אני עמך ושמרתיך בכל אשר תליך והשבתיך אל הארץ הזאת כי לא אעזובך עד אשר אם עשית את אשר דברתني לך ¹⁶ וויקץ יעקב משנתו ויאמר אכז יש יהוה במקום הזה ואנכי לא אידעתו ¹⁷ וירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמיים ¹⁸ וישם יעקב בברק ויקח את האבן אשר שם מראשתיו וישם אתה מצבה וויקץ שמן על ראשה ¹⁹ ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לו שם העיר לראשנה ²⁰ וידר יעקב נדר לאמור אם יהיה אלהים עמדוי ושמרני בדרכך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש ²¹ ושבתי בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי לאלהים ²² וההן זאת אשר שמו מצבה- יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר עשרנו לך

29 וישא יעקב רגליו וילך ארצתה בני קדם ² וירא והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רכבים עליה- כי מן הבהיר ההוא יישקו העדרים וההן נדרלה על פי הבהיר ³ ונאספו שמה כל העדרים ונגולו את האבן מעל פי הבהיר והשקי את הצען ⁴ ויאמר להם יעקב אחוי מאין אתם ויאמרו מהרין אנחנו ⁵ ויאמר להם הידעתם את לך בון נחור ויאמרו ידענו ⁶ ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום- והנה רחל בתו באה עם הצען ⁷ ויאמר הן עוד היום גדול- לא

בתו לו לאשה ²⁹ ויתן לבן לרחל בתו את בלהה את אישיו ולקחת נם את דודאי בני והאמיר רחל לכון שפחתו--לה לשפהה ³⁰ ויבא נם אל רחל ויאח נם את רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחירות ³¹ וירא יהוד כיו שנואה לאח וויפתח את רחמה ורחל עקרה ³² ותהר לאה ותולד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי ראה יהוד בעניי--כי עתה יהבני אישי ³³ ותהר עוד ותולד בן ותאמר כי שמע יהוד כי שנואה וכי יתנו לי נם את זהה ותקרא שמו שמעון ³⁴ ותהר א נכי ויתן לו שלשה בניים על כן קרא שמו לוי ³⁵ ותהר ילדתי לו שלשה בניים ותאמר הפעם אורה את יהודת--על כן ערד ותולד בן ותאמר הפעם אורה את יהודת--על כן קראה שמו יהודת ותעמד מלדה

30 ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחתה ותאמר אל יעקב הבה לי בניים ואם אין מטה א נכי ² ויהר אף יעקב בರחל ויאמר התחת אליהם א נכי אשר מנע ממק פרי בطن ³ ותאמר הנה אמרתי בלהה בא אליה ותולד על ברכי ואבנה נם א נכי ממנה ⁴ ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב ⁵ ותהר בלהה ותולד ליעקב בן ⁶ ותאמר רחל דני אליהם ונם שמע בקלי ויתן לי בן על כן קראה שמו דן ⁷ ותהר עוד--ותולד בלהה שפחת רחל בן שני ליעקב ⁸ ותאמר רחל נפתולי אליהם נפתלי ⁹ ותרא לאה עם אחתיי--נם יכלתי ותקרא שמו נפתלי ¹⁰ כי עמדה מלדה ותקח את זלפה שפחתה ותתן לאה ליעקב לאה ¹¹ ותולד זלפה שפחת לאה--לייעקב בן נד ¹² ותאמר לאה בנד (בא נד) ותקרא את שמו נד לאה--באשרדי כי אשדרני בנות ותקרא את שמו אשרי ¹³ וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תני נא לי מדורדי בנד ¹⁵ ותאמר לה המעת קחתך

ויאמר אליו מלאך האלים בחולם--יעקב ואמר הנני ¹² ויאמר שא נא ענייך וראה כל העתדים העליים על הצאן עקדים נקדמים וברדים כי ראייתי את כל אשר לבן עשה לך ¹³ אני האל בית אל אשר משחת שם מצבאה אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ הזות ושוב אל ארץ מולדתך ¹⁴ ועתען רחל ולאה ותאמRNAה לו העוד לנו חלק ונחלה בביות אבינו ¹⁵ הלו נכריות נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל נם אכול את כספנו ¹⁶ כי כל העשר אשר חציל אליהם מאבינו--לנו הוא ولבניו ועתה כל אשר אמר אליהם אליך--עשה ¹⁷ ויקם יעקב ויישא את בניו ואת נשיו על הנמלים ¹⁸ ויתנגן את כל מקנהו ואת כל רכשו אשר רכש--מקנה קניינו אשר רכש בפרקן ארם לבוא אל יצחק אביו ארציה כנען ¹⁹ ולבן הילך לנו אtat צאנו ותנגב רחל את החרפים אשר לאביה ²⁰ ויגנוב יעקב את לבן הארמי--על בליך הנגיד לו כי ברחה הוא ²¹ ויברחה הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר את הנهر וישם את פניו הדר הגלעד ²² ויגן לבן ביום השלישי כי ברחה יעקב ²³ ויקח את אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת ימים וידבק אותו בהר הגלעד ²⁴ ויבא אליהם אל לבן הארמי בחלים הלילה ויאמר לו השמר לך פן תדבר עם יעקב--מטוב עד רע ²⁵ וישג לבן את יעקב וייעקב תקע את אהלו בהר ולבן תקע את אחיו בהר הגלעד ²⁶ ויאמר לבן לע יעקב מה עשית ותנגב את לבבי ותנגן את בنتי כשביות הרב ²⁷ למה נחbatchת לברחה ותנגב אתוי ולא הנגדת לי ואשלחך בשמה וברדים בתף ובכנור ²⁸ ולא נשתני לנשך לבני ולבنتי עתה הסכלה עשו ²⁹ יש לאלי ידי לעשות עמכם רע ואלחי אביכם אם אש אמר אליו לאמור השמר לך מדבר עם יעקב--מטוב עד רע ³⁰ ועתה הילך הילכת כי נכסף נכספהה לבית והטלאים ואת כל העזים הנקדות והטלאת כל אשר לבן בו וכל חום בכשבים ויתן ביד בניו ³⁶ וישם דרך שלוש ימים ביןינו ובין יעקב וייעקב רעה את צאן לבן-הנותרת ³⁷ ויקח לו יעקב מקל לבנה לה-לו וערמון וופצל בהן פצלות לבנות-מחשף הלבן אשר על המקלות ³⁸ ויצן את המקלות אשר פצל בראתים בשקתו המים--אשר תבאן הצאן לשותה לנכח הצאן ויחמנה בבאן לשותות ³⁹ ויחמו הצאן אל המקלות ותלן הצאן עקדים נקדמים וטלאים ⁴⁰ והכשבים הפריד יעקב ויתן פני הצאן אל עקד וכל חום בצאן לבן ווישת לו עדרים לבדו ולא שתם על צאן לבן ⁴¹ והיה בכל יחם הצאן המקשרות ושם יעקב את המקלות לעני הצאן בראתים--לייחמנה במקלות ⁴² ובהעטיף הצאן לא ישים והוא העטפים לבן והקשרים ליעקב ⁴³ וויפרץ האיש מאר מאר וייה לו צאן רבות ושפחות ועבדים ונמלים וחמדרים **31** וישמע את דברי בני לבן לאמר לך יעקב את כל אשר לאבינו ומאשר לאבינו--עשה את כל הכבד הזה ² וירא יעקב את פני לבן והנה איננו עמו כחמול שלשים ³ ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה עמד ⁴ ויאמר יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה אל צאנו ⁵ ויאמר להן ראה אני את פני אביכן כי איןנו אליו כתמל שלשים ואלחי אבי היה עמד ⁶ ואתנה ידעתן כי בכל כהו עבדתי את אביכן ⁷ ואביכן הtal bi והחלף את משכrichtי עשרה מנים ולא נתנו אליהם להרע עמד ⁸ אם כי אמר נקדמים היה שברך--וילדו כל הצאן נקדמים ואם כי אמר עקדים היה שברך--וילדו כל הצאן עקדים ⁹ ויצל אליהם את מקנה אביכם ויתן לך ¹⁰ ויהי בעת יחם הצאן ואשא עני וארא בחלים ותנה העתדים העליים על הצאן עקדים נקדמים וברדים ¹¹

אביך למה נבנתה את אללה ³¹ וויען יעקב ויאמר לבן כי יראתי-כי אמרתי פן תנול את בנותיך מעמי ³² עם אשר תמצא את אלליך לא יהוה-גנד אחינו הכהר לך מה עמדיך וכח לך ולא ידע יעקב כי רחל נבנתה ³³ ויבא לבן באهل יעקב ובאהל לאה ובאהלathy האמחת-ולא מצא ויצא מאהל לאה ויבא באهل רחל ³⁴ ורחל לקחה את התרכפים ותשמעם בכר הנמל-וחשב עליהם וימשש לבן את כל האهل ולא מצא ³⁵ וחאמר אל אביה אל ייחד בעני אדני כי לאו אוכל לקום מפניך כי דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את התרכפים ³⁶ ויחור ליעקב וירב לבן ויען יעקב ויאמר לבן מה פשע מה חטאתי כי דלקת אחרי ³⁷ כי משות את כל כל מה מצאת מכל כל

32 יעקב הלק לדרך ויפגע בו מלאכי אלhim ויאמר יעקב כאשר ראם מהנה אלדים זה ויקרא שם המקום ההוא מהנים ³ ווישלח יעקב מלאכים לפני אל שעשו אחיו ארצה שעיר שרה אדום ⁴ ויצאו אתם לאמר מה תאמרון לאדני לעשו מה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתוי ואחר עד עתה ⁵ ויהיו לי שוד וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להניד לאדני למצא חן בעניך ⁶ וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל שעשו גם הלק לקרארך וארבע מאות איש עמו ⁷ ויריא יעקב מואיד ויידר לו ויחוץ את העם אשר אותו ואת הצאן ואת הבקר והגמלים-⁻ לשני מהנות ⁸ ויאמר אם יבוא שעשו אל מהנה האחת והכהו-והיה מהנה הנשאר לפילטה ⁹ ויאמר יעקב אליה אבי אברהם ואליה אבי יצחק יהוה האמר אליו שוב לארץך ולמולדתך-ויאיתבה עמד ¹⁰ קתנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה היתי לשני מהנות ¹¹ הצלני נא מיד אחוי מיד שעשו כי ירא אנכי

ביתך-שים מה גנד אחיך ואחיך וויכוחו בין שניינו ³⁸ זה עשרים שנה אנכי עמד רחליך ועוזך לא שכלו ואילך צאנך לא אכלתוי ³⁹ טרפה לא הבאתוי אליך-אנכי אחותה מיידי תבקשנה נבנתה יום ונבנתה לילה ⁴⁰ הייתה ביום אכלני חרב וקרח בלילה ותדר שניי מעני ⁴¹ זה לישעים שנה בכיתך עבדתיך ארבע עשרה שנה בשתי בנותיך ושש שנים בצאנך ותחלף את משכrichtי עשרה שנים ⁴² לולאי אליה אבי אליה אברהם ופחד יצחק היה לי-כי עתה ריקם שלחתי את עניי ואת ינייע כפי ראה אלדים-וירוח אםש ⁴³ ויען לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנות ותבניהם בני והצאן צאנך וכל אשר אתה ראה לי הוא ולבנתו מה עשה לאלה היום או לבנייהן אשר ילדו ⁴⁴ ועתה לכיה נכרתת ברית-אני ואתה והיה לעדר בניי ובינך ויקח יעקבaben וירימה מצחה ⁴⁵ ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו נל ויאכלו שם על הגל ⁴⁷ ויקרא לו לבן גיר שהדotta ויעקב קרא לו גלעד ⁴⁸ ויאמר לבן הגל הזה עד בין ובינך היום

על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום זה כו נגע בcpf ירך יעקב בnid הנשה

33 וישא יעקב עינוי וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחוץ את הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות ² ווישם את השפחות ואת ילדיהם ראשונה ואת לאה וילדיה אחנים ואת רחל ואת וסף אחנים ³ והוא עבר לפניהם וישתחוו ארצתם שבע פעמים עד נשחו עד אליו ⁴ וירץ עשו לקראותו ויחבקו וויפל על צוארו ווישקחו וויבכו ⁵ וישא את עינוי וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר-הילדים אשר חנן אלהים את עבדך ⁶ ותגשן השפחות הנה וילדיהם ותשתחוו ⁷ ותגשן גם אלה וילדיה ותשתחוו ואחר גש יוסף ורחל--ותשתחוו ⁸ ויאמר מי לך כל המהנה הזה אשר פגשתי ויאמר למצא חן בעוני אדרני ⁹ ויאמר עשו יש לי רב אחיך ידי לך אשר לך ¹⁰ ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנהתי מידיו כי על כן ראיית פניך כראת פניהם אליהם-ותרצני ¹¹ קח נא את ברחותך אשר הבאת לך כי חנני אלהים וכי יש לי כל וופצר בו ויקח ¹² ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לננדך ¹³ ויאמר אליו אדרני ידע כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות עלי ורפקום יום אחד ומתו כל הצאן ¹⁴ יعبر נא אדרני לפניך יברדו ואני אנתנה לך לדרן המלאכה אשר לפניך ולרגל הילדים עד אשר אבא אל אדרני שעורה ¹⁵ ויאמר עשו-אצינה נא עמד מן העם אשר ביום הוא עשו לדרכו שעורה ¹⁶ ווישק נסעה סכתה במקום סכות ¹⁸ ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כגען בבא מפדן ארם ויהן את פנוי העיר ¹⁹

אתו--פָּנָן יבוֹא וְהַכְּנִי אֶם עַל בְּנֵים ¹² וְאַתָּה אָמַרְתָּ הַיְתָב אִיטִּיב עַמְקָם וְשָׁמְתוּ אֶת זְרַעַךְ כְּחֹלְלֵי הַיּוֹם אֲשֶׁר לֹא יִסְפֵּר מְרֻב ¹³ וְוַיָּלֶן שֵׁם בְּלִילָה הַהְוָא וַיַּקְהֵן מִבָּא בַּיּוֹדָנוֹ מִנְחָה--לְעַשׂו אֲחֵינוּ ¹⁴ עַיִם מַאֲדִים וּזְשִׁים עַשְׂרִים רְחִלִּים מַאֲתִים וְאַלְפִים עַשְׂרִים ¹⁵ גְּמַלִּים מִנִּיקּוֹת וּבְנִיהם שְׁלַשִּׁים פְּרוֹת אֲרַבְּעִים וּפְרַטִּים עַשְׂרִים אֶתְנָתָעָם וְעִירָם עַשְׂרִים עַשְׂרִים ¹⁶ וַיַּוְתֵּן בְּיַד עֲבָדָיו עַדְרָה עַדְרָה לְבָדָרוֹ וַיֹּאמֶר אֶל עֲבָדָיו עַבְרָו לְפָנֵי וְרוֹחַ תְּשִׁימוּ בֵּין עַדְרָה וּבֵין עַדְרָה ¹⁷ וַיַּצְוֵוּ אֶת הָרָאשׁוֹן לְאָמַר כִּי יִפְנַשְׁךְ עַשְׂוֵה אַחֲרֵי וְשָׁאַלְךָ לְאָמַר לְמַיְדָךְ אַתָּה וְאַתָּה תַּלְךְ וְלֹמְדָא אֶלָּה לְפִנֵּיךְ ¹⁸ וַיֹּאמֶר לְעַבְדָּךְ לְיַעֲקֹב--מִנְחָה הַוָּא שְׁלֹוחָה לְאָדָנִי לְעַשׂו וְהַנָּהָם הַוָּא אַחֲרִינוּ ¹⁹ וַיַּצְוֵן אֶת הַשְׁנִי נֶם אֶת הַשְׁלִישִׁים נֶם אֶת כָּל הַחֲלִבִּים אַחֲרֵי הַעֲדָרִים לְאָמַר כָּדָבָר הַזָּה תְּדַבְּרוּן אֶל עַשׂו בְּמִצְאָכֶם אֲתָּה ²⁰ וַיֹּאמֶר חָמָם--נֶם הַנָּה עַבְדָּךְ יַעֲקֹב אַחֲרֵינוּ כִּי אָמַר אַכְפָּרָה פְנֵי בְּמִנְחָה הַהֲלָכָת לְפָנֵי וְאַחֲרֵיכֶן אֲרָא הַפְנֵי אָוְלִי יִשְׁאָפְנֵי ²¹ וְתַעֲבֵר הַמִּנְחָה עַל פְנֵיו וְהַוָּא לְזִין בְּלִילָה הַהְוָא בְּמִנְחָה ²² וַיַּקְם בְּלִילָה הַוָּא וַיַּקְהֵן את שְׁתִי נְשִׁוָּה וְאֶת שְׁתִי שְׁפָחָתוֹ וְאֶת אֶחָד עַשְׂרֵן יְלִדּוֹ וַיַּעֲבֵר את מַעֲבָר יַבָּק ²³ וַיַּקְהֵן-וַיַּעֲבֵר את הַנָּחָל וַיַּעֲבֵר את אֲשֶׁר לוּ ²⁴ וַיַּוְתֵּר יעקב לְבָדוֹ וַיַּאֲבֵק אִישׁ עָמוֹ עד עַלוֹת הַשָּׁחָר ²⁵ וַיַּרְא כִּי לֹא יִכְלֶל וַיַּגְעַן בָּכֶף יַרְכוֹ וְתַקְעַן כִּפְרַק יעקב בְּהַאֲבָקוּ עָמוֹ לֹו וַיַּגְעַן שְׁלֹחָנִי כִּי עַלְהָה הַשָּׁחָר וַיֹּאמֶר לֹא אַשְׁלַחךְ ²⁶ וַיֹּאמֶר שְׁלֹחָנִי כִּי עַלְהָה הַשָּׁחָר וַיֹּאמֶר לֹא אַשְׁלַחךְ כִּי אָמַר בְּרַכְנִי ²⁷ וַיֹּאמֶר אָלוּ מוֹה שְׁמֵךְ וַיֹּאמֶר יעקב כִּי אָמַר יִשְׁרָאֵל כִּי אָמַר לֹא יעקב יִאֲמֵר עוֹד שְׁמֵךְ--כִּי אָמַר יִשְׁרָאֵל כִּי אָמַר שְׁמֵךְ ²⁸ וַיֹּאמֶר לֹא יעקב יִאֲמֵר עוֹד שְׁמֵךְ שְׁרִית עַמְּךָ אֶלְהִים וְעַמְּךָ אֲנָשִׁים וְחַוְלָל ²⁹ וַיַּשְׁאַל יעקב וַיֹּאמֶר הַגִּידָה נָא שְׁמֵךְ וַיֹּאמֶר לְמַה זה תְּשַׁאֲלֵל לְשָׁמֵי וַיִּבְרַךְ אֶת שְׁמֵךְ ³⁰ וַיִּקְרָא יעקב שֵׁם הַמָּקוֹם פְנַיאָל כִּי רָאִיתִי אֶלְהִים פְנִים אֶל פְנִים וְתַגְצַל נֶפֶשִׁי ³¹ לֹא הַשְׁמֵשָׁכָאשָׁר עַבְרָת פְנַיאָל וְהַוָּא צָלָע עַל יַרְכוֹ

אל שער ערים וידברו אל אנשי ערים לאמר ²¹ האנשים האלה שלמים הם אנתנו וישבו בארץ ויסחרו אתה והארץ הנה רחבה ידיים לפניהם את בנהם נכח לנו לנשימים ואת בנותינו נתן להם ²² אך בזאת יאטו לנו האנשים לשבתת אותנו--להיות עם אחד בהמולו לנו כל זכר כאשר הם נמלים ²³ מקניהם וקניהם וכל בהמתם הלויא לנו הם אך נאותה להם וישבו אותנו ²⁴ וישמעו אל חמור ואל שכם בנו כל יצאי שער עירו וימלו כל זכר--כל יצאי שער עירו ²⁵ ויהי ביום השלישי בהיותם כאבים ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחיך דינה איש חרבו ויבאו על העיר בטח ויהרגו כל זכר ²⁶ ואת חמור ואת שכם בנו הרנו לפיה חרבו ויקחו את דינה מביתם שכם ויצאו ²⁷ בני יעקב באו על החללים ויבזו העיר--אשר טמאו אחותם ²⁸ את צאנם ואת בקרם ואת חמריהם ואת אחותם ²⁹ ואת כל חילם אשר בעיר ואת אשר בשרה לקחו ²⁹ ואת כל טפם ואת כל טפם ואת נשיםם שבו ויבזו ואת כל אשר בביה ³⁰ ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אני להבאוני בישב הארץ בכנען ובפרדי ואני מתי מספר ונאספו עלי והכוני ונשמדתי אני וביתי ³¹ ויאמרו הכוונה יעשה את אחותנו

35 ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב שם ועשה שם מזבח--לאל הנראה אלקיך בברחך מפני עשו אחיך ² ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר עמו הסרו את אלהי הנכר אשר בתיכם והטהרו והחליפו שמילתיכם ³ ונקומה נעללה בית אל ועשה שם מזבח לאל הענה אתי ביום צרתי ויהי עמדי בדרכך אשר הলכתי ⁴ ויתנו אל יעקב אה כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים אשר באזוניהם ויטמן אתם יעקב תחת האלה אשר עם שכם ⁵ ויסעו ויהי חתת אלהים על הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו והוא נכבד מכל בית אביו ²⁰ ויבא חמור ושכם בנו

ויקן את חלקלת השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני חמור אבוי שכם--במאה קשיטה ²⁰ ויצב שם מזבח ויקרא לו--אל אלהי ישראל

34 והזא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות בכנות הארץ ² וירא אתה שכם בן חמור התיו--נשיא הארץ ויקח אותה ושבב אותה ויענה ³ ותרבך נפשו בדינה בת יעקב ויאחיב את הנער וידבר על לב הנער ⁴ ויאמר שכם אל חמור אבוי לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה ⁵ ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו ובנו היו את מקנהו בשדה והחריש יעקב עד ⁶ ויצא חמור אבוי שכם אל יעקב לדבר אותו ⁷ ובן יעקב באו מן השדה כשםם ויתעצבו האנשים וייחר להם מאר כי נבלעה עשה בישראל לשכבה את בת יעקב וכן לא יעשה ⁸ וידבר חמור אטם לאמר שכם בני חשקה נפשו בכתכם--תנו נא אתה לו לאשה ⁹ והתחתנו אנתנו בנתיכם תנתנו לנו ואת בנותינו תקחו לכם ¹⁰ ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם--שבו וסחרוה והאחזו בה ¹¹ ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה אמרazzן בענייכם ואשר תאמרו אליו אתן ¹² הרבו עלי מאר מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו אליו ותנו לי את הנער לאשה ¹³ ויענו בני יעקב את שכם ואת חמור אבוי במרמה--וירדרו אשר טמא את דינה אתם ¹⁴ ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה--لتת את אחינו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה הוא לנו ¹⁵ אך בזאת נאות لكم אם תהיו כמנו להמל לכם כל זכר ¹⁶ וננתנו את בנותינו لكم ואת בנותיכם נkeh להנו וישבנו אתכם והיינו לעם אחד ¹⁷ ואמ לא תשמעו אלינו להמול--ולקחנו את בתנו והלכנו ¹⁸ ויטבו דבריהם בעני חמור ובעני שכם בן חמור ¹⁹ ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בכת יעקב והוא נכבד מכל בית אביו ²⁰ ויבא חמור ושכם בנו

הארבע--הוא חברון אשר נר שם אברהם ויצחק ²⁸ אחריו בני יעקב ⁶ ויבא יעקב לוזה אשר בארץ כנען- והוא בית אל הוא וכל העם אשר עמו ⁷ ויבן שם מובח ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו האלדים בברחו מפני אחים ⁸ והמת דברה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא

36 ואלה תלדות עשו הוא אדום ² עשו לך את נשיו מבנות כנען את ערדה בת אילון החתי ואת אלילימה בת ענה בת צבעון החוי ³ ואות בשמות בת שמעאל אהות נביות ⁴ ותולד ערדה לעשו את אליפז ובסמתה ילדה את רעיאל ⁵ ואהליימה ילדה את עיש (יעוש) ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר יلدו לו בארץ כנען ⁶ ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל בחתמו ואת כל קניינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו ⁷ כי היה רוכשם רב משbat ייחדו ולא יכולת ארץ מגוריהם לשאת אתם--מפני מקניהם ⁸ וישב עשו בהר שער עשו הוא אדום ⁹ ואלה תלדות עשו אבי אדום בהר שער ¹⁰ ואלה שמות בני עשו ויהיו בני אליפז--תימן אומר צפוי בשמות אשת עשו ¹¹ ותמנע היותה פילגש לאליפז בן עשו וונעם וקנו ¹² ותמנע היותה פילגש לאליפז בן עשו ותולד לאליפז את עמלק אלה בני ערדה אשת עשו ¹³ ואלה בני רעואל נתה וורה שמה ומזה אלה היו בני בשמות אשת עשו ¹⁴ ואלה היו בני אהליימה בני ענה בת צבעון--אשת עשו ותולד לעשו את יعيش (יעוש) ואת יעלם ואת קרח ¹⁵ אלה אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו--אלופי תימן אלף אומר אלף צפוי אלף קנו ¹⁶ אלף קרח אלף נעתם אלף עמלק אלה אלף אלף ¹⁷ אלה אלף אלה אהובים אלה בני ערדה ¹⁸ ואלה בני רעואל בן עשו--אלופי נתה אלף וורה אלף שמה אלף מזה אלה אלף רעואל בארץ אדום-- אלה בני בשמות אשת עשו ¹⁹ ואלה בני אהליימה בפדן ארם ²⁰ ויבא יעקב אל יצחק אביו מمرا קריית

אלה עשו--אלוף יעוש אלף יעלם אלף קרח אלה
אלוף אהלייבמה בת ענה--אשת עשו ¹⁹ אלה בני עשו
אדום

37 וישב יעקב בארץ מגוריו אביו--בארץ כנען ²
אללה תלדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה
רעעה את אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת
בני זלפה נשוי אביו ויבא יוסף את דברתם רעה אל
אביהם ³ וישראל אהב את יוסף מכל בניו--כי בין
וקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים ⁴ ויראו אחיו כי
אתו אהב אביהם מכל אחיו--וישנאו אותו ולא יכלו
דברו לשלם ⁵ ויחלם יוסף חלים ויינדר לאחיו וויספו
עוד שנה אותו ⁶ ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה
אשר חלמתי ⁷ והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוכך
השדיה והנה קמה אלמתי ונס נצבה והנה תסבינה
אלמתויכם ותשתחוו לאלמתי ⁸ ויאמרו לו אחיו
מלך תמלך עליינו אם משול חמשל לנו וויספו עוד
שנה אותו על חלמתו ועל דבריו ⁹ ויחלם עוד חלום
אחר ויספר אותו לאחיו ויאמר תנה חלמתו חלום עוד
והנה המשמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחווים ליה
ויספר אל אביו ואל אחיו וינער בו אביו ויאמר לו ¹⁰
מה החלום הזה אשר חלmeta הבוא נבוא אני ואמך
ואחיך להשתתוחות לך ארצ'ה ¹¹ ויקנאו בו אחיו ואביו
שמר את הדבר ¹² וילכו אחיו לרעות את צאן אביהם
בשכם ¹³ ויאמר ישראל אל יוסף הלו אחיך רעים
בשכם--לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנה ¹⁴
ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום
הצאן והשכני דבר וישלחו מעמק חברון ובא
שכמה ¹⁵ וימצא ח'ו איש והנה תעעה בשדרה וישאלחו
האיש לאמ' מה תבקש ¹⁶ ויאמר אתה אחיך א נכי מבקש
הנידנה נא ל' איפה הם רעים ¹⁷ ויאמר האיש נסעו
מהה--כי שמעתי אמרים נלכה דתינה וילך יוסף אחר
אחיו וימצאים בדרתן ¹⁸ ויראו אותו מרחק ובטרם

אשת עשו--אלוף יעוש אלף יעלם אלף קרח אלה
אלוף אהלייבמה בת ענה--אשת עשו ¹⁹ אלה בני עשו
ישבי הארץ לוטן ושביל צבעון וענה ²¹ זודשון ואצר
וידיין אלה אלוף החרוי בני שער בארץ אדום ²²
ויהיו בני לוטן חרי והימם ואחותו לוטן תמנע ²³
וалаה בני צבעון ואיה וענה הוא ענה אשר מצא את
הימים במדבר ברעתו את החמורים לצבעון אביו ²⁵
וалаה בני ענה דשן ואהלייבמה בת ענה ²⁶ אלה בני
דישן--חמדן ואשבן ויתרן וכרכן ²⁷ אלה בני אצר--
בלחן ועון וען ²⁸ אלה בני דישן עוז וארן ²⁹
алаה אלוף החרוי אלוף לוטן אלף שובל אלף
צבעון אלף ענה ³⁰ אלף דשן אלף אצר אלף
דישן אלה אלוף החרוי לאלפיים בארץ שער ³¹
וалаה המלכים אשר מלכו בארץ אדום--לפנ' מלך
מלך לבני ישראל ³² ומלך באדום בלו' בן בעור
שם עירו דנבהה ³³ וימת בלו' ומלך תחתיו יובב
בן זרח מבצרה ³⁴ וימת יובב ומלך תחתיו חשם
מארץ התיימי ³⁵ וימת חשם ומלך תחתיו הדר בן
בדד המכחה את מדין בשדה מואב שם עירו עיתה
וימת הדר ומלך תחתיו שמלה ממשרקה ³⁷
וימת שמלה ומלך תחתיו שאול מרוחבות הנהר ³⁸
וימת שאול ומלך תחתיו בעל חנן בן עכבר ³⁹
וימת בעל חנן בן עכבר ומלך תחתיו הדר שם
עירו פעו שם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי
זהב ⁴⁰ אלה שמות אלופי עשו למשפחותם למקומם
בשםם אלף תמנע אלף עלוה אלף יתת ⁴¹ אלף
אהלייבמה אלף אלה אלף פין ⁴² אלף קנו אלף
תימן אלף מבצר ⁴³ אלף מגדיאל אלף עירם אלה

38 ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירה ² וירא שם יהודה בת איש כנען ושמו שועיקחה ויבא אליה ³ ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער ⁴ ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו אנן ⁵ וחסוף עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה בכזיב בילדתה אתו ⁶ ויקח יהודה אשה לער בכורו ושם תמר ⁷ ויהי ער בכור יהודה רע בעני יהוה וימתחו יהוה ⁸ ויאמר יהודה לאנן בא אל אשת אחיך ויבם אתה ותקם זרע לאחיך ⁹ וידע אנן כי לא לו יהוה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצתה לבלתי נתן זרע לאחיך ¹⁰ וירע בעני יהוה אשר עשה וימת נם אותו ¹¹ ויאמר יהודה לתמר כלתו שבוי אלמנה בית אביך עד יndl שלה בני--כי אמר פן מות נם הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה ¹² וירבו הימים ותמת בת שוע אשת יהודה ויונח יהודה ויעל על גוזי צאנו הוא וחירה רעהו העدلמי--תמנתה ¹³ וינדר לתמר לאמור הנה חמיך עליה תמנתה לנו צאנו ¹⁴ וחרס בנדוי אלמנהה מעלה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עיניהם ויביאו את יוסף מצרים ²⁹ וישב רואבן אל הבוד והנה אין יוסף בבוד ויקרע את בנדוי ³⁰ וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני安娜 בא ³¹ ויקח את כתנת יוסף וישחטו שער עזים ויטבלו את הכתנתם בדם ³² וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנק הוא--אם לא לי כי הובא אליו ³⁷ ויאמר אנקו אשלח נdry עזים מזען ותאמר אם תחן ערבות עד שלוחך ¹⁸ ויאמר מה העarbon אשר אתן לך ותאמר חתמק ופטילך ומתק אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו ¹⁹ ותקים ותלך ותסר צעיפה מעלה ותלבש בנדוי אלמנהה ווישלח יהודה את גdry העזים ביד רעהו העدلמי ²⁰ לחתת העarbon מיד האשנה ולא מצאה ²¹ וישאל את אנשי מקמה לאמר איה הקדשה הוא בעינים על קרב אליהם ויתנכלו אותו להמיתו ¹⁹ ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלומות הלהה--בָּא ²⁰ ועתה לכון נהרגנו ונשלכו באחד הברות ואמרנו היה רעה אללה ויצלהו מידם ויאמר לא נכנו נפש ²² ויאמר אלם רואבן אל השפכו דם--השליכו אותו אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלהו בו למען חציל אותו מידם להשיבו אל אביו ²³ ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשטו אותו יוסף את כתנת הפסים אשר עליו ²⁴ ויקחחו--וישלכו אותו הברה והבוד רק אין בו מים ²⁵ וישבו לאכל לחם וישאו ענייהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים בא מוגלעד גומליהם נשאים נcats וצרי וילט--הולכים להוריד מצרים והבור ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו ²⁶ ויכסינו את דמו ²⁷ לכון ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל תהיה בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו ²⁸ ויעברו אנשים מדינים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבוד וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את יוסף מצרים ²⁹ וישב רואבן אל הבוד והנה אין יוסף בבוד ויקרע את בנדוי ³⁰ וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני安娜 בא ³¹ ויקח את כתנת יוסף וישחטו שער עזים ויטבלו את הכתנתם בדם ³² וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנק הוא--אם לא לי כי הובא אליו ³⁷ ויאמר אשלח נdry עזים מזען ותאמר מה העarbon אשר אתן לך ותאמר חתמק ופטילך ומתק אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו ¹⁹ ותקים ותלך ותסר צעיפה מעלה ותלבש בנדוי אלמנהה ווישלח יהודה את גdry העזים ביד רעהו העدلמי ²⁰ לחתת העarbon מיד האשנה ולא מצאה ²¹ וישאל מכרנו אותו אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר- textbox

זהו מימי ולא חסר מימי מאומה כי אם אוטך באשר את אשתו ואיך עשה הרעה הנדרה הזאת והטהרתי לאלהים ¹⁰ ויהי לדברה אל יוסף יום יום ולא שמע אליה לשכוב אצללה לחדות עמה בזיהו כהום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם--בבית ¹¹ ותתפשהו בנדנו ¹² לאמור שכבה עמי ויעזב בנדנו בידיה וינס ויצא החוצה ¹³ ויהי כראותה כי עזב בנדנו בידיה וינס החוצה ¹⁴ ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם ¹⁵ אמר ראו הביא לנו איש עברי לzechק בנו בא אליו לשכב עמי ואקרא בקהל גדול ויהי כשמי יי' הרימתי קולי ואקרא ויעזב בנדנו ¹⁶ ותנה בנדנו אצללה עד אצלי וינס ויצא החוצה ¹⁷ ותדבר אליו בדברים האלה בוא אדני אל ביתו ¹⁸ ותדבר אליו בדברים האלה לאמר בא אליו העבר העברי אשר הבאת לנו--לzechק כי ¹⁹ ויהי כהרימי קולי ואקרא ויעזב בנדנו אצלי וינס החוצה ²⁰ ויהי כשמי אדני את דברי אשתו אשר דברה אליו ²¹ לאמר בדברים האלה עשה לי עבדך ויהר אףו ²² ויהי אדני יוסף אתה ויתנהו אל בית הסחר--מקום אשר אסורי (אסורי) המלך אסורים ויהי שם בבית הסחר ²³ ויהי יהוה את יוסף ויט אליו חסר ויתן חנו בעני שר בית הסחר ²⁴ ויתן שר בית הסחר ביד יוסף את כל האסירים אשר בבית הסחר ואת כל אשר עשים שם הוא היה עשה ²⁵ אין שר בית הסחר ראה את כל מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר הוא עשה יהוה מצליח

40 ויהי אחר הדברים האלה חטא משקה מלך מצרים והאפה--לאדנייהם למלך מצרים ² ויקצף פרעה על שני סריסיו--על שר המשקים ועל שר האופים ³ ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים-- אל בית הסחר מקום אשר יוסף אסור שם ⁴ ויפקד שר הטבחים את יוסף אל יוסף ותאמר שכבה עמי ⁵ וימאן--ויאמר אל את אדני הן אדני לא ידע אני מה בבית וכל אשר יש לו נתן בידי ⁶ איננו גדול בבית

הדרך ויאמר לא היה בזה קדשה ²² וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתה ונם אנשי המקום אמרו לא היה בזה קדשה ²³ ויאמר יהודה תקח לה פן נהייה ליבו גנה שלחו תגדי יהוה ואתה לא מצאתה ²⁴ ויהיו כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זונתת תמר כלתך ²⁵ וגם הנה הרה לזוננים ויאמר יהודה הוציאו ותשרף ²⁶ הוא מוצאתה והוא שלחה אל חמיה לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא--למי החתמת והפטילים והמתה האלה ²⁷ ויכר יהודה ויאמר צדקה ממוני כי על כן לא נתתיה לשלה בניו ולא ישע עוד לדעתה ²⁸ ויהי בלהת ויתן יד ותקה והנה תאוימים בכתנה ²⁹ ויהי בלהת ויתן יד ותקה המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשנה ויהי כמשיב ידו ותנה יצא אחוי ותאמר מה פרצת עלייך פרץ ויקרא שמו פרץ ³⁰ ואחר יצא אחוי אשר על ידו השני ויקרא שמו זדה

39 יוסף הורד מצרים וקנחו פושיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאים אשר הורדתו שמה ² ויהי יהוה את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדני המצרי ³ וירא אדני כי יהוה אתו וכל אשר הוא עשה יהוה מצליח בידו ⁴ וימצא יוסף חן בענייו וישרת אתו ויפקדתו על ביתו וכל יש לו נתן בידיו ⁵ ויהי מז' הפקיד אתו בביתו ועל כל אשר יש לו ויברך יהוה את בית המצרי בוגל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל אשר יש לו--בבית ובשדה ⁶ ויעזב כל אשר לו ביד יוסף ולא ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא אוכל ויהי יוסף יפה תאר ויפה מראה ⁷ ויהי אחר הדברים האלה ותשא את אדני את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה עמי ⁸ וימאן--ויאמר אל את אדני הן אדני לא ידע אני מה בברית וכל אשר יש לו נתן בידי ⁹ איננו גדול בבית

במשמר זוחלמו חלום שניהם איש חלמו בלילה
אחד-איש כפתרון חלומו המשקה והאפה אשר
וישכחו

41 ויהי מקץ שנותים ימים ופרעה חלם והנה עמד
על הiar ² והנה מן הiar עלה שבע פרות יפות
מראה ובריאותبشر ותרעינה באחו ³ והנה שבע
פרות אחרות עלות אחריהן מן הiar רעוט מראה
ודקותبشر ותעמדנה אצל הפרות על שפת הiar ⁴
ותأكلנה הפרות רעות המראה ודקת הבשר את
שבע הפרות יפות המראה והבריאות ויקץ פרעה ⁵
וישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה
אחד-בריאות וטבות ⁶ והנה שבע שבלים דקות
ושורופת קרים-צמחות אחריהן ⁷ ותבלענה השבלים
דקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות ויקץ
פרעה והנה חלום ⁸ ויהי בברק ותפעם רוחו וישלח
וירא את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר
פרעה להם את חלומו ואין פותר אותם לפרקעה ⁹
וידברשר המשקים את פרעה לאמר את חטא
אני מזכיר היום ¹⁰ פרעה קצף על עבדיו ויתן אני
במשמר ביתשר הטבחים-אתי ואתשר האפים ¹¹
ונחלמה חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון
חלומו חלמנו ¹² ושם ארנו נער עברי עבר לשער
הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלמתיו איש
חלומו פתר ¹³ ויהי כאשר פתר לנו כן היה אני
הшиб על בני ואותו תלה ¹⁴ וישלח פרעה ויקרא את
יוסף ויריצוו מן הבור ויגלח ויחלף שמלהיו ויבא
אל פרעה ¹⁵ ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי
ופתר אין אותו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום
לפתר אותו ¹⁶ ויען יוסף את פרעה לאמר בלעדי
אליהם יענה את שלום פרעה ¹⁷ וידבר פרעה אל
יוסף בחלמי הני עמד על שפת הiar ¹⁸ והנה מן
הiar עלה שבע פרות בריאותبشر ויפת התאר

פתר להם יוסף ²² ולא זכר שר המשקים את יוסף
למלך מצרים אשר אסורים בביה הסהר ⁶ ויבא
אליהם יוסף בברק וירא אתם והם צעפים ⁷ וישראל
את סריסי פרעה אשר אתו במשמר בית אדנו-
לאמר מודיע פניכם רעים היום ⁸ ויאמרו אליו-
חלום חלמוני ופתר אין אותו ויאמר אלהים יוסף הלו
לאלהים פתרנים-ספרנו נא ⁹ ויספר שר המשקים
את חלומו ל יוסף ויאמר לו-בחלומי והנה נפן לפני
ויבנפן שלשה שרנים והוא כפרחת עלתה נצה
הבשילוeschlichkeit העניים ¹⁰ וכוכוס פרעה בידי ואכח
את העניים ואשחת אתם אל כוס פרעה וatan את
הכוס על כף פרעה ¹¹ ויאמר לו יוסף זה פתרנו
שלשת השרגנים-שלשת ימים הם ¹² בעוד שלשת
ימים ישא פרעה את ראש והשיבך על ננד ונתה
כוס פרעה בידיו כמשפט הראשן אשר היה משקתו
14 כי אם זכרתני אתה כאשר ייטב לך ועשית נא
עמרי חסד והזכרתני אל פרעה והזقتני מן הבית
הזה ¹⁵ כי גנב גנבתי מארץ העברים ונם פה לא
עשיתי מאומה כי שמו אני בבור ¹⁶ וירא שר האפים
כי טוב פתר ויאמר אל יוסף אף אני בחלומי והנה
שלשה סלי חרי על הראש ¹⁷ ובסל העליון מכל
מאכל פרעה-מעשה אפה והעוף אכל אתם מן הסל-
על הראש ¹⁸ ויען יוסף ויאמר זה פתרנו שלשת
הסלים-שלשת ימים הם ¹⁹ בעוד שלשת ימים ישא
פרעה את ראשך מעלהך ותלה אותו על עץ ואכל
העוף את ברך מעלייך ²⁰ ויהי ביום השלישי יום
הולדת את פרעה ויעש מיטה לכל עבדיו ויא
את ראש שר המשקים ואת ראש שר האפים-בתוך
עבדיו ²¹ וישב את שר המשקים על משקתו ויתן
הכוס על כף פרעה ²² ואת שר האפים תלה כאשר

ותרעינה באחו ¹⁹ ודהנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן דלות ורעותה תארא מאך ורकות בשר לא כזה-איש אשר רוח אלהים בו ²⁰ ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע אלהים אתה את כל זאת אין נבון והכם כמוך ²¹ אתה תודיע על ביתו ועל פיך ישך כל עמי רך הכסא אגד מלך ²² ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי אותך על כל ארץ מצרים ²³ ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו וויתן אתה על יד יוסף וילבש אותו בגדי שש ווישם רבד הזהב על צוארו ²⁴ וירכב אותו במרכבות המשנה אשר לו ויקראו לפני אברך נתון אותו על כל ארץ מצרים ²⁵ ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה ובילדיך לא ירים איש את ידו ואת מגיד לי ²⁶ ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הנגיד לפרקעה ²⁷ שבע פרת הטבה שבע שנים הנה ושבע השבלים הטבת שבע שנים הנה חלום אחד הוא ²⁸ ושבע הפרות הרקות והרעת העלה אחריהן שבע שנים הנה ושבע השבלים הרקוט שדיפות הקדים-יהו שבע שני רעב הוא הדרבר אשר דברתו אל פרעה אשר האלהים עשה הראה את פרעה ²⁹ הנה שבע שנים באות-שבוע גדול בכל ארץ מצרים ³⁰ וקמו שבע שני רעב אחריהן ונשכח כל השבע בארץ מצרים וכלה הרעב את הארץ ³¹ ולא יודע השבע בארץ מפני השנות החולום אל פרעה פעמים-כי נכוון הדבר עם האלהים וממהר האלהים לעשתו ³² ועתה ירא פרעה איש נבון וחכם ווישתחו על ארץ מצרים ³³ יעשה פרעה וויפקד פקדים על הארץ ווחמש את הארץ בארץ עני ³⁴ ותכלינה שבע שנים השבע אשר היה בארץ מצרים ³⁵ ותכלינה שבע שנים הרעב לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל הארץות ובכל ארץ מצרים היה לחם ³⁶ ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא תכרת הארץ-ויתב הדבר בעני פרעה לכט אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו ³⁷ והרעב היה

על כל פניהם שבר רעבון בתיכם ²⁰ ואת אחיכם הקטן
תביוו אליו ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויישו כן ²¹
ויאמרו איש אל אחיו אבל אשימים אנחנו על אחינו
אשר דאיינו צרת נפשו בחתנו אלינו ולא שמענו
על כן באה אלינו הצרה הזאת ²² ויען ראובן אתם
לאמר הלווא אמרתי אליכם לאמר אל תחתאו בילד
ולא שמעתם וגם דמו הנה נדרש ²³ והם לא ידעו
כי שמע יוסף כי המליחן בינו לביןם ²⁴ ויסב מעליהם
ויבך וישב אליהם וידבר אליהם ויקח מאתם את
שמעון ויאסר אותו לעיניהם ²⁵ ויצו יוסף וימלאו את
כליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל שקו ולחתת
לهم צדה לדרך ויעש להם כן ²⁶ וישאו את שברם
על חמריהם וילכו משם ²⁷ וויפתח האחד את שקו
لتת מספוא לחמרו--במלון וירא את כספו והנה
הוא בפי אמתחתו ²⁸ ויאמר אל אחיו הושב כספי
ונם הנה באמתחתי ויצא לבם ויחדרו איש אל אחיו
לאמר מה זאת עשה אלהים לנו ²⁹ ויבאו אל יעקב
אביהם ארצתה כנען וינגידו לו את כל הקרה אתם
לאמר ³⁰ דבר האיש אדני הארץ אתנו--קשות ויתן
אתנו מרגלים את הארץ ³¹ ונאמר אליו כנים אנחנו
לא היינו מרגלים ³² שנים עשר אנחנו אחים בני אבינו
האחד איננו והקטן היום את אבינו בארץ כנען ³³
ויאמר אלינו האיש אדני הארץ בזאת אדע כי כנים
אתם אחיכם האחד הניחו אתי ואת רעבון בתיכם
קחו ולו ³⁴ והביאו את אחיכם הקטן אליו ואדעה כי
לא מרגלים אתם כי כנים אתם את אחיכם אtan לכם
את הארץ תשחרו ³⁵ ויהיו הם מרים קים שקיים והנה
איש צרור כספו בשקו ויראו את צדרות כספיהם
המה ואביהם--ויראו ³⁶ ונאמר אליהם יעקב אביהם
אתי שכלהם יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימין
תקחו עלי היו כלנה ³⁷ ויאמר רואובן אל אביו לאמר

לכו הביאו שבר רעבון בתיכם ²⁰ ואת אחיכם הקטן
וישבר למצרים ויהזק הרעב בארץ מצרים ²¹ וכל
הארץ באו מצרימה לשבר אל יוסף כי חזק הרעב
בכל הארץ

42 וירא יעקב כי יש שבר למצרים ויאמר יעקב
לבניו למה תתראו ² ויאמר--הנה שמעתי כי יש שבר
במצרים רדו שם ושברו לנו שם ונחיה ולא נמות
וירדו אחיו יוסף לא שלח יעקב את אחיו כי אמר פן
בנימין אחיו יוסף לא שלח יעקב את אחיו כי אמר פן
יקראנו אסון ⁵ ויבאו בני ישראל לשבר בחוץ הבאים
כי היה הרעב בארץ כנען ⁶ וויפתח הוא השליט על
הארץ--הוא המשביר לכל עם הארץ ויבאו אחיו יוסף
וישתחוו לו אפיק ארצה ⁷ וירא יוסף את אחיו וכרכם
ויתנכרו אליהם וידבר אתם קשות ויאמר אליהם מאיין
באתם ויאמרו מארץ כנען לשבר אכל ⁸ וויכר יוסף
את אחיו והם לא הכרחו ⁹ וויכר יוסף--את החלומות
אשר חלם להם ויאמר אליהם מרגלים אתם לראות
את ערות הארץ באתם ¹⁰ ויאמרו אליו לא אדרני
ועבדיך בא לשבר אכל ¹¹ וכלנו בני איש אחד נהנו
כנים אנחנו לא היו עבדיך מרגלים ¹² ויאמר אליהם
לא כי ערות הארץ באתם לראות ¹³ ויאמרו שנים
עשר עבדיך אחים אנחנו בני איש אחד--בארץ כנען
והנה הקטן את אבינו היום והאחד איננו ¹⁴ ויאמר
אליהם יוסף הוא אשר דברת אליכם לאמר--Margin
אתם ¹⁵ בזאת תבחן חי פרעה אם תצאו מוה כי אם
בבואה אחיכם הקטן נהגה ¹⁶ שלו מכם אחד ויקח את
אחיכם ואתם האسرו ויבחנו מרגלים אתם ¹⁷ ויאסף אתם
אם לא--חי פרעה כי מרגלים אתם ¹⁸ ויאמר אליהם יוסף ביום
אל משמר שלשת ימים ¹⁹ ויאמר אליהם יוסף ביום
השלישי זאת עשו וחיו את האלהים אני ירא ¹⁹ אם
כנים אתם--אחיכם אחד יאסר בבית משמרכם ואתם

מצרים ויעמדו לפני יוסף ¹⁶ וירא יוסף אתם את בניין ויאמר לאשר על ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח טבח והכן כי אתי יאכלו האנשים בצדדים ¹⁷ ויעש דאיש כאשר אמר יוסף ייבא האיש את האנשים ביתה יוסף ¹⁸ ויראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר הכספי השב באמתתינו בתילה אנחנו מובאים--להתגלגל עליינו ולהתנפל עליינו ולקחת אתנו לעברים ואת חמדינו ¹⁹ ויגשו אל האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו פתח הבית ויאמרו כי אדני ירד ירדנו בתילה לשבר אכל ²⁰ ויהי כי באנו אל המלון ונפתחה את אמתתינו ²¹ ותנה כסף איש בפי אמתתינו כספנו במשכלו ונשב אותו בידנו ²² וכסף אחר הורדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו מי שם כספנו באמתתינו ²³ ויאמר שלום لكم אל תיראו אלהים ואלהי אביכם נתן لكم מطمון באמתתיכם--כספכם בא אל' ויזא אלהים את שמעון ²⁴ ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף ויתן מים וירחצו רגליים ויתן מספוא לחמדיהם ²⁵ ויכינו את המנחה עד בוא יוסף בצדדים כי שמעו כי שם יאכלו לחם ²⁶ ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את המנחה אשר בידם ווישתחו לו ארצתם ²⁷ וישאל להם שלום ויאמר השלום אביכם חזקן אשר אמרתם--העדרנו חי ²⁸ ויאמרו שלום לעברים לאבינו--עדרנו חי ויקדו ווישתחו (וישתחו) ²⁹ וישא עיניו וירא את בניין אותו ויאמר זהה אביכם הקטן אשר אמרתם אליו ויאמר אלהים יתנק בני וימתר יוסף כי נכמרו רחמי אל אותו ויבקש ³⁰ וימתר יוסף כי נכמרו רחמי אל אותו ולמה לבכות ויבא החדרה ויבק שמה ³¹ וירחץ פניו ויצא יתאפק--ויאמר שמו לחם ³² וישמו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים אותו לבדם--כי לא יוכלו המצריים לאכל את העברים לחם כי תועבה הוא

את שני בני תמיות אם לא אביאנו אליו תגה אתו על ידי ואני אשיבנו אליו ³³ ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחים מות והוא לבדו נשאר וקראהו אסון בדרך אשר תלכו בה והוורחתם את שיבתי בינו שואלה

(Sheol h7585)

43 והרעככבד בארץ ² ויהי כאשר כלו לאכל את השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר אלהים אביהם שבו שברו לנו מעט אכל ³ ויאמר אליו יהודה לאמר העד העד בנו האיש לאמר לא תראו פנוי בלילה אחיכם אתם ⁴ אם ישך משלח את אחינו אתנו-- נרדה ונשברה לך אכל ⁵ ואם איןך משלח לא נרד כי האיש אמר אלינו לא תראו פנוי בלילה אחיכם ⁶ ויאמר ישראל למה הרעתם לי--להניד לאיש העוד לכם אח ⁷ ויאמרו שאול שאל האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי הויש לכם אח וננד לו על פי הדברים האלה הידוע נדע--כי יאמר הורידו את אחיכם ⁸ ויאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה הנער אתי--וונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו ⁹ אני אערבנו-- מידי תבקשנו אם לא הביאתיו אליו והצנתי לפניך וחטאתי לך כל הימים ¹⁰ כי לו לא התרמה מהנו-- כי עתה שבנו זה פעמים ¹¹ ויאמר אלהים ישראל אביהם אם כן אפוא זאת עשו--קחו מזמורה הארץ בכליכם והורידו לאיש מנהה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקדים ¹² וכסף משנה קחו בידכם- ואת הכספי המושב בפי אמתתיכם תשיבו בידכם- אולי משנה הוא ¹³ ואת אחיכם קחו וקומו שבו אל האיש ¹⁴ ואל שדי יתן לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם את אחיכם אחר ואת בניין ואני כאשר שכתי שכתי ¹⁵ ויקחו האנשים את המנחה הזאת וממנה כסף لكمו בידם ואת בניין ויקמו וירדו

נמצא הנבי בידו והוא יהיה לי עבר ואתם על
לשלום אל אביכם ¹⁸ ויגש אליו יהודה ויאמר כי
אדני ידבר נא עבדך דבר באוני אדני ואל ייחר אף
בעבדך כי כמי כפרעה ¹⁹ אדני שאל את עבדיו
לאמר הוש لكم אב או אח ²⁰ ונאמר אל אדני יש לנו
אב זקן וילד זקנים קתן ואחיו מטה ויתר הוא לבדו
לאמו ואביו אהבו ²¹ ותאמיר אל עבדך הורדרהו אליו
ואשימה עני עליו ²² ונאמר אל אדני לא יוכל הנער
לעוז את אביו ועוז את אביו ומטה ²³ ותאמיר אל
עבדך אם לא ירד אחיכם הקטן אחכם- לא חספונ
לראות פני ²⁴ ויהי כי עליינו אל עבדך אבינו וננד לו-
את דברי אדני ²⁵ ויאמר אבינו שבבו שבבו לנו מעת
אכל ²⁶ ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן
אתנו וירדנו- כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו
הקטן איננו אנתנו ²⁷ ויאמר עבדך אבינו אלינו אתם
ירעטם כי שניים ילדה לי אשתי ²⁸ ויצא האחד מאי
ואמר אך טרף טרף ולא ראיתי עד הנה ²⁹ ולקחתם
נム את זה מעם פני וקרדו אסון- וחוורתם את שיבתי
ברעה שללה (Sheol h7585) ³⁰ ועתה כבאי אל עבדך
אבי והנער איננו אנתנו ונפשו קשורה בנפשו ³¹ ויהיה
בראותו כי אין הנער- ומטה והורידו עבדך את שיבתי
עבדך אבינו בגון- שללה (Sheol h7585) ³² כי עבדך
ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא אבינו אליך
וחטאתי לאבי כל הימים ³³ ועתה ישב נא עבדך
תחת הנער- עבד לאדני והנער יעל עם אחיו ³⁴ כי
איך אעללה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברע
אשר ימצא את אבי

45 ולא יכל יוסף להתפרק לכל הנזבים עליו
ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אחר
בהתודע יוסף אל אחיו ² ויתן את קלו בבכי וישמעו
מצרים וישמע בית פרעה ³ ויאמר יוסף אל אחיו
בידך ⁷ ויאמר- חלילה לי מעשות זאת האיש אשר

למצרים ³³ וישבו לפניו- הבהיר כבכרתו והצער
כצערתו ויתמהו האנשים איש אל רעהו ³⁴ ויא
משאת מאת פניו אליהם ותרב משאת בנימן ממשאת
כלם חמיש ימות וישת וישכרו עמו

44 ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתחת
האנשים אכל כאשר יוכלו שאת ושים כסף איש
בפי אמתחתו ² ואות גביע גביע הכסף תשים בפי
אמתחת הקטן ואת כסף שברו ויעש בדבר יוסף אשר
דבר ³ הבהיר אור והאנשים שלחו המה וחמריהם ⁴
הם יצאו את העיר לא הרחיקו וווסף אמר לאשר
על ביתו קום רדף אחרי האנשים והשנתם ואמרה
אליהם למה שלמותם רעה תחת טוביה ⁵ הלווא זה
אשר ישחה אדני בו והוא נחש נחש בו הרעתם אשר
עשיתם ⁶ וישנום וידבר אליהם את הדברים האלה
ויאמרו אליו- למה ידבר אדני בדברים האלה
חלילה לעבדך מעשות דבר זה ⁸ חן כסף אשר
מצאו בפי אמתחתינו- השיבו אליו מאריך כנען
ואיך נגנב מבית אדני כסף או זהב ⁹ אשר ימצא
אתו מעבדך ומטה ונס אנחנו נהיה לאדני לעבדים ¹⁰
ויאמר גם עתה בדבריכם כן הוא אשר ימצא אותו
יהיה לי עבר ואתם תהיו נקים ¹¹ ווימחרו ווירדו איש
את אמתחתו- ארצתה ויפתחו איש אמתחתו ¹² ויחפש-
בגンドול החול ובקטן כליה וימצא הנבי באמתחת
בנימן ¹³ ויקרעו שלמותם ויעמס איש על חמו וישבו
העירה ¹⁴ ויבא יהודה ואחיו ביתה יוסף והוא עdone
שם ויפול לפניו ארצתה ¹⁵ ויאמר להם יוסף מה
המעשה הזה אשר עשיהם הלווא ידעתם כי נחש נחש
איש אשר כמני ¹⁶ ויאמר יהודה מה נאמר לאדני מה
נדבר ומה נצדך האלהים מצא את עון עבדך-
הנו עבדים לאדני גם אנחנו גם אשר נמצא הנבי
בידך ⁷ ויאמר- חלילה לי מעשות זאת האיש אשר

אני יוסף העוד אביו חיו ולא יכולו אחיו לענות אותו כי נבהלו מפניו ⁴ ויאמר יוסף אל אחיו נשׂו נא אליו יונשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצרימה ⁵ ועתה אל חצצבו ואל יהוד בעיניכם כי מכרתם את הינה כי למחיה שלחני אליהם לפניכם ⁶ כי זה שנתיים הרעב בקרבת הארץ ועוד חמש שנים אשר אין חריש וקציר ⁷ וישלחני אליהם לפניכם לשום לכם שאירית בארץ ולהחיות לכם לפליטה נדלה ⁸ ועתה לא אתם שלחתם את הינה כי האלים יישמעני לאב לפדרעה ולאדון לכל ביתו ומשל בכל ארץ מצרים ⁹ מהרו ועלו אל אבוי ואמרתם אליו כי אמר בנק יוסף שמי אליהם לאדון לכל מצרים רדה אליו אל העמוד ¹⁰ וישבת בארץ גשן והיית קרוב אליו אתה ובניך ובני ניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך ¹¹ וככלaltı אתך שם כי עוד חמש שנים רעב פון תורש אתה וביתך וכל אשר לך ¹² והנה עיניכם ראות ועיני אחוי בנימין כי פי המדבר אליכם ¹³ והנדתם לאבי את כל כבורי למצרים ואת כל אשר ראייתם ומחרתם והורדתם את אבוי הינה ¹⁴ ויפל על צוארי בנימין אחיו ויבך עליהם ואחריו כן דברו אחוי וינשך לכל אחיו ויבך עליהם ואחריו כן דברו אחוי ¹⁵ אותו ¹⁶ והקל נשמע בית פרעה לאמר באו אחוי יוסף וייטב בעני פרעה ובעני עבדיו ¹⁷ ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו טענו את עיריכם ולכו באו ארצה ננען ¹⁸ וקחו את אביכם ואת בתייכם ובאו אל ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים ואכלו את חלב הארץ ¹⁹ ואתה צויתה זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים עגלוות לטפיכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם ²⁰ ויענכם אל תהס על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים لكم הוא ²¹ ויעשו כן בני ישראל ייתן להם יוסף עגלוות על פי פרעה ויתן להם צדה

ואראנו בטרם אמות ⁴⁶ יוסף ישראל וכל אשר לו ויבא בארץ שבע ויזבח ובחים לאלהי אביו יצחק ² ויאמר אלהים לישראל במראת הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני ³ ויאמר אנכי האל אלהי אביך אל תירא מרדחה מצרימה כי לוני נדול אשימך שם ⁴ אנכי ארד עמק מצרימה ואנכי אעלך גם עליה ויאוסף ישית ידו על עניך ⁵ ויקם יעקב מבאר שבע וישאו בני ישראל את יעקב אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלוות אשר שלח פרעה לשאת אותו ⁶ ויקחו את מקניהם ואת רכושים אשר רכשו בארץ ננען ויבאו מצרימה יעקב וכל זרעו אותו ⁷ בינוי ובני נני אותו בנתיו ובנות בינוי וכל זרעיו-הביא אותו מצרימה ⁸ ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכר יעקב ראובן ⁹ ובני ראוון-חנן ופלוא וחצרן וכרמי ¹⁰ ובני שמעון ימואל וימין ואחד-ויכין וצחר ושאלן בן הכנעני ובני לוי-גרשון קהת ומרדי ¹² ובני יהודה ערד ואנן ושללה-ופרץ זורח וימת ערד ואנן בארץ ננען ויהיו בני פרץ חצרן וחמול ¹³ ובני שacer-תולע ופוה וווב ושמן ¹⁴ ובני זבלון-סדר

ואלון ויחלאל ¹⁵ אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב **47** ויבא יוסף וינד לפרקעה ויאמר אבי ואה
בפדן ארם ואת דינה בתו כל נפש בניו ובנותיו
וצאנם ובקרם וכל אשר להם בא מארץ כנען והם
בארץ גשן ² ומקצתו אחיו לך חמשה אנשים ויצנים
לפניהם ושלש ¹⁶ ובני נד צפיוון וחני שני ואצבן
עיר ואחודי ואראל ¹⁷ ובני אשר מנה ישוח וישי
וברעה-ושרחה אהתם ובני ברעה חבר ומלאיכאל
ויאמרו אל פרעה רעה צאן עבדיך-גם אנחנו נס
אללה בני זלפה אשר נתן לבן להה בתו ותולד
את אלה ליעקב שש עשרה נפש ¹⁸ בני רחל אשר
יעקב יוסף ובנימן ²⁰ וילוד ליאוסף בארץ מצרים
כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן ⁵ ויאמר
פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיך באו אליך ⁶ ארץ
מצרים לפניך הוא--במיטיב הארץ הושב את אביך
ונעמן אחיך וראש מפחים וחפחים ואדר ²² אלה בני רחל
אשר ילד ליעקב--כל נפש ארבעה עשר ²³ ובני דן
יעקב אביו ויעמדתו לפניהם פרעה ויברך יעקב את
חשים ²⁴ ובני נפתלי--יחצאל וגוני ויצר ושלם ²⁵
אללה בני בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו ותולד
את אלה ליעקב כל נפש שבעה ²⁶ כל הנפש הבאה
לייעקב מצרים יצאי וירכו מלבד נשוי בני יעקב--כל
נפש שנים ושש ²⁷ ובני יוסף מלבדו אשר ילד לו במצרים
נפש שנים כל הנפש לבית יעקב הבא מצרים
ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני חייו ולא השינו את ימי
שניהם מעת ורעים היו ימי שני חייו ולא השינו את ימי
פרעה ויצא מלפני פרעה נו ווושב יוסף את אביו
שבעים ²⁸ ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורת
הארץ בארץ רעמסס--כאשר צוה פרעה ²⁹ וככלכל
יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו--לחם ליפוי
הטף ³⁰ ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד
ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב ¹⁴ וילקט
יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ
כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף
בארץ כנען באו אליו ³² והאנשים רעיזאן כי אנשי
 مكانה היו וצאנם ובקרם וכל אשר להם הביאו ³³
והיה כי יקרה לכם פרעה ואמר מה מעשיכם ³⁴
ואמרתם אנשי مكانה היו עבדיך מנודרינו ועד עתת
גַּם אנחנו נס אבתינו בעבור תשבו בארץ גשן כי
תועבת מצרים כל רעה צאן

וינהלם בלחם בכל מקנהם בשנה ההוא ¹⁸ ותתם **48** ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה
 אביך חלה ויקח את שני בניו עמו-את מנשה ואת
 נחדר מאדני כי אם תם הכסף ומקנה הבהמה אל
 אדני לא נשאר לפני אדני בלוזי אם גויתנו ואדמתנו
¹⁹ למה נמות לענייך נם אנחנו נם אדרמתנו-קנה אתנו
 ואת אדרמתנו בלחם ונחיה ואדרמתנו עבדים
 לפרעה ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם
²⁰ ויקן יוסף את כל אדרמת מצרים לפרעה כי מכרו
 מצרים איש שדהו כי חיק עליהם הרעב ותהי הארץ
 לפרעה ²¹ ואת העם--העביר אותו לערים מקצת
 נבול מצרים ועד קצדו ²² רק אדרמת הכהנים לא קנה
 כי חיק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חיק אשר נתן
 להם פרעה--על כן לא מכרו את אדרמתם ²³ ויאמר
 יוסף אל העם הנה קנייתו אתכם היום ואת אדרמתכם
 לפרעה הא לכם זרע וזרעתם את האדמה ²⁴ והיה
 בתבואה ונתחם חמיshit לפרעה וארבעה הידת יהיה
 לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר בכתיכם--
 ולאכל לטעיכם ²⁵ ויאמרו החיתנו נמצא חן בעני
 אדני והיינו עבדים לפרעה ²⁶ וישם אתה יוסף לחיק
 עד היום הזה על אדרמת מצרים לפרעה--לחמש רק
 אדרמת הכהנים לבדם--לא היותה לפרעה ²⁷ ווישב
 ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו
 וירבו מאד ²⁸ ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה
 שנה ויהיו מי יעקב שני חיו--שבע שנים וארבעים
 ומאת שנה ²⁹ ויקרבו מי ישראל למות ויקרא לבנו
 לוסף ויאמר לו אם אמצאת חן בענייך שם נא ידק
 תחת ירכיך ועשית עמידי חסד ואמת אל נא תקברני
 במצרים ³⁰ ושכבה עם אבתי ונשאתי ממצרים
 וקברתני בקבריהם ויאמר אני עשה כדברך ³¹
 ראש אפרים--וירע בעניינו ויתמך יד אביו להסיד
 בראש המטה

אתה מעל ראש אפרים--על ראש מנשה 18 ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבוי כי זה הבכור שים ימינך על ראשו 19 וימאן אביו ויאמר ידעתני בנו ידעתני-- גם הוא ידוע לך עם נסח וואלם אהיו הקטן יndl ממנה וזרעו יהיה מלא הננים 20 ויברכם ביום ההוא לאמרם בך יברך ישראל לאמר ישם אלהים כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני פניהם נושא 21 ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מות והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבותיכם 22 ואני נתתי לך שם אחד--על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרכבי ובקשתיו

49 ויקרא יעקב אל בנו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחריות הימים 2 הקבצנו ושמעו בני יעקב ושמו אל ישראל אביכם 3 רואבון בכרי אתה כחי וראשית אוני--יתר שת ויתר עז 4 פחו כמיים אל תותר כי עלית משכבי אביך או חללה יצועי עלה 5 שמעון ולוי אחיהם--כלי חמס מכרתיהם 6 בסדרם אל תבא נפשי בקהלם אל תחדר כבדי כי באפס הרנו איש וברצנם עקרו שור 7 אරור אפס כי עז ועברחים כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיקים בישראל 8 יהודה אתה יודוך אחיך--ירך בערך איביך ישתחוו לך בני אביך 9 גור אריה יהודה מטרף בני עלית כרען רבץ כאריה וככלביה מי קימנו 10 לא יסור שבת מיהודה ומתק מק בין גנליו עד כי יבא שילה ולו יקחת עמים 11 אסרי לנפנ עירה ולשרקה בני אתנו כבב בין לבשו ובדים ענבים סותה 12 חכלילי עינים מיין ולבן שנים מחלב 13 זבולן לחוף ימים ישכן והוא לחוף אנית וירכתו על צידן 14 ישכר חמר גרם--רבץ בין המשפטים 15 וירא מנהחה כי טוב ואת הארץ כי נומה וית שצמו לסלב ויהי למס עבד 16 דין ידין עמו--כאחד שבטי

בקבריו אשר כרויות לי בארץ כנען שמה תקברני
וועתה עלה נא ואקברה את אביו-ואשובה 6 ויאמר
פרעה עלה וקבר את אביך כאשר השבעך 7 ויעל
יוסף לקביר את אביו ויעל את כל עבדיו פרעה זקנין
ישראלי לאמור פקד יפקד אליהם אתכם והעלתם את
עצמם מזה 26 וימת יוסף בן מאה ועשר שנים ויהנתו
בביתו וכל זקנין ארץ מצרים 8 וכל בית יוסף ואחיו
אתו אביו רק טעם וצאנם ובקדם--עוזבו הארץ נשן
ויעל עמו גם רכב נם פרושים ויהי המהנה כבד
מאדר 10 ויבאו עד גן הנדר אשר עבר הירדן
ויספדו שם מסped גדול וכבד מאדר ויעש לאביו אבל
שבעת ימים 9 וירא יושב הארץ הכנען את האבל
בגנון האדר ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן
קרא שמה אבל מצרים אשר עבר הירדן 12 ויעשו
בנוי לו--כן כאשר צום 13 וישאו אותו בניו ארצתה
כנען ויקברו אותו במערת שדה המכפלה אשר קנה
אברהם את השדה לאחות קבר מאת עפן החתי--
על פני ממרא 14 וישב יוסף מצרים הוא ואחיו וכל
העלם אותו לקביר את אביו אחריו קברו את אביו 15
ויראו אחיו יוסף כי מות אביהם ויאמרו לו ישטמננו
יוסף והשב ישב לנו את כל הרעה אשר נמלנו אותו
ויצאו אל יוסף לאמר אבל צוה לפני מותו לאמר
17 כי האמרנו ל יוסף אני שא נא פשע אחיך וחטאיהם
כי רעה נמלך וועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אבל
ויבך יוסף בדברם אליו 18 וילכו גם אחיו ויפלו
לפניהם ויאמרו לנו לך לעבדים 19 ויאמר אליהם יוסף
אל תיראו כי התחת אלהים אני 20 ואתם חשבתם
על רעה אלהים חשבה לטבה למען עשה ביום זה
להחיה עם רב 21 וועתה אל תיראו-אנכי אכלכל
אתכם ואת טפכם וייחם אתם וידבר על לכם 22
וישב יוסף למצרים הוא ובית אביו ויהיו יוסף מה
ועשר שנים 23 וירא יוסף לאפרדים בני שלשים גם
בני מכיר בן מנשה-ילדו על ברכיו יוסף 24 ויאמר

2 וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי ² ותחר
האשה ותלך בן ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנהו
שלשה יריחים ³ ולא יכלה עוד הצפינו ותקח לו
בתה נמא ותצמיה בחומר ובופת ותשם בה את הילך
ותשם בסוף על שפת היאר ⁴ ותתצבב אחותו מרחק
לדרעה מה יעשה לו ⁵ ותרד בת פרעה לרוחן על
היאר ונערתיה הילכת על יד היאר ותרא את התבהה
בתוך הסוף ותשלח את אמתה ותקחה ⁶ ותפתחה
ותראהו את הילך והנה נער בכיה ותחמל עלייו--
ותאמר מילדי העברים זה ⁷ ותאמר אחותו אל בת
פרעה האלך וקרأتي לך אשה מינקת מן העברית
ותני לך את הילך ⁸ ותאמר לה בת פרעה לכיכי
ותלך העלמה ותקרא את אם הילך ⁹ ותאמר לה
בת פרעה היליכי את הילך זהה והינקחו לי ואני
אתן את שכרך ותקח האשה הילד והינקחו ¹⁰ וינדל
הילד ותבאהו לבת פרעה וייחי לה לבן ותקרא שמו
משה ותאמר כי מן המים משוויתהו ¹¹ ויהי ביום
ההם וינדל משה ויצא אל אחיםיו וירא בסבלתם וירא
איש מצרי מכח איש עברי מהחיו ¹² ויפן כה וככה
וירא כי אין איש ויך את המצרי ויטמןתו בחול ¹³
ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים נצחים ויאמר
לרשע למה תכה רעך ¹⁴ ויאמר מי שマー לאיש שדר
ושפט עליינו--הלהרגני אתה אמר כאשר הרגנו את
המצרי וירא משה ויאמר אכן נודע הדבר ¹⁵ וישמע
פרעה את הדבר זהה ויבקש להרג את משה ויברא
משה מפני פרעה וישב בארץ מדיין וישב על הבאר
וילכחן מדרין שבע בנות ותבאהה ותדרנה ותמלאנה
את הרהטים להשקות צאן אביהן ¹⁷ ויבאו הרעים
וינרשו ויקם משה ויושען וישק את צאנם ¹⁸ ותבאהה
אל רעויאל אביהן ויאמר מדורע מהרטן בא הימים ¹⁹
ויאמרן--איש מצרי חצילנו מיד הרעים ומדלה

1 ואלה שמות בני ישראל היבאים מצרים את
יעקב איש סבויהם באו ² ראוון שמעון לוי ויהודה ³
יששכר זבולון ובניהם ⁴ דן ונפתלי נד ואשר ⁵ וויה
כל נפש יצאי ירך יעקב--שבעים נפש וויסוף היה
במצרים ⁶ וימת יוסף וככל אליו וכל הדור ההוא ⁷
ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו--במאד מאד
וחמלא הארץ אתם ⁸ ויקם מלך חדש על מצרים
אשר לא ידע את יוסף ⁹ ויאמר אל עמו הנה עם בני
ישראל--רב ועצום ממננו ¹⁰ הבה נתחכמה לו פן
ירבה והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על
שנאיינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ ¹¹ ווישימו עליו
שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות
לפרעה--את פתם ואת רעמסס ¹² וכאשר יענו אותו כן
ירבה וכון יפרץ ויקצו מפני בני ישראל ¹³ וויעבדו
מצרים את בני ישראל בפרק ¹⁴ ווימדרו את חייהם
בעדרה קשה בחומר ובבלנים ובכל עברה בשדה--
את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרק ¹⁵ ויאמר
מלך מצרים למלכת העברית אשר שם האחת
שפרה ושם השניה פועה ¹⁶ ויאמר בילדך את
ה עבריות וראיתן על האבנים אם בן הוא והמתן אותו
ואם בת הוא וחייה ¹⁷ ותיראן המילדת את האלים
ולא עשו כאשר דבר אלהן מלך מצרים ותחין
את הילדים ¹⁸ ויקרא מלך מצרים למלדת ויאמר
להן מדרע עשיתן הדבר זהה ותחין את הילדים ¹⁹
ויאמרן המילדת אל פרעה כי לא נשם המצרים
ה עברית כי חיota הנה בטרם תבוא אלהן המילדת
וילדו ²⁰ וויתב אלהם למלדת וירב העם ויעצמו
מאד ²¹ ויהי כי יראו המילדת את האלים ויעש
לهم בתים ²² ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן
הילוד היאה תשליכו וכל הבית תחין

וכי אוציה את בני ישראל ממצרים ¹² ויאמר כי
אהיה עמק וזה לך הארץ כי אני שלחויך בהוציאך
את העם מצרים תעבדון את האללים על ההר
זהה ¹³ ויאמר משה אל האללים הנה אני בא אל
בני ישראל ואמרתי להם אלהי אבותיכם שלחני
אליכם ואמרו לי מה שמו מה אמר אלהם ¹⁴ ויאמר
אללים אל משה אהיה אשר אהיה ויאמר כי התאמיר
לבני ישראל אלהי שלחני אליכם ¹⁵ ויאמר עוד
אללים אל משה כי התאמיר אל בני ישראל יהוה
אליהו אבותיכם אלהי אברהם אלהי יצחק אלהי
יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם זה זכרו לדר
דר ¹⁶ לך ואספה את זקנין ישראל ואמרת אלהם
יהוה אלהי אבותיכם נראת אלי אלהי אברהם יצחק
ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת העשוי לכם
במצרים ¹⁷ ואמיר אלה אחכם מעין מצרים אל ארץ
הכנען והחתן והאמיר והפרזי והחוי והיבוסי- אל
ארץ זבת חלב ודבש ¹⁸ ושמיון לקלך ובאת אתה
זקנין ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה
אליהו העברים נקרה עליינו ועתה נלכה נא דרך
שלשת ימים במדבר ונובה ליהוה אלהינו ¹⁹ ואני
ירדתי- כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא
ביד חזקה ²⁰ ושלחתו את ידי והכתי את מצרים
בכל נפלאתך אשר עשה בקרבו ואחריו כן ישלה
אתכם ²¹ ונתתי את חן העם הזה בעני מצרים והיה
כי תלכו לא תלכו ריקם ²² ושאלתא אשה משבנתה
ווגרת ביתה כל כי סוף וכלי זהב ושמלת ושמתם על
בניכם ועל בנתיכם ונצלתם את מצרים

4 ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו
בקלי כי יאמרו לא נראה אלק יהוה ²³ ויאמר אלהי
יהוה מזוה (מה זה) בידך ויאמר מטה ²⁴ ויאמר
השליכתו ארצתה וישליכתו ארצתה יהו לנחש וינס

דלה לנו וישק את הצאן ²⁵ ויאמר אל בנותיו ואיו למה
זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל לחם ²⁶ ויוואל
משה לשבת את האיש ויתן את צפירה בתו למשה ²⁷
ותלד בן ויקרא את שמו ונרשם כי אמר- גָּד הַיּוֹת
בארץ נכריה ²⁸ ויהיו בימים הרבים ההם וימת מלך
מצרים ויאגחו בני ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל
שועתם אל האללים מן העבדה ²⁹ וישמע אלהים
את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את
 יצחק ואת יעקב ³⁰ וירא אלהים את בני ישראל וידע
אליהם

3 ומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו- כהן מדין
וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלהים
חרבה ² וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש- מתח
הסנה וירא והתנה הסנה בעיר באש והסנה איננו אכל
ויאמר משה- אסורה נא וארא את המראה הנDEL
זהה מודע לא עבר הסנה ⁴ וירא יהוה כי סר לראות
וירא אליו אלהים מתח הסנה ויאמר משה משה-
ויאמר תני ⁵ ויאמר אל תקרב הלם של נעליך
על רגליך- כי המקום אשר אתה עומדת עליו אדרמתה
קדש הוא ⁶ ויאמר אני אלהי אביך אלהי אברהם
אליהו יצחק ואלהי יעקב ויסחר משה פניו כי ירא
מהביט אל האללים ⁷ ויאמר יהוה ראה ראייתך את
ענין עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני
גנשוי כי ידעתך את מכابיו ⁸ וארד להצילו מיד
מצרים ולהעלתו מן הארץ והוא אל ארץ טובה
ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש- אל מקום הכנען
והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי ⁹ ועתה הנה
צעקה בני ישראל בא אלי ונם ראייתך את הלחץ
אשר מצרים לחציכם אתם ¹⁰ ועתה לך ואשליך
אל פרעה והוציא את עמי בני ישראל ממצרים ¹¹
ויאמר משה אל האללים מי אני כי אלך אל פרעה

משה מפניו ⁴ ויאמר יהוה אל משה שלח יך ואחזה אל משה בלבתך לשוב מצרים מה ראה כל המפתחים אשר שמת בידך ועשיהם לפני פרעה ואני אחזה את לבו ולא ישלח את העם ²² ואמרת אל פרעה כי לבני ויעברני ותמאן לשלהו--הנה אני הרג את בך בפרק ²⁴ ויהי בדרכך במלון ויפנהו יהוה ויבקש המיתו ²⁵ ותקח צפירה צר ותכרת את ערלת בנה וממנו אז אמרה חתן דמים למולת ²⁷ ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה המדברה וילך ויפנהו בהר האלים--וישק לו ²⁸ וינגד משה לאהרן את כל דברי יהוה אשר שלחו ואת כל האחת אשר צוהו ²⁹ וילך משה ואהרן ויאספו את כל זקניהם בני ישראל ³⁰ וידבר אהרן--את כל הדברים אשר דבר יהוה אל משה ויעש האחת לעני העם ³¹ ויאמן העם וישמעו כי פקד יהוה את בני ישראל וכי ראה את עניהם ויקדו וישתחוו

5 ואחר באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כי אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי ויהנו לי במדבר ² ויאמר פרעה--מי יהוה אשר אשמע בקהלו לשלח את ישראל לא ידעת את יהוה ונום את ישראל לא אשלח ³ ויאמרו אלהי העברים נקרא עליינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונובחה ליהוה אלהינו--פָּנִי יפננו בדבר או בחרב ⁴ ויאמר אלהם מלך מצרים למנה משה ואהרן תפריעו את העם ממעשו לכו לשבליך ⁵ ויאמר פרעה חן רביכם עתה עם הארץ והשבתם אותם מסכלהם ⁶ ויצו פרעה ביום ההוא את הנשים בעם ואת שטריו לאמר ⁷ לא תאספונ לתחן לעם לבן הלבנים--כתמול שלשם הם ילכו ויקשו להם תבן ⁸ ואת מתכנתה

בזבוב וישלח ידו ויזוק בו יהיו למטה בכפו ⁵ למען יאמינו כי נראה אליך יהוה אלהי אבכם אלהי אברם אליך יצחק ואללהי יעקב ⁶ ויאמר יהוה לך עוד הבא נא יך בחיקך ובא ידו בחיקו וויצו והנה ידו מצערעת כשלג ⁷ ויאמר השם יך אל חיקך וישב ידו אל חיקו וויצו מהיקו והנה שבת כבשו ⁸ והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לך את הראשון--והאמינו לך את האחרון ⁹ והיה אם לא יאמינו גם לשני האותות האלה ולא ישמעו לך לך--ולקחת ממימי הארץ ושפכת היבשה והוא המים אשר תקח מן הארץ והיו לך ביבשת ¹⁰ ויאמר משה אל יהוה כי אדרני לא איש דברים אני גם מתמול נם משלשם גם מאו דברך אל עבדך כי כבד פה וכבד לשון אני ¹¹ ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או מי ישום אלם או חרש או פקח או עוז--הלא אני יהוה ¹² ועתה לך ואני אהיה עם פיך ותוריתיך אשר תדבר ¹³ ויאמר כי אדרני שלח נא ביד תשלחה ¹⁴ ויהר אף יהוה במשה ויאמר הלא אהרן אחד הלו--ידעת כי דבר ידבר הוא ונום הנה הוא יצא לקראתך ורואך ושם בלבבו ¹⁵ ודברת אליו ושם את הדברים בפיו ואני אהיה עם פיך ועם פידך והוריתך אחכם את אשר תעשון ¹⁶ ודבר הוא לך אל העם והיה הוא יתיה לך לפה ואתה תהיה לאליהם ¹⁷ ואות המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את האחת ¹⁸ וילך משה וישב אל יתר חתנו ויאמר לו אלכה נא ואשובה אל אחוי אשר במצרים ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשולם ¹⁹ ויאמר יהוה אל משה במדין לך שב מצרים כי מתו כל האנשים המבקשים את נפשך ²⁰ ויקח משה את אשתו ואת בניו וירכבים על החמר וישב ארצת מצרים

הלבנים אשר הם עושים תמול שלשם תינוי עליהם-
לא תגרוו ממנה כי נרפים הם--על כן הם צעקים
לאמר נלכה נובחה לאלהינו ⁹ תכבד העבדה על
האנשים ויעשו בה ואל יישעו בדברי שקר ¹⁰ ויצאו
נשי העם ושטריו ויאמרו אל העם לאמר כה אמר
פרעה איני נתן לכם תבן ¹¹ אתם לכו קחו לכם תבן
מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר ¹² וויפץ
העם בכל ארץ מצרים לקש לחבן ¹³ והננסים
אצים לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביום כאשר
בהתוות התבן ¹⁴ ויכו שטריו בני ישראל אשר שמו
עליהם נגשי פרעה לאמר מודע לא כליהם חקכם
ללבן כתמול שלשים--نم תמול נם היום ¹⁵ ויבאו
שטריו בני ישראל ויצקו אל פרעה לאמר למה
תעשה כה לעבדיך ¹⁶ תבן אין נתן לעבדיך ולבנים
אמרים לנו עשו והנה עבדיך מכם וחטאך עמק ¹⁷
ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים נלכה
נובחה ליהוה ¹⁸ ועתה לכו עבדו ותבן לא ניתן
לכם ותכן לבנים תחנו ¹⁹ ויראו שטריו בני ישראל
אתם--ברע לאמר לא תגרוו מלבניכם דבר יום
ביומו ²⁰ ויפגעו את משה ואת אהרן נצבים לקראותם
בצאתם מאת פרעה ²¹ ויאמרו אלה ירא יהוה
עליכם וויפט אשר הבאשתם את ריחנו בעני פרעה
ובעני עבדיו לחת חרב בידם להרגנו ²² ווישב משה
אל יהוה ויאמר אדני למה הרעתה לעם זהה--למה
זה שלחתי ²³ ומאי באתי אל פרעה לדבר בשמך
הרע לעם זהה והצל לא הצלת את עמק
6 ויאמר יהוה אל משה עתה תראה אשר עשה
לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם
מארצו ² וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני
יהוה ³ וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב--
באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם ⁴ וגם הקמתי

את אלישבע בת עמי נידב אחות נחשותן--לו לאשה בחכמים ולמכשפים וייעשו נם הם חרטמי מצרים ותלד לו את נדב ואת אביהו את אלעזר ואת איתמר בלהתיים-כן ¹² וישליךו איש מטהו ויהיו לתנינים ויבלע מטה אהרן את מטהם ¹³ ויהזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה ¹⁴ ויאמר יהוה הקרחי ¹⁵ ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל אל משה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על שפת היאר והמטה אשר נהפרק לנחש תקח בידך ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלחני אליך ¹⁶ לאמר שלח את עמי ויעבדני במדבר והנה לא שמעת עד כה ¹⁷ כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני יהוה הנה וכי מכה במטה אשר בידי על המים אשר ביאר- ונחפכו לדם ¹⁸ והדנה אשר ביאר תמות ובאש היאר גנלו מצרים לשותם מים מן היאר ¹⁹ ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן קח מטה ונתה ירך על מימי מצרים על נהרטם על יאריהם ועל אגמייהם ועל כל מקוה מימיהם-ויהיו דם והיה דם בכל ארץ מצרים ובצעים ובאבניים ²⁰ ויעשו כן משה ואהרן כאשר צוה יהוה וירם במטה וירם את המים אשר ביאר לעני פרעה ולענוי עבדיו ויהפכו כל המים אשר ביאר לדם ²¹ והדנה אשר ביאר מטה ויבאש היאר ולא יכלו מצרים לשותם מים מן היאר ויהי הדם בכל ארץ מצרים ²² ויעשו כן חרטמי מצרים בלטיהם ויהזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה ²³ ויפן פרעה ויבא אל ביתו ולא שת לבו נם לזאת ²⁴ ויחפרו כל מצרים סכיבת היאר מים לשותם כי לא יכלו לשחת מימי היאר ²⁵ וימלא שבעת ימים אחרי הכות יהוה את היאר

8 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני ² ואם מאן אתה לשלח הנה אנכי נnf את כל נבולך--בצפרדעים ³ ושרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחרדר שמות

את אלישבע בת עמי נידב אחות נחשותן--לו לאשה ותלד לו את נדב ואת אביהו את אלעזר ואת איתמר ²⁴ ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחה הקרחי ²⁵ ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות הלויים--למשפחתם ²⁶ הוא אהרן ומשה--אשר אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבאותם ²⁷ הם המדרברים אל פרעה מלך מצרים להוציאו את בני ישראל ממצרים הוא משה ואהרן ²⁸ ויהי ביום דבר יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר אליך ²⁹ ויאמר משה לפני יהוה הן אני עדל שפחים ואריך ישמע אליו פרעה

7 ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיק אלהים לפרט ואהרן אחיך יהיה נביאך ² אתה תדבר את כל אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו ³ ואני אקשה את לב פרעה והרבביות את אהתי ואת מופתך בארץ מצרים ⁴ ולא ישמע אלכם פרעה ונתתי את ידי במצרים והוציאתי את צבאי את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים נדלים ⁵ וידעו מצרים כי אני יהוה בנשתי את ידי על מצרים והוציאתי את בני ישראל מתחוםם ⁶ ויעש משה ואהרן--כאשר צוה יהוה אתם כן עשו ⁷ ומשה בן נם שנה ואהרן בן שלש ושמנין שנה--בדברם אל פרעה ⁸ ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר כי ידבר אלכם פרעה לאמר תננו לכם מופת ⁹ ואמרת אל אהרן קח את מטה והשלך לפני פרעה- יהדי לתנין ¹⁰ ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה וישלך אהרן את מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו-ויהי לתנין ¹¹ וויקרא נם פרעה

ושכבר ועל מטבח ובביה עבריך ובעמך ובתנוריך
ובmesharotik⁴ ובכח ובעמך ובכל עבריך--יעלו
הצפרדעים⁵ ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן
נטה את ייך במטח על הנחרת על היארים ועל
האגמים והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים⁶ וויט
אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס
את ארץ מצרים⁷ וויעשו כן החרטמים בטליהם
ויעלו את הצפרדעים על ארץ מצרים⁸ ויקרא
פרעה למשה ולאהרן ויאמר העתרו אל יהוה ויסר
הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את העם ויזבחו
לייהו⁹ ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי
עתיר לך ולעבדיך ולעמך להכרית הצפרדעים
מוך ומבזיך רק ביאר תשרנה¹⁰ ויאמר למחר
ויאמר כדברך--למען תדע כי אין כיוה אלהינו¹¹
וסרו הצפרדעים מך ומבזיך ועבדיך ועמך
רק ביאר תשרנה¹² וויצו משה ואהרן מעם פרעה
ויצעק משה אל יהוה על דבר הצפרדעים אשר שם
לפרעה¹³ וויש יהוה כדבר משה וימתו הצפרדעים
מן הבתים מן החצרת ומון השdat¹⁴ וויצברו אתם
חמורים חמורים ותבאש הארץ¹⁵ וירא פרעה כי היה
הרוחה והכבד את לבו ולא שמע אליהם כאשר
דבר יהוה¹⁶ ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן
נטה את מטבחך והק את עפר הארץ והיה לנכם בכל
ארץ מצרים¹⁷ וויעשו כן וויט אהרן את ידו במטחו
ויר את עפר הארץ ותהי הcnm באדם ובבבמה כל¹⁸
עפר הארץ היה הcnm בכל ארץ מצרים¹⁹ וויעשו כן
החרטמים בטליהם להוציא את הcnm ולא יוכל
ותהי הcnm באדם ובבבמה²⁰ ויאמר יהוה אל משה
פרעה אצבע אליהם הוא ויחזק לב פרעה ולא שמע
אליהם כאשר דבר יהוה²¹ ויאמר יהוה אל משה
השcnm בבקר והתיצבר לפני פרעה--הנה יצא המימה

9 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו
כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני
כ כי אם מן אתה לשלח ועורך מהזיק בס³ תנה יד
יהוה הוויה במקנך אשר בשדה בסוסים בחמורים
בוגמלים בבקר ובצאן--דבר כבד מאד⁴ והפללה
יהוה--בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימota
מכל לבני ישראל דבר⁵ ווישם יהוה מועד לאמר

מהר יעשה יהוה הדבר הזה--בארץ ⁶ ויעש יהוה את כל הארץ מצרים על האדם ועל הbhמה ועל כל שב השדה--בארץ מצרים ²³ וית משה את מטהו על השמים ויהוה נתן קלת וברד ותהלך אש ארצה וימטר יהוה ברד על הארץ מצרים ²⁴ ויהי ברד-- ואש מתקחת בתוך הברד כבד מאד--אשר לא היה כמוותו בכל הארץ מצרים מאז היהת לנו ²⁵ ויק הברד בכל הארץ מצרים את כל אשר בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל שב השדה הכה הברד ואת כל עז השדה שבר ²⁶ רק בארץ גשן אשר שם בני ישראל--לא היה ברד ²⁷ וישלח פרעוה ויקרא למשה ולאלהן ויאמר אלהם הטהתי הפעם יהוה הצדיק ואני עם הרשעים ²⁸ העתירו אל יהוה ורב מהות קלת אליהם וברד ואשלחה אתכם ולא תספין לעמוד ²⁹ ויאמר אליו משה צאתי את העיר אפרש את כפי אל יהוה הקלה ייחלון והברד לא יהיה עוד למען תדע כי ליהוה הארץ ³⁰ אתה ועבדיך יעדתי-- כי טרם תיראון מפני יהוה אלהים ³¹ והפשתה והשערה נכתה כי השערה אביב והפשתה נבעל ³² והחטה והכסמת לא נכו כי אפיילת הנה ³³ ויצא משה מעם פרעה את העיר וירש כפי אל יהוה ויחדלו הקלות והברד ומטר לא נתק ארצה ³⁴ וירא פרעוה כי חדל המטר והברד והקלת--יוסף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו ³⁵ ויהזק לב פרעוה ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד משה

10 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעוה כי אני הכבתי את לבו ואת לב עבדיו למען שניathy אלה בקרבו ² ולמען חספר באוני בך ובן בך את אשר התעללתי במצרים ואת אתי אשר שמתי בם יידעתם כי אני יהוה ³ ויבא משה ואהרן אל פרעוה ויאמרו אליו כי אמר יהוה אלהי העברים עד מתי מתה לענה מפני שלח עמי ויעבדני ⁴ כי אם מתה אתה

הדבר הזה ממחרת וימת כל מקנה מצרים וממקנה בני ישראל לא מת אחד ⁷ וישלח פרעוה--והנה לא מות מקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעוה ולא שלח את העם ⁸ ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו لكم מלא חפניכם פיח כבשן ווירקן משה השמיימה לעני פרעוה ⁹ והיה לאבק על כל הארץ מצרים והיה על האדם ועל הbhמה לשחין פרא אבעבعت--בכל ארץ מצרים ¹⁰ ויקחו את פיח הכבשן ויעמדו לפני פרעוה ווירק את משה השמיימה ויהי שחין אבעבעת פרא אבעבעת באהם ובבבמה ¹¹ וולא יכלו החרטמים לעמוד לפני משה--מן היחין כי היה השחין בחרטם ובכל מצרים ¹² ויהזק יהוה את לב פרעוה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה אל משה ¹³ ויאמר יהוה אל משה השם בברק והתייצב לפני פרעוה ואמרה אליו כי אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני ¹⁴ כי בפעם הזאת אני שלח את כל מנפתו אל לך ובעבדיך ובעמך--בעבור תדע כי אין כמו בכל הארץ ¹⁵ כי עתה שלחתה את ידי ואך אותה ואת עמק בברך והכחד מן הארץ ¹⁶ ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הרatzת את כי ולמען ספר שמי בכל הארץ ¹⁷ עודך מסתולל בעמי לבליך שלחם ¹⁸ הני ממתיר כת מהר ברד כבד מאד אשר לא היה כמוותו במצרים למן היום הוסדה ועד עתה ¹⁹ ועתה שלח העז את מקנד ואת כל אשר לך בשדה כל האדם והbhמה אשר ימצא בשדה ולא יאוסף הביתה--וירד עליהם הברד ומתו ²⁰ הירא את דבר יהוה מעברי פרעוה--הניס את עבדיו ואת מקנדיו אל הבתים ²¹ ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה--ויעזב את עבדיו ואת מקנהו בשדה ²² ויאמר יהוה אל משה נתה את ירך על השמיים ויהי ברד

שליח את עמי--הנני מביא מחר ארבה בגבולד ⁵ אל יהוה ¹⁹ וויהפך יהוה רוחם חזק מאד וישא את הארץ ויכה את עין הארץ ולא יוכל לראות את הארץ ואכל הארץ יתר הפלטה הנשארת לכם מן היבר וואכל את כל העץ והצמח לכם מן השדה ⁶ ומלאו ביחס ובתי כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבותיך ואבות אבותיך מיום היוותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה ⁷ ויאמרו עבדי פרעה אליו עד כי יהוה זה לנו לモקש--שלח את האנשים ויעבדו את יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים ⁸ את יהוה אלהיהם ממי הלהלים ⁹ ויאמר יושב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את יהוה אלהיכם מי אלהים ובברכו משא אלהים ותשב במצרים שלוש ימים ²³ לא ראו איש את ישראל היה אור במושבם ²⁴ ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכון עבדו את יהוה--ךן צאנכם ובקרכם יצון נם טפכם ילק' עמכם ²⁵ ויאמר משה נם אתה תתן בידינו זבחים ועלת ועשינו ליהוה אלהינו ²⁶ ונס מקננו ילק' עמנו לא השאר פרסה--כי ממננו נקה לעבד את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את יהוה עד באנו שמה ²⁷ ויהזק יהוה את לב פרעה ולא אבה לשלהם ²⁸ ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר לך אל חספ ראות פני--כי ביום ראתך פני תמות ²⁹ ויאמר משה כן דברת לא אסף עוד ראות פניך

11 ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד אביה על פרעה ועל מצרים--אחריו כן ישלח אתכם מזה שלחו--כליה נרש ונרש אתכם מזה ² דבר נא באוני העם וישאלו איש מאה רעהו ואשה מאה רעהה כליכם וכלי זהוב ³ ויתן יהוה את חן העם בעני מצרים נס האיש משה נדול מאד בארץ מצרים בעני עבדי פרעה ובעני העם ⁴ ויאמר משה כה אמר יהוה חצצת הלילה אני יוצא בהזק מצרים ⁵ ומתחכלה בכור בארץ מצרים--ממכור פרעה היישב על כסאו עד בכור השפה אשר אחר הרחמים וככל בכור בהמה ⁶ והיותה צעקה נדלה בכל ארץ מצרים אשר כמהו לא נהייתה וכמהו לא תספ ⁷ ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשנו למאיש ועד בהמה--למען תדען וכשה את עין הארץ ולא יוכל לראות את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן היבר וואכל את כל העץ והצמח לכם מן השדה ⁶ ומלאו ביחס ובתי כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבותיך ואבות אבותיך מיום היוותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה ⁷ ויאמרו עבדי פרעה אליו עד כי יהוה זה לנו לモקש--שלח את האנשים ויעבדו את יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים ⁸ את יהוה אלהיהם ממי הלהלים ⁹ ויאמר יושב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את יהוה אלהיכם מי אלהים ובברכו משא אלהים ותשב במצרים שלוש ימים ²³ לא ראו איש את ישראל היה אור במושבם ²⁴ ויקרא פרעה אל משה ויאמר יתשב במצרים ובוקניינו נלק' בבניינו ובבנوتינו בצאננו ובברקנו נלק'--כי ה' יהוה לנו ¹⁰ ויאמר אלהם ידו כן יהוה עמכם כאשר אשלה אתכם ואת טפכם ראו כי רעה ננד פניכם ¹¹ ולא כן לכונ האנברים ויעבדו את יהוה--כי אתה מבקשיים וינגרש אתה פני יהוה ¹² ויאמר יהוה אל משה נטה לך על ארץ מצרים באברה ויעל על ארץ מצרים ויאכל את כל עשב הארץ את כל אשר השאיר היבר ¹³ ויט משה את מטהו על ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדמים בארץ כל היום ההוא וככל הלילה הבקר היה-ורוח הקדמים נשא את הארץ ¹⁴ ויעל הארץ על כל ארץ מצרים וינהכ בכל גבול מצרים כבד מאד-לפנינו לא היה כן ארבה כמהו ואחריו לא יהוה כן ¹⁵ ויכס את עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרדי העץ אשר תותיר היבר ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים ¹⁶ ווימחר פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם--ולכם ¹⁷ ועתה שא נא חטאתי אך הפעם והעתירנו ליהוה אלהיכם ויסר מעלי רך את המות דזה ¹⁸ ויצא מעם פרעה ויעתר

והיה היום הזה לכם לזכרון וחננתם אותו חן ליהוה
לדרתיכם חקמת עולם תחנהו ¹⁵ שבעת ימים מצות
תאכלו--אך ביום הראשון תשיבו שאר מטבחיכם כי
כל אכל חמץ ונכרתה הנפש הזה הוא מישראל--מיום
הראשון עד יום השביעי ¹⁶ וביום הראשון מקרא קדש
וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה
לא יעשה בהם--אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו
יעשה לכם ¹⁷ ושמרתם את המצוות כי בעצם היום

זהו הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם
את היום הזה לדרתיכם--חקת עולם ¹⁸ בראשון
באربעה עשר יום לחדש בערב תאכלו מצות עד
יום האחד ועשרים לחדש--בערב ¹⁹ שבעת ימים--
שאר לא ימצא בטבחיכם כי כל אכל מחמצה ונכרתה
הנפש הזהו מעדת ישראל--בנור ובאורח הארץ ²⁰
כל מחמצה לא האכלו בכל מושבטייכם תאכלו
מצוות ²¹ ויקרא משה לכל זקנינו ישראל ויאמר אליהם
משכו וקחו לכם צאן למשפחתייכם--וישחטו הפסח
ולקחتم אתנית איזוב וטבלתם ברם אשר בסוף
וונגעתם אל המשקוף ואל שני המזוזות מן הדם אשר
בסוף ואתם לא תצאו איש מפתחה ביתו--עד בקר
ועבר יהוה לנוף את מצרים וראה את הדם על
הmeshkof ועל שני המזוזות ופסח יהוה על חפתה ולא
יתן המשחיתת לבא אל בתיכם לנוף ²⁴ ושמרתם את
הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם ²⁵ ויהיה כי
תבוא אל הארץ אשר יתן יהוה לכם--כאשר דבר
ושמרתם את העבדה הזאת ²⁶ והיה כי יאמרו אליכם
בניכם מה העבדה הזאת לכם ²⁷ ואמרתם זבח פסח
הוא ליהוה אשר פסח על בתו בני ישראל במצרים
בנפו את מצרים ואת בתינו הצליל ויקד העם ווישתחוו
וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה
ואחרון כן עשו ²⁹ ויהי בחציו הלילה ויהוה הכה כל

אשר יפללה יהוה בין מצרים ובין ישראל ⁸ וירדו
כל עבדך אלה אליו והשתחו לי לאמר צא אתה
וכל העם אשר ברגליך ואחריו כן יצא ויוצא מעם
פרעה בחרי אף ⁹ ויאמר יהוה אל משה לא ישמע
אליכם פרעה--למען רבות מופתיו בארץ מצרים
ומשה ואחרון עשו את כל המפתים האלה--לפניהם
פרעה ויזוק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני
ישראל מארציו

12 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים
לאמר ² החדר הזה לכם ראש חדש ראשון הוא
לכם לחדי השנה ³ דברו אל כל עדת ישראל
לאמר בעשר לחדר הזה ויקחו להם איש שה לבית
אבת--שה לבית ⁴ ואם ימעט הבית מהוות משה--
ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת נפשת איש
לפי אכלו חכסו על השה ⁵ שה תמים זכר בן שנה
יהיה לכם מן הכבשים ומן העזים תקחו ⁶ והיה לכם
לשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ווישחטו
אתו כל קהל עדת ישראל--בין העברים ⁷ ולקחו מן
הדם ונתנו על שני המזוזות ועל המשקוף--על הבתים
אשר יאכלו אותו בהם ⁸ ואכלו את הבשר בלילה
זהו צלי אש ומצוות על מරדים יאכלו ⁹ אל תאכלו
מננו נא ובשל מבשל בימים כי אם צלי אש ראשו על
כדרעיו ועל קרכבו ¹⁰ ולא תותירו ממן עד בקר והנתר
מןנו עד בקר באש תשרפו ¹¹ וככזה תאכלו אותו--
מתיניכם חנרים נעליכם ברגליך ומכלכם בידכם
ואכלתם אותו בחפazon פסח הוא ליהוה ¹² ועברתי
בארץ מצרים בלילה הזה והכיתוי כל בכור בארץ
מצרים מארם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים עשה
שפטים אני יהוה ¹³ ויהיה הדם לכם לאת על הבתים
אשר אתם שם וראותי את הדם ופסחתי עליכם ולא
יהיה בכם נnf למשחית בהכתי בארץ מצרים ¹⁴

בכור בארץ מצרים ממכר פרעה היישב על כסאו 50 בו ⁴⁹ תורה אחת יהוה לאורה ולגדר הניר בחוככם ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואת אהרן כן עשו ⁵¹ ויהו בעם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים--על צבאותם ⁵²

13 וידבר יהוה אל משה לאמר ² קדרש לי כל בכור פטר כל רחם בני ישראל--באדם ובבבנה לוי הוא ³ ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחוק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ ⁴ היום אתם צאים בחדר האביב ⁵ והיה כי יבאך יהוה אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והחוי והיבוסי אשר נשבע לאבותיך לתחת לך ארץ זבת חלב ודבש ועברת את העברה הזאת בחדרה הוה ⁶ שבעת ימים תאכל מצה וביום השביעי חג ליהוה ⁷ מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר--בכל נבלך ⁸ ו Hodgdet לבנך ביום ההוא לאמר בעבר זה עשה יהוה לך בצתתו ממצרים ⁹ והיה לך לאות על ידך ולזכרון בין ענייך למען תהיה תורה בפיך כי ביד חוקה הוציא יהוה מצרים ¹⁰ ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה ¹¹ והיה כי יבאך יהוה אל ארץ הכנעני כאשר נשבע לך ולאבותיך ונתנה לך ¹² והעברת כל פטר רחם ליהוה וכל פטר שנר בהבנה אשר יהיה לך הזכרים--לייהו ¹³ וכל פטר חמר תפירה בשעה ואם לא תפירה וערפתו וכל בכור אדם לבניך תפירה ¹⁴ והיה כי ישאלך בנד מהך--ל אמר מה זאת ואמרת אליו--בחוק יד הוציאנו יהוה מצרים מבית עבדים ¹⁵ ויהו כי הקשה פרעה לשלהנו ויהרג יהוה כל בכור בארץ מצרים ממכר אדם ועד בכור בהבנה על כן אני זבח ליהוה כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפדה ¹⁶ והיה לאות על ידכה ולטוטפת בין ענייך כי בחוק יד

עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהבנה ³⁰ ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקת גנלה במצרים כי אין בית אשר אין שם מות ³¹ ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתחז עמי--نم אתם נם בני ישראל ולכדו עבדו את יהוה כדבריכם ³² נם צאנכם נם בקריכם קחו כאשר דברתם ולכדו וברכתם נם אתי ³³ ותחזק מצרים על העם למהר לשלחים מן הארץ כי אמרו לנו מתיים וישא העם את בצקו טרם יחמצז משארתם צרפת בשמליהם על שכם ³⁵ ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו מצרים כל כי כסף וכלי זהב ושמלה ³⁶ ויהו נתן את חן העם בעיני מצרים--וישאלום וינצלו את מצרים ³⁷ ווישעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשה מאות אלף רגלי הנברים בלבד מטה ³⁸ וגם ערבי רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד ³⁹ ויאפו את הבצק אשר הוציאו מצרים ענת מצות--כי לא חמץ כי גרשו מצרים ולא יכלו להתחמה וنم צדה לא עשו להם ⁴⁰ ומושב בני ישראל אשר ישבו למצרים-- שלשים שנה וארבע מאות שנה ⁴¹ ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יהוה מארץ מצרים ⁴² ליל שרים הוא ליהוה להוציאים מארץ מצרים הוא הלילה הוה ליהוה שרים לכל בני ישראל לדרכם ⁴³ ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת חקת הפטש כל בן נכר לא יאכל בו ⁴⁴ וכל עבד איש מקנת כסף--ומלחה אתו או יאכל בו ⁴⁵ תושב ושכיר לא יאכל בו ⁴⁶ בביה אחד יאכל לא תוציא מן הבית מן הבשר חוצה ועצם לא תשברו בו ⁴⁷ כל עדת ישראל יעשו אותו ⁴⁸ וכי יגור אתק גר ועשה פסח ליהוה--המול לו כל זכר ואו יקרב לעשטו והיה כאורח הארץ וכל ערל לא יאכל

הוציאנו יהוה מצרים ¹⁷ וויהי בשלח פרעה את העם
ובארנו אליו במצרים לאמר חدل ממוני ונעבדה את
מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים מתחנו במדבר
¹⁸ ויאמר משה אל העם אל תוראו-חתיצבו וראו את
ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראתם
את מצרים היום--לא תספו לראתם עוד עד עולם
יְהוָה יִלְחַם לְכֶם וְאַתֶּם תַּחֲרַשׁ ¹⁹ וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה מָה תַּצְעַק אֶלְيָךְ דְּבָר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּסְעוּ
וְאַתָּה הַרְמֵם אֶת מִטְּךָ וְנַתְּה אֶת יַדְךָ עַל הַיּוֹם--
וְכַעַתָּה וַיָּבֹא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיּוֹם בִּיכְשָׁה ²¹ וְאַנְּאִי
הַנִּי מַחְזֹק אֶת לְבַבְּמִצְרָים וַיָּבֹא אֶחָרָיהם וְאַכְבְּדָה
בְּפַרְעָה וּבְכָל חַילּוֹ בְּרַכְבּוֹ וּבְפְרָשָׁיו ²² וַיַּדְעֻוּ מִצְרָים
כִּי אַנְּיִהְוָה בְּהַכְּבָדִי בְּפַרְעָה בְּרַכְבּוֹ וּבְפְרָשָׁיו ²³
וַיַּסְעַ מֶלֶךְ הָאֱלֹהִים הַהְלֵךְ לִפְנֵי מַחְנָה יִשְׂרָאֵל
וַיַּלְךְ מֵאֶחָרָיהם וַיַּעֲמֹד הַעֲנָן מִפְנֵיהם וַיַּעֲמֹד
מֵאֶחָרָיהם ²⁴ וַיָּבֹא בֵּין מַחְנָה מִצְרָים וּבֵין מַחְנָה
יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הַעֲנָן וַיַּחַשֵּׁךְ וַיַּאֲרֵת הַלְּילָה וְלֹא קָרְבָּ
זֶה אֶל זֶה כֹּל הַלְּילָה ²⁵ וַיַּטְמֵה מֹשֶׁה אֶת יְדוֹ עַל הַיּוֹם
וַיַּוְלֵךְ יְהוָה אֶת הַיּוֹם בְּרוֹחַ קָדִים עֹזֶה כֹּל הַלְּילָה
וַיִּשְׁמַע אֶת הַיּוֹם לְחַרְבָּה וַיַּבְקַעַו הַמִּים ²⁶ וַיָּבֹא בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיּוֹם בִּיכְשָׁה וְהַמִּים לְהַם חֻוָּה מִיְמִינָם
וּמִשְׁמָאלָם ²⁷ וַיַּרְדֵּפּוּ מִצְרָים וַיָּבֹא אֶחָרָיהם-כָּל סָס
פַּרְעָה רַכְבּוֹ וּפְרָשָׁיו אֶל תֹּוךְ הַיּוֹם ²⁸ וַיֹּהֵי באשمرة
הַבָּקָר וַיַּשְׁקֵף יְהוָה אֶל מַחְנָה מִצְרָים בְּעַמּוֹד אֶשׁ וְעַנְנָן
וַיַּהַם אֶת מַחְנָה מִצְרָים ²⁹ וַיֹּסֶר אֶת אָפָן מִרְכַּבָּתוֹ
וַיַּהַנְּהֵנוּ בְּכָבְדָת וַיֹּאמֶר מִצְרָים אָנוֹתָה מִפְנֵי יִשְׂרָאֵל--
כִּי יְהוָה נִלְחַם לְהָם בְּמִצְרָים ³⁰ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה נַתְּה אֶת יַדְךָ עַל הַיּוֹם וַיַּשְׁבַּח הַמִּים עַל מִצְרָים
עַל רַכְבּוֹ וְעַל פְּרָשָׁיו ³¹ וַיַּטְמֵה מֹשֶׁה אֶת יְדוֹ עַל הַיּוֹם
וַיַּשְׁבַּח הַיּוֹם לְפָנֹת בְּקָר לְאַתָּנוּ וּמִצְרָים נִסְתִּים לְקָרְאָתוֹ
וַיַּגְּנַע יְהוָה אֶת מִצְרָים בְּתוֹךְ הַיּוֹם ³² וַיַּשְׁבַּח הַמִּים

עַשְׂתָּה לְנוּ לְהֹצִיאנוּ מִמִּצְרָים ³³ הַלְּאָזֶן הַדָּבָר אֲשֶׁר
וְלֹא נָחַם אֶלְהִים דָּרְךָ אֶרְץ פְּלַשְׁתִּים כִּי קָרוּב הַוָּא כִּי
אָמַר אֶלְהִים פָּנֵן יְהָם הָעָם בְּרַאֲתֶם מִלְחָמָה-וְשָׁבוּ
מִצְרָים ³⁴ וַיַּסֵּב אֶלְזָוִים אֶת הָעָם דָּרְךָ הַמִּדְבָּר יִם
סָוף וְחַמְשִׁים עַלְוָו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִצְרָים ³⁵ וַיַּקְהֵל
מִשְׁאָה אֶת עַצְמֹתָיו יוֹסֵף עָמוֹ כִּי הַשְׁבָּעָת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לְאָמַר פָּקֵד יְפָקֵד אֶלְהִים אֶתְכֶם וְהַעֲלִיתֶם
אֶת עַצְמֹתֵי מֹזֶה אֶתְכֶם ³⁶ וַיַּסְעוּ מִסְכָּת וַיַּחֲנוּ בְּאַתָּם
בְּקָצָה הַמִּדְבָּר ³⁷ וַיַּהְיֵה הַלְּךָ לְפָנֵיהם יוֹמָם בְּעַמּוֹד
עַנְנָן לְנַחֲתָם הַדָּרֶךָ וְלִילָה בְּעַמּוֹד אֲשֶׁר לְהָאֵר לְהָמָם-
לְלִכְתָּה יוֹמָם וְלִילָה ³⁸ לְאַיִלְשׁ עַמּוֹד הַעֲנָן יוֹמָם
וְעַמּוֹד הַאֲשֶׁר לִילָה-לְפָנֵי הָעָם

14 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לְאָמַר ² דָּבָר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְוַיַּחֲנוּ לְפָנֵי הַחִירָת בֵּין מְגַדֵּל וּבֵין
הַיּוֹם לְפָנֵי בָּעֵל צָפֵן נִכְחָו תַּחֲנוּ עַל הַיּוֹם ³ וַיֹּאמֶר
פַּרְעָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל נְכָבִים הֵם בָּאָרֶץ סְגָר עֲלֵיכֶם
הַמִּדְבָּר ⁴ וַחֲזַקְתָּי אֶת לְבֵבְךָ פַּרְעָה וַרְדַּף אֶחָרָיהם
וְאַכְבְּדָה בְּפַרְעָה וּבְכָל חַילּוֹ וַיַּדְעֻוּ מִצְרָים כִּי אַנְּיִ
יְהוָה וַיַּעֲשׂוּ כֵן ⁵ וַיָּגֵד לְמֶלֶךְ מִצְרָים כִּי בְּרַחַת הָעָם
וַיַּהְפֵּךְ לְבָבְךָ פַּרְעָה וַיַּעֲבְדָו אֶל הָעָם וַיֹּאמְרוּ מָה זֹאת
עֲשִׂינוּ כִּי שְׁלַחְנוּ אֶת יִשְׂרָאֵל מִעַבְדָנוּ ⁶ וַיַּאֲסַר אֶת
רַכְבּוֹ וְאֶת עָמוֹ לְקָח עָמוֹ ⁷ וַיַּקְהֵל שְׁשׁ מִאוֹת רַכְבָּ
בָּחָור וְכָל רַכְבָּמִצְרָים וְשָׁלַשְׁמָעָל כָּלוֹ ⁸ וַיַּחַזֵּק
יְהוָה אֶת לְבֵבְךָ פַּרְעָה מֶלֶךְ מִצְרָים וַיַּרְדֵּף אֶחָרָי
יִשְׂרָאֵל וְבְנֵי יִשְׂרָאֵל יָצְאִים בַּיּוֹם רַמָּה ⁹ וַיַּרְדֵּפּוּ
מִצְרָים אֶחָרָיהם וַיַּשְׁגַּנוּ אֶתְכֶם חַנִּים עַל הַיּוֹם כָּל סָס
רַכְבָּפַרְעָה וְפְרָשָׁיו וְחַילּוֹ--עַל פִּי הַחִירָת לְפָנֵי
צָפֵן ¹⁰ וַפְּרָעָה הַקְּרִיב וַיַּשְׁאַל אֶת עַיְנֵיכֶם
וְהַנָּהָרִים נִסְעָת אֶחָרָיהם וַיַּרְאָוּ מָאָר וַיַּצְעַקְוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוָה ¹¹ וַיֹּאמְרוּ אֶל מֹשֶׁה הַמְּבָלִי אֵין
קְבָרִים בְּמִצְרָים לְקַחְתָּנוּ לְמוֹת בְּמִדְבָּר מָה זֹאת

ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה עליהם את מים ובני ישראל הלו ביבשה בתחום הבאים אחריהם ביום לא נשאר בהם עד אחד ²⁹ ובני ישראל הלו ביבשה בתחום הים והמים להם חמה מימים ומשמאלם ³⁰ ויוושע יהוה ביום זה הוא את ישראל- מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מטה על שפת הים ³¹ וירא ישראל את היר הנדרה אשר עשה יהוה במצרים ויראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו

15 אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת להוה ויאמרו לאמר אשרה ליהוה כי נאה נאה סוס ורכבו רמה ביום ² עזיו זומרת יה ויהו לי לישועה זה אליו ואנותו אלהי אבי וארממנהו ³ יהוה איש מלחמה יהוה שמו ⁴ מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומחבר שלשו טבעו ביום סוף ⁵ תהמת יכיסימו ירדו במצלחת כמו אבן ⁶ ימינך יהוה נדררי בכח ימינך יהוה תרעץ איב ⁷ וברב נאנך תחרס קמיך תשלה חרנק-יאכלמו כקש ⁸ וברוחך אפיק נערמו מים נצבו כמו נד נזלים קפאו תהמת לבם ⁹ אמר איב אריך אשג' אחליך שלל תמלאמנו נשפי- אריך חרבוי תורישמו ירי ¹⁰ נשפת ברוחך כסמו ים צללו כעופרת בימים אדריים ¹¹ מי מכח באלים יהוה מי מכח נדר בקדש נורא תהלה עשה פלא ¹² נטיה ימינך-תבלעמו ארץ ¹³ נחית בחסדר עם זו נאלת נהלה בעז אל נה קדרש ¹⁴ שמעו עמים ירגזון חיל אחים ישבי פלשת ¹⁵ אז נבחלו אלופי אדום- אילי מואב יאחזמו רעד נמנעו כל ישבי כנען ¹⁶ תפל עלייהם אימתה ופחד ננדל זרויך ידמו כאבן עד עבר עמק יהוה עד יעבר עם זו קנית ¹⁷ חבאמו ותעטמו בהר נחלתך- מכון לשbatch פעלת יהוה מקדש אדרני כוננו ידיך ¹⁸ יהוה מלך לעלם ועד ¹⁹ כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשו ביום וישב יהוה

16 ויסעו מיאלם ויבאו כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילים ובין סיני- במחשא עשר יום לחדר השני ל'צאתם מארץ מצרים ² וילנו (וילנו) כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן- במדבר ³ ויאמרו אליהם בני ישראל מי יtan מותנו ביד יהוה בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל המדבר זהה להmittiy את כל הקהיל הזה ברעב ⁴ ויאמר יהוה אל משה הני ממטריך לכם לחם מן השמיים ויצא העם ולקטו דבר יום ביום למן אנסנו הילך בתורתך אם לא ⁵ והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום ⁶ ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל עבר- וידעתם כי יהות הוציא אתכם מארץ מצרים ⁷ ובקר וראיתם את כבוד יהוה בשמעו את תלמידיכם על יהוה ונחנו

מה כי תלינו (תלינו) עליינו 8 ויאמר משה בתה יהוה לכם בערבبشر לאכל ולחם בכקר לשבעה בשמי יהוה את תלנתיכם כי על יהוה 9 ויאמר ונחנו מה לא עליינו תלנתיכם כי על יהוה 10 ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפניו יהוה כי שמע את תלנתיכם 10 ויהי כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד יהוה נראה בענן 11 וירבר יהוה אל משה לאמר 12 שמעתי את תלונת בני ישראל--דבר אליהם לאמר בין העربים תאכלו בשר ובכקר תשבעו לחם וידעתם כי אני יהוה אליכם 13 ויהי בערב--ותעל השלו ותכס את המנה ובבקר היהת שכבת הטל סביב למתחה 14 ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דק מהספס--דק ככפר על הארץ 15 ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוה--כ לא ידעו מה הוא ויאמר משה אליהם הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכללה 16 וזה הדבר אשר צוה יהוה לנטילת מספר נפשתיכם--איש לאשר באלהו תקחו 17 ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והמעית 18 וימdro בעמר--

17 עשרה האיפה הוא

17 ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סין למסעיהם-על פי יהוה וייחנו ברפידים ואין מים לשחתה העם 2 וירב העם עם משה ויאמרו לנו מים ונשחה ויאמר להם משה מה תריבון עmedi מה תנסן את יהוה 3 ויצמא שם העם למים וילן העם על משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים לחמית אתי ואת בני ואות מקני בצמא 4 ויזעק משה אל יהוה לאמר מה אעשה עם זה הוה עוד מעט וסקלני 5 ויאמר יהוה אל משה עבר לפני העם וכח אתק מזקני ישראל ומתק אשר הcities בו את הירא-כח בידך והלכתה 6 והני עמד לפני שם על הצור בחרב והcities בצור

מה כי תלינו (תלינו) עליינו 8 ויאמר משה בתה יהוה את תלנתיכם אשר אתם מלנים עליו ונחנו מה לא עליינו תלנתיכם כי על יהוה 9 ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפניו יהוה כי שמע את תלנתיכם 10 ויהי כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד יהוה נראה בענן 11 וירבר יהוה אל משה לאמר 12 שמעתי את תלונת בני ישראל--דבר אליהם לאמר בין העARBים תאכלו בשר ובכקר תשבעו לחם וידעתם כי אני יהוה אליכם 13 ויהי בערב--ותעל השלו ותכס את המנה ובבקר היהת שכבת הטל סביב למתחה 14 ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דק מהספס--דק ככפר על הארץ 15 ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוה--כ לא ידעו מה הוא ויאמר משה אליהם הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכללה 16 וזה הדבר אשר צוה יהוה לנטילת מספר נפשתיכם--איש לאשר באלהו תקחו 17 ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והמעית 18 וימdro בעמר--ולא העדיף המרבה והמעית לא החסיר איש לפני אכלו לקטו 19 ויאמר משה אליהם איש אל יותר ממנו עד בקר 20 ולא שמעו אל משה וויתרו אנשים ממנו עד בקר וירם תולעים ובסש ויקצף עליהם משה 21 וילקטו אותו בבקר בבקר איש כפי אכלו וחם השמש ונמס 22 ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה- שני העמר לאחד ויבאו כל נשאי העדה וינוידו למשה 23 ויאמר אליהם הוא אשר דבר יהוה--שבתון שבת קדש ליהוה מחר את אשר חטאנו אףו ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדרף הניחו لكم למשמרת עד הבקר 24 וינוידו אותו עד הבקר כאשר צוה משה

ויצאו ממנה מים ושהה העם ויעש כן משה לעני זקנינו ישראל ⁷ ויקרא שם המקום מסה ומריבת עלי ריב בני ישראל ועל נסתם את יהוה לישראל אשר הצליו מיד מצרים ¹⁰ ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הצליל את אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הצליל בקרבנו אם אין ⁸ ויבא עמלק וילחם עם ישראל בראפדים ⁹ ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים יצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הנבעה ומטה האללים בידי ¹⁰ ויעש יהושע כאשר אמר לו אהרן וככל זקנינו ישראל לאכל לחם עם חתן משה ¹¹ לפניו האללים ¹³ ויהי ממחרת וישב משה לשפט את העם ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב ¹⁴ וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם - מדוע אתה ישב לבך וכל העם נצב עלייך מן בקר עד ערבית ¹⁵ ויאמר משה לחתנו כי יבא אליו העם לדרש אליהם כי יהיה להם דבר בא אליו ושפטתי בין איש ובין ¹⁶ רעהו והודעתו את חקי האללים ואת תורתינו ¹⁷ ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה ¹⁸ נבלatable-גָּם אתה גם העם הזה אשר עמד כי כבד מפרק הדבר לא תוכל עשו לפרק ¹⁹ עתה שמע בקלי איעצך ויהי אליהם עמד היה אתה לעם מול האללים והבאת אתה את הדברים אל האללים והזורהתת אותם את החוקים ואת התורה והודעתם את הדרך יילכו בה ואת המעשה אשר יעשון ²¹ ואתה תזהה מכל העם אנשי חיל יראי אליהם אנשי אמת - שני בצע ושותם עליהם שרי אלפיים שרי מאות שרי חמישים ושרי עשרת ²² ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הנדרל יביאו אליך וכל הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעליך ונשאו אתך ²³ אם את הדבר הזה תעשה וצורך אליהם ויכלה עמד וגם כל העם הזה על מקומו יבא בשלום ²⁴ ווישמע משה לכול חתנו ויעש כל אשר אמר ²⁵ ויבחר משה אנשי חיל כל התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם יהוה ⁹ ויחד

בעמלק-מדרדר

18 וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אליהם למשה ולישראל עמו כי הוציא יהוה את ישראל ממצרים ² ויקח יתרו חתן משה את צפורה אשר את מטה שמי נרשם - כי אמר נגד הירתי בארץ נכrichtה ⁴ ושם האחד אליעזר - כי אלהי אבי בעזורי ויצלני מחרב פרעה ⁵ ויבא יתרו חתן משה ובנוו ואשתו - אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם - הר האללים ⁶ ויאמר אל משה אני חתנק יתרו בא אליך ואשתך - וושני בניה עמה ⁷ וויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו לשולם יבאו האתלה ⁸ ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה לפערעה ולמצרים על אודת ישראל את

16 ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קלת וברקים
וענן כבד על הארץ וקל שפר חזק מאד ויחרד כל
העם אשר במחנה 17 וויצא משה את העם לקראות
האללים מן המנה וויצבו בתקופת החר 18 וודה
סני עשן כלו מפני אשר ירד עליו יהוה באש ויעל
עשו כען הכסון ויחרד כל החר מאד 19 ויהי
קול השפר הולך וחזק מאד משה ידבר והאללים
יענו בקול 20 וירד יהוה על הר סני אל ראש הארץ
ויקרא יהוה למשה אל ראש הארץ ויעל משה 21
ויאמר יהוה אל משה רד העד בעם פן יחרסו אל
יהוה לראות ונפל ממנו רב 22 וגם הכהנים הנגשים
אל יהוה יתקדשו פן יפרץ בהם יהוה 23 ויאמר משה
אל יהוה לא יוכל העם לעלה אל הר סני כי אתה
העדתך בנו לאמר הנבל את הארץ וקדשו 24 ויאמר
אליו יהוה לך רד ועלית אתה ואחרון עמק והכהנים
והעם אל יחרסו לעלה אל יהוה--פן יפרץ בם 25
וירד משה אל העם ויאמר אלהם

20 וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר
2 אנכי יהוה אלהיך אשר הוציאتك מארץ מצרים
מבית עבדים לא יהוה לך אלהים אחרים על פני
3 לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשם
מעל ואשר בארץ מתחת--ואשר במים מתחת הארץ
4 לא תשחחו להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה
אליהיך אל קנא--פרק עון אבת על בניים על שלשים
ועל רבעים לשנאי 5 ועשה חסר לאלפים--להאבי
ולשמרי מצותי 6 לא תasha את שם יהוה אלהיך לשוא
כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא 7 זכור
את יום השבת לקדשו 8 ששת ימים תעבד וועשית כל
ملאכתך 9 ויום השבעה--שבת ליהוה אלהיך לא
תעשה כל מלאכה אתה ובןך ובתך עברך ואמתך
ובהמתך ונך אשר בשעריך 10 כי ששת ימים עשה

מכל ישראל ויתן אתם ראשם על העם--שרי אלף
שרי מאות שריו חמשים ושריו עשרת 26 ושבטו את
העם בכל עת את הדבר הקשה יביאו אל משה וכל
הדבר הקטן ישפטו הם 27 וישלח משה את חתנו
וילך לו אל ארצו

19 בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ
מצרים--ביום זה באו מדבר סני 2 ויסעו מרפידים
ויבאו מדבר סני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד
החר 3 ומשה עלה אל האלים ויקרא אליו יהוה
מן הארץ לאמר כה תאמיר לבית יעקב ותגיד לבני
ישראל 4 אתם ראיותם אשר עשיתם למצרים ואשא
אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אליו 5 ועתה אם
שמעו תשמעו בקלי ושמרתם את בריתך--והייתם לוי
סנלה מכל העמים כי לי כל הארץ 6 ואתם תהיו לוי
מלך כהנים ונווי קדוש אלה הדברים אשר תדבר
אל בני ישראל 7 ויבא משה ויקרא לזקניהם וישם
לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו יהוה 8
ויענו כל העם ייחדו ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה
וישב משה את דבריו העם אל יהוה 9 ויאמר יהוה אל
משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע
העם בדבריך עמק ונם בך יאמינו לעולם ויגד משה
את דברי העם אל יהוה 10 ויאמר יהוה אל משה
לך אל העם וקדשתם היום ומחר וככטטו שמלהם 11
והיו נכנים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יהוה
לענין כל העם--על הר סני 12 והגבלה את העם
סביב לאמר נשמרו לכם עלות בהר ונגע בקצחו
כל הנגע בהר מות יומת 13 לא תגע בו יד כי סקל
יסקל או ירוה יירוה--אם בהמה אם איש לא יהיה
במשך היבול המה יعلו בהר 14 וירד משה מן הארץ
אל העם ויקדש את העם וככטטו שמלהם 15 ויאמר
אל העם היו נכנים לששת ימים אל תגשו אל אשה

יהוה את השמיים ואת הארץ את הים ואת כל אשר
בם וינה ביום השביעי על כן ברך יהוה את יום
השבת-ויקדרשו ¹¹ כבוד את אביך ואת אמך-למען
יארכוין מזיך על הארץ אשר יהוה אלהך נתן לך
¹² לא תרצח לא תנאף לא תגניב לא תענה ברעך
עד שקר ¹³ לא תחמד בית רעך לא תחמד אשת
רעך ועבדו ואמותו ושוריו וחמורו וכל אשר לרעך
¹⁴ וכל העם ראים את הקולות ואת הלוידים ואת
קול השפר ואת ההדר עשן וירא העם ויננו ויעמדו
מרחך ¹⁵ ויאמרו אל משה דבר אתה עמננו ונשמעה
ואל ידרבר עמננו אלהים פן נמנות ¹⁶ ויאמר משה אל
העם אל תיראו כי לבעור נסות אתכם בא האלים
ובבעור תהיה יראתו על פניכם-לבלי חטא
¹⁷ ויעמד העם מרחך ומשה נגש אל הערפל אשר
שם האלים ¹⁸ ויאמר יהוה אל משה כה תאמר
אל בני ישראל אתם ראייתם-כי מן השמיים דברתוי
עמכם ¹⁹ לא תשעון את אלהי כספך ואלוהיו זהב לא
תעשה לכם ²⁰ מזבח אדמה תהשה לי זובחת עליו
את עלהיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל
המקום אשר אוכיר את שמי אבוא אליך וברכתייך ²¹
ואם מזבח אבנים תהשה לי לא תבנה אתה נזות כי
חרבך הונפה עליה ותחללה ²² ולא תעלה במעלה
על מזבח אשר לא תגלה ערותך עליו

21 ולאלה המשפטים אשר תשים לפניהם ² כי
תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ושבשעת-יצא
לחפשי חנים ³ אם בנוינו יבא בנוינו יצא אם בעל אשה
הוא ויצאה אשתו עמו ⁴ אם אדרניו יתן לו אשה וילדה
לו בנים או בנות-האשה וילדה תהיה לאדרנית והוֹא
יצא בנוינו ⁵ ואמם אמר יאמר העבד אהבתך את אדרני
את אשתי ואת בני לא אצא חפשי ⁶ והגינויו אדרני
אל האלים והגינויו אל הדלת או אל המזוזה ורכזע

אדניו את איזנו במרצע ועבדו לעלם ⁷ וכי ימכר איש
את בתו לאמה--לא תצא צאתה העברים ⁸ אם רעה
בעיני אדרנייה אשר לא (לו) יעדיה--והפדה לעם נכרי
לא ימשל למכירה בבעודו בה ⁹ ואם לבני ייודנה--
כמשפט הבנות יעשה לה ¹⁰ אם אחרת יקח לו--
שארה כסותה וענתה לא יגער ¹¹ ואם שלש אלה--
לא יעשה לה ויצאה חנוך אין כספ ¹² מכח איש ומota
מוות יומת ¹³ ואשר לא צדרה והאללים أنها לירדו--
ומכח אביו ואמו מוות יומת ¹⁶ ונגנב איש ומכרו ונמצא
בידיו מוות יומת ¹⁷ ומקהל אביו ואמו מוות יומת ¹⁸ וכי
יריבן אנשים--והכח איש את רעהו באבן או בארכף
ולא ימות ונפל למשכב ¹⁹ אם יקום ותתהלך בחוץ
על משענותו--ונקה המכיה רק שבתו יתן ורופא ירפא
²⁰ וכי יכה איש את עבדו או את אמו בשבט ומota
חתה ידו--נקם ינקם ²¹ אך אם יום או יומיים יעדמ--
לא יקם כי כספו הוא ²² וכי ינצח אנשים ונגנוו אשה
הרה ויצאו ילדיה ולא יהיה אסון--ענוש יונש כאשר
ישית עליו בעל האשה ונתן בפלוילים ²³ ואם אסון
יהיה--ונתנה נפש תחת נשף ²⁴ עין תחת עין תחת
שן יד תחת יד רגל תחת רגל ²⁵ כיויה תחת כויה
פצע תחת פצע חברה תחת חברה ²⁶ וכי יכה
איש את עין עבדו או את עין אמו--ושחתה לחפשי
ישלחנו תחת עינו ²⁷ ואם שנ עבדו או שנ אמו ייפיל--
לחפשי ישלחנו תחת שנו ²⁸ וכי יגה שור את איש או
את אשה ומota--סקול יסקול השור ולא יאכל את בשרו
ובבעל השור נקי ²⁹ ואם שור נגה הוא מתמל שלשם
והוועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה--
השור יסקול ונג בעלו יומת ³⁰ אם כפר יושת עליו--
ונתן פדין נפשו מכל אשר יושת עליו ³¹ או בן יגה או

15 עם רעהו ונשבר או מות בעליו אין עמו שלם ישלם
אם בעליו עמו לא ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו
16 וכי יפתח איש בתולה אשר לא ארשה--ושכב
עםיה מהר ימהרנה לו לאשה 17 אם מאן ימאן אביה
לחתה לו--כسف ישקל כמהר הבתולות 18 מכשפה
לא תחיה 19 כל שכב עם בהמה מות יומת 20 זבח
לאלהים יחרם--בלתי ליהוה לבדו 21 גור לאותה
ולא תלחצנו כי גרים היותם בארץ מצרים 22 כל
אלמנה ויתום לא תענו 23 אם ענה תענה אותו--כי
אם צעק יצעק אליו שמע אשמע צעקתו 24 וחרה אפי
והרנטה אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם
יתומים 25 אם כسف תלווה את עמי את העני עמק--לא
תהייה לו כנשה לא תשימן עליו נשך 26 אם חבל
תחבל שלמת רעך--עד בא חמש תשיבנו לו 27 כי
הוא כסותה לבדה הוא שמלותו לערו במא ישבב--
והיה כי יצעק אליו ושמעת כי חנון אני 28 אליהם
לא תקלל ונשיה בעמק לא תאר 29 מלאתך ודמעך
לא תאהר בכור בניך תנת לי 30 כן תעשה לשך
לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תנתנו
לי 31 ואנשינו קדרש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא
חאכלו לכבל תשלכון אותו

23 לא תsha שמע שoa אל התsha יdך עם רshע
להיות עד חמש ² לא תהיה אחריו רבים לרעת ולא
תעננה על רב לנחת אחריו רבים--להחת ³ וдол לא
תחדך בריביו ⁴ כי תפגע שור איבך או חמור--
תעה השב תшибנו לו ⁵ כי תראה חמור שנאך רבי⁶
תחת משאו וחדלה מعزيز לו--عزيز תעזב עמו ⁶ לא
תקח משפט אבינך בריביו ⁷ מדבר שקר תרחק ונקי
וצדיק אל תחרג כי לא אצדייך רshע ⁸ ושהד לא
תקח כי השחר יעור פקחים ויסלפ' דברי צדייקים ⁹
ונגר לא תלחץ ¹⁰ ואתם ידעתם את נפש הנגר--כי גרים

בַּת יְנֵחַ --כְּמִשְׁפְּט הַזֶּה יִעַשֶּׂה לוֹ 32 אִם עָבֵד יְנֵחַ הַשׁוֹר
או אַמְּהָ --כְּסֶף שְׁלַשִּׁים שְׁקָלִים יִתְןֶן לְאַדְנֵי וְהַשׁוֹר
יִסְקַל 33 וְכֵי יִפְתַּח אִישׁ בּוֹר אוֹ כֵי יִכְרֹה אִישׁ בְּרָ--
וְלֹא יִכְנֹנוּ וְנִפְלֵל שְׁמָה שׁוֹר אוֹ חָמָר 34 בְּעֵל הַבּוֹר
יִשְׁלַם כְּסֶף יִשְׁבַּל בְּעָלָיו וְהַמֶּת יִזְהַהֵה לוֹ 35 וְכֵי יִנְפַּ
שׁוֹר אִישׁ אֶת שׁוֹר רַעַחַו וְמֵת --וּמִכְרֹו אֶת הַשׁוֹר הַחַי
וְחַצֵּו אֶת כְּסֶפוֹ וְגַם אֶת הַמֶּת יִחְצֹן 36 אוֹ נִזְעַק כֵי שׁוֹר
וְנֵנֵחַ הַוָּא מִתְמֻולֶּה שְׁלַשִּׁים וְלֹא יִשְׁמְרֹנוּ בְּעָלָיו --שְׁלַם
יִשְׁלַם שׁוֹר תְּחַת הַשׁוֹר וְהַמֶּת יִהְיֶה לוֹ

כוי יינב איש שור או שה וטבחו או מכרו --
החמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה
2 אם במחתרת ימצא הנגב ורכה ומות -- אין לו דמים
3 אם זרחה המשמש עליו דמים לו שלם ישלם -- אם
אין לו נמכר בנגבתו 4 אם הממצא נמצא בידיו הנגב
משור עד חמור עד שה -- חיים שנים ישלם 5 כי יבר
איש שדה או כרם ושלח את עיריה ובער בשדה
אחר -- מיטב שדרחו ומיטב כרמו ישלם 6 כי תצא
אש ומצא קצים ונכל נדייש או דקמה או השדה --
שלם ישלם חעביר את הבערת 7 כי יתן איש אל
רעשו כסף או כלים לשמר ונגב מבית האיש -- אם
ימצא הנגב ישלם שנים 8 אם לא ימצא הנגב ונקרב

בעל הבית אל האלים אם לא שלח ידו במלאת
רעהו ⁹ על כל דבר פשע על שור על חמור על שה
על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה--
עד האלים יבא רבר שנייהם אשר ירשען אלהים
ישלם שניים לרעהו ¹⁰ כי יתן איש אל רעהו חמור
או שור או שה וכל בחמה--לשמר ומה או נשבר או
נשבה אין ראה ¹¹ שבעת יהוה ההייה בין שנייהם--אם
לא שלח ידו במלאת רעהו ולקח בעליו ולא ישלם
ואם נגנ' יונב מעמו--ישלם לבעליו ¹² אם טרף
יתרף יבאהו עד הטרפה לא ישלם ¹³ וכי ישאל איש

היויתם בארץ מצרים ¹⁰ ושב שנים תורע את הארץ
ואספת את תבואה ¹¹ והשביעת תשפטנה ונשטה
ואכלו אבני עמק ויתרם תאכל חיות השדה כן תעשה
לברמך ליזיך ¹² ששת ימים תעשה מעשיך וביום
השביעי תשבת-למען ינוח שורך וחמרך וינפש בן
אנותך והנגר ¹³ ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו
שם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיך ¹⁴
שלש רגלים תחן לי ¹⁵ בسنة את חג המצות תשרם--

שבעת ימים תאכל מוצות כאשר צויתך למועד חדש
האביב כי בו ייצאת מצרים ולא יראו פנו ריקם ¹⁶
וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תורע בשדה ותג
האסף בצאת השנה באסף את מעשיך מן השדה ¹⁷
שלש פעמים בשנה-יראה כל צורך אל פני האדון
יהוה ¹⁸ לא תזבח על חנץ דם זבחו ולא ילין חלב
חנו עד בקר ¹⁹ ראשית בכורי אדרתך תביא בית
יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו ²⁰ הנה אנחנו
שלח מלאך לפניך לשمرך בדרך ולהביאך אל
המקום אשר הכנתי ²¹ השמר מפנוי ושמע בקהל
אל תמר בו כי לא ישא לפשעם כי שמי בקרבו ²²
כי אם שמו השמע בקהל ועשה כל אשר אדרבר-
ויאบทי את איביך וצרתי את צריך ²³ כי ילך
מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרז
והכנעני החוי והיבוסי והכחדתיו ²⁴ לא תשתחוה
אליהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי
הרס תהרים ושבר תשרב מצביהם ²⁵ ועבדתם את
יהוה אלהיכם וברך את לחנך ואת מימיך והסrai
מוחלה מקרבך ²⁶ לא תהיה משכלה ועקרה בארץ
את מספר ימיך אמלא ²⁷ את אימתי אשלה לפניך
והמתי את כל העם אשר תבא בהם ונתני את כל
איביך אליך ערפ ²⁸ ושלחת את הצרעה לפניך
ונרשה את החוי את הכנען ואת החתי--מלפניך ²⁹

24 ואל משה אמר עליה אל יהוה אתה ואהרן נדב
ואביהו ואשבעים מזקני ישראל והשתוויתם מרחק
2 וונש משה לבדו אל יהוה והם לא יגשו והעם לא
יעלו עמו ³ ויבא משה ויספר לעם את כל דבריו
יהוה ואת כל המשפטים ויען כל העם קול אחד
ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה ⁴ ויכתב
משה את כל דבריו יהוה וישם בברך ויבן מזבח
תחת החר ושתים עשרה מזבח לשנים עשר שבתי
ישראל ווישלח את נעריו בני ישראל ויעלו עלת
ויזבחו זבחים שלמים ליהוה--פרדים ⁶ ויקח משה
חציו הדם וישם באנט וחציו הדם זרך על המזבח
ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל
אשר דבר יהוה נעשה ונשמע ⁸ ויקח משה את הדם
ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת
יהוה עמכם על כל הדברים האלה ⁹ ויעל משה
ואחרן-נדב ואביהו ואשבעים מזקני ישראל ¹⁰ ויראו
את אלהי ישראל ותחת רגלו כמעשה לבנת הספר
וכעצם השם לטהר ¹¹ ואל אצילי בני ישראל לא
שלח ידו וויחזו את האלים ויאכלו ווישטו ¹² ויאמר
יהוה אל משה עלה אליו ההרה-והיה שם ואתנה
לך את לחת האבן והتورה והמצוות אשר כתבתי
להורותם ¹³ ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל
הר האלים ¹⁴ ואל הזקנים אמר שבו לנו בזוז עד

אשר נשוב אליום והנה אהרן וחור עמכם מי בעל סככים בכנפייהם על הכפרה ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת--יהיו פנוי הכהנים ²¹ ונתת את הכפרה על הארון מלמעלה ואל הארון--תתן את העדה אשר אתן אליך ²² ונגידתו לך שם ודברתוי אחד מעל הכהפרה מבין שני הכהנים אשר על ארון העדה-- את כל אשר אצוה אותך אל בני ישראל ²³ ועשית את כל אשר אצוה אותך אל מתחם ארכו ואמה רחבו ואמה שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו ²⁴ וצפיתה אותו זהב טהור ועשית לו זהב סביב ²⁵ ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זהב טהור למסגרתו סביב ²⁶ ועשית לו ארבע טבעות זהב ונתת את הטבעת על ארבע הפאות אשר לארבע רגליו ²⁷ לעתה המסגרת תהין הטעבת--לבתים לבדים לשאת את השלחן ²⁸ ועשית את הבדים עצי שטים וצפיתה אתם זהב ונשא בם את השלחן ²⁹ ועשית קערתו וכפתיו וקשותיו ומנקתו אשר יסך בהן זהב טהור תעשה אתם ³⁰ ונתת על השלחן לחם פנים לפנוי תמיד ³¹ ועשית מנרת זהב טהור מוקשה העשה המנורה ירכח וקנה נביעה כפתריה ופרחה ממנה יהיו ³² ושה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה אחת ושלשה קני מנרה מצדיה השני ³³ שלשה נבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח וכן ושלשה נבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הנקים הייצאים מן המנרה ³⁴ ובמנרה ארבעה נבעים משקדים--כפתירה ופרחה וכפתר תחת שני הנקים ממנה וכפתר תחת שני הנקים ממנה וכפתר תחת שני הנקים ממנה--לששת הנקים הייצאים מן המנרה ³⁶ כפתרים וקניהם ממנה וזהב ועשית את נרתיה ³⁷ ועשית את נרתיה יהיו ככל מהקה את זהב טהור ³⁸ ועשית שבעה והעללה את נרתיה והאיר על עבר פניה ³⁹ ומלקחה ומחתתיה זהב טהור ⁴⁰ ככר זהב טהור אשר ייש אליהם ²⁵ ויעל משה אל ההר ויכס הען את ההר ¹⁶ וישכן כבוד יהוה על הר סיני ויכסחו הען ששת ימים ויקרא אל משה ביום חמישי מתוק הען ¹⁷ ומראה כבוד יהוה כאש אכלת בראש ההר לעני בני ישראל ¹⁸ ויבא משה בתוך הען ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה **25** וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר יידבנו לבו תקחו את תרומתי ³ זו זאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת ⁴ ותכלת וארגמן ותולעת שני וSSH ועוזים ⁵ וערתת אלים מגדמים וערת תחשים ועצי שטים ⁶ שמן למאר בשמיים לשמן המשחה ולקטרת הסמים ⁷ אבני שם ואבני מלאים לאפר ולחשן ⁸ ועשו לי מקדש ושכני תחוכם ⁹ ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו ¹⁰ ועשו ארון עצי שטים אמתים זהב ופרחה מניה ורחבו ואמה וחצי קמתו ¹¹ וצפיתה אותו זהב טהור מבית ומוחץ הצפנו ועשית עליו זהב סביב ¹² ויצקת לו ארבע טבעות זהב ונתת על ארבע פעמתיו ושתי טבעות על צלעו האחת ושתי טבעות על צלעו השנית ¹³ ועשית בדי עצי שטים וצפיתה אתם זהב ¹⁴ והבאת את הבדים בטבעת על צלעת הארון לשאת את הארון בהם ¹⁵ בטבעת הארון יהיו הבדים לא יסרו ממן ¹⁶ ונתת אל הארון--את העדה אשר אתן אליך ¹⁷ ועשית כפרת וזהב טהור אמתים וצפיה ארכה ואמה וחצי רחבה ¹⁸ ועשית שניים כהנים וזהב מוקשה העשה אתם נשני קצוות הכפרת ¹⁹ ועשה כרוב אחד מקצת מזה וכרוב אחד מקצת מזה מן הכהפרה תעשו את הכהנים על שני קצוותיו ²⁰ והוא הכהנים פרשי כנפים למעלה

וחצי האמה רחוב הקרש האחד ¹⁷ שתי ידות לברך האחד--משלבת אשה אל אותה כן תעשה לכל קרשי המשכן ¹⁸ ועשית את הקרשים למשכן עשרים קרשי לפאות גנבה תומנה ¹⁹ וארבעים ארני כסף תעשה תחת עשרים הקרש שני ארנים תחת הקרש האחד לשתי ידתו ²⁰ ולצלע המשכן השניה לפאות צפון עשרים קרש ²¹ וארבעים ארניםם כסף שני ארנים תחת הקרש האחד ושני ארנים תחת הקרש האחד ²² ולירכתי המשכן ימה תעשה שש קרשים ²³ ושני קרשים תעשה למקצת המשכן--בירכתיים ²⁴ ויהיו תאמם מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת וכן יהיה לשניהם לשני המקצת ייהו ²⁵ והיו שמנה קרשים וארניםם כסף שש עשר ארנים שני ארנים תחת הקרש האחד ושני ארנים תחת הקרש האחד ²⁶ ועשית בריהם עצי בריהם לKERשי צלע המשכן האחד ²⁷ וחמשה שטים חמשה לKERשי צלע המשכן השניה וחמשה בריהם לKERשי צלע המשכן לירכתיים ימה ²⁸ והבריחת התיין בטור הקרשים מברח מן הקצה אל הקצה ²⁹ ואת הקרשים הצפה זהב ואת טבעתיהם תעשה והב--בתרים לברים וצפית את הבריהם זהב ³⁰ והקמת את המשכן כמשפטו--אשר הראית בהר ועשית פרכתת הכלת וארמן ותולעת שני--ושש ³¹ משור מעשה חשב יעשה אותה כרכבים ³² וננתה אתה על ארבעה עמודי שטים מצפים זהב וויהם זהב--על ארבעה ארני כסף ³³ וננתה את הפרכתת תחת הקרשים והבאת שמה מבית לפרכת את ארון העדרות והבדילה הפרכת לכם בין הקרש ובין קדש הקדשים ³⁴ וננתה את הכפרת על ארון העדרת--בקדש הקדשים ³⁵ ושותת את השלחן מוחץ לפרכת עצי שטים עמידים ³⁶ עשר אמות ארך הקרש ואמה

יעשה אותה--את כל הכללים האלה ⁴⁰ וראה ועשה בתבניתם--אשר אותה מראה בהר **26** ואת המשכן תעשה עשר ירידעת שיש משור והכלת וארמן ותולעת שני--כרכבים מעשה חשב תעשה אותם ² ארך היריעת האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעת האחת שמנה ועשרים אחת לכל היריעת ³ חמץ היריעת תהיין חברת אשה אל אותה ותמשח ירידעת חברת אשה אל אותה ⁴ ועשית לאלת הכלת על שפת היריעת האחת מקצת בחברת וכן תעשה בשפת היריעת הקיצונה במחברת השניה ⁵ חמשים לאלת תעשה ביריעת האחת וחמשים לאלת תעשה בקצת היריעת אשר במחברת השניה מקבילות הלהלאת אשה אל אותה ⁶ ועשית חמשים קרסוי זהב וחברת את היריעת אשה אל אותה בקרים והיה המשכן אחד ⁷ ועשית ירידעת עזים לאهل על המשכן עשתי עשרה ירידעת תעשה אותם ⁸ ארך דיריעת האחת שלשים באמה ורחב ארבע באמה היריעת האחת מדקה אחת לעשוי עשרה ירידעת ⁹ וחברת את חמץ היריעת בלבד כבד וכפלת את היריעת הששית אל מול פני האهل ¹⁰ ועשית חמשים לאלת על שפת היריעת האחת הקיצונה בחברת וחמשים לאלת על שפת היריעת החברת השניה ¹¹ ועשית קרסוי נחשת חמשים והבאת את הקרשים בלבד את וחברת את האهل והיה אחד ¹² וסרכה העדרף ביריעת האهل--חציו היריעת העדרף תסרכה על אחורי המשכן ¹³ והאמה מזוה והאמה מזוה בעדרף בארכך ירידעת האهل ¹⁴ יהיה סרווח על צדי המשכן מזוה ומזוה--לכשתו ¹⁵ ועשית מכסה לאهل ערת אילם מאדרמים ומכסה ערת תחשים מלמעלה ¹⁶ ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים עמידים ¹⁶ עשר אמות ארך הקרש ואמה

ויהם כסף ואדרניהם נחשת ¹⁸ ארך החצר מאה באמה ורחב חמשים בחמשים וכמוה חמש אמות--
שש משזר ואדרניהם נחשת ¹⁹ לכל כליה המשכן בכל עבדתו וכל יתדתו וכל יתדת החצר נחשת ²⁰ ואחתה-
חצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית וך כתית-
למאור להעלת נר תמיד ²¹ באהל מועד מחוץ לפ_rectת אשר על העדר יערך אותו אהרן ובניו מערב עדר בקר--לפניהם חקמת עולם לדרתם מאת בני ישראל

28 ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו מותך בני ישראל--לכהנו ליה אהרן--נדב ואביהו אלעזר ואיתמר בני אהרן ² ועשית בנדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת ³ ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשה את בנדי אהרן לקדשו--לכהנו ליה ⁴ ואלה הבנדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתנת תשבץ מכנספת ואבנט ועשו בנדי קדש לאהרן אחיך ולבניו--לכהנו ליה ⁵ וهم יקחו את הזהב ואת התכלת ואת הארנמן ואת תולעת החני ואת השש ⁶ ועשו את האפר וזב חכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר--מעשה חשב ⁷ שני כחתת חברה יהיה לו אל שני קצוטו--וחבר ⁸ וחשב אפרתו אשר עליו כמעשיהם ממניו יהיה זב תכלת וארגמן ותולעת שני--ושש משזר ⁹ ולקחת את השתי אבני שם ופתחת עליהם שמות בני ישראל ¹⁰ ששה מושתם על האבן האחת ואת שמות הששה הנותרים על האבן השנית--כתולדים ¹¹ מעשה חרש אבן--פתחות חתם הפתחת את השתי האבניים על שמות בני ישראל מסبة משבצות זב העשה אתם ¹² ושם את השתי האבניים על כחתת האפר אבני זכרן לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם לפניהם ושש משזר--מעשה רקס עמדיהם ארבעה ואדרניהם ארבעה ¹³ כל עמודי החצר סביב מחשקים כסף

ואת המנרה נכח השלחן על צלע המשכן תימנה והשלחן--תתן על צלע צפון ¹⁴ ועשית מסך לפתח האهل תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקס ¹⁵ ועשית למסך חמישה עמודי שטים וצפיפות אתם זב וויהם זב ויצקת להם חמישה אדרניהם נחשת קרנתיו ¹⁶ על ארבע פניטיו--מןנו תהיין קרנתיו וצפיפות אתו נחשת ¹⁷ ועשית סירתיו לדשנו ויעו וזרקתו ומולגתו ומחתתו לכל כליו העשה נחשת ¹⁸ ועשית לו מכבר מעשה רשת נחשת ועשית על הרשת ארבע טבעת נחשת על ארבע קצוטיו ¹⁹ ונתה אתה תחת כרכב המזבח--מלמטה והויה הרשת עד חציו המזבח ²⁰ ועשית בדים למזבח בדי עצי שטים וצפיפות אתם נחשת ²¹ ותובא את כדיו בטבעת והיו הבדים על שני צלעות המזבח--בשאת אותו ²² נבוב לחת העשה אותו כאשר הראה אתך בהר כן יעשו ²³ ועשית את חצר המשכן--לפאת נגב תימנה קלעים לחצר שיש משזר מאה באמה ארך לפאה האחת ²⁴ ועמדיו עשרים ואדרניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף ²⁵ וכן לפאת צפון באורך קלעים מאה ארך ועמדיו עשרים ואדרניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף ²⁶ ורחב החצר לפאות ים קלעים חמשים אמה עמדיהם עשרה ואדרניהם עשרה ²⁷ ורחב החצר לפאת קדרה מזורה-- חמשים אמה ווחמש עשרה אמה קלעים לכתף עמדיהם שלשה ²⁸ ואדרניהם שלשה ²⁹ ולכתף השנית-- חמיש עשרה קלעים עמדיהם שלשה ואדרניהם שלשה ³⁰ ולשער החצר מסך עשרים אמה תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר--מעשה רקס עמדיהם ארבעה ואדרניהם ארבעה ³¹ כל עמודי החצר סביב מחשקים כסף

לא יקרע ³³ ועשית על שוליו רמנת תכלת וארגן
ותולעת שנין--על שוליו סביב ופערמוני זהב בתוכם
סביב ³⁴ בעמן זהב ורמן בעמן זהב ורמן על שולי
המעיל סביב ³⁵ וזהיה על אחרון לשרת ונשמע קולו
בבאו אל הקדש לפני יהוה ובצאתו--ולא ימות ³⁶
ועשית ציצ' זהב טהור ופתחת עליו פתוחה חתום
קדש ליהוה ³⁷ ושמתאותו על פתיל תכלת והיה על
המנצפת אל מול פני המנצפת יהוה ³⁸ והיה על מצח
אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקרידו בני
ישראל לכל מתנת קדשיהם והיה על מצחו תמיד
לרצון להם לפני יהוה ³⁹ ושבצת הכהנת שש ועשית
מנצפת שש ואבנת העשה מעשה רכם ⁴⁰ ולבני אהרן
העשה כהנת ועשית להם אבניטים ומגביעות העשה
לهم לכבוד ולהתפארה ⁴¹ ולהלבשתם את אהרן
אחדיך ואת בניו אתו ומשחתם אתם ומלאת את ידם
וקדרשתם אותם--וכהנו ל' ⁴² ועשה להם מוכנסי בד
לכסות בשדר ערווה ממתנים ועד ירכיכים יהיו ⁴³ והיה
על אהרן ועל בניו בבאים אל אהל מועד או בנשטים
אל המזבח לשרת בקדש ולא ישאו עון ומתו חקמת
עולם לו ולזרעו אחריו

29 זה הדבר אשר תעשה להם לקדש אותם--
לכהן לי, לחק פר אחד בן בקר ואילם שניים--תמיימים
ולחם מצות וחלת מצת בלוות בשמן ורקייק מצות
משוחים בשמן סלת חטים העשה אתם ³ וננתת אותם
על סל אחד והקרבתם אותם בסל ואת הפר--ואת
שני האילים ⁴ ואת אהרן ואת בניו תקריב אל פתוח
אהל מועד ורחתצתם בהם ⁵ וולקחת את הבגדים
והלבשתם את אהרן את הכהנת ואת מעיל האפוד ואת
האפוד ואת החשן ואפרת לוי בחשב האפוד ⁶ ושמתאותו
המנצפת על ראשו וננתת את נור הקדש על המנצפת
ולקחת את שמן המשחה ויצתקה על ראשו ומשחת

ושתי שרשות זהב טהור מגבלת העשה אתם מעשה
עבות ונתנתה את שרשות העבותה על המשבצת ¹⁵
ועשית חשן משפט מעשה חשב--כਮעה אפרת העשנו
זהב תכלת וארכמן ותולעת שניין וSSH משוחר--תעשה
אתו ¹⁶ רבוע יהוה כפול זורת ארכו זורת רחבו ¹⁷
ומלאתכו מלאת אבן ארבעה טורים אבן טור אדם
פטדה וברקתה--הטור האחד ¹⁸ והטור השני--נפק
ספר ויהלום ¹⁹ והטור השלישי--לשם שבו ואחלמה
והטור הרביעי--תרשיש ושהם וישראל משבצים
זהב יהיו במלואתם ²¹ והאבנים תהין על שמה בני
ישראל שתים עשרה--על שמותם פתוחי חותם איש
על שמו תהין לשני עשר שבט ²² ועשית על החשן
שדרת נבלת מעשה עבת זהב טהור ²³ ועשית על
החשן שתי טבעות זהב ונתנת את שתי הטבעות על
שני קצוות החשן ²⁴ ונתנתה את שני עבתת הזהב על
שתי הטבעות--אל קצוות החשן ²⁵ ואת שתי קצוות שתי
העבותת תחן על שתי המשבצות ונתנתה על כתפות
האפוד אל מול פניו ²⁶ ועשית שתי טבעות זהב ושמתאותם
על שני קצוות החשן--על שפטו אשר אל עבר
האפוד ביתה ²⁷ ועשית שתי טבעות זהב ונתנתה אתם
על שתי כתפות האפוד מלמטה ממול פניו לעמלה
מחברתו--ממעל לחשב האפוד ²⁸ וירכשו את החשן
מטבעתו אל טבעת האפוד בפתיל תכלת להיות על
חשב האפוד ולא זהה החשן מעיל האפוד ²⁹ ונשא
אהרן את שמות בני ישראל בחשן המשפט על לבו--
בבאו אל הקדש לוכרן לפני יהוה תמיד ³⁰ וננתת אל
חשן המשפט את האורבים ואת החטאים והיו על לב
אהרן בבאו לפני יהוה ונשא אהרן את משפט בני
ישראל על לבו לפני יהוה--תמיד ³¹ ועשית את מעיל
האפוד כליל תכלת ³² והיה פיה ראשו בתוכו שפה
יהיה לפיו סביב מעשה ארוג כפי תחרא יהיה לו--

אתו 8 ואתו בינוי תקריב והלבשתם כהנת ⁹ ווהנרת את אבנט אהרן ובינוי וחבשת להם מנבעת והיתה להם כהנה לחקת עולם ומלאת יד אהרן ויד בינוי ¹⁰ ותקרבת את הפר לפנֵי אהל מועד וסמך אהרן ובינוי את ידיהם על ראש הפר ¹¹ ושהחתת את הפר לפנֵי יהוה בבחת אל מועד ¹² וולקחת מדם הפר ונחתה על קרנת המזבח באצבעך ואת כל הדם תשפך אל יסוד המזבח ¹³ ולקחת את כל החלב המכסה את הקרב ואת היותה על הכבד ואת שתי הצליות ואת החלב אשר עליהן ותקטרת המזבח ¹⁴ ואת בשר הפר ואת ערנו ואת פרשו תשרפּ בASH מוחוץ למתנה חטאה הוא ¹⁵ ואת האיל האחד תקח וסמכו אהרן ובינוי את ידיהם-על ראש האיל ¹⁶ ושהחתת את האיל ולקחת את דמו וזרקת על המזבח סכיב ¹⁷ ואת האיל-תנחת לנתחיו ורחתת קרבו וכרעיו ונחתה על נתחיו ועל ראשו ¹⁸ ותקטרת את כל האיל המזבח עליה הוא ליהוה ריח ניחוח אשא ליהוה הוא ¹⁹ ולקחת את האיל השני וסמך אהרן ובינוי את ידיהם על ראש האיל ²⁰ ושהחתת את האיל ולקחת מדםו ונחתה על תנוק איזון אהרן ועל תנוק איזון בניו הימנית ועל בהן ידים הימנית ועל בהן רגלים הימנית וזרקת את הדם על המזבח סכיב ²¹ ולקחת מן הדם אשר על המזבח ומשמן המשחה והזיות על אהרן ועל בנדיו ועל בניו ועל בנדי בניו אותו וקדש הוא ובנדי ובינוי ובנדי בניו אותו ולקחת מן האיל החלב והאליה ואת הצלב המכסה את הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי רבעית ההון יין-לכבש האחד ²² ואת הכבש השני תעשה בין הערבים ועשרן סלת בollow בשמן כתית רבע ההון ונסך כבשים בני שנה שניים ליום תמיד ²³ את הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים ועשרן סלת בollow בשמן כתית רבע ההון ונסך רביעית ההון יין-לכבש האחד ²⁴ ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכה תעשה לה לריח ניחוח אשא ליהוה ²⁵ עלת תמיד לדרכיכם פתח אהל מועד לפנֵי יהוה אשר אועד לכם שמה שמתת הכל-על כפי אהרן ועל כפי בניו והנפתם תנופה לפנֵי יהוה ²⁶ ולקחת אתם מידם ותקטרת

בכבודי 44 וקדשתי את אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן ואת בניו אקרדש לכהן לי 45 ושבנתי בתוך בני ישראל והייחו להם לאלהים 46 וידעו כי אני יהוה 18 ועשה כיוור נחשת וכנו נחשת-לרחצה ונתת אותו בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שם מים 19 ורחצנו אהרן ובנוו ממןו את ידיהם ואת רגלייהם 20 בכאם אל אהל מועד ירחצנו מים-ולא ימתו או בנשיהם אל המזבח לשרת לתקشير אשה ליהוה 21 ורחצנו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חק עולם לו ולזרעו לדרתם 22 וידבר יהוה אל משה לאמר 23 ואתה קח לך בשמות ראש מרד רדור חמיש מאות וקנמן בשם מחציתו חמישים ומאתים וקננה בשם חמישים ומאתים 24 וקדחה חמיש מאות ב שקל הקדרש ושמן זית הין 25 ועשית אותו שמן משחת קדרש-רकח מركחת מעשה רקח שמן משחת קדרש יהיה 26 ומושחת בו את אהל מועד ואת ארון העדרת 27 ואת השלחן ואת כל כליו ואת המנורה ואת כליה ואת מזבח הקטרת 28 ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיר ואת כנו 29 וקדשת אתם והיו קדרש קדרשים כל הנגע בהם יקדש 30 ואת אהרן ואת בניו תמשח וקדשת אתם לכהן לי 31 ואל בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת קדרש יהיה זה לוי-לדרתיכם 32 על בשר אדם לא יסך ובמתכנתו לא העשו כמוהו קדרש הוא קדרש יהוה לכם ונכרת מעמיו 34 ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים נטף וshallot וחלבנה סמים ולבנה וכיה בר בבד יהיה 35 ועשית אותה קטרת רקה מעשה רוקח ממלה שחור קדרש 36 ושהקצת ממנה הדרק ונתתת ממנה לפני העדרת באهل מועד אשר אoudך לך שמה קדרש קדרשים תהיה לכם 37 והקטרת אשר תעשה-במתכנתה לא תעשו לכם קדרש תהיה לך ליהוה 38 איש אשר יעשה כמוה להריה בה-ונכרת מעמיו

בכבודי אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן ואת בניו אקרדש לכהן לי 45 ושבנתי בתוך בני ישראל והייחו להם לאלהים 46 וידעו כי אני יהוה אליהם אשר חוצאתו אתם מארץ מצרדים לשכני בתוכם אני יהוה אלהיהם

30 ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים תעשה אותו 2 אמנה ארכו ואמנה רחבו רבוע יהוה ואמתים קמתו ממנה קרנתיו 3 וצפית אותה זהב תחור את גנו ואת קירתו סביב-ואת קרנתיו ועשית לו זר זהב סביב 4 ושתוי טבעת זהב העשה לו מתחת לזרו על שני צלעתינו-תעשה על שני צדיו והיה לבתים לבדים לשאת אותו בהמה 5 ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אותם זהב 6 ונתתת אותו לפניו הפרכת אשר על ארן העדרת-לפניו הכפרת אשר על העדרת אשר אועד לך שמה 7 ווחקтир עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרת-יקטירנה 8 ובהעלת אהרן את הנרת בין העברים יקטרינה- קטרת תמיד לפניו יהוה לדרתיכם 9 לא תעלו עליו קטרת זורה ועלה ומונחה ונסך לא חסכו עליו 10 וככפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה מדם חטא הכהנים אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם-קדרש קדרשים הוא ליהוה 11 וידבר יהוה אל משה לאמר 12 כי תsha את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם 13 זה יתנו כל העבר על הפקדים-מחצית השקל ב שקל הקדרש עשרים גראת השקל-מחצית השקל תרומה ליהוה 14 כל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה-יתן תרומות יהוה 15 העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט ממחצית השקל-لتת את תרומות יהוה לכפר על נפשתיכם 16 ולקחת את כסף הכהנים מאת בני ישראל ונתת אותו על עבדת

31

מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו ² ויאמר אלהם
אהרן פרקו נזמי הזוחב אשר באוני נשיםם בנייכם
ובונתיכם והביאו אליו ³ ויתפרקו כל העם את נזמי
הזוחב אשר באוניהם ויביאו אל אהרן ⁴ ויקח מידם
ויצחר אותו בחרט ייעשחו עגל מסכה ויאמרו--אללה
אליהיך ישראל אשר העלך מארץ מצרים ⁵ וירא
אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר חן ליהוה
מהר ⁶ וישכימו ממחורת ויעלו עלת וינשׁו שלמים
וישב העם לאכל ושתו ויקמו ל柅ק ⁷ וירדבר יהודה
אל משה לך רד--כי שחת עמק אשר העלית מארץ
מצרים ⁸ סרו מהר מן הדרך אשר צויתם--עשו להם
עגל מסכה ווישתחוו לו וויזבחו לו ויאמרו אלה אל הוק
ישראל אשר העלך מארץ מצרים ⁹ ויאמר יהוה אל
משה ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערך הוא
וועתת הניהחה לי וויהר אפי בהם ואכלם ועשה
אותך לנו נדול ¹⁰ וויהיל משה את בנו יהוה אלהינו
ויאמר למה יהוה יחרה אפק בעמק אשר הוצאת
מארץ מצרים בכה נדול וביד חזקה ¹¹ למה יאמרו
מצרים לאמר ברעה הוציאם להרנו אתם בהרים
ולכלתם מעל פנוי האדמה שוב מחרון אפק והנחים
על הרעה לעמק ¹² זכר לאברהם ל柅ק ולישראל
עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אליהם ארבה
את זרעםם ככוכבי השמים וככל הארץ הזאת אשר
אמרתיי אתן לזרעםם ונחלו לעלם ¹³ וינחם יהוה על
הרעה אשר דבר לעשות לעמו ¹⁴ ויפן וירד משה
מן ההר ושני לחת העדרת בידיו לחת כתבים שני
 עבריהם--מזה ומזה הם כתבים ¹⁵ והלחת--משה
אליהם המה והמכתב מכתב אלהים הוא--חרות על
הלחת ¹⁶ ווישמע יהושע את קול העם ברעה ויאמר
אל משה קול מלחמה במחנה ¹⁷ ויאמר אין קול ענו

31 וירבר יהוה אל משה לאמר ² ראה קראתי
בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה ³ ואמלא
אתו רוח אליהם בחכמה ובתבונה וברעת ובכל
מלאכה ⁴ לחשב מוחשבת לעשות בזהב ובכסף
ובונחשה ⁵ ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות
בכל מלאכה ⁶ ואני הנה נתתי את אהליאב בן
אחסינך למטה דן ובלב כל חכם לבר נתתי חכמה
ועשו את כל אשר צויתך ⁷ את אהל מועד ואת הארון
לעדת ואת הכפרה אשר עליו ואת כל כל האהל ⁸
ואת השלחן ואת כליו ואת המנורה הטהרה ואת כל
כליה ואת מזבח הקטורת ⁹ ואת מזבח העלה ואת כל
כליו ואת הכיוור ואת כנו ¹⁰ ואת בנדי השרד ואת
בנדי הקדר לאהרן הכהן ואת בנדי בניו לכהן ¹¹
ואת שמן המשחה ואת קטורת הסמים לקדר כל
אשר צויתך יעשו ¹² ויאמר יהוה אל משה לאמר ¹³
ואתת דבר אל בני ישראל לאמר אך את שבתאי
תשמרו כי אות הוא בינו ובינוים לדרתיכם--לדעת
כי אני יהוה מקרדכם ¹⁴ ושמרתם את השבת כי
קדש הוא לכם מחלליה מות יומת--כי כל העשה בה
מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה ¹⁵ ששת
ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדר
לייהו כל העשה מלאכה ביום השבת מות יומת
ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת
לדרתיכם ברית עולם ¹⁷ בינו ובין בני ישראל--אות
הוא לעלם כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת
הארץ וביום השביעי שבת יונפש ¹⁸ ויתן אל משה
כלתו לדבר אותו בהר סיוו שוי להחת העדרת--להת
אבו כתבים באצבע אלהים

32 וירא העם כי בשש משה לרדת מן ההר ויקח
העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים
אשר ילכו לפניינו - כי זה משה האיש אשר הצענו

33 וידבר יהוה אל משה לך עליה מזה-אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבחו ל אברהם ל יצחק ול יעקב לאמר לזרעך אתנה ² ושולחו לפניך מלאך ונראשו את הבני ameri והחתי והפרוי החיים והיבוסי ³ אל ארץ ובת הלב ודבש כי לא עליה בקרבך כי עם קשה ערף אתה-פָּנָן אַכְלָן בְּדֶרֶךְ ⁴ ווישמע העם את הדבר הרע הזה-ויתאבלו ולא שתו איש עדיו עליו ⁵ ויאמר יהוה אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם קשה ערף-רגע אחד עלה בקרבך וכלייך ועתה הורד עדיך מעלייך ואדעה מה עשה לך ⁶ ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב ⁷ ומשה יקח את האهل ונטה לו מחוץ למחנה הרחק מן המחנה וקרא לו אהל מועד והוא כל מבקש יהוה יצא אל אהל מועד אשר מחוץ למחנה ⁸ והוא כצאת משה אל האهل יקומו כל העם ונצבו איש פתח אהלו והבטו אחריו משה עד באו האלה ⁹ והוא כבא משה האלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האهل ודבר עם משה ¹⁰ וראה כל העם את עמוד הענן עמד פתח האهل וקם כל העם והשתחו איש פתח אהלו ¹¹ ודבר יהוה אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו ושב אל המחנה ומשתו ותשוע בון נון נער לא ימיש מהruk האهل ¹² ויאמר משה אל יהוה ראה אתה אמר תשלח עמי אתה אמרת ידעתיך בשם נום מצאת חן בעניי ¹³ ועתה אם נא מצאת חן בענייך והודעתי את אשר נא את דרכך ואדריך למן אמצע חן בענייך וראה כי עמק הגויה הוה ¹⁴ ויאמר פני ילכו והנחתי לך ¹⁵ הנה מלאכי לך לפניך ובוים פקדוי ופקודתי עליהם ויאמר אליו אם אין פניך הילכים אל תעלנו מזה ¹⁶ ובמה יודע אפוא כי מצאת חן בענייך אני עמק-הלוא בלכתך עמננו ונפלינו אני ועמק מכל העם

ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העnel ומחלת יהודה אף משה וישליך מידיו את הלחת וישבר את תחת החר ²⁰ ויקח את העnel אשר עשו וישרף באש ויתחן עד אשר דק וירע על פניו הימים וישק את בני ישראל ²¹ ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת עלייו חטא נדלה ²² ויאמר אהרן אל יהודה אף אדני אתה ידעת את העם כי ברע הוא ²³ ויאמרו לוי-עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים-לא ידענו מה היה לו ²⁴ ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכחו באש ויצא העnel הזה ²⁵ וירא משה את העם כי פרע הוא כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אליו ²⁶ ויאספו אליו כל בני לוי ²⁷ ויאמר להם כי אמר יהוה אלהי ישראל שמו איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה והרנו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרבו ²⁸ ויעשו בני לוי בדבר משה ויפל מן העם ביום הוה כשלשת אלף איש ²⁹ ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה כי איש בבנו ובאחיו-וילחת עליכם היום ברכה ³⁰ ויהי מחרת ויאמר משה אל העם אתם חטאتم חטא נדלה ועתה עלה אל יהוה אולי אכפירה بعد חטאכם וישב משה אל יהוה ויאמר אני חטא העם הזה חטא נדלה ויעשו להם אלהי זהב ³² ועתה אם תsha חטאיהם ואם אין-מחני נא מספיך אשר כתבת ³³ ויאמר יהוה אל משה מי אשר חטא לי אמחנו מספירי ועתה לך נחה את העם אל אשר דברת לך ³⁴ הנה מלאכי לך לפניך ובוים פקדוי ופקודתי עליהם חטאיהם ³⁵ ווינפ יהוה את העם על אשר עשו את העnel אשר עשה אהרן

אשר על פני הארץ ¹⁷ ויאמר יהוה אל משה נם את והכנען והחתי והפרזי והחווי והיבוסי ¹² השמר לך פן תכרת בירת לישוב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהוה לモקש בקרבך ¹³ כי את מזבחת תחצוץ ואת מזבחת תשרון ואת אשורי תברון ¹⁴ כי לא פן תכרת בירת לישוב הארץ ונו אשר לא קנא הוא ¹⁵ התשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא ¹⁶ וובחו לאלהיהם וקרא לך וاقتלה מזבחו ¹⁶ ולקחת מבנותיו לבנייך ונו בנותיו אחריו אלהיון והזנו את בניך אחריו אלהיון ¹⁷ אלהי מסכה לא תעשה לך ¹⁸ את חן המצוות השמר--שבעת ימים תאכל ממצוות אשר צוית לך ממועד חידש האביב כי בחידש האביב יצאת ממצרים ¹⁹ כל פטэр רחם לי וכל מנקך תזוכר פטэр שור ושה ²⁰ ופטэр חמוד תפירה בשעה ואם לא תפירה וערפתו כל בכור בניך תפירה ולא יראו פנוי ריקם ²¹ ששת ימים תעדר וביום השביעי השבת בחריש ובקציר תשבת ²² וחג שבעת תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף--תקופת השנה ²³ שלש פעמים בשנה--יראה כל זכרך את פנוי הארץ יהוה אלהי ישראל ²⁴ כי אורייש גנים מפניך והרחבותי את נבלך ולא יחמד איש את ארצך בעלתך לראות את פנוי חמיין דם זבחיו ולא ילין לבקר זבח חג הפסח ²⁶ בראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא חבל נdry בחלב amo ²⁷ ויאמר יהוה אל משה כתוב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כרתי את הארץ ברית--ואת ישראל ²⁸ ויהי שם עם יהוה ארבעים יום וארבעים לילה--לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית--עשרה הדברים ²⁹ ויהי ברדת משה מהר סיני ושני לחת העדרת ביד משה ברדרתו מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו--בדבשו אותו ³⁰ וירא אהרן וככל בני

הדבר הוה אשר דברת עשה כי מצאת חן בעני ואדרך בשם ¹⁸ ויאמר הראנו נא את כבדך ¹⁹ ויאמר אני עבידך כל טובך על פניך וקרأتي בשם יהוה לפניך וחתני את אשר אהן ורחמתי את אשר ארham ²⁰ ויאמר לא תוכל לראות את פנוי כי לא יראני האדם והי ²¹ ויאמר יהוה הנה מקום אני ונצבת על הצור והיה בעבר כבדי ושמתייך בנקרת הצור ושכתי ²² כפי עלייך עד עברי ²³ והסרתי את כפי וראית את אחריו ופנוי לא יראו

34 ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לחת אבניים בראשים וכתבתו על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשונים אשר שברת ² והוא נכוון לבקר ועלית בבקר אל הדר סיני ונצבת לי שם על ראש ההדר ³ לא יעלה עמוק ונם איש אל ירא בכל ההר נם הצען והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא ⁴ ויפסל שני לחת אבניים בראשים וישכם משה בבקר ויעל אל הדר סיני כאשר צוה יהוה אליו ויקח בידו שני לחת אבניים ⁵ וירד יהוה בענן וויתיצב עמו ויקרא בשם יהוה ⁶ ווועבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום ותנוון--ארך אפים ורב חסד ואמת ⁷ נצרא חסד לאלפים נשא עון ופשע וחתאה ונקה לא נקה-- פקד עון אבות על בניים ועל בני בניים על שלשים ועל רבעים ⁸ ווימחר משה ויקד ארצתה ווישתחו ⁹ ויאמר אם נא מצאת חן בעניך אדרני לך נא אדרני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא וסלחת לעוננו ולחתטאנו ונחלתנו ¹⁰ ויאמר הנה אני כרת ברית נדר כל עמק עשה נפלאת אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הנינים וראה כל העם אשר אתה בקרבו את מעשה יהוה כי נורא הוא אשר אני עשה עמוק ¹¹ שמר לך-- את אשר אני מצוק היום הני גרש מפניך את האמרי

ישראל את משה והנה קրן עור פניו וויראו מגשת
אליו ³¹ ויקרא אליהם משה והוא שבו אליו אהרן וככל
17 את קלעי החצץ את עמידיו ואת אדניתו ואת מסכת
הנשאים בעדת וידבר משה אליהם ³² ואחריו כן נגשו
שער החצץ ¹⁸ את יתדת המשכן ואת יתדת החצץ
כל בני ישראל ויצום--את כל אשר דבר יהוה אתו
ואת מיתריהם ¹⁹ את בנדי השרד לשרת בקדש אשר
בנדי קדש לאהרן הכהן ואת בנדי בניו לכהן ²⁰
בהר סיני ³³ ויכל משה מדבר אתם ויתן על פניו
ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה ²¹ ויבא
מסוה ³⁴ ויבבא משה לפני יהוה לדבר אליו יסיר את
כל איש אשר נשא לבו וככל אשר נדבה רוחו את
המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר
יצוה ³⁵ וראו בני ישראל את פניו משה כי קרן עור
הביאו את תרומות יהוה למלאכת אהל מועד ולכל
עבדתו ובנדי קדש ²² ויבאו האנשים על הנשיהם
פני משה והשיב משה את המסוה על פניו עד באו
כל נדיב לב הביאו חח ונזום וטבעת וכמו צל כל
לדבר אתו

זהב וככל איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה ²³ וככל איש אשר נמצא אותו הצלת וארגמן ותולעת שני-²⁴ ושׁ ועוזים וערת אלים מאדמים וערת תהשים הביאו ²⁵ כל מרים תרומות כסף ונחשת הביאו את תרומות יהוה וככל איש אשר נמצא אותו עצי שטים לכל מלאכה העבדה-הביאו ²⁶ וכל אשה חכמתם לב בידיה טו-ויביאו מטוה את הצלחת ואת הארגמן את תולעתו ²⁷ והשנוי ואת השש ²⁸ וכל הנשים-אשר נשא לבן אתנה בחכמה טו את העוזים ²⁹ והנשאמ הביאו-את אבנן השם ואת אבני המלאים לאפוד ולחשן ³⁰ ואורה הבשם ואת השמן למאור-ולשמן המשחה ולקטרת הסמים ³¹ וכל איש ואשה אשר נדב לבם אתם להביאו לכל המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד משה-הביאו בני ישראל נדבה ליהוה ³² ויאמר משה אַתָּה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רָאוּ קָרְאֵי יְהוָה בְּשֵׁם בְּצָלָל בְּן אֹורִי ב-חוֹר לְמַתָּה יְהוּדָה ³³ וַיִּמְלֹא אָתוֹ רוח אֱלֹהִים בְּחִכְמָה בְּתַבּוֹנָה וּבְדַעַת וּבְכָל מְלָאכָה ³⁴ וּלְחַשֵּׁב מְחַשְּׁבָת לְעֵשֶׂת בְּזָהָב וּבְכָסֶף וּבְנָחָת ³⁵ וּבְחַרְשָׁת אֶבְלָמָלָאת וּבְחַרְשָׁת עַז לְעֵשֶׂת בְּכָל מְלָאכָת מְחַשְּׁבָת לְעֵשֶׂת בְּזָהָב וּבְכָסֶף וּבְנָחָת ³⁶ וּבְחַרְשָׁת אֶבְלָמָלָאת נָתַן בְּלֹבֶן הוּא וְאַהֲלִיאָב בָּן אַחִיסְמָן לְמַתָּה דָן ³⁷ מְלֹא אֶת חַכְמָתְךָ לְבָלְעָשׂות כָּל מְלָאכָת לְפָמָקָה המשכוּ ³⁸ אַת מִזְבְּחָה הַעַלְלָה וְאַת אַמְכָר חַנְחָשָׁת וְיַקְהָל מְשָׁה אֶת כָּל עַדְתְּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל--וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֱלֹהִים שְׁתִי יְהוָה צְוָה יְהוָה לְעַשֵּׂת אֶתְכֶם לְכָם קְדָשָׁ שְׁבַת שְׁבַתּוֹ לְיהוָה כָּל הַעֲשָׂה בְּוֹ מְלָאכָה יוֹמָת ³⁹ לֹא תַּבְעֶדוּ אֲשֶׁר בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשְׁבָת וַיֹּאמֶר מְשָׁה אֶל כָּל עַדְתְּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְאָמֶר זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צְוָה יְהוָה לְאָמֶר ⁴⁰ קְחוּ מִאֶתְכֶם תְּרׂוֹמָה לְיהוָה כָּל נְדִיבָה לְבּוֹ יְבִיאָה אֶת תְּרׂוֹמָתְךָ יְהוָה זֶה וְכָסֶף וּנְחָתָת ⁴¹ וּתְכִלָּתָה וְאַרְגָּמָן וּתְולָעָתָן וּשׁוּשׁ וְעֹזָם וְעַרְתָּתָה אֲשֶׁר צְוָה יְהוָה לְאָמֶר ⁴² וְעַרְתָּת אֲלִים מְאַדְמִים וּרְעַתָּתָה שְׁבָתִים וְעַצְיָה שְׁטִים ⁴³ וְשְׁמִים לְמַאֲוֹר וּבְשָׁמִים לְשָׁמָן הַמִּשְׁחָה וּלְקַטְרָת הַסְמִים ⁴⁴ וְאַבְנֵי שָׁהָם--וְאַבְנֵי מְלָאכִים לְאָפָוד וּלְחַשָּׁן וְוּמְשָׁן לְמַאֲוֹר וּבְשָׁמִים לְשָׁמָן הַמִּשְׁחָה וּלְקַטְרָת יְהוָה ⁴⁵ וְאַת הַמִּשְׁכָּן--אַת אַהֲלָו וְאַת מִכְסָהוּ אַת קְרָסִיו וְאַת קְרָשִׁיו אַת בְּרִיחָו אַת עַמְדָיו וְאַת אַדְנִיו ⁴⁶ אַת הָאָרֶן ⁴⁷ וְאַת בְּדִיוֹ אַת הַכְּפָרָת וְאַת פָּרָת הַמִּסְךָ ⁴⁸ אַת הַשְּׁלָחָן ⁴⁹ וְאַת בְּדִיוֹ וְאַת כָּל כְּלִיו וְאַת לְחַם הַפְנִים ⁵⁰ וְאַת מִנְרָת הַמַּאֲוֹר ⁵¹ וְאַת כָּלִיה וְאַת נְרָתִיה וְאַת שָׁמָן הַמַּאֲוֹר ⁵² וְאַת מִזְבְּחָה הַקְטָרָת ⁵³ וְאַת בְּדִיוֹ וְאַת פָּרָת הַמִּסְךָ ⁵⁴ שְׁמָן הַמִּשְׁחָה ⁵⁵ וְאַת קְטָרָת הַסְמִים ⁵⁶ וְאַת מִסְךָ הַפְתָּחָה לְפָמָקָה

עשתי עשרה ירידעת עשה אתם ¹⁵ ארך היריעת האחת שלשים באמה וארבע אמות רחוב היריעת האחת מדרה אחת לעשרי עשרה ירידעת ¹⁶ ויחבר את חמישים היריעת בלבד ואת שש היריעות בלבד ¹⁷ ויעש ללאות חמישים על שפת היריעת הקיצונה במחברת וחמשים ללאות עשה על שפת היריעת החברת השנית ¹⁸ ויעש קרסני נחשת חמישים לחבר את האهل להיות אחד ¹⁹ ויעש מכסה לאهل ערת אלים מأدמים ומכסה ערת חמישים מלמעלה ²⁰ ויעש את הקרשים למשכן עצי שטים עמידים ²¹ עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחוב הקרש האחד ²² שתו יידת לקרש האחד משלבת אחת אל אחת כן עשה לכל קדרי המשכן ²³ ויעש את הקרשים למשכן עשרים קדרים לפאת נגב תימנה ²⁴ וארבעים אדרני כסף--עשה תחת עשרים הקרשים שני אדרנים תחת הקרש האחד לשתי ידתו ושני אדרנים תחת הקרש האחד לשתי ידתו ²⁵ ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשה עשרים קדרים ²⁶ וארבעים אדרניהם כסף--שני אדרנים תחת הקרש האחד ושני אדרנים תחת הקרש האחד ²⁷ ולירכתי המשכן ימה עשה ששה קדרים ²⁸ ושני קדרים עשה למקצת המשכן--בירכתים ²⁹ והיו תואם מלמטה ויחדו יהיו תמים אל ראשו אל הטעבת האחת כן עשה לשנייהם לשני המקצת ³⁰ ויהיו שמנה קדרים ואדרניהם כסף ששה עשר אדרנים--שני אדרנים שני אדרנים תחת הקרש האחד ³¹ ויעש בירחו עצי שטים--חמשה לקרשי צלע המשכן האחת ³² וחמשה בריחם לקרשי המשכן לירכתים ימה ³³ ויעש את הבריח התיכון לבירח בתוך הקרשים מן הקצה אל הקצה ³⁴ ואთ הקרשים צפה זהב ואת טבעתם עשה זהב--בתים לבירחים ויצף את הבריחם זהב ³⁵ ויעש את הפרכת המשכן אחד ³⁶ ויעש ירידעת עזים לאهل על המשכן

חרש וחוב וركם בתכלת ובארנמן בתולעת השני ובשׂ וארגן עשי כל מלאכה וחשי ממחשבת **36** ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשת את כל מלאכת עבדת הקרש--לכל אשר צוה יהוה ² ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה בלבבו--כל אשר נושא לבו לקרבה אל המלאכה לעשת אתה ³ ויקחו מלפני משה את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבדת הקרש--לעשת אתה והם הביאו אליו עוד נדבה--בבקר בבקר ⁴ ויבאו כל החכמים אשר המה עשים ⁵ ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא מידי העבדה למלאכה אשר צוה יהוה לעשת אתה ⁶ ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומה הקרש ויכלא העם מהביא ⁷ וಹמלאה היהת דים לכל המלאכה--לעשות אתה והותר ⁸ ויעשו כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן--עשר ירידעת שש משור ותכלת וארנמן ותולעת שני--כרכבים מעשה חשב באמה ורחב ארבע באמה היריעת האחת מדרה אחת באמה ורחב ארבע ¹⁰ ויחבר את חמיש היריעות אחת אל כל היריעות ¹¹ ויריעת חבר אחת אל יועש ללאות את וחמש ירידעת חבר אחת אל אחת ¹² תכלת על שפת היריעת האחת מקצת במחברת כן עשה בשפת היריעת הקיצונה במחברת השנית ¹³ חמישים ללאות עשה ביריעת האחת וחמשים ללאות עשה בקצת היריעת אשר במחברת השנית מקבילה הילא-הילא-את אחת ¹⁴ ויעש חמישים קרסני זהב ויחבר את היריעת אחת אל אחת בקרים ויהיו המשכן אחד ¹⁵ ויעש ירידעת עזים לאهل על המשכן

תכלת וארגמן ותולעת שני וSSH משזר מעשה חשב
וישע את המנרה זהב טהור מנסה עשה את המנרה
ירכה וקנה-גביה כפתירה ופרחיה ממנה היו ¹⁸
ושה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדיה
האחד ושלשה קני מנרה מצדיה השני ¹⁹ שלשה
גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה
גביעים משקדים בקנה אחד כפתר ופרח כן לששת
הקנים היוצאים מן המנרה ²⁰ ובמנרה ארבעה גביעים
משקדים-כפתירה ופרחיה ²¹ וכפתר תחת שני
הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר
תחת שני הקנים ממנה-לששת הקנים היוצאים ממנה
כפתירותם וקניהם ממנה היו כליה מהקשה אחת זהב
טההור ²³ ויעש את נרתיה שבעה ומלקיה ומחתתייה
זהב טהור ²⁴ ככבר זהב טהור עשה אתה ואת כל
כליה ²⁵ ויעש את מזבח הקטורת עצי שטים אמה
ארכו ואמה רחבו רבוע ואמהים קמתו-ממנו היו
קרנתיו ²⁶ ויצף אותו זהב טהור את גנו ואת קירתו
סביב-ואת קרנתיו ויעש לו זהב סביב ²⁷ ושתי
טבעת זהב עשה לו מתחת לזרו על שתי צלעותיו על
שני צדיו-לבתים לבדים לשאת אותו בהם ²⁸ ויעש
את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב ²⁹ ויעש את
שמנן המשחה קדר ואות קטרת הסמים טהור--מעשה
רקה

38 ויעש את מזבח העלה עצי שטים חמיש
אמות ארכו ו חמיש אמות רחבו רבוע ושלש אמות
קמתו ² ויעש קרנתיו על ארבע פנתיו-ממנו היו
קרנתיו ויצף אותו נחשת ³ ויעש את כל כליה המזבח
את הסירה ואת הדיעם ואת המזרקה את המזולנת
ואת המחתת כל כליו עשה נחשת ⁴ ויעש למזבח
מכבר מעשה רשות נחשת תחת כרכבו מלמזה עד
חציו ⁵ ויצק ארבע טבעת בארכע הקצות-למכבר
הנחשת בתים לבדים ⁶ ויעש את הבדים עצי שטים

ויצף אתם נחשת 7 ויבא את הבדים בטבעת על צלעת המזבח לשאת אותו בהם נבוב לחחת עשה אתו 8 ויעש את הכיוור נחשת ואת כנו נחשת--במראה הצבאות אשר צבאו פתח אהל מועד 9 ויעש את החצר לפאת נגב תימנה קלעי החצר שמשור מהה באהמה 10 עמודיהם עשרים ואדריניהם עשרים נחשת וויל העמודים וחשקייהם כספ' 11 ולפאת צפון מהה באהמה--עמודיהם עשרים ואדריניהם עשרים נחשת וויל העמודים וחשקייהם כספ' 12 ולפאת ים קלעים חמשים באהמה--עמודיהם עשרה ואדריניהם עשרה וויל העמודים וחשקייהם כספ' 13 ולפאת קדרמה מזרחה חמשים אמה 14 קלעים חמיש עשרה אמה אל הכתף עמודיהם שלשה ואדריניהם שלשה 15 ולכף השנית מזה ומזה לשער החצר קלעים חמיש עשרה אמה עמודיהם שלשה ואדריניהם שלשה 16 כל קלעי החצר סביב שיש משור 17 והאדנים לעמודים נחשת וויל העמודים וחשקייהם כספ' וציפוי ראשייהם כספ' והם מחשקים כספ' כל עמודי החצר 18 ומסך שער החצר מעשה רקסם--תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור ושרים אמה ארך וקומה ברחוב חמיש אמות לערמת כל קלעי החצר 19 ועמודיהם ארבעה ואדריניהם ארבעה נחשת וויהם כספ' וציפוי ראשייהם וחשקייהם כספ' 20 וכל היותת למשכן ולהחצר סביב--נחשת 21 אלה פקודי המשכן משכנן העדרת אשר פקר על פי משה עברת הלויים ביד איתמר בן אהרן הכהן 22 ובכצלאל בן אוריה בן חור למטה יהודיה עשה את כל אשר צוה יהוה את משה 23 ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן--חרש וחشب ורקסם בתכלת ובארגן ותולעת שני ובשש 24 כל הזהב העשו למלאכה בכל מלאתה הקדש--ויהי זהב התנופה תשע ועשרים ככר ושבע מאות ושלשים שקל ב שקל הקדש 25 וכספ'

החצר סביב

39 ומן התחלה והארגן ותולעת השני עשו בנדוי שרד לשרת בקדש ויעשו את בנדוי הקדש אשר לאחרן כאשר צוה יהוה את משה 2 ויעש את האפר זהב הצלת וארגמן ותולעת שני--ושש משור 3 וירקעו את פחוי הזהב וקצץ פתילים לעשות בתוך הצללה ובתוך הארגמן ובתוך תולעת השני ובתוך השש-- מעשה חשב 4 כחפת עשו לו חברת--על שני קצוותו (קצותו) חבר 5 וחשב אפרתו אשר עליי ממנה משור--כasher צוה יהוה את משה 6 ויעשו את אבני הצללה משבצת זהב מפתחת פתוחיה חותם על שמות בני ישראל 7 ווישם אתם על כחפת האפר-- אבני זכרון לבני ישראל כאשר צוה יהוה את משה 8 ויעש את החשן מעשה חשב כמעשה אפר זהב תכלת וארגמן ותולעת שני--ושש משור 9 רבעה דינה כפול עשו את החשן--זרת ארכו וזרת רחבו כפול 10 וימלאו בו--ארבעה טורי אבן טור אדרם פטרה

ויתנו עליו פטול תכלת לחתת על המזנפת מלמעלה
כasher zohah yeho at m'sha³² v'otcll--c'l ubdath m'shen
ahal m'oud v'yeusho bni y'srael--c'cl arsh zohah yeho
at m'sha k'n u'sho³³ v'ibiao at d'mshen al m'sha at
ahal v'at c'l kliy k'resio k'resio b'r'io v'um'dio
v'adn'io³⁴ v'at m'sha urat ha'ayl'm ha'madrim v'at
m'sha urat ha'thachim v'at p'rech ha'm'sek³⁵ at aron
ha'udat v'at b'dio v'at ha'k'fara³⁶ at ha'sh'lan at
c'l kliy v'at l'chm ha'p'ni³⁷ at ha'm'nerah ha'th'ra
at n'ra'ha n'rata ha'm'urca--v'at c'l k'liha v'at sh'mon
ha'm'oor³⁸ v'at m'zvach ha'z'ab v'at sh'mon ha'm'sha v'at
k't'ra ha's'mim v'at m'sek p'tach ha'ahel³⁹ at m'zvach
ha'nachat v'at m'k'ber ha'nachat asher lo at b'dio v'at
c'l kliy at ha'cir v'at c'no⁴⁰ at k'l'ui ha'chaz'ar at
um'dia v'at adn'ia v'at ha'm'sek l'sh'ur ha'chaz'ar at
mi'triyu v'ot'h'ra'ha v'at c'l kliy ubdath ha'mshen--la'ahel
m'oud⁴¹ at b'ndi ha'sherd l'sheret b'k'dash at b'ndi
ha'k'dash la'ahron ha'c'hahn v'at b'ndi b'noi l'c'hahn⁴² c'cl
asher zohah yeho at m'sha k'n u'sho bni y'srael at c'l
ha'ub'dah⁴³ v'ir'a m'sha at c'l ha'm'la'ca v'ha'na u'sho
at-ha--ca'sher zohah yeho k'n u'sho v'ib'rak at m'sha

40 וידבר יהוה אל משה לאמר ² ביום החדש
הראשון באחד לחדש תקים את משכן האל מועד
ושמות שם את ארון העדרות וסכת על הארון את
הפרכת ⁴ והבאת את השלחן וערכת את ערכו
והבאת את המנרה ותעלית את נר'זיה ⁵ ונתחת את
מ'ז'ב'ה'ז'ב' ל'קטרת לפנ'י ארון העדרת ושםת את
מסך הפתח למשכן ⁶ ונתחת את מ'ז'ב'ה'ז'ב' לפנ'י
פתח משכן האל מועד ⁷ ונתחת את ה'כ'יר' בין אהל
מועד ובין המז'ב'ה'ז'ב' ונתת שם מ'ז'ב' ⁸ ושםת את ה'ח'צ'ר
ס'ב'יב' ונתת את מסך שער ה'ח'צ'ר ⁹ ולקחת את שמן

ובר'קת--הט'ור האחד ¹⁰ והט'ור השני--נפק ספר
ויה'לם ¹² והט'ור השלישי--לשם שבו ואחלמה ¹³
והט'ור הרביעי--תרשיש שם וישפה מוסכת משבצת
וז'ב' במל'אתם ¹⁴ וזה'ב'נים על שםת בני י'ש'אל' ח'נה
שת'ום ע'ש'רה--על שמתם פתוח'י חתם איש על שמו
לשנים עשר שבט ¹⁵ ויעש'ו על החש'ן שרשות נבלת
מעשה ע'ב'ת ז'ב' טה'ור ¹⁶ ויעש'ו שתי משבצת ז'ב'
ושתי ט'ב'עת ז'ב' ויתנו את שתי משבצת על שני ק'צ'ות
ה'ח'ש'ן ¹⁷ ויתנו שתי משבצת ה'ז'ב' על שתי משבצת
על ק'צ'ות ה'ח'ש'ן ¹⁸ ואת שתי ק'צ'ות שתי משבצת
נתנו על שתי משבצת ויתנים על כח'פת הא'פ'ד אל
מול פנ'יו ¹⁹ ויעש'ו שתי ט'ב'עת ז'ב' ויש'מו על שני
ק'צ'ות ה'ח'ש'ן על ש'פ'ח'--אשר אל עבר הא'פ'ד ב'ו'ה
ויעש'ו שתי ט'ב'עת ז'ב' ויתנים על שתי כח'פת הא'פ'ד
מל'ט'ה מ'ול פנ'יו לעמ'ת מ'ח'בר'תו--מ'מעל ל'ח'ש'ב
ה'א'פ'ד ²¹ ויר'כ'סו את ה'ח'ש'ן מ'ט'ב'עתו אל ט'ב'עת
ה'א'פ'ד ב'פ'ט'יל ת'כ'לה' לה'י'ת על ח'ש'ב הא'פ'ד ולא י'ז'ח
ה'ח'ש'ן מ'על הא'פ'ד--casher zohah yeho at m'sha²²
ויעש' את מ'ע'יל הא'פ'ד מ'ע'שה א'רג' כ'ל'יל ת'כ'לה²³
ו'פי המ'ע'יל בת'כו' כ'פ'י ת'ח'רא ש'פ'ה ל'פ'יו ס'ב'יב' לא
י'ק'ר'ע ²⁴ ויעש'ו על ש'ול'י המ'ע'יל ד'מו'ן ת'כ'לה' ו'א'רג'ן
וח'ול'ת שני--מ'ז'ד' ²⁵ ויעש'ו פ'ע'מו ז'ב' ט'ה'ור ויתנו
את ה'פ'ע'מ'נים ב'תו'ך ה'ר'מ'נ'ים על ש'ול'י המ'ע'יל ס'ב'יב'--
ב'תו'ך ה'ר'מ'נ'ים ²⁶ פ'ע'מו ו'ר'מ'ן פ'ע'מו ו'ר'מ'ן על ש'ול'
ה'מ'ע'יל ס'ב'יב' לש'ר'ת casher zohah yeho at m'sha²⁷
ויעש'ו את ה'כ'ת'נה' ש'ש מ'ע'שה א'רג' לא'ה'ר'ן ו'ל'ב'נ'יו²⁸
ו'את' המ'ז'נ'פ'ת' ש'ש ו'את' פ'א'ר'י המ'ג'ב'ע'ת' ש'ש ו'את' מ'כ'נ'ס'י
ה'ב'ד' ש'ש מ'ז'ד' ²⁹ ו'את' ה'א'ב'נ'ט' ש'ש מ'ז'ד' ו'ת'כ'לה'
ו'א'רג'ן ו'ח'ול'ת' שני--מ'ע'שה ר'ק'ם casher zohah yeho
את' m'sha ³⁰ ו'יעש'ו את צ'י'ן נ'ז'ר' ה'ק'ד'ש ז'ב' ט'ה'ור
ו'יכ'ת'בו ע'ל'יו מ'כ'ת'ב' פ'ת'וח'י ח'ו'ת'ם--ק'ד'ש ל'יה'ה ³¹

המשחה ומשחת את המשכן ואות כל אשר בו וקדשת את ידיהם ואת רגליהם ³² בכבם אל אهل מועד ובקרבתם אל המזבח--ירחצו כאשר צוה יהוה את משה ³³ ויקם את החצר סביב למשכן ולמזבח ויתן משה את מסך שער החצר ויכל משה את המלוכה ³⁴ ויבס הענן את אهل מועד וכבוד יהוה מלא את המשכן ³⁵ ולא יכול משה לבוא אל אهل מועד--כי שכן עליון הענן וכבוד יהוה מלא את המשכן ³⁶ ובעהלוות הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם ³⁷ ואם לא יעלה הענן--ולא יסעו עד יום העלה ³⁸ כי ענן יהוה על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו--לענין כל בית ישראל בכל מסעיהם

את צוה יהוה אותו--כן עשה ¹⁷ ויהי בחדר הראשון בשנה השנית--באחד לחדר הוקם המשכן ¹⁸ ויקם משה את המשכן ויתן את אדנייו וישם את קרשיו ויתן את בריחיו ויקם את עמודיו ¹⁹ ויפרש את האهل על המשכן וישם את מכסה האهل עליון מלמعلיה-- כאשר צוה יהוה את משה ²⁰ ויקח ויתן את העדרת אל הארן וישם את הבדים על הארן ויתן את הכפרה על הארן מלמعلיה ²¹ ויבא את הארן אל המשכן וישם את פרכת המשך ויסך על ארון העדות--כאשר צוה יהוה את משה ²² ויתן את השלחן באهل מועד על ירך המשכן צפנה מוחוץ לפרקta ²³ ויעדר עליון ערך לחם לפניו יהוה--כאשר צוה יהוה את משה ²⁴ וישם את המנורה באهل מועד נכח השלחן על ירך המשכן נגבה ²⁵ ויעל הנרת לפני יהוה--כאשר צוה יהוה את משה ²⁶ וישם את מזבח הזבח באهل מועד לפני הפרכת ²⁷ ויקטר עליון קטרת סמים--כאשר צוה יהוה את משה ²⁸ וישם את מסך הפתח למשכן ²⁹ ואת מזבח העלה שם פתח המשכן אهل מועד ויעל עליון את העלה ואת המנחה--כאשר צוה יהוה את משה ³⁰ וישם את הכיר בין אهل מועד ובין המזבח ויתן שמה מים לדחצה ³¹ וירחצו ממנה משה ואהרן ובני

2 ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליהוה-סלת יהוה
קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה ² והביאה
אל בני אהרן הכהנים וקמץ ממש מלא קמץ מסללה
ומשמנה על כל לבנתה ותקשיר חבטן את אוכרתת
המזבחה-אשה ריח ניחח ליהוה ³ והנותרת מן
המנחה-לאהרן ולבניו קדש קדשים ממשי יהוה ⁴
וכי תקריב קרבן מנחה מאפה תנור-סלת חלות מצה
בלולות בשמן ורקייקי מצות משחים בשמן ⁵ ואמ
מנחה על המחבת קרבן-סלת בלולה בשמן מצה
תהייה ⁶ פתות אתה פתים ויצקת עליה שמן מנחה
הוא ⁷ ואמ מנחה מרוחשת קרבן-סלת בשמן העשו
והבאת את המנחה אשר יעשה מלאה-לייהוה
והקריבת אל הכהן והגינה אל המזבח ⁹ ויהרים
הכהן מן המנחה את אוכרתת והקטיר המזבחה-
אשה ריח ניחח ליהוה ¹⁰ והנותרת מן המנחה-
לאהרן ולבניו קדש קדשים ממשי יהוה ¹¹ כל המנחה
אשר תקריבו ליהוה-לא העשו חמץ כי כל שאר
וכל דבש לא תקטיירו ממנו אשה ליהוה ¹² קרבן
ראשית תקריבו אתם ליהוה ואל המזבח לא יعلו
לריח ניחח ¹³ וכל קרבן מנחה במלח תמלח ולא
תשביית מלח בריית אלהין מעל מנחהך על כל
קרבן תקריב מלח ¹⁴ ואמ תקריב מנחה בכוריהם
לייהוה-אביב קלוי באש גרש כרמל תקריב את
מנחה בכוריך ¹⁵ ונחתת עליה שמן ושםת עליה לבנה
מנחה הוא ¹⁶ והקטיר הכהן את אוכרתת מנרגשה
ומשמנה על כל לבנתה-אשה ליהוה

3 ואמ זבח שלמים קרבנו-אם מן הבקר הוא
מקריב אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יהוה ²
וסמך ידו על ראש קרבנו ושהטו פתח אهل מועד
וירקו בני אהרן הכהנים את הדם על המזבח-סביר
ז והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה-את החלב

1 ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מהל מועד
לדבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם
כי תקריב מכם קרבן ליהוה-מן הבבמה מן הבקר
ומן הצאן תקריבו את קרבנכם ³ אם עליה קרבנו
מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אهل מועד
יקריב אותו לרצנו לפני יהוה ⁴ וסמך ידו על ראש
העליה ונצחה לו לכפר עלייו ⁵ ושהט את בן הבקר
לפני יהוה ותקריבו בני אהרן הכהנים את הדם
וירקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אهل
מועד ⁶ והפשיט את העלה ונחתת אתה לנתחיה ⁷
ונתנו בני אהרן הכהן אש-על המזבח וערכו עצים
על האש ⁸ וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את
הראש ואת הפרד-על העצים אשר על האש אשר
על המזבח ⁹ וקרבו וכרכעו ירחץ במים והקטיר
הכהן את הכל המזבחה עליה אשה ריח ניחח ליהוה
ואמ מן הצאן קרבנו מן הcalculים או מן העצים
עליה-זכר תמים יקריבנו ¹⁰ ושהט אותו על ירך
המזבח צפנה-לפני יהוה וירקו בני אהרן הכהנים
את דמו על המזבח-סביר ¹¹ ונחתת אותו לנתחיו ואת
ראשו ואת פדרו וערך הכהן את הצעים אשר
על האש אשר על המזבח ¹² והקריב והכרעים ירחץ
במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה-
עליה אשה ריח ניחח ליהוה ¹⁴ ואמ מן העוף עליה
קרבנו ליהוה והקריב מן התרמים או מן בני היונה-
את קרבנו ¹⁵ והקריב הכהן אל המזבח ומלך את
ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קור המזבח
ו הסיר את מראותו בנצחיה והשליך אתה אצל
המזבח קרמלה-אל מקום הדשן ¹⁷ וושׁסע אותו בכנפו
לא יבדיל והקטיר את הכהן המזבחה על העצים
אשר על האש עליה הוא אשה ריח ניחח-לייהוה

המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב ⁴ וידו על ראש הperf ושהחט את הperf לפני יהוה ⁵ ולkeh הכהן המשיח מודם הperf והביא אותו אל אהל מועד ⁶ וטבל הכהן את אצבעו בדם והוא מן הדם שבע פעמים לפני יהוה את פניו ברכבת קדש ⁷ וונתן הכהן מן הדם על קרנות מזבח קתרת הסמים לפני יהוה אשר באهل מועד ואת כל דם הperf ישפך אל יהוה אשר באهل מועד ואת כל דם הperf ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד ⁸ ואת כל חלב perf החטא ירים ממו--את החלב המכסה על הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב ⁹ ואת שתי הצליות ואת החלב אב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרתו על הכבד על הצליות יסירה ¹⁰ כאשר יורם משור זבח השלמים והקטידם הכהן על מזבח העלה ¹¹ ואות עזר הperf ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו ¹² והוציא את כל הperf אל מחוין למחנה אל מקום טהור אל שפך הדשן ישרפ ¹³ ואמם כל עדת על עצים באש על שפך הדשן ישרפ ¹⁴ ואמם כל עדת ישראל ישנו ונעלם דבר מעני הכהן ועשו אחת מכל מזבח יהוה אשר לא תעשינה--והקריבו הכהן פר בן החטא אשר חטא עליה--והקריבו הכהן פר בן בקר לחטא והביאו אותו לפני אהל מועד ¹⁵ וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש הperf--לפני יהוה ושהחט את הperf לפני יהוה ¹⁶ והביא הכהן המשיח מודם הperf אל אהל מועד ¹⁷ וטבל הכהן את אצבעו מן הדם והוא שבע פעמים לפני יהוה את פניו ברכבת קדש ¹⁸ ומן הדם יתן על קרנית המזבח אשר לפני יהוה אשר באهل מועד ואת כל הדם ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד ¹⁹ ואת כל חלבו ירים ממנו והקטייר המזבחה ²⁰ ועשה לperf--כאשר עשה לperf החטא כן יעשה לו וכפר עליהם הכהן ונסלה להם ²¹ והוציא את הperf אל מחוין למחנה ושרף אותו כאשר שرف את הperf הראשון חטא הכהן כל חלב וכל דם לא תאכלו

4 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל בני ישראל לאמר--נפש כי תחטא בשגגה מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ועשה מהתנה ³ אם הכהן המשיח יחטא לאשמה העם והקריב על חטא אותו אשר חטא פר בן בקר תמים ליהוה--לחטא ⁴ והביא את הperf אל פתח אהל מועד--לפני יהוה וסמכ את

טמא ואשם 3 או כי יגע בטמאות אדם לכל טמאתו אליהו אשר לא העשינה בשגנה--ואשם 22 אשר יטמא בה ונעלם ממנו והוא ירע ואשם 4 או נפש כי תשבע לבטא בשפטים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה--ונעלם ממנו והוא ירע ואשם לאחת מלאלה 5 וזהיה כי יאשם לאחת מלאלה והתודה--אשר חטא עליה 6 והביא את اسمו ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצען שכבה או שעירת עזים--לחתטא וכפר עליו הכהן מהחטאתו 7 וגם לא תגניע ידו די שה--והביא את اسمו אשר חטא שני בני יונה ליהוה אחד לחטאתו ואחד לעלה 8 והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר לחטא ראשונה ומילך את ראש ממול ערכפו ולא יבדיל 9 והוא מדם החטא על קיר המזבח והנשאר בדם ימיצה אל יסוד המזבח חטאתו הוא 10 ואת השני יעשה עליה כמשפט וכפר עליו הכהן מהחטאתו אשר חטא ונשלח לו 11 וגם לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני יונה--והביא את קרבנו אשר חטא עשרה האפה סלת לחטאתו לא ישם עליה שמן ולא יתן עליה לבנה--כי חטאתו הוא 12 והביא את אל הכהן וקמץ הכהן ממנה מלוא קמץ את אוכרתת ותקניר המזבח על אשיה יהוה חטאתו הוא 13 וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאתה מלאלה-- ונשלח לו והיתה לכהן כמנה 14 וידבר יהוה אל משה לאמר 15 נפש כי תמעל מעל וחטאה בשגנה מקדשי יהוה והביא את اسمו ליהוה איל חמיים מן הצען בערך כסף שקלים בקהל הקדש--לאשם 16 עליו ונתן אותו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם-- ונשלח לו 17 וגם נפש כי תחטא ועשתה לאחת מכל מזחות יהוה אשר לא העשינה ולא ירע ואשם ונשא ענו 18 והביא איל חמיים מן הצען בערך לאשם-- והוא 22 אשר נשייה יחתה ועשה אותה מכל מזחות יהוה אליו חטאתו אשר חטא בה--והביא את קרבנו שעיר עזים זכר תמים 24 וסמכ ידו על ראש השער ושות עזים כרנוב את העללה לפני יהוה חטאאת אותו במקום אשר ישחת את העללה לפני יהוה חטאאת הוא 25 ולקח הכהן מדם החטא את אצבעו ונשלח לו קרנית מזבח העללה ואת דמו ישפק אל יסוד מזבח העללה 26 ואת כל חלבו יקניר המזבח כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחתטאתו ונשלח לו 27 ואם נפש אחת חטא בשגנה מעם הארץ בעשיה אחת מזחות יהוה אשר חטא--והביא קרבנו שעיר הודע אליו חטאתו אשר חטא--והביא את קרבנו שעיר עזים תמיימה נקבה על חטאתו אשר חטא 29 וסמכ את ידו על ראש החטא ושות את החטא את במקום העלה 30 ולקח הכהן מדמה באצבעו ונשלח על קרנית מזבח העללה ואת כל דמה ישפק אל יסוד המזבח 31 ואת כל חלבה יסיר כאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים ותקניר הכהן המזבח לריח ניחח ליהוה וכפר עליו הכהן ונשלח לו 32 ואם כבש יביא קרבנו לחטאאת--נקבה תמיימה יביאנה 33 וסמכ את ידו על ראש החטא ושות את החטא את במקום אשר ישחת את העללה 34 ולקח הכהן מדם החטא את אצבעו ונשלח על קרנית מזבח העללה ואת כל דמה ישפק אל יסוד המזבח 35 ואת כל חלבה יסיר כאשר הוסר חלב המזבח והכשב מזבח השלמים ותקניר הכהן את המזבח על אשיה יהוה וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונשלח לו

6

ויקרא

אתה מashi קדש קדשים הוא כחטא וכאש ¹⁸ כל זכר בני אהרן יאללה--חק עולם לדרתיכם מashi יהוה כל אשר יגע בהם יקרש ¹⁹ וידבר יהוה אל משה לאמור ²⁰ זה קרבן אהרן ובני אשר יקריבו ליהוה ביום המשח אותו--עשרה האפה סלה מנהה תמיד מחציתה בבקר ומהציתה בערב ²¹ על מחבת בשמנ תעשה--מרבכת תביאנה תפני מנהת פתים תקריב רית ניחת ליהוה ²² והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם ליהוה כליל תקטר ²³ וכל מנהת כהן כליל תהיה לא תאכל ²⁴ וידבר יהוה אל משה לאמור ²⁵ דבר אל אהרן ובנו יאמר זאת תורה החטא במקום אשר תשחט העלה תשחט החטא לפני יהוה--קדש קדשים הוא ²⁶ הכהן המחטא אתה יאללה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד ²⁷ כל אשר יגע בבשרה יקרש ואשר יזה מדמה על הבנד--אשר יזה עליה חכבר במקום קדש ²⁸ וכלי חדרש אשר תבשל בו ישבר ואם בכלי נחשת בשלה ומפרק ושטף במים ²⁹ כל זכר בכהנים יאל אתה קדש קדשים הוא ³⁰ וכל חטא אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש--לא תאכל באש תשרף

זאת תורה האשם קדש קדשים הוא ² במקום אשר ישחטו את העלה ישחטו את האשם ואת דמו יירק על המזבח סביב ³ ואות כל חלבו יקריב ממן-- את האליה ואת החלב המכסה את הקרב ⁴ ואת שתי הצליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הצללים ואת היתרת על הכבד על הצליות יסירה ⁵ ותקטר אתם הכהן המזבח ⁶ והרים ממן בקמצו מסלת המנהה בכהנים יאללו במקום קדוש יאל קדש קדשים הוא ⁷ כחטא כאש--תורה אחת להם הכהן אשר יכפר בו לו יהיה ⁸ והכהן--המקריב את עלת איש

ויקרא

אל הכהן וכפר עליו הכהן על שנתו אשר שנ והוא לא ידע--ונסלח לו ⁹ אשם הוא אשם ליהוה **6** וידבר יהוה אל משה לאמור ² נפש כי תחטא ומעליה מעל ביהוה וכחש בעמיהו בפקדון או בתשומת יד או בandal או עשך את עמיהו ³ או מצא אברה וכחש בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה האדם--לחטא בהנה ⁴ וזה כי יחטא ואשם-- והשיב את הנולח אשר נול או את העשך אשר עשך או את הפקדון אשר הפקד אותו או את האברה אשר מצא ⁵ או מכל אשר ישבע עליו לשקר--ושלם אותו בראשו וחתמו יסף עליו לאשר הוא לו ותנו בוים אשמו ⁶ ואת אשמו יביא ליהוה איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן ⁷ וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה בה ⁸ וידבר יהוה אל משה לאמור ⁹ צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורה העלה הוא העלה על מוקדhaft על המזבח כל היליה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו ¹⁰ ולבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח ¹¹ וופשط את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למנהה אל מקום טהור ¹² והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה ובכדר עלייה הכהן עצים בבקר בבקר וערך עליה העלה והקטיר עליה חלבוי השלמים ¹³ אש תמיד תוקד על המזבח--לא תכבה ¹⁴ זאת תורה המנהה הקרב אתה בני אהרן לפני יהוה אל פניהם המזבח ¹⁵ והרים ממן בקמצו מסלת המנהה המזבח ריח ניחח אוכרתה--לייהוה ¹⁶ והנותרת ממנה יאללו אהרן ובני מחות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאללה ¹⁷ לא תophage חמץ חלוקם נתתי

עור העלה אשר הקריב לכחן לו יהיה ⁹ וכל מנהה מעמידה ²⁸ וידבר יהוה אל משה לאמר ²⁹ דבר אל בני ישראל לאמר המקריב את זבח שלמיו ליהוה-
יביא את קרבנו ליהוה מזבח שלמיו ³⁰ ידיו תביאנה את אשיך יהוה את חלב על חזה יביאנו-את חזה להנוף את הנופה לפני יהוה ³¹ והקثير הכהן את הצלב המזבח והיה החזה לאחרן ולבניו ³² ואת שוק הימין תנתנו תרומה לכחן מזבחיו שלמים ³³ המקריב את דם השלמים ואת הצלב- מבני אהרן לו תהיה שוק הימין למנת ³⁴ כי את חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני ישראל מזבחיו שלמיםיהם וatan אתם לאחרן הכהן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל ³⁵ זאת משתת אהרן ומשתת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לכחן ליהוה ³⁶ אשר צוה יהוה לחתם להם ביום משתתו אתם מאת בני ישראל-חקם עולם לדרתם ³⁷ זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאסם ולמלואים- ולזבח השלמים אשר צוה יהוה את משה בהר סיני ביום צותו את בני ישראל לתקריב את קרבניהם ליהוה--במדבר

8 וידבר יהוה אל משה לאמר ² קח את אהרן ואת בניו את הבנדים ואת שמן המשחה ואת פר החטאת ואת שני האילים ואת סל המצות ³ ואת כל העדה הכהל אל פתח אהל מועד ⁴ ויעש משה כאשר צוה יהוה אליו ותקהל העדה אל פתח אהל מועד ⁵ ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה יהוה לעשות ⁶ ויקריב משה את אהרן ואת בניו וירחץ אתם במים ⁷ ויתן לעלי את הכתנת ויחנן אותו באבנט וילבש אותו את המעיל ויתן לעלי את האפר ויתנאר אותו בחשב האפר ויאפר לו בו ⁸ ווישם לעלי את החשן ויתן אל החשן את האורנים ואת התמים ⁹ ווישם את המצנפת על ראשו ווישם על המצנפת אל מול פניו אשר הטעפה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחתבת- לכחן המקריב אתה לו תהיה ¹⁰ וכל מנהה בלולה בשמן וחרבב- לכל בני אהרן תהי איש אחד ¹¹ וזהת תורה זבח השלמים אשר יקריב ליהוה ¹² אם מוצות בלבilit בשמן ורקייקו מוצות משהחים בשמן וסלת מרכבת חלה בלבilit בשמן ¹³ על חלה ללחם חמץ יקריב קרבנו על זבח תודת שלמיו ¹⁴ והקריב ממנה אחד מכל קרבן תרומה ליהוה לכחן הורק את דם השלמים-לו יהוה ¹⁵ ובשר זבח תודת שלמיו- בימים קרבנו יאכל לא יניח ממנה עד בקר ¹⁶ ואם נדר או נדבה זבח קרבני- ביום הקריביו את זבחו יאכל ומחרת והנותר ממנה יאכל ¹⁷ והנותר מבשר הזבח- ביום השלישי באש שירף ¹⁸ ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה- המקריב אתו לא יחשב לו פנויל יהוה והנפש האכלת ממנה עונה לא יחשב לא יחשב אשר יגע בכל טמא לא יאכל-- באש תשא ¹⁹ ובשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל-- באש ישרף והבשר- כל טהור יאכל בשר ²⁰ והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר ליהוה ותמאתו על-ו-ונכרתה הנפש ההוא מעמידה ²¹ ונפש כי תנע בכל טמא בטמא אדם או בבהמה טמא או בכל שקו טמא ואכל מבשר זבח השלמים אשר ליהוה- ונכרתה הנפש ההוא מעמידה ²² וידבר יהוה אל משה לאמר ²³ דבר אל בני ישראל לאמר כל חלב שור וכשב ועוז- לא תאכלו ²⁴ וחלב נבלת וחלב טרפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלתו ²⁵ כי כל חלב מן הבהמה אשר יקריב ממנה אשה ליהוה-- ונכרתה הנפש האכלת מעמידה ²⁶ וכל דם לא תאכלו בכל מושבותיכם לעוף ולבהמה ²⁷ כל נפש אשר תאכל כל דם-- ונכרתה הנפש ההוא

את ציון הזהב נור הקדרש כאשר צוה יהוה את משה **26** ומסל
10 המשכה אשר שמן המשחה וימשח את המשכן
11 ואת כל אשר בו ויקרש אתם בו ימי ממנה על המזבח
12 שבע פעמים וימשח את המזבח ואת כל כליו ואת
13 הכיר ואת כנו--לקדשם **12** ויצק משמן המשחה על
14 ראש אהרן וימשח אותו לקדשו **13** ויקרב משה את
15 בני אהרן וילבשם כתנת ויחגרם את אבנט ויחבש
16 להם מנכבות--כasher צוה יהוה את משה **14** וונש
17 את פר החטאת ויסמך אהרן ובנוו את ידיהם על
18 ראש פר החטאת **15** וישחט ויקח משה את הדם וויתן
19 על קרנות המזבח סביב באצבעו ויחטא את המזבח
20 ואת הדם יצק אל יסוד המזבח ויקדשו לכפר עלייו
21 ויקח את כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת
22 הכבד ואת שתי הכליות ואת חלבן ויקטר משה
23 המזבח **24** ואת הפר ואת ערשו ואת בשרו ואה פרשו-
24 שרפ בASH מהווים למחנה כאשר צוה יהוה את משה
25 ויקרב את איל העלה ויסמכו אהרן ובנוו את
26 ידיהם--על ראש האיל **19** וישחט ויזוקק משה את
27 הדם על המזבח סביב **20** ואת האיל--נתח לנתחיו
28 ויקטר משה את הראש ואת הנתחים ואת הפרד **21**
29 ואת הקרב ואת הקרים רחץ במים ויקטר משה
30 את כל האיל המזבח על היל הוא ליריח ניחח אשה
31 הווא ליהוה כאשר צוה יהוה את משה **22** ויקרב את
32 האיל השני איל המלאים ויסמכו אהרן ובנוו את
33 ידיהם--על ראש האיל **23** וישחט ויקח משה מדמו
34 וויתן על תנוק און אהרן הימנית ועל בהן ידו הימנית
35 וועל בהן רגלו הימנית **24** ויקרב את בני אהרן וויתן
36 משה מן הדם על תנוק און הימנית ועל בהן ידם
37 הימנית ועל בהן רגלו הימנית ויזוקק משה את הדם
38 על המזבח סביב **25** ויקח את החלב ואת האליה ואת
39 כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבדר ואת
40 צוה משה אל פניהם מזבח לפניהם יהוה ומנחה בלוילה
41 ושור ואיל לשלמים לזבח לפניהם יהוה ומנחה בלוילה
42 בעומדו לפניהם יהוה נרא אליהם **5** ויקחו את אשר
43 צוה משה אל פניהם מזבח ויקרבו כל העדה
44 ויעמדו לפניהם יהוה **6** ויאמר משה וזה הדבר אשר צוה
45 ויקרא

10 וַיַּקְהֵל בְּנֵי אַהֲרֹן נְדָב וְאַבְיָהוֹא אִישׁ מִחְתָּתוֹ וַיְהִי בָּהֵן אֲשׁ וַיְשִׁמוּ עַלְיהָ קְטָרָת וַיְקִרְבּוּ לִפְנֵי יְהוָה אֲשׁ וְרָהָא-אֲשֶׁר לֹא צֹה אֶתְּמָם ² וַתֵּצֵא אֲשׁ מִלְּפָנֵי יְהוָה וְתִאֵל אֹתָם וַיְמַתּוּ לִפְנֵי יְהוָה ³ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן הַוְאָא שֶׁבְּרִי יְהוָה לְאָמֵר בְּקָרְבֵּי אֲקָדֵש וְעַל פְּנֵי כָּל הָעָם אֲכַדֵּב וְיַדְמֵ אַהֲרֹן ⁴ וַיֹּקְרֵא מֹשֶׁה אֶל מִישָׁאָל וְאֶל אַלְצָפָן בְּנֵי עֲזֹיאָלָד אַהֲרֹן וַיֹּאמֶר אֶלָּהֶם קְרֵבָו שָׂאוּ אֶת אֲחֵיכֶם מֵאֶת פְּנֵי הַקְדֵּשׁ אֶל מִחוֹן לְמִחוֹנָה ⁵ וַיֹּקְרֵבָו וַיִּשְׁאָם בְּכַתְנָתָם אֶל מִחוֹן לְמִחוֹנָה- כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה ⁶ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן וְלֹא לְעֹזֶר וְלֹא יִתְּמַרֵּב בְּנֵי רָאשֵׁיכֶם אֶל תְּפָרֵעוֹ וּבְנֵיכֶם לֹא תְּפָרְמוּ וְלֹא תִּתְמַתּוּ וְלֹא כָל הַעֲדָה יַקְצִיף וְאֲחֵיכֶם כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל- יִבְכּוּ אֶת הַשְּׁרָפָה אֲשֶׁר שְׁרָפֵי יְהוָה וְמִפְתָּח אַהֲלָמָウד לֹא תִּצְאֵו פָּנֵי תִּמְתָּמוּ- כִּי שָׁמָן מִשְׁחַת יְהוָה עַלְכֶם וַיְשַׁוְּרֵד כְּדָבָר מֹשֶׁה ⁸ וַיֹּדְבֵּר יְהוָה אֶל אַהֲרֹן לְאָמֵר ⁹ יְיַזֵּן וְשָׁכַר אֶל תְּשִׁתְּתָה אַתָּה וּבְנֵיךְ אֶתְּךָ בְּבָאָם אֶל אַהֲלָמָウד- וְלֹא תִּתְמַתּוּ קְחַת עַלְמָם לְדָרְתֵיכֶם ¹⁰ וְלֹהֲבָדֵל בֵּין הַקְדֵּשׁ וּבֵין הַחֲלָל וּבֵין הַטָּמָא וּבֵין הַטָּהוֹר ¹¹ וְלֹהֲזֹרֶת אַתָּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל- אֶת כָּל הַחֲקִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֲלֵיכֶם בַּיּוֹם מֹשֶׁה בְּנֵי הַנּוֹתָרִים קְטוּ אֶת הַמְנָה הַנּוֹתָרָת מִאֲשֶׁר יְהוָה וְאֶכְלָה מִצּוֹת אֶצְלָהָמֹזְבָּחָ כִּי קְרֵדְשִׁים הָוּא ¹³ וְאֶכְלָה מִתְּחַתְּמָה בַּמְקוּם קְדוּשָׁה כִּי תְּקַדֵּךְ וְתְּקַבֵּנְךְ הוּא מִאֲשֶׁר יְהוָה כִּי כָּן צִוָּתִי ¹⁴ וְאֶת חֹזֶה הַתְּנוּפָה וְאֶת שָׁוֹק הַתְּרָוָמָה תָּאכַלְוּ בַּמְקוּם טָהוֹר- אַתָּה וּבְנֵיךְ וְבְנֵיתִיךְ אֶתְּךָ כִּי תְּקַדֵּךְ וְתְּקַבֵּנְךְ נָתָנוּ מִזְבְּחָי שְׁלָמִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ¹⁵ שָׁוֹק הַתְּרָוָמָה וְחֹזֶה הַתְּנוּפָה עַל אֲשֶׁר יְרָא כְּבָדֵל יְהוָה אֶל כָּל הָעָם ²⁴ וְתֵצֵא אֲשׁ מִלְּפָנֵי הָעָם וְיִרְאֶה כָּל הַמִּזְבֵּחַ אֶת הַעֲלָה וְאֶת הַחֲלָבִים וְיִרְאֶל הָעָם וְיִרְנֶנוּ וַיִּפְלֹא עַל פְנֵיהם יְהוָה וְתִאֵל עַל הַמִּזְבֵּחַ כְּבָדֵל יְהוָה וְוֹתֶנה שְׁרָפֵי וַיֹּקְצִיף שְׁעִיר הַחֲטָאת דָרְשָׁנָה- וְוֹתֶנה שְׁרָפֵי וַיֹּקְצִיף

למיניו ¹⁷ ואת הocus ואת השלך ואת הינשוף ¹⁸ ואת התנסמות ואת הקאות ואת הרחם ¹⁹ ואת החסידה האנפה למינה ואת הדוכיפת ואת העטלף ²⁰ כל שערץ העופף חהלה על ארבע-שקרן הוא לכם ²¹ אך את זה תאכלו מכל שערץ העופף ההלך על ארבע אשר לא (לו) כרעם ממועל לרנגליו לנתר בהן על הארץ ²² את אלה מהם תאכלו- את הארבה למינו ואת הסלעם למיניו ואת החרגל למיניו ואת החנבן למיניו ²³ וכל שערץ העופף אשר לו ארבע רגלים-.

שקרן הוא לכם ²⁴ ול אלה הטעמו כל הנגע בנבלתם יטמא עד הערב ²⁵ וכל הנשא מנבלתם- יכbs בנדיו וטמא עד הערב ²⁶ לכל הבהמה אשר הוא מפרסת פרסה ושבע איננה שסעת ונדרה איננה מעלה- טמאים הם לכם כל הנגע בהם יטמא ²⁷ וכל הולך על כפי בכל הבהמה ההלכת על ארבע- טמאים הם לכם כל הנגע בנבלתם יטמא עד הערב ²⁸ והנשא את נבלתם- יכbs בנדיו וטמא עד הערב טמאים הימה לכם וזה לכם הטעמו בשערץ השערץ על הארץ החלה ²⁹ והעכבר והצבר למיניו ³⁰ והאנקה והכח והלטאה והחטט והתנסמות ³¹ אלה הטעמו לכם בכל השערץ כל הנגע בהם במתם יטמא עד הערב ³² וכל אשר יפל עלייו מהם במתם יטמא מכל כלי עץ או בנד או עור או שק כל כל אשר יעשה מלאכה בהם במים יובא וטמא עד הערב וטהר ³³ וכל כל הראש אשר יפל מכם האכל אשר תוכו כל אשר יטמא ואותו תשברו ³⁴ מכל האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים- יטמא וכל משקה אשר ישתה בכל כל יטמא ומכל נפש הבהמה אשר במים- שקרן הם לכם וושקרן יהיו לכם מبشرם לא תאכלו ³⁵ וכל אשר אין לו סנפיר וקשחת במים- תשקצו ³⁶ כל אשר אין לו סנפיר וקשחת במים- שקרן הוא לכם ³⁷ ואת אלה תשקצו מן העופף לא תאכלו שקרן הם את הנשר ואת הפרס ואת העזינה ¹⁴ ואת הדאה- ואת האיה למינה ¹⁵ את כל ערבות למינו ³⁸ ואת בת היונה ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ

על אלעזר ועל אהרון בני אהרון הנוטרים לאמר ¹⁷ מודיע לא אכלתם את החטה את מקום הקדש- כי קדש קדשים הוא ואתה נתן לכם לשאת את עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה ¹⁸ חן לא חובה את דמה אל הקדש פנימה אכול תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי ¹⁹ וידבר אהרן אל משה הנה היום הקריבו את חטאתם ואת עלתם לפני יהוה ותקראנה אתו כאלה ואכלתי חטא הום הייטב בעני יהוה ²⁰ וישמע משה וויטב בעני

11 **וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אליהם** דברו אל בני ישראל לאמר זאת הבהמה אשר תאכלו מכל הבהמה אשר על הארץ ³ כל מפרסת פרסה ושבעת שסע פרסת מעלה נדרה בבהמה- אתה תאכלו ⁴ אך זאת זה לא תאכלו ממלי הגרה ומפרסי הפרסה את הנמל כי מעלה נדרה הוא ופרסה איננו מפריס- טמא הוא לכם ⁵ ואת השפן כי מעלה נדרה הוא ופרסה לא יפריס טמא הוא לכם ⁶ ואת הדרנבת כי מעלה נדרה הוא ופרסה לא הדרנבת טמאה הוא ושבע ⁷ ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ושבע ⁸ מبشرם לא פרסה והוא נדר לא יגיד טמא הוא לכם ⁹ את זה תאכלו ¹⁰ ובנבלתם לא תגעו טמאים הם לכם ⁹ את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשחת במים בימים ובנהלים- אתם תאכלו ¹⁰ וכל אשר אין לו סנפיר וקשחת במים ובנהלים מכל שערץ המים ונבל נפש הבהמה אשר במים- שקרן הם לכם ¹¹ וכל אשר אין לו סנפיר וקשחת במים- תשקצו ¹² כל אשר אין לו סנפיר וקשחת במים- שקרן הוא לכם ¹³ ואת אלה תשקצו מן העופף לא תאכלו שקרן הם את הנשר ואת הפרס ואת העזינה ¹⁴ ואת הדאה- ואת האיה למינה ¹⁵ את כל ערבות למינו ³⁸ ואת בת היונה ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ

תרים או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת
וכפר עליה הכהן וטהרה

13 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר ² אדם
כי יהוה בעור בשרו שתה או ספחת או בהרת והוה
בעור בשרו לנגע צרעת-וחובא אל אהרן הכהן
או אל אחד מבני הכהנים ³ ו/orה הכהן את הנגע
בעור הבשר ושער לנגע הפך לבן ומראה הנגע
עמק מעור בשרו-גע צרעת הוא ו/orה הכהן וטמא
אתו ⁴ ואם בהרת לבנה הוא בעור בשרו ועמק אין
מראה מן העור ושערה לא הפך לבן-ו/טהר הכהן
את הנגע שבעת ימים ⁵ ו/orה הכהן ביום השביעי
והנה הנגע עומד בעינו לא פשה הנגע בעור--ו/טהרתו
הכהן שבעת ימים שנית ⁶ ו/orה הכהן אותו ביום
השביעי שנית והנה כהה הנגע וכבס בנדיו וטהר ⁷ ואם
ו/טהרתו הכהן מספחת הוא וכבס בנדיו וטהר ⁷ ואם
פשה תפשה המספחת בעור אחריו הרatto אל הכהן
לטהרתו ונדאה שנית אל הכהן ⁸ ו/orה הכהן ותנת
פשתה המספחת בעור--ו/טמאו הכהן צרעת הוא ⁹
גע צרעת כי תהייה באדם ו/orבא אל הכהן ¹⁰ ו/orה
הכהן והנה שתה לבנה בעור והוא הפכה שער לבן
ומחייבת בשער חוי בשאת ¹¹ צרעת נושנת הוא בעור
בשרו וטמאו הכהן לא יסנרכו כי טמא הוא ¹² ואם
פרוח תפרח הצרעת בעור וכסתה הצרעת את כל
עור הנגע מראשו ועד רגליו-לכל מראה עני הכהן
ו/orה הכהן והנה כסתה הצרעת את כל בשרו-
¹³ ו/orה הכהן את הנגע כלו הפך לבן טהור הוא ¹⁴ וביום
טהר את הנגע חוי יטמא ¹⁵ ו/orה הכהן את הבשר
הראות בו בשער חוי טמא הוא צרעת הוא ¹⁶ או
החי וטמאו הבשר חוי ונהפך לבן ובא אל הכהן ¹⁷
ו/orה הכהן והנה נהפך הנגע לבן-ו/טהר הכהן
את הנגע טהור הוא ¹⁸ ובשר כי יהוה בו בערו שחין

וכי יתן מים על זרע ונפל מנבלתם עליו--טמא הוא
לכם ³⁹ וכי ימות מן הבהמה אשר לכם לאכלת-
הגע בנבלתה יטמא עד הערב ⁴⁰ והאכל מנבלתה-
יכבב בנדיו וטמא עד הערב ⁴¹ וכל השערן השערן
על הארץ-שקו⁴² הוא לא יאכל כל הולך על נחון
והשערן השערן על הארץ--לא תאכלו כי שקו⁴³ הם
אל תשקו את נפשתיכם בכל השערן השערן ולא
תטמא בהם ונטמתם בהם ⁴⁴ כי אני יהוה אלהיכם
ו/תקדשتم והייתם קדשים כי קדוש אני ולא תטמאו
את נפשתיכם בכל השערן הרמש על הארץ ⁴⁵ כי
אני יהוה המעללה אתכם מארץ מצרים ליהת לכם
לאלהים והייתם קדשים כי קדוש אני ⁴⁶ זאת תורה
הבהמה והעוף וכל נפש החיים הרמשת במים ולכל
נפש השרצת על הארץ ⁴⁷ להבדיל בין הטמא ובין
טהר ובין החיים הנאכלת ובין החיים אשר לא
תאכל

12 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל בני
ישראל לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר--ו/טמאה
שבעת ימים כימי נדחת דותה הטמא ³ ובבאים השמני
ימול בשערלתו ⁴ ושלשים יום ושלשת ימים תשב
ברמי טהרה בכל קדרש לא תנגע ואל המקדש לא
תבא עד מלאת ימי טהרה ⁵ ואם נקבה תולד וטמאה
שבעים כנורתה ושמשים יום ושות ימים תשב על דמי
טהרה ⁶ ובמלאת ימי טהרה לבן או לבת תביה כבש
בן שנותו לעלה ובן יונה או תר לחטאת-אל פתח
אהל מועד אל הכהן ⁷ ו/תקריבו לפניהם יהוה וכפר
עליה וטהרה ממקר דמייה זאת תורה הילדה לזכר
או נקבה ⁸ ואם לא תמצא ידה דיה ש-ולקחה שמי

ונרפה ¹⁹ והיה במקום השחין שאות לבנה או בהרת לבנה אדרמדמת ונראה אל הכהן ²⁰ וראה הכהן והנה מראה שפל מן העור ושערה הפך לבן-ו-טמאו הכהן ²¹ ואמ בעינוי עמד הנטק ושער שחר צמה בו נרפא נגע צרעת חוא בשחין פרחה ²² ואמ יראנה הכהן והנה אין בה שער לבן ושפלה איננה מן העור והיא כהה-והסנירו הכהן שבעת ימים ²³ ואמ פשה תפשה בעור-ו-טמא הכהן אותו נגע הוא ²⁴ ואמ תחתיה תעמד הבהירת לא פשתה-צרבת השחין הוא וטהרו הכהן או בשיר כי יהיה בערו מכות אש והיתה מחייב ²⁵ וראאה נגע לבן אדרמדם-צרעת פרחה הוא בקרחתו או בנבחת המכויה בהרת לבנה אדרמדמת-או לבנה ²⁶ וראאה אתה הכהן והנה נהפק שער לבן בבהירת ומראה עמוק מן העור-צרעת הוא במכואה פרחה וטמא אותו הכהן נגע צרעת הוא ²⁷ ואמ יראנה הכהן והנה אין בבהירת שער לבן ושפלה איננה מן העור והוא כהה-בראשו נגעו ²⁸ והצרייע אשר בו הנגע בנדיו יהו פרמים וראשו יהיה פרוע ועל שפם יעתה וטמא טמא יקראי ²⁹ כל ימי אשר הנגע בו יטמא-טמא הוא ברד צרעת הוא ³⁰ ואמ תחתיה תעמד הבהירת לא פשתה בעור והוא כהה--שאת המכואה הוא וטהרו הכהן-ברב לפשטים ולצמר או אדרמדם ב开端 או בעור או בכל מלאכת ער ³¹ וודיה הנגע ירקרק או אדרמדם ב开端 או בעור או ב开端 צרעת הוא וראה הכהן את הנגע והסיר את הנגע שבעת ימים ³² וראאה הכהן את הנגע ביום השבעי כי הער ושער שחר אין בו-והסנירו הכהן את נגע הנטק שבעת ימים ³³ וראאה הכהן את הנגע ביום השבעי והוא לא פשה הנטק וללא היה בו שער צחוב ומראה יראאה הכהן את נגע הנטק והנה אין מראאה עמוק מן הער ושער שחר אין בו-והסנירו הכהן את נגע ביום השבעי ³⁴ וילח והסניר הכהן את הנטק שבעת ימים שנית ³⁵ וראאה הכהן את הנטק ביום השבעי והנה לא פשה הנטק בעור ומראאה איןנו עמוק מן העור-ו-טהור אותו הכהן וכבבש בנדיו וטהר ³⁶ ואמ פשה יפשה הנטק אשר בו הנגע והסנירו שבעת ימים שנית ³⁷ וראאה הכהן וכבבש בנדיו הכהן ³⁸ ואיש כי ימרט ראשו-קרח הוא טהור הוא ³⁹ ואמ מפאת פניו ימרט ראשו-נכח הוא טהור הוא ⁴⁰ וכי יהיה בקרחת או בנבחת גנבהו ⁴¹ וראאה אתו הכהן והנה שאות הנגע לבנה גנבהו ⁴² ומי ימרט ראשו-בראשו נגעו ⁴³ וראאה אתו הכהן והנה שאות הנגע לבנה גנבהו ⁴⁴ איש צריע הוא טמא הוא טמא יטמאו הכהן בשר ⁴⁵ והצרייע אשר בו הנגע בנדיו יהו יקראי ⁴⁶ כל ימי אשר הנגע בו יטמא-טמא הוא ברד צרעת הוא ⁴⁷ וחבניד כי יהיה בו נגע ישב מחוץ למחנה מושבו ⁴⁸ או בשתיו או צרעת ב开端 צמר או ב开端 פשתים ⁴⁹ או בשתיו או צרעת הוא ⁵⁰ וודיה את הכהן וראה הכהן את הנגע והסיר את הנגע שבעת ימים ⁵¹ וראאה את הנגע ביום השבעי כי הער ושער שחר אין בו-והסנירו הכהן את נגע הנטק שבעת ימים ⁵² וראאה הכהן את הנגע ב开端 או בעור כל אשר יעשה העור למלאה-צרעת ממארת הנגע טמא הוא ⁵³ ושרף את הבנד או את השתי או את הער ב开端 צמר או בפשטים או את כל כל הער אשר יהיה בו הנגע כי צרעת ממארת הוא באש תשרף ⁵⁴ ואם יראאה הכהן והנה לא פשה הנגע ב开端 או בשתיו או בערב או בכל כל עיר ⁵⁵ וצזה הכהן וכבבש בנדיו וטהר ⁵⁶ ואמ פשה יפשה הנטק

הכהן את הכבש האחד והקריב אותו לאשם--ואות
לן השמן והניף אתם תנופה לפני יהוה ²³ ושותח את
הכבש במקום אשר ישחט את החטאota ואות העלה--
במקום הקדש כי בחתאת חטאota הוא לכהן--קדש
קדשים הוא ²⁴ ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן
על גנו²⁵ און המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית
ועל בהן רגלו הימנית ²⁶ ולקח הכהן מלג' השמן
ויצק על כף הכהן השמאלית ²⁶ וטבל הכהן את
אצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית
והזה מן השמן באצבעו שבע פעמים לפני יהוה ²⁷
ומיתר השמן אשר על כפו יתן הכהן על תנוק און
המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו
הימנית--על דם האשם ²⁸ והנותר בשמן אשר על כף
הכהן יתן על ראש המטהר וכפער עלייו הכהן לפני
יהוה ²⁹ ועשה הכהן את החטאota וטהלה הכהן את
מטהתו ואחר ישחט את העלה ²⁰ וטהלה הכהן וטהר
העללה ואת המנחה המזבחה וכפער עליו הכהן וטהר
ואם דל הוא ואין ידו משנת--ולקח כבש אחד אשר
להנופה לכפער עלייו ועשרון סלת אחד בלוול בשמן
למנחה--ולג' שמן ²² ושתוי תרים או שני בני יונה אשר
תשיג ידו והיה אחד החטאota והאחד עללה ²³ וhabia
אתם ביום השmini לטהרותו--אל הכהן אל פתח אהל
מועד לפני יהוה ²⁴ ולקח הכהן את כבש האשם ואת
לן השמן והניף אתם הכהן תנופה לפני יהוה ²⁵
ושותח את כבש האשם ולקח הכהן מדם האשם ונתן
על תנוק און המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית
ועל בהן רגלו הימנית ²⁶ ומן השמן יצק הכהן על
כף הכהן השמאלית ²⁷ ויהוה הכהן באצבעו הימנית
מן השמן אשר על כפו השמאלית--שבע פעמים לפני
יהוה ²⁸ ונתן הכהן מן השמן אשר על כפו על תנוק
און המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן

הכהן אחורי הכבש את הנגע והנה לא הפק הנגע את
עינו והגע לא פשה--טמא הוא באש תשרפנו פחתה
הוא בקרחתו או בנהחתו ²⁶ ואמ ראה הכהן והנה
כהה הנגע אחורי הכבש אותו--וקרע אותו מן הבנד
או מן העור או מן השתי או מן הערב ²⁷ ואמ תראה
עוד בנד או בשתי או בערב או בכל כל עיר--
פרחת הוא באש תשרפנו את אשר בו הנגע ²⁸ והבנד
או השתי או הערב או כל כל עיר אשר תכבש
וסר מהם הנגע--וכבש שניית וטהר ²⁹ זאת תורה נגע
צראת בנד הצמר או הפשטים או השתי או הערב או
כל כל עיר--טהרו או לטמאו

14 וידבר יהוה אל משה לאמר ² זאת תהיה תורה
המצרע ביום טהרותו והובא אל הכהן ³ ויצא הכהן
אל מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע הצרעת
מן הצרע ⁴ וצוה הכהן ולקח למטהר שתי צפדים
חוות טהרות ועץ ארז ושני תולעת ואזוב ⁵ וצוה הכהן
ושותח את הצפור האחת--אל כל חרש על מים חיים
את הצפר היחיה יקח אתה ואת עץ הארץ ואת שני
התולעת ואת האזוב וטבל אותן ואת הצפר היחיה
ברם הצפר השחטה על המים החיים ⁷ וזהו על
המטהר מן הצרעת--שבע פעמים וטהרו ושלח את
הצפר היחיה על פניו השדה ⁸ וכבש המטהר את
בנדיו וגולח את כל שערו ורחץ במים וטהר ואחר
יבוא אל המנחה וישב מחוץ לאהלו שבעת ימים ⁹
והיה ביום השבעי יגולח את כל שערו את ראשו ואת
זקנו ואת נבת עיניו ואת כל שערו יגולח וכבש את
בנדיו ורחץ את בשרו במים--וטהר ¹⁰ ובימים השmini
יקח שני כבשים תמים וכבשה אחת בת שנתה
תמיימה ושלשה עשרנים סלת מנחה בלוולה בשמן
ולג' אחד שמן ¹¹ וטהר את הכהן המטהר את האיש
המטהר--ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד ¹² ולקח

רגלו הימנית--על מקום דם האשם ²⁹ והנותר מן השמן אשר על כף הכהן יتن על ראש המטהר--לכפר עליו לפני יהוה ³⁰ ועשה את האחד מן התרים או מן בני דיוונה מאשר תשני ידו ³¹ את אשר תשני ידו את האחד חטאת ואת האחד על-ה--על המנחה וכפר הכהן על המטהר לפני יהוה ³² זאת תורה אשר בו נגע צרעת אשר לא תשני ידו בטהרתו ³³ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר ³⁴ כי תבוא אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחוזה ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחותכם ³⁵ ובא אשר לו הבית והניד לכהן לאמר נגע נראה לי בבית ³⁶ וצוה הכהן ופנו את הבית בטרם יבא הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את הבית ³⁷ וראה את הנגע והנה הנגע בקירות הבית שקדורות ירקרקה או אדרמתה ומראייה שפל מן הquier ³⁸ ויצא הכהן מן הבית אל פתח הבית והסיניר את הבית שבעת ימים ³⁹ ושב הכהן ביום השבעה וראה והנה פשה הנגע בקירות הבית ⁴⁰ וצוה הכהן וחלצו את האבני אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל מחוץ לעיר אל מקום טמא ⁴¹ ואת הבית יקצע מבית סביב ושפכו את העפר אשר הקצו אל מחוץ לעיר אל מקום טמא ⁴² ולקחו אבני אחריות והביאו אל תחת האבניים ועפר אחר יקח ושה את הבית ⁴³ ואם ישוב הנגע ופרכ בבית אחר חלץ את האבניים ואחרי הקצות את הבית ואחרי הטוח ⁴⁴ ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית--צרעת ממאורת הוא בבית טמא הוא ⁴⁵ ונתק את הבית את אבניו ואת עציו הערב ⁹ וכל המרכיב אשר ירכב עלי הוב--יטמא ¹⁰ וכל הנגע בכל אשר יהיה תחתיו--יטמא עד הערב והנושא אותו--יכבב בנדיו ורחץ במים וטמא עד הערב ¹¹ וכל אשל יגע בו הוב וירדי לא שטף במים--יכבב בנדיו ורחץ במים וטמא עד הערב ¹² וכל חרש אשר יגע בו הוב ישבר וכל כל עז--ישטף

תורת הצרעת

15 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר ² דברו אל בני ישראל ואמרתם אליהם איש איש כי יהיה זב מبشرו--זובו טמא הוא ³ וזהת תהיה טמאתו בזובו רדר בשרו את זובו או החטים בשרו מזובו--טמאתו הוא ⁴ כל המשכב אשר ישכב עליו הוב--יטמא וככל הכלים אשר ישב עליו יטמא ⁵ ואיש אשר יגע במשכביו--יכבב בנדיו ורחץ במים וטמא עד הערב ⁶ והוישב על הכלים אשר ישב עליו הוב--יכבב בנדיו ורחץ במים וטמא עד הערב ⁷ והנגע בבשר הוב--יכבב בנדיו ורחץ במים וטמא עד הערב ⁸ וכי יrisk הוב בטהור--יכבב בנדיו ורחץ במים וטמא עד הערב ⁹ וכל המרכיב אשר ירכב עלי הוב--יטמא ¹⁰ וכל הנגע בכל אשר יהיה תחתיו--יטמא עד הערב והנושא אותו--יכבב בנדיו ורחץ במים וטמא עד הערב ¹¹ וכל אשל יגע בו הוב וירדי לא שטף במים--יכבב בנדיו ורחץ במים וטמא עד הערב ¹² וכל חרש אשר יגע בו הוב ישבר וכל כל עז--ישטף

במימים ¹³ וכי יתרה רוזב מזובו--וספר לו שבעת ימים לתרתו וככbs בנדיו ורוחן בשרו במים חיים ותהר ¹⁴ ובימים השמינוי יקח לו שני תרים או שני בני יונה ¹⁵ ובעה אתם הכהן--אחד חטא והאחד עלה וכפר עליו הכהן לפניו יהוה מזובו ¹⁶ ואיש כי תצא ממנה שכבת זרע--ורוחן במים את כל בשרו וטמא עד הערב ¹⁷ וכל בנד וכל עור אשר יהיה עליו שכבת זרע--וככbs במים וטמא עד הערב ¹⁸ ואשה אשר ישכב איש אתה שכבת זרע--ורחצנו במים וטמא עד הערב ¹⁹ ואשה כי תהיה זבה רם יהיה זבה בברשה--שבעת ימים תהיה בנדתת וככל הנגע בה יטמא עד הערב ²⁰ וכל איש תשכב עליו בנדתת יטמא וכל בשרו ובאנט בד יתגר ובענפת בד יצוף בנדיו קדרם ורוחן במים את בשרו וללבש ²¹ ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעריו עזים לחטא ואיל אחד לעלה ²² וחקירב אהרן את פר החטא אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ²³ ולקח את שני השערם והעמיד אתם לפניו יהוה פתח אהל מועד ²⁴ ונתן אהרן על שני השערם גמלות--גנול אחד ליהוה ונורל אחד לעזאל ²⁵ וחקירב אהרן את השער אשר עליה עליו הנורל ליהוה ועשה חטא ²⁶ והשער אשר עליה עליו הנורל לעזאל יעדן חיו לפניו יהוה לכפר עליו--לשלח אותו לעזאל המדברה ²⁷ וחקירב אהרן את פר החטא אשר לו וכפר בעדו ובعد ביתו ושחת את פר החטא אשר לו ²⁸ ולקח מלא המחתה נחלי אש מעל המזבח מלפנוי יהוה ומלא חפנוי קטרת סמים דקה והביא מבית לפרקת ²⁹ ונתן את הקטרת על האש לפניו יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדות--ולא ימות ³⁰ ולקח מדם הפר והוה באצבעו על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יהה שבע פעמים מן הדם--באצבעו ³¹ ושהט את שער

יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאיכם לפני יהוה הטהרו ³¹ שבת שבתון היא לכם ועניהם את נפשיכם--חיקת עולם ³² וככפר הכהן אשר ימשח אותו ואשר י מלא את ידו לכהן תחת אביו ולבש אותו בוגדי הבד בוגדי הקדש ³³ וככפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח יכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהיל יכפר ³⁴ והוא תזה זאת לכם לחיקת עולם לככפר על בני ישראל מכל חטאיהם--אחד בשנה ויעש כאשר צוה יהוה את משה

17 וידבר יהוה אל משה ² לאמור דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר צוה יהוה ³ לאמור איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או כשב או עז במחנה או אשר ישחט מוחץ במחנה ⁴ ואל פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה לפני משכנן יהוה--דם יחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב עמו ⁵ ולמען אשר יביאו בני ישראל את זבחיהם אשר הם זבחים על פני השדה והביאם ליהוה אל פתח אהל מועד אל הכהן זבחו זבחו שלמים ליהוה--אותם ⁶ וורק הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח אהל מועד ותקשיר החלב לריח ניחח ליהוה ⁷ ולא יזבחו עוד את זבחיהם לשערם אשר הם זנים אחריהם חיקת עולם תהיה זאת להם לדרתם ⁸ ואלהם תאמר--איש איש מבית ישראל ומון הנגר יגור בתוכם אשר עליה עלה או זבח ⁹ ואל פתח אהל מועד לא יביאנו לעשותו אותו ליהוה--ונכרת האיש ההוא מעמי ¹⁰ ואיש איש מבית ישראל ומון הנגר הנגר בתוכם אשר יאכל כל דם--ונתתי פנוי בנפש האכלת את הדם והכרתי אתה מקרב עמה ¹¹ כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתיו לכם על המזבח לככפר על נפשיכם כי הדם הוא בנפש יכפר ¹² על כן אמרתי לבני ישראל

החתאת אשר לעם והביאה את דמו אל מבית לכפרת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אותו על הכפרת ולפניהם חטאיהם וכון יעשה לאهل בני ישראל ומפשיעיהם לכל חטאיהם וכון יעשה לאهل מועד השכן אתם בתוך טמאתם ¹³ וכל אדם לא יהיה באهل מועד בכוא לככפר בקדש--עד צאתו וככפר בעדו ובعد ביתו ובعد כל קהל ישראל ¹⁴ ויצא אל המזבח אשר לפניו יהוה--וככפר עליו ולקח מדם הפר ומדם השער ונתן על קרנות המזבח סביב ¹⁵ וזה עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל ¹⁶ וכלה מוכפר את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב את השער החי ¹⁷ וסמך אהרן את שתי ידיו על ראש השער الحي והתודה עליו את כל עונת בני ישראל ¹⁸ ואח כל פשיעיהם לכל חטאיהם ונתן אתם על ראש השער ושלח ביד איש עתוי המדברה ¹⁹ וונשא השער עליו את כל עונתם אל ארץ נורה ושלח את השער במדבר ²⁰ ובא אהרן אל אהל מועד ופשת את בוגדי הבד אשר לבש בכוא אל הקדש והניהם שם ²¹ ורץ את בשרו במים במקום קדוש ולבש את בוגדי ויצא ועשה את עלתו ואת עלת העם וככפר בעדו ובעד העם ²² ואת חלב החטא יקטר המזבחה ²³ והמשלח את השער לעזאל--יכבש בוגדי ורץ את בשרו במים ואחריו כן ובא אל המחנה ²⁴ ואת פר החטא ואת שער החטא אשר הובא את דם לככפר בקדש--ויציא אל מוחץ במחנה ושרפו באש את ערתם ואת בשרם ואת פרשם ²⁵ והשרף אתם--יכבש בוגדי ורץ את בשרו במים ואחריו כן יבוא אל המחנה ²⁶ והוא תזה לכם לחיקת עולם בחדר השבעי בעשור לחדר תענו את נפשיכם וכל מלאכה לא תעשו--האורח והנגר הנגר בתוכם ²⁷ כי ביום זה

כל נפש מכם לא האכל דם והנרג הנר בתוככם לא
יאכל דם ¹³ וואיש מבני ישראל ומן הנרג הנר
בתוכם אשר יצוד ציד חייה או עוף אשר יאכל-ושפך
את דמו וכסחו בעפר ¹⁴ כי נפש כל בשד דמו בנפש
הוא ואמר לבני ישראל דם כל בשד לא האכל כי
נפש כל בשד דמו הוא כל אכליו יכרת ¹⁵ וכל נפש
אשר תאכל נבלה וטרפה באזורה ובנרג וככש בגדיו
ורחץ במים וטמא עד הארץ-וטהר ¹⁶ ואם לא יכbs
ובשרו לא יריחץ-ונשא עונו

18 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל בני
ישראל ואמרת אליהם אני יהוה אליהם ³ כמעשה
ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה
ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו
ובחקתיהם לא תלכו ⁴ את משפטיהם ואת חקתי
תשמרו לילכת בהם אני יהוה אליהם ⁵ ושמרתם את
חקתי ואת משפטמי אשר יעשה אתם האדים וחוי בהם
אני יהוה ⁶ איש אל כל שדר בשרו לא תקרבו
לגלות ערוה אני יהוה ⁷ ערות אביך וערות אמך לא
תגלה אמך הוא לא תגלה ערוה ⁸ ערות אשת אביך
לא תגלה ערות אביך הוא ⁹ ערות אחותך בת אביך
או בת אמך מולדת בית או מולדת חוץ-לא תגלה
ערותן ¹⁰ ערות בת בך או בת בתק לא תגלה ערותן
כי ערותך הנה ¹¹ ערות בת אשת אביך מולדת אביך
אחותך הוא-לא תגלה ערוה ¹² ערות אחות אביך
לא תגלה שאר אביך הוא ¹³ ערות אחות אמך לא
תגלה כי שאר אמך הוא ¹⁴ ערות אתי אביך לא תגלה
אל אשתו לא תקרב דרכך הוא ¹⁵ ערות כלתך לא
תגלה אשת בך הוא לא תגלה ערוה ¹⁶ ערות אשת
אחיך לא תגלה ערות אחיך הוא ¹⁷ ערות אשה ובתה
לא תגלה את בת בנה ואת בתה לא תקח לגלות
ערותה-שארה הנגה זמנה הוא ¹⁸ ואשה אל אותה

19 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל כל
עדת בני ישראל ואמרת אליהם-קדשים תהיו כי
קדוש אני יהוה אליהם ³ איש אמו ואביו תיראו
וاث שבתתי תשמרו אני יהוה אליהם ⁴ אל תפנו
אל האללים ואליהם מסכה לא תעשו לכם אני יהוה
אליהם ⁵ וכי טובחו זבח שלמים ליהוה-לרצונם
זובחו ⁶ ביום זבחכם יאכל ומחרת והנותר עד
יום השלישי באש ישרפ ⁷ ואם האכל יאכל ביום
השלישי-פנול הוא לא יריצה ⁸ ואכלו עונו ישא כי
את קדר יהוה חלל ונכרצה הנפש ההוא מעמיה ⁹
ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלת פאת שך
לקציר ולקט קצירך לא תלקט ¹⁰ וכרמך לא תעלל

לא תקח לא צדר לגלות ערotta עליה-בחייה ¹⁹ ואל
אשה בנדת טמאתך-לא תקרב לגלות ערotta ²⁰ ואל
אשת עמידך-לא תתן שכבתך לזרע לטמאתך בה
21 ומזרעך לא תתן להזביר למלך ולא תחליל את
שם אלהיך אני יהוה ²² ואת זכר-לא תשכט משכבי
אשה תועבה הוא ²³ ובכל בהמה לא תנתן שכבתך
לטמאתך בה ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה-
תבל הוא ²⁴ אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה
נטמאו הגנים אשר אני משליח מפנייכם ²⁵ וחתטמא
הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את ישבה
ושמרתם אתם את חקתי ואת משפטוי ולא תעשו
מכל התועבת האלה הארץ והנרג הנר בתוככם
27 כי את כל התועבת האל עשו אנשי הארץ אשר
לפניכם וחתטמא הארץ ²⁸ ולא תקיא הארץ אתכם
בחתטמאו אתה כאשר קאה את הגנו אשר לפניכם
29 כי כל אשר יעשה מכל התועבת האלה-ונכרצה
הנפשות העשtas מקרב עם ³⁰ ושמרתם את משמרתי
לבתי עשות מחקות התועבת אשר נעשו לפניכם
ולא תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם

98

ויקרא

ופרט כריך לא תלcket לעני ולנור התזוב אתם אני
יהוה אלהיכם ³² ולא תגנבו ולא חכחשו ולא תקרו
איש בעמיכו ³³ ולא תשבעו בשמי לשקר וחללה את
שם אלהיך אני יהוה ³⁴ לא תעask את רעך ולא תגלו
לא תלין פעלת שכיר אתה עד בקר ³⁵ לא תקלל
חרש-ולפנֵי עור לא תנתן מכם ויראת אלהיכם
אני יהוה ³⁶ לא תעשו על במשפט במדה במשקל ובמשקל
מאזני צדק אبني צדק איפת צדק והין צדק--יהיה
לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוציאתי אתכם מארץ
מצרים ³⁷ ושמורתם את כל חקתי ואת כל משפטי
ועשיהם אתם אני יהוה

20 וידבר יהוה אל משה לאמר ² ואל בני ישראל
האמר איש איש מבני ישראל ומן הנר הנר בישראל
אשר יתן מודעו למלך מות יומת עם הארץ ירנמו
באבן ³ וואני אתן את פני באיש ההוא והכרתי אותו
מרקם עמו כי מודעו נתן למלך--למען טמא את
מקדשי ולחילל את שם קדשי ⁴ ואם העלם יעלימו
עם הארץ את עיניהם מן האיש ההוא בחתו מודעו
למלך--לבלי תמיות אותו ⁵ ושמתי אני את פני באיש
ההוא ובמשפחו והכרתי אותו ואת כל הונים אחורי
לונות אחורי המלך--מרקם עמו ⁶ והנפש אשר תפנה
אל האבת ואל הידענים לונת אחורייהם--ונתתי את פני
בנפש ההוא והכרתי אותו מקרב עמו ⁷ והתקדשתם-
והייתם קדשים כי אני יהוה אלהיכם ⁸ ושמורתם
את חקתי ועשיהם אתם אני יהוה מקדשכם ⁹ כי איש
איש אשר יקלל את אביו ואת אמו--מות יומת אביו
ואמו קלל דמיו בו ¹⁰ ואיש אשר ינאף את אשת איש
אשר ינאף את אשת רעהו--מות יומת הנאף והנאפה
בבשרכם וכתבת קעקע לא תנתנו בכם אני יהוה
אל תחלל את בתק להונתה ולא תזונה הארץ
ומלא הארץ זמה ³⁰ את שבתי תשמרו ומקדשי
תיראו אני יהוה ³¹ אל תפנו אל האבת ואל הידענים

אל תבקשו לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם ³² מפני
שבה תקום והדרת פני יקון ויראת מאלהיך אני יהוה
וכי יגור אתק נר בארץכם--לא תונו אותו ³⁴ כאשר
מכם יהיה לכם חור גור אתכם ואהבת לו ³⁵ כמוך--
כי גרים היותם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם ³⁶
לא תעשו על במשפט במדה במשקל ובמשקל
מאזני צדק אבני צדק איפת צדק והין צדק--יהיה
לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוציאתי אתכם מארץ
מצרים ³⁷ ושמורתם את כל חקתי ואת כל משפטי
יהוה ¹⁷ לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיה את
עמיך ולא תsha עליו חטא ¹⁸ לא תקם ולא תטר
את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני יהוה ¹⁹ את
חקתי תשמרו--בחמותך לא תרביע כלאים שדר לא
תורע כלאים ובגד כלאים שעתנו לא יעלה עלייך
ואיש כי ישכב את אשה שכבת זרע והוא שפהה
נחרפת לאייש והפרה לא נפרה או חפש לה לננת
לה--בקורת תהיה לא יומתו כי לא חפש ²¹ והביה
את אשמו ליהוה אל פתח אהל מועד--אל אשם ²²
וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני יהוה על חטאתו
אשר חטא ונשלח לו מחתתו אשר חטא ²³ וכי תבאו
אל הארץ ונטעתם כל עץ מואכל--ווערלתם ערלו
את פריו שלש שנים יהיה לכם ערלים--לא יאכל ²⁴
ובשנה הרביעית יהיה כל פריו--קדש הלוילים ליהוה
ובשנה החמישית האכלו את פריו להסיפה לכם
תבאותו אני יהוה אלהיכם ²⁶ לא האכלו על הדם
לא תחחשו ולא תעוננו ²⁷ לא תקפו פאת ראשם
ולא תשחית את פאת זנק ²⁸ ושרט לנפש לא תננו
בבשרכם וכתבת קעקע לא תנתנו בכם אני יהוה
אל תחלל את בתק להונתה ולא תזונה הארץ
ומלא הארץ זמה ³⁰ את שבתי תשמרו ומקדשי
תיראו אני יהוה ³¹ אל תפנו אל האבת ואל הידענים

עשו שנייהם מות יומתו דמייהם בם 14 ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה--זמה הוא באש ישרפפו אותו ואתahan ולא תהיה זמה בתוככם 15 ואיש אשר יתן שכבותו בבחמה--מות יומת ואת בחמה תחתנו 16 ואשה אשר תקרב אל כל בהמה לרבעה אתה-- והרנת את האשה ואת הבחמה מות יומתו דמייהם בם 17 ואיש אשר יקח את אתו בת אביו או בת אמו וראה את ערותה והיא תראה את ערותו חסר הוא-- וכרכתו לעיני בני עםם ערות אחותו גלה עונו ישא 18 ואיש אשר ישכב את אשה דוה ונלה את ערותה את מקרה הערה והוא גלה את מקור דמייה--וכרכתו שניהם מקרוב עםם 19 וערות אחות אמך ואחות אביך לא תגלה כי את שארו הערה עונם ישאו 20 ואיש אשר ישכב את דרכו--ערות דדו גלה חטאם ישאו עיריהם ימתו 21 ואיש אשר יקח את אשה אחיו--נדיה הוא ערות אחים גלה עיריהם יהיו 22 ושמורתם את כל חקתי ואת כל משפטיו ועשיתם אתם ולא תקיאו אתם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה ולא תלכו בחקמת הגויי אשר אני משלח מפניכם כי את כל אלה עשו ואקע בם 24 ואמר לכם אתם תירשו את ארמותם ואני אנתנה לכם לרשת אתה הארץ זבת חלב ורכש אני יהוה אלהיכם אשר הבדלתי אתכם מן העמים 25 והבדלתם בין הבחמה הטהרה לטמאה ובין העוף הטמא לטהר ולא תשקצו את נשתייכם בבחמה ובעוף ובכל אשר תרמש הארץ אשר הבדלתי לכם לטמא 26 והייתם ל' קדשים כי קדוש אני יהוה ואבדל אתכם מן העמים להיות לוי 27 ואיש או אשה כי יהוה בהם אוב או ידען--מות יומתו באבן ירנמו אתם דמייהם בם

21 ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו 2 כי

נדיריהם ולכל נדבוחם אשר יקריבו ליהוה לעלה ¹⁹ לרצונכם תמים זכר--בבקר בכשבים ובעיזים ²⁰ כל אשר בו מום לא תקריבו כי לא לרצון יהוה لكم ²¹ ואיש כי יקריב זבח שלמים ליהוה לפלא נדר או לנרביה בבקר או בצאן--תמים יהוה לרצון כל מום לא יהיה בו ²² עורת או שבור או חרוץ או יבלת או גרב או ילפת--לא תקריבו אלה ליהוה ואשה לא תנתנו מהם על המזבח--ליהוה ²³ ושור ושה שרוע וקלוט--נדבה תעשה אותו ולנדר לא ירצה ²⁴ ומעוק וכחות ונתוק וכורות לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשו ²⁵ ומיד בן נכר לא תקריבו את לחם אלהיכם--מכל אלה כי מוחחתם בהם מום בהם לא ירצו לכם ²⁶ וידבר יהוה אל משה לאמר ²⁷ שור או כשב או עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ²⁸ ומיום השמני והלאה ירצה לקרben אשר ליהוה ²⁹ ושור או שה--אתו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד ³⁰ וכי תזבחו זבח תודה ליהוה--לרצונכם תזבחו ³¹ ביום ההוא יאכל לא תזחירו ממנה עד בקר אני יהוה ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אני יהוה ³² ולא תחללו את שם קדשי ונקרשתי בתוך בני ישראל ³³ המוציא אתכם מארץ מצרים ליהות לכם לאלהים אני יהוה

23 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש--אללה הם מועדי ³ ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתוון מקראי קדש כל מלאכה לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל מושבתייכם ⁴ אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדם ⁵ בחדרש הראשון בארכעה עשר לחדרש-- בין הערכבים פסח ליהוה ⁶ ובחמשה עשר יום לחדרש זהה חג המצאות ליהוה שבעת ימים מצות האכלו ⁷ ישראל ומן הנר בישראל אשר יקריב קרבנו לכל

בו ולא יהלל את מקדשי כי אני יהוה מקדש ²⁴ וידבר משה אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל **22** וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל אהרן ואל בניו וינוירו מקדשי בני ישראל ולא יהללו את שם קדשי--אשר הם מקדשים לי אני יהוה ³ אמר אליהם לדרתיכם כל איש אשר יקריב מכל זרעכם אל הקדשים אשר יקדים בני ישראל ליהוה ותמאו עליו ונברתת הנפש ההוא מלפני--אני יהוה ⁴ איש איש מזרע אהרן והוא צדוע או זב--בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר והגען בכל טמא נפש או איש אשר תצא ממנה שכבת זרע ⁵ או איש אשר יגע בכל שערן אשר יטמא לו או באדם אשר יטמא לו לכל טמאתו ⁶ נפש אשר תגע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי אם רחץ בשרו במים ⁷ ובא יאכל מן הקדשים ואחר יאכל מן הקדשים כי לחימו הוא המשמש וטהר וטהר לא יאכל לטמאה בה אני יהוה ⁸ נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני יהוה ⁹ ושמרו את משמרותיו ולא ישאו עליו חטא ומתו בו כי יחללו אני יהוה מקדש ¹⁰ וככל זר לא יאכל קדש תושב כהן ושביר לא יאכל קדש ¹¹ וככהן כי יקנה נפש קניין כספו--הוא יאכל בו וילד ביתו הם יאכלו לחימו ¹² ובות כהן--כי תהיה לאיש זר הוא בתרומות הקדשים לא האכל ¹³ ובות כהן כי תהיה אלמנה ונירושה זרע אין לה--ושבה אל בית אביה כנעוריה מלחים אביה תאכל וככל זר לא יאכל בו ¹⁴ ואיש כי יאכל קדש בשנה--ויסף חמשתו עליו ונתן לכהן את הקדש ¹⁵ ולא יהללו את קדשי בני ישראל--את אשר ירימו ליהוה ¹⁶ והשיבו אוותם עון אשמה באכלם את קדשיהם כי אני יהוה מקדש ¹⁷ וידבר יהוה אל משה לאמר ¹⁸ דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן הנר בישראל אשר יקריב קרבנו לכל

ביום הראשון מקרא קדש יהוה לכם כל מלאכת אל בני ישראל לאמר בחדר השביעי באחד לחדר עבדה לא תעשו ⁸ והקרבתם אשה ליהוה שבעת ימים ביום השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה ²⁵ כל ימים ביום השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא חעשו ⁹ וידבר יהוה אל משה לאמר ¹⁰ דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבוא אל הארץ לא עבד יהוה אשר אני נתן לכם נצרים את קצירה-והבאתם את עמר ראשית קצירכם אל הכהן ¹¹ והניף את העמר לפני יהוה לרצנכם ממחורת השבת יניפנו הכהן ¹² ועשיתם ביום הניפכם את העמר כבש תמים בן שנותו לעלה ליהוה ¹³ ומנחתו שני עשרנים סלת בלילה בשמן אשה ליהוה-ריח ניחח ונסכה יין רבעית היום ¹⁴ ולחם וקלי וכרמל לאחאלו עד עצם היום הזה-עד הביאכם את קרבן אליהם משbatotיכם ¹⁵ שבת שבתון הוא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדר בערב-מערב עד ערב השבתו שבתיכם ¹⁶ וידבר יהוה אל משה לאמר ³⁴ דבר אל בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדר השביעי הזה חנ הסכות שבעת ימים ליהוה ³⁵ ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו שבת ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני מקרא קדש יהוה ליהוה עצרת מקראותם על הלחם שבעת כבשים תמיים ליהוה ¹⁸ והקרבתם על לובח שלמים ²⁰ והניף הכהן אתם על לם הבכרים תנופה לפני יהוה על שני כבשים קדש יהוה ליהוה לכהן ²¹ וקראתם בעצם היום הזה מקרא אך בחמשה עשר יום לחדר השביעי באספכם את תבאות הארץ תחנו את חנ יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון ³⁹ ולקחתם עלם בכל מושבתיכם לדרתיכם ²² ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדר בקציך ולקט لكم ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ עבת וערבי נחל ושמחתם לפני יהוה אליהם-קצירך לא תלקט לעני ולנרג תעוז אתם אני יהוה אליהם ²³ וידבר יהוה אל משה לאמר ²⁴ דבר שבעת ימים ⁴¹ והנתם אתו חנ ליהוה שבעת ימים

בשנה חקוק עולם לדרתיכם בחדש השבעי תחנו
 ישלמנה-נפש תחת נפש ¹⁹ ואיש כי יתן מום בעמיו-
 כאשר עשה כן יעשה לו ²⁰ שבר תחת שבר עין תחת
 עין שנ תחת שנ-כasher יתן מום באדם כן ינתן בו ²¹
 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת ²² משפט אחד
 יהיה לכם כנור כארח יהוה כי אני יהוה אלהיכם
²³ וידבר משה אל בני ישראל וויצו את המקלט
 אל מחוץ למחנה וירגמו אותו אבן ובני ישראל עשו
 כאשר צוה יהוה את משה

25 וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר ² דבר
 אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ
 אשר אני נתן לכם-ושבתה הארץ שבת ליהוה ³ שש
 שנים תזרע שך ושת שנים תזרם כרמך ואספה את
 הבואת ⁴ ובשנה השביעת שבת שבתו ייה הארץ-
 שבת ליהוה שך לא תזרע וכרמך לא תזרם ⁵ את
 ספיק קציך לא תקצור ואת ענבי ניריך לא תבציר
 שנת שבתו ייה הארץ ⁶ והיו תחת הארץ לכם
 לאכללה-לך ולעבדך ולא מותך ולשכירך ולתושבך
 הנרים עמק ⁷ ולבהמתך-ולחיה אשר בארץ תהיה
 כל תבואה לאכל ⁸ וספרת לך שבע שבת שנים-
 שבע שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבת
 הימים תשע וארבעים שנה ⁹ והעברת שופר תרואה
 בחדר השבעי בעשור לחדר ביום הכפרים תעבירו
 שופר בכל ארצכם ¹⁰ וקדשתם את שנת החמשים
 שנה וקראתם דרור בארץ לכל ישוביה יובל הוא
 היה לכם ושבתם איש אל אחותו איש אל משפחתו
 השבו נו יובל הוא שנת החמשים שנה-תהייה לכם
 לא תזרעו-ולא תקצרו את ספיקתך ולא תבצרו את
 נוריה ¹¹ כי יובל הוא קדרש תהיה לכם מן השדה-
 האכלו את התבואה ¹² בשנת היובל זאת תשבו
 איש אל אחותו ¹³ וכי תמכרו ממכר לעמיך או קנה
 מיד עמיך-אל תנו איש את אחיו ¹⁴ במספר שנים

ויקרא

אתו ⁴² בסכת השבו שבת ימים כל האורח בישראל
 ישבו בסכת ⁴³ למען ידעו דרתיכם כי בסכות
 הושבתו את בני ישראל בחוץ אוthem מארץ מצרים
 אני יהוה אלהיכם ⁴⁴ וידבר משה את מעדי יהוה אל
 בני ישראל

24 וידבר יהוה אל משה לאמר ² צו את בני ישראל
 ויקחו אליך שמן זית זך כתית-למאור להעלת נר
 תמיד ³ מחוץ לפרקת העדרת באהל מועד יערך
 אותו אחרין מערב עד בקר לפניו יהוה-תמיד חקkt
 עלם לדרתיכם ⁴ על המנורה הטהורה יערך את
 הנרות לפניו יהוה תמיד ⁵ ולקחת סלת-ואפית אתה
 שתום עשרה חלות שני עשרנים יהיה חתלה האחת ⁶
 ושמת אותם שתים מערכות הש המערכות על השלחן
 הטהר לפניו יהוה ⁷ ונתת על המערכות לבנה וכלה
 והיתה ללחם לאוצרהasha ליהוה ⁸ ביום השבת
 ביום השבת יערכנו לפניו יהוה-תמיד מאת בני
 ישראל ברית עולם ⁹ והויה לאחרן ולבני ואכלתו
 במקום קדש כי קדש קדשים הוא לו מאשי יהוה-
 חוק עולם ¹⁰ ויצא בן איש ישראל וויצא בן איש
 מצרי בתוך בני ישראל וויצא במחנה בן הישראלית
 ואיש הישראלי ¹¹ וויקב בן האשה הישראלית את
 השם ויקל ויביאו אותו אל משה ושם אמרו שלמיה
 בת דברי למטה דין ¹² וויניחו במשמר לפרש להם
 על פי יהוה ¹³ וידבר יהוה אל משה לאמר ¹⁴ הוציא
 את המקלל אל מחוץ למחנה וסמכו כל השמעים
 את ידיהם על ראשו ורגמו אותו כל העדה ¹⁵ ואל
 בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקל אל יהו
 ונשא חטאו ¹⁶ ונקב שם יהוה מות יומת רגמו
 בו כל העדה כנור כארח-בנקבו שם יומת ¹⁷ ואיש
 כי יכה כל נפש אדם-מות יומת ¹⁸ ומכה נפש בהמה

אחר היובל תקנה מאות עמייך במספר שני תבאות ומכר לך ¹⁶ לפי רב הימים תרבה מקנותו ולפי מעט תקח מהתו נשך ותרבותך ויראת מלאחיך וחוי אחיך העם ³⁷ את כספך--לא תתן לו בנשך ובmercbitה לא תתן אכלך ³⁸ אני יהוה אלדיכם אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים--לחתת לכם את ארץ כנען להוות לכם לאללים ³⁹ וכי ימוך אחיך עמק ונמכר לך--לא תעבד בו עבדת עבד ⁴⁰ כשכיר כתושב יהה עמק עד שנת היבל יעבד עמק ⁴¹ ויצא מעמק--הוא ובנו עמו ושב אל משפחתו ואל אחוזת אבתו ישב ⁴² כי עבדיו הם אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים לא ימכרו ממכורת עבד ⁴³ לא תרדה בו בפרק ויראת מלאחיך ⁴⁴ ועבדך ואחותך אשר יהיו לך מאת הנויים אשר סביבתיכם--מהם תקנו עבד ואמה ⁴⁵ וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחזה ⁴⁶ והתנהלתם אתם לבנייכם אחריכם לרשות אחזה-- לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני ישראל אל איש באחיזה לא תרדה בו בפרק ⁴⁷ וכי תשיג יד נור ותושב עמק ומך אחיך עמו ונמכר לנור תושב עמק או לעקר משפחחת נור ⁴⁸ אחרי נמכר נאלת תהיה לו אחד מאחיזו ינאלו ⁴⁹ או דדו או בן דדו ינאלו או משאר וזהה נאלת עד חם שנת היובל ויצא ביבל ממכריו ביד הקנה אותו עד שנת היובל והשיב לו--והיה ושב לאחזה ²⁹ ואם לא מצאה ידו די השיב לו--ויהי אשר בעיר אדריאן ⁵⁰ ואיש כי ימכר בית מושב עיר חומה- ושה לאחזה ²⁹ ואיש כי ימכר בית מושב עיר חומה- והזיה נאלת עד חם שנת ממכריו ימים תהיה נאלת עם קנהו משנת המכריו לו עד שנת היובל והיה כספ ממכריו במספר שנים כימי שכיר והיה עמו ⁵¹ אם עוד רבota בשנים--לפיין ישיב נאלתו מכסף מקנותו ואמ מעת נשאר בשנים עד שנת היובל--וחשב לו כפי שניו ישיב את נאלתו ⁵³ כשכיר שנה בשנה יהוה עמו לא ירדנו בפרק לענייך ⁵⁴ ואם לא ינאל באלה-- עולם תהיה ללוים ³³ ואשר ינאל מן הלויים ויצא ממכר בית עיר אחזה ביבל כי בתו ערי הלויים הוא אחוזתם בתוך בני ישראל ³⁴ ושרה מנדרש ערייהם לא ימכר כי אחוזת עולם הוא להם ³⁵ וכי ימוך אחיך אני יהוה אלדיכם

לא תעשו לכם אלילים ופסל ומצבה לא תקימו יتن פניו ²¹ ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו לשמע לי- לכם ובן משבית לא תנתנו בארצכם להשתהות ויסփתי עליכם מכח שבע כחთאותיכם ²² והשלחתו עליה כי אני יהוה אלהיכם ² את שבתתי תשמרו בכם את חיות השדה וshallה אתכם והכrichtה את מקדשי תזרוא אני יהוה ³ אם בתקתי תלכו ואת בחתםכם והמעיטה אהכם ונשמי דרכיכם ²³ ואם בחתםכם והמעיטה אהכם ונשמי דרכיכם ²⁴ והלכתי מוצווי תשמרו ועשיתם אתם ⁴ ונתתי נשמייכם בעתם באלה- לא תוסרו לי והלכתם עמי קרי ²⁴ והלכתי נתנה הארץ יבולה ועז השדה יتن פניו ⁵ והשיג אך אני עמכם בקרוי והכrichtי אתכם נם אני שבע על לכם דיש את בציר ובציר ישיג את זרע ואכלתם חתאותיכם ²⁵ והבאתי עליכם חרב נקמת נקמת ברית ונאסתהם אל ערים ושלוחתי דבר בתוככם ונתתם ללחמכם לשבע וושבתם לבטח בארצכם ⁶ ונתתי שלום בארץ ושבתם ואין מחריד והשבתי היה רעה ביד איבר ²⁶ בשברתי לכם מטה לחם ואפו עשר מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם ⁷ ורדפתם את נשים לחמכם בתנור אחד והשיבו לחמכם במשקל ואכלתם ולא תשבעו ²⁷ ואם בזאת- לא תשמעו לי והלכתם עמי בקרוי ²⁸ והלכתי עמכם בחמת קרי וישראלתיכם אף אני שבע על חתאותיכם ²⁹ ואכלתם לחרב ⁹ ופניתי אליכם- והפרירתי אתכם והרביתי אתכם והקימתי את בריתוי אתכם ¹⁰ ואכלתם יישן מהה אמא והמא מכם רבבה ורדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרב ⁹ ופניתי אליכם- והפרירתי אתכם והרביתי אתכם והקימתי את בריתוי אתכם ¹⁰ ואכלתם יישן נוישן ומפני חדש תוציאו ¹¹ ונתתי משכני בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם ¹² וחתה הלחכתי בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם ¹³ אני יהוה אליכם אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים מחיות להם עבדים ואשבר מטה עליכם ואולד אתכם קוממיות ¹⁴ ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצוות האלה ¹⁵ ואם בחקתי תמאסו ואם את משפטי תגעל ונשכם לבלתו עשות את כל מצוות להפרכם את בריתוי ¹⁶ אף אני עשה זאת לכם והפרקתי עליכם בהלה את השחתה ואת הקדחת מכלות עיניהם ומידכת נפש וזרעתם לריק זרעכם ואולדתיהם איביכם ¹⁷ ונתתי פנוי בכם וננפתם לפנוי איביכם ורדדו בכם שנאיכם ונסתם ואין רדף אתכם ¹⁸ ואם עד אלה- לא תשמעו לי ויסփתי ליסרה אתכם שבע על חתאותיכם ¹⁹ ושברתי את גנוון עזם ונתתי את שמייכם כברזול ואת ארצכם כנחשה ²⁰ ותם לריק חכם ולא תנתן ארצכם את יבולה ועז הארץ לא

מעלו כי ואף אשר הלו עמי בקרדי ⁴¹ אף אני אלך
 עםם בקרדי והבאתי אתכם ארץ איביהם או איז יכנע
 לבכם הארץ ואו ירצו את עונם ⁴² זכרתי את בריתך
 יעקב ואף את בריתך יצחק ואף את בריתך אברהם
 אוצר-והארץ אזכור ⁴³ והארץ תעזוב מהם ותרוץ את
 שבתתיה בהשמה מהם והם ירצו את עונם יען וביען-
 במשפטם מאסו ואת חקתי נעה נפשם ⁴⁴ ואף גם זאת
 בהיותם בארץ איביהם לא מאסתיהם ולא געליהם
 כלתם-להפר בריתך אתם כי אני יהוה אלהים
 זכרתי להם ברית ראשונים אשר הוציאתי אתם ⁴⁵
 מארץ מצרים לעני הנזום להיות להם לאלהים-
 אני יהוה ⁴⁶ אלה החוקים והמשפטים והתורת אשך
 נתן יהוה בינו ובין בני ישראל--בבר סיני ביד משה
27 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל בני
 ישראל ואמרת אליהם איש כי פלא נדר--בערך
 נפשת ליהוה ³ והיה ערך הוכר מבן עשרים שנה
 ועד בן ששים שנה והיה ערך חמשים שקל כסף--
 בשקל הערך ⁴ ואם נקבה הוא--והיה ערך שלשים
 שקל ⁵ ואם מבן חמיש שנים ועד בן עשרים שנה--והיה
 ערך הוכר עשרים שקלים ולנקבה עשרה שקלים
⁶ ואם מבן חדש ועד בן חמיש שנים--והיה ערך
 הוכר חמישה שקלים כסף ולנקבה ערך שלשת
 שקלים ⁷ ואם מבן ששים שנה ומעלה אם זכר
 והיה ערך חמישה עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים
⁸ ואם מך הוא מערך--והעמידו לפני הכהן והעריך
 אותו הכהן על פי אשר תשיג יד הנדר--יעירכו הכהן
⁹ ואם בבחמה--אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל
 אשר יתן ממנה ליהוה יהוה קדש ¹⁰ לא יחליפנו ולא
 ימיר אותו טוב ברע--או רע בטוב ואם המר ימיר
 בבחמה בבחמה והיה הוא ותמורתו יהוה קדש ¹¹
 ואם כל בבחמה טמא אשר לא יקריבו ממנה קרבן

לייהוה--והעמיד את הבחמה לפני הכהן ¹² והעריך
 הכהן אתה בין טוב ובין רע כערך הכהן כן יהיה
¹³ ואם נאל יגאלנה--ויסוף חמישתו על ערךך ¹⁴ ואיש
 כי יקחש את ביתו קדש ליהוה--והעריכו הכהן בין
 טוב ובין רע כאשר יעריך אותו הכהן כן יקום ¹⁵
 ואם המקדיש--יגאל את ביתו ויסוף חמישתו כספ-
 ערךך עלייו--והיה לו ¹⁶ ואם משדרה אחותו יקדריש
 איש ליהוה--והיה ערך לפיו ורעו ורע חמר שערים
 בחמשים שקל כספ ¹⁷ אם משנת היבול יקדריש שדרהו--
 בערךך יקום ¹⁸ ואם אחר היבול יקדריש שדרהו--
 וחשב לו הכהן את הכספי על פי השנים הננותרת עד
 שנת היבול וננדע מערכך ¹⁹ ואם נאל נאל את השדרה
 המקדיש אותו ויסוף חמישתו כספ ערךך עלייו--יקום לו
²⁰ ואם לא יגאל את השדרה ואם מכר את השדרה לאיש
 אחר--לא יגאל עוד ²¹ והיה השדרה בצאתו ביבול
 קדרש ליהוה--כשדרה החזרם לכחן תהיה אחותו ²²
 ואם את שדרה מקנתו אשר לא משדרה אחותו--יקדריש
 ליהוה ²³ וחשב לו הכהן את מכסת הערך עד שנת
 היבול ונתן את הערך ביום ההוא קדרש ליהוה ²⁴
 בשנת היבול ישוב השדרה לאשר קנהו מאותו--לאשר
 לו אחותה הארץ ²⁵ וככל ערךך--יהיה בשקל הקדרש
 עשרים גירה יהוה השקל ²⁶ אך בכור אשר יבכר
 ליהוה בבחמה--לא יקדריש איש אותו אם שור אם שה
 ליהוה הוא ²⁷ ואם בבחמה הטמאה ופלה בערך
 ויסוף חמישתו עליו ²⁸ ואם לא יגאל ונמכר בערך
 אך כל חרם אשר יחרם איש ליהוה מכל אשר לו
 מארם ובבחמה ומשדרה אחותו--לא ימכר ולא יגאל
 כל חרם קדשים הוא ליהוה ²⁹ כל חרם אשר
 יחרם מן האדם--לא יפדה מות ימות ³⁰ וכל מעשר
 הארץ מזורע הארץ מפורי הארץ--לייהוה הוא קדרש
 ליהוה ³¹ ואם נאל יגאל איש ממעשרו--חמשתו יסוף

עליו³² וכל מעשר בקר וצאן וכל אשר יعبر תחת
השבט--העשירי יהיה קדש ליהוה ³³ לא יבקר בין
טוב לרע ולא ימירנו ואם המר ימירנו והוא הוא
ותמורתו יהיה קדש לא יגאל ³⁴ אלה חמצות אשר
צוה יהוה את משה--אל בני ישראל בהר סיני

שמות מבן עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ²⁵ פקדיהם למטה נד--חמשה וארבעים אלף ושמאות וחמשים ²⁶ לבני יהודה תולדתם למשפחתם לביתם אביהם במספר שמota מבן עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ²⁷ פקדיהם למטה יהודה--ארבעה ושבעים אלף ושמאות ²⁸ לבני יששכר תולדתם למשפחתם לבית אביהם במספר שמota מבן עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ²⁹ פקדיהם למטה יששכר--ארבעה וחמשים אלף וארבעה מאות ³⁰ לבני זבולון תולדתם למשפחתם לבית אביהם במספר שמota מבן עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ³¹ פקדיהם למטה זבולון--שבעה וחמשים אלף וארבעה מאות ³² לבני יוסף לבני אפרים תולדתם למשפחתם לבית אביהם במספר שמota מבן עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ³³ פקדיהם למטה אפרים--ארבעים אלף וחמש מאות ³⁴ לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אביהם במספר שמota מבן עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ³⁵ פקדיהם למטה מנשה--שנים ושלשים אלף ומאותים ³⁶ לבני בנימין תולדתם למשפחתם לבית אביהם במספר שמota מבן עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ³⁷ פקדיהם למטה בנימין--חמשה ושלשים אלף וארבעה מאות ³⁸ לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אביהם במספר שמota מבן עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ³⁹ פקדיהם למטה דן--שנים ושים אלף ושבע מאות ⁴⁰ לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית אביהם במספר שמota מבן עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ⁴¹ פקדיהם למטה אשר--אחד וארבעים אלף וחמש מאות ⁴² בני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אביהם במספר שמota מבן עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ⁴³ פקדיהם למטה נפתלי--שלשה וחמשים אלף וארבעה מאות ⁴⁴ אלה הפקדים אשר

1 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחדר השני בשנה השניה לצאתם מארץ מצרים--לאמר ² שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם לבית אביהם--במספר שמota כל זכר לגולגולתם ³ מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל--תפקדו אתם לצבאתם אתה ואחרון ⁴ ואתכם יהו איש איש למטה--איש ראש לבית אבתו הו ⁵ ואלה שמota האנשין אשר יעדו אתכם לרואן אל-צור בן שדיור ⁶ לשמעון שלמייאל בן צוריישדי ⁷ ליהודה נחשותון בן עמינדב ⁸ ליששכר נתנאן בן צווער ⁹ לזבולון אליאב בן חלן ¹⁰ לבני יוסף--לאפרים אלישמע בן עמייהוד למנשה נמליאל בן פרדה-צור ¹¹ לבנימן אבידן בן גדען ¹² לדן אחיעזר בן עמיישדי ¹³ לאשר פנאייל בן עכרן ¹⁴ לנדר אליסף בן דעואל ¹⁵ לנפתלי אחירע בן עיןן ¹⁶ אלה קרייאי (קריוא) העדה נשאי מותות אבותם ראשי אלפי ישראל הם ¹⁷ ויקח משה ואחרון את האנשין האלה אשר נקבעו בשם ¹⁸ ואת כל העדה הקהילו באחד לחדר השני ויתילדו על משפחתם לבית אביהם במספר שמota מבן עשרים שעה ומעלה--לגולגולתם ¹⁹ כאשר צוה יהוה את משה ויפקדים במדבר סיני ²⁰ ויהיו בני רואן בכיר ישראל תולדתם למשפחתם לבית אביהם במספר שמota לגולגולתם--כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא ²¹ פקדיהם למטה רואן--ששה וארבעים אלף וחמש מאות ²² לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית אביהם פקדיו במספר שמota לגולגולתם--כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא ²³ פקדיהם למטה שמעון--תשעה וחמשים אלף ושלש מאות ²⁴ לבני גדר תולדתם למשפחתם לבית אביהם במספר

פקד משה ואהרן ונשיי ישראל--שנים עשר איש איש אחד לבית אבותיו היו 45 ויהיו כל פקודי בני שמעון שלמיאל בן צוריישדי 43 וצבאו ופקדיהם-- ישראל לבית אבותם מבן עשרים שנה ומעלה כל תשעה וחמשים אלף ושלוש מאות 44 ומטה גנד ונשיית צבא בישראל 46 ויהיו כל הפקדים--שש מאות יצא גנד אליסף בן רעואל 45 וצבאו ופקדיהם-- חמישה וארבעים אלף ותשש מאות וחמשים 46 כל אלף ושלוש אלפים וחמש מאות וחמשים 47 ותלויים חמישה וחמשים אלף ותשש מאות וחמשים 48 כל למטה אבותם--לא הפקדו בתוכם וידבר יהוה אלף וארבע מאות וחמשים--לצבאותם ושנים יסעו 49 אל משה לאמר 49 אך את מטה לוי לא הפקד ואת ראשם לא תשא בתוך בני ישראל 50 ואת הפקד את ונשע אהל מועד מנהנה הלוים בtower המנתן כאשר יהנו בן יסעו איש על ידו לדגלויהם 48 דגלו מנהנה הלויים על משכן העדה ועל כל כליו ועל כל אשר לוי--המה ישאו את המשכן ואת כל כליו והם ישרתו אפרים לצבאותם ימה ונשיית לבני אפרים אלישמע וסביב למשכן יהנו 51 ובבנש המשכן יורידו אתו בן עמיהוד 49 וצבאו ופקדיהם--ארבעים אלף וחמש מאות 50 ועליו מטה מנשה ונשיית לבני מנשה נמליאל בן פרהצור 51 וצבאו ופקדיהם--שנים ושלושים אלף יומת 52 וחנו בני ישראל איש על מנהנה ואיש על דגלו לצבאותם 53 וחלוים יהנו סביב למשכן העדה ומאותם 52 ומטה בניין ונשיית לבני בניין אבידן בן גנדען 53 וצבאו ופקדיהם--חמשה ושלושים אלף ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל ושמרו הלויים וארכע מאות 54 כל הפקדים למתנה אפרים מאת אלף ושמנת אלפים ומאת--לצבאותם ושלושים יסעו 54 אשר צוה יהוה את משה--כו עשו

2 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ^{לאמר} ² איש על דגלו באתה לבית אבכם יהנו בני ישראל מנגד סכיב לאهل מועד יהנו ³ והחנים קדמה מורתה דגל מחנה יהודה לצבאותם ונשיא ^{לבני יהודה} נחנון ⁴ בן עמנידך ⁴ וצבאו ופקדיהם - ארבעה ושביעים אלף ושמ מאות ⁵ והחנים עליו מטה ישכר ונשיא לבני ישכר נתןאל בן צווער ⁶ וצבאו ופקדיו - ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות ⁷ מטה זבולון ⁸ ונשיא ^{לבני זבולון} אלעב בן חלן ⁸ וצבאו ופקדיו - שבעה וחמשים אלף וארבע מאות ⁹ כל הפקדים למחנה יהודה מאות אלף ושמינים אלף וששת אלפים וארבע מאות -- לצבאותם ראשונה יסעו ¹⁰ דג' מחנה ראובן תימנה לצבאותם ונשיא ^{לבני ראובן} אליעזר בן שדרואור ¹¹ וצבאו ופקדיו -- ששה ארבעים אלף

22 פקידיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה פקידיהם שבעת אלפים וחמש מאות ²³ משפחתי הנרשמי אחורי המשכן יחנו ימה ²⁴ ונשוא בית אב לנשני אלסף בן לאל ²⁵ ושמורת בני גרשון באهل מועד המשכן והאהל מכסחו--ומסך פתח אהל מועד ²⁶ וקלעי החצר ואת מסך פתח החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריו לכל עבדתו ²⁷ ולקחת משפחתי העמראמי ומשפחתי היזחראי ומשפחתי החברני ומשפחתי העזיאלי אלה הם משפחתי הקהתי ²⁸ במספר כל זכר מבן חדש ומעלה--שמנת אלפים ושמאות שמרי שומרת הקדש ²⁹ משפחתי בני קהת יחנו על ירך המשכן תימנה ³⁰ ונשוא בית אב למשפחתי הקהתי אלצפן בן עזיאל ³¹ ושמרתם הארן והשלוחן והמנרה והמזבחת וכלי הקדש אשר ישרתו בהם והמסך--וכל עבדתו ³² ונשוא נשאי הלווי אלעזר בן אהרן הכהן פקדת שמרי שומרת הקדש ³³ לмерריי--משפחתי המחלוי ומשפחתי המושוי אלה הם משפחתי מרריי ³⁴ ופקידיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה--ששת אלפים ומאותים ³⁵ ונשוא בית אב למשפחתי מרריי צוריאל בן אביהיל על ירך המשכן יחנו צפנה ³⁶ ופקדת שומרת בני מרריי--קרשי המשכן ובריחיו ועמדיו ואדרנו וכל כליו-- וכל עבדתו ³⁷ ועמדרי החצר סביב ואדרניהם ויתרתם ומיתריהם ³⁸ והתנים לבני המשכן קדמה לפני אהל מועד מזרחה משה ואהרן ובניו שומרת משמרת המקדש למשמרת בני ישראל והזור הקרב יומת ³⁹ כל פקודי הלויים אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה--למשפחותם כל זכר מבן חדש ומעלה שניים ושערים אלף ⁴⁰ ויאמר יהוה אל משה פקד כל בכר זכר לבני ישראל מבן חדש ומעלה ושה את מספר שמותם ⁴¹ ולקחת את הלויים לי אני יהוה תחת כל

צוה יהוה את משה כן חנו לדגניהם וכן נסעו--איש למשפחתי על בית אבתו **3** ואלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את משה--בבחר סיני ² ואלה שמות בני אהרן הכהן נדב ואביהוא אלעזר ואותמר ³ אלה שמות בני אהרן הכהנים המשחמים--אשר מלא ים לכהן ⁴ וימת נדב ואביהוא לפני יהוה בהקרבתם אש זורה לפני יהוה במדבר סיני ובנים לא היו להם ויכהן אלעזר ויאתמר על פניו אהרן אביהם ⁵ וידבר יהוה אל משה לאמר ⁶ הקרב את מטה לוי והעמדת אותו לפני אהרן הכהן ושרתו אותו ⁷ ושמרו את שומרתו ואת שומרת כל העדה לפני אהל מועד--לעבד את עבדת המשכן ⁸ ושמרו את כל כל אהל מועד ואת שומרת בני ישראל--לעבד את עבדת המשכן ⁹ ונתחה את הלויים לאהרן ולבניו נתונם המהלו מאה בני ישראל ¹⁰ ואת אהרן ואת בניו תפקד ושמרו את כהנים והזור הקרב יומת בו ידבר יהוה אל משה לאמר ¹¹ ואני הנה לקחתי את הלויים מתחם בני ישראל תחת כל בכור פטר רחם מבני ישראל והיו לי הלויים ¹² כי לי כל בכור--ביום הכתី כל בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל בכור בישראל מادرם עד בהמה לי יהיו אני יהוה ¹³ וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר ¹⁴ פקד את בני לוי לבית אבתם למשפחותם כל זכר מבן חדש ומעלה תפקדם ¹⁵ ויפקד אתם משה על פי יהוה כאשר צוה ¹⁶ זיויהו אלה בני לוי בשמותם--גרשון וקהת ומרריי ¹⁷ ואלה שמות בני גרשון למשפחותם--לבני ושמי ¹⁸ ובבו קהת למשפחותם--עמרם ויצחר חבירון ועזיאל ¹⁹ ובני מררי למשפחותם--מחלוי ומושוי אלה הם משפחתי הלווי לבית אבתם ²¹ לנשון--משפחתי הלבני ומשפחתי השמעי אלה הם משפחתי הנרשמי

בכר בבני ישראל ואת בהמת הלויים תחת כל בכור
 כלה אל מכסה עור תחש וננתנו על המוט וועל
 מזבח הזבח יפרשו בנד תכלת וכוסו אותו במכסה
 עור תחש ושמו את בדיו ¹² ולקחו את כל כלי השרת
 אשר ישרתו בם בקדש וננתנו אל בנד תכלת וכוסו
 אותם במכסה עור תחש וננתנו על המוט ¹³ ודרשו
 את המזבח ופרשו עלייו בנד ארנמן ¹⁴ וננתנו עלייו
 את כל כליו אשר ישרתו עלייו בהם את המחתת את
 המזולנת ואת הייעם ואת המזרקה--כל כלי המזבח
 ופרשו עלייו כסוי עור תחש--ושמו בדיו ¹⁵ וכלה
 אהרן ובנוו לכסת את הקדרש ואת כל קדרש
 בנסח המהנה ואחריו כן יבוא בני קהת לשאת ולא
 יגעו אל הקדרש ומתו אלה משה בני קהת באهل
 מועד ¹⁶ ופקדת אלעזר בן אהרן הכהן שמן המאור
 וקטרת הסמים ומנתת החמידר ושםן המשחה פקדת
 כל המשכן וכל אשר בו בקדש ובכלייו ¹⁷ וידבר
 יהוה אל משה ואל אהרן לאמר ¹⁸ אל חכrichtו את
 שבט משפחת קהתי מtower הלויים ¹⁹ וזאת עשו להם
 וחיו ולא ימתו בנשיהם את קדרש הקדשים אהרן ובנוו
 יבוא ושמו אותם איש איש על עבדתו ואל משה ²⁰
 ולא יבוא לראות כבלי עאת הקדרש ומתו ²¹ וידבר
 יהוה אל משה לאמר ²² נשא את ראש בני נרשון--
 נם הם לבית אבתם למשפחתם ²³ מבן שלשים שנה
 ומעלה עד בן חמשים שנה--תפקד אותם כל הבא
 לצבאו צבא לעבד עבדה באهل מועד ²⁴ זאת עבדת
 משפחת הנרשוני--לעבד ולמשא ²⁵ ונשאו את ירידעת
 המשכן ואת אהל מועד מכסהו ומכסה התחש אשר על
 עלייו מלמעלה ואת מסך--פתח אהל מועד ²⁶ ואת
 כל עבדתם ואת כל אשר יעשה להם ועבדו ²⁷ על

שמנה אשר ישרתו לה בהם ¹⁰ ונתנו אתה ואת כל
 בכמת בני ישראל ⁴² ופקד משה כאשר צוה יהוה
 אותו את כל בכור בבני ישראל ⁴³ ויהי כל בכור זכר
 במספר שמת מבן חדש ומעלה--לפקודיהם שנים
 ועשרים אלף שלשה ושבעים ומאותם ⁴⁴ וידבר יהוה
 אל משה לאמר ⁴⁵ קח את הלויים תחת כל בכור
 בבני ישראל ואת בהמת הלויים תחת בהמתם והוא
 לי הלויים אני יהוה ⁴⁶ ואת פרדיי השלשה והשבעים
 והמאטים--העדפים על הלויים מבכור בבני ישראל ⁴⁷
 ולקחת חמשת חמשת שקליםים--לגולגת בשקל הקדרש
 תקח עשרים גראה השקל ⁴⁸ ונתתת הכסף לאהרן
 ולבניו--פרדיי העדרפים בהם ⁴⁹ ויקח משה את כסף
 הפדיום--מאת העדרפים על פרדיי הלויים ⁵⁰ מאות
 בכור בבני ישראל--לקח את הכסף חמישה וששים
 ושלש מאות אלף--בשקל הקדרש ⁵¹ וויתן משה את
 כסף הדרפים לאהרן ולבניו--על פי יהוה אשר צוה
 יהוה את משה

4 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר ² נשא
 את ראש בני קהת מtower בני לוי--למשפחתם לבית
 אבתם ³ מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים
 שנה--כל בא לצבא לעשות מלאה באهل מועד ⁴
 זאת עבדת בני קהת באهل מועד--קדש הקדשים
 ובא אהרן ובנוו בנסח המהנה והורדנו את פרכת
 המסק וכוסו בה--את אהרן העדרה ⁶ וננתנו עלייו כסוי
 עור תחש ופרשו בנד כליל תכלת מלמעלה ושמו
 בדיו ⁷ ועל שלחן הכפים יפרשו בנד תכלת וננתנו
 עלייו את הקערת ואת הכפת ואת המנקות ואת קשות
 התנסך ולחם התמיד עלייו יהוה ⁸ ופרשו עליהם בנד
 תולעת שני וכוסו אותו במכסה עור תחש ושמו את
 בדיו ⁹ ולקחו בנד תכלת וכוסו את מנרת המאור
 ואת נרתיה ואת מלקחיה ואת מחתתיה ואת כל כל

ונשייאו ישראל--את הלוים למשפחתם ולביתם אביהם
47 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמישים שנה כל
הבא לעבד עבדת עבדה ועבדת משא--באהל מועד
48 ידינו פקידיהם--שנתנו אלפיים וחמש מאות ושמינים
49 על פי יהוה פקד אותם ביד משה--איש איש על
עבדתו ועל משאו ופקידי אשר צוה יהוה את משה
עבדתו ועל משאו ופקידי אשר צוה יהוה את משה
5 וידבר יהוה אל משה לאמר ² צו את בני ישראל
וישלחו מן המחנה כל צרווע וכל זב וכל טמא לנפש
3 מזוכר עד נקבה תשלהו אל מחוין למחנה תשלהום
ולא יטמאו את מחניהם אשר אני שוכן בחותם ⁴ ויעשו
כן בני ישראל וישלחו אותם אל מחוין למחנה כאשר
דבר יהוה אל משה כן עשו בני ישראל ⁵ וידבר יהוה
אל משה לאמר ⁶ דבר אל בני ישראל איש או אשה כי
יעשו מכל חטא האדם למעל מעל ביהוה ואשמה
הנפש ההוא ⁷ והתודו את חטאיהם אשר עשו והשיב
את اسمו בראשו וחמייתו יסף עליו ונתן לאשר
אשם לו ⁸ ואם אין לאיש נאל להשיב האשם אלינו--
האשם המושב ליהוה לכהן מלבד איל הכהנים
אשר יכפר בו עליו ⁹ וככל תרומה לכל קדרשי בני
ישראל אשר יקריבו לכהן--לו יהיה ¹⁰ ואיש את
קדשו לו יהיו איש אשר יתן לכהן לו יהיה ¹¹ וידבר
יהוה אל משה לאמר ¹² דבר אל בני ישראל ואמרת
אליהם איש איש כי תשטה אשתו ומעליה בו מעל
13 ושכב איש אתה שכבת זרע ונעלם מעניין אישה
ונסתירה והיא נטמאה ועד אין בה והוא לא נתפש
14 מעבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והוא נטמאה
או עבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והוא לא
נטמאה ¹⁵ והביא איש את אשתו אל הכהן והביא
את קרבנה עליה עשרית האיפה כמה שעריהם לא
צק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה--כי מנהת קנאת
הוא מנהת זכרון מזכרת עון ¹⁶ והקריב אתה הכהן

פי אהרן ובנוו תהיה כל עבדת בני הגרשני לכל
משם ולכל עבדתם ופקדרתם עליהם במשמרת את
כל משם ²⁸ זאת עבדת משפחה בני הגרשני--באהל
מועד ומשמרתם--ביד איתמר בן אהרן הכהן ²⁹ בני
מרדי--למשפחתם לביתם אביהם תפקד אתם ³⁰ בגין
שלשים שנה ומעלה ועד בן חמישים שנה--תפקדים
כל הבא לצבא לעבד את עבדת האהיל מועד ³¹ זו זאת
משמרת משם לכל עבדתם באהיל מועד קרשי
המשכן ובריחיו ועמודיו ואדניו ³² ועמודי החצר
סביב ואדניהם ויתדרתם ומיתדריהם לכל כליהם
ולכל עבדתם ובשםת תפקדו את כל משמרת משם
33 זאת עבדת משפחת בני מרדי לכל עבדתם באהיל
מועד--ביד איתמר בן אהרן הכהן ³⁴ ויפקד משה
ואהרן ונשייא העדה את בני הכהני למשפחתם
ולביה אביהם ³⁵ בגין שלשים שנה ומעלה ועד בן
חמשים שנה--כל הבא לצבא לעבדה באהיל מועד
36 ויהיו פקידיהם למשפחתם--אלפים שבע מאות
וחמשים ³⁷ אלה פקודי משפחת הכהני כל העבד
באהיל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה
ביד משה ³⁸ ופקודי בני גרשון למשפחותם ולביה
אביהם ³⁹ בגין שלשים שנה ומעלה ועד בן חמישים
שנה--כל הבא לצבא לעבדה באהיל מועד ⁴⁰ ויהיו
פקדריהם למשפחתם לביתם אביהם--אלפים וש מאות
שלשים ⁴¹ אלה פקודי משפחת בני גרשון כל העבד
באהיל מועד--אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ⁴²
פקודי משפחת בני מרדי למשפחתם לביתם אביהם
43 בגין שלשים שנה ומעלה ועד בן חמישים שנה--כל
הבא לצבא לעבדה באהיל מועד ⁴⁴ ויהיו פקידיהם
למשפחתם--שלשה אלפיים ומאותים ⁴⁵ אלה פקודי
משפחת בני מרדי אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה
ביד משה ⁴⁶ כל הפקדים אשר פקד משה ואהרן

והעמדהה לפני יהוה ¹⁷ ולקח הכהן מים קדשים **6** וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש או אשה כי יפלא לנדר נדר נזיר--להזיר ליהוה ³ מניין ושכר זייר חמץ יין וחמצן שבר לאישהה וכל משרת ענבים לא ישתח וענבים לחים ויבשים לא יאכל ⁴ כל ימי נזיר מכל אשר יעשה מגנפן היין מהרצנים ועד זג--לא יאכל ⁵ כל ימי נדר נזיר תער לא יעבר על ראשו עד מלאת הימים אשר זייר ליהוה קדש יהיה--נדל פרע שער ראשו ⁶ כל ימי היזיר ליהוה על נפש מות לא יבא ⁷ לאביו ולאמו לאחיו ולאחותו--לא יטמא להם במתם כי נזיר אללו על ראשו ⁸ כל ימי נזיר קדש הוא ליהוה ⁹ וכי ימות מות עלייו בפתעה בהתאם וטמא ראש נזיר--וגלח ראשיו ביום טהרתו ביום השבעי גלחנו ¹⁰ ו ביום השמני יבא שתי תרים או שני בני יונה אל הכהן--אל פתח אהל מועד ¹¹ ועשה הכהן אחד לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא על הנפש וקדש את ראשו ביום ההוא ¹² וזייר ליהוה את ימי נזיר והביא כבש בן שנתו לאשם והימים הראשונים יפלוי כי טמא נזיר ¹³ זו זאת תורה הנזיר ביום מלאת ימי נזיר יביא אותו אל פתח אהל מועד ¹⁴ והקריב את קרבנו ליהוה כבש בן שנתו תמים אחד לעלה וככשה אחת בת שנה תמיימה לחטאת ואיל אחד תמים לשלמיים ¹⁵ וסל מצות סלת חלה במלולת בשמן ורקייק מצות משחמים בשמן ומנתם ונסכךם ¹⁶ והקריב הכהן לפני יהוה ועשה את חטאתו ואת עלתו ¹⁷ ואת האיל יעשה זבח שלמיים ליהוה על סל המצוות ועשה הכהן את מנהתו ואת נסכו ¹⁸ ונלה הנזיר פתח אهل מועד--את ראש נזיר ולקח את שער הראש נזיר ונתן על האש אשר תחת זבח השלמיים ¹⁹ ולקח הכהן את הזורע בשלה מן האיל וחלת מצחה אחת מן הסל ורקייק מצה אחד ונתן על כפי הנזיר כל התורה הזאת ³¹ ונקה האיש מעון והאשה ההור תשא את עונה

אחר ההגלהו את נזרו ²⁰ והגיף אותם הכהן הגופה לפני יהוה-קדש הוא לכהן על זהה התנופה ועל כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת ²¹ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנותו-עללה ²² שעיר עים אחד לחטאota ²³ ולזבח השלמים בקר שניים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נחשותן בן עמנידב ²⁴ ביום השני הקריב נתnal בן צווער-נשיא יששכר ²⁵ הקרב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוק אחד כסף שבעים שקל במשקל הקדש שנייהם מלאים סלת בלולה בשמן-למנחה ²⁶ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת ²⁷ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנותו-עללה ²⁸ שעיר עזים אחד לחטאota ²⁹ ולזבח השלמים בקר שניים אילם חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נתnal בן צווער ביום השלישי נשיא לבני זבולון-אליאב בן חלן ³⁰ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוק אחד כסף שבעים שקל במשקל הקדש שנייהם מלאים סלת בלולה בשמן-למנחה ³¹ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת ³² פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנותו-עללה אחד כבש אחד בן שנותו-עללה ³³ שעיר עזים אחד לחטאota ³⁴ ולזבח השלמים בקר שניים אילם חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליצור בן שדיאור ³⁵ ביום שדיור בקר איל אחד כבש אחד בן שנותו-עללה ³⁶ שעיר עזים אחד לחטאota ³⁷ ולזבח השלמים בקר שניים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נחשותן בן עמנידב ³⁸ ביום השני הקריב קרבנו קערת כסף שבעים שקל במשקל המזבח וזה קרבן ליהוה על נזרו מלבד אשר תניור אשר ידר קרבנו ליהוה על נזרו מלבד אשר תניור ידו כפי נדרו אשר ידר-כן יעשה על תורה נזרו ³⁹ וידבר יהוה אל משה לאמר ⁴⁰ דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמרו להם ⁴¹ יברך יהוה וישמר ⁴² יאר יהוה פניו אליך ויהנך ⁴³ ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום ⁴⁴ ושםו את שמי על בני ישראל ואני אברכם ⁴⁵

7 ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן וימשח אותו ויקדש אותו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשחם ויקדש אותם ⁴⁶ ויקריבו נשיאו ישראל ראשי בית אבותם הם נשיאי המטה הם העמדים על הפקדים ⁴⁷ ויביאו את קרבנם ⁴⁸ לפניו יהוה ששענלה צב ושני עשר בקר-ענלה על שני הנשאים ושור לאחד ויקריבו אותם לפניו המשכן ⁴⁹ ויאמר יהוה אל משה לאמר ⁵⁰ קח מאתם והוא לעבד את עבדת אהל מועד ונתחה אתם אל הלוים איש כפי עבדתו ⁵¹ ויהי משה את הענלה ואת הבקר ויתן אותם אל הלוים ⁵² את שני הענלוות ואת ארבעת הבקר-נתן לבני גרשון-כפי עבדתם ⁵³ ואת ארבע הענלוות ואת שמנת הבקר-נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד איתמר בן אהרן ⁵⁴ ולבנוי קהת לא נתן כי עבדת הקדש עליהם הכהן ⁵⁵ ובכתר ישאו ⁵⁶ ויקריבו הנשאים את חנכת המזבח ביום חמישת אותו ויקריבו הנשאים את קרבנם לפניו המזבח ⁵⁷ ויאמר יהוה אל משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את קרבנם לחנכת המזבח ⁵⁸ ויהי המקריב ביום הראשון-את קרבנו נחשותן בן עמנידב למתה יהודה ⁵⁹ וקרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוק אחד כסף שבעים שקל במשקל

ולזבח השלמים בקר שנים אילם חנסה עתדים ⁵⁹ וה חמשה כבשים בני שנה חנסה זה קרבן גמליאל בן קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוק אחד כסף שבעים שקל במשקל הקדרש שנייהם מלאים סלת בלולה בשמן--למנחה ³⁸ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת ³⁹ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו--עללה ⁴⁰ שער עזים אחד לחטא אחד בן שנתו--עללה ⁴¹ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חנסה עתדים חמשה כבשים בני שנה חנסה זה קרבן שלמייאל בן צוריישדי ⁴² ביום הששי נשיא לבני נד--אליסף בן דעואל ⁴³ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוק אחד כסף שבעים שקל במשקל הקדרש שנייהם מלאים סלת בלולה בשמן--למנחה ⁴⁴ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת ⁴⁵ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו--עללה ⁴⁶ שער עזים אחד לחטא ⁴⁷ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חנסה עתדים חמשה כבשים בני שנה חנסה זה קרבן אליסף בן דעואל ⁴⁸ ביום השבייע נשיא לבני אפרים--אלישמע בן עמידוד ⁴⁹ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוק אחד כסף שבעים שקל במשקל הקדרש שנייהם מלאים סלת בלולה בשמן--למנחה ⁵⁰ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו--עללה ⁵² שער עזים אחד לחטא ⁵³ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חנסה עתדים חמשה כבשים בני שנה חנסה זה קרבן אלישמע בן עמידוד ⁵⁴ ביום השמייניש נשיא לבני מנשה--גמליאל בן פרהצור ⁵⁵ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוק אחד כסף שבעים שקל במשקל הקדרש שנייהם מלאים סלת בלולה בשמן--למנחה ⁵⁶ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת ⁵⁷ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו--עללה ⁵⁸ שער עזים אחד לחטא אחד בן שנתו--עללה ⁵⁹ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חנסה עתדים חמשה כבשים בני שנה חנסה זה קרבן פניעאל בן עכרן ⁶⁰ ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי-- אחירע בן עיןן ⁶¹ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוק אחד כסף שבעים שקל במשקל הקדרש שנייהם מלאים סלת בלולה בשמן--למנחה ⁶² כף אחת עשרה זהב בן גדרני ⁶³ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוק אחד כסף שבעים שקל במשקל הקדרש שנייהם מלאים סלת בלולה בשמן--למנחה ⁶⁴ שער עזים אחד לחטא אחד בן שנתו--עללה ⁶⁵ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חנסה עתדים חמשה כבשים בני שנה חנסה זה קרבן אבידן בן גדרני ⁶⁶ ביום העשורי נשיא לבני דן--אחייעזר בן עמידידי ⁶⁷ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוק אחד כסף שבעים שקל במשקל הקדרש שנייהם מלאים סלת בלולה בשמן--למנחה ⁶⁸ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת ⁶⁹ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו--עללה ⁷⁰ שער עזים אחד לחטא ⁷¹ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חנסה עתדים חמשה כבשים בני שנה חנסה זה קרבן אבידן בן גדרני ⁷² ביום עשר ים ויום נשיא לבני אשר--פניעאל בן עכרן ⁷³ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוק אחד כסף שבעים שקל במשקל הקדרש שנייהם מלאים סלת בלולה בשמן--למנחה ⁷⁴ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת ⁷⁵ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו--עללה ⁷⁶ שער עזים אחד לחטא אחיד בן שנתו--עללה ⁷⁷ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חנסה עתדים חמשה כבשים בני שנה חנסה זה קרבן פניעאל בן עכרן ⁷⁸ ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי-- אחירע בן עיןן ⁷⁹ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוק אחד כסף שבעים שקל במשקל הקדרש שנייהם מלאים סלת בלולה בשמן--למנחה ⁸⁰ כף אחת עשרה זהב אחיד בן שנתו--עללה ⁸¹ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חנסה עתדים חמשה כבשים בני שנה חנסה זה קרבן גמליאל בן צוריישדי ⁸² החמישי נשיא לבני שמעון--שלמייאל בן צוריישדי ⁸³

כפ' אחת עשרה זהב מלאה קטרת 81 פר אחד בן בקר אחד כבש אחד בן שנתו--לעללה 82 אל מועד והקהלת--את כל עדת בני ישראל 10 והקרבת את הלוים לפני יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלוים 11 ותני' אחרון את הלוים תנופה לפני יהוה מאת בני ישראל והוא לעבר את עבדת יהוה 12 ותלוים יסמכו את ידיהם על ראש הפרים ועשה את האחד חטא את האחד עליה ליהוה לכפר על הלוים 13 והעמדת את הלוים לפני אהרן ולפני בניו והנפתם תנופה ליהוה 14 והבדלת את הלוים מתווך בני ישראל והוא לוי הלוים 15 ואחריו כן יבוא הלוים לעבר את אהל מועד וטהרתם את והנפתם אתם תנופה 16 כי נתנים נתנים מהה לוי מתווך בני ישראל תחת פטירת כל רחם בכור כל מבני ישראל--לקחתו אתם לוי 17 כי לוי כל בכור בבני ישראל באדם ובכבהה ביום הכתוי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי אתם לוי 18 ואקח את הלוים תחת כל בכור בבני ישראל 19 ואתנה את הלוים נתנים כל לאהרן ולבני מתווך בני ישראל לעבר את עבדת בני ישראל באهل מועד ולכפר על בני ישראל ולא יהוה בבני ישראל נגף בנטת בני ישראל אל הקדש 20 וייעש משה ואהרן וכל עדת בני ישראל ללוים ככל אשר צוה יהוה את משה ללוים--כן עשו להם בני ישראל 21 וויתחטו הלוים ויכבשו בנדיהם וינפ' אהרן אתם תנופה לפני יהוה וככפר עליהם אהרן לטהרם 22 ואחריו כן באו הלוים לעבר את עבדתם באهل מועד לפני אהרן ולפני בניו כאשר צוה יהוה את משה על הלוים כן עשו להם 23 וידבר יהוה אל משה לאמור 24 זאת אשר ללוים מבן חמש ועשרים שנה ומעלה יבוא לצבא צבא בעבדת אהל מועד 25 ומבן חמשים שנה ישוב מצבא העברת ולא יעבד בן בקר תקה לחטא 9 והקרבת את הלוים לפני

כפ' אחת עשרה זהב מלאה קטרת 81 פר אחד בן בקר אליל אחד כבש אחד בן שנתו--לעללה 82 שעיר עזום אחד לחטא 83 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחירען בן עיןן 84 זאת חנכת המזבח ביום המשח אותו מאת נשייאי ישראל קטרת כסף שתים עשרה מזוקן כסף שנים עשר כפות זהב שתים עשרה 85 שלשים ומאה הקערה האחת כסף ושבעים המזוקן האחד כל כסף הכלים אלפיים וארבע מאות שקלים הקדש 86 כפות זהב שתים עשרה מלאת קטרת עשרה עשרה הקפ' בשקל הקדש כל זהב הכפות עשרים ומאה 87 כל הבקר לעלה שנים עשר פרים אילם שנים עשר כבשים בני שנה שנים עשר ומנחתם ושערוי עזום שנים עשר לחטא 88 וכל בקר זבח השלמים עשרים וארבעה פרים אילם שנים עתדים שנים כבשים בני שנה שנים זאת חנכת המזבח אחורי המשח אותו 89 ובבאה משה אל אהל מועד לדבר אהו וישמע את הקול מדבר אליו ידבר אליו

8 ידבר יהוה אל משה לאמר 2 דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלתך את הנרת אל מול פני המנורה יארו שבעת הנרות 3 ויעש כן אהרן--אל מול פני המנורה העלה נרתיה כאשר צוה יהוה את משה 4 וזה מעשה המנורה מבקשת זהב עד ירכיה עד פרחה מבקשת הוא כمرאה אשר הראה יהוה את משה--כן עשה את המנורה 5 וידבר יהוה אל משה לאמר 6 עשה את המנורה 5 וידבר יהוה אל משה לאמר 6 עשה את הלוים מתווך בני ישראל וטהרתם אם 7 וככה קח את הלוים מתווך בני ישראל וטהרתם אם 7 תעשה להם לטהרם זהה עליהם מי חטא וטהרתו 8 ולקחו תער על כל בשרם וככבשו בנדיהם והטהרו 8 פר בן בקר ומנהתו סלת בלולה בשמן ופר שני

ואחרי כן יסעו בני ישראל ובמקום אשר ישכן שם הענן-שם יחנו בני ישראל ¹⁸ על פי יהוה יסעו בני ישראל ועל פי יהוה יחנו כל ימי אשר ישכן הענן על המשכן-יחנו ¹⁹ ובחריך הענן על המשכן ימים רבים-ושמרו בני ישראל את משמרת יהוה ולא יסעו ²⁰ ריש אשר יהיה הענן ימים מספר-על המשכן על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו ²¹ ריש אשר יהיה הענן מערב עד בקר ונעללה הענן בבקר ונסעו או יומם ולילה ונעללה הענן ונסעו ²² או ימים או חדש או ימים בחאריך הענן על המשכן לשכן עליו יחנו בני ישראל ולא יסעו ובחعلתו יסעו ²³ על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו את משמרת יהוה שמרו על פי יהוה ביד משה

10 וידבר יהוה אל משה לאמר ² עשה לך שני הוצאות כסף-מקשה תעשה אתם והיו לך למקרא העדרה ולמesus את המנתות ³ ותקעו בהן-ונועדו אליך כל העדרה אל פתח האهل מועד ⁴ ואם באחת ותקעו-ונועדו אליך הנשאים ראש אלפי ישראל ⁵ ותקעתם תרואה-ונסעו המנתות החנים תימנה ותקעתם תרואה שניית-ונסעו המנתות החנים תימנה תרואה יתקעו למסעיהם ⁷ ובהקהל את הקהלה-תקעו ולא תריעו ⁸ ובני אהרן הכהנים יתקעו בחצירות והיו לכם לחקת עולם לדרתיכם ⁹ וכי תבוא מלחמה בארץכם על הצדר הצדר אחכם- והרעתם בחצירת נזכרתם לפני יהוה אלהיכם ונושעם מאייכם ¹⁰ וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם-ותקעתם בחצירת על עתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם ¹¹ ויהי בשנה השנית בחידש השנה- בעשרים בחידש נעללה הענן מעל משכן העדרת ¹² ויסעו בני ישראל למסעיהם ממדבר סיני ויישכן

עד ¹³ ושרת את אהיו באهل מועד לשמר משמרת ועבדה לא יעבד ככה תעשה לילוים במשמרות

9 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים בחידש הראשון-לאמר ² ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו ³ באביבה עשר יום בחידש הזה בין העברים תעשו אותו-בمعدו בכל חקתו וככל משפטיו תעשו אותו ⁴ וידבר משה אל בני ישראל לעשת הפסח ⁵ ויעשו את הפסח בראשון באביבה עשר יום לחידש בין העברים- במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את משה-כן עשו בני ישראל ⁶ ויהיו אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכולו לעשת הפסח ביום החטא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן- ביום החטא ⁷ ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגער לבתיהם הקריב את קרבון יהוה בمعدו בתוך בני ישראל ⁸ ויאמר אלהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה יהוה לכם ⁹ וידבר יהוה אל משה לאמר ¹⁰ דבר אל בני ישראל לאמר איש איש כי יהוה טמא לנפש או בדרך רחקה לכם או לדרתיכם ועשה פסח ליהוה נב בחידש השני באביבה עשר יום בין העברים- יעשה אותו על מצות ומרירים יאכללו ¹¹ לא ישארו ממנה עד בקר ועצם לא ישברו בו ככל חקת הפסח יעשה אותו ¹² וזה איש אשר הוא טהור ובדרך לא היה וחדר לעשות הפסח-ונכרצה הנפש ההוא מעמיה כי קרבון יהוה לא הקריב בمعدו-חטאו ישא איש ההור ¹³ וכי יגוז אהכם נר ועשה פסח ליהוה-בחקת הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה אחת יהיה לכם ולגדר ואורה הארץ ¹⁵ וביום הקים את המשכן כסה הענן את המשכן לאهل העדרת ובערב יהוה על המשכן כמראה אש-עד בקר ¹⁶ כן יהיה תמיד הענן יכסנו ומראה אש לילה ¹⁷ ולפי העלות הענן מעל האהלה-

11 **וַיְהִי** הָעָם כְּמַתְּאָנִים רָע בָּאוּנִי יְהוָה וַיִּשְׁמַע
יְהוָה וַיַּחַר אֲפֹו וַתַּבְעֵר בָּם אֲשֶׁר יְהוָה וַתַּאֲכֵל בְּקַצְחָה
הַמְּחַנָּה ² וַיַּצַּעַק הָעָם אֶל מֹשֶׁה וַיַּתְּפַלֵּל מֹשֶׁה אֶל
יְהוָה וַתַּשְׁקַע הַאֲשָׁר ³ וַיַּקְרַא שְׁמָם הַמָּקוֹם הַהוּא תְּבֻרָה
כִּי בָּעֵרָה בָּם אֲשֶׁר יְהוָה ⁴ וַהֲאִסְפֵּסֶף אֲשֶׁר בְּקָרְבָּו
הַחֲאוֹת תָּאוֹה וַיִּשְׁבֹּו וַיְכִגּוּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ מַי
יָאַכְלָנוּ בָשָׂר ⁵ זְכַרְנוּ אֶת הַדָּגָה אֲשֶׁר נָאַכְלָב בְּמִצְרָיִם
חַנְמָא תְּקַשְׁאִים וְאֶת הַאֲבָתִיחִים וְאֶת הַחֲצִיר וְאֶת
הַבְּצָלִים וְאֶת הַשּׁוֹמְרִים ⁶ וְעַתָּה נְפִשְׁנוּ יְבַשָּׁה אֵין כָּל-
בְּלִתי אֶל הַמִּן עִנִּינוּ ⁷ וְהַמִּן כּוֹרֵעַ נְדֵהוּ וְעַינָּנוּ
כְּעֵינֵי הַבְּדָלָה ⁸ שְׁטוּ הָעָם וְלַקְטוּ וְתַחַנוּ בְּרָחִים אָו
רְכוּ בְּמִדְכָּה וּבְשָׁלוּ בְּפְרוּרָה וְעַשׂו אֶתְּנוֹתָה וְהִיָּה
טָעַמוּ כְּטֻעַם לְשֵׁד הַשְּׁמָן ⁹ וּבְכָרְדָת הַטָּל עַל הַמְּחַנָּה
לִילָּה יָרַד הַמִּן עַלְיוֹ ¹⁰ וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה אֶת הָעָם בְּכָה
לִמְשְׁפָחָתוֹ—אִישׁ לְפַתְח אֲהָלוֹ וַיַּחַר אֲפֹו יְהוָה מֵאָד
בְּעַיִנִי מִשְׁהָ רָע ¹¹ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוָה לְמַה הָרְעָת
לְעַבְדָךְ וְלַמָּה לֹא מֵצַּטְיוּ חַן בְּעַיִנִי לְשָׁוֹם אֶת מִשְׁא
אֲחִירָעַ בְּן עַיִנִי ¹² אֶלְהָה מְסֻעִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְצַבָּאתִי
וַיִּסְעוּ ¹³ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְחַבְבָּבָן רְעוֹאֵל הַמְּדִינִי חַתֵּן
כַּאֲשֶׁר יִשָּׁא הָאָמֵן אֶת הַיִנְקָע עַל הָאֶדְמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
לְאַבְתָּיו ¹⁴ מַאֲין לִי בָשָׁר לְתַתְּלֵכְל הָעָם הַזֶּה כִּי
יְבַכוּ עַלְיִ לְאָמֵר תַּנְהֵלָנוּ בָשָׁר וְנַאֲכֵל ¹⁵ לֹא אָוכֵל
אָנָכִי לְבָדֵי לְשָׁאת אֶת כָּל הָעָם הַזֶּה כִּי כָּבֵד מִנִּי
15 וְאֶם כֹּכֶה אֶת עֲשָׂה לִי הַרְנֵנִי נָא הַרְגָּ—אֶם מֵצַּטְיוּ
חַן בְּעַיִנִי וְאֶל אֲרָאָה בְּרָעָתוֹ ¹⁶ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה אֲסֵפָה לִי שְׁבָעִים אִישׁ מִזְקֵנִי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יַדְעַת
כִּי הָם זְקִנִּי הָעָם וְשְׁתְּרִיו וְלַקְחָתָה אֶתְּנָא אֶל הַלְּ
מַוְעֵד וְהַחִצְבּוּ שֵׁם עַמְּךָ ¹⁷ וַיַּרְדַּתִי וַדְבַּרְתִּי עַמְּךָ
שֵׁם וְאַצְלָתִי מִן הָרוֹחַ אֲשֶׁר עַלְיךָ וְשְׁמוֹתִי עַלְיהֶם
וַנִּשְׁאַו אַתְּ בְּמִשְׁא הָעָם וְלֹא חַשָּׁא אֶתְּנָה לְבָדְךָ ¹⁸
וְאֶל הָעָם תִּאמֶר הַתְּקִדְשֵׁו לְמַחְרָה וְאֲכַלְתָּם בְּשָׂר—כִּי
הָעָנָן בְּמִדְבָּר פָּארָן ¹⁹ וַיִּסְעוּ בְּרָאשָׁה עַל פִּי יְהוָה
בִּיד מִשְׁה ²⁰ וַיִּסְעַד דָּגֵל מְחַנָּה בְּנֵי יְהוָה בְּרָאשָׁה—
לְצַבָּאתִם וְעַל צְבָאּוֹ—נָחָשׁוֹן בֶּן עַמִּינְדָּב ²¹ וְעַל צְבָאּוֹ—
מְתָה בְּנֵי זֹבְלָן אַלְיָאָב בֶּן חַלְן ²² וְהַוּרְדָּה הַמְּשִׁכָּן
וַנִּסְעוּ בְּנֵי גְּרָשִׁוֹן וְבְנֵי מָרְדִּי נְשָׁאֵי הַמְּשִׁכָּן ²³ וַנִּסְעַ
דָּגֵל מְחַנָּה רָאוּבָן—לְצַבָּאתִם וְעַל צְבָאּוֹ—אַלְיָזְרָה
בֶּן שְׁדִיאָוָר ²⁴ וְעַל צְבָאּוֹ—מְתָה בְּנֵי שְׁמַעְן שְׁלְמִיאָל
בֶּן צְוֹרִישָׁדִי ²⁵ וְעַל צְבָאּוֹ מְתָה בְּנֵי נְדָר אַלְסָף בֶּן
דָּעָוָל ²⁶ וַנִּסְעוּ הַקְהָתִים נְשָׁאֵי הַמְּקָדֵשׁ וְהַקִּימוּ אֹתָה
הַמְּשִׁכָּן עַד בָּאָם ²⁷ וַנִּסְעַד דָּגֵל מְחַנָּה בְּנֵי אַפְרִים—
לְצַבָּאתִם וְעַל צְבָאּוֹ—אַלְיָשָׁע בֶּן עַמִּיהָו ²⁸ וְעַל
צְבָאּוֹ—מְתָה בְּנֵי מְנַשְּׁה גָּמְלִיאָל בֶּן פְּדַחְצָוָר ²⁹ וְעַל
צְבָאּוֹ—מְתָה בְּנֵי בְּנִימָן אַבְיָדִן בֶּן גְּדָעָוִי ³⁰ וַנִּסְעַ
מְחַנָּה בְּנֵי דָן—מְאָסֵף לְכָל הַמְּחַנָּה לְצַבָּאתִם וְעַל
צְבָאּוֹ—אַחִיעָזָר בֶּן עַמִּישָׁדִי ³¹ וְעַל צְבָאּוֹ—מְתָה בְּנֵי
אֲשִׁירָפָן עַגְדָּן ³² וְעַל צְבָאּוֹ—מְתָה בְּנֵי נְפָתָלִי
אֲשִׁירָעַבְנָן עַיִנִי ³³ אֶלְהָה מְסֻעִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְצַבָּאתִם
וַיִּסְעוּ ³⁴ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְחַבְבָּבָן רְעוֹאֵל כִּי אָם אֶל אָרֶץ
הָזֶה—אֲםָנָכִי יְלִדְתָּהוּ כִּי תֹאמֶר אֲלֵי שָׁאָה בְּחִזְקָע
מְשִׁעָה נְסִיעָם אֲנָהָנוּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה אֲתָּנוּ
תָּחַדְתָּה נְתַנְתָּנוּ בְּמִדְבָּר וְהִיְתָּה לְנוּ לְעַיִנִים ³⁵ וְהִיְתָּה
תָּלֵךְ עַמְּנוּ וְהִיְתָּה הַטּוֹב הַהוּא אֲשֶׁר יַיְשִׁב יְהוָה עָמָנוּ—
וְהַטְבָּנוּ לְכָל ³⁶ וַיִּסְעוּ מִהָּרִי יְהוָה דָּרָךְ שְׁלַשְׁת יָמִים
וְאַרְוֹן בְּרִית יְהוָה נְסֻעַל פְּנֵיהֶם דָּרָךְ שְׁלַשְׁת יָמִים
לְתֹור לְהַמִּנְחָה ³⁷ וְעַנְנָן יְהוָה עַל יָמָם יּוֹם בְּנִסְעָם
מִן הַמְּחַנָּה ³⁸ וַיֹּהִי בְּנִסְעָם הָאָרָן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קֹמֶה
יְהוָה וַיִּפְצֹא אַבְיָדִן וַיִּסְעַד מְשָׁנָאֵיךְ מִפְנִיךְ ³⁹ וּבְנָה
יָאמַר שׁוֹבֵה יְהוָה רְבּוֹת אַלְפִּי יִשְׂרָאֵל ⁴⁰

רבה מארד ³⁴ ויקרא את שם המקום ההוא קברות התאהה כי שם קברו את העם המתוארים ³⁵ מקרים התאהה נסעו העם חצרות ויהיו בחצרות

12 ותדבר מרים ואהרן במשה על אדרות האשה הCESIT שאר לחק כי אשה כשות לחק ² ויאמרו הרק אך במשה דבר יהוה- הלא נם בנו דבר וישמע יהוה ³ והאיש משה ענו מארד- מכל האדם אשר על פני האדמה ⁴ ויאמר יהוה פתאמ אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו שלשתכם אל אל מועד ויצאו שלשתם ויריד יהוה בעמוד ענן ויעמד פתח האهل ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם ⁶ ויאמר שמעו נא דברי אם יהיה נבייכם- יהוה במראה אליו או תודע בחלום דבר בו ⁷ לא כן עברי משה בכל ביתו נאמן הוא פה אל פה אדרב בז ומראה ולא בחידת ותמנת יהוה יביט ומודיע לא יראתם לדבר בעברי במשה ⁹ ויחר אף יהוה בז וילך ¹⁰ והען סר מעל האهل ותנה מרים מצרעת כשלג ויפן אהרן אל מרים ותנה מצרעת ¹¹ ויאמר אהרן אל משה כי אדני- אל נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו ¹² אל נאathy היה כמת אשר בצתו מರחים אמו ויאכל חצי בשרו ויצעק משה אל יהוה לאמר אל נא רפא נא לה ¹⁴ ויאמר יהוה אל משה ואביה ירך ירך בפניה- הלא תכלם שבעת ימים תסגר שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר תאסף ¹⁵ ותשגר מרים מחוץ למחנה שבעת ימים והעם לא נסע עד האסף מרים ¹⁶ ואחר נסעו העם מחצרות ויתנו במדבר פארן

13 וירבד יהוה אל משה לאמר ² שלח לך אנשים ויתרו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה אבותיו תשלהו- כל נשייתם בחם וישלח אתם משה ממדבר פארן על פי יהוה כלם אנשים ראש בני ישראל המה ⁴ ואלה שמותם למטה

בכיהם באוני יהוה לאמר מי יאכלנו בשר כי טוב לנו במצרים ונתן יהוה לכם בשר ואכלתם ¹⁹ לא יום אחד חאכלון ולא ימים ולא חמשה ימים ולא ששרה ימים ולא עשרים יום ²⁰ עד חדש ימים עד אשר יצא מאפרם והיה לכם לזרע יען כי מסתם את יהוה אשר בקרכם ותבכו לפניו לאמר למה זה יצאנו ממצרים ²¹ ויאמר משה שש מאות אלף גנלי העם אשר אני בקרבו אתה אמרת בשר אתן להם ואכלו חדש ימים ²² הצאן ובקר ישחט להם ומצא להם אם את כל דני הים יאסף להם ומצא להם ²³ ויאמר יהוה אל משה היד יהוה תקצר עתת העם את דברי יהוה ויאסף שביעים איש מזקני העם ויעמד אתם סביבת האهل ²⁵ ויריד יהוה בענן וידבר אליו ויאצל מן הרוח אשר עליו ויתן על שביעים איש הזקנים ויהי כנוח עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו ²⁶ ויאשרו שני אנשים במחנה שם האחד אלדר ושם השני מיד ותנה עליהם הרוח והמה בכתבים ולא יצאו האהלה ויתנבאו במחנה ²⁷ וירץ הנער וינד למשה ויאמר אלדר ומיד מתנבים במחנה ויען יהושע בן נון משרת משה מבחורי- ויאמר אדני משה כלאם ²⁹ ויאמר לו משה חמקנא אתה ל' ומיתן כל עם יהוה נביים- כי יתן יהוה את רוחו עליהם ³⁰ ויאסף משה אל המנה- והוא וזקן ישראל ורוח נסע מטה יהוה וינו שלולים מן הים ויטש על המנה כדרך יום כה ודרך יום כה סביבות המנה- וכאמותם על פני הארץ ³² ויקם העם כל היום ההוא וכל הלילה וכל יום המחרת ויאספו את השלו- הממעיט אסף עשרה חмерים ווישתחו להם שטוח סביבות המנה ³³ הבשר עודנו בין שניהם- טרם יכרת ואף יהוה חרה בעם ויר יהוה בעם מכח

ראינו שם ²⁹ עמלק יושב בארץ הנגב והחתי והיבוסי והאמרי יושב בהר והכנענו יושב על הים ועל ייד הירדן ³⁰ ויהס כלב את העם אל משה ויאמר עלה נעלח וירשנו אתה--כי יכול נכל לך ³¹ והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא נוכל לעלה אל העם כי חזק הוא ממננו ³² ויציאו דברת הארץ אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לثور אתה ארץ אכלת יושביה הוא וכל העם אשר ראיינו בתוכה אנשי מדות ³³ ושם ראיינו את הנפליים בני ענק--מן הנפליים ונהי בעינינו כחניכים וכן היינו בעיניהם

14 ותשא כל העדה וירגנו את קולם ויבכו העם בלילה ההוא ² וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו אליהם כל העדה לו מתנו בארץ מצרים או במדבר זה לו מתנו ³ ולמה יהוה מביא אותנו אל הארץ הזאת לנפל בחרב--נסינו וטפנו יהיו לנו הלווא טוב לנו שוב מצרים ⁴ ויאמרו איש אל אחיו נתנה הראש ונשובה מצרים וויפל משה ואהרן על פניהם לפניו כל קהל עדת בני ישראל ⁶ ויהושע בן נון וככלב בן יפנה מן התרים את הארץ--קרעו בגדיהם ⁷ ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לثور אתה--טובה הארץ מארם ⁸ אם חפץ בני יהוה--והביא אותנו אל הארץ הזאת נתנה לנו ארץ אשר הוא זבת חלב ודבש ⁹ אך ביהוה אל תمرדו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעלייהם ויהוה אותנו אל תיראם ¹⁰ ויאמרו כל העדה לרוגנים אתם באבניהם וכבוד יהוה נראה באهل מועד אל כל בני ישראל ¹¹ ויאמר יהוה אל משה עד أنها ינאצני העם הזה ועד أنها לא אמינו כי בכל הארץ אשר עשתי בקרבו ¹² אכן ברבר ואורשנו ואעשה אתך לנו נדול ועצום ממננו ¹³ ויאמר משה אל יהוה ושמיעו מצרים כי העלית

ראובן שמוע בן זכור ⁵ למטה שמעון שפט בן חורי ⁶ למטה יהודה כלב בן יפנה ⁷ למטה יששכר גיאל בן יוסף ⁸ למטה אפרים הושע בן נון ⁹ למטה בנימן פלשי בן דפוא ¹⁰ למטה זבולון גדייל בן סודי ¹¹ למטה יוסף למטה מנשה--גדי בן סוסי ¹² למטה דן עמיאל בן גמלי ¹³ למטה אשר סטור בן מיכאל ¹⁴ למטה נפתלי נחבי בן ופסי ¹⁵ למטה נד נואאל בן מכי ¹⁶ אלה שמות האנשים אשר שלח משה לثور את הארץ ויקרא משה להושע בן נון יהושע ¹⁷ וישלח אתם משה לثور את הארץ כנען ויאמר אלהם על זה הבנג ועליהם את ההר ¹⁸ וראיתם את הארץ מה הוא ואת העם היושב עליה--החזק הוא הרפה המעת הוא אם רב ¹⁹ ומה הארץ אשר הוא יש בה--הטובה הוא אם רעה וממה הערים אשר הוא יושב בהנה--הbumתנים אם מבקרים ²⁰ ומה הארץ השמנה הוא אם רזה הייש בה עז אם אין והתחזוקתם ולקחתם מפרי הארץ והימים--ימי בכורי ענבים ²¹ ויעלו ויתרו את הארץ ממדבר צן עד רחוב לבא חמת ²² ויעלו בנג ובנוב ויבא עד חברון ושם אחימן ששי צען מצרים ²³ ויבא עד נחל אשכל וירחו משם זמורה ואשכול ענבים אחד וישאהו במוש בשנים ומן הרמנים ומן התאנים ²⁴ למקום ההוא קרא נחל אשכל על אדרות האשכל אשר כרתו שם בני ישראל ²⁵ וישבו מטור הארץ מקץ ארבעים יומם ²⁶ וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל מדבר פארן--קדשה וישיבו אתם דבר ואות כל העדה ויראום את פרי הארץ ²⁷ ויספרו לו ויאמרו לנו אל הארץ אשר שלחתנו גם זבת חלב ודבש הוא--זה פריה ²⁸ אף כי עז העם הייש בארץ והערם בצרות גדלה מארם וגם ילדי הענק

בכך את העם הזה מקרבו ¹⁴ ואמרו אל יושב הארץ -יפלו במדבר זהה ³³ ובניכם יהיה רעם במדבר ארבעים שנה ונשאו את זנותיכם--עד תם פגרכם במדבר ³⁴ במספר הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים יום-יום לשנה יום לשנה תשאו את עונתיכם ארבעים שנה וידעתם את חנאותי ³⁵ אני יהוה דברתי אם לא זאת עשה לכל העדה הרעה הזאת הנודדים עלי במדבר זהה יתמו ושם ימתו ³⁶ והנשים אשר שלח משה לטור את הארץ ישבו וילונו (וילנו) עליו את כל העדה להוציא דבה על הארץ ³⁷ וימתו האנשים מוצאי דבת הארץ רעה--במנפה לפני יהוה ³⁸ ויושב בן נון וכלה בן יפה חיו מן האנשים ההם הhalbים לטור את הארץ ³⁹ וידבר משה את הדברים האלה אל כל בני ישראל ויתאבל העם מאד ⁴⁰ וישכמו בבקר ויעלו אל ראש ההר לאמר הנהו ועלינו אל המוקם אשר אמר יהוה--כי חטנו ויאמר משה למה זה אתם עברים את פי יהוה ⁴¹ והוא לא תצליח ⁴² אל תעלו כי אין יהוה בקרבתם ולא תגנו לפני איביכם ⁴³ כי העמלי והכני שם לפניכם ונפלתם בחרב כי על כן שבתם מהורי יהוה ולא יהיה יהוה עמכם ⁴⁴ ויעפלו לעלות אל ראש ההר וארון ברית יהוה ומשה לאמוש מקרב המנהה ⁴⁵ וירד העמלי והכני היושב בהר הוא ויכום ויכתום עד החרמה

15 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבוא אל ארץ מושביכם אשר אני נתן לכם ³ ועשיתם אשה ליהוה עלה או זבח לפלא נדר או בנדבה או בمعدיכם--לעשות ריח ניחח ליהוה מן הבקר או מן הצאן ⁴ וחקיריב המקיריב קרבנו ליהוה--מנחה סלת עשרון בלילה ברבעית החין שמן ⁵ ווין לנסך רבעית החין תעשה על העלה או לובח--לכבש האחד ⁶ או לאל תעשה

בכך את העם הזה מקרבו ¹⁴ ואמרו אל יושב הארץ זו את שמעו כי אתה יהוה בקרב העם הזה אשר עין בעין נראת אתה יהוה ועניך עמד עליהם ובעמד ענן אתה חלך לפניים יום ויום ובמועד אש לילה ¹⁵ והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגנים אשר שמעו את שמעך לאמר ¹⁶ מבלתי כי היה להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר ¹⁷ ועתה יndl נא כי אדרני כאשר דברת לאמר ¹⁸ יהוה ארך אפים ורב חסד נשא עון ופשע ונקה לא נקה--פקד עון אבות על בניים על שלשים ועל רביעים ¹⁹ סלח נא לעון העם הזה--כndl חסך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ²⁰ ויאמר יהוה סלחתי כדברך ²¹ ואולם כי אני ימלא כבוד יהוה את כל הארץ ²² כי כל האנשים הראים את כבדיו ואת עתוי אשר עשית במצרים ובמדבר וינסו אתו וזה עשר פעמים ולא שמעו בקולו ²³ אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאביהם וכל מנצוי לא יראה ועבדי כלב יעקב הייתה רוח אחרת עמו וימלא אחריו--והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה ²⁵ והעמלי והכני יושב בעמק מחר פנו ושו לכם המדבר--דרך ים סוף ²⁶ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר ²⁷ עד מתי לעדה הרעה הזאת אשר הנה מלינים עלי--תלנות בני ישראל אשר מה מה מלינים עלי--שמעתי ²⁸ אמר אליהם כי אני אם יהוה אם לא כאשר דברתם באוני כן עשה לכם מה מה מלינים עלי--שמעתי ²⁸ אמר אליהם כי אני אם יהוה אם לא כאשר דברתם באוני כן עשה לכם במדבר זהה יפלו פגרכם וכל פקדיכם לכל מספרכם מבן עשרים שנה ומעלה אשר הלייתם עלי ³⁰ אם אתם תבואו אל הארץ אשר נשאתי את ידי לשכנן אתכם בה--כי אם כלב בן יפה ויהושע בן נון וטפכם--אשר אמרתם לבו היה והביאתי אתכם--וידעו את הארץ אשר מסתhem בה ³² ופניריכם אתם

מנחה סלת שני עשרנים בלולה בשם שנמן שלשית הין לחתאתה ²⁸ וכפר הכהן על הנפש השננתה בחתאתה ווין לנסך שלשית הין--תקריב ריח ניחח ליהוה בשגנה--לפניהם יהוה לכפר עליו ונסלח לו ²⁹ האורה ⁸ וכי תשח בן בקר עליה או זבח לפלא נדר או בבני ישראל ולגדר הנר בתוכם--תורה אחת יהוה שלמים ליהוה ⁹ והקריב על בן הבקר מנהה סלת לכם לעשה בשגנה ³⁰ והנפש אשר תשעה ביד רמה מן הארץ ומן הנר--את יהוה הוא מנדר ונכרתת שלשה עשרנים בלול בשם חצי הין ¹⁰ ווין תקריב לנסך חצי הין--אשה ריח ניחח ליהוה ¹¹ ככה יעשה לשור האחד או לאייל האחד או לשא בכבשים או בעזים ¹² כמספר אשר תשעו--ככה תשעו לאחד כמספרם ¹³ כל הארץ יעשה ככה את אלה להקריב אשר ריח ניחח ליהוה ¹⁴ וכי יגור אתכם גור או אשר בתוככם לדרתיכם ועשה אשה ריח ניחח ליהוה-- ביום השבת ³³ ויקריבו אותו המזאים אותו מקש עזים--אל משה ואל אהרן ואל כל העדה ³⁴ וויניחו אותו במשמר כי לא פרש מה יעשה לו ³⁵ ויאמר יהוה אל משה מות יומת האיש רגום אותו באבני כל העדה מחוץ למחנה ³⁶ ויציאו אותו כל העדה אל מחוץ למחנה וירגמו אותו באבני יומת כאשר צוה יהוה את משה ³⁷ ויאמר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתול תכלת ³⁹ והיה לכם לציצת וריאתם אותו וזכרתם את כל מוצות יהוה ועשיתם אותם ולא תתורו אחריו לבככם ואחריו עיניכם אשר אתם זנים אחריהם ⁴⁰ למען תזכרו ועשיתם את כל מוצותיהם והיותם קדשים לאליהם ⁴¹ אני יהוה אלהים אשר אתם וצאתם מארץ מצרים לחיות לכם לאלהים אני יהוה אלהים

16 ויקח קרח בן יצחן בן קחת בן לוי ודרון ואבירם בני אל-אב ואון בן פלת--בני ראובן ² ויקמו לפני משה ואנשי מבני ישראל חמשים ומאתים נשאי ערדה קראי מועד אנשי שם ³ ויקחלו על משה ועל אהרן ויאמרו אליהם רב לכם--כי כל העדה כלם קדשים ובתוכם יהוה ומדוע תתגשאו על קהל יהוה ⁴ ווישמע משה ויפל על פניו ⁵ וידבר אל קרח

העדה פר בן בקר אחד לעלה לריח ניחח ליהוה ומנתתו ונסכו כמשפט ושער עזים אחד לחחתה ²⁵ וכפר הכהן על כל עדת בני ישראל--ונסלח להם כי שננה הוא--וותם הביאו את קרבנם אשה ליהוה וחתאתם לפניהם יהוה על שננתם ²⁶ ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגדר הנר בתוכם כי לכל העם בשגנה ²⁷ ואם נפש אחת תחתא בשגנה--והקריבה עז בת שנתה

ואל כל עדתו לאמר בקר וידע יהוה את אשר לו דבר אל העדה לאמר העלו מסביב למשכן קרח ואת הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו קרביב דתן ובאים 25 ויקם משה וילך אל דתן ובאים וילכו אחורי זקנו ישראל 26 וידבר אל העדה לאמר סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה ואל הנעו בכל אשר להם פן חספו בכל חטאיהם 27 ויעלו מעל משכן קרח דתן ובאים-מסביב ודתן ובאים צאו נצבים פתח אהליים ונשיהם ובניהם וטפם 28 ויאמר משה בזאת תרעון כי יהוה שלחני לעשות את כל המעשים האלה כי לא מלביו 29 אם כמות כל האדם ימתוון אלה ופקחת כל האדם יפקד עליהם- לא יהוה שלחני 30 ואם בראיה יברא יהוה ופצחה האדמה את פיה ובולעה אתכם ואת כל אשר להם וירדו חיים שאלה--וידעתם כי נאצו האנשים האלה את יהוה (Sheol h7585) 31 ויהי ככלתו לדבר את כל הדברים האלה ותבקע האדמה אשר החחיהם 32 ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתכם ואת בתיהם ואת כל האדם אשר לקרח ואת כל הרוכש 33 וירדו הם וכל אשר להם חיים--שאלה ותכס עליהם הארץ וביאבו מותך הקhal (Sheol h7585) 34 וככל ישראל אשר סביבתיהם--נסו לקלם כי אמרו פן תבלענו הארץ ואש יצאה מאות יהוה ותאכל את החמשים ומאותים איש מקריבי הקטרת 36 וידבר יהוה אל משה לאמר אמר אל אלעזר בן אהרן הכהן וירם את המחתת מבין השרפה ואת האש זרה הלהה כי קדשו 38 את מחתות החטאיהם האלה בנפשתם ועשו אתם רקי' חיים צפוי לモבח- כי הקריבם לפני יהוה ויקדשו ויהיו לאות לבני ישראל 39 ויקח אלעזר הכהן את מחתות הנחשת אשר הקריבו השרפים וירקעום צפוי לモבח 40 זכרון לבני ישראל למען אשר לא יקרב איש זר אשר לא מזרע אהרן הוא להתקשור אל אלה הרוחת לכלبشر האיש אחד יחתא ועל קטרת לפני יהוה ולא יהיה כקרח וכעדתו אשר כל העדה תקצף 23 וידבר יהוה אל משה לאמר 24

דבר אל העדה לאמר העלו מסביב למשכן קרח ואת הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו קרביב אליו 6 זאת עשו קחו לכם מחתות קרח וכל עדתו 7 ותנו ביהן אש ושימו עליהן קטרת לפני יהוה מחר והיה האיש אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב לכם בני לוי 8 ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי 9 המעת מכם כי הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב אתכם אליו- לעבר את עברת משכן יהוה ולעמד לפני העדה לשרתם 10 ויקרב אתך ואת כל אחיך בני לוי אתך ובקשתם גם כהנה 11 לכן אתה וכל עדתך--הנערדים על יהוה ואהרן מה הוא כי תלונו (תלינו) עליו 12 וישלח משה לקרה לדתן ובאים בני אליאב ויאמרו לא נעללה 13 המעת כי העליתנו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר כי תשתרך עליינו גם השתרר 14 אף לא אל ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ותתן לנו נחלה שדה וכרם העני האנשים הם תנקר--לא נעללה 15 ויהר למשה מארד ויאמר אל יהוה אל תפן אל אחד מהם 16 ויאמר משה אל קרח אתה וכל עדתך היו לפני יהוה אתה והם ואהרן מחר 17 וקחו איש מחתתו ומאתים מחתת ואת ואהרן איש מחתתו 18 ויקחו איש מחתתו ויתנו עליהם אש ושימו עליהם קטרת ויעמדו פתח אהל מועד--ומשה ואהרן מחתתו ונחתם עליהם קטרת והקרבתם לפני יהוה איש מחתתו חמשים ומאותים מחתת ואת ואהרן איש מחתתו 18 ויקחו איש מחתתו ויתנו עליהם אש ושימו עליהם קטרת ותבקע הארץ אל פתח אהל ויקhalb עליהם קרח את כל העדה אל פתח אהל מועד וירא כבוד יהוה אל כל העדה 20 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר 21 הבדלו מותך העדה הזאת ואכללה אתם כרגע 22 ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלה הרוחת לכל איש אחד יחתא ועל קטרת לפני יהוה אל משה לאמר 24

דבר יהוה ביד משה לו 41 וילנו כל עדת בני ישראל ממחרת על משה ועל אהרן לאמר אתם המתחם את עם יהוה 42 ויהיו בהקhal העדה על משה ועל אהרן יפנו אל אהל מועד ותנה כסחו הענן וירא כבוד יהוה 43 ויבא משה ואהרן אל פניהם אהל מועד 44 וידבר יהוה אל משה לאמר 45 הרמו מtower העדה הזאת ואכליה אתם כרגע ויפלו על פניהם 46 ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת והוילך מהריה אל העדה וככפר עליהם כי יצא הקצף מלפני יהוה החל הנגף 47 ויהק אהרן כאשר דבר משה וירץ אל תוך הקהלה והנה החול הנגף בעם ויתן את הקטרת וככפר על העם ויעמוד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה 48 ויהיו המתים במגפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות- מלבד המתים על דבר קרח 50 וישב אהרן אל משה אל פתח אהל מועד והמגפה נעצרה

18 ויאמר יהוה אל אהרן אתה ובניך ובית אביך אתך תשאו את עון המקדש ואתה ובניך אתך תשאו את עון כהנחתכם 2 ונום את אחיך משה לוי שבט אביך הקרב אתך ויללו עליך וישראליך ואתה ובניך אתך לפניהם אהל העדה 3 ושמרו משמרתך ומשמרת כל האהלים אך אל כל הקדש ואל המזבח לא יקרבו ולא ימתו נם גם אתם 4 ונלו עלייך--ושממו את המשמרות אהל מועד לכל עבדת האהלים וזה לא יקרב אליכם 5 ושמרתם את משמרת הקדש ואת משמרת המזבח ולא יהיה עוד קצף על בני ישראל 6 ואני הנה לקחתי את אחיכם הליים מtower בני ישראל-- לכם מותנה נתנים לי יהוה לעבד את עבדת אהל מועד 7 ואתה ובניך אתך תשמרו את כהנחתכם לכל דבר המזבח ולמבייה לפרטת--ועבדתם עבדת מוגנה אתן את כהנחתכם והזור הקרב יומת 8 וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי לך את משמרת תרומותי לכל קדרשי בני ישראל לך נתחים למשחה ולבניך--לחק עולם 9 זה יהיה לך מקדש הקדושים מן האש כל קרבנים לכל מנחותם ולכל חטאותם ולכל אליהם אשר ישיבו לך--קדש קדשים לך הוא ולבניך 10 בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר יאכל אותו קדש יהוה לך וזה לך תרומות מתנים לכל תנופת בני ישראל לך נתחים ולבניך ולבניהם אתך לחק עולם כל טהור בביתך יאכל אותו 11 כל חלב יצחר וכל חלב תירוש ודגן--ראשיתם אשר יתנו ליהוה לך נתחים 12 בכורי משה את כל המתת מלפני יהוה אל כל בני ישראל

17 וידבר יהוה אל משה לאמר 2 דבר אל בני ישראל וקח מאתם מטה מטה לבית אב מאה כל נשייהם לבית אבותם--שנים עשר מטאות איש את שמו תכתב על מטהו 3 וזה שם אהרן תכתב על מטה לוי כי מטה אחד לראש בית אבותם 4 והנהם באהלים מועד--לפניהם העדות אשר אוועד לכם שם 5 וזהו האיש אשר אבחר בו--מטהו יפרח והשכתי מעלי את תלנות בני ישראל ויתנו אליהם כל נשייהם מטה משה אל בני ישראל ויתנו אליהם כל נשייהם מטה לשיא אחד מטה לנשיא אחד לבית אבותם--שנים עשר מטאות ומטה אהרן בתוך מטאות 7 ווינה משה את המטה לפניהם יהוה באהלים העדה 8 ויהי ממחרתת ויבא משה אל אהל העדות ותנה פרח מטה אהרן לבית לוי ויצא פרח ויצע ציון ויגמל שקדמים 9 ויצא משה את כל המתת מלפני יהוה אל כל בני ישראל

כל אשר בארץם אשר יביאו ליהוה--לך יהיה כל מהתnicos תרימו את כל תרומות יהוה מכל חלבו--
את מקדשו ממנה ³⁰ ואמרת אליהם בהרימכם את חלבו ממנה ונחשב ללוים כתבאות גן וכתבאות יקב ³¹ ואכלתם אותו בכל מקום אתם וביתכם כי שכבר הוא לכם חלף עבדתכם באهل מועד ³² ולא תשאו עליו חטא בהרימכם את חלבו ממנה ואת קדשי בני

ישראל לא תחללו ולא תموתו

19 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר ² זאת חקמת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליו פרה אדומה תמיימה אשר אין בה מום אשר לא עליה עלייה על ³ ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחת אתה לפניו ⁴ ולקח אלעזר הכהן מודמה--שבע באצבעו והזוה אל נכח פניו אهل מועד מודמה--שבע פעמים וושרכ את הפרה לעניינו את ערדה ואת בשרה ואת דמנה על פרשה וشرف ⁶ ולקח הכהן עז ארז ואזוב--ושני תולעת והשליך אל תוך שרת הפרה ⁷ וככbs בגדיו הכהן ורוחץ בשרו במים ואחר יבא אל המנחה וטמא הכהן עד הערב ⁸ והشرف אתה--יככbs בגדיו במים ורוחץ בשרו במים וטמא עד הערב ⁹ ואסף איש טהור את אפר הפרה ותניא מחוץ למ奇纳ה במקום טהור והיתה לעדת בני ישראל למשמרת למי נדה--חטא הוא ¹⁰ וככbs האסף את אפר הפרה את בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגדר הנגר בתוכם--לחקת עולם ¹¹ הנגע במת לכל נפש אדם--וטמא שבעת ימים ¹² הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי--ויתהר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי--לא יטהר ¹³ כל הנגע במת בנפש האדם אשר ימות ולא יתחטא את משכן יהוה טמא--ונכרצה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא זרך עליו טמא יהיה--עוד טמאתו בו ¹⁴ זאת התורה

טהור בביתך יאלנו ¹⁴ כל חרם בישראל לך יהיה ¹⁵ כל פטר רחם לכלبشر אשר יקריבו ליהוה באדם ובבבנה--יהיה לך אך פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור הבבנה הטמאה תפדה ¹⁶ ופדריו מבן חדש תפדה בערכך כסף חמשת שקלים ב שקל הקדרש עשרים גירה הוא ¹⁷ אך בכור שור או בכור שכב או בכור עז לא תפדה--קדרש הם את דם תירק על המזבח ואת חלבם תקשר--אשה לריח ניחח ליהוה ¹⁸ ובשרם יהיה לך כחזה התנופה וכשוק הימין לך יהוה ¹⁹ כל תרומות הקדרשים אשר ירימו בני ישראל ליהוה--נתתי לך ולבניך ولבניך אתך לחק עולם ברית מלך עולם הוא לפני יהוה לך ולזרעך אתך ²⁰ ויאמר יהוה אל אהרן בארץם לא חנחל וחלק לא יהיה לך בתוכם אני חלך ונחלך בתוך בני ישראל ²¹ ולבני לוי הנה נתתי כל מעשר בישראל לנחלה חלף עבדתם אשר הם עבדים את עבדת אהל מועד ²² ולא יקרבו עוד בני ישראל אל אהל מועד לשאת חטא למות ²³ ועבד הלי הוא את עבדת אהל מועד והם ישאו עונם חקת עולם לדתיכם ובתוכך בני ישראל לא ינחלו נחלה ²⁴ כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו ליהוה תרומה נתתי ללוים לנחלה על כן אמרתי להם בתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה ²⁵ וידבר יהוה אל משה לאמר ²⁶ ואל הליים תדבר ואמרת אליהם כי תקחו מאת בני ישראל את המעשר אשר נתתי לכם ממתם בנחלתכם--והרמותם ממנה תרומות יהוה מעשר מן המעשר ²⁷ ונחשב לכם תרומותכם--כדגן מן הנגר וכמלאה מן זיקב ²⁸ כן תרימו גם אתם תרומות יהוה מכל מעשורתיכם אשר תקחו מאת בני ישראל וננתם ממנה את תרומות יהוה לאהרן הכהן ²⁹ מכל

אדם כי ימות באهل כל הבא אל האهل וכל אשר באهل יטמא שבעת ימים ¹⁵ וכל כל פתווח אשר אין צמיד פתיל עלייו--טמא הוא ¹⁶ וכל אשר יגע על פניו חדש בחלל חרב או במתה או בעצם אדם או בקרבר--יטמא שבעת ימים ¹⁷ ולקחו לטמא מעפר שרפת החטא ונתן עלייו ימים חיים אל כל¹⁸ ולקח אוזוב וטבל ביום איש טהור והזה על האهل ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר היו שם ועל הנגע בעצם או בחלל או במתה או בקרבר ¹⁹ והזה הטהר על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחטאו ביום השביעי וכבש בגדריו ורחץ במים וטהר בערב ²⁰ ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש והוא מתוך הקhal כי את מקדש יהוה טמא מי נדה לא זדק עלייו--טמא הוא ²¹ והיתה להם לחקת עולם ומזה מי הנדה יכbs בנדיו והגענו במי הנדה יטמא עד הערב ²² וכל אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש הנגעה תטמא עד הערב **20** ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן בחדר הראשון וישב העם בקדש ותמתה שם מרים ותקרב שם ² ולא היה מים לעדה ויקהלו על משה ועל אהרן ³ וירוב העם עם משה ויאמרו לאמר ולו גענו בנווע אהינו לפני יהוה ⁴ ולמה הבתים את קהיל יהוה אל המדבר היה למות שם אנחנו ובעירנו ⁵ ולמה העליתנו ממצרים להביא אתנו אל המיקום הרע הזה לא מקום זרע ותאה גפן ורמון ומים אין לאשחות ⁶ ויבא משה ואהרן מפני הקהיל אל פתח אהל מועד ויפול על פניהם וירא כבוד יהוה אליהם ⁷ וידבר יהוה אל משה לאמר ⁸ קח את המטה וקהיל את העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל בניו לענייהם ונתן מימייו והוציאת להם מים מן הסלע לענייהם וננתן מימייו והוציאת להם מים מן הסלע והשקיית את העדה ואת ערים ⁹ ויקח משה את המטה מלפני יהוה כאשר צוחו ¹⁰ ויקהלו משה

בנו וימת אהרן שם בראש ההר וירד משה ואלעזר מן ההר ²⁹ ויראו כל העדה כי גוע אהרן ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית ישראל

21 וישמע הכנעני מלך ערד ישב הנגב כי בא ישראל דרך האתרים וילחם בישראל ויישב ממנו שבי ² וודר ישראל נדר ליהוה ויאמר אם נתן תתן את העם הזה בידך---והחרמותי את עיריהם ³ וישמע יהוה בקול ישראל ויתן את הכנעני ויחרם אותם ואת עיריהם ויקרא שם המקום חרמה ⁴ ויסעו מהר ההר דרך ים סוף לשבב את ארץ אדום ותקצר נפש העם בדרך ⁵ וידבר העם באלהים ובמשה למה העליינו ממצרים למוות במדבר כי אין להם ואין מים ונפשנו קצחה בלחם הקלקל ⁶ וישלח יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו את העם וימת עם רב מישראל ⁷ ויבא העם אל משה ויאמרו חטאנו כי דברנו ביהוה ובך---החטף לאל יהוה ויסר מעליינו את הנחש ויתפלל משה בעד העם ⁸ ויאמר יהוה אל משה עשה לך שرف ושים אותו על נס והוה כל הנשוך וראה אותו וחיו ⁹ ויעש משה נשחנת ונשמה על הנס והיה אם נשך הנחש את איש---והביט אל נשח הנחש וחי ¹⁰ ויסעו בני ישראל ויחנו באבתם וויסעו מאבת ויחנו בעי העברים במדבר אשר על פניו מואב מזרחה השמש ¹² ממש נסעו ויחנו בנחל זרד ¹³ ממש נסעו ויחנו מעבר ארנון אשר במדבר היוצא מגבול הארץ כי ארנון נובל מואב בין מואב ובין הארץ ¹⁴ על כן יאמר בספר מלחמת יהוה את והב בסופה ואת הנחלים ארנון ¹⁵ ואשד הנחלים אשר נתה לשבת ערד ונשען לנובל מואב ¹⁶ ומשם באלה הוא הבהיר אשר אמר יהוה למשה אסף את העם ואתנה להם מים ¹⁷ או ישר ישראל את השירה הזאת עלי באר ענו לה ¹⁸ באר חפרה שרים כרוה נרבי

רב הוא ויקץ מוואב מפני בני ישראל ⁴ ויאמר מוואב לא זקני מדין עתה ילחכו הקhal את כל סכיבתינו כלחך השור את ירך השדה וכblk בן צפור מלך למוואב בעת חזוא ⁵ וישלח מלאכים אל בלעם בן בער פתורה אשר על הנهر ארץ בני עמו--לקרא לן לאמור הנה עם יצא מצרים הנה כסה את עין הארץ והוא ישב ממלי ⁶ ועתה לכח נא ארה לי את העם הזה כי עצום הוא ממני--אולי אוכל נכה בו ואנרגשו מן הארץ כי ידעתني את אשר תברך מברך ואשר תאר יואר ⁷ וילכו זקני מוואב זקני מדין וקסמים בידם ויבאו אל בלעם וידברו אליו דברי בלק ⁸ ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשכתי אתכם דבר כאשר ידבר יהוה אליו וישבו שרי מוואב עם בלעם ויבא אלהים אל בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמק ¹⁰ ויאמר בלעם אל האלים בלק צפר מלך מוואב שלח אליו ¹¹ הנה העם היצא מצרים ויכס את עין הארץ עתה לכח קבה לי אותו--אולי אוכל להלחם בו גורשתיו ¹² ויאמר אלהים אל בלעם לא תלך עמהם לא תאר את העם כי ברוך הוא ¹³ ויקם בלעם בבקר ויאמר אל שרי בלק לכו אל ארצכם כי מאן יהוה לתחי להלך עמכם ¹⁴ ויקומו שרי מוואב ויבאו אל בלק שלח שרים רבים ונכבדים מלאה ¹⁵ ויסוף עוד בלק שלח שרים רבים ונכבדים מלאה ¹⁶ ויבאו אל בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפור אל נא תמנע מהלך אליו ¹⁷ כי כבד אכברך מאד וכל אשר תאמר אליו עשה ולכה נא קבה לי את העם הזה ¹⁸ ויען בלעם ויאמר אל עברדי בלק אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב--לא אוכל לעבר את פי יהוה אלהי לעשות קטנה או נדולה ¹⁹ ועתה שבו נא בזזה נם אתם--הלילה והדעת מה יסף יהוה דבר עמי ²⁰ ויבא אלהים אל בלעם לילה ויאמר לו אם לקרא לך באו האנשים קום לך אתם ואך את הדבר אשר אדרב אליך--אתו עתה ²¹ ויקם בלעם בבקר ויתבש את אנתנו וילך עם שרי מוואב ייהוה בדרכך לשטן לו והוא רכב על אנתנו ושני נעריו עמו ²² ותרא האתונ את מלאך יהוה נצב בדרכך וחרבו שלופה בידיו ותט האתונ מן הדרך ותלך בשדרה וירק בלעם את האתונ להטהה הדריך ²⁴ ויעמד מלאך יהוה במשועל הכרמים--גדר מזה ונדר מזה ותרא האתונ את מלאך יהוה ותלחץ אל הקיור ²⁵ ותלחץ את רגל בלעם אל הקיור ויסוף להכתה ²⁶ ויסוף מלאך יהוה עברו ויעמד במקום צר אשר אין דרך לנשות ימין ושמאול ²⁷ ותרא האתונ את מלאך יהוה ותרביץ תחת בלעם וירח אף בלבם וירק את האתונ במקל ²⁸ ויפתח יהוה את פי האתונ ותאמור לבלעם מה עשיתי לך כי היכיתני זה שלש רגלים בידיו כי עתה הרגנית ³⁰ ותאמור האתונ אל בלעם הלו אנכי אתנק אשר רכבת עלי מעדיך עד היום זהה--ההסכן הסכני לעשות לך כי ואמר לא ³¹ ויגל יהוה את עני בלבם וירא את מלאך יהוה נצב בדרכך וחרבו שלופה בידיו וירק וישתחו לאפיו ³² ויאמר אליו מלאך יהוה על מה היכית את אתנק זה ושלוש רגלים הנה אנכי יצאת לשטן כי ירט הדריך לנגדי ³³ ותראני האתונ ותט לפניו זה שלש רגלים אוili נתה מפני כי עתה נם אתכח הרגנית ואיתה חייתי ³⁴ ויאמר בלעם אל מלאך יהוה חטאתי--כי לא ידעתני כי אתה נצב לקרأتي בדרכך ועתה אם רע בעיניך אשובה לי ³⁵ ויאמר מלאך יהוה אל בלעם לך עם האנשים ואפס את הדבר אשר אדרב אליך אתו תדרב וילך בלעם עם שרי בלק ³⁶ וישמע בלק

כי בא בלילה ויצא לקראותו אל עיר מואב אשר על מושב ארנן אשר בקצתה הנගול ³⁷ ויאמר בלק אל בלק התיצב כה על עתך ואני אקרה כה ³⁸ ויאמר בלק הלא שלח שליחתי אליך לקרוא לך --למה לא הלחכת אליו האמנים לא אוכל לבדוק ³⁹ ויאמר בלק אל בלק והנה באתי אליך --עתה היכל אוכל דבר מואמה הדבר אשר ישם אלהים בפי --אתו אדרב משלו ויאמר קום בלק ושמע האזינה עdry בנו צפר ⁴⁰ וילך בלילה עם בלק ויבאו קריית החוץ ⁴¹ בלק בקר וצאן וישלח לבלעם ולשרים אשר אותו ⁴² ויהי בבקר --ויקח בלק את בלבם ויעלהו במות בעל וירא שם קצה העם

23 ויאמר בלילה אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים ² וויש בלק כאשר דבר בלילה ויעל בלק ובבלעם פר ואיל במזבח ³ ויאמר בלילה לבלק התיצב על עתך ואלכה אולי יקרה יהוה לקרأتي ודבר מה יראני והגדתי לך וילך שפי ⁴ ויקר אלהים אל בלילה ויאמר אליו את שבעת המזבחת ערכתי ועל פר שוב אל בלק וכח תדבר ⁶ וישב אליו והנה נצב על עתחו --הוא וכל שרי מואב ⁷ וישא משלו ויאמר מן ארם ינחני בלק מלך מואב מהררי קדם --לכה ארעה לי יעקב ולכה זעמה ישראל ⁸ מה אكب לא קבה אל ומה אוזם לא זעם יהוה ⁹ כי מראש צרים לא יתחשב ¹⁰ מי מנה עפר יעקב ומספר את רביע ישראל חמת נפשי מות ישרים ותהי אחוריתי כמהו ¹¹ ויאמר בלק אל בלבם מה עשית לי לקב איבי לחתיך והנה ברכת ברך ¹² ויען ויאמר הלא את אשר ישים יהוה בפי --אתו אשמר לדבר ¹³ ויאמר אליו בלק לך נא את אל מקום אחר אשר תראננו משם --אפס קצתה תדראה וככלו לא תראה וקבנו לי

כasher amr b'leum v'yeil per v'ail b'mozchah
24 וירא בלילה כי טוב בעני יהוה לברך את ישראל ולא הלק כפעם בפעם לקראת נחשים וויש אל המדבר פניו ² ווישא בלבם את עניינו וירא את ישראל שכן לשבטיו ותהי עליו רוח אלוהים ³ ווישא משלו ויאמר נאם בלבם בנו בער ונאם הגבר שתם העין ⁴ נאם --שמע אמר אל אשר מוחזה שדי יהוזה נפל וגוליו ענינים ⁵ מה טבו אהליך יעקב משכנתיך

ישראל ⁶ כנהלים נטו כננת עלי נهر כאלים נטע **25** וישב ישראל בשטחים ויחל העם לנונות אל יהוה כארזים עלי מים ⁷ ויל מים מודליו וזרעו בנות מואב ² ותקראן עם לובחי אלהיון ויאכל העם וישתחו אלהיון ³ ויזכר ישראל לבעל פעור מוציאו ממצרים כחועפת ראמ לייאכל נויים צריין ובצמחייהם ינרכו ווחציו ימחין ⁹ כרע שככ אראי במים רכים וירם מאג מלכו ותנשא מלכתו ⁸ אל וילביא מי יקימנו מברכיך ברוך ואדריך אדורו ויזח אוף בלק אל בלעם ויספק את כפיו ויאמר שפטו ישראל הרנו איש אגשו הנצמדים לבעל פעור ¹⁰ ויהדר אוף בלק אל בלעם וועטה ברוח לך אל מקוםך ויהדר איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את בלק אל בלעם לקב איבי קראתיך ותנה ברכתה ברך והשלש פעים מז וועטה ברוח לך אל מקוםך אמרתי כבד אכברך ותנה מנעד יהוה מכבוד ¹² והנה איש ליעני משה ולעוני כל עדת בני ישראל המדרנית ליעני משה ולעוני כל עדת בני ישראל והנה בכים פתח אהל מועד ⁷ וירא פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מותך העדרה ויקח רמח בידו ⁸ ויבא אחר איש ישראל אל הקבה וידק את שנייהם- פינחס בן אלעזר ואת האשה אל קבבה ותעצר המגפה ביהו כסף זהב- לא אוכל לעבר את פי יהוה לעשות טוביה או רעה מלבי אשר ידבר יהוה אותו אדרבר ¹⁴ מעלה בני ישראל ⁹ ויהיו המתוים במגפה- ארבעה עשרהים אלף ¹⁰ וידבר יהוה אל משה לאמר טהרה והני הולך לעמי להא יעוץ אשר עשה העם הזה לעמך באחריות הימים ¹⁵ וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר שם העין ¹⁶ נאם שמע אמרי אל וידע דעת עליון מזויה שדי יהוה נפל גוליו ענינים ¹⁷ ארanno ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב ועם שבט מישראל וממחז פאיו מואב וקרקר כל בני שת ¹⁸ והיה אדום ירשא זמרי בן סלוא נשיא בית אב לשמעני ¹⁹ וירד מיעקב והאביד שריד מער ²⁰ וירא את מלך יושא במדיין הוא ¹⁶ וידבר יהוה אל משה לאמר ¹⁷ צורו את המדרנית והכיתם אותם ¹⁸ כי צררים הם לכם וירא את הקני ויושא משלו ויאמר איתן מושבך ²¹ ובנכלייהם אשר נכלו לכם על דבר פעור ועל דבר שים בסלע קנד ²² כי אם יהוה לעבר קוין- עד מה אשר תשבך ²³ ויושא משלו ויאמר אווי מי יהוה משמו אל ²⁴ וצרים מיד כתים וענו אשור וענו עבר ונם הוא דבר פעור עדי אבד ²⁵ ויקם בלעם וילך וישב למקמו ונם בלק הילך לדרכו

26 ויהי אחרי המגפה ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן לאמר ² שאו את ראש כל עדת בני ישראל מבן עשרים שנה ומעלה-

לבית אבותם כל יצא צבא בישראל ³ וידבר משה ואלעזר הכהן אתם--בערבות מואב על ירדן ירחו לאמר 4 מבן עשרים שנה ומעלה כאשר צוה יהוה את משה ובני ישראל היצאים מארץ מצרים ⁵ ראוון בכור ישראל בני ראוון חנוך משפחת החנוי לפלא משפחת הפלאי ⁶ לחצן משפחת החצנוי לכרמי משפחת הכרמי ⁷ אלה משפחת הרואני וייהו פקידיהם שלשה וארבעים אלף ושבע מאות ושלשים ⁸ ובני פלא אליאב ⁹ ובני אליאב נמואל ותתן ואבירים הוא דתן ואבירים קרוואי (קריאי) העדה אשר הצו על משה ועל אהרן בערת קרח בהצחים על יהוה ¹⁰ והפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת קרח--במota העדה באכל האש את חמישים ומאתים איש וייהו לנס ¹¹ ובני קרח לא מתו ¹² בני שמעון למשפחתם--לנמואל משפחת הנמואל לימיון משפחת הימוני ליכין משפחת היכני ¹³ לזרח משפחת הזרחי לשאול משפחת השואלי ¹⁴ אלה משפחת השמעני--שנים ועשרים אלף ומאתים ¹⁵ בני נד למשפחתם--לצפוני משפחת הצפוני לחני משפחת החני לשוני ¹⁶ לאוריון משפחת האוני לעורי משפחת הערי ¹⁷ לאודר משפחת האודרי לאראלי--משפחת הארץ ¹⁸ אלה משפחת בני נד לפקידיהם--ארבעים אלף ותשש מאות ¹⁹ בני יהודה עיר ואונון ויתם עיר ואונון בארץ כנען ²⁰ וייהו בני יהודה למשפחתם--לשלחה משפחת השלני לפrix משפחת הפרציז לזרח משפחת הזרחי ²¹ וייהו בני פרץ-- לחצן משפחת החצנוי לחמול משפחת החמולוי משפחת הימנה לישעיהו לפקידיהם--ששה ושביעים אלף ותשש מאות ²³ בני יששכר למשפחתם--תולע בני אשר למשפחתם--לימנה משפחת השוחמי אלה לפקידיהם--ארבעה וששים אלף וארבע מאות ⁴⁴ משפחת הירעה לברעה משפחת הירעה ²⁴ לבני משפחת התולע לפואה משפחת הפוני ²⁵ לבני משפחת היישוב לשבמיון משפחת השמרני אלה

המלךיאל' 46 ושם בת אשר שרה 47 אלה משפהה בני אשר לפקדיהם--שלשה וחמשים אלף וארבע מאות 48 בני נפתלי למשפחתם--לייחזאל משפחה הייחזאל לינוי משפחחת גנווי 49 ליצד משפחה הייצרי לשלם משפחית השלמי 50 אלה משפחה נפתלי למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף וארבע מאות 51 אלה פקדוי בני ישראל--שש מאות אלף ואלף שבע מאות ושלשים 52 וידבר יהוה אל משה לאמר 53 לאלה תחלק הארץ בנחלתה--במספר שמota 54 לרבותה נחלתו ולמעט תמעית נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו 55 אך בגורל ייחזק את הארץ לשמות מותם אביהם ינהלו 56 על פי הגורל תחלק נחלת-בין רב למעט 57 ואלה פקדוי הלו למשפחתם--לగרשון משפחחת הנדרני לכהנת משפחחת הכהתי למרדי משפחחת המרדי 58 אלה משפחחת לוי משפחחת הלבני משפחחת החברני משפחחת המחל' משפחחת המושי משפחחת הקרחי וכהנת הولد את עמרם 59 ושם את עמרם יוכבד בת לוי איש ילדה אתה ללו' במצרים ותולד לעמרם את אהרן ואת משה ואת מרים אחותם 60 ווילד לאהרן את נדב ואת וראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל 13 וראיתה אתה ונאפסת אל עמי' נם אתה כאשר נאסר אהרן אחיך 14 כאשר מרים פי במדבר צן במריבות הערדה להקדישני במים לענייהם הם מי מריבת קדרש מדבר צן 15 וידבר משה אל יהוה לאמר 16 יפקד יהוה אלהי הרוחת לכלبشر איש על העדה 17 אשר יצא לפניהם ואשר יבא לפניהם ואשר יוציאם והעמדת אותו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה וציוויתה אותו לענייהם 20 וננתה מהודך עליו-למען

27 ותקרבה בנות צלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה למשפחנת מנשה בן יוסף ואלה שמות בנותיו--מחלה נעה ותגלה ומלכה ותרצתה 2 ותעמדנה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשים וכל העדה--פתח אהל מועד לאמר 3 אבינו מה במדבר והוא לא היה בתוך העדה הנעודים על יהוה בעדת אבינו מותך משפחתו כי אין לו בן תנה לנו אחזה בתוך אחינו 5 ויקרב משה את משפטן לפני יהוה 6 ויאמר יהוה אל משה לאמר 7 כן בנות צלפחד דברת-נתן תתן להם אחזה נחלתה בתוך אחינו אביהם והעבירת את נחלת אביהן להן 8 ואל בני ישראל תדבר לאמר איש כי מות ובן אין לו--והעבירתם את נחלתו נחלתו לבתו 9 ואם אין לו בת--ונתנתם את נחלתו לאחיו 10 ואם אין לו אחיהם--ונתנתם את נחלתו לאביו 11 ואם אין אחיהם לאביו--ונתנתם את נחלתו לשארו הקרב אליו ממשפחתו וירוש אתה והויה לבני ישראל לחתמת משפט כאשר צוה יהוה את משה 12 ויאמר יהוה אל משה עלה אל הרים העברים זהה וראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל 13 וראיתה אתה ונאפסת אל עמי' נם אתה כאשר נאסר אהרן אחיך 14 כאשר מרים פי במדבר צן במריבות הערדה להקדישני במים לענייהם הם מי מריבת קדרש מדבר צן 15 וידבר משה אל יהוה לאמר 16 יפקד יהוה אלהי הרוחת לכלبشر איש על העדה 17 אשר יצא לפניהם ואשר יבא לפניהם ואשר יוציאם והעמדת אותו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה וציוויתה אותו לענייהם 20 וננתה מהודך עליו-למען

ישמעו כל עדת בני ישראל ²¹ ולפני אלעזר הכהן עומד ושאל לו במשפט האורדים לפני יהוה על פי יצאו ועל פיו יבוא הוא וכל בני ישראל אותו--וכל העדה ²² ויעש משה כאשר צוח יהוה אותו ויקח את יהושע ויעמך לו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה ²³ ויסמך את ידיו עלייו ויצוחו כאשר דבר יהוה ביד משה

28 וידבר יהוה אל משה לאמר ² צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו ³ ואמרת להם--זה האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמיים שניים ליום עלה תמיד ⁴ את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני בין הערכבים ⁵ ושירית האיפה סלת למנה בלולה בשמן כתית רבעת ההין ⁶ עלת תמיד--העשה בהר סיני לריח ניחח האשה ליהוה ⁷ ונסכו רבעת ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך שכר--לייהוה ⁸ ואת הכבש השני תעשה בין הערכבים כמנחת הבקר וכנסכו תעשה אשה ריח ניחח ליהוה ⁹ וביום השבת--שני כבשים בני שנה תמיים ושני עשרנים סלת מנה בלולה בשמן--ונסכו ¹⁰ עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה ¹¹ ובראש החדשם--תקריבו עלה ליהוה ובחנוך--תעשה תמיים יהיו לכם ונסכים

29 ובחדש השביעי באחד לחדר מקרא קדר יהיה לכם--כל מלאכת עבודת לא תעשו يوم תרועה יהוה לכם ² ועשיתם עלה לריח ניחח ליהוה--פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעת תמיים ³ ומנהתם--סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לperf שני עשרנים לאייל ⁴ ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת הכבשים ⁵ ושורע עזים אחד חטא לכפער עליכם ⁶ מלבד עלת החדש ומנהתת ועלת התמיד ומנהתת ונסכים כמשפטם לריח ניחח האשה ליהוה ⁷ ובבעשור

לחדש השבעי הזה מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשיכם כל מלאכה לא תעשו ⁸ והקרבתם אלה ליהוה ריח ניחח פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמים ידו לכם ⁹ ומנחתם- סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאל אחד ¹⁰ עשרון לכבש האחד- לשבעת הכבשים ¹¹ שעיר עזים אחד חטא מלבד חטא אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונסיכה ¹² ובכום השבעה יומם לחיש השבעי מקרא קדש יהיה לכם- כל עשר יום לחיש השבעי עלה אשה ריח ניחח ליהוה- מלאת עבדה לא תעשו וחנתם חן ליהוה שבעת ימים ¹³ והקרבתם עללה אשה ריח ניחח ליהוה- פרים בני בקר שלשה עשר אילם שניים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמים יהיו ¹⁴ ומנחתם- סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד לשבעת עשר פרים שני עשרנים לאל אחד לשני האילים ¹⁵ ועשרון לכבש האחד- לאربعה עשר כבשים פר אחד איל אחד חטא מלבד עלת התמיד ¹⁶ ושער עזים אחד חטא מלבד עלת התמיד מנחתה ונסיכה ¹⁷ ובוים השני פרים בני בקר שניים כבשים בני שנה ארבעה עשר עשר- אילם שניים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמים ¹⁸ ומנחתם ונסיכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם- במספרם- כמשפט ¹⁹ וושער עזים אחד חטא מלבד עלת התמיד ומנתה ונסיכיהם ²⁰ ובוים השלישי פרים עשתי עשר אילם שניים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמים ²¹ ומנחתם ונסיכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם- כמשפט ²² וושער חטא אחד מלבד עלת התמיד ומנתה ונסיכה ²³ ובוים הרביעי פרים עשרה אילם שניים כבשים בני שני שנה ארבעה עשר תמים ²⁴ מנתה ונסיכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם- כמשפט ²⁵ וושער עזים אחד חטא מלבד עלת התמיד מנחתה ונסיכה ²⁶ ובוים החמישי פרים תשעה אילם שניים כבשים בני שנה

כל אשר צוה יהוה את משה

30 וידבר משה אל ראשי המתוות לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה ² איש כי ידר נדר ליהוה או השבע שבעה לאסר אסר על נפשו- לא יחל דברו ככל היצא מפיו יעשה ³ ואשה כי תדר נדר ליהוה ואסרה אסר בבית אביה בנעරיה ⁴ ושמע אביה את נדרה ואסירה אשר אסירה על נפשה והחריש לה אביה- וקומו כל נדריה וככל אסר אשר אסירה על נפשה יקום ⁵ ואם הניא אביה אתה ביום שמעו- כל נדריה ואסירה אשר אסירה על נפשה לא יקום ויהוה יסלח לה כי הניא אביה אתה ⁶ ואם הוי תהיה לאיש ונדריה עליה או מבטא שפתיה אשר

אסרה על נפשה 7 ושמע אישת ביום שמעו והחריש לה וקמו נדריה ואסרה אשר אסרה על נפשה-יקמו 8 ואם ביום שמע אישת יניא אותה והפר את נדרה אשר עליה ואת מבטא שפוץ זה אשר אסרה על נפשה-ויהוה יסלח לה 9 ונדר אלמנה ונירושה-כל אשר אסרה על נפשה יקום עליה 10 ואם ביום בית אישת נדרה או אסרה אשר על נפשה בשבועה 11 ושמע אישת והחריש לה לא הニア אתה-וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה יקום 12 ואם הפר יפר את אישת ביום שמעו-כל מוצא שפוץ זה לנדריה ולאסρ נפשה לא יקום אישת הפרם ויהוה יסלח לה 13 כל נדר וכל שבעת אסר לענת נפש-אישת יקומו ואישת יפרנו 14 ואם החריש יחריש לה אישת מיום אל יום והקם את כל נדריה או את כל אסרי אשר עליה- הקים אתם אחרי שמעו-ונשא את עונה 16 אלה החוקים יפר את אישת אחרי שמעו-ונשא את עונה 16 אלה החוקים אשר צוה יהוה את משה בין איש לאשתו--בין אב לבתו בנעריה בית אביה

31 וידבר יהוה אל משה לאמר 2 נקם נקמת בני ישראל מאי המדיינים אחר תאسف אל עמיך 3 וידבר משה אל העם לאמר החלצו מאתכם אנשים לצבאות ויהיו על מדין לחת נקמת יהוה במדין 4 אלף למטה אלף למטה-לכל מחות ישראל חשלחו לצבאות וימסרו אלף למטה-שנים עשר אלף חלציז צבאות 6 וישלח אתם משה אלף למטה לצבאות אתם ואת פינחס בן אלעזר הכהן לצבאות וכל הקדש וחיצרות התרועה בידיו 7 ויצבאו על מדין כאשר צוה יהוה את משה ויהרנו כל יכר 8 ואת מלכי מדין הרנו על חללייהם את אווי ואת רקס ואת צור ואת חור ואת רבע-חמשת מלכי מדין ואת בלעם בן בעור הרנו בחרב 9 וישבו בני ישראל את נשוי מדין

מצא כל זוהב אצערה וצמיד טבעת עניל וכומז--
לכפר על נפשתינו לפני יהוה ⁵¹ ויקח משה ואלעזר
הכהן את הזוחב--מאתם כל כל מעשה ⁵² ויהו כל
זוהב חתומה אשר חרימו ליהוה--שהה עשר אלף
שבע מאות וחמשים שקל מאת שרי האלפים ומאת
שרי המאות ⁵³ אנשי הצבא בזו איש לו ⁵⁴ ויקח משה
ואלעזר הכהן את הזוחב מאת שרי האלפים והמאות
ויבאו אותו אל אהל מועד וכרוון לבני ישראל לפני
יהוה

32 ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני נד--עצום
מאיד ויראו את הארץ יעוז ואת הארץ גלעד ותנה
המקום מקום מקנה ² ויבאו בני נד ובני ראובן
ויאמרו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל נשיאי העדה
לאמר ³ עטרות ודריבן ⁴ הארץ אשר הכהן יהוה לפני עדת
ושבם וונבו ובין ⁴ הארץ אשר הכהן יהוה לפני עדת
ישראל--ארץ מקנה הוא ולביריך מקנה ⁵ ויאמרו
אם מצאנו חן בעיניך--ירין את הארץ זו את לערדיין
לאחוזה אל העברנו את הירדן ⁶ ויאמר משה לבני נד
ולבני ראובן האחים יבואו למלחמה ואתם תשבו
פה ⁷ ולמה תנאוון (תניאוון) את לב בני ישראל--
מעבר אל הארץ אשר נתן להם יהוה ⁸ כה עשו
אבתיכם בשלוחיו אתם מקדש ברנע לראות את הארץ
ויעלו עד נחל אשכול ויראו את הארץ ויניאו את
לב בני ישראל--בלתי בא אל הארץ אשר נתן להם
יהוה ¹⁰ ויהר אפ' יהוה ביום ההוא יושבע לאמר ¹¹
אם יראו האנשים העלים ממצרים מבן עשרים שנה
ומעליה את האדמה אשר נשבעתי לאברם ליצחק
וליעקב כי לא מלאו אחריו ¹² בלתי כלב בן יפנה
הקני ויהושע בן נון כי מלאו אחריו יהוה ¹³ ויהר אפ'
יהוה בישראל וינעם במדבר ארבעים שנה--עד תם
כל הדור העשה הרע בעיני יהוה ¹⁴ ודגנה קמתם

מן האדם ומן הבקר ומן החמורים ומן הצאן ²⁹
ממחציתם תקחו ונתחה לאלעזר הכהן תרומת יהוה
וממחצית בני ישראל תקח אחד אחד מן החמשים
מן האדם מן הבקר מן החמורים ומן הצאן--מכל
הבהמה ונתחה אתם ללוים שMRI משמרת משכן
יהוה ³¹ ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את
משה ³² ויהי המלוכה--יתר הבז אשר בזו עם הצבא
צאן ש מאות אלף ושבעים אלף--וחמשת אלףים ³³
ובקר שניים ושבעים אלף ³⁴ וחמורים אחד וששים
אלף ³⁵ ונפש אדם--מן הנשים אשר לא ידעו משכב
אלף ³⁶ ונפש שנים ושלשים אלף ³⁶ ותהי המהצתה--
זכר כל נפש שנים ושלשים אלף ³⁶ ותהי המהצתה--
חלק הייצאים בצבא מספר הצאן שלוש מאות אלף
ושלשים אלף ושבעת אלףים וחמש מאות ³⁷ ויהי
המיכס ליהוה מן הצאן--שש מאות חמיש ושבעים ³⁸
ובבר--שש ושלשים אלף ומכסם ליהוה שנים
ושבעים ³⁹ וחמורים שלשים אלף וחמש מאות ומכסם
לייהוה אחד וששים ⁴⁰ ונפש אדם ששה עשר אלף
ומכסם ליהוה--שנתיים ושלשים נפש ⁴¹ ויתן משה את
מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן--כאשר צוה יהוה
את משה ⁴² וממחצית בני ישראל אשר חצה משה מן
האנשים הצבאים ⁴³ ותהי ממחצית העדה מן הצאן--
שלש מאות אלף ושלשים אלף שבעת אלףים וחמש
מאות ⁴⁴ ובבר ששה ושלשים אלף ⁴⁵ וחמורים שלשים
אלף וחמש מאות ⁴⁶ ונפש אדם ששה עשר אלף ⁴⁷
ויקח משה ממחצית בני ישראל את האחו אחד מן
החמשים--מן האדם ומן הבהמה ויתן אתם ללוים
MRI משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את משה
וירכבו אל משה הפקדים אשר לאלפי הצבא--
שרי האלפים ושרי המאות ⁴⁹ ויאמרו אל משה
עבידך נשאו את ראש אנשי המלחמה אשר בידנו ולא
נפקד ממנה איש ⁵⁰ ונקרב את קרבן יהוה איש אשר

תחת אביהם--תרבות אנשים חטאיהם לسفות עוד על חרון אף יהוה--אל ישראל ¹⁵ כי תשובן מהריו ויסף עוד להניחו במדבר ושהתם לכל העם זהה ¹⁶ ויגש אליו ויאמרו גדרת צאן נבנה למקומו זה וערום לטפנו ¹⁷ ואנחנו נחלץ חשים לפניו בני ישראל עד אשר אם הביאם אל מקומם וישב טפנו עברי המבצער מפני ישבי הארץ ¹⁸ לא נשוב אל בתינו--עד התナル בני ישראל איש נחלתו ¹⁹ כי לא נחל את מעבר לירדן והלאה כי באה נחלתנו אליו מ עבר הירדן מורהה ²⁰ ויאמר אליהם משה אם תעשו את הדבר הזה אם תחלزو לפני יהוה למלחמה ²¹ ועבר לכם כל חלוין את הירדן לפני יהוה עד הורישו את איביו מפניהם ²² וככש הארץ לפני יהוה ואחר תשבו--והייתם נקיים מיהוה ומישראל והיתה הארץ הזאת לכם לאחוזה--לפני יהוה ²³ ואם לא תעשו כן הנה חטאתם ליהוה ודרעו חטאכם אשר תמצאו אתכם ²⁴ בנו לכם ערים לטפכם ונדרת לצנכם והיצא מפיכם תשעו ²⁵ ויאמר בני גד ובני רואבן אל משה לאמר עבדיך יעשו כאשר אドני מצוה ²⁶ טפנו נשינו מקומו וכל בהמטענו--יהיו שם עיר הגלעד ²⁷ ועבדיך יעברו כל חלוין צבא לפני יהוה--למלחמה כאשר אדני דבר ²⁸ ויצו להם משה את אלעזר הכהן ואת יהושע בן נון ואת ראשי אבות המטות לבני ישראל ²⁹ ויאמר משה אליהם אם יעברו בני גד ובני רואבן אתכם את הירדן כל חלוין למלחמה לפני יהוה וככש הארץ לפנייכם--ונתתם להם את הארץ הגלעד לאחוזה ³⁰ ואם לא יעברו חלוינים אתכם--ונאחו בתוכם הארץ כנען ³¹ ויענו בני גד ובני רואבן לאמר את אשר דבר יהוה אל עבדיך כן נעשה ³² נחנו עבר חלוינים לפני יהוה הארץ כנען ואתנו אחות נחלתנו מעבר לירדן ³³ ויתן להם משה

לה נבח בשמי

33 אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים--לצבאים ביד משה ואהרן ² ויכתב משה את מוצאיםם למשיעיהם--על פי יהוה ואלה מסיעיהם למשיעיהם ³ ויסעו מרדעמסס בחදש הראשון בחמשה עשר ימים לחדש הראשון ממחירת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה--לענין כל מצרים ⁴ ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה בהם--כל בכור ובאליהם עשה יהוה שפטים ⁵ ויסעו בני ישראל מרדעמסס ויתנו בסכתה ⁶ ויסעו מסכת ויתנו באתם אשר בקצתה המדבר ⁷ ויסעו מאטם וישב על פי החרית אשר על פניו בעל צפון ויתנו לפני מגדל ויסעו מפניהם החרית ויעברו בהור הים המדברה ⁸ וילכו דרך שלשת ימים במדבר אתם ויתנו במרה ויסעו ממרה ויבאו אוילמה ובאים שרים עשרה ⁹ ויסעו מים ושבעים תמרים--ויתנו שם ¹⁰ ויסעו מאילים ויתנו על ים סוף ¹¹ ויסעו מים סוף ויתנו במדבר סין ויסעו ממדבר סין ויתנו בדרפקה ¹² ויסעו מדרפקה

ויהנו באלוֹשׁ ¹⁴ וויסעו מואַלּוֹשׁ וויהנו בְּרֵפִידִים וְלֹא בְּעֶרֶבֶת מֹאַב עַל יְרֵדָן יְרֵחָו לְאָמֵר ¹⁵ דָּבָר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶמְרָתָא לְהָם כִּי אַתָּם עֲבָרִים אֶת הַיְּרֵדָן אֶל אֶרְץ כְּנָעָן ¹⁶ וְהַוְרְשָׁתָם אֶת כָּל יִשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְנִיכֶם וְאֶבְדָּתָם אֶת כָּל מִשְׁכִּיתָם וְאֶת כָּל צְלָמֵי מִסְכָּחָם הָאָבָדָו וְאֶת כָּל בְּמָוֶתָם תִּשְׁמִידָו ¹⁷ וְהַוְרְשָׁתָם אֶת הָאָרֶץ וְיִשְׁבְּתָם בָּה כִּי לְכָם נָתָתִי אֶת הָאָרֶץ לְרֹשֶׁת בְּרֵמֵן פְּרִזּ ¹⁸ וְוַיַּעֲשֵׂה מִרְמָן פְּרִזּ וְוַיַּהַנֵּן בְּלִבְנָה ¹⁹ וְוַיַּעֲשֵׂה בְּרִבְנָה וְוַיַּהַנֵּן בְּרֶסֶה ²⁰ וְוַיַּעֲשֵׂה מִרְסָה וְוַיַּהַנֵּן בְּקַהַלָּתָה מִלְבָנָה וְוַיַּהַנֵּן בְּרֶסֶה ²¹ וְוַיַּעֲשֵׂה מִרְסָה וְוַיַּהַנֵּן בְּקַהַלָּתָה שְׁפֵרָה ²² וְוַיַּעֲשֵׂה מִרְסָה וְוַיַּהַנֵּן בְּמִקְהָלָתָה שְׁפֵרָה וְוַיַּהַנֵּן בְּחַרְדָּה ²³ וְוַיַּעֲשֵׂה מִחְרָדָה וְוַיַּהַנֵּן בְּמִקְהָלָתָה בְּתָרָה ²⁴ וְוַיַּעֲשֵׂה מִתְחָתָה וְוַיַּהַנֵּן בְּמִתְחָתָה וְוַיַּהַנֵּן בְּמִקְהָלָתָה בְּתָרָה ²⁵ וְוַיַּעֲשֵׂה מִתְחָתָה וְוַיַּהַנֵּן בְּמִתְחָתָה וְוַיַּהַנֵּן בְּמִקְהָלָתָה בְּתָרָה ²⁶ וְוַיַּעֲשֵׂה מִתְחָתָה וְוַיַּהַנֵּן בְּמִתְחָתָה וְוַיַּהַנֵּן בְּמִקְהָלָתָה בְּתָרָה ²⁷ וְוַיַּעֲשֵׂה מִתְחָתָה וְוַיַּהַנֵּן בְּמִתְחָתָה וְוַיַּהַנֵּן בְּמִקְהָלָתָה בְּתָרָה ²⁸ וְוַיַּעֲשֵׂה מִתְחָתָה וְוַיַּהַנֵּן בְּמִתְחָתָה וְוַיַּהַנֵּן בְּמִקְהָלָתָה בְּתָרָה ²⁹ וְוַיַּעֲשֵׂה מִמְתָּקָה וְוַיַּהַנֵּן בְּמִמְתָּקָה יְעָקָן ³⁰ וְוַיַּעֲשֵׂה מִמְשְׁמָנָה וְוַיַּהַנֵּן בְּמִמְשְׁמָנָה יְעָקָן ³¹ וְוַיַּעֲשֵׂה מִמְשְׁרוֹת וְוַיַּהַנֵּן בְּבָנֵי יְעָקָן ³² וְוַיַּעֲשֵׂה מִבְנִי יְעָקָן וְוַיַּהַנֵּן בְּחַרְגָּנְד ³³ וְוַיַּעֲשֵׂה מִחְרָגָנְד וְוַיַּהַנֵּן בְּטִיטְבָּה ³⁴ וְוַיַּעֲשֵׂה מִטְבָּתָה וְוַיַּהַנֵּן בְּעַבְרָנָה ³⁵ וְוַיַּעֲשֵׂה מִעַבְרָנָה וְוַיַּהַנֵּן בְּעַצְיָן נֶבֶר ³⁶ וְוַיַּעֲשֵׂה מִעַצְיָן גָּבָר וְוַיַּהַנֵּן בְּמִדְבָּר צָן הָאָרֶץ קָדְשָׁ ³⁷ וְוַיַּעֲשֵׂה מִקָּדֵשׁ וְוַיַּהַנֵּן בְּהָר הָהָר בְּקַצְחָה אֶרְץ אֲדֹם ³⁸ וְוַיַּעֲלֵל אַהֲרֹן הַכֹּהֵן אֶל הָהָר עַל פִּי יְהָוָה--וַיָּמָת שֶׁבְשָׁנַת הָאַרְבָּעִים לְצֹאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִאֶרְץ מִצְרָיִם בְּחַדְשָׁ הַחְמִישִׁי בְּאֶחָד לְחַדְשָׁ ³⁹ וְאַהֲרֹן בֶּן שְׁלֹשׁ וְעֶשֶׂרִים וְמֵאָת שָׁנָה בְּמִתְוָה בְּהָר הָהָר ⁴⁰ וְוַיַּשְׁמַע הַכְּנָעָנִי מֶלֶךְ עַרְדָּ וְהָאָיָשׁ בְּנֶגֶב אֶרְץ כְּנָעָן--בְּבָא בָנֵי יִשְׂרָאֵל ⁴¹ וְוַיַּעֲשֵׂה מִהָּר וְוַיַּהַנֵּן בְּצֶלֶמֶת ⁴² וְוַיַּעֲשֵׂה מִצְלָמָה וְוַיַּהַנֵּן בְּפָנוֹן ⁴³ וְוַיַּעֲשֵׂה מִפָּנוֹן וְוַיַּהַנֵּן בְּאַבָּת ⁴⁴ וְוַיַּעֲשֵׂה מִאָבָת וְוַיַּהַנֵּן בְּעֵי העֲבָרִים בְּנֶגֶב מֹאַב ⁴⁵ וְוַיַּעֲשֵׂה מִעִים וְוַיַּהַנֵּן בְּדִיבָּן גָּד ⁴⁶ וְוַיַּעֲשֵׂה מִדִּיבָּן גָּד וְוַיַּהַנֵּן בְּעַלְמָן דְּבָלְתִּימָה ⁴⁷ וְוַיַּעֲשֵׂה מִעַלְמָן דְּבָלְתִּימָה וְוַיַּהַנֵּן בְּהַרְיָה הָעֲבָרִים לְפָנֵי נֶבֶר ⁴⁸ וְוַיַּעֲשֵׂה מִהָּרִי הָעֲבָרִים וְוַיַּהַנֵּן בְּעֶרֶבֶת מֹאַב עַל יְרֵדָן יְרֵחָו ⁴⁹ וְוַיַּהַנֵּן עַל הַיְּרֵדָן מִבֵּית הַיְּשָׁמֶת עַד אֶכֶל הַשְׁטִים בְּעֶרֶבֶת מֹאַב ⁵⁰ וַיַּדְבֵּר יְהָוָה אֶל מֹשֶׁה

ויצו משה את בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר תתנהלו אתה בנורל אשר צוה יהוה לחתת לתשעת המתוות וחצי המטה ¹⁴ כי לcko מטה בני הראובני לבית אבותם ומטה בני הגדו לבית אבותם וחצי מטה מנשה לcko נחלתם ¹⁵ שני המתוות וחצי המטה לcko נחלתם ממעבר לירדן ירדו-קדמה מזרחה ¹⁶ וידבר יהוה אל משה לאמר ¹⁷ אלה שמות האנשים אשר יהוה אל משה לאמר ¹⁷ אלה שמות האנשים אשר ניחלו לכם את הארץ אלעזר הכהן ויהושע בן נון ¹⁸ ונשיא אחד נשיא אחד ממטה-תקחו לנחל את הארץ ¹⁹ ואלה שמות האנשים למטה יהודה כלב בן יפנה ²⁰ ולמטה בני שמעון שמואל בן עמיהו ²¹ ולמטה בנימן אלידר בן כסלו ²² ולמטה בני דן נשיא-בקי בן גيلي ²³ לבני יוסף למטה בני מנשה נשיא-חניאל בן אפר ²⁴ ולמטה בני אפרים נשיא-קמואל בן שפטן ²⁵ ולמטה בני זבולון נשיא-אלצפן בן פרנק ²⁶ ולמטה בני יששכר נשיא-פלטיאל בן עז ²⁷ ולמטה בני אשדר נשיא-אהיהוד בן שלמי ²⁸ ולמטה בני נפתלי נשיא-פרהאל בן עמיהוד ²⁹ אלה אשר צוה יהוה לנחל את בני ישראל בארץ כנען

35 וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן ירדו לאמר ² צו את בני ישראל ונתנו ללוים מנהלת אחזותם ערים לשבת ומגרש לערים סביבתיהם יהיו ללוים ³ והיו הערים להם לשבת ומגשיהם יהיו לבהמות ולרכשם ולכל חיות ⁴ ומגראשי הערים אשר תנתנו ללוים-מקיור העיר וחוצה אלף אמה סביב ⁵ ומדתם מחוץ לעיר את קדמה אלפיים באמה ואת פאת נגב אלפיים באמה והעיר אלפיים באמה ואת פאת צפון אלפיים באמה-והעיר בתוך זה יהיה להם מגרשי הערים ⁶ ואת הערים אשר תנתנו ללוים-את ששה ערים מקלט אשר תנתנו לנש שמה הרצתה ועליהם תנתנו ארבעים ושתיים עיר

ישראל איש נחלה אבתו ⁹ ולא תסב נחלה ממטה
למטה אחר כי איש בנחלה ידבקו מותם בני ישראל
¹⁰ כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בנות צלפחד ¹¹
ותהיינה מחלה תרצה וחילתה ומלבה ונעה-בנות
אותו ²⁹ והיו אלה לכם לחקת משפט לדורותיכם
בכל מושבתיכם ³⁰ כל מכה נפש-לפי עדים ירצה
את הרצח ועד אחד לא יענה בנפש למות ³¹ ולא
תקחו כפר לנפש רצח אשר הוא רשע למות כי מות
אביהם ³² אלה המצות והמשפטים אשר צוה יהוה
ביד משה-אל בני ישראל בערבה מואכ עליירדן
יוםת ³² ולא תקחו כפר לנוס אל עיר מקלט לשב

ירחו
לשבת בארץ עד מות הכהן ³³ ולא תחניפו את הארץ
אשר אתם בה כי הדם הוא יחניף את הארץ ולא הארץ
לא יכפר לדם אשר שפך בה כי אם ברם שפכו ³⁴
ולא תטמא את הארץ אשר אתם ישבים בה-אשר אני
שכן בחוכה כי אני יהוה-שכן בחוך בני ישראל

36 ויקרבו ראשי האבות למשפחה בני גלעד בן
מיכר בן מנשה-משפחה בני יוסף וידברו לפני
משה ולפני הנשאים-ראשי אבות לבני ישראל ²
ויאמרו את אדני צוה יהוה לחתת את הארץ בנחלה
בנורל לבני ישראל ואדני צוה ביהוה לחתת את נחלה
צלפחד אחינו לבנותיו ³ והיו לאחד מבני שבטי בני
ישראל לנשים ונגרעה נחלה מנהלת אבותינו ונוסף
על נחלה המטה אשר תהיינה להם ומגרל נחלה לנו
יגרע ⁴ ואם יהיה היבל לבני ישראל ונוסף נחלה לנו
על נחלה המטה אשר תהיינה להם ומנהלה מטה
אבותינו יגרע נחלה ⁵ ויצו משה את בני ישראל על
פי יהוה לאמר כן מטה בני יוסף דברים ⁶ זה הדבר
אשר צוה יהוה לבנות צלפחד לאמר לטוב בעיניהם
תהיינה לנשים אך למשפחה מטה אביהם-תהיינה
לנשים ⁷ ולא תסב נחלה לבני ישראל ממטה אל
מטה כי איש בנחלה מטה אבתו ידבקו בני ישראל
⁸ וכל בת ירשת נחלה ממותם בני ישראל-לאחד
משפחה מטה אביה תהיה לאשה למען יירשו בני

הנורו מפני איש כי המשפט לאללים הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אליו ושמעתיו ¹⁸ ואצוהו אחכם בעה החוא את כל הדברים אשר תעשון ¹⁹ ונסע מחרב ונלך את כל חמדבר הנחל והנורא ההוא אשר ראייתם דרך הור האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו אנתנו ונבא עד קדש ברנע ²⁰ ואמר אלכם אתם עד הור האמרי אשר יודה אלהינו נתן לנו ²¹ ראה נתן יודה אלהיך לפניך- את הארץ עליה רשותך אשר דבר יהוה אלהיך אבותיך לך- אל תירא ואל תחת ²² ותקרבון אליו כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפניינו ויחפרו לנו את הארץ ואנחנו דבר- את הדרך אשר נעלחה בה ואת הערים אשר נבא אלינו ²³ וייטב בעני הדבר ואקח מכם שנים עשר אנשים איש אחד לשפט ²⁴ ויבנו ויעלו ההרה ויבאו עד נחל אשכל וירגנו אתה ²⁵ ויקחו בידם מפרי הארץ ווירדו אלינו וישבו אנתנו דבר ויאמרו טובה הארץ אשר יודה אלהינו נתן לנו ²⁶ ולא אביהם לעלה ותמרו את פי יהוה אלהיכם ²⁷ ותרגנו באהלייכם ותאמרו בשנאת יהוה אנתנו הוציאינו מארץ מצרים- לחת אנתנו ביד האמרי להשמידנו ²⁸ אנחנו אנחנו עלים אחינו המסו את לבבנו לאמר עם גדור ורים ממנו ערים גדרת ובצורת שמיים וגם בני ענקים ריאינו שם ²⁹ ואמר אלכם לא תערצון ולא תיראו ממה ³⁰ יהוה אלהיכם ההלך לפנייכם הוא ילחם לכם ככל אשר עשה אתכם במצרים- לעניכם ³¹ ובמדבר אשר ראיית אשר נשאך יהוה אלהיך כאשר ישא איש המוקם הוה ³² ובדבר הוה- אינכם מאמינים ביהוה אלהיכם ההלך לפנייכם בדרך לחשור לכם מקום- להנתקכם באש לילה לראתכם בדרך אשר תלכו בה ובען יומם ³³ ווישמע יהוה את קול דבריכם ויקצף

1 אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחצרת- ודי זהב ² אחד עשר ימים מהרבך דרך היר שער עדר קדש ברכען ³ ויהו בארכבים שנה בעשתי עשר חדש באחד לחדר דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אותו אלהים ⁴ אחרי הכתו את סיכון מלך האמרי אשר יושב בחשבון- ואות עוג מלך הבשן אשר יושב בעתרת באדרעי ⁵ בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את התורה הזאת לאמר ⁶ יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב לכם שבת בהר הזה ⁷ פנו וסעו לכם ובאו היר האמרי ואל כל שכנו בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים- ארץ הכנעני והלבנוני עד הנהר הנגד נחר פרת ⁸ ראה נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאביכם לאברהם ליזחק וליעקב לחתת להם ולזרעם אחריהם ⁹ ואמר אלכם בעת ההוא לאמר לא אוכל לבדוי שת אתכם ¹⁰ יהוה אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרבות ¹¹ יהוה אלהי אבותיכם יסף עליכם ככם- אף פעמים יברך אתכם כאשר דבר לכם ¹² איך אשא לבדוי טרחיכם ומשאיכם וריביכם ¹³ הבו לכם אנשים חכמים ונבניהם וירדעים- לשבטיכם ואשיםם בראשיכם ¹⁴ ותענו אתי ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות ¹⁵ ואקח את ראש שבטיכם אנשים חכמים וירדעים ואתן אותם ראשים עליכם שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרת ושמטים לשבטיכם ¹⁶ ואצוה את שפטיכם בעת ההוא לאמר שמע בין אחיכם ושפטתם צדק בין איש ובין אחיו ובין נרו ¹⁷ לא תכירו פנים במשפט קטן נגדל תשמעון- לא

וישבע לאמר ³⁵ אם יראה איש באנשים האלה הדור הנDEL זהה זה ארבעים שנה יהוה אלהיך עמך--לא חסרת דבר ⁸ וונ עבר מאת אחינו בני עשו הישבם בשער מדרך הערבה מ Alias ומעצין נבר ונפנ' ונ עבר דרך מדבר מואב ⁹ ויאמר יהוה אל' אל' הצל את מואב ואל תתגר בם מלחמה כי לא אתן לך מארציו ירשה--כי לבני לוט נתתי את ערד ירשה ¹⁰ האמים לפנים ישבו בה--עם נדול ורב ורם כענקים ¹¹ רפאים יחשבו אף הם כענקים והמאבים יקראו להם אמים ¹² ובשעיר ישבו החרים לפנים ובני עשו ירושם וישראל מפניהם ישבו תחתם כאשר עשה ישראל לארץ ירשותו אשר נתן יהוה להם ¹³ עתה קמו ועברו לכם--את נחל זרד ונ עבר את נחל זרד ¹⁴ והוים אשר הלבנו מקדש ברכע עד אשר עברנו את נחל זרד שלשים ושמנה שנה--עד תם כל הדור אנשי המלחמה מקרב המhana כאשר נשבע יהוה להם ¹⁵ וכן יד יהוה דותה בם לहם מקרב המhana עד תם ¹⁶ ויהי כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות-- מקרב העם ¹⁷ וידבר יהוה אליו לאמ' ¹⁸ אתה עבר היום את גבול מואב את ערד ¹⁹ וקרבת מול בני עמו-- אל תצרכ ויאל תתגר בם כי לא אתן מארץ בני עמו לך ירשה--כי לבני לוט נתתי ירשה ²⁰ ארץ רפאים תחשב אף הוא רפאים ישבו בה לפנים והעמנים יקראו להם זמיזמים ²¹ עם נדול ורב ורם כענקים וישראלים יהוה מפניהם וירושם ישבו תחתם ²² כאשר עשה לבני עשו היישבים בשער--אשר השמיד את החרי מפניהם וירושם ישבו תחתם עד היום זהה ²³ והעווים היישבים בחצריהם עד עזה--כפתורים הייצאים מכפתור השמידם ישבו תחתם ²⁴ קומו סעו ועברו את נחל ארנון--ראה נתתי בידך את סיכון מלך חשבון האמרי ואת ארציו החל רשותהגר בו מלחמה ²⁵ היום זהה אח'ת פחדך ויראך על פנ' העמים וישבע לאמר ³⁵ אם יראה איש באנשים האלה הדור הרע הזה--את הארץ הטובה אשר נשבעתי תחת לאבותיכם ³⁶ זולתו כלב בן יפנה הוא יראה ולו אתן את הארץ אשר דרך בה ולבניו--יען אשר מלא אחרי יהוה ³⁷ גם כי התאנף יהוה בגולכם לאמר נם אתה לא תבא שם ³⁸ יהושע בן נון העמד לפניך הוא יבא שמה אתו חזק כי הוא ינהלנה את ישראל וטפכם אשר אמרתם לבו יהיה ובניכם אשר לא ידעו הימים טוב ורע--המה יבוא שמה ולחם אתנה והם יירשו ⁴⁰ ואתם פנו לכם וסעו המדברה דרך ים סוף ⁴¹ ותענו ותאמרו אליו חטאנו ליהה--אנחנו נעלם ונלחמןנו ככל אשר צונו יהוה אלהינו ותחרנו איש את כל' מלחמות ותהיינו לעלת החרה ⁴² ויאמר יהוה אליו אמר להם לא תעלו ולא תלחמו--כי אני בקרבכם ולא תגנו לפנ' אייביכם ⁴³ ואדבר אליכם ולא שמעתם ותמרו את פי יהוה ותודו ותעללו החרה ⁴⁴ ויצא האמרי היושב בהר ההוא לקראותם וירדפו אתם כאשר העשינה הדברים ויכתו אתכם בשער עד חרמה ⁴⁵ ותשבו ותבכו לפנ' יהוה ולא שמע יהוה בקהלם ולא האזין אליכם ⁴⁶ ותשבו בקרש ימים רבים כימים אשר ישבתם

2 ונפנ' ונסע המדברה דרך ים סוף כאשר דבר יהוה אליו ונסב את הר שער ימים רבים ² ויאמר יהוה אליו לאמ' ³ רב לכם סב את ההר זהה פנו לכם צפנה ⁴ ואת העם צו לאמר אתם עברים בנבול אחים בני עשו היישבים בשער ייראו מכם ונשمرתם מאד ⁵ אל תתנוו בם--כי לא אתן לכם מארצם עד מדרך קפ רגול כי ירשה לעשו נתתי את הר שער ⁶ וכל תשברו מאתם בכסף ואחלתם ונם ימים תכרו מאתם בכסף--ושתיתם ⁷ כי יהוה אלהיך ברכך בכל מעשה ידרך--ירע לכתך את המדבר

תחת כל השמים--אשר ישמעון שמעך ורנו וחלו מפניך ²⁶ ואשלוח מלאכים ממדריך קדמאות אל סיכון מלך חשבון דבריו שלום לאמר ²⁷ עברה הארץ בדרך בדרכך אלך לא אסור ימין ושמאול ²⁸ אצל בכסף תשברני ואכלתי ומים בכסף תחן לי ושתוו רק עברה ברגנלי ²⁹ כאשר עשו לי בני עשו היישבים בשער והמוואבים היישבים בעיר--עד אשר עבר את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו ³⁰ ולא אבה סיכון מלך חשבון העברנו בו כי הקשה יהוה אלהיך את רוחו ואמץ את לבבו למען תתו בידך כוים זה ³¹ ויאמר יהוה אליו ראה החתמי תחת לפניך את סיכון ואת ארציו החל רש לדרשת את ארציו ³² ויצא סיכון לקראותו הוא וכל עמו למלחמה--יהיצה ויתנה יהוה אלהינו לפניו ונך אתו ואת בנו ואת כל עמו ³⁴ ונלכד את כל ערו בעת ההוא ונחרם את כל עיר מתם והנשים והטף לא השארנו שריד ³⁵ רק הבהמה בזונו לנו ושלל הערים אשר לכדנו ³⁶ הכל נתן יהוה אלהינו לפניו ³⁷ רק אל הארץ בני עמו לא קרבת כל יד נחל יבך ועריו ההר וכל אשר כזה יהוה אלהינו

3 נפנ ונוול דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראותו הוא וכל עמו למלחמה--אדראעי ² ויאמר יהוה אליו אל תירא אותו--כי בידך נתתי אותו ואת כל עמו ואת ארציו ועשית ל--כאשר עשית לסיכון מלך האמרי אשר יושב בחשבון ³ ויתן יהוה אלהינו בידנו נם את עוג מלך הבשן--וأت כל עמו ונכח עד בלתי השair לו שריד ⁴ ונלכד את כל ערו בעת ההוא--לא הייתה קרייה אשר לא לקחנו מאתם שם עיר כל חבל ארנג מלכת עוג בבשן ⁵ כל אלה

המלח תחת אשדת הפסנה מזורה ¹⁸ ואצטו אתם בעת ההוא לאמר יהוה אלהיכם נתן לכם את הארץ הזאת לרשותה--חולצים תעברו לפני אחיכם בני ישראל כל בני חיל ¹⁹ רק נשיכם וטפכם ומוקנכם ידעת כי מקנה רב לכם--ישבו בערים אשר נתתי לכם ²⁰ עד אשר יניח יהוה לאחיכם ככם וירושו נם הם את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם בעבר הירדן ושבתם איש לירשתו אשר נתתי לכם ²¹ ואת יהושוע ציויטי בעת ההוא לאמר ענייך הראת את

כל אשר עשה יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה-
 כן יעשה יהוה לכל הממלכות אשר אתה עבר
 לפניכם היום ⁹ רק השמר לך ושמר נפשך מאד
 פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסورو
 מלבק כל ימי חייך וחוודתם לבנייך ולבני בנייך
¹⁰ יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב אמר
 יהוה אליך הקהל לי את העם ואשמעם את דברי אשר
 ילמדון ליראה אתי כל הימים אשר הם חיים על
 האדמה ואתם בנים ילמדון ¹¹ ותקרבון ותעמדו
 תחת החרב והחרב עבר באש עד לב השמים-חישך
 ענן וערפל ¹² וידבר יהוה אליכם מותך האש קול
 דברים אטם שמעים ותמונה אינכם ראים זולתי קול
¹³ ויגיד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשותות-
 עשרה הדברים ייכתבם על שני לוחות אבניים ¹⁴
 ואתם צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם חוקים
 ומשפטים לעתהכם אתם-בארץ אשר אתם עברים
 שמה לרשותה ¹⁵ ונסחרתם מאד לנפשתיכם כי לא
 ראייתם כל תמונה ביום דבר יהוה אליכם בחרב
 מותך האש ¹⁶ פן תשחתו-ועשיהם לכם פסל תמונה
 כל סמל תבנית זכר או נקבה ¹⁷ תבנית כל בהמה
 אשר בארץ תבנית כל ציפור כנף אשר תעוף בשמים
¹⁸ תבנית כל רמש באדמה התבנית כל דגה אשר
 ביום מתחת לארץ ¹⁹ ופן תשא עיניך השמיימה
 וראית את השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבא
 השמים ונדרת והשתחוית להם ועבדתם-אשר חלק
 יהוה אלהיך אתם לכל העמים תחת כל השמים
²⁰ ואתם לחק יהוה וויצו אתכם מכור הברזל
 ממצריהם לחיות לו לעם נחלה כיום הזה ²¹ ויהו
 התחנף כי על דבריכם וישבע לבתוי עברי את
 הירדן ולבלתי בא אל הארץ הטובה אשר יהוה
 אלהיך נתן לך נחלה ²² כי אנכי מות בארץ זאת
 איני עבר את הירדן ואתם עברים וירשתם את

שםה ²² לא תיראום כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם
 לכם ²³ ואת่าน אל יהוה בעת החזה לא אמר ²⁴ אדני
 יהוה אתה החולות להראות את עבדך את נדליך ואת
 ירך החזקה-אשר מי אל בשמות ובארץ אשר יעשה
 כמושיע וכנברותך ²⁵ עברה נא ואראת הארץ
 הטובה אשר ב עבר הירדן תהר הטוב הזה ולהבן
²⁶ וית עבר יהוה כי למענכם ולא שמע אליו ויאמר
 יהוה אליו רב לך-אל חסוף דבר אליו עוד בדבר
 זה ²⁷ עליה הפסנה ושא עיניך ימה וצפנה
 ותימנה ומזרחה-וראה בעיניך כי לא ת עבר את
 הירדן הזה ²⁸ וצו את יהושע וחזקתו ואמץיו כי הוא
 עבר לפני העם הזה והוא ינחיל אותם את הארץ
 אשר תראה ²⁹ ונשב בניה מול בית פעור

4 ועתה ישראל שמע אל החוקים ואל המשפטים
 אשר אנכי מלמד אתכם לעשותות-למען תחייו ובאתם
 וירשתם את הארץ אשר יהוה אלהי אביכם נתן
 לכם ² לא תחספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם
 ולא תנרגעו ממנה-לשמר את מצות יהוה אלהיכם
 אשר אנכי מצוה אתכם ³ עיניכם הראות את אשר
 עשה יהוה בבעל פעור כי כל האיש אשר הלק
 אחרי בעל פעור-הشمידיו יהוה אלהיך מקרך ⁴
 ואתם הרבקים ביהוה אלהיכם-חיים לכלם הימים
⁵ ראה למדתי אתכם חוקים ומשפטים כאשר צוינו
 יהוה אלהי לעשות כן-בקרב הארץ אשר אתם באים
 שמה לרשותה ⁶ ושמרתם ועשיתם-כי הוא חכםכם
 ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל החוקים
 האלה ואמרנו רק עם חכם ונבון הנגידו הזה ⁷
 כי מי גוי נדול אשר לו אלהים קרבנים אליו כיהוה
 אלהינו בכל קראנו אליו ⁸ ומני גוי נדול אשר לו חוקים

הארץ הטובה הזאת ²³ השמרו לכם פן תשכחו את בפניו בכחו הנדרל מצרים ³⁸ להוריש נוי נדליהם ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיהם לכם ועצמים מתק-מן-פניך להביךך לחתך את ארצם נחלה-כיום הזה ³⁹ וידעת היום והשחת אל לבך פסל תמנות כל אשר צוק יהוה אלהיך ²⁴ כי יהוה אלהיך אש אכלת הוא אל קנא ²⁵ כי חolid בנים בני נו ונוויתם בארץ והשחתם ועשיהם פסל תמנות כל ועשיהם הרע בעני יהוה אלהיך להכעיסו ²⁶ העידתי לכם היום את השמיים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר מעלה הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכון ימים עליה כי השמד תשמדון ²⁷ והפין יהוה אתכם בעמים ונשרתם מתי מספר בנויים אשר נגה יהוה אתכם שם ²⁸ ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עז יריחון ²⁹ ובקשתם משם את יהוה אלהיך ומצאת אבן-אשר לא יראוון ולא ישמעון ולא יאכלוון ולא כי תדרשו בכל לבך ובכל נפשך ³⁰ בצר לך- ומצאך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקהלו ³¹ כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפא ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבותיך אשר נשבע להם ³² כי שאל נא למים הראשונים אשר היו לפניך למנ היום אשר ברא אלהים אדם שפט נחל ארנן ועד הר שיאן-הוא חרמון ⁴⁹ וכל הערבה עבר הירדן מורה ועד ים הערבה-תחת קול אלהים מדבר מותך האש כאשר שמעת אתה- ³⁴ ויהי **5** ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אליהם שמע ישראל את החוקים ואת המשפטים אשר אני דבר באזוניכם הימים ולמדתם אותם ושמרתם לעשיהם ² יהוה אלהינו כרת עמו ברית-בחרב ³ לא את אבותינו כרת יהוה את הברית הזאת כי אנחנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים ⁴ פנים בפנים דבר יהוה עמכם בהר-מתוך האש ⁵ אני עומד בין יהוה וביניכם בעת ההוא להגird לכם את דבר יהוה

אשרת הפסגה

ישראל את החוקים ואת המשפטים אשר אני דבר באזוניכם הימים ולמדתם אותם ושמרתם לעשיהם ² יהוה אלהינו כרת עמו ברית-בחרב ³ לא את אבותינו כרת יהוה את הברית הזאת כי אנחנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים ⁴ פנים בפנים דבר יהוה עמכם בהר-מתוך האש ⁵ אני עומד בין יהוה וביניכם בעת ההוא להגird לכם את דבר יהוה

ויהי ³⁴ או הנסה אלהים לבוא לחתת לו נוי מקרב נוי במת באחת ובמושתים ובמלחמות ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים נדלים ככל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים--לענין ³⁵acha הראת לדעת כי יהוה הוא אלהים אין עוד מלבדו ³⁶ מן השמיים השמייך את קלו ליסרך ועל הארץ הריך את אשו הגדולה ורבבו שמעת מתוך האש ³⁷ ותחת כי אהב את אבותיך ויבחר בזדעו אחורי ויוציאך

תאכלנו האש הנדרלה הזאת אם יספיקו אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד--ומתנו ²² כי מי כלبشر אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מותך האש כמוינו-ויחי ²³ קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר יהוה אלהינו ואת תדבר אלינו את כל אשר ידבר יהוה אלהינו אליו--ושמענו ועשינו ²⁴ ויישמע יהוה את קול דבריכם בברככם אליו ויאמר יהוה אליו שמעתי את קול דבריו העם הזה אשר דברו אליו--הייטיבו כל אשר דברו ²⁵ מי יתן והיה לבכם זה להם ליראה אתו ולשמר את כל מצותי--כל הימים למען ייטב להם ולבנייהם לעלם ²⁶ לך אמר להם שובו לכם לאהלייכם ²⁷ ואתה פה עמד עמדיך ואדברה אליו את כל המצווה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אנחנו נתן להם לרשותה ²⁸ ושמירתם לעשותו כאשר צוה יהוה אלהיכם אחכם לא תסרו ימין ושמאל ²⁹ בכל הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אחכם-תלכו למען תחיוון וטוב לכם והארכתם ימים

בארץ אשר תורשון

6 וזאת המצווה החקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד אחכם--לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה לרשותה ² למען תירא את יהוה אלהיך לשמר את כל חקתיו ומצותיו אשר אנחנו מצוך אתה ובנק ובנק כל ימי חייך--ולמען יאריכון ימיך ³ ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבונן מארך אשר דבר יהוה אלהיך לך--ארץ זבת חלב ודבש ⁴ שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד ⁵ ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבך ובכל נפשך ובכל מארך ⁶ והיו הדברים האלה אשר אנחנו מצוך היום--על לבך ⁷ ושננתם לבנייך ודברת בהם בשבחך בכחיך ובכחך בדרך ובשבך ובכומך ⁸ וקשרתם לאות על ידך והיו לטעפת בין עיניך

כיו יראתם מפני האש ולא עליתם בהר לאמר **6** אני יהוה אלהיך אשר הוציאתי מארץ מצרים מבית עבדים לא יהיה לך אלהים אחרים על פני **7** לא תעשה לך פסל כל תמורה אשר בשם ממעל ואשר בארץ מתחת--ואשר במים מתחת לארץ ⁸ לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אגדי יהוה אלהיך אל קנא--פקד עון אבות על בנים ועל שלשים ועל רבעים לשנאי ⁹ ועשה חסד לאלפיים--לאהבי ולשמרי מצותיו (מצותיו) ¹⁰ לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא נקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא ¹¹ שמור את יום השבת ל夸שו כאשר צוק יהוה אלהיך ¹² שת ימים תעבד ועשה כל מלאכתך ¹³ ויום השביעי--שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנק ובנק ועבדך ואמתך ושורך וחמורך וכל בהמתך ונרכ אשר בשעריך--למען ינוח עבדך ואמתך כmock ¹⁴ וזכורת כי עבד היה בארץ מצרים ויצא יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרע נתואה על כן צוק יהוה אלהיך לעשות את יום השבת ¹⁵ כבד את אביך ואת אמך כאשר צוק יהוה אלהיך--למען יאריכון ימיך ולמען ייטב לך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך ¹⁶ לא תרצח ולא תננב ולא תענה ברעך עד שוא ¹⁷ ולא תחמד את רעך ולא תתאהו בית רעך שדרחו ועבדו ואמתו שורכו וחמורו וכל אשר לרעך ¹⁸ את הדברים האלה דבר יהוה אל כל קהלכם בהר מותך האש הענן והערפל--kol alei ¹⁹ ויהי כשמעכם את הקול מותך החשך וההר עבר באש ותרבונן אליו כל ראשי שבטים ווקניכם ²⁰ ותאמרו הן הראננו יהוה אלהינו את כבדי ואת גדריו ואת קלו שמענו מותך האש הום זהה ראננו כי דבר אלהים את האדם והי ²¹ ועתה למה נמות כי

9 וככבותם על מזוזות ביתך ובשעריך ¹⁰ והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב--לחתך לך עדים נדלה ושבת אשר לא בנית טובותיהם מלאים כל טוב אשר לא מלאת וברת החזובים אשר לא חצתה כרמים ויזיתים אשר לא נטעה ואכלת ושבעת ¹¹ השמר לך פן תשכח את יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים ¹² את יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע ¹³ לא תלכון אחריהם אלהים אחרים--מאלהי העמים אשר סביבותיכם ¹⁴ כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך פן יחרה אף יהוה אלהיך לך והשميدך מעל פni האדמה ¹⁵ לא תנסו את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במשה ¹⁶ שומר תשמرون את מצות יהוה אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוך ¹⁷ ועשית הישר והטוב בעני יהוה--למען ייטב לך ובאת ירושת הארץ הטבה אשר נשבע יהוה לאבותיך ¹⁸ להדרך את כל איביך מפניך כאשר דבר יהוה כי ישאלך בך מחר לאמר מה העדת והחקים ¹⁹ והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו אתכם ²⁰ ואמרת לבך עבדים היינו לפרעעה במצרים ויציאנו יהוה ווישוטם ביד חזקה ²¹ וייתן יהוה אותה ומפתים נדלים ורעים במצרים בפראעה ובכל ביתו--לעינינו ואותנו הוציא מכם--למען הביא אתנו לחתך לנו את הארץ אשר נשבע לאבותיכם ²² ויצינו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו--לטוב לנו כל הימים לחיינו כהיום הזה ²³ וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המזוזה הזאת לפני יהוה אלהינו--כאשר צוננו ²⁴

7 כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשעה ונשל גוים רכבים מפניך החתי והנרגשי והאמרי והכנעני והפזרי והחוי והיבוסי--שבעה גוים

ויתהם מפקד העם ² ונתנים יהוה אלהיך לפניך--
והיכותם החרם תחרם אתם לא תחרת להם ברית ולא תחנמ ³ ולא תחתן בס בתך לא חתן לבנו ובתו לא תחק לבنك ⁴ כי יסיד את בנק מאחורי ועבדו אליהם אחרים וחרה אף יהוה בהם והשميدך מהר כי אם כה תעשו להם--mobachthim התצוי ומצבתם תשברו ואשריהם תגדרוון ופסיליהם תשרפו באש כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך לך בחר יהוה ⁶ אליהיך להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני הארץ ⁷ לא מרכיבם מכל העמים חשק יהוה בהם--ויבחר בכם כי אתם המעת מכל העמים ⁸ כי מהבת יהוה אתכם ומשמרו את השבעה אשר נשבע לאבותיכם הוציא יהוה אתכם ביד חזקה ויפדרך מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים ⁹ וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלהים האל הנאמן--שמר הבירתו והחסדר לאהבו ולשמר מצותו לאך דורך ¹⁰ ומשלם לשנאו אל פניו להאיבדו לא אחר לשנאו אל פניו ישלם לו ¹¹ ושמרת את המזוזה ואת החקים ואת המשפטים אשר אני מצוך היום--לעשותם ¹² והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשותם אתם--ושמר יהוה אלהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבותיך ¹³ ואחיך וברכך ותירשך ויצחרך שנך אלף ועתרת צאנך על הארץ אשר נשבע לאבותך לחתך לך ¹⁴ ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה לך עקר ועקרה ובבהתך ¹⁵ והסיר יהוה מפרק כל חלי וכל מדרוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישים לך ונתנים בכל שגאיך ¹⁶ ואכלת את כל העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך-- לא תחוס עינך עליהם ולא תעבר את אלהיהם כי מוקש הוא לך ¹⁷ כי תאמר בלבך רבים הנויים

האלה ממני איך אוכל להודיעם ¹⁸ לא תירא מהם זכר תוכר את אשר עשה יהוה אלהיך לפרטה ולכל בבקעה ובחר ⁸ ארץ חטה ושערה וגפן ותנה ורמון מזרים ¹⁹ המסת הנדרת אשר ראו עיןיך והאתה ארץ זית שמן ודבש ⁹ ארץ אשר לא במסכנתה חאכל והמפטזים והיד החזקה והזרע הגטויות אשר חואצך יהוה אלהיך כן יעשה יהוה אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם ²⁰ וכן את הצרעה ישלה יהוה אלהיך גם עד אבד הנשארים והנסתרים- מפניך ²¹ לא תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך אל נдол ונורא ²² ונשל יהוה אלהיך את הגנים האל מפניך- מעת מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה עלייך חות השדרה ²³ ונתנים יהוה אלהיך לפניך והם מהומה גדלה עד השמדם ²⁴ וננתן מלכיהם בידך והאברת את שם מתחת השם לא יוציאב איש בפניך עד השמדך אתם ²⁵ פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמוד כסף וזהב עליהם ולקחת לך- פן תוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא ²⁶ ולא תביא תועבה אל ביתך והיות חרם כמהו שקץ תשקצנו והעב תהעבנו כי חרם הוא

8 כל המזויה אשר אנכי מצוך הום-תשמרן לעשות למען תחיוון ורביותם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם ² זוכרת את כל הדרך אשר הוליך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה- במדבר למען ענתך לנתק לדעת את אשר בלבך התשמר מצותו- אם לא ³ ווענק וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידען אבותיך למען הודיעך כי לא על הלחם לבודו יהיה האדם- כי על כל מוצא כי יהוה יחיה האדם ⁴ שמלתך לא בלילה מעלהך ורגליך לא בצדקה- זה ארבעים שנה ⁵ ידעתם כי יהוה אלהיך הוא העבר לפניך אש אכלת- העם ללבך כי כאשר ייסר איש את בנו יהוה אלהיך מיסרך ⁶ ושמרת את מצות יהוה אלהיך לכלת בדרכיו וליראה אותו ⁷ כי יהוה אלהיך מביאך מהר כאשר דבר יהוה לך ⁴ אל תאמר בלבך

9 שמע ישראל אתה עבר הום את הירדן לבא לרשות nomine נדלים ועצמים מנק- ערים גדלות ובצורתם בשמיים ² עם נдол ורם בני ענק ³ יודעתם אתה שמעת- מי יתיצב לפני בני ענק ³ יודעתם אתה מעלהך ורגליך לא בצדקה- זה ארבעים שנה ⁵ ידעתם כי יהוה אלהיך הוא העבר לפניך אש אכלת- העם ללבך כי כאשר ייסר איש את בנו יהוה אלהיך מיסרכך ⁶ ושמרת את מצות יהוה אלהיך לכלת בדרכיו וליראה אותו ⁷ כי יהוה אלהיך מביאך מהר כאשר דבר יהוה לך ⁴ אל תאמר בלבך

בחדך יהוה אלהיך אתם מ לפנייך לאמר בצדקי
היבاني יהוה לרשות את הארץ הזאת וברשותה הגנים
ה אלה יהוה מוריים מפנייך ⁵ לא בצדקהך ובישר
לבעך אתה בא לרשות את ארצם כי ברשותה הגנים
ה אלה יהוה אלהיך מוריים מפנייך ולמען הקום את
ה דבר אשר נשבע יהוה לאבותיך לאברהם ליצחק
וליעקב ⁶ וידעת כי לא בצדקהך יהוה אלהיך
נתן לך את הארץ הטובה הזאת-- לרשותה כי עם
קשה ערכך ⁷ זכר אל תשכח את אשר הקצתה
את יהוה אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת
מארץ מצרים עד באכם עד המקום הזה ממרם
היויתם עם יהוה ⁸ ובחרב הקצתה את יהוה ויתאנך
יהוה בכם להשמד אתם ⁹ בعلתי החרה לךחת
לוחת האבנים לוחת הברית אשר כרת יהוה עמכם
ואשב בהר ארבעים יום וארבעים לילה-- ללחם לא
אכלתי ומיום לא שתייטי ¹⁰ ויתן יהוה אליו את שני
לוחת האבנים- כתבים באכבע אלהים ועליהם ככל
הדברים אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש-
בימים הקהיל ¹¹ ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים
לילה נתן יהוה אליו את שני לוחת האבנים-- לוחות
הברית ¹² ויאמר יהוה אליו קום רד מהר מזה--
כי שחת עמק אשר הוצאה ממצרים סרו מהר מן
הדרך אשר צויתם-- עשו להם מסכה ¹³ ויאמר יהוה
אל לאמר ראיינו את העם הזה והנה עם קשה ערכ
הוא ¹⁴ הרף ממי ואשמדם ואמחה את שם מותחת
השימים ואעשה אותן אותך לנו עצום ורב ממוני ¹⁵ ואבן
וארד מן ההר וההר בער באש ושני לוחת הברית
על שני ידי ¹⁶ וארא והנה חטאיהם ליהוה אלהיכם--
עשיהם לכם עגל מסכה סרתם מהר-- מן הדרך אשר
צוה יהוה אתכם ¹⁷ ואחפש בשני הלחת ואשלכם
מעל שני ידי ואשברם לעינייכם ¹⁸ ואתנפלו לפני

הנרגל ובוירען הנטויה

10 בעת ההוא אמר יהוה אליו פסל לך שני לוחת
אבניים בראשנים ועלה אליו החרה ועשית לך ארון
ען ² ואכתב על הלחת את הדברים אשר היו על
הלחת הראשונים אשר שברת ושמתם בארון ³ וauseש
ארון עצי שטים ואפסל שני לוחת אבניים בראשנים
ואעל החרה ושני הלחת בידי ⁴ וויכתב על הלחת

וְאֵת הַגּוֹרָתָה הָאֱלֹהָה אֲשֶׁר רָא עַנִּיק ²² בְּשְׁבָעִים נְפֵשׁ יַרְדֵּן אַבְתִּיךְ מִצְרִימָה וְעַתָּה שְׁמֵךְ יְהוָה אֱלֹהִיךְ כָּכָבְדִּי הַשָּׁמִים לְרַב

11 וְאַהֲבָת אֱתָה יְהוָה אֱלֹהִיךְ וְשִׁמְרָת מִשְׁמָרָתְךָ וְחַקְתָּיו וְמִשְׁפְּטוּ וְמִצְוֹתָיו--כָּל הַיּוֹם ² וַיַּדְעָתָם הַיּוֹם כִּי לֹא אָתָּה בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא יִדְעַו וְאֲשֶׁר לֹא רָא אֶת מֹסֵר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶת גָּדְלוֹ--אֶת יְדֵוֹ הַחֹזֶקה וּזְרֻעָה הַנְּטוּיָה ³ וְאֶת אַחֲתָיו וְאֶת מְעַשְׂיוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה בְּתוֹךְ מִצְרָיִם--לְפִרְעָה מֶלֶךְ מִצְרָיִם וְלִכְלֵי אֶרְצָוּ ⁴ וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְחִילָּה מִצְרָיִם לְסָסְיוֹ וְלִרְכָּבוֹ אֲשֶׁר הַצִּיף אֶת מֵי יָם סִוְּף ⁵ עַל פְּנֵיכֶם בְּרַדְפָּם אַחֲרֵיכֶם וַיַּאֲכָדָם יְהוָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה ⁶ וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְכֶם בְּמִדְבָּר עַד בָּאַכְם עַד הַמָּקוֹם הַזֶּה ⁶ וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְדָתֵנּוּ וְלְאַבְרָהָם בְּנֵי אַלְיָאָב בֶּן רָאוּבָן אֲשֶׁר פָּצַת הָאָרֶץ אֶת פִּיהָ וְתַבְלִעָם וְאֶת בְּתִיהם וְאֶת אֲהָלָיהם--וְאֶת כָּל הַיּוֹם אֲשֶׁר בְּרָגְלֵיכֶם בְּקָרְבָּן יִשְׂרָאֵל ⁷ כִּי עַיִנֵּיכֶם הָרָאָת אֶת כָּל מִעֵשָׂה יְהוָה הַגָּדָל אֲשֶׁר עָשָׂה ⁸ וְשִׁמְרָתָם אֶת כָּל הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוָה הַיּוֹם--לְמַעַן תָּחַזְקָוּ וּבְאַתֶּם וַיַּרְשָׁתֶם אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּם עֲבָרִים שָׁמָה לְרַשְׁתָה ⁹ וּלְמַעַן תָּחַרְיכוּ יָמִים עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתֵיכֶם לְתֵת לְהֶם וּלְזֹרְעָם--אָרֶץ זֶבֶת חָלֵב וּדְבָשָׁה ¹⁰ כִּי הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָּא שָׁמָה לְרַשְׁתָה--לֹא כָּרֶץ מִצְרָיִם הָוּא אֲשֶׁר יִצְאָתֶם מִשֶּׁם אֲשֶׁר תָּרַע אֶת זָרַע וְהַשְׁקָית בְּרָגְלֵךְ כִּנְן הַיּוֹרֶק ¹¹ וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּם עֲבָרִים שָׁמָה לְרַשְׁתָה--אָרֶץ הַרִּים וּבְקַעַת לְמַטְרָה הַשָּׁמִים תָּשַׁתָּה מִים ¹² אָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהִיךְ דָּרַשׁ אַתָּה תָּמִיד עַיִן יְהוָה אֱלֹהִיךְ בָּהּ-- אֱלֹהִיךְ מְרַשִּׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה ¹³ וְהִי אָם שָׁמָעַ תְּשַׁמְּעוּ אֶל מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוָה אַתֶּם הַיּוֹם-- לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוּ בְּכָל לְבָבְכֶם וּבְכָל נֶפֶשְׁכֶם ¹⁴ וּנְתַתִּי מַטְרָ אֶרְצָכֶם בְּעַתּוֹ יְוָה

מִכְתָּב הַדָּרָאָשׁוֹן אֶת עַשְׁרַת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה אֲלֵיכֶם בְּהָר מֹתוֹק הַאֲשֶׁר בַּיּוֹם הַקְּהָל וַיַּתְּמִם יְהוָה אֱלֹהִיךְ וְאֶפְןָ וְאֶרְדָּר מִן הַהָר וְאַשְׁם אֶת הַלְּחָת בְּאַרְנוֹן אֲשֶׁר עִשְׁתָו יְהוָה שֶׁכְּאֵשֶׁר צַוָּי יְהוָה ⁶ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִשְׁעָו מִבְּאָרָת בְּנֵי יִעָּקָב--מִוסְרָה שֶׁמֶת אַהֲרֹן וַיַּכְּבַּר שֶׁ וַיְכַהֵן אֶלְעֹזֶר בֶּן הַחַת ⁷ מִשְׁמָם נִשְׁעָו הַנְּגָדָה וְמִן יְהוָה אֲשֶׁר יִטְבַּחַת אֶרְץ נְחָלָי מִים ⁸ בָּעֵת הַהָא הַבְּדִיל יְהוָה אֲתָה שְׁבַט הַלְּיוֹ לְשָׁאת אֶת אַרְנוֹן בְּרִית יְהוָה-- לְעַמְדָה לִפְנֵי יְהוָה לְשָׁרֶתוֹ וּלְבָרֶךְ בְּשָׁמוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה ⁹ עַל כֵּן לֹא הָיָה לְלֹי חָלֵק וּנְחָלָה--עַם אֲחֵי יְהוָה הַוָּא נְחָלָתוֹ כַּאֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה לְלֹי חָלֵק וּנְחָלָה לְיְהוָה ¹⁰ וְאַנְכִי עַמְדָתִי בְּהָר כִּים הַרְאָשָׁנִים--אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה וַיַּשְׁמַע יְהוָה אֱלֹהִים נִבְּפָעָם הַהָא-- לֹא אָבָה יְהוָה הַשְׁחִיתָךְ ¹¹ וּוַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים קָוֵם לְמַסְעָה לְפָנֵי הָעָם וַיָּבֹא וַיַּרְא שָׂתָה אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע תְּלַאתְתָּם לְתֵת לְהֶם ¹² וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל--מִה יְהוָה אֱלֹהִיךְ שָׁאֵל מַעֲמֵךְ כִּי אִם לִירָא אֶת יְהוָה אֱלֹהִיךְ לְלַכְתָּ בְּכָל דֶּרֶכְיוֹ וְלְאַהֲבָה אֹתוֹ וּלְעַבְדָּ אֹתוֹ יְהוָה אֱלֹהִיךְ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נֶפֶשְׁךָ ¹³ לְשִׁמְרָ אֶת מִצְוֹתָיו וְאֶת חֲקֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוָה הַיּוֹם--לְטֹב לְקָדְשָׁ ¹⁴ הַזָּהָר לִי יְהוָה אֱלֹהִיךְ הַשָּׁמִים וּשְׁמֵי הַשָּׁמִים הָאָרֶץ אֲשֶׁר כָּה ¹⁵ רָק בְּאַבְתִּיךְ חִשְׁקָה יְהוָה לְאַהֲבָה וְכָל אֲשֶׁר בָּהּ ¹⁶ כְּיֻם הַזָּהָר וּמַלְתָּם אֶת עַרְלָתָה לְבָבְכֶם וּעַרְפָּכֶם--לֹא תִּקְשׁוּ עַד ¹⁷ כִּי יְהוָה אֱלֹהִיכֶם--הַוָּא אֱלֹהִי הָאָלָהִים וְאֶתְנִי הָאָדָנִים הָאָל הַגְּנָל הַגְּנָבָר וְהַנְּרוֹא אֲשֶׁר לֹא יִשְׁאָ פְּנִים וְלֹא יִקְחָ שָׁחָד ¹⁸ עַשְׂה מִשְׁפָּט יְתּוֹם וְאַלְמָנָה וְאֶהָבָנָד לְתֵת לוֹ לְחַם וּשְׁמַלָּה ¹⁹ וְאֶהָבָתָם אֶת הַגְּנָר כִּי גְּדוּרִים הִיִּתְמָם בָּאָרֶץ מִצְרָיִם ²⁰ אֶת יְהוָה אֱלֹהִיךְ תִּרְאָ אֶתְנוֹ תַּעֲבֹר וּבָוֹתְרָק וּבְשָׁמוֹ תַּשְׁבַּע ²¹ הַוָּא תַּהֲלַטְךָ וְהַוָּא אֱלֹהִיךְ--אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת הַגְּנָלָת

הישב בערבה-- מול הגלגל אצל אלוני מרה ³¹ כי אתם עברים את הירדן לבא לרשota את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה וישבתם בה ³² ושמורתם לעשות את כל החקים ואות המשפטים אשר אני נתן לפניכם היום

12 אלה החקים והמשפטים אשר תשמרו לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי אבותיך לך לרשota כל הימים--אשר אתם חיים על הארץ ² אבד תאבדו את כל המקומות אשר עבדו שם הגויים אשר אתם ירשים אתם--את אלהיהם על ההרים הרמים ועל הנבעות ותחת כל עץ רענן ³ ונתצתם את מזבחתם ושברתם את מזבחם ואשריהם תשרפון באש ופסלי אלהיהם תגדרו וabdתם את שם מן המקום ההוא ⁴ לא תעשן כן ליהוה אלהיכם ⁵ כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל שבטייכם לשום את שמו שם--לשכנו תדרשו ובאת שמה ⁶ והבאתם שמה על תחיכם זובחיכם ואת מעשrichtיכם ואת תרומה ידיכם ונדריכם ונדרתיכם ובכורת בקריכם וצאניכם ⁷ ואכלתיכם שם לפנוי יהוה אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידיכם ובתיכם--אשר ברך יהוה אלהיך ⁸ לא תעשן--ככל אשר אנחנו עושים פה היום איש כל הייש בעניינו ⁹ כי לא באחים עד עתה--אל המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך ¹⁰ ועברתם את הירדן וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם מנהיל בטה ¹¹ והיה המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן שמו שם--שמה תביאו את כל אשר אני מצוח אתכם עולתויכם זובחיכם מעשrichtיכם ותרמתם ידיכם וכל מטבח נדריכם אשר תדרשו ליהוה ¹² ושמחתם לפנוי יהוה אלהיכם--אתם ובניכם ובנותיכם ועבדיכם ומתחיכם ותלו אשר בשעריכם כי אין

ומלכוש ואספה דגnek ותירשך ויצחרך ¹⁵ ונחתי עשב בשדרך לבהמתך ואכלת ושבעת ¹⁶ המשמרו לכם פן יפתח לבבכם וסורתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם ¹⁷ וחרחה אף יהוה בכם ועצר את השםיהם ולא יהיה מטר והאדמה לא תנתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ בטבה אשר יהוה נתן לכם ¹⁸ ושמחתם את דבריו אלה על לבבכם ועל נשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם ¹⁹ ולמדתם אתם את בניכם לדברם בשบทך בביתך ובבלתך בדרך ובשבך ובקומך וכתחתם על מזוזות ביתך ובשעריך ²¹ למען רבבו ימיכם וימי בניכם על הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם לחתת להם--כימי השמיים על הארץ ²² כי אם שמר תשמרו את כל המזוזה זו את אשר אני מצוח אתכם--לעתה לאהבה את יהוה אלהיכם לילכת בכל דרכיו--ולדבקה בו ²³ והוריש יהוה פרת וער הים האחרון--יהיה נבליכם ²⁵ לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ומוראכם יתן יהוה אלהיכם על פנוי כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם ראה אני נתן לפניכם--היום ברכה וקללה ²⁷ את הברכה--אשר תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם אשר אני מצוח אתכם היום ²⁸ ודקלה אם לא תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם וסורתם מן הדרך אשר אני מצוח אתכם היום לילכת אחרי אלהים אחרים--אשר לא ידעתם ²⁹ וזה יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשota--ונתתת את הברכה על הר גרים ואות הקללה על הר עיבל ³⁰ הלא מה בעבר הירדן אחריו דרך מבוא המשם בארץ הכנען

יברית יהוה אלהיך את הנויים אשר אתה בא שמה לחלק ונחלה אתכם ¹³ המשמר לך פן תעלה עלתיק בכל מקום אשר תראה ¹⁴ כי אם במקום אשר יבחר יהוה באחד שבטייך--שם תעלה עלתיק ושם תעשה כל אשר אני מצוך ¹⁵ רק בכל אות נפשך טובח ואכלת בשר כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך-- בכל שעריך הטהמא והטהור יאכלנו צבוי וכאל ¹⁶ רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו כמים ¹⁷ לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגnek ותירשך ויצחרך ובכורת בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדרתיך ותרומה יידך ¹⁸ כי אם לפניו יהוה אלהיך תאכלנו ממנה

13 כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן לך אלהיך אותן או מופת ² ובא אותן והמופת אשר דבר אלהיך לאמר נלכה אחרים אלהים אשר לא ידעתם--ונעבדם ³ לא תשמע על דברי הנביא ההוא או אל חלום החלום ההוא כי מסנה יהוה אלהיכם אתם לדעת היישם אהבים את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם ⁴ אחרי יהוה אלהיכם תלכו יהוה אליהיך לשום שם זובחת מבקרך ומצאנך ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובכלו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקו ⁵ והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי דבר סורה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים וഫך מבית עבדים--להריך מן הדריך אשר צוק יהוה אלהיך ללכת בה ובברית הרע מקרבך ⁶ כי יסיתך אחיך בן אמך או בנק או בתק או אשת חיקך או רעך אשר כנפשה--בסתור לאמר נלכה ונעבדה אחרים אלהים אשר לא ידעת אתה ואביך ⁷ מאלדי העמים אשר סביבותיכם הקרים אלך או הרחוקים מך--מקצה הארץ ועד קצה הארץ ⁸ לא תאהבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך עלייו ולא תחמל ולא תכסה עליו ⁹ כי הרג תחרנו יידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרנה ¹⁰ וסקלותו באבניים ומות כי בקש להריך כי תעשה הטוב והישר בעני יהוה אלהיך ²⁹ כי

על יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית האכלו ¹⁰ וכל אשר אין לו סנפיר וקشكשת לא האכלו--טמא הוא לכם ¹¹ כל צפור טהרה האכלו ¹² וזה אשר לא האכלו מהם הנשר והפרס והעוניה ¹³ והדראה ואתה תאהיה והדרה למנה ¹⁴ ואת כל ערבות מינו ¹⁵ ואתה בת היינה ואתה תחטמא ואתה תחטמא למנהו ¹⁶ את הכווס ואתה תינשוף והתנשמתה ¹⁷ הנץ למנהו ¹⁸ והתקאת ואתה הרחמה ואתה השלך ¹⁹ והחסירה והאנפה למנה והדוכיפת והעתפלף ²⁰ וכל שערץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו ²¹ כל עוף טהור האכלו לא תאכלו כל נבלה לנגר אשר בשעריך תנתנה ואכלת או מכר לנכרי--כי עם קדרוש אתה ליהוה אלהיך לא חבל נדי בחלב amo ²² עשר תעשר את כל תבאותה ורעד היוצא השדה שנה ²³ ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דנוק תירשך ויצחרך ובכורת בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את יהוה אלהיך--כל הימים ²⁴ וכי ירבה ממק הדרך כי לא תוכל שאתו--כי ירחק ממק המוקם אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שם כי יברך יהוה אלהיך ²⁵ ונתה בכסף וצורת הכסף בידך והלכת אל המוקם אשר יבחר יהוה אלהיך בו ²⁶ ונתה הכסף בכל אשר תאה נפשך בבקר ובצאן ובין ובשבר ובכל אשר חשה לך נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמחה אתה וביתך ²⁷ והלוי אשר בשעריך לא תעזנו כי אין לו חלק ונחלה עמק ²⁸ מקצת שלש שנים תוציא את כל מעשר התבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך ²⁹ ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה עמק והנגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו--למען יברך יהוה אלהיך בכל מעשה יידך אשר תעשה

15 מקץ שבע שנים תעשה שמיטה ² וזה דבר השמטה--שמות כל בעל משה ידו או אשר ישנה ברעהו תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקشكשת

לא יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא שmeta ליהוה 3
את הנכרי תנש ואשר יהיה לך את אחיך תשפט ייך 4
אפס כי לא יהיה לך אביו כי ברך יברך יהוה
בארץ אשר יהוה אליהך נתן לך נחלה לרשותך רך
אם שמווע תשמע בקהל יהוה אליהך לשמר לעשות
את כל המצוות הזאת אשר אני מזכיר לך 6 כי יהוה
אליהך ברכך כאשר דבר לך וזה עבetta נוים רכבים
ואתה לא תעט ומשלת בניום רכבים ובך לא ימשלו
את דמו לא תأكل על הארץ תשפכנו כמים 23 רך

16 שמר את חדש האביב ועשה פסח ליהוה
אליהך כי בחודש האביב הוציאך יהוה אליהך
ממצרים- לילה 2 זובחת פסח ליהוה אליהך צאן
ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם 3 לא
הأكل עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצאות לחם
ענין כי בחפזון יצאת מארץ מצרים- למען תזכור את
יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חיך 4 ולא יראה
ך שאר בכל נבלך שבעת ימים ולא ילין מן הבשר
אשר תזבח בערב ביום הראשון- לבקר ולא תוכל
לזבח את הפסח באחד שעריך אשר יהוה אליהך
נתן לך 5 כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אליהך
לשכנן שמו- שם תזבח את הפסח בערב כבוא המשמש
מועד צאתך מצרים 6 ו搖שת ואכלת במקום אשר
יבחר יהוה אליהך בו פנויות בבקר והלכת לאהלייך
8 ששת ימים תאכל מצאות וביום השביעי עצרת
לייהוה אליהך- לא תעsha מלאכה 9 שבעה שבעת
הספר לך מה חלל חרם בכמה תחל בספר שבעה
שבועות 10 ועשה חן שבועות ליהוה אליהך- מסת
נדבתך ייך אשר תנתן כאשר יברך יהוה אליהך 11
ושמחת לפני יהוה אליהך אתה ובןך ובתך ועבדך
ואמוך והלווי אשר בשעריך והגנור והויתום והאלמנה
אשר בקרבך- במקום אשר יבחר יהוה אליהך לשכנן
שמו שם 12 וזכרת כי עבד היהת במצרים ושמרת

7 כי יהיה לך אביו מאחד אחיך באחד שעריך
בארץ אשר יהוה אליהך נתן לך- לא תאמץ את
לבך ולא תקפש את ייך מאחיך האביו 8 כי פתח
תפתח את ייך לו והעבט תעביטנו די מהסרו אשר
יחסר לו 9 השמר לך פן יהוה דבר עם לבך בlijל
לאמור קרבבה שנת השבעה שנת השמטה ורעה עניך
באחיך האביו ולא תנתן לו וקרא עליך אל יהוה
והיה לך חטא 10 נתן תנתן לו ולא ירע לבך בתוך
לו כי בגلال הדרבר הזה יברך יהוה אליהך בכל
מעשך ובכל משלחך ייך 11 כי לא ייחד לאביו מקרוב
הארץ על כן אני מזכיר לאחיך 12 כי ימכר לך
לאחיך לעניך ולאביך בארץ 13 וזה עניך תנתן
השביעת חשלחנו חפש מעמק 14 העניך תעניך לו מצאנך
מעמק- לא תשלחנו ריקם 15 העניך תעניך לו
ומגרנן ומיקבר אשר ברכך יהוה אליהך תנתן לו
16 וזכרת כי עבד היהת בארץ מצרים ויפרך יהוה
אליהך על כן אני מזכיר את הדבר הזה- היום
והיה כי יאמר לך לא אצא מעמק כי אהברך ואתה
ביתך כי טוב לו מעמק 17 וולקחת את המרצע ונתחה
באנו ובידת והיה לך עבד עולם ואפ' לאמתך
תעשה כן 18 לא יקsha בעניך בשלחך אותו חפשי
מעמק- כי משנה שכר שכיר עבדך ששה שנים וברך

וששית את החוקים האלה ¹³ חג הסכת תעשה לך
שבעת ימים באספס-מנרנד ומיקבר ¹⁴ ושמחת
 בחנק אתה ובנק ובתק ועבדך ואמתך ולהלי והגנ
 והיותם והאלמנה אשר בשעריך ¹⁵ שבעת ימים תחג
 ליוה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה כי יברך
 יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידיך והיית
אך שמח ¹⁶ שלוש פעמים בשנה יראה כל זוכרך את
 פניו יהוה אלהיך במקום אשר יבחר-בתהן המצוות
 ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה את פניו יהוה
ריקם ¹⁷ איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך אשר
 נתן לך ¹⁸ שפטים וشرطים תתן לך בכל שעריך
 אשר יהוה אלהיך נתן לך לשפטיך וشرطו את העם
 משפט צדק ¹⁹ לא תהה משפט לא תכיר פנים ולא
 תקח שחד-כי השחד יעור עני חכמים ויסוף דבריו
צדיקם ²⁰ צדק צדק תרדף-למען תחיה וירשת את
 הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ²¹ לא תטע לך
 אשרה כל עז אצל מזבח יהוה אלהיך-אשר תעשה
 לך ²² ולא תקיים לך מזבח אשר שנא יהוה אלהיך
17 לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה
 בו מום-כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא ²
 כי ימצא בקרבך באחד שעריך אשר יהוה אלהיך
 נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעני
 יהוה אלהיך-לעבר בריתו ³ וילך ויעבד אלהים
 אחרים וויתחוו להם ולשמש או לירח או לכל צבא
 השמיים-אשר לא צויתי ⁴ והגנד לך ושמעת ודרשת
 היטוב-והנה אמת נכוון הדבר נעשה התועבה הזאת
 בישראל ⁵ והווצאת את האיש הזה או את האשה
 שהוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שעריך-
 את האיש או את האשה וסקלתם באבנים ומתו ⁶
 על פי שנים עדים או שלשה עדים-יוםת המת לא
 יומת על פי עד אחד ⁷ יד העדים תהיה בו בראשנה

הוא ובניו בקרב ישראל

ואשר ידבר בשם אלהים אחרים--ומת הנביא ההוא ²¹ וכי תאמר לבבך איך נדע את הדבר אשר לא דברו יהוה ²² אשר ידבר הנביא בשם יהוה ולא יהיה הדבר ולא יבא--הוא חדבר אשר לא דברו יהוה בודון דברו הנביא לא תנוו ממנה

19 כי בירית יהוה אליהיך את הגוים אשר יהוה אליהיך נתן לך את ארצו וירושתם וישבתם בעריםם ובכתייהם ² שלוש ערים תבדיל לך בתוך ארצך-- אשר יהוה אליהיך נתן לך לדרשתה ³ תכין לך הדריך ושלשת את גבול הארץ אשר ינחילך יהוה אליהיך והיה לנו שמה כל רצח ⁴ וזה דבר הרצח אשר ינוס שמה וחוי אשר יכה את רעהו בבבלי דעתו והוא לא שנא לו מתמל שלשים ⁵ ואשר יבא את רעהו בעיר לחטב עצים ונדרחה ידו בגרזין לכרת העץ ונשל הכרזול מן העץ ומצא את רעהו ומת הוא ינוס אל אחת הערים האלה--וחוי ⁶ פין ירדף גאל הדם אחרי הרצח כי יחטב לבבו והשינו כי ירבה הדריך והכחיו נפש ולו אין משפט מות כי לא שנא הוא לו מתמול שלשים ⁷ על כן אני מזוק לאמר שלוש ערים תבדיל לך ⁸ ואם ירחיב יהוה אליהיך את גבולך כאשר נשבע לאבותיך ⁹ ונתן לך את כל הארץ אשר דבר לחת לאבותיך ⁹ כי תשמר את כל המצווה הזאת לעשתה אשר אני מזוק היום לאהבה את יהוה אליהיך ולילכת בדרכו כל הימים--ויספה לך עוד שלוש ערים על השלש האלה ¹⁰ ולא ישפרק דם נקי בקרב הארץ אשר יהוה אליהיך נתן לך נחלה והיה עלייך דמים ובוכי יהיה איש שנא לרעהו וארב לו וקם עלייו והכחיו נפש ומota ונס אל אחת הערים האל ¹¹ ושלחו זקניהם ולקחו אותו שמו ונתנוו אותו ביד נאל הדם--ומת ¹² לא תחוס עינך עליו ובערת דם תנקוי מישראל וטוב לך ¹⁴ לא תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשנים--בנהלך אשר

לא יהיה לכהנים הלוים כל שבט לוי חלק ונחלה--עם ישראל אש יהוה ונחלהו יאלון ² ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו יהוה הוא נחלהו כאשר דבר לך ³ זהה יהיה משפט חכמים מאת העם מאת זבחיו הובח--אם שור אם שה ונתן לכהן הורע והלחים והקבה ⁴ ראשית דגנך תירשך ויצחך וראשיתנו צאנך--תתנו לך ⁵ כי בו בחר יהוה אליהיך-- מכל שבטיך לעמד לשרת בשם יהוה הוא ובניו כל הימים ⁶ וכי יבא הלווי מאחד שעריך מכל ישראל אשר הוא נר שם ובא בכל אותן נפשו אל המקום אשר יבחר יהוה ⁷ ושרת בשם יהוה אליהיך--כל חלק אחיו הלוים העמדים שם לפני יהוה ⁸ חלק כחלהו יאללו בלבד ממכו ריו על האבות ⁹ כי אתה בא אל הארץ אשר יהוה אליהיך נתן לך--לא תלמד לעשות תועבת הגוים היהם ¹⁰ לא ימצא לך מעביר בנו ובתו באש קסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף ¹¹ וחבר חבר ושאל אוב וידענו ודרש אל המתים ¹² כי תועבת יהוה כל עשה אלה ובגנול התועבת האלה יהוה אליהיך מוריש אותם מפניך ¹³ תמים תהיה עם יהוה אליהיך ¹⁴ כי הגוים האלה אשר אתה יורש אתם--אל מעננים ואל קסמים ישמעו ואתה--לא כן נתן לך יהוה אליהיך ¹⁵ נביה מקרבך מאחיך כמנינו יקים לך יהוה אליהיך אליו תשמעון ¹⁶ ככל אשר שאלת מעם יהוה אליהיך בחרב ביום הקהיל לא אמר לא אסף לשמע את קול יהוה אליה ואת האש הנדרלה הזאת לא אראה עוד ולא אמות ¹⁷ ויאמר יהוה אל היטיבו אשר דברו ¹⁸ נביה אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצנו ¹⁹ וזה האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי--אנכי אדרש מעמו ²⁰ אך הנביא אשר יזר לדבר דבר בשם את אשר לא צויתיו לדבר

הנהל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשותה ¹⁵ אם שלום תענוך ופתחה לך והיה כל העם הגמוץ**א** בה יהיה לך למס-ועבדך ¹² ואם לא תשלים עמק ועתה עמק מלחה-וצורת עלייה ¹³ וננתנה יהוה אליהיך בידך וחכית את כל צורחה לפיקדך ¹⁴ רק הנשים והטף והבנה וככל אשר יהוה בעיר כל שללה-תבו לך ואכלת את שלל איביך אשר נתן יהוה אלהיך לך ¹⁵ כן תעשה לכל הערים הרחיקת מפק מادر אשר לא מערי הגוים האלה הנה ¹⁶ רק מעריו העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה-לא תחיה כל נשמה ¹⁷ כי החרם תחריהם החתי והאמרי הכנעני והפרזי החוי והיבוסי-כאשר צוק יהוה אלהיך ¹⁸ למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל חשבתם אשר עשו לאלהיהם וחתאתם ליהוה אלהיכם ¹⁹ כי תצורך אל עיר ימים רבים להלחם עלייה לחפשה לא תשחית את עצחה לנדח עליו גרזון-כי ממנה האכל ואתו לא תחרת כי האדם עז השדה לבא מפניך במצור ²⁰ רק עז אשר תדרע כי לא עז מאכל הוא-אתו תשחית וכרת ובנית מצור על העיר אשר הוא עשה עמק מלחה-עד רדתה

21 כי ימצא חלל באדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשותה נפל בשדה לא נודע מי הכהן ² ויצאו זקניך ושפיטיך ומדו על הערים אשר סביבת החלל ³ והיה העיר קרבבה אל החלל-ולקחו זקניך העיר ההוא ענלה בקר אשר לא עבד בה אשר לא משכה בעל ⁴ והורדו זקניך העיר ההוא את הענלה אל נחל איתון אשר לא עבד בו ולא יזרע וערפו שם את הענלה בנחל ⁵ ונגשו הכהנים בני לוי-כי שם בחור יהוה אלהיך לשרתו ולברך בשם יהוה בס כלבבו ⁶ והיה ככלה השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם ¹⁰ כי תקרב אל הענלה העורפה בנחל ⁷ וענו ואמרו ידינו לא שפכה עיר להלחם עליה-וקראת אליה לשלם בו היה

לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטא בכל חטא אשר יחתא על פי שני עדים או על פי שלשה עדים-יקום דבר ¹⁶ כי יקום עד חמץ באיש לענות בו סרה ¹⁷ ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני יהוה לפניו הכהנים והשפטים אשר היו ביוםיהם ההם ודרשו השפטים היטוב והנה עד שקר העד שקר ענה באחיו ¹⁹ ועשיהם לו כאשר זם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך ²⁰ והנשארים ישבו ויראו ולא יספו לעשות עוד דבר הרע זהה-בקרכך ²¹ ולא תחוס עינך נפש עין בעין שנ בשן יד ביד רגל ברגנל

20 כי יצא למלחמה על איביך וראיית סוס ורכב עם רב מנק-לא תירא מהם כי יהוה אלהיך עמק המעלך מארץ מצרים ² והיה כרבכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם ³ ואמר אליהם שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על איביכם אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפו ואל תערצו-מן הימם ⁴ כי יהוה אלהיכם הalloc עמכם-להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם ודברו השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ירך וישב לבתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנןנו ⁶ ומוי האיש אשר נטה כרם ולא חללו-ילך וישב לבתו פן ימות במלחמה ואיש אחר ייחלנו ⁷ ומי האיש אשר ראש אשה ולא לקחה-ילך וישב לבתו פן ימות במלחמה ואיש אחר קתנה ⁸ ויספו השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורך הלבב ירך וישב לבתו ולא ימס את לבב אחריו כלכיבו ⁹ והיה ככלה השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם ¹⁰ כי תקרב אל

22 לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיך ² וואם לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו--ואספטו אל תוך ביתך והיה עמוק--מקרבך כי תשאלה מה שיבת השב ³ וכן תשאלה עד דרש אחיך אתו והשברתו לו ³ וכן תשאלה עמוק עך למלחתה על איביך ונתנו יהוה אלהיך בידך--
 אחיך אשר האבד ממניו וממצאתה לא תוכל להחזירם ושכית שביו ⁴ ו/orית בשכיה אשית יפתח תאר והשחתה בה ולקחת לך לאשה ⁴ והבאתה אל תוך ביתך גולחה את ראהה ועתה את צפרניה ¹³ והסירה את שמלה شبיה מעלייה וישבה בביתה ובכחתה את אביה ואת אמה ירח ימים ואחר כן תבוא אליה לפניה ועתה והייתה לך לאשה ¹⁴ והייתה אם לא חפצת ביצים והאם רכצת על האפרחים או על הביצים- לא תקח האם על הבנים ⁷ שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך למן ייטב לך והארכת ימים ⁸ כי הבנה בית חדש ועשה מעקה לננד ולא חשים בנים האהובה והשנואה והי הבן הבקר לשנואה ¹⁶ והי היה ביום הנחילו את בניו את אשר יהיה לו--
 דמים בביתה כי יפל הנפל ממנה ⁹ ולא תורע כרמך כלאים פן תקדש המלהה הזרע אשר תזרע ותבואת הכרם ¹⁰ לא תחרש בשור ובחמר ייחדו ¹¹ לא תלבש שעתנו צמר ופשתים ייחדו ¹² גודלים תשאלה לך על ארבע כנפות כסותך אשר תכטה בה ¹³ כי יקח איש אשה ובא אליה ושנאה ¹⁴ וושם לה עלילת דברים והווצה עליה שם רע ואמר את האשה הזאת לךhti ואקרב אליה ולא מצאתי לה בתולים ¹⁵ ולקח אבי התנער ואמה והויצו את בתולי התנער אל זקניהם העיר--השערה ¹⁶ ואמר אבי התנער אל זקניהם ורונמהו כל אנשי עירו באבני ומית ובערת הרע את בתיה נתתי לאיש זהה לאשה--וישנאה ¹⁷ ותנה מקרבק וכל ישראל ישמעו ויראו ²² וכי היה באיש חטא משפט מות--וחומרת ותלית אותו על עץ ²³ לא תלין נבלתו על העץ כי קבור תקברנו ביום ההוא--
 כי קלחת אלהים תלו ולא תטמא את אדמתך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה

לאשה לא יוכל לשלחה כל ימי²⁰ ואם אמתה היה שלם וטבתם כל ימיך לעולם⁷ לא התהעב אדרמי כי אחיך הוא לא תהעב מצרי כי ניר היה בארצו⁸ בנים אשר יולדו להם דור שלישי...יבא להם בקהל יהוה כי יצא מתחנה על איביך ונשמרת--מכל דבר רע¹⁰ כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילדה-- ויצא אל מוחץ למחנה לא יבא אל תוך המתחנה ויהיה לפנותו ערבות ירחץ במים וככבה המשמש יבא אל תוך המתחנה¹² ויד תהיה לך מוחץ למחנה ויצאת תוך המתחנה¹³ ויתרד תהיה לך על אונך והיה בשבחך שמה חוץ¹⁴ אליהיך מטהלך בקרוב מתחך להצליך ולתת איביך חוץ וחרפתה בה ושבות וכסית את צאתך¹⁴ כי יהוה אליהיך מטהלך שב מאחריך¹⁵ לא חסיניך עבר אל אדנייך אשר ינצח אליך מעם אדנייך¹⁶ עמק ישב בקרבך במקום אשר יבחר באחד שעריך--בטוב לו לא חוננו¹⁷ לא תהיה קדשה מבנות ישראל ולא יהיה קדרש מבני ישראל¹⁸ לא תביא אתנן זונה ומחריר לבב בית יהוה אלהיך-- לא כל נדר כי תועבת יהוה אלהיך נם שנייהם¹⁹ לא תשיך לאחיך נשך כסף נשך אכל נשך כל דבר אשר ישך²⁰ לנכרי תשיך ולאחיך לא תשיך--למען יברכך יהוה אלהיך בכל משליח ייך על הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה²¹ כי תדר נדר ליהוה אלהיך לא אחר לשלמו כי דרש ידרשו יהוה אלהיך עמוק והיה בך חטא²² וכי תחדר לנדר-- לא יהיה בך חטא²³ מוצא שפטיך תשמר ועשית אשר נדרת ליהוה אלהיך נדבה אשר דברת בפיך כי תבא בכרם רעך ואכלת ענבים לנפשך שביך ואל כליך לא תתן²⁵ כי תבא בקמות רעך וקטפת מלילת בידך וחרמש לא תניף על קמות רעך

24 כי יקח איש אשה ובעלה והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר--וכתב לה ספר

הדבר הזה לא נמצאו בתולמים לנער²¹ והוציאו את הנער אל פתח בית אביה וסקליהו אנשי עירה באביהם ומתחה--כי עשה נבליה בישראל לונות בית אביה ובברית הרע מקריב²² כי ימצא איש שכב עם אשה בעלת בעל ומתו גם שנייהם--האיש השכב נער בתוליה מארשה לאיש ומצחאה איש בעיר ושכב עמה²⁴ והוציאו את שנייהם אל שער העיר ההוא וסקליהם אתם באביהם ומתו--את הנער על דבר אשר לא צעה בעיר ואת האיש על דבר אשר ענה את אשת רעהו ובברית הרע מקריב²⁵ ואם בשדה ימצא האיש את הנער המארשה והחזוק בה האיש ושכב עמה ומתחה איש שכב עמה--לבדו²⁶ ולנער לא העשה דבר אין לנער חטא מות כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש--כן הדבר הזה²⁷ כי בשדה מצאה צעה הנער המארשה ואין מושיע לה²⁸ כי מצא איש נער בתוליה אשר לא ארשא ותפשה ושכב עמה ונמצאו²⁹ ונתן האיש השכב עמה לאבי הנער-- חמישים כסף ולו תהיה לאשה תחת אשר ענה--לא יוכל שלחה כל ימי³⁰ לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו

23 לא יבא פצע דכא וכרכות שפכה בקהל יהוה לא יבא מזoor בקהל יהוה נם דור עשירי לא יבא לו בקהל יהוה³ לא יבא עמוני ומואבי בקהל יהוה נם דור עשירי לא יבא להם בקהל יהוה עד עולם⁴ על דבר אשר לא קדרמו אתכם בלחם ובמים בדרכם בצתכם מצרים ואשר שכר עליך את בלעם בן בעור מפותר ארים נהרים--לקלך⁵ ולא אבה יהוה אלהיך לשמע אל בלעם ויהפוך יהוה אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך יהוה אלהיך⁶ לא תדרש

כrichtת נתן בידה ושלחה מביתו ² ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר ³ ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר כrichtת נתן בידה ושלחה מביתו או כי מות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה ⁴ לא יכול בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחריו אשר הטמאה--כי תועבה הוא לפני יהוה ולא תחטיא את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה ⁵ כי יקח איש אשה חדשה-- לא יצא בצבא ולא עבר עליו לכל דבר נקי יהוה לביתו שנה אחת ושם את אשתו אשר לקח ⁶ לא יħבל רחמים ורכב כי נפש הוא חבל ⁷ כי ימצא איש נב נפש מהחיו מבני ישראל והתummer בו ומכו-- ומת הנב ההוא ובערת הרע מקרוב ⁸ השמר בגע הצרעת לשמר מאר ולעשות ככל אשר יורו אתכם הכהנים הליים כאשר צויהם--תשמרו לעשות ⁹ זכור את אשר עשה יהוה אלהיך למורים בדרך בצתתכם ממצדים ¹⁰ כי תשה ברעך משאת מואמה--לא תבא אל ביתו לעט עבטו ¹¹ בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נשא בו יוציא אליך את העבות החוצה ¹² ואם איש עני הוא--לא תשכב בעבטו ¹³ השב תשיב לו את העבות כבאו השם ושכב בשלמותו וברוך ולך תהיה צדקה לפני יהוה אלהיך ¹⁴ לא תעש שכך עני ובין מאחיך או מניך אשר בארץ בשעריך ביוומו תתן שכרו ולא תבוא עליו המשש כי עני ¹⁵ הוא ואליו הוא נשא את נפשו ולא יקרא عليك אל יתוה והיה בך חטא ¹⁶ לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות איש בחטא יומתו ¹⁷ לא תהה משפט גדר יתום ולא תחבל בגד אלמנה ¹⁸ זכרת כי עבד היה במצרים ויפדך יהוה אלהיך משם על כן אני מצוק לעשות את הדבר הזה ¹⁹ כי תקצר קציך בשיך ושכחת עמר בשדה לא

תשוב לקחתו--לגר ליתום ולאלמנה יהיה למען יברך יהוה אלהיך בכל מעשה יידך ²⁰ כי תחבט זיתך לא תפער אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה ²¹ כי תבצור כרמק לא תועלל אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה ²² זכרת כי עבר היה בארץ מצרים על כן אני מצוק לעשות את הדבר הזה

25 כי יהיה ריב בין אנשים וננסו אל המשפט ושפטום והצדיקו את הצדיק והדרשו את הרשות ² והיה אם בן הcourt הרשות--והפלו השפט והכחיו לפני כדי רשותו במספר ³ ארבעים יכנו לא יסיף פן יסיף להכתו על אלה מכיה רבה ונקלה אחיך לעניין ⁴ לא תחסם שור בדישו ⁵ כי ישבו אחיהם יחדו ומת אחר מהם ובן אין לו--לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה יבמה ⁶ והיה הבכור אשר תלד--יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל ⁷ ואם לא יחפץ האיש ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו שם בישראל--לא אבה יבמי ⁸ וקראו לו זקני עירו ודברו אליו ועמד ואמר לא חפצתי לקחתה ⁹ וננסה יבמו אליו לעני הזקנים וחלצנה נעלם מעלה רנלה וירקה בפניהם ועננה ואמרה ככה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו ¹⁰ ונקרה שמו בישראל בית חלוץ הנעלם כי ינצח אנשים יהדו איש ואחיו וקרבה אשת האחד להצליל את אישה מיד מכיה ושלחה ידה והחזיקה במבשו ¹¹ וקצתה את כפה לא תחוס עינך ¹³ לא יהיה לך בכיסך אבן ואבן גדרלה וקטנה ¹⁴ לא יהיה לך בכיסך איפאה ואיפאה גדרלה וקטנה ¹⁵ אבן שלמה וצדקה יהיה לך איפאה שלמה וצדקה יהיה לך-- למען יאריכו ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך ¹⁶ כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה כל

אשר צויתני לא עברתי מצוותיך ולא שכחתי ¹⁴ לא
אכלתי בבני מmino ולא עברתי ממן בטמא ולא נתה
מן למת שמעתי בקול יהוה אלהי--עשיתו ככל
אשר צויתני ¹⁵ וחשקופת מעון קדשך מן השם
וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתה
לנו--כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש
¹⁶ היום הזה יהוה אלהיך מצוך לעשות את החקים
האללה--וاثת המשפטים ושמירת עשייתם בכל
לבך ובכל נפשך ¹⁷ את יהוה האמרת היום לחיות
לך לאלהים וללכת בדרכיו ולשמור חקיו ומצוותיו
ומשפטיו--ולשמע בקהלו ¹⁸ ויהוה האמירך היום
לחיות לו לעם סגלה כאשר דבר לך ולשמור כל
מצוותיו ¹⁹ ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה
לתחלה ולשם ולתפארת ולהיותך עם קדש ליהוה
אליהיך כאשר דבר

27 ויצו משה זוקני ישראל את העם לאמר שמר
את כל המצוות אשר אנכי מצוה אתכם היום ² ויהיה
ביום אשר עברו את הירדן אל הארץ אשר יהוה
אליהיך נתן לך--והקמתך לך אבני נדלות וסדרת
אתם בשיד ³ וכותבת עליהן את כל דברי התורה
זו--בעברך למן אשר תבא אל הארץ אשר יהוה
אליהיך נתן לך ארץ זבת חלב ודבש כאשר דבר
יהוה אלהי אבותיך לך ⁴ ויהיה בעברכם את הירדן
תקימו את האבניים האלה אשר אנכי מצוה אתכם
היום בהר עיבל וסדרת אותם בשיד ⁵ ובנوتם מזבח
לייהוה אלהיך מזבח אבניים לא תניף עליהם ברזול ⁶
אבניים שלמות תבנה את מזבח יהוה אלהיך והעלית
עליו עiolת ליהוה אלהיך ⁷ וזבחת שלמים ואכלת
שם ושמחה לפני יהוה אלהיך ⁸ וכותבת על האבניים
את כל דברי התורה זו--באר היטוב ⁹ וידבר
משה והכהנים הלוים אל כל ישראל לאמר הסכת

עשה על ¹⁷ זכור את אשר עשה לך מלך בדרכך
בצאתכם מצרים ¹⁸ אשר קרך בדרכך ויזנכ בך כל
הנחשלים אחריך--ואתה עיף וונגע ולא ירא אלהים
¹⁹ ויהיה בתניא יהוה אלהיך לך מכל איביך מסביב
בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשותה--

תמחה את זכר מלך מתחת השם לא תשכח

26 והיה כי תבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן
לך נחלה וירושתת וישבת בה ² ולקחת מראשית כל
פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר יהוה אלהיך
נתן לך--ושמת בטנה והלכת אל המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך לשכן שמו שם ³ ובאת אל הכהן אשר
יהיה בימים ההם ואמרת אליו גנדתי היום ליהוה
אליהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבותינו
לחת לנו ⁴ ולקח הכהן הטנא מידך והניחו--לפני
מזבח יהוה אלהיך ⁵ ווענית ואמרת לפני יהוה אלהיך
ארמי אבד אבי וירד מצרים וינגר שם במוות מעת
ויהי שם לוי נדול עצום ורב ⁶ וירענו אתנו המצרים
וינענוו ויתנו עליינו עבדה קשה ⁷ ונצעק אל יהוה
אליהי אבותינו וישמע יהוה את קלנו וירא את עניינו
ואת עמלנו ואת לחצנו ⁸ ויווצאנו יהוה מצרים ביד
חזקת ובורע נטויה ובמרא נדל--ובאותות ובמפתחים ⁹
ויבאו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ
ובת חלב ודבש ¹⁰ ועתה הנה הבאתו את ראשית
פרי האדמה אשר נתה לך יהוה והנחתו לפני יהוה
אליהיך והשתחוית לפני יהוה אלהיך ¹¹ ולביתך אתה
בכל השוב אשר נתן לך יהוה אלהיך--ולביתך אתה
והלווי והנגר אשר בקרבך ¹² כי תכללה לעשר את כל
מעשר תבואתך בשנה השלישית--שנת המעשר ונתה
ללווי לנגר ליחסם ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו ¹³
ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש מן הבית
ונם נתתי ללווי ולנגר ליחסם ולאלמנה ככל מצותך

ישמע ישראל היום זהה נהיה לעם ליהוה אלהיך ¹⁰ יצאו אליך ובשבעה דרכיהם ינוסו לפניך ⁸ יצו יהוה אתך את הברכה באסמייך ובכל משליח ייך וברךך-⁹ בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ⁹ יקימך יהוה לו לעם קדוש כאשר נשבע לך כי תשמר את מצות יהוה אלהיך והלכת בדרכיו ¹⁰ וראו כל עמי הארץ כי שם יהוה נקרא עליך ויראו מך בזוהתך יהוה לטויה בפְרִי בטעך ובפְרִי בהמתך ובפְרִי אֲדָמָתך-¹¹ על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיך לחתך לך ¹² יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב את השמיים לחתם מטר ארץך בעתו ולברך את כל מעשה ייך והלויות נוים רבים אתה לא תלה ¹³ ונתנו יהוה לראשך ולא לונב והיותך רק למעלה ולא תהיה למטה כי תשמע אל מצות יהוה אלהיך אשר אכי מצוק היום-לשמר ולעשות ¹⁴ ולא תסור מכל הדברים אשר אכי מצוה אחים מצוה אחים היום-ימין ושמallow לכת אחיך אלהים אחרים-לעבדים ¹⁵ וזה יהיה אם לא תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו וחקתו אשר כל אנכי מצוק היום-ובאו עלייך כל הקללות האלה והשיגוך ¹⁶ ארוור אתה בעיר וארוור אתה בשדה ¹⁷ ארוור טנאך ומשארתך ¹⁸ ארוור פְרִי בטעך ופְרִי אֲדָמָתך-שנְרָאֵל פְרִיךְ ועַשְׂתָּרָתָך ¹⁹ ארוור אתה בבאך וארוור אתה בצאתך ²⁰ ישלח יהוה בך את המארה את המהומה ואת המגערת בכל משליח ייך אשר תעשה-עד השמדך ועד אבדך מהר מפני רע-עליליך אשר עזבתי ²¹ ידבק יהוה בך את הדרבר-עד כלתו אתך מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשותה ²² ייכחה יהוה בשחפת ובקדחת ובדילחת ובחרחר ובחרב ובשדפון ובירקון ורדפון עד אבדך ²³ והיו שמייך אשר על ראשך נחשת והארץ אשר תחתך ברזול ²⁴ ייתן יהוה את מטר הארץ אבק ועפר מן השמיים ירד עלייך עד השמדך ²⁵ ייתן יהוה ושמעת בקול יהוה אלהיך ועשית את מצותו ואת حقיו אשר אנכי מצוק היום ¹¹ וויצו משה את העם ביום החוא לאמר ¹² אלה יעמדו לברך את העם על הר גוזים בעברכם את הירדן שמעון ולוי ויהודה ויששכר וויסך ובנימן ¹³ ואלה יעמדו על הקללה בהר עיבל רואבן נד ואשר וובלן דן ונפתלי ¹⁴ וענו הליים ואמרו אל כל איש ישראל-קול רם ¹⁵ ארוור האיש אשר יעשה פסל ומכה תועבת יהוה מעשה ידי חרש-ושם בסתר וענו כל העם ואמרו Amen ¹⁶ ארוור מקלה אביו ואמו ואמר כל העם Amen ¹⁷ ארוור מסיג נבול רעהו ואמר כל העם Amen ¹⁸ ארוור משנה עור בדרכך ואמר כל העם Amen ¹⁹ ארוור מטה משפט נר יתום-ואלמנה ואמר כל העם Amen ²⁰ ארוור שכב עם אשת אביו-כי גלה כנף אביו ואמר כל העם Amen ²¹ ארוור שכב עם אחותו-בת אביו או בת אמו ואמר כל העם Amen ²² ארוור שכב עם אחותו-בת אביו או בת אמו ואמר כל העם Amen ²³ ארוור שכב עם חתנתו ואמר כל העם Amen ²⁴ ארוור מכיה רעהו בסתר ואמר כל העם Amen ²⁵ ארוור לך שחר להכות נפש דם נקי ואמר כל העם Amen ²⁶ ארוור אשר לא יקיים את דבריו התורה הזאת-לעשות אותם ואמר כל העם Amen

28 והיה אם שמווע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל מצותו אשר אכי מצוק היום-ונתנוך יהוה אלהיך עליון על כל גני הארץ ² ובאו לך כל הברכות האלה והשיג כי תשמע בקול יהוה אלהיך ³ ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה ⁴ ברוך פְרִי בטעך ופְרִי אֲדָמָתך ופְרִי בהמתך-שנְרָאֵל פְרִיךְ ועַשְׂתָּרָתָך ⁵ ברוך טנאך ומשארתך ⁶ ברוך אתה בבאך וברוך אתה בצאתך ⁷ ייתן יהוה את איביך הרים עלייך ננים לפניך בדרכך אחד

ונפְּלִפְּנֵי אִיבִּיךְ--בְּדַרְךְ אֶחָד תַּצָּא אַלְיוֹ וּבְשַׁבָּעָה
 וּרְדָפּוֹךְ וְהַשִּׁינּוֹךְ עַד הַשְּׁמַדָּךְ כִּי לֹא שְׁמַעַת בְּקֹול
 יְהוָה אֱלֹהִיךְ--לְשִׁמְרָה מִצְוֹתָיו וְחַקְטוֹיו אֲשֶׁר צָוָּק⁴⁶
 וְהַיּוּ בָּךְ לְאוֹת וּלְמוֹפֵת וּבְזַרְעָךְ עַד עַולְם⁴⁷ תְּחַת
 אֲשֶׁר לֹא עָבַדְתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהִיךְ בְּשְׁמָה וּבְטֻבָּה
 לְבָבְךְ--מְרַב כָּל⁴⁸ וּעֲבָדָתָ אֶת אִיבִּיךְ אֲשֶׁר יְשַׁלְּחָנוּ
 יְהוָה בָּךְ בְּרֹעֶב וּבְצָמָא וּבְעִירָם וּבְחַסְרָה כָּל וּנְתַן
 עַל בְּרוּלָה עַל צְוָארָךְ עַד הַשְׁמִידָךְ אַתָּךְ⁴⁹ יְשָׁא יְהוָה
 עַלְיךָ נָנוּ מְרַחֵק מִקְצָה הָאָרֶץ כַּאֲשֶׁר יַדְאָה הַנְּשָׁר נָנוּ
 אֲשֶׁר לֹא תִשְׁמַע לְשָׁנוֹ⁵⁰ גָּנוּ עַז פְּנִים אֲשֶׁר לֹא יְשָׁא
 פְּנִים לְזָקָן וּנְעָרָה לֹא יְחִזֵּן⁵¹ וְאַכְלָה פָּרִי בְּחַמְתָּךְ וּפְרִי
 אֲדָמָתְךָ עַד הַשְׁמַדָּךְ אֲשֶׁר לֹא יִשְׁאֵר לְךָ דָּגְן תִּירֹשׁ
 וַיַּצְהַר שְׁנָר אֱלֹפִיךְ וּעֲשָׂתָרָת צָאנָךְ--עַד הַאֲבִידָךְ אַתָּךְ⁵²
 וְהַצֵּר לְךָ בְּכָל שְׁעָרֵיךְ עַד רְדֵת חַמְתִּיךְ הַגְּבָהָתָךְ
 וְהַבָּצְרוֹת אֲשֶׁר אַתָּה בְּטַח בְּחַנָּה בְּכָל אֶרְצָךְ וְהַצֵּר לְךָ
 בְּכָל שְׁעָרֵיךְ בְּכָל אֶרְצָךְ אֲשֶׁר נָתָן יְהוָה אֱלֹהִיךְ לְךָ⁵³
 וְאַכְלָתָ פָּרִי בְּטַנְךָ בְּשֶׁר בְּנֵיךְ וּבְנֹתְרָךְ אֲשֶׁר נָתָן לְךָ⁵⁴
 יְהוָה אֱלֹהִיךְ--בְּמַצּוֹר וּבְמַצּוֹק אֲשֶׁר יִצְּקַק לְךָ אִיבִּיךְ⁵⁵
 הָאִישׁ הַרְדֵּךְ בָּךְ וְהַעֲנָגָנָמָד--תַּרְעַעַנְוּ בָּאַחֲיוּ וּבָאַשְׁתָּוּ
 חִיקָוּ וּבִוְתָר בְּנֵיו אֲשֶׁר יוֹתִיר⁵⁶ מִתְתָּה לְאֶחָד מִתְמָם
 מִבְשָׂר בְּנֵיו אֲשֶׁר יִאַכְלֶן מִבְּלֵי הַשְּׁאֵר לֹו כָּל--בְּמַצּוֹר
 וּבְמַצּוֹק אֲשֶׁר יִצְּקַק לְךָ אִיבִּיךְ בְּכָל שְׁעָרֵיךְ⁵⁷ הַרְכָּה
 בָּךְ וְהַעֲנָגָה אֲשֶׁר לֹא נִסְתַּחַה כְּפָר גַּלְגָּלָה הַצָּנָן עַל הָאָרֶץ
 מִהְתַּעֲנָגָן וּמְרָךְ--תַּרְעַעַנְהָא בָּאִישׁ חִיקָה וּבְבָנָה וּבְבָתָה
 כִּי בְּשַׁלִּיתָה הַיּוֹצָת מִבֵּין רְגָלָיו וּבְבָנָה אֲשֶׁר תָּלַד⁵⁸
 כִּי תִּאֲכַלְמָה בְּחַסְרָה כָּל בְּסַתָּר--בְּמַצּוֹר וּבְמַצּוֹק אֲשֶׁר
 יִצְּקַק לְךָ אִיבִּיךְ בְּשְׁעָרֵיךְ⁵⁹ אֶם לֹא תִשְׁמַר לְעַשׂוֹת אֶת
 כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת הַכְּתָבִים בְּסְפַר הַזֶּה לִירֹאָה
 אֶת שְׁמָה הַנְּכָבֵד וְהַנּוֹרָא הַזֶּה--אֶת יְהוָה אֱלֹהִיךְ⁶⁰
 וְהַפְּלָא יְהוָה אֶת מִכְתָּךְ וְאֶת מִכְתָּה זַרְעָךְ מִכְתָּה נְדָלָתָךְ
 וְנָאָמָנוֹת וְתְלִימָדָרָעִים וְנָאָמָנוֹים⁶¹ וְהַשִּׁבְבָּךְ בָּךְ אֶת כָּל
 מִדְּוֹהָ מִצְרָיִם אֲשֶׁר יִגְּרֹת מִפְנִיםָם וְדַבְּקָוּ בָּךְ גַּם

נֶגֶף לִפְנֵי אִיבִּיךְ--בְּדַרְךְ אֶחָד תַּצָּא אַלְיוֹ וּבְשַׁבָּעָה
 דְּרָכִים תְּנוּסָה לִפְנֵי וְהִיָּת לִזְעוֹה לְכָל מִמְּלָכּוֹת
 הָאָרֶץ²⁶ וְהִיָּת נְבָלָתָךְ לְמַאֲכָל לְכָל עַופְּ השָׁמִים
 וְלְבָהָמָת הָאָרֶץ וְאַין מְחַרְיךְ²⁷ יִכְּכָה יְהוָה בְּשַׁחַן
 מִצְרָיִם וּבְעַפְלִים (וּבְתָהָרִים) וּבְגַרְבָּה וּבְחַרְסָה--אֲשֶׁר
 לֹא תִּכְלֶל הַחֲרָפָא²⁸ יִכְּכָה יְהוָה בְּשַׁגְעָן וּבְעוֹרוֹן
 וּבְתָמְהָוָן לְבָבָ²⁹ וְהִיָּת מִמְשָׁש בְּצָהָרִים כַּאֲשֶׁר יִמְשָׁש
 הַעֲוֹר בְּאֶפְלָה וְלֹא חַצְלָה אֶת דְּרַכְיךָ וְהִיָּת אָךְ
 עַשְׂוֹק וּגְזֹול כָּל הַיּוֹם--וְאַין מְוֹשִׁיעָ³⁰ אֲשֶׁר תָּרַשְׁבָּ
 וְאִישׁ אַחֲר יִשְׁגָּלָה (שְׁכָבָה)--בֵּית חַבְנָה וְלֹא תָשַׁב
 בּוּ כְּרֵם תְּתַעַן וְלֹא תְחַלְלָנוּ³¹ שָׁוֹרֵךְ טָבּוֹח לְעַנִּיךְ
 וְלֹא תִּאֲכַל מִמְּנוּ--חַמְרָךְ גְּזֹול מְלָפְנִיךְ וְלֹא יִשְׁוּב לְךָ
 צָאָךְ נְתָנוֹת לְאִיבִּיךְ וְאַין לְךָ מְוֹשִׁיעָ³² בְּנֵיךְ וּבְנָתִיךְ
 נְתָנוֹם לְעַם אַחֲר וּעַנִּיךְ רָאֹות וּכְלֹות אֲלֵיכֶם כָּל הַיּוֹם
 וְאַין לְאַל יִדְךָ³³ פְּרִי אֲדָמָתְךָ וְכָל יְגַעַךְ יִאַכְלֶן
 וְהִיָּת מְשֻׁגָּעָה מִמְרָאָה עַנִּיךְ אֲשֶׁר תָּרַא³⁴ יִכְּכָה יְהוָה
 בְּשַׁחַן רֵעַ עַל הַבְּרָכִים וּעַל הַשְּׁקִים אֲשֶׁר לֹא תִּכְלֶל
 לְהַרְפָּא--מִכְּפָרְגָּל וְעַד קְרַדְקָרָךְ³⁵ יוֹלֵךְ יְהוָה אַתָּךְ
 וְאַתָּה מֶלֶךְ אֲשֶׁר תִּקְיַם עַלְיךָ אַל נָנוּ אֲשֶׁר לֹא יִדְעָת
 אַתָּה וְאַבְתִּיךְ וּבְעַדְתָּךְ שֶׁאֲלֵיכֶם אֶחָרִים עַז וְאַבָּן
 וְהִיָּת לְשָׁמָה לְמַשְׁלֵל וּלְשָׁנִינה--בְּכָל הַעֲמִים אֲשֶׁר
 יִנְהַגְנֵךְ יְהוָה שְׁמָה³⁶ זְרֻעָה רָב תּוֹצִיאָה הַשְׁדָה וּמַעַט
 חָאָסָפָה כִּי יִחְסָלְנוּ הָאֲרָבָה³⁷ כְּרָמִים תְּתַעַן וּבְעַדְתָּךְ וַיַּחַי
 לֹא תִּשְׁתַּחַה וְלֹא תָאַגְרֵךְ כִּי תְחַלְלָנוּ³⁸ זְרֻעָה
 יִהְיוּ לְךָ בְּכָל גּוֹלָךְ וְשָׁמָן לֹא תִּסְׁוֹךְ כִּי יִשְׁלַׁחְךָ³⁹ זְרֻעָה
 בְּנִים וּבְנּוֹתָתָו תּוֹלִיד וְלֹא יְהִוּ לְךָ כִּי יַלְכֵוּ בְּשַׁבִּי⁴⁰
 כָּל עַצְקָה וּפְרִי אֲדָמָתְךָ יִרְשֵׁה הַצְּלָצָל⁴¹ הַגָּר אֲשֶׁר
 בְּקָרְבָּךְ יִעַלְהָ עַלְיךָ מַעַלָּה מַעַלָּה וְאַתָּה תִּרְדְּ מַתָּה
 מִשָּׁה⁴⁴ הַוָּא יוֹלֵךְ וְאַתָּה לֹא תַלְנוּ הַוָּא יִהְיָה לְרָאָשׁ
 וְאַתָּה תָּהִיה לְזָנָב⁴⁵ וּבָאוּ עַלְיךָ כָּל הַקְּלָלוֹת הָאַלְהָה

כל חלי וכל מכח אשר לא כתוב בספר התורה הזאת--ונכם 8 ונתקה את הארץ ונתקה לנחלתה לראובני ולנדי--ולחציו שבט המנשי 9 ושמורתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אתם--למען תשכilio את כל אשר תשעון 10 אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושתריכם כל איש ישראל 11 טפכם נשיכם--וגרך אשר בקרב מהניך מוחטב עצייך עד שבא מימיך 12 לעברך בברית יהוה אלהיך--ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמק היום 13 למען הקים אתך היום לו לעם והוא יהוה לך לאלהים--כasher דבר לך וכasher נשבע לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב 14 ולא אחכם לברכם--אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלהה הזאת 15 כי את אשר ישנו פה עמנו עמוד היום לפניו יהוה אלהינו ואת אשר איןנו פה עמנו היום 16 כי אתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ מצרים ואת אשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם 17 ותראו את שקווציהם ואת גללייהם--עץ ואבן כסף וזהב אשר עמם 18 פן יש בכם איש או אשה או משפחה או שבט אשר לבבו פנה היום מעם יהוה אלהינו לרכת לעבר את אלהי הגוים הם פן יש בכם בראש פרה ראש--ולענה 19 ויהיה בשםינו את דברי האלהה הזאת והתברך לבכובו לאמר שלום יהוה לי--כי בשירות לבי אלך למען ספות הרוח את הצמאה לא יאהיה יהוה סלח לו--כי או יעשן אף יהוה וקנאותו באיש ההוא ורוצחיו בו כל האלהה הכתובה בספר הזה ומתחיה יהוה את שמו מתחת השמים 21 והברילו יהוה לרעה מכל שבטי ישראל--ככל אלות הברית הכתובה בספר התורה הזה 22 ואמר הדור האחרון בניםיכם אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא מארץ רחוקה וראו את מכות הארץ ההוא ואת תחליה אשר חלה יהוה בה 23 נפרית ומלה שרפה

למלך יהוה עלייך עד השמדך 62 ונשארתם במתו מעט תחת אשר היו חם ככוכבי השמים לרבות כי לא שמעת בקהל יהוה אלהיך 63 וזהה כאשר שיח יהוה עליכם להיטיב אתכם ולהרבות אתכם--כן ישיש יהוה עליכם להאביד אתכם ולהשמד אתכם ונשחתם מעל הארץ אשר אתה בא שמה לרשותה והפיצך יהוה בכל העמים מקצה הארץ ועד קצה הארץ ועבדת שם אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ובתיך--עץ ואבן 65 ובגויים הם לא תרנייע ולא יהיה מנוח לך רגליך וננתן יהוה לך שם לב רגנו וככליוון עיניהם ודאובון נשפ 66 והיו חיך תלאים לך מנגד ופחדת לילה ויום ולא תאמין בחיך בבקר תאמר מי יתן ערב ובערב תאמיר מי יתן תראה 68 והשיבך יהוה מצרים באניות בדרךך אשר אמרתיך לך לא תסיף עוד לדתך והחטרכותם של לאייך לעבדים ולמשפחות ואין קנה

29

אללה דברי הברית אשר צוה יהוה את משה לכרת את בני ישראל--בארץ מואב בלבד הברית אשר כרת אתם בחרב 2 ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם אתם ראייתם את כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארציו 3 המסות הנדרלת אשר ראי עניין--האתת והמפתים הנדרלים הם 4 ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות ואונים לשמע עד היום זה 5 ואולך אתם ארבעים שנה במדבר לא בלו שלמתייכם מעלייכם ונעלך לא בלהה מלל רגליך 6 לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם--למען תדרעו כי אני יהוה אלהיכם 7 ותבואו אל המוקם הזה ויצא סיכון מלך חשבון ועוג מלך הבשן לקראתנו

כל ארץ--לא תורע ולא תצמיח ולא יעלת בה כל
שב כמחפכת סדרם ועمرה ארדמה וצביים אשר הפק
יהוה באפו ובחמתו ²⁴ ואמרדו כל הגוים על מה עשה
יהוה כה לא רץ זו זאת מה חורי האף גנדול זהה ²⁵
ואמרדו--על אשר עזבו את ברית יהוה אלהי אבתם
אשר כרת עם בהוציאו אתם מארץ מצרים ²⁶
וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים
אשר לא ידועם ולא חלך להם ²⁷ ויחיר אף יהוה
בארץ ההוא להביא עליה את כל הקללה הכתובה
בספר זה ²⁸ ויתהש יהוה מעל אדמתם באף ובחמה
ובקצף נדול וישלכם אל ארץ אחרת כיום זהה ²⁹
הנסתרת--לייהוה אלהינו והגנלה לנו ולבנינו עד
עולם--לעתות את כל דברי התורה הזאת

30 וזה כי יבוא עלייך כל הדברים האלה
הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל
לבך בכל הגוים אשר הודיעך יהוה אלהיך שמה ²
ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקהלו כל אשר אני
מצו היום אתה ובניך בכל לבך ובכל נפשך ³
ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמנך ושב וקובץ
מכל העמים אשר הפיצו יהוה אלהיך שמה ⁴
אם יהיה נדחק בקצתה השמי--שם יקבעך יהוה
אליהיך ושם יקח ⁵ והביך יהוה אלהיך אל
הארץ אשר ירשו אבותיך--וירושתת והיטבר והרכב
מאבותיך ⁶ ומיל יהוה אלהיך את לבך ואת לבב
זרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבך ובכל
נפשך--למען חיקך ⁷ ונתן יהוה אלהיך את כל האלוות
האלה על איביך ועל שניך אשר רדוף ⁸ ואתה
תשוב ושמעת בקהל יהוה ועשית את כל מצותיו אשר
אני מצוך היום ⁹ והותירך יהוה אלהיך בכל מעשה
ידך בפרי בטנק ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך--
לטבה כי ישוב יהוה לשוש עלייך לטוב כאשר ש

ושיערתם להם--ככל המצויה אשר צויתו האכם ⁶ חוקו ואמציו אל תיראו ואל תערצו מפנים כי יהוה אלהיך הוא ההלך עמוק--לא ירפק ולא יעובך ⁷ ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעני כל ישראל חזק ואמץ--כי אתה תבוא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבכם לחתת להם ואתה תניחלנה אתם ⁸ ויהוה הוא ההלך לפניך הוא יהיה עמק--לא ירפק ולא יעובך לא תירא ולא תחת ⁹ וויכתב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית יהוה ואל כל זקניהם ¹⁰ וויצו משה אוטם לאמר מקץ שבע שנים בمعد שנת השמטה-- בחן הסכונות ¹¹ בבאו כל ישראל לראות את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את החורה הזאת נגר כל ישראל--באו ניהם ¹² הקהיל את העם האנשים והנשים והטה ונרכך אשר בשעריך--למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את יהוה אליהם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת ¹³ ובניהם אשר לא ידעו ישמעו ולמדו--ליראה את יהוה אליהם כל הימים אשר אתם חיים על האדמה אשר אתם עברו את הירדן שמה לרשותה ¹⁴ ויאמר יהוה אל משה הן קרבו ימיך למות--קרא את יהושע והתייצבו באهل מועד ואצנו וילך משה ויהושע ויתיצבו באهل מועד ¹⁵ וירא יהוה באهل בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על פתח האهل ¹⁶ ויאמר יהוה אל משה הנה שכב עם אבותיך וקם העם הזה זונה אחריו אלהי נכר הארץ אשר הוא בא שמה בקרבו ועוזני והפר את בריתך אשר כרתית אותו ¹⁷ וחרה אף בו ביום הוא ועבותיהם והסתתרתי פניהם והיה לאכל ומצאהו רעות רבות וצרות ואמר ביום הלה הוא הלא על כי אין אלהי בקרבי מצאנו הרעות האלה ¹⁸ ואנכי הסתר אסתיר פניהם ביום הוא על כל הרעה אשר עשה כי פנה אל

32 האזינו השמים ואדרבה ותשמע הארץ אמר פי ² יערף כמתר ל��וי תול כתל אמרתי כשיירם עלי דשא וכרביבים עלי עשב ³ כי שם יהוה אקריא הבו נדל לאלהינו ⁴ הצור תמים פעלן כי כל דרכיו

ידנו רמה ולא יהוה פעל כל זאת ²⁸ כי נוי אבד עצות
המה ואין בהם תבונה ²⁹ לו חכמו ישכלו זאת יבינו
לאחריהם ³⁰ איך ירדף אחד אלף ושנים יניסו
רבהה אם לא כי צורם מכרם ויזוח הסנירים ³¹ כי
לא צורנו צורם ואיבינו פלילים ³² כי מגן סdem
נפם ומשמות עמלה ענבמו ענבי רוש- אשכלה
מררת למו ³³ חמת התינם ינים וראש פתנים אכזר
הלא הוא כמס עמדי חתום באוצרתי ³⁵ לי נקם
ושלם לעת תמות רגלים כי קרוב יום אידם וחש
עתה למו ³⁶ כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתגחם
כי יראה כי אולת יד ואפס עazor ועוזוב ³⁷ ואמר אי
אליהם- צור חסיו בו ³⁸ אשר חלב ובחומו יאכלו
ישחו יין נסיכם יקומו ויעזרכם- יהו עלייכם סתרה
ראו עתה כי אני אני הוא ואין אללים עמדי אני
אמת ואיה מחצתי ואני ארפאה ואני מידי מצל ⁴⁰
כי אשה אל שמי ידי ואמרתי חי אנסי לעלם ⁴¹
אם שנוחי ברק חרביו ותאזו במשפט ידי אשיב נקם
לצדי ולמשנאי אשלים ⁴² אשכior חצי מדם וחרבי
האכל בשר מדם חלול ושביה מראש פרעות אויב ⁴³
הרנוינו נוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו
וכפר אדרתו עמו ⁴⁴ ויבא משה וידבר את כל דבריו
השרה הזאת- באנו העם הוא והושע בן נון ⁴⁵ ויכל
משה לדבר את כל הדברים האלה- אל כל ישראל
ויאמר אליהם שימו לבבכם לכל הדברים אשר
אנכי מיעיד בכם היום אשר תצום את ניכם לשמר
לעשות את כל דבריו התורה הזאת ⁴⁷ כי לא דבר
רק הוא מכם- כי הוא חייכם וברבר הוה תאריכו
ימים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה
לרשתה ⁴⁸ וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה
לאמר ⁴⁹ עליה אל הר העברים הזה הר נבו אשר
איש שיבת ²⁶ אמרתי אפאיים אשכובה מאושׂ זכרם
בארץ מואב אשר על פנֵי ירחו וראה את ארץ כנען
לולי כעס אויב אוגר- פן ייכרו צרימו פן יאמרו

משפט אל אמונה ואין על צדיק וישראל הוא ⁵ שחת לו
לא בנו מומם דור עקש ופתלטל ⁶ ה ליהוה תנמלו
זה- עם נבל ולא חכם הלא הוא אביך קנד הוא
עשך ויכנוך ⁷ זכר ימות עולם בין שנות דר ודדר
שאל אביך וינדר זקניך ויאמרו לך ⁸ בהנהל עליון
נוים בהפרדו בני אדם יצב נבלת עמים למספר
בני ישראל ⁹ כי חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלתו
ימצאהו בארץ מדבר ובתחו ילל ישמן יסבבנהו
יבוננהו- יצרנהו כאישון עינו ¹⁰ כנסר יער קנו על
גוזלו ירחף יפרש כנפי יקחאו ישאהו על אברתו ¹¹
יהוה בדר ינחנו ואין עמו אל נכר ¹² ירכבבו על
במוות (במתה) ארץ ויאכל תנובת שדי וינקחו דבש
מסלע ושמן מחלמיש צור ¹⁴ חמתאת בקר וחלב צאן
כלוות חטה ודם ענב תשתה חמץ ¹⁵ וישמן ישרון
ויבעת שמנת עביה כשית ויטש אלה עשו וינבל
צור ישעתו ¹⁶ יקנאהו בזרים בתועבת יכעיסחו ¹⁷
יזחו לשדים לא אלה- אליהם לא ידועם חדרשים
מקרב באו לא שערום אבותיכם ¹⁸ צור ילך תשי
והשכח אל מחלך ¹⁹ וירא יהוה וויאץ מכעס בניו
ובנתיו ²⁰ ויאמר אסתירה פני מהם- אראה מה
אחריהם כי דור תהफכת המה בניים לא אמן בם ²¹
הם קנאוני ולא אל בעסוני בהבליהם ואני אקניאם
בלא עם בניו נבל אל אכעיסם ²² כי אש קדרה באפי
ותיקד עד שאל תחתיות ותאכל ארץ ויבלה ותלהט
מוסדי הרים (Sheol h7585) ²³ אספה עליהם רעות חצי
אכליה בם ²⁴ מזוי רעב ולחמי רשף וקטב מריריו ושן
בהתמת אשלה בם עם חמת זחלי עפר ²⁵ מהוין תשכל
הר ובמהדרים אימה נם בחור נם בחוללה- יונק עם
איש שיבת ²⁶ אמרתי אפאיים אשכובה מאושׂ זכרם

אשר אני נתן לבני ישראל לאחוזה ¹⁶ ומתח בהר אשר אתה עליה שמה והאסף אל עמייך כאשר מתח אהרן אחיך בהר ההר ויאסף אל עמייך ¹⁵ על אשר מעתם ביחס לבני ישראל במני מריבות קדש מדבר צן- על אשר לא קדרתם אותו בתוך בני ישראל ¹⁶ כי מנגד תראה את הארץ ושם לא תבוא- אל הארץ אשר אני נתן לבני ישראל

33 וויאת הברכה אשר ברך משה איש האלים- את בני ישראל לפני פניו מותו ² וויאמר יהוה מסני בא זורח משער למו- הופיע מהר פארן אתה מרכבת קדרש מימיינו אשחת (ash dha) למו ³ אף חביב עמים כל קדשו בידך והם תכו לרגלא ישא מדברתיך 4 תורה צוה לנו משה מורה קהילת יעקב ⁵ וכי בישرون מלך בהחטאך ראשי עם ייחד שבטי ישראל ⁶ יהי ראובן ואל ימת ויהי מתו מספר ⁷ זו זאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה ואל עמו תביאנו ידייך רב לו ועזר מצרי תהייה ⁸ וללו אמר תמייך ואורייך לאיש חסידך אשר נסיתו במסה תריבתו על מי מריבת ⁹ האמיר לאביו ולאמו לא ראייתיו ואת אחיו לא הכיר ואת בנו לא ידע כי שמו אמוריך ובריתך נצדרו ¹⁰ יורו משפטיך ליעקב ותורתך לשראל ישימו קטורה באפק וככליל על מזבחך ¹¹ ברך יהוה חילו ופעל ידיו תרצה מהן מותנים קמייו ומשנאו מון יקומו ¹² לבנימן אמר- ידיך יהוה ישכן לבטה עלייו חפף עלייו כל היום ובין כתפיו שכן ¹³ ווליאסף אמר מברכת יהוה ארציו מנגד שמים מפל ומחהום רכצת תחת ¹⁴ ומנגד תבאות שמש ומנגד גרש ירחחים ¹⁵ ומראש הדרי קדרם ומנגד גבעות עולם ¹⁶ ומנגד ארץ ומלאה ורצון שכני סנה תבואה לראש יוסף ולקרדר ניר אחיו ¹⁷ בכור שורו הדר לו וקרני ראמ קרנוו- בהם עמים יננה יהדו אפסי ארץ והם משה בערבות מואב שלשים יום ויתהמו ימי בכיכי אבל

34 ויעל משה מערבת מואב אל הר נבו ראש הפסנה אשר על פני ירחו ויראה יהוה את כל הארץ את הנלעד עד דן ² ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה ואת כל ארץ יהודה עד הים האחרון ³ ואת הנגב ואת היכר בקעת ירחו עיר התמירים- עד צער ⁴ ויאמר יהוה אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אהננה הראייתך בענייך ושם לא העבר ⁵ וימת שם משה עבר יהוה בארץ מואב- על פי יהוה ⁶ ויקבר אותו בני הארץ מואב מול בית פעור ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה ⁷ ומשה בן מאה ועשרים שנה- במתו לא כהתה עינו ולא נס لها ⁸ ויבכו בני ישראל את ראמ קרנוו- בהם עמים יננה יהדו אפסי ארץ והם

משה ⁹ ויהושע בן נון מלא רוח חכמה--כי סמך משה
את ידיו עליו וישמעו אליו בני ישראל ויעשו כאשר
צווה יהוה את משה ¹⁰ ולא קם נביא עוד בישראל
כמשה אשר ידעו יהוה פנים אל פנים וילכל האთ
והמופתנים אשר שלחו יהוה לעשותה בארץ מצרים-
לפְרָעָה וילכל עבדיו וילכל ארצו ¹¹ וילכל היד
החזקת וילכל המורא הנדרול אשר עשה משה לעניינו
כל ישראל

נתן להם ושבתם לארץ ירשתכם וירשתם אותה אשר נתן לכם משה עבר יהוה בעבר הירדן מורה המשם ¹⁶ ויענו את יהושע לאמר כל אשר צויתנו עשה ועל כל אשר תשלחנו נלך ¹⁷ וככל אשר שמענו אל משה כן נשמע אליו רק יהוה יהוה אלהיך עמק כאשר היה עם משה ¹⁸ כל איש אשר ימרא את פיך ולא ישמע את דבריך לכל אשר תצנוו-יומת רק חזק ואמץ

2 וישלח יהושע בן נון מן השטים שניים אנשים מרגנלים חרש לאמר לכו ראו את הארץ ואת יריחו וילכו ויבאו בית אשה זונה ושם רחוב-וישככו שם ² ויאמר למלך יריחו לאמר הנה אנשים באו הנה הלילה מבני ישראל-לחפר את הארץ ³ וישלח מלך יריחו אל רחוב לאמר הוציאי האנשים הבאים אליך אשר באו לביתך--כי לחפר את כל הארץ באו ותקה האשה את שני האנשים ותצפנו ותאמר כן ⁴ לא ימוש ספר התורה הזה מפיך והנית בויום באו אליו האנשים ולא ידעת מי אין מהה זיהי השער לסגור בחשך והאנשים יצאו--לא ידעת אני הנה הלאה האנשים רדפו מהר אחריהם כי תשיגו ⁶ והיה העלתם הגנה ותטמן בפשתי העץ הערכות לה על הגן ⁷ והאנשים רדפו מהר אחריהם דרך הירדן על המעברות והשער סגנו--אחרי כאשר יצא הרדפים אחריהם ⁸ והמה טרם ישכון והיא עלתה עליהם על הגן ⁹ ותאמר אל האנשים--ידעת כי נתן יהוה לכם את הארץ ¹⁰ כי שמענו את אשר הוביש ישבי הארץ מפניכם ¹¹ כי שמענו את אשר הוביש יהוה את מי ים סוף מפניכם בצדכם ממצרים ואשר עשיהם לשני מלכי האמרי אשר עבר הירדן לשיחן ולעוגן--אשר החרמותם אותם ¹² ונשמעו וים לבבניהם ולא כמה עוד רוח באיש מפניכם כי יהוה אלהיכם ¹³ והוא אלהים בשם ממעל ועל הארץ מתחת ¹⁴ ככם וירשו נם מהה הארץ אשר יהוה אלהיכם

1 ויהי אחרי מות משה--עבר יהוה ויאמר יהוה אל יהושע בן נון משרת משה לאמר ² משה עברי מת ועתה קום עבר את הירדן זהה אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר אני נתן להם לבני ישראל ³ כל מקום אשר תדריך כף רגלכם בו--לכם נתתיו כאשר דברתי אל משה ⁴ מהמדובר והלבנון הזה ועד הנהר הנדול נהדר פרת כל הארץ החתים ועד הים הנדול מבוא המשם--יהוה נבולכם ⁵ לא יחיבך איש לפניו כל ימי חייך כאשר היה עם משה אהיה עמק לא ארפק ולא אעזבך ⁶ חזק ואמץ כי אתה תנהיל את העם הזה את הארץ אשר נשבעתי לאבותם לחתם להם ⁷ רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשות ככל התורה--אשר צוק משה עברי אל חסור ממוני ימין ושמאול למען תשכיל בכל אשר תלך ⁸ לא ימוש ספר התורה הזה מפיך והנית בויום וליליה למען תשמר לעשות ככל הכתוב בו כי איא תצליח את דרכך ואז תשכיל ⁹ הלווא צויתיך חזק ואמצץ אל תערץ ואל תחת כי עמק יהוה אלהיך בכל אשר תלך ¹⁰ ויצו יהושע את שטריך העם לאמר ¹¹ עברו בקרבת המתנה וצוו את העם לאמר הכנו לכם צירדה כי בעוד שלשת ימים אתם עברים את הירדן הזה לבוא לרשות את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם לרשותה ¹² ולרואבנוי ולגדי ולחצוי שבת המשנה--אמר יהושע לאמר ¹³ זכור את הדבר אשר צוה אחכם משה עבד יהוה לאמר יהוה אלהיכם מניה לכם ונתן לכם את הארץ הזאת ¹⁴ נשיכם טפכם ומוקיכם ישבו בארץ אשר נתן לכם משה בעבר הירדן ואתם העברו חמשים לפניו אחיכם כל נבורי החיל ועוזרתם אותם ¹⁵ עד אשר יניח יהוה אלהיכם ככם וירשו נם מהה הארץ אשר יהוה אלהיכם

ועתה השבעו נא לֵי ביהודה כי עשייתם עמכם חסד
ועשיהם נם אתם עם בית אביכי חסד ונחתם לֵי אות
יהיה בינויכם ובינויכם אלפיים אמה במדרה אל תרבבו
אמת ¹³ והחיתם את אביכי ואת אמי ואת אחיכי ואת
אליו למען אשר תדרשו את הדרך אשר תלכו בה--כי
לא עברתם בדרך מתמול שלשים ¹⁴ ויאמר יהושע
אל העם התקדשו כי מהר יעשה יהוה בקרבכם-
נפלאות ¹⁵ ויאמר יהושע אל הכהנים לאמר שאו
את ארון הברית ועבورو לפני העם וישאו את ארון
הברית וילכו לפני העם ¹⁶ ויאמר יהוה אל יהושע
היא יושבת ¹⁷ ותאמר להם ההרה לכו פן יפנעו
בכם הרדפים ונחבתם שמה שלשת ימים עד שוב
הרדפים ואחר תלכו לדרךם ¹⁸ ויאמרו אליה
האנשים נקים אנחנו משבעך זהה אשר השבעתנו
הנה אנחנו באים בארץ את תקות חוט השני זהה
תקשרי בחלוון אשר הורדתנו בו ואת אביך ואת אמך
 ואת אחיך ואת כל בית אביך האספי אליך הביתה
והיה כל אשר יצא ממדתך ביתך החוצה דמו
בראשו--ואנחנו נקים וכל אשר יהוה אתך בבית--
דמו בראשנו אם יד תהיה בו ¹⁹ ואמ תנייד את דברנו
זה--והיינו נקים משבעך אשר השבעתנו ²⁰ ותאמר
כדבריכם כן הוא ותשלחם וילכו ויבאו ההרה וישבו שם שלשת
השני בחלוון ²¹ וילכו ויבאו ההרה וישבו שם שלשת
ימים עד שבו הרדפים ויבקשו הרדפים בכל הדרך
ולא מצאו ²² וישבו שני האנשים וירדו מההר ויעברו
ויבאו אל יהושע בן נון ויספרו לו--את כל המצות
אותם ²³ ויאמרו אל יהושע כי נתן יהוה בידינו את כל
הארץ ונם נמננו כל ישבי הארץ מפנינו

3 ²⁴ וישכם יהושע בברק ויסעו מוהשטים ויבאו עד
הירדן--הוא וכל בני ישראל וילנו שם טרם יעברו
ויהי מקצה שלשת ימים ויעברו השטרים בקרוב
המחנה ²⁵ ויצוו את העם לאמר כראתכם את ארון
ברית יהוה אלהיכם והכהנים הלוים נשאים אותו--

כל ישראל עברים בחרבה עד אשר תמו כל הגוי
ל עבר את הירדן

את משה כל ימי חייו ¹⁵ ויאמר יהוה אל יהושע
לאמר ¹⁶ צוה את הכהנים נשאי ארון העדות ויעלו
מן הירדן ¹⁷ וויצו יהושע את הכהנים לאמר על מן
הירדן ¹⁸ ויהי בعلות (כעלות) הכהנים נשאי ארון
ברית יהוה מותך הירדן נתכו כפות רגלי הכהנים
אל החרבה וישבו מני הירדן למקומם וילכו כתמול
שלשים על כל גדרותיו ¹⁹ והעם על מן הירדן בעשור
לחדר הראשון ויחנו בוגל בקצה מורה ירידחו ²⁰
וاث שתים עשרה האבנים האלה אשר לקחו מן
הירדן-הקים יהושע בוגל ²¹ ויאמר אל בני ישראל
לאמר אשר ישאלון בניםכם מחר את אבותם לאמר
מה האבנים האלה ²² והודיעתם את בניםכם לאמר
ביבשה עבר ישראל את הירדן זהה ²³ אשר הוביש
יהוה אליהם את מני הירדן מפניהם-עד עברכם
כאשר עשה יהוה אליהם לים סוף אשר הוביש
מפניו עד עברנו ²⁴ למן דעת כל עמי הארץ את יד
יהוה כי חזקה היא-למן יראתם את יהוה אליהם
כל הימים

5 ויהי כשמע כל מלכי האמרי אשר עבר הירדן
ימה וכל מלכי הכנען אשר על הים את אשר הוביש
יהוה את מני הירדן מפני בני ישראל עד עברנו
(עברם) וימס לבכם ולא היה בהם עוד רוח מפני
בני ישראל ² בעת ההיא אמר יהוה אל יהושע עשה
לך חרבות צרים ושוב מל את בני ישראל שנית ³
ויעש לו יהושע חרבות צרים וימל את בני ישראל
אל נבעת הערלות ⁴ וזה הדבר אשר מל יהושע כל
העם היצא מצרים הזכרים כל אנשי המלחמה
מתו במדבר בדרך בדרך בצתם מצרים ⁵ כי מלים
היי כל העם היצאים וכל העם הילדים במדבר
בדרכם בצתם מצרים-לא מלו ⁶ כי ארבעים שנה
למלחמה אל ערבות ירידחו ¹⁴ ביום ההוא נדל יהוה

את יהושע בעני כל ישראל ויראו אותו כאשר יראו
את משה כל הימים כל הגוי לעבר את הירדן
ויאמר יהוה אל יהושע לאמר ² קחו לכם מן העם
שנים עשר נשים--איש אחד איש אחד משבט ³
וצו אותם לאמר שאו לכם מזה מותך הירדן ממצב
rangle הכהנים הchein שתים עשרה אבני והעברתם
אותם עמכם והנחתם אותם במלון אשר תלינו בו
הليل ⁴ ויקרא יהושע אל שני העשר איש אשר
chein מבני ישראל--איש אחד איש אחד משבט ⁵
ויאמר להם יהושע עברו לפני ארון יהוה אלהיכם
אל תוך הירדן והרימו לכם איש אבן אחת על שכמו
למספר שבטי בני ישראל ⁶ למן תהיה זאתאות--
בקרכם כי ישאלון בניםכם מחר לאמר מה האבנים
ה האלה לכם ⁷ ואמרתם להם אשר נכרתו מימי הירדן
מן פני ארון ברית יהוה-בעברו בירדן נכרתו מני
הירדן והיו האבנים האלה ליכרון לבני ישראל--עד
עולם ⁸ ויעשו כן בני ישראל כאשר צוה יהושע וישאו
שתי עשרה אבנים מותך הירדן כאשר דבר יהוה
אל יהושע למספר שבטי בני ישראל ויעברום עם
אל המלון וינחום שם ⁹ ושתיים עשרה אבנים הקים
יהושע בתוך הירדן--תחת מצבrangle הכהנים נשאי
ארון הברית יהו שם עד היום זהה ¹⁰ והכהנים נשאי
הארון עמדים בתוך הירדן עד חם כל הדבר אשר
צוה יהוה את יהושע לדבר אל העם ככל אשר צוה
משה את יהושע וימחרו העם ויעברו לפני כהן
שם כל העם לעבר ויעבר ארון יהוה והכהנים לפני
העם ¹¹ ויעברו בני ראובן ובני נד והציב שבט המנשה
חמשים לפני בני ישראל--כאשר דבר אליום משה
13 כארבעים אלף חלוצי הצבא--יעברו לפני יהוה
למלחמה אל ערבות ירידחו ¹⁴ ביום ההוא נדל יהוה

הלוּכוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בַּמְדִבָּר עַד תֵּם כָּל הַגּוֹי אָנָשִׁי
 הַמְּלָחָמָה הַצִּיאָם מִמְצָרִים אֲשֶׁר לֹא שָׁמַעוּ בְּקוֹל
 יְהוָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם לְבָלָתִי הַרְאֹתָם אֲתָּה
 הָרָצֵן אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבּוֹתֶם לְתֵת לְנוּ אֶרֶץ
 זֹבֵת חֶלְבָּן וְדָבְשָׁן ⁷ וְאֵת בְּנֵיהם הַקִּים תְּחִתָּם אֲתָּה
 מִלְּיָה שָׁוֹעַ צִוְּיוֹנִים כִּי עָרְלִים הֵוּ אַמְלָא אַוְתָם בְּדֶרֶךְ
 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר תָּמַנוּ כָּל הַגּוֹי לְהַמּוֹל וְיִשְׁבּוּ תְּחִתָּם
 בְּמִחְנָה עַד חִוּתָם ⁹ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲלֵיכֶם יְהוֹשֻׁעַ הַיּוֹם
 נָלוּתִי אֶת חָרְפַת מִצְרָיִם מַעֲלִיכֶם וַיֹּאמֶר שֶׁם הַמָּקוֹם
 הַהוּא גָּלְגָּל עַד הַיּוֹם הַזֶּה ¹⁰ וַיַּחֲנוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּגָלְגָּל
 וַיַּעֲשֵׂו אֶת הַפְּסָחָה אֶתְרָבָעָה עַשְׂרֵה יוֹם לְחֶרֶשׁ בְּעָרֶב-
 בְּעָרְבּוֹת יְרִיחֹו ¹¹ וַיַּאֲכִלּוּ מַעֲבוֹר הָרָצֵן מִמְּחָרֶת
 הַפְּסָחָה--מִצּוֹתָו וְקָלָיו בָּעֵצֶם הַיּוֹם הַזֶּה ¹² וַיִּשְׁבַּת הַמָּן
 מִמְּחָרֶת בְּאַכְלָם מַעֲבוֹר הָרָצֵן וְלֹא הִיה עוֹד לְבָנֵי
 יִשְׂרָאֵל מִן וְיַאֲכִלוּ מִתְּבָוֹאָת אֶרֶץ כְּנֻעַן בְּשָׁנָה הָהִיא
¹³ וַיְהִי בְּהִוָּת יְהוֹשֻׁעַ בַּיּוֹם וַיָּשָׁא עַנְיוֹן וַיָּרָא וְהִנֵּה
 אִישׁ עָמָד לְנֶגֶד וְחַרְבָו שְׁלֹפֶה בַּיּוֹד וְיָלֵךְ יְהוֹשֻׁעַ
 אַלְיוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ הָלֹנוּ אַתָּה אֶם לְצִדְקִינוּ ¹⁴ וַיֹּאמֶר לְאָ
 כִּי אַנְיָ שֶׁצְבָּא יְהוָה--עַתָּה בָּאָתִי וַיַּפְלֵל יְהוֹשֻׁעַ אֶל
 פְּנֵיו אַרְצָה וַיִּשְׁתַּחַוו וַיֹּאמֶר לוֹ מַה אָדָנִי מִדְבָּר אֶל
 עַבְדָו ¹⁵ וַיֹּאמֶר שֶׁצְבָּא יְהוָה אֲלֵיכֶם יְהוֹשֻׁעַ שֶׁל נָעַל
 מַעַל רָגְלֵךְ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר עָמַד אַתָּה עַל יְלִי קָדְשׁוֹ
 וַיַּעֲשֵׂה יְהוֹשֻׁעַ כֵּן

6 וַיֹּרֶיחֹו סָנָתָה וּמְסָנָתָה מִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֵין יוֹצֵא
 וְאֵין בָּא ² וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲלֵיכֶם יְהוֹשֻׁעַ רָאָה נָתָתִי בִּידְךָ
 אֶת יְרִיחֹו וְאֶת מֶלֶכֶת--גָּבוֹרִי הַחִיל ³ וְסִבְתָּם אֶת
 הָעִיר כָּל אֲנָשָׁי הַמְּלָחָמָה--הַקִּיף אֶת הָעִיר פָּעֵם אֶחָת
 כִּי הַעֲשָׂה שְׁשָׁת יָמִים ⁴ וּשְׁבָעָה כְּהָנִים יְשָׁא שְׁבָעָה
 שְׁוֹפְרוֹת הַיּוֹבְלִים לְפָנֵי הָעָרָן וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִּסְבּוּ
 אֶת הָעִיר שְׁבָעָה פָּעֵם וְהַכָּנִים יְתַקְעִוּ בְּשְׁוֹפְרוֹת ⁵
 וְהִיָּה בְּמִשְׁךְ בְּקָרְנוֹן הַיּוֹבֵל בְּשְׁמַעַכְם (כְּשַׁמְעַכְם) אֲתָּה

וירדפו לפניו השער עד השברים וכוכם במודר
וימס לבב העם ויהי למים ⁶ ויקרע יהושע שמלותי
ויפל על פניו ארצה לפניו ארון יהוה עד הארץ-הוא
זוקני ישראל ויעלו עפר על רأسם ⁷ ויאמר יהושע
אהה אדני יהוה למה העברת העביר את העם הזה
את הירדן לחתה אנתנו ביד האמרי להאבדנו ולן
הואלנו ונשב בעבר הירדן ⁸ כי אדני מה אמר--
אתה הזונה והוציאו מכם את האשה ואת כל בית
האש הזרע והוציאו מכם את האשה ואת כל אש
ויציאו את רחוב ואת אביה ואת אמה ואת אחיה ואת
כל אש לה ואת כל משפטותיה הוציאו ויניחו-
מחוץ למחנה ישראל ²⁴ והעיר שרפוי באש וככל
אשר בה רק הכסף והזהב וכלי הנחשת והברזל--
נתנו אוצר בית יהוה ²⁵ ואת רחוב הזונה ואת בית
אביה ואת כל אש לה החיה יהושע ותשב בקרוב
ישראל עד היום כי החבאה את המלכים אשר
שלח יהושע לרנל את יריזו ²⁶ וישבע יהושע בעת
ההיא לאמר ארור האיש לפניו יהוה אשר יקום ובנה
את העיר הזאת את יריזו--בבכשו יסנה ובצערו
יציב דלתיה ²⁷ ויהי יהוה את יהושע ויהי שמו בכל
הארץ
7 וימעלו בני ישראל מעל החרם ויקח עכן בן
כרמי בן זבדי בן זרח למטה יהודה מן החרם ויחד
אף יהוה בני ישראל ² וישלח יהושע אנשים מיריזו
הען אשר עט בית און מקדם לבית אל ויאמר אליהם
לאמר עלו ורגלו את הארץ ויעלו האנשים וירגלו
את הען ³ וישבו אל יהושע ויאמרו אלו אל עיל כל
העם--כאלפים איש או כשלשת אלפיים איש יעלו ויכנו
את הען אל תיגע שמה את כל העם כי מעט המה ⁴
יעלו מן העם שמה כשלשת אלפיים איש וינסו לפניו
וינסו דתנו--אנון יתודה ונשׁוּן דתנו בירגלו שירגלו ענינו

74

יהושע

תודה והגד נא לי מה עשית אל תכחך מני ²⁰ ויען
עכן את יהושע ויאמר אמנה א נכי חטאתי ליהוה
אל היישרא אל וכזאת עשית ²¹ וארא (וארא)
בשלל אדרת שנער אחת טובה ומאותים שקליםם כסף
ולשון זהב אחד חמשים שקלים משקלו ואחמדם
ואקחם והנם טמוניים בארץ בתוך האהלי והכסף
תחתיה ²² וישלח יהושע מלכים וירציו האהלה
והנה טמונה באהלו והכסף תחתיה ²³ ויקחם מותך
האהל ויבאום אל יהושע ואל כל בני ישרא אל ויצקם
לפני יהוה ²⁴ ויקח יהושע את ענן בן זרח ואת הכסף
ואת האדרת ואת לשון הזחב ואת בניו ואת בנותיו ואת
שורו ואת חמדרו ואת צאננו ואת אהלו ואת כל אשר
לו וכל ישרא אל עמו ויעלו אתם עמק עכור ²⁵ ויאמר
יהושע מה עכרתנו יעכרך יהוה ביום זהה וירגנו
אותו כל ישרא אל אבן וישרפו אתם באש ויסקלו אתם
באבניים ²⁶ ויקימו עליו גל אבניים נדול עד היום הזה
וישב יהוה מהרין אבו על כן קרא שם המקום ההוא
עמק עכור עד היום הזה

8 ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא ואל תחת-כח
עמק את כל עם המלחמה ווקם עלה העי ראה נתנו
בידך את מלך העי ואת עמו ואת עירו ואת ארצו ²
ועשית לעי ולמלכה כאשר עשית לירicho ולמלכה--
רק שללה ובמהתא תביו לכם שם לך ארבע לעיר
מאחריה ³ ויקם יהושע וכל עם המלחמה לעלות העי
ויבחר יהושע שלשים אלף איש נבורי החיל וישראל
ליל ⁴ ויצו אתם לאמר ראו אתם ארבעים לעיר
מאחרי העיר--אל תרחקו מן העיר מאר וחייתם
כלכם נכנים ⁵ ואני וכל העם אשר אתי נקרב אל
העיר והיה כי יצאו לקראתנו כאשר בראשנה ונסנו
לפניהם ⁶ ויצאו אחרינו עד תיקנו אותם מן העיר--
כי יאמרו נסים לפנינו כאשר בראשנה ונסנו לפניהם

זה ויכו אותם עד בלתי השair לו שיר ופליט²³ ואת מלך העי תפשו חיו ויקרבו אותו אל יהושע²⁴ ויהי ככלות ישראל להרג את כל ישבי העי בשדה במדבר אשר דרפוס בו ויפלו כלם לפיו הרבה עד תמס וישבו כל ישראל העי ויכו אתה לפיו הרבה²⁵ ויהי כל הנפלים ביום ההוא איש ועד אתה--שנים עשר אלף כל אנשי העי²⁶ ויהושע לא השיב ידו אשר נתה בכידון עד אשר החרים את כל ישבי העי רק הבהיר ושלל העיר ההי בזויהם ישראלי--²⁷ דבר יהוה אשר צוה את יהושע²⁸ וישרפ יהושע את העי ויישמה תלוות שמה עד היום זהה²⁹ ואת מלך העי תלה על העץ עד עת הערב וככowa המשמש צוה יהושע וירדו את נבלתו מן העץ וישליך אותה אל פתח שער העיר ויקימו עליו נל אבני גדול עד היום זהה³⁰ או בינה יהושע מזבח ליהוה אלהי ישראל בהר עיבל³¹ כאשר צוה משה עבד יהוה את בני ישראל ככתוב בספר תורה משה--מזבח אבני שעשנות אשר לא הניף עליו ברזיל ויעלו עליו עלות ליהוה ויזבחו שעמיהם³² ויכתב שם על האבני את משה תורה משה אשר כתב לפני בני ישראל אשר צוה משה לשבויו וטרים ושפטיו עמדים מזה וככל ישראל וזקנו וטרים ושפטיו עמדים מזה ומזה לארון נגד הכהנים הלוים נשאי ארון ברית יהוה נבר כארוח--חציו אל מול הר נזרים והחציו אל מול הר עיבל כאשר צוה משה עבד יהוה לבך את העם ישראל--בראשנה³⁴ ואחריו כן קרא את כל דברי התורה הברכה והקללה--ככל כתוב בספר התורה³⁵ לא היה דבר מכל אשר צוה משה--אשר לא קרא יהושע נגד כל קהיל ישראל והנשים והטף והנרג ההלך בקרבתם

9 יהי כשמי כל המלכים אשר בעבר הירדן בהר ובשפלה ובכל חוף הים הגדול אל מול הלבנון-

מלך לכיש מלך עגנון--הם וכל מחניהם ויתנו על כל העדה על הנשאים ¹⁹ ויאמרו כל הנשאים אל נבען וילחמו עליה ⁶ וישלחו אנשי נבען אל יהושע אל המחנה הגלגלה לאמר אל תרף ידיך מעבריך עתה לא נוכל לנגע בהם ²⁰ זאת נעשה להם והזיהו עותם ולא יהיה עליינו קצף על השבועה אשר נשבענו להם ²¹ ויאמרו אליהם הנשאים ייחיו וייחיו חתבי עצים ושאבי מים לכל העדה כאשר דברו להם הנשאים ²² ויקרא להם יהושע וידבר אליהם לאמր מה רמייתם אתנו לאמר רוחקים אנחנו מכם מאר ואתם בקרבנו ישבים ²³ ועתה אדרורים אתם ולא יכרת מכם עבר וחטבי עצים ושאבי מים--לבית אלהי ²⁴ ויענו את יהושע ויאמרו כי הנדר לעבדיך את אשר צוה יהוה אלהיך את משה עבדו לחתת לכם את כל הארץ ולהשמיד את כל ישביה הארץ מפניכם ונירא מכם לנפשינו מפניכם ונעשה את הדבר הזה ²⁵ ועתה הנהנו בידך כטווב וכישר בעניך לעשות לנו עשה ²⁶ ויעש להם כן ויצל אותם מיד בני ישראל ולא הרנו ²⁷ ויתננו יהושע ביום ההוא חתבי עצים ולא ימזהב יהושע עד היום הזה אל השם אשר יבחר **10** ויהי כשם אדני צדק מלך ירושלים כי לבד יהושע את העי ויחרימה--כasher עשה ליריחו ולמלוכה כן עשה לעי ולמלכה וכי השלימו ישבו נבען את ישראל ויהיו בקרבם ² ויראו מאר--כי עיר נדולה נבען כאחת ערי המלוכה וכי היא גדולה מן העי וככל גשנה נברם ³ וישלח אדני צדק מלך ירושלים אל הוהם מלך חברון ואל פרעם מלך ירמות ואל יפיע מלך לכיש ואל דבר מלך עגנון-- לאמור ⁴ עלו אליו ועזרני ונכח את נבען כי השלימה את יהושע ואת בני ישראל ⁵ ויאספו ויעלו חמשת מלכי הארץ מלך ירושלים מלך חברון מלך ירמות

ישבו כל העם אל המהנה אל יהושע מקדחה בשלום לא חוץ לבני ישראל לאיש--את לשנו 22 ויאמר יהושע פתחו את פי המערה והוציאו אליו את חמאת המלכים האלד--מן המערה 23 ויעשו כן--ויציאו אליו את חמאת המלכים האלה מן המערה את מלך ירושלים את מלך חברון את מלך ירמות את מלך לכיש את מלך עגנון 24 והוא כהוציאם את המלכים האלה אל יהושע ויקרא יהושע אל כל איש ישראל ויאמר אל קציני אנשי המלחמה ההלכו אליו קרבו שימו את רגילים על צוארי המלכים האלה ויקרבו וישימו את רגילים על צואריםם 25 ויאמר אליהם יהושע אל תיראו ואל תחתו חזקו ואמצו--כי כהה יעשה וזהו לכל איביכם אשר אתם נלחמים אותם 26 ויכם יהושע אחריו כן וימיתם ויתלם על חמאת עצים ויהיו תלויים על העצים עד הערב 27 ויהיו לעת בוא כל הנשמה החרים כאשר צוה יהוה אלהי ישראל 41 ויכם יהושע מקדש ברנע ועד עזה ואת כל ארץ גשן ועד נבעון 42 ואת כל המלכים האלה ואת ארצם לכדר יהושע פעם אחת כי יהוה אלהי ישראל נלחם לישראל 43 וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המהנה הנגלגה

11 ויהי כשמע יbin מלך חצור וישלח אל יוכב מלך מדרון ואל מלך שמרון ואל מלך אכשף 2 ואל המלכים אשר מצפון בהר ובערבה נגב כנרות-- ובשפלה ובכיפות דור מים 3 המכני מזרחה ומים והאמרי והחתי והפרזי והיבוסי בהר והחוי תחת חרמון בארץ המצפה 4 ויצאו הם וכל מחניהם עם-- עם רב כחול אשר על שפת הים לרבות סוס ורכב רב מאד 5 ווועדו כל המלכים האלה ויבאו יהנו יהדו אל מי מרים להלחם עם ישראל 6 ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא מפניהם--כי מחר כעת זאת אני נתן את כלם חללים לפני ישראל את סוסיהם

לא חוץ לבני ישראל לאיש--את לשנו 22 ויאמר יהושע פתחו את פי המערה והוציאו אליו את חמאת המלכים האלד--מן המערה 23 ויעשו כן--ויציאו אליו את חמאת המלכים האלה מן המערה את מלך ירושלים את מלך חברון את מלך ירמות את מלך לכיש את מלך עגנון 24 והוא כהוציאם את המלכים האלה אל יהושע ויקרא יהושע אל כל איש ישראל ויאמר אל קציני אנשי המלחמה ההלכו אליו קרבו שימו את רגילים על צוארי המלכים האלה ויקרבו וישימו את רגילים על צואריםם 25 ויאמר אליהם יהושע אל תיראו ואל תחתו חזקו ואמצו--כי כהה יעשה וזהו לכל איביכם אשר אתם נלחמים אותם 26 ויכם יהושע אחריו כן וימיתם ויתלם על חמאת עצים ויהיו תלויים על העצים עד הערב 27 ויהיו לעת בוא המשם צוה יהושע וירידום מעל העצים וישלכם אל המערה אשר נחבאו שם וישמו אבנים גדרות על פי המערה עד עצם היום הזה 28 ואת מקדחה לכדר יהושע ביום ההוא ויכה לפי חרב ואת מלכה--החרם אוותם ואת כל הנפש אשר בה לא השair שידר ויעש למלך מקדחה כאשר עשה למלך יריחו 29 ויעבר יהושע וכל ישראל עמו ממקדחה--לבנה וילחם עם לבנה 30 ויתן יהוה נם אותה ביד ישראל ואת מלכה ויכה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה לא השair בה שידר ויעש למלכה כאשר עשה למלך יריחו 31 ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מלבנה--לכישה ויחן עליה וילחם בה 32 ויתן יהוה את לכיש ביד ישראל וילכדה ביום השני ויכה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה--ככל אשר עשה לבנה 33 או עלה הרם מלך נזר לעזר את לכיש ויכה לפי חרב ואת כל עמו עד בלתי השair לו שידר 34 ויעבר יהושע וכל

העקר ואת מרכיביהם השרף באש ²⁰ ויבא יהושע בעת ההיא ויכרת את הענקים מן ההר מן חבירון מן דבר מן ענן ומכל הרים יהודה ומכל הרים ישראל עם עיריהם החדרים יהושע ²² לא נותר ענקים בארץ בני ישראל רק בעזה בנות ובאשדוד- נשארו ²³ ויקח יהושע את כל הארץ ככל אשר דבר יהוה אל משה ויתנה יהושע לנחלה לישראל כמחלקתם לשבטייהם

והארץ שקתה ממלחמה ²⁴ ויבש יהושע בעת

12 ²⁵ אלה מלכי הארץ אשר הכו בני ישראל וירשו את ארצם בעבר הירדן מזרחה המשמש-מנחל ארנון עד הרים חרמון וכל הארץ מזרחה ² סיחון מלך האמרי היושב בחשובון-משל מערודער אשר על שפת נחל ארנון ותוך הנחל וחצי הנלעד ועד יבק הנחל נבול בני עמנון ³ והערבה עד ים כנרות מזרחה ועד ים הערבה ים המלח מזרחה דרך בית היישנות ומתיימן--תחת אשדות הפסגה ⁴ ונבול עוג מלך הבשן מיתר הרפאים- היושב בעתרות ובאדראוי ⁵ ומשל בהר חרמון ובסלכה ובכל הבשן עד נבול הנשורוי והמעכתי וחצי הנלעד- נבול סיחון מלך חשבון ⁶ משה עבר יהוה ובני ישראל הכו ויתנה משה עבר יהוה ירצה לראובני ולגדי ולחצוי שבט המנשה ⁷ ואלה מלכי הארץ אשר הכה יהושע ובני ישראל בעבר הירדן ימה מבעל גד בבקעת הלבנון ועד הרים החלק העלה שעירה ויתנה יהושע לשבטי ישראל ירצה- כמחלקתם ⁸ בהר ובשפלה ובערבה ובאשדות ובמדבר ובנגב- החתי האמרי והכנען הפלזי החוי והיבוסי ⁹ מלך ירידיו אחד מלך העי אשר מצד בית אל אחד ¹⁰ מלך ירושלים אחד מלך חבירון אחד ¹¹ מלך ירמות אחד מלך לכייש אחד ¹² מלך עגלוון אחד מלך נור אחד ¹³ מלך דבר אחד מלך גדר אחד ¹⁴ מלך חרמונה אחד מלך ערד אחד ¹⁵ מלך לבנה אחד מלך עדלים אחד

בעת ההיא ויכרת את הענקים מן ההר מן חבירון מן כל עם המלחמה עמו עליהם על מי מרים- פתאם ויפלו בהם ¹⁶ ויתנם יהוה ביד ישראל ויכום וירדפו עד צידון רבה ועד משרפות מים ועד בקעת מצפה מזרחה ויכם עד בלתי השairם להם שריד ¹⁷ ווישם להם יהושע כאשר אמר לו יהוה את סוסיהם עקר ואת מרכיביהם שרפ ¹⁸ ואש ¹⁹ ויבש יהושע בעת ההיא וילכד את חצור ואת מלכה הכה בחרב כי חצור לפנים- היא ראש כל הממלכות האלה ²⁰ וויכו את כל הנפש אשר בה לפי חרב החרים- לא נותר כל נשמה ואת חצור שרפ באש ²¹ ואת כל ערי המלכים האלה ואת כל מלכיהם לכד יהושע ויכם לפי חרב- החרים אותם כאשר צוה משה עבד יהוה ²² רק כל הערים העמדות על תלם- לא שרפם ישראל זולתי את חצור לבדה שרפ יהושע ²³ וכל שלל הערים האלה והבמה בזוו להם בני ישראל רק את כל האדים הכו לפי חרב עד השמדם אותם- לא השairו כל נשמה ²⁴ כאשר צוה יהוה את משה עבדו כן צוה משה את יהושע וכן עשה יהושע- לא הסיר דבר מכל אשר צוה יהוה את משה ²⁵ ויקח את כל הארץ הזאת ההר ואת כל הנגב ואת יהושע את כל הארץ שפלה ואת הרים גנשן ואת השפלה ואת הערבה ואת הרים ישראל ושפלה ²⁶ מן הרים החלק העולה שער ועד בעל גד בבקעת הלבנון תחת הרים חרמון ואת כל מלכיהם לכד ויכם וימיתם ²⁷ ימים רבים עשה יהושע את כל המלכים האלה- מלחמה ²⁸ לא הייתה עיר אשר השלימה אל בני ישראל בלתי החוי ישבו נבעון את הכל לקחו במלחמה ²⁹ כי מאות יהוה הייתה לחזק את לבם לקראות המלחמה את ישראל למען החרים לבלתי היהות להם תחנה כי למן השמידם כאשר צוה יהוה את משה ³⁰ ויבא יהושע

16 מלך מקדשה אחד מלך בית אל אחד 17 מלך תפוח אחד מלך חפר אחד 18 מלך אפק אחד מלך לשرون אחד 19 מלך מדון אחד מלך חצור אחד 20 מלך שמרון מרדון אחד מלך אכשף אחד 21 מלך תענך אחד מלך מגדו אחד 22 מלך קדרש אחד מלך יקנעם לכרכמל אחד 23 מלך דור לנפת דור אחד מלך גויים לנגלן אחד 24 מלך תרצה אחד כל מלכים שלשים ואחד

ישראל את הנשורי ואת המעתחי וישב גשור ומעכת בקרב ישראל עד היום זהה 24 רק לשפט הלויל לא נתן נחלה אשיה יהוה אלהי ישראל הוא נחלהו כאשר דבר לו 25 ויתן משה למטה בני ראובן למשפחותם 26 ויהיו להם הגבול מערעור אשר על שפט נחלה ארנון והעיר אשר בתוכה הנחלה וכל המישר--על מידבא 27 חשבון וכל עיריה אשר במישר דיבן ובמאות בעל ובית בעל מעון 28 ויהצתה וקדמת ומפעת 29 וקוריתים ושבמה וצורת השחר בהר העמק 20 ובית פעור ואשדות הפסגה ובית היישמות 21 וכל ערי המישר וכל מלכות סיחון מלך האמרי אשר מלך בחשבון אשר הכה משה אותו ואת נשייאי מדין את אווי ואת רקס ואת צור ואת חור ואת רבע נסיכי סיחון ישבי הארץ 22 ואת בלעם בן בעור הקוסם--הרנו בני ישראל בחרב אל חללייהם 23 ויהי נבול בני ראובן--הירדן ונבול זאת נחלה בני ראובן למשפחות הערים וחציריהן 24 ויתן משה למטה נד לבני נד למשפחותם ויהי להם הגבול--יעוז וכל ערי הגלעד וחציו ארץ 25 בני עמון עד ערעור אשר על פני רבה 26 ומחשבון עד רמת המצפה ובطنיהם וממחנים עד נבול לדבר ובעמק בית הרם ובית נמרה וסוכות וצפון יתר מלכות סיחון מלך בחשבון הירדן ונבול--עד קצה ים כנרת עבר הירדן מזרחה 28 זאת נחלה בני נד למשפחות הערים וחציריהם 29 ויתן משה לחציו שבט מנשה ויהי לחציו מטה בני מנשה--למשפחותם ויהי נבולם ממחנים כל הבשן כל מלכות עון מלך הבשן וכל חות יair אשר בבשן--ששים עיר 31 וחציו הגלעד ועתירות ואדרעי ערי מלכות עוג בבשן לבני מכיר בן מנשה לחציו בני מכיר למשפחותם 32 אלה אשר נחל משה בערבות מואב מעבר לירדן יריחו מזרחה 33 ולשבט הלויל--לא נתן

13 ויהושע זקן בא בימים ויאמר יהוה אליו אתה זקנתה בא בימים והארץ נשארה הרבה מאד לרשתה 2 זאת הארץ הנשארת כל גלילות הפלשתים וכל הנשורי 3 מן השיחור אשר על פני מצרים ועד נבול עקרון צפונה--לכנען תחשב חמשת סרני פלשתים העוזי והאשודוי האשקלוני הגנוי והעקרוני והעויום 4 מתימן כל ארץ הכנעני וערעה אשר לצדינם--עד אפקה עד נבול האמרי 5 והארץ הנגלי וכל הלבני מזרחה המשמש מבעל נד תחת הר חרמון--עד לבוא חמת 6 כל ישבי הדר מן הלבני עד משרפת מים כל צידנים--אנכי אורייש מפני בני ישראל רק הפללה לישראל בנחלה כאשר צויתיך 7 ועתה חלק את הארץ הזאת בנחלה-- לתשעת השבטים וחציו השבט המנשא 8 עמו הראובי והגדי לקחו נחליהם--אשר נתן להם משה בעבר הירדן מזרחה כאשר נתן להם משה עבד יהוה 9 מעירעור אשר על שפט נחלה ארנון והעיר אשר בתוכה הנחלה וכל המישר מידבא--עד דיבון 10 וכל ערי סיחון מלך האמרי אשר מלך בחשבון--עד נבול בני עמון ג' והגלעד ונבול הנשורי והמעתי וכל הר חרמון וכל הבשן--עד סלכה 12 כל מלכות עוג בבשן אשר מלך בעתרות ובادرעי הוא נשאר מיתר הרפאים ויכם משה וירשם 13 ולא הורישו בני

משה נחלה יהוה אלהי ישראל הוא נחלתם כאשר דבר להם

אחרי יהוה אלהי ישראל ^{טו} ושם חברון לפנים קריית ארבע האדם הנגדל בענקים הוא והארץ שקתה ממלכתה

15 ויהי הנורל למטה בני יהודה--למשפחתם אל גבול אדום מדבר צן נגבה מקצת תימן ^ז ויהי להם גבול נגב מקצת ים המלח מן הלשון הפנה נגבה ^ט ויצא אל מנב למעלה עקרבים ו עבר צונה ועלה מנב לקדש ברנע ו עבר החרון ועלה אדרה ונסב הקרעה ^ט ו עבר עצמונה ו יצא נחל מצרים והיה (והיו) תצאות הנבול ימה זה יהיה לכם גבול נגב ^ט וגבול קדרמה ים המלח עד קצה הירדן וגבול לפאת צפונה מלשון הים מקצת הירדן ^ט ועלה הנבול בית חנלה ו עבר מצפון לבית הערבה ועלה הנבול אבן בהן בן ראובן ^ט ועלה הנבול דברה מעמק עcord וצפונה פנה אל הגליל אשר נכח למעלה אדים אשר מנב לנחל ו עבר הנבול אל מ' עין שמש והיו תצאיו אל עין רגל ^ט ועלה הנבול נ' בן הנם אל כתף היבוסי מנב--היא ירושלים ועלה הנבול אל ראש ההר אשר על פני נ' הנם ימה אשר בקצת עמק רפאים צפונה ^ט ותאר הנבול מראש ההר אל מעין מי נפתחו ויצא אל ערי היר עפרון ותאר הנבול בעלה היא קריית יערם ^ט ונסב הנבול מבעליה היא אל הר שעיר ו עבר אל כתף הר יערם מצפונה היא כסלון וירד בית שמש ו עבר תמנה ^ט ויצא הנבול אל כתף עקרון צפונה ותאר הנבול שכונה ו עבר הר הבעלה ויצא יבנאל והוא תצאות הנבול ימה ^ט וגבול ים הימה הנגדל וגבול זה גבול בני יהודה סביב--למשפחתם ^ט ולכלב בן יפנה נתן חלק בתוכה בני יהודה אל פי יהוה ליהושע--את קריית ארבע אבי הענק היא חברון ^ט וירוש שם כלב את שלושה בני

14 אלה אשר נחלו בני ישראל בארץ כנען--אשר נחלו אותם אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי אבות המטוות לבני ישראל ^ט בגורל נחלתם כאשר צוה יהוה ביד משה לתשעת המטוות וחצי המטה ^ט כי נתן משה נחלה שני המטוות וחצי המטה מעבר לירדן וללויים--לא נתן נחלה בחוכם ^ט כי היו בני יוסף שני מטוות מנשה ואפרים ולא נתנו חלק ללוים בארץ כי אם ערים לשבות ומגרשיםם למKENIM ולקנינים ^ט כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל ויחלקו את הארץ ^ט וינשו בני יהודה אל יהושע בנלבל ויאמר אליו מלך בן יפנה קניין אתה ידעת את הדבר אשר דבר יהוה אל משה איש האלים על אדותיו ועל אדותיך--בקדרש ברנע ^ט בן ארבעים שנה אנכי בשלח משה עבר יהוה אתי מקדש ברנע--לרגל הארץ ואשב אציו דבר אשר עם לביבי ^ט ואציו אשר על עמי המסיו את לב העם ואני מלאתי אחרי יהוה אלהי וושבע משה ביום ההוא לאמר אם לא הארץ אשר דרכא רגליך בה לך תהיה לנחלה ולבניך שנה מאז דבר יהוה את הדבר הזה אל משה אשר הלח ישראל במדבר ועתה הנה אנכי היום בן חמיש וחמש והייתה יהוה אוטי כאשר דבר זה ארבעים וחמש שנה מאז דבר יהוה את הדבר הזה אל משה אשר הלח ישראל במדבר ועתה הנה אנכי היום בן חמיש וחמש ושמנים שנה ^ט ועדני היום חזק כאשר ביום שלח אותו משה--ככחו או וככחו עתה למלחמה ולצאת ללבוא ^ט ועתה תנה לי את ההר הזה אשר דבר יהוה ביום ההוא כי אתה שמעת ביום ההוא כי ענקים שם וערבים גדלות בצרות--אולי יהוה אוטי והורשותם כאשר דבר יהוה ^ט ויברכחו יהושע ויתן את חברון לכלב בן יפנה לנחלה ^ט על כן היה חברון לכלב

הענק--את ששי ואת אחיהם ואת תלמי ילידי הענק 15 ויעיל משם אל ישבי דבר ושם דבר לפנים קריית ספר 16 ויאמר כלב אשר יכה את קריית ספר ולכדה-ונחתיו לו את עכסה בתו לאשה 17 וילכדה עתניאל בן קנו אחיו כלב ויתן לו את עכסה בתו לאשה 18 יהו בבואה ותיסתו לשאול מאת אביה שרה ותצנה מעלה החמור ויאמר לה כלב מה לך 19 ותאמר תנה לי ברכיה כי ארץ הנגב נתני ונתה לי גלת מים ויתן לך את גלת עליות ואת גלת תחתיות 20 זאת נחלה מטה בני יהודה--למשפחתם 21 ויהיו הערים מקצת למטה בני יהודה אל גבול אדום בנגב-קבצאל ודר ויגור 22 וקינה ודיונה وعدadera 23 וקדש וחצור ויתן 24 זיף וטלם ובעלות 25 וחצור חרתה וקריות חצון היא חצור 26 אממ ושם ומלדה 27 וחצץ גדה וחסמן ובית פלט 28 וחצץ שועל וברא שבע וՅויתה 29 בעליה ועדים עצם 30 ואלהות וכסיל וחרמה 31 וצקלן ומדמנה וסנסנה 32 וללאות שלחים ועין ורמן כל ערים עשרים ותשע וחצירין 33 בשפלת--אשתאול וצראעה ואשנה 34 זונוח ועין ננים תפוח והעינים 35 ירמות ועדלים שכחה ועזה 36 ושערם ועדיתם והנדרה וגדרתים ערים ארבע עשרה וחצירין 37 צנן וחדשה ומגדל גד 38 ודלען והמצפה ויקתאל 39 לכיש ובצקת ועגנון 40 ובכון ולהמס וכתליש 41 ונדרות בית דגון ונעמה ומקרת ערים שש עשרה וחצירין 42 לבנה ועתר ועשן 43 ויפחה ואשנה ונציב 44 וקעילה ואכזיב ומראה ערים השע וחצירין 45 עקרון ובנויות וחציריה 46 מעקרון וימה כל אשר על יד אשדור וחצירין 47 אשדור בנותיה וחצירה עזה בנותיה וחצירה--עד נחל מצרים והים הנבול (הגדול) גבול 48 ובהר--שמיר ויתיר ושוכה 49 ודנה וקרית סנה היא דבר

50 וענבר ואשתחמה וענבים 51 ונשען וחלן ונלה ערבים אחת עשרה וחצירין 52 ארבע ורומה ואשען 53 ונינים (וינום) ובית תפוח ואפקה 54 וחמטה וקרית ארבעה היא חברון--וציער עדרים תשע וחצירין 55 מעון כרמל וויפ וויטה 56 ויזרעאל ויקדעם וונגה 57 התקין נבעה ותמנה עדרים עשר וחצירין 58 חלחול בית צור ונדור 59 ומערה ובית ענות ואלהתקן עדרים שש ערים שתים וחצירין 60 במדבר--בית הערבה מדין וסכמה 62 והנבען ועיר המלה ועין גדי ערים שש וחצירין 63 ואת היובסי יושבי ירושלים לא יוכלו (יכל) בני יהודה להורישם ויישב היובסי את בני יהודה בירושלם עד היום הזה

16 ויצא הנורל לבני יוסף מירדן יריחו למי יריחו מזרחה המדבר עליה מיריחו בהר--בית אל 2 ויצא מבית אל לוזה ועבר אל גבול הארץ עטרות 3 וירדימה אל גבול היפלטי עד גבול בית חורן תחתון--עד גזר והיו תצאותיו ימה 4 ווינחלו בני יוסף מנשה נחלתם מזרחה עטרות אדר עד בית חורן עליון 6 ויצא הגבול הימה המכמתה מצפון ונסב הגבול ואפרים 5 ויהי גבול בני אפרים למשפחתם ויהי גבול נחלתם מזרחה עטרות שלחה ועבר אותו מזרחה ינוהה 7 וירד מינוהה עטרות ונערתה ופגע ביריחו ויצא היירדן 8 מתחפה ליק הנבול ימה נחל קנה והיו תצאותיו הימה המבדלות לבני אפרים בחור נחלה בני מנשה--כל הערים וחצירין 10 ולא הורישו את הכנעני היושב בנור ויישב הכנעני בקרבת אפרים עד היום הזה ויהי למס עבד

17 ויהי הנורל למטה מנשה כי הוא בכור מערון ויחי הנבול למטה מנשה כי הוא בכור מערון ויחי הנבול מגודל (הגדול) גבול 48 ובהר--שמיר ויתיר ושוכה 49 ודנה וקרית סנה היא דבר

איש מלחמה ויהי לו הגלעד והבשן 2 ויהי לבני מנשה הנוגדים למשפחתם--לבני אביעזר ולבני חלק ולבני אשריאל ולבני שם ולבני חפר ולבני שמידע אלה בני מנשה בן יוסף הכהנים--למשפחתם של צלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה לא היו לו ננים--כי אם בנות ואלה שמות נתתי--מחלה ונעה חנלה מלכה ותרצה 4 ותקרבנה לפני אלעזר הכהן ולפני יהושע בן נון ולפני הנשאים לאמור יהוה צוה את משה לחת לנו נחלה בתוך אחינו יותן להם אל פי יהוה נחלה בתוך אחיו אביהן 5 ויפלו חבלי מנשה עשרה--לבך מארץ הגלעד והבשן אשר מעבר לירדן 6 כי בנות מנשה נחלו נחלה בתוך בניו ואדרץ הגלעד הייתה לבני מנשה הנוגדים 7 וייה נבול מנשה מאשר המוכמתה אשר על פניהם והלך הנבול אל הימין אל ישבי עין חפוח 8 ולמנשה הייתה ארץ חפוח ותפוח אל נבול מנשה לבני אפרים וירד הנבול נחל קנה נגה לנחל ערים אלה לאפרים בתוך ערי מנשה ונבול מנשה מצפון לנחל וייה תצאתיו הומה 10 נגה לאפרים וצפונה למנשה ויהי הים נבול ובאשר יפנוו מצפון ובישבר ממזוח בזיהו למנשה בישבר ובאשר בית שאן ובנותיה ויבלום ובנותיה ואת ישבי דאר ובנותיה ישבי עין דר ובנותיה ישבי תענך ובנותיה ישבי מנד ובנותיה--שלשת הנפת 12 ולא יכולו בני מנשה להוריש את הערים האלה ויואל הכנעני לשבת הארץ הזאת 13 ויהי כי חזקו בני ישראל ויתנו את הכנעני למס וחורש לא הורישו 14 וירדבו בני יוסף את יהושע לאמור מדור עתתך לי נחלה גורל אחד וחבל אחד ואני עם רב עד אשר עד כה ברבני יהוה ויאמר אליהם יהושע אם עם רב אתה עלה לך היורה ובראת לך שם בארץ הפרז והרפאים כי אין יוסף 12 ויהי להם נבול לפאת צפונה מן הירדן

עליה הנוביל אל כתף יריחו מצפון ועליה בהר ימה והיה (והיו) תצאיו מדברה בית און ¹³ ועובר משם הנוביל לויה אל כתף לויה נגביה-הייא בית אל וירד הנוביל עשרות אדר על החר ארש מניב לבית חרון תחthon ¹⁴ ותאר הנוביל נסב לפאתם נגביה מן ההר אשר על פני בית חרון נגביה והיה (והיו) תצאיו אל קריית בעל היא קריית יערם עיר בני יהודה זאת פאתם ¹⁵ ופאת נגביה מקצת קריית יערם ויצא הנוביל ימה ויצא אל מעין מי נפתחו ¹⁶ וירד הנוביל אל קצה ההר אשר על פני ני בן הנם אשר בעמק רפאים צפונה וירד ני הנם אל כתף היבוסי נגביה וירד עין רגל ¹⁷ ותאר מצפון ויצא עין שם ויצא אל נילוות אשר נכח מעלה אדים וירד אבו בהן בן רואבן ¹⁸ ועבר אל כתף מול הערבה צפונה וירד הערבה ¹⁹ ועבר הנוביל אל כתף בית חנלה צפונה והיה (והיו) תצאיו (חצאות) הנוביל אל לשון ים המלח צפונה אל קצה הירדן נגביה זה הנוביל נגב והירדן יגבל אותו לפאת קדמה זאת נחלת בני ²⁰ ובנימן לגבו ליה סביב-למשפחותם יריחו ובית חנלה ורמות קצין ²² ובית הערבה וצמרים ובית אל ²³ והעווים והפרה ועפרה ²⁴ וככפר העמני (העמנה) והעפני וגביע ערים שתוים עשרה וחצריהם ²⁵ נגבנון והרמה ובארות ²⁶ והמצפה והכפירה והמצפה ²⁷ ורקס וירפאל ותראלה ²⁸ וצלע האלף והיבוסי היא ירושלים נבעת קריית-ערם ארבע עשרה וחצריהם זאת נחלת בני בנימן למשפחותם

19 ויצא הנורל השויל שמעון-למטה בני שמעון למשפחותם ויהי נחלתם בtower נחלת בני יהודה ² ויהי להם בנחלתם-באר שבע ושבע ומולדת ³ וחצר שועל ובליה וצם ⁴ ואלתולד ובתול וחרמה

ושב מזרחה המשם בית דגן ופנעם בובלון ובני יפתח אל צפונה בית העמק ונעיאל ויצא אל כבוי משמאלי ²⁸ ועברון ורתח וחמון וקנה עד צידון רבה ושב הנוביל הרמה ועד עיר מבצר צר ושב הנוביל

דברתו אליכם ביד משה ³ לנוס שמה רוצח מכה נפש בשגגה בבלי דעת והוא לכם למקלט מגאל הדם ⁴ וכן אל אחת מהערים האלה ועמד פתח שער העיר האלה וחצרה ³² לבני נפתלי יצא הנורל הששי- ודבר באוני זקן העיר היה את דבריו ואספו אותו העירה אליויהם ונתנו לו מקום וישב עמו ⁵ וכי ירדף נאל הדם אחריו ולא יסנו את הרצח בידו כי בבלי דעת הכה את רעהו ולא שנא הוא לו מהמול שלשים וישב בעיר היה עד עמדו לפני העדה למשפט עד מות הכהן הנורל אשר היה ביוםיהם ההם או ישוב הרוצח ובא אל עירו ואל ביתו- אל העיר אשר נס שם ⁷ ויקדשו את קרש בנ吉利 בהר נפתלי ואת שם כהר אפרים ואת קריית ארבע היא חברון בהר יהודה ⁸ ומ עבר לירדן ירחו מורה נתנו את בצר בדבר במשיר ממטה ראובן ואת ראות בנלעד ממטה נד ואת גלון (גולן) במשה מנשה ⁹ אלה היו ערי המועדה לכל בני ישראל ולגנר הגן בתוכם לנוס שמה כל מכח נפש בשגגה ולא ימות ביד נאל הדם עד עמדו לפני העדה

21 ויגשו ראשי אבות הלויים אל אלעזר הכהן ואל יהושע בן נון ואל ראשי אבות המטות לבני ישראל ² וידברו אליהם בשלה בארץ כנען לאמר יהוה צוה ביד משה לחת לנו ערים לשכנתם ומנרשיין לבחמותנו ³ ויתנו בני ישראל ללוים מנהלתם אל פי יהוה את הערים האלה ואת מנרשיהם ⁴ ויצא הנורל למשפחת הכהתי יהיו לבני אהרן הכהן מין הלויים ממטה יהודה וממטה השמעני וממטה בנימן בנורל- ערים שלש עשרה ⁵ ולבני קהת הנורדים משפחחת מטה אפרים וממטה דן ומחייב מטה בנורל- ערים עשר ⁶ ולבני נדרון משפחחות מטה יששכר וממטה אשר וממטה נפתלי ומחייב מטה מנשה בבון בנורל- ערים שלש עשרה ⁷ לבני מרדי

יהושע

חסה וייהיו (והיו) תצאתיו הימה מחביל אכזיבה ³⁰ ועמה ואפק ורחב ערים עשרים ושתיים וחצרהין זאת נחלה מטה בני אשר- למשפחחות הערים האלה וחצרהין ³¹ לבני נפתלי למשפחחות ³² זיהוי נבולם מחלף מאלון בעננים ואדמי הנקבי יוננא- עד לקום וייה תצאתו הירדן ³³ ושב הנורל ימה אזנות תבור ויצא שם חוקה ופנע בזבלון מנוב ובאר שפער מים וביחודה הירדן מורה המשמש ³⁵ ועררי מבצר- הצדדים צר וחתמת רקט וכנרת ³⁶ ואדמה והרמה וחצור ³⁷ וקדש ואדרעי ועין חצור ³⁸ ויראון ומגדל אל חרם ובית ענת ובית שמש ערים תשע עשרה וחצרהין ³⁹ זאת נחלה מטה בני נפתלי- למשפחחות הערים וחצרהין ⁴⁰ למטה בני דן למשפחחות יצא הנורל השביעי ⁴¹ ויהי נבול נחלהם- צרעה ואשתאול ועיר שמש ⁴² ושלובין ואילון ויתלה ⁴³ ואילון ותמנתת ועקרון ⁴⁴ ואלה תקה נובתון ובבעלת ⁴⁵ ויהד ובני ברק וגנת רמנון ⁴⁶ וממי הירקון והרקון עם הנורל מול יפו ⁴⁷ ויצא נבול בני דן מהם ויעלו בני דן וילחמו עם לשם וילכדו אותה ויכו אותה לפני חרב וירשו אותה וישבו בה ויקראו לשם דן כשם דן אביהם ⁴⁸ זאת נחלה מטה בני דן- למשפחחות הערים האלה וחצרהין ⁴⁹ ויכלו לנחלה את הארץ לנגולתיה ויתנו בני ישראל נחלה ליהושע בן נון בתוכם ⁵⁰ על פי יהוה נתנו לו את העיר אשר שאל- את תמנת סרחה בהר אפרים יבנה את העיר וישב בה ⁵¹ ואלה הנחלה אשר נחלו אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי האבות למטה בני ישראל בנורל בשלה לפני יהות- פתח אهل מועד ויכלו מחלק את הארץ

20 וידבר יהוה אל יהושע לאמר ² דבר אל בני ישראל לאמר תננו לכם את ערי המקלט אשר

למשפחתם מטה ראובן וממטה נד וממטה זבולון--
 ערים שתים ²⁸ וויתנו בני ישראל ללוים את
 הערים האלה ואת מגרשיהם כאשר צוה יהוה ביד
 משה בוגרל ²⁹ וויתנו מטה בני יהודה וממטה בני
 שמעון--את הערים האלה אשר יקרא אהרן בשם
³⁰ וויה לבני אהרן ממשפחות הקהתי מבני לוי כי
 להם היה הנורל ראישנה ³¹ וויתנו להם את קריית
 ארבע אבי הענק היא חברון--בהר יהודה ואת
 מגרשה סביבתיה ³² ואת שדה העיר ואת חצריה
 נתנו לכלב בן יפנה באחוזה ³³ ולבני אהרן הכהן
 נתנו את עיר מקלט הרצח--את חברון ואת מגרשה
 ואת לבנה ואת מגרשה ³⁴ ואת יתר ואת מגרשה ואת
 אשתמע ואת מגרשה ³⁵ ואת חלן ואת מגרשה ואת
 דבר ואת מגרשה ³⁶ ואת עין ואת מגרשה ואת יטה
 ואת מגרשה את בית שמש ואת מגרשה ערים תשע-
 מאות שני השבטים האלה ³⁷ וממטה בניימין את
 נבעון ואת מגרשה את נבע ואת מגרשה ³⁸ את ענתות
 ואת מגרשה ואת עלמונ ואת מגרשה ערים ארבע
 ערים ארבע ³⁹ כל הערים לבני מדרי למשפחתם
 הנוטרים ממשפחות הלוים ויהי גורלם--ערים שתים
 עשרה ⁴⁰ כל ערי הלוים בתוך אחוזת בני ישראל--
 ערים ארבעים ושמנה ומגרשיהם ⁴¹ תהינה הערים
 האלה--עיר עיר ומגרשה סביבתיה כן לכל הערים
 האלה ⁴² וויתן יהוה לישראל את כל הארץ אשר
 נשבע לחת לאבותם וירושה וישבו בה ⁴³ וויה יהוה
 להם מסביב ככל אשר נשבע לאבותם ולא עמד
 איש בפניהם מכל איביהם--את כל איביהם נתן יהוה
 בידם ⁴⁴ לא נפל דבר--מכל הדבר הטוב אשר דבר
 יהוה אל בית ישראל הכל בא

22 או יקרא יהושע לראובני ולנדי ולהצוי מטה
 מנשה ² וויאמר אליהם--אתם שמרתם את כל אשר
 צוה אתכם משה עבר יהוה ותשמעו בקולו לכל
 אשר צויתם ³ לא עזבם את אחיכם זה ימים

תעניך ואת מגרשה ואת נת רמון ואת מגרשה ערים
 שתים ²⁶ כל ערים עשר ומגרשיהם למשפחות בני
 קהת הנוטרים ²⁷ ולבני גרשון ממשפחת הלוים--
 מחצית מטה מנשה את עיר מקלט הרצח את גלון

רבים עד היום הזה ושמרתם-את משמרת מצות יהוה אליכם ⁴ ועתה הניה יהוה אליכם המעל הזה אשר מעלהם באלהי ישראל לשבט היום לאחרי יהוה--בבנותכם لكم מזבח למדרכם היום ביהוה ⁵ חמעט לנו את עון פעור אשר לא חתרכנו ממנה עד היום הזה ויהי הנגף בעדרת יהוה ⁶ ואתם השבו היום מהריה יהוה ותיה אתם תמרדו היום ביהוה ומהר אל כל עדרת ישראל יקצף ⁷ ואך אם טמא ארץ אחותכם עברו לכם אל ארץ אחות יהוה אשר שכן שם משכן יהוה והאחו בתוכנו וביהוה אל תמרדו ואתנו אל תמרדו בבונתכם لكم מזבח מבלעדיו מזבח יהוה אלהינו ⁸ הלייא עכן בן רוח מעלה מעלה בחרם ועל כל עדרת ישראל היה קצף וזה איש אחד לא נוע בענו ⁹ וייענו בני רואובן ובני גדר וחצי שבט המנשה וידברו את ראשינו אלפי ישראל ¹⁰ אל אלהים יהוה אל אלהים יהוה הוא ידע ושראל הוא ידע אם במדר ואם במעל ביהוה אל תושענו היום הזה ¹¹ לבנות לנו מזבח לשבט מהריה יהוה ואמ לעשה עליו זבח שלמים--יהוה הוא יבקש לא מדאגה מדבר עשינו את זאת לאמר מהר יאמרו בנייכם לבניינו לאמור מה לכם וליהוה אלהי ישראל ונובל נתן יהוה בינו ובניכם בני רואובן ובני גדר את הירדן-אין לכם חלק ביהוה והשבתו בניכם את בנינו לבתו ירא את יהוה ¹² ונאמר-נעשה נא לנו לבנות את המזבח לא לעולה ולא לזבח ¹³ כי עד הוא בינו ובניכם ובין דרכינו אחרינו לעבד את עבדת יהוה לפניו בעלותינו ובזבחינו ובשלמים ולא יאמרו בניכם מהר לבניינו אין לכם חלק ביהוה ונאמר-והיה כי יאמרו אלינו ואל דרכינו מהר ואמרנו ראו את תבנית מזבח יהוה אשר עשו אבותינו לא לעולה ולא לזבח-כי עד הוא בינו ובניכם ¹⁴ רביים עד היום הזה ושמרתם-את משמרת מצות יהוה אליכם ¹⁵ כאשר דבר להם ועתה פנו ולכו לכם לאלהיכם אל ארץ אחותכם אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן ¹⁶ רק שמרו מאר לעשות את המזבח ואת הторה אשר צוה אתכם משה עבד יהוה לאהבה את יהוה אליכם וללכת בכל דרכיו ולשמור מצותיו ולדבקה בו ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם ¹⁷ ויברכם יהושע וישראל וילכו אל אלהיהם ולחציו אשר שכן שם המשנה בבשן ולחציו נתן יהושע עם שבט המנשה נתן משה בבשן ולחציו נתן יהושע עם אלהים מעבר (בעבר) הירדן ימה ונום כי שלחם יהושע אל אלהיהם-ויברכם ¹⁸ ויאמר אלהים לאמר בנסים רבים שבו אל אלהיכם ובמקנה רב מאר בכף ובזחוב ובנחתת ובברזיל ובשלמות הרבה מאר חלקו שלל איביכם עם אלהים ¹⁹ וישבו וילכו בני רואובן ובני גדר וחצי שבט המנשה מאת בני ישראל מאר רואובן ובני גדר וחצי שבט המנשה מאת בני רואובן ויבאו אל גלילות הירדן אשר בארץ כנען ויבנו משלחה אשר בארץ כנען-ללכת אל ארץ הגלעד אל ארץ אחותם אשר נאחו בה על פי יהוה ביד משה ויבאו אל גלילות הירדן אשר בארץ כנען ויבנו בני רואובן ובני גדר וחצי שבט המנשה שם מזבח על הירדן-מזבח נדול לмерאה בו ווישמעו בני ישראל לאמר הנה בנו בני רואובן ובני גדר וחצי שבט המנשה את המזבח אל מול ארץ כנען-אל גלילות הירדן אל עבר בני ישראל ²⁰ ווישמעו בני ישראל ויקחלו כל עדת בני ישראל שללה לעלות עליהם לצבא וישלחו בני ישראל אל בני רואובן ואל בני גדר ואל חצי שבט מנשה-אל ארץ הגלעד את פינחס בן אלעזר הכהן ²¹ וועדרה נשים עמו-נשיה אחד נשיא אחד לבית אב לכל מوطה ישראל ואיש ראש בית אבותיהם המה לאלפי ישראל ²² ויבאו אל בני רואובן ואל בני גדר ואל חצי שבט מנשה-אל ארץ הגלעד

חלילה לנו ממנו לмерד ביהוה ולשוב היום מאחריו יהוה לבנות מזבח לעלה למנחה ולזבח- מלבד מזבח יהוה אלהינו אשר לפניו משבנו ³⁰ וישמע פינחס הכהן ונשיאי הגדה וראשי אלפי ישראל אשר את הדברים אשר דברו בני ראוון ובני גד ובני מנשה וויטב בעיניהם ³¹ ויאמר פינחס בן אלעזר הכהן אל בני ראוון ואל בני גד ואל בני מנשה היום ידענו כי בתוכנו יהוה אשר לא מעלהם ביהוה המעל הזה או הצלתם את בני ישראל- מיד יהוה ³² ווישב פינחס בן אלעזר הכהן והנשאים מאת בני ראוון ומאת בני גד מארץ הנגיד אל ארץ כנען- אל בני ישראל ווישבו אותם דבר ³³ וויטב הדבר בעני בני ישראל וירכו אליהם בני ישראל ולא אמרו לעלות עליהם לצבא לשחת את הארץ אשר בני ראוון ובני גד ישבים בה ³⁴ ויראו בני ראוון ובני גד מזבח כי עד הוא בינתינו כי יהוה האלוהים

23 ויהיו מימים רבים אחריו אשר הנית יהוה לישראל מכל איביהם מסביבו והושע זקן באביהם ² ויקרא יהושע לכל ישראל- לזקניהם ולראשו ולשפטיו ולשטריו ³ ואתם ראות את כל אשר עשה יהוה אלהים לכל הגוים האלה- מפניהם כי יהוה אלהים הוא הгалם לכם ⁴ ראו הפלתי לכם את הגוים הנשאים האלה בנחלת- לשבטיכם מן הירדן וככל הגוים אשר הכרתי והם הנדול מבוא המשמש ⁵ ויהוה אלהים הוא יחרם מפניהם והוריש אתם מלפניהם וירושתם את ארצם כאשר דבר יהוה אלהים לכם ⁶ וחזקתם מאר- לשרם ולעשות את כל הכתוב בספר תורה משה לבלתי سور ממן ימין ושמאול ⁷ לבלתי בא בנוים האלה הנשאים האלה אתכם ובשם אלהים לא תזכיר ולא תשבינו ולא תעבדם ולא תשתחוו

24 ויאסף יהושע את כל שבטי ישראל שכמה ויקרא לזקניהם ישראל ולראשו ולשפטיו ולשטריו ויתיצבו לפני האלוהים ² ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר יהוה אלהי ישראל בעבר הנهر ישבו אבותיכם מועלם תרח אבי אברהם ובוי נחור ויעבדו אלהים אחרים ³ וואקח את אביכם את אברהם מעבר הנهر ואולך אותו בכל ארץ כנען וארב

(וארבה) את זרעו ואתן לו את יצחק⁴ ואתן ליצחק את יעקב ואת עשו ואתן לעשו את הדר שער לרשות אותו ויעקב ובנו ירדנו מצרים⁵ ואשלח את משה ואת אהרן ואנך את מצרים כאשר עשו כי בקרבו ואחר הוציאי אתכם⁶ ואוציא את אבותיכם מצרים ותבואו הימה וירדפו מצרים אהרי אבותיכם ברכב ובפרושים--ים סוף⁷ ויצועקו אל יהוה וישם מaffle ביןיכם ובין המצרים ויבא עליו את הים ויכסחו ותראינה ענייכם את אשר עשיתם למצרים ותשבו במדבר ימים רבים⁸ ואבאה (ואבא) אתכם אל ארץ האמרי היושב בעבר הירדן וילחמו אתכם ואתן אותם בידכם ותירשו את ארצם ואשמידם מפניכם 9. ויקם בלק בן צפ/or מלך מואב וילחם בישראל וישלח ויקרא לבלעם בן בעור--לכלל אתכם¹⁰ ולא אביחי לשמע לבלעם ויברך ברוך אביך ואצל אתכם מידי¹¹ ותעברו את הירדן ותבוא אל יריחו וילחמו בכם בעלי יריחו האמרי והפרזי והכנען והחתי והגרנש החוי והיבוסי ואתן אותם בידכם¹² שני מלכי האמרי לא בחרבך ולא בקשתך¹³ ואתן لكم ארץ אשר לא יגעת בה ועריהם אשר לא בניתם ותשבו בהם כרמים וויתרים אשר לא נטעתם אתם אכלים¹⁴ ועתה יראו את יהוה ועבדו אותו--בתמים ובאמת והסירו את אללים אשר עבדו אבותיכם עבר הנهر ובמצרים ועבדו את יהוה¹⁵ ואמ רע בעיניכם לעבד את יהוה בחרו לכם היום את מי ישראל את יהוה כל ימי יהושע וכל ימי הוקנים אשר תעבדון--אם את אללים אשר עבדו אבותיכם אשר בעבר (מעבר) הנהר ואם את אלדי האמרי אשר אתם ישבים בארץם ואני וביתנו עבד את יהוה¹⁶ העלו בני ישראל ממצרים קברו בשכם בחלוקת אללים אחרים¹⁷ כי יהוה אלהינו הוא המעלתנו השדרה אשר קנה יעקב מאת בני חמור אבי שכם

במאה קשיטה ויהיו לבני יוסף לנחלה ³³ ואלעזר בן
אהרן מת ויקברו אותו בגבעת פינחס בנו אשר נתן לו

בהר אפרים

העיר חרמה ¹⁸ וילכד יהודה את עזה ואת גבולה ואת אשקלון ואת גבולה ואת עקרון ואת גבולה ¹⁹ ויהו יהוה את יהודה וירש את החר כיו לא להוריש את ישב העמק כי רכב ברול לזרם ²⁰ ויתנו לכלב את חברון כאשר דבר משה וירש שם את שלשה בני הענק ²¹ ואת היבוסי ישב ירושלים לא הורישו בני בנימן וישב היבוסי את בני בנימן בירושלם עד היום הזה ²² ויעלו בית יוסף בבית אל ושם העיר לפני עם ²³ ויתירו בית יוסף בבית אל ושם העיר לפני עם עוז ²⁴ ויראו השמדרים איש יוצא מן העיר ויאמרו לו הראנו את מבוא העיר ועשינו עמק חס ²⁵ ויראמ את מבוא העיר ויכו את העיר לפני חרב ואת האיש ואת כל משפחתו שלחו ²⁶ וילך האיש ארץ החתים ויבן עיר ויקרא שמה לוז--הוא שמה עד היום הזה ²⁷ ולא הוריש מנסה את בית שאן ואת בנותיה ואת עוז (יושבי בנותיה ואת תענך ואת בניה ואת יושב) דור ואת בנותיה ואת יושבי יבלעם ואת בנותיה ואת יושבי מגדו ואת בנותיה וויאל הכנען לשכנת הארץ הזאת ²⁸ ויהי כי חזק ישראל וישם את הכנען למס והוריש לא הורישו ²⁹ ואפרים לא הוריש את הכנען היושב בנזר וישב הכנען בקרבו בנזר ³⁰ זבולון לא הוריש את יושבי קטרון ואת יושבי נחלה וישב הכנען בקרבו ויהיו למס ³¹ אשר לא הוריש את ישב עכו ואת ישב צידון ואת אחלב ואת אכזיב ואת חלבה ואת אפיק ואת רחוב ³² וישב האשורי בקרב הכנען ישב הארץ כי לא הורישו ³³ נפתלי לא הוריש את ישב בית שמש ואת ישב בית ענת וישב בקרב הכנען ישב הארץ וישב בית שמש ובית ענת היו להם למס ³⁴ וילחצו האמרי את בני דן החרה כי לא נתנו לדרת לעמק ³⁵ וויאל האמרי לשבת בהר חרס באילון ובשעלבים ותכבד יד בית

1 ¹ והוא אחרי מות יהושע וישאלו בני ישראל ביהוה לאמר מי יעלה לנו אל הכנען בתחלה להלחם בו ² ויאמר יהוה יעלה הנה נתתי את הארץ בידו ³ ויאמר יהודה לשמעון אחים עלה אליו בNEL ונהר ללחמה בכנען והלכתי נם אני אתק בNEL וילך אותו שמעון ⁴ ויעל יהודה ויתן יהוה את הכנען אותו שמעון ⁵ והפזרו בידם ויקום בזוק עשרת אלפיים איש ⁶ וימצאו את אדרני בזוק וילחמו בו ויקום את הכנען ואת הפרזי ⁷ וינס אדרני בזוק וירדפו אחריו ויאחזו אותו--ויקצטו את בנתות ידיו ורנלו ⁸ ויאמר אדרני בזוק שבעים מלכים בנתות ידים ורנלים מקצרים היו מלכים תחת שלחני--כאשר עשיתן כן שלם לי אליהם ויביאו ירושם וימת שם ⁹ וילחמו בני יהודה בירושלם וילכדו אותה ויכוח לפני חרב ואת העיר שלחו באש ¹⁰ ואחר ירדנו בני יהודה להלחם בכנען--וישב החר ותגנב והשפלה ¹¹ וילך יהודה אל הכנען היושב בחברון ושם חברון לפנים קריית ארבע ויכו את ששי ואת אחימן ואת תלמי ¹² וילך שם אל יושבי דביר ושם דבר לפנים קריית ספר ויאמר כלב אשר יכה את קריית ספר ולכדה-- ונחתיו לו את עכסה בתו לאשה ¹³ וילכדה עתניאל בן קני אחיו כלב הקטן ממנו ויתן לו את עכסה בתו לאשה ¹⁴ ויהי בבואה ותסיטהו לשאל מאת אביה השדה והצנח מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך ¹⁵ והאמר לו הבה לי ברכה כי ארץ הנגב נתני ונתה לגלת מים ויתן לה כלב את גלת עלית ואת גלת תחתית ¹⁶ ובני קני חתן משה על מעיר התמירים את בני יהודה מדבר יהודה אשר בנגב ערד וילך וישב את העם ¹⁷ וילך יהודה את שמעון אחים ויכו את הכנען ישב צפת ויחרימו אותה ויקרא את שם

יוסף ויהיו למס 36 ונבול האמרי ממעלה עקרבים-
מהסלע ומעלה

מיד שישיהם 17 ונום אל שפטיהם לא שמעו- כי זנו
אחרי אלהים אחרים וישתחוו להם סרו מהרמן
הדרך אשר הילכו אבותם לשמע מצות יהוה- לא
עשו כן 18 וכי קיים יהוה להם שפטים וזה יהוה
עם השפט והושיעם מיד איביהם כל ימי השופט
כי ינחים יהוה מנאקותם מפני לחזיהם ורחקיהם 19
והיון במוות השופט ישבו והשחיתו מאבותם ללבת
אחרי אלהים אחרים לעברם ולהשתחות להם לא
הפילו ממעליהם ומדרכם הקשה 20 ויחר אף יהוה
בישראל ויאמר יען אשר עברו הגוי הזה את ברית
אשר צויתו את אבותם ולא שמעו לקולי 21 גם אני
לא אוסיף להוריש איש מפניהם מן הגוים אשר עזב
והשע ימתה 22 למן נסותם את ישראל השמריהם
הם את דרך יהוה ללבתם כאשר שמרו אבותם-
אם לא 23 וינה יהוה את הגוים האלה לבתוי הורישם
מהר ולא נתנם ביד יהושע

3 אלה הגוים אשר תנייה יהוה לנסותם את
ישראל את כל אשר לא ידעו את כל מלחמות כנען 2
רק למן דעת דורות בני ישראל ללמדם מלחמה-
רק אשר לפנים לא ידועם 3 חמשת סרני פלשתים
וכל הכנעני והצידני והחוי ישב הרים הלבנון- מהר
בעל חרמון עד לבוא חמת 4 ויהיו לנסותם את
ישראל- לדעת היישמעו את מצות יהוה אשר צוה את
אבותם ביד משה 5 ובבני ישראל ישב בקרבת הכנעני
החווי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי 6 ויקחו את
בנותיהם להם לנשיהם ואת בנותיהם נתנו לבנותיהם
ויעבדו את אלהיהם 7 ויעשו בני ישראל את הרע
בעני יהוה וישבחו את יהוה אלהיהם ויעבדו את
הבעליים ואת האשרות 8 ויחר אף יהוה בישראל
וימכרם ביד כושן רשעתם מלך ארם נהרים ויעבדו
בנין ישראל אל כושן רשעתם שמנה שנים 9 ויזעקו
לهم ויצר להם מאר 10 ויקם יהוה שפטים ווישיעם

2 ויעל מלאך יהוה מן הגלgal אל הבכים ויאמר
עליה אחים ממצרים ואביה אחים אל הארץ אשר
נשבתו לאביהם ואמר לא אפר ברייתו אחים
לעולם 2 ואתם לא תכרתו ברית לושבי הארץ
הוזאת- מזבחותיהם תחצין ולא שמעתם בקולו מה
זאת עשיהם 3 ונום אמרתו לא אגרש אותם מפניכם
והיו לכם לצדים ואלהיהם יהיו לכם למקש 4 ויהו
כדבר מלאך יהוה את הדברים האלה אל כל בני
ישראל וישאו העם את קולם ויבכו 5 ויקראו שם
המקום ההוא בכינוי יזבחו שם ליהוה 6 ווישלח יהושע
את העם וילכו בני ישראל איש לנחלתו לدرשת את
הארץ 7 ויעבדו העם את יהוה כל ימי יהושע וכל
ימי הוקנים אשר האריכו ימים אחרים יהושע אשר
ראו את כל מעשה יהוה הנדול אשר עשה לישראל
8 וימת יהושע בן נון עבד יהוה בן מאה ועשר שנים 9
ויקברו אותו בנבול נחלתו בתמנת חרס בהר אפרים
מצפון להר נعش 10 ונום כל הדור ההוא נאספו אל
אבותיו ויקםدور אחר אחריהם אשר לא ידעו את
יהוה ונום את המעשה אשר עשה לישראל 11 ויעשו
בני ישראל את הרע בעני יהוה ויעבדו את הבעלים
12 וויעצבו את יהוה אלהי אבותם המוציא אותם מארץ
מצרים וילכו אחריהם אלהים מאלהי העמים
החווי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי אשר סביבותיהם
וישבחו את יהוה ויעבדו לבעל ולעתירות 14
ויחר אף יהוה בישראל ויתנם ביד שים וישסו אותם
וימכרם ביד איביהם מסביב ולא יכלו עוד לעמוד
לפני איביהם 15 בכל אשר יצאו יד יהוה דימת
בם לרעה כאשר דבר יהוה וכאשר נשבע יהוה
לهم ויצר להם מאר 16 ויקם יהוה שפטים ווישיעם

ויפתחו והנה אדריניהם נפל ארץם מות ²⁶ ואחד
נמלט עד התהממה והוא עבר את הפסלים וימלט
השעירתה ²⁷ ויהי בכוואו ויתקע בשופר בהר אפרים
וירדו עמו בני ישראל מן החר ויהוא לפניהם ²⁸
ויאמר אלהם רדפו אחריו כי נתן יהוה את איביכם
את מואב בידכם וירדו אחריו וילכדו את מערבות
הירדן למואב ולא נתנו איש לעבר ²⁹ ויכו את מואב
בעת היא עשרה אלפיים איש- כל שמן וכל איש
חיל ולא נמלט איש ³⁰ ותכנס מואב ביום ההוא תחת
יד ישראל ותשקט הארץ שמוני שנה ³¹ ואחריו
יהה שמגר בן ענת ויך את פלשתים ששה מאות איש
במלמד הבקר ווועש נם הוא את ישראל

4 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעני יהוה
ואחד מות ² וימכרם יהוה ביד יבון מלך כנען אשר
מלך בחצור ושר צבאו סיסרא והוא יושב בחרשת
הנים ³ ויצעקו בני ישראל אל יהוה כי תשע מאות
רכב ברזל לו והוא לחץ את בני ישראל בחזקה
עשרים שנה ⁴ ודברורהasha נביה אשת לפירות-
היא שפטה את ישראל בעת היא ⁵ והיא ישבת
תחת תמר דברורה בין הרמה ובין בית אל- בהר
אפרים ויעלו אליה בני ישראל למשפט ⁶ ותשלה
ותקרא לברך בן אביגעם מקדש נפתלי ותאמר אליו
הלא צוה יהוה אלהי ישראל לך ומשכת בהר תבור
ולקחת עמק עשרה אלפיים איש מבני נפתלי ובני
זבלון ⁷ ומשכתי אליו אל נחל קישון את סיסרא אשר
צבא בין ואת רכבו ואת המונו ונתתיו בידך ⁸
ויאמר אליה ברך אם תלכי עמי ולהלכתי ואם לא
תלכי עמי לא לך ⁹ ותאמר לך לך עמק אפס כי
לא תהיה תפארתך על הדרך אשר אתה הוילך-
כי ביד אשא ימכר יהוה את סיסרא ותקם דברורה
ותליך עם ברך קדרה ¹⁰ ויזעק ברק את זבולון ואת

בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה מושיע לבני ישראל
וישיעם- את עתניאל בן קנו אחיו כלב הקטן ממנו
וთהי עליו רוח יהוה וישפט את ישראל ויצא
למלחמה ויתן יהוה בידך את כושן רשעתים מלך
ארם ותעוז ידו על כושן רשעתים ¹¹ ותשקט הארץ
ארבעים שנה וימת עתניאל בן קנו ¹² ויספו בני
ישראל לעשות הרע בעני יהוה ויהזק יהוה את
עגלון מלך מואב על ישראל על כי עשו את הרע
בעני יהוה ¹³ ויאסף אליו את בני עמון ומלך וילך
ויך את ישראל וירשו את עיר החמרם ¹⁴ ויעבדו
בני ישראל את עגלון מלך מואב שמונה עשרה שנה
ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה להם מושיע
את אחד בן גרא בן הומיין איש אשר יד ימינו וישלחו
בני ישראל בידו מנהה לעגלון מלך מואב ¹⁶ ויעש
לו אחד הרבה ולה שני פיות- גמד ארכה ויחניר אותה
מתחת למדיו על ירך ימינו ¹⁷ וירקב את המנהה
לעגלון מלך מואב ועגלון איש בריא מאד ¹⁸ ויהי
כאשר כלה להקריב את המנהה וישלח את העם
נשי המנהה ¹⁹ והוא שב מן הפסלים אשר את
הגולג ויאמר דבר סתר לי אליך המלך ויאמר
הס- ויצאו מעליו כל העמדים עליו ²⁰ ואחד באה
אליו והוא ישב בעלית המקה אשר לו לבדו ויאמר
אהוד דבר אלהים לי אליך ויקם מעל הכסא ²¹
וישלח אהוד את יד שמאלו ויקח את החרב מעל ירך
ימינו ויתקעה בבטנו ²² ויבא נס הנצב אחר הלהב
ויסגר הלהב بعد הלהב- כי לא שלף החרב מבטנו
ויצא הפרשדנה ²³ ויצא אהוד המסדרונה ויסגר
דלותות העליה בעדו- ונעל ²⁴ והוא יצא ועבדיו באו
ויראו והנה דלותות העליה נעלות ויאמרו אך מסיך
הוא את רגליו בחזרה המקה ²⁵ ויחילו עד בוש
והנה איננו פתח דלותות העליה ויקחו את המפתח

נפתלי קדשה ויעל ברגלו עשרה אלף איש ותעל 5 ותשר דברה וברך בן אביגעם ביום ההוא עמו דברה נוחבר הקיי נפרד מוקן מבני חכב לאמר 2 בפרט פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו יהוה 3 שמעו מלכים האזינו רזונות אני ליהוה אני אשירדה אומר ליהוה אלהי ישראל 4 יהוה בצתך משער בצדך משדרה אדום ארץ רעשה נם שמיים נשפוגם עבטים נטפו מים 5 הרים נולמו מפני יהוה זה סיני-- מפני יהוה אלהי ישראל 6 בימי שמג'ר בן ענת בימי יעל חදלו ארחות וחלci נחבות-- ילכו ארחות עקלקלות 7 חදלו פרזון בישראל חදלו-- עד שקמתי דברה שקמתי אם בישראל 8 יבחר אלהים חדים או לחם שערים מן אם יראה ורמיח בארכבים אלף בישראל 9 לבי לחוקקי ישראל המתנדבים בעם ברכו יהוה 10 רכבי אהנות צחרות ישבי על מדין והלci על דרך-- שיחו 11 מקול מ hatchim בין משאבים שם יתנו צדקות יהוה צדקה פרזונו בישראל או ירדו לשעריהם עם יהוה 12 עורי עורי דברה עורי עורי דברי שיר קום ברך ושבה שביך בן אביגעם 13 או ירד שריד לאדרים עם יהוה ירד לי בנגורים 14 מני אפרים שרשם בעמלק אחריך בנימין בעממייך מני מכיר ירדו מחקקים ומובלן משכים בשבט ספר 15 ושריו בישכר עם דברה וישכר בן ברק בעמק שלח ברגלו לפלגות ראובן גדרלים חקקי לב 16 למה ישבת בין המשפטים לשמע שרכות עדרים לפלגות ראובן גדולים חקרי לב 17 גלעד בעבר הירדן שכן ודן למה יגור אניות אשר ישב לחוף ימים ועל מפרציו ישכון 18 זבולון עם חרכ' נפשו למות-- נפתלי על מרומי שדה 19 באו מלכים נלחמו או נלחמו מלכי כנען בתענד על מי מגדו בצע כסף נפל מות והיתד ברקתו 20 ויכנע אלהים ביום ההוא לא ללחמו 20 מן שמיים נלחמו הכוכבים ממஸלויהם נלחמו עם סיסרא 21 נחל קישון נרדם נחל קדרומים נחל קישון תדרci נפשי עז 22 אז הלאמו עקי סוס הכריתו את יבין מלך כנען

מרדרות דהרות אביריו ²³ אורו מרוז אמר מלאך יהוה- אדרו אדרור ישכיה כי לא בא לעזרת יהוה לעוזרת יהוה בגבורים ²⁴ תברך מנשים- יעל אשת חבר הקי מנשים באهل תברך ²⁵ מים שאל חלב נתנה בספל אדרים הקריבה חמאה ²⁶ ידה ליתד תשלחנה וימינה להלמות עמלים והלמה סיסרא מחקה ראשו וממחזה וחלפה רקתו ²⁷ בין רגליה כרע נפל שככ בין רגליה כרע נפל באשר כרע שם נפל שדור ²⁸ بعد החלון נשקפה ותיבכ אם סיסרא بعد האשנב מדוע בשש רככו לבוא- מדוע אחרו פעמי מרכבותיו ²⁹ חכמאות שרותיה תענינה אף היא תשיב אמריה לה ³⁰ הלא ימצאו יהלקו שלל רחם רחמתים לראש נבר- שלל צבעים לסיסרא שלל צבעים רכמה צבע רקמות לצוארי שלל ³¹ כן יאבדו כל אויבך יהוה ואהבו צאת המשם בגבրתו ותשקט הארץ ארבעים שנה

6 ויעשו בני ישראל הרע בעני יהוה וווגם יהוה ביד מדין שבע שנים ² ותעו יד מדין על ישראל מפני מדין עשו להם בני ישראל את המנהרות אשר בהרים ואת המערות ואת המצדות ³ זה היה אם זרע ישראל- ועלה מדין ועמלק ובני קדם ועליו עליו ויהנו עליהם וישחיתו את יכול הארץ עד בואך עזה ולא ישארו מחייה בישראל ושה ושור וחמור ⁵ כי הם ומנקיהם יעלו ואהלייהם יבאו (ובאו) כדי ארבה לרבותיהם ולטומליהם אין מספר ויבאו הארץ לשחתה ⁶ וידיל ישראל מלך מפני מדין ויזעקו בני ישראל אל יהוה ⁷ וזה כי זעקו בני ישראל אל יהוה על אדרות מדין ⁸ וישלח יהוה איש נביא אל בני ישראל ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל אני העליות אתכם ממצרים ואציא אתכם מבית עבדים ⁹ ואצל אתכם מיד מצרים ומיד כל לחציכם ואנרש

אתם מפניכם ואתנה לכם את הארץ ¹⁰ ואמרה לכם אני יהוה אלהיכם- לא תיראו את אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארץם ולא שמעתם בקוליו ¹¹ ויבא מלאך יהוה ישב תחת האלה אשך בעפרה אשר ליווש אבוי העזורי ונדעון בנו חבט חטאים בנת להניש מפני מדין ¹² וירא אליו מלאך יהוה והוא אמר אליו יהוה עמך גיבור החיל ¹³ ויאמר אליו נדעון כי אדרני ויש יהוה עמו ולמה מצאנו כל זאת ואיה כל נפלאתיו אשר ספרו לנו אבותינו לאמר הלא ממצדים העלנו יהוה ועתה נטשו יהוה ויתנו בך מדין ¹⁴ ויפן אליו יהוה ויאמר לך בכח זה והותעת את ישראל מכך מדין הלא שלחתיך ¹⁵ ויאמר אליו כי אדרני במה אושיע את ישראל הנה אלפי הדר במנשה ואני הצעיר בבית אבוי ¹⁶ ויאמר אליו יהוה כי אתה עמך והחיתה את מדין איש אחד ¹⁷ ויאמר אליו אם נא מצאתי חן בענייך ועשית לי את שאתה מדבר עמי ¹⁸ אל נא תמש מזה עד בא אליך והצאת את מנהתי והגחתי לפניך ויאמר אני אש בעד שובך ¹⁹ ונדעון בא ויעש נdry עזם ואיפת כמה מצות הבשר שם בסל והמרק שם בפרור וויצא אליו אל תחת האלה ריגש ²⁰ ויאמר אליו מלאך האלים קח את הבשר ואת המצאות ותנה אל הסלע הלו ואת המرك שפוך ויעש כן ²¹ וישלח מלאך יהוה את קצחה המשענת אשר בידו וינגע בבשר ובמצאות ותעל האש מן הצור ותאכל את הבשר ואת המצאות ומלאך יהוה הילך מעניינו ²² וירא נדעון כי מלאך יהוה הוא ויאמר נדעון אהה אדרני יהוה- כי על כן ראיינו מלאך יהוה פנים אל פנים ²³ ויאמר לו יהוה שלום לך אל תירא לא תמות ²⁴ ויבן שם נדעון מזבח ליהוה ויקרא לו יהוה שלום עד היום הזה- ועדנו בעפרה אבוי העזורי ²⁵ יהי בלילה ההוא ויאמר לו יהוה קח את פר השור

אשר לאביך ופר השמי שבע שנים והרסת את מזבח הבועל אשר לאביך ואת האשרה אשר עליו תכרת ²⁶ ובניהם מזבח ליהוה אלהיך על ראש המעו זה-- במערכה ולקחת את חפר חשי והעלית עליה בעצמי האשרה אשר תכרת ²⁷ ויקח גدعון ששרה אנשים מעבריו ויעש כאשר דבר אליו יהוה ויהי כאשר ירא את בית אביו ואת אנשי העיר מעשות יומם--ויעש לילה ²⁸ וישכמו אנשי העיר בבקר והנה נתן מזבח הבועל והאשרה אשר עליו כרתה ואת הפר השמי העלה על המזבח הבניי ²⁹ ויאמרו איש אל רעהו מי עשה הדבר זהה וידרשו ויבקשו--ויאמרו גדעון בן יושע עשה הדבר זהה ³⁰ ויאמרו אנשי העיר אל יושח הוצאה את בנו יומת כי נתן את מזבח הבועל וכי כרתה האשרה אשר עליו ³¹ ויאמר יושח לכל אשר עמדו עליו האחים תריבון לבעל אם אתם תושיעו אותו אשר יריב לו יומת עד הבקר אם אליהם הוא ירב לו כי נתן את מזבחו ³² ויקרא לו ביום ההוא ריבעל לאמור ירב בו הבועל כי נתן את מזבחו ³³ וכל מדין ועמלק ובני קדם נאספו יהדו ויעברו ויהנו בעמק יזרעאל ³⁴ ורוח יהוה לבשה את גדעון ויתקע בשופר ויזעק אביעזר אחריו ³⁵ ומלאכים שלח בכל מנשה ויזעק נם הוא אחריו ומלאכים שלח באשר ובזבולון ובנפתלי ויעלו לקראותם ³⁶ ויאמר גדעון אל האלים אם יש מושיע בידי את ישראל--כאשר דברת ³⁷ הנה אנחנו מיצין את נזות הצמר--בנראן אם טל היה על הגונה לברחה ועל כל הארץ חרב--וידעתי כי תושיע בידי את ישראל אשר דברת ³⁸ ויהי כן--וישכם ממחרת ויזע את הגונה וימץ טל מן הגונה מלא הספל מים ³⁹ ויאמר גדעון אל האלים אל יחר אפק כי ואדרבה אך הפעם אנשה נא רק הפעם בוגה--יהי נא חרב אל הגונה לברחה ועל כל הארץ

40 ויעש אליהם כן בלילה ההוא ויהי חרב אל הגונה לברחה ועל כל הארץ היה טל 7 וישם ירבעל הוא גدعון וכל העם אשר אותו ריחנו על עין חרד ומהנה מדין היה לו מצפון מונבעת המורה בעמק ² ויאמר יהוה אל גדעון רב העם אשר אחך מתחת את מדין בידם פן יתפאר עלי ישראל לאמר יידי הושעה לי ³ ועתה קרא נא באזני העם לאמר מי ירא וחדר ישב ויצופר מהר הגנעד וישב מן העם עשרים ושנים אלף ועשרת אלף נישארו ⁴ ויאמר יהוה אל גדעון עוד העם רב הורד אותו אל הימים ואצרכנו לך שם והיה אשר אמר לך זה לך אחך הוא לך אחך וכל אשר אמר לך זה לא לך עמק הוא לא לך ⁵ ויוורד את העם אל הימים ויאמר יהוה אל גדעון כל אשר לך בלשונו מן הימים כאשר לך הכלב הציג אותו לברח וכל אשר יכרע על ברכיו לשותה ⁶ ויהי מספר המלקיים בידם אל פיהם--שלש מאות איש וכל יתר העם כרע על ברכיהם לשותה מים ⁷ ויאמר יהוה אל גדעון בשלש מאות איש המלקיים אושיע אתכם ונתני את מדין בידך וכל העם--ילכו איש למকמו ⁸ ויקח את צדקה העם בידם ואת שופרתם ואת כל איש ישראל שלח איש לאהלו ובשלש מאות איש החזיק ומהנה מדין היה לו מתחת בעמק ⁹ ויהי בלילה ההוא ויאמר אליו יהוה קומ רד במחנה כי נתנויך בידך ¹⁰ ואם ירא אתה לרדת--רד אתה ופירה נערך אל המנה ¹¹ ושמעת מה ידברו ואחר חזקנה יריך וירדת במחנה וירד הוא ופירה נערו אל קצחה החמשים אשר במחנה ¹² ומדין ועמלק וכל בני קדם נפלים בעמק כארבה לרבע ולגמליהם אין מספר כחול שעל שפת הים לרבע ¹³ ויבא גדעון--והנה איש מספר לרעהו חלום ויאמר הנה חלום חלמתי והנה

צלייל לחם שעירום מתחפה במחנה מדין ויבא עד האהל ויכחו ויפל ויהפכו למעלה ונפל האהל ¹⁴ ויען רעהו ויאמר אין זאת בלתי אם חרב גדרון בן יושע איש ישראל נתן האלהים בידו את מדין ואת כל המחנה ¹⁵ ויהיו כשם גדרון את מספר החלום ואת שברו-וישתחו וישב אל מחנה ישראל ויאמר קומו כי נתן יהוה בידכם את מחנה מדין ¹⁶ ויהץ את שלש מאות האיש שלשה ראשי ויתן שופרות ביד כלם וכדים ריקם ולפדים בתוך הבדים ¹⁷ ויאמר אליהם מمنי תראו וכן והנה אני בא בקצת המחנה והיה כאשר עשה כן תשען ¹⁸ ותקעתי בשופר-אני וכל אשר אני ותקעתם בשופרות נם אתם סביבות כל המחנה ואמרתם ליהוה ולגדרון ¹⁹ ויבא גדרון ומאה איש אשר אותו בקצת המחנה ראש האשمرת החיכונה-אך הקם הקימו את השמרים ויתקעו בשופרות ונפוץ הבדים אשר בידם ²⁰ ויתקעו שלשת הראשים בשופרות וישברו הבדים ויחזיקו ביד שמואלים בלפדים וביד ימנים השופרות לתקוע ויקראו חרב ליהוה ולגדרון ²¹ וויעמדו איש תחתיו סביב למחנה וירץ כל המחנה ויריעו וינטו (וינטו) ²² ויתקעו שלש מאות השופרות וישם יהוה את חרב השטה צדרתת-עד שפת אבל מחוליה על טבת ²³ ויצעק איש ישראל מנפתלי ומן אשר ומן כל מנשה וירדפו אחריו מדין ²⁴ ומלאכים שלח גדרון בכל הר אפרים לאמור רדו לקראת מדין ולכדו להם את הימים עד בית ברה ואת הירדן ויצעק כל איש אפרים וילכדו את הימים עד בית ברה ואת הירדן ²⁵ וילכדו שני שרי מדין את ערב ואת זאב ויהרנו את ערב בצור ערב ואת זאב הרגו ביקב זאב וירדפו אל מדין וראש ערב וזאב--הбиיאו אל גדרון מעבר לירדן

8 ויאמרו אליו איש אפרים מה הדבר זה עשית לנו לבתוי קראות לנו כי הלכת להלחם במדין ויריבון אותו בחזקה ² ויאמר אליויהם מה עשית עתה ככם הלא טוב עלילות אפרים-מבציר אביעזר ³ בידכם נתן אלהים את שרי מדין את ערב ואת אב ומה יכולתי עשות ככם או רפטה רוחם מעליו בדרכו הדבר הזה ⁴ ויבא גדרון הירדן עבר והוא ושלש מאות האיש אשר אותו עיפים ורדפים ⁵ ויאמר לאנשי סכות לנו נא ככורות לחם לעם אשר ברגeli כי עיפים הם-ואנכי רדף אחרי זבח וצלמנע מלכי מדין ⁶ ויאמר שרי סכות הקף זבח וצלמנע עתה בידך כי נתן לאביך לחם ⁷ ויאמר גדרון- לכן בתיה יהוה את זבח ואת צלמנע בירדי ודשתי את בשרכם את קוצי המדבר ואת הברקנים ⁸ ויעל משם פנואל יידבר אליהם כזאת ויענו אותו אנשי פנואל כאשר ענו אנשי סכות ⁹ ויאמר גם לאנשי פנואל לאמר בשובי בשלום אתן את המנDEL זהה ¹⁰ זבח וצלמנע בקרקר ומהניהם עם כחמשת עשר אלף--כל הנוטרים מכל מחנה בני קדם והנפלים מהה ועשרים אלף איש שלף חרב ¹¹ ויעל גדרון דרך השכוני באלהים מקדם לנבה וינבה ויך את המחנה והמחנה היה בטה ¹² וינסו זבח וצלמנע ירדף אחריהם וילכד את שני מלכי מדין את זבח ואת צלמנע וכל המחנה החידך ¹³ וישב גדרון בן יושע מן המלחמה מלמעלה החרס ¹⁴ וילכד נער מאנשי סכות וישאלחו ויכתב אליו את שני מלכי מדין את זבח זקניה--שבעים ושבעה איש ¹⁵ ויבא אל אנשי סכות ויאמר הנה זבח וצלמנע אשר חרפתם אותה לאמר הקף זבח וצלמנע עתה בידך כי נתן לאנשי היעפים

לهم ¹⁶ ויקח את זקני העיר ואת קוצ'י המדבר ואת
הברקנים וירדע בהם את אנשי סכות ¹⁷ ואת מגдал
פנואל נתץ ויחרג את אנשי העיר ¹⁸ ויאמר אל זבח
ואל צלמנע איפה האנשים אשר הרגתם בתבור
ויאמרו כמוך מהם אחד כתאר בני המלך ¹⁹
ויאמר אחי בני אמי הם ח' יהוה לו החותם אותם--
לא הרגתי אתכם ²⁰ ויאמר ליתר בכורו קום הרג
איהם ולא שלף הנער חרבו כי ירא כי עודנו נער
ויאמר זבח וצלמנע קום אתה ופגע בנו--כי כאיש
גבורתו ויקם נדעון ויחרג את זבח ואת צלמנע ויקח
את השהרות אשר בצווארי גמליהם ²² ויאמרו איש
ישראל אל נדעון משל בנו נם אתה נם בנק נם בון
בנק כי הושענו מיד מרדין ²³ ויאמר אלהם נדעון לא
אמשל אני בכם ולא ימשל בני בכם יהוה ימשל בכם
ויאמר אלהם נדעון אשהלה מכם שללה ותנו ל-
איש נום שללו כי נומי והב להם כי ישמעאלים הם ²⁵
ויאמרו נתון נתון ויפרשו את השמלה וישליך שמה
ובגדי הארגמן שלל מלכי מדין ולבד מן השהרות והנטיפות
אריש נום שללו ²⁶ ויהיו משקל נומי הזהב אשר שאל
אלף ושבע מאות זהב--לבד מן השהרות והנטיפות
ובגדי הארגמן שלל מלכי מדין ולבד מן הענקות
אשר בצווארי גמליהם ²⁷ ויעש אותו נדעון לאפוד
ויצנו אותו בעירו בעפרה ויזנו כל ישראל אחורי
שם ויהי לנדעון ולביותו למוקש ²⁸ ויכנע מדין לפני
בני ישראל ולא יספו לשאת ראמם ותשקט הארץ
ארבעים שנה בימי נדעון ²⁹ וילך ירבעל בן יואש
וישב בכיתו ³⁰ ולנדעון היו שבעים בנים יצאי ירכו
כי נשים רבות היו לו ³¹ ופילגש אשר בשכם ילדה
לונם היא בן וישם את שמו אבימלך ³² וימת נדעון
בן יואש בשיבה טובה ויקבר בקבר יואש אחיו
בעפרה אביו העורי ³³ ויהי כאשר מות נדעון וישבו
בני ישראל ויזנו אחורי הבעלים וישמו להם בעל

ברית לאלהים ³⁴ ולא זכרו בני ישראל את יהוה
אליהם המציג אותם מיד כל אביהם מסביב ³⁵
ולא עשו חסר עם בית ירבעל נדעון ככל הטובה--
אשר עשה עם ישראל

9 וילך אבימלך בן ירבעל שכמה אל אחיו אמו
וירבר אליהם ואל כל משפחתי בית אבוי אמו לאמר
דברו נא באוני כל בעלי שם מה טוב לכם--
המשל בכם שבעים איש כל בני ירבעל אם משל
בכם איש אחד זיכרתם כי עצמכם וברשותם אני ³
וירברו אחיו אמו עליו באוני כל בעלי שם את כל
הדברים האלה וויט לבם אחורי אבימלך כי אמרו
אחיננו הוא ⁴ ויתנו לו שבעים כסף מבית בעל ברית
וישכר בהם אבימלך אנשים ריקים ופחוים וילכו
אחורי זובא בית אבוי עפרה והיחרג את אחיו בני
ירבעל שבעים איש על אבן אחת וייתר יותם בון
ירבעל הקטן--כי נחבא ⁶ ויאספו כל בעלי שם וככל
בית מלאו וילכו וימליכו את אבימלך למלך--עם
אלון מצב אשר בשכם ⁷ ויגדו ליוותם וילך ויעמד
בראש הנזרוים וישא קילו ויקרא ויאמר להם שמעו
אל בעלי שם וישמע אליכם אלהים ⁸ הלווק הלויכו
העצים למשח עליהם מלך ויאמרו לזאת מלוכה
(מלכה) עליינו ⁹ ויאמר להם הזיות החדרתית את
דשני אשר כי יכבדו אליהם ואנשים ותלכתי לנוע
על העצים ¹⁰ ויאמרו העצים לחאה וכי את מלכי
עלינו ¹¹ ותאמר להם התאנה החדרתית את מתקי
אות גנובתי הטובה והלהבי לנוע על העצים ¹²
ויאמרו העצים לנפנ' וכי את מלוכי (מלך) עליינו
ותאמר להם הנפנ' החדרתית את תירושי המשמה
אליהם ואנשים ותלכתי לנוע על העצים ¹⁴ ויאמרו
כל העצים אל האתך לך אתה מלך עליינו ¹⁵ ויאמר
האתך אל העצים אם באמות אתם משחיהם אני למלך

עליהם באו חסן בצלוי ואם אין-חצא אש מן הארץ
והאכל את ארדי הלבנון ³² ועתה אם באמת ובתמים
צרים את העיר עלייך ³³ ועתה קום לילה אתה והעם
אשר אתק וארב בשדה ³⁴ והיה בCKER כורה המשמש
השכימים ופשטה על העיר והנה הוא והעם אשר אטו
צאים אליך ועשה לו כאשר נמצא ידך ³⁵ ויקם
אשר נלחם אביכם עלייכם וישליך את נפשו מנדר ויצל
אתם מיד מדין ³⁶ ואתם קמתם על בית אביכם היום
ארבעה ראשיים ³⁷ ויצא געל בן עבד ויעדן פתח
שער העיר ויקם אביכם ויהם אשר אטו מן המארכ
ראה אנשים ³⁸ ויסוף עוד געל לדבר ויאמר הנה
מראשי ההרים ויאמר אליו זבל את צל ההרים אתה
אלון מעננים ³⁹ ויאמר אליו זבל איה אפוא פיך אשר
האמר מי אביכם כי נעבדנו הלא זה העם אשר
מאסחה בו צאן נא עתה והלחם בו ⁴⁰ ויצא געל לפני
בעליהם וילחם באביכם ⁴¹ וירדפו אביכם
וינס מפניהם ויפלו חללים רבים עד פתח השער ⁴²
ושב אביכם באדרומה וינרש זבל את געל ואת אחיו
משבתם בשכם ⁴³ ויהיו ממחרת ויצא העם השדה וינדו
לאביכם ⁴⁴ ויקח את העם ויחצם לשלשה ראשים
ויארב בשדה וירא והנה העם יצא מן העיר ויקם
עליהם ויקם ⁴⁵ ואביכם והראשים אשר עמו פשטו
ויעמדו פתח שער העיר ושני הראשים פשטו על
כל אשר בשדה-ויקום ⁴⁶ ואביכם נלחם בעיר כל
היום הוא וילכד את העיר ואת העם אשר בה הרג
ויתץ את העיר וירעה מלך ⁴⁷ וישמעו כל בעלי
מי אביכם ומיו שכם כי נעבדנו-הלא בן ירבעל
זבל פקידו עבדו את אנשי חמור אבי שכם ומדוע
נעבדנו אנחנו ⁴⁸ וממי יתן את העם הזה בידי ואסירה
אביכם ויאמר לאביכם הרבה צבאך וצאה
אביכם זבל שער העיר את הקדרמות בידיו ויברר שוכת ערים
וישמע זבל על שכם ויאמר אל העם אשר עמו מה
ויהר אפו ⁴⁹ וישלח מלכים אל אביכם בתרמה

לאמר הנה געל בן עבד ואחיו באים שכמה והם
עשיהם ותמלחיכו את אביכם ⁵⁰ ואם טובה עשיתם ל-
עם ירבעל ועם ביתו ⁵¹ ואם כנמול ידיו עשיתם ל-
אשר נלחם אביכם עלייכם וישליך את נפשו מנדר ויצל
אתם מיד מדין ⁵² ואתם קמתם על בית אביכם היום
ויהרנו את בניו שבעים איש על אבן אחת ותמלחיכו
את אביכם בן אמתו על בעלי שכם כי אחיכם הוא
ואם באמת ובתמים עשיתם עם ירבעל ועם ביתו
היום הזה-שמהו באביכם וישמח גם הוא בכם
ואם אין-חצא אש מאביכם והאכל את בעלי
שכם ואת בית מלוא ותצא אש מבני שכם ומביית
מלוא והאכל את אביכם ⁵³ ווינס יותם ויברכה וילך
בארה וישב שם מפני אביכם אחיו ⁵⁴ ווישר אביכם
על ישראל שלוש שנים ⁵⁵ וישלח אליהם רוח רעה
בין אביכם ובין בעלי שכם ויבנוו בעלי שכם
באביכם ⁵⁶ לבודחם שבעים בני ירבעל ודרם
לשומ על אביכם אחיהם אשר הרגו אותם ועל בעלי
שם אשר חזקו את ידיו להרג את אחיו ⁵⁷ ווישמו
לו בעלי שכם מארבים על ראשיהם וינזלו את
כל אשר עבר עליהם בדרך ויינגד לאביכם ⁵⁸
ויבא געל בן עבד ואתו יועברו בשכם ויבטהו בו
בעליהם ⁵⁹ ויצאו השדה ויבצרו את כרמייהם
ויררכו ויעשו הלוילים ויבאו בית אליהם ויאכלו
וישתו ויקללו את אביכם ⁶⁰ ויאמר געל בן עבד
מי אביכם ומיו שכם כי נעבדנו-הלא בן ירבעל
זבל פקידו עבדו את אנשי חמור אבי שכם ומדוע
נעבדנו אנחנו ⁶¹ וממי יתן את העם הזה בידי ואסירה
את אביכם ויאמר לאביכם הרבה רבה צבאך וצאה
אביכם זבל שער העיר את הקדרמות בידיו ויברר שוכת ערים
וישמע זבל על שכם ויאמר אל העם אשר עמו מה
ויהר אפו ⁶² וישלח מלכים אל אביכם בתרמה

ראים עשייתו--מהדרו עשו כמווני ⁴⁹ ויכרתו גם כל העם איש שוכה וילכו אחריו אבימלך וישמו על הצריח ויצתו עליהם את הצריח באש וימתו גם כל בני עמו את הירדן ללחם נם ביהודה ובכני מין ולבית אפרים ותצר לישראל מאד ⁵⁰ ויזעקו בני ישראל אל יהוה לאמר חטאנו לך--וכי עזנו את אללהינו ונعبد את הבعلים ⁵¹ ויאמר יהוה אל בני ישראל הלא ממצדים ומمن האמרי ומمن בני עמו ומן פלשתים ⁵² וצדונים ועמלק ומעון לחצוי אתכם ותצעקו אליו ואושיעו אתכם מידם ⁵³ ואתם עובתם אותו ותעבדו אלהים אחרים لكن לא אוסף להושיע אתכם ⁵⁴ לכם וועקו אל האלים אשר בחרתם בם המה יושיעו לכם בעת צרכם ⁵⁵ ויאמרו בני ישראל אל יהוה החטאנו--עשה אתה לנו ככל הטוב בענייך אך הצלינו נא היום הזה ⁵⁶ ויסירו את אלהי הנכר מקרבם ויעבדו את יהוה ותקצ'ר נפשו בעמל ישראל ⁵⁷ ויצעקו בני עמו ויחנו בגלעד ויאספו בני ישראל ריחנו במצפה ⁵⁸ ויאמרו העם שדי גלעד איש אל רעהו מי האיש אשר יחל ללחם בני עמו--יהיה בראש לכל ישבי גלעד

10 ויקם אחריו אבימלך להושיע את ישראל תולע בן פואה בן דודו--איש יששכר והוא ישב בשמיר בהר אפרים ² ווישפט את ישראל עשרים ושלש שנה וימת ויקבר בשמיר ³ ויקם אחריו יair הגלעדי ווישפט את ישראל עשרים ושתיים שנה ⁴ ויהי לו שלשים בנים רכבים על שלשים עיריהם ושלשים עיריהם להם יקראו חות יair עד היום הזה אשר בארץ הגלעד ⁵ וימת יair ויקבר בקמונה ⁶ ויסיפו בני ישראל לעשות הרע בעני יהוה ויעבדו את הבعلים ואת העשתרות ואת אלהי אדים ואת אלהי צידון ואת אלהי מו庵 ואת אלהי בני עמו ⁷ ואת אלהי פלשתים ויעזבו את יהוה ולא עבדו הו ⁸ ויהר אף יהוה בישראל וימכרם ביד פלשתים וביד בני עמו ⁸ וירעטו וירצטו את בני ישראל בשנה

זקni גלעד אל יפתח לכן עתה שבנו אליך והלכת עמנו ונלחמת בבני עמנון והייתה לנו לראש לכל ישבו עמו ישראל ואתה תירשנו ²⁴ הלא את אשר יורישך כמוש אלהיך--אותו תירש ואת כל אשר הוריש יהוה גלעד ⁹ ויאמר יפתח אל זקni גלעד אם משבים אתם אוטי להלחים בבני עמנון ונתן יהוה אותם לפני- אלחינו מפנינו--אותו ידרש ²⁵ ועתה חטוב טוב אתה ממלך בן צפורה מלך מואב הרובך רב עם ישראל אם אנכי איה לך לכט ¹⁰ ויאמר זקni גלעד אל יפתח יהוה שמע בינותינו--אם לא כדברך כן יפתח יהוה יהוה שמע בינותינו--אם לא כדברך כן העשה בז וילך יפתח עם זקni גלעד וישמו העם אותו עליהם לראש ולקצין וידבר יפתח את כל דבריו שלש מאות שנה--ומדוע לא הצלתם בעת ההיא ²⁷ ואנכי לא חטאתי לך ואתה עשה אתי רעה להלחים כי ישפט יהוה השפט היום בין בני ישראל ובין בני עמנון ²⁸ ולא שמע מלך בני עמנון אל דברי יפתח אשר עמנון ²⁹ ותהי על יפתח רוח יהוה ויעבר את שלח אליו ²⁹ ותהי ליה שפט נלעד וממצפה הנלעד ואת מנשה ויעבר את ממצפה נלעד וממצפה גלעד עבר בני עמנון ³⁰ וידר יפתח נדר ליהוה ויאמר גלעד אמר מה לי ולך כי באתי אליו להלחים בארכץ ³¹ זקni גלען אל מלכים יפתח כי ליהה במצפה ² וישלח יפתח מלכים אל מלך לבני עמנון לא אמר מה לי ולך כי באתי אליו להלחים בארכץ ³² זקni גלען אל מלכים יפתח כי ליהה בארכץ בעלותו ממצרים מארכנו וער היבק ועד הירדן ועתה השיבה אההן בשלום ¹⁴ ו יוסף עוד יפתח וישלח מלכים אל מלך בני עמנון ¹⁵ ויאמר לו כה אמר יפתח לא לך ישראל את ארץ מואב ואת ארץ בני עמנון ¹⁶ כי בעלותם ממצרים וילך ישראל במדבר עד ים סוף ויבא קדרה ¹⁷ וישלח ישראל מלכים אל מלך אדום לאמר עברנה נא בארכץ ולא שמע מלך אדום וגמ אל מלך מואב שלח ולא אבה ויישב ישראל בקדש ¹⁸ וילך במדבר ויסב את ארץ אדום ואת ארץ מואב ויבא מזרחה שמש לארץ מואב וייחנון עבר ארנון ולא בא נבול מואב כי ארנון נבול מואב ווישלח ישראל מלכים אל סיחון מלך האמרי מלך חשבון ויאמר לו ישראל נערבה נא בארכץ עד אבוי פציתו פי אל יהוה ולא אוכל לשוב ³⁶ ותאמר אליו באבוי פציתה את פיך אל יהוה--עשה לי כאשר יצא מפיך אחרי אשר עשה לך יהוה נקמות מאיביך- מבני עמנון ³⁷ ותאמר אל אביה יעשה לי הדבר הזה הרפה ממני שנים חדשים ואלכה וירדתי על החררים ואבכה על בתולי אנכי ורעתינו (ורעתותי) ³⁸ ויאמר לך וישלח אתה שני חדשים ותליך היא אמרדי--מארכנו ועד היבק ומם המדבר ועד הירדן

ורעותיה ותברך על בתוכליה על ההרים ³⁹ ויהי מקץ וישפט את ישראל שמנה שנים ¹⁵ וימת עבדון בן שנים חדשים ותשב אל אביה ויעש לה את נדרו הילל הפרעתוני ויקבר בפרעתון בארץ אפרים בהר אשר נדר והיא לא ידעה איש ותהי חק בישראל העמלי

13 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעני יהוה

ויתנים יהוה ביד פלשתים ארבעים שנה ² ויהי איש

אחד מצרעה משפחתי הדני ושמו מנוח ואשתו

עקרה ולא ילדה ³ וירא מלאך יהוה אל האשה

ויאמר אליה הנה נא את עקרה ולא ילדת והריות

וילדת בן ⁴ ועתה השמרי נא ואל תשתיין ושבר

ואל תأكل כל טמא ⁵ כי הנך הרה וילדת בן ומורה

לא יעלה על ראשו--כי נזיר אלהים יהיה הנער מן

הבטן והוא ייחל להושא את ישראל--מיד פלשתים ⁶

ותבא האשה ותאמיר לאישה לאמר איש האלים בא

אלוי ומראתו כمرאה מלאך האלים נורא מאד ולא

שאלתו אי מזה הוא ואת שמו לא הניד לי ⁷ ויאמר

הבטן עד יום מותו ⁸ וויתר מנוח אל יהוה ויאמר

אנשי גלעד האפרתי אתה ויאמר לא ⁹ ויאמר לו

אנשי גלעד פלטי אפרים עברה ויאמר לו

בי אדרוני--איש האלים אשר שלחת יבוא אען עוד

אמר נא שבלה ויאמר סבלת ולא יכין לדבר כן

ויאחו אותו וישחטוו מה נעשה לנער הילד ¹⁰ וישמע האלים

היה מאפרים ארבעים ושנים אלף ⁷ וישפט יפתח

בקול מנוח ויבא מלאך האלים עוד אל האשה

והיא יושבת בשדה ומנוח אישה אין עמה ¹⁰ ותתמהר

האשה ותרץ ותנד לאישה ותאמיר אליו--הנה נראת

אלוי האיש אשר בא ביום אליו ¹¹ ויקם וילך מנוח

אחריו אשתו ויבא אל האיש ויאמר לו אתה האיש

אשר דרבת אל האשה ויאמר אני ¹² ויאמר מנוח

עתה יבא דבריך מה יהוה משפט הנער ומעשו

¹³ ויאמר מלאך יהוה אל מנוח מכל אשר אמרתי

אל האשה תשמור ¹⁴ מכל אשר יצא מגפן הין לא

תأكل ווין ושבר אל תשת וככל טמא אל תאכל כל

אשר צויתה תשמר ¹⁵ ויאמר מנוח אל מלאך יהוה

40 מימים ימימה תלכנה בנות ישראל לוגות לבת

יפתח הנגידי--ארבעת ימים בשנה

12 ויצעק איש אפרים ויעבר צפונה ויאמרו

ליפתח מדורע עברת להלחם בבני עמון ולנו לא

קראת לילכת עמק--ביתך נשך עליך באש ² ויאמר

יפתח אליהם איש ריב הייתי אני ועמי ובני עמון

מאר ואזעך אתכם ולא הושעתם אותו מידם ³ וואראה

כי איןךמושיע ואשימה נפשי בכפי ואעbara אל

בני עמון ויתנים יהוה בידי ולמה עלייתם אליו היום

זהה--להלחם כי ⁴ ויקבץ יפתח את כל אנשי גלעד

וילחם את אפרים אתם גלעד את אפרים כי

אמרו פלטי אפרים אתם גלעד בתחום אפרים בתחום

מנשה ⁵ וילכד גלעד את מעברות הירדן לאפרים

והיה כי יאמרו פלטי אפרים עברה ויאמרו לו

אנשי גלעד האפרתי אתה ויאמר לא ⁶ ויאמר לו

אנשי גלעד פלטי אפרים עברה ויאמר לו

בי אדרוני ויאמר סבלת ולא יכין לדבר כן

ויאחו אותו וישחטוו מה נעשה לנער הילד ¹⁰ וישמע האלים

היה מאפרים ארבעים ושנים אלף ⁷ וישפט יפתח

בקול מנוח ויבא מלאך האלים עוד אל האשה

את ישראל ששה שנים וימת יפתח הנגידי ויקבר

בערי גלעד ⁸ וישפט אחריו את ישראל אבצן מבית

לחם ⁹ ויהי לו שלשים בנים ושלשים בנות שלח

החוצה ושלשים בנות הביא לבניו מן החוץ וישפט

את ישראל שבע שנים ¹⁰ וימת אבצן ויקבר בבית

לחם ¹¹ וישפט אחריו את ישראל אילון הובלני

וישפט את ישראל עשר שנים ¹² וימת אילון הובלני

ויקבר באילון בארץ זבולון ¹³ וישפט אחריו את

ישראל עבדון בן הילל הפרעתוני ¹⁴ ויהי לו ארבעים

בנים ושלשים בנים רכבים על שבעים ערים

ונצרכה נא אותך ונעשה לפניו גדי עזים ¹⁶ ויאמר מלאך יהוה אל מנוח אם תעצרני לא אכל בלחמך ואמ תעשה עליה ליהוה תעלנה כי לא ידע מנוח כי מלאך יהוה הוא ¹⁷ ויאמר מנוח אל מלאך יהוה מי שמק כי יבא דבריך (דברך) וככדנו ¹⁸ ויאמר לו מלאך יהוה למה זה תשאל לשמי--והוא פלאי ¹⁹ ויקח מנוח את גדי העזים ואת המנחה ויעל על הצור ליהוה ומפלא לעשות ומנוח ואשתו ראים ²⁰ ויהו בעלות הלהב מעל המזבח השמיימה ויעל מלאך יהוה בלהב המזבח ומנוח ואשתו ראים ויפלו על פניהם ארצתה ²¹ ולא יסף עוד מלאך יהוה להראת אל מנוח ואל אשתו אז ידע מנוח כי מלאך יהוה הוא ²² ויאמר מנוח אל אשתו מות נמות כי אלהים ראיינו ותאמר לו אשתו לו חפץ יהוה להמיתנו לא לך מידנו עליה ומנחה ולא הרינו את כל אלה וכעת לא השמיינו כוות ²³ ותולד האשה בן ותקרא את שמו שמשון ויגדל הנער ויברכו יהוה ²⁴ ותחל רוח יהוה לפ pneumo במחנה דין בין צדקה ובין אשתאל **14** וירד שמשון תמנתה וירא האש בתמנתה מבנות פלשתים ² ויעל וינד לאביו ולאמו ויאמר האש ראייתך בתמנתה מבנות פלשתים ועתה קחו אותה לי לאשה ³ ויאמר לו אביו ואמו האין בבנות אחיך ובכל עמי אשא--כי אתה הולך לקחת האש מפלשתים הערלים ויאמר שמשון אל אביו אתה קח לי כי היא ישירה בעיני ⁴ ואביו ואמו לא ידעו כי מיהוה היא--כי ana הוא מבקש מפלשתים ובעת הוא פלשתים משלים בישראל ⁵ וירד שמשון ואביו ואמו תמנתה ויבאו עד כרמי תמנתה והנה כפיר אריות שאג לקראותו ⁶ ותצליח עליו רוח יהוה וישמעו כשבוגר הנדרי ומאותה אין בידיו ולא הניד לאביו ולאמו את אשר עשה ⁷ וירד וידבר לאשה אש שמשון למראתו אשר רעה לו

15 ויהי מימים בימי קציר חטים ויפקר שמשון את אשתו בנדי עזים ויאמר אבא אל אשתי החדרה

ולא נתנו אביה לבוא ² ויאמר אביה אמר אמרתי כי רצמא מאד ויקרא אל יהוה ויאמר אתה נתה ביד עבדך את התשועה הנדרלה הזאת ועתה אמות בצמא וונפלתי ביד הערלים ¹⁹ ויבקע אלהים את המכח� אשר בלחי ויצאו ממנה מים יישת ותשב רוחו יוזו על בן קרא שם עין הקורא אשר בלחי עד היום הזה ²⁰ וישפט את ישראל בימי פלשתים עשרים שנה

16 וילך שמשון עזחה וירא שם אשה זונה ויברע אליה ² לעזתים לאמור בא שמשון הנה ויסבו ויארכו לו כל הלילה בשער העיר ויתחרשו כל הלילה לאמר עד אור הבוקר והרננו ³ וישכב שמשון עד חצי הלילה ויקם בחצי הלילה ויאחו בדלותה שער העיר ובשתי המזוזות ויסעם עם הבריה ווישם על חיפויו ויעלם אל ראש החר אשר על פניו חברון ⁴ ויהי אחורי כן ויאhab אשה בנחל שرك ושםה דלילה ויעלו אליה סרני פלשתים ויאמרו לה פתי אותו וראי بما כחו נדול ובמה נוכל לו ואסרונו לענותו ואנחנו נתן לך איש אלף ומאה כסף ⁶ ותאמיר דלילה אל שמשון הגידה נא לי במה כחך נדול ובמה תאסר לענותך ⁷ ויאמר אליה שמשון אם יאסרני בשבועה יתרים לחים אשר לא חרבו-וחליתו והייתי כאחד האדם ⁸ ויעלו לה סרני פלשתים שבעה יתרים לחים-אשר לא חרבו ותאסרו בהם ⁹ והארב ישב לה בחדר ותאמיר אליו פלשתים עליך שמשון יונתק את הותרים כאשר יונתק פתיל הנערת בהריהו אש ולא נורע כהו ¹⁰ ותאמיר דלילה אל שמשון הנה התרלה כי ותדבר אליו כזובים עתה הגידה נא לי بما תאסר ¹¹ ויאמר אליה-אם אסור יאסרני בעבטים חדשים אשר לא ענשה בהם מלאכה וחליתו והייתי כאחד האדם ¹² ותתק דלילה עבטים חדשים ותאסרו בהם ותאמיר אליו פלשתים עליך שמשון והארב ישב בחדר יונתקם מעל זרעתו כחוט ¹³

שנא נשאה ותתנה למך הלא אהותה הקטנה טובה ממנה תהיה לך תחתיה ¹³ ויאמר להם שמשון נקיות הפעם מפלשתים כי עשה אני עם רעה ¹⁴ וילך שמשון וילך שלש מאות שועלים ויקח לפידים ויפן גוב אל גוב וישם לפיד אחד בין שני הגונבות בתוך ⁵ ויברע אש בפלידים וישלח בקמות פלשתים ויברע מנדיש ועד קמה ועד כרם זית ⁶ ויאמר פלשתים אלה זאת ויאמר שמשון חתן התמנני כי לך את מי עשה זאת ויאמר שמשון אם שמשון אם תעשן אשתו ויתנה למך והוא יעל פלשתים וישרפו אותה ואת אביה באש ⁷ ויאמר להם שמשון אם תעשן זאת כי אם נקמתי בכם ואחר אהדל ⁸ וירק אותם שוק על ירד מכה גדולה וירד ישב בסעיף סלע עיטם ⁹ ויעלו פלשתים ויחנו ביהודה וינטשו בלחי ¹⁰ ויאמר איש יהודה למה עלהם עלינו ויאמרו לאסור את שמשון עליינו לעשות לו כאשר עשה לנו ¹¹ וירדו שלשה אלף איש מיהודה אל סעיף סלע עיטם ויאמרו לשמשון הלא ידעת כי משלים בנו פלשתים ומה זאת עשית לנו ויאמר להם-כאשר עשו לי כן עשית להם ¹² ויאמר לו לאסרך ירדנו לחתך ביד פלשתים ויאמר להם שמשון השבעו לי פן חפגען כי אתם ¹³ ויאמר לו לאמר לא כי אסרך נסרך ונתוך בידם והמת לא נמייך ויאסרו בשנים עבותים חדשים ויעלווה מן הסלע ¹⁴ הוא בא עד לחי ופלשתים הריעו לקראותו ותצלח עלי רוח יהוה ותהיינה העבותים אשר על זרעוותיו כפשתים אשר בערו באש ומסו אסורי מעל ידיו ¹⁵ וימצא לחוי חמור טריה וישלח ידו ויקחה ויד בה אלף איש ¹⁶ ויאמר שמשון-בלחי החמור חמור חמורתם בלחוי החמור הכי עלי אלף איש ¹⁷ ויהי ככלתו לדבר וישליך הלחוי מידיו ויקרא למקום ההוא רמת לחי ¹⁸

והאמר דילילה אל שםשון עד הנה התלה בז ותדבר אל כובים-הנידה ליה במא תאסר ויאמר אליה- אם הארנו את שבע מחלפות ראשית עם המסתה ¹⁴ ותתקע בזיד ותאמר אליו פלשתים עליך שםשון ויקץ משנתו ויסע את היהוד הארגן ואת המסתה ¹⁵ והאמר אליו איך האמר אהבתיך ולבך אין אני זה שלש פעמים התלה בז ולא הנידת ליה במא כח נדול ויהיו כי חיקת לו בדרכיה כל הימים-ותאלצחו ¹⁶ ותקצ'ר נפשו למוות ¹⁷ ויגנד לה את כל לבו ויאמר לה מורה לא עללה על ראי- כי נזיר אלהים אני מבטן אמי אם גלחתוי וסר מנמי כחי וחלתי והיהי כל האדם ¹⁸ ותרא דילילה כי הניד לה את כל לבו ותשלח ותקרה לסרני פלשתים לאמר על הפעם כי הניד לה (לי) את כל לבו ועל כל אלה סרני פלשתים ויעלו הכסף בידם ¹⁹ ותישנה על ברכיה ותקרה לאיש ותגלה את שבע מחלפות ראשית ותחל לענותו ויסר כחו מועליו ²⁰ ותאמר פלשתים עליך שםשון ויקץ משנתו ויאמר יצא כפעם בפעם ואנער והוא לא ידע כי יהוה סר מועליו ²¹ ויאחזו פלשתים וינקרו את עיניו ווירידו אותו עזתיה ויאסרו אותו בנהשתים ויהי טהון בבית האסירים (האסורים) ²² ויחל שער ראשיו לצמיח כאשר גלח ²³ וסרני פלשתים נאספו לובח זבח נדול לדגון אליהם-ולשמחה ויאמרו- נתן אלהינו בידנו את שםשון אויבנו ²⁴ ויראו אותו העם ויהללו את אלהיהם כי אמרו נתן אלהינו בידנו את אויבנו ואת מחריב ארכצנו ואשר הרבה את חלליינו ²⁵ ויהי כי טוב (כטוב) לכם ויאמרו קראו לשמשון וישחק לנו ויקראו לשמשון מבית האסירים (האסורים) ויזחק לפניהם ווימידו אותו בין העמודים ²⁶ ויאמר שםשון אל הנער המוחזק בידו הניחה אותו והימשנו (והממשנו) את העמדים

עשרים שנה

17 ויהי איש מודר אפרים ושמו מיכיהו ² ויאמר לאמו אלף ומאה הכסף אשר לך לך ואתו (ואת) אליות וنم אמרת באזני הנה הכסף ATI אני לך חתוי ותאמר אמו ברוך בני ליהוה ³ וישב את אלף ומאה הכסף לאמו ותאמר אמו הקדש קדשטי את הכסף ליהוה מיד לבני לעשות פסל ומסכה ועתה אשיבנו ויהוה מידי לבני לעשות פסל ומסכה ועתה אשיבנו לך ⁴ וישב את הכסף לאמו ותקה אמו מאתים כסף ותתנהו לצורף ויעשו פסל ומסכה ויהי בבית מיכיהו ⁵ והאיש מיכה לו בית אליהם ויעש אפוד ותרפים וימלא את יד אחד מבניו ויהי לו לכהן ⁶ ביוםיהם ההם אין מלך בישראל איש היישר בעיניו עשה ⁷ ויהי נער מבית לחים יהודא משפטת יהודא והוא לוי והוא נר שם ⁸ וילך האיש מהעיר מבית לחים יהודא לנור באשר ימצא ויבא הר אפרים עד בית מיכה לעשות דרכו ⁹ ויאמר לו מיכה מאיין תבוא ויאמר אליו לוי אני מבית לחים יהודא ואני הילך לנור באשר אמצא ¹⁰ ויאמר לו מיכה שבה

ביהודה על כן קראו למקום ההוא מנהה דן עד היום זהה-הנה אחרי קריית ערים ¹³ ויעברו שם הרים אפרים ויבאו עד בית מיכה ¹⁴ ויענו חמשת האנשים הילבים לרגל את הארץ ליש ויאמרו אל אחדיהם הידעתם כי יש בכתים האלה אפוד ותרפים ופסל ומסכה ועתה דעו מה תעשו ¹⁵ ויסורו שמה ויבאו אל בית הנער הלי בית מיכה וישאלו לו לשולם ¹⁶ וושׁ מאות איש חנורים כלי מלחמתם נצבים פתח השער-אשר מבני דן ¹⁷ ויעלו חמשת האנשים הילבים לרגל את הארץ--באו שמה לקחו את הפסל ואת האפוד ואת התרפים ואת המסכה והכהן נצבפתח השער וושׁ מאות האיש החנור כלי המלחמה ¹⁸ ואלה באו בית מיכה ויקחו את פסל האפוד ואת התרפים ואת המסכה ויאמר אליהם הכהן מה אתה עשיהם ¹⁹ ויאמרו לו החרש שם ידרך על פיך ולך עמנו והיה לנו לאב ולכהן הטוב היוטך כהן בבית איש אחד או היוטך כהן לשפט ולמשפחה בישראל ²⁰ וויתב לב הכהן ויקח את האפוד ואת התרפים ואת הפסל ויבא בקרוב העם ²¹ ויפנו וילכו וישימו את הטע ואת המקנה ואת הכבודה--לפניהם ²² הנה הרחיקו מבית מיכה והאנשים אשר בכתים אשר עם בית מיכה נזעקו וידביקו את בני דן ²³ ויקראו אל בני דן ויסבו פניהם ויאמרו למייה מה לך כי נזעקה ²⁴ ויאמר אלהי אשר עשית ליהם ואת הכהן ותלכו-ומה לוי עד ומה זה תאמרו אליו מה לך ²⁵ ויאמרו אליו בני דן אל תשמע קולך עמנו-פן יפנעו בכם אנשים מרין נפש ואספה נפש ונפש ביתך ²⁶ וילכו בני דן לדרך וירא מיכה כי חזקים הנה ממן ויפן וישב אל ביתו ²⁷ והנה לקחו את אשר עשה מיכה ואת הכהן אשר היה לו ויבאו על ליש על עם שקט ובטה ויכו אותם לפני חרב ואת העיר שרפוי איש חנור כלי מלחמה ²² ויעלו ויתנו בקרית ערים--

עמרי והיה לי לאב ולכהן ואנכי אתן לך עשרה כסף לימים וערך בנדים ומחייבך וילך הלי ²² ויואל הלי לשפט את האיש וייה הנער לו כאחד מבניו ²² וימלא מיכה את יד הלי וייה לו הנער לכהן וייה בבית מיכה ²² ויאמר מיכה--עתה ידעתי כי ייטב יהוה לוי כי היה לוי הלי לכהן

18 בימים ההם אין מלך בישראל ובימים ההם שבת הדני מבקש לו נחלה לשפט--כי לא נפלת לו עד היום הוא בתוך שבתי ישראל בנחלה ² ווישלחו בני דן משפטם חמשה אנשים מקצוחם אנשים בני חיל מצרעה ומ Ashton אל לרגל את הארץ ולחקרה ויאמרו אלהם לכוי חקרו את הארץ ויבאו הדר אפרים עד בית מיכה וילינו שם ³ הנה עם בית מיכה והמה הכירו את קול הנער הלי ויסורו שם ויאמרו לו מי היביך הולם ומה אתה עשה בזוה ומה לך פה ⁴ ויאמר אלהם--כזה וכזה עשה לי מיכה וישכרני ואהי לו לכהן ⁵ ויאמרו לו שאל נא באליהם ונדעה-התצליח דרכנו אשר אנחנו הילבים עלייה ⁶ ויאמר להם הכהן לכוי לשלים נכח יהוה דרככם אשר תלכו בה ⁷ וילכו חמשת האנשים ויבאו ליש ויראו את העם אשר בקרבה יושבת לבטה כמשפט צדינים שקט ובטה ואין מצלים דבר בארץ יורש עצר ורחותקים הנה מצידנים ודבר אין להם עם אדם ⁸ ויבאו אל אהיהם צדעה ואשתאל ויאמרו להם אחיהם מה אתה ויאמרו קומה ונעללה עליהם כי ראיינו את הארץ והנה טובה מאד ואתם מחשים--אל העצלו ללבת לבא לרשות הארץ ¹⁰ כבאים תבוא אל עם בטח והארץ רחבה ידים--כי נתנה אלהים בידכם מקום אשר אין שם מחסור כל דבר אשר בארץ ¹⁰ ויסעו משם משפטת הדני מצרעה ומ Ashton אל שיש מאות איש חנור כלי מלחמה ²² ויעלו ויתנו בקרית ערים--

ונסורה אל עיר היבוסי זו-וגלין בה ¹² ויאמר אליו אדרנו לא נסור אל עיר נכרי אשר לא מבני ישראל הנה ועברנו עד גבעה ¹³ ויאמר לנערו לך נקרבה באחד המקומות ולנו בגבעה או ברמה ¹⁴ ויעברו וילכו ותבא להם המשם אצל הגבעה אשר לבניין ¹⁵ ויסרו שם לבוא לכאן בגבעה ויבואו וישב ברחוב העיר ואין איש מסוף אותן הביתה ללוון ¹⁶ והנה איש זקן בא מן מעשהו מן השדה בערב והאיש מהר אפרים והוא נר בגבעה ואנשי המקום בני ימי נ ¹⁷ וישא עיניו וירא את האיש הארץ-ברחוב העיר ויאמר האיש הזקן הנה תלך ומאיין תבוא ¹⁸ ויאמר אליו עברים אנחנו מבית לחם יהודה עד ירכתי הר אפרים-משם אנכי ואליך עד בית לחם יהודה ואת בית יהוה אני הלק ואין איש מסוף אותן הביתה ¹⁹ וום תבן גם מספוא יש לחמורינו וגם לחם ייון יש לי ולא מתק ולנער עם עבדיך אין מהסור כל דבר ²⁰ ויאמר האיש הזקן שלום לך רק כל מהסורך עלי רק ברחוב אל תלן ²¹ ויביאו לبيתו ויבול (ויבל) לחמורים וירחצו רגליים ויאכלו וישטו ²² מה מה מיטבים את לבם והנה אנשי העיר בני בליעל נסבו את הבית מתקפים על הדלת ויאמרו אל האיש בעל הבית הזקן לאמר הוציא את האיש אשר בא אל ביתך ונדרנו ²³ ויצא אליהם האיש בעל הבית ויאמר אליהם אל אחיו אל תרעו נא אחריו אשר בא האיש הזה אל ביתו-אל תעשו את הנבלת הזה ²⁴ הנה בת הבהיר והפילגש או ציאה נא אותך ענו אותם ועשו להם חטוב בעיניכם ולא איש הזה לא תעשו דבר הנבלת הזה ²⁵ ולא אבוי האנשים לשמעו לו ויהזק האיש בפילגשו ויצא אליהם החוץ וידעו אותה ויתעללו בה כל הלילה עד הבוקר וישלחוה בעלות (כעלות) השחר ²⁶ ותבא האשה לפנotta

בаш ²⁸ ואין מצליח כי רחoka היא מצדין ודבר אין להם עם אדם והיא בעמק אשר לבית רחוב ויבנו את העיר וישבו בה ²⁹ ויקראו שם העיר דן בשם דן אביהם אשר יולד לישראל ואולם לשם חעד לראשנה ³⁰ ויקימו להם בני דן את הפסל ויהונתן בן גרשם בן מנשה הוא ובנויו היו כהנים לשבט הדני עד יום גלות הארץ ³¹ וישימו להם את פסל מיכה אשר עשה כל ימי היה בית האלים בשלה

19 ויהי בימים ההם ומלך אין בישראל והוא איש לוי נר בירכתו הר אפרים ויקח לו אשה פילגש מבית לחם יהודה ² ותונה עליו פילגשו ותלך מאתו אל בית אביה אל בית לחם יהודה ותהי שם ימים ארבעה חדשים ³ ויקם אישה וילך אחריה לדבר על לבה להשיבו (להשיבה) ונערו עמו וצמד חмерים ותביאו בית אביה ויראהו אבי הנערה וישמה לקראותו ⁴ ויהזק בו חתנו אבי הנערה וישב אתו שלשת ימים ויאכלו וישתו וילינו שם ⁵ ויהי ביום הרביעי וישכימו בבקר ויקם לכת ויאמר אבי הנערה אל חתנו סעד לבר פת לחם-וآخر תלכו ⁶ וישבו ויאכלו שניהם יחדרו-וישתו ויאמר אבי הנערה אל האיש הואר נא וליין וויטב לך ⁷ ויקם האיש לכת ויפצר בו חתנו וישב וילין שם ⁸ ווישכם בבקר ביום החמשי לכת ויאמר אבי הנערה סעד נא לבך וחתמה מהו עד נשות היום ויאכלו שניהם ויקם האיש לכת הוא ופילגשו ונערו ויאמר לו חתנו אבי הנערה הנה נא רפה היום לערוב לינו נא הנה חנות היום לין פה וויטב לך בך והשכמתם מחר לדריכם והלכת לאחליך ¹⁰ ולא אבה האיש ללון ויקם וילך ויבא עד נכח יבוס היא ירושלים ועמו צמד חמורים חbosים ופילגשו עמו ¹¹ הם עם יבוס והיום רד מאר ויאמר הנער אל אדרנו לכה נא

תנו את האנשים בניו בלילה אשר בנבעה ונמייתם ונבערה רעה מישראל ולא אבו (בני) בנימן לשמע בקול אחיהם בני ישראל ¹⁴ ויאספו בני בנימן מן הערים הנבעתא ל יצא למלחמה עם בני ישראל ¹⁵ ויתפקדו בני בנימן ביום ההוא מהערים עשרים וששה אלף איש שלף חרב--לבד מישבי הנבעתא התפקדו שבע מאות איש בחור ¹⁶ מכל העם הזה שבע מאות איש אחר יד ימינו כל זה קלע באבן אל השערת--ולא יחתא ¹⁷ ואיש ישראל התפקדו לבך מבניימן ארבע מאות אלף איש שלף חרב כל זה איש מלחמה ¹⁸ ויקמו ויעלו בית אל ויאלו באליהם בני ישראל ¹⁹ ויאמר יודה יהודה בתחלת מלחמה ריאמר בני ישראל מי יעלה לנו בתחלת מלחמה עם בני בנימן ויאמר יהודה יהודה בתחלת ¹⁹ ויקמו בני ישראל בבקר ויתנו על הנבעתא ²⁰ ויצא איש ישראל למלחמה עם בניימן ויערכו אתם איש ישראל מלחמה אל הנבעתא ²¹ ויצאו בני בנימן מן הנבעתא רישחותו בישראל ביום ההוא שניים ועשרים אלף איש--ארציה ²² ויתחזק העם איש ישראל ויספו לעדרם מלchnerה במקום אשר ערכו שם ביום הראשון ²³ ויעלו בני ישראל ויבכו לפני יהוה עד הערב ויאלו ביהוה לאמר האוסף לנשtl למלחמה עם בני בנימןachi ויאמר יהוה עליו אליו ²⁴ ויקרכו בני ישראל אל בני בנימן ביום השני ²⁵ ויצא בניימן לקראתם מן הנבעתא ביום השני רישחותו בני ישראל עוד שמנת עשר אלף איש ארציה כל אלה שלפי חרב ²⁶ ויעלו כל בני ישראל וכל העם ויבאו בית אל ייבכו וישבו שם לפני יהוה ויצומו ביום ההוא עד הערב ויעלו עלות ושלמים לפני יהוה ²⁷ ויאלו בני ישראל ביהוה ושם ארון ברית האלים ביום ההם ²⁸ ופינחס בן אלעזר בן אהרן עמד לפני בימיים ההם לאמר האוסף עוד לצאת למלחמה עם בני

הבקר ותפל פתח בית האיש אשר אדרונה שם--עד האור ²⁷ ויקם אדרניה בבקר ויפתח דלתות הבית ויצא לכת לדרך ותנה האשה פילגשו נפלת פתח הבית וידיה על הסף ²⁸ ויאמר אליה קומי ונלכה ואין ענה ויקחה על החמור ויקם האיש וילך למקומו ²⁹ ויבא אל ביתו ויקח את המאכלת ויזוק בפילגשו ויתחיה לעצמיה לשנים עשר נתחים ווישלהה בכל גבול ישראל ³⁰ והיה כל הראה ואמר לא נהיתה נראתה כזות לימים עלהות בני ישראל מארץ ולא נראתה כזות לימים עלהות בני ישראל עצו ודברו מצרים עד היום הזה שימו לכם עליה עצו ודברו **20** ויצא כל בני ישראל ותקהל העדרה כאיש אחד למדן ועד באר שבע וארץ הגלעד--אל יהוה המזפה ² ויתיצבו פנות כל העם כל שבטי ישראל--בקהיל עם האלים ארבע מאות אלף איש רגלי שלף חרב ³ וישמעו בני בנימן כי עלו בני ישראל המזפה ויאמרו בני ישראל דברו איך נהיתה הרעה הזאת ⁴ ויען האיש הלווי איש האשה הנרצחה--ויאמר הנבעתא אשר לבניימן באותו אני ופילגשי ללו ⁵ ויקמו עלי בעלי הנבעתא ויסבו עלי את הבית לילה אותו דמו להרנו ואת פילגשי ענו ותמת ⁶ ואחיז בפילגשי ואנחתה ואשלחה בכל שדה נחלת ישראל כי עשו זמה ונבללה בישראל ⁷ הנה כלכם בני ישראל--הבו לכם דבר ועזה הלים ⁸ ויקם כל העם כאיש אחד לאמר לא נלך איש לאלהו ולא נסור איש לביתו ⁹ ועתה--זה הדבר אשר נעשה לנבעתא עליה בגורל ¹⁰ ולקחנו עשרה אנשים למאה לכל שבטי ישראל ומאה לאף ¹¹ ונבעתא נבללה אשר עשה בישראל ¹² ואף לרביבה לחתת צדה לעם--לעשות לבואם ויאסף כל איש ישראל אל העיר כאיש אחד חברים ¹² ווישלחו שבטי ישראל אנשים בכל שבטי בנימן ¹³ לאמר מה הרעה הזאת אשר נהיתה בכם ¹³ ועתה

בנימן אחוי אם אחדל ויאמר יהוה עלו כי מהר אתנו את כל אלה אנשי חיל 45 ויפנו וינסו המדברה אל בירך 29 וישם ישראל אל ארבים אל הגבעה סביב סלע הרמן ויעללו בו במלות המשת אלפים איש וידבקו אחורי עד נдум ויכו ממוני אלפיים איש 46 ויעלו בני ישראל אל בני בנימן ביום השלישי ויערכו אל הגבעה כפעם בפעם 31 ויצאו בני בנימן ויהי כל הנפלים מבנים עשרים וחמשה אלף איש שלף הרבה- ביום הואאת כל אלה אנשי חיל 47 ויפנו וינסו המדברה אל סלע הרמן שיש מאות איש אל ואחת נבעתא בשדה כשלשים איש בישראל 32 ויאמרו בני בנימן נגפים הם לפנינו כבראשנה ובמי ישראל אמרו נסוה ונתקנו מהן העיר אל המסלות בהמה עד כל הנמצאים כל הערים הנמצאות שלו 33 וככל איש ישראל קמו ממקומו ויערכו בבעל חמר באש

21 ואיש ישראל נשבע במצפה לאמר איש ממן לא יתן בתו לבניין לאשה ² ויבא העם בית אל וישבו שם עד הערב לפני האללים וישאו קולם ויבכו בכינור ³ ויאמרו --למה יהוה אלוהי ישראל היה זה אתם ישראל להפקד היום מישראל שבט אחד ⁴ ויהי ממחתרת וישכימו העם ויבנו שם מזבח ויעלו עלות ושלמים ⁵ ויאמרו בני ישראל מי אשר לא עלה בקהל מכל שבטי ישראל אל יהוה כי השבועה הנדרלה היה לא אשר לא עלה אל יהוה המצפה לאמר --מות יומת ⁶ וויחמו בני ישראל אל בניין אותו ויאמרו ננדע היום שבט אחד מישראל מה נעשה להם לנוראים לנשים ואנחנו נשבענו ⁷ כי יהוה לבתיהם תחתם מבנותינו לנשים ⁸ ויאמרו --מי אחד משבטי ישראל אשר לא עלה אל יהוה המצפה והנה לא בא איש אל המחנה מיביש גלעד -- אל הקהל ⁹ ויתפרק העם והנה אין שם איש מושבי יבש גלעד ¹⁰ וישלחו שם העדה שנים עשר אלף איש -- מבני החיל ויצזו אותם לאמר לך והכיתם את יושבי יבש גלעד לפוי חרב והנשים והתפ ¹¹ וזה הדבר אשר תעשו כל זכר וככל אלה ידעת משכוב זכר -- תחרימו ¹² וימצאו מושבי יבש גלעד ארבע

בנימין אמי אחדל ויאמר יהוה עליך כי מחר אהנו בידך ²⁹ וישם ישראל אל ארבים אל הנבעה סביבה ויעלו בני ישראל אל בני בנימין ביום השלישי ויערכו אל הנבעה כפעם בפעם ³¹ ויצאו בני בנימין לקרת העם הנתקנו מן העיר ויחלו להכוה מהעם חללים כפעם בפעם במלות אשר עלה בית אל ואחת נבעה בשדה כשלשים איש בישראל ³² ויאמרו בני בנימין נפחים הם לפניינו כבראשנה ובני ישראל אמרו נסעה ונתקנו מן העיר אל המסלות ³³ וכל איש ישראל קמו ממקומו ויערכו בבעל תמר וארב ישראל מניה ממקומו ממערה נבע ³⁴ ויבאו מנגד לנבעה עשרה אלף איש בחור מכל ישראל ומהמלחמה כבדה והם לא ידעו כי נגעה עליהם הרעה ³⁵ יונת יהוד את בנימין לפני ישראל וישחוו בני ישראל בבניין ביום ההוא עשרים וחמשה אלף ומאה איש כל אלה שלף חרב ³⁶ ויראו בני בנימין כי נגפו ויתנו איש ישראל מקום לבניין כי בטהו אל הארב אשר שמו אל הנבעה ³⁷ והארב החישו ויפשטו אל הנבעה וימשך הארב ויד את כל העיר לפי חרב ³⁸ והמועד הוה לאיש ישראל--עם הארב הרב להעלותם משאת העשן מן העיר ³⁹ ויהפוך איש ישראל במלחמה ובנימין החל להכוה חללים באיש ישראל כשלשים איש--כי אמרו אך נגוף נגף הוא לפנינו כמלחמה הראשנה ⁴⁰ והמשאת החלה לעלות מן העיר--עמדו עשן ויפנו בניין אחורי והנה עליה כליל העיר השמימה ⁴¹ ואיש ישראל הפק ויבח אל איש בנימין כי ראה כי נגעה עליו הרעה ⁴² ויפנו לפני איש ישראל אל דרך המדבר והמלחמה הדריבקתהו ואשר מהערדים משחיתים אותו בתוכו ⁴³ כתרו את בנימין הדריפה מנוחה הדריכתו עד נכח הנבעה מזורה שמש ⁴⁴ ויפלו מבניין שמנה עשר אלף איש

מאות נערה בתולה אשר לא ירעה איש למשכבר זכר
ויבאו אותם אל המחנה שלה אשר בארץ כנען ¹³
וישלחו כל העדה וידברו אל בני בניימן אשר בסלע
רמן ויקראו להם שלום ¹⁴ ווישב בניימן בעת ההיא
ויתנו להם הנשים אשר היו מונשי יבש גלעד ולא
מצאו להם כן ¹⁵ והם נחם לבניימן כי עשה יהוה
פרץ בשבטי ישראל ¹⁶ ויאמרו זקני העדה מה נעשה
לנותרים לנשים כי נשמדה מבניימן אשה ¹⁷ ויאמרו
ירשת פליטה לבניימן ולא ימחה שבט מישראל
18 ואנחנו לא נוכל לחתת להם נשים-- מבנותינו כי
נשבעו בני ישראל לאמר אדור נתן אשה לבניימן
ויאמרו הנה חן יהוה בשלו מימים ימימה אשר
מצפונה לבית אל מזרחה השמש למסלה העלה
מבית אל שכמה-- ומגנב ללבונה ²⁰ ויצו (ויצו) את
בני בניימן לאמר לכו וארכבתם בכרמים ²¹ וראיתם
והנה אם יצאו בנות שילו לחול במלחו ויצאתם
מן הכרמים וחטפתם לכם איש אשתו מבנות שילו
והלכתם ארץ בניימן ²² והיה כי יבוא אבותם או
אחיהם לרוב (לריב) אלינו ואמרנו אליהם חנוינו
אתם-- כי לא לקחנו איש אשתו במלחמה כי לא אתם
נתם להם כת האשמו ²³ ויעשו כן בני בניימן וישאו
נשים למספרם מן המחלות אשר גלו וילכו וישובו
אל נחלתם ויבנו את הערים וישבו בהם ²⁴ ויתהלו
משם בני ישראל בעת ההיא איש לשבטו ולמשפחו
ויצאו משם איש לנחלתו ²⁵ בימים ההם אין מלך
בישראל אל איש הישר בעיניו עשה

בישראל איש הימש בעיניו יעשה

שמואל א

האשה לדרך ותאכל ופניה לא היו לה עוד ¹⁹ ושיכמו בAKER וישתחוו לפני יהוה וישבו ויבאו אל בITEM הרמתה וידע אלקנה את תהא אשתו ויזכרה יהוה ²⁰ ויהי לתקפות הימים ותחר תהא ותלד בן ותקרא את שמו שמואל כי מיהוה שאלתיו ²¹ ויעל האיש אלקנה וככל ביתו לזבח ליהוה את זבח הימים ואת נדרו ²² ותחנה לא עלתה כי אמרה לאישה עד יגמר הנער והבאתיו ונראה את פנו יהוה וישב שם עד עולם ²³ ויאמר לה אלקנה אישת עשי הטוב בעיניך שבי עד נמלך אותו- אך יקס יהוה את דברו ותשב האשה ותינק את בנה עד גמליה אותו ²⁴ ותעלחו עמה יין ותבאחו בית יהוה שלו והנער נער ²⁵ ויזחטו את הפר ויבאו את הנער אל עלי ²⁶ ותאמר כי אדרני חי ונשך אדרני אני האשה הנצבח עמכת בוה להחפלו אל יהוה ²⁷ אל הנער הזה התפלתתי ויתן יהוה לי את שאלתי אשר שאלתי מעמו ²⁸ ונם א נכי השאלתחו ליהוה כל הימים אשר היה הוא שאל ליהוה וישתחוו שם ליהוה

2 ותתפלל תהא ותאמר עלי לבי ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פי על אויבי כי שמחתי בישועתך ² אין קדוש כיוהה כי אין בליך ואין צור כאלהינו ³ אל תרבו תדרבו גבבה גבבה יצא עתק מפיקם כי אל דעתה יהוה ולא (ולו) נחכנו עלילות ⁴ קשת נברים חתים ונכשלים אورو חיל ⁵ שבעים בלחם נשכרו ורבעים חדרו עד עקרה ילדה שבעה ורבת בניהם אמללה ⁶ יהוה מימות ומוחיה מוריד שאל ויעל ⁷ יהוה מורייש ומעשיר משפיל אף מרוםם ⁸ מקים מעפר דל מאשפת ירים אביוון להושיב עם נדיבים וכסא כבוד ייחלם כי ליהוה מצקי ארץ וישת עליהם תבל ⁹ רגלי חסידיו ישמור ורשעים בחשך מעמו ¹⁸ ותאמר תמצא שפחתך חן בעיניך ותליך

1 ויהי איש אחד מן הרים צופים- מהר אפרים ושמו אלקנה בן ירחים בן אליהו בן תחוי בן צוף- אפרתי ² ולו שני נשים- שם אחת תהא ושם השנית פננה ויהי לפננה ילדים ותחנה אין ילדים ³ ועלה האיש ההוא מעיריו מימים ימים להשתחו ולזבח ליהוה צבאות בשלה ושם שני בני עלי חפני ובנחס כהנים ליהוה ⁴ ויהי היום ויזבח אלקנה ונתן לפננה אשתו ולכל בניה ובנייה- מנות ⁵ ותחנה יtan מנה אחת אפים כי את תהא אהב ויהו סגר רחמה ⁶ וכעסתה צרחה גם כעס בעבור הרעמה כי סגר יהוה בעד רחמה ⁷ וכן יעשה שנה בשנה מדי עלתה בבית יהוה- כן תכעסנה ותבכחה ולא תأكل ⁸ ויאמר לה אלקנה אישת מה תבכי ולמה לא תأكلו ולמה ירע לבך הלו א נכי טוב לך מעשרה בנים ⁹ ותוקם תהא אחריו אכללה בשלה ואחריו שתה ועלי הכהן ישב על הכסא על מזוזת היכל יהוה ¹⁰ והוא מרת נפש ותתפלל על יהוה ובכחה תבכחה ¹¹ ותדר נדר ותאמר יהוה צבאות אם ראה תראה בעני אמתך וזכרני ולא תשכח את אמתך ונתחה לאמותך ורע אנשים- ונתחיו ליהוה כל ימי חייו ומורה לא יעלה על ראשו ¹² ויהיה כי הרבתה להתפלל לפני יהוה ועל שמר את פיה ¹³ ותחנה הוא מדברת על לבה- רק שפתי נעות וקולה לא יسمع וווחשה עלי לשכחה ¹⁴ ויאמר אליה עלי עד מותי תשתכרין הסירוי את ייך מליך ¹⁵ ותען תהא ותאמר לא אדרני אשה קשת רוח א נכי ווין ושכר לא שתיתוי ואשפיך את נפשי לפני יהוה ¹⁶ אל תתן את אמתך לפני בת בליעל כי מרבי שיחיו וכעסיך דברת עדר תהנה ¹⁷ ויען עלי ויאמר לכי לשלים ואלהי ישראל יtan את שליך אשר שאלת

ידמו כי לא בכה יגבר איש ¹⁰ יהוה יחתנו מריבו על
בשמי ירעם--יהוה ידין אפסי ארץ ויתן עוז למלכו
אליהם אל עלי ויאמר אליו כה אמר יהוה הנגלה
גנליתו אל בית אביך בהיותם במצרים לבית פרעה
ובחר אותו מכל שבטי ישראל לוי לכהן לעלות
על מזבחיו להקטיר קטרת לשאת אפרוד לפני ואתנה
לבית אביך את כל אש בני ישראל ²⁹ למה תבעטו
בזבחו ובמנחתי אשר צויתי מעון ותכבד את בניך
מנני להבריאכם מראשית כל מנהת ישראל לעמי
לכן נאם יהוה אלהי ישראל אמרו אמרתי ביהיך
ובית אביך יתהלך לפני עד עולם ועתה נאם יהוה
חלילה לי כי מכבדי אכבד ובוי יקלו ³¹ הנה ימים
באים ונדרתني את זרעך ואת זרע בית אביך--מהיות
זקן ביהיך ³² והבטה צר מעון בכל אשר ישב את
ישראל ולא יהיה זקן ביהיך כל הימים ³³ ואיש לא
אכrichtך לך מעם מזבחיו לכלות את עיניך ולאדריך
את נפשך וכל מרבית ביתך ימותו אנשים ³⁴ זהה לך
האות אשר יבא אל שני בניך--אל חפני ופינחס ביום
אחד ימותו שנייהם ³⁵ והקימתי לי כהן נאמן כאשר
בלבבי ובנפשי יעשה ובנותיו לו בית נאמן והתהלך
לפני מזחיחי כל הימים ³⁶ והיה כל הנורثر ביהיך
יבוא להשתחות לו לאגורה כסף וככר לחם ואמר
ספחני נא אל אחת הכהנות--לאכל פת לחם

3 והנער שמואל משרת את יהוה לפני ודבר
יהוה היה יקר בימים ההם--אין חזון נפרץ ² ויהי
ביום ההוא ועלי שכב במקומו ועינו החלו כהות
לא יכול לדראות ³ ונור אליהם טרם יכבה ושמואל
שכב בהיכל יהוה אשר שם ארון אללה ⁴ ויקרא
יהוה אל שמואל ויאמר הני זורץ אל עלי ויאמר
הני כי קראת לי ויאמר לא קראתי שוב שכב וילך
וישכב ⁶ ויסוף יהוה קרא עוד שמואל ויקם שמואל
וילך אל עלי ויאמר הני כי קראת לי ויאמר לא

ונדר וטوب נם עם יהוה ונם עם אנשים ²⁷ ויבא איש
ירם קרון משיחו ²⁸ וילך אלקנה הרמתה על ביתו
והנער היה משרת את יהוה את פניו עלי הכהן ²⁹ ובני
על בנו בליעל לא ידעו את יהוה ³³ ומשפט הכהנים
את העם--כל איש זבח זבח ובא נער הכהן כבשל
הבשר והמולגן שלוש שנים בידיו ¹⁴ והכהנה בכיר או
ברוד או בקהלת או בפרור--כל אשר יעלה המולגן
יקח הכהן בו ככה יעשה לכל ישראל הבאים שם
בשלה ¹⁵ נם בטרם יקטרון את החלב ובא נער הכהן
ואמר לאיש הזבח תנוה בשר לצלות לכהן ולא יקח
מןך בשר מבשל כי אם חי ¹⁶ ויאמר אליו האיש
קטר יקטרון ביום החלב וזכה לך כאשר האוה
נפשך ואמר לו (לא) כי עתה תנתן--ואם לא לקחתי
בחזקה ¹⁷ ותה חטאת הנערדים נדולה מאר את פניו
יהוה כי נאצנו האנשים את מנהת יהוה ¹⁸ ושמואל
משרת את פניו יהוה נער חנור אפוד בד ¹⁹ ומעליל קטן
תעשה לו אמו והעלתה לו מימים ימייה--בעלotta
את אישת זבח את זבח הימים ²⁰ וברך עלי את
אלקנה ואת אשתו ואמר ישם יהוה לך זרע מן האשה
הזאת תחת השאלה אשר שאל ליהוה והלכו למקומו
כפי פקד יהוה את חנה ותהר ותלד שלשה בנים
ושתי בנותו וינדרל הנער שמואל עם יהוה ²² ועלי זקן
מאר ושמע את כל אשר יעשן בנוו לכל ישראל ואת
אשר ישכון את הנשים הצבאותفتح האל מועד ²³
ויאמר להם למה תעשון בדברים האלה אשר א נכי
שמע את דבריכם רעים מאת כל העם אלה ²⁴ אל
בני כי לא טובה השמעה אשר א נכי שמע מעברים
עם יהוה ²⁵ אם יחתא איש לאיש ופללו אליהם ואם
לייהוה יחתא איש מי יתפלל לו ולא ישמעו לקהל
א ביהם כי חפץ יהוה להמיתם ²⁶ והנער שמואל הילך

העם אל המנהה ויאמרו זקני ישראל למה נגנו
יהוה היום לפני פלשתים נקחה אלינו משלחת את
ארון ברית יהוה ויבא בקרבנו וישענו מך איבינו⁴
וישלח חעם שלח וישא משם את ארון ברית יהוה
צבאות ישב הכרבים ושם שני בני עלי עם ארון
ברית האלים-חפני ופינחס זיווה כבוארון ברית
יהוה אל המנהה וירעו כל ישראל תרואה גדולה
ותהם הארץ⁶ וישמעו פלשתים את קול התרועה
ויאמרו מה קול התרועה הנדולה הזאת במנחה
העברים יודע-כי ארון יהוה בא אל המנהה ויראו
הפלשתים-כי אמרו בא אליהם אל המנהה ויאמרו
אוינו כי לא היה כזאת אתמול שלשים⁸ אוינו לנו-
מי יצילנו מיר האלים האדרים האלה אלה הם
האלים המכימים את מצרים בכל מכה--במדבר⁹
החזקוק והיו לאנשים פלשתים-פָּנָן חבדו לעברים
אשר עבדו לכם והייתם לאנשים ונלחמותם¹⁰
וילחמו פלשתים וינפָּנָן ישראל וונסו איש לאהלו
ותהי המכה גדולה מאר ויפל מישראל שלשים אלף
רגלייך וארון אליהם נלקח ושמי בני עלי מהו חפני
ופינחס¹² וירץ איש בנימן מהמערכה ויבא שלח
ביום ההוא ומדיו קרעים ואדמה על ראשו¹³ ויבוא
ותהה עלי ישב על הכסאיך (ד) דרך מצפה-כי
היה ליבו חרד על ארון האלים והאיש בא להגין
בעיר ותזעך כל העיר¹⁴ וישמע עלי את קול הצעקה
ויאמר מה קול ההמון הזה והאיש מהר ויבא וינגד
עליכם¹⁵ ועליכם בן תשעים ושמנה שנה ועינוי קמה ולא
יכול לראות¹⁶ ויאמר האיש אל עלי אנכי הבא ממן
המערכה ואני מן המערכה נסתי היום ויאמר מה
היה הדבר בני¹⁷ וויען המبشر ויאמר נס ישראל
לפניהם ועם מגפה גדולה היהת בעם וגם שני
בני מתו חפני ופינחס וארון האלים נלקחה¹⁸ ויבא

קרأتي בני שוב שכב 7 ושמואל טרם ידע את יהוה
טרם נגלה אליו דבר יהוה 8 ויסוף יהוה קרא שמואל
בשלשת ויקם וילך אל עלי ויאמר הני כי קראת לי
ויבן עלי כי יהוה קרא לנו⁹ ויאמר עלי לשמו אל
לך שכב והיה אם יקרא אליך ואמרת דבר יהוה כי
שמע עבדך וילך שמואל וישכב במקומו¹⁰ ויבא
יהוה ויתיצב ויקרא כפעם בפעם שמו אל שמואל
ויאמר שמואל דבר כי שמע עבדך בו ויאמר יהוה
אל שמואל הנה אנכי עשה דבר בישראל אשר כל
שמעו--תצלינה שני אוניו¹¹ ביום ההוא אקים אל
עלי את כל אשר דברת אל ביתו--החל וכלה¹³
והנדתי לו כי שפט אני את ביתו עד עולם--בעון
אשר ידע כי מקללים להם בנין ולא כהה בם¹⁴
ולכן נשבעתי לבית עלי אם יתכפר עון בית עלי
ובבח ובמנחה--עד עולם¹⁵ וישכב שמואל עד הבקר
ויפתח את דלתות בית יהוה ושמואל ירא מהגין את
המראה אל עלי¹⁶ ויקרא עלי את שמואל ויאמר
שמואל בני ויאמר התני¹⁷ ויאמר מה הדבר אשר
דבר אליך--אל נא תכחיד מני דבר מכל הדבר אשר
וכה ויסוף אם תכחיד מני דבר מכל הדבר אשר
דבר אליך¹⁸ וינגד לו שמואל את כל הדברים ולא
אחד ממוני ויאמר--יהוה הוא הטוב בעינו יעשה¹⁹
וינגד שמואל ויהוה היה עמו ולא הפיל מכל דבריו
ארצה²⁰ וידע כל ישראל מדן ועד באר שבע כי
נאמן שמואל לנביא ליהוה²¹ ויסוף יהוה להראה
בשלחה כי גנלה יהוה אל שמואל בשלו בדבר יהוה
4 ויהי דבר שמואל לכל ישראל ויצא ישראל
לקראת פלשתים למלחמה ויחנו על האבן העוזר
ופלשתים חנו באפק² ויערכו פלשתים לקראת
ישראל ותטש המלחמה וינפָּנָן ישראל לפני פלשתים
ויכו במערכה בשדה כארבעת אלףים איש³ ויבא

והי כהזכירו את ארון האלים ויפל' מעל הכסא אהרנית بعد ייד השער ותשבר מפרקתו וימת-כי ז肯 האיש וככבר והוא שפט את ישראל ארבעים שנה ¹⁹ וככלתו אשת פינחס הרה ללת ותשמע את השמועה אל הלך ארון האלים ומת חמיה ואישה ותכרע ולד כינחפו עליה צדקה ²⁰ וכעת מותה ותדרבנה הנצבות עליה אל תיראי כי בן ילדה ולא ענתה ולא שתה לבה ²¹ ותקרא לנער איכבוד לאמר נלה כבוד מישראל אל הלך ארון האלים ואל חמיה ואישה ²² ותאמר נלה כבוד מישראל כי נלך ארון האלים

(בתרים) ותעל שותה העיר השמיים

6 ויהי ארון יהוה בשדה פלשתים שבעה חדשים ויקראו פלשתים לכהנים ולקסמים לאמר מה נעשה לארון יהוה הודיענו במה נשלחנו למקוםו ² ויאמרו אם משלחים את ארון אלהי ישראל אל

תשלו אותו ריקם-כי חשב תшибו לו אשם או תרפאנו ונודע לכם למה לא תסור ידו מכם ⁴ ויאמרו מה

האשם אשר נשב לו ויאמרו מספר סרני פלשתים חמשה עפלי (טהרי) זהב וחמשה עכברי זהב חמשה עפלי (טהרי) זהב וחמשה עכברי זהב כי מגפה אחת לכלם ולסרכנים ⁵ ועשותם צלמי עפליכם (טהרכם) וצלמי עכבריכם המשחיתם

את הארץ ונתחם לאלהי ישראל כבוד אولي יקל את ידו מעלייכם ומעל אליהם ומעל ארצכם ⁶ ולמה

תכבדו את לבבכם כאשר כבדו מצרים ופרעה את לכם הלוא כאשר התעלל בהם וישלחום וילכו ⁷ ועתה קחו ועשו עגלת חדשה אחת ושתי פרות עלות אשר לא עליה עלייהם על ואסרתם את הפרות בעגלת

והשיכתם בנים מאחריהם הביתה ⁸ ולקחתם את ארון יהוה ונתחם אותו אל העגלת ואת כל הזהב אשר השבתם לו אשם תשים בארכו מצדו ושלחם אותו והלך ⁹ וראיתם אם דרך נבולה עלה בית שמש-

הוא עשה לנו את הרעה הנדוללה זאת ואם לא יודענו כי לא ידו נגעה בנו-מרקחה הוא היה לנו ¹⁰ ויעשו האנשים כן ויקחו שני פרות עלות ויאסרו בעגלת ואת בנים כלו בביה ⁹ וישמו את ארון

האלים עקרון ויזעקו העקרנים לאמר הסבו אליו אהרנית בעידן השער ותשבר מפרקתו וימת-כי ז肯 האיש וככבר והוא שפט את ישראל ארבעים שנה ¹⁹ וככלתו אשת פינחס הרה ללת ותשמע את השמועה אל הלך ארון האלים ומת חמיה ואישה ותכרע ולד כינחפו עליה צדקה ²⁰ וכעת מותה ותדרבנה הנצבות עליה אל תיראי כי בן ילדה ולא ענתה ולא שתה לבה ²¹ ותקרא לנער איכבוד לאמר נלה כבוד מישראל אל הלך ארון האלים ואל חמיה ואישה ²² ותאמר נלה כבוד מישראל כי נלך ארון האלים

5 ופלשתים לקחו את ארון האלים ויבאו מאבן העז אשדרודה ² ויקחו פלשתים את ארון האלים ויבאו אותו בית דגון ויצינו אותו אצל דגון וישכמו אשדרודים ממחרת ותנה דגון נפל לפני ארצה לפניהם יהוה ויקחו את דגון וישבו אותו לפניהם ⁴ וישכמו בברק ממחרת ותנה דגון ושתי כפות ידיו כרתות אל המפתח--ך דגון נשר עלי ⁵ על כן לא ידרכו כהני דגון וכל הבאים בית דגון על מפתח האשדרודים וישם וירק אתם בעפליים (בתרים) את אשדרוד ואת נבולה ⁷ ויראו אנשי אשדרוד כי אין ידו עלינו ועל דגון אלהינו ⁸ וישלחו ויאסרו את כל סרני פלשתים אליהם ויאמרו מה נעשה לארון אלהי ישראל ויאמרו נת יסב ארון אלהי ישראל ויסבו את ארון אלהי ישראל ⁹ ויהי אחרי הסבו אותו ותהי יד יהוה בעיר מהומה גדולה מאד וירק את אנשי העיר מקטן ועד גדול וישתרו להם עפליים (טהרכם) ¹⁰ וישלחו את ארון האלים עקרון ויהי כבוא ארון

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֶת הַעֲגָלָה וְאֶת עַכְבָּרִי הַזֹּהָב וְאֶת
 צְלָמֵי טָהָרִים ¹² וְוִשְׁרָנָה הַפְּרוּתָה בְּדֶרֶךְ עַל דָּרְךְ
 בֵּית שְׁמַשׁ בְּמִסְלָה אֶחָת הַלְּכָו הַלְּקָדָשׁ וְגַעַו וְלֹא סָרוּ
 יְמִין וְשָׁמָאל וְסָרְנִי פְּלַשְׁתִּים הַלְּכִים אַחֲרֵיכֶם עַד
 גְּבוּל בֵּית שְׁמַשׁ ¹³ וּבֵית שְׁמַשׁ קַצְדִּים קַצְרִיר חַטִּים
 בְּעַמְקָם וַיָּשָׂא אֶת עַנִּיהָם וַיַּרְא אֶת הָעָרָן וַיִּשְׁמַחְוּ
 לְרֹאשׁ ¹⁴ וְהַעֲגָלָה בָּאָה אֶל שְׂדָה יְהוָה וַיּוֹשַׁבּוּ בֵּית הַשְּׁמִינִי
 וְהַעֲמֵד שֵׁם וְשֵׁם אָבִן גְּדוּלָה וַיַּקְרְבּוּ אֶת עַצְיָה הַעֲגָלָה
 וְאֶת הַפְּרוּתָה הַעֲלָוָה לִיהוָה ¹⁵ וְהַלְּכָו אֶל שְׂדָה לִיהוָה
 אֶל יְהוָה ¹⁶ וַיַּקְבְּצוּ הַמִּצְפָּתָה וַיִּשְׁאֲבוּ מִים וַיִּשְׁפְּכוּ
 לִפְנֵי יְהוָה וַיַּצְמֹנוּ בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמְרוּ שֵׁם חַטָּאנוּ
 לִיהוָה וַיִּשְׁפְּט שְׁמָואֵל אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְפָּה ¹⁷
 וַיִּשְׁמַעְוּ פְּלַשְׁתִּים כִּי הַתְּקִבְצָו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַמִּצְפָּתָה
 וַיַּעַלְוּ סָרְנִי פְּלַשְׁתִּים אֶל יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמַעְוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיַּרְאוּ מִפְנֵי פְּלַשְׁתִּים ¹⁸ וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל שְׁמָואֵל
 אֶל תְּחִרְשָׁ מִמְּנִי מַזְעֵק אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וַיַּעֲשֻׂנוּ מִיד
 פְּלַשְׁתִּים ¹⁹ וַיִּקְחֵ שְׁמָואֵל טְלָה חַלְבָּ אֶחָד וַיַּעֲלֵה
 (יְעַלְלָה) עַולָּה כְּלִיל לִיהוָה וַיַּעֲקֵק שְׁמָואֵל אֶל יְהוָה
 בְּעַד יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲנֵה יְהוָה ²⁰ וַיְהִי שְׁמָואֵל מַעַלָּה
 הַעֲלָה וְפְלַשְׁתִּים נָגְשׁוּ לִמְלחָמָה בִּיְשָׂרָאֵל וַיַּרְעֵם
 יְהוָה בְּקֹול גְּדוּלָה בַּיּוֹם הַהוּא עַל פְּלַשְׁתִּים וַיַּהַמֵּם
 וַיַּנְגְּפֵנוּ לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל ²¹ וַיַּצְאֵו אֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל מִן הַמִּצְפָּה
 וַיַּרְדְּפּוּ אֶת פְּלַשְׁתִּים וַיַּכְסְּם עַד מִתְחַת לְבִתְּ כָּר ²²
 וַיִּקְחֵ שְׁמָואֵל אָבִן וַיִּשְׁמַשׁ בֵּין הַמִּצְפָּה וּבֵין הַשָּׁנָה
 וַיִּקְרְאֵ אֶת שְׁמָה אָבִן הַעֲזָר וַיֹּאמֶר עַד הַנָּהָעָזָר
 יְהוָה ²³ וַיַּכְנְעֵנוּ הַפְּלַשְׁתִּים וְלֹא יִסְפּוּ עוֹד לְבָאָגְבּוֹל
 יִשְׂרָאֵל וְתַחַי יְדֵי יְהוָה בְּפְלַשְׁתִּים כָּל יְמֵי שְׁמָואֵל ²⁴
 וְתַשְׁבַּנְהָה עָרִים אֲשֶׁר לְקַחְוּ פְּלַשְׁתִּים מִתְּאַיִלְיָה
 לִיְשָׂרָאֵל מַעֲקָרָוּ וְעַד גַּת וְאֶת גְּבוּלֵן הַצִּיל יִשְׂרָאֵל
 מִיד פְּלַשְׁתִּים וַיְהִי שְׁלֹמָם בֵּין יִשְׂרָאֵל וּבֵין הַאֲמָרִי ²⁵
 וַיִּשְׁפְּט שְׁמָואֵל אֶת יִשְׂרָאֵל כָּל יְמֵי חִיּוֹ ²⁶ וְהַלְּךְ מִדְיָה
 שָׁנָה וְסָכֵב בֵּית אֶל וְהַגְּלָל וְהַמִּצְפָּה וַיִּשְׁפְּט אֶת
 יִשְׂרָאֵל--אֶת כָּל הַמִּקְומּוֹת הָאַלְהָה ²⁷ וְתַשְׁבַּתְהוּ הַרְמָתָה
 כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי יְהוָה ²⁸ וַיֹּאמֶר שְׁמָואֵל אֶל כָּל

7 וַיָּבֹא אֲנָשֵׁי קָרִית יִעַרְיוֹם וַיַּעַלְוּ אֶת אָרְוֹן יְהוָה
 וַיָּבֹא אֶת אָל בֵּית אַבְינְדָב בְּגַבְעָה וְאֶת אַלְעֹזֶר בֶּן
 קָדְשׁוּ לְשִׁמְרָת אָרְוֹן יְהוָה ² וַיְהִי מִיּוֹם שְׁבַת הָאָרְוֹן
 בְּקָרִית יִעַרְיוֹם וַיָּרַב הַיָּמִים וַיָּהִי עַשְׁרִים שָׁנָה וַיָּנָה
 כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי יְהוָה ³ וַיֹּאמֶר שְׁמָואֵל אֶל כָּל

ליהוה

ויאמרו לא כי אם מלך יהיה עליו ²⁰ והיוינו גם אנחנו ככל הגנים ושבטו מלבנו ויצא לפניו נלחם את מלחתנו ²¹ וישמע שמו אל אה כל דברי העם וידברם באוני יהוה ²² ויאמר יהוה אל שמו אל שמע בקולם והמלכת להם מלך ויאמר שמו אל אנשי ישראל לכלו איש לעירו

9 יהי איש מבן ימין (מבניין) ושמו קיש בן אביאל בן צדור בן בכורת בן אפיק-בן איש ימי נבור חיל ² ולו היה בן ושמו שאול בחור וטוב ואין איש מבני ישראל טוב ממנו משכמו ומעלה נבה מכל העם ³ ותאבדנה האתנות לkish אבי שאול ויאמר קיש אל שאול בנו קח נא אתך את אחד מהנערים ויקום לך בקש את האתנת ⁴ ויעבר בהר אפרים ויעבר בארץ שלשה ולא מצאו ⁵ חמה בא בארץ ואין יעבר בארץ ימי ולא מצאו ⁶ חמה בא בארץ צוף ושאל אל אמר לנערו אשר עמו לכה ונשובה-פניחدل אבי מן האתנות ודאג לנו ⁶ ויאמר לנו את נא איש אלהים בעיר הזאת והאיש נכבד כל אשר ידבר בוא יבוא עתה נלכה שם-אולי יגיד לנו את דרכנו אשר הלכנו עלייה ⁷ ויאמר שאול לנערו והנה נלך ומה נביא לאיש-כי הלחם אזל מכלינו ותשורה אין להביא לאיש האלים מה אנחנו ⁸ יוסף הנער לענות את שאל ויאמר הנה נמצא בידך רבע שקל כסף ונתתי לאיש האלים והגיד לנו את דרכנו ⁹ לפנים בישראל כה אמר איש בלכתו לדרוש אליהם לכלו ונלכה עד הראה כי לביא היום יקרה לפנים הראה ¹⁰ ויאמר שאל לנערו טוב ברך לך נלכה וילכו אל העיר אשר שם איש האלים ¹¹ חמה עליים במעלה העיר והמה מצאו נערות יצאות לשאב מים ויאמרו להן היש בזה הראה ¹² ותענינה אותם ותאמנה יש הנה לפני מהר עתה ביום ההוא ¹³ ויאמרו העם לשמע בקול שמו אל

כى שם ביתו ושם שפט את ישראל ויבן שם מזבח ליהוה **8** ויהי כאשר זקן שמו אל וישם את בניו שפטים לישראל ² ויהי שם בנו הבכור יואל ושם משנהו אביה-שפטים בבאר שבע ³ ולא הלו בנו בדרכו כל זקן ישראל ויבאו אל שמו אל הרמתה ⁵ ויאמרו אלו הנה אתה זקן ובניך לא הלו בדרכיך עתה שימה לנו מלך לשפטנו-ככל הגנים ⁶ וירע הדבר בעני שמו אל כאשר אמרו תנה לנו מלך לשפטנו ויתפלל שמו אל יהוה ⁷ ויאמר יהוה אל שמו אל שמע בקול העם לכל אשר יאמרו אליו כי לא אתך מאסו כי עת מאסו מלך עליהם ⁸ ככל המעשים אשר עשו מיום העלהו אותם מצרים ועד היום הזה ויעזבנוי ויעבדו אלהים אחרים-כון מה עשים נם לך ⁹ ועתה שמע בקולם אך כי העד תעיד בהם והגדת להם משפט המלך אשר מלך עליהם ¹⁰ ויאמר שמו אל את כל דברי יהוה אל העם השאלים מהו מלך ¹¹ זה יהוה משפט המלך אשר מלך עלייכם את בנים יקח ושם לו במרכבותו ובפרשו ורצו לפני מרכבותו ¹² ולשם לו שדי אלף ושרדי חמשים ולחרש חרישו ולקוצר קצירו ולעשות כל מלחמותו וכלי רכבו ¹³ ואת בנותיכם יקח לרקחות ולטבחות ולאפות ¹⁴ ואת שdotותיכם ואת כרמים וזיתים הטובים-יקח ונתן לעבדיו ¹⁵ וזרעים וכרמים ישר ונתן לסריסיו ולבבדיו ¹⁶ ואת עבדיכם ואת שבחותיכם ואת בחורייכם הטובים ואת חמוריכם-יקח ועשה למלאתו ¹⁷ צאניכם ישר ואתם תהיו לו לעבדים ¹⁸ וועתקתם ביום ההוא לפני מליככם אשר בחרתם לכם ולא יענה יהוה אתכם ביום ההוא ¹⁹ ויאמרו העם לשמע בקול שמו אל

וашלחך ויקם שאל ויצאו שנייהם הוא ושמואל--
הוחזח ²⁷ מהה יורדים בקצתה העיר ושמואל אמר
אל שאל אמר לנער ויעבר לפניו ויעבר ואתה עמד
כיום ואשミニיך את דבר אלוהים

10 ויה שמואל את פך השמן ויצק על ראשו-
וישקחו ויאמר--הלוּא כי משח יהוה על נחלתו
לנגיד ² בלבתך היום מעמידו ומצאת שני אנשים
עם קברת רחל בנבול בינוין בצלחה ואמרו אליך
נמצאו האתנות אשר הילכת לבקש והנה נטש אביך
את דברי האתנות וראג לכם לאמר מה אעשה לבני
ז' וחלפת שם והלאה ובאת עד אלון תבור ומציאך
שם שלשה אנשים עליים אל האלדים בית אל אחד
נשא שלשה נדיים ואחד נשא שלשת ככרות לחם
ואחד נשא נבל ³ יין ושאלו לך לשлом ונתנו לך שתי
לחם ולקחת מידם ⁵ אחר כן תבוא נבעת האלדים
אשר שם נצבי פלשתים ויהי כבך שם העיר ופנעת
חבל נבאים ירדים מהבמה ולפניהם נבל ותף וחליל
וכנור והמה מתנבים ⁶ וצלהה عليك רוח יהוה
והתנביית עמוס ונחפכת לאיש אחר וזהה כי תבאינה
(תבאינה) האתות האלה-- לך עשה לך אשר תמציא
ירך כי האלדים עמק ⁸ וירדת לפני הגליל והנה
אני ירד אליך להעלות עליות לזכה זבחו שלמים
שבעת ימים תוחל עד בואי אליך והודעתו לך את
אשר תעשה ⁹ והיה כההנתו שכמו לילכת מעם שמואל
ויהפוך לו אלהים לב אחר ויבאו כל האתות האלה
ביום ההוא ¹⁰ ויבאו שם הנבעת והנה חבל נבאים
לקראתו ותצלח עליו רוח אלהים ויתנבה בתוכם ¹¹
ויהי יודעו מאתמול שלשם ויראו והנה עם נבאים
נבא ויאמר העם איש אל רעהו מה זה היה לבן קויש-
הנעם שאל בנבאים ¹² ויען איש שם ויאמר ומ-
אビיהם על כן היה להמשל הנעם שאל בנבאים ¹³

כי היום בא לעיר--כי זבח היום לעם בבמה ¹³
כבאים העיר כן תמציאו אותו בטרכם יעלה הבמה
לאכל כי לא יאכל העם עד באו--כי הוא יברך
הובח אחרי כן יאכלו חקרים ועתה עלו כי אותו
כהיום תמציאו אותו ¹⁴ ויעלו העיר המה באים בתוכה
העיר והנה שמואל יצא לקראות עלות הבמה
ויהוה נלה את אוזן שמואל יום אחד לפני בו
שאל לאמר ¹⁶ כתה מהר אשלח אליך איש ארץ
בינוי ומשחתו לנגיד על עמי ישראל והושיע את
עמי מיד פלשתים כי ראותי את עמי כי באה צעקו
אליו ¹⁷ ושמואל ראה את שאל ויהוה ענהו--הנה
האיש אשר אמרתי לך זה יוצר בעמי ¹⁸ ויגש
שאל את שמואל בתוכה השער ויאמר הנידה נא ל-
אי זה בית הראה ¹⁹ ויען שמואל את שאל ויאמר
אנכי הראה--עליה לפני הבמה ואכלתם עמי היום
ושלחתך בבקר וכל אשר בלבך אגיד לך ²⁰
ולאתנות האבדות לך היום שלשת הימים--אל תשים
את לבך להם כי נמצאו ולמי כל חמדת ישראל-
הלוּא לך ולכל בית אביך ²¹ ויען שאל ויאמר
הלוּא בן ימיינו אנכי מקטני שבטי ישראל ומשפחתי
הצערה מכל משפחות שבטי בינוי ולמה דברת
אליך דבר זה ²² ויה שמואל את שאל ואת נערו
ויביאם לשכחה ויתן להם מקום בראש הקרואים
והמה כשלשם איש ²³ ויאמר שמואל לטבח תנה
את המנה אשר נתתי לך--אשר אמרתי לך שם
אתה ענק ²⁴ וירם הטבח את השוק והעליה וישם
לפני שאל ויאמר הנה הנשר שים לפני אכל--כי
למועד שמור לך לאמר העם קראתי ויאכל שאל
עם שמואל ביום ההוא ²⁵ וירדו מהבמה העיר וידבר
עם שאל על הנג ²⁶ וישכמו ויהי עלות השחר
ויקרא שמואל אל שאל הנג (הנג) לאמר קומה

ויכל מהתגבות ויבא הבמה ¹⁴ ויאמר דוד שאל אליו ונדרו אן הלבתם ויאמר לבקש את האתנות ונראה כי אין נוכוא אל שמואל ¹⁵ ויאמר דוד שאל חנידח נאלי מה אמר לכם שמואל ¹⁶ ויאמר שאל אל דודו הגד הניד לנו כי נמצאו האתנות ואת דבר המלוכה לא הניד לו אשר אמר שמואל ¹⁷ ויצעק שמואל את העם אל יהוה המצפה ¹⁸ ויאמר אל בני ישראל כי אמר יהוה אלהי ישראל אני העליות את ישראל ממצרים ואציל אתכם מיד מצרים ומיד כל הממלכות הלחצים אתכם ¹⁹ ואתם היום מסתם את אלהיכם אשר הוא מושיע לכם מכל רעותיכם וצרתיכם ותאמרו לו כי מלך תשים עליינו ועתה הוצבו לפני יהוה לשבטים ולאלפיים ²⁰ ויקרב שמואל את כל שבטי ישראל וילכד שבט בניין ²¹ ויקרב את שבט בניין למשחתו ותלכד משפחתי המטרי וילכד שאל בן קיש ויבקשו ולא נמצא ויישלו עוד ביהוה הבא עוד הלם איש ויאמר יהוה הנה הוא נחבא אל הכלים ²² וירציו ויקחיו משם ויתיצב בתוכה העם ויגבה מכל העם משכנו ומעלה ²³ ויאמר שמואל אל כל העם הראים אשר בחר בו יהוה כי אין כמוה בכל העם וירעו כל העם ויאמר יהי המלך ²⁵ וידבר שמואל אל העם את משפט המלכה ויכתב בספר וינח לפני יהוה וישלח שמואל את כל העם איש לבתו ²⁶ ונם שאלי-הלק לבתו נבעטה וילכו עמו-החיל אשר נגע אלהים בכלם ²⁷ ובני בילען אמרו מה ישענו זה ויבזו ולא הביאו לו מנהה ויהי כמחריש

11 ישראל עד מאד **12** ויאמר שמואל אל כל ישראל הנה שמעתי بكلכם לכל אשר אמרתם לי ואמלך עליכם מלך ² ועתה הנה המלך מטהלך לפניכם ואניokenyi ושבתינו

ויעל נחש העמוני ויהן על ביש וילעד ויאמרו כל אנשי ביש אל נחש כרת לנו ברית ונעבדך ² ויאמר אליהם נחש העמוני בזאת אכרת לכם בנקור לכם כל עין ימין ושמתייה חרפה על כל ישראל ³

ובני הנם אתכם ואני התחלכתי לפניכם מנעריך עד היום זה ³ הנסי ענו כי ננד יהוה וננד משיחו את שור מי ל��תי וחמור מי ל��תי ואת מי עשתקי את מי רצוחו ומיד מי ל��תי כפער ואעלים עני בו ואшиб לכם ⁴ ויאמרו לא עשתקנו ולא רצחנו ולא ל��ת מיד איש מאומה ⁵ ויאמר אליהם עד יהוה בכם ועד משיחו היום זה- כי לא מזאתם בידי מאומה ויאמר יאמר שמו אל העם יהוה אשר עשה את עד ⁶ ויאמר שמו אל העם יהוה אשר עשה את משה ואת אהרן ואשר העלה את אבותיכם מארץ מצרים ⁷ ועתה התיצבו ואשפטה אתכם--לפני יהוה את כל צדקות יהוה אשר עשה אתכם ואת אבותיכם יאשר בא יעקב מצרים- ויזעקו אבותיכם אל יהוה וישלח יהוה את משה ואת אהרן ויזעקו את אבותיכם ממצרים וישבום במקום הזה ⁸ וישכחו את יהוה אלהים וימכר אתכם ביד סיסרא שר צבא חצור וביד פלשתים וביד מלך מואב וילחמו בם ⁹ ויזעקו אל יהוה ויאמר (ויאמרו) חטנו כי עזבנו את יהוה ונעביד את הבעלים ואת העשתרות ועתה הצלינו מיד איבינו--ונעבדך ¹⁰ וישלח יהוה את ירבעל ואת ברן ואת יפתח ואת שמו אל ויצל אתכם מיד איביכם מסביב ותשבו בטח ¹¹ ותראו לי לא כי מלך בני עמון בא עלייכם ויחמרו את נציב פלשתים בטל ¹² ועתה הנה המלך עליינו ויהוה אלהיכם מליכם ¹³ אשר שאלתם והנה נתן יהוה עלייכם מלך ¹⁴ אם תיראו את יהוה ועברתם אותו ושמעתם בקהלו ולא תמרו את פיה יהוה--והיותם נם אתם וגם המלך אשר מלך עלייכם אחר יהוה אלהיכם ¹⁵ ואם לא תשמעו בקהל יהוה ומריתם את פיה יהוה--והיתה יד יהוה בכם ובאבותיכם ¹⁶ נם עתה התיצבו וראו את הדבר הגדול הזה אשר יהוה עשה לענייכם ¹⁷ הלוּ קציר חיטים היום--אקרא אל יהוה ויתן קלות

13 בן שנה שאל במלכו ושות שנים מלך על ישראל ² ויבחר לו שאל שלשת אלףים מישראל ויהיו עם שאל אלףים במכmesh ובחר בית אל ואלפי היו עם יונתן בגבעת בנימין ויתר העם שלח איש לאלהי ³ ויך יונתן את נציב פלשתים אשר בגע וישמעו פלשתים ושאל הקע בשופר בכל הארץ לאמר ישמעו העברים ⁴ וכל ישראל שמעו לאמר הכה שאל את נציב פלשתים ונם נבאיש ישראל בפלשתים ויזעקו דעם אחריו שאל הגליל ⁵ ופלשתים נאספו להלחם עם ישראל שלשים אלף רכוב וששת אלף פרשים ועם כחול אשר על שפת הים לרבות יונטו ויתנו במכmesh קדמת בית און ⁶ ויאש ישראל ראו כי צר לו כי נגש העם ויתהבא העם במערות ובחוותים ובסלעים ובצרים

ובברות 7 ועברים עברו את הירדן ארץ נד ונלעד
ושאל עודנו בגנגל וכל העם חדרו אחרי 8 וויחל
אל מעבר מכמש

14 ויהי היום ויאמר יונתן בן שאול אל הנער נשא
כליו לכה ונעבירה אל מצב פלשתים אשר מעבר
הלו ולאביו לא הניד 2 וושאול יושב בקצתה הגבעה
חתה הרמן אשר במנרון והעם אשר עמו כSSH מאות
איש 3 ואחיה בן אחטוב אחיו איכבוד בן פינחס בן
עלי כהן יהוה בשלו- נשא אפוד והעם לא ידע כי
הליך יונתן 4 ובין המערבות אשר בקש יונתן לעבר
על מצב פלשתים--שנ הסלע מה עבר מזה ונש הסלע
מה עבר מזה ושם האחד בוצץ ושם האחד סנה 5
השן האחד מצוק מצפון מול מכמש והאחד מנגב
مول נגב 6 ויאמר יהונתן אל הנער נשא כליו לכה
ונעבירה אל מצב הערלים האלה--אולי יעשה יהוה
לנו כי אין יהוה מעצור להושיע ברב או במעט 7
ויאמר לו נשא כליו עשה כל אשר בלבך נטה לך
הני עמק בלבך 8 ויאמר יהונתן הנה אנחנו עברים
אל האנשים ונגלוינו אליהם 9 אם כי יאמרו לנו
דמו עד הניענו אליכם--ועמדנו תחתינו ולא נעלמה
אליהם 10 ואם כי יאמרו עלו עליינו ועלינו--כי נתנו
יהוה בידינו וזה לנו האות 11 ויגלו שניהם אל מצב
פלשתים ויאמרו פלשתים--הנה עברים יצאים מן
החרים אשר התהבאו שם 12 ויענו אנשי המזבח את
יונתן ואת נשא כליו ויאמרו עלו אלינו ונוריהacha אתכם
דבר ויאמר יונתן אל נשא כליו עליה אחרי--כי נתנו
יהוה ביד ישראל 13 ויעל יונתן על ידיו ועל רגלו
ונשא כליו אחריו ויפלו לפני יונתן ונשא כליו ממותת
אחריו 14 ותהי המכה הראשנה אשר הכה יונתן ונשא
כליו--כעשרות איש כבצץ מענה צמד שדה 15 ותהי
חרדה במחנה בשדה ובכל העם--המצב והמשחית
חרדו גם המה ותרנו הארץ ותהי לחרדה אלהים

(ויחל) שבעת ימים למועד אשר שמואל ולא בא
שמואל הגליל ויפץ העם מעליו 9 ויאמר שאול-
הנשו אליו העלה והשלמים ויעל העלה 10 ויהי
ככלתו להעלות העלה והנה שמואל בא ויצא שאול
לקראתו לברכו 11 ויאמר שמואל מה עשית ויאמר
ושאול כי ראייתי כי נפץ העם מעלי אתה לא בא
למועד הימים ופלשתים נאספים מכמש 12 ויאמר
עתה ירדנו פלשתים אליו הגליל ופני יהוה לא חלייתו
ואתאפק ואעללה העלה 13 ויאמר שמואל אל שאול
נסכלת לא שמרת את מצות יהוה אלהיך אשר צוך
כי עתה הcin יהוה את מלכתח אל ישראל עד
עולם 14 ועתה מלכתח לא תקום בקש יהוה לו איש
כלבו ויזחו יהוה לנגיד על עמו--כי לא שמרת
את אשר צוך יהוה 15 ויקם שמואל ויעל מן הגליל-
גבעת בנימן ויפקד שאול את העם הנמצאים עמו
כשש מאות איש 16 וושאול וyonatan בן והעם הנמצא
עםם ישבים בנגב בנימן ופלשתים חנו במכמש
17 ויצא המשחית ממחנה פלשתים שלשה ראשיים
הראש אחד יפנה אל דרך עפרה אל ארץ שועל 18
והראש אחד יפנה דרך בית חרון והראש אחד יפנה
דרך הנגול הנשקף על ני הצבאים המדרבה 19
וחרש לא ימצא בכל ארץ ישראל כי אמר (אמרו)
פלשתים--פין יעשו העברים חרב או חנית 20 וירדו
כל ישראל הפלשתים--לטוש איש מהרשתו ואת
אתו ואת קרדמו ואת מהרשתו 21 והיתה הפכירה
פים למחשת ולאתים ולשלש קלשון ולהקרדים
ולחציב הדרבן 22 והוא ביום מלחתה ולא נמצא
חרב וחנית ביד כל העם אשר את שואל ואת יונתן

16 ויראו הצפים לשאול בגבעת בנימן והנה ההמון
 33 ובני בקר ויישחו ארצאה ויאכל העם על הדם
 34 וינידו לשאול לאמר הנה העם חטאים ליהוה לאכל
 35 על הדם ויאמר בנדרכם נלו אליו היום אבן גדריה
 36 ויאמר שאל פצוי בעם ואמרתם להם חנישו אליו איש
 37 שורו ואיש שיוו ושהחטם בזיה ואכלתם ולא תחטאו
 38 ליהוה לאכל אל הדם וינשׁו כל העם איש שרו בידו
 39 הלילה-וישחטו שם ³⁵ ויבן שאל מזבח ליהוה אותו
 40 החל לבנות מזבח ליהוה ³⁶ ויאמר שאל נרדה
 41 אחרי פלשתים ליליה ונבזה בהם עד אור הבקר
 42 ולא נשאר בהם איש ויאמרו כל החטב בעניך עשה
 43 ויאמר הכהן נקרבה הלם אל האללים ³⁷ ויאאל
 44 שאל באלהים הארץ אחרי פלשתים התתנו ביד
 45 ישראל ולא ענהו ביום ההוא ³⁸ ויאמר שאל-נשׁו
 46 הלם כל פנות העם ורדו וראו--במה היה החטא
 47 זאת היום ³⁹ כי חי יהוה המושיע את ישראל-כי אם
 48 ישנו ביוונתן בני כי מותם ואין ענהו מכל העם ⁴⁰
 49 ויאמר אל כל ישראל אתם תהיו ל עבר אחד ואני
 50 ווינתן בני נהייה ל עבר אחד ויאמרו העם אל שאל
 51 הtout בעניך עשה ⁴¹ ויאמר שאל אל יהוה אלהי
 52 ישראל--הבה תמים וילבד יונתן ושאל והעם יצאו
 53 ויאמר שאל--הפללו בניי ובין יונתן בני וילבד
 54 יונתן ⁴² ויאמר שאל אל יונתן הניתה לי מה עשיתה
 55 וינגד לו יונתן ויאמר טעם טעמי בקצת המטה אשר
 56 בידי מעט דבש--הנני אמות ⁴⁴ ויאמר שאל כה עשה
 57 אליהם וכח יוסף כי מות המתו יונתן ⁴⁵ ויאמר העם
 58 אל שאל הניתן ימות אשר עשה היושעה הנדרולה
 59 זאת בישראל--חיליה חי יהוה אם יפל משערת
 60 ראשו ארצאה כי עם אלהים עשה היום זהה ויפדרו
 61 העם את יונתן ולא מה ⁴⁶ ויעל שאל מאחריו פלשתים
 62 ופלשתים הלכו למקומם ⁴⁷ ושאל לכדר המלוכה על
 63 ישראל וילחם סביבה בכל איביו במואב ובבנוי עמו
 64 (ויעט) העם אל שלל (השלל) ויקחו צאן ובקר
 65 ונמו וילך והלם ¹⁷ ויאמר שאל לעם אשר אתו פקדו
 66 נא וראו מי הילך מעמו ויפקדו והנה אין יונתן ונשא
 67 כלו ¹⁸ ויאמר שאל לאחיה הנישא אדרון האללים
 68 כי היה אדרון האללים ביום ההוא-ובני ישראל ¹⁹
 69 פלשתים וילך הילך ורב ויאמר שאל אל הכהן
 70 אסף יידך ²⁰ ויזעק שאל וכל העם אשר אותו ויבאו
 71 עד המלחמה והנה היה חרב איש ברעהו-מהומה
 72 גדרה מאר ²¹ והעברים היו לפלשתים כאחמול
 73 שלשים אשר עלו עם שאל ווונתן ²² וכל איש ישראל
 74 עם ישראל אשר עם שאל ווונתן ²² וכל איש ישראל
 75 המתחבים בהר אפרים שמיו כי נסו פלשתים
 76 וירבקו גם המה אחדריהם במלחמה ²³ ויוושע יהוה
 77 ביום ההוא את ישראל והמלחמה--עbara את בית
 78 און ²⁴ ואיש ישראל נשא ביום ההוא ויאאל שאל את
 79 העם לאמר אדור האיש אשר יאכל להם עד הערב
 80 ונקומי מאיבי ולא טעם כל העם לחם ²⁵ וכל הארץ
 81 באו בעיר ויהי דבש על פניו השדה ²⁶ ויבא העם אל
 82 היער והנה הילך דבש ואין משיג ידו אל פיו כי ירא
 83 העם את השבעה ²⁷ ווונתן לא שמע בהשבע אביו את
 84 העם ושלח את קצת המטה אשר בידו ויטבל אותה
 85 בעירת הדבש וישב ידו אל פיו ותראנה (תארנה)
 86 עינוי ²⁸ ווין איש מהעם ויאמר השבע השבע אביך
 87 את העם לאמר אדור האיש אשר יאכל לחם היום
 88 ויעף העם ²⁹ ויאמר יונתן עכר אביך את הארץ ראו
 89 נא כי ארו עניי--כי טעמי מעט דבש הוה ³⁰ אף כי
 90 לא אכל אל היום העם משלל איביו אשר מצא כי
 91 עתה לא רבתה מכח בפלשתים ³¹ ויכו ביום ההוא
 92 בפלשתים ממכמש אילנה ויעף העם מאר ³² ויעש
 93 (ויעט) העם אל שלל (השלל) ויקחו צאן ובקר

ובאדום ובמלכי צובה ובפלהותם ובכל אשר יפנה
ירשע ⁴⁸ ויעש חיל ויקח את עמלק ויצל את ישראל
וירד הגלגל ⁴⁹ ויבא שמואל אל שאל ויאמר לו
שאל ברוך אתה ליהוה-הקיימתי את דבר יהוה ¹⁴
ויאמר שמואל ומה קול הצען הזה באוני וקול הבקר
אשר אנכי שמע ¹⁵ ויאמר שאל מעמלקי הביאום
אשר חמל העם על מיטב הצען והבקר למגן זבח
לייהוה אלהיך ואת היותר החרמוני ¹⁶ ויאמר שמואל
אל שאל הרף ואנידה לך את אשר דבר יהוה אליו
הليلה ויאמרו (ויאמר) לו דבר ¹⁷ ויאמר שמואל-
הלווא אם קטן אתה בעיניך ראש שבטי ישראל אתה
וימשיך יהוה למלך על ישראל ¹⁸ וישלחך יהוה
בדרכך ויאמר לך והחרמתה את החטאיהם את עמלק
ונלחמת בו עד כלותם אתם ¹⁹ ולמה לא שמעת
בקול יהוה ותעתט אל השלל ותעש הרע בעיני יהוה
ויאמר שאל אל שמואל אשר שמעתי בקול צאן
ואלאך בדרכך אשר שלחני יהוה ואביא את אנג מלך
עמלק ואת עמלק החרמתי ²⁰ ויקח העם מהשלל צאן
ובקר ראשית החרם לזכוב ליהוה אלהיך בגלגל ²²
ויאמר שמואל החפץ ליהוה בעלות זבחים כשמי
בקול יהוה הנה שמע מזבח טוב להקשיב מחלב
אלים ²³ כי חטאתי קסם מורי ואון ותרפים הפצר
יען מסת את דבר יהוה ויאסך מלך ²⁴ ויאמר
שאל אל שמואל חטאתי כי עברתי את פי יהוה ואת
דבריך כי וראתי את העם וASHMU בקולם ²⁵ ועתה
שנא את חטאתי ושוב עמי ואשתחו ליהוה ²⁶
ויאמר שמואל אל שאל לא אשוב עמך כי מסתה
את דבר יהוה ויאסך יהוה מהיות מלך על ישראל
וישב שמואל ללבת ויהוק בכיפה מעילו ויקרע ²⁷
ויאמר אליו שמואל קרע יהוה את מלכות ישראל
מעליך היום ונתחנה לרעך הטוב מך ²⁹ וגם נצח
ישראל לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחתם

בא שאל הכרמליה והגנה מציב לו יד ויסב ויעבר
מיד ששחו ⁴⁹ ויהיו בני שאל יונתן וישי ומלכי שוע
שם שתו בנתין-שם הבקירה מרוב שם הקטנה
מייכל ⁵⁰ ושם אשת שאל אחנעם בת אחימעץ ושם
שר צבאו אבניר בן נר דוד שאל ¹⁵ וקיים אב שאל
ונר אב אבניר בן אביאל ⁵² ותהי המלחמה חזקה על
פלשתים כל ימי שאל וראה שאל כל איש גבור
וכל בן חיל ויאספו אליו

15 ויאמר שמואל אל שאל אתו שלח יהוה
למשיך למלך על עמו על ישראל ועתה שמע למלך
דברי יהוה ² כה אמר יהוה צבאות פקדתי את אשר
עשה עמלק לישראל--אשר שם לו בדרכך בעלהו
מצרים ³ עתה לך והכיתה את עמלק והחרמתם
את כל אשר לו ולא תחמל עליו והמתה מאיש עד
אהה מעלה ועד יונק משור ועד שה מנמל ועד חמור
וישמע שאל את העם ויפקדם בטלאות מאותם
אלף רגלי ועשרת אלפיים את איש יהודה ⁵ ויבא
שאל עד עיר עמלק וירב בנחל ⁶ ויאמר שאל אל
הקיני לכו סרו רדו מתחוק עמלקי פן אסף עמו אתה
עשיתה חסד עם כל בני ישראל בעלותם מצרים
ויסר קני מתחוק עמלק ⁷ ויק שאל את עמלק מחוילה
בואר שור אשר על בני מצרים ⁸ ויתפש את אנג מלך
עמלק חיו ואת כל העם החרם לפי חרב ⁹ ויחמאל
שאל והעם על אנג ועל מיטב הצען והבקר והמשנים
ועל הכרמים ועל כל הטוב ולא אבו החרמים וכל
המלאכה נמבהה ונמס את החרמי ¹⁰ ויהי דבר
יהוה אל שמואל לאמר ¹¹ נחמתי כי המלכתי את
שאל למלך--כי שב מאחריו ואת דברי לא הקים
ויחר לשמואל ויזעק אל יהוה כל הלילה ¹² ווישכם
שמואל לקראת שאל בבקר ויגד לשמואל לאמר

30 ויאמר חטאתי--עתה כבدني נא ננד זקי עמי ננד
ישראל ושוב עמי והשתחתיו ליהוה אלהיך ³¹ וישב
ויאמר שמואל אל יש שלהה וקחנו כי לא נסב עד
באו פה ³² וישלה ויביאתו והוא אדמוני עם יפה
ענים וטוב דעתו ויאמר יהוה קום משחחו כי זה חטא
33 ויקח שמואל את קרן השמן ווישמש אותו בקרב
אהיו ותצלח רוח יהוה אל רוד מהוים ההוא ומעלת
ויקם שמואל וילך הרמתה ³⁴ ורוח יהוה סרה מעם
שאל ובעתתו רוח רעה מאת יהוה ³⁵ ויאמרו עבדי
שאל אליו הנה נא רוח אליהם רעה מבעתך ³⁶ יאמר
נא אדנו עבדיך לפניך--יבקשו איש ידע מnnen בכנור
והיה בהיות עלייך רוח אליהם רעה--וnnen בידך וטוב
לך ³⁷ ויאמר שאל אל עבדיו ראו נא לי איש מיטיב
לనן והביאותם אליו ³⁸ ויען אחד מהתנערים ויאמר
הנה ראייתי בן לשוי בית הלחמי ידע נן ונבר חיל
איש מלחמה ונבון דבר ואיש תאר ויהוה עמו ³⁹
וישלה שאל מלכים אל יש ויאמר שלחה אליו את
דוד בנק אשר בצאן ⁴⁰ ויקח יש חמור לחם ונאד
ין וגדי עזים אחד וישלה ביד דוד בנו אל שאל ⁴¹
ויבא דוד אל שאל ויעמד לפניו ויאהבהו מאד ויהי
לו נשא כלים ⁴² וישלה שאל אל יש ליש מלחמה יעד
נא דוד לפניו כי מצא חן בעני ⁴³ והיה בהיות רוח
אליהם אל שאל ולקח דוד את הכנור ונן בידו
ורוח לשאל וטוב לו וסירה מעליו רוח הרעה

17 ויאספו פלשתים את מנהיהם למלחמה ויאספו
שכח אשר ליהודה ויתנו בין שוכה ובין עזקה באפס
דמים ² ושאל ואיש ישראל נאספו ייחנו בעמק הלאה
ויערכו מלחמה לקראת פלשתים ³ ופלשתים עמדים
אל ההר מזה וישראל עמדים אל ההר מזה והניא
בינהם ⁴ ויצא איש הבנים ממחנות פלשתים גלית
שמו מנת נבחו שיש אמות וורת ⁵ וכובע נחשת על
ראשו ושריוון קששים הוא לבוש ומשקל השריוון--
בחר יהוה באלה ⁶ ויאמר שמואל אל יש התמו

הנערים ויאמר עוד שאר הקטן והנה רעה בצאן
ישראל ושוב עמי והשתחתיו ליהוה אלהיך ³¹ וישב
ומואל אחריו שאל וישתחו שאל ליהוה ³² ויאמר
ומואל חגינו אליו את אגן מלך עמלך וילך אליו
אגן מעדן ויאמר אגן אכן סר מר המות ³³ ויאמר
ומואל--כאשר שכלה נשים חרבך כן תשלל מנשים
אמך וישך שמואל את אגן לפני יהוה בגלל ³⁴ וילך
ומואל הרמתה ושאל עללה אל ביתו נבעת שאל ³⁵
ולא יסף שמואל לראות את שאל עד יום מותו כי
התאבל שמואל אל שאל ויהוה נחם כי המלך את
שאל על ישראל

16 ויאמר יהוה אל שמואל עד מתי אתה מתאבל
אל שאל ואני מסתינו מלך על ישראל מלא קרנק
שמן וילך אשלהך אל יש בית הלחמי--כי ראייתי
בבנוי לי מלך ² ויאמר שמואל איך אלך ושמע
שאל והרגנני ויאמר יהוה עגלת בקר תקח בידך
ואמרת לזבח ליהוה באתי ³ וקראת לשוי בזבח
ואנכי אודיעך את אשר תעשה ומשחת לי את אשר
אמר אליך ⁴ ויעש שמואל את אשר דבר יהוה ויבא
בבית לחם ויחרדו זקי העיר לקראתו ויאמר שלם
בואך ⁵ ויאמר שלום לזבח ליהוה באתי התקדשו
ובאתםathy בזבח ויקדש את יש ואת בניו ויקרא
לهم ליבח ⁶ ויהי בבואם וירא את אליאב ויאמר
אך ננד יהוה מшибיו ⁷ ויאמר יהוה אל שמואל אל
תבט אל מראהו ואל נבה קומתו--כי מסתיתו כי לא
אשר יראה האדם--כי האדם יראה לעיניים ויהוה
יראה ללבכ ⁸ ויקרא יש אל אבינדר ויעברחו לפניו
ומואל ויאמר גם בזה לא בחר יהוה ⁹ ויעבר יש
שםה ויאמר גם בזה לא בחר יהוה ¹⁰ ויעבר יש
שבעת בניו לפניו שמואל ויאמר שמואל אל יש לא
בחר יהוה באלה ⁶ ויאמר שמואל אל יש התמו

חמשת אלפים שקלים נחשת ⁶ ומצתה נחשת על מדבר עם ותנה איש הבנים עליה גלית הפלשתי-רגלו וכירון נחשת בין כתפיו זוחץ (יעז) חניתושמו מנות ממערות (ממערות) פלשתים וידברם כדברים האלה וישמע דוד ²⁴ וכל איש ישראל ונשא ארנים ולהבת חניתו ש מאות שקלים ברזול ונשא הצנה חלך לפני ⁸ ויעמד יקרא אל מערכת איש ישראל ויאמר להם מה תצאו לערך מלחמה הלו א' איש ישראל אל הראitem האיש העלה זהה-כ' לחרפ' את ישראל עליה והיה האיש אשר יכנו עשרנו המלך וירד אליו ⁹ אם יוכל להלחם את הכהני-וההינו עשר גודול ואת בתו יתן לו ואת ביתו יעשה חופשי בישראל ²⁶ ויאמר דוד אל האנשים העמדים עמו לאמר מה יעשה לאיש אשר יכה את הפלשתי הלו והסיר חרפ'ה מעל ישראל כי מי הפלשתי העREL זהה כי חרפ' מערכות אלהים חיים ²⁷ ויאמר לו העם כדבר זהה לאמר כי יעשה לאיש אשר יכנו וישמע אליו אחיו הנורול בדברו אל האנשים ²⁸ ויהר אף אליו בא ברוד ויאמר למה זה ירדה ועל מי נטשה מעט הצאן הנה במדבר--Anio ידעתי את זונך ואת רע לבך כי למן ראות המלחמה ירדת ויאמר דוד מה עשי עתה הלו דבר הוא ³⁰ ויאמר דוד מואצלו אל מול אחר ויאמר כדבר זהה וישבזו ויסב מואצלו אל מושב מושב דוד כדבר זהה וישבזו העם דבר כדבר הראשון ³¹ וישמעו הדברים אשר דבר דוד ונגידו לפני שאל ויקחוו ³² ויאמר דוד אל שאל אל יפל לב אדם עליו עבדך לך ונלחם עם הפלשתי זהה ³³ ויאמר שאל אל דוד לא תוכל ללקת אל הפלשתי זהה להלחם עמו כי נער אתה והוא איש מלחמה מנעריו ³⁴ ויאמר דוד אל שאל רעה היה עבדך לאביו בצאן ובא הארי ואת הרוב ונשאשה מהuder ³⁵ ויצאתי אחורי והכתי והצתי נס את הארי גם הדב הכה עבדך והיה הפלשתי העREL הזה כאחד מהם כי חרפ' מערכת אלהים חיים ³⁶ ויאמר דוד יהוה אשר הצלני מיד הארי ומיד ונשאשה מהuder ³⁷ ויאמר דוד יהוה אשר יצלני מיד הפלשתי הזה ויאמר שאל אל חרפ' המערה ויבא וישאל לאחיו לשולם ²³ והוא חמשת אלפים שקלים נחשת ⁶ ומצתה נחשת על מדבר עם ותנה איש הבנים עליה גלית הפלשתי-רגלו וכירון נחשת בין כתפיו זוחץ (יעז) חניתושמו מנות ממערות (ממערות) פלשתים וידברם כדברים האלה וישמע דוד ²⁴ וכל איש ישראל ונשא ארנים ולהבת חניתו ש מאות שקלים ברזול ונשא הצנה חלך לפני ⁸ ויעמד יקרא אל מערכת איש ישראל אל הראitem האיש העלה זהה-כ' לחרפ' את ישראל עליה והיה האיש אשר יכנו עשרנו המלך וירד אליו ⁹ אם יוכל להלחם את הכהני-וההינו עשר גודול ואת בתו יתן לו ואת ביתו יעשה חופשי בישראל ²⁶ ויאמר דוד אל האנשים העמדים עמו לאמר מה יעשה לאיש אשר יכה את הפלשתי הלו והסיר חרפ'ה מעל ישראל כי מי הפלשתי העREL זהה כי חרפ' מערכות אלהים חיים ²⁷ ויאמר לו דבורי הפלשתי האלה ויחתו וירא מואד ¹² וירד בן איש אפרתי זהה מבית לחם יהודה ושמו ישע ולן שמנה בנים והאיש בימי שאול זקן בא באנשיים ¹³ וילכו שלשת בנו ישע הנגידים-הילכו אחורי שאול למלחמה ושם שלשת בנים אשר הילכו במלחמה- אליאב הבכור ומשנהו אבינדרב והשלישי שמה ¹⁴ אליאב הבכור ומשנהו אבינדרב והשלישי שמה ¹⁴ וירד הוא הקטן ושלשה הנגידים הילכו אחורי שאול ¹⁵ וירד הילך ושב מעל שאל לדרות את צאן אביו בית לחם ¹⁶ ויגש הפלשתי השכם והערב ויתיצב ארבעים ימים ¹⁷ ויאמר ישע לדוד בנו קח נא לאחיך איפת הקלייה זהה ועשרה לחם זהה והרץ המחנה לאחיך ¹⁸ ואת עשרה חרצוי החלב האלה תביא לשר האלף ואת אחיך הפקך לשולם ואת ערבותם תקח ¹⁹ ושאלול והמה וכל איש ישראל בעמק האלה ונלחמים עם פלשתים ²⁰ וישכם דוד בברק ויטש את הצאן על שמר ויבא וילך כאשר צוחו ישע ויבא מפיו ויקם עלי-ווחזקתי בזקנו והכתי והתייחז ²¹ המענלה והחוליל היציא אל המערה והרעו במלחמה ותערך ישראל ופלשתים מערכה לקראת מערה ²² וישש דוד את הכלים מעליו על יד שומר הכלים וירץ המערה ויבא וישאל לאחיו לשולם ²³ והוא

דוד לך ויוהה יהיה עמק ³⁸ וילבש שאל את דוד מדיו וננתן קובע נחשת על ראשו וילבש אותו שריון ³⁹ ויתגר דוד את חרבו מעל למדיו ויאל ללבת כי לא נסה ויאמר דוד אל שאל לא אוכל ללבת באלה כי לא נסתי ויסרدم דוד מעליו ⁴⁰ ויקח מקלו בידו ובחר לו חמשה חלקי אבני מן הנהל וישם אותם בכל הרים אשר לו ובילקוט--וקלעו בידו וניש אל הפלשתי ⁴¹ וילך הפלשתי חלך וקרב אל דוד והאיש נשא הצנה לפניו ⁴² ויבט הפלשתי ויראה את דוד ויבזהו כי היה נער ואדמוני עם יפה מראה ⁴³ ויאמר הפלשתי אל דוד הכלב אני כי אתה אליו במקלות ויקלל הפלשתי את דוד באלהיו

אליו שאל בן מי אתה הנער ויאמר דוד בן עבדך ישי בית הלחמי

18 ויהי ככלתו לדבר אל שאל ונפש יהונתן נקשרה בנפש דוד ויאחבו (ויאהבהו) יהונתן לנפשו ² ויקחחו שאל ביום החוא ולא נתנו לשוב בית אביו ³ ויכרת יהונתן ודוד ברית באחבותו אותו לנפשו ⁴ ויהפשת יהונתן את המעל אשר עליו ויתנהו לדוד ומדיו ועד חרבו ועד קשתו ועד חגרו ⁵ ויצא דוד בכל אשר ישלחנו שאל ישכיל וישמהו שאל על אנשי המלחמה וייטב בעניי כל העם ונם בעני עברי שאל ⁶ ויהי בכוام בשוב דוד מהכות את הפלשתי ותצאננה הנשים מכל ערי ישראל לשור (לשיר) והמלחמות לקראת שאל המלך--בתהפים בשמהה ובשלשים ⁷ ותענינה הנשים המשகקות ותאמורן הכה שאל באלו ודוד ברבנתיו ⁸ וויחר לשאל מאד וירע בעניינו הדבר הזה ויאמר נתנו לדוד רבבות ולי נתנו אלפיים ועד לו אך המלוכה ⁹ ויהי שאל עון (עין) את דוד מהיום ההוא והלאה ¹⁰ ויהי מחרת ותצלח רוח אלהים רעה אל שאל ויתנבא בתוך הבית ודוד מננן בידיו כיום ביום והחנית ביד שאל ¹¹ וויתל שאל את החנית ויאמרacha בדור

דוד לך ויוהה יהיה עמק ³⁸ וילבש שאל את דוד מדיו וננתן קובע נחשת על ראשו וילבש אותו שריון ³⁹ ויתגר דוד את חרבו מעל למדיו ויאל ללבת כי לא נסה ויאמר דוד אל שאל לא אוכל ללבת באלה כי לא נסתי ויסרدم דוד מעליו ⁴⁰ ויקח מקלו בידו ובחר לו חמשה חלקי אבני מן הנהל וישם אותם בכל הרים אשר לו ובילקוט--וקלעו בידו וניש אל הפלשתי ⁴¹ וילך הפלשתי חלך וקרב אל דוד והאיש נשא הצנה לפניו ⁴² ויבט הפלשתי ויראה את דוד ויבזהו כי היה נער ואדמוני עם יפה מראה ⁴³ ויאמר הפלשתי אל דוד הכלב אני כי אתה אליו במקלות ויקלל הפלשתי את דוד באלהיו

ויאמר הפלשתי אל דוד לך אל--ואתנה את בשרך לעוף השמים ולבהמת השדה ⁴⁵ ויאמר דוד אל הפלשתי אתה בא אליו בחרב ובחנית ובכידון ואני בא אליו בשם יהוה צבאות אלהי מערכות ישראל אשר חרפת ⁴⁶ היום זה יסנרך יהוה בידי והכיתך והסרתי את ראשך מעליך ונתתי פגך מהנה פלשתים היום זהה לעוף השמים ולחית הארץ וידעו כל הארץ כי יש אליהם לישראל ⁴⁷ וידעו כל הקהלה הזה כי לא בחרב ובחנית יהושיע יהוה כי ליהוה המלחמה נתן אחים בידנו ⁴⁸ והיה כי קם הפלשתי וילך וקרב לקראת דוד וימחר דוד וירץ המערה לקראת הפלשתי ⁴⁹ וישלח דוד את ידו אל הכלב ויקח שם אבן ויקלע ויך את הפלשתי אל מצחו ותטבע האבן במצחו ויפל על פניו ארצתה ⁵⁰ וויהז דוד מן הפלשתי בקלע ובאבן ויך את הפלשתי וימתחו וחרב אין ביד דוד ⁵¹ ווירץ דוד ויעמד אל הפלשתי ויקח את חרבו וישלפה מתערחה וימתתחו ויכרת בה את ראשו ויראו הפלשתים כי מות נבורם וינסו ⁵² ויקמו אנשי ישראל ויהודה וירעו וירדפו

ובקיר ויסב דוד מפני פעמים ¹² וירא שאל מפני דוד כי יהוה עמו ועם שאל סר ¹³ וירחו שאל מעמו וישמו לו שר אלף ויצא ויבא לפניו כל הימים ¹⁴ ויצאו שרי פלשתים ויהי מדי צאתם שכל דוד מכל עבדיו שאל ויקר שמו מאד ¹⁵

19 וידבר שאל אל יונתן בנו ואל כל עבדיו להמית את דוד ויהונתן בן שאל חפץ בדור מאד ² וינד יהונתן לדוד לאמר מבקש שאל אבי להמיתך ³ ועתה השמר נא בAKER וישבת בסתר ונחbatch ³ ואני אצא ועמדתו לד אבוי בשרה אשר אתה שם ואני אדרבר לך אל אבוי וראיתי מה והגדתי לך ⁴ וידבר יהונתן בדור טוב אל שאל אבי ויאמר אליו אל יחטא המלך בעבדו בדור כי לוא חטא לך וכי מעשו טוב לך מאד ⁵ ווישם את נפשו בכפו ויך את הפלשתי ויעש יהוה תשועה נדולה לכל ישראל ⁶ ראות ותשמה ולמה תחטא ברם נקי להמית את דוד חנים ⁶ וישמע שאל בקהל יהונתן וישבע שאל כי יהוה אם יומת ⁷ ויקרא יהונתן לדוד וינד לו יהונתן את כל הדברים האלה ויבא יהונתן את דוד אל שאל ויהי לפניו אתמול שלשות ⁸ ותוספ המלחמה להיות ויצא דוד וילחם בפלשתים ויך בהם מכחה נדולה וינסו מפניו ⁹ ותהי רוח יהוה רעה אל שאל והוא בביתו ישב וחניתו בידיו ודור מנגן ביד ¹⁰ ויבקש שאל להכotta בהתニア בדור ובקר וופטר מפני שאל ויך את התנית בקיר ודוד נס וימלט בלילה הוא יווישלח שאל מלאכים אל בית דוד לשמרו ולהמיתו בAKER ותנד לדוד מיכל אשתו לאמר אם איןך ממלט את נפשך הלילה מהר אתה מומת ¹² ותרד מיכל את דוד بعد החלון וילך ויברחה וימלט ¹³ ותקח מיכל את התרפים ותשם אל המטה ואת כביר העזים שמה מראשתיו ותכס בבנד ¹⁴ יוישלח שאל מלאכים לקחת את דוד ותאמר חלה הוא ¹⁵ ווישלח שאל את המלאכים לראות את דוד לאמר

שאל לרא מפני דוד --עד וייה שאל איב את דוד ¹⁶ והעם ¹⁴ ויהי דוד לבל דרכו משכיל ויהוה עמו ¹⁵ וירא שאל אשר הוא משכיל מאד וינדר מפניו ¹⁶ וכל ישראל ויהודה אהב את דוד כי הוא יוצא ובא לפניהם ¹⁷ ויאמר שאל אל דוד הנה בת הגדולה מרבי אתה אתן לך לאשה --אך היה לי לבן חיל והלחם מלחמות יהוה ושאל אל תהי ידי בו ותהי בו יד פלשתים ¹⁸ ויאמר דוד אל שאל מי אני וממי חי משפחתי אבי בישראל --כִּי אָהִיא חָתֵן לְמַלְכֵךְ ¹⁹ ויהי בעת תחת את מרבי בת שאל -- לדוד והוא נתנה לעדריאל המלחתי לאשה ²⁰ ותאהב מיכל בת שאל את דוד וינדרו לשאל וישר הדבר בעניינו ²¹ ויאמר שאל אתנה לו ותהי לו למקש ותהי בו יד פלשתים ויאמר שאל אל דוד בשתים תחתן כי לאמר הנה חפץ לך המלך וכל עבדיו אהבוך ועתה התחתן במלך ²² וידברו עבדיו שאל באוני דוד את הדברים האלה ויאמר דוד הנקלה בענייכם התחתן במלך ואני איש רשות נקלה ²⁴ וינדרו עבדיו שאל לו --לאמר בדברים האלה דבר דוד ²⁵ ויאמר שאל כי תאמרו לדוד אין חפץ למלך ב מהר כי במאה ערלות פלשתים להגשם באיבי המלך ושאל חשב להפיל את דוד ביד פלשתים ²⁶ וינדרו עבדיו לדוד את הדברים האלה וישר הדבר בעניין דוד להחתן במלך ולא מלאו הימים ²⁷ ויקם דוד וילך הוא ואנשיו ויך בפלשתים מאותים איש ויבא דוד את ערלתיים וימלאו למלך להחתן במלך ויתן לו שאל את מיכל בתו לאשה ²⁸ וירא שאל וידע כי יהוה עם דוד ומיכל בת שאל אהבתהו ²⁹ ויאסף

העלו אותו במטה אליו להמתה ¹⁶ ויבאו המלאכים מחר ואנכי ישב אשב עם המלך לאכול וshallחני ונסתתרתי בשדה עד הערב השלישי ¹⁷ אם פקד יפקدني אביך ואמרת נשאל נושא למני דוד לרוץ בית לחם עירין- כי זבח חיים שם לכל המשפחה ¹⁸ אם כה יאמר טוב שלום לבודך ואם חרה יחרה לו- דע כי כלתת הרעה מעמו ¹⁹ ועשית חסד על בודך כי בבריות יהוה הבאת את עבדך עמק ואם ישבי עון המיתני אתה ועד אביך למה זה תביאני ²⁰ ויאמר יהונתן חילילה לך כי אם ידע אדע כי כלתת הרעה מעם אבי לבוא עלייך- ולא אתה אניד לך ²¹ ויאמר דוד אל יהונתן מי יגיד לי או מה יעניך אביך קשה ²² ויאמר יהונתן אל דוד לך ונצא השדה ויצאו שניהם השדה ²³ ויאמר יהונתן אל דוד יהוה אלהי ישראל כי אחקר את אבי כעת מחר השלישיות והנה טוב אל דוד- ולא אז אשלח אליך ונגליתי את אניך ²⁴ כי יעשה יהוה ליהונתן וכח יסיף כי ייטב אל אבי את הרעה עלייך- ונגליתי את אונך ושלחתיך והלכתם לשלום ויהי יהוה עמק כאשר היה עם אבי ²⁵ ולא אם עודני חי ולא תעשה עמדוי חסד יהוה ולא אמותם ולא תכricht את חסךך מעם בינוי עד עולם ולא בהכרת יהוה את אבי דוד איש מעל פני האדמה ²⁶ ויכרת יהונתן עם בית דוד ובקש יהוה מיד אבי דוד ²⁷ ויווסף יהונתן להשביע את דוד באהבותו אותו כי אהבת נפשו אהבו ²⁸ ויאמר לו יהונתן מחר חדש ונפקחת כי יפקד מושבך ²⁹ ושלשת תרד מאר ובאת אל המקום אשר נסתתרת שם ביום המעשה וישבת אצל האבן האזול ³⁰ ואני שלשת החצים צדה אורה לשלח לי למטרה ³¹ והנה אשלה את הנער לך מצא את החצים אם אמר מאר לנער הנה החצים ממך והנה קחנו ובאה כי שלום לך ואין דבר- כי יהוה ³² ואם כה אמר לעלם הנה החצים ממך והלהה- לך

שושאן ³³ ואעשה לך ³⁴ ויאמר דוד אל יהונתן הנה חדש נפקח ואעשה לך ³⁵ ויברך דוד מנות (מניות) ברכמה ויבא ויאמר לפניו יהונתן מה עשית מה עוני ומה חטאתי לפניו אביך- כי מבקש את נפשי ³⁶ ויאמר לו חילילה לא תמות- הנה לו עשה (לא עשה) אבי דבר נדול או דבר קטן ולא גילה את אוני ומדוע יסתיר אבי ממי את הדבר הזה אין זאת ³⁷ וישבע עוד דוד ויאמר אל ידע זען כי מצאתי חן בעוני ויאמר אל ידע זען יהונתן פן יעצב ואולם חי יהוה וחוי נפשך- כי כפשע בינו ובין המות ³⁸ ויאמר יהונתן אל דוד מה תאמר נפשך ואעשה לך ³⁹ ויאמר דוד אל יהונתן הנה חדש

העלו אותו במטה אליו להמתה ⁴⁰ ויבאו המלאכים והנה התрапים אל המטה וכבר העזים מראשתיו ⁴¹ ויאמר שואל אל מיכל למה כבה רמייתני ותשלחו את אביך וימלט והאמיר מיכל אל שואל הזה אמר אליו שלחני למה אמיתך ⁴² וודוד ברה וימלט ויבא אל שושאן הרמותה ויינד לו את כל אשר עשה לו שואל וילך הוא וושאן וישבו בנות (בנות) ⁴³ ווינדר לשאול לאמיר הנה דוד בנות (בנות) ברכמה ⁴⁴ וישלח שואל מלאכים לחתת את דוד וירא את להקת הנבאים נבאים וושאן עמד נצב עליהם ותהי על מלאכי שואל רוח אליהם ויתנבאנו נם המה ⁴⁵ ווינדר לשאול וישלח מלאכים אחרים ויתנבאנו נם המה ויסוף שואל וישלח מלאכים שלשים ויתנבאנו נם המה ⁴⁶ וילך נם הוא הרמותה ויבא עד בור הנדרול אשר בשכו ווישאל ויאמר איפה שושאן דוד ויאמר הנה בנות (בנות) ברכמה ⁴⁷ וילך שם אל נוות (בנות) ברכמה ותהי עליו נם הוא רוח אליהם וילך הילוך ויתנבא עד באו בנות (בנות) ברכמה ⁴⁸ וויפשط נם הוא בנדיו ויתנבאנו נם הוא לפני שושאן ויפל ערם כל היום הוא וכל היללה על כן יאמרו- ההם שואל בנבאים

20 ויברך דוד מנות (מניות) ברכמה ויבא ויאמר לפניו יהונתן מה עשית מה עוני ומה חטאתי לפניו אביך- כי מבקש את נפשי ⁴⁹ ויאמר לו חילילה לא תמות- הנה לו עשה (לא עשה) אבי דבר נדול או דבר קטן ולא גילה את אוני ומדוע יסתיר אבי ממי את הדבר הזה אין זאת ⁵⁰ וישבע עוד דוד ויאמר אל ידע זען כי מצאתי חן בעוני ויאמר אל ידע זען יהונתן פן יעצב ואולם חי יהוה וחוי נפשך- כי כפשע בינו ובין המות ⁵¹ ויאמר יהונתן אל דוד מה תאמר נפשך ואעשה לך ⁵² ויאמר דוד אל יהונתן הנה חדש

וירוד יידעו את הרבר ⁴⁰ ויתן יהונתן את כליו אל הנער אשר לו ויאמר לו לך הביא העיר ⁴¹ הנער בא וירוד קם מążל הנגב ויפל לאפוי ארצה וישתחו שלש פעמים וישקו איש את רעשו ויבכו איש את רעשו עד רוד הנגיד ⁴² ויאמר יהונתן לדוד לך לשולם אשר נשבענו שניינו אנחנו בשם יהוה לאמר יהוה יהיה בינו ובינך ובין זרעי ובין זריך עד עולם ואיקם וילך יהונתן בא העיר

21 ויבא רוד נבה אל אחימלך הכהן ויחרד אחימלך לקראת רוד ויאמר לו מודיע אתה לברך איש אין לך ² ויאמר רוד לאחימלך הכהן המלך צוני דבר ויאמר אליו איש אל ידע מאומה את הדבר אשר אנחנו שלחך ואשר צויתך ואת הנעריהם יודעתי אל מקום פלני אלמוני ³ ועתה מה יש תחת ידך חמשה לחם--תנה בידך או הנמצא ⁴ ויען הכהן את רוד ויאמר אין לחם חל אל תחת ידי כי אם לחם קרש יש אם נשמרו הנערים אך מאשה ⁵ ויען רוד את הכהן ויאמר לו כי אם אשה עצרה לנו כתמול שלשם בצתתי ויהיו כל' הנערים קדר והוא דרך חל--ואף כי היום יקדש בכל' ⁶ ויתן לו הכהן קדר כי לא היה שם לחם כי אם לחם הפנים המוסרים לפני יהוה לשום לחם חם ביום הלקחו ⁷ ושם איש מעבר שאל ביום ההוא נעצר לפני יהוה ושמו דאג האדמי--אבל הרעים אשר לשאול ⁸ ויאמר רוד לאחימלך ו אין ישפה תחת ידך חנית או חרב כי נם חרבינו ונם כל' לא לחתוי בידך כי היה דבר המלך נחוץ ⁹ ויאמר הכהן חרב גלית הפלשתי אשר הכית בעמק האלה הנה היא לוטה בשמלת אחרי האפור--אם אתה תקח לך קח כי אין אחרת זולתה בזה ויאמר רוד אין כמו הנה לי ¹⁰ ויקם רוד ויברכ ביום ההוא מפני שאל ויבא אל אכיש מלך נת ¹¹ ויאמרו עברי אכיש אליו

כי שלחך יהוה ²³ והרבר--אשר דברנו אני אתה הנה יהוה בני ובין עד עולם ²⁴ ויסטר רוד בשדה וייה החדש וישב המלך על (אל) הלחם לאכול ²⁵ וישב המלך על מושבו כפעם בפעם אל מושב הקיור ויקם יהונתן וישב אבנור מצד שאל ויפקד מקום רוד ²⁶ ולא דבר שאל מואמה ביום ההוא כי אמר מקרה הוא בלתי טהור הוא כי לא טהור ²⁷ וייה מחרת החדרש השני ויפקד מקום רוד ויאמר שאל אל יהונתן בני מודיע לא בא בן ישי גם תמול נם היום אל הלחם ²⁸ ויען יהונתן את שאל נשאל נשאל רוד מעמיד עד בית לחם ²⁹ ויאמר שלחני נא כי זבח משפה להנו בעיר והוא צוה לי אחוי ועתה אם מצאתי חן בעיניך אמלטה נא ואראה את אחוי על כן לא בא אל שלחן המלך ³⁰ ויחר אף שאל ביהונתן ויאמר לו בן נועת המרדות הלויא ידעתי כי בחר אתה לבן ישי לבשתך ולבשת ערות אמר כי כל הימים אשר בן ישי חיו על הארץ לא תכון אתה ומלוותך ועתה שלח וקח אתו אליו--כי בן מות הוא ויען יהונתן את שאל אביו ויאמר אליו למה יומת מה עשה ³³ ויטל שאל את החנית עליו להכחו וידע יהונתן כי כל' היא מעם אביו להמית את רוד ³⁴ ויקם יהונתן מעם השלחן בחרי אף ולא אכל ביום החדרש השני לחם--כי נעצב אל רוד כי הכלמו אביו ויהי בברק ויצא יהונתן השדה למועד רוד ונער קטן עמו ³⁶ ויאמר לנערו--רץ מצא נא את החצים ויקרא יהונתן אחרי הנער רץ והוא ירה החץ להעברו ³⁷ ויבא הנער עד מקום החץ אשר ירה יהונתן ויקרא יהונתן אחרי הנער ויאמר הלויא החץ מפק והלאה ³⁸ ויקרא יהונתן אחרי הנער מהריה חושה אל העמד וילקט נער יהונתן את החץ (החצים) ויבא אל אדניו ³⁹ והנער לא ידע מאומה אך יהונתן

הלוֹא זה דוד מלך הארץ הלוֹא לזה יענו במלחמות
לאמר הכה שאל באלפו ודוד ברביבטו ¹² וישם
דוד את הדברים האלה בלבבו וירא מאד מפני
אכיש מלך נת ¹³ וישנו את טumo בעיניהם ויתהלהל
בידם ויתו על דלתות השער ווירד דיריו אל זקנו ¹⁴
ויאמר אכיש אל עבדיו הנה תראו איש משתגע למה
תביאו אותו אליו ¹⁵ חסר משגעים אני כי הבאתם את
זה להשתגע עלי הזה יבוא אל ביתו

22 וילך דוד שם וימלט אל מערת עדלים וישמעו
אהיו וכל בית אביו וירדו אליו שמה ² וויתקצטו אליו
כל איש מצוק וכל איש אשר לו נשא וכל איש מר
נפש ויהי עליהם לשר ויהיו עמו כארבע מאות איש ³
וילך דוד שם מצפה מוואב ויאמר אל מלך מוואב
יצא נא אבי ואני אתכם עד אשר אדרעה מה יעשה לי
אליהם ⁴ ווינחם את פני מלך מוואב וישבו עמו כל
ימי היות דוד במצודה ⁵ ויאמר נד הנבניה אל דוד
לא תשב במצודה--לך ובאת לך ארץ יהודה וילך
דוד ויבא יער חרת ⁶ ווישמע שאל--כי נודע דוד
וأنשים אשר אותו ושאל כל נבעה תחת האשל
ברמה וחנותו בידו וכל עבדיו נצבים עליו ⁷ ויאמר
שאל לעבדיו הנצבים עליו שמעו נא בני ימיינו נם
לכלכם יתן בן יש שדות וככרמים--לכלכם ישם
שרי אלפיים ושדרי מאות ⁸ כי קשרתם כלכם עלי ואין
גלה את אוני בכרת בני עם בן יש ואין חלה מכם
על גלה את אוני כי הקים בני את עבדי עלי לארכ
כיום הזה ⁹ וויען דאג האדרמי והוא נצב על עברי
שאלול--ויאמר ראיתי את בן יש בא נבה אל אכיש מלך
בן אחטוב ¹⁰ וישאל לו ביהוה וצירה נתן לו ואת
חרב גלית הפלשתי-נתן לו ווישלח המלך לקרא
את אכיש מלך בן אחיטוב הכהן ואת כל בית אביו
הכהנים--אשר בנב ויבאו כלם אל המלך ¹¹ ויאמר

23 ויגרו לדוד לאמר הנה פלשתים נלחמים
בקעהה והמה שסם את הגנות ² ווישאל דוד ביהוה
לאמר האלך והכיתוי בפלשתים האלה ויאמר יהוה
אל דוד לך והכיתוי בפלשתים והושעת את קעילה ³
ויאמרו אנשי דוד אליו הנה אנחנו פה ביהודה יראים
ואף כי נלך קעילה אל מערכות פלשתים ⁴ וויסוף

עד דוד לשאול ביהוה ויענה יהוה ויאמר קום רד
 קעילה- כי אני נתן את פלשתים בידך ווילך דוד
 ואנשו קעילה וילחם בפלשתים וינהג את מקניהם
 ויך בהם מכה גדולה וישע דוד את ישבוי קעילה⁶
 ויהי בברכה אביהר בן אחימלך אל דוד-קעילה
 אפוד ירד בידו זוינגד לשאול כי בא דוד קעילה
 ויאמר שאול נכר אותו אלהים בידיך- כי נסנכר לבוא
 בעיר דלתים ובריח 8 ווישמע שאול את כל העם
 למלחמה לרדת קעילה לצור אל דוד ואל אנשיו⁹
 וידע דוד- כי עליו שאול מחריש הרעה ויאמר אל
 אביהר הכהן הנישה האפוד 10 ויאמר דוד יהוה
 אלהי ישראל שמע עבדך כי מבקש שאול לבוא
 אל קעילה- לשחת לעיר בעבורי עז הייסנרטן בעלי¹¹
 קעילה בידיו הירד שאול כאשר שמע עבדך- יהוה
 אלהי ישראל הנדר נא לעבדך ויאמר יהוה ירד 12
 ויאמר דוד- הייסנרטן בעלי קעילה אתי ואת אנשי ביד
 שאול ויאמר יהוה יסנירו 13 ויקם דוד ואנשיו כשה
 מאות איש ויצאו מקהלת ויתהלו באשר יתהלך
 ולשאול הנדר כי נמלט דוד מקהלת ויחד לצעת
 14 וישב דוד במדבר במצודות וישב בהר במדבר
 זיפ ויבקשו שאול כל הימים ולא נתנו אלהים בידיו
 15 וירא דוד כי יצא שאול לבקש את נפשו ודוד
 במדבר זיפ בחרשה 16 ויקם יהונתן בן שאול וילך
 אל תירא כי לא תמצאך יד שאול אבי ואתה תמלך
 על ישראל ואנכי אהיה לך למשנה ונום שאול אבי
 ידע כן 18 ויכרתו שניהם ברית לפניו יהוה וישב דוד
 בחרשה ויהונתן הילך לבתו 19 ויעלו זפים אל שאול
 הנבעת לאמר הילא דוד מסתחר עמו במצודות
 בחרשה- בנבעת החכילה אשר מימין היישמון 20
 ועהה לכל אות נפשך המלך לרדת- רד ולמנוא הסנירו

21 ויאמר שאול ברוכים אתם ליהוה כי
 ביד המלך 22 ולכון נא הכנינו עוד ודעו וראו את
 חמלתם עלי 22 מוקמו אשר תהיה רגלו- מי ראהו שם כי אמר אליו
 ערום יערם הוא 23 וראו ודעו מכל המתחאים אשר
 יתחבא שם ושבתם אליו אל נוכן והלכתי אתכם והיה
 אם ישנו בארץ- וחפשתי אותו בכל אלפי יהודת 24
 ויקומו וילכו זיפה לפני שאול ודוד ואנשיו במדבר
 מעון בערבה- אל ימין היישמון 25 וילך שאול ואנשיו
 לבקש וינגדו לדוד וירד הסלע וישב במדבר מעון
 וישמע שאול וירדף אחריו דוד מדבר מעון 26 וילך
 שאול מצד ההר מזוה ודרוד ואנשיו מצד ההר מזוה
 ויהי דוד נחפו ללבת מפני שאול ושהאול ואנשיו
 טטרים אל דוד ואל אנשיו לחתפם 27 ומלאך בא
 אל שאול לאמר מהרה ולכה כי פשטו פלשתים על
 הארץ 28 וישב שאול מרדף אחריו דוד וילך לקראת
 פלשתים על כן קראו למקום החווא סלע המחלקות
 29 ויעל דוד משם וישב במצודות עין גדי

24 ויהי כאשר שב שאול מאחרי פלשתים וינדו לו
 לאמר הנה דוד במדבר עין גדי 2 ויקח שאול שלשת
 אלפיים איש בחור- מכל ישראל וילך לבקש את
 דוד ואנשיו על פני צורי הייעלים 3 ויבא אל גדרות
 ה策ן על הדרך ושם מערה ויבא שאול להסך את
 רגלו ודרוד ואנשיו בירכת המערה ישבים 4 ויאמרו
 אנשי דוד אליו הנה היום אשר אמר יהוה אלך הנה
 וכי נתן את איביך (איביך) בירך ועשה לו כאשר
 ישב בעיניך ויקם דוד ויבחרת את כנף המעל אשר
 לשאול- בלט 5 ויהי אחריו כון ויך לב דוד אותו- על
 אשר כרת את כנף אשר לשאול 6 ויאמר לאנשיו
 חילילה לי מיהוה אם עשה את הדבר הזה לאדרני
 למשיח יהוה- לשלוח יידי בו כי משיח יהוה הוא 7
 וישסע דוד את אנשיו בדברים ולא נתנם לקום אל

שאלות ושאלות קם מהמערה וילך בדרך 8 ויקם דוד אחריו כן ויצא מן המערה (מהמערה) ויקרא אחריו שאל לאמר אדני המלך ויבט שאל אחריו ויקד דוד אפים ארצתו וישתחוו 9 ויאמר דוד לשאל ולמה תשמע את דברי אדם לאמר הנה דוד מבקש רעך 10 הנה היום הזה ראו עיניך את אשר נתן יהוה היום בידך במערה ואמר להרנק ותחס עליך ואמר לא אשלח יידי באדני--כי מישיח יהוה הוא וזה ואבי ראה--num ראה את כנף מעילך בידיו בכרתית את כנף מעילך ולא הרגניתך דע וראה כי אין בידיו רעה שמעתי כי נזויים לך עתה הרעים אשר לך היו עמננו-- ופשע ולא חטאתי לך--ואתה צדקה את נפשי לקחתה 12 ישפט יהוה בוני ובינך ונקמני יהוה ממדיך וידי לא תהיה בך 13 כאשר יאמר משל הקדמוני מרשעים יצא רשות וידי לא תהיה בך 14 אחריו מי יצא מלך ישראל אל אחריו מי אתה רדף אחריו כלב מות אחריו פרעש אחד 15 וזה יהוה לדיין ושפטע בוני ובינך וידך וירב את ריבוי ושפטעני מידך 16 ויהי כלות דוד לדבר את הדברים האלה אל שאל ויאמר שאל התקלך זה בני דוד וישא שאל כלו ויבך 17 ויאמר אל דוד צדיק אתה מנני כי אתה גמלתני הטובה ואני גמלתיך הדרעה 18 ואתה (ואתה) הגנתה היום את אשר עשיתהathi טובה--את אשר סנני יהוה בידך ולא הרגנני 19 וכי ימצא איש את איבו ושלחו בדרך טובה וזה יהוה ישלם טובה תחת היום הזה אשר עשיתה לי 20 ועתה הנה ידעת כי מלך תמלך珂מה בידך מלכחת ישראל 21 ועתה השבעה לי ביהוה אם תכricht את זרעי אחריו ואם תשמד את שמי מבית אבי 22 וישבע דוד לשאל וילך שאל אל ביתו ודוד ואנשיו עלו על המצדודה 25 וימת שמואל--ויקבצו כל ישראל ויסփדו לו ויקברתו בביתו ברמה ויקם דוד וירד אל מדבר

25 וימת שמואל--ויקבצו כל ישראל ויספרו לו
ויברחו בבריה ויקם דוד וירד אל מדבר

בליעל מדבר אליו ¹⁸ ותמהר אבוניל (אביגיל) דוד לאביגיל ברוך יהוה אלהי ישראל אשר שלחך היום זהה לךראתי ³³ וברוך עמוק וברוכה אתה אשר כלתני היום זהה מבוא בדמים והשע ידי לי ³⁴ ואולם דיו יהוה אלהי ישראל אשר מנענו מהרע אתך כי לولي מהרת ותבאתה (ותבאת) לךראתי-- כי אם נותר לנבל עד אור הבקר משתין בקיר ³⁵ ויהי דוד מידה את אשר הביאה לו וללה אמר עלי לשולם לביתך--ראי שמעתי בקולך ואשא פניך ³⁶ ותבא אביגיל אל נבל והנה לו משתה בביתו כמשתה המלך ולב נבל טוב עליו והוא שבר עד מאד ולא הנידה לו דבר קטן ונגדל--עד אור הבקר ³⁷ ויהי בבקר בצתה היין מנבל ותנدر לו אשתו את הדברים האלה וימת לבו בקרבו והוא היה לאבן ³⁸ ויהי כעשרת הימים וינפ יהוה את נבל וימת ³⁹ וישמע דוד כי מטה נבל ויאמר ברוך יהוה אשר רב אתה ריב חרפתוי מיד נבל ואת עבדו חשי מרעה ואת רעת נבל השיב יהוה בראשו וישלח דוד וידבר באביגיל לקחתה לו לאשה ⁴⁰ ויבאו עבדי דוד אל אביגיל- הכרמליה וידברו אליה לאמר דוד שלחנו אליך ללקחתך לו לאשה ⁴¹ ותקם ותשתחוו אפים ארצתה ותאמר הנה אמתך לשפחה לרחץ רגלי עבדי אדני ותאמר הנה אמתך לשפחה לרחץ רגלי עבדי אדני ⁴² ותמהר ותקם אביגיל ותרכב על החמור ותחש נערתיה ההלכות לרגלה ותליך אחריו מלacci דוד ותהי לו לאשה ⁴³ ואת אחינעם לקח דוד מירעאל ותהיין נם שתיזהן לו לנשים ⁴⁴ ושאלות ננתן את מיכל בתו--אשת דוד לפלי בון ליש אשר מגלים **26** ויבאו הופים אל שאל הנבעת לאמר הלו דוד מסתתר בנבעת החכילה על פניו היישמן ² ויקם שאל וירד אל מדבר זיפ ואתו שלשת אלפיים איש בחורי ישראל--לבקש את דוד במדבר זיפ ³ ויחן שאל בנבעת החכילה אשר על פניו היישמן--על תחק מאתים לחם ושנים נבל יין וחמש צאן עשוות (עשויות) וחמש סאים קלוי ומאה צמקים ומאתים דבלים ותשם על חומרים ¹⁹ ותאמיר לנעריה עברו לפני הנני אחרים באה ולאישה נבל לא הנידה ²⁰ והיה היא רכבת על החמור וירדת בסתור החר והנה דוד ואנשיו ירדים לךראתה ותפנש אתם ²¹ ודוד אמר אך לשקר שמרתי את כל אשר לזה במדבר ולא נפקד מכל אשר לו מאומה וישב לי רעה תחת טובה ²² כה יעשה אלהים לאיבי דוד וכיה יסיף אם אשאיר מכל אשר לו עד הבקר משתין בקיר ²³ ותרא אביגיל את דוד ותמהר ותרד מעל החמור ותפל לאפי דוד על פניה ותשתחוו ארץ ²⁴ ותפל על רגלו ותאמיר כי אני אדני העון ותדבר נא אמתך באזnek ושמע את דברי אמתך ²⁵ אל נא ישם אדני את לבו אל איש הבליעל זהה על נבל כי כשמו כן הוא-نبל שמו ונבלעה עמו ואני אמתך--לא ראתה את ערי אדני אשר שלחת ²⁶ ועתה אדני חוי יהוה וחוי נפשך אשר מנעך יהוה מבוא בדמים והושע יידך לך ועתה יהיו כנבל איביך והמבקשים אל אדני רעה וננה לנערים המתחלכים ברגלי אדני ²⁸ שא נא לפשע אמתך כי עשה יעשה יהוה לאדני בית נאמן כי מלחמות יהוה אדני נלחם ורעה לא תמצא בך מימייך ²⁹ ויקם אדם לדרפק ולבקש את נפשך והיתה נפש אדני צורורה בצרור החיים את יהוה אלהיך ואת נפש איביך יקלענה בתוך כף הקלע ³⁰ ויהיה כי יעשה יהוה לאדני ככל אשר דבר את הטובה عليك- וצורך לניד על ישראל ³¹ ולא תהיה זאת לך לפוקה ולמכשול לב לאדני ולשפך רם חنم ולהושע אדני לו והויטב יהוה לאדני זכרת את אמתך ³² ויאמר

הדרך ודוד ישב במדבר וירא כי בא שאל אחריו המדברה ⁴ ווישלח דוד מרגלים וידע כי בא שאל המלך ¹⁸ ויאמר למה זה אדרני רדף אחריו עבדו כי מה עשיתו ומה בידי רעה ¹⁹ ועתה ישמע נא אדרני המלך את דבריו עבדו אם יהוה חסיתך בירח מנהה ואם בני האדם אדרורים הם לפני יהוה כי נרשמי היום מהסתפק בנחלה יהוה לאמר לך עבד אלהים אחרים ²⁰ ועתה אל יפל דמי ארצך מננד פני יהוה כי יצא מלך ישראל לבקש את פרוש אחד כאשר ירדף הקרא בהרים ²¹ ויאמר שאל חטאתי נפשי בעיניך היום זהה הנה הסכלתי ואשנה הרבה מאד ²² ווישלח דוד ויאמר הנה החניתה (חנית) המלך יועבר אחד מהנערים ויקח ²³ ויהוה ישיב לאיש את צדקתו ואת אמانتו--אשר נתן יהוה היום ביד ולא אביתי לשלוח ידי במשיח יהוה ²⁴ ותנה כאשר נקה ¹⁰ ויאמר דוד חי יהוה כי אם יהוה יגנו או יומו יבו ואמות או במלחמה ירד ונספה עת חיליה לך מיהוה משליח ידי במשיח יהוה ועתה קח נא את החנית אשר מראשתו ואת צפתה המים--ונלכה לנו ¹² ויקח דוד את החנית ואת צפתה המים מראשתי שאל וילכו להם ואין ראה ואין יודע ואין מקין כי כלם ישנים--כי תרדמת יהוה נפלת עליהם ¹³ ויעבר דוד העבר ויעמד על ראש ההר מרחק רב המוקם בינויהם ¹⁴ ויקרא דוד אל העם ואל אבנור בן נר אמר הלוא תענה אבנור ווישלח עלייהם ¹⁵ אתה קראת אל המלך ¹⁵ ויאמר דוד אל אבנור הלוא איש אתה ומני כמוך בישראל ולמה לא שמרת אל אדריך המלך כי בא אחד העם להשחית את המלך אדריך ¹⁶ לא טוב הדבר זהה אשר עשית--חי יהוה כי בני מות אתם אשר לא שמרתם על אדריכם על משיח יהוה ועתה ראה אוי חנית המלך ואת צפתה המים--אשר מראשתו ¹⁷ ויכר שאל את קול דוד

דוד לדרכו ושאל שב למקומו

27 ויאמר דוד אל לבו עתה אספה يوم אחד ביד שאל אין לי טוב כי המלט אמלט אל ארץ פלשתים ונואש ממי שאל לבקשנו עוד בכל גבול ישראל ונמלתתי מידי ²⁰ ויקם דוד--ויעבר הוא ושות מאות איש אשר עמו אל אכיש בן מעיך מלך נטה ³ וישב דוד עם אכיש בנות הוא ואנשיו איש וביתו דוד ושתני נשיו אחינעם היזרעאלת ואביגיל אשת נבל הכרמלית ⁴ וינד לשאלו כי ברוח דוד נת ולא יוסף (יסף) עוד לבקשו ⁵ ויאמר דוד אל אכיש אם נא מצאתי חן בעיניך יתנו לי מקום באחת ערי השדָה--וашבה שם ולמה ישב עבדך בעיר הממלכה עמק ⁶ וויתן לו אכיש ביום ההוא את צקלג לכו היהת צקלג למלכי

יהודה עד היום הזה 7 ויהי מספֶר הימים אשר ישב בדור בשדה פלשתים-ימים וארכבה חדרים 8 ויעל דוד ואנשיו ויפשטו אל הגשור והגרזי (והגרזי) והעמלקי כי חנה ישבות הארץ אשר מעולם בואך שורה ועד ארץ מצרים 9 והכה דוד את הארץ ולא ייה איש ואשה ולקח צאן ובקר וחמורים ונמלים ובגדים ישב ויבא אל אכיש 10 ויאמר אכיש אל פשתחם היום ויאמר דוד על נגב יהודה ועל נגב הירחמאלי ואל נגב הקינוי 11 ויאיש ואשה לא ייה דוד להביא נט לאמר-פָן יגדו עליינו לאמר כה עשה דוד וככה משפטו כל הימים אשר ישב בשדה פלשתים 12 ויאמן אכיש בדור לאמר הבאש הבאיש בעמו בישראל והיה לי לעבר עולם

28 ויהי בימים ההם ויקבצו פלשתים את מלחניהם לצבא להלחם בישראל ויאמר אכיש אל דוד ידע תדע כי אתי יצא במלחנה אתה ואנשיך 13 ויאמר דוד אל אכיש לנו אתה תדע את אשר עשה עברך ויאמר אכיש אל דוד לנו שמר לראשי אשימך כל הימים 14 ויקבצו פלשתים ויבאו ויחנו בשונם ויקבץ שאל את כל ישראל ויתנו בנלבע 15 וירא שאל ביהוה פלשתים וירא ויחרד לבו מאד 16 ווישאל שאל ביהוה ולא ענה יהוה--נִם במלחמות נם באורים נם נבניאם ותרא כי נבחל מאד ותאמר אליו הנה שפהחתק בקהל ואשים נפשי בכפי ואשמע את דבריך אשר דברת אליו 17 ועתה שמע נא נם אתה בקהל שפהחתק ואשמה לפניך פת לחם ואכול ויהי בך כח כי תלך בדרך 18 ויאמן ויאמר לא אכל וויפריצו בו עבורי נם האשה וישמע לקלם ויקם מהארץ וישב אל המטה והעליה לי את אשר אמר לך 19 ותאמר האשה אליו הנה אתה ידעת את אשר עשה שאל הכרית

ועד גדרול לא המיתו איש וינהנו וילכו לדרכם ³ ויבא דוד ואנשיו אל העיר והנה שרופה באש ונשיהם ובניהם ובניהם נשבו ⁴ וישא דוד והעם אשר אותו את קולם--ויבכו עד אשר אין בהם כח לבכות ⁵ ושתי נשי דוד נשבו--אחינעם הירושלמי ואביגיל אשת נבל הכרמלי ⁶ והצ'er לדוד מאר כי אמרו העם לסקלו--כי מרה נפש כל העם איש על בנו ועל בנותיו ויתחזק דוד ביהוה אלהיו ⁷ ויאמר דוד אל אביתר הכהן בן אחימלך הנישה נא לי האפוד וינש אביתר את האפוד אל דוד ⁸ ויאשא דוד ביהוה לאמר ארדף אחרי הנדור הזה האשגנו ויאמר לו רדף כי השג תשיג והצל תצל ⁹ וילך דוד הוא ושת מאות איש אשר אותו ויבאו עד נחל הבשור והנורדים עמדו ¹⁰ וירדך דוד הוא וארבע מאות איש ויעמדו מאהים איש אשר פנו מעבר את נחל הבשור ¹¹ וימצאו איש מצרי בשדה ויקחו אותו אל דוד ויתנו לו ללחם ויאכל ווישקו מים ¹² ויתנו לו פלח דבללה ושני צמוקים ויאכל ותשב רוחו אליו כי לא אכל לחם ולא שתה מים שלשה ימים ושלשה לילות ¹³ ויאמר לו דוד למי אתה ואי מזוה אתה ויאמר נער מצרי אני כי עבר לאיש עמלי כי יועבני אדני כי חליתי היום שלשה ¹⁴ אנחנו פשטונו נגב הכרתו ועל אשר ליהודה--ועל נגב כלב ואת צקלג שרפנו באש ¹⁵ ויאמר אליו דוד התורדעני אל הנדור הזה ויאמר השבעה לי באלהים אם תמייחני ואם תסנני ביד גנודול אשר לקחו מארץ פלשתים ומארץ יהודה ¹⁶ ויכם דוד מה נשפ' ועד הערב למחרתם ולא נמלט מהם איש כי אם ארבע מאות איש נער אשר רכבו על הנמלים וינסו ¹⁷ ויצל דוד את כל אשר לקחו

קמץ ותולש ותפהו מצוות ²⁵ ותגש לפני שאל ולפני עבדיו ויאכלו ויקמו וילכו בלילה ההוא **29** ויקבצו פלשתים את כל מנהיהם אפקה וישראל חנים בעין אשר ביזרעאל ² וסרגו פלשתים עברים למאות ולאלפים ודוד ואנשיו עברים באחרנה--עם איש ³ ויאמרו שרי פלשתים הלויה זה דוד עבר ויאמר אכיש אל שרי פלשתים הלויה אתי זה ימים או זה שאל מלך ישראל אשר היה אתי זה ימים או זה שנים ולא מצאתי בו מאומה מיום נפלו עד היום הזה ויקצפו עלייו שרי פלשתים ויאמרו לו שרי פלשתים השב את האיש וישב אל מקומו אשר הפקדו שם ולא ירד עמו במלחמה ולא יהיה לנו לשטן במלחמה ובמה יתרצה זה אל אדני--הלווא בראשי האנשים ההם ⁵ וזה דוד אשר יענו לו במלחמות לאמר הכה שאל באלו ודוד ברכבותו ⁶ ויקרא אכיש אל דוד ויאמר אליו חי יהוה כי ישר אתה וטובי בעני צאך ובאך אותו במחנה--כי לא מצאתי לך רעה מיום באך אליו עד היום הזה ובעני השרנים לא טוב אתה ⁷ ועתה שוב לך בשלום ולא תעשה רע בעני סרגו פלשתים ⁸ ויאמר דוד אל אכיש כי מה עשו מה מצאת בעברך מיום אשר היה לך לפניך עד היום הזה כי לא אבוא ונלחמתי באבי אדני המלך ⁹ ויען אכיש ויאמר אל דוד ידעת כי טוב אתה בעני כמלךך אלהים אך שרי פלשתים אמרו לא יעלה עמו במלחמה ¹⁰ ועתה השם בבקר ועבדי אדני אשר באך והשכמתם בבקר ואור لكم ולכובך וישכם דוד הוא ואנשיו לילכת בבקר לשוב אל ארץ פלשתים ופלשתים עלו לירעאל

30 ויהי בבא דוד ואנשיו צקלג--ביום השלישי ומלךי פשטו אל נגב ואל צקלג ויכו את צקלג וישרפו אתה באש ² וישבו את הנשים אשר בה מקטן

עמלק ואת שני הצליל דוד ¹⁹ ולא נעדר להם מן הקטן ועד הנadol ועד בנים ובנותו ומשל ועד כל שאול את החרב ויפל עליה ²⁰ וירא נשא כליו כי מה שאל ויפל נם הוא על חרבו וימת עמו ²¹ וימת כל חצאן ותבקר נתנו לפני המקנה החוא ויאמרו אשר לקחו להם הכל השיב דוד ²² ויקח דוד את שאול ושלשת בניו ונשא כליו גם כל אנשיו ביום ההוא-יהרו ²³ ויראו אנשי ישראל אשר עבר העמק והשלה דוד ²⁴ ויבא דוד אל מאותם האנשים אשר פגרו מלכת אחרי דוד וישיבם בנחל הבשור ויצאו שאול ובנוו ויעזבו את הערים וינסו ויבאו פלשתים וישבו בהן ²⁵ ויהי מחרת ויבאו פלשתים לפשط את החללים וימצאו את שאול ואת שלשת בניו נפלים בהר הגלבע ²⁶ ויכרתו את ראשו ויפשטו את כליו וישלחו בארץ פלשתים סכיב לבשר בית עצביהם- ואת העם ²⁷ וישימו את כליו בית עשרה ואות ניוטה תקעו בחומה ביתן ²⁸ וישמעו אליו ישבו יבש נלעד את אשר עשו פלשתים לשאול ²⁹ ויקומו כל איש חיל וילכו כל הלילה ויקחו את גויה שאל ואת גויה בניו מחומות ביתן ³⁰ ויבאו יבשה וישראלם אתם שם ³¹ ויקחו את עצמיהם ויקברו תחת האשל ביבשה ויצמו שבעת ימים

והתעללו בי ולא אבה נשא כליו כי ירא מאר ויקח עמלק ואת שני הצליל דוד ³² ולא נעדר להם מן הקטן ועד הנдол ועד בנים ובנותו ומשל ועד כל שאול את החרב ויפל עליה ³³ וירא נשא כליו כי מה שאל ויפל נם הוא על חרבו וימת עמו ³⁴ וימת כל חצאן ותבקר נתנו לפני המקנה החוא ויאמרו אשר לקראת דוד ולקראות העם אשר אותו וינש דוד את העם וישאל להם לשולם ³⁵ ויען כל איש רע ובליעל מהאנשים אשר הילכו עם דוד ויאמרו יען אשר לא הילכו עמי לא נתן להם מהשלה אשר הילנו כי אם איש אשתו ואת בניו וננהנו וילכו ³⁶ ויאמר דוד לא תעשו כן אחוי את אשר נתן יהוה לנו וישמר אתנו ויתן את הנדור הבא עליינו בידינו ³⁷ וממי ישמע לכם לדבר הזה כי חלק הירד במלחמה וכחלק הישב על הכללים-יהרו יחלקו ³⁸ ויהי מהוים הוא ומעלה ישמה לחק ולמשפט לישראל עד היום הזה ³⁹ ויבא דוד אל צקלג וישלח מהשלה לזקני יהודה לרעהו לאמר הנה לכם ברכה משלל איבי יהוה ⁴⁰ לאשר בכית אל ולאשר ברמות נגב ולאשר ביתר ⁴¹ ולאשר בעדר ולאשר בשפמות ולאשר באשתמע ⁴² ולאשר ברכל ולאשר בערי הירחמאלי ולאשר בערי הקני ⁴³ ולאשר בחרמלה ולאשר בכור עשן ולאשר בעתק ⁴⁴ ולאשר בחברון ולכל המיקמות אשר התהלהק שם דוד הוא ואנשיו

31 ופלשתים נלחמים בישראל וינסו אנשי ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים בהר הגלבע ² וידבקו פלשתים את שאל ואת בניו ויכו פלשתים את יהונתן ואת אבינדר ואת מלכישוע--בני שאל ³ ותכבד המלחמה אל שאל וימצאהו המורדים אנשים בקשת יהל מאר מהמורדים ⁴ ויאמר שאל לנשא כליו שלף חרבך ודרקני בה פן יבואו הערלים האלה ודרקני

שמואל ב

נפלו נבורים ²⁰ אל הגידו בנת אל תבשו בחוצת אשקלון פן תשמהנה בנות פלשתים פן تعالינה בנות הערלים ²¹ הרי בנגב אל טל ואל מטר עליהם- ושדי תרומות כי שם נגען מן נבורים-מן שאל בליך משיח בשמן ²² מדם חללים מחלב נבורים- קשת יהונתן לא נשוג אחר וחרב שאל לא תשוב ריקם ²³ שאל ויהונתן הנאהבים והנעימים בחיהם ובמותם לא נפרד מנסרים קלו מאריות נברו ²⁴ בנות ישראל--אל שאל בכינה המלבושים שני עם עדנים המעליה עדי זהב על לבושךן ²⁵ איך נפלו נברים בתקופת המלחמה--יהונתן על במוותך חלל ²⁶ צר לי עלייך אחיך יהונתן--נעמת לי מאד נפלאתה אהבתך לי אהבת נשים ²⁷ איך נפלו נבורים יאבדו כל מלחמה

2 ויהי אחרי כן ויאשׁל דוד ביהוה לאמר העלה באחת ערי יהודה ויאמר יהוה אליו עליה ויאמר דוד أنها עלה ויאמר חבורנה ² ויעל שם דוד ונם שתי נשים--אחינעם הירושלמי ואבניאל אשת נבל הכרמלי ³ ואנשיו אשר עמו העלה דוד איש וביתו וישבו בעיר חברון ⁴ ויבאו אנשי יהודה וימשו שם את דוד למלך על בית יהודה וינדרו לדוד לאמר אנשי יביש נלעד אשר קברו את שאל ⁵ וישלח דוד מלאכים אל אנשי יביש גלעד ויאמר אליהם ברכיכם אתם ליהוה אשר עשיתם החסד זהה עם אדניכם עם שאל ותקברו אותו ⁶ ועתה יעש יהוה עמכם חסד ואמת ונם אנסי עשה אתכם הטובה הזאת אשר עשיתם הדבר הזה ⁷ ועתה תזקונה ידיכם והוא לבני חיל--כי מטה אדניכם שאל ונם את משחו בית יהודה למלך-- עליהם ⁸ ואבנර בן נר שר צבא אשר לשאל--לקחה את איש בשת בן שאל ויעברדו מחנים ⁹ וימלכו כספר הישר ¹⁰ הצבוי ישראל על במוותיך חלל איך אל הנלעד ואל האשורי ואל יזרעאל ועל אפרים

1 ויהי אחרי מות שאל ודוד שב מהכו את העמלק וישב דוד בזקלו ימים שניים ² ויהי ביום השלישי והנה איש בא מן המחנה עם שאל ובנדיו קרעים ואדמה על ראשו ויהי בבאו אל דוד ויפל ארצתו ווישתחו ³ ויאמר לו דוד اي מזה תבאו ויאמר אליו ממחנה ישראל נמלטתי ⁴ ויאמר אליו דוד מה דיה והדבר הגד נא לי ויאמר אשר נס העם מן המלחמה ונם הרבה נפל מן העם וימתו ונם שאל יהונתן בנו מותו ⁵ ויאמר דוד אל הנער המגיד לו איך ידעת כי מות שאל ויהונתן בנו ⁶ ויאמר הנער המגיד לו נקרא נקrichtי בהר הנגב והנה שאל נשען על חניתו והנה הרכב ובעל הפרשיהם הדבקחו ⁷ וויפן אחדריו ויראני ויקרא אליו ויאמר הני ⁸ ויאמר לי מיה את והוא ויאמר (ואמר) אליו עמלקי אני ⁹ ויאמר אליו עמד נא עלי ומחתני--כי אחוני השבץ כי כל עוד נפשי כי ¹⁰ וואמד עלי ואמתתנו--כי יידעת כי לא היה אחרי נפלו ואכח הנור אשר על ראשו ואצעהה אשר על זרעו ואבאים אל ארני הנה נו וויחזק דוד בבנדו ויקרעים ונם כל האנשים אשר אותו ¹¹ וויספדו ויבכו ויצמו עד הערב על שאל ועל יהונתן בנו ועל עם יהוה ועל בית ישראל--כי נפלו בחרב ¹² ויאמר דוד אל הנער המגיד לו اي מזה אתה ויאמר בן איש רע עמלקי אני ¹³ ויאמר אליו דוד איך לא יראת לשלח ייך לשחת את משיח יהוה ¹⁴ ויקרא דוד לאחד מהנערם ויאמר נש פגע בו וכחיו וימת פיך ענה בר לאמר אנסי מטהי את משיח יהוה ¹⁵ פיך ענה בר לאמר אנסי מטהי את משיח יהוה ¹⁶ ויאמר אליו דוד דמיך (דמך) על ראשך כי ויקנן דוד את הקינה הזאת על שאל ועל יהונתן בנו ¹⁷ ויאמר ללמד בני יהודה קשת הנה כתובה על ספר הישר ¹⁸ הצבוי ישראל על במוותיך חלל איך אל הנלעד ואל האשורי ואל יזרעאל ועל אפרים

ועל בנים ועל ישראל כלה ¹⁰ בן ארבעים שנה איש בשת בן שאל במלכו על ישראל ושתי שנים מלך הארץ יודהה היו אחורי דוד ²⁶ בויהי מספר הימים אשר היה דוד מלך חברון על בית יהודה--שבע שנים וששה חדשים ²⁷ ויצא אבנר בן נר ועבدي איש ביתו בן שאל ממלחמות נבעונה ²⁸ ויאב בשופר ויעמדו כל העם ולא ירדפו עוד אחרי ישראל ולא יספו עוד ועבדי דוד יצאו ויפגשומ על ברכת נבעון יהדו וישבו אלה על הברכה מוה ואלה על הברכה מוה ²⁹ ויאמר אבנر אל יואב יקומו נא הנערים וישחקו לפניו ויאמר יואב יקמו ³⁰ ויקמו ויעברו במספר-- שנים עשר לבנים ולאיש בשת בן שאל ושנים עשר מעבדי דוד ³¹ ויהזקו איש בראש רעהו וחרבו בצד רעהו ויפלו יהדו ויקרא למקום ההוא חלקת הרים אשר בנבעון ³² ותהי המלחמה קשה עד מאר בים ההוא וינפ אבנר ואנשיו ישראל לפני עבדי דוד ³³ ויהיו שם שלשה בני צരיה--יאב ואבישי ועhab ואבניאל כל ברגנלי כאחד הצבים אשר בשדה ³⁴ וירדף עשהאל אחרי אבנר ולא נטה לлечת על הימין ועל השמאול מאחורי אבנר ³⁵ ויפן אבנר אחורי ויאמר אתה זה עשהאל ויאמר אני ³⁶ ויאמר לו אבנר נטה לך על ימינך או על שמאליך ואחוי לך אחיד מהנערים וקח לך את חלצחו ולא אבה עשהאל לסור מאחורי ³⁷ ויסוף עוד אבנר לאמר אל עשהאל سور לך מאחורי למה אככה ארצה ואיך אשא בני אל יואב אחיך ³⁸ וימאן לסור ויכחו אבנר באחורי החנית אל החמש ותצא החנית מאחורי ויפל שם וימת תחתו ויהיו כל הבא אל המקום אשר נפל שם עשהאל וימת-ויעמדו ³⁹ וירדפו יואב ואבישי אחרי אבנר והמשב באה--והמה באו עד נבעת אמה אשר על פני ניח דרך מדבר נבעון ⁴⁰ וויתקbez בני בנים אחרי אבנר ויהיו לאנדה אתה ויעמדו על ראש נבעה אחת ⁴¹ להעביר

3 ותהי המלחמה ארוכה בין בית שאל ובין בית דוד ודוד הלק וחזק ובית שאל הלבכים ודלים ² וילדיו (יולדו) לדוד בנים חברון ויהי בכוון אמןן לאחינעם היזרעאלת ³ ומשנהו כללב לאביגיל (לאביגיל) אשת נבל הכרמלית והשלישי אבשלום בן מעכה בת תלמי מלך גשור ⁴ והרביעי אדניה בן חנית וה חמישי שפטיה בן אביטל ⁵ וה השישי יתרעם לעגלה אשת דוד אלה ילדו לדוד חברון ⁶ ויהי בהיות המלחמה בין בית שאל ובין בית דוד ואבנור היה מתחזק בית שאל ⁷ ולשלואל פלנש ושם רצפה בת איה ויאמר אל אבנור מדוע אתה אל פילוש אבוי ⁸ ויחר לאבנור מאר על דברי איש בשת המציגך ביד דוד ותפרק עלי עון האשא היום ⁹ כה יעשה אלהים לאבנור וככה יסיף לו כי כאשר נשבע יהוה לדוד--כי כן אעשה לו ¹⁰ להעביר

הממלכה מבית שאל ולהקם את כסא דוד על מה זה שלחו וילך הלוֹך²⁵ ידעת את אבנر בן ישראל ועל הורה---مدن ועד באר שבע ווילא יכל נר כי לפתחך בא ולדעת את מוצך ואת מבואך עוד להסביר את אבנר דבר מיראטו אותו ²⁶ וישלח (mobæk) ולדעת את כל אשר אתה עשה ²⁶ ויצא אבנר מלאים אל דוד תחחו לאמר למי ארץ לאמר כרתה בריתךathi והנה ידי עמק להסב אלך את כל ישראל ²⁶ ויאמר טוב---אניacaktır אתך בירתך דבר אחד אני שאל מאתך לאמר לא תראה את פני---כי אם לפני הביאך את מיכל בת שאל בבאך לדראות את פני ²⁶ וישלח דוד מלאים אל איש בשת בן שאל לאמר תנה את אשתי את מיכל אשר ארשתי לי במאה ערלוות פלשתים ²⁶ וישלח איש בשת ויקחה מעם איש---מעם פלטיאל בן לוש (לייש) ²⁶ וילך אתה אישת הלוֹך ובכח אהיריה---עד בחרים ויאמר אליו אבנر לך שוב וישב ²⁷ ודבר אבנر היה עם זקנין ישראלי לאמר נם חמול נם שלשם היהיט מבקשים את דוד למלך עלייכם ²⁸ ועתה עשו כי יהוה אמר אל דוד לאמר ביד דוד עבידי הושיע את עמי ישראל מיד פלשתים ומיד כל איביהם ¹⁹ וידבר נם אבנر באוני בניין וילך נם אבנר לדבר באוני דוד בחברון את כל אשר טוב בעני ישראל ובעני כל בית בניין ²⁰ ויבא אבנר אל דוד בחברון ואחו עשרים אנשים ויעש דוד לאבנר ולאנשים אשר אותו משתה ²¹ ויאמר אבנר אל דוד אקומה ואלכה אקבצתה אל אדרני המלך את כל ישראל ויכרתו את ברית ומילכת בכל אשר תאה נפשך וישלח דוד את אבנר וילך בשלום ²² והנה עבידי דוד ויאב ניאמר המלך אל עבידי הלוֹך תדרעו---כי שר ונגדל בא מהנדוד ושלל רב עם הביאו ואבנר איננו עם דוד בחברון---כי שלחו וילך בשלום ²³ ויאב וכל הצבא אשר אותו בא ויגדו ליאב לאמר בא אבנר בן נר אל המלך וישלחו וילך בשלום ²⁴ ויבא יואב אל המלך ויאמר מה עשיתנה הנה בא אבנר אליך יתוה לעשה הרעה כרעתו

4 וישמע בן שאל כי מטה אבנر בחברון וירפו (המושcia) והמבי את ישראל ויאמר יהוה לך אתה תרעה את עמי את ישראל ואתה תהיה לנגיד על ישראל ³ ויאבו כל זקן ישראל אל המלך חברונה ויכרת לחים חמלך דוד ברית בחברון לפני יהוה וימשחו את דוד למלך על ישראל ⁴ בן שלשים שנה דוד במלך ארבעים שנה מלך ⁵ בחברון מלך על יהודה שבע שנים וששה חדשים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנה על כל ישראל ויהודה ⁶ וילך המלך ואנשיו ירושלם אל היבסי יושב הארץ ויאמר לדוד לאמר לא תבוא הנה כי אם הסירך העורים והפסחים לאמר לא יבוא דוד הנה ⁷ וילך דוד את מצדת ציון-היא עיר דוד ⁸ ויאמר דוד ביום ההוא כל מכה יבסי ויגע בצנור ואת הפסחים ואת העורים שנאו (שנואי) נפש דוד על כן יאמרו עור ופסח לא יבוא אל הבית וושב דוד במצדה ויקרא לה עיר הלווק ונגדל ויהוה אלהי צבאות עמו ¹¹ ווישלח חירם מלך צר מלאכים אל דוד ועצים ארזים וחרשי עץ וחרשי אבן קיר ויבנו בית לדוד ¹² וידע דוד כי הכנינו יהוה למלך על ישראל ונשא מלכתו ¹³ בעבור עמו ישראל ¹⁴ ויקח דוד עוד פלגים ונשים מירושלים אחריו בא מחברון ווילדו עוד לדוד בנים ובנות ¹⁴ ואלה שמות הילדים לו--בירושלם שמווע ושובב נתן ושלמה ¹⁵ ויבחר ואלשווע ונפנ ויפוי ¹⁶ ואלישמע ואלידע ואליפלט ¹⁷ ווישמעו פלשתים כי משחו את דוד למלך על ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דוד וישמע דוד וירד אל המצדדה ¹⁸ ופלשתים באו וינטשו בעמק רפאים ¹⁹ ווישאל דוד ביהוה לאמר האעללה אל פלשתים התהנים בידי ויאמר יהוה אל דוד עליה כי נתן את הפלשתים בידך ²⁰ ויבא דוד בבעל פרצים ויכם שם דוד ידיו וכל ישראל נבהלו ² ושני אנשים שריגנודדים היו בן שאל שם האחד בענה שם השני רכב בני רמן חברתי-מבני בנימן כי גם בארות חשב על בנימן ³ ויבrho הbaraתים נתימה ויהו שם נרים עד היום זהה ⁴ וליהונתן בן שאל בן נכה רגלים בן חמיש שנים היה בא שמעת שאל ויהונתן מיזרעאל והשאהו אמנתו ותנס ויהי בחפזה לנוס ויפל ויפסה ושמו מפיבשת ⁵ וילכו בני רמן חברתי רכב ובענה משכוב החררים ⁶ והנה בא עד תוך הבית לקח חתים ויכחו אל החמש ורכב ובענה אחיו נמלטו ויבאו הבית והוא שכוב על מטהו בחדר משכבו ויכחו וימתחו ויסטרו את ראשו ויקחו את ראשו וילכו דרך הערבה כל הלילה ⁸ ויבאו את ראש איש בשת בן שאל איבך אשר בקש את נפשך וויתן יהוה לאני המלך נקמות היום הזה משאול ומוועז ⁹ וויען לאני המלך לי לאמר הנה מטה שאל והוא היה מבשר בעינוי ואחזה בו ואחרנהו בצלגנ-אשר לחתוי לו בשירה ¹¹ אף כי אנשים רשעים הרנו את איש צדיק בכיתו-על משכבו ועתה הלו אבקש את דמו מידכם ובערתי אתכם מן הארץ ¹² ויציו דוד את הנערם ויהרגום ויקצנו את ידיהם ואת רגליים ויתלו על הברכה בחברון ואת ראש איש בשת ליהו ויקברו בקבר אבנر בחברון

5 ויבאו כל שבטי ישראל אל דוד-חברונה ויאמרו לאמר הנהו עצמד ובשער אנתנו ² נם אתחמול נם שלשים בהיות שאל מלך עלינו אתה הייתה מוציא

ויאמר פרץ יהוה את איבי לפני כפרץ מים על כן קרא שם המקומ הוה- בעל פרצים 21 וויעובו שם את עצביהם וישאם דוד ואנשיו 22 ויספו עוד פלשתים עלולות יונטו בעמק רפאים 23 כי ישאל דוד ביהוה לאמר לא תעה הסב אל אחריהם ובאת להם ממול בכאים 24 ויהי בשמייך (כשמייך) את קול צדקה בראשי הכהנים-או תחרץ כי או יצא יהוה לפניך להכות במחנה פלשתים 25 וויש דוד כן כאשר צהו יהוה ויך את פלשתים מגבע עד באך גור

6 יוסף עוד דוד את כל בחור בישראל שלשים אלף 2 ויקם וילך דוד וכל העם אשר אותו מבعلي יהודה- להעלות שם את ארון האלים אשר נקרא שם שם יהוה צבאות ישב הכרבים עליו 3 וירכבו את ארון האלים אל עגלת חדשה ויישאו מבית אכינדרב אשר בנבעה וועז ואחו בני אכינדרב נהנים את העגלת חדשה 4 ויישאו מבית אכינדרב אשר בנבעה עם ארון האלים ואהי הילך לפני הארון 5 ודוד וכל בית ישראל משחקים לפני יהוה בכל עצי ברושים ובכנרות ובכנבים ובתפים ובמנענים ובצלצלים 6 ויבאו עד נרין נכוון וישלח עזה אל ארון האלים ויאחו בו- כי שמו הבקר 7 ויחר אף יהוה בעזה ויכחו שם האלים על השול וימת שם עם ארון האלים 8 ויחר לדוד על אשר פרץ יהוה פרץ בעזה ויקרא למקום ההוא פרץ עזה עד היום זהה 9 וירא דוד את יהוה ביום ההוא ויאמר איך יבוא אליו ארון יהוה 10 ולא אבה דוד להסידר אליו את ארון יהוה- על עיר דוד ויתהו דוד בית עבד אדים הנטי נו וישב ארון יהוה בית עבד אדים הנטי- שלשה חדרים ויברך יהוה את עבד אדים ואת כל ביתו 11 ווינד למלך דוד לאמר ברך יהוה את בית עבד אדים ואת כל אשר לו בעבר ארון האלים

אשר התחלכתי בכל בני ישראל בדבר דברת^ו שם ולעשו לכם הנדרלה ונדרות לארץ מפני עמק אשר פדרית לך ממצרים גויים ואלהיו ²⁴ ותכונן לך את עמק ישראל לך לעם-עד עולם אתה יהוה היהת לעתה כי אלהים ²⁵ ועתה יהוה אלהים הדבר אשר לדם לאלהים ²⁶ ועתה יהוה אלהים דברת עד עולם ועשה דברת על עבדך ועל ביתו הקם עד עולם ועשה כאשר דברת ²⁶ ויגדל שמק עד עולם לאמר יהוה עמי על ישראל ⁹ ואהיה עמק בכל אשר הלכת עמי לך ישראל ⁸ וכי יהוה צבאות אני לך עבדך לדור יהוה צבאות אלהים על ישראל ובית עבדך דור יהוה נכוון לפניך ²⁷ כי אתה יהוה צבאות אלהי ישראל נלייה את איזן עבדך לאמר בית אבנה לך על כן מצא עבדך את לבו להחפלו לך אלייך את התפללה זאת ²⁸ ועתה אדרני יהוה אתה הוא האלים ובריך יהיו אמת ותדבר אל עבדך את הטובה זאת ²⁹ ועתה הואל וברך את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה אדרני יהוה דברת וمبرכתך יברך בית עבדך לעולם

8 יהי אחרי כן וירד דוד את פלשתים ויכנעם ויקח דוד את מותג האמה מיד פלשתים ² וירד את מואב וימדרם בחבל השכב אותם ארצה וימדר שני חבלים להחmittה ומלא החבל להחחות ותהי מואב לדוד לעבדים נשאי מנהה ³ וירד את הדרדרז בנה רחוב מלך צובה בלבתו להשב ידו בנהר (פרת) ⁴ וילבד דוד ממננו אלף ושבע מאות פרשים ועשרים אלף איש רגeli ויעקדר דוד את כל הרכב וויתר ממננו מהה רכב ⁵ ותבא ארם דמשק לעזר להדרדרז מלך צובה וירד דוד באדם עשרים ושנים אלף איש וישם דוד נצבים באדם דמשק ותהי ארם לדוד לעבדים נשאי מנהה וישע יהוה את דוד בכל אשר הילך ⁷ ויקח דוד את שלטי הוהב אשר היו אל עבדיו הדרדרז ויביאם ירושלים ⁸ ומבטה וمبرתי ערי הדרדרז לך המלך דוד נחשת-הרבה מאד ⁹ וישמע תעי מלך חמת כי הכה דוד את כל חיל

אשר אחד שבטי ישראל אשר צויתי לרעות את עמי את ישראל לאמר למה לא בניתם לי בית ארזים ⁸ ועתה כי חמאר לעבדי לדור כה אמר יהוה צבאות אני לך כתיקן מן הנוה מאחר הצען-להיות נגיד על עמי על ישראל ⁹ ואהיה עמק בכל אשר הלכת ואכרתיה את כל איביך מפניך ויעשתי לך שם נдол כשם הנדרלים אשר בארץ ¹⁰ ושמתי מקום לעמי לשידרל ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירנו עוד ולא יסיפו בני עולה לענותו כאשר בראשונה ¹¹ ולמן ייומם אשר צויתי שפחים על עמי ישראל והניחתי לך מכל איביך והנגיד לך יהוה כי בית יעשה לך יהוה כי יملאו ימיך ושכבה את אבותיך והקימתי את זרעך אחדריך אשר יצא ממעיך והכינתי את ממלכתו ¹² הוא יבנה בית לשמי וכונתי את כסא ממלכתו עד עולם ¹⁴ אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן- אשר בהעתו והכחתיו בשבט אנים ובנני בני אדם וחסדי לא יסור מمنנו כאשר הסרתי מעם שאל אשר הסרתי מלפניך ¹⁵ ונאמן ביהך וממלכתך עד עולם לפניך כסאך יהוה נכוון עד עולם ¹⁷ ככל הדברים האלה וככל החיוון הזה-כן דבר נתן אל דוד ¹⁸ ויבא המלך דוד וישב לפניו יהוה ויאמר מי אני אדרני יהוה וממי ביתך-כי הבאתני עד הלם ¹⁹ ותקנן עד זאת בענייך אדרני יהוה ותדבר נס אל בית עבדך למו רוחך וזאת תורה האדם אדרני יהוה ²⁰ וממה יוסיף דוד עוד לדבר אליך ותהי ידעת את עבדך אדרני יהוה ²¹ בעבור דברך וככלך עשית את כל הנדרלה זאת-להודיע את עבדך ²² על כן נדלה יהוה אלהים כי אין כמייך ואין אלהים זולך בכל אשר שמענו באזינו ²³ וממי עמק כישראל גוי אחד בארץ-אשר הלוכו אלהים לפדות לו לעם ולשם לו

ויקרא המלך אל ציבא נער שאל--ויאמר אליו כל אשר היה לשאול ולכל ביתו נתתי לבן אדני¹⁰ ועבדת לו את האדרמה אתה ובנייך ועבדיך והבאת זהה לבן אדני לךם ואכלו ומפיבשת בן אדני אכל תמיד לחם על שלחני ולציבא חמשה עשר בנים--ועשרים עבדים יי' ויאמר ציבא אל המלך ככל אשר יצוה אדני המלך את עבדו כן יעשה עבדך ומפיבשת אכל על שלחני כאחד מבני המלך צובה¹¹ ויעש דוד שם בשבו מהគתו את ארם בניא ולמפיבשת בן קטן ושמו מיכא וכל מושב בית ציבא עבדים למפיבשת¹² ומפיבשת ישב בירושלם כי על שלחן המלך תמיד הוא אכל והוא פסח שני רגליו

כל ישראל והוא דוד עשה משפט וצדקה--כלל עמו

ויעואב בן צדואה על הצבא ויהושפט בן אחילוד מזcur¹³ וצדוק בן אחיטוב ואחימלך בן אביתר כהנים ושရיה סופר¹⁴ ובניהו בן יהודע והכרתי והפלתי ובני דוד כהנים היו

10 והוא אחרי כן וימת מלך בני עמו ומלך חנון בן תחתיו² ויאמר דוד עשה חסד עם חנון נחש כאשר עשה אביו עמרי חסד ושלח דוד לנחמו ביד עבדיו אל אביו ויבאו עבדיו דוד ארץ בני עמו³ ויאמרו שרי בני עמו אל חנון ארניהם המכבר דוד את אביך בעניך--כי שלח לך מנהימים הלוא בעבר חקר את העיר ו לרנלה ולהפה שלח דוד את עבדיו אליך⁴ ויקח חנון את עבדיו דוד ויגלח את חצי זקם ויכרת את מדריהם בחצי עך שתותיהם וישלחם⁵ ויגנוו לדוד ושלח لكمראם כי היו האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו בירחו עד יצמה זקכם ושבתם⁶ ויראו בני עמו כי נבאשו בית מכיר בן עמיאל בלו דבר וישלח המלך דוד ויקחיו מבית מכיר בן עמיאל--מלו דבר⁶ ויבא מפיבשת בן יدونן בן שאל אל דוד ויפל על פניו

וישתחוו ויאמר דוד מפיבשת ויאמר הנה עבדך⁷ ויאמר לדוד אל תירא כי עשה עמך חסד בעבור יدونן אביך והשבתי לך את כל שדה שאל אביך ותאכל ללחם על שלחני--תמיד⁸ ווישתחוו ויאמר מה עבדך כי פניה אל הכלב המת אשר כמווני

9 ויאמר דוד--הכי יש עוד אשר נותר לבית שאל ועשה עמו חסד בעבר יהונתן² ולביה שאל עבד ושם ציבא ויקראו לו אל דוד ויאמר המלך אליו אתה ציבא ויאמר עבדך³ ויאמר המלך האפס עוד איש לבית שאל ועשה עמו חסד אל להים ויאמר ציבא אל המלך עוד בן ליהונתן נכה רגלים⁴ ויאמר לו המלך איפה הוא ויאמר ציבא אל המלך הנה הוא בית מכיר בן עמיאל בלו דבר וישלח המלך דוד ויקחיו מבית מכיר בן עמיאל--מלו דבר⁶ ויבא מפיבשת בן יدونן בן שאל אל דוד ויפל על פניו וישתחוו ויאמר דוד מפיבשת ויאמר הנה עבדך⁷ ויאמר לדוד אל תירא כי עשה עמך חסד בעבור יدونן אביך והשבתי לך את כל שדה שאל אביך ותאכל ללחם על שלחני--תמיד⁸ ווישתחוו ויאמר מה עבדך כי פניה אל הכלב המת אשר כמווני

מכל בחורי בישראל (ישראל) ויערך לקרהת ארם 10 ואת יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערך לקרהת בני עמוון 11 ויאמר אם תחזק ארם ממוני--והיתה לי לשועה ואם בני עמוון יחזק ממק וחלציו להושא לך 12 חזק ונתחזק بعد עמו ובעד ערי אלהינו ויהוה יעשה הטוב בעינו 13 ויגש יואב והעם אשר עמו למלחמה בארם וינסו מפנוי 14 ובני עמון דאו כי נס ארם וינסו מפנוי אבישי ויבאו העיר וישב יואב מעל בני עמוון ויבא ירושלם 15 וירא ארם כי נגף לפניו ישראל ויאספו יחד 16 וישלח הדרוזר ויצא את ארם אשר מעבר הנهر ויבאו חילם ושובך שר צבא הדרוזר לפניהם 17 וינדר לדוד ויאסף את כל ישראל ועבר את הירדן ויבא חלמאה ויערכו ארם לקרהת דוד וילחמו עמו 18 וינס ארם מפנוי ישראל ויהרג דוד מארם שבע מאות רכב וארכבים אלף פרשים ואת שובך שר צבא הכה וימת שם 19 ויראו כל המלכים עבדי הדרוזר כי נגפו לפניו ישראל וישלמו את ישראל ויעבדום ויראו ארם להושא עוד את בני עמוון

11 ויהי לתשובה השנה לעת צאת המלכים וישלח דוד את יואב ואת עבדיו עמו ואת כל ישראל וישתחו את בני עמוון ויצרו על רבה ודוד ישב בירושלם 2 ויהי לעת הערב ויקם דוד מעל משכבו ויתהלהל על גג בית המלך וירא אשה רחצת מעל הגג והאשה טובת מראה מאד 3 וישלח דוד וידרש לאשה ויאמר הלו אצת בת שבע בה אליהם-אשת אורה החתי 4 וישלח דוד מלכים ויקחה ותבוא אליו וישכב עמה והוא מתקדשת מטמאה ותשב אל ביתה 5 ותתיר האשה ותשלח ותנד לדוד ותאמר הרה אני 6 וישלח דוד אל יואב שלח אליו את אורה החתי וישלח יואב את אורה אל דוד 7 ויבא

כִּי כִּי אָמַר יְהוָה הָנָנוּ מַקִּים עַלְיךָ רַעַת מִבִּיתךָ
 וְלֹקַחְתִּי אֶת נְשִׁיךָ לְעַינֵּךְ וְנַתְנֵי לְרַעַיךָ וְשַׁכֵּב עַמְּךָ
 נְשִׁיךָ לְעַינֵּי הַשְׁמָשָׁה זוֹת ¹² כִּי אַתָּה עֲשֵׂת בְּסֶתֶר וְאַנִּי
 עֲשֵׂה אֶת הַדָּבָר הַזֶּה נַגֵּד כָּל יִשְׂרָאֵל וְנַגֵּד הַשְׁמָשָׁה
¹³ וַיֹּאמֶר דָּוד אֶל נָתָן חַטָּאתִ לְיְהוָה וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל
 דָּוד נִסְמֵחַ הַעֲבֵיר חַטָּאתְךָ --לֹא תִּמְוֹת ¹⁴ אֶפְסָד
 כִּי נָאֵן נָאֵצָת אֶת אַיִּבָּי יְהוָה בְּדָבָר הַזֶּה נִסְמֵחַ
 הַיּוֹלֵד לְךָ --מוֹת יִמּוֹת ¹⁵ וַיָּלֹךְ נָתָן אֶל בֵּיתוּ וַיַּנְפֵּץ
 יְהוָה אֶת הַיּוֹלֵד אֲשֶׁר יָלַדְתָּ אֶת אֹרִיהַ לְדָוד --וַיַּאֲנַשֵּׂה
¹⁶ וַיַּבְקַשׁ דָּוד אֶת הָאֱלֹהִים בְּعֵד הַנֵּעֶר וַיַּצִּים דָּוד
 צָוָם וְבָא וְלֹן וְשַׁכֵּב אֶרְצָה ¹⁷ וַיַּקְמֵמוּ זָקְנֵי בֵּיתוּ עַלְיוֹ
 לְהַקְמֵמוּ מִן הָאָרֶץ וְלֹא אָבָה וְלֹא בָּרָא אַתָּם לְחַם
¹⁸ וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְׁבִּיעִי יִמְתֵּן הַיּוֹלֵד וַיֹּרֶא עַבְדֵי דָוד
 לְהַגִּיד לוֹ כִּי מִתְּהִלָּת הַיּוֹלֵד כִּי אִמְרָמוּ הַנְּהָה בְּהַיּוֹת הַיּוֹלֵד חַי
 דָבְרָנוּ אֶלְיוֹ וְלֹא שָׁמַע בְּקוֹלֵנוּ וְאַזְכֵּר נָאֵר מִתְּהִלָּת
 הַיּוֹלֵד וְעַשְׂתָּה רַעַת ¹⁹ וַיֹּרֶא דָוד כִּי עַבְדֵיו מִתְּהִלָּתָם
 יִבְנֶן דָוד כִּי מִתְּהִלָּת הַיּוֹלֵד וַיֹּאמֶר דָוד אֶל עַבְדֵיו הַמְתָת
 הַיּוֹלֵד וַיִּאמְרָמוּ מִת ²⁰ וַיַּקְמֵם דָוד מִהָּאָרֶץ וַיַּרְחֵץ וַיַּסְךְּ
 וַיַּחֲלִיף שְׁמַלְתוֹ וַיָּבֹא בֵית יְהוָה וַיַּשְׁתַחַווּ וַיָּבֹא אֶל בֵּיתוּ
 וַיַּשְׁאַל וַיִּשְׁמֹן לוֹ לְחַם וַיַּאֲכֵל ²¹ וַיֹּאמְרָוּ עַבְדֵי אֶלְיוֹ
 מַה הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר עֲשִׂיתָה בְּעַבְרַת הַיּוֹלֵד חַי צִמְתָּ
 וַתַּבְךְ וְכָאֵשָׁר מִתְּהִלָּת הַיּוֹלֵד קִמְתָה וְתַאֲכֵל לְחַם ²² וַיֹּאמֶר
 בַּעֲדָע הַיּוֹלֵד חַי צִמְתָה וְאַבְכָה כִּי אָמַרְתִּי מַיְדָע
 יְתַנְנֵי (וְתַנְנֵי) יְהוָה וְהִי הַיּוֹלֵד ²³ וְעַתָּה מַתָּה לְמַה זֶה
 אַנְיִצְמָבֵד --חָאָכֵל לְהַשִּׁיבוּ עַד אֲנֵי הַלְּךָ אֶלְיוֹ וְהָוָא
 לֹא יִשְׁׁוּב אֶלְיוֹ ²⁴ וַיַּנְחֵם דָוד אֶת בַת שְׁבָע אֲשֶׁר וַיָּבֹא
 אֲלֵיהָ וַיִּשְׁכַּב עָמָה וְתַלְדֵה בֵן וַיִּקְרָא (וְתַקְרָא) אֶת שְׁמוֹ
 שְׁלָמָה וַיֹּהֵה אָהָבוֹ ²⁵ וַיַּשְׁלַח בַּיִד נָתָן הַנְּבִיא וַיִּקְרָא
 אֶת שְׁמוֹ יְדִידָה --בְּעַבְרַת יְהוָה ²⁶ וַיַּלְחֵם יוֹאָב בְּרַבָּת
 בְּנֵי עַמּוֹן וַיָּלֶכֶר אֶת עִיר הַמְלֹכָה ²⁷ וַיַּשְׁלַח יוֹאָב
 מְלָאכִים אֶל דָוד וַיֹּאמֶר נְלַחֲמֵי בְּרַבָּה גַם לְכַדְתִּי

אֶל דָוד כִּי גַבְרוּ עַלְינוּ הָאֲנָשִׁים וַיָּצַא אֶלְינוּ הַשְׁדָה
 וְנַהֲיה עַלְיָהֶם עַד פַתְח הַשְׁעָר ²⁴ וַיַּרְא הַמּוֹרְאִים
 אֶל עַבְדֵיךָ מִעַל הַחִוָּמָה וַיָּמֹתוּ מִעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וְגַם
 עַבְדֵיךָ אֲוֹרִיה הַחֲתִי--מִת ²⁵ וַיֹּאמֶר דָוד אֶל הַמֶּלֶךְ
 כִּי תֹאמֶר אֶל יוֹאָב אֶל יְרֻעָה בְּעַינֵּךְ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה --
 כִּי כֹה וְכֹזה תָאֵל הַחֲרֵב הַחֹזֶק מִלְחָמָתָךְ אֶל הָעִיר
 וְהַרְסָה וְחֹזְקָה ²⁶ וְתַשְׁמַע אֶת אָוֹרִיה כִּי מִת אָוֹרִיה
 אִישָּׁה וְחַסְפָּר עַל בָּעֵלה ²⁷ וַיַּעֲבֵר הַאֲבָל וַיַּשְׁלַח דָוד
 וַיַּאֲסַפֵּה אֶל בֵּיתוּ וְתַחַי לוֹ לְאִשָּׁה וְתַלְדֵה לוֹ בָן וַיַּרְעֵ
 הַדָּבָר אֲשֶׁר עָשָׂה דָוד בְּעַינֵּי יְהוָה

12 וַיַּשְׁלַח יְהוָה אֶת נָתָן אֶל דָוד וַיָּבֹא אֶלְיוֹ וַיֹּאמֶר
 לוֹ שְׁנֵי אֲנָשִׁים הֵי בָעֵיר אֶחָת אֶחָת שְׁעִיר וְאֶחָד רָאשָׁ
² לְעַשְׂרֵה הָיוּ צָאן וּבְקָרָר--הַרְבָּה מִאַד ³ וּלְרָשָׁ אַיִן
 כָל כִּי אָמַם כְּבָשָׂה אֲחַת קְטָנָה אֲשֶׁר קָנָה וַיַּחֲזַק
 עָמוֹ וְעַמּוֹ יְהוּדָה מִפְתָּח הַאֲכָל וּמִכּוֹן תְּשַׁתָּה וּבְחִקָּן
 תַשְׁכַּב וְתַחַי לוֹ כְּבָת ⁴ וַיָּבֹא הַלְּךָ לְאִישׁ הַעֲשֵׂר
 וַיִּחְמַל לְקַחַת מַצְאָנוּ וּמַבְקָרוּ לְעָשָׂות לְאַרְחַת הַבָּא
 לוֹ וַיַּקְחֵח אֶת כְּבָשָׂת הָאִישׁ הַרָּאשׁ וַיַּעֲשֵׂה לְאִישׁ הַבָּא
 אֶלְיוֹ ⁵ וַיַּחֲדַר אָפָּה דָוד בְּאִישׁ מִאַד וַיֹּאמֶר אֶל נָתָן חַי
 יְהוָה כִּי בֶן מוֹת הָאִישׁ הַעֲשָׂה זֹאת ⁶ וְאֶת הַכְּבָשָׂה
 יִשְׁלַמְתָּם אֶרְבָּעָתִים עַקְבָּא שֶׁעָשָׂה אֶת הַדָּבָר הַזֶּה וְעַל
 אָשֶׁר לֹא חָמַל ⁷ וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל דָוד אֶת הָאִישׁ כִּה
 אָמַר יְהוָה אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל אֲנֵיכִי מִשְׁחָתִיךְ לְמַלְךָ עַל
 יִשְׂרָאֵל וְאֲנֵיכִי הַצְלָחִיךְ מִיד שָׁאוֹל ⁸ וְאַתָּה לְךָ אֶת
 בֵּית יִשְׂרָאֵל וְיִהְוָה וְאֶת נְשֵׁי אַדְנִיךְ בְּחִיקָּךְ וְאַתָּה לְךָ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל וְיִהְוָה וְאֶת מַעַשְׁךָ --וַיַּאֲסַפֵּה לְךָ כְּהַנָּה
 וְכְהַנָּה ⁹ מְדוֹעַ בָּזִית אֶת דָבָר יְהוָה לְעָשָׂות הַרְעָ
 בְּעַנְיִ (בְּעַנְיִ) אֶת אָוֹרִיה הַחֲתִי הַכִּיתָּה בְּחַרְבָּה וְאֶת
 אָשֶׁר לְקַחַת לְךָ לְאִשָּׁה וְאֶת הַרְגָּת בְּחַרְבָּה בְּנֵי עַמּוֹן
¹⁰ וְעַתָּה לֹא תָסַור חֲרֵב מִבִּתְךָ --עַד עַולְם עַקְבָּא כִּי
 בְּזַתְנִי וְתַקְחֵח אֶת אָוֹרִיה הַחֲתִי לְהִזְהִיר לְךָ לְאִשָּׁה

ויאמר לה בואי שכבי עמי אחותי ²² ותאמר לו אל את עיר המים ²⁸ ועתה אסף את יתר העם ותנה על העיר ולכדה פן אלכד אני את העיר ונקרא שמי עליה ²⁹ ויאסף דוד את כל העם וילך רבתה וילחם את הנבללה הזאת ³³ ואני安娜 אולך את חרטמי ואתה תחיה כאחד הנבללים בישראל ועתה דבר נא אל המלך כי לא ימנعني מפק ³⁴ ולא אבה לשמע בקולה ויזוק ממנה ווינה וישכב אתה ³⁵ ווישנהה אמןון שנאה נדוללה מאד--כי גדולה השנאה אשר שנאה מהאהבה אשר אהבה ויאמר לה אמןון קומי לכוי ³⁶ ותאמר לו אל אודת הרעה הגדולה הזאת מאחרת אשר עשית עמי לשלחני ולא אבה לשמע לה ³⁷ ויקרא את נערו משרותו ויאמר שלחו נא את זאת מעלי החוצה ונעל הדלת אחריה ³⁸ ועליה כתנת פסים כי כן תלבשן בנות המלך הבחולות מעילים ויצא אתה משרותו החוץ ונעל הדלת אחריה ³⁹ ותקח תמר אפר על ראשה וכתנת הפסים אשר עליה קרעה והשם יודה על ראשה ותלך הלווק זועקה ²⁰ ויאמר אליה אבשלום איהה האמיןון אחיך היה עמק ועתה אחותי החרישי אחיך הוא אל תשתיו את לך לדבר הזה ותשב תמר ושםמה בית אבשלום איהה ²¹ והמלך דוד--שמע את כל הדברים האלה ויחר לו מאד ודבר אבשלום עם אמןון לмерע ועד טוב כי ²² שאבשלום את אמןון על דבר אשר ענה את חמר אחתו ²³ ויהי לשנתים ימים ויהיו גזים לאבשלום בבעל חצור אשר עם אפרים ויקרא אבשלום לכל בני המלך ²⁴ ויבא אבשלום אל המלך ויאמר הנה נא גזים לעברך יلد נא המלך ועבדיו עם עברך ²⁵ ויאמר המלך אל אבשלום אל בני אל נא נלק כלנו ולא נכבד عليك ויפרץ בו ולא אבה לילכת יברכו ²⁶ ויאמר אבשלום ולא יلد נא אתנו אמןון אחיך ויאמר לו המלך למה לך עמק ²⁷ ויפרץ בו אבשלום וישלח אותו את אמןון ואת כל בני המלך את עיר המים ²⁸ ועתה אסף את יתר העם ותנה על העיר ולכדה פן אלכד אני את העיר ונקרא שמי עליה ²⁹ ויאסף דוד את כל העם וילך רבתה וילחם בה וילכדה ³⁰ ויקח את עטרת מלכם מעל דראשו וمشקלה ככר זהב ובן יקרה ותהי על ראש דוד ושלל העיר הוציא הרבה מאד ³¹ ואות העם אשר בה הוציאו וישם במגירה ובחרציו הברזל ובמנורת הברזל והעביר אותו במלון (במלון) וכן יעשה לכל ערי בני עמו יושב דוד וכל העם ירושלם

13 ויהי אחורי כן ולאבשלום בן דוד אחות יפה-- ושםה תמר ויאבה אמןון בן דוד ² וויצר לאמןון להתחילות בעבר תמר אחותו--כי בתולה היא ויפלא בעני אמןון לעשה לה מאומה ³ ולאמנון רע ושמו יונדב בן שמעה אחוי דוד ויונדב איש חכם מאד בבקר--הלוא תניד לי ויאמר לו אמןון את תמר אחותה אבשלום אחוי אני אהב ⁴ ויאמר לו יהונדב שכב על משכבר והתחל ובא אביך לראותך ואמרת אליו תבא נא תמר אחותי ותברני לחם ועתה לעני את הבריה למען אשר אראה ואכלתי מידה ⁶ וישכב אמןון ויתחל ויבא המלך לראותו ויאמר אמןון אל המלך תבואה נא תמר אחותי ותלבב לעני שי ללבבות ואברה מידה ⁷ ווישלח דוד אל תמר הביתה לאמר לכוי נא בית אמןון אחיך ועשוי לו הבריה ⁸ ותלך תמר בית אמןון אחיה--והוא שכבר ותקח את הבצק ותלוש (ותלש) ותלבב לעניינו ותבשל את הלבבות ותקח את המשרת ותצק לפניו וימאן לאכול ויאמר אמןון הוציאו כל איש מעלי ¹⁰ ויצאו כל איש מעלי ¹⁰ ויאמר אמןון אל תמר הביאי הבריה החדר ואברה מידך ותקח תמר את הלבבות אשר עשתה ותבא לאמןון אחיה החדרה ¹¹ ותונש אליו לאכל ויזוק בה

28 ויצו אבשלום את נעריו לאמר ראו נא כתוב לב
 הושעה המליך ויאמר לה המלך מה לך וה אמר
 אבל אשה אלמנה אני וימת איש ⁶ ולשפתך שני
 בנים וינצו שניהם בשדה ואין מציל בינויהם ויכו
 האחד את האחד יימתו ⁷ והנה קמה כל המשפחה
 על שפתך ויאמרו תני את מכח אחיו ונמתהו בנפש
 אחיו אשר הרג ונשמדת נם את היורש וכובע את
 נחלתי אשר נשארה לבתיו שם (שם) לאיש
 שם ושרית על פני הארץ ⁸ ויאמר המלך אל
 האשא לכיכי לביתך ואני אצוה عليك ⁹ ותאמר האשא
 התקועית אל המלך עלי אדני המלך העון ועל בית
 אביו והמלך וכסאו נקי ¹⁰ ויאמר המלך המדבר אליך
 והבאתו אליו ולא יסיף עוד לנעתך ¹¹ ותאמר זיכר
 נא המלך את יהוה אלהיך מהרבית (מהרבת) נאל
 הרים לשחת ולא ישמידו את בני ויאמר חי יהוה אם
 יפל משערת בנק הארץ ¹² ותאמר האשא תדבר נא
 שפתך אל אדני המלך דבר ויאמר דברי ¹³ ותאמר
 האשא ולמה חשבת כזאת על עם אלהים ומדבר
 המלך הדבר זהה כאשם לבתיו השיב המלך את
 נדחו ¹⁴ כי מות נמות- וכמים הנגרים ארצתה אשר לא
 יאפסו ולא ישא אלהים נפש ווחשב מחשבות לבתיו
 יריך ממנה נריך ¹⁵ ועתה אשר באתי לדבר אל המלך
 אדני את הדבר זהה- כי יראנו העם ותאמר שפתך
 אדרבה נא אל המלך אולי יעשה המלך את דבר
 אמרתו ¹⁶ כי ישמע המלך להציל את אמרתו מכפה
 האיש להשמיד אתי ואת בני יחד מנהלת אלהים ¹⁷
 ותאמר שפתך היה נא דבר אדני המלך למנחה
 כי כמלך האלים כן אדני המלך לשמע הטוב
 והרע ויהוה אלהיך יחי עמק ¹⁸ ויען המלך ויאמר
 אל האשא אל נא תכחורי מני דבר אשר אני שאל
 אתך ותאמר האשא ידרבר נא אדני המלך ¹⁹ ויאמר
 המלך היד יואב אתך בכל זאת ותען האשא ותאמר
 אמרנו בין ואמרתי אליכם הכו את אמן והמתם
 אותו- אל תיראו הללו כי אני צויתו אתכם- חזקון
 והיו לבני חיל ²⁰ ויעשו נעריו אבשלום לאמן כאשר
 צוה אבשלום ויקמו כל בני המלך וירכבו איש על
 פרדו- וינסו ²¹ ויהי המה בדרכך והשמעה באה אל
 נודר מהם אחד ²² ויקם המלך וירקע את בנדיו
 וישכב ארצתה וכל עבדיו נצבים קרעין בגדים ²³ ויען
 יונדב בן שמעה אחיו דוד ויאמר אל יאמיר אדני את
 כל הנערים בני המלך המתו- כי אמןן לבדו מות
 כי על פי אבשלום היהה שומה מיום ענתו את תמר
 אהתו ²⁴ ועתה אל ישם אדני המלך אל ליבו דבר
 לאמר כל בני המלך מתו כי אם אמןן לבדו מות
 ויברך אבשלום וישא הנער הצפה את עינו וירא
 והנה עם רב הילכים מדרך אחריו מצד ההר ²⁵
 ויאמר יונדב אל המלך הנה בני המלך באו כדבר
 עבדך כן היה ²⁶ ויהי ככלתו לדבר ותנה בני המלך
 באו וישאו קולם ויבכו ונם המלך וכל עבדיו בכו
 בכיו נדול מאד ²⁷ ואבשלום ברוח וילך אל תלמי בן
 עמייחור (עמייחור) מלך נשור ויתאבל על בנו כל
 הימים ²⁸ ואבשלום ברוח וילך נשור ויהו שם שלש
 שנים ²⁹ ותכל דוד המלך לצאת אל אבשלום כי נחם
 על אמןנו כי מות

14 וידע יואב בן צרייה כי לב המלך על אבשלום
 2 וישלח יואב תקועה ויקח משם אש חכמה ויאמר
 אליה החאכלי נא ולבש נא בנדוי אבל ואל תסוכי
 3 מן והיית כאשה זה ימים רבים מתאבלת על מות
 4 ובאת אל המלך ודברת אליו בדבר זהה וישם
 5 יואב את הדברים בפיה ותאמר האשא התקעית
 6 אל המלך ותפל על אפיה ארצתה ותשתחוו ותאמר

לו ויקרא אל אבשלום ויבא אל המלך וישתחו לו על אפיו ארצתה לפני המלך וישק המלך לאבשלום **15** ויהי מאחריו כן ויעש לו אבשלום מרכבה וסרים וחמשים איש רצים לפניו ² והשכים אבשלום ועמד על יד דרכ השער ויהו כל האיש אשר היה לו ריב לבוא אל המלך למשפט ויקרא אבשלום אליו ויאמר אי מזוה עיר אתה ויאמר מאחד שבטי ישראל עבדך ³ ויאמר אליו אבשלום ראה דבריך טובים ונכחים ושמע אין לך מأت המלך ⁴ ויאמר אבשלום מי ישmini שפט בארץ ועלי יבוא כל איש אשר היה לו ריב ומשפט-והצדקהו ⁵ והיה בקרב איש להשתחות לו ושלח את ידו ותחזיק לו ונשך לו ⁶ ויעש אבשלום כדבר הזה לכל ישראל אשר יבוא למשפט אל המלך וינגב אבשלום את לב אנשי ישראל ⁷ ויהי מזמן ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל המלך אלכה נא ואשלם את נדריו אשר נדרתי ליהוה בחברון ⁸ כי נדר נדר עבדך בשבתי בנשורарам לאמր אם ישיב (ישוב) ישבני יהוה וירושלם ועבדתי את יהוה ⁹ ויאמר לו המלך לך בשלום ויקם וילך חברונה ¹⁰ וישלח אבשלום מרגלים בכל שבטי ישראל לאמר כשמעכם את קול השפר ואמרתם מלך אבשלום בחברון ¹¹ ואת אבשלום הלוכו מאותים איש מירושלם קראים ולהלכים לתחם ולא ידעו כל דבר ¹² וישלח אבשלום את אחיתפל הנילני ויעז דוד מעריו מגלה בזבחו את הזבחים ¹³ ויהי הקשר אמץ והעם הולך ורב את אבשלום ¹⁴ ויבא המגיד אל דור לאמר היה לך איש ישראל אחריו אבשלום ¹⁵ ויאמר דור לכל עבדיו אשר אתו בירושלם קומו ונברחה-כי לא תהיה לנו פליטה מפני אבשלום מהרו לכלת פן ימחר והשנו וחריח עלינו את הרעה והכח העיר לפני חרב ¹⁶ ויאמרו כי נפשך אדני המלך אם אש להמין ולהשמיל מכל אשר דבר אדני המלך-כי עבדך יואב הוא צוני והוא שם בפי שפהתך את כל הדברים האלה ²⁰ לבעבור סבב את פני הדבר עשה עבדך יואב את הדבר הזה ואדני חכם כחכמת מלך האלים לדעת את כל אשר בארץ ²¹ ויאמר המלך אל יואב הנה נא עשית את הדבר הזה ולך השב את הנער את אבשלום ²² ויפל יואב אל פניו ארצתה וישתחו יברך את המלך ויאמר יואב היום ידע עבדך כי מצאתך חן בעיניך אדני המלך אשר עשה המלך את דבר עבדך (עבדך) ²³ ויקם יואב וילך גשורה ויבא את אבשלום ירושלים ²⁴ ויאמר המלך יסב אל ביתו ופני לא יראה ויסב אבשלום אל ביתו ופני המלך לא ראה ²⁵ וכאבשלום לא היה איש יפה בכל ישראל-להלך מאד מכך רגלו ועד קדרקו לא היה בו מום ²⁶ ובגלוותך את ראשך והיה מזמן ימים לימים אשר גלח כי כבד עליו גולחו וشكل את שער ראשו מאותים שקלים באבן המלך ²⁷ ויוולדו לאבשלום שלושה בניים ובת אחת ושם תמר היא הייתה אשה יפת מראה ²⁸ וישב אבשלום בירושלים שנתיים ימים ונפי המלך לא ראה ²⁹ וישלח אבשלום אל יואב לשלח אותו אל המלך ולא אבה לבוא אליו וישלח עוד שנית ולא אבה לבוא ³⁰ ויאמר אל עבדיו ראו חלקה יואב אל ידי ולו שם שעריהם-לכו והוצתיה (והציתה) באש ויצתו עבדך אבשלום את החלקה- באש ³¹ ויקם יואב ויבא אל אבשלום הביתה ויאמר אליו למה הציתו עבדך את החלקה אשר לי באש ³² ויאמר אבשלום אל יואב הנה שלחתך אליך לאמר באנה ואשלחה אתך אל המלך לאמר למה באתי מגשך-טוב לי עד אני שם ועתה אראה פני המלך ³³ ואם יש כי עון והמתני ויבא יואב אל המלך וינגד

עבדי המלך אל המלך הכל אשר יבחר אדני המלך הנה עבדיך ¹⁶ ויצא המלך וכל ביתו ברגלו ויעזב המלך את עשר נשים פלנשימים- לשמר הבית ¹⁷ ויצא המלך וכל העם ברגלו ויעמדו בית המדרק ¹⁸ וכל עבדיו עברים על ידו וכל הכהנים וכל הפלתי וכל הגתים שש מאות איש אשר באו ברגלו מנת עברים על פני המלך ¹⁹ ויאמר המלך אל אחי הנטו למה תלך נם אתה אנתנו שוב ושב עם המלך כי נכרי אתה ונם גלה אתה למקום ²⁰ תמול בואך והיום אנו עך (אגיעך) עמו לлечת ואני הולך על אשר אני הולך שוב והשב את אחיך עמך חסר ואמת ²¹ ויען אני את המלך ויאמר חי יהוה והי אדני המלך כי אם במקום תגיד לך צדוק ולא ביתר הכהנים ²² הנה שם עם שני בנים- אחימעץ לצדוק ויהונתן לא ביתר ושלהתם בידם אליו כל דבר אשר חשמעו ²³ ויבא חושי רעה דוד העיר ואבשלום יבוא ירושלם

16 ודוד עבר מעט מהראש והנה ציבא נער מפיבשת לקראותו וצמד חמרים חבשים ועליהם מאותים לחם ומאה צמוקים ומאה קיזן-ונבלין ² ויאמר המלך אל ציבא מה אלה לך ויאמר ציבא החמורים לבית המלך לרכב ולהלחים (והלחים) והקיזן לאכול הנערם והיון לשותה הייעף במדבר ³ ויאמר המלך ואיה בן ארניך ויאמר ציבא אל המלך הנה יושב בירושלם- כי אמר היום ישיבו לי בית ישראל את מלכות אבי ⁴ ויאמר המלך לצבא הנה לך כל אשר למפיבשת ויאמר ציבא השתחוותי מצא חן בעיניך אדני המלך ⁵ ובא המלך דוד עד בחורים והנה שם איש יוצאה וממלך ⁶ ויסקל באבניו ושמו שמעי בן נרא יצא יצוא וממלך ⁶ ויסקל באבניו את דוד ואת כל עבדי המלך דוד וכל העם וכל הנברים מימינו ומשמאלו ⁷ וככה אמר שמעי בקהל צא צא איש הרים ואיש הרים ⁸ השיב عليك יהוה כל דמי בית שאל אשר מלכת תחתו ייתן יהוה את מלוכה ביד אבשלום בך ותנק ברעתק אשר את חפו איש ראש ועל עלה ובקה ⁹ ודוד

שם יהיה עבדך ²² ויאמר דוד אל אחי לך ויעבר ויעבר אחי הנטו וכל אשינו וכל הטע אשר אתה ²³ וכל הארץ בוכים קול נדול וכל העם עברים והמלך עבר בנחל קדרון וכל הלויים אותו נשאים את המדבר ²⁴ והנה נם צדוק וכל הלויים אותו נשאים את ארון ברית האלים ויצקו את ארון האלים ויעל אביתר- עד חם כל העם לעבר מן העיר ²⁵ ויאמר המלך לצדוק השב את ארון האלים העיר אם נמצא חן בעיניך- והשכני והראני אותו ואת נדתו ²⁶ ואמ כה אמר לא חפצתי בך הנטו- יעשה לי כאשר טוב בעניינו ²⁷ ויאמר המלך אל צדוק הכהן הרואה אתה שבת העיר בשלום ואחימעץ בך ויהונתן בך אביתר שני בנים- אתם ²⁸ ראו אנכי מתחממה בעברות (בערבות) המדבר- עד בוא דבר מעמכם להגיד לי ²⁹ וישב צדוק ואביתר את ארון האלים ירושלם וישבו שם ³⁰ ודוד עליה במעלה הוויתים עליה ובקה ורואה לו חפי והוא תלך ייחף וכל העם אשר את חפו איש ראש ועל עלה ובקה ³¹ ודוד

כִּי אִישׁ דְּמִים אַתָּה 9 וַיֹּאמֶר אָבִישׁ בֶּן צְרוֹיה אֶל
 הַמֶּלֶךְ לִמְהַ קִּלְלֵל הַכְּלֵב הַמַּת הַזֶּה אֶת אֲדֹנֵי הַמֶּלֶךְ
 עֲבָרָה נָא וְאָסִירָה אֶת רָאשׁוֹ 10 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מָה
 לִי וְלִכְמָ בְּנֵי צְרוֹיה כִּי (כָה) יִקְלֵל וְכִי (כִּי) יִהּוּ
 אָמַר לוֹ קִלְלֵל אֶת דָּוד וְמַיְ אָמַר מְדוּעַ עֲשִׂיתָה כַּנְּעָן
 וַיֹּאמֶר דָּוד אֶל אָבִישׁ וְאֶל כָּל עַבְדֵי הַנֶּה בְּנֵי אָשֶׁר
 יִצְאַ מִמְּעֵי מַבְקֵשׁ אֶת נְפָשִׁי וְאֶפְכִּי עַתָּה בֶּן הַיְמִינִי
 כִּדְבָר הַזֶּה דָּבָר אֲחִתְפֵל הַנְּעָשָׂה אֶת דְּבָרָו אִם אֵין
 אַתָּה דָּבָר 11 וַיֹּאמֶר חֹשֶׁן אֶל אַבְשָׁלוֹם לֹא טוֹבָה
 הַעֲצָה אֲשֶׁר יִעַצֵּן אֲחִתְפֵל בְּפֶעַם הַזֹּאת 12 וַיֹּאמֶר חֹשֶׁן
 אַתָּה יַדְעַת אֶת אַבְיךָ וְאֶת אָנְשָׁיו כִּי גְּבָרִים הַמָּה וְמַרְיָ
 נְפָשַׁה כְּדָבָר שְׁכוֹל בְּשָׁדָה וְאַבְיךָ אִישׁ מַלְחָמָה וְלֹא
 יָלִין אֶת הַעַם 13 הַנֶּה עַתָּה הַזֶּה נִחְבָּא בְּאַחֲת הַפְּחִתִּים
 או בְּאַחֲרֵי הַמְּקוֹמָת וְהִיָּה כְּנַפְלֵל בָּהָם בְּתִחְלָה וְשָׁמַעַ
 הַשְּׁמַע וְאָמַר הַיְתָה מִנְפָה בְּעַם אֲשֶׁר אַחֲרֵי אַבְשָׁלוֹם
 14 וְהַזָּא נָם בֶּן חִילָּא אֲשֶׁר לִבְוֹ כָּלְבַּ הָאֲרִיד--הַמָּס יִמְסֶ
 כִּי יַדְעַ כָּל יִשְׂרָאֵל כִּי גְּבוֹר אַבְיךָ וּבְנֵי חִילָּא אֲשֶׁר אַתָּה
 15 כִּי יַעֲצֵתִי הַאֲסִף יַאֲסִף עַלְיךָ כָּל יִשְׂרָאֵל מִדָּן וְעַד
 בָּאֵר שְׁבָע כְּחֹול אֲשֶׁר עַל הַיּוֹם לְדָבָר וּפְנֵיךְ הַלְּכִים
 בְּקָרְבָּן 16 וּבְאָנוּ אֲלֹיו בְּאַחֲת (בָּאָהָר) הַמְּקוֹמָת אֲשֶׁר
 נִמְצָא שָׁם וְנִחְנוּ עַלְיוֹ כִּאֲשֶׁר יַפְלֵל הַטְּלָל עַל הַאֲדָמָה
 וְלֹא נִתְהַרְבֵּר וְכָל הָגָנִים אֲשֶׁר אַתָּה נָם אֶחָד 17 וְאֶם
 אֶל עִיר יַאֲסִף--וְהַשְׁיוּ כָּל יִשְׂרָאֵל אֶל הָעִיר הַהִיא
 חַבְלִים וְסַחְבָּנוּ אַתָּה עַד הַנְּחָלָעָד אֲשֶׁר לֹא נִמְצָא
 שֵׁם נֶם צְרוֹר 18 וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם וְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל
 טוֹבָה עֲצָת חֹשֶׁן הָאֲרִיכִי מִעְצָת אֲחִתְפֵל וְיִתְהַזֵּה
 לְהַפְרֵר אֶת עֲצָת אֲחִתְפֵל הַטְּוֹבָה לְבַעֲבוּר הַבְּיאָה
 יִתְהַזֵּה אֶל אַבְשָׁלוֹם אֶת הַרְעָה 19 וַיֹּאמֶר חֹשֶׁן אֶל
 צְדָקָה וְאֶל אַבְיתָר הַכֹּנִים כֹּזֶאת וּכֹזֶאת יִעַצֵּן אֲחִתְפֵל
 אֶת אַבְשָׁלוֹם וְאֶת קְנִי יִשְׂרָאֵל וּכֹזֶאת וּכֹזֶאת יַעֲצֵתִי אֲנִי
 20 וְעַתָּה שְׁלַחוּ מַהְרָה וְהַנִּידְוּ לְדָוד לְאָמַר אֶל תָּלִן

כִּי אִישׁ דְּמִים אַתָּה 9 וַיֹּאמֶר אָבִישׁ בֶּן צְרוֹיה אֶל
 הַמֶּלֶךְ לִמְהַ קִּלְלֵל הַכְּלֵב הַמַּת הַזֶּה אֶת אֲדֹנֵי הַמֶּלֶךְ
 עֲבָרָה נָא וְאָסִירָה אֶת רָאשׁוֹ 10 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מָה
 לִי וְלִכְמָ בְּנֵי צְרוֹיה כִּי (כָה) יִקְלֵל וְכִי (כִּי) יִהּוּ
 אָמַר לוֹ קִלְלֵל אֶת דָּוד וְמַיְ אָמַר מְדוּעַ עֲשִׂיתָה כַּנְּעָן
 וַיֹּאמֶר דָּוד אֶל אָבִישׁ וְאֶל כָּל עַבְדֵי הַנֶּה בְּנֵי אָשֶׁר
 יִצְאַ מִמְּעֵי מַבְקֵשׁ אֶת נְפָשִׁי וְאֶפְכִּי עַתָּה בֶּן הַיְמִינִי
 כִּדְבָר הַזֶּה דָּבָר אֲחִתְפֵל הַנְּעָשָׂה אֶת דְּבָרָו אִם אֵין
 אַתָּה דָּבָר 11 וַיֹּאמֶר חֹשֶׁן אֶל אַבְשָׁלוֹם וְכָל הַעַם אִישׁ
 אֲחִתְפֵל בָּרוּךְ הוּא וְיִקְלֵל וְיִסְקַל בְּאַבְנִים
 לְעַמְתוֹ וְעַפְרָה בְּעַפְרָה 12 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ וְכָל הַעַם אִישׁ
 אֲחִתְפֵל בָּרוּךְ הוּא וְיִקְלֵל וְיִסְקַל בְּאַבְנִים
 יִשְׁרָאֵל בָּאוּ יְרוּשָׁלָם וְאֲחִתְפֵל אֶת דָּוד--אֶל אַבְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר חֹשֶׁן
 אֲחִתְפֵל הָאֲרִיכִי רַעַת הַדָּבָר--אֶל אַבְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר חֹשֶׁן
 אֲבָשָׁלוֹם יְחִי הַמֶּלֶךְ יְחִי הַמֶּלֶךְ 13 וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם
 אֲלֹהֵי יְהוָה וְאֶל אִישׁ יִשְׂרָאֵל--לֹא (לֹא) אָהִיא
 וְאֶת אָשָׁב 14 וְהַשְׁנִית לִמְיָדָי אֲנִי עַבְדָּךְ--הַלּוֹא לְפָנֶיךְ
 כִּאֲשֶׁר עָבְרָתִי לְפָנֶיךְ כִּי אָהִיא לְפָנֶיךְ 15 וַיֹּאמֶר
 אַבְשָׁלוֹם אֶל אַחִתְפֵל הַבָּוֹ לְכָם עֲצָה מָה נִعְשָׂה 16
 וַיֹּאמֶר אֲחִתְפֵל אֶל אַבְשָׁלוֹם בָּוָא אֶל פְּלָנֶגֶשׁ אַבְיךָ
 אֲשֶׁר הַנִּיחַ לְשִׁמְרוֹ הַבָּיִת וְשָׁמַעַכְלִי יִשְׁרָאֵל כִּי נִבְאָשָׁת
 אֲתָא אַבְיךָ וְחִזְקָוָה יְדֵיכְיָה כִּי אָשְׁר אָמַר אֶת דָּבָר
 הַאֲהָל עַל הַגְּנָן וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם אֶל פְּלָנֶגֶשׁ אַבְיךָ לְעַנִּי
 כָּל יִשְׂרָאֵל 17 וְעַצְתָּ אֲחִתְפֵל אֶשְׁר יִעַצֵּן בְּיָמִים הָהִם
 כִּאֲשֶׁר יִשְׁאָל (אִישׁ) בְּדָבָר הָאֱלֹהִים כַּנְּעָן כִּל עֲצָת
 אֲחִתְפֵל נֶם לְדָוד נֶם לְאַבְשָׁלוֹם

17 וַיֹּאמֶר אֲחִתְפֵל אֶל אַבְשָׁלוֹם אֶבְחָרָה נָא שָׁנִים
 עַשְׁר אֱלֹף אִישׁ וְאַקְוֹמָה וְאַרְדָּפָה אַחֲרֵי דָוד הַלִּילָה

היללה בערבותה המדבר ועם עברו הüber- פון יבלע מלך ולכל העם אשר אותו ¹⁷ ויהונתן ואחימען אחיו יואב והשלשת ביר אתי הגתי ויאמר המלך אל העדרים בעין רגל והלכה השפהה והגירה להם והם יילכו והנידו למלך דוד כי לא יוכל להדרות לבוא העירה ¹⁸ וירא אתם נער יונד לאבשלום וילכו שניהם מהריה ויבאו אל בית איש בבחורים ולוד באර בחצרו- וירדו שם ¹⁹ ותקח האשה ותפרש את המסך על פני היבאר ותשתח עליו הרפות ולא נודע דבר ²⁰ ויבאו עבדי אבשלום אל האשה הביתה ויאמרו איה אחימען ויהונתן ותאמר להם האשה עברו מיכל המים ויבקשו ולא מצאו יישבו ירושלים ²¹ ויהי אחרי לכתם ויעל מhabאר וילכו וינדו למלך דוד ויאמרו אל דוד קומו ועברו מהריה את המים- כי ככה יען עליכם אחיתפל ²² ויקם דוד וכל העם אשר אותו ויעברו את הירדן עד אור הבקר עד אחד לנדר אשר לא עבר את הירדן ²³ ואחיתפל ראה כי לא העתה עצחו ויחבש את החמור ויקם וילך אל ביתו אל עירו ויציו אל ביתו ויהנק וימת ויקבר בקבר אביו ²⁴ וירוד בא מותנימה ואבשלום עבר את הירדן- הוא וכל איש ישראל עמו ²⁵ ואת עמשא שם אבשלום תחת יואב- על הצבא ועמשא בן איש ושםו יתרא היישראל אשר בא אל אכיגל בת נחש אחות צריה אם יואב ²⁶ ויהן ישראל ואבשלום ארץ הגלעד ²⁷ ויהי כבוא דוד מותנימה ושביב בן נחש מרבת בני עמון ומכיר בן עמיאל מלא דבר וברזלי הגלעד מרגנלים ²⁸ משכוב וספות וכלי יוצר וחטים ושערם וקמה וקלי ופול ועדשים וקלי ²⁹ ורbesch וחמאה וצאן ושפות בקר הגישו לדוד ולעם אשר אותו לאכול כי אמרו- העם רעב ועיף וצמא במדבר

18 ויפקד דוד את העם אשר אותו וישם עליהם שרי אלפיים ושרי מאות ² וישלח דוד את העם

את אבשלום וימתהו ¹⁶ ויהקע יואב בספר וישב העם מרדף אחריו ישראל כי חשיך יואב את העם ¹⁷ ויקחו את אבשלום וישלו אותו בעיר אל הפתה הנזול ויצבו עליו גל אבני גדול מאד וכל ישראל לא נסו איש לאלהו ¹⁸ ואבשלום לחק ויצב לו בחיו את מצבח אשר בעמק המלך – כי אמר אין לי בן בעבר הוכירשמי ויקרא למצבח על שמו ויקרא לה יד אבשלום עד היום הזה ¹⁹ ואחימעץ בן צדוק אמר ארכזה נא ואبشرה את המלך כי שפטו יהוה מיד איביו ²⁰ ויאמר לו יואב לא איש בשירה אתה היום הזה ובשרה ביום אחר והיום הזה לא תبشر כי על (בן) בן המלך מות ²¹ ויאמר יואב לכושי לך הנדר למלך אשר ראותה ישתחוו כושי ליוואב וירץ ²² ויסף עוד אחימעץ בן צדוק ויאמר אל יוואב ויהי מה ארצתה נאם אני אחורי הכוshi ויאמר יואב למה זה אתה רץ בני ולכה אין בשורה מצאת ²³ ויהי מה ארוץ ויאמר לו רוץ וירץ אחימעץ דרך הרכבר ויעבר את הכוshi ²⁴ וודוד יושב בין שני השרים וילך הצפה אל גג השער אל החומה וישא את עניינו וירא והנה איש רץ לבדו ²⁵ ויקרא הצפה וינדר מלך ויאמר המלך אם לבדו בשורה בפיו וילך הлок וקרב ²⁶ וירא הצפה איש אחר רץ ויקרא הצפה אל השער ויאמר הנה איש רץ לבדו ויאמר המלך גם זה מבשר ²⁷ ויאמר הצפה אני ראה את מרוצת הראשון כמרצת אחימעץ בן צדוק ויאמר המלך איש טוב זה ואל בשורה טובה יבו ²⁸ ויקרא אחימעץ ויאמר אל המלך שלום וישתחוו למלך לאפיו ארצתה ויאמר ברוך יהוה אלהיך אשר סגר את האנשים אשר נשאו את ידים באדרני המלך ²⁹ ויאמר המלך שלום לנער לאבשלום ויאמר אחימעץ ראייתי ההמון הנדרול לשלח את עבר המלך יוואב ואת עברך ולא ידעתי

19 **וַיַּד לְיוֹאֵב הַנֶּה הַמֶּלֶךְ בְּכָה וַיַּתְאַבֵּל עַל אֶבֶשְׁלֹם** ² וְתָהִי הַתְשָׁעָה בַּיּוֹם הַהוּא לְאַבָּל – לְכָל הָעָם כִּי שָׁמַע הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא לְאַמְرָנָה נַעֲצָב הַמֶּלֶךְ עַל בְּנָוֹ ³ וַיַּתְגַּנְבֵּה הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא לְבַוא הָעִיר כַּאֲשֶׁר יָתַגְנַב הָעָם הַנְּכָלְמִים – בְּנוֹסֶם בִּמְלָחָמָה ⁴ וְהַמֶּלֶךְ לָאָט אֶת פָּנָיו וַיַּזְעַק הַמֶּלֶךְ קֹול נְרוּל בְּנֵי אֶבֶשְׁלֹם אֶבֶשְׁלֹם בְּנֵי בְנֵי ⁵ וַיַּאֲבַד יוֹאֵב אֶל הַמֶּלֶךְ הַבַּיִת וַיֹּאמֶר הַבַּשְׁת הַיּוֹם אֶת פָּנֵי כָּל עַבְדֵיךְ הַמְמַלְתִּים אֶת נְפֵשֶׁךְ הַיּוֹם וְאֶת נְפֵשֶׁבְנֵיךְ וּבְנֵיהֶיךְ וְנְפֵשֶׁרְנֵיךְ וְנְפֵשֶׁפְלָנְשֵׁיךְ ⁶ לְאַהֲבָה אֶת שְׁנָאֵיךְ וְלִשְׁנָא אֶת אַהֲבֵיךְ כִּי הַגְּדָת הַיּוֹם כִּי אֵין לְךָ שְׁرִים וּעֲבָדִים – כִּי יָדַעְתִּי הַיּוֹם כִּי לֹא (לוֹא) אֶבֶשְׁלֹם חִי וְכָלָנוּ הַיּוֹם מַתִּים כִּי אָוֹ יִשְׁרָבְעִינִיךְ ⁷ וְעַתָּה קָם צָא וַדְבֵּר עַל לְבָב עַבְדֵיךְ כִּי בִּיהוָה נְשַׁבְעָתִי כִּי אַינְךְ יוֹצֵא אֶם יְלִין אִישׁ אָתָּךְ הַלִּילָה וְרֹעָה לְךָ זֹאת מִכֶּל הַרְעָה אֲשֶׁר בָּאָה עַלְיךָ מִנְעָרִיךְ עַד עַתָּה ⁸ וַיַּקְם הַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב בַּשְׁעָר וַיָּבֹא כָל הָעָם הַנִּידּוֹ לְאָמַר הַנֶּה הַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב בַּשְׁעָר וַיָּבֹא כָל הָעָם לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַיַּשְׁרַלְלָנָס אִישׁ לְאַהֲלָיו ⁹ וַיֹּהִי כֵּל הָעָם נְרוּן בְּכָל שְׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל לְאָמַר הַמֶּלֶךְ הַצִּילָנוּ מִכְּפָאֵינוּ וְהָוָא מַלְטָנוּ מִכְּפָאֵלָתִים וְעַתָּה בְּרָחָמָן מִתְּכַלְמָחָה וְעַתָּה לְמָה אַתָּם מַחְדְשִׁים – לְהַשִּׁיב אֶת הַמֶּלֶךְ ¹⁰ וְהַמֶּלֶךְ רֹוד שְׁלָחָה אֶל צְדֻוק וְאֶל אַבִּיתָר

הכהנים לאמר דברו אל זקני יהודה לאמר למה המלך עבדי רמנוי כי אמר עבדך אהבשה לי החמור תהיו אחראים להשיב את המלך אל ביתו ודבר כל וארכב עלייה ואלך את המלך--כי פסה עבדך ²⁷ יسرائيل בא אל המלך אל ביתו ²⁸ אхи אתם עצמי וירגנל בעבדך אל אדרני המלך ואדרני המלך כמלך ובשרי אתם ולמה תהיו אחראים להשיב את המלך ²⁹ ואליהם וכבה יוסיף אם לא שר צבא תהייה לפני כל ולעומת תמרו הלווא עצמי ובשרי אתה כה יעשה אביכי כי אם אנשי מות לאדרני המלך ותש את עבדך ³⁰ ואל כליהם וכבה יוסיף אם לא שר צבא תהייה לפני כל הימים תחת יואב ³¹ ווית את לבב כל איש יהודה כאיש אחד וישלחו אל המלך שוב אתה וכל עבדיך אמרתי--אתה וציבא תחלקו את השדה ³² ויאמר מפיבשת אל המלך נס את הכל יקח אחורי אשר בא אדרני המלך בשלום--אל ביתו ³³ וברזולי הנגיד יירד מרגלים ויעבר את המלך הירדן לשלחו את בירדן (הירדן) ³⁴ וברזולי זקן מאד בן שמנים שנה והוא כלכל את המלך בשיבתו במחנים כי איש נдол הוא מאד ³⁵ ויאמר המלך אל ברזולי אתה עבר אתי וככלתייך עמדיך בירושלם ³⁶ ויאמר ברזולי אל המלך כמה מי שני חי כי אעללה את המלך ירושלם ³⁷ בין שמנים שנה אנכי היום הארע בין טוב לרע ואם יטעם עבדך את אשר אכל ואת אשר אשתה אם אשמע עוד בקהל שרים ושרות ולמה יהיה עבדך עוד למשא אל אדרני המלך ³⁸ כמעט יعبر עבדך את הירדן--את המלך ולמה יגמלני המלך הנמולה הזאת ³⁹ ישב נא עבדך ואמתה עמי קבר אבי ואני והנה עבדך כמהם יعبر עם אדרני המלך ועשה לו את אשר טוב בענייך ⁴⁰ ויאמר המלך אתי עבר כמהם ואני עשה לו את הטוב בענייך וכל אשר בישראל--כי הלווא ידעתו כי היום אני מלך על ישראל ⁴¹ ויאמר המלך אל שמעי לא יומת שמעי כי קיל את משיח יהוה ⁴² ויאמר דוד מה לי ולכם בני צרויה--כי תהיו לי היום לשטן היום יומת איש ירע עבדך כי אני חטאתי והנה באתי היום ראשון לכל בית יוסף לרדת לקראת אדרני המלך ⁴³ וויען איש בן צרויה ויאמר תחתה זאת לא יומת שמעי ולא עשה רגלו ולא עשה שפמו ואת בנדוי לא כבש לוי המלך ⁴⁴ ומפבשת בן שואל ירד לקראת המלך ולמן היום לכת המלך עד היום אשר בא בשלום וכל עם יהודה ויעברו (ה עברו) את המלך ונם חצי עם ישראל ⁴⁵ והנה כל איש ישראל באים אל המלך המלך למה לא הולכת עמי מפיבשת ⁴⁶ ויאמר אדרני ויאמרו אל המלך מדורע גנבור אחינו איש יהודה

ויעברו את המלך ואת ביתו את הירדן וככל אנשי דוד עמו ⁴² ויען כל איש יהודה על איש ישראל כי יואב ויאמר מי אשר חפץ ביוואבומי אשר לדוד--
אחריו יואב ²¹ ועמשא מתגמל בדם בתחום המסלה
וירא דחיש כי עמד כל העם ויסב את עמשא מן
המסלה השדה וישליך עלייו בגד כאשר ראה כל
הבא עליו ועמד ²³ כאשר הגה מן המסלה-- עבר
כל איש אחריו יואב לרדף אחריו שבע בן בכרי ¹⁴
ויעבר בכל שבטי ישראל אבלה ובית מעה-- וככל
הברים ויקלחו (ויקחלו) ויבאו אף אחריו ¹⁵ ויבאו
ויצרו עליו באבלה בית המעה וישפכו סללה אל
העיר ותעמד בחול וככל העם אשר יואב משותם
להפיל החומה ¹⁶ ותקריא אשה חכמה מן העיר שמעו
שמעו אמרו נא אל יואב קרב עד הנה ואדרבה אליך
¹⁷ ויקרב אליה ותאמר האשה אתה יואב ויאמר אני
ותאמר לו שמע דברי אמתך ויאמר שמע א נכי ¹⁸
ותאמר לאמר דבר ידרבו בראשונה לאמר שאל
שאלו באבל וכן התחמו ¹⁹ א נכי שלמי אמוני ישראל
אתה מבקש להמית עיר ואם בישראל--למה תבלע
נחלת יהוה ²⁰ ויען יואב ויאמר חלילה חלילה לי
אם אבל ואם אשחות ²¹ לא כן הדבר כי איש מהר
אפרים שבע בן בכרי שמו נשא ידו במלך בדור--
תנו אותו לבדו ואלכה מעל העיר ותאמר האשה אל
יואב הנה ראשו משלך אליך بعد החומה ²² ותבו
האשה אל כל העם בחכמתה ויכרתו את ראש שבע
בן בכרי וישלכו אל יואב ויתקע בשפר וויפצו מעל
העיר איש לאלהיו ויאב שב ירושלים אל המלך ²³
יואב אל כל הצבא ישראל ובניה בן יהודע על
הכרי (הכרתי) ועל הפלתי ²⁴ ואדרם על המס
ויהושפט בן אחילוד המזוכיר ²⁵ ושייא (ושוא) ספר
צדוק ואביתר כהנים ²⁶ ונם עירא היארי היה כהן
לדוד

רדף אחריו שבע בן בכרי טו ואיש עמד עליו מנעריו
קרוב המלך אליו ולמה זה חרה לך על הדבר הזה
האכל אלנו מן המלך אם נשאות נשא לנו ²⁴ ויען
איש ישראל את איש יהודה ויאמר עשר ידות לי
במלך גם בדור אני מפק ומדוע הקלתני ולא היה
דברי ראשון לי להסביר את מלכי ויקש דבר איש
יהודה מדבר איש ישראל

20 ושם נקרא איש בלייעל ושמו שבע בן בכרי--
איש ימינו ויתקע בשפר ויאמר אין לנו חילך בדור
ולא נחלה לנו בבן ישি--איש לאלהיו ישראל ² ויעל
כל איש ישראל מהחרי דוד אחריו שבע בן בכרי
ואיש יהודה דבקו במלכם מן הירדן ועד ירושלים ³
ויבא דוד אל ביתו ירושלים ויקח המלך את עשר
נשים פלנשיות אשר הגה לשמר הבית ויתנים בית
משמרת ויכלכלם ואליהם לא בא ותהיינה צדרות
עד יום מתן אלמנות חיות ⁴ ויאמר המלך אל עמשא
הזעק לי את איש יהודה שלשת ימים אתה פה עמד
וילך עמשא להזעק את יהודה ויחר (ויחר) מן
המועד אשר יעדו ⁶ ויאמר דוד אל אבישי עתה ירע
לנו שבע בן בכרי מן אבשלום אתה קח את עבדיו
אנדיך ורדף אחריו--פָן מצא לו ערים בצרות והציל
עיננו ⁷ ויצאו אחריו איש יואב והכרתי והפלתי
וכל הגברים ויצאו מירושלים לרדף אחריו שבע
בן בכרי ⁸ הם עם האבן הנדרולה אשר בנכעון
ועמשא בא לפניהם ויאב חנור מרו לבשו ועליו חנור
חרב מצמדת על מותני בתערה והוא יצא ותפל
ויאמר יואב לעמשא השלום אתה אחיו ותחו יד
ימין יואב בוקן עמשא--לנסק לו ¹⁰ ועמשא לא נשמר
בחרב אשר ביד יואב ויכחו בה אל החמש וישפך
מעיו ארצתה ולא שנה לו--וימת יואב ואבישי אחיו

והי רעב בימי דוד שלוש שנים שנה אחריו שנה את עצמות שאל ואת עצמות יהונתן בנו ויאספו את עצמות המוקעים ¹⁴ ויקברו את עצמות שאל ויהונתן בנו בארץ בニמֵן בצלע בקבר קיש אביו ויעשו כל אשר צוה המלך ויעתיר אליהם לארץ אחריו כן ¹⁵ ותהי עוד מלחמה לפלשתים את ישראל וירד דוד ועבדיו עמו וילחמו את פלשתים--ויעף דוד ¹⁶ וישבו (וישבי) בנבב אשר בילדיה הרפה ומשכלה קינו שלוש מאות משקל נחשת והוא חנור חדש ויאמר להכות את דוד ¹⁷ ויעזר לו אבישי בן צרואה וירק את הפלשתי וימתחו אז נשבעו אנשי דוד לו לאמר לא חצא עוד אתנו למלחמה ולא תכבה את נר ישראל ¹⁸ ויהי אחורי כן ותהי עוד המלחמה בגין עם פלשתים אז הכה סבכיו החשתי את סף אשר בילדיה הרפה ¹⁹ ותהי עוד המלחמה בגין עם פלשתים וירק אלחנן בן עיר ארנים בית הלחמי את גלחת הנטוי וען חניתו בגין ארנים ²⁰ ותהי עוד מלחמה בתו ויהי איש מדין (מדון) ואצבעת ידיו ואצבעת רגליו שש ושמ שערים וארבע מספר וגם הוא ילד להרפה ²¹ ויחרף את ישראל ויכחו יהונתן בן שמעי (שמעה) אחיו דוד ²² את ארבעת אלה ילדו להרפה בתו ויפלו ביד דוד וביד עבדיו

22 וידבר דוד ליהוה את דבריו השירה הזאת ביום הצליל יהוה אותו מכף כל איביו ומcpf שאל ² ויאמר יהוה סלע ומצחתי ומפלשתי לי ³ אלהי צורי אחסה בו מני וקרן ישע משבבי וממושי משע מלחמס תשענוי ⁴ מהלך אקריא יהוה ומאייב אוושע ⁵ כי אפנוי משברי מות נחל בלויל יבעתני ⁶ חבל שאל סבני קדרני מקש מות (Sheol h7585) ⁷ בצד לי אקריא יהוה ואלהי אקריא ושמע מהיכלו קול ושותוי באזנו ⁸ ותגנש (ויתגנש) ותרעש הארץ מוסדות השמיים ירנו ויתגנשו כי חרחה לו ⁹ עלה עשן באפו ואש מפיו

שאל ב

את עצמות שאל והבנין שנה אחריו שנה ויבקש דוד את פניו יהוה ויאמר יהוה אל שאל ואל בית הרים על אשר המיתת הגבענים ² ויקרא המלך לגביענים ויאמר אליהם והגביענים לא מבני ישראל מה מה כי אם מיתר האמרי ובני ישראל נשבעו להם ויבקש שאל להכתם בקאנאתו לבני ישראל ויהודה ³ ויאמר דוד אל הגבענים מה עשה לכם ובמה אכפר וברכו את נחלת יהוה ⁴ ויאמרו לו הגבענים אין לי (לנו) כסף זהב עם שאל ועם ביתו ואין לנו איש להמית בישראל ויאמר מה אתם אמרם עשה לכם ⁵ ויאמרו אל המלך איש אשר כלנו ואשר דמה לנו נשמדנו מהתיצב בכל נבל ישראל ⁶ ינתן (יונן) לנו שבעה אנשים מבניינו והגביענים ליהוה בגבעת שאל בחירות יהוה ויאמר המלך אני אתן ⁷ ויחמם המלך על מפיכשת בן יהונתן בן שאל על שבעת יהוה אשר בניתם--בין דוד ובין יהונתן בן שאל ⁸ ויקח המלך את שני בני רצפה בת איה אשר ילדה לשאל את ארמני ואת מפבשת ואת חמשת בני מיכל בת שאל אשר ילדה לעדריאל בן ברזיל המחלתי ⁹ ויתנם ביד הגבענים ויקיימם בהר לפני יהוה ויפלו שבעתים (שבעתם) יחד והם (והמה) המתו בימי קציר בראשיהם תחלת (בחתלה) קציר שערים ¹⁰ ותקח רצפה בת איה את השק ותתנו לה אל הצור מתחלת קציר עד נחך מים עליהם מן השמים ולא נתגה עופ השמים לנוח עליהם יומם ואת חיות השרדה לילה בו יוניד לדוד את אשר עשתה רצפה בת איה פלנש שאל ¹¹ וילך דוד ויקח את עצמות שאל ואת עצמות יהונתן בנו מאות בעלי יבש גלעד--אשר נבבו אתם מרחב בית שנ אשר תלום (תלום) שם הפלשתים (שםה פלשתים) ביום הכות פלשתים את שאל בבלב ¹² ויעל משם

האכל נחלים בערו ממנה ¹⁰ וית שמים וירד וערפל תחת רגלו ¹¹ וירכב על כרוב וויער וירא על כנפי רוח ¹² ווישת חשק סביבתו סכות חשתה מים עבי שחקים ¹³ ממנה ננדו בערו רגלי אש ¹⁴ ידרעם מן שמים יהוה ועליוון יתן קולו ¹⁵ וישלח חצים ויפיצם ברק ויהם (ויהם) ¹⁶ ויראו אפקים ים גול ממדות TABLE בנערת יהוה מנשנת רוח אף ¹⁷ ישלח ממרים יקחני ימשני ממים רבים ¹⁸ יצילני מאיבי עז משנאי כי אמכו ממי ¹⁹ יקדמוני ביום אידי ויהי יהוה משען לי ²⁰ ויצא למדחכ אתי יהלצני כי חפץ כי ²¹ יגמלני יהוה צדקה כי כבר ידי ישיב ל' ²² כי שמרתי דרכיו יהוה ולא רשותי מלאחי ²³ כי כל משפטו לנגיד וחקתו לא אסור ממנה ²⁴ ואהייה תמים לו ואשתמרה מעוני ²⁵ וישב יהוה לי צדקה כי כבר לנד עניינו עם חסיד תחסד עם נבור תמים תחמים ²⁷ עם נבר תחבר עם עקש תחפל ²⁸ ואת עם עני תושיע ענייך על רמים תשפיל ²⁹ כי אתה נירוי יהוה ויהוה נינה חשי ³⁰ כי בכח ארוץ גדור באלהיadel גדור שור האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה-- מגן הוא ³¹ לכל החסים בו ³² כי מי אל מבעלדי יהוה מי צור מבעלדי אלהינו ³³ האל מעוז הייל יותר תמים דרכו (درכי) ³⁴ משוה רגלו (רגל) כאילות ועל במתו יעדני ³⁵ מלמד ידי למלחמה ונחת קשת נחשה ורעת ³⁶ ותנת לי מן ישעך וענתק תרבני ³⁷ תרחב צערתי תחתני ולא מעדרו קרסלוי ³⁸ ארדפה איבי ואשמידים ולא אשוב עד כלותם ³⁹ ואכלם ואחצם ולא יקומו ייפלו תחת רגלו ⁴⁰ ותורני חיל למלחמה תכريع קמי תחתני ⁴¹ ואיבי תחת לי ערכ משנאי ואצמיהם ⁴² ישעו ואין משיע אל יהוה ולא ענם ⁴³ ואשחכם כעפר ארץ כטיט חותות אדקם ארקעם וחתפלני מרובי עמי תשمرני לראש נוים עם לא ⁴⁴ עדלם וחתית פלשתים חנה בעמק רפאים ¹⁴ ודור

23 ואלה דברי רוד الآחרנים נאם רוד בן ישע נאם הנבר הקם על--משיח אלהי יעקב ונעים זמרות ישראל ² רוח יהוה דבר כי ומלתו על לשוני ³ אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל מושל באדם-- צדיק מושל יראת אלוהים ⁴ וכא/or בקר יזרח שמש בקר לא עבות מנה מטטר דשא מארץ ⁵ כי לא כן בתי עם אל כי בריות עולם שם לי ערכוה בכל שמרה-- כי כל ישוע כל חפץ כי לא יצמיה ⁶ ובלייל כך מנד כליהם כי לא ביד יקחו ⁷ ואיש יגע בהם יטלא ברזול ועז חנית ובאש שרוף ישרפו בשבת ⁸ אלה שמות הנברים אשר לדוד ישב בשבת החכמוני ראש השלישי הוא עדינו העצנו (העצנו)--על שמנה מאות חלל בפעם אחד (אחת) ⁹ ואחרו אלעזר בן דדי (דרדו) בן אחוי בשלשה נברים (הנברים) עם דוד בחרףם בפלשתים נאספו שם למלחמה ויעלו איש ישראל ¹⁰ הוא קם ויך בפלשתים עד כי יגעה והוא ותדבק ידו אל החרב ויעש יהוה תשועה נדולה ביום ההוא והעם ישבו אחריו אך לפשט ¹¹ וואחריו שמה בן אנא הררי ויאספו פלשתים לחייה ותהי שם חלקת השדה מלאה עדשים והעם נס מפני פלשתים וויתיצב בתוך החקקה ויצילה ויך את פלשתים מהשלשים ראש ויבאו אל קציר אל רוד--אל מערת עדלם וחתית פלשתים חנה בעמק רפאים ¹⁴ ודור

יוֹאָב בֶּן צְרִיָּה ³⁸ עִירָא הַיּוֹתָרִי גָּרֵב הַיּוֹתָרִי ³⁹ אֹורִיה
הַחֲתִי--כָּל שְׁלָשִׁים וּשְׁבָעָה

24 וַיֹּסֶף אֲפִי יְהוָה לְחִרְוֹת בִּשְׂרָאֵל וַיִּסְתַּת אֶת דָוד
בְּהָם לְאָמָר לְךָ מִנָּה אַת יִשְׂרָאֵל וְאַת יְהוּדָה ² וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ אֶל יוֹאָב שֶׁר הַחִיל אֲשֶׁר אָתָה שׁוֹטֵן אֲלִיל
שְׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל מִדּוֹן וּוְעַד בָּאָר שְׁבָעֵם וּפְקָדָר אֲתָה הָעָם
וַיַּדְעַתְּךָ אֶת מִסְפַּר הָעָם ³ וַיֹּאמֶר יוֹאָב אֶל הַמֶּלֶךְ
וַיֹּסֶף יְהוָה אֱלֹהֵיךְ אֶל הָעָם כְּהֵם וּכְהֵם מֵאָה פְּעָמִים
וַעֲנֵי אָדָנִי הַמֶּלֶךְ רָאֹתָה וְאָדָנִי הַמֶּלֶךְ לִמְהָחֵץ
בְּדָבָר הַזֶּה ⁴ וַיַּחַזֵּק דָבָר הַמֶּלֶךְ אֶל יוֹאָב וּלְשָׁרֵי
הַחִיל וַיֵּצֵא יוֹאָב וּשְׁרֵי הַחִיל לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ לְפָקַד אֶת
הָעָם אֲתָה יִשְׂרָאֵל ⁵ וַיַּעֲבֹר אֶת הַיְרָדֵן וַיַּחֲנוּ בַעֲרוּר
מִן הָעִיר אֲשֶׁר בָּתוּךְ הַנֶּחֶל הַגָּדוֹלָה ⁶ וְאֶל יְעֹז ⁶ וַיָּבֹא
הַגְּלָעִידָה וְאֶל אֶרְץ הַתְּחִתִּים חֲרֵשׁ וַיָּבֹא דְנָה יָעֵן
וּסְכִּיבָּא אֶל צִירָן ⁷ וַיָּבֹא מִכְּצָרָצָר וְכָל עַרְעִי הַחוֹזִי
וְהַכְּנָעָן וַיֵּצֵא אֶל נֶגֶב יְהוּדָה בָּאָר שְׁבָעֵם ⁸ וַיִּשְׁטֹמַן בְּכָל
הָאָרֶץ וַיָּבֹא מִקְצָה תְּשִׁיעָה חֲדָשִׁים וּשְׁעָרִים יוֹם--
יוֹרֶשֶׁלָם ⁹ וּוֹתָן יוֹאָב אֶת מִסְפַּר מִפְּקַד הָעָם אֲלִיל הַמֶּלֶךְ
וְתְּהִי יִשְׂרָאֵל שְׁמָנָה מֵאוֹת אֱלֹף אֲשֶׁר חִיל שְׁלָף חֲרֵב
וְאִישׁ יְהוּדָה חַמֵשׁ מֵאוֹת אֱלֹף אֲישׁ ¹⁰ וַיַּךְ לְבָב דָוד אֶת
אַחֲרֵי כָן סִפְרָא הָעָם וַיֹּאמֶר דָוד אֶל יְהוָה חַטָּאת
מִאָד אֲשֶׁר עָשָׂתִי וְעַתָּה יְהוָה הָעֵבֶר נָא אֶת עָוֹן עֲבֹדֵךְ
כִּי נְסִכְלָתִי מָאֵד ¹¹ וּוַיַּקְם דָוד בְּכָךְ וּדְבָר יְהוָה הָיָה
אֶל גָּד הַנְּבִיא חֹזֶה דָוד לְאָמֵר ¹² הַלְּוֹקֵד עַלְיָיךְ בְּחֶרְלָק
דָוד כָּה אָמַר יְהוָה--שְׁלַשׁ אֲנָכִי נוֹטֵל עַלְיָיךְ בְּחֶרְלָק
אֶחָת מֵהֶם וְאַעֲשֶה לְךָ ¹³ וַיָּבֹא נָד אֶל דָוד וַיֹּגֶד לוֹ
וַיֹּאמֶר לוֹ הַתְּבוֹא לְךָ שְׁבָעַ שָׁנִים רָעֵב בָּאָרֶץ אֲם
שְׁלָשָׁה חֲדָשִׁים נָסַךְ לִפְנֵי צְרִיךְ וְהָוָא רָדְפֵךְ וְאָמַ
הַיּוֹת שְׁלַשׁ יָמִים דָבָר בָּאָרֶץ--עַתָּה דָעַ וּרְאָה מָה
אֲשִׁיבָה שְׁלֹחֵי דָבָר ¹⁴ וַיֹּאמֶר דָוד אֶל נָד צָר לֵי מָאֵד
נְפָלָה נָא בַּיִד יְהוָה כִּי רַבִּים רְחָמָנוּ וּבַיִד אָדָם אֶל

או בְּמִצּוֹדָה וּמִצּבָּה פְּלַשְׁתִּים אָז בֵּית לְחָם ¹⁵ וַיַּתְאֹהֶ
דָוד וַיֹּאמֶר מַיִּשְׁקְנֵי מִים מַבָּאֵר בֵּית לְחָם אֲשֶׁר
בְּשַׁעַר ¹⁶ וַיִּבְקַעוּ שְׁלַשָּׁת הַגְּבָרִים בְּמַחְנֵה פְּלַשְׁתִּים
וַיִּשְׁאַבְוּ מִים מַבָּאֵר בֵּית לְחָם אֲשֶׁר בְּשַׁעַר וַיִּשְׁאַל
וַיָּבֹא אֶל דָוד וְלֹא אָבָה לְשַׁתּוּם וַיַּסְךְ אֶתְמָתֵן לִיהְוָה
¹⁷ וַיֹּאמֶר חֲלִילָה לִי יְהוָה מְעַשְׂתֵּי זֹאת הַדָּם הָאֲנָשִׁים
הַחֲלָכִים בְּנַפְשׁוֹתָם וְלֹא אָבָה לְשַׁתּוּם אֶלְהָה עָשָׂו
שְׁלַשָּׁת הַגְּבָרִים ¹⁸ וְאַבְיָשִׁי אֲחֵי יוֹאָב בֶּן צְרִוָּה הַוָּא
רָאשָׁה הַשְּׁלִשִּׁי (הַשְּׁלֶשֶׁה) וְהָוָא עֹורֶר אֶת חַנִּיתָוּ עַל
שְׁלַשׁ מְאוֹת חָלָל וְלֹו שְׁמָם בְּשַׁלְשָׁה ¹⁹ מִן הַשְּׁלֶשֶׁה הַכִּי
נְכַבֵּד וַיְהִי לָהּ לְשָׁרֵב וְעַד הַשְּׁלֶשֶׁה לָא בָא ²⁰ וּבְנִיהְוָה
בֶּן יְהוּדָה בֶּן אִישׁ חֵי (חִיל) רַב פְּעָלִים מִקְבָּצָאֵל
הַוָּא הַכָּה אֲתָה שְׁנֵי אַרְאֵל מוֹאָב וְהָוָא יַרְדֵּן וְהַכָּה אֲתָה
הָאֲרִיה (הָאֲרִי) בְּתַחַת הַבָּאָר בֵּיּוֹם הַשְּׁלֶג ²¹ וְהָוָא
הַכָּה אֲתָה אִישׁ מִצְרַיָּה אֲשֶׁר (אִישׁ) מִרְאָה וּבַד הַמִּצְרָיִ
חַנִּית וַיַּרְדֵּק אֶלְיוֹן בְּשַׁבְּט וַיָּגַל אֶת הַחַנִּית מִיד הַמִּצְרָיִ
וַיַּהֲרֹנֵהוּ בְּחַנִּיתָוּ ²² אֶלְהָה עָשָׂה בְּנִיהְוָה בֶּן יְהוּדָה וְלֹו
שְׁמָם בְּשַׁלְשָׁת הַגְּבָרִים ²³ מִן הַשְּׁלֶשֶׁים נְכַבֵּד וְלֹא
הַשְּׁלֶשֶׁה לָא בָא וַיִּשְׁמַחְוּ דָוד אֶל מִשְׁמָעָתוֹ ²⁴ עַשְׁהָאֵל
אֲחֵי יוֹאָב בְּשְׁלֶשִׁים אַלְחָנָן בֶּן דָוד בֵּית לְחָם ²⁵ שְׁמָה
הַחֲרִדי אַלְיָקָא הַחֲרִדי ²⁶ חַלְעַ הַפְּלַשִּׁי עִירָאָבָן עַקְש
הַתְּקוּעִ ²⁷ אֶבְיָזָר הַעֲנָתִי מַבְנֵי הַחֲשָׁרִי ²⁸ צְלָמָנוֹ
הַאֲחָחִי מַהְרִי הַגְּנָפְתִי ²⁹ חַלְבָן בְּעַנְהַגְּנָפְתִי אֲתָי
בֶּן רִיבִי מַגְבָּעָתָבָנִי בֶּן נִימָן ³⁰ בְּנִיהְוָה פְּרֻעָתִי הַדִּי
מַנְחָלִי גַּעַש ³¹ אֲבִי עַלְבָוָן הַעֲרָבִתִי עַזְמוֹת הַבְּרָחָמִי
אַלְיָחָבָא הַשְּׁעַלְבָנִי בֶּן יִשְׁן הַיְוֹנָתָן ³³ שְׁמָה הַהָרָרִי
אֲחִיאָם בֶּן שְׁרֵר הַאֲרִרִי ³⁴ אַלְיָפָלֶט בֶּן אַחֲסָבִי בֶּן
הַמְעַכְתִּי אַלְיָעָם בֶּן אַחֲתִפְלֵל הַגְּלָנִי ³⁵ חַצְרוֹ (חַצְרִי)
הַכְּרָמָלִי פָּעָרִי הַאֲרָבִי ³⁶ יִגָּלֶל בֶּן נָתָן מַצְבָּה בֶּן
הַגְּדִי צָלָק הַעֲמָנִי נַחֲרִי הַבָּאָרָתִי-נְשָׁאִי (נְשָׁאָ) כָּלִי

אפלה ¹⁵ וויתן יהוה דבר בישראל מהבקר ועד עת
מועד וימת מן העם מדם ועד באר שבע שבעים אלף
איש ¹⁶ ווישלח ידו המלאך ירושלם לשחתה ווינח
יהוה אל חתעה ויאמר למלך המשיחות בעם רב
עתה הרף יידך ומלאך יהוה היה עם גרשן הארון
(הארון) היבטי ¹⁷ ויאמר דוד אל יהוה בראתו
את המלאך המכבה בעם ויאמר הנה אני חטאתי
ואני חועטתי ואלה הצאן מה עשו תחוי נא יידך כי
ובבית אביכי ¹⁸ ויבא גנד אל דוד ביום ההוא ויאמר לו
עללה הקם ליהוה מזבח בגרן ארון (ארון) היבטי
¹⁹ ויעל דוד כדבר גנד כאשר צוה יהוה ²⁰ וישקף
ארונה וירא את המלך ואת עבדיו עברים עלייו ויצא
ארונה וישתחוו למלך אפיו ארצתה ²¹ ויאמר ארון
מדוע בא אדני המלך אל עבדו ויאמר דוד לknות
עמך את הנרן לבנות מזבח ליהוה ותעצר המנופה
על העם ²² ויאמר ארון אל דוד יקח ויעל אדני
מלך הטוב בעינו ראה הבקר לעלה והמרגונים וכלי
הבקר לעצים ²³ הכל נתן ארון המלך--למלך
ויאמר ארון אל המלך יהוה אלהיך ירצה ²⁴ ויאמר
מלך אל ארון לא כי קנו אקנה מאותך במחירות
ולא עללה ליהוה אלהי עלות חנים ויקן דוד את הנרן
ואת הבקר בכסף שקלים חמשים ²⁵ ויבן שם דוד
מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים ויתעתר יהוה לארץ
ותעצר המנופה מעל ישראל

מלכים א

והוא ישב על כסא ¹⁸ ועתה הנה אדניה מלך ועתה אדני המלך לא ידעת ¹⁹ ויזבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולאביתר הכהן ולאב שר הצבא ולשלמה עבדך לא קרא ²⁰ ואתה אדני המלך עני כיל ישראל עלייך להניד להם-מי ישב על כסא אדני המלך אחדריו ²¹ והיה שכב אדני המלך עם אבתו והייתי אני ובני שלמה-חטאים ²² ותנה עודנה מדברת עם המלך ונתן הנביה בא ²³ וינוידו למלך לאמר הנה נתן הנביה ויבא לפני המלך וישתחוו למלך על אפיו ארצה ²⁴ ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת אדנינו ימלך אחריו והוא ישב על כסא ²⁵ כי ירד היום ויזבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולשרי הצבא ולאביתר הכהן והם אכלים ושתים לפני ויאמרו יחי המלך אדנינו ולי אנו עבדך ולצדך הכהן ולבניו בן יהודע ²⁶ ולשלמה עבדך --לא קרא ²⁷ אם מאת אדני המלך מי ישב על כסא אדני המלך אחריו ²⁸ וויען המלך דוד ויאמר קראו לי לבת שבע ותבא לפני המלך ותעמד לפני המלך ²⁹ וישבע המלך ויאמר כי יהוה אשר פדה את נפשי מכל צרה ³⁰ כי כאשר נשבעתי לך כי יהוה אלהי ישראל לאמר כי שלמה בנו ימלך וזה ³¹ ותקד בת שבע אפים ארץ ותשתחוו למלך ויאמר--יהו אדני המלך דוד לעלם ³² ויאמר המלך דוד קראו לי לצדוק הכהן ולנתן הנביה ולבניו בן יהודע ויבאו לפני המלך ³³ ויאמר המלך להם אתה אדני המלך נשבעת לאמתך לאמר כי שלמה בנק ימלך אחריו והוא ישב על כסא ומדוע מלך אדנינו ¹⁴ הנה עודך מדברת שם--עם המלך ואני אבוא אהדריך ומלאתי את דבריך ¹⁵ ותבא בת שבע אל המלך החדרה ותמלך זקן מאר ואבישג השונמית משרת את המלך ¹⁶ ותקד בת שבע ותשתחוו למלך ויאמר המלך מה לך ¹⁷ ותאמր לי אדני אתה נשבעתי כי יהוה אלהיך לאמתך כי שלמה בנק ימלך אחריו

1 והמלך דוד זקן בא בימים ויכסחו בבדים ולא יחים לו ² ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה בתוליה ועמדו לפני המלך ותהי לו סכתה ושכבה בחיקך וחם לאדני המלך ³ ויבקשו נערה ייבאו אתה למלך ⁴ והנערה יפה עד מאר ותהי למלך סכתה ותשתחוו והמלך לא ידעה זואדניהם חניתה מתנשא לאמר אני אמלך ויעש לו רכב ופרשיהם וחמשים איש רצים לפניו ⁶ ולא עצבו אבוי מימי לאמר מודיע כהה עשוות ונם הוא טוב תאך מאר ואותו ילדה אחריו אבשלום זויהיו דבריו--עם יואב בן צרואה ועם אביתר הכהן ויעזרו אחריו אדניהם ⁸ וצדוק הכהן ובנווון בן יהודע ונתן הנביה ושמי ורעד והגבורים אשר לדוד--לא היו עם אדניהם ⁹ ויזבח אדניהם צאן ובקר ומריא עם אבן הזוחלת אשר אצל עין רגל ויקרא את כל אהיו בני המלך ולכל אנשי יהודה עבדי המלך ¹⁰ ואותו נתן הנביה ובנווון ואת הנבוריים ואת שלמה אהיו--לא קרא ¹¹ ויאמר נתן אל בת שבע אם שלמה לאמר הלו שמעת כי מלך אדניהם בן חנית ואדנינו דוד לא ידע ¹² ועתה לכוי איעצך נא עצה ומלאתי את נפשך ואת נפש בנק שלמה ¹³ לכוי ובאי אל המלך דוד ואמרת אליו הלא אתה אדני המלך נשבעת לאמתך לאמר כי שלמה בנק ימלך אחריו והוא ישב על כסא ומדוע מלך אדנינו ¹⁴ הנה עודך מדברת שם--עם המלך ואני אבוא אהדריך ומלאתי את דבריך ¹⁵ ותבא בת שבע אל המלך החדרה ותמלך זקן מאר ואבישג השונמית משרת את המלך ¹⁶ ותקד בת שבע ותשתחוו למלך ויאמר המלך מה לך ¹⁷ ותאמր לי אדני אתה נשבעתי כי יהוה אלהיך לאמתך כי שלמה בנק ימלך אחריו

35 וועליהם אחריו ובא וישב על כסא והוא מלך תחתיו ואתו צויתי להיות נגיד על ישראל ועל יהודה 36 וייען בנויהו בן יהודע את המלך ויאמר Amen כן יאמר יהוה אלהי אדני המלך ³⁷ כאשר דיביה יהוה עם אדני המלך כן יהי (יהיה) עם שלמה ויגדל את כסאו מכסא אדני המלך דוד ³⁸ וירד צדוק הכהן נתן הנביה ובנויה בן יהודע והכרתי והפלתי וירכבו את שלמה על פרדת המלך דוד וילכו אליו על גחון ³⁹ ויקח צדוק הכהן את קרן השמן מן האהל וימשח את שלמה ויתקעו בשופר ויאמרו כל העם יחי המלך שלמה ⁴⁰ ויעלו כל העם אחריו והעם מחללים בחללים ושמחים שמחה גדולה ותבקע הארץ בקולם ⁴¹ וישמע אדני יהו וככל הקרים אשר אותו והם כלו לאכל וישמע יואב את קול השופר ויאמר מודיע קול הקריה הומה ⁴² ערדנו מדבר והנה יונתן בן אביהר הכהן בא ויאמר אדני יהו בא כי איש חיל אתה וטוב תשבר ⁴³ וייען יונתן ויאמר לאדני יהו אבל אדני יהו המלך דוד המלך את שלמה ⁴⁴ וישלח אותו המלך את צדוק הכהן ואת נתן הנביה ובנויה בון יהודע והכרתי והפלתי וירכבו אותו על פרדת המלך ⁴⁵ וימשחו אותו צדוק הכהן נתן הנביה למלך בנהון ויעלו שם שמחים ותחים הקריה הוא קול אשר שמעתם ⁴⁶ וגם ישב שלמה על כסא המלוכה ⁴⁷ וכן בא עבדי המלך לברך את אדני יהו המלך דוד לאמר ייטב אלהיך (אליהם) את שם שלמה משמך ויגדל את כסאו מכסאך וישתחו המלך על המשכב ⁴⁸ וגם ככה אמר המלך ברוך יהוה אלהי ישראל אשר נתן היום ישב על כסאי ועיני ראותו ויהרדו ויקמו כל הקרים אשר לאדני יהו וילכו איש לדרכו ⁴⁹ ואדני יהו ירא מפני שלמה ויקם וילך ויחזק בקרנות המזבח ⁵⁰ ויגד לשלהם לאמר הנה

2 ויקרבו ימי דוד למות ויצו את שלמה בנו לאמר ² אני הילך בדרך כל הארץ וחזקת והיית לאיש ³ ושמירת את משמרת יהוה אלהיך לילכת בדרכיו לשרם חקתיו מצותיו ומשפטיו ועדותיו כתוב בתורת משה-למען תשכיל את כל אשר עשה ואת כל אשר תפנה שם ⁴ למען יקים יהוה את דברו אשר דבר עלי לאמר אם ישמרו בניך את דרכם לילכת לפני באמת בכל לבכם ובכל נפשם לאמר-לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל ⁵ וגם אתה ידעת את אשר עשה לי יואב בן צרויה אשר עשה לשני שרי צבאות ישראל לאבנור בן נור ולעמשא בן יתר ויהרנו וישם דמי מלחמה בשלם ויתן דמי מלחמה בחננותו אשר במתנו ובגעלו אשר ברגלו ⁶ ועשית כחכמתך ולא תורד שיבתו בשלם שאל ⁷ ולבני ברזלי הנגיד עתשה חסד Sheol h7585) והיו באכל שלחן כי כן קרבו אליו בברחו מפני אבשלום אהיך ⁸ והנה עמך שמעי בן גרא בן הימני מבחרים והוא קלני קללה נמטרת ביום לכת מחנים והוא ירד לקרأتي הירדן ואשבע לו ביהודה ⁹ לאמר אם אמיתך בחרב ⁹ ועתה אל תנתקו כי איש חכם אתה וידעת את אשר עתשה לו וחוודה את שיבתו בדם שאל ¹⁰ Sheol h7585) וישכב דוד עם אחיו ויקבר בעיר דוד ¹⁰ וזהים אשר מלך דוד על ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנים ¹¹ ושלמה-ישב

על כסא דוד אביו ותכן מלכחו מאר ³³ זו ויבא אדרנייהו אחרי אדרניה ואחרי אבשלום לא נטה ווינס יואב אל בן חנית אל בת שבע אם שלמה ותאמר השלום אל יהוה ויזוק בקרנות המזבח ²⁹ ויגד למלך באך ויאמר שלום ³⁴ ויאמר דבר לי אליך ותאמר שלמה כי נס יואב אל אל יהוה והנה אצל המזבח ישלוח שלמה את בניהו בנו יהודע לאמר -- לך פגע בו ³⁰ ויבא בניהו אל אל יהוה ויאמר אליו כי אמר המלך צא ויאמר לא כי פה אמות וישב בניהו את אחיו כי מיהוה הייתה היתה לו ³¹ ועתה שאלת אחות אנכי שאל מאתך -- אל תשבי את פני ותאמר אליו דבר המלך דבר לאמר כה דבר יואב וכה ענני ³² ויאמר פניך ויתן לי את אבישג השונמית לאשה ³³ ותאמר ויאמר אמרני נא לשלמה המלך כי לא ישיב את לו המלך עשה כאשר דבר פגע בו וקברתו והסירה דמי חנים אשר שפק יואב מעלי ומעל בית אביו והשיב יהוה את דמו על ראשו אשר פגע בשני אנשים בת שבע אל המלך שלמה לדבר לו על אדרנייהו צדקים וטבים ממנו ויהרגם בחרב -- ואבי דוד לא ידע את אבנבר בן נר שר צבא ישראל ואת עמשא בן יתר שר צבא יהודה ³³ ושבו דמייהם בראשיו ויאב ובראש זרעו לעלם ולדור ולזרעו ולביתו ולכסאו יהיה שלום עד עולם -- מעם יהוה ³⁴ ויעל בניהו בין יהודע ויפגע בו וימתחו ויקבר בביתו במדבר ³⁵ ויתן המלך את בניהו בין יהודע תחתיו -- על הצבא ואת צדוק הכהן נתן המלך תחת אביתר ויאמר לה המלך שלמה ויאמר לאמו ולמה את באה קטנה אנכי שאלת מאתך -- אל תשב את פני ויאמר לה המלך שללי אמי כי לא אשיב את פניך ותאמר יתן את אבישג השונמית לאדרנייה אחיך לאשה ²² ויען המלך שלמה ויאמר לאמו ולמה את שאלת את אבישג השונמית לאדרנייה ושאלתי לו את המלוכה כי הוא אחיו הגדול ממני ולול ואביה הכהן וליאוב בן צרויה ²³ וישבע המלך שלמה ביהוה לאמור מה עשה לי אלהים וכיה יוסוף כי בנספו דבר אדרנייה את הדבר הזה ²⁴ ועתה כי יהוה אשר הכנני וושיבני (וישיבני) על כסא דוד אביו ואשר עשה כן יעשה עבדך וישב שמעי בירושלם ימים רבים ויהי מזמן שלוש שנים ויברכו שני עבדים לשמעי ³⁹ והנה עבדיך ביד בניהו בין יהודע ויפגע בו וימת ²⁶ אל אכיש בן מעכה מלך נת ויגדו לשמעי לאמר ולאכית הכהן אמר המלך ענתת לך על שדיך -- הנה עבדיך בנת ⁴⁰ ויקם שמעי ויחבש את חמו ר כי איש מות אתה ובוים הזה לא אמיתי כי נשאת את ארון אדרני יהוה לפניו דוד אביו וכי התענית בכל וילך נתה אל אכיש לבקש את עבדיו וילך שמעי אשר התענית אבוי ²⁷ וינגרש שלמה את אביה מהוות ויבא את עבדיו מוגת ⁴¹ ויגד לשלה כי הלק שמעי מירושלם גת וישב ⁴² וישלח המלך ויקרא לשמעי כהן ליהוה למלא את דבר יהוה אשר דבר על בית עלי בשלה ²⁸ והשמעה באה עד יואב כי יואב נתה ויאמר אליו הלוא השבעתיך ביהוה ואעד לך לאמר

לך הבין לשמעו משפט ¹² הנה עשו כדבריך הנה נתתי לך לב חכם ונבון אשר כמוך לא היה לפניו ואחריך לא יקום כמוך ¹³ וכן אשר לא שאלת נתתי לך גם עשר גם כבוד אשר לא היה כמוך איש במלכים כל ימיך ¹⁴ ואם תליך בדרכיו לשמר חקי ומצוותי כאשר הلك דודיך אביך--והארכתי את ימיך ¹⁵ ויקץ שלמה והנה חלום ויבוא ירושלם ויעמד לפניו ארון ברית אדרני ויעל עלות ויעש שלמים ויעש משתה לכל עבדיו ¹⁶ או תבאגה שתים נשים זנות--

אל המלך ותעמדנה לפניו ¹⁷ ותאמר האשה האחת כי אדרני אני והאשה הזאת ישבת בביתה אחד ואלך עמה בביתה ¹⁸ ויהי ביום השלישי לדתך ותלך נם האשה הזאת ואנחנו יהדו אין זר אתנו בבית זולתי שתים אנחנו בביתה ¹⁹ וימת בן האשה הזאת לילה אשר שכבה עליו ²⁰ ותקם בתוך הלילה ותקח את בני מואצלי ואמותך ישנה ותשכיבו בחיקה ואת בנה המת השכיבה בחיקו ²¹ ואקם בבקר להוניק את בני והנה מות ואתבונן אליו בבקר והנה לא היה בני אשר ילדתי ²² ותאמר האשה האחורה לא כי בני החי ובנק המת וויאת אמרת לא כי בנק המת ובני החי ²⁴ ויאמר המלך קחו לי חרב בנק המת ובני החי ²⁴ ויאמר המלך קחו לי חרב ויבאו החרב לפניו המלך ²⁵ ויאמר המלך נרו את הילד החיו לשנים ותנו את החצי לאחת ואת החצי לאחת ²⁶ ותאמר האשה אשר בנה החיו אל המלך כי נכמרו רחמייה על בנה ותאמר כי אדרני תנו לה את הילוד החיו והמת אל תמייתהו וויאת אמרת נם לי נם לך לא יהודה--נרו ²⁷ וויען המלך ויאמר תנו לה את הילוד החיו והמת לא תמייתהו היה אמו ²⁸ וישמעו כל ישראל את המשפט אשר שפט המלך

ביום צאתך והלכת אנה ואנה ידע תדע כי מות המתות והאמר אליו טוב הדבר שמעתי ⁴³ ומודוע--לא שמרת את שבת יהוה ואת המזווה אשר צויתו عليك ⁴⁴ ויאמר המלך אלשמי אתה ידעת את כל הרעה אשר ידע לבך אשר עשית לדוד אבוי והשיב יהוה את רעtek בראשך ⁴⁵ והמלך שלמה ברוך וכסא דוד יהוה נכוון לפני יהוה--עד עולם ⁴⁶ ויצו המלך את בנינו בן יהודע ויצא ויפגע בו יימת והמלך נכוונה ביד שלמה

3 ויתחנן שלמה את פרעה מלך מצרים ויקח את ביה פרעה ויביאה אל עיר דוד עד כלתו לבנות את ביתו ואת בית יהוה ואת חומת ירושלים סיבב רק העם מזבחים בבמות כי לא נבנה בית לשם יהוה עד הימים ההם ³ ויאהב שלמה את יהוה ללבת בחוקות דוד אביו רק בבמות--הוא מזבח ומקטר ⁴ וילך המלך נבענה לובח שם כי היא הבמה הנדולה אלף עלות יעללה שלמה על המזבח ההוא ⁵ ובגבעון נראה יהוה אל שלמה--בחלום הלילה ויאמר אלהים שאל מה אתה לך ⁶ ויאמר שלמה אתה עשית עם עברך דוד אבוי חסד נדול כאשר הلك לפניו באמת ובצדקה ובישרת לבב עמק ותשמר לו את החסד הנדול הזה ותתנו לו בן ישב על כסאו ביום הזה ⁷ ועתה יהוה אלהי אתה המלכה את עברך תחת דוד אבוי ואנכי נער קטן לא אדר עצאת ובא ⁸ ועבדך--בתוך עמק אשר בחרת עם רב אשר לא ימינה ולא יספר מרבי ⁹ ונתת לעברך לב שמע לשפט את עמק להבין בין טוב לרע כי מי יוכל לשפט את עמק הכבד הזה ¹⁰ וויטב הדבר בעני אדרני כי שאל שלמה את הדבר הזה בו ויאמר אלהים אלו יען אשר שאלת את הדבר הזה ולא שאלת לך ימים רבים ולא שאלת לך עשר ולא שאלת נפש איביך ושאלת

ויראו מפני המלך כי ראו כי חכמת אליהם בקרבו
עלשות משפט

4 ויהי המלך שלמה מלך על כל ישראל ² ואלה
השרים אשר לו עזורייו בן צדוק הכהן ³ אליחרף
ואחיה בני שיא ספרים יהושפט בן אחילור המזcur
ובנינוו בן יהודע על הצבא וצורך ואביהר כהנים
וועזריוו בן נתן על הנצבים וזבוד בן נתן כהן רעה
המלך ⁶ ואחישר על הבית ואדריכים בן עבדא על
המס ⁷ ולשלמה שניים עשר נצבים על כל ישראל
וככללו את המלך ואת ביתו חדש בשנה והוא על
אחד (האחד) לככל ⁸ ואלה שמותם בן חור בהר
אפרים ⁹ בן דקר במקץ ובשעלבים ובית שמש
ואילון בית חנן ¹⁰ בן חסד בארכות לו שכח וכל ארץ
חפר ¹¹ בן אבינדר כל נפת דאר שפת בת שלמה
היתה לו לאשה ¹² בענה בן אחילוד תען ומגנוו וכל
חבל ארגב אשר צרנה מתחת ליזרעאל מבית
שאן עד אבל מחוליה עד מעבר ליקמעם ¹³ בן גבר
ברמת גלעד לו חות יair בן מנשה אשר בגולעד לו
חבל ארגב אשר בבשן--ששים ערים נדלות חומה
ובrirח נחשת ¹⁴ אחינדר בן עדא מנחינה ¹⁵ אחימעץ
בנפתלי נס הוא ללח את בשת בת שלמה--לאשה
5 וישלח חירם מלך צור את עבדיו אל שלמה
כי שמע כי אתו משחו למלך תחת אביהו כי אהב
היה חירם לדוד--כל הימים ² וישלח שלמה אל
HIRAM אמר ³ אתה ידעת את דוד אבי כי לא יכול
לבנות בית לשם יהוה אלהי מפני המלחמה אשר
סבבבו--עד תתי יהוה אתם תחת כפות רגלו (רגלי)
4 ועתה הניח יהוה אלהי לי מסביב אין שטן ואין
פגע רע ⁵ והנני אמר--לבנות בית לשם יהוה אלהי
כasher דבר יהוה אל דוד אבי לאמר בך אשר אתן
חתהיך על כסאך הוא יבנה הבית לשמי ⁶ ועתה
שלשים כר סלת וששים כר כמה ²³ עשרה בקר
בראים ועשרים בקר רעוי--ומאה צאן לבד מאייל
צוה ויכרתו לי ארזים מן הלבנוו ועבדיו יהו עם

עבידיך ושכר עבידיך אתן לך ככל אשר תאמר כי על פניהם רחוב הבית עשר באמה רחוב על פניהם רחוב הבית כי אין בנין איש ידע לכרת עצים-צדנים 40יעש לבית חלוני שקפים אטומים וויבן על קיר הבית יצוע (יציע) סכיב את קירות הבית סכיב להיכל ולדביר ויעש צלעות סכיב 6 היצוע (היציע) התהננה חמש באמה רחבה והתייכנה שיש באמה רחבה והשלישית שבע באמה רחבה כי מנגרות נתן לבית סכיב חוצה לבתיו איזו בקירות הבית והבבית בהבנתו-אבן שלמה מסע נבנה ומקבות 7 והבבית בהבנתו כל כלי ברזל לא נשמע בכית בהבנתו 8 פתח הצלע התיכנה אל כתף הבית הימנית ובכלולים יעלו על התיכנה ומון התיכנה אל השלשים 9 וויבן את הבית ויכלהו ויספן את הבית נבים וshedrat בארוים 10 וויבן את היצוע (היציע) על כל הבית חמש אמות קומתו ויאחו את הבית בעצי ארוים וויהי דבר יהוה אל שלמה לאמר 11 הבית הזה אשר אתה בנה אם תלך בחקתי ואת משפטינו תשעה ושמרת את כל מצוחית לлечת בהם-והקמתי את דברי אתה אשר סבל ושמנים אלף חצב בהר 16 בלבד משרי הנצחים דברת אל דור אביך 13 ושבנתו בתוך בני ישראל ולא עזוב את עמי ישראל 14 וויבן שלמה את הבית ויכלהו 15 וויבן את קירות הבית מביתה בצלעות ארזים-מרקע הבית עד קירות הספן צפה עץ מבית וצף את קרקע הבית בצלעות ברושים 16 וויבן את עשרים אמה מירכתי (מירכת) הבית בצלעות ארזים מן הקרקע עד הקירות ויבן לו מבית לדברי לארך הדרשים 17 וארבעים באמה היה הבית-הוא היכיל לפני 18 וארו אל הבית פנימה מקלט פקעים ופטורי צדים הכל ארזו אין אבן נראה 19 ודבריו בתוך הבית מפנימה היכין לחתן שם את ארון ברית יהוה 20 ולפני הדבר עשרים אמה ארך ועשרים אמה רחוב ועשרים אמה קומתו וצפחו זהב סגור וצף מזבח הארץ 21 וצף שלמה את הבית מפנימה וזהו על פני היכל הבית-עשרים אמה ארכו

אתה ידעת כי אין בנין איש ידע לכרת עצים-צדנים 20יעש למלך שלמה את דברי שלמה-וישמה מארן ברוך יהוה דיים אשר נתן לזרן בן חכם על העם הרב הזה 8 ווישלח חירם אל שלמה לאמר שמעית את אשר שלחת אליו אני עשה את כל חפץ בעצי ארדים ובעצים ברושים 9 עבדי ירדנו מן הלבנון ימה ואני אשימים דברותם ביום עד המקום אשר תשלח אליו ונפצתים שם-ו אתה תשא ואתה תעשה את חפץ לחתם ביתך 10 ויהי חירום נתן לשלה מעה עצי ארדים ועצים ברושים-כל חפציו יושלה מנה לתחים עשרים אלף כר חטאים מכלת לבתו ועתרים כר שמן כחיתת כה יתן שלמה לחירום שנה בשנה 12 ויהוה נתן חכמה לשלה מנה כאשר דבר לו וויהי שלם בין חירם ובין שלמה כאשר דברתו ברית שניים 13 ויעל המלך שלמה מס מכל ישראל ויהי המס שלשים אלף איש 14 ווישלחם לבנונו עשרה אלפיים בחדר חליפות-חדרש יהו לבנונו שנים חדשים בכיתו ואדרנורים על המס 15 ויהי לשלה מעה שבעים אלף נשא סבל ושמנים אלף חצב בהר 16 בלבד משרי הנצחים לשלה מעה על המלוכה שלשת אלפיים ושלש מאות-הדרדים בעם העשים במלוכה 17 ויציו המלך ויסעו אבני גדרות אבני קירות ליסד הבית-אבני גזית 18 ויפסלו בני שלמה ובני חירום-והגנבים ויכינו העצים והאבנים לבנות הבית

6 ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית בחדרש זו הוא החדרש השני למלך שלמה על ישראל ויבן הבית ליהוה 2 והבבית אשר בנה המלך שלמה ליהוה-שים אמה ארכו ועתרים רחבו ושלשים אמה קומתו וזהו על פני היכל הבית-עשרים אמה ארכו

זהב סגור וייעבר ברותיקות (ברותיקות) זהב לפני הדביר ויצפה זהב ²² ואות כל הבית צפה זהב עד תם כל הבית וכל המזבח אשר לדבר צפה זהב ²³ וייש בדביר שני כרובים עצי שעון עשר אמות קומתו ²⁴ וחמש אמות כנף הכרוב האחת וחמש אמות כנף הכרוב השני כנף הכרוב השני וחמש אמות כנף ²⁵ ועשר באמה הכרוב השני מדיה אחת וקצת כנפיו ²⁶ קומת הכרוב האחד עשר אחד לשני הכרבים ²⁷ ויתן את הכרבים בתוך באמה וכן הכרוב השני ²⁷ ויתן את הכרבים בתוך הבית הפנימי ויפרשו את כנפי הכרבים ותגע כנף האחד בקיר וכנף הכרוב השני נגעה בקיר השני וכנפיים אל תוך הבית נגעה כנף אל כנף ²⁸ ויצף את הכרבים זהב ²⁹ ואת כל קירות הבית מסב קלע פתווחי מקלעות כרובים ותמראת ופטורי ציצים- מלפנים ולהיצן ³⁰ ואת קרקע עשה דלתות לפנימה ולהיצן ³¹ ואת פתח הדביר עשה דלתות עצי שעון האיל מזוזות חמישית ³² ושתי דלתות עצי שעון ומכל עלייהם מקלעות כרובים ותמראת ופטורי ציצים וצפה זהב וירד על הכרבים ועל התמראות את הזהב ³³ וכן עשה לפתח היכל מזוזות עצי שעון מאת רביעית ³⁴ ושתי דלתות עצי ברושים שני צלעים הדרת האחת נלילים ושני קלעים הדרת השנית נלילים ³⁵ וקלע כרובים ותמראת ופטורי ציצים וצפה זהב מישר על המזקה ³⁶ ויבן את החצר הפנימית שלשה טורי נזית וטור כרתת ארים ³⁷ בשנה הרביעית יסד בית יהוה--בירחה זו ³⁸ ובשנה האחת עשרה בירח בול הוא החדר השמני כלה הבית לכל דבריו וכל משפטו ויבנהו שבע שנים ⁷ ואת ביתו בנה שלמה שלש עשרה שנה ויכל את כל ביתו ² ויבן את בית יער הלבנון מה אמה ארכו וחמשים אמה רחבו ושלשים אמה קומתו

לכוסות את הכתרת אשר על ראש הרמנים וכן עשה הפטרת השנה¹⁹ וכתרת אשר על ראש העמודים- והשקייהם וחシリיהם--הכל מוצק³⁴ וארבע כתפות-- מעשה שושן באולם ארבע אמות²⁰ וכתרת על אל ארבע פנות המכנה האחת מן המכנה כתפהה³⁵ שני העמודים גם ממעל מלעמת חבטן אשר עבר ובראש המכנה חצי האמה קומה--עגל סביב ועל רבא המכנה ידתיה ומסגרתיה ממנה³⁶ וויפחה על שבכה (השבכה) והרמוניים מאתים טרים סביב על הכתרת השנית²¹ ויקם את העמודים לאלים ההיכל ויקם את העמוד הימני ויקרא את שמו יcin ויקם את העמוד השמאלי ויקרא את שמו בעז²² ועל ראש העמודים מעשה שושן ותחת מלאת העמודים²³ ויעש את הים מוצק עשר באמה משפטו עד שפטו עגל סביב וחמש באמה קומתו וקוה (וקו) שלשים אחד על המכנה האחת לעשר המכנות³⁹ ויתן את יכילד הכיבור האחד ארבע באמה הכיבור האחד--כיבור באמה יסב אותו סביב²⁴ ופקיעים מתחת לשפטו המכנות חמש על כתר הבית מימיין וחמש על כתר הבית משמאלו ואת הים נתן מתקף הבית הימנית קדרמה-- ממול נגב⁴⁰ ויעש חירום-- את הכירות ואת עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלשה פנים ימה ושלשה פנים נגב ושלשה פנים מזרחה והם עלייהם מלמעלה וכל אחריהם ביתה²⁶ ועביו טפח ושפטו כמעשה שפט כס פרח שושן אלף בת יכילד²⁷ ואת המכנות עשר נחשת ארבע באמה ארך ויעש את המכנה האחת וארבע באמה רחבה ושלש באמה קומתה²⁸ וזה מעשה המכונה מסגרת להם ומסגרת בין השלבים²⁹ ועל המסגרות אשר בין השלבים ארויות בקר וכרובים ועל השלבים כן ממעל ומתחת ארויות ולבקר ליוות מעשה מורד³⁰ וארבעה אופני נחשת למכונה האחת וסרני נחשת וארבעה פעמיין כתפת להם מתחת לכיר הכתפות יצקות מעבר איש ליות³¹ ופיהו מבית לכתרת ומעלת באמה ופיה עגל מעשה כן אמה וחצי האמה וגם על פיה מקלעות ומסגרתיהם מרבעות לא עגלות³² וארבעה הופנים למתחת למסגרות וידות האופנים במכונה וכומת האופן האחד אמה וחצי האמה³³ ומעשה

המנרות המש מימין וחמש משמאלו לפני הדבר --
ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל
קהילה ישראל עמד ¹⁵ ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל
אשר דבר בפיו את דוד אבי ובידיו מלא ¹⁶ לא אמר
מן דיום אשר הוציאי את עמי את ישראל ממצרים
לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית
להיותשמי שם ואבחר בדור להיות על עמי ישראל
¹⁷ וייה עם לבב דוד אבי -- לבנות בית לשם יהוה
אליהו ישראל ¹⁸ ויאמר יהוה אל דוד אבי יען אשר
יהה עם לבב לבנות בית לשמי -- הטיבת כי היה
עם לבב ¹⁹ רק אתה לא תבנה הבית כי אם בך
היצא מחליציך הוא יבנה הבית לשמי ²⁰ ויקם יהוה
את דברו אשר דבר ואקס תחת דוד אבי ואשב על
כסא ישראל כאשר דבר יהוה ובבנה הבית לשם
יהוה אלהי ישראל ²¹ ואשם שם מקום לאaron אשר
שם ברית יהוה אשר כרת עם אבותינו בהוציאו אחים
מן הארץ מצרים ²² ויעמד שלמה לפני מזבח יהוה
גנדי כל קהל ישראל וופרש בפיו השמים ²³ ויאמר
יהוה אלהי ישראל אין כמוך אלהים בשמות ממעל
על הארץ מתחת שמר הבריות והחסד לעבדיך
החלכים לפניך בכל לכם ²⁴ אשר שמרת לעבדך
דוד אבי את אשר דברת לו ותדבר בפייך ובידך
מלאת כיים זהה ²⁵ ועתה יהוה אלהי ישראל שמר
לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו לאמר לא יכרת
לך איש מלפני ישב על כסא ישראל רק אם ישמרו
בניך את דרכם לרכת לפני אשר הלקת לפני
ועתה אלהי ישראל -- יאמן נא דבריך (דברך)
²⁶ אשר דברת לעבדך דוד אבי ²⁷ כי האמנים ישב
אליהם על הארץ הנה השמים ושמי השמים לא
יכללו -- אף כי הבית הזה אשר בניתו ²⁸ ופנויות
אל תפלת עבדך ואל תחנתו -- יהוה אלהי לשמע
אל הרנה ואל התפללה אשר עבדך מתפלל לפניך
נתן באוצרות בית יהוה

8 או יקhal שלמה את זקנין ישראל את כל ראשי
המטות נשיאי האבות לבני ישראל אל המלך שלמה --
ירושלם להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דוד --
היא ציון ² ויקחלו אל המלך שלמה כל איש ישראל
בירוח האתנים בחג -- הוא החדש השביעי ³ ויבאו
כל זקנין ישראל וישאו הכהנים את הארון ⁴ ויעלו
את ארון יהוה ואת אהל מועד ואת כל כל הקרים
אשר באهل ויעלו אתם הכהנים והלוים ⁵ והמלך
שלמה וככל עדת ישראל הנועדים עלייו אותו לפני
הארון -- מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו
רוכב ⁶ ויבאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו
אל דבר הבית -- אל קדרש הקרים אל תחת כנפי
הכרובים ⁷ כי הכרובים פרושים כנפים אל מקום
הארון ויסכו הכרובים על הארון ועל בדיו מלמעלה
⁸ וויארכו הבדים ויראו ראשי הבדים מן הקרים על
פני הדריך ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום
זהו ⁹ אין בארון רק שני לחות האבנים אשר הנח
שם משה בחרב -- אשר כרת יהוה עם בני ישראל
בצאתם מארץ מצרים ¹⁰ ויהי בצתת הכהנים מן
הקרים והענן מלא את בית יהוה ¹¹ ולא יכלו הכהנים
לעמד לשורת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את בית
יהוה ¹² אז אמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפל ¹³
בנה בניתו בית זבל לך -- מכון לשבותך עולם ¹⁴

היום ²⁹ להיות עינך פתחה אל הבית הזהليلת
 אל הבית הזה ⁴³ אתה תשמע השם מכוון שבתק
 ווים אל המקום אשר אמרת יהיה שמו שם--לשמע
 כל עמי הארץ את שמו ליראה אתה כעמד ישראל
 ולדעת כי שמו נקרא על הבית הזה אשר בניו
⁴⁴ כי יצא עמך למלחמה על איבו בדרך אשר
 תשלחם והתפללו אל יהוה דרך העיר אשר בחרת
 בה והביה אשר בניו לשמו ⁴⁵ ושםעת השם את
 תפלתם ואתה תחנתם ועשית משפטם ⁴⁶ כי יחתאו
 לך כי אין אדם אשר לא יחתאו ואנפתם בם ונתחם
 לפני אויב ושבום שביהם אל ארץ האויב רחוקה או
 קרובה ⁴⁷ והшибו אל لكم בארץ אשר נשבו שם
 ושבו והתחנוו אליך בארץ שביהם לאמר חטאנו
 והתפללו והתחנוו אליך בבבם וככל נפשם
 והעינו רשותנו ⁴⁸ ושבו אליך בכל לבם וככל נפשם
 בארץ איביהם אשר שבו אותם והתפללו אליך דרך
 ארצם אשר נתחה לאבותם העיר אשר בחרת והביה
 אשר בניית (בניית) לשמו ⁴⁹ ושםעת השם מכוון
 שבתק את חפלתם ואתה תחנתם ועשית משפטם ⁵⁰
 וסלחת לעמך אשר חטא לך ולכל פשעים אשר
 פשעו בך ונתחם לرحمות לפני שביהם וرحمות ⁵¹
 כי עמך ונחלתך הם אשר הוציאת ממצרים מותך
 כור הברoil ⁵² להיות עיניך פתחה אל תחנת עברך
 ואל תחנת עמך ישראל לשמע אליהם בכל קראם
 אליך ⁵³ כי אתה הבדלתם לך לנחלת מכל עמי
 הארץ כאשר דברת ביד משה עברך בהוציאך את
 אבותינו ממצרים--ארני יהוה ⁵⁴ ויהי ככלות שלמה
 להתפלל אל יהוה את כל התפללה והתחנה הזאת
 קם מלפני מזבח יהוה מכרע על ברכו וכפיו פרשות
 השם ⁵⁵ ויעמד--ויברך את כל קהיל ישראל כל
 נדול לאמר ⁵⁶ ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו
 מארץ רחוקה למען שמו ⁴² כי ישמעון את שמו
 הנדול ואת ידך החזקה וורעך הנטויה ובא והתפלל
 דברו הטוב אשר דבר ביד משה עבדו ⁵⁷ יהי יהוה

היום ²⁹ להיות עינך פתחה אל הבית הזהليلת
 אל הבית הזה ⁴³ אתה תשמע השם מכוון שבתק
 ווים אל המקום אשר אמרת יהיה שמו שם--לשמע
 כל עמי הארץ את שמו ליראה אתה כעמד ישראל
 ולדעת כי שמו נקרא על הבית הזה אשר בניו
⁴⁴ כי יצא עמך למלחמה על אibo בדרך אשר
 תשלחם והתפללו אל יהוה דרך העיר אשר בחרת
 בה והביה אשר בניו לשמו ⁴⁵ ושםעת השם את
 תפלתם ואתה תחנתם ועשית משפטם ⁴⁶ כי יחתאו
 לך כי אין אדם אשר לא יחתאו ואנפתם בם ונתחם
 לפני אויב ושבום שביהם אל ארץ האויב רחוקה או
 קרובה ⁴⁷ והшибו אל لكم בארץ אשר נשבו שם
 ושבו והתחנוו אליך בארץ שביהם לאמר חטאנו
 והתפללו והתחנוו אליך בבבם וככל נפשם
 השם וסלחת להחטא עמך ישראל והשחתם אל
 האדמה אשר נתה לאבותם ⁵⁸ בהעذر שמים ולא
 יהיה מטר כי יחתאו לך והתפללו אל המקום הזה
 והודו את שמו ומתחאתם ישבוון כי תעט ³⁶ אתה
 תשמע השם וסלחת להחטא עברך ועמך ישראל--
 כי תורם את הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתחה
 מטר על ארץ אשר נתה לעמך לנחלת ³⁷ רעב
 כי יהיה בארץ דבר כי יהיה שדרון ירקון ארבה
 חסיל כי יהיה כי יציר לך אויב בארץ שעריו--כל
 גע כל מחלת ³⁸ כל תפללה כל תחנה אשר תהיה
 לכל האדם לכל עמך ישראל--אשר ידעתן איש נגע
 לבבו ופרש כפיו אל הבית הזה ³⁹ אתה תשמע
 השם מכוון שבתק וסלחת ועשית נתה לאיש ככל
 דרכיו אשר תדע את לבבו כי אתה ידעת לבודך
 את לבב כל בני האדם ⁴⁰ למען יראوك כל הימים
 אשר הם חיים על פניהם חרדמה--אשר נתה לאבותינו
 41 ונום אל הנכרי אשר לא מעמך ישראל הוא ובא
 דברו הטוב אשר דבר ביד משה עבדו ⁵⁷ יהי יהוה

אל הינו עמו כאשר היה עם אבותינו אל יעצנו ואל יטהנו ⁵⁸ להטות לבבנו אליו--לכלת בכל דרכיו ולשמר מצותו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבותינו ⁵⁹ ויהיו דברי אלה אשר התחנכו לפני יהוה קרבנים אל יהוה אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל--דבר יום ביום ⁶⁰ למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלים אין עוד ⁶¹ והוא לבבכם שלם עם יהוה אלהינו לכלת בחקיו ולשמר מצותו ביום הזה ⁶² והמלך וכל ישראל השלמים אשר זבח ליהוה בקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית יהוה המלך וכל בני ישראל ⁶³ ביום הוא קדש המלך את תוק החצר אשר לפניו בית יהוה--כי עשה שם את הعلا ואת המנהה ואת חלבי השלמים כי מזבח הנחשת אשר לפניו יהוה קטן מהכיל את הعلا ואת המנהה ואת חלבי השלמים ⁶⁵ ויעש שלמה בעת ההיא את החן וכל ישראל עמו קהן גדול מלבו חמת עד ימים--اردבעה עשר יום ⁶⁶ ביום השמיני שלח את העם ויברכו את המלך וילכו לאלהיהם שמחים וטובי לב על כל חטובה אשר עשה יהוה לדוד עבדו ולישראל עמו

9 ויהי כלות שלמה לבנות את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל חشك שלמה אשר חפץ לעשות ² וירא יהוה אל שלמה שנית כאשר נרא אליו בנבון ³ ויאמר יהוה אליו שלמה שמעתי את תפלהך ואת חנתקך אשר התהנחתה לפני--הקדשתי את הבית הזה אשר בנתה לשם שם עד עולם והוא עני ולבי שם כל הימים ⁴ ואתה אם תליך לפני כאשר הלאך דוד אביך בהם לבב ובישר לעשות כל אשר צויתך--

המשמעות אשר שמעתי ⁸ אשרי אנשיך אשרי עבריך אלה העמדים לפניו תמיד השמעים את חכמתך ⁹ והיו יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ בך לחתך על כסא ישראל- באחתת יהוה את ישראל לעלם וישמך למלך לעשות משפט וצדקה ¹⁰ ותתן למלך מאה ועשרים ככר זהב ובשימים הרבה מaad- ואבן יקרה לא בא כבשם והוא עוד לרבי אשר נתנה מלכת שבאה לידי שלמה ¹¹ וגם אני חירם אשר נשא זהב מאופיר הביא מאופיר עצי אלמנטים הרבה מaad- ואבן יקרה ויעש המלך את עצי האלמנטים מסעד לבית יהוה ולבית המלך וככורות ונבלים לשרים לא בא כן עצי אלמנטים ולא נראה עד היום הזה ¹³ והמלך שלמה נתן למלכת שבאה את כל חפצה אשר שאלת מלבד אשר נתן לה כיד המלך שלמה ותפן ותלך לארצך היא ועבדיה ¹⁴ ויהי משקל הזהב אשר בא לשלהמה בשנה אחת- שש מאות שקלים וזהב ¹⁵ בלבד מאנשי התרים ומסחר הרכלים וכל מלכי הארץ ופחות הארץ ¹⁶ ויעש המלך שלמה מאותם צנה זהב שחותם שש מאות זהב שחותט- שלשת מנים וזהב יעלה על המגן האחת ויתגמ המלך בית יער הלבנון ¹⁸ ויעש המלך כסא שנ גדול וצפחו וזהב מופז ¹⁹ שש מעלות לכסה וראש עגל לכסה מאחריו וירת מזה ומזה אל מקום השבת ושנים ארויות עמדים שם על שש המועלות- מזה ושנים עשר ארויות עמדים שם על שש המועלות- מזה ומזה לא נעשה כן לכל מלכות ²¹ וכל כלי משקה המלך שלמה וזהב וכל כלבי בית יער הלבנון וזהב סגור אין כסף לא נחשב בימי שלמה-- למאומה ²² כי אני תרשיש למלך ביום עם אני חירם אהת לשלש שנים תבוא אני תרשיש נשאת זהב וכסף שנחים וקפים ותכויים ²³ ויגדל המלך שלמה מכל מלכי עני ותנה לא הנגדי החצוי הוספת חכמה וטוב אל

בירושלים וב לבנון וב כל ארץ ממשלתו ²⁰ כל העם הנוטר מן האמרי החתי הפרי התיו והיבוסי אשר לא מבני ישראל מהה ²¹ בניהם אשר נתנו אחריהם בארץ אשר לא יכולו בני ישראל להחריהם ויעלם שלמה למס עבד עד היום הזה ²² ומבני ישראל לא נתן שלמה עבד כי הם אנשי המלחמה ועבדיו ושריו ושלישיו ושרי רכבו ופרשו ²³ אלה שריו הנצבים אשר על המלוכה לשלהמה חמשים וחמש מאות- הרדים בעם העשים במלוכה ²⁴ אך בת פרעה עלתה מעיר דוד אל ביתה אשר בנה לה או בנה את המלווא ²⁵ והעללה לשלהמה שלוש פעמים בשנה עלוות ושלמים על המזבח אשר בנה ליהוה והקтир אותו אשר לפניו יהוה ושלם את הבית ²⁶ ואני עשה המלך שלמה בעציו נבר אשר את אלות על שפת ים סוף-- בארץ אדום ²⁷ וישלח חירם באני את עבדיו אנשי אניות ידע הים-- עם עבדי שלמה ²⁸ ויבאו אופירה-- ויקחו משם זהב ארבע מאות ועשרים ככר ויבאו אל המלך שלמה

10 ומלכת שבא שמעת את שמע שלמה-- לשם יהוה ותבא לנסתו בחידות ² ותבא ירושלים בחיל כבד מאד גמלים נשיים בשמות זוהב רב מaad ואבן יקרה ותבא אל שלמה ותדבר אליו את כל אשר היה עם לבבה ³ ויגד לה שלמה את כל דבריה לא היה דבר נעלם מן המלך אשר לא הnid לה ⁴ ותרא מלכת שבא את כל חכמת שלמה והביה אשר בנה ⁵ ומأكل שלחנו ומושב עבדיו ומUNDER משרתו מלבושים ומשקיו ועתחו אשר יעלה בית יהוה ולא היה בה עוד רוח ⁶ ותאמר אל המלך אמת היה הדבר אשר שמעתי בארץ- על דבריך ועל חכמתך ⁷ ולא האמנתי לדברים עד אשר באתי ותראיינה עני ותנה לא הנגדי החצוי הוספת חכמה וטוב אל

הארץ--לעشر ולחכמה 24 וכל הארץ--מבקשים את יען אשר הוויה זאת עמד ולא שמרת בריתו וחתמי אשר צוית עלייך--קרע אקרע את הממלכה מעלייך 25 ונחתיה לעבדך 26 אך בימיך לא עשנה למען דוד אביך מיד בנו אקרענה 27 רק את כל חמלכה לא אקרע שבט אחד אתן לבנו למען דוד עבדי ולמען ירושלים אשר בחרתי 28 ויקם יהוה שטן לשלהה את הדר האדרמי מזורע המלך הוא באדום 29 ויהי בהיות דוד את אדום בעלות יואב שר הצבא לכביר את החללים ויך כל זכר באדום 30 כי ששת חדשים ישם שם יואב וכל ישראל עד הכricht כל זכר באדום 31 ויבראח אדר הוא ואנשימים אדרמים מעבר אביו אתו--לכוא מצרים והדר נער קtan 32 ויקמו ממדין ייבאו פארן ויקחו אנשים עם מפארן ייבאו מצרים אל פרעה מלך מצרים ויתן לו בית ולחם אמר לו אירן נתן לו 33 וימצא הדר חן בעני פרעה מאדר ויתן לו אשה את אחות אשתו אחות תחפנס הנבירה 34 ותולד לו אחות תחפנס את נבנת בנו ותגמלחו תחפנס בתוך בית פרעה ויהי נבנת בית פרעה בתוך בני פרעה 35 והדר שמע במצרים כי שכב דוד עם אביו וכי מות יואב שר הצבא ויאמר הדר אל פרעה שלחני ואליך אל ארציך 36 ויאמר לו פרעה כי מה אתה חסר עמי והתק מבקש לרכת אל ארץך ויאמר לא כי שלח תשלחני 37 ויקם אליהם לו שטן את רzion בן אלידע אשר ברה מאת הדר עזיר מלך צובה-- אדרני 38 ויקבע עליו אנשים ויהי שר נדור בהרגן דוד אתם וילכו דמשק וישבו בה וימלכו בדמשק 39 ויהי שטן לישראל כל ימי שלמה ואת הרעה אשר הדר ויקץ בישראל וימלך על ארם 40 וירבעם בן נבט אפרתוי מן הצרדה ושם אמו צרועה אשר אלמנה עבר לשלהה וירם ירד במלך 41 וזה הדבר אשר הרים יד במלך שלמה בנה את המלווא--סנור את

ארם--בידם יצאו

11 והמלך שלמה אהב נשים נכריות רבות--וاث בת פרעה מואבות עמניות אדרמיה צדנית חיית 2 מן הגנים אשר אמר יהוה אל בני ישראל לא תבא בהם והם לא יבוא בכם אכן יטו את לבכם אחרי אלהים--בhem דרכך שלמה לאהבה 3 ויהי לו נשים שרות שבע מאות ופלגשים שלש מאות ויטו נשיו את לבו 4 ויהי לעת זקנת שלמה נשיו הטו את לבבו אחרי אלהים אחרים ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהיו כלבב דוד אביו 5 וילך שלמה--אחריו עשתרת אלהי צדנים ואחריו מלכם שקץ עמנים 6 ויעש שלמה הרע בעני יהוה ולא מלא אחריו יהוה כדוד אביו 7 או יבנה שלמה במה לכמוש שקץ מואב בהר אשר על בני ירושלים ולמלך שקץ בני עמו 8 וכן עשה לכל נשיו הנכריות מקטרות ומזבחות אלהי יהון 9 ויהאנף יהוה בשלהה כי נתה לבבו מעם יהוה אלהי ישראל הנראה אליו פעמים 10 וצוה אליו על הדבר הזה לבליו לכת אחרי אלהים אחרים ולא שמר את צוה יהוה 11 ויאמר יהוה לשלהה

פרץ עיר דוד אביו ²⁸ והאיש ירבעם נבור חיל וירא על כל ישראל – ארבעים שנה ²⁹ וישכב שלמה עם שלמה את הנער כי עשה מלוכה הוא ויפקד אותו אבתו ויקבר בעיר דוד אביו וימלך רחבעם בנו לכל סבל בית יוסף ³⁰ וייחי בעת ההיא וירבעם יצא תחתיו

12 וילך רחבעם שכם כי שכם בא כל ישראל להמלך אותו ² וייהי כשמי ירבעם בן נבט והוא שענו במצרים אשר ברה מפני המלך שלמה וישב ירבעם במצרים ³ וירושלו ויקראו לו ויבאו (ויבא) ורבעם וכל קהיל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר אביך הקשה את עלנו אתה עתה הקל מעתה ⁴ אביך הקשה ומועלו הכבד אשר נתן לנו – ונהבדך אביך הקשה ומועלו הכבד אשר נתן לנו – ונעבדך ויאמר אליהם לכו עד שלשה ימים – ושובו אליו וילכו העם ⁶ ויוועץ המלך רחבעם את הוקנים אשר היו עמדים את פנו שלמה אביו בהיותו ח' לאמר איך אתם נועצים להסביר את העם הזה דבר ⁷ וידבר אילו לאמר אם היום תהיה עבד לעם הזה (VIDBRO) ועבדתם ועניהם ודברת אליהם דברם טובים – ועבדתם ועניהם ודברת אליהם דברם טובים – והיו לך עדדים כל הימים ⁸ ויוועץ את עצת הוקנים אשר יעצחו ויוועץ את הילדים אשר נדלו אותו אשר העמדים לפניו ⁹ ויאמר אליהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את העם הזה – אשר דברו אליו לאמר הקל מן העל אשר נתן אביך עליינו ¹⁰ וידברו אליו הילדים אשר נדלו אותו לאמר כה תאמר לעם הזה אשר דברו אליך לאמר אביך הכבד את עלנו ואתה הקל מעליינו כה תדבר אליהם קתני עבה ממתני אבוי בועתה אבוי העמים עליהם על כבד ואני אסיף על עלכם אבוי יסר אתכם בשותים ואני איסר אתכם בעקרבים ¹² ויבנו ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי אשר דבר המלך לאמר שבו אליו ביום השלישי כי ענן המלך את העם קשה ויעוז את עצת הוקנים אשר יעצחו ¹⁴ וידבר אליהם כעצת הילדים לאמר אבוי הכבד את עלכם ואני אסיף על עלכם

מירושלים וימצא אותו אחותה חשלני גנבייה בדרך והוא מתחסה בשלמה חרשה ושניהם לבדם בשדה – ³⁰ ויתפש אחותה בשלמה החדש אשר עליו ויקרעה – שנים עשר קרעים ³¹ ויאמר לירבעם קח לך עשרה קרעים כי כה אמר יהוה אלהי ישראל הני קרע את הממלכה מיד שלמה ונתתי לך את עשרה השבטים ³² והשבט האחד יהיה לו – למן עבדי דוד ולמן ירושלים העיר אשר בחרתי בה מכל שבטי ישראל יען אשר עזובני ווישתחו לעשתרת אלהי צדניין לכמוש אלהי מואב ולמלךם אלהי בני עמון ולא הלכו בדרכיו לעשות הישר בעני וחקתי ומשפט – כדור אביו ³⁴ ולא אקח את כל הממלכה מיד כי נשייא אשתנו כל ימי חייו למן דוד עבדי אשר בחרתי אותו אשר שמר מצותיו וחקתי ³⁵ ולקחתי המלוכה מיד בנו ונתתי לך את עשרה השבטים ³⁶ ולבנו אתן שבט אחד – למן היות ניר לדוד עבדי כל הימים לפני בירושלם העיר אשר בחרתי לי לשםשמי שם ³⁷ ואתך אקח – ומלכת בכל אשר תאהו נפשך והיות מלך על ישראל ³⁸ והיה אם תשמע את כל אשר אצוך והלכת בדרכיו ועשות הישר בעני לשמר חקותי ומצוותי כאשר עשה דוד עבדי – והיה עמד ובנתי לך בית נאמן כאשר בניו לדוד ונתתי לך את ישראל ³⁹ ואענה את זרע דוד למן זאת – אך לא כל הימים ⁴⁰ ויבקש שלמה להמית את ירבעם ויקם ירבעם ויברכ מצרים אל שישק מלך מצרים והוא במצרים עד מות שלמה ⁴¹ יותר דברי שלמה וכל אשר עשה וחכמו – הללו הם כתבים על ספר דברי שלמה ⁴² והימים אשר מלך שלמה בירושלם

אבי יסר אתכם בשותים ואני איסר אתכם בעקרבים **15** ולא שמע המלך אל העם כי היה סבה מעם הארץ מצרים **29** וישם את האחד בבית אל ואת האחד נתן בדן **30** ויהי הדבר הזה לחטאתי וילכו העם לפני האחד עד דן **31** ויעש את בית במות ויעש כהנים מקצתה העם אשר לא היו מבני לוי **32** ויעש ירבעם חן בחדש השמיני בחמשה עשר יומם לחדר כהן אשר ביהודה ויעל על המזבח - כן עשה בבית אל ליבח לעגילים אשר עשה והעמיד בבית אל את כהני הבמות אשר עשה **33** ויעל על המזבח אשר עשה בבית אל בחמשה עשר יומם בחדר השמיני - בחדש אשר בדא מלבד (מלבו) ויעש חן לבני ישראל ויעל על המזבח להקтир

13 ודגה איש אלוהים בא מיהודה בדבר יהוה - אל בית אל וירבעם עמד על המזבח להקтир **2** ויקרא על המזבח בדבר יהוה ויאמר מזבח מזבח כה אמר יהוה הנה בן נולד בבית דוד יאשיהו שמו וזכה עלייך את כהני הבמות המקטרים עלייך עצמות אדים ישרפו עלייך **3** ונתן ביום ההוא מופת לאמר זה המופת אשר דבר יהוה הנה המזבח נקרע ונשפך החדש אשר עליו **4** ויהי כשמי המלך את דבר איש האלים אשר קרא על המזבח בבית אל וישלח ירבעם את ידו מעל המזבח לאמר תפשחו ותיבש ידו אשר שלח עליו ולא יוכל להשיבת אליו **5** והמזבח נקרע וישפך החדש מן המזבח כמופת אשר נתן איש האלים - בדבר יהוה **6** ויען המלך ויאמר אל איש האלים חל נא את פניו יהוה אלהיך ותתפלל עבدي ותשוב ירי אליו ויהל איש האלים את פני יהוה ותשוב יד המלך אליו ותהי כבראשנה **7** וידבר המלך אל איש האלים באה אתי הביתה וסעדת ואתגה לך מותה **8** ויאמר איש האלים אל המלך אם תנתן לי את חצי ביתך לא אבא עמק ולא

מעלות ירושלים - הנה אלהיך ישראל אשר העלך אביכם בshortים ואני איסר אתכם בעקרבים יהוה למן הרים את דבריו אשר דבר יהוה ביד אוחיה השילני אל ירבעם בן נבט **16** וירא כל ישראל כי לא שמע המלך אליהם וישבו העם את המלך דבר לאמר מה לנו חלך בדור ולא נחלה בבן יש לאהלייך ישראל עתה ראה ביהך דוד וילך ישראל לאהלייו **17** ובני ישראל היישבים בערי יהודה - וימליך עליהם רחבעם **18** וישלח המלך רחבעם את אדרם אשר על המס וירגנו כל ישראל בו אבן ימות והמלך רחבעם התאמץ לעלות מרכבה לנוס ירושלים **19** ויפשטו ישראל בבית דוד עד היום הזה **20** ויהי כשמי כל ישראל כי שב ירבעם וישלחו ויקראו אותו אל העדה וימליכו אותו על כל ישראל לא היה אחורי בית דוד זולתי שבט יהודה לבדו **21** ויבאו (ויבא) רחבעם ירושלים ויקhal את כל בית יהודה ואת שבט בנימין מאה ושמנים אלף בחור עשה מלחה - להלחם עם בית ישראל להשיב את המלוכה לרחבעם בן שלמה **22** ויהי דבר האלים אל שמייה איש האלים לאמר **23** אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל בית יהודה ובנימין ויתר העם לאמר **24** כה אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמון עם אחיכם בני ישראל שבו איש לביות - כי מאי נהייה הדבר הזה וישמעו את דבר יהוה וישבו ללכת בדבר יהוה **25** ויבן ירבעם את שם בהר אפרים וישב בה ויצא משם ויבן את פנואל **26** ויאמר רחבעם בלבו עתה תשוב המלוכה לבית דוד **27** אם יעלה העם הזה לעשות זבחים בבית יהוה בירושלים ושב ללב העם הזה אל אדרנייהם אל רחבעם מלך יהודה והרגני ושבו אל רחבעם מלך יהודה **28** ויעז המלך - ויעש שני עגלי זהב ויאמר אלהם רב לכם

אכל לחם ולא אשה מים במקום זהה ⁹ כי כן צוה האריה עמד אצל הנבלת הנבלה ויבאו וידברו בעיר אשר הנביא הוקן ישב בה ²⁶ וישמע הנביא אשר השיבו מן הדריך ויאמר איש האלדים הוא אשר מורה את פי יהוה ויתנהו יהוה לאריה וישברחו וימתחו בדבר יהוה אשר דבר לו ²⁷ וידבר אל בניו לאמר חשבו לי את החמור ויחבשו ²⁸ וילך וימצא את נבלתו שלטת ברוך וחמור והאריה עמדים אצל הנבלת לא אכל האריה את הנבלת ולא שבר את החמור וישא הנביא את נבלת איש האלדים ויתנהו אל החמור-וישיבתו ויבא אל עיר הנביא הוקן לספר ולקברו ³⁰ וינה את נבלתו בקבריו ויספדו עליו הויachi ³¹ ויהי אחרי קבריו אותו ויאמר אל בניו לאמר במוות וקברתם אני בקר אשר איש האלדים קבור בו או אצל עצמותיו הנינו את עצמותי ³² כי היה היה הדבר אשר קרא בדבר יהוה על המזבח אשר בבית אל ועל כל בתיה הבמות אשר בעיר שמרון ³³ אחר הדבר הזה לא שב ירבעם מדרכו הרעה וישב ויעש מקומות העם כהני בנות-החפץ יملא את ידו ויהי כהני בנות ³⁴ ויהי בדבר יהוה לחטאת בית ירבעם ולהחיד ולהשמד מעל פניהם האדמה

14 בעת היה חלה אביה בן ירבעם ² ויאמר ירבעם לאשתו קומי נא והשנתית ולא ידעו כי אתי (את) אשת ירבעם והלכת שללה הנה שם איתה הנביא-הוא דבר עלי למלך על העם הזה ³ ולקחת בידך עשרה לחם ונקדים ובקבק דבש-ובאת אליו הוא יגיד לך מה יהיה לנער ⁴ ותעש כן אשת ירבעם ותקם ותלך שללה ותבא ביה איה ואיהו לא יכול לראות כי קמו עינוי מישיבו ⁵ ויהי אמן אל אחיה הנה אשת ירבעם באה לדרש דבר מעמד אל בנה כי חלה הוא-כזה וכזה תדבר אליה ויהי כבאה והיא

את בדבר יהוה לא אמר לא תאכל לחם ולא תשתה מים ולא תשוב בדרך אשר הלכת ¹⁰ וילך בדרך אחר ולא שב בדרך אשר בא בה אל בית אל ¹¹ ונביא אחד וקן ישב בכיתה אל ויבוא בנו ויספר לו את כל המעשה אשר עשה איש האלדים היום בכיתה אל את הדברים אשר דבר אל המלך ויספרום לאביהם וידבר אלהם אביהם אי זה הדרך הילך ויראו בניו את הדרך אשר הלך איש האלדים אשר בא מיהודה ¹³ ויאמר אל בניו חשבו לי החמור ויחבשו לו החמור וירכב עליו ¹⁴ וילך אחרי איש האלדים וימצא הושתחת האלה-ויאמר אליו אתה איש האלדים אשר בא מיהודה-ויאמר אני ¹⁵ ויאמר אליו לך את הביתה ואכל לחם ¹⁶ ויאמר לא אוכל לשוב אתך-ולבוא אתך ולא אכל להם ולא אשה אתך מים במקום זהה ¹⁷ כי דבר אליו בדבר יהוה לא תאכל לחם ולא תשתה שם מים לא תשוב ללכת בדרך אשר הלכת בה ¹⁸ ויאמר לו נם אני נביא כמוך ומלאך דבר אליו בדבר יהוה לאמר השבתו אתך אל ביתך ויאכל לחם ווישת מים כחיש לו ¹⁹ וישב אתו ויאכל לחם בכיתה-וישת מים ²⁰ ויהי הם ישבים אל השלון ויהי דבר יהוה אל הנביא אשר השיבו ויקרא אל איש האלדים אשר בא מיהודה לא אמר כי מרים פי יהוה ולא שמרת את המזווה אשר צוך יהוה אלהיך ²² ותשוב ותאכל לחם ותש מים במקום אשר דבר אליו אל קבר אביך ואל תש מים--לא תבוא נבלתך אל קבר אביך ויהי אחרי אכלו לחם-ואחרי שתותו ויחבש לו החמור לנביא אשר השיבו ²⁴ וילך וימצא הושתח בדרך וימיתתו ותהי נבלתו שלטת בדרך והחמור עמד אצל והאריה עמד אצל הנבלת ²⁵ והנה

בניהם בנו תחתיו ²¹ ורחבם בן שלמה מלך ביהודה בן ארבעים ואחת שנה רחבעם במלךו ושבע שרה שנה מלך בירושלם העיר אשר בחר יהוה לשום את שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמנית ²² ויישר יהודה הרע בעני יהוה ויקנאו אותו מכל אשר עשו אביהם בחטאיהם אשר חטא ²³ וייבנו גם מהה להם במותם ומצבותיהם ואשריהם על כל נבעה נבהה ותחת כל עץ רענן ²⁴ ונם קדש היה בארץ עשו מכל התועבת הנויים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל ²⁵ וייחיו בשנה החמישית למלך רחבעם עלה שוק (שישק) מלך מצרים על ירושלים ²⁶ ויקח את אוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית המלך ואת הכל למלך יוקח את כל מנני הזהב אשר עשה שלמה ²⁷ וייש המלך רחבעם תחתם מגני נחשת והפקיד על יד שרי הרצים השמרים פתח בית המלך ²⁸ וייה מיידי בא המלך בית יהוה-ישאום הרצים והשיבו אל תא הרצים ²⁹ ויתר דברי רחבעם וכל אשר עשה הלא מה מה כתובים על ספר דברי הימים-למלך יהודה ³⁰ ומלחמה היהת בין רחבעם ובין רחבעם כל הימים ³¹ וישכב רחבעם עם אבתו ויקבר עם אבתו בעיר דוד ושם אמו נעמה העמנית וימלך אביהם בנו תחתיו

15 ובשנת שמנה עשרה למלך ירבעם בן נבט מלך אביהם על יהודה ² שלוש שנים מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת אבישולם ³ וילך בכל חטאיהם אביו אשר עשה לפניו ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהיו לנויר בירושלם להקים את בנו אחורי יהוה אלהיו לנויר כלבב דוד אביו ⁴ כי למען דוד נתן להעמיד את ירושלם ⁵ אשר עשה דוד את הישר בעני יהוה ולא סר מכל אשר צוחה כל ימי חייו-דבר אורייה החתי ⁶ ומלחמה היהת בין רחבעם

מתנכרה ⁶ ויהי כשמי איהו את קול רגליה באה בפתח ויאמר בא אשך ירבעם למה זה את מתנכרה ואנכי שלוח אליך קשה ⁷ לכני אמרו לירבעם מה אמר יהוה אלדי ישראל עין אשר הדרמותך מתווך העם ואתך נגיד על עמי ישראל ⁸ וackerע את הממלכה מבית דוד ואהנה לך ולא הייתה כעבדך דוד אשר שמר מצותי ואשר הלאך אחורי בכל לבבו לעשות רק היישר בעני ⁹ ותרע לעשות מכל אשר היי לפניך ותליך ותעשה לך אלהים אחרים ומסכות להכעיסני ואתוי השלכה אחריו נוך ¹⁰ لكن הני מביא רעה אל בית ירבעם והכרתי לירבעם משתון בקיור עצור ועוזב בישראל ובערתו אחרי בית ירבעם כאשר יברע הניל עד תמו ובהמת לירבעם בעיר יאכלו הכלבים והמתה בשדה יאכלו עוף השמיים כי יהוה דבר ¹¹ ואת קומי לכי לביתך בבא רנילך העירה ומת הילך ¹² ויספדו לו כל ישראל וקברו אותו-כי זה לבדו יבא לירבעם אל קבר יען נמצא בו דבר טוב אל יהוה אלהי ישראל-בבית ירבעם ¹⁴ ותקים יהוה לו מלך על ישראל אשר יכרית את בית ירבעם זה היום ומה נם עתה ¹⁵ והכה יהוה את ישראל כאשר ינור הקנה בימים ונתש את ישראל מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לאבותיהם וורם מעבר לנهر יען אשר עשו את אביהם-מכעיסים את יהוה ¹⁶ ויתן את ישראל-בגכל חטאיהם ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את ישראל ¹⁷ ותקם אשך ירבעם ותליך ותבא תרצחה היא באה בסוף הבית והנער מת ¹⁸ ויקברו אותו ויספדו לו כל ישראל בדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו איהו הנביה ¹⁹ ויתר דברי ירבעם אשר נלחם ואשר מלך הנם כתובים על ספר דברי הימים-למלך ישראל ²⁰ והימים אשר מלך ירבעם עשרים ושתיים שנה וישכב עם אבתו ומלך נרב

ובין ירבעם כל ימי חייו 7 ויתר דבריו אביהם וכל אשר עשה--הלוּם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה ומלחמה הייתה בין אביהם ובין ירבעם 8 וישכב אביהם עם אביו ויקברו אותו בעיר דוד וימלך אסא בנו תחתיו 9 ובשנת עשרים לירבעם מלך ישראל מלך אסא מלך יהודה 10 וארכבעים ואחת שנה מלך בירושלים ושם אמרו מעכה בת אבישלים 11 וייש אסא הישר בעני יהוה כדוד אביו 12 ויעבר הקדשים מן הארץ ויסר את כל הגללים אשר עשו אביו 13 וגם את מעכה אמו ויסרה מגבירה אשר עשתה מפלצת לאשרה ויכרת אסא את מפלצתה וישראל בנהל קדרון 14 והבמות לא סרו רק לבב אסא היה שלם עם יהוה--כל ימיו 15 ויבא את קדשו אביו וקדשו (וקדשי) בית יהוה כסף זהב וכליים 16 ומלחמה הייתה בין אסא ובין בעשא מלך ישראל-- כל ימייהם 17 ויעל בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן את הרמה--לבلتיה תח' יצא ובא לאסא מלך יהודה 18 ויקח אסא את כל הכסף והזהב הנותרים באוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית מלך (המלך) ויתנים ביד עבדיו וישלחם המלך אסא אל בן הדר בן טברמן בן חיזון מלך ארם השיש בדמשק לאמר ברית בני ובני בן אביו ובין אביך דנה שלחתי לך שחר כסף זהב--לך הפרה את בריתך את בעשא מלך ישראל ויעלה מעלי 20 וישמע בן הדר אל המלך אסא וישלח את שרי ה칠ים אשר לו על ערי ישראל ויקח את עיון ואת דן ואת אבל בית מעכה ואת כל כנרות על כל ארץ נפתלי 21 ויהי כשם בעשא ויחדל מבנות את הרמה וישב בתרצתה 22 והמלך אסא השמיע את כל יהודה אין נקי ויישאו את אבני הרמה ואת עציה אשר בנה בעשא ויבן בם המלך אסא את גבע בנימן יאת המצפה 23 ויתר כל דברי

אשר החטיא את ישראל

16 ויהי דבר יהוה אל יהוא בן חנני על בעשא לאמר 2 יען אשר הרימתייך מן העפר ואתנק נניד על עמי ישראל ותליך בדרך ירבעם ותחטא את עמי ישראל להכעיסני בחטאיהם 3 הנני מבעיר אחורי בעשא ואחרי ביתה ונתתי את ביתה כבית ירבעם בן נבט 4 המת לב羞א בעיר יאכלו הכלבים והמת לו בשדה יאכלו עופ השמיים 5 ויתר דברי בעשא ואשר עשה ונבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי

הימים--למלךי ישראל ⁶ וישכב בעשא עם אבתו למלךו והחזי אחורי עמרי ²² ויזוק העם אשר אחורי עמרי את העם אשר אחורי תבנוי בן נינה וימתה תבנוי וימלך עמרי ²³ בשנות שלשים ואחת שנה לאסא מלך יהודה מלך עמרי על ישראל שתים עשרה שנה בתרצה מלך ששה שנים ²⁴ ויקן את ההר שמרון מאת שמר--בככרים כסוף ויבן את ההר ויקרא את שם העיר אשר בנה על שם שמר ארני ההר שמרון ויעשה עמרי הרע בעני יהוה וירע מכל אשר לפניו ²⁵ וילך בכל דרך ירכבעם בן נבט ובחטאיהם (וחטאיהם) אשר החטיא את ישראל להכושים את יהוה אלהי ישראל--בhabליהם ²⁷ יותר דברי עמרי אשר עשה נבורתו אשר עשה הלאם כתובים על ספר דברי הימים--למלךי ישראל ²⁸ וישכב עמרי עם אבתו ויקבר בשמרון ומלך אחאב בנו תחתיו ²⁹ ואחאב בן עמרי מלך על ישראל בשנות שלשים ושמנה שנה לאסא מלך יהודה ומלך אחאב בן עמרי על ישראל בשמרון עשרים ושתיים שנה ³⁰ ויעש אחאב בן עמרי הרע בעני יהוה--מכל אשר לפניו ³¹ ויהי הנקל לכתו בחטאיהם ירכבעם בן נבט ויקח אשה את איזבל בת אתבעל מלך צידנים וילך ויעבד את הבעל וישתחוו לו ³² ויקם מזבח לבעל בית הבעל אשר בנה בשמרון ³³ ויעש אחאב את האשרה וויסוף אחאב לעשות להכושים את יהוה אלהי ישראל מכל מלכי ישראל אשר היו לפניו ³⁴ בימיו בבנהו ויצרו על תרצה ¹⁸ ויהי כראות זמרי כי נלכדה העיר ויבא אל ארמון בית המלך ושרכ עליו את בית מלך באש וימת ¹⁹ על חטאיהם אשר חטא לעשות הרע בעני יהוה--ללכת בדרך ירכבעם ובחטאיהם אשר עשה להחטיא את ישראל ²⁰ יותר דברי זמרי וקשרו אשר קשר הלאם כתובים על ספר דברי הימים--למלךי ישראל ²¹ אז יחלק העם

17 יהוה אשר דבר ביד יהושע בן נון
חי יהוה אלהי ישראל אשר עמדתי לפניו אם יהוה
השנים האלה טל ומטר--כי אם לפידברי ² ויהידבר

מתגorder עמה הרעות להמויות את בנה ²¹ ויתמרד על הילד שלש פעמים ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה אלהי תשב נא נפש הילד זהה על קרבו ²² וישמע יהוה בקול אלהיו ותשב נפש הילד על קרבו ויהי יהוה בקול אלהיו את הילד וירדחו מן העלייה הביתה ²³ ויקח אלהיו את הילד וירדחו מן העלייה הביתה ויתנהו לאמו ויאמר אלהיו ראי חי בך ²⁴ ותאמר האשא אל אלהיו עתה זה ידעת כי איש אלהים אתה ודבר יהוה בפי אמת

18 ויהי ימים רבים ודבר יהוה היה אל אלהיו בשנה השלישית לאמר לך הראה אל אחאב ואתנה מטר על פנוי האדמה ² וילך אלהיו להראות אל אחאב והרعب חזק בשמרון ³ ויקרא אחאב אל עבדיו אשר על הבית ועבדיו היה ורא את יהוה-מן ⁴ ויהי בהכרית איזבל את נבאי יהוה ויקח עבדיו מה נבאים ויחבאים חמשים איש במערה וככלם לחם ומים ⁵ ויאמר אחאב אל עבדיו לך הארץ אל כל מעני הימים ואל כל הנחלים אויל נמצא חצר ונחיה סוס וفرد ולוא נכרית מהבהמה ⁶ ויחלקו להם את הארץ לעבר בה אחאב הלך בדרך אחד לבדו ועבדיו הילך בדרך אחד לבדו ⁷ ויהי עבדיו בדרך ותנה אלהיו לקראותו ויכrhoו ויפל על פניו ויאמר אתה זה אדני אלהיו ⁸ ויאמר לו אני לך אמר לאניך הנה אלהיו ⁹ ויאמר מה חטאתי כי אתה נתן את עבדך ביד אחאב-להמיטני ¹⁰ כי יהוה אלהיך אם יש נזוי וממלכה אשר לא שלח אדני שם לבקש ואמרו אין והשבע את הממלכה ואת הנזוי כי לא ימצאהה ¹¹ ועתה אתה אמר לך אמר לאניך הנה אלהיו ¹² והיה אני אלך מאתק ורוח יהוה ישאך על אשר לא ארע ובאותו להגידי לאחאב ולא ימצאך והרנוי ועבדך ירא את יהוה מנעריו ¹³ הלא הגן לאדני את אשר עשית בהרג

יהוה אליו לאמר לך מזה ופנית לך קדמה ונסתה בנחל כרית אשר על פנוי הירדן ⁴ והיה מהנה נחל תשחה ואת העربים צויתי לכלכלה שם ⁵ וילך ויעש בדבר יהוה וילך וישב בנחל כרית אשר על פנוי הירדן ⁶ והערבים מבאים לו לחם ובשר בבקר ולחם ובשר בערב ומן הנחל ישחה ⁷ ויהי מזמן ימים ויבש הנחל כי לא היה נשם בארץ ⁸ ויהי דבר יהוה אליו לאמר ⁹ קום לך צרפתה אשר לצדון וישבת

שם הנה צויתי שם אשה אלמנה לכלכלה ¹⁰ ויקם וילך צרפתה ויבא אל פתח העיר והנה שם אשה אלמנה מקששת עצים ויקרא אלהי ויאמר קחני נא לי מעט מים בכלו ואשתה ¹¹ ותלך לקחת ויקרא אלהי ויאמר לך נא ליפת לחם בידך ¹² ותאמר כי יהוה אלהיך אם יש לי מעוג כי אם מלא כף קמה בכם ומטע שמן בצפתה והנני מקששת שנים עצים ובאותו ושותיתה לוי ולבני ואכלנהו ומתנו ¹³ ויאמר אלהי אלהיו אל תיראי בא עשי בדרךך אך עשי ליה שמה ענה קטנה בראשנה והזאת לוי וילך ולבנך תעשי באחרנה ¹⁴ כי כה אמר יהוה אלהי ישראל כד הקמה לא חכלת וצפתה השמן לא תחסר עד יום תתן (חת) יהוה נשם-על פנוי האדמה ¹⁵ ותלך ותעשה בדבר אלהיו ותאכל הוא והוא (היא והוא) ובויתה ימים ¹⁶ כד הקמה לא חכלת וצפתה השמן לא חסר- בדבר יהוה אשר דבר ביד אלהיו ¹⁷ ויהי אחר הדברים האלה חלה בן האשה בעלת הבית ויהי חליו חזק מאר עד אשר לא נותרה בו נשמה ¹⁸ ותאמר אל אלהיו מה לוי וילך איש האלים באתי להזכיר את עוני ולהזכיר את בני ¹⁹ ויאמר אלהי תני לי את בך ויקחיו מהיקה ויעלהו אל העלייה אשר הוא ישב שם וישכבהו על מטהו ²⁰ ויקרא אלהי יהוה ויאמר יהוה אלהי-ה גם על האלמנה אשר אני

איזבל את נביאי יהוה ואחבה מביאי יהוה מה אиш
 חמשים חמשים איש במערה ואכלכלם לחם ומים
 ויתנדדו כמשפטם בחברות ובמרחחים--עד שפך דם
 עליהם ²⁹ ויהיו עבר הザרים ויתנגן עד לעלות
 המנהה ואין קול אין ענה ואין קשב ³⁰ ויאמר אליו
 לכל העם נשו אליו ויגשו כל העם אליו וירפא את
 מזבח יהוה ההרים ³¹ ויקח אליו שתים שעשרה
 אבניים כמספר שבטי בני יעקב--אשר היה דבר
 יהוה אליו לאמיר ישראל היה שמק ³² ויבנה את
 האבניים מזבח בשם יהוה ויעש תעלת כביה סאותים
 ורעד סביב למזבח ³³ ויאמר מלוא ארבעה כדים
 הפר וישם על העצים ³⁴ ויאמר מלוא ארבעה כדים
 מים ויצקו על העללה ועל העצים ויאמר שנו וישנו
 ויאמר שלשו וישראלו ³⁵ וילכו המים סביב למזבח
 ונם את התעללה מלא מים ³⁶ ויהיו בעלות המנהה
 וינש אליו הנביא ויאמר יהוה אליו אברהם יצחק
 וישראל היום יודע כי אתה אלהים בישראל ואני
 עבדך ובדבריך (ובדברך) עשית את כל הדברים
 האלה ³⁷ ענני יהוה עני וידעו העם הזה כי אתה
 יהוה האלהים ואתה הסבת את לבם אחרנית ³⁸
 ותפל אש יהוה ותאכל את העללה ואת העצים ואת
 האבניים ואת העפר ואת המים אשר בתעללה לחכה
 וירא כל העם ויפלו על פניהם ויאמרו--יהוה הוא
 האלהים יהוה הוא האלהים ⁴⁰ ויאמר אליו להם
 תפשו את נביאי הבعل איש אל מלט מהם--ויתפשו
 וירדם אליו אל נחל קישון וישחטם שם ⁴¹ ויאמר
 אליו לאחאב עללה אכל ושתה כי קול המון הנשם
 ויעלה אחאב לאכל ולשתות ואלך עלה אל ⁴²
 ראש הכרמל ויגהר ארצתה וישם פניו בין ברכו ⁴³
 ויאמר אל נערו עללה נא הבט דרך ים ויעל ויבט
 ויאמר אין מאומה ויאמר שב שבע פעמים ⁴⁴ ויהי
 בקהל נדול כי אלהים הוא--כי שיח וכי שנג לו וכי
 בשביעית ויאמר הנה עב קטנה כקף איש עלה מים

דרך לו אולי ישן הוא ויקץ ²⁸ ויקרא בקהל נדול
 ועתה אתה אמר לך אמר לאדרניך הנה אליו
 והרנני ¹⁵ ויאמר אליו דיו יהוה צבאות אשר עמדת
 לפניו כי היום אראה אליו ¹⁶ וילך עבריו לקראת
 אחאב וינגד לו וילך אחאב לקראת אליו ¹⁷ ויהי
 קראות אחאב את אליו ויאמר אחאב אליו אתה
 זה עבר ישראל ¹⁸ ויאמר לא עכרת את ישראל
 כי אם אתה ובית אביך--בעובכם את מצות יהוה
 ותלך אחריו הבעלים ¹⁹ ועתה שלח קבץ אליו את
 כל ישראל--אל הר הכרמל ואת נביאי הבעל ארבע
 מאות וחמשים ונביאי האשרה ארבע מאות אכל
 שלחן איזבל ²⁰ וישלח אחאב בכל בני ישראל ויקבץ
 את הנבאים אל הר הכרמל ²¹ ווינש אליו אל כל
 העם ויאמר עד متיך אחם פשחים על שתי הסעפים--
 אם יהוה האלים לכו אחריו ואם הבעל לכו אחריו
 ולא ענו העם אותו דבר ²² ויאמר אליו אל העם
 אני נותרתי נביא ליהוה בלבד ונביאי הבעל ארבע
 מאות וחמשים איש ²³ ויתנו לנו שנים פרים ויבחרו
 להם הפר האחד וינתחו וישמו על העצים ואש
 לא ישימו ואני אעשה את הפר האחד ונתתי על
 העצים ואש לא אש ²⁴ וקראותם בשם אלהיכם ואני
 אקרא בשם יהוה והיה האלים אשר ענה באש הוא
 האלים ויען כל העם ויאמרו טוב הדבר ²⁵ ויאמר
 אליו לנביאי הבעל בחרו לכם הפר האחד ועשו
 ראשנה כי אתם הרבים וקראו בשם אלהיכם ואש לא
 תשים ²⁶ ויקחו את הפר אשר נתן להם ויעשו ויקראו
 בשם הבעל מהבקר ועד הザרים לאמור הבעל
 עננו ואין קול ואין ענה ויפסחו על המזבח אשר עשה
 27 ויהי בザרים ויהתל בהם אליו ויאמר קראו
 בקהל נדול כי אלהים הוא--כי שיח וכי שנג לו וכי

ויאמר עלה אמר אל אחאב אסר ורד ולא יעצרכה קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל--את מזבחתיך הרטו ואת נבייך הרגנו בחרב ואחר ani לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה ¹⁵ ויאמר יהוה אליו לך שוב לדרך מדברה دمشق ובאת ומשתת את חזאל למלך--על ארם ¹⁶ ואת יהוא בן נמי תמשח למלך על ישראל ואת אלישע בן שפט מאבל מחוליה תמשח לנביא תחתיך ¹⁷ וזה יהיה הנמלט מחרב חזאל--ימית יהוא והנמלט מחרב יהוא ימיה אלישע ¹⁸ והשארתי בישראל שבעת אלפיים כל הברכים אשר לא כרדו לבעל וכל הפה אשר לא נשק לו ¹⁹ וילך שם וימצא את אלישע בן שפט והוא חרש שנים עשר צמדים לפניו והוא בשנים העשר ויעבר אליו יהוא אליו וישלח אדרתו אליו ²⁰ ויעזב את הבקר וירץ אחרי אליו יהוא ואמר אשקה נא לאבי ולאמו ואלכה אחריך ויאמר לך שוב כי מה עשית לך ²¹ וישב מאחריו ויקח את צמד הבקר ויזבחתו ובכלי הבקר בשלם הבשר ויתן לעם ויאכלו ויקם וילך אחרי אליו יהוא--וישרתתו

20 ובן חדד מלך ארם קבץ את כל חילו ושלשים ושנים מלך אותו וסוס ורכב ווועל ויצר על שמרון וילחם בה ² וישלח מלאכים אל אחאב מלך ישראל העירה ³ ויאמר לך אמר בן חדד ספר וזהב לך והוא נשיך ובניך הטובים לי הם ⁴ ויען מלך ישראל ויאמר כדברך אדני המלך לך אני וכל אשר לי ⁵ וישבו המלאכים ויאמרו כי אמר בן חדד אמר כי שלחתו לך אמר ספר זהב לך והוא נשיך ובניך לי תנת ⁶ כי אם כעת מחר אשלח את עברי לך ואחר תנת רוח רעה לא ברעם יהוה ²² ואחר הרעש אש לא באש יהוה ואחר האש קול דממה דקה ²³ ויהו כשמי הארץ ויאמר דעו נא וראו כי רעה זה מבקש כי שלח אליו לנשיך לבני ולכספי ולזיהבי ולא מנעתי ממנה ⁸

הנש ⁴⁵ ויהי עד כה ועד כה והשימים התקדרו עביהם ורוח ויהיו נשם נדול וירכב אחאב וילך יורעאל ⁴⁶ ויד יהוה הייתה אל אליו יהוא יושב מתחיו וירץ לפני אחאב עד באכה יורעאל

19 ויגד אחאב לאיזבל את כל אשר עשה אלהו ואת כל אשר הרג את כל הנביים בחרב ² ותשלה איזבל מלאך אל אליו לא אמר כה יעשון אלהים וכח יוספון כי כעת מחר אשים את נפשך נפש אחד מהם ³ וירא ויקם וילך אל נפשו ויבא באדר שבע אשר ליהודה וייחד את נعرو שם ⁴ והוא הלק במדבר דרך ים ויבא וישב תחת רתם אחד (אחד) וישאל את נפשו למות ויאמר רב עתיה יהוה קח נפשי כי לא טוב אני מabit ⁵ וישכב ויישן תחת רתם אחד והנה זה מלאך נגע בו ויאמר לו קום אכל ⁶ ויבט והנה מראשתי ענת רצפים וצפתת מים ויאכל ווישת וישב ויישכב ⁷ וישב מלאך יהוה שנית ויגע בו ויאמר קום אכל כי רב מפרק הדריך ⁸ ויקם ויאכל ווישת וילך בכח האכילה ההיא ארבעים ים וארבעים לילה עד הר האלים חרב ⁹ ויבא שם אל המערה וילן שם והנה דבר יהוה אליו ויאמר לך מה לך פה אליו יהו ¹⁰ ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי עזבי בריתך בני ישראל--את מזבחתיך הרטו ואת נבייך הרגנו בחרב ואחר ani לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה ¹¹ ויאמר צא ועמדת בהר לפני יהוה והנה יהוה עבר ורוח נדול והזק מפרק הרים ומשבר סלעים לפני יהוה לא ברוח יהוה ואחר הרוח רעה לא ברעם יהוה ²² ואחר הרעש אש לא באש יהוה ואחר האש קול דממה דקה ²³ ויהו כשמי אליו יהוא וילט פניו באדרתו ויצא ויעמד פתח המערה והנה אליו קול ויאמר מה לך פה אליו ¹⁴ ויאמר

ויאמרו אליו כל הוקנים וכל העם אל תשמע ולא
תאבה ²⁹ ויאמר למלאכי בן הדר אמרו לאני המלך
ושם פחות תחתיהם ²⁵ ו אתה תמנה לך חיל כחיל
הנפל מאוחר וסוס כסוס ורכב כרכב ונלחמה אותם
במושור אם לא נזוק מהם וישמע לקלם ויעש כן
²⁶ ויהיו לתשובה השנה ויפקד בן הדר את ארם
ויעל אפקה למלחמה עם ישראל ²⁷ ובני ישראל
התפקדו וככללו וילכו לקראותם ויהנו בני ישראל
גדרם כ שני חשי עזים וארם מלאו את הארץ ²⁸ ווינש
והוא שתה הוא והמלכים בסככות ויאמר אל עבדיו
איש האללים ויאמר אל מלך ישראל ויאמר כה אמר
יהוה יען אשר אמרו ארם אלהי הרים יהוה ולא
אליהו עמקים הוא-ונתתי את כל ההמון הנדול הזה
בידך וידעתם כי אני יהוה ²⁹ ויהנו אלה נכח אלה
שבעת ימים ויהיו ביום השביעי ותקרב המלחמה
ויכו בני ישראל את ארם מאה אלף רגלי ביום אחד
וינסו הנותרים אפקה אל העיר וחפהל החומה
³⁰ על עשרים ושבעה אלף איש הנותרים ובן הדר נס
ויבא אל העיר חדר בחדר ³¹ ויאמרו אליו עבדיו
הנה נא שמענו כי מלכי בית ישראל כי מלכי חסד
הם נשימה נא שקים במנינו ותבלים בראשנו ונכזא
אל מלך ישראל-אולי יהיה את נפשך ³² ויחגרנו
שקים במנינהם ותבלים בראשיהם ויבאו אל מלך
ישראל ויאמרו עבדך בן הדר אמר תחן נפש
ויאמר העודנו כי אחיך הוא ³³ והאנשים ניחשו וימחרו
ויחלטו הממן ויאמרו אחיך בן הדר ויאמר באו
קחחו ויצא אליו בן הדר ויעלה על המרכבה ³⁴
ויאמר אליו הערומים אשר לקח אביך איש
ישראל ויך את הסוס ואת הרכב והכה בארם מכיה
וחצאות תשים לך בדמשק כאשר שם אביך במרמון
נדולה ²² ויגש הנביא אל מלך ישראל ויאמר לו
לק התזוק ודעת וראה את אשר תעשה כי תשובה
השנה מלך ארם עליה עלה עלה ²³ ועבדי מלך ארם
אמרו אליו אלהי הרים אלהיהם על כן חזקנו ממן
ואולם נלחם אתם במושור אם לא נזוק מהם ²⁴

וילך מאצלו וימצא בה הארץ ויכחו ³⁷ וימצא איש הספרים (ספרים) אל הוקנים ואל החרים אשר בעירו היישבים את נבות ⁹ ותכתב בספרים לאמר קראו צום והשיבו את נבות בראשatum ¹⁰ והשיבו שנים אנשים בני בליעל גנדו ויעדרו לאמר ברכת אליהם מלך והוציאו וסקלהו ימת ¹¹ וייעש אנשי עירו הוקנים ותחרים אשר היישבים בעירו כאשר שלחה אליהם איזבל- כאשר כתוב בספרים אשר שלחה אליהם ¹² קראו צום והשיבו את נבות בראשatum ¹³ ויבאו שני האנשים בני בליעל וישבו גנדו ויעדרו אנשים הבליעל את נבות גנד העם ¹⁴ ויבאו שני האנשים בני בליעל וישבו גנדו באבניהם ימת ¹⁵ וישלחו אל איזבל לאמר סקל נבות וימת ויהי כשמע איזבל כי סקל נבות ימת ותאמר איזבל אל אהב קום רשות כרם נבות היורעאלי אשר מאן לחתך בכסף- כי אין נבות חיו כי מות ¹⁶ ויהי כשמע אהב כי מות נבות ויקם אהב לרדת אל כרם נבות היורעאלי- לרשותו ¹⁷ ויהי דבר יהוה אל אהב התשבי לאמר ¹⁸ קום רשות לךראת אהב מלך ישראל- אשר בשמرون הנה בכרם נבות אשר ירד שם לרשותו ¹⁹ ודברת אליו לאמר כי מות יהוה הרצתה ונום ירשת ודברת אליו לאמר כי אמר יהוה במקום אשר לקקו הכלבים את דם נבות ילקו הכלבים את דמך נם אתה ²⁰ ויאמר אהב אל אליו המצחאני איבי ויאמר מצאתי- יען התמוך לעשות הרע בעני יהוה ²¹ הנני מביא לך רעה ובערתי אהרייך והכרתי לאחאב משתין בקירות ועוזר נבכת וככיתה בעשא בן אהיה אל הкус אשר הкусה ותחתא את ישראל ²² וגם לאיזבל- דבר יהוה לאמר הכלבים יאכלו את איזבל בחל ירושאל ²⁴ המת

וילך מאצלו וימצא בה הארץ ויכחו ³⁷ וימצא איש אחר ויאמר הכנינו נא ויכחו האיש הכה וכפצע ³⁸ וילך הנביה ויימד למלך על הדריך ויתחפש באפר על עינוי ³⁹ ויהי המלך עבר והוא צעק אל המלך ויאמר עברך יצא בקרב המלחמה והנה איש סר ויבא אליו איש ויאמר שמר את האיש הזה- אם הפקד יפקד והיתה נפשך תחת נפשו או ככר כסף תשקל ⁴⁰ ויהי עברך עשה הנה והנה- והוא איננו ויאמר אליו מלך ישראל כן משפטך אתה חרצת ⁴¹ וימחר- ויסר את האפר מעל (מעלי) עינוי ויכר אותו מלך ישראל כי מותנביםיהם הוא ⁴² ויאמר אליו כי אמר יהוה עין שלחת את איש חרמי מיד- והיתה נפשך תחת נפשו ועמד תחת עמו ⁴³ וילך מלך ישראל על ביתו סר וועף ויבא שמרונה

21 ויהי אחר הדברים האלה כרם היה לנבות היורעאלי אשר בירושאל- אצל היכל אהב מלך שמרון ² וידבר אהב אל נבות לאמר הנה לי את כרם ויהי לי לנין ירך כי הוא קרוב אצל ביתי ואתנה לך תחתיו כרם טוב ממוני אם טוב בענייך אתנה לך כסף מהיר זה ³ ויאמר נבות אל אהב חיללה לי מיהוה מתתי את נחלת אבתי לך ⁴ ויבא אהב אל ביתו סר וועף על הדבר אשר דבר אליו נבות היורעאלי ויאמר לא אתן לך את נחלת אבויי וישכב על מתחו ויסב את פניו ולא אכל לחם ⁵ ותבא אליו איזבל אשתו ותדבר אליו מה זה רוחך סרה ואינך אכל לחם ⁶ וידבר אליה כי אדרב אל נבות היורעאלי ויאמר לו הנה לי את כרם בכסף או אם חפץ אתה אתנה לך כרם תחתיו ויאמר לא אתן לך את כרמי ⁷ ותאמר אליו איזבל אשתו אתה עתה תעשה מלוכה על ישראל קום אכל לחם ויטב לך- אני אתן לך את כרם נבות היורעאלי ⁸

לאחאב בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים ²⁵ רק לא היה כאחאב אשר התמך בעשות הרע בעני יהודו--אשר הסתה אותו איזבל אשתו ²⁶ וויתבע מאד ללבת אחורי גלליים--ככל אשר עשו האמרי אשר הוריש יהודו מפני בני ישראל ²⁷ וייהי כשמי אחאב את הרוברים האלה ויקרע בנדיו וישם שק על בשרו ויצום וישכב בשק ויהלך כי את אשר יאמר יהודו אליו אותו אדרבר ²⁸ ויבוא אל המלך ויאמר המלך אליו מיכיתו תנצל אל רמת נלעד למלחמה אם נחדר ויאמר אליו עליה והצלחה נתן יהודו ביד המלך ²⁹ ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני משבעיך אשר לא תדבר אליו רק אתה-- בשם יהודו ³⁰ ויאמר ראיתי את כל ישראל נפצים אל הרים צצאן אשר אין להם רעה ויאמר יהודו לא ארנים לאלה ישבו איש לבתו בשלום ³¹ ויאמר מלך ישראל אל יהופט הלו אמרי תאליך לוא יתגבע עלי טוב כי אם רע ³² ויאמר לך שמע דבר יהודו ראיתי את יהודו ישב על כסאו וככל צבא השמיים עמד עליו מימינו ומשמאלו ³³ ויאמר יהודו מי יפתח את אחאב ויעל ויפל ברמת גלעד ויאמר זה בכח זה אמר בכח ³⁴ ויצא הרוח ועמד לפני יהודו ויאמר אני אפתחנו ויאמר יהודו אליו במה ³⁵ ויאמר אצא והייתי רוח שקר בפי כל נביאיו ויאמר חפתה ונומת תומכל--צא ונשה כן ³⁶ ועתה הנה נתן יהודו רוח שקר בפי כל נביאיך אלה ויהודו דבר עלך רעה ³⁷ וונש זדקיהו בן כנענה ויכה את מיכיתו על הלחוי ויאמר איז זה עבר רוח יהודו מأتي לדבר אותך ³⁸ ויאמר מיכיתו הנך ראה ביום ההוא אשר תבא חדר בחרדר להחבה ³⁹ ויאמר מלך ישראל קח את מיכיתו והשיבו אל אמר מלך שמיות זה בית הכלא והאכלתו לחץ ומים לחץ עד באי בשלום ⁴⁰ ויאמר מיכיתו-

לאחאב בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים ²⁵ רק לא היה כאחאב אשר התמך בעשות הרע בעני יהודו--אשר הסתה אותו איזבל אשתו ²⁶ וויתבע מאד ללבת אחורי גלליים--ככל אשר עשו האמרי אשר הוריש יהודו מפני בני ישראל ²⁷ וייהי כשמי אחאב את הרוברים האלה ויקרע בנדיו וישם שק על בשרו ויצום וישכב בשק ויהלך את ²⁸ וייהי דבר יהודו אל אליו התשבי לאמר ²⁹ הראית כי נכנע אחאב מלפני יען כי נכנע מפני לא אביו הרעה בימיו--בימי בנו אביה הרעה על ביתו **22** וישבו שלש שנים אין מלחמה בין ארם ובין ישראל ² וייהי בשנה השלישי וירד יהופט מלך יהודה אל מלך ישראל ³ ויאמר מלך ישראל אל עבריו הידעתם כי לנו רמת גלעד ואנחנו מחשים--מקחת אתה מיד מלך ארם ⁴ ויאמר אל יהופט התלך אליו למלחמה רמת גלעד ויאמר יהופט אל מלך יהופט כוסoxic ⁵ ויאמר יהופט אל מלך ישראל את נא כיום את דבר יהודו ⁶ ויקבץ מלך ישראל את הנבאים כארבע מאות איש ויאמר אלה האלך על רמת גלעד למלחמה אם אחדר ויאמרו עליה ויתן אדרני ביד המלך ⁷ ויאמר יהופט האין פה נביא ליהודו עוד ונדרשה מאתו ⁸ ויאמר מלך ישראל אל יהופט עוד איש אחד לדרש את יהודו מאתו ואני ימלחה ויאמר יהופט אל יאמר המלך כן ⁹ ויקרא מלך ישראל אל סריס אחד ויאמר מהרה מיכיתו בן מלחה ¹⁰ וממלך ישראל אל סראל יהופט מלך יהודה ישבים איש על כסאו מלבושים בגדים בגרון פתח שער שמרון וכל הנבאים--מתנבאים לפניהם ¹¹ ויישל לו צדקהה בן כנענה קרני ברזול ויאמר כה

נלחם הלא הם כתובים על ספר דברי הימים--
למלך יהודה ⁴⁶ ויתר הקדרש אשר נשאר בימי אסא
אביו-בער מן הארץ ⁴⁷ ומלך אין באדום נצב מלך
יושפט עשר (עשה) אניות תרשיש ללבת אפרהה
לזהב-ולא הלא כי נשברה (נשברו) אניות בעזין
נבר ⁴⁹ אז אמר אחוזיה בן אחאב אל יושפט ילכו
עבדי עם עבדיך אניות ולא אבה יושפט ⁵⁰ וישכב
יושפט עם אבתו ויקבר עם אבתו בעיר דוד אביו
וימלך יהודה בנו תחתיו ⁵¹ אחוזיה בן אחאב מלך
על ישראל בשמרון בשנת שבע עשרה ליהושפט
מלך יהודה ומלך על ישראל שנתיים ⁵² ויעש הרע
בעיני יהוה וילך בדרכ אביו ובדרכ אמו ובדרכ
ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל ⁵³ ויעבד את
הבעל ווישתחווה לו ויכעס את יהוה אלהי ישראל

כל אשר עשה אביו

אם שוב תשוב בשלום לא דבר יהוה כי ויאמר
שמעו עמים כלם ²⁹ ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך
יהודה רמת גלעד ³⁰ ויאמר מלך ישראל אל יהושפט
התחש ובא במלחמה אתה לבש בנדיך ויתחש
מלך ישראל ויבוא במלחמה ³¹ ומלך ארם צוה את
שרי הרכב אשר לו שלשים ושנים לאמר לא תלחו את
את קטן ואת גדול כי אם את מלך ישראל לבדו ³²
ויהיו כראות שרי הרכב את יהושפט והמה אמרו אך
מלך ישראל הו יסרו עליו להלחם וויעק יהושפט
מלך ישראל כראות שרי הרכב כי לא מלך ישראל הוא ³³
וישבו מאחריו ³⁴ ואיש משך בקש תלו ויכה את
מלך ישראל בין הדקים ובין השרין ויאמר לרכבו
הפרק ידך והוציאני מן המנהה-כי החליטו ³⁵ ותעללה
המלחמה ביום ההוא והמלך היה מעמד במרכבה
נכח ארם וימת בערב ויצק דם המכה אל חיק הרכב
ויעבר הרנה במחנה כבא המשם לאמר איש אל
עירו ואיש אל ארצו ³⁶ וימת המלך ויבוא שמרון
ויקברו את המלך בשמרון ³⁸ ווישטף את הרכב על
ברכת שמרון וילקו הכלבים את דמו והונות רחצוו-
בדבר יהוה אשר דבר ³⁹ ויתר דברי אחאב וכל
אשר עשה וביתו השן אשר בנה וכל הערים אשר בנה
הלום כחובים על ספר דברי הימים--למלך
ישראל ⁴⁰ וישכב אחאב עם אבתו ומלך אחוזיה
בנו תחתיו ⁴¹ ויהושפט בן אסא מלך על יהודה--
בשנת ארבע לאחאב מלך ישראל ⁴² יהושפט בן
שלשים וחמש שנה במלך ועשרים וחמש שנה מלך
בירושלים ושם אמו עזובה בת שלחי ⁴³ וילך בכל
דרך אסא אביו--לא סדר ממננו לעשות היישר בעני
יהוה מד אך הבמות לא סרו עוד העם מזבחים
ומקטרים בבמות ⁴⁴ וישלם יהושפט עם מלך ישראל
45 ויתר דברי יהושפט ונבורתו אשר עשה ואשר

ויהחנן אליו וידבר אליו איש האלים תיקר נא נפשי
ונפש עברך אלה חמשים בעניך ¹⁴ הנה ירדה אש
מן השמים ותأكل את שני שרי החמשים הראשנים
ואת חמישיהם ועתה תיקר נפשי בעניך ¹⁵ וידבר
מלאך יהוה אל אליו רד אותו אל תירא מפני ויקם
וירד אותו אל המלך ¹⁶ וידבר אליו כה אמר יהוה
יען אשר שלחת מלאכים לדרש בבעל זבוב אלה
עקרון-המבלין אין אליהם בישראל לדרש בדבריו
לכן המטה אשר עליית שם לא תרד ממנה-כיו מות
תמות ¹⁷ וימת דבר יהוה אשר דבר אליו ומלך
יורם תחתיו בשנת שתים ליהורם בן יוחשפט מלך
יהודה כי לא היה לו בן ¹⁸ ויתר דבריו אחזיו אשר
עשה הלוא מהם כתובים על ספר דברי הימים-
למלך ישראל

2 ויהי בהעלות יהוה את אליו בಸערה השמים
וילך אליו ואלישע מן הגלgal ² ויאמר אליו אל
אלישע שב נפה כי יהוה שלחני עד בית אל ויאמר
אלישע חי יהוה וחי נפשך אם אעזוב וירדו בית
אל ³ ויצאו בני הנביאים אשר בית אל אל אלישע
ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לkeh את אדניך
מעל ראשך ויאמר נם אני ידעת כי החש ⁴ ויאמר לו
אליך אלישע שב נפה כי יהוה שלחני וירדו ויאמר
חי יהוה וחי נפשך אם אעזוב ויבאו ויריחו ⁵ ויגשו
בני הנביאים אשר ביריחו אל אלישע ויאמרו אליו
הידעת כי היום יהוה לkeh את אדניך מעל ראשך
ויאמר נם אני ידעת כי החש ⁶ ויאמר לו אליו שב
נאפה כי יהוה שלחני הירדן ויאמר חי יהוה וחי
נפשך אם אעזוב וילכו שניהם ⁷ וחמשים איש מבני
הנביאים הלוכו ועמדו מנגד מרוחק ושניהם עמדו
על הירדן ⁸ ויקח אליו את אדרתו ויגלם וכיה את
המים ויחצנו הנה והנה ויעברו שניהם בחרכבה ⁹ ויהי

1 ויפשע מואכ בישראל אחריו מות אחאב ² ויפל
אחזיה بعد השבכה בעליתו אשר בשמرون-ויחל
וישלח מלאכים ויאמר אליהם לכו בדרכו בבעל זבוב
אליהם עקרון אם אחיה מחליל זה ³ ומלאך יהוה דבר
אל אלה התשבי קום עללה לקראת מלאכי מלך
שמרון ודבר אליהם-המבלין אין אליהם בישראל
אתם הלבטים לדרש בבעל זבוב אליו עקרון ⁴ ולכון
כה אמר יהוה המטה אשר עליית שם לא תרד ממנה
כיו מות המטה וילך אליו ⁵ וישבו המלאכים אלה
ויאמר אליהם מה זה שבתם ⁶ ויאמרו אליו איש עללה
לקראתנו ויאמר לנו לכו שבו אל המלך אשר
שלח אתכם ודברתם אליו כה אמר יהוה המבלין אין
אליהם בישראל אתה שלח לדרש בבעל זבוב אליו
עקרון לכן המטה אשר עליית שם לא תרד ממנה-
כיו מות המטה ⁷ וידבר אליהם-מה משפט האיש
אשר עללה لكראתכם וידבר אליכם את הדברים
האלה ⁸ ויאמרו אליו איש התשבי הו ⁹ וישלח אליו שר
במנינו ויאמר אלה אליהם המלך דבר רדה ¹⁰ ויענה
VIDBER אליך איש האלים המלך דבר רדה ¹¹ ויענה
אליך וידבר אל שר החמשים ואם איש אליהם
אני תרד אש מן השמים ותأكل אתך ואת המשיך
وترד אש מן השמים ותאכל אותו ואת המשיך ¹² ויבר
וישלח אליך שר החמשים אחר-וחמשיו ויען וידבר
אליך איש האלים כה אמר המלך מהרה רדה ¹³
ויען אלה וידבר אליהם אם איש האלים אני תרד
אשר מן השמים ותאכל אתך ואת המשיך ותרד אש
אליהם מן השמים ותאכל אותו ואת המשיך ¹⁴ ויבר
וישלח שר החמשים שלשים-וחמשיו ויעל ויבא שר
החמשים השלישי ויכרע על ברכיו לנגד אליו

כעברים ואלייו אמר אל אלישע שאל מה אעשה לך
 בטרם אלך עמוק ויאמר אלישע ויהי נא פי שנים
 ברוחך אליו ¹⁰ ויאמר הקשית לשאול אם תראה את
 לך מאתק יתי לך כן ואם אין לך ידיה וויהי המה
 הלבכים הלוך ודבר והנה רכב אש וסוסי אש וופרדו
 בין שניהם ויעל אליו בסערה השמים ¹¹ ואליישע
 ראה והוא מצעק אבי אבי רכב ישראל ופרשו ולא
 ראה עוד ויהזק בבנדייו ויקרעם לשנים קרעם ¹²
 וירם את אדרת אלהו אשר נפלת מעליו וישב ויעמד
 על שפת הירדן ¹³ ויקח את אדרת אלהו אשר
 נפלת מעליו ויכח את המים ויאמר אלהי יהוה אלהי
 אלהו אף הוא ויכח את המים ויחציו הנה והנה ויעבר
 אליו ¹⁴ ויראהו בני הנבאים אשר ביריחו מנגד
 ואליישע ¹⁵ ויראהו רוח אלהו על אלישע ויבאו לקראו
 ויאמרו נחיה רוח אלהו על אלישע ויבאו לקראו
 ושתחחו לו ארץ ¹⁶ ויאמרו אליו הנה נא יש את
 עבדיך חמשים אנשים בני חיל ילכו נא ויבקשו את
 אדניך--פנ נshawו רוח יהוה וישלכוו באחד ההרים
 או באחת הנויות (הנויות) ויאמר לא תשלחו ¹⁷
 ויפצרו בו עד בש ויאמר שלחו וישלחו חמשים איש
 ויבקשו שלשה ימים ולא מצאוו ¹⁸ ווישבו אליו והוא
 ישב ביריחו ויאמר אליהם הלא אמרתי אליכם אל
 תלכו ¹⁹ ויאמרו אנשי העיר אל אלישע הנה נא מושב
 העיר טוב כאשר אדני ראה והמים רעים והארץ
 משכלה ²⁰ ויאמר קחו לי צלחת חרסה ושינו שם
 מלח ויקחו אליו ²¹ ויצא אל מוצאת המים וישלך שם
 מלך ויאמר כה אמר יהוה רפהתי למים האלה--
 לא יהוה משם עוד מות ומשכלה ²² וירפו המים עד
 היום הזה כדבר אלישע אשר דבר ²³ ויעל משם
 בית אל והוא עלה בדרכו ונערם קטנים יצאו מן
 העיר ויתקלסו בו ויאמרו לו עלה קרח עליה קרח ²⁴
 ויפן אחריו וירם ויקלם בשם יהוה ותצאנת שרים
 אליך ואמ אראך ²⁵ ועתה קחו לי ממן והיה לנו

המנן ותהי עלייך יד יהוה ¹⁶ ויאמר כה אמר יהוה
עשה הנהל הזה גבים גבים ¹⁷ כי כה אמר יהוה
לא תראו רוח ולא תראו נשמ ונהנלה ההוא יملא
מאתו ותסנור הדרלה בעדרה ובעד בניה הם מנישים
מים ושיטותם איהם ומיניכם ובחמתכם ¹⁸ ונקל זאת
אליה והיא מיצקת (מויצקת) ¹⁹ ויהי כמלאת הכלים
ותאמר אל בנה הנישה אליו עוד כלוי ויאמר אליה אין
עוד כלוי ויעמד השמן ²⁰ ותבא ותגד לאיש האלים
ויאמר לכיו מכרי את השמן ושלמי את נשיכי (נשיך)
ויאת בኒיכי (ובניך) תחיה בנותך ²¹ ויהי היום ויעבר
אלישע אל שונם ושם אשה גדולה ותחזק בו לאכל
לחם ויהי מדי עברו יסר שמה לאכל לחם ²² ותאמר
אל אישה הנה נא ידעת כי איש אליהם קדוש הוא--
עבר עליינו חמיד ²³ נעשה נא עלית קיר קטנה ונשים
לו שם מטה ושולחן וכסה ומנורה והיה בבא אלינו
יסור שמה ²⁴ ויהי היום ויבא שמה ויסר אל העליה
וישכב שמה ²⁵ ויאמר אל ניחוי נערו קרא לשוננית
הזאת ויקרא לה--ותעמד לפניו ²⁶ ויאמר לו אמר
נא אליה הנה חרדה אלינו את כל החרדה הזאת
מה לעשות לך הייש לדבר לך אל המלך או אל
שר הצבא ותאמר בתוכך עמי אני ישבת ²⁷ ויאמר
ומה לעשות לה ויאמר ניחוי אבל בן אין לה--ויאשה
זקן ²⁸ ויאמר קרא לה ויקרא לה--ותעמד בפתח ²⁹
ויאמר למועד הזה כעת חיה אתי (את) חבקת בן
ותאמר אל אדרני איש האלים--אל חקוב בשפחתך
ויתהר האשה ותולד בן למועד הזה כעת חיה אשר
דבר אליה אלישע ³⁰ ויגדל הילד ויהי היום ויצא
אל אביו אל הקצרים ³¹ ויאמר אל אביו ראש ראי
ויאמר אל הנער שאהו אל אמו ³² וישאהו--ויביאו
אל אמו וישב על ברכיה עד הצהרים יימת ³³ ותעל
ותשכבהו על מטה איש האלים וחסנור בערו ותצא
ותקרא אל אישה ותאמר שלחה נא ל' אחר מן ³⁴
הנערם ואחת האתנות וארכוצה עד איש האלים
מן החוץ מאת כל שכני (שכני) --כלים רקים אל

המעיטי ⁴ ובאת וסנור הדרלה בעדר ובעד בניך
ויצקת על כל הכלים האלה והמלא חסיעי ⁵ ותלך
מאתו ותסנור הדרלה בעדרה ובעד בניה הם מנישים
מים ושיטותם איהם ומיניכם ובחמתכם ¹⁸ ונקל זאת
בעני יהוה ונתן את מואב בידכם ¹⁹ והכיתם כל
עיר מבצר וככל עיר מבוחר וככל עץ טוב תפילו
וככל מעני מים תסתמו וכל החקלה הטובה תכאו
באבניהם ²⁰ ויהי בבקר כעלות המנחה ותנה מים
באים מדרך אדום ותملא הארץ את המים ²¹ וככל
מוואב שמעו כי עלו המלכים להלחם בהם ויצעקו
מכל חגרה ומעליה ויעמדו על הגבול ²² וישכמו
בבקר והמשמש ורחה על המים ויראו מואב מנד את
הימים ארמים כדם ²³ ויאמרו דם זה החרב נחרבו
המלכים ויכו איש ישראל ויקמו ישראל ויכו את מואב
ויבאו אל מתחה ישראל ויקמו ישראל ויכו את מואב
וינסו מפניהם ויבו (ויכו) בה והחכו את מואב ²⁵
והערדים יהרסו וכל החקלה טובה ישליכו איש אבנו
ומלאוה וכל מעין מים יסתמו וכל עץ טוב יפילו עד
השאור אבניה בקירות חרסת ויסבו הקלעים ויכוחה ²⁶
וירא מלך מוואב כי חזק ממננו המלחמה ויקח אותו
שבע מאות איש שלף חרב להבקיע אל מלך אדום--
ולא יכלו ²⁷ ויקח את בנו הבכור אשר ימלך תחתיו
ויעלהו עליה על החמה ויהי קצף גדול על ישראל
ויסעו מעליו וישבו לארץ

4 ואשה אחת מנשי בני הגבאים צעקה אל אלישע
לאמר עבדך אישו מה ואותה ידעת כי עבדך דינה
ירא את יהוה והנשה--בא לחתה את שני ילדי לוי
לעבדים ² ויאמר אליה אלישע מה עשה לך הנדי
לי מה יש לכוי (ליך) בבביה ותאמר אין לשפחתך כל
בבביה כי אם אסוך שמן ³ ויאמר לכוי שאלי לך כלים
מן החוץ מאת כל שכני (שכני) --כלים רקים אל

ואשובה ²³ ויאמר מודוע אתי (את) הילכת (הלכת) פקעת שדה מלא בנדו ויבא ויפלח אל סיר הנזיד -- אליו הום -- לא חדש ולא שבת ותאמר שלום ²⁴ מהנזיד והמה צעקו ויאמרו מות בסיר איש האלהים והחכש האתון ותאמר אל נערה נהג ולך אל תעצר לי לרכיב כי אם אמרתי לך ²⁵ ותולך ותבא אל איש האלהים -- אל הדר הכרמל ויהי כראות איש האלהים אתה מננד ויאמר אל ניחוי נערו הנה השונמיה הללו ²⁶ עתה רוץ נא לךראתך ויאמר לה השלום לך השלום לאישך השלום לילד ותאמר שלום ²⁷ ותבא אל איש מאה איש ויאמר תנ לעם ויאכלו -- כי כה אמר יהוה אכל והותר ²⁸ ויתן לפניהם ויאכלו ויתרנו בדבר יהוה והוה העלים ממוני ולא הגיד לך ²⁸ ותאמר השאלה כי מאת אדרני הלא אמרתי לא תשלח אתי ²⁹ ויאמר לניחוי חגר מתניך וקח משענתך בידך ולך כי תמצא איש לא תברכו כי יברך איש לא תעננו ושם משענתך על פני הנער ³⁰ ותאמר אם הנער חי יהוה וחו נפשך אם אעזבך ויקם וילך אחריה ³¹ וניחוי עבר לפניהם וישם את המשענת על פני הנער ואין קול ואין קשב ווישב לךראתו וינגד לו לאמר לא הקין הנער ³² ויבא אלישע הביתה והנה הנער מת משכב על מטהו ³³ ויבא ויסגר הדלת بعد שניהם ויתפלל אל יהוה ³⁴ ויעל וישכב על הילך וישם פיו על פי עניינו על עניינו וכפיו על כפו וויהר עלייו ויחם בשער הילך ³⁵ ווישב וילך בבית אחת הנה ואחת הנה ויעל וניהר עליו ויזורר הנער עד שבע פעמים ויפקה הנער את עניינו ³⁶ ויקרא אל ניחוי ויאמר קרא אל השנמויות הזאת ויקרא והתבא אליו ויאמר שאי בנד ותבא ותפל על רגליו ותשתחוו ארצה והשא את בנה ותצא ³⁷ ואלישע שב הגללה והרעב בארץ ובני הנבאים ישבים לפניו ויאמר לנערו שפת הסיר הנדולה ובשל נזיד לבני הנבאים ³⁹ ויצא אחד אל השדה ללקט ארת וימצא גפן שדה וילקט ממנו

5 ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש נדול לפני אדרני ונשא פנים -- כי בו נתן יהוה תשועה לארם והאיש היה גיבור חיל -- מצרע ² וארם יצאו גדורדים וישבו מארץ ישראל נערה קטנה ותהי לפני אשת עמן ³ ותאמר אל גברתה אחלי אדרני לפני הנביא אשר בשמרון אז יאכפי אותו מצערתו ⁴ ויבא וניד לאדרני לאמר כואת וכואת דברה הנערה אשר מארץ ישראל ⁵ ויאמר מלך ארם לך בא ואשלחה ספר אל מלך ישראל וילך ויקח בידו עשר ככריו שלח אל מלך ישראל וילך ויקח בידו עשר ככריו כסף וששת אלפיים זהב ועשר חליפות בנדים ⁶ ויבא הספר אל מלך ישראל לאמר ועתה כבוא הספר הזה אליו הנה שלחתי אליו את עמן עברדי ואספהו מצערתו ⁷ ויהי כקרא מלך ישראל את הספר ויקרע בנדיו ויאמר האלהים אני להמית ולהתיוות כי זה שלח אליו לאסף איש מצערתו כי אך דעו נא וראוי מהנה הוא לאי ⁸ ויהי כשמע אלישע איש האלהים כי קרע מלך ישראל את בנדיו וישלח אל המלך לאמר למה קרעת בנדיך יבא נא אליו -- וידע כי יש נביא בישראל ⁹ ויבא עמן בסוטו וברכבו ויעמד פתח הבית לאלישע ¹⁰ וישלח אליו אלישע מלאך

ויתן אל שני נערייו וישאו לפניו ²⁴ ויבא אל העפל
ויקח מידם ויפקד בביתו ווישלח את האנשימים וילכו
25 והוא בא ויעמד אל אדניו ויאמר אליו אלישע
מן (מאין) נחוי ויאמר לא הילך עבדך אתה ואני
26 ויאמר אליו לא לבי הילך כאשר הפך איש מעלה
מרכבותיו לקראתק העטה לקחת את הכסף ולקחת
בנדים וויתים וכרכומים וצאן ובקר ועדרים ושפחות
27 וצערעת נעמן תרבך בך ובזורעך לעולם ויצא
מלפנינו מצרע כשלג

6 ויאמרו בני הנביאים אל אלישע הנה נא המקום
אשר אנחנו ישבים שם לפניו--צער ממנו ² נלכחה נא
עד הירדן ונקחה שם איש קורה אחת ונעשה לנו
שם מקום לשבת שם ויאמר לנו ³ ויאמר האחד הואל
נא ולך את עבדיך ויאמר אני אלך ⁴ וילך אתם ויבאו
הירדן וגוזרו העצים ⁵ ויהי האחד מפיל הקורה
ואת הברזול נפל אל המים ויצעק ויאמר אהה אדני
והוא שאל ⁶ ויאמר איש האלים أنها נפל ויראהו
את המקום ויקצב עץ וישליך שמה ויצף הברזול ⁷
ויאמר הרם לך וישלח ידו ויקחיו ⁸ ומלאך ארם היה
נלחם בישראל ווועץ אל עבדיו לאמר אל מקום
פלני אלמנני תחנתי ⁹ וישלח איש האלים אל מלך
ישראל לאמר השמר מעבר המקום הזה כי שם ארם
נחתים ¹⁰ וישלח מלך ישראל אל המקום אשר אמר
לו איש האלים והזהירה--ונשמר שם לא אחת ולא
שתיים ¹¹ וויסער לב מלך ארם על הדבר הזה ויקרא
אל עבדיו ויאמר אליהם הילא תנידדו לי מי משלנו
אל מלך ישראל ¹² ויאמר אחד מעבדיו לוא אדני
המלך כי אלישע הנביא אשר בישראל ינד למלך
ישראל את הדברים אשר תדבר בחדר משכבה
13 ויאמר לנו וראו איך הוא ואשלח ואקחתו ויגד
לו לאמר הנה ברתן ¹⁴ וישלח שמה סוסים ורכב

לאמור הילך ורחצת שבע פעמים בירדן וישב בשרך
לך ותהר ²² וויקצף נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי
אליך יצוא ועמד וקרא בשם יהוה אלהיו והניף
ידי אל המקום ואסף המצרע ²³ ולהלא טוב אבנה
(אמנה) ופרפר נחרות דמשק מכל מימי ישראל--
הלא ארוחם בהם ותהרתי וויפן וילך בחמה ²⁴ ויגשו
עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי דבר גדר נדול הנביא
דבר אליך הילא תעשה ואף כי אמר אליך רחץ
ויתהר ²⁵ וירד ויטבל בירדן שבע פעמים בדבר
איש האלים וישב בשרו כבשר נער קטן--ויתהר
15 וישב אל איש האלים הוא וכל מהנתהו ויבא
ויעמד לפניו ויאמר הנה נא ידעת כי אין אלהים
בכל הארץ כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה
מאת עבדך ²⁶ ויאמר כי יהוה אשר עמדתי לפניו
אם אקח ויפצר בו לקחת וימאן ²⁷ ויאמר נעמן ולא
יתן נא לעבדך שהוא זבח לאלהים אחרים--כי
ישחה עוד עבדך עללה זבח לאלהים אחרים--כי
אם ליהוה ²⁸ לדבר הזה יסלח יהוה לעבדך--ככiao
אדני בית רמן להשתחות שמה והוא נשען על ידי
והשתחוית בית רמן בהשתחוית בית רמן יסלח נא
יהוה לעבדך לדבר הזה ²⁹ ויאמר ניחנו נער אלישע
וילך מאתו כברת הארץ ³⁰ ויאמר ניחנו נער אלישע
איש האלים הנה חשק אדני את נעמן הארמי הזה
מקחת מידיו את אשר הביא כי יהוה כי אם רצתי
אחריו ולקחתי מאתו מאומה ³¹ וירד ניחוי אחריו
נעמן ויראה נעמן רץ אחריו ויפל מעל המרכבה
לקראתו ויאמר השלום ³² ויאמר שלום אדני שלחני
לאמר הנה עתה זה בא או אליו שני נערים מהר אפרים
בני הנביאים תננה נא להם ככר כסף ושתי חליפות
בנדים ³³ ויאמר נעמן הואל קח ככרים וופרץ בו
ויצר ככרים כסף בשני חרטמים ושתי חליפות בנדים

בנדיו והוא עבר על החמה וירא העם והנה השם
על בשרו מבית ³¹ ויאמר כה יעשה לי אללים וככה
ויסוף אם יעמוד ראש אלישע בן שפט עליו--חיום
³² ואלישע ישב בבתו וזקנים ישבים אותו וישלח
איש מלפניו בטרם יבא המלך אליו והוא אמר אל
זקנים הראים כי שלח בון המrotch הזה להסידר
את ראשיו ראו כבא המלך סנוו הדלת ולחצתם
אתו בדלת הלוּ קול רגלי אדני אחריו ³³ ערדנו
מדבר עם והנה המלך ירד אליו ויאמר הנה זאת
הרעה מאת יהוה--מה אוחיל ליהוה עוד

7 ויאמר אלישע שמעו דבר יהוה כה אמר יהוה
כעת מחר סאה סלה ב שקל וסאותם שערים ב שקל--
בשער שמרון ² וויען השלישי אשר למלך נשען על
ידו את איש האלים ויאמר הנה יהוה עשה ארבות
בשמי יהוה הדבר הזה ויאמר הנכה ראה בעיניך
ומשם לא תאכל ³ וארבעה אנשים היו מצרעים פתח
השער ויאמרו איש אל רעהו מה אנחנו ישבים בה
עד מתרנו ⁴ אם אמרנו נבוא העיר והרعب בעיר ומתרנו
שם ואם ישבנו בה ומתרנו ועתה לנו ונפלה אל מחנה
ארם--אם יחינו נחיה ואם ימתנו ומתרנו ⁵ ויקמו בנשף
לבוא אל מחנה ארם ויבאו עד קצה מחנה ארם והנה
אין שם איש ⁶ ואדני השמייע את מחנה ארם קול רכב
קול סוס--קול חיל נדרול ויאמרו איש אל אחיו הנה
שכר עליינו מלך ישראל את מלכי החתים ואת מלכי
מצרים--לבוא עליינו ⁷ ויקומו וינסו בנשף ויעיבו את
אדלייהם ואת סוטיהם ואת חמוריהם חמתנה כאשר
הייא וינסו אל נפשם ⁸ ויבאו מצרעים אלה עד
קצתה המחתה ויבאו אל אהל אחד ויאכלו וישאו
שם כסף וזהב ובנדים וילכו ויטמן וישבו ויבאו
אל אהל אחר וישאו שם וילכו ויטמן ⁹ ויאמרו
איש אל רעהו לא כן אנחנו עושים היום הזה יומ

וחיל כבד ויבאו לילה ויקפו על העיר ¹⁵ וישכם
משרת איש האלים לקום ויצא והנה חיל סובב
את העיר וסוס ורכב ויאמר נערו אליו איה אדני
איך נשעה ¹⁶ ויאמר אל תורא כי רבים אשר אתנו
מאשר אותם ¹⁷ ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקה
נא את עניינו ויראה ויפקה יהוה את עני הנער וירא
הנה הדר מלא סוסים ורכב אש סביבת אלישע ¹⁸
וירדו אליו ויתפלל אלישע אל יהוה ויאמר הך נא
את הנני היה בסנורים ויכם בסנורים דבר אלישע
¹⁹ ויאמר אלהם אלישע לא זה הדרך ולא זה העיר--
לכו אחריו ואליכם אתם אל האיש אשר תבקשו
וילך אתם שמרונה ²⁰ ויהיו כבאים שמרון ויאמר
אלישע יהוה פקה את עני אלה ויראו ויפקה יהוה
את ענייהם ויראו והנה בתוך שמרון ²¹ ויאמר מלך
ישראל אל אלישע כראתך אתםacha אבי ²²
ויאמר לא תכה האשר שבית בחורב ובקשתך אתה
מה שים לחם ומום לפניהם ויאכלו וישתו וילכו אל
אדניהם ²³ ויכרה להם כרה נדולה ויאכלו וישתו
וישלחם וילכו אל אדניהם ולא יספו עוד גדרוי ארם
לובא בארץ ישראל ²⁴ ויהי אחריו כן ויקבץ בן הדר
מלך ארם את כל מהנהו ויעל ויצר על שמרון ²⁵
והי רעב גדול בשמרון והנה צרים עליה עד היות
ראש חמור בשמנים כסף ורבע הקב חרי (רב) יונים
בחמשה כסף ²⁶ ויהי מלך ישראל עבר על החמה
ואשה צעקה אליו לאמר הושעה אדני המלך ²⁷
ויאמר אל וושעך יהוה מאי אושיעך המן הגנן או מן
היקב ²⁸ ויאמר לה המלך מה לך ותאמר האשה
זו את אמרה אליו תני את בנק ונאכלנו היום ואת בני
נאכל מהר ²⁹ ונבשל את בני ונאכלנו ותחבא את בנה
ביום الآخر תני את בנק ונאכלנו ותחבא את בנה
³⁰ ויהי כשמי המלך את דברי האשה ויקרע את

בשירה הוא ואנחנו מחשים וחכינו עד אור הבקר
 ומצאננו עון ועתה לכו ונבאה ונגידה בית המלך
 10 ויבאו ויקראו אל שער העיר וינידו להם לאמר
 באנו אל מחנה ארם ותנה אין שם איש וקול אדם
 כי אם הסוס אסור והחמור אסור ואהלים כאשר
 המה עז ויקרא השערדים וינידו בית המלך פנימה
 12 ויקם המלך לילה ויאמר אל עבדיו אגידה נא
 לכם את אשר עשו לנו ארם ידעו כי רעבים אנחנו
 כי יצאו מן העיר ונתפשים חיים ואל העיר נבא 13
 ויען אחד מעבדיו ויאמר ויקחו נא חמישה מן הסוסים
 הנשארים אשר נשארו בה הנם ככל המון (המון)
 ישראל אשר נשארו בה הנם ככל המון יישרל אשר
 תמו ונשלה ונראתה 14 ויקחו שני רכבי סוסים וישלח
 המלך אחריו מחנה ארם לאמר---לכו וראו 15 וילכו
 אחריהם עד הירדן והנה כל הדרך מלאה בנדים
 וכליים אשר השליכו ארם בהחפזם (בחפזם) וישבו
 המלאכים וינדו למלך 16 ויצא העם---ויבכו את מחנה
 ארם ויהי סאה סלת בשקל וסאותם שערדים בשקל-
 דברך יהוה 17 והמלך הפקיד את השלישי אשר
 נשען על ידו על השער וירמסהו העם בשער וימת
 כאשר דבר איש האלים אשר דבר ברדת המלך
 אליו 18 ויהי דבר איש האלים אל המלך לאמר
 סאותם שערדים בשקל וסאה סלת בשקל יהיה כעת
 מחר בשער שמרון 19 ויען השלישי את איש האלים
 ויאמר והנה יהוה עשה ארבות בשמי יהוה דבר
 זה ויאמר הנך ראה בעיןיך ומשם לא תאכל 20
 יהו לו כן וירמסו אותו העם בשער וימת

8 ואלישע דבר אל האשה אשר היהת בנה
 לאמר קומי ולכי אחי (את) וביתך ונורי באשר
 תנורי כי קרא יהוה לרעב ונגמ בא אל הארץ שבע

לו מה אמר לך אלישע ויבא אל אדני ויאמר
 25 ויהי ממחורת ויקח המכבר ויטבל במים ויפרש
 על פניו וימת ווילך חזהאל תחתיו 26 ובשנת חמיש

שנים 2 ותקם האשה ותעש דבר איש האלים ותלך
 היא וביתה ותגנ בארץ פלשתים שבע שנים 3 ויהי
 מקופה שבע שנים ותשב האשה מארץ פלשתים ותצא
 לצעק אל המלך אל ביתה ואל שדה 4 ווילך מדבר
 אל נחוי נער איש האלים לאמר ספרה נא לי את כל
 הנדרות אשר עשה אלישע 5 ויהי הוא מספֶר למלך
 את אשר היהת את המות והנה האשה אשר היהת את
 בנה צעקת אל המלך על ביתה ועל שרה ויאמר
 נחוי אדני המלך---זאת האשה וזה בנה אשר היהת
 אלישע 6 ווישאל המלך לאשה ותספר לו ויתן לה
 המלך סריס אחד לאמר השיב את כל אשר לה ואתה
 כל תבואה השרה מיום עזבה את הארץ ועד עתך 7
 ויבא אלישע דמשק ובן הדר מלך ארם חלה וינד לו
 לאמר בא איש האלים עד הנה 8 ויאמר המלך אל
 חזהאל קח בידך מנהה ולך לקראת איש האלים
 ודרשת את יהוה מאותו לאמר האחיה מהלי זה
 9 וילך חזהאל לקראותו ויקח מנהה בידו וככל טוב
 دمشق משא ארבעים גמל ויבא ויעמד לפניו ויאמר
 בנק בן הדר מלך ארם שלתני אליו לאמר האחיה
 מהלי זה 10 ויאמר אליו אלישע לך אמר לא (לו)
 היהת תחיה והראני יהוה כי מות ימותתו וויעמד את
 פניו ושם עד בש ויבק איש האלים 11 ויאמר חזאל
 מדורע אדני בכה ויאמר כי ידעת את אשר תעשה
 לבני ישראל רעה מבצרים תשלח באש ובחרידם
 בחרב תחרב ועליהם תרטש והרתויהם תבקע 12
 ויאמר חזהאל---כי מה עבדך הצלב כי יעשה הדבר
 הנדול זה ויאמר אלישע הראני יהוה אתה מלך
 על ארם 14 וילך מאה אלישע ויבא אל אדני ויאמר

ליורם בן אחאב מלך ישראל ויוהשפט מלך יהודה- מלך יהורם בן יהושפט מלך יהודה ¹⁷ בן שלשים ושנים היה במלכו ושםנה שנה (שנים) מלך בירושלם ¹⁸ וילך בדרכ מלך ישראל כאשר עשו בית אחאב- כי בת אחאב הייתה לו לאשה ויעש הרע בעני יהוה ¹⁹ ולו לא אבה יהוה להשחתה את יהודה למען דוד עבדו כאשר אמר לו לחת לו ניד לבני- כל הימים ²⁰ בימי פשע אדום מתחת יד יהודה וימלכו עליהם מלך ²¹ וייעבר יורם צעריה וכל את בית אחאב אדרניך ונקמתו דמי עבדי הנכיאים ודמי כל עבדי יהוה- מיד איזבל ⁸ ואבד כל בית אחאב והכרתוי לאחאב משתין בקירות ועוצר ועוזב בישראל ⁹ ונחתה את בית אחאב כבית ירבעם בן נבט וכביה בעשא בן אחיה ¹⁰ ואת איזבל יאללו הכלבים בחילק יזרעאל- ואין כבר ויפתח הדלת וינס בו יהוא יצא אל עבדי אדרניך ויאמר לו השלום מודיע בא המשגע הזה אליו ויאמר אליויהם אתם ידעתם את האיש ואת שיחו ¹² ויאמרו שקר הגנד נא לנו ויאמר צואת וכיואת אמר אלי לאמר כה אמר יהוה משחתיך למלך אל ישראל ¹³ וימחרו ויקחו איש בנדוי וישמו תחתיו אל נרם המעלות ויתקעו בשופר ויאמרו מלך יהוא ¹⁴ ויתקשר יהוא בן יהושפט בן נמי- אל יורם ויורם היה שמר ברמת גלעד הוא וכל ישראל מפני חזאל מלך ארם ¹⁵ ויישב יהורם המלך להתרפא ביזרעהל מן המכבים אשר ירומ המלך לתרפא ביזרעהל מן המכבים ושיב יורם המלך ברמה בהלחמו את חזאל מלך ארם- ברמת גלעד ויכו ארמים את יורם ²⁹ אשר יכהו ארמים ברמה בהלחמו את חזאל מלך ארם ואחיהו בן יהורם מלך יהודה ירד לראות את יורם בן אחאב ביזרעהל- כי חלה הוא

9 ואלישע הנביא קרא לאחד מבני הנכיאים ויאמר לו חנוך מתניך וכח פך השמן הזה בידך וילך רמת גלעד ² ובאת שמה וראה שם יהוא בן יהושפט בן נמי ובאת ותקמו מתוך אחיו והביאת אותו

לקראתו ויאמר כה אמר המלך השלום ויאמר יהוא וירמסנה ³⁴ ויבא ויאכל ווישת ויאמר פקדו נא את האורה הוזת וקברוה- כי בת מלך היא ³⁵ וילכו לקבירה ולא מצאו בה כי אם הגנולת והרגלים- וכפות הידיים ³⁶ וישבו וינידו לו ויאמר דבר יהוה הוא אשר דבר ביד עבדו אליו התחשי לאמר בחילק יזרעאל יאכלו הכלבים אתبشر איזבל ³⁷ והיות (והיותה) נבלת איזבל כרמן על פני השדה- בחלק יזרעאל אשר לא יאמרו זאת איזבל

10 ולאחאב שבעים בנים בשמרון וכתוב יהוא ספרים וישלח שמרון אל שדי יזרעאל הזקנים ואל האמנים אהאב לאמר ² ועתה כבא הספר הזה אליכם ואתכם בני ארניכם ואתכם הרכב והסוסים עיר מבצר והנשך ³ וראיתם הטוב והויש מבני ארניכם ושמתם על כסא אביו ותלחמו על בית ארניכם ⁴ ויראו מאד ויאמרו הנה שני המלכים לא עמדו לפניו ואיך נעמד אנחנו ⁵ וישלח אשר על הבית ואשר על העיר והזקנים והאמנים אל יהוא לאמר עבריך אנחנו וכל אשר תאמר אלינו נעשה לא נמלך איש הטוב בעניך עשה ⁶ ויכתב אליהם ספר שניות לאמר אם לי אתם ולקלי אתם שמעים קחו את ראשינו בני ארניכם ובאו אליו כתה מהר ירוש אלה ובני המלך שבעים איש את גדרי העיר מגדלים אותם ⁷ ויהי כבא הספר אליהם ויקחו את בני המלך ושבעים איש וישמו את ראשיהם בדורדים וישלחו אליו יזרעאל ⁸ ויבא המלך יינד לו לאמר הביאו ראשינו בני המלך ויאמר שמיו אתם שני צברים פתח השער- עד הבקר ⁹ ויהי בברק ויצא ויעמד ויאמר אל כל העם צדקים אתם הנה אני קשרתי על אדרני וארנהו ומוי הכה את כל אלה ¹⁰ דעו אפוא כי לא יפל מדבר יהוה ארצתה אשר דבר יהוה על בית אהאב ויהוה עשה- את

מה לך ולשלום סב אל אחריו יינד הצפה לאמר בא המלך עד הם ולא שב ¹⁹ וישלח רכב סוס שני ויבא אליהם ויאמר כה אמר המלך השלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אל אחריו ²⁰ וינדר הצפה לאמר בא עד אליהם ולא שב והמנהג כמנהג יהוא בן נמשי- כי בשגעון ינהג ²¹ ויאמר יהורם אסר ויאסר רכבו ויצא יהורם מלך ישראל ואחיזתו מלך יהודה איש ברכבו ויצאו לקראת יהוא וימצאו בחלוקת נבות היורעאלי ²² ויהיו כראות יהורם את יהוא ויאמר השלום יהוא ויאמר מה השלום- עד גנוני איזבל אמר וכשפייה הרבבים ²³ ויהפך יהורם ידיו וינס ויאמר אל אהיזתו מרמה אהיזה ²⁴ ויהוא מלא ידו בקשת ויר את יהורם בין זרועיו ויצא החצי מלבו ויכרע ברכבו ²⁵ ויאמר אל בדרכו שלשה שא השלכו בחלוקת שדה נבות היורעאלי כי זכר אני ואתה את רכבים צמדים אחרי אהאב אביו ויהוה נשא עליו את המשא הזה ²⁶ אם לא את דמי נבות ואת דמי בניו ראיתי אם נאם יהוה ושלמתי לך בחלוקת זו זאת נאם יהוה ועתה שא השלכו בחלוקת- כדבר יהוה ²⁷ ואחיזה מלך יהודה ראה וינס דרך בית הגן וירדף אחרי יהוא ויאמר גם אותו הכהו אל המרכבה במעלה גור אשר את יבלעם וינס מנדו וימת שם ²⁸ וירכבו אותו עבדיו ירושלה ויקברו אותו בקברתו עם אביוו בעיר דוד ובשנת עתודה שנה ליוורם בן אהאב מלך ²⁹ ואחיזה עיל יהודה ³⁰ ויבוא יהוא יזרעאל והזקנים זמרי שמעה ותשם בפוך עיניה ותיטב את ראשיה ותשקי בעד החלון ³¹ ויהוא בא בשער ותאמר השלום זמרי הרן ארנינו ³² וישא פניו אל החלון ויאמר מי אתי מי ישקפו אליו שניים שלשה סריסים ³³ ויאמר שמתהו (שמטוה) וישמטוה וויאמד מה אל הקיור ואל הסוסים

אשר דבר ביד עבדו אליו זו ויך יהוא את כל הנשארים לבית אחאב בירעאול וכל גדריו ומידעיו אל יצא ויכום לפי חרב וישלכו הרצים והשלשים וכחינו--עד בלתי השair לו שריד ²¹ ויקם ויבא וילך שמרון--הוא בית עקד הרים בדרך ²² ויהוא מצא את אחוי אחיזיו מלך יהודה ויאמר מי אתם את בית הבעל ווישרפו ²³ וויתצאו את מצבת הבעל וויתצאו את בית הבעל ווישממו למחראות (למושאות) עד היום ²⁴ וישמד יהוא את הבעל מישראל ²⁵ רך חטא ירבעם בן נבט אשר החטא את ישראל--לא סר יהוא מאחריהם עגלי הוה אשר בית אל ואשר בדן ²⁶ ויאמר יהוא אל יהוא יען אשר השיבת לעשות השair איש מהם ²⁷ וילך ממש וימצא את יהונדב בן רכב לקראתו ויברכתו ויאמר אליו הייש את לבך ישב כאשר לבבי עם לבך ויאמר יהונדב יש ויש תנה את ייך ויתן ידו ויעלהו אליו אל המרכבה ²⁸ ויאמר לך אתי וראה בקנאי ליהוה וירכבו אותו ברכבו ²⁹ ויבא שמרון וירק את כל הנשארים לאחאב בשמרונו עד השמדתו--כדבר יהוה אשר דבר את כל ארץ הגלעד הגרדי והראבוני והמנשי--מערעד את כל ארן והגלעד והבשן ³⁰ ויתר דבריו אשר על נחל ארן והגלעד והבשן ³¹ ויאב את כל נבאי הבעל כל עבדיו וכל כהנייו קראו שעה כל נבאי הבעל כל עבדיו וכל כהנייו קראו אליו איש אל יפקד כי זבח נדול לי לבעל--כל אשר יפקד לא יהיה והוא עשה בעקבה למען האביר את עבדי הבעל ³² ויאמר יהוא קדרשו עצרה לבעל-- ויקראו ³³ ווישלח יהוא בכל ישראל ויבאו כל עבדי הבעל ולא נשאר איש אשר לא בא ויבאו בית הבעל וימלא בית הבעל פה לפה ³⁴ ויאמר לאשר על המלתחה הוצאה לבוש לכל עבדי הבעל ויצא להם המלבוש ³⁵ ויבא יהוא ויהונדב בן רכב בית הבעל ויאמר לעבדי הבעל חפשו וראו פן יש פה עמכם מעבדי יהוה--כי אם עבדי הבעל לבדם ³⁶ ויבאו לעשות זבחים ועלות והוא שם לו בחוץ שמנים איש ויאמר איש אשר ימלט מן האנשים אשר אני מביא על ידיכם נפשו תחת נפשו ³⁷ ויהי ככלהו לעשות

11 ועתליה אם אחיזיו וראתה (ראתה) כי מות בנה ותקם ותאבד את כל זרע הממלכה ² ותקח יהושבע בת המלך יורם אחות אחיזיו את יהואש בן אחיזיה ותגניב אותו מותוך בני המלך הממותהים (המוותים)--אתו ואת מניקתו בחדר הממותות ויסתרו אותו מפני עתליהו ולא הומת ³ ויהי אתה בית יהוה מתחבא שש שנים ועתליה מלכת על הארץ ⁴ ובשנה השביעית שלח יהודע ויקח את שרי הממותות (המוות) לכרי ולרצים ויבא אתם אליו בית יהוה

ויכרת להם ברית וישבעו אתם בבית יהוה ¹⁹ ויקח את שריה המאות ואת הכהני ואת הרצחים ואת כל עם הארץ וירדו את המלך מבית יהוה ויבאו דרך שער הרצחים בית המלך ²⁰ וישמח כל עם הארץ והעיר שקתה בסא המלכים ²⁰ וישמח כל עם הארץ והעיר שקתה ואת עתליהו המתו בחרב בית מלך (המלך) ²¹ בן

שבע שנים יהואש במלךו

12 בשנת שבע ליהוא מלך יהואש וארבעים שנה מלך בירושלם ושם אמר צביה מבאר שבע ² ויעש יהואש הישר בעיני יהוה כל ימיו אשר הורה והודיע הכהן ³ רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומתקרים בבמות ⁴ ויאמר יהואש אל הכהנים כל כספ הקדשים אשר יובא בית יהוה כספ עובר-איש כספ נפשות ערכו כל כספ אשר יעלה על לב איש להביא בית יהוה ⁵ יקחו להם הכהנים איש מאת מכרו והם יחוקו את בדק הבית לכל אשר ימצא שם בדק ⁶ ויהי בשנת עשרים ושלש שנה-מלך יהואש לא חזק הכהנים את בדק הבית ⁷ ויקרא יהואש ליהודע הכהן ולכתנים ויאמר אלהם המלך יהואש ליהודע הכהן ולכתנים ויאמר אלהם מודיע אינכם מוחזקים את בדק הבית ועתה אל תקחו כספ מאות מכריכם כי לבודק הבית תננהו ⁸ ויאתו הכהנים לבתי קחת כספ מאות העם ולבתי חזק את בדק הבית ⁹ ויקח יהודע הכהן ארון אחד ויקבחר בדלו ויתן אותו אצל המזבח בימין (מיימן) בבאו איש בית יהוה ונתנו שמה הכהנים שמרי כספ את כל הכסף המובא בית יהוה ¹⁰ ויהי כראותם כי רב הכסף בארון ויעל ספר המלך והכהן הנדול יוצרו וימנו את הכסף הנמצא בית יהוה ובוננו את הכסף המהacen על יד (ידי) עשי המלאכה הפקדים (המפקדים) בית יהוה וויצו ihnen להרשי העז ולבנים העשויים בית יהוה ¹¹ ולבנדים ולחצבי האבן ולקנות עצים ואבני מחצבה לחזק את בדק בית יהוה ולכל

אתם את בן המלך ¹² ויצום לאמור זה הדבר אשר תשעון השלשית מכם באוי השבת ושמרי משמרת בית המלך ¹³ והשלשית בשער סור והשלשית בשער אחר הרצחים ושמרתם את משמרת הבית מסח ⁷ ושתי הידות בכם כל יצאי השבת ושמרו את משמרת בית יהוה אל המלך ⁸ והקפתם על המלך סביב איש וכליו בידו והבא אל השדרות יומת והיו את המלך בזאתו ובבאו ⁹ ויעשו שריה המאות (המאות) ככל אשר צוה יהודע הכהן ויקחו איש את אנשיו באוי השבת עם יצאי השבת ויבאו אל יהודע הכהן ¹⁰ ויתן הכהן לשרי המאות (המאות) את התנית ואת השלשים אשר למלך דוד-אשר בבית יהוה ¹¹ ויעמדו הרצחים איש וכליו בידו מכתף הבית הימנית עד כתף הבית השמאלית למזבח ולבית-על המלך סביב ¹² ויזוא את בן המלך ויתן עליו את הנור ואת העדות ומילכו אותו וימשחיו ויכו כף-ויאמרו יהי המלך ¹³ ותשמע עתליה את קול הרצין העם ותבא המלך ¹⁴ ותרא והנה המלך עמד על העם בית יהוה ¹⁴ ותרא והנה המלך עמד על אל העם כמשפט והשרים והחצירות אל המלך וכל העמידה והחצירות ותקע בחצירות ותקרע עתליה את בנדיה ותקרה קשר קשר ¹⁵ ויזטו יהודע הכהן את שריה המאות (המאות) פקד החיל ויאמר אליהם הוציאו אתה אל מבית לשדרת והבא אחריה המת בחרב כי אמר הכהן אל חותמת בית יהוה ¹⁶ וישמו לה ידים ותבא דרך מבוא הסוסים בית המלך ותומת שם ¹⁷ ויכרת יהודע את הברית בין יהוה ובין המלך ובין העם להיות לעם ליהוה ובין המלך ובין העם ¹⁸ ויבאו כל עם הארץ בית הבעל וויצו הם את מזבחתו ואת צלמיו שבררו היטב ואת מתן כהן הבעל הרנו לפני המזבחות ושם הכהן פקדת על

אשר יצא על הבית לחזקה ¹³ אך לא יעשה בית יהוה ספota כספר מזמורות מצורקות חצירות כל כל' ועשרה רכוב ועשרה אלף רגלי כי אברם מלך ארם וישם כעפר לדש ⁸ ויתר דברי יהואחו וכל אשר עשה גבורתו הללו הם כתובים על ספר דברי הימים--למלך ישראל ⁹ וישכב יהואחו עם אבתו ויקברתו בשמرون ומלך יושב בנתו תחתיו ¹⁰ בשנת שלשים ושבע שנה לויאש מלך יהודה--מלך יהואש בן יהואחו על ישראל בשמرون שש עשרה שנה נז ועשה הרע בעני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם ובנבט אשר החטיא את ישראל--בזה הלא ¹¹ ויתר דברי יושב וכל אשר עשה גבורתו אשר נלחם עם אמץיה מלך יהודה הללו הם כתובים על ספר דברי הימים--למלך ישראל ¹² וישכב יושב עם אבתו וירבעם ישב על כסאו ויקבר יושב בשמرون עם מלכי ישראל ¹³ ואלישע חלה את חליו אשר ימות בז' וירד אליו יושב מלך ישראל ויבך על פניו ויאמר אבי אבי רכב ישראל ופרשיו ¹⁴ ויאמר לו אלישע קח קשת וחצים ויקח אליו קשת וחצים ¹⁵ ויאמר למלך ישראל הרכב יידך על הקשת וירכב ידו וישם אלישע ידיו על יידי המלך ¹⁶ ויאמר פתח הלחון קדמתה--ויפתח ויאמר אלישע יירה וירז ויאמר חז' תשועה ליהוה חז' תשועה באדם והכית את ארם באפק עד כליה ¹⁷ ויאמר קח החצים ויקח ויאמר למלך ישראל לך ארצך ויך שלש פעמים ויעמד ¹⁸ ויקצף עליו איש האלים ויאמר להכotta חמש או ששה פעמים או הכיתה את ארם עד כליה ועתה שלש פעמים תכה את ארם ¹⁹ וימת אלישע ויקברתו גנודרי מואב יבוא בארץ ²⁰ וימת אלישע ויקברתו גנודרי מואב ראו את הגנודר וישליך את האיש בקבר אלישע וילך וינגע האיש בעצמות אלישע ויהיו ויקם על רגליו וחזק אל מלך ארם לחז' את ישראל כל ימי יהואחו ישראל--בזה הלא ²¹ ונם האשרה עמדת בשמرون ⁷ אשר יצא על הבית לחזקה ¹³ אך לא יעשה בית יהוה ספota כספר--מן הכסף המובא בית יהוה ¹⁴ כי לעשי המלאכה יתגוזו וחזקו בו את בית יהוה ¹⁵ ולא יחשבו את האנשים אשר יתנו את הכסף על ידם להחת לעשי המלאכה כי באמנה הם עשים ¹⁶ כספר אשם וכספר חטאות לא יוכא בית יהוה לכהנים יהיו ¹⁷ אז יעללה חזאל מלך ארם וילחם על נת וילכדה וישם חזאל פניו לעלות על ירושלם ¹⁸ ויקח יהואש מלך יהודה את כל הקדשים אשר הקדשו יהושפט ויירום ואחיזהו אבתו מלכי יהודה ואת קדשו ואת כל הזוחב הנמצא באוצרות בית יהוה ובית המלך וישלח לחזאל מלך ארם ויעל מעל ירושלם ¹⁹ ויתר ספר דברי הימים--למלך יהודה ²⁰ ויקמו עבדיו ויקשרו קשר ויכו את יושב בית מלך היריד סלא ²¹ ויוזכר בן שמעת ויוזבד בן שמר עבדיו הכהנו וימת ויקברו אותו עם אבתו בעיר דוד וימליך אמץיה בנו תחתיו **13** בשנת עשרים ושלש שנה ליאש בן אחיזה מלך יהודה--מלך יהואחו בן יהוא על ישראל בשמرون שבע עשרה שנה ² ויעש הרע בעני יהוה וילך אחר החטא ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל--לא סר ממנה ³ ויהר אף יהוה בישראל ויתגס ביד חזאל מלך ארם וביד בן הדר בז חזאל--כל הימים ⁴ ויהל יהואחו את פניו יהוה וישמע אליו יהוה כי ראה את חז' ישראל כי לחץ אתם מלך ארם ויתן יהוה לישראל מושיע ויצאו מתחת יד ארם וישבו בני ישראל באלהיהם כחמל שלשים אך לא סרו מהחטא בית ירבעם אשר החטיא את ישראל--בזה הלא ⁵ ונם האשרה עמדת בשמرون ⁷

23 ויהנָן יהוּה אֶתְּנָתָר וַיַּעֲמֹד אֶלְּפָנָם לְמַעַן בְּרִיאָתוֹ
 את אֶבְרָהָם יְצָחָק וַיַּעֲקֹב וְלֹא אֶבְּהָה הַשְׁחִירִים וְלֹא
 בְּבֵית שְׁמֵשׁ וַיַּבָּא (וַיַּבָּא) יְרוּשָׁלָם וַיַּפְרֹץ בְּחֻמָּת
 יְרוּשָׁלָם בְּשַׁעַר אֶפְרַיִם עַד שַׁעַר הַפְּנִיה אֶרְבָּעָמִת
 אַמְּה¹⁴ וַיָּלַקְחָת כָּל הַזָּהָב וְהַכְּסָף וְאֶת כָּל הַכְּלִים
 הַנִּמְצָאים בֵּית יְהוָה וּבְאַצְרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֶת בְּנֵי
 הַתְּעֻרְבּוֹת וַיַּשְׁבַּט שְׁמְרוֹנָה¹⁵ וַיִּתְּהַרְּדֵר דָּבְרֵי יְהוָה אֲשֶׁר
 עָשָׂה וְגָבוֹרָתוֹ וְאֲשֶׁר נָלַחַם עִם אֶמְצַיְּהוּ מֶלֶךְ יְהוָה
 הַלְּאָהָם כְּתוּבִים עַל סְפִיר דָבְרֵי הַיּוֹםִים-לְמַלְכֵי
 יִשְׂרָאֵל¹⁶ וַיַּשְׁכַּב יְהוָה עִם אֶבְתָּיו וַיַּקְבֵּר בְּשְׁמְרוֹן
 עִם מֶלֶכי יִשְׂרָאֵל וַיָּמֶלֶךְ יְרְכָבָם תְּחִתָּיו¹⁷ וַיַּחֲיֵי
 אֶמְצַיְּהוּ בֶן יוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוָה אֶחָרִי מוֹת יְהוָה אֲבִיו
 יְהוָה אֲזָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל-חַמֵּשׁ עַשְׂרָה שָׁנָה¹⁸ וַיִּתְּהַרְּדֵר
 אֶמְצַיְּהוּ הַלְּאָהָם כְּתוּבִים עַל סְפִיר דָבְרֵי הַיּוֹםִים-
 לְמַלְכֵי יְהוָה¹⁹ וַיַּקְשְׁרָוּ עַלְיוֹן קַשְׁר בִּירוּשָׁלָם וַיַּסְּאֵן
 לְכִישָׁה וַיַּשְׁלַחַו אֶחָרָיו לְכִישָׁה וַיָּמָתָה שָׁם²⁰ וַיָּשָׁאֵן
 אֶתְּנָתָר עַל הַסּוּסִים וַיַּקְבֵּר בִּירוּשָׁלָם עִם אֶבְתָּיו בָּעֵיר
 דּוֹד²¹ וַיַּקְחֵהוּ כָל עִם יְהוָה אֶת עֹזְרָה וְהַוָּא בֶן שָׁש
 עַשְׂרָה שָׁנָה וַיִּמְלְכוּ אֶתְּנָתָר תְּחִתָּאֶבְיוֹ אֶמְצַיְּהוּ²² הַוָּא
 בְּנָה אֶת אַיָּלָת וַיַּשְׁבַּת לְיְהוָה אֶחָרִי שְׁכֵב הַמֶּלֶךְ עִם
 אֶבְתָּיו²³ בְּשִׁנְתַּחַם שָׁעָה שָׁנָה לְאֶמְצַיְּהוּ בֶן יוֹאָשׁ
 מֶלֶךְ יְהוָה-מֶלֶךְ יְרְכָבָם בֶן יוֹאָשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
 בְּשְׁמְרוֹן אֶרְבָּעִים וְאֶחָת שָׁנָה²⁴ וַיַּעֲשֵׂה הַרְעָה בְּעֵינֵי יְהוָה
 לְאֶסֶר מְכַלְּחָטָאות יְרְכָבָם בֶן נְכָט אֲשֶׁר הַחֲטָאת
 יִשְׂרָאֵל²⁵ הַוָּא הַשִּׁבֵּת גַּנוּל יִשְׂרָאֵל מִלְבָא חַמָּת
 עַד יְמֵי הַעֲרָבָה-כְּדָבָר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דָבָר
 בַּיד עַבְדָיו יוֹנָה בֶן אַמְתִי הַנְּבִיא אֲשֶׁר מִנְתַּחַת הַחְפָר²⁶
 כִּירָא יְהוָה אֶת עַנְיִי יִשְׂרָאֵל מִרְחָה מָאֵד וְאֶפְסָעֵז
 וְאֶפְסָעֵז וְאֶזְבָּחֵב לִשְׂרָאֵל²⁷ וְלֹא דָבָר יְהוָה-
 לְמַחְוֹת אֶת שֵׁם יִשְׂרָאֵל מִתְּחַת הַשְׁמִים וְיַוְשִׁעֵם בַּיד
 יְרְכָבָם בֶן יוֹאָשׁ²⁸ וַיִּתְּהַרְּדֵר דָבְרֵי יְרְכָבָם וְכָל אֶשְׁר עָשָׂה
 יְהוָה בְּבֵית שְׁמֵשׁ אֲשֶׁר לְיְהוָה²⁹ וַיַּנְגַּף יְהוָה לִפְנֵי

ונבורתו אשר נלחם ואשר השיב את דמשק ואת חמת -כי לא פתח ויך את כל ההרויות בקע ¹⁷ בשנת שלשים ותשע שנה לעזיריה מלך יהודה מנהם בן נדי על ישראל עשר שנים -בשמרון ¹⁸ וויש הרע בעני יהוה לא סר מעל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל -כל ימי ¹⁹ בא פול מלך אשר על הארץ ויתן מנהם לפול אלף ככר כסף -להיות ידיו אותו להחזיק הממלכה בידו ²⁰ ויצא מנהם את הכסף על ישראל על כל נבורי החיל לחת למלך אשר חמשים שקלים כסף לאיש אחד ישב מלך אשר ולא עמד שם בארץ ²¹ ויתר דבריו מנהם וכל אשר עשה הליום הם כתובים על ספר דברי הימים -למלך ישראל ²² וישכב מנהם עם אביו ומלך פקוחה בנו תחתיו ²³ בשנת חמישים שנה לעזיריה מלך יהודה מלך פקוחה בן מנהם על ישראל בשמרון -שנים ²⁴ וויש הרע בעני יהוה לא סר מחתאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל ²⁵ ויקשר עלייו פקח בן רמליהו שלישי ויכחו בשמרין בארמון בית מלך (המלך) את ארנבי ואת האריה ועמו חמשים איש מבני גלעדים וימתדו וימלך תחתיו ²⁶ ויתר דברי פקוחה וכל אשר עשה הנם כתובים על ספר דברי הימים -למלך ישראל ²⁷ בשנת חמישים ותשתיו שנה לעזיריה מלך יהודה מלך פקח בן רמליהו על ישראל בשמרון -עשרים שנה ²⁸ וויש הרע בעני יהוה לא סר מן חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל ²⁹ בימי פקח מלך ישראל בא תגלת פלאסר מלך אשר ויקח את עיון ואת אבל בית מעכה ואת ינוח ואת קדר ואת חצור ואת הגלעד ואת הגלילה כל ארץ נפתלי וונלם אשורה ³⁰ ויקשר קשר הוושע בן אלה על פקח בן רמליהו ויכחו וימיתחו וימלך תחתיו -בשנת עשרים ליוותם בן עזיה ³¹ ויתר דברי פקח

ליהודה בישראל הלא הם כתובים על ספר דברי הימים -למלך ישראל ²⁹ וישכב ירבעם עם אביו עם מלכי ישראל ומלך זכריה בנו תחתיו

15 בשנת עשרים ושבע שנה לירבעם מלך ישראל מלך עזיריה בן אמץיה מלך יהודה ² בן שש עשרה שנה היה במלכו וחמשים ושתיים שנה מלך בירושלים ושם אמו יכליהו מירושלים ³ וויש הרע בעני יהוה כל אשר עשה אמץיהו אביו ⁴ רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומתקדים בבמות ⁵ ווינגע יהוה את המלך ויהי מצרע עד יום מתו וישב בבית ההפשת ווותם בן המלך על הבית שפט את עם הארץ ⁶ ויתר דברי עזיריה וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים -למלך יהודה ⁷ וישכב עזיריה עם אביו ויקברו אותו עם אביו בעיר דוד ומלך יהם בנו תחתיו ⁸ בשנת שלשים ומשנה שנה לעזיריה מלך יהודה מלך זכריה בנו ירבעם על ישראל בשמרין -ששה חדשים ⁹ וויש הרע בעני יהוה כאשר עשו אביו לא סר מחתאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל ¹⁰ ויקשר עלייו שלם בן יבש ויכחו קבל עם וימיתחו ומלך תחתיו ויתר דברי זכריה הנם כתובים על ספר דברי הימים -למלך ישראל ¹¹ הוא דבר יהוה אשר דבר אל יהוא לאמר בני רבעים ישבו לך על כסא ישראל ויהי כן ¹² שלום בן יבש מלך בשנת שלשים ותשע שנה לעזיריה מלך יהודה ומלך ירח ימים בשמרין ¹³ ויעל מנהם בן נדי מתרצת ויבא שמרון ויך את שלום בן יבש בשמרין וימיתחו ומלך תחתיו ¹⁵ ויתר דברי שלום וקשרו אשר קשר הנם כתובים על ספר דברי הימים -למלך ישראל ¹⁶ או יכה מנהם את תפוח ואת כל אשר בה ואת גובליה מתרצת -

וילך המלך אחזו לקראת תגלת פלאסר מלך אשר דונשיך וירא את המזבח אשר בדמשק וישלח המלך אחזו אל אורייה הכהן את דמותה המזבח ואת תבניתו- לכל מעשיהם וויבן אורייה הכהן את המזבח ככל אשר שלח המלך אחזו מדרמשק כן עשה אורייה הכהן עד בוא המלך אחזו מדרמשק ²² וויבא המלך מדרמשק וירא המלך את המזבח ויקרב המלך על המזבח ויעל עלייו ²³ ויקטר את עלתו ואת מנהתו ויסך את נסכו ויזרק את דם השלמים אשר לו על המזבח ²⁴ ואת המזבח הנחשת אשר לפני יהוה ויקרב מאת פניו הבית מבין המזבח ומבין בית יהוה ויתן אותו על ירך המזבח צפונה ²⁵ וויצוחו (ויצוה) המלך אחזו את אורייה הכהן לאמר על המזבח הנדול הקטר את עלת הבקר ואת מנהת הערב ואת עלת המלך ואת מנהתו ואת עלת כל עם הארץ ומנהתם ונסכיהם וכל דם עללה וכל דם זבח עליו תזרק ומזבח הנחשת יהוה ליל בקר ²⁶ ויעש אורייה הכהן ככל אשר צוה המלך אחזו ²⁷ ויקצץ המלך אחזו את המנסגרות המכונת ויסר מעלייהם ואת (את) הכير ואת הים הורד מעל הבקר הנחשת אשר תחתיה ויתן אותו על מרצפת אבנים ²⁸ ואת מיסך (מוסך) השבת אשר בנו בבית ואת מבוא המלך החיצונה-הסב בית יהוה מפני מלך אשור ²⁹ ויתור דברי איזו אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים-למלך יהודה ²⁰ וישכב אחזו עם אבתו ויקבר עם אבתו בעיר דוד ומלך אחזו בנו תחתיו

16 בshort שבע עשרה שנה לפקח בן רמלייהו מלך אחזו בן יותם מלך יהודה ² בshort שבע שנים אחזו במלכו ווש עשרה שנה מלך בירושלם ולא עשה היישר בעני יהוה אלהו-כדרוד אביו זווילך בדרך מלכי ישראל ונגמ את בנו העביר באש כתובות הגנים אשר הוריש יהוה אתם מפני בני ישראל ⁴ ויזבח ויקטר בshort וועל הנבעות ותחת כל עץ רענן ⁵ או יעללה רצין מלך ארם ופקח בן רמלייהו מלך ישראל ירושלם-למלחמה ויצרו על אחזו ולא יכולו להלחם ⁶ בעת ההיא השיב רצין מלך ארם את אילת לארם וינשל את היהודים מאילות וארכמים (וארכמים) באו אילת וישבו שם עד היום הזה ⁷ ווישלח אחזו מלאכיהם אל תנחת פלסר מלך אשר לאמיר עברך ובןך אני עלה והושעני מכף מלך ארם ומכף מלך ישראל הקומיים עלי ⁸ ויקח אחזו את הכסף ואת הזוב הנמצא בית יהוה ובאזורות בית המלך וישלח למלך אשור שחר ⁹ ווישמע אליו מלך אשור ויעל מלך אשור אל דמשק ויתפשה ויגלה קורה ואת רצין המית ¹⁰

קשר אשר שלח מלכים אל סוא מלך מצרים ולא מאר בישראל ויסרם מעל פניו לא נשאר רק שבת יהולה מנהה למלך אשר כשנה בשנה ויעזרהו מלך יהודת לברדו ¹⁹ נם יהודה--לא שמר את מצות יהוה אלהיהם וילכו בחוקות ישראל אשר עשו ²⁰ וימאס יהודה בכל זרוע ישראל ויעם ווינם ביד שדים--עד אשר השליכם מפניהם ²¹ כי קרע ישראל מעל בית דוד וימליכו את ירבעם בן נבט וידא (ויהד) ירבעם ערי מדי ²² ויהיו כי חטאו בני ישראל ליהוה אלהיהם וילכו בני ישראל בכל חטאיהם ירבעם אשר עשה לא סרו ממנה ²³ עד אשר הסיר יהודה את ישראל מעל פניו כאשר דבר ביד כל עבדיו הנבאים ויגל ישראל מעל ארמותו אשורה עד היום הזה ²⁴ ויבא מלך אשר מכביל ומכותה ומעוא ומחמת וספרויים ישב בערי שמרון תחת בני ישראל וירשו את שמרון ומגдал נצרים עד עיר מבצר ²⁵ ווצבו להם מצובות וישבו בעריה ²⁶ ויהי בתקלה שבתם שם לא יראו את יהוה וישלח יהודה בהם את האריות והיה הרוים בהם ²⁷ ויאמרו למלך אשר לאמור הגנים אשר היגלית ותושב בערי שמרון לא ידעו את משפט אלהי הארץ וישלח בם את האריות והגנים ממייתם אותם כאשר אינם ידעים את משפט אלהי הארץ ²⁸ ויצו מלך אשר לאמור הליכו שמה אחד מהכהנים אשר היגלית שם וילכו וישבו שם וירם את משפט אלהי הארץ ²⁹ ויבא אחד מהכהנים אשר היגלו משמרון וישב בבית אל ויהי מורה אתם אין ייראו את יהודה ויהיו עושים נוי נוי אלהיו ויניחו בבית הבמות אשר עשו השמרנים נוי נוי בעריהם אשר הם ישבים שם ³⁰ ואנשי בבל עשו את סכונות בנות ואנשי כות עשו את נרגל ואנשי חמת עשו את אשימא ³¹ והעוים עשו נבחו ואת תרתך והספרויים שרפים את בנים באש לאדרמלך וענמלך אלה ספרים (אליהו ספרויים) ³² ויהיו יראים את יהודה ויעשו להם מקצתם כהני לעשות הרע בעני יהודה--להכעיסו ³³ ויתאנפ יהודה בימות יהודת לברדו ¹⁹ נם יהודה--לא שמר את מצות יהוה אלהים וילכו בחוקות ישראל אשר עשו ²⁰ וימאס יהודה בכל זרוע ישראל ויעם ווינם ביד שדים--עד אשר השמרון יוצר עלייה שלש שנים ²¹ בשנת התשועות להושע לכדר מלך אשר את שמרון ויגל את ישראל אשורה וישב אותם בחלה ובchor נחר נזון--²² המעליה אתם מארץ מצרים מתחת יד פרעה מלך מצרים וייראו אלהים אחרים ²³ וילכו בחוקות הגנים אשר עשו ²⁴ ויחפהו בני ישראל בדברים אשר לא כן אשר הוריש יהודה מפניהם בני ישראל ומלך ישראל על יהוה אלהיהם ויבנו להם במותם בכל ערים ממנדל נצרים עד עיר מבצר ²⁵ ווצבו להם מצובות ואשרים על כל גבעה נבאה ותחת כל עץ רענן וויקטרו שם בכל במותם כנויים אשר היגלה יהודה מפניהם ויעשו דברים רעים להכעיס את יהודה ²⁶ ויעבדו הנגלים אשר ירוה להם לא תעשו את הדבר הזה ²⁷ ויידע יהודה בישראל וביהודה ביד כל נבאיו (נביים) כל חזה לאמר שבו מדריכים הרעים ושמרו מצותי היקוטי ככל התורה אשר צויתו את אבותיכם ²⁸ ואשר שלחתי אליכם ביד עבדי הנבאים ולא שמעו ויקשו את ערפם כערף אבותם אשר לא האמינו ביהוה אלהיהם ²⁹ וימאסו את חקיו ואת בריתו אשר כרת את אבותם ואת עדותיו אשר העיד בהם וילכו אחריו ההבל ויהבלו ואחריו הגנים אשר סביכתם אשר צוה יהודה אתם לבלתי עשות כהם ³⁰ ויעשו את כל מצות יהוה אלהיהם ויעשו להם מסכה שנים (שני) ענלים ויעשו אשירה ווישתחו לכל צבא השמים ויעבדו את הבعل ³¹ ויעבירו את בניםיהם ואת בנותיהם באש ויקסמו קסמים וינחשו ויתמכו ³² במשות הרע בעני יהודה--להכעיסו ³³ את יהודה הוי

וְאֵת נְבוּלָה מִמְנָדָל נְזִצָּרִים עַד עִיר מִבְצָר ⁹ וַיְהִי
 בָּשָׁנָה הַרְבִּיעִית לְמֶלֶךְ חֹזְקִיּוֹ-הַיּוֹם הַשְׁבִּיעִית
 לְהַוּשׁ בֶּן אֱלֹהֶם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל עַל הַשְׁלֹמָנוֹסֶר מֶלֶךְ
 אֲשׁוּר עַל שְׁמְרוֹן-וַיַּצֵּר עַלְיהָ ¹⁰ וַיַּלְכֵה מִקְצָה שֶׁלֶשׁ
 שָׁנִים בְּשָׁנָת שָׁשׁ לְחֹזְקִיהַה הַיּוֹם הַשְׁשִׁיעִת לְהַוּשׁ מֶלֶךְ
 יִשְׂרָאֵל נְלִכָּה שְׁמְרוֹן ¹¹ וַיַּגֵּל מֶלֶךְ אֲשׁוּר אֶת יִשְׂרָאֵל
 אֲשׁוּרָה וַיְהִי וַיָּהִי בְּחָלָח וּבְחָבּוּרָה נֶהָרָן-וַעֲרִי מִדי ¹²
 עַל אֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ בְּקָוֵל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וַיַּעֲבְרוּ אֶת
 בְּרִיתְךָ אֶת כָּל אֲשֶׁר צָהָה מֹשֶׁה עַבְדֵךְ יְהוָה וְלֹא שָׁמְעוּ
 וְלֹא עָשׂוּ ¹³ וּבְאֶרְבָּע עָשָׂרָה שָׁנָה לְמֶלֶךְ חֹזְקִיהַה עַל
 סְנָחָרִיב מֶלֶךְ אֲשׁוּר עַל כָּל עָרֵי יְהוּדָה הַבָּצָרוֹת-
 וַיַּחֲפֵשׁ ¹⁴ וַיַּשְׁלַח חֹזְקִיהַה מֶלֶךְ יְהוּדָה אֶל מֶלֶךְ אֲשׁוּר
 לְכִישָׁה לְאָמֵר חֹטָאת שׁוּב מַעַלְיָה-אֵת אֲשֶׁר תַּחַנֵּן עַלְיָה
 אֲשֶׁר וַיִּשְׁמַע מֶלֶךְ אֲשׁוּר עַל חֹזְקִיהַה מֶלֶךְ יְהוּדָה שֶׁלֶשׁ
 מְאוֹתָה כְּכָרָסֶף וְשָׁלְשָׁם כְּכָרָזֶב ¹⁵ וַיַּתְּנַחַת חֹזְקִיהַה אֶת
 כָּל הַכָּסֶף הַנִּמְצָא בֵּית יְהוָה וּבְאָצְרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ
 בְּעֵת הַהִיא קָצֵץ חֹזְקִיהַה אֶת דְּלָתוֹת הַוְּכָל יְהוָה ¹⁶
 וְאֵת האָמָנוֹת אֲשֶׁר צִפְּה חֹזְקִיהַה מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיַּתְּנַםֵּם
 לְמֶלֶךְ אֲשׁוּר ¹⁷ וַיַּשְׁלַח מֶלֶךְ אֲשׁוּר אֶת תְּרִתְנָן וְאֶת רְבָבָה
 סְרִיס וְאֶת רְבָשָׁה מִן לְכִישׁ אֶל הַמֶּלֶךְ חֹזְקִיהַה בְּחִילָה
 כְּבָד-יְרוֹשָׁלָם וַיַּעַלְוּ וַיָּבֹא יְרוֹשָׁלָם וַיַּעַלְוּ וַיָּבֹא
 וַיַּעֲמֹד בְּחִילָת הַבְּרִכָּה הַעֲלִיָּה אֲשֶׁר בְּמִסְלָתָה
 שְׁדָה כְּבָס ¹⁸ וַיַּקְרָא אֶל הַמֶּלֶךְ וַיַּצֵּא אֶלָּהֶם אֱלֹהִים
 בְּן חֶלְקִיּוֹ אֲשֶׁר עַל הַבִּית וּשְׁבָנָה הַסְּפָר וַיֹּאֹחֶן בְּן
 אַסְף הַמָּזְכִּיר ¹⁹ וַיִּאמֶר אֶלָּהֶם רְבָשָׁה אַמְרוּ נָא
 אֶל חֹזְקִיהַה כִּי אָמַר הַמֶּלֶךְ הַגְּדוֹלָה מֶלֶךְ אֲשׁוּר מִה
 הַבְּטָחוֹן הַזֶּה אֲשֶׁר בְּטָחָת ²⁰ אָמְרָת אָךְ דָּבָר שְׁפָתִים-
 עַצָּה וְגִבּוֹרָה לְמַלְחָמָה עַתָּה עַל מִי בְּטָחָת כִּי מְרַדָּת
 בְּיַי ²¹ עַתָּה הַנָּהָה בְּטָחָת לְךָ עַל מִשְׁעָנָת הַקּוֹנָה הַרְצִוָּן
 הַזֶּה עַל מִצְרָיִם אֲשֶׁר יִסְמֶךְ אִישׁ עַלְיוֹן וּבָא בְּכֶפֶן
 וּנְקַבֵּה כִּן פְּרֻעָה מֶלֶךְ מִצְרָיִם לְכָל הַבְּטָחוֹן עַל
 אֲשׁוּר וְלֹא עָבְדוּ ⁸ הַוָּא הַכָּה אֲתָה פְּלִשְׁתִּים עַד עֹזָה

עֲשָׂו אַתֶּם הַמְעָשִׂים עַד הַיּוֹם הַזֶּה

18 וַיְהִי בָּשָׁנָה שְׁלַשׁ לְהַוּשׁ בֶּן אֱלֹהֶם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
 מֶלֶךְ חֹזְקִיהַה בֶּן אָחָז מֶלֶךְ יְהוּדָה ² בֶּן עֲשָׂרִים וּחַמְשָׁה
 שָׁנָה הִיָּה בְּמֶלֶכָו וּשְׁעָרִים וְתְשָׁע שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלָם
 וּשְׁמָ אָמָו אָבִי בֶּת זְכְרִיה ³ וַיַּעֲשֵׂה הַוִּשְׁר אֶת הַבּוֹמוֹת
 כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה דָּוד אָבִיו ⁴ הַוָּא הַסִּיר אֶת הַבּוֹמוֹת
 וּשְׁבַר אֶת הַמִּצְבָּת וְכִרְתָּה אֶת הַאֲשָׁרָה וְכִתְתָּה נָחַש
 הַנְּחַשָּׁת אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה כִּי עַד הַיּוֹם הַהְמָה הַיּוֹם
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִקְטָרִים לוֹ וַיַּקְרָא לְיַחְשָׁת ⁵ בְּיַהוָה
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּטָחָת וְאַחֲרֵיו לֹא הָיָה כִּמְהוּ בְּכָל מֶלֶכִי
 יְהוּדָה וְאֲשֶׁר הַיּוֹ לְפָנָיו ⁶ וַיַּדְבֵּק בְּיַהוָה לֹא
 מַאֲחָרֵיו וַיִּשְׁמַר מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר צָהָה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה ⁷
 וְהִיָּה יְהוָה עָמוֹ בְּכָל אֲשֶׁר יֵצֵא יְשִׁכֵּל וַיָּמֶר בְּמֶלֶךְ
 אֲשׁוּר וְלֹא עָבְדוּ ⁸ הַוָּא הַכָּה אֲתָה פְּלִשְׁתִּים עַד עֹזָה

22 וכי אמרון אל יהוה אלהינו בטהנו הלו
 מידי כי יציל יהוה את ירושלם מידי ³⁶ והחרישו
 העם ולא ענו אותו דבר כי מצות המלך היא לא אמר
 לא תענהו ³⁷ ויבא אליקים בן חלקיה אשר על הבית
 ושבנה בספר ויוואח בן אסף חמושיך אל חזקיהו
 קרוועי בנדים וינדו לו דברי רבקה
19 יהי כשמי המלך חזקיהו וירקע את בנדיו
 ויתכס בשק ויבא בית יהוה ² וישלח את אליקים אשר
 על הבית ושבנה הספר ואת זקנ' הכהנים מתקסים
 בשקים- אל ישעיהו הנביא בן אמוץ ³ ויאמרו אליו
 כה אמר חזקיהו יום צהה ותוכחה ונאצה היום הזה
 כי באו בנים עד משבר וכח אין לדלה ⁴ אול' ישמע
 יהוה אלהיך את כל דברי רבקה אשר שלחו
 מלך אשר אדרנו להרף אלהים ח' ותוכחה בדברים
 אשר שמע יהוה אלהיך נשאת תפליה بعد השארית
 הנמצאה ⁵ ויבאו עבדי המלך חזקיהו- אל ישעיהו ⁶
 ויאמר להם ישעיהו כה תאמרון אל אדריכם כה אמר
 יהוה אל תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר נדפו
 נעריו מלך אשר אטו ⁷ והנני נתן בו רוח ושמע שמוועה
 ושב לארציו והפלתו בחרב בארץו ⁸ וישב רבקה
 יימצא את מלך אשר נלחם על לבנה כי שמע כי נסע
 מלכיש ⁹ וירשemu אל תרתקה מלך כוש לאמר הנה
 יצא להלחים אתך וישב וישלח מלאכים אל חזקיהו
 לאמר ¹⁰ כה תאמרון אל חזקיהו מלך יהודה לאמר
 אל ישאך אלהיך אשר אתה בטה בו לאמר לא תנתן
 ירושלם ביד מלך אשר ¹¹ הנה אתה שמעת את אשר
 עשו מלכי אשר לכל הארץ- להחרים ואותה
 תנצל ¹² החצילו אתם אלהי הנוי אשר שחתו אבותי
 את גזון- ואת חרבן ורכץ ובני עדן אשר בתלאשר ¹³
 איו מלך חמת ומילך ארפנד מלך לעיר ספרויים הנע
 וועה ¹⁴ ויקח חזקיהו את הספרים מיד המלאכים
 ויקראם ויעל בית יהוה ויפרשו חזקיהו לפני יהוה
 הוא אשר הסיר חזקיהו את במתיו ואת מזבחתו
 ויאמר ליהודה ולירושלים לפני המזבח הזה תשתחוו
 בירושלים ²³ ועתה חתערב נא את אדני את מלך
 אשור ואתנה לך אלף סוסים אם תוכל לחתת לך
 רכבים עליהם ²⁴ ואיך תשיב את פני פחת אחד
 עבדי אדרני- הקטנים ותבטה לך על מצרים לרכב
 ולפרשים ²⁵ עתה המבלדי יהוה עלייתו על המזבח
 הזה להשתחו יהוה אמר אליו עלה על הארץ הזאת
 והשחיתה ²⁶ ויאמר אליקים בן חלקיהו ושבנה ויוואח
 אל רבקה דבר נא אל עבדיך ארמיה- כי שמעים
 אנחנו ואל תדבר עמו יהודית באוני העם אשר
 על החמה ²⁷ ויאמר אליהם רבקה העל אדריך
 ואליך שלחני אדרני לדבר את הדברים האלה הלא
 על האנשים הישבים על החמה לאכל את חריהם
 (צואתם) ולשתות את שנייהם (מיימי רגנ'יהם) עמכם
 ויעמד רבקה ויקרא בקהל נדול יהודית וירבר
28 ויאמר שמעו דבר המלך הנגדל מלך אשר ²⁹ כה
 אמר המלך אל ישא לכם חזקיהו כי לא יוכל להציל
 אתכם מידי ³⁰ ואל יבטח אתכם חזקיהו אל יהוה
 לאמר הצל' יצילנו יהוה ולא תנתן את העיר הזאת
 ביד מלך אשר ³¹ אל השמעו אל חזקיהו כי כה
 אמר מלך אשר עשו אתי ברכה וצאו אליו ואכלו
 איש גבנו ואיש האגתו ושתו איש מי ברו ³² עד בא
 ולקחתו אתכם אל ארץ כארצכם ארץ דן ותירוש
 ארץ לחם וכרכמים ארץ זית יצחרר ורבעש וחיוו ולא
 תמתו ואל השמעו אל חזקיהו כי יסית אתכם לאמר
 יהוה יצילנו ³³ הצל' החצילו אלהי הנוי איש את
 ארציו מיד מלך אשר ³⁴ איה אלהי חמת וארפנד איה
 אלהי ספרויים- הנע וועה כי החצילו אלהי הנוי איש
 מי בכל אלהי הארץ אשר החצילו את ארצם ³⁵

25 מירושלם תצא שארית ופליטה מהר ציון קנאת יהוה (צבאות) תעשה זאת ³² לבן כה אמר יהוה אל מלך אשור לא יבא אל העיר הזאת ולא יורה שם חץ ולא יקדמנה ממן ולא ישפך עליה סללה ³³ בדרך אשר יבא בה ישוב ואל העיר הזאת לא יבא נאם יהוה ³⁴ ווננוויל אל העיר הזאת להשעה- למען ולמען דוד עבדי ³⁵ ויהי בלילה ההוא ויצא מלאך יהוה וירק במחנה אשור מאה שטונים וחמשה אלף וישכמו בבקר והנה כלם פגירים מותים ³⁶ ויסע וילך וישב סנהריב מלך אשור וישב בינויו ³⁷ ויהי הוא משתחו בית נסיך אליהו ואדרמלך ושראצ'ר (בינוי) הכהו בחרב והמה נמלטו ארץ אדרת ומלך אשר חדן בנו תחתיו

20 בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבא אליו שיעחו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לבייתך- כי מות אתה ולא תחיה ² ויסב את פניו אל הקיר ויתפלל- אל יהוה לאמר ³ אנה יהוה יכר נא את אשר התהלהתי לפניך באמות ובלבב שלם והטוב בעניך עשותי ויבך חזקיהו בכி נдол ⁴ ויהי יעשה- לא יצא העיר (חצר) התיכנה ודבר יהוה- היה אליו לאמר ⁵ שוב ואמרת אל חזקיהו גניד עמי כה אמר יהוה אליה דוד אביך שמעתי את תפלתך ראייתי את דמעתך הנני רפא לך-- בום השלישי עלה בית יהוה ⁶ והספוח על ימיך חמיש עשרה שנה ומתקף מלך אשור אצילך ואת העיר הזאת גונתו על העיר הזאת- למען ולמען דוד עבדי ⁷ ויאמר יעשהך קחו דבלת תנאים ויקח וישמו על החzinיו ויהי ⁸ ויאמר חזקיהו אל יעשה מה אות כי ירפא יהוה לי ועליתו ביום השלישי בית יהוה ⁹ ויאמר יעשהך זה לך האות מאת יהוה כי יעשה יהוה את הדבר אשר דבר לך הצל עשר מעלות

ישראל ישב הכרבים אתה הוא האלhim לבך לכל מלכות הארץ אתה עשית את השםם ואת הארץ ¹⁶ תהה יהוה אונך ושמע פקח יהוה עיניך וראה ושמע את דברי סנהריב אשר שלחו לחרכ' אלהים כי ¹⁷ אמנים יהוה החריבו מלכי אשור את הגנים- ואות ארצם ¹⁸ ונתנו את אלהיהם באש כי לא אלהים המה יהוה אלהינו הושענו נא מידיו וידעו כל מלכות הארץ כי אתה יהוה אלהים לבך ²⁰ וישלח יעשהך בן אמוץ אל חזקיהו לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפלת אלי אל סנהריב מלך אשור שמעתי ²¹ זה הדבר אשר דבר יהוה עליו בזה לך לענה לך בתולת בת ציון- אחריך ראש הנעה בת ירושלם ²² את מי חרת ונדרת ועל מי הרימות קול ותשא מרום עיניך על קדוש ישראל ²³ ביד מלאךיך חרתת אדרי ותאמר ברכב (ברכ) רכבי אני עליות מרים הרים ירכתי לבנון ואכרצה קומת אריזו מבוחר ברשו ואבואה מלון קצה עיר כרמלו ²⁴ אני קרתי ושתיי מים זרים ואחרב בכף פעמי כל יاري מצור הלא שמעת למרחוק אתה עשית למיימי קדם ²⁵ ויצרתיה עתה הביאתי- ותהי להשות גלים נצים ערים בצדות ²⁶ וישbihן קצרי יד- חתנו ויישו הין שעב שדה וירק דשא חציר גנות וshedpa לפני קמה ושבתך וצאתך ובאך ידעתו ואות התרניך אליו ²⁸ עין התרניך אליו ושאנך עליה באוני- ושותה חי באפק ומתני בשפתקך והשבתקך בדרך אשר באת בה ²⁹ וזה לך האות-- אcolon השנה ספרה ובשנה השנית סחיש ובשנה השלישי זרעו וקצרו ונטעו כרמים- ואכלו פרים ³⁰ ויספה פליטת בית יהודה הנשארה- שרש למטה ועשה פרי למלחה ³¹ כי

אם ישוב עשר מעלות ¹⁰ ויאמר חזקיהו נקל לצל
לנotta עשר מעלות לא כי ישוב הצל אחרנית עשר
מעלות ¹¹ ויקרא ישעיהו הנביא אל יהוה וישב את
הצל במעלות אשר ירדת במעלות אדו' אחרנית-
עשר מעלות ¹² בעת היה שלח ברארך בלאדן
בן בלאן מלך בבל ספרים ומנחה--אל חזקיהו כי
שמע כי גלה חזקיהו ¹³ וישמע עליו חזקיהו ויראמ
את כל בית נכתה את הכסף ואת הוחב ואת הבשימים
ואת שמן הטוב ואת בית כליו ואת כל אשר נמצא
באוצרתו לא היה דבר אשר לא הרם חזקיהו
בבביו--ובכל ממשלו ¹⁴ ויבא ישעיהו הנביא אל
מלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה
ומאין יבוא אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה בא
ובבבל ¹⁵ ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו
את כל אשר בביתך ראו--לא היה דבר אשר לא
הראיתם באוצרתי ¹⁶ ויאמר ישעיהו אל חזקיהו
שמע דבר יהוה ¹⁷ הנה ימים באים ונשא כל אשר
בביתך ואשר אצרו אבתיך עד היום הזה בבליה
לא יותר דבר אמר יהוה ¹⁸ ומבניך אשר יצאו מארך
אשר תולד--יקח (יקחו) והיו סריסים בהיכל מלך
בבל ¹⁹ ויאמר חזקיהו אל ישעיהו טוב דבר יהוה
אשר דברת ויאמר הלו אם שלום ואמת יהוה בימי
ויתר דברי חזקיהו וכל גבורתו ואשר עשה את
הברכה ואת התעללה ויבא את המים העירה הלא
הם כתובים על ספר דברי הימים--למלך יהודה ²¹
וישכב חזקיהו עם אבתיו וימלך מנשה בנו תחתיו
21 בן שיתים עשרה שנה מנשה במלךו וחמשים
וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו חפצי בה ²
וישר הער בעני יהוה--כתוובת הנויים אשר הוריש
יהוה מפני בני ישראל ³ וישב ויבן את הבמות אשר
אבד חזקיהו אביו ויקם מזבחה לבעל ויעש אשרה

וימליך אמון בנו תחתיו ¹⁹ בן עשרים ותשעים שנה נתן ליה חלקייה הכהן ויקראתו שפָן לפני המלך ²⁰ ויהי כשמו המלך את דברי ספר התורה ויקרע את משפטת בת חרוץ מן יטבה ²¹ ויעש הרע בעני יהוה בנדיו ²² ויצו המלך את חלקייה הכהן ואת אחיקם בן שפָן ואת עכברוד בן מיביה ואת שפָן הספר ואת עכברוד המלך--לאמר ²³ לכדו דרשו את יהוה עשויה עבד המלך בעדיו ויעבר את הגולדים אשר עבד אביו ווישתחו בעדיו ובعد העם ובعد כל יהודת על דברי הספר הנמצא זהה כי גודלה חמת יהוה אשר היה נצחה בנו על אשר לא שמעו אבתינו על דברי הספר הזה לעשות ככל הכתוב עלינו ²⁴ וילך חלקייה הכהן ואחיקם ועכברוד ושפָן ועשה אל חלדה הנביהה אשת שלם בן תקווה בן חרחש שמר הבנדים והיא ישבת בירושלם במשנה וידברו אליה ²⁵ ותאמר אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אליו ²⁶ כה אמר יהוה הנני מביא רעה אל המקום הזה ועל ישבו--את כל דברי הספר אשר קרא מלך יהודה ²⁷ תחת אשר עזובני ויקטרו לאלהים אחרים למען הצעני בכל מעשה ידיהם ונצחה חמתו במקום הזה ולא תכבה ²⁸ ואל מלך יהודה השלח אתכם לדרש את יהוה כה אמרו אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל הרברום אשר שמעת ²⁹ יען לך לבך ותכנס מפני יהוה בשמיך אשר דברת על המקום הזה ועל ישבו להיות לשם ולקליה ותקרע את בנדיך ותבכה לפני נום אנכי שמעתי נאם יהוה ³⁰ לכן הנני אספָך על אבתיך ונאספה אל קברתויך בשלום ולא תראינה ענייך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הזה וישבו את המלך דבר

23 וישלח המלך ויאספו אליו כל זקני יהודה וירושלם ² ויעל המלך בית יהוה ובכל איש יהודה וכל ישבי ירושם אותו והכהנים והנביאים וכל העם למקטן ועד גדול ויקרא באזוניהם את כל דברי

אמון במלכו ושתים שנים מלך בירושלם ושם אמו באשר עשה מנשה אביו ²¹ וילך בכל חදך אשר הילך אביו ויעבר את הגולדים אשר עבד אביו ווישתחו להם ²² ויעזוב את יהוה אלהי אבתו ולא הילך בדרך יהוה ²³ ויקשרו עבורי אמון עלייו וימיתו את המלך בביתו ²⁴ ויקם הארץ את יאשיהו בנו תחתיו ²⁵ אמון וימיליכו עם הארץ את יאשיהו אשר עשה הלא הם כתובים על יותר דברי אמון אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים--למלך יהודה ²⁶ ויקבר אותו בקברתו בן עזא וימליך יאשיהו בנו תחתיו

22 בן שמנה שנה יאשיהו במלכו ושלשים וחתה שנה מלך בירושלם ושם אמו יידיה בת עדיה מבצקת ² ויעש היישר בעני יהוה וילך בכל דרך דוד אביו ולא סר ימינו ושמאול ³ ויהי בשמנה עשרה שנה למלך יאשיהו שלח המלך את שפָן בן אצלו יהו בן משלם הספר בית יהוה לאמר ⁴ עליה אל חלקייה הכהן הגדול ויתם את הכסף המובא בית יהוה-- אשר אספו שמרי הכסף מאות העם וויתנה (ויתנהו) על יד עשי המלאכה המפקדים בבית (ביה) יהוה ויתנו אותו לעשי המלאכה אשר בביה יהוה לחזק בדרכ הבית ⁶ להרשים ולבנים ולגדרים ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את הבית ⁷ אך לא ייחסם אתם הכסף הנתן על ידם כי באמונה הם עשים ⁸ ויאמר חלקייהו הכהן הגדול על שפָן הספר ספר התורה מצאתי בבית יהוה ויתן חלקייה את הספר אל שפָן ויקראתו ⁹ ויבא שפָן הספר אל המלך וישב את המלך דבר ויאמר התיכו עבדיך את הכסף הנמצא בבית ויתנהו על יד עשי המלאכה המפקדים בבית יהוה ¹⁰ ויגד שפָן הספר למלך לאמר ספר

ספר הברית הנמצא בבית יהוה 3 ווועמד המלך על פניו ירושלם אשר מימין להר המשחית אשר בנה שלמה מלך ישראל לשתרת שקן צדנים ולכמוש שקן מוואב ולמלכם חועבת בני עמון--טמא המלך 4 וושבר את חומותיו ויבחר את דאשדים וימלא את מקומו עצמות אדם 5 ונום את המזבח אשר בבית אל הבמה אשר עשה ורבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל--نم את המזבח ההוא ואת הבמה נתץ וישרפ את הבמה הדק לעפר ושרף אשרה 6 ויפן אישינו וירא את הקברים אשר שם בהר וישלח ויקח את העצמות מן הקברים וישרפ על המזבח ויטמאו-- כדבר יהוה אשר קרא איש האלים אשר קרא את הדברים האלה 7 ויאמר--מה הציוון הללו אשר אני ראה ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר איש האלים אשר בא מיהודה ויקרא את הדברים האלה אשר עשית על המזבח בית אל 8 ויאמר הניחו לו איש אל יגע עצמותיו וימלטו עצמותיו--את עצמות הנביה בעריו שמרון אשר עשו מלכי ישראל להכיס-- בעריו שמרון אשר עשו מלכי ישראל להכיס-- הסיר אישינו ויעש להם--ככל המעשים אשר עשה בבית אל 9 ויזבח את כל כהני הבמות אשר שם בעריו שמרון אשר עשו מלכי ישראל להכיס-- כהנים מערבי יהודה ויטמא את הבמות אשר קדרון השערם אל נחל קדרון וישרפ אתה בנחל קדרון וידק לעפר וישליך את עפרה על קבר בני העם 7 ויתץ את בת הקדשים אשר בבית יהוה אשר הנשים ארגנות שם בתיהם--לאשרה 8 ויבא את כל הכהנים מערבי יהודה ויטמא את הבמות אשר קדרון שמה הכהנים מגבע עד באר שבע ונחץ את במות השערם אשר פתח שער יהושע שר העיר אשר על שמאלי איש בשער העיר 9 אך לא יעלו כהני הבמות אל מזבח יהוה בירושלם כי אם אכלו מצות בתוך אחיהם 10 ויטמא את התפת אשר בני בני (בן) הנם לבתלי להעבור איש את בנו ואת בתו באש-- למלך 11 ויושבת את הסוסים אשר נתנו מלכי יהודה לשמש מבא בית יהוה אל לשכת נתן מלך הסריס אשר בפרורים ואת מרכבות המשמש שרף באש 12 ואת המזבחות אשר על הנג עליותacho אשר עשו מלכי יהודה ואת המזבחות אשר עשה מנשה בשתי הצלחות בית יהוה--נתן המלך וירץ שם והשליך למען הקים את דברי התורה הכתבים על הספר הצלחות בית יהוה--נתן המלך וירץ שם והשליך את עפרם אל נחל קדרון 13 ואת הבמות אשר על אשר מצא חליך הכהן בית יהוה 25 וכמהו לא היה

לפניהם מלך אשר שב אל יהוה בכל לבבו ובכל נפשו
 ובכל מאדו--כל תורה משה ואחריו לא קם כמוו
 מואב ואת גנודו בני עמון וישראלם ביהודה להאבירו
 26 אך לא שב יהוה מחרון אף הנדול אשר חרה
 בדבר יהוה--אשר דבר ביד עבדיו הגבאים ³
 אף ביהודה--על כל חכמים אשר חכיסו מנסה
 27 ויאמר יהוה נם את יהודה אסיר מעל פניו כאשר
 בחרתי את ישראל ומאסתה את העיר הזאת אשר
 שמי שם ²⁸ ויתר דברי אישתו וכל אשר עשה הלא
 בחרתי את ירושלים ואת הבית אשר אמרתי יהיה
 לסלח ז יותר דברי יהוקים וכל אשר עשה הלא
 הם כתובים על ספר דברי הימים--למלך יהודה ⁶
 וישכב יהוקים עם אבתו ומלך יהוכין בנו תחתיו
 7 ולא הסיף עוד מלך מקרים לצאת מארציו כי לכה
 מלך בבבלי מנהל מקרים עד נהר פרת כל אשר
 היהת למלך מקרים ⁸ בן שמנה עשרה שנה יהוכין
 במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלים ושם אמרו
 במנדו כראתו אותו ³⁰ וירכבהו עבדיו מטה מגנו
 ויבאו ירושלים ויקברבו בקברתו ויקח שם הארץ
 את יהואחו בן אישתו וימשחו אותו וימליכו אותו
 תחת אביו ³¹ בן עשרים ושלש שנה יהואחו במלכו
 ושלשה חדשים מלך בירושלים ושם אמרו חמוש לכת
 ירמיהו מלבנה ³² ויעש הרע בעני יהוה ככל אשר
 עשו אבתו ³³ ויאסרו פרעה נכה ברבליה בארץ
 חמתה במלך (מלך) בירושלים ויתן ענש על הארץ
 מהה ככר כסף וככר זהב ³⁴ ומלך פרעה נכה את
 אליקים בן אישתו תחת אישתו אביו ויסב את שמו
 יהוקים ואת יהואחו לכה ויבא מקרים וימת שם ³⁵
 והכסף והזהב נתן יהוקים לפרעה--אך העיריך את
 הארץ לחתת הכסף על פי פרעה איש כערכו גנש
 את הכסף ואת הזובב את עם הארץ לחתת לפרעה
 נכה ³⁶ בן עשרים וחמש שנה יהוקים במלכו ואחת
 עשרה שנה מלך בירושלים ושם אמרו זבירה (זבורה)
 בת פרידה מן רומה ³⁷ ויעש הרע בעני יהוה ככל
 אשר עשו אבתו

24 בימייו עלה נבכדרנאצ'ר מלך בבבלי ויהי לו
 יהוקים עבד שלוש שנים וישב וימרד בו ² ווישלח

וاث היעים ואת המזמרות ואת הכהנות ואת כל כל הנקה אשר ישרתו בם--לקחו ¹⁵ ואת המחתות ואת המזוקות אשר זהב זהב ואשר כסף כסף--לקח רב טבוזים ¹⁶ העמודים שניים חיים האחד וחמננות אשר עשה שלמה לבית יהוה--לא היה משקל לנחתת כל הכלים האלה ¹⁷ שננה עשרה אמה קומות העמוד האחד וכתרת עליו נחתת וקומות הכתרת שלש אמה (אמות) ושבכה ורמנים על הכתרת סביב הצל נחתת וכאליה לעמוד השני על השבכה ¹⁸ ויקח רב טבוזים את שרייה כהן הראש ואת צפניהם כהן משנה ואת שלשת שמרי הסף ¹⁹ ומון העיר לקח סריס אחד אשר הוא פקיד על אנשי המלחמה וחמשה אנשים מראי פני המלך אשר נמצאו בעיר ואת הספר שר הצבא המנצח את עם הארץ ושים איש מעם הארץ הנמצאים בעיר ²⁰ ויקח אותם נבזראן רב טבוזים וילך אותם על מלך בבל רבלטה ²¹ ויקח אותם מלך בבל וימיותם ברבללה בארץ חמת וינל יהודה מעל ארמותו ²² והעם הנשאר בארץ יהודה אשר השאיר נבוכדנאצ'r מלך בבל--ויפקד עליהם את גדריהם בן אחיקם בן שפן ²³ ווישמעו כל שרי ה칠ים מה והאנשים כי הפקיד מלך בבל את גדריהם ויבאו אל גדריהם המצחפה וישמעאל בן נתניה וווחנן בן קרחה ושריה בן תנחמת הנטפי ויאזנייה בן המעתז-- מהה ואנשיהם ²⁴ ווישבע להם גדריהם ולא גנשיהם ויאמר להם אל תיראו מעבדי הכהנים שבו בארץ ועבדו את מלך בבל--ויטב להם ²⁵ ויהי בחדר השבעי בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע מודע המלוכה ועשרה אנשים אותו ויכו את גדריהם וימות את היהודים ואת הכהנים אשר היו אותו במצפה ויקמו כל העם מקטן ועד נדול ושרי ה칠ים ²⁶ ויבאו מצרים כי יראו מפני כשרדים ²⁷ ויהי בשלשים

את שמו צדקיהו ¹⁸ בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במילכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלים ושם אמר חמייטל (חמויטל) בת ירמיהו מלבנה ¹⁹ וויש הרע בעני יהוה כל אשר עשה יהוקים ²⁰ כי על אף יהוה היה היה בירושלם וביהודה עד השלויכו אתם מעל פניו וימרד צדקיהו במלך בבל

25 ויהי בשנת התשיעית למלכו בחודש העשרי בעשור לחדש בא נבוכדנאצ'r מלך בבל הו ואכל חילו על ירושלם ויחן עליה ויבנו עליה דיק סביב ותבא העיר למצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו ³ בתשעה לחדר ויהזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ ⁴ ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה היללה דרכ' שער בין החמותיהם אשר על גן המלחמה וכשרדים על העיר סביב וילך דרכ' הערבה ⁵ וירדפו חיל כשרדים אחר המלך וישנו אותו בערבות ירחו וכל חילו--נפצו מעליו ⁶ ויתפשו את המלך ויעלו אותו אל מלך בבל רבלחה וידברו אותו משפט ⁷ ואת בני צדקיהו שחתו לעניינו ואת עני צדקיהו עור ויאסרוו בנחחותם ויבאוו בבל ⁸ ובחדש החמשי בשבועה לחדר--היא שנת תשע עשרה שנה למלך נבוכדנאצ'r מלך בבל בא נבזראן רב טבוזים עבר מלך בבל--ירושלם ⁹ וישרף את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בתיהם ירושלים ואת כל בית נדול שרפ' באש ¹⁰ ואת חומת ירושלים סביב-- נחצ'ו כל חיל כשרדים אשר רב טבוזים ¹¹ ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו על המלך בבל ואת יתר ההמון--הגלה נבזראן רב טבוזים ¹² וממלכת הארץ השair רב טבוזים לכרכמים וליגבים ¹³ ואת עמודי הנחתת אשר בית יהוה ואת המכנות ואת ים הנחתת אשר בבית יהוה--שברו כשרדים וישאו את הנחתת בבל ¹⁴ ואת הסירה

ושבע שנה לגלות יהויכין מלך יהודה בשנים עשר
חדש בעשרים ושבעה לחדר נשא אויל מרדך מלך
בכל בשנת מלכו את ראש יהויכין מלך יהודה--
 מבית כלא²⁸ וידבר אותו טבות ויתן את כסאו מעל
 כסא המלכים אשר אותו בבבל²⁹ ושנה את בגדיו
 כלוא ואכל להם תמיד לפניו כל ימי חייו³⁰ ואראחו
 ארחת תמיד נתנה לו מאות המלך--דבר יום ביוומו
 כל ימי חייו

יהוה דבר ²¹ איך היה לזונה קירה נאמנה מלאתי
משפט צדק יליון בה-ועתה מרצחים ²² כספר היה
לסייעם סבאק מחול במים ²³ שיריך סוררים ותברוי
נגבים--כלו אהב שוד ורדף שלמנים יתום לאישפטו
ויריב אלמנה לא יבוא אליהם ²⁴ لكن נאם האדון
יהוה צבאות--אביר ישראל הוא אנחנו מצרי ואקמה
מאובי ²⁵ ואשיבה ידי עלייך ואצרכך כבר סייניך
ואסירה כל בדיליך ²⁶ ואשיבה שפטיך כבר אשנה
ויעציך כבתוכלה אחריו כן יקרה לך עיר הצדקה--
קריה נאמנה ²⁷ ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה
ושבר פשעים וחטאיהם יחו ועבוי יהוה יכלו ²⁸ כי
יבשו מאילים אשר חמדתם ותחפרו--מהוננות אשר
בחרתם ³⁰ כי היה כאלה נבלת עליה וכגנה אשר
מים אין לה ³¹ והיה החسن לנערת ופעלו לניצוץ
ובערו שנייהם יחו ו אין מכבה

2 הדבר אשר חזה ישעיו בן אמוץ על יהודה
וירושלים ² והיה באחריות הימים נכוון יהיה הדר
בית יהוה בראש ההרים ונשא מגבעות ונהרוא אליו
כל הגנים ³ ותולכו עמים רבים ואמרו לכון ונעלה
אל הר יהוה אל בית אלהי יעקב וירנו מדרכו
וילכה בארכתו כי מציון תצא תורה ודבר יהוה
מירושלים ⁴ וושפט בין הגויים והוכיח לעמים רבים
וכתתו חרבותם לאותם וחניתותיהם למזרות--
לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה
בית יעקב--לכו וילכה באור יהוה ⁶ כי נטהטה
עמך בית יעקב--כי מלאו מקדם ונענים כפלשטים
ובילדיו נקרים ישפקו ⁷ ותملא ארצך כסף זהב
ואין קצה לאוצרתו ותملא ארצנו סוסים ואין קצה
למרכבותיו ⁸ ותملא ארצנו אלילים למשעה ידיו
ישתחו לאשר עשו אצבעתו ⁹ וישח אדם ושפלו איש
ואלה נשא להם ¹⁰ בוא בצור והטמן בעפר מפני פחד

1 חזון ישעיו בן אמוץ אשר חזה על יהודה
וירושלים-בימי עזיהו יותם אחיו יחזקיהו מלכי יהודה
2 שמעו שמיים והאוינו ארץ כי יהוה דבר בנים גNELTON
ורוממתי והם פשו בז ³ ידע שור קנהו וחמור
אכוס בעלייו ישראל לא ידע עמי לא התבונן ⁴ היה
נווי חטא עם כבד עזון--זרע מרעים בניים משהחיתים
עובו את יהוה נאצנו את קדוש ישראל--נורו אחדו ⁵
על מה תכו עוד תוסיפו סרה כל ראש לחה וכל
לבב דורי ⁶ מכך רגלו ועד ראש אין בו מתח פצע
וחבורה ומכה טריה לא זרו ולא חבשו ולא רככה
בשמן ⁷ ארצכם שמאה עריכם שופות אש אדמתכם
לננדכם זרים אכלים אתה ושממה כמהפכת זרים ⁸
ונורתה בת ציון בסכה בכרם כמלינה במקשה כעיר
נצחורה ⁹ ליל יהוה צבאות הותיר לנו שיריך כמעט--
כסדם היינו לערמה דמיינו ¹⁰ שמעו דבר יהוה קצינו
סדרם האזינו תורה אלהינו עם ערמה גז למה לי
רב זבחים יאמר יהוה שבעתי עלות אילים וחלב
מריאים ודם פרים וככבים ועתודים לא חפצתי
12 כיتابו לראות פני--מי בקש ואת מידכם רמס
חצרי ¹³ לא תוסיפו הביא מנחת שוא-קטרת תועבה
היא ליה חדש ושבת קרא מקרה לא אוכל און ועכירה
14 חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי היו עלי לטראח
נאיתו נשא ¹⁵ ובפרשכם כפיכם אעלים עני מכם--
נאם כי תרבו תפלה איני שמע יידיכם דמים מלאו ¹⁶
רחציו הוכו-הסירו רע מעליכם מנג עני חדרלו
הרע ¹⁷ למדדו היטב דרשו משפט אשרו חמוין שפטו
יתום ריבוי אלמנה ¹⁸ לכון נא ונוכחה יאמר יהוה
אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג יליבינו אם יארימו
כתולע צמר יהו ¹⁹ אם תאבו ושמעתם-טוב הארץ
תאכלו ²⁰ ואם תמאנו ומריתם-חרב תאכלו כי פי

יהוה ומהדר נאנו ¹¹ עני נבחות אדם שפל ושה רום
נשيو מעולל ונשים משלו בו עמי מאשריך מתעים
אנשים ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא ¹² כי יום ליהוה
ודרך ארחותיך בלו ¹³ נצב לריב יהוה ועמד לדין
UMBIM ¹⁴ יהוה במשפט יבוא עם זקנו עמו ושריו ואתם
בערחות חכמים גנות העני בבחיתם ¹⁵ מלכים (מה
כל אורי הלבנון חדים וונשאים ועל כל אלוני
UMBIM ¹⁶ ועל כל ההרים הרמים ועל כל הנבעות
הבשן ¹⁷ ועל כל מגדל נבה ועגל כל חומה בזורה
ונשות (נטויות) נרוון ומשקרות עיניהם הלקך וטפה
תלכנה וברגנליהם העכסנה ¹⁸ ושבח אדרני קדרך
בנות ציון ויהוה פתחן יערה ¹⁹ ביום ההוא יסיד
אדני את תפארת העסים והשביסים--והשரנים ²⁰
הנטפות והשירות והרעלות ²¹ הפארים והצערות
והקשרים ובתי הנפש והלהושים ²² הטעבות ונומי
האך ²³ המחלצות והמעטפות והמטפחות והחריטים
והגנילנים והסדרנים והצניפות והרדידים ²⁴ והיה
תחה בשם מק יהוה ותחת חנורה נקפה ותחת מעשה
מקשה קרחה ותחת פתיגיל מהגרת שק כי תחת יפי
מתיך בחרב יפלו ונבורתך במלחמה ²⁵ ואנו
ואבלו פתיחה ונקתה לארץ תשב

4 והחויקו שבע נשים באיש אחד ביום ההוא
לאמר לחמנו נאכל ושמלתנו נלבש רק יקרה שמק
עלינו--אסף חרפתנו ² ביום ההוא יהוה צמה יהוה
לצבי ולכבוד ופדי הארץ לנאון ותפארת לפליית
ישראל ³ והיה התשאר בציון והנותר בירושלם--
קדוש יאמר לו כל הכתוב לחים בירושלם ⁴ אם
רחץ אדרני את צאת בנות ציון ואת דמי ירושלים ידיח
מקרבה--ברוח משפט וברוח בעיר ⁵ וברא יהוה על
כל מכון הדר ציון ועל מקראה ענן יומם וعشן וננה
ash להבה לילה כי על כל כבוד חפה ⁶ וסכה תהיה
לצל יום מחרב ולמחסה ולמסטור מזרם וממטר
5 אשירה נא לידי שירת דודי לכרמו כרם היה
ליידי בקרון בן שמן ² ויעזקחו ויסקלחו ויטעהו
ישעה

יהוה ומהדר נאנו ¹¹ עני נבחות אדם שפל ושה רום
צבאות על כל נאה--ורם ועל כל נשא ושפלו ¹³ ועל
כל אורי הלבנון חדים וונשאים ועל כל אלוני
הבשן ¹⁴ ועל כל ההרים הרמים ועל כל הנבעות
הגשאות ¹⁵ ועל כל מגדל נבה ועגל כל חומה בזורה
¹⁶ ועל כל אניות תרשיש ועל כל שכיות החמדה
ושח נבחות האדם ושפלו רום אנשים ונשגב יהוה
לבדו ביום ההוא ¹⁸ והאלילים כליל יחלף ¹⁹ ובאו
בمعدות צרים ובמחלות עפר--מן פחד יהוה
ומהדר גאננו בקומו לערד הארץ ²⁰ ביום ההוא
ישליך האדם את אלילי כספו ואת אלילי זהבו--
אשר עשו לו להשתהות לחפר פרות ולעתלים ²¹
לבוא בנקודות הצרים ובסעפי הסלעים--מן פחד
יהוה ומהדר גאננו בקומו לערד הארץ ²² חדרלו לכם
מן האדם אשר נשמה באפו כי במא נחشب הוא

3 כי גנה האדון יהוה צבאות מסיר מירושלם
ומייהודה משען ומשענה כל משען לחם וכל משען
ימים ² גיבור ואיש מלכמת שופט ונביא וקסם זוקן ³
שר חמשים ונשוא פנים ווועץ וחכם חרשים ונבון
לחש ⁴ ונחתני נערם שריהם ותעלולים ימשלו בהם
וונגש העם איש באיש ואיש ברעהו ירחהבו הנער
בזקן והנקלה בנקבד ⁶ כי יתפש איש באחיו בית
אביו שלמה לכיה קצין תהיה לנו והמכשלה הזואת
תחת ירך ⁷ ישא ביום ההוא לא אמר לא אהיה חבש
ובביתי אין לחם ואין שלמה לא אשימני קצין ⁸
כי כשלה ירושלם ויהודה נפל כי לשונם ומעליהם
אל יהוה למורת עני כבודו ⁹ חכמת פניהם ענתה בהם
וחטאיהם כסדם הגינו לא כחדו אויל נפשם כי גמלו
לهم רעה ¹⁰ אמרו צדיק כי טוב כי פרוי מעליהם
יאכלו ¹¹ אויל לרשות רע כי גמול ידיו יעשה לו ¹² עמי

שך ויבן מנדל בתוכו ונם יקב החזב בו ויקו לעשות עבטים ויעש באשים ³ ועתה יושב ירושלים ואיש אש וחשש להבה ירפה שרשם כמק יהוה ופרחם כאבך יעללה כי מסו את תורה יהוה צבאות ואת אמרת קדוש ישראל נאצו ²⁵ על בן חורה אף יהוה בעמו ויט ידו עלייו ויכהו וירנו ההרים ותהי נבלתם כסופה בקרב חוץות בכל זאת לא שב אפו ועוד ירו נטוה ²⁶ ונשא נס לנוי מרחוק וspark לו מקצה הארץ ותנה מהרה קל יבו ²⁷ אין עיף ואין כושל בו לא ינום ולא יישן ולא נפתח אзор חלציו ולא נתק שרווק נעליו ²⁸ אשר חציו שנונים וכל קשתתו דרכות פרוסות סוסיו צער נחשבו ונגלנו כוספה ²⁹ שאגה לו כלביא ושאג (שאן) ככפרים וינחם ויאחו טרכ ויפלט ואין מציל ³⁰ וינחם עליו ביום ההוא כנחותם ים ונבט לארץ ותנה חשך צר ואור עאה ⁸ هو מגני בית בבית- שדה בראשה יקריבו עד אפס מקום והושבתם לבדכם בקרב הארץ ⁹ אני יהוה צבאות אם לא בתים רבים לשם יהו- נדלים וטוביים מאין יושב ¹⁰ כי עשרה צמדי כרם יעשו בת אחת וורע חמר יעשה איפה ¹¹ הוא משכימי בפרק שכר ירדפו מאחרי בנשף יין ידליקם ¹² והוא כנור ונבל תפ וחליל ווין- משתיהם ואת פעל יהוה לא יビטו ומעשה ידיו לא ראו ¹³ لكن גלה עמי מבלי דעת וכבודו מתי רעב והמנון צחה צמא ¹⁴ لكن הרחיבה שאל נפשה ופערה פיה לבלחיק וירד הדרה והמנון ושאונה ועלז בה ¹⁵ (Sheol h7585) ושח אדם ושפלו אש ועינוי נבהים תשפלנה ¹⁶ ויגבה יהוה צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה ¹⁷ וירעו כבשים בדברם וחרבות מהים נרים יאללו ¹⁸ הרו משכי העון בחבל הושא וכעבות הענלה חמאה ¹⁹ האמרם ימחר יחוישה מעשה- למן נראת ותקרב ותבואה עצת קדוש ישראל- ונדעה ²⁰ הוי האמרם לרע טוב ולטוב רע שמיים חשך לאור ואור לחשך שמיים מר למתוק וממתוק למר ²¹ הוי חכמים בעיניהם וננד פניהם נבניהם ²² הוי גבורים לשאות יין ואנשי חיל למסך שכר ²³ מצדיקי ררע עקב שחד

6 בשנת מות המלך עזיהו ואראה את אדרני ישב על כסא רם ונשא ושוליו מלאים את ההייל ² שרפאים עמדים ממעל לו ש כנפים שש כנפים לאחד בשתיים יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו- ובשתים יעופף ³ וקרא זה ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו ⁴ וינגע אמות הספרים מוקול הקורא והביה ימלא עשן ⁵ ואמר אויל כי נדמיתי כי איש טמא שפטים אגבי ובתווך עם טמא שפטים אגבי יושב כי את המלך יהוה צבאות- ראו עיני ⁶ ריעף אליו אחד מן השרפים ובידיו רצפה במלכים- ללח מעל המזבח ⁷ וינגע על פי- ויאמר הבה נגע זה על שפטיך וסר עונך וחתאתך תכפר ⁸ ואשמע את قول אדרני אמר את מי אשלח ומילך לנו ואמר הני שלחני ⁹ ויאמר לך ואמרת לעם זהה שמעו שמווע ואל תבינו וראו ראו ואל תדעו ¹⁰ השמן לב העם זהה ואזינו הכביד ועינוי השע פן יראה בעינויו

ובאו ניו ישמע וללבבו יבין ושב-ורפא לו ²⁰ ואמר עד מתי אדרני ויאמר עד אשר אם שאו ערים מאין יושב ובתים מאין אדם והאדמה תשאה שמה ²¹ ורחק יהוה את אדם ורבה חעובה בקרב הארץ ²² ועוד בה עשריה ושבה והויה לבער כללה וכאלון אשר בשכלת מצבת בס-זרע קדש מצבחה

7 ויהי בימי אחוז בן יותם בן עזיהו מלך יהודה עליה רצין מלך ארם ופקח בן רמלהו מלך ישראל ירושלם למלחמה עלייה ולא יכול להלחם עלייה 20 וינגד לבית דוד לאמר נחה ארם על אפרים וינגע לבבו וללבב עמו כנווע עצי יער מפני רוח ³ ויאמר יהוה אל ישעיהו צא נא לקראת אחוז אתה ושאר ישוב בנך אל קצה תעלת הברכה העלינו-אל מסלה שדה כובס ⁴ ואמרת אליו השמר והשקט אל תירא וללבך אל ירד משמי זנות האודים העשנים האלה-בחרי אף רצין וארים ובן רמלהו ⁵ יען כי עץ עלייך ארם-רעה אפרים ובן רמלהו לא אמר 6 נעלה ביהודה ונקיינה ונבקענה אלינו ונמליך מלך בתוכה את בן טבאל ⁷ כה אמר אדרני יהוה לא תקום ולא תהיה ⁸ כי ראש ארם דמשק וראש דמשק רצין ובעוד שנים וחמש שנה יחת אפרים מעם ⁹ וראש אפרים שמרון וראש שמרון בן רמלהו אם לא חאמינו כי לא תאמנו ¹⁰ וヨוסוף יהוה דבר אל אחוז לאמר ²² שאל לך אותן עם יהוה אלהיך העמק שאלה או הנבה למעלה (Sheol h7585) ¹² ויאמר אחוז לא אשאל ולא אנסה את יהוה ¹³ ויאמר שמעו נא בית דוד המעת מכם הלאות אנשים כי תלאו נם את אלהי ¹⁴ לכין יתן אדרני הוא לכם-אות הנה העלמה הרה וילדת בן וקראת שמו עמנוא אל ¹⁵ חמאה ורbesch יאלל-לדעתו מאוס ברע ובחר בטוב ¹⁶ כי בטרם ידע הנער מס ברע-ובחר בטוב תעזוב האדמה

ישעה

עמום וחתו והאוינו כל מרחקו ארץ התאזורו וחתו

אשר אתה קץ מפני שני מלכיה ¹⁷ יביא יהוה عليك ועל עמק ועל בית אביך ימים אשר לא בא לא מימים סור אפרים מעלה יהודה את מלך אשר ¹⁸ והיה ביום ההוא ישתק יהוה לשוב אשר בקצת יארוי מצרים ולדברה-אשר בארץ אשר ¹⁹ ובאו ונחו כלם בנחלי הבתות ובנקיון הסלעים ובכל הנוצצים ובכל הנחללים ²⁰ ביום ההוא יגלה אדרני בתער השכירה בעברי נהר במלך אשר את הראש ושער הרגלים וגם את הוקן תשפה ²¹ והיה ביום ההוא יהוה איש עגלה בקר ושתי צאן ²² והיה מרוב עשות חלב-אלל חמאה כי חמאה ודבש יאלל כל הנוטר בקרב הארץ ²³ והיה ביום ההוא-יהה כל מקום אשר יהוה שם אלף גפן באלו כסף לשמיר ולשתיה יהוה בחצים ובקשת יבוא שמה כי שמיר ושיטת תהיה ²⁴ כל הארץ ²⁵ וכל ההרים אשר בمعدר יערון-לא תבוא שמה יראת שמיר ושיטת יהוה למשלח שור ולמרמסה

8 ויאמר יהוה אליו קח לך גליון נדול וכתב עליו בחרט אנווש למהר שלל חש בז ²⁶ ואעדיה ל-עדים נאמנים-את אוריה הכהן ואת זכריהו בן יברכיהו ³ ואקרב אל הנביאה ותהר ותלד בן ויאמר יהוה אליו קרא שמו מהר שלל חש בז ⁴ כי בטרם ידע הנער קרא אבי ואמי-ישא את חיל דמשק ואת שלל שמרון לפניו מלך אשר ⁵ יוסף יהוה דבר אליו עוד לאמר ⁶ יען כי מס העם הזה את מי השלח ההלכים לאט ונמשש את רצין ובן רמלהו ולכון הנה אדרני מעלה עליהם את מי הנחר העצומים והרבבים-את מלך עלייהו ¹⁴ לכין יתן אדרני הוא לכם-אות הנה העלמה כל נדתויו ⁸ וחלף ביהודה שטף ו עבר עד צואר גנייע והיה מותה כנפיו מלא רחוב ארץ עמנוא אל ⁹ רעו יאלל-לדעתו מאוס ברע ובחר בטוב ¹⁶ כי בטרם

ההאזור וחתו ¹⁰ עצו עצה ותפער דברו דבר ולא
יקום כי עמנו אל ¹¹ כי כה אמר יהוה אליו כחזקתו
מעתה ועד עולם קנאת יהוה צבאות העשה זאת ⁸
היה ויסרנו מלכת בדרכך העם הזה לאמר ¹² לא
תאמרון קשר לכל אשר יאמר העם הזה קשר ואת
דבר שלח אדני ביעקב ונפל בישראל ⁹ וידעו העם
כלו אפרים ווישב שמרון בנווה ובנגל לבב לאמר
כלו נפלו ונויות נבנה שקים נדעו ואדרוז נחליף
¹⁰ לבנים נפלו ונויות נבנה שקים נדעו ואדרוז נחליף
וישגב יהוה את צרי רצין עלי ואת איביו יסכך
¹¹ ארם מוקדם ופלשתים מאחור ויאכלו את ישראל
¹² בכל פה בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נתניה ¹³
והעם לא שב עד המכחו ואת יהוה צבאות לא דרשו
¹⁴ ויכרת יהוה מישראל ראש וזוב כפה ואנמוון-יום
אחד ¹⁵ ז肯 ונושא פנים הוא הרא ונביא מורה שקר
הוא הזונב ¹⁶ ויהיו מאשריו העם הזה מתעים ומארדיו
MBOLIM ¹⁷ על כן על בחורייו לא ישמה אדני ואת
יתמיו ואת אלמנתו לא יرحم--כי כלו חנק ומרע
וכל פה דבר נבלה בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו
נתניה ¹⁸ כי בעריה כאש רעה שמיר ושיט האכל
ותצת בסככי העיר ויתאככו נאות עשן ¹⁹ בעברת
יהוה צבאות נעתם ארץ וייה העם כמאכלת אש איש
אל אחיו לא יחמלו ²⁰ וינזר על ימינו ורעב ויאכל על
שמואל ולא שבעו איש בשער זרע יאכלו ²¹ מנשה
את אפרים ואפרים את מנשה--יחדו המה על יהודת
בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נתניה

10 ² הוי החקקים חקקי און ומכתבים עמל כתבו
להחות מדין דלים ולגול משפט עני עמי--להיות
אלמנות שללם ואת יתומים יבזו ³ ומה תעשו ליום
פרקה ולשואה מחרחק תבוא על מי תנסו לעזרה
ואנה תעוזבו כבודכם ⁴ בלתי כרע תחת אסיר ותחת
הרונים יפלו בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נתניה ⁵
הוי אשור שבט אפי ומתה הוא בידם זעמי ⁶ בניו
חנק אשלהנו ועל עם עברתי אצנו--לשלל שלל
ולבז בז ולשימו (ולשומו) מרים כחמר חוץות ⁷
ההאזור וחתו ¹⁰ עצו עצה ותפער דברו דבר ולא
יקום כי עמנו אל ¹¹ כי כה אמר יהוה אליו כחזקתו
היה ויסרנו מלכת בדרכך העם הזה לאמר ¹² לא
תאמרון קשר לכל אשר יאמר העם הזה קשר ואת
מוראו לא תיראו ולא תעריצו ¹³ את יהוה צבאות
אתו תקדשו והוא מורהכם והוא מעצכם ¹⁴ והיה
למקדש ולאבן נגף ולצור מכשול לשני בת ירושלים
לפח ולמוקש--ליושב ירושלים ¹⁵ וכשלו בם רכבים
ונפלו ונשברו ונוקשו ונלכדו ¹⁶ צור תעודה חתום
תורה בלבני ¹⁷ וחכתי ליהוה המSTITר פניו מבית
יעקב וקוטיו לו ¹⁸ הנה אנכי והילדים אשר נתן לי
יהוה לאות ולמופתים בישראל--עם יהוה צבאות
השכן בהר ציון ¹⁹ וכי יאמרו אליכם דרשו אל
האבות ואל הידענים המצחפים וה מהנים הללו עם
אל אלהי ידרש بعد החיים אל המתים ²⁰ לתורה
ולתעודה אם לא יאמרו בדבר זהה אשר אין לו שחר
ועבר בה נקsha ורعب והיה כי ירעב וחתקצף
²¹ וקלל במלכו ובאלדיו--ופנה למעלה ²² ואל ארץ
יביט והנה צרה וחשכה מעוף צוקה ואפלת מנדח
9 כי לא מועף לאשר מוצק לה כתעת הראשון הקל
ארצת זבלון וארצה נפתלי והאחרון הכביד--דרך
הים עבר הירדן גליל הגנים ² העם ההלכים בחשך

והוא לא כן ידמה ולכבו לא כן יחשב כי להשמד
בלכבו ולהכרית גנים לא מעט ⁸ כי יאמר הלא שרוי
יחדו מלכים ⁹ חלא ככרכמיש כלנו אם לא כארפֶד
חמת אם לא כדמשק שמרון ¹⁰ כאשר מצאה ידי
למלך האليل ופסיליהם מירושלים ומשמרון ¹¹
הלא כארש עשו לשמרון--ולאליליה כן עשה
לירושלים ולעכבה ¹² והיה כי יבצע אדרני את כל
מעשו בהר ציון ובירושלם--אפקד על פרי נדל
לבב מלך אשור ועל תפארת רום עניין ¹³ כי אמר
בכח ידי עשו ובחכמתו כי נבנויות ואסיר גבולות
עמים ועתידותיהם (ועתודיהם) שותוי ואוריד

והלבנון באדריר יפול

11 ריצא חטר מגוע ישו ונצר מרששו יפרה ²
ונחה עליו רוח יהוה--רוח חכמה ובינה רוח עצה
ונבורה רוח דעת ויראת יהוה ³ והיריחו ביראת יהוה
ולא למראה עניינו ישפט ולא למשמע אזנייו יוכיה ⁴
ושפט בצדך דלים והוכיח במשור לעניין ארץ והכה
ארץ בשבט פיו וברוח שפטיו ימות רשות ⁵ והיה צדק
אור מתינו והאמונה אור חלציו ⁶ ונר זאב עם כבש
ונמר עם נדי ירבעץ ועגל וכפיר ומוריא יחדו ונער קתן
נתג בם ⁷ ופרה ורב תרעינה יהדו ורכזו ילדיין
ואריה כבקר יאכל תבן ⁸ וושעש יונק על חרפתן
ועל מאורת צפעוני גמול ידו הדה ⁹ ולא ירעו ולא
ישחיתו בכל הר קדרשי כי מלאה הארץ דעה את
יהוה כמים לים מכסים ¹⁰ והיה ביום ההוא שרש
ישי אשר עמד לנס עמים אליו נוים ידרשו והיתה
מנחתו כבוד בזיהה ביום ההוא יוסוף אדרני שנית ידו
לקנות את שאר עמו--אשר ישאר מאשר וממצרים
ומفترוס ומכוש ומעילם ומשנער ומחמת ומאי הים
ונשא נס לנויים ואסף נדחי ישראל ונפוצות יהודיה
יקבץ מארבע כנפות הארץ ¹¹ וסירה קנאת אפרים
וצרכי יהודה יכרתו אפרים לא יקנא את יהודה

ועורר עלייו יהוה צבאות שוט כמכת מדין בצור
כאביר יושבים ¹⁴ ותמצא כן ידי ללחיל העמים
וכאספ ביצים עזות כל הארץ אני אספהו ולא היה
נדד כנפ' ופצה פה ומיצפץ ¹⁵ היה תפאר הגרזון על
החצב בו אם יתנדל המשור על מניפו כהניף שבט
ואת מרימיו כהרים מטה לא עז ¹⁶ لكن ישלה האדון
יהוה צבאות במשמניי--רzon ותחת כברו יקר יקר
כי קוד אש ¹⁷ והיה אוד ישראל לאש וקרושו להבה
ובערה ואכלת שיתו ושמירו--ביום אחד ¹⁸ וככבוד
יערו וכרמלו מנפש ועד בשר יכללה והיה כמסס נסס
וושאר עז יערו מספר יהו ונער יכתbam ²⁰ והיה
יום ההוא לא יוסף עוד שאר ישראל ופליטה בית
יעקב להשען על מכחו ונשען על יהוה קדוש ישראל--
באמת ²¹ שאר ישוב שאר יעקב--אל אל גבור ²²
כי אם יהוה עמך ישראל כחול הים--שאר ישוב בו
כלוין חרוץ שוטף צדקה ²³ כי כללה ונחרצת--אדני
יהוה צבאות עשה בקרב כל הארץ ²⁴ لكن כי אמר
אדני יהוה צבאות אל תירא עמי ישב ציון מאשור
שבט יכלה ומטהו ישא עלייך בדרך מצרים ²⁵
כי עוד מעט מזער וכלה זעם ואפי על תבליהם ²⁶
ועורר עלייו יהוה צבאות שוט כמכת מדין בצור

על כן שמי ארני ותרעש הארץ ממקומה--בעברת יהוה צבאות וביום הדין אף ¹⁴ והיה צבוי מדה וכתאן אין מקבץ איש אל עמו יפנו ואיש אל הארץ ינוסו ¹⁵ כל הנמצא ידקר וכל הנספה ייפול בחורב ¹⁶ ועליהם ירתו לענייהם ישטו בתיהם ונשיהם השגנה (תשכנה) ¹⁷ והני מער עלייהם את מד' אשר כסף לא ייחסבו וזהב לא יחפכו בו ¹⁸ וקשותות נערם תרטשנה ופרוי בטן לא ירחמו על בניים לא תחוס עינם ¹⁹ והיתה בבל צבי ממלכות תפארת גאון כשרדים כמחפכת אליהם את סדם ואת עמרא ²⁰ לא תשב לנצח ולא תשכן עד דור ודור ולא יהל שם ערבי ורעים לא ירבעו שם ²¹ ורבעו שם ציים ומלאו בתיהם אחיהם ושכנו שם בנות יענה ושעריהם ירקדו שם ²² וענה אים באלמנתו ותנים בהיכלי ענו וקרוב לבוא עתה וימה לא ימשכו

14 כי ירham יהוה את יעקב ובחר עוד בישראל והניהם על אדמתם ונלה הגור עלייהם ונספה על בית יעקב ² ולקחם עמים והביאם אל מוקומם והתחלום בית ישראל על אדמת יהוה לעבדים ולשפחות והיו שביהם לשבייהם ורדו בנשיהם ³ והיה ביום הניח יהוה לך מעצבך ומרניך--ומן העברה הקשה אשר עבד לך ⁴ ונשאת המשל הזה על מלך בבל--ואמרה איך שבת נגש שבתת מדתבה ⁵ שבר יהוה מטה רשעים--שבט משלים ⁶ מכח עמים עברה מכת בלתי סורה רדה באף גוים מרדרך בלי חשך ⁷ נחה שקתה כל הארץ פצחו רנה ⁸ נם ברוחים שמחו לך ארצי לבנון מאו שכבה לא יעללה הכרת עלינו ⁹ שאול מתחת רנזה לך--לקראת בואר ערד לך רפאים כל עתורי ארץ--הקיים מכסאותם כל מלכי גוים (Sheol h7585) ¹⁰ כלם יענו ויאמרו אליך נם אתה חלית כמוני אלינו נמשלת ¹¹ והורד שאל גאנך אשפיל ¹² אוקיר אנוש מפו ואדם מכתם אופיר ¹³

ויוהדה לא יוצר את אפרים ¹⁴ ועפו בכתף פלשתים ימה ייחדו יבזו את בני קדם אדום ומואב משלוח ים ובני עמון משמעתם ¹⁵ והחרים יהוה את לשון ים מצרים והניף ידו על הנחר בעים רוחו והכחו לשבעה נחלים והדריך בנעלמים ¹⁶ והיתה מסלה-- לשאר עמו אשר ישאר מאשור כאשר הותה לישראל ביום עלהו מארץ מצרים

12 ואמרה ביום ההוא אודך יהוה כי אנטה כי ישב אפק ותנחמני ² הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזיו זומרת יה יהוה ויהו לי לישועה ³ שאבתם מים בשון מעוני היישועה ⁴ ואמרתם ביום ההוא הודו להוה קראו בשם הודייעו בעמים על לילתו הזכירו כי נשגב שמו ⁵ זמרו יהוה כי גאות עשה מידעת (מודעת) זאת בכל הארץ ⁶ צהלי ורני יושבת ציון כי נדול בקרבך קדוש ישראל

13 משא בבל--אשר חזיה ישעיהו בן אמו ² על הר נשפה שאנו נס הדרימו קול להם הניפוי ייד ויבאו פתחו נדים ³ אני צויתי למקדרני נמרatti נבורי לאפי עלייו נאותו ⁴ קול חמון בהרים דמותם עם רב קול שאון ממלכות נוים נאספים--יהוה צבאות מפקד צבא מלכחה ⁵ באים מארץ מרחק מקצת השמים יהוה וכלי זומו לחבל כל הארץ ⁶ היללו כי קרוב יום יהוה כshed משמי יבוא ⁷ על כן כל ידים תרפינה כל לבב אנוש ימס ⁸ ונבהלו--צירים וחלבים יאחזון כiolדה ייחילון איש אל רעהו יתמהה פני להבים פניהם ⁹ הנה יום יהוה בא אכזרי ועbara וחרון א-לשם הארץ לשמה וחטאיה ישמיד ממנה ¹⁰ כי כוכבי השמים וכסיליהם לא יהלו אורם השך המשש בזאתו וירח לא יניהם אורה ¹¹ וופקרתי על תבל רעה ועל רשעים עונם והשบทי נאון זדים ונאות עריצים אשפיל ¹² אוקיר אנוש מפו ואדם מכתם אופיר ¹³

המית נבליך תחתיך יצע רמה ומכסיך תולעה (Sheol)
 12 איך נפלת משמי הילל בן שחר ננדעתה
 לארץ חולש על נוים ¹³ ואתה אמרת כלבך השמיים
 עלה--ממעל לכוכבי אל אדים כסאי ואשב בהר
 מועד בירכתי צפון ¹⁴ עלה על במתוי עב ארמה
 לעליון ¹⁵ נאך אל שואל תורד אל ירכתי בור (Sheol)
 16 ראיך אליך ישנחו אליך יתבוננו הוה האיש
 מרני הארץ מרעיש מלכות ¹⁷ שם תבל בדבר
 ועריו הרס אסורייו לא פתח ביתה ¹⁸ כל מלכי גויים
 כלם--שכבו בכבוד איש בכיתו ¹⁹ ואתה השלכת
 מכביך נצץ נחטב--לבש הרוגים מטעני חרב יורדי
 אל אبني בור כפגר מובס ²⁰ לא תחר אתם בקבורה
 כי ארץ שחת עמד הרגת לא יקרא לעלים זרע
 מרים ²¹ הכנו לבניו מטבח בעון אבותם כל קמו
 וירשו ארץ ומלאו פניו תבל ערים ²² וקמתי עליהם
 נאם יהוה צבאות והכרתו לבבל שם ושרנן
 ונכד--נאם יהוה ²³ ושמתייה למורש קפד ואגמי מים
 וטהמתה במתאטא השמד נאם יהוה צבאות ²⁴
 נשבע יהוה צבאות לא אמר אם לא כאשר דמייתין
 היהת וכאשר יעצתי היא תקום ²⁵ לשבר אשור
 בארכיו ועל הריו אבוסנו וסר מעלהם עלו וסבלו
 מעל שכמו יסוד ²⁶ זאת העצה היועצה על כל הארץ
 זו זאת היד הנטויה על כל הגויים ²⁷ כי יהוה צבאות
 יעץ ומיו יפר וידיו הנטויה ומיו ישיבנה ²⁸ בשנת מות
 המלך אחז היה המשא הוה ²⁹ אל תשmino פלשת
 כלך כי נשבר שbat מכך כי משרש נחש יצא צפע
 ופריו שרפ מעוופ ³⁰ ורדו בכוורי דלים ואבויונים
 לבטה ירכזו והמתו ברעב שרשך ושאריתך יחרג
 31 הילילי שער ועקי עיר נמו פלשת כלך כי מצפון
 עשן בא ואין בודד במוועדי ³² ומה עינה מלאכי גוי
 כי יהוה יסד ציון ובה יחסו עניי עמו

15 משא מואב כי בליל שרד ער מואב נדמה--
 כי בליל שרד קיר מואב נדמה ² עללה הבית וריבון
 הבמות לבכי על נבו ועל מידבא מואב ייליל--בכל
 ראשיו קרהה כל זקן גרוועה ³ בחוצתו חגרו שך
 על גנותיה וברחבותיה כליה ייליל ירדBBCי ⁴
 וזועק חשבון ואלעלת עד ייחז נשמע קולם על כן
 חלציו מואב יריעו--נפשו ירעה לו ⁵ לבי למואב יזעך
 בריחה עד צער ענלה שלשה כי מעלה הלווחות
 BBCי יעללה בו--כי דרך חורנים יעתק שבר יעדרו ⁶
 כי מי נמרם משמות יהיו כי יבש חציר כליה דשא
 וירק לא היה ⁷ על כן יתרה עשה ופקדתם--על נחל
 הערבבים ישאום ⁸ כי הקופה הזעקה את נבול מואב
 עד אילים ילתה וברא אילים ילתה ⁹ כי מי דימון
 מלאו דם כי אישית על דימון נספota--לפלית מואב
 אריה ולשארית ארמה

16 שלחו כר משל ארץ מסלע מדברה אל הר
 בה ציון ² ויהיה כעוף נודד כן משלח--תהיינה בנות
 מואב מעברת לארנון ³ הביאו (הביאו) עצה עשו
 פלילה שיחיו קליל צילך בתוכן צהרים סתרי נדחים--
 נדר אל תנלי ⁴ יגورو בך נדריו מואב הו סתר למו
 מפניהם שודד כי אפס המץ כליה שד תמו רמס מן הארץ
 ווהוכן בחסיד כסא וישב עלייו באמות באهل דוד
 שפט ודרש משפט ומהר צדק ⁶ שמענו נאו מואב נא
 מادر נאותו וגאננו וערברתו לא כן בדריו ⁷ לכן ייליל
 מואב למומב--כליה ייליל לאשישי קיר חרותת תהנו
 אך נקיים ⁸ כי שדמota חשבון אמלל גפן שבמה
 בעלי גוים הלו שרווקה--עד יעדן גנווע תען מדבר
 שלחותה נטהשו עברו ים ⁹ על כן אבכה BBCי יעוז
 גפן שבמה אריויך דמעתי חשבון ואלעלת כי על
 קיזץ ועל קיזיך הידד נפל ¹⁰ ונאסף שמהה ונילמן
 הכרמל וביברמים לא ירנן לא ירעע יין ביקבים לא

ירך הדרך--הירך השבתי ¹¹ על כן מעי למוֹאָב ככבוד יהמוֹ וקרבי לקור חרש ¹² והיה כי נראה כי נלאה מוֹאָב על הבמה ובא אל מקדשו להחפְלָל ולא יוכל ¹³ זה דבר אשר דבר יהוה אל מוֹאָב. מאוֹ ¹⁴ ועתה דבר יהוה לאמר בשלש שנים כ שני שביר ונקלה כבוד מוֹאָב בכל ההמון הרב ושאר מעט מזער לוא כביר

18 **הוּא אָרֶץ צָלָצָל כְּנָפִים אֲשֶׁר מַעֲבָר לְנָהָרִי כּוֹשׁ ² הַשְׁלָח בַּיּוֹם צִירִים וּבְכָלִי גַּמְאָעָל פְּנֵי מִים לְכֹוּ מְלָאכִים קְלִים אֶל נֵוּ מַמְשָׁךְ וּמוֹרָט אֶל עַם נֹרְאָמָן חֹוָא וְהַלָּא--נֵוּ קוּ קוּ וּמְבוֹסָה אֲשֶׁר בְּזֹא נְהָרִים אַרְצָוּ ³ כָּל יִשְׁבֵי תְּבָל וּשְׁכַנְיָי אָרֶץ כְּנַשְּׁאָנָס הָרִים תְּרָא וְכַתְּקָע שָׁופֵר תְּשָׁמְעוֹ ⁴ כי כה אמר יהוה אליו אשקוטה (אשקטה) ואביטה במכוניו כחם צח עלי אור כעב טל בחם קציר ⁵ כי לפני קציר כתם פרח ובסר גמל יהיה נצה וכרת הולזלים במזמורות ואת הנטישות ה絲יר התו ⁶ יעצוב ייחדו לעיט הרים ולבמת הארץ וקץ עליו העיט וכבל בהמת הארץ עליו תחרף ⁷ בעת ההיא יובל שי ליהוה צבאות עם ממשך ומוֹרָט ומעם נורא מן הוא והלאה נֵוּ קוּ ומְבוֹסָה אשר בזֹא נְהָרִים אַרְצָוּ אל מִקְוָם שֵׁם יהוה צבאות הר ציון**

19 **מֵשָׁא מִצְרָיִם הַנָּהָרִי רַכְבָּעַ עַב קְלָוּ וּבָא מִצְרָיִם וְנָנוּ אֶלְיָלִי מִצְרָיִם מִפְנֵיו וּלְבֵב מִצְרָיִם יַמָּשׁ בְּקָרְבָּו ² וּסְכָסְכָתִי מִצְרָיִם בְּמִצְרָיִם וּלְחַמּוֹ אִישׁ בָּאַחֲיוֹ וְאִישׁ בְּרַעֲחוֹ עִיר בְּעִיר מִמְלָכָה ³ וּנְבָקָה רֹוח מִצְרָיִם בְּקָרְבָּו וּעְצָתוֹ אֶבְלָע וּדְרָשָׁו אֶל הָאֲלִילִים וְאֶל הָאֲטִים וְאֶל הָאֶבֶות וְאֶל הָיְדָעִים ⁴ וּסְכָרְתִּי אֶת מִצְרָיִם בִּיד אֲדָנִים קָשָׁה וּמְלָךׁ עַז יִמְשָׁל בְּסִמְמֵן הָאָדוֹן יְהָוָה צְבָאוֹת ⁵ וּנְשָׁטוּ מִים מַהְיָם וּנְהָר יְחָרֵב וּיְבַשׁ ⁶ וְהַזְוִינָהוּ נְהָרוֹת דְּלָלוּ וּחְרָבוּ יְאָרִי מַצּוֹר קָנָה וּסְוֹפֵר קְמָלוּ ⁷ עֲרוֹת עַל יְאָרֵן עַל פִי יְאָרֵן וְכָל מְזֹרָע יְאָרֵן יְבַשׁ נְדָפֵר וְאַנְנוּ ⁸ וְאַנְנוּ הָדִינִים וְאֶבְלוּ כָל מְשִׁלְיכִי בְּיָאָרֵן חַכָּה וְפִרְשִׁי מִכְמָרָת עַל פְנֵי מִים אַמְלָלוּ ⁹ וּבְשׁוּ עַבְדִי פְשָׁתִים שְׁרִיקָות וְאַרְנִים חָרוּ וְהַיּוּ שְׁתִיָּה מְדָכָאִים כָּל עַשְׁיָשְׁר אַנְמִי נְפָשׁ ¹⁰ אַךְ אָוְלִים שְׁרִי צָעֵן חַכְמִי יְעִזֵּי פְרָעָה עַצָּה נְבָעָרָה אַיךְ תְּאִמְרוּ אֶל פְרָעָה בַּחֲכָמִים אֲנִי בַּמְלָכִי קָרְם**

בָּקָר אַיְנוּ זֶה חָלֵק שָׁוֹסִינוּ וְגָרְלָל לְבָזּוֹנוּ ישעיה

12 אים אפוא חכמייך ויגידו נא לך וידעו מה ייעץ יהוה על מצרים ועל כוש ⁴ כן ינהג מלך אשר אתה שבי מצרים ואת גלות כוש נערם וזקנים--ערום ויחף והשופיטה ערות מצרים ⁵ וחתו ובשו--מכוש מבטם ומן מצרים תפארתם ⁶ ואמר ישב דאי זהה ביום ההוא הנהנה כה מבטנו אשר נסנו שם לעוזרה להנצל

מפני מלך אשר ואיך נמלט אנחנו

21 משא מדברים כסופות בנגב לחוף ממדבר בא מארץ נוראה ² חוות קשה הנד לי הבוגד בונד והשורד שודד עלי עילם צורי מדי כל אנהטה השבתי ³ על כן מלאו מתני חלהלה--צירום אחוני צירוי يولדה נועיתם משמע נבהלה מראות ⁴ תעה לבבי פלצותה בעתני את נשף חשקי שם לי לחרדה ערך השלחן צפה הצפיה אcolon שתה קומו השרים משחו מן ⁶ כי כה אמר אליו אדני לך העמד המצפה אשר יראה יניד ⁷ וראה רכב צמד פרשים--רכב חמור רכב גמל והקшиб קשב רב קשב ⁸ ויקרא אריה--על מצפה אדרני אוכני עמד חמיד יומם ועל משמרתי אגצי נצב כל הלילות ⁹ והנה זה בראכב איש צמד פרשים ווין ויאמר נפלת נפלת בבל וכל פסילי אלהיה שבר לארץ ¹⁰ מדשתי ובן גנני אשר שמעתי מאת יהוה צבאות אלהי ישראל--הנדרתי לכם ¹¹ משא דומה אליו קרא משער שמר מה מלילה שמר מה מליל ¹² אמר שמר אתה בקר ונם לילה אם חבעון בעיו שבו אתיו ¹³ משא בערב בעיר בערב תליינו אරחות דרנים ¹⁴ לקראת צמא התו מים ישבי

ארץ תימא בלחמו קדרנו ננד ¹⁵ כי מפני חרבות נדרו מפני חרב נטושה ומפני קשת דרכיה ומפני כבד מלחמה ¹⁶ כי כה אמר אדרני אליו בעוד שנה השק מעל מתנייך ונעלך תחלץ מעל רגליך ויעש כון הילך ערום ויחף ³ ויאמר יהוה כאשר הילך

עבדי ישעיהו ערום ויחף--שלש שנים אותן ומופת דבר

ונתני מפתח בית דוד על שכמו ופתח ואין סנה וסנֶר
לגנות 2 תשאות מלאה עיר הומיה-קרירה עלייה
ואין פתח 23 ותקעתיו יתד במקום נאמן והיה לכְסָא
כבוד לבית אביו 24 ותלו עליו כל כבוד בית אביו
הצאצאים והצפאות כל כל הקטן--מכלי דְּאָנָנוּת
עד כל כל הנבלים 25 ביום ההוא נאם יהוה צבאות
תמוש היותר התקועה במקום נאמן וננדעה ונפלה

ונכרת המשא אשר עליה--כי יהוה דבר

23 משא צר הילילו אניות תרשיש כי שדר מבית

מבוא מארץ כתים נגלה למו 2 דמו ישבי اي סחר
צדון עבר ים מלואך 3 ובמים רבים זרע שחר קצר
יאור תבואה והיה סחר נוים 4 בושי צידון--כי אמר
ים מעו הום לאמר לא חלתי ולא ילדתי ולא נדלתי
בחורים--רוממתי בתולות 5 כאשר שמע למצרים
וחילו כשמי צר 6 עברו תרשישה הילילו ישבاي 7
זהות لكم עליה מימי קדם קדמתה יבליה רגליה
מרחוק לנו 8 מי יען זאת על צר המערירה אשר
סחריה שרים כנעניה נכבדי ארץ 9 יהוה צבאות
יעצה--לחלל גאון כל צבי להקל כל נכבדי ארץ
10 עברי ארץך כיар בת תרשיש אין מזוז עוד 11
ידו נטה על הים הרגוי ממלכות יהוה צוה אל כנען
לשמד מעניה 12 ויאמר לא תוספי עוד לעלו
המעשקה בתולת בת צידון כתים (כתים) קומי
עברי--גַם שֵׁם לֹא יָנוֹחַ לְךָ 13 הַן אָרֶץ כְּשָׂדִים זָהָעָם
לא היה--אשר יסדה לציים קיקמו בחינוי (בחינוי)
עוררו ארמנותיה--שמה למפללה 14 הילילו אניות
תרישיש כי שדר מעזון 15 והיה ביום ההוא ונשכח
צַר שְׁבָעִים שָׁנָה כִּימִי מֶלֶךְ אֶחָד מִקְץ שְׁבָעִים שָׁנָה
והיה לצר כשירת הזונה 16 קחוי כנור סבי עיר זונה
נסכח היטיבי נגן הרבי Shir למען תוצריו 17 והיה
מקץ שְׁבָעִים שָׁנָה יַפְקֵד יהוָה אֶת צַר וְשַׁבָּה לְאַתְנָה
זונתא את כל ממלכות הארץ על פנֵי האדמה 18

משא ניא חזון מה לך אפוא כי עלייה כלך
לגנות 2 תשאות מלאה עיר הומיה-קרירה עלייה
חלילך לא חללי חרב ולא מתי מלחמה 3 כל
קציניך נדדו יחד מקשת אסרו כל נמציאך אסרו
יחדו מרחוק ברחו 4 על כן אמרתי שעו מני אמרך
בבכי אל תאייצו לנחמני על שד בת עמי 5 כי יום
מהומה ו מבוסה ו מבוסה לאదני יהוה צבאות--בני

חוין מקריך קר ושיע אל ההר 6 ועילים נשא אשפה
ברכב אָדָם פְּרָשִׁים וְקִיר עֶרֶה מְגַן 7 וַיְהִי מִבְחָר
עַמְקֵךְ מְלָאו רַכְבָּם וְהַפְּרָשִׁים שֶׁשְׁתַו הַשְׁעָרָה 8 וַיָּגֵל
אֶת מִסְךְ יְהוָה וַתַּבְשֵׂת בַּיּוֹם הַהוּא אֶל נְשָׁק בֵּית הַיּוֹרֵד
9 וְאֶת בְּקֹשֵׁי עִיר דָּוד רְאִיתֶם כִּי רָבוּ וַתַּקְבִּיצוּ אֶת
מֵי הַבְּרָכָה הַתְּחִתָּנָה 10 וְאֶת בָּתֵּי יְרוּשָׁלָם סְפָרָתָם
וַתַּחֲצִיצוּ הַבְּתִים לְבָצֶר הַחוֹמָה 11 וּמִקְוָה עֲשִׂיתָם
בֵּין הַחֲמִתִּים לְמַיִּם הַבְּרָכָה הַיִשְׁנָה וְלֹא הַבְּתָהָם אֶל
עַשְׂיה וַיְצַרֵּה מִרְחָוק לֹא רְאִיתֶם 12 וַיָּקַרְא אֶתְנוּי יהוה
צָבָאָות--בַּיּוֹם הַהוּא לְבָכִי וְלִמְסָפֵד וְלִקְרָחָה וְלִחְנָר
שָׁק 13 וְהַנֶּה שְׁשׁוֹן וְשְׁמָחָה הַרְגָּן בְּקָר וְשְׁחַט צָאן אַכְלָ
בָּשָׂר וְשְׁתּוֹת יִין אַכְלָ וְשְׁתּוֹ כִּי מַהְרָ נְמוֹת 14 וְגַנְגָּה
בָּאוּנִי יהוה צבאות אם יכפר העון הזה לכם עד
תִּמְתּוֹן אָמַר אֶתְנוּי יהוה צבאות 15 כִּי אָמַר אֶתְנוּי
יהוה צבאות לך בא אל הסכן הזה על שבנא אשר
על הבית 16 מה לך פה וממי לך פה כי חצבת לך
פה קבר הצבוי מרים קברו חקקי בסלע משכן לך
17 הנה יהוה מטلطלך טלטלת נבר ועטף עטה
18 צנוף צנוף צנפה כדור אל ארץ רחבת ידים
שמה תמות ושמה מרכבות כבודך--קלון בית אדריך
19 וְהַדְּפָתֵךְ מִצְבָּךְ וּמִמְעָמָדֵךְ יַהֲרֵס 20 וְהִיה
בַּיּוֹם הַהוּא וְקָרָאתִי לְעַבְדֵי לְאַלְקִים בַּנְּחַקְיָה 21
וְהַלְבָשְׁתִּי כְּתָנָךְ וְאַבְנָטֵךְ אֲחֹזְקָנוּ וּמִמְשָׁלָתְךָ אַתָּנָה
בַּיּוֹם והיה לאב לויישב ירושלם ולכבוד יהודה 22

והיה סחרה ואתנה קדר ליהוה--לא יאצ'r ולא ייחסן על בור וסנרו על מסנרו ומרב ימים יפקדו ²³ וחפירה כי לישבים לפני יהוה יהיה סחרה לאכל לשבעה הלבנה ובושה החמה כי מלך יהוה צבאות בהר ציון ובירושלם וננד זקניו כבוד ולמכסה עתיק

25 יהוה אלה אתה--ארומיך אורה שםך כי עשית פלא עצות מרתק אמונה אמן ² כי שמתה מעיר לנל קדריה בזורה למפלחה ארמן ודים מער לעולם לא יבנה ³ על כן יכבד עם עז קריית נוים ערי צים ייראך ⁴ כי היה מעו לדל מעו לאביון בצר לו מהסה מוזם צל מחרב כי רוח ערי צים כורם קיר ⁵ חחרב בציון שאון זדים תכנייח חרב בצל עב זמיר ברית עולם ⁶ על כן אלה אכללה הארץ ואשמו ישבו זהה משתה שמנים משתה שמרים שמנים ממחים שמרים מזוקקים ⁷ ובבעל בהר הזה פניו הלוות הלוות על כל העמים והמסכה הנסוכה על כל הנוי ⁸ בעל המות לנצח ומחה אדרני יהוה דמעה מעלה כל פנים וחרפת עמו יסיר מעלה כל הארץ--כי יהוה דבר ⁹ ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קיינו לו ווישענו זה יהוה קיינו לו נגילה ונשמה בישועתו ¹⁰ כי תנויה יד יהוה בהר הזה--ונדרש מואב תחתיו כהדרש מתבן במיו (במו) מדמנה ¹¹ ופרש ידיו בקרבו כאשר יפרש השחה לשחות והשפיל נאותו עם ארבות ידיו ¹² ומכatzר משגב חומתיך השח השפיל הגיע לארץ--

עד עפר

26 ביום ההוא יושר השיר הזה בארץ יהודה עיר עז לנו ישועה ישית חומות וחל ² פתחו שערם ויבא נוי צדיק שמר אמנים ³ יצר סמוך תצר שלום שלום כי בר בטוח ⁴ בטוח ביהוה עדי עד כי ביה יהוה צור עולמים ⁵ כי השח ישבי מרים קרייה נשגבא ישפילה נשפילה עד ארץ יונינה עד עפר ⁶ תרמסנה רגל רגלי עני פעמי דלים ⁷ אורך לצדיק מישרים יש

24 הנה יהוה בוקק הארץ ובולקה וועה פניה והפין ישביה ² והיה כעם ככהן כעבד כאדני כשבה כנברתה כקונה כמורר כמלוחה כלוחה כנשה כאשר נשא בו ³ הבוק תבוק הארץ והבז תבז כי יהוה דבר את הדבר הזה ⁴ אבלה נבלת הארץ אבלה נבלת תבל אבלו מרים עם הארץ ⁵ והארץ הנפה תחת ישביה כי עברו תורה חלפו חוק הפרו בה על כן חרו ישבי ארץ ונשאר אנטש מזער ⁷ אבל תירוש אבלה גפן נאנחו כל שמייח ל' ⁸ שבת משוש תפים חדרל שאון עליזים שבת משוש כנור ⁹ בשיר לא ישתו יין ימר שבר לשתיו ¹⁰ נשברה קדרית תהו סנרג כל בית מבוא ¹¹ צוחה על היין בחוצות ערבה כל שמה גלה משוש הארץ ¹² נשארא בעיר שמה ושאהיה יכת שער ¹³ כי היה בקרוב הארץ בתוך העמים נקף זית כעוללת אם כליה בצר ¹⁴ המה ישאו קולם ירנו בנאון יהוה צהלו מים ¹⁵ על כן בארים כבדו יהוה באין הים שם יהוה אלהי ישראל ¹⁶ מכאנף הארץ זמרת שמענו צבי לצדיק ואמר רזי לי רזי לי אויל בנדים בנדו ובנד בונדים בנדו ¹⁷ פחד ופחד ופחד עלייך יושב הארץ ¹⁸ והיה הנס מקול הפחד יפל אל הפחד והעללה מתוק הפחד ילכד בפח כי ארבות ממרום נפתחו וירעשו מוסרי הארץ ¹⁹ רעה התרעעה הארץ פור התפורה הארץ מוט התמוטטה הארץ ²⁰ נוע תנווע ארץ כשוכר והתגונדה כמלונה וכבד עלייה פשעה ונפלת ולא תסיף קום ²¹ והיה ביום ההוא יפקד יהוה על צבא המרים במרום ועל מלכי הארץ על הארץ ²² ואספו אספה אסיר

מעNEL צדיק הפלס 8 אף ארוח משפטיך יהוה קיינוך- ביום קדמים 9 لكن בזאת יכפר עון יעקב וזה כל פרוי הסר החטאתו בשומו כל אבני מזבח כאבני נור מנפוצות לא יקמו אשרים וחמנים 10 כי עיר בצורה בדד נווה משלוח ונעוז כמדבר שם ירעה עמל ושם ירבעץ וכלה סעפיה 11 ביבש קצירה תשברנה נשים באות מאירות אותה כי לא עם בינות הוא- על כן לא ירחמננו עשהו ויצרו לא יחננו 12 והיה ביום ההוא יחבט יהוה משבלת הנهر עד נחל מצרים ואתם תלקטו לאחד אחד בני ישראל 13 והיה ביום ההוא יתקע בשופר נדול ובאו האבדים בארץ אשור ותנרדחים בארץ מצרים והשתחו ליהוה בהר הקדש בירושלם

28 הוי עטרת גנות שכרי אפרים וציז נבל צבי הפארתו- אשר על ראש ניא שמנים הלוויין 2 הנה חזק ואמץ לאدني כורם ברד שער קטב כורם מים כבירים שטפים הניח לארץ- ביד 3 ברגלים הרמסנה עטרת גנות שכרי אפרים 4 והיתה יצאת נבל צבי הפארתו אשר על ראש ניא שמנים- ככבודה בטרם קיז אשר יראה הראה אותה בעודה בכפו יבלענה 5 ביום ההוא יהוה צבאות לעטרת צבי ולצפירות הפארה- לשאר עמו 6 ולדורות משפט-

ליושב על המשפט ולגבורה מшибיו מלחמה שערה 7 ונם אלה ביין שננו ובשבר תען כהן ונכיה שננו בשבר נבלעו מן הין תען החסר שננו בראה פקו פליליה 8 כי כל שלחנות מלאו קיא צאה בלי מקום 9 את מי יורה דעתה ואת מי יבין שמווע- גמולוי מhalb עתיקו מshedim 10 כי צו לצו צו לציו קו לקו- עיר שם עיר שם נב כי בלענוי שפה ובלשון אחרית ידבר אל העם הזה 11 אשר אמר אליהם זאת המנוחה הניהו לעוף וזאת המרגעה ולא אבוא שמווע 13 והיה להם דבר יהוה צו לצו צו לציו קו לקו זעיר שם

לשםך ולזכרך תאות נפש 9 נפשי אויתך בליליה אף רוחוי בקרבי אחריך כי כאשר משפטיך לא-ארץ- צדק למדיו ישבו תבל 10 ייחן רשות בל למד צדק בארץ נכהות יעול ובל יראה נאות יהוה ביהוה רמה ידר בלב יהוון יחוון ויבשו קנאת עם אף אש צריך תאכלם 12 יהוה תשפט שלום לנו כי נם כל מעשינו فعلת לנו 13 יהוה אלהינו בעלomo ארנים זולתק לבך בך נזכיר שמק 14 מתים בל יהוון- רפאים כל יקמו לכון פקדת ותשמידם ותאבד כל זכר למו 15 יספת לגוי יהוה יספת לנו נכברת רחתקת כל קציו ארץ 16 יהוה בצד פקדוך צקון לחש מוסךך למו 17 כמו

הרה תק��יב לולדת תחיל תזעק בחבליה- כן הינו מפניך יהוה 18 הרינו חלנו כמו ילדנו רוח ישועת בל נעשה הארץ ובל יפלו ישבו תבל 19 יהיו מתייך נבלתי יקומוון הקיצו ורנוו שכני עפר כי טל אורת טלך וארץ רפאים תפיל 20 לך עמי בא בחרדיך וסגר דלהיך (דלהיך) בעדרך חבי כמעט רגע עד יעבר (יעבר) זעם 21 כי הנה יהוה יצא ממקומו לפקד עון ישב הארץ עליו נגלהה הארץ את דמיה ולא תכסה עוד על הרגוניה

27 ביום ההוא יפקד יהוה בחרבו הקשה והגדולה והחזקת על לוייתן נשח ברוח ועל לוייתן נשח עקלתון והרג את התנין אשר בים 2 ביום ההוא כרם חמץ ענו לה 3 אני יהוה נצחה לרוגאים אשקנה פן יפקד עליה לילה ויום אצRNA 4 חמזה אין לי מי יהנני שמיר שית במלחמה- אפשעה בה אציתנה יחד 5 או יהוק במעוזי יעשה שלום לי שלום יעשה לי 6 הבאים ישרש יעקב ציז ופרח ישראל ומלוא פני תבל תנובה 7 היכמכת מכחו הכהו אם כהרגן הרגוני הרג 8 בסאסאה בשלחה תריבנה הנגה ברוחו הקשה

עיר שם-למען ילכו וכשלו אחר ונשברו ונוקשו ונלכדו ¹⁴ لكن שמו דבר יהוה אנשי לzion--משל העם הזה אשר בירושלם ¹⁵ כי אמרתם כרתנו ברית את מות ועם שאל עשינו חזה שית (שוט) שופט כי עבר (יעבר) לא יבואנו כי שמו כוב מהסנו ובשקר נסתרכנו (Sheol h7585) ¹⁶ لكن כי אמר אדני יהוה הנני יסד בציון ابن בון בבחן פנת יקרת מוסד מוסד-המאמין לא יחיש ¹⁷ ושמתי משפט לך וצדקה למשכלה ויעה ברד מחסה כוב וסתור מים ישטפו ¹⁸ וכפער בדרכם את מות וחוזותכם את שאל לא תקום שוט שופט כי עבר והייתה לו למרמס (Sheol h7585) ¹⁹ מדי עברו יקח אתכם כי בבקר בבקר עבר נטו ולא שכר ²⁰ כי נסך עליכם יהוה רוח תרדמה ביום ובלילה והיה רק זועה הבין שמו ²¹ כי קוצר המצע מהשתרע והמסכה צרה כהתקנס כי כהר פרצים יקום יהוה עמוק בנבוען ירושה--לעשה מעשה זו רד מעשהו ולעבד עבדתו נכירה עבדתו ²² ועתה אל תחלוצו פן יחזקו מוסריכם כי כלת ונחרצת שמעתי מאות אדני יהוה צבאות--על כל הארץ ²³ האזינו ושמעו קולי הקשיבו ושמעו אמרתי הצל הרים יחרש החרש לזרע יפתח וישראל אדמתו ²⁴ הלו אם שוה פניה והפיין קצח וכמן יזרק ושם חטה שורה ושערה נסמן וכסמת גבלתו ²⁵ ויסרו למשפט אלהיו יורנו ²⁷ כי לא בחרוז יודש קצח ואופן ענלה על כמן ווסב כי במתה יהבתק קצח וכמן בשבט ²⁸ להם יודק כי לא לנצח אדוש ידושנו והם נלגל עגלתו ופרשיו לא ידקנו ²⁹ נם זאת מעם יהוה צבאות יצאה הפלא עצה הנדייל תושיה

29 הוי אדיאל אדיאל קריית חנה דור ספו שנה על שנה חנים ינקפו ² והציקוות לאדיאל והייתה חאניה ואניה והיתה לי כאריאל ³ וחנתי כדור עלייך וצרתי עלייך מצב והקימתי עלייך מצורת ⁴ וושפלה

מארץ קולך ומעפר אמרתך תצפץ ⁵ והיה כאבך דק המון זרייך וכמץ עבר המון ערכיצים והיה לפתעה בהתאם ⁶ מעם יהוה צבאות תפקד ברעם וברעש וקול נדול סופה וסערה ולhab אש אוכלה ⁷ והיה כחלום חזון ליליה המון כל הגוים הצבאים על אריאל וככל צביה ומצדתה והמציקים לה ⁸ והיה כאשר יחלם הרעב והנה אוכל והקץ וריקה נפשו וכאשר יחלם הצמא והנה שתה והקץ והנה עיף ונפשו שוקקה-⁹ כן יהוה המון כל הגוים הצבאים על שכרו ולא אין התמהמהו ותמהתו השתעתעו ושעו שכרו ולא אין נטו ולא שכר ¹⁰ כי נסך עליכם יהוה רוח תרדמה ויעצם את עיניכם את הנבאים ואת ראשיכם החזום בסה ¹¹ ותהי לכם חוזות הכל כדברי הספר החתום אשר יתנוו אטו אל יודע הספר (ספר) לאמר קרא נא זה ואמר לא אוכל כי חתום הוא ¹² ונתן הספר על אשר לא ידע ספר לא אמר--קרא נא זה ואמר לא ידעתי ספר ¹³ ויאמר אדני יען כי נגש העם הזה בפיו ובשפטיו כבדוני ולבו רחק ממני--ותהי יראתם אתי מצות אנשיים מלמלה ¹⁴ لكن הנני יוסף להפליא את העם הזה--הפלא ופלא ואבירה חכמת חכמייך ובנית נבנוי חסתה ¹⁵ הוי המעמידים מיהוה לסתור עצה והיה במחשך מעשיהם ויאמרו מי ראנו ומי ידענו ¹⁶ הפקכם--אם כחמר היוצר יחשב כי אמר מעשה לעשחו לא עשי ויצר אמר לייצרו לא הבין ¹⁷ הלו אוור מעט מזער ושב לבנון לכרמל והכרמל ליער יחשב ¹⁸ ושמו ביום ההוא החזרים דברי ספר ומואפל ומהשך עני עורי תראינה ¹⁹ ויספו ענויים ביהוה שמהה ואבינוו אדם בקדוש ישראל נילו ²⁰ כי אף ערייך וכלת לך ונכרתו כל שקיי און מהטיאי אדם בדבר ולמוכיה בשער יקשו ויטו

נרכב על כן יקלו רדפיכם ¹⁷ אלף אחד מפני גערת אחד- מפני גערת חמשה תנשו עד אם נותרתם כתרן על ראש ההדר וכנס על הנגעה ¹⁸ וולכן ייחכה יהוה לחנכם וליכן ירום לוחמכם כי אלדי משפט יהוה אשרי כל חוכי לו ¹⁹ כי עם בציון ישב בירושלם בכו לא תבהה תנוין יחנק לקהל עזקך- כשמיוחו ענד ²⁰ נתן לכם אדרני לחם צר ומים לחץ ולא יכוף עוד מורייך והיו ענייך ראות את מורייך ²¹ ואזנייך תשמענה דבר מאחריך לאמר זה הדרך לכובו כי תאמינו וכי תשמעיאלו ²² וטמאתם את ציפוי פסילי כספך ואת אפרת מסכת זהבך תורם כמו דזה צא תאמיר לו ²³ ונתן מטר וזרעך אשר תזרע את האדמה והלחם תבאותה האדמה והיה דשן ושמן ירעעה מקניך ביום ההוא כר נרחב ²⁴ והאלפים והערים עברו האדמה בלילה חמץ יאכלו- אשר ורעה ברחת ובמזרה ²⁵ והיה על כל הר גבה ועל כל גבעה נשאה פלנים יבלוי מים- ביום הרגן רב בನפל מגדלים ²⁶ והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים- ביום חבש יהוה את שבר עמו ומהן מכתו ירפא ²⁷ הנה שם יהוה בא ממרחך בער אפו וכבד משאה שפתיו מלאו זעם ולשונו כאש אכלת ²⁸ ורוחו נחל שופט עד צואר יחציה לסתה גוים בנטה שוא ורסן מתחה על לחי עמי ²⁹ השיר יהיה לכם כליל התקדש חן ושמחת לבב כהולד בחילל לבוא בהר יהוה אל צור ישראל ³⁰ והשמייע יהוה את הוד קולו ונחת זורעו יראה בזעף אפ ולהב אש אוכלה נפץ וורם ואבן ברד ³¹ כי מוקל יהוה יחת אשור בשבט יכה ³² והיה כל מעבר מטה מוסדה אשר נינה יהוה עליו בתפים ובכנרות ובמלחמות תנופה נלחם בה (בם) ³³ כי עורך מאטמול תפחה גם הוא

בזהו צדיק ²² לכן כה אמר יהוה אל בית יעקב אשר פדה את אברהם לא עתה יבוש יעקב ולא עתה פניו יחורו ²³ כי בראתו ילדיו מעשה ידי בקרבו- יקדרשו שמי וקדישו את קדוש יעקב ואת אלדי ישראל יעריצו ²⁴ וידעו תען רוח בינה ורוננים ילמדו לך **30** הוי בנים סורדים נאם יהוה לעשות עצה ולא מני ולנסך מסכה ולא רוח- למן ספות חטא על חטא ² ההלכים לרדת מצרים ופי לא שלו לעוז במעו פרעה ולחסות בצל מצרים ³ והיה לכם מעו בצען שריו ומלאכיו חנס יניעו ⁴ כל הבאיש על עם לא יועילו למו לא לער ולא להועיל כי לבשת וنم להרפה ⁶ משא בהמות נגב בארץ צרה וצוקה לביא וליש מהם אפעה ושרף מעופף ישאו על כתף ערים חילחים ועל לבשת נמלים אצרכם על עם לא יועילו ⁷ ומצרים הבל וריך יעוזו لكن קראתי לזאת רהב הם שבת ⁸ עתה בוא כתבה על לוח אחים- ועל ספר הקה ותהי ליום אחרון לעד עד עולם ⁹ כי עם מרדי הוא בנים כחשים בניים לא אבו שמווע תורה יהוה ¹⁰ אשר אמרו לראיים לא תראו ולהזים לא תחזו לנו נחות דברו לנו חלקיות חזו מהתלוות ¹¹ סורו מני דרך הטו מני אריה השביוו מפניו את קדוש ישראל ¹² לכן כה אמר קדוש ישראל עין מאסכם בדבר הזה ותבטחו בעשך ונלוז ותשענו עליו ¹³ لكن היה לכם העון הזה כפרץ נפל נבעה בחומה נשגבה- אשר פתאם לפתע בוא שברה ¹⁴ ושברה כשר נבל יוצרם כתות- לא ייחמל ולא ימצא במכחתו חרש לחות אש מיקוד ולחשוף מים מגבא ¹⁵ כי כה אמר אדרני יהוה קדוש ישראל בשובה ונחת תושען- בהשקט ובבטחה תהיה נבורתכם ולא אבitem ¹⁶ ותאמרו לא כי על סוס ננוס על כן תננוס ועל כל

שמענה קולי' בנות בטחות--הازנה אמרתי ¹⁰ ימים על שנה תרונגה בטחות כי כלה בציר אספ' ביל' בוא ¹¹ חרדו שאנו רגונה בטחות פשוטה וערה וחונרה על חלצים ¹² על שדים ספדים על שדי חמד על גפן פריה ¹³ על אלמת עמי קו'ן שמר תעלה כי על כל בתי משוש קרייה עליזה ¹⁴ כי ארמן נתש המון עיר עזב עפל ובבחן היה بعد מערות עד עולם--משוש פראים מרעה עדרים ¹⁵ עד יערה עליינו רוח ממרום והיה מדבר לכרמל וכרמל (והכרמל) ליער יחשב ¹⁶ ושכן במדבר משפט וצדקה בכרמל תשב ¹⁷ והיה מעשה הצדקה שלום וعبدת הצדקה--השקט וכתח עד עולם ¹⁸ ווישב עמי בנווה שלום ובמושכנות מבטחים ובמנוחת שאנוות ¹⁹ ובברך ברדת העיר ובשפלת תשלפ העיר ²⁰ אשריכם זרוי על כל מים משלחו רגל השור והחמור

33 הוי שודר ואתה לא שדור ובונד ולא בנדו בו כהטמך שודר חזד' נקלך לבנד' בנדו בך ² יהוה חננו לך קונו היה זרעם לבקרים אף ישועתנו בעת צרה ³ מוקל המון נדרו עמים מרוממתך נפצו נויים ⁴ ואספ' שליכם אספ' החסיל--כמשק נבים שקק בו ⁵ נשגב יהוה כי שכן מרום מלא ציון משפט וצדקה ⁶ והיה אמונה עתיק חסן ישות חכמת ודעת יראת יהוה היא אוצרו ⁷ חן אראלם צעקו חזה מלאכי שלום מר יבכין ⁸ נשמו משלות שבת עבר ארח הפר ברית מasm' ערים לאحسب אונש ⁹ אבל אמללה ארץ החפир לבנינו קמל היה השرون כערבה ונער בשן וכרמל ¹⁰ עתה אקום יאמר יהוה עתה אדורם--עתה אנשא ¹¹ תחרו חש תלדו קש רוחכם אש האכלכם ¹² והיו עמים משרפות שיד' קו'צים כסוחים באש יצחו ¹³ שמעו רוחקים אשר עשו'ו ודרו קרובים נברתי ¹⁴ פחרדו בציון חטא'ם אחותה רעדת חנפים מי יגור לנו

ישעה

(הייא) למלך הוכן העמיך הרחב מדרצה אש ועצים הרבה--נשפת יהוה כנחל נפרית בערה בה

31 הוי הירדים מצרים לעזורה על סוסים ישענו ויבטחו על רכב כי רב ועל פרשים כי עצמו מאד-- ולא שעו על קדוש ישראל ואית יהוה לא דרשו ² ונום הוא חכם ויבא רע ואת דבריו לא הסיר וכם על בית מרים ועל עוזרת פعلى און ³ ומצריים אדים ולא אל וסוסיהם בשר ולא רוח ויהודיה יטה ידו וכשל עוזר ונפל עוזר--ויחדו כלם יכלוין ⁴ כי כה אמר יהוה אליו אשר יתגה הארייה והכפיר על טרפו אשר יקרא עליו מלא רעים מוקלים לא יחת ומהמוןם לא יענה כן יריד יהוה צבאות לצבא על הר ציון ועל נבעתת צפירים עפות--כן יגון יהוה צבאות על ירושלים ננו ⁵ והציל פסח והמליט ⁶ שובו לאשר העמיקו סרה-- בני ישראל ⁷ כי ביום ההוא ימאסן איש אליל' כספו ואלילי זהבו--אשר עשו לכם ידיכם חטא ⁸ ונפל אשור בחרב לא איש וחרב לא אדם תאכלני ונס לו מפני חרב ובחרוריו למס יהו ⁹ וסלעו ממנו יעבור וחתו מנס שריו נאם יהוה אשר אור לו בציון ותנו רלו בירושלים

32 הן לצדיק מלך מלך ולשרים למשפט ישראל ² והיה איש כמחבא רוח וستر זרם כפלני מים בציון צכל סלע כבד בארץ עיפה ³ ולא תשעינה עיני ראים ואוני שמעים תקשנה ⁴ וללב נמהרים יבין לדעת ולשון עלנים תמהר לדבר צחות ⁵ לא יקרא עוד לנבל נדי' ולכלי' לא יאמר שוע ⁶ כי נבל נבל' ידבר ולכלי' יעשה און--לעשות חנף ולדבר אל יהוה תועה להריך נפש רעב ומשקה צמא יחסיר ⁷ וכלי' כליו רעים הוא זמות יען לחבל עניים (ענינים) באמרי שקר ובדבר אבינו משפט ⁸ ונדי' נדיבות יען וזהא על נדיבות יקום ⁹ נשים שאנוות--קמנה

אשר אוכלת--מי יגור לנו מוקדי עולם ¹⁵ הילך צדקות
ודבר מישרים מאס בבעצם מעשיות נער כפיו מתפרק
קאות וקופוד וינשוף וערב ישכנו בה ונטה עליה קו
בשחר אطم אונו משמע דמים ועצם עינוי מראות
ברע ¹⁶ הוא מחרומים ישכן מצדות שלעים משגנו
לחומו נתן מימי נאמנים ¹⁷ מלך ביפוי החזינה ענייך
תראינה ארץ מרחקיהם ¹⁸ לבך יהגה אימהiah ספר
אייה שקל אייה ספר את המגדלים ¹⁹ את עם נועז לא
תראה עם עמקי שפה משמעו נלעג לשון אין בינה ²⁰
חווה ציון קריית מועדנו ענייך תראינה ירושלים נוה
שאנן אהיל כל יצען כל יסע יתדרתו לנצח וכל חבליו
בל ינתכו ²¹ כי אם שם אדריך יהוה לנו מקום נחרים
יארים רחבי ידים כל תלך בו אני שיט וצוי אדריך לא
יעברנו ²² כי יהוה שפטנו יהוה מהקננו יהוה מלכנו

35 ישום מדבר וציה ותגל ערבה ותפרה
כחכאלת ² פרה תפרה ותגל אֲפִ נִילָת וָרְנָן--כבוד
הלבנון נתן לה הדר הכרמל והשרון המה יראו
כבוד יהוה הדר אלהינו ³ חזוק ידים רפואת וברכים
כשלות אמינו ⁴ אמרו לנמהרי לב חזוקו אל תיראו
הנה אלהיכם נקם יבוא--גמול אלהים הוא יבוא
וישעכם ⁵ או תפקחנה עני עורים ואוני חרשיהם
תפתחנה ⁶ או ידלגן כאיל פשת ותרן לשון אלם כי
ונבקעו במדבר מים ונחלים בערבה ⁷ והיה השרב
לאגס וצמאן למובע מים בונה תנאים רבצת חצר
לקנה ונמא ⁸ והיה שם מסלול ודרך ודרך הקדש
יקרא לה--לא יעברנו טמא והוא למו הילך דרך
ואילים לא יתעו ⁹ לא יהיה שם אריה ופרץ חיות
בל יעלנה--לא תמצא שם ותלכו נאולים ¹⁰ ופדרוי
יהוה ישבון ובא ציון ברכנה ושםחה עולם על ראשם
ששון ושםחה ישינו ונסו יגון ואנחתה

36 ויהי באربع עשרה שנה למלך חזקיהו עליה
סנה ריב מלך אשר על כל ערי יהודה הבצורות--

לדור תחרב--לנצח נצחים אין עבר בה בו יורשה
קאות וקופוד וינשוף וערב ישכנו בה ונטה עליה קו
תחו ואبني בהו ¹² חריה ואין שם מלוכה יקראו וכל
שריה ידיו אף ¹³ ועלתה ארמנית סידרים קמוש
וחוח במבצריה והויה נוה תנאים חציר לבנות יענה
ט ¹⁴ ופנשו ציים את אים ושעיר על רעהו יקרא אך שם
הregnעה לילית ומצחאה לה מנוח ¹⁵ שמה קנה קפו
וותמלט ובקעה ודרנה בצלחה אך שם נקבצו דיות
אשה רעהותה ¹⁶ דרשו מעל ספר יהוה וקראו--אחת
מהנה לא נעדרה אשה רעהותה לא פקדו כי פי הוא
צוה ורוחו והוא קבוץ ¹⁷ והוא הפיל להן גורל וידיו
חלקתה להם בכו עד עולם יירשה--לדור ודור
ישכנו בה

34 קרבנו גוים לשמע ולאומים הקשיבו תשמע
הארץ ומלאה תבל וכל צאצואיה ² כי קאפה ליהוה
על כל הגוים וחמה על כל צבאות החרים נתנים
לטבח ³ וחלליהם ישלו ופניריהם יעללה באשם
ונמסו הרים מדרם ⁴ ונמכו כל צבא השמים ונגלו
בספר השמים וכל צבאים יובל--כנבל עליה מנפנ
וכנבלת מתאנה ⁵ כי רותה בשמיים חרביה הנה על
אדום תרד ועל עם חרמי למשפט ⁶ חרב ליהוה
מלאה דם הדשנה מחלב מדם כרים ועתודים מחלב
כליות אלים כי זבח ליהוה בבצורה וטבח גדוול
בארץ אדום ⁷ וירדו ראמים עם ופרים עם אבירים
ורווחת ארצם מדם ועפרם מחלב ידשן ⁸ כי יום נקם
לייהוה--שנת שלומים לריב ציון ⁹ ונחפכו נחלה
לזופת ועפירה לנפרית והיתה ארצתה לזופת בעריה ¹⁰
ליליה ויום לא תכבה לעולם יעללה עונה מדור

ויתפסם ² וישלח מלך אשר את רbeschקה מלכיש ירושלים אל המלך חזקיהו בחיל כבד ויעמד בחתלה הברכה העלונה במלחת שדה כובס ³ ויצא אליו אליקים בן חלקיחו אשר על הבית- ובו רוח ⁴ עד בא ולקחו אתכם אל ארץ אדרכם ארץ דן ותירוש ארץ לחים וכרכמים ⁵ פן יסית אתכם חזקיהו לאמר יהוה יצילנו החצילו אלהי הנום איש את ארצו מיד מלך אשר ⁶ איה אלהי חמת וארפנד- איה אלהי ספרויים וכי הצללו את שמרון מיד ⁷ מי בכל אלהי הארץות האלה אשר הצללו את ארצם מיד כי יציל יהוה את ירושלם מיד ⁸ ויחרשו ולא ענו אותו דבר כי מצות המלך היא לאמר לא תענחו ויבא אליקים בן חלקיחו אשר על הבית ושבנא הספר ווואה בן אסף המזוכיר אל חזקיהו-קרועי בגדים ויגידו לו את דברי רbeschקה

37 ויהי כשם המלך חזקיהו וירע את בגדיו ויהיכס בשק ויבא בית יהוה ² וישלח את אליקים אשר על הבית ותשבנא הסופר ואת זקני הכהנים מתחסים בשקים- אל ישעיהו בן אמוץ הנביא ³ ויאמרו אליו כי אמר חזקיהו יום צרה ותוכחה ונאציה היום הזה כי באו בנים עד משבר וכח אין ללהה ⁴ אולי ישמע יהוה אלהיך את דברי רbeschקה אשר שלחו מלך אשר אדני לחרף אלהים כי והוכיה בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת הפללה بعد השארית התמצאה ⁵ ויבאו עבדי המלך חזקיהו- אל ישעיהו ⁶ ויאמר אלהים ישעיהו כי תאמرون אל אדנים כי אמר יהוה אל תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר גדרו נערי מלך אשר אוטי ⁷ הנהנו נתן בו רוח ושם שמוועה ושב אל ארצו והפלתו בחרב בארץ ⁸ וישב רbeschקה וימצא את מלך אשר נלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש ⁹ וושמע על תרתקה מלך כוש לאמר יצא

תנתן העיר הזאת ביד מלך אשר ¹⁰ אל תשמעו אל חזקיהו כי אמר המלך כבד ויעמד בחתלה הברכה העלונה במלחת שדה כובס ³ ושבנא הספר ווואה בן אסף המזוכיר ⁴ ויאמר אלהים רbeschקה אמרו נא אל חזקיהו כי אמר המלך הגדול מלך אשר מה הבטחון זהה אשר בחתלה ⁵ אמרתי אך דבר שפחים עזה ונכורה למלחמה עתה על מי בחתלה כי מרדת כי ⁶ הנה בחתלה על משענת הקנה הרצוץ הזה על מצרים אשר יסמרק איש עלייו ובא בכפו ונקבה בן פרעה מלך מצרים לכל הבטחים עליו ⁷ וכי אמר אליו יהוה אלהינו בחתנו הלו ⁸ הוא אשר הסיר חזקיהו את במתיו ואת מזבחתו ויאמר ליהודה ולירושלים לפני המזבח הזה תשתחוו ועתה החערב נא את אדני המלך אשר ואתנה לך ⁹ אלפיים סוסים- אם תוכל לחת לך רכבים עליהם ⁹ ואיך תשיב את פני פחת אחד עבדי אדני- הקטנים ותבטח לך על מצרים לרכב ולפרשים ¹⁰ ועתה המבלעדי יהוה עליותי על הארץ הזאת להשחיתה יהוה אמר אליו עלה אל הארץ הזאת והשחיתה ¹¹ ויאמר אלהים ושבנא ווואה אל רbeschקה דבר נא אל עבדיך ארמיה- כי שמעים אנחנו ועל תדבר אלינו יהודית באוני העם אשר על החומה ¹² ויאמר רbeschקה האל אדנייך ואליך שלחני אדני לדבר את הדברים האלה הלא על האנשים הישבים על החומה לאכל את חראיהם (צואתם) ולשנות את שינויים (מיימי רגליהם) עיכם ¹³ ויעמד רbeschקה ויקרא בקהל גדול יהודית ויאמר- שמעו את דברי המלך הגדול מלך אשר ¹⁴ כי אמר המלך אל ישא לכם חזקיהו כי לא יכול להציל אתכם ¹⁵ ועל יבטה אתכם חזקיהו לאמר הצל יצילנו יהוה לא

ויצרתיה עתה הבאתיה--וותה לחשאות נלים נצים
ערים בצרות²⁷ ויבשיהן קצרי יד חתו ובשו הוו עשב
שדה וירק דשא חציר גנות וshedma לפני קמה²⁸
שבתק וצתק ובודק ידעתו ואת חתגנוך אל²⁹ יען
התרגנוך אלוי ושאנך עלה באוני--וسمתי חחי באפק
ומתני בשפטיך והשibtיך בדרכך אשר באת בה
זוה לך האות--אכול השנה ספיח ובשנה השניה
שחיס ובשנה השלישית זרעו וקצרו ונטעו כרמים--
ואכול (ואכלו) פרום³¹ ויספה פליטה בית יהודת
הנשארה--שרש למטה ועשה פרי למעלה³² כי
מיורשלם תצא שאירית ופליטה מהר ציון קנטה יהודת
צבאות תעשה זאת³³ לכן כי אמר יהוה אל מלך
אשר לא יבוא אל העיר הזאת ולא יורה שם חזן ולא
יקרמנה מגן ולא ישפך עליה סללה³⁴ בדרכך אשר
בא בה ישוב ואל העיר הזאת לא יבוא נאם יהודת
ונגנוו על העיר הזאת להושעה--למעני ולמען
דור עברי³⁶ ויצא מלאך יהודת ויכה במחנה אשר
מאה ושמנים וחמשה אלף וישכימו בבקר והנה כלם
פגרים מותים³⁷ ויסע וילך וישב סנהריב מלך אשר
וישב בינויה³⁸ ויהי הוא משתהווה בית נסיך אליהו
ואדרמלך ושראצר בינוי הכהו בחרב והמה נמלטו
ארץ ארדט וימלך אסר חדן בנו תחתיו

38 בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבוא אליו
ישעהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כי אמר יהודת
צו לביתך--כי מות אתה ולא תחיה² ויסב חזקיהו
פניו אל הקיור ויתפלל אל יהודת³ ויאמר אתה יהודת
זכר נא את אשר התחלתי לפניך באמת ובבל שלם
והטוב בעניך עשיתי ויבך חזקיהו בכינדרול⁴ ויהי
דבר יהודת אל ישעהו לאמור⁵ הלוך ואמרת אל
חזקיהו כי אמר יהודת אליהו דוד אביך שמעתי את
תפלתך ראיינו את דמעתך הני יוסף על ימיך חמש

להלחם אתך ויישמע וישלח מלאכים אל חזקיהו
לאמר¹⁰ כה תאמرون אל חזקיהו מלך יהודת לאמר
אל ישאך אלהיך אשר אתה בוטח בו לאמר לא
תנתן ירושלים ביד מלך אשוד ותגנה אתה שמעת
אשר עשו מלכי אשוד לכל הארץ--להחרים
ואתה תנצל¹² ההצילו אוטם אלהי הגוים אשר
השחיתו אבותי את נזון ואת חרין ורכץ ובני עדן אשר
בתלשר¹³ אלה מלך חמת ומלך ארפוד ומלך לעיר
ספרדים הנע וועה¹⁴ ויקח חזקיהו את הספרדים מיד
המלאים ויקראתו ויעל בית יהודת ויפרשו חזקיהו
לפניהם יהודת¹⁵ ויתפלל חזקיהו אל יהודת לאמר¹⁶
יהודה צבאות אלהי ישראל ישב הכרבים אתה הוא
האלים לבדך לכל ממלכות הארץ אתה עשית
את השמיים ואת הארץ¹⁷ הטה יהודת אונך ושמע
פקח יהודת עינך וראה ושמעת כל דברי סנהריב
אשר שלח לחרף אלהים¹⁸ אמן יהודת החיריבו
מלך אשור את כל הארץ--ואת ארצם¹⁹ ונתן
את אלהיהם באש כי לא אלהים המה כי אם מעשה
ידי אדם עז ואבן--ויאבדום²⁰ ועתה יהודת אלהינו
הושיענו מיד וידעו כל ממלכות הארץ כי אתה יהודת
לבך²¹ וישלח ישעהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר
כה אמר יהודת אלהי ישראל אשר התפללה אליו אל
סנהריב מלך אשר²² זה הדבר אשר דבר יהודת
עליו בהזה לך לענה לך בחולת בת ציון--אחריך
ראש הנעשה בת ירושלים²³ את מי חרפה ונדרפה ועל
מי הרימוחה קול ותשא מרים עיניך אל קדרוש ישראל
ביד עברי חרפה אדרני ותאמר רבך רכבי אני
עלתי מרים הרים ירכתי לבנון ואכרת קומת ארזיו
מכח ברשוי ואבוא מרים קציו יער כרמלו²⁵ אני
קרתו ושתיתוי מים ואחרב בכף פעמי כל יארוי מצור
הלווא שמעת למרחוק אוטה עשיתי מימי קדם

ושרה שנה 6 ומCPF מלך אשר אצילך ואת העיר
הזאת גנותיו על העיר הזאת 7 וזה לך הדאות מאת
יהוה אשר יעשה יהוה את הדבר הזה אשר דבר
8 חנני משב את צל המעלות אשר ירדת במעלות
اهזו בשמש אהרכנית-עشر מעלות ותשב המשש עשר
מעלות במעלות אשר ירדה 9 מכתב לחזקיה מלך
יהודה בחלתו ויהיו מחלתו 10 אני אמרתי בדמי ימי
אלכה-בשעריו שאל פקדתי יתר שנothy (Sheol h7585) 11
אמרתי לא אראה יה יה בארץ החיים לא אביט
אדם עוד עם יושבי חדל 12 דורי נסע ונגלה מנוי-
כהל רעי קפדרתו כארוג חי מדרלה יבצעני מיום עד
לילתה תשליימי 13 שווי עד בקר כדרי כן ישבר כל
עצמורי מיום עד לילתה תשליימי 14 כסוס ענור כן
אצפנץ אגנה כיונה דלו עני למרום אדרני עשה לוי
ערבני 15 מה אדרבר ואמר לוי והוא עשה אדרה כל
שנותיו על מר נפשי 16 אדרני עליהם יהו ולב כל בחן
חי רוחיו ותחלמני והחני 17 הנה לשלים מר לוי
מר אתה חשכת נפשי משחת בלי כי השלבת אחורי
ישברו יורדי בור אל אמרתך (Sheol h7585) 19 חי חי הוּא
ירוך כמוני היום אב לבנים יודיע אל אמרתך 20 יהוה
להושענו וננותיו נננו כל ימי חיינו על בית יהוה 21
ויאמר ישעיהו ישאו דבלת התנאים ימרכחו על השחין
ויהי 22 ויאמר חזקיה מה אתה כי עלה בית יהוה

יהיה שלום ואמתה בימי
40 נחמו נחמו עמי-יאמר אלהיכם 2 דברו על
לב ירושלם וקראו אלה-כى מלאה צבאה כי נרצה
עונה כי לקחה מיד יהוה כפלים בכל חטאתיה 3
קול קורא-במדבר פנו דרך יהוה ישרו בערבה
משלחת לאלהינו 4 כל ניא ישא וכל הר גבעה ישפלו
והיה העקב למשור והרכסים לבקעה 5 וננלה
כבד יהוה וראו כל בשער יהדו כי פיה יהוה דבר 6
קול אמר קרא ואמר מה אקרה כל הבשר חציר
וכל חסדו ציון השדה 7 יבש חציר נבל ציון כי
רוח יהוה נשבה בו אבן חציר העם 8 יבש חציר
נבל ציון ודבר אלהינו יקום לעולם 9 על הר נבה
עליך לך מבשורת ציון הרימי בכח קולך מבשורת
ירושלם הרימי אל תיראי אמר לעריו יהודה הנה
אליהם 10 הנה אדרני יהוה בחוק יבוא וזרעו משלחה
לו הנה שכרו אותו ופעלו לפניו בברעה עדרו
ירעה בזרעו יקbez מלאים וכחיקו ישא עלות ינהל 12
מי מרד בשעלוי מים ושמים בירוח תחנן וכל בשלש
עפר הארץ וشكل בפלס הרים ונבעות במאנים 13
מי תחנן את רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו 14 את מי
מושלתו 3 ויבא ישעיהו הנביא אל המלך חזקיה
נוועץ ויבנחו וילמדחו בארכ משפט וילמדחו דעת

39 בעת היה שלה מרדך בלארון בן בלארון
מלך בבל ספרים ומנחה-אל חזקיה וישמע כי חלה
ויחזק 2 וישמח עליהם חזקיה ויראמ את בית נכתה
את חכמי ואת הזהב ואת הבשימים ואת השמן הטוב
ואת כל בית כליו ואת כל אשר נמצא באצרכיו
לא היה דבר אשר לא הראמ חזקיה בביתו-ובכל
מושלתו 3 ויבא ישעיהו הנביא אל המלך חזקיה
ושעה 329

וררך הבונות יודיענו ¹⁵ הן גוים כמר מדריל וכשח
מאונים נחשו הן אים כדק יתול ¹⁶ ולבנון אין די
בער וחיתו--אין די עליה ¹⁷ כל הגוים כאין גנו
מאפס ותחו נחשו לו ¹⁸ ואל מי תחמיין אל ומה
דמota תערכו לו ¹⁹ הפסל נסך חרש וצרכ' בזבב
ירקענו ורתקوت סף צורף ²⁰ המסקן תרומה עץ
לא ירכב יבחר חרש חכם יבקש לו להכין פסל לא
ימוט ²¹ הלוא תדרעו הלוא תשמעו הלוא הג' מראש
לכם הלוא הבינוותם מוסדות הארץ ²² היישב על חוג
הארץ וישביה כחנבים הנוטה כדי שמים וויתחם
כאלה לשבת ²³ הנוטן רונים לאין שפטי ארץ כתחו
עשה ²⁴ בא' נטעו אף בא' זרעו--אף בא' שרש
בארץ נעם וنم נשפ' בהם ויבשו וסערה קש תשם
ואל מי תדרמיין ואשוה--יאמר קדוש ²⁵ שאו מרים
עיניכם וראו מי בראש אלה המוציא במספר צבים
לכלם בשם יקרא מרבי אונים ואמץ' כח איש לא
נעדר ²⁷ למה האמר יעקב ותדבר ישראל נסתרה
דרci מיהוה ומאליה משפטו יעבור ²⁸ הלוא ידעת
אם לא שמעת אלה עולם יהוה בורא קצות הארץ--
לא יעוף ולא יגע אין חקר לתבונתו ²⁹ נתן ליעף
כח ולאין אונים עצמה ירבה ³⁰ ויעפו נערם וינעו
ובחרים כשול יכשלו ³¹ ווקוי יהוה יחליפו כה יעל
אבר כנסרים ירוצו ולא יגעו ילכו ולא יעפו

41 החרישו אליו אים ולאמים יחליפו כה יגשו
או ידברו ויחדו למשפט נקרבה ² מי העיר מזורה
צדיק יקרהתו לרגלו יתן לפניו גוים וממלכים ירד--
יתן כעפר חרבו כקש נדף קשתו ³ ירדפס יעבור
שלום ארכ' ברגלו לא' יבוא ⁴ מי פעל ועשה קרא
הדרות מראש אני יהוה ראשן ואת אחרים אני הוא
ראו אים ויראו קצות הארץ יחרדו קרבו ויאתינו ⁶
איש את רעהו יערדו ולאחיו יאמר חזק ⁷ ויהוק חרש

ירעה
330

ירמס טиш 26 מי הגיד מראש ונדיעה ומילפניהם ונאמר צדיק אף אין מניד אף אין ממשיע--אף אין שמע אמריכם 27 ראשון לציון הנה הנם ולירושלים מבשר אתן 28 וארא ואין איש ומאללה ואין יוען ואשאלם ישיבו דבר 29 הן כלם און אף מעשיהם רוח ותדו נסכים

42 והוא עם בזו ושותיו הפח בחורדים כלם ובכתי כלאים החבאו היו לבו ואין מציל משסה ואין אמר השב 23 מי בכם יאוזין זאת יקשב ווישמע לאחותור 24 מי נתן למשוסה (למשחה) יעקב וישראל לבזויים הלו יהוה זו חטנו לו ולא אבו בדרכיו הלו ולא שמעו בתורתו 25 וישפוך עליו חמה אפו וועוזו מלחה ותלהתו מסביב ולא ידע ותבער בו ולא ישם על לב

43 ועתה כה אמר יהוה בראך יעקב ויצרך ישראל אל תירא כי גאלתיך קראתי בשмер לי אתה כי ת עבר במים אתך אני ובנהרות לא ישטוף כי תלך במואש לא תכה ולהבה לא תבער בך כי אני יהוה אלתיך קדרוש ישראל מושיע נתני כفرد מצרים כוש וסבא תחתיך 4 מאשר יקרת בעני נכבד ואני אהבתיך וatan אDEM תחתיך ולא מים תחת נפשך 5 אל תירא כי אתך אני ממזורה אביה זרעך וממערב אקbatch 6 אמר לצפון תני ולתימן אל תכלאי היבאי בני מרדוק ובנותי מוקצת הארץ 7 כל הנקרא בשמי ולכבודי בראשתו יצחתי אף עשתיו 8 והוציא עם עור וענינים יש וחרשים ואזנים למו 9 כל הנזום נקbezיו יהדו ויאספו לאמים--מי בהם יגיד זאת וראשות ישמעינו יתנו עדריהם וויצדקו ווישמעו ויאמרו אמתה 10 אתם עדי נאם יהוה ועבדיו אשר בחורתם למן תנחיבות לא ידעו אדריכם אשים מחשך לפנייהם לאור ומעקשים למישור--alla הדברים עשיהם ולא עזביהם 17 נסגו אחדור יבשו בשת הבתחים בפסל

זר ואותם עדי נאם יהוה ואני אל ¹³ גם מיום אני הוא ואין מידי מצליח אפלו ומוי ישיבנה ¹⁴ כה אמר יהוה נאכלם קדוש ישראל למענכם שלחתני בכללה והורדתי בדוחים כלם וכשדים באניות רנתם ¹⁵ אני יהוה קדושכם בורא ישראל מלככם ¹⁶ כה אמר יהוה הנוטן בים דרך ובמים עזים נתיבה ¹⁷ המוציא רכב וסוס חיל ועוזו יחדרו ישכבו ביל יקומו דעכו כפשתה כבו ¹⁸ אל תוצרו ראשנות וקרמניות אל ת התבננו ¹⁹ הנהני עשה חדרה עתה תצמיח הלו אתדרה אף אשים במדבר דרך בישמן נהרות ²⁰ תכבדני חית השדה תנים ובנות יענה כי נתתי במדבר מים נהרות בישמן להשקות עמי בחירוי ²¹ עם זו יצרת לי תhalbתי יספרו ²² ולא אתי קראת יעקב כי יגעת כי ישראל ²³ לא הביבת לי שה עלהיך זובחיך לא כבדתני לא העבדתיך במנחה ולא הונחיך בלבונה ²⁴ לא קנית לי בכסף קנה וחלב זובחך לא הרויתני אך העבדתני בחטאותיך הונחתי בעונתיך אנקי הוא מחה פשעיך למען וחתאתיך לא ²⁵ אנקי הרא מטה נשבטה יחד ספר אתה למען תצדך אזכור ²⁶ הזכיר הרא שונטה חטא ומלייך פשעו כי ²⁸ ואחלל שרי קדרש ואתנה להרים יעקב ויישראל לגדופים **44** ועתה שמע יעקב עבדי ויישראל בחרתי בו ² כה אמר יהוה עשה ויצרך מבטן יעוזך אל תירא עבדי יעקב ויישרין בחרתי בו ³ כי אצק מים על צמא ונזלים על יבשה אצק רוחך על זרעך וברכתך על צאניך ⁴ וצמחו בין חציר ערבים על יבל מים ⁵ זה יאמר ליהוה אני וזה יקרא בשם יעקב וזה יכתב ידו ליהוה ובשם ישראל יכנה ⁶ כה אמר יהוה מלך ישראל וגאלו יהוה צבאות אני ראשון ואני אחרון ומלבדי אין אלהים ⁷ ומי כמוני יקרא ויינידת וירכה לי משומי עם עולם ואתיות ואשר

שימים לברד רקע הארץ מי אני (מאתי) 25 מפר אתות בדים וקסמים יהולל מшиб חכמים אחריוapse אליהם 25 אכון אתה אל מסתהך-אליהו ישראל מושיע 26 בושו ונמ נכלמו כלם יהדו הלו כבלמה בראש צירדים 27 ישראל נושא ביהודה תשועת עולמים לא תבשו ולא תכלמו עד עולם עד 28 כי כה אמר יהוה בורא השמים הוא אלהים יצר הארץ ועשה הוא כוננה-לא תהו בראה לשבה יצירה אני יהוה ואין עוד 29 לא בסתר דברתי במקום ארץ חשך-לא אמרתי לזרע יעקב תהו בקשוני אני יהוה דבר צדק מגיד מישרים 20 הקבצו ובאו התנשוא יהדו פליטי הננים לא ידעו הנשאים את עין פסלם ומתחפליים אל אל לא יושיע 21 הגינו והנישו אף יעצו יהדו מי השמייע זאת מקדם מאו הגידה הלו אני יהוה ואין עוד אלהים מבלעדך-אל צדק ומושיע אין זולתי 22 פנו אליו והושעו כל אפסי ארץ כי אני אל ואין עוד 23 כי נשבעתי-יצא מפי צדקה דבר ולא ישוב כי לי חכרע כל ברך תשבע כל לשון 24 אך ביהודה לי אמר צדקות ועוז עדיו יבוא ויבש כל הנחרים בו 25 ביהודה יצדקו ויתהלו כל זרע ישראל

46 כרע בקרס נבו-היו עצוביהם ליהוה ולמלחמה נשאיכם עמוסות משא לעיפה 2 קרסו כרעו יהדו לא יכלו מלט משא ונפשם בשבי הלהכה 3 שמעו אליו יצדו-חרש את חרש יאדמה היאמר חמר ליצדו מה תעשה ופעלך אין ידים לו 10 הוי אמר לאב מה תולד ולאשה מה תחילין 11 כה אמר יהוה קדוש ישראל ויצרו האתיות שאלוני על בני ועל פעלי ידי תצוני 12 אגבי עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי אני ידי מטו שמים וכל צבאם צויתי 13 אגבי העירתחו בצדך וכל דרכיו אישר הוא יבנה עיריו ונלוות ישלה-לא במחיר ולא בשחד אמר יהוה צבאות 14 כה אמר יהוה יגיע מצרים וסחר כוש וסבאים אנשי מדת עלייך יעברו ולך יהו אחריך ילכו בזקים יעברו ישעה

אל ואין עוד אלהים ואפס כמוני ¹⁰ מnid מראשת אחירות ומקדם אשר לא נעשו אמרי עצתי תקום וכל חפצי אעשה ¹¹ קרא ממורה עית מארץ מרחק איש מושיעך עצחו (עצחו) אף דברתך אך אביאנה-צורתך אך העשנה ¹² שמעו אליו אבירו ל-ב-הרחוקים מצדקה ¹³ קרבתי צדקה לא תרחק ותשועתי לא תאחר ונחת בציון תשועה לישראל תפארתי

48 שמעו זאת בית יעקב הנקראים בשם ישראל וממי יהודה יצאו הנשבעים בשם יהוה ובאליהו ישראלי יוצירו-לא באמת ולא בצדקה ² כי מעד הקדרש נקראו ועל אלהי ישראל נסמכו יהוה צבאות שמו ³ הראשנות מאו הגנתו ומפני יצאו ואשימים הפתאום עשייתו ותבאהנה ⁴ מדרעתך כי קשה אתה וגיד ברזול ערפק ומצחך נחושה ⁵ ואגיד לך מאו בטרם תבוא השמעתוך--פָּנָה אמר עצבי שם ופסלי ונרכי צום ⁶ שמעית חזה כליה ואתם הלא תנידו השמעתויך חדשות מעתה ונצרות ולא ידעתם ⁷ עתה נבראו ולא מאו ולפניהם יום ולא שמעתם--פָּנָה אמר הנה ידעתין ⁸ נם לא שמעת נם לא ידעת--נם מאו לא פתחה אינך כי ידעתך בנווד הבוגר ופשע מבטן קרא לך ⁹ למען שמי אאריך אפי ותחלתו אחטם לך--בלבלתי החריתך ¹⁰ הנה צרפתיך ולא בכספ' בחרתיך בכור עני ¹¹ ולמעני למעני עשה כי איך ייחל וכבודיו לאחר לא אתן ¹² שמע אליו יעקב וישראל מקראי אני הוא אני ראשון אף אני אחרון ¹³ אף ידי יסדה ארץ וימני טפחה שמיים קרא אני אליהם יעמדו יהרו ¹⁴ הكبצטו כלכם ושמי מכם הניד את אלה יהוה אהבו--יעשה חפציו כבל וזרעו כshedim ¹⁵ אני אני דברתך אף קראתינו הבאתינו והצליח דרכו ¹⁶ קרבו אליו שמעו זאת לא מראש בסתר דברתך-- מעת היותה שם אני ועתה אדרני יהוה שלחני-ורוחנו ¹⁷ כה אמר יהוה נאלך קדוש ישראל אני יהוה אליהיך מלמדך להועיל מדריך בדרכך תלך ¹⁸ לא הקשחת למצוותיו ויהי כנהר שלומך וצדקהך נגלי הום ¹⁹ ויהי כחול זרעך וצואצאי מעיך כמעתויך

להבה אין נחלת לחם אור לשבת גנדו ²⁰ כן היו לך אשר יגעת סחריך מנעוריך איש לעברו תעו--אין מושיעך עצחו (עצחו) אף דברתך אך אביאנה-צורתך אך העשנה ¹² שמעו אליו אבירו ל-ב-הרחוקים מצדקה ¹³ קרבתי צדקה לא תרחק ותשועתי לא תאחר ונחת בציון תשועה לישראל תפארתי

47 רדי ושבוי על עפר בחולות בת בבל--שבוי לארץ אין כסא בת כshedim כי לא תוסיפי יקראו לך רכה ועננה ² קחוי רחמים וטחני כמה גלי צמתק חשמי שביל גלי שוק עברי נהרות ³ תגלו ערותך-- נם תראה חרפתק נקם אכח ולא אפגע אדם ⁴ גאלנו יהוה צבאות שמו--קדוש ישראל ⁵ שבוי דום ובאי בחשך בת כshedim כי לא תוסיפי יקראו לך נברת מלכיות ⁶ קצפתו על עמי חללי נחלתך ואתנו בידך לא שמת להם רחמים--על זוקן הכבdet עלך מאד ⁷ ותאמורי לעולם אהיה נברת--עד לא שמת אלה על לבך לא זכרת אחריתה ⁸ ועתה שמעית ואת עדרינה היושבת לבטה האמרה בלבבה אני ואפסי עוד לא אשכ אלמנה ולא אדע שכול ⁹ ותבאהנה לך שני אלה רגע ביום אחד שכול ואלמן כהטם באו עלייך ברב כשפיך עצמות חבריך מאד ¹⁰ ותבטחיך ברעתק אמרת אין אני--חכמתך ודרתך היא שוכתך ותאמורי לבך אוי ואפסי עוד טוב ואלך רעה לא תדרעי שחרה ותפל עלייך הוה לא תוכלי כפירה ותבא עלייך פתאם שאה לא תדרעי ¹¹ עמדני נא בחבריך וברב כשפיך באשר יגעת מנעוריך אולי הוכלי הוועיל אולי תערוצי ¹² גנלאית ברב עציך יעמדו נא ויושעך הברו (הברוי) שמיים החזים בכוכבים מודיעים לחדרים מאשר יבא עלייך ¹⁴ הנה היי כקש אש שרפתם לא יצילו את נפשם מיד

לא יכרת ולא ישמד שמו מלפני ²⁰ צאו מכבב ברכחו מقدسים בקהל רנה הנידו השמיעו זאת הוציאות עד קצה הארץ אמרו נאל יהוה עבדו יעקב ²¹ ולא צמאו בחברות חוליכם--מים מצור הוייל למו ויבקע צור-- ויזבו מים ²² אין שלום אמר יהוה לדרשיהם

49 שמעו אים אל' והקשיבו לאמים מרחוק יהוה מבטן קראני ממעי אמי הזכירשמי ² וישם פי כחرب חרבה בצל ידו החבאיו וישמעני לחץ ברור באשפותו הסתירני ³ ויאמר לי עבדי אתה--ישראל אשר בך אתפادر ⁴ ואני אמרתי לרייך יגעתי לתחו והבל כחו כלתיו אכון משפטיאת יהוה ופעלתי את אלהי ⁵ ועתה אמר יהוה יוצרו מבטן לעבד לו לשובב יעקב אליו וישראל לא ^(לו) יאסף ואכבד בעני יהוה ואלהי היה עז ⁶ ויאמר נקל מהיויתך לי עבר להקים את שבתי יעקב ונציריו (ונצורי) ישראל להשב נחתיך לאור ניים להיות ישועתי עד קצה הארץ ⁷ כה אמר יהוה נאל ישראלי קדשו לבזה נשפ למחעב גוי לעבד משלים מלכים יראו וקמו שרים וישתחו-- למען יהוה אשר נאמן קדש ישראל ויבחרך ⁸ כה אמר יהוה בעת רצון עניות וביום ישועה עורתיך ואצرك ואתנק לברית עם להקים ארץ להנחיל נחלות שמות ⁹ לאמר לאסורים צאו לאשר בחשך הגלי על דרכיהם ירעו ובכל שפירים מרדייתם ¹⁰ לא ירעבו ולא יצמא ולא יכם שרב ומשם כי מרחמים ינהגנו ועל מבועי מים יהלם ¹¹ ושמתי כל הריו לדרך וمسلתו ירמו ¹² הנה אלה מרחוק יבוא והנה אלה מצפון ומים ואלה מארץ סינים ¹³ רנו שמים נילאי ארץ יפצחו (ופצחו) הרים רנה כי נחם יהוה עמו וענינו יرحم ¹⁴ ותאמר ציון עזבני יהוה ואלני שכחני ¹⁵ התשכח אשה עולת מרחים בן בטנה נם אלה תשכחנה ואנכי לא אשכחך ¹⁶ הן על כפים

50 כה אמר יהוה איז זה ספר כריותם אמכם אשר שלחתיה או מי מנושי אשר מכרתי איהם לו הון בעונתיכם נמכרתם ובפשעיכם שלחה אמכם ² מודיע באתי ואין איש קראתי ואין עונה--הकוצר קוצרה ידי מפדותה ואם אין כי כה להציג הון בונדרתי אהריבים אשים נהרות מדבר התבאש דגתם מאין מים ותמתה בצמא ³ אלביש שמים קדרות ושק אשים כסותם ⁴ אדני יהוה נתן לי לשון למודים לדעת לעות את יעדך דבר יעד בברך בברך יעיר לי און לשמע עמו וענינו יرحم ¹⁴ ותאמר ציון עזבני יהוה ואלני אחור לא נסונתי ⁶ גוי נתתי למכים ולחיי למרטפים פני לא הסתרתי מצלמות וرك ⁷ ואלני יהוה יעד לי

תשכון

על כן לא נכלמה夷 על כן שמותיו פנוי כחלמייש ואדרע אDEM חציר ינתן ¹³ ותשכח יהוה עשה נוטה שמיים ויסד ארץ ותפחד תמיד כל היום מפני חמת הארץ כאשר כונן להשחיטה ואיה חמת הארץ ¹⁴ מהר צעה להפתחה ולא ימות לשחת ולא יהסר לחומו ¹⁵ ואנכי יהוה אלהיך רגע הים ויהמו גלו יהוה צבאות שמו ¹⁶ ואשם דבריו בפיך ובצליל ידי כסיתיך לנטע שמיים ולסיד ארץ ולא אמר לציון עמי אתה ¹⁷ התעוורי התעוורי קומי ירושלם אשר שתית מיד יהוה את כס חמתו את קבעת כס התרעללה שתיתות--מצית ¹⁸ אין מנהל לה מכל בנים ילדה ואין מחזק בידה מכל בנים גדלה ¹⁹ שתים הנה קראתיך מי ינור לך השדר והשבר והרעב והחרב מי אנחמק ²⁰ בניך עלו שכבו בראש כל החזיות--כזהא מכמר המלאים חמת יהוה גערת אלהיך ²¹ לכן שמעי נא זאת ענינה ושכלה ולא מין ²² כה אמר אדרני יהוה ואלהיך יריב עמו הנה לקחתי מידך את כס התרעללה-- את קבעת כס חמתו לא תוספי לשתויה עוד ²³ ושתייה ביד מוניך אשר אמרו לנפשה שחי ונעbara ותשמי הארץ גוך וכחוץ לערבים

52 עורי עורי לבשי עוז ציון לבשי בנדי תפארתך ירושלם עיר הקדרש--כיו לא יוסיף יבא בר עוד ערל וטמא ² התגערי מעפר קומי שבי ירושלם התפתחו (התפתחי) מוסרי צווארך שביה בת ציון ³ כי כה אמר אדרני יהוה חنم נמכרתם ולא בכסף תגאלו ⁴ כי כה ואשר באפס עשקו ⁵ ועתה מה לי פה נאם יהוה כי לkah עמי יהנמ משלו יהיללו נאם יהוה ותמיד כל היום שמי מנאץ ⁶ לכן ידע עמי שמי לכן ביום ההוא כי אני הוא המדבר הנני ⁷ מה נאו על ההרים רגלי מבשר משמייע שלום מבשר טוב--משמייע ישועה אמר לציון מלך אלהיך ⁸ קול צפיך נשאו קול יהדו

כיא לא אבוש ⁸ קרוב מצדיקו--מי יריב אתי נעמדה יחד מי בעל משפטינו יגש אליו ⁹ חן אדני יהוה יעוז לי מי הוא וידשענו חן כלם כבנד יבלו עשייכם ¹⁰ מי בכם ירא יהוה שמע בקהל עברו--אשר הלק החסכים ואין נגה לו יבטח בשם יהוה וישען באלהיו ¹¹ חן כלם קדרוי אש מאזרי זיקות לכו באור אשכם ובזיקות בערתם--מידי היהת זאת לכם למעצבה

51 שמעו אליו רדי צדק מבקשי יהוה הביטו אל צור חצבתם ואל מכתת בור נקרתם ² הביטו אל אברהם אביכם ואל שרה תחוללכם כי אחד קראתינו ואברכתו וארכבתו ³ כי נחם יהוה ציון נהם כל חרבתו וישם מדברה כעדן וערבתה כן יהוה שנון ושםחה ימצא בה תודה וקול זמרה ⁴ הקשיבו אליו עמי ולאומי אליו האזינו כי תורה מאתי תצא ומשפטו לאור עמים ארניע ⁵ קרוב צדקוי יצא ישע וזרע עמים ישפטו אליו אים יקו ואל זרע ייחלו ⁶ שאו לשמיים עיניכם והביטו אל הארץ מתחת כי שמיים כעשן נמלחו והארץ כבנד תבליה--וישביה כמו כן ימותון ויושעתו לעולם תהיה וצדקתו לא תחתה ⁷ שמעו אליו ידעי צדק עם תורה בלבם אל תיראו חרפת אנוש ומגנפתם אל תחתו ⁸ כי כבנד ייכלם עש וכצמוד ייכלם סס וצדקתו לעולם תהיה ויושעתו לדור דורים ⁹ עורי עורי לבשי עז זרוע יהוה--עורי כימי קדם דורות עולמים הלא את היא המחצבת רהב מחוללה תניין ¹⁰ הלא את היא המחרבת ים מי תהום רבה השמה מעמקים--דרך לעבר גואלים ¹¹ ופדרוי יהוה ישבון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם שwon ושםחה ישגון נסוי נון ואנכח ¹² אני כי הוא מנהכם מי את ותיראי מאנוש ימות וմבן

ירנו כי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון ⁹ פצחו רנו **54** חלה כי רבים בני שוממה מבני בעולה אמר יהוה ² הרחיבי מקום אהליך ויריעות משכניתיך יטו-- אל תשחבי הארכי מיתריך יותהיך חזקי ³ כי מין ושמואל תפרציו וזרעך נוים יירש וערום נשמות יושבו ⁴ אל תירא כי לא תבושי ואל תכלמי כי לא תחפירי כי בשת עולםיך תשחבי וחרפת אלמנתויך לא תוכריו עוד ⁵ כי בעליך עשיך יהוה צבאות שמו ונאלך קדוש ישראל אליה כל הארץ יקרה ⁶ כי כאשה עזובה ועצובת רוח קראך יהוה ואשת נעריהם כי תמאס אמר אליהיך ⁷ ברגע קטן עזוביך וברחמים נדלים אקבץ ⁸ בשצוף קצף הסתרתי פני רגע ממק ובחד עולם רחמתיך-- אמר נאלך יהוה ⁹ כי מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי נח עוד על הארץ--כן נשבעתי מקצף עליך ומגערך ¹⁰ כי ההרים ימושו והגבאות תמוותינה--וחסדי מאתך לא ימוש וברית שלומי לא תמוט אמר מרחמך יהוה ¹¹ עניה סערה לא נחמה הנה אני מרבייך בפוך אבניך ויסדתויך בספרים ¹² ושמי כדרך שמשתויך ושעריך לאبني אקרח וכל נבולך לאبني חפץ ¹³ וכל בנייך למודי יהוה ורב שלום בניך ¹⁴ בצדקה תוכוני רחקי מעשך כי לא תירא כי ומתחה כי לא תקרב אליך ¹⁵ הן נור יגור אפס מאותיך--מי גור אתה עליך יפול ¹⁶ הן (הנה) אני בראתי חרש--נפה באש פחים ומויציא כל מעשיהם ואני בראתי משותה לחבל ¹⁷ כל כלוי יוצר עליך לא יצלה וכל לשון תקום אתה למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי יהוה וצדקהם מאיי--נאם יהוה

55 הוי כל צמא לכל מים ואשר אין לו כסף לכלו שברו ואכלו וכלו שברו בלוא כסף ובלווא מוחיר יין וחלב ² למה תשקלו כסף בלוא לחים וינויכם בלוא נמנה והוא חטא רבים נשא ולפשעים יפניע

לשבועה שמעו שמעו אליו ואכלו טוב ותתען בדרשן נפחים 3 הטעו אונכים ולכו אליו שמעו ותו נפשכם ואחרתך لكم ברית עולם חסדי דוד הנאמנים 4 הן עד לאומנים נתנו נגיד ומזה לאמים זה גני לאתדע תקרא לנו לאידעך אליך ירווץ-למען יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך 6 דרשיו יהוה בהמצו קראהו בהיותו קרוב 7 יעוז רשות דרכו ואיש און מחשבתו ישב אל יהוה וירחמו ואל אלהינו כי Ribba לשלוח 8 כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכיכי--נאם יהוה 9 כי נבחו שמים מארץ-כן נבחו דרכיכם ומחשבותיכם 10 כי כאשר ירד הנשך והשלג מן השמיים ושם לא ישוב- כי אם הרוח את הארץ והולידה והצמיחה נתן ורע לודע וללחם לאכל טען יהיה דברי איש שיצא מפי לא ישוב אליו ריקם כי אם עשה את אשר חפצתי והצליח אשר שלחתיו 12 כי בשמהח הצאו ובשלומ תובלון ההרים והגביעות יפיצו לפניכם רנה וככל עצי השדה ימיהו כף 13 תחת התגעצוץ יעללה ברוש תחת (ותחת) הסרפד יעללה הדס והיה ליהוה לשם לאות עולם לא יכרת

57 הצדיק אבד ואין איש שם על לב ואנשי חסד נאספים באין מבין כי מפני הרעה נאסר הצדיק 2 יבוא שלום ינוח על משכבותם הלא נכחו 3 ואותם קרבו הנה בני עננה ורע מנאף ותונא 4 על מי החענו-על מי תרחיבו פה תאריכו לשון הלווא אתם ילדי פשע ורע שקר 5 הנחמים באלים החת כל עז רענן שחתי הילדים בנחלים תחת סעפי הסלעים 6 בחלקי נחל חלקך הם הם גורלך נם להם שפכת נסך העלית מנהה--העל אלה אנחם 7 על הר נבה ונשא שמת משכבר גם שם עלייה לזכח זבח 8 ואחר הדרלה והמזווה שמתה זכרונך כי מאתי גלית ותעלוי הרחבות משכבר ותברת לך מהם--אהבתה משכבים יד חזית 9 ותשרי למלך בשמן ותרכי רקחיך ותשליך צריך עד מרחק ותשפלי עד שאל (Sheol h7585) 10 ברבך דרך יגעת לא אמרת נושא חיות יידך מצאת על כן לא חלית 11 ואת מי דאנת ותיראי כי תכובי ואוטי לא זכרת לא שמת על לבך הלא אני מחה ומעלם ואוטי לא תיראי 12 אני אניד צדקתך ואת מעשיך ולא יועילך 13 בזעך יצילך קבוציך ואת כלם ישא רוח יקח הצל והחוסה כי ינחל ארץ ויירש הר קדש

56 כי אמר יהוה שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלוות 2 אשרי אנו ישעה זאת ובן אדם יחויק בה--שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות כל רע 3 ואיל יאמור בן הנכר הנלווה אל יהוה לאמר הבדל יברילני יהוה מעל עמו ואל יאמר הטריס זה אני עז ייש 4 כי כי אמר יהוה לסריסים אשר יישמרו את שבתו ובחרו באשר חפצתי ומחזוקים בבריתך 5 ונתחי בהם בכובית ובחותמת יד ושם--טוב מבנים ו מבנות שם עולם אמן לו אשר לא יכרת 6 ובני הנכר הנלוים על יהוה לשרתו ולאהבה את שם יהוה להיות לו ישעה

14 ואמר סלו סלו פנו דרך הרינו מכשול מדרך
 15 עמי כי כה אמר רם ונשא שכן עד וקדוש שמו-
 נפש ועצמתיך יהליין והיות כנן רוח וכמושא מים
 מרים וקדוש אשכנז ואת דכא ושפלו רוח להחיות
 אשר לא יכזו מימי 12 ובנו מוך חרבות עולם
 רוח שפליים ולהחיות לב נרכאים 16 כי לא לעולם
 מוסדי דור ודור תקומות וקרא לך גדר פרץ משבב
 אריב ולא לנצח אקצוף כי רוח מלפני יעתוף ונשומה
 נחיבות לשבת 13 אם תשיב משבה רגליך עשוות
 אני עשוית 17 בעז בצעו קצפתו ואחיו הסתיר ואקצוף
 חפצך ביום קדשי וקראת לשבת ענן לקדוש יהוה
 וילך שוכב בדרך לבו 18 בדרך ראיתי וארפאהו
 מכבד וכבדתו מעשות דרכיך מצוא חפצך ודבר
 ואנחנו ואשלם נחמים לו ולאבליו 19 בורא נוב
 דבר 20 או תתענג על יהוה והרכבתיך על במותי
 (במתי) ארץ והאכלהיך נחלה יעקב אביך- כי פי
 יהוה-ורפאתיו 20 והרשעים כים נגרש כי השקט יהוה דבר

59 **הן לא קצירה יד יהוה מהושיע ולא כבירה אונז**
משמעות ² כי אם עונתיכם היו מבדלים בינם לבין
אליהיכם וחטאותיכם הסתירו פנים מכם-משמעות ³
כי כפיכם נגלו ברם ואצבעותיכם בעון שפותותיכם
דברו שקר-לשונכם עליה תהגה ⁴ אין קרא בצדך
וAIN נשפט באמונה בטוח על תהו ודבר שוא הרו
עמל והוליד און ⁵ ביצי צפעוני בקעו וקורדי עכבייש
יארנו הاقل מביציהם ימות והזורה תבקע אפעה
6 קורייהם לא יהיו לבנד ולא יתכסו במעשייהם
מעשייהם מעשי און ופעל חמס בכפיהם ⁷ רגליהם
לרע ירצו וימהרו לשפק דם נקי מוחשבותיהם
מחשבות און-شد ושבר במלותם ⁸ דרך שלום לא
ידעו ואין משפט במעגולותם נתיבותיהם עקשו להם-
כל דרך בה לא ידוע שלום ⁹ על כן רחק משפט ממוני
ולא תשינו צדקה נקוה לאור והנה חזק לנגחות
באפלות נהלך ¹⁰ נששה כודרים קיר וכאיין עיניהם
נששה כשלנו בצחרים כנשך באשמנים כמתים ¹¹
נהמה כדברים כלנו וכיוונים הנה נהנה נקוה למשפט
ואין לישועה רחקה ממוני ¹² כי רבו פשעינו גנדך
וחטאותינו ענתה בנו כי פשעינו אתנו ועונתינו ידענו
13 פשע וכח ביהוה ונסוג מאחר אלהינו דבר עחק

14 ואמר סלו סלו פנו דרך הרינו ממושל מדרך
עמי 15 כי כה אמר רם ונשא שכן עד וקדוש שמו--
מרום וקדוש אשכנז ואת דכא ושפלו רוח להחיות
רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים 16 כי לא לעולם
אריב ולא לנצח אקצוף כי רוח מלפני יעטוף ונשומות
אני עשתי 17 בעון בצעו קצփו ואחיו הסתר ואקצף
וילך שוכב בדרך לכו 18 דרכיו ראייתי ואראפהו
ו Анаחיו ואשלם נחמים לו ולאבליו 19 בורא נוב
(ניב) שפטים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר
יהוה--ורפאהתו 20 והרשעים כים נגרש כי השקט
לא יכול וינרשו מימי רפש וטיט 21 אין שלום אמר
אלדי לרשעים

וסרה הרו והנו מלבד דברי שקר ¹⁴ והחג אחור משבט וצדקה מרוחק תעמוד כי כשלה ברחוב אמת ונכח לא תוכל לבוא ¹⁵ ותהי האמת נעדרת וסר מרע משותול וירא יהוה יירע בעינוי כי אין משבט ¹⁶ וירא כי אין איש ווישתומם כי אין מפניע ותוועש לו ורעו וצדקהו היא סמכתהו ¹⁷ ווילבש צדקה כשרין וכובע ישועה בראשו וילבש בגדי נקם תלבשת וויעט כמעיל קנאה ¹⁸ כעל נמלות כעל ישראל--חמה לצריו נמול לאיביו לאים גמול ישראל ¹⁹ ויראו ממערב את שם יהוה ומזרחה שמש את כבודו כי יבוא כנהר צר רוח יהוה נספה בו ²⁰ ובאל ציון גואל ולשבוי פשע ביעקב--נאם יהוה ²¹ ואני זאת בריתוי אותם אמר יהוה--רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיק לא ימוש מפיך ומפי זרעד ומפי זרעד אמר יהוה מעטה ועד עולם

60 קומי אורי כי בא אורך וכבוד יהוה عليك ורוח כי הנה החשך יכסה הארץ ודרפל לאמים ועליך יזרח יהוה וכבודו عليك יראה ³ וחלכו נויים לאורך ומלאכים לננה זרחק ⁴ שאיסביב עיניך וראי--כלם נקבעו באו לך בניך מרוחך יבוא ובנותיך על צד תאמנה ⁵ או תראי ונחרת ופחד ורחב לבבך כי הפק عليك המון ים חיל נויים יבוא לך ⁶ שפעת נמלים תכסך בכרי מדין ועיפה--כלם משבא יבוא והב ולבונה ישאו ותחלת יהוה יבשו ⁷ כל צאן קדר יקבעו לך איל נביות ישרותך יעלו על רצון מזבחיו ובית תפארתי אפער ⁸ מי אלה כעב העופינה וכיונים אל ארבתיהם ⁹ כי לוי אים יקו ואניות תרשיש בראשנה להביא בניך מרוחך כספם וזהב אתם--לשם יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך ¹⁰ ובנו נבר נבר חמתייך ומלאכים ישרותך כי בקצפי היכויך וברצוני רחמתייך ¹¹ וופתחו שעריך

61 רוח אדרני יהוה עלי--יען משיח יהוה אתי לבשר עניים שלחני לחבש לנשברי לב לקרא לשביום דרור ולאסורים פכח קוח ² לקרא שנת רצון ליהוה יום נקם לאלהינו לנחם כל אבלים ³ לelowם לאבל ציון לחתם להם פאר תחת אפר שמן שwon תחת אבל-- מעטה תחלה תחת רוחה וקרא להם איל הצדק מתע יהוה להתפאר ⁴ ובנו חרבות עולם שמוות ראשנים יקומו וחדשו ערי חרב שמוות דור ודור ⁵ ועמדו זרים ורעו צאנכם ובני נבר אכריכם וכרמיכם

ו ואתם כהני יהוה תקראו--משרתי אלהינו יאמר
לכם חיל גלים תאכלו ובכבודם תתימרו ⁷ תחת
לهم עם הקדש נאoli יהוה ולך יקרא דרישה עיר
לא נזוכה

63 מי זה בא מארום חמוץ בגדים מלבצלה זה
הדור בלבשו צעה ברב כחו אני מדבר ב策קה
רב להושיע ² מודוע אדם ללבושך ובנדייך כדרך
בנות ³ פורה דרכתי לבדי ומעמים אין איש אתי
ואדרכם באפי וארמסם בחמתו ויז נצחים על בנדוי
וכל מלבושים אנאלתי ⁴ כי יום נקם בלבי ושות
נאoli באה ⁵ ואכיבת ואין עזר ואשותם ואין סומך
ותושע לי זרעי וחתמי היא סמכתני ⁶ ואבוס עמים
באפי ואשכרים בחמתו ואוריד לארץ נצחים ⁷ חסדי
יהוה אזכיר תהלה יהוה כעל כל אשר גמלנו יהוה
ורב טוב לבית ישראל אשר גמלם כרחמי וכרב
חסדיו ⁸ ויאמר אך עמי המה בניים לא ישקרו וייחי
להם למושיע ⁹ בכל צרתם לא (לו) צר ומלאך
פניהם הושיעם--באהברתו ובחמלתו הוא נאלם וינטלים
וינשאמם כל ימי עולם ¹⁰ והמה מרדו ועצבו את רוח
קרשו וייחפך להם לאויב הוא נלחם בם ¹¹ וויכר
ימי עולם משה עמו איה המעלם מים את רעינו צאנו-
אייה השם בקרבו את רוח קדשו ¹² מוליך לימיין
משה זרוע תפארתו בוקע מים מפניהם לעשות לו
שם עולם ¹³ מוליכם בתהומות כסוס במדבר לא
יכשלו ¹⁴ כבבמה בבקעה תרד רוח יהוה תגיחנו-
בן נהנת עמק לעשות לך שם תפארת ¹⁵ הבט
משמעות וראה מזבל קדרש ותפארתך איה קנאתך
ונBORתך המון מעיך ורחמייך אל' התאפקו ¹⁶ כי
אתה אבינו--כי אברהם לא ידענו וישראל לא ייכרנו
אתה יהוה אבינו גאלנו מעולם שמק ¹⁷ למה תתענו
יהוה מדריך תקשייה לבנו מיראתק שוב למן
עבדיך שבטי נחלתק ¹⁸ למצויר ירשו עם קדרש

ירשו שמחת עולם תחיה להם ⁸ כי אני יהוח אהב
משפט שנא נול בעולה ונתחי פעלתם באמת וברית
עולם אכורתם להם ⁹ ונודע בנוים זרעם וצאניהם
בתוך העמים כל ראייהם יכירום כי הם זרעך ברך
יהוה ¹⁰ שוש אשיש ביהוה תנל נפשי באלהי--כי
הלבישני בנדי ישע מעיל צדקה יעטני כחتن יכהן
פאר וככלה تعدה כליה ¹¹ כי הארץ חוציא צמחה
וכגנה זרועיה צמיה--כן אדני יהוה יצמיה צדקה
ותהלה ננד כל הנזום

62 למען ציון לא אחש וلامען ירושלים לא
אש��ות עד יצא כננה צדקה וישועה כלפיך עבר ²
וראו נזום צדך וכל מלכים כבודך וקרא לך שם
חדש אשר פי יהוה יקנו ³ והיית עטרת תפארת ביד
יהוה וצנוף (צנוף) מלוכה בכם אלהיך ⁴ לא אמר
לך עוד עזובה ולארכך לא יאמר עוד שסמה--כי
לך יקרא חפציך בה ולארכך בעולה כי חפץ יהוה
בק' וארכך תבעל ⁵ כי יבעל בחור בתולה יבעלך
בניך ומשוש חתן על כליה ישיש عليك אלהיך ⁶ על
חומרתיך ירושלים הפקרתי שמרים--כל היום וכל
הלילה תמיד לא יחשו המזוכרים את יהוה--אל דמי
לכם ⁷ ואל תתנו דמי לו עד יכונן ועד ישים את
ירושלים תהלה--בארץ ⁸ נשבע יהוה ביוםינו ובזורע
עו זם את דניך עוד מأكل לאויבך ואם ישטו
בני נכר תירושך אשר יגעת בך ⁹ כי מספיו יאכלו
והללו את יהוה ומקבציו ישתחוו בחצרות קדרשי
¹⁰ עברו עברו בשעריהם פנו דרך העם סלו סלו
המשלת סקלו מאבן הרימנו נס על העמים ¹¹ הנה
יהוה השמייע אל קצה הארץ אמרו לבת ציון הנה

צרכינו בוסטו מקדשך ¹⁹ הדינו מעולם לא ממשלה
חיקם ⁸ כה אמר יהוה כאשר ימצא התיווש באשכול
ואמר אל השחוותה כי ברכה בו-כן עשה למען
עבדי לבתי השחיטה הכל ⁹ והוציאתי מיעקב ורע
ומיוזדה יושת חורי וירושה בחורי ועבדי ישכנו שם
¹⁰ והיה השرون לנו צאן ועמק עכור לרבע בקר
לעמי אשר דרשוני ¹¹ ובאתם עזבי יהוה השכחים
את הר קדשי-הערכיהם לנדר שלחן והමלאים למני
מסך ¹² ומוניותם אתכם לחרב וככלם לטבח חכרעו-
יען קראתי ולא עניתם דברתי ולא שמעתם ותעשו
הרע בעני ובאשר לא חפצתי בחרתם ¹³ לכן כה
אמר אדני יהוה הנה עברי יאכלו ואתם תרבעו-הנה
עבדי ישתו ואתם תצמא הנה עברי ישמחו ואתם
תבשו ¹⁴ הנה עברי ירנו מטווב לב ואתם תצעקו
מכאב לב ומשבר רוח תילילו ¹⁵ והנחתם שמכם
לשכואה לבחורי והמיתך אדני יהוה ולעבדיו קרא
שם אחר ¹⁶ אשר המתרך בארץ יתברך באלהי
אמן והנסבע בארץ ישבע באלהי אמן כי נשכחו
הצורות הראשונות וכי נסתרו מעיני ¹⁷ כי הנני בורא
שמות חדשים וארץ חדשה ולא תזכיר הראשונות
ולא תענינה על לב ¹⁸ כי אם שישו ונילו עדי עד
אשר אני בורא כי הנני בורא את ירושלים נילה ועמה
מושש ¹⁹ וגולתי בירושלם וששתו בעמי ולא ישמע
ביה עוד קול בכיכו וקול זעקה ²⁰ לא יהיה שם עוד
על ימים וזקון אשר לא יملא את ימי כי הנער בן
מאה שנה ימות והחוטא בן מאה שנה יקלל ²¹ ובנו
בתים ישבו ונטעו כרמים ואכלו פרום ²² לא יבנו
ואחר ישב לא יטעו ואחר יאכל כי כימי העז ימי עמי
ומעשה ידיהם יבלו בחורי ²³ לא ייגענו לריק ולא
ילדו לבלה כי זרע ברוכי יהוה המה וצאניהם
אתם ²⁴ והיה טרם יקראו ואני ענה עוד הם מדברים
ואני אשמע ²⁵ זאב וטליה ירעו כאחד וארייה כבקר

בם--לא נקרא שמק עלייהם לא קרעת שמי ירדת
מןיך הרים נלו

64 ² בקדח אש המסים מים תבעה אש להודיע
שם לזריך מןיך גוים ירנו ³ בעשותך נוראות לא
נקוה ירדת מןיך הרים נלו ⁴ ומועלם לא שמעו לא
האוינו עין לא ראתה אליהם זולתך--יעשה למחכה
לו ⁵ פגעה את שׁ ועשה צדק בדרכיך זכרוך הן
אתה קצפת ונחתא בהם עלם ונושע ⁶ ונדי כטמא
כלנו וככגד עדים כל צדקתינו ונבל כללה כלנו
ועוננו כrhoת ישאנו ⁷ ואין קורא בשםך מתעורר
להחזיק בך כי הסתרת פניך ממנה ותמונה ביד עוננו
⁸ ועתה יהוה אבינו אתה אנחנו החמר ואתה יצרכנו
ומעשה ידרך כלנו ⁹ אל תקצף יהוה עד מאד ואל
לעד תוכר עון הן הבט נא עמק כלנו ¹⁰ ערי קדרך
היו מדבר ציון מדבר היהת ירושלם שמנה ¹¹ בית
קדשנו ותפארתנו אשר הלווק אבותינו-היה לשפתה
ash וככל מהמדינו היה להרבה ¹² העל אלה התאפק
יהוה תהשה ותענו עד מאד

65 נדרשתי ללווא שאלו נמצאי לאל בקשי
אמרתי הנני הני אל גוי לא קרא בשמי ² פרשתי
ידי כל היום אל עם סורר--ההלים הדרך לא
טוב אחר מחשבתיהם ³ העם המכעסים אתי על
פנוי--תמיד זבחים בננות ומקטרים על הלבנים ⁴
הישביהם בקרים ובנזרים ילינו האכלים בשער
החויר ופרק (ומרך) פגלים כליהם ⁵ האמרם
קרב אליך אל תנש כי קדשיך אלה עשן באפי
אשר יקדה כל היום ⁶ הנה כתובה לפני לא אהשה
כי אם שלמתי ושלםתי על חיקם ⁷ עונתיכם ועונת
אבותיכם יחו אמר יהוה אשר קטרו על ההרים ועל
הגבאות חרפוני ומדתי פעלתם ראשונה על (אל)

יאכל הבן ונחש עפר לחמו לא ירעו ולא ישחיתו
בכל הר קדשי אמר יהוה

ושםתהי יהוה
בשר החזיר והשקץ והעכבר--יחדו יספו נאם יהוה
18 ואנכי מעשיהם ומחשבתיהם--באה לקבץ את כל
הנויים והלשנות ובאו וזראו את כבודי 19 ושםתהי בהם
אות ושליחתי מהם פליטים אל הנויים תרשיש פול
ולוד משכי קשת-תבל ויין האים הרחקים אשר
לא שמעו את שמי ולא ראו את כבודי--והגידו את
כבודי בינוי 20 והביאו את כל אחיכם מכל הנויים
מנחה ליהוה בסוסים וברכבות ובכובדים ובפרדים
ובכרכרות על הדר קדשי ירושלים- אמר יהוה כאשר
יביאו בני ישראל את המנחה בכל טהור בית יהוה
21 ונם מהם אקח לכהנים ללוים אמר יהוה 22 כי
כאשר השםיהם החדשים והארץ החדששה אשר אני
עשה עמדים לפני--נאם יהוה כן יעמוד זרעכם ושםכם
23 והיה מידי חדש בחדרשו ומידי שבת בשבעת יבוא
כל בשר להשתחות לפני אמר יהוה 24 ויצאו וראו--
בפנרי האנשימים הפשעים בי כי חולעתם לא תמות
ואשם לא תכבה והיו דראון לכל בשר

66 כה אמר יהוה השםיכם כסאי והארץ הדרם רנלי
אי זה בית אשר תבנו לי ואי זה מקום מנוחתי 2 ואות
כל אלה יורי עשתה וייחיו כל אלה נאם יהוה ואל זה
אבית- אל עני ונכח רוח וחרד על דבריו 3 שוחט
השור מכח איש זובח השה ערכף כלב מעלה מנוחה
הם חזיר מזוכר לבנה מברך און- גם המה בהרו
בררכיהם ובשקו ציהם נפשם חפצח 4 גם אני אבחור
בתעליהם ומגורתם אביאיהם לעם- עין קראתי ואין
עונה דברתי ולא שמעו ויעשו הרע בעני ובאשר לא
חפצתי בהרו 5 שמעו דבר יהוה החדרים אל דבריו
אמרו אחיכם שנאיכם מנדיכם למעןשמי יכבד יהוה-
ונראה בשמותכם והם יבשו 6 קול שאון מעיר קול
מהיכל קול יהוה משלם גמול לאייבו 7 בטרם תחיל
ילדת בטרם יכוא חבל לה והמליטה זכר 8 מי שמע
cosaת מי ראה כאלה- חיוחל ארץ ביום אחד אם
יולד נזוי פעם אחת כי חלה גם ילדה ציון את בניה 9
האני אשביר ולא אולד יאמר יהוה אם אני המולד
ועצרתי אמר אלהיך 10 שמצוותם ירושלים וגילו בה
כל אהבה שישו אתה משוש כל המתאבלים עליה
ען למען תינקו ושבעתם מshed תגנימה למען תמצו
והתעננתם מזוי כבודה 12 כי כה אמר יהוה הני נתה
אליה כנהר שלום וכנהחל שוטף כבוד גוים- ווינקתם
על צד תנשאו ועל ברכיהם תשעשו 13 כאיש אשר
אמו תנחמוני- כן אני אנחיכם ובירושלים הנחמוני
14 וראיתם וSSH לבעיכם ועצמותיכם כדרשא תפראנה
ונודעה יד יהוה את עבדיו וזעם את אייבו 15 כי
הנה יהוה באש יבוא וכוסופה מרכבתיו- להשיב
בחמה אפו וגערתו בלהבי אש 16 כי באש יהוה נשפט
ובחרבו את כל בשר ורבו חללי יהוה 17 המתקדשים

הארץ למלכי יהודה לשירה לכהניה ולעם הארץ
ונגלהמו אליך ולא יוכלו לך כי אתה אני נאם יהוה
להציגך

2 ויהי דבר יהוה אליו לאמר ² הילך וקראת באני
ירושלים לאמר כה אמר יהוה וכרתוי לך חסרנו עיריך
אהבתה כלולתיך--לכתרך אחריו במדבר הארץ לא
זרועה ³ קדש ישראל ליהוה ראשית תבואתה כל
אכליו יאשמו רעה תבא אליהם נאם יהוה ⁴ שמעו
דבר יהוה בית יעקב וכל משפחות בית ישראל וכה
אמר יהוה מהו מצאו אבותיכם ביעול--כי רחקו מעלי
וילכו אחרי ההבל ויהבלו ⁶ ולא אמרו--אהיה יהוה
הmulלה אתנו מארץ מצרים המוליך אתנו במדבר
בארץ ערבה ושוחה בארץ ציה וצמלות--בארץ לא
עבר בה איש ולא ישב שם ⁷ ואביה אתם אל
ארץ הכרמל לאכל פריה וטובה ותבואו ותתמאו את
ארציכי ונחלתי שמתם לתוועבה ⁸ הכהנים לא אמרו
אהיה יהוה ותפשמי התורה לא ידעני והרעים פשעו כי
ותנבעאים נבאו בבעל ואחריו לא יועלו הלו ⁹ וכן
עד אריב אתכם--נאם יהוה ואת בני בנים אריב
¹⁰ כי עברו איני כתיהם וראו וקדר שלחו והתבוננו
מאיד וראו הן היתה כוותה ¹¹ החימיר נוי אלהים
והמה לא אלהים ועמי המיר כבודו בלאו יועיל
¹² שמו שמיים על זאת ושתרו חרבו מאר נאם יהוה
¹³ כי שתים רעות עשה עמי אתי עזוב מוקד מים
חיים לחצב להם בארות--בארת נשברים אשר לא
יכלו המים ¹⁴ העבר ישראל--אם ילד בית הוא
מדבוש היה לבז ¹⁵ עליו ישאגנו כפרים נתנו קולם
וישתחוו למשעי ידיהם ¹⁷ ואתה תאור מתריך וקמת
¹⁶ גם בני נף ותחפנס (ותחפנס) ירעוק קדרך
¹⁷ הלויא זאת תעשה לך עזוב את יהוה אלהיך
בעת מוליךך בדרכך ¹⁸ וועת מה לך לדרך מצרים

1 דברי ירמיהו בן חלקייהו מן הכהנים אשר
בענותה בארץ בנימן ² אשר היה דבר יהוה אליו
בימי יאשיהו בן אמון מלך יהודה בשלוש עשרה שנה
למלךו ³ ויהיו בימי יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה
עד תם עשתי עשרה שנה לצדקיהו בן יאשיהו מלך
יהודה--עד גלות ירושלים בחדרש החמישי ⁴ ויהיו
דבר יהוה אליו לאמר ⁵ בטרם אצורך (אצורך)
בבطن ידעתיך ובטרם יצא מרחם הקדשטייך נביא
לגויים נתיך ⁶ ואמר אתה אדרני יהוה הנה לא ידעת
דבר כי נער אנכי ⁷ ויאמר יהוה אליו אל תאמר נער
אנכי כי על כל אשר אשליך תלך ואת כל אשר
אצורך תדבר ⁸ אל תירא מפניהם כי אתה אני להצלך
נאם יהוה ⁹ וישלח יהוה את ידו ויגע על פיו ואמר
יהוה אליו הנה נתיך דברי בפיך ¹⁰ ראה הפקתיך
היום זהה על הנויים ועל הממלכות לנחש ולנתוץ
ולהאבד ולהרוו--לבנות ולנטש ¹¹ וזה דבר יהוה
אליו לאמר מה אתה ראה ירמיהו ואמר מקל שקד
אני ראה ¹² ויאמר יהוה אליו היבשת לראות כי
שקד אני על דברי לעשטו ¹³ ויהי דבר יהוה אליו
שנית לאמר מה אתה ראה ואמר סיר נפוח אני ראה
פנינו מפני צפונה ¹⁴ ויאמר יהוה אליו מצפון תפחה
הרעה על כל ישבי הארץ ¹⁵ כי הני קרא לכל
משפחות מלכות צפונה--נאם יהוה ובאו ונגנו איש
כסאו פחה שעדרי ירושלים ועל כל חומתיה סביב
ועל כל ערי יהודה ¹⁶ ודברתוי משפטוי אוחם על
כל רעטים--אשר עובוני ויקטרו לאלהים אחרים
וישתחוו למשעי ידיהם ¹⁷ ואתה תאור מתריך וקמת
ורברת אליהם את כל אשר אנכי אצורך אל תחת
מנפניהם--בן אחיך לפניהם ¹⁸ ואני הנה נתיך היום
לעיר מבצר ולעומך ברזול ולחמות נחשת--על כל

לשנות מי שחור ומה לך לדרך אשר לשנות מי
נחר ¹⁹ תיסרך רעתק ומשבוחיך תוכחך ודרי וראי
כי רע ומך עזבך את יהוה אליהיך ולא פחרחוי אליך
נאם אדני יהוה צבאות ²⁰ כי מعلوم שברחוי עלה
נטקי מוסרתויך ותאמרי לא עבוד (אעבור) כי
על כל גבעה נבהה ותחת כל עץ רענן את צעה זנה
ואנכי נטעיך שורק כליה זרע אמת ואיך נהפטה

3 **לְאָמֵר** **הַן** **יִשְׁלַח** **אִישׁ** **אֶת** **אַשְׁתָּו** **וְהַלְכָה** **מֵאָתוֹ**
וְהַיְתָה **לְאִישׁ** **אַחֲרֵי** **הַיּוֹשֵׁב** **אֲלֵיהֶךָ** **עוֹד**--**הַלֹּא** **חָנָפָה**
תָּחַנֵּפָה **הָאָרֶץ** **הַהִיא** **וְאֶת** **זָנָתְךָ** **רַעַם** **רַבִּים**--**וְשׁוֹבָא** **אֵלִי**
נִאמְרָה **יְהוָה** ² **שָׁאַי** **עִינֵּיךְ** **עַל** **שְׁפִים** **וּרְאֵי** **אִיפָּה** **לֹא** **שְׁנָלְתָה**
(שכבה)--**עַל** **דְּرָכִים** **יִשְׁבַּת** **לְהַם** **כָּעָרְבִּי** **בַּמְּדָבֵר**
וְתָחַנֵּפָה **אָרֶץ** **בִּזְנוּתִיךְ** **וּבְרַעַתְךָ** ³ **וַיִּמְנַעוּ** **רַבִּים**
וְמַלְקוּשׁ **לֹא** **הִי** **וּמְצָחָא** **אִשָּׁה** **זָנוֹת** **לֹא** **מְאֹנֶת**
הַכְּלָם ⁴ **הַלֹּא** **מַעֲתָה** **קְרָאִתִּי** (קְרָאָת) **לִי** **אַבִּי** **אַלְפָה**
נִעַרְתָּ **אַתָּה** ⁵ **הַיּוֹנְטָר** **לְעוֹלָם** **אָם** **יִשְׁמַר** **לְנִצְחָה** **הַנָּהָה**
דְּבָרָתְךָ **וְתָשִׁי** **הַרְעוֹתָה** **וְתָכָלָל** ⁶ **וְאִמְרָה** **יְהוָה** **אֵלִי** **בִּימֵי**
אֲשִׁיחָהוּ **הַמֶּלֶךְ** **הַרְאִתִּי** **אֲשֶׁר** **עָשָׂתָה** **מִשְׁבָּה** **יִשְׂרָאֵל**
הַלְכָה **הִיא** **עַל** **כָּל** **הַרְבָּה** **וְאֶל** **תְּחַת** **כָּל** **עַץ** **רַעַנָּן**--
וְתָזִוְנִי **שֵׁם** ⁷ **וְאִמְרָה** **אֲחָרִי** **עֲשָׂוָתָה** **אֲתָּה** **כָּל** **אֱלֹהִים** **אֵלִי**
תָּשַׁׁבּוּ--**וְלֹא** **שָׁבָה** **וְתָרָאָה** (וְתָרָא) **בְּגֻדָּה** **אֲחֹתָה**
יְהוּדָה ⁸ **וְאֶרְאָה** **כִּי** **עַל** **כָּל** **אֶדְוֹת** **אֲשֶׁר** **נִאֵפָה** **מִשְׁבָּה**
יִשְׂרָאֵל **שְׁלָחְתִּי** **וְאֶתְנַחֵן** **אֶת** **סְפִרְכָּתִי** **אֲלֵיהֶךָ** **וְלֹא**
יָרָאָה **בְּגֻדָּה** **יְהוּדָה** **אֲחֹתָה**--**וְתָלַךְ** **וְתָזִוְנִי** **גַּם** **הִיא** ⁹
וְתִהְיֶה **מְקֻלָּה** ¹⁰ **וְגַם** **בְּכָל** **זֹאת** **לֹא** **שָׁבָה** **אֵלִי** **בְּגֻדָּה**
וְאֶת **הַעַץ** ¹¹ **וְגַם** **בְּכָל** **זֹאת** **לֹא** **שָׁבָה** **אֵלִי** **בְּגֻדָּה**
אֲחֹתָה **יְהוּדָה**--**בְּכָל** **לְבָה** **כִּי** **אִם** **בְּשָׁקָר** **נִאֵם** **יְהוָה** ¹²
וַיֹּאמֶר **יְהוָה** **אֵלִי** **צְדָקָה** **נְפָשָׁה** **מִשְׁבָּה** **יִשְׂרָאֵל** **מִבְּנָה**
יְהוּדָה ¹³ **חַלֵּךְ** **וְקָרָאת** **אֶת** **הַדְּבָרִים** **הַאֲלָהָה** **צִפְוֹנָה**
וַיֹּאמֶר **שׁוֹבָה** **מִשְׁבָּה** **יִשְׂרָאֵל** **נִאֵם** **יְהוָה**--**לֹא** **אֲפִילָה**
פָּנִי **בְּכָם** **כִּי** **חִסִּד** **אַנְיָם** **יְהוָה** **לֹא** **אַטּוֹר** **לְעוֹלָם**
אֵךְ **דָּעַי** **עָנוֹךְ** **כִּי** **בִּיהּוּתְךָ** **אֱלֹהִיךָ** **פְּשָׁעָת** **וְתִפְזּוּרִי**
אֶת **דְּרָכֵיךְ** **לִזְרִים** **תָּחַת** **כָּל** **עַץ** **רַעַנָּן** **וּבְקוּלִי** **לֹא**

שמעתם נאם יהוה ¹⁴ שוכו בנים שובבים נאם יהוה כי
 anca'i be'ulati be'kem ve'likhati atchem achd mi'ur v'shanim
 5. hanidro bi'jehora v'be'irushal'm ha'shemi'uo v'ameru v'otku
 6. (takuo) shoper be'ar'z k'ra'o mal'ao v'ameru ha'aspo
 7. v'neb'ohah al' ur'i ha'matz'or ⁶ shao' n's zionah ha'ui'zo al
 8. ha'umdro ci' re'eh anci' mi'bia'a mat'phon--v'sher' n'drol ⁷ 'ulla
 9. ar'ah mas'be'ch v'mash'hit g'omim n'su' i'za' ma'mak'mo--l'shem
 10. ar'atz le'shma' ur'ikh tzin'ah ma'ain y'shab ⁸ 'el z'at ha'neru
 11. sh'k'im s'f'ro v'hi'li'lu ci' la' sh' ch'ron' af' yehu'm m'menu
 12. v'oh'ya bi'om ha'ho'a na'm yehu'm i'abd 'el ha'mel'ek v'le'b
 13. ha'sh'rim v'nesh'mo ha'cheinim v'ha'nab'aim y'tma'ho ¹⁰ v'amer a'ha
 14. ar'ani yehu'm ac'n ha'sha'ha'at 'el um' ha'zoa v'li'ro'sh'lm
 15. la'amer sh'lo'm yehu'm le'k'm v'ne'nu ha'rab 'ed ha'naf'sh ¹¹
 16. be'ut ha'ia' am'ar 'le'um ha'zoa v'li'ro'sh'lm ro'ch z'ch sh'pim
 17. b'm'dbar dr'ek b't ha'umi--la' l'z'rot v'la' l'ha'ber ¹²
 18. ro'ch mal'a ma'ala y'bo'a li'ut'ha n'm an'i ad'bar ma'shp'itim
 19. ot'ot ¹³ ha'na'ha cu'nnim y'ul'ah v'co'sofa' ma'rc'bot'yo--k'lu
 20. m'nash'rim s'os'yo ai' l'nu ci' sh'dr'nu ¹⁴ cb'si mor'ah 'el'k
 21. y'ro'sh'lm le'me'ut to'shu' 'ed mat'oi tal'in b'k'rb'k m'ch'sh'vot
 22. an'ek ¹⁵ ci' k'ol m'g'or mad'yan v'mosh'mu' an' m'had' a'fer'rim
 23. 16. ha'z'ik'ru l'gn'om ha'na'ha sh'mi'uo 'el y'ro'sh'lm n'z'rim
 24. ba'ims ma'ar'z ha'mar'ekh v'i'tanu 'el ur'i yehu'm k'ol'm ¹⁷
 25. ch'smeri sh'di ha'yo 'el'ya' m'sb'iv ci' a'hi' m'ra'ha na'm
 26. yehu'm ¹⁸ dr'ek v'm'ul'ek 'esh' al'ha 'l'z'at re'ut'k ci'
 27. mar ci' n'nu 'ed 'el'k ¹⁹ mu'ui a'hol'ah (ah'ili'ah)
 28. k'iro'ot li'bi ha'ma' li'li'bi--la' a'hr'sh ci' k'ol shoper
 29. sh'mu'ati (sh'mu'at) n'f'si t'ru'ut m'l'ch'ma ²⁰ sh'ber 'el
 30. sh'ber n'k'ra ci' sh'dra'ha 'el ha'ar'z p'hat'am sh'dr'uo a'ha'li
 31. r'nu y'ri'ut' ²¹ 'ed mat'oi a'ra'ah n's--a'sh'mu'ah k'ol shoper
 32. ci' a'oil' um'i a'othi la' y'du--b'ni'm sc'li'm ha'ma' v'la'
 33. n'v'ni'm ha'ma' ch'cm'im ha'ma' 'el ha'r' u'li'hi't'ib la' y'du
 34. ra'ay'ot a'ha'ar'z v'ha'na'ha t'ha' v'ba'ho v'la' ha'sh'mim v'ain
 35. ur'lo'ot li'bb'k'm a'ish yehu'm v'ish'bi y'ro'sh'lm pn' ha'za

4. am ha'sh'ob y'is'ra'el na'm yehu'm a'li' t'sh'ob v'am ha'sir
 36. sh'k'oz'ik m'f'ni v'la' tan'or ² v'nes'be'ut chi' yehu'm ba'mta
 37. b'm'shp'et v'be'z'eka v'ha'tbar'ku bo' n'v'im v'bo' y'thal'lu
 38. ci' ca' am'ar yehu'm la' a'ish yehu'm v'li'ro'sh'lm n'ro
 39. l'cm' n'ir v'el t'z'ru' al k'z'ym ⁴ ha'm'lu li'ha' v'ha'sru
 40. ur'lo'ot li'bb'k'm a'ish yehu'm v'ish'bi y'ro'sh'lm pn' ha'za

יהוה אל'הינו

אורם 24 ראייתי ההרים והנה רעשיהם וכל הנבעות התקלקלו 25 ראייתי והנה אין האדם וכל עוף השמים נדרדו 26 ראייתי והנה הכרמל המדבר וכל עיריו נצצו מפני יהוה-- מפני חרון אפו 27 כי כה אמר יהוה שמה תהיה כל הארץ וכלה לא עשה 28 על זאת תאבל הארץ וקדרו השמים מעל-- על כי דברתוי ומתי ולא נחמתי ולא אשוב ממנה 29 מוקול פרש ורמא קשת ברחת כל העיר-- באו בעבים ובכפים על כל העיר עוזבה ואין יושב בהן איש 30 ואתי (ואת) שדור מה תעשי כי תלבשי שני כי העדי עדי נבכים נפשך יבקש 31 כי קול כחוללה שמעתי צרה מבכורה-- קול בת ציון תחיפה תפרש כפיה או נא לי כי עיפה נפשי להרגנים

5 שוטטו בחוץ ירושלים וראו נא ורדו ובקשו ברחובותיה אם תמצאו איש אם יש עשה משפט מבקש אמונה-- ואסלח לה 2 ואם חי יהוה יאמרו לכן לשקר ישבעו 3 יהוה ענייך הלוא לאמונה-- היכתה אתם ולא חלו כליהם מאננו קחת מוסר חזקון פניהם מסלע מאננו לשוב 4 ואני אמרתי אך דלים הם נואלו-- כי לא ידעו דרך יהוה משפט אלהיהם 5 אלכה לי אל הנגידים ואדרבה אתם-- כי מה ידעו דרך יהוה משפט אלהיהם אך מה יהדו שברו על נתקו מוסרות 6 על כן הכם אריה מיער זאב ערבות יشدדים-- נמדד שקד על עיריהם כל היזוא מותגה יטרף כי רבו פשיעיהם עצמו משבותיהם 7 או לאות אסלה (אסלה) לך-- בניך עובני וישבעו בלבד אליהם ואשבע אותם וינאפו ובית זונה יתנודדו 8 סוסים מיזונים משכים היו איש אל אשת רעהו יצחלו 9 העל אלה לוא אפקד נאם יהוה ואם בניו אשר כזה לא תתנקם נפשי 10 על בשרותה ושהתנו וכלה אל

לא שפטו ²⁹ העל אלה לא אפקד נאם יהוה אם בני נלך ¹⁷ והקמתי עליהם צפים הקשיבו לקול שופר ויאמרו לא נקשב ¹⁸ לכן שמעו הנוים ורעד עדה את אשר בם ¹⁹ שמעי דארץ--תנה אני מביא רעה אל העם הזה פורי מחשבותם כי על דברי לא הקשיבו וזרותי וימאסו בה ²⁰ لماذا זה לי לבונה משבא תבוא וקנה הטוב מארץ מרחק עלהותיכם לא לרצון ובחיכם לא ערבו לי ²¹ לכן כה אמר יהוה הנני נתן אל העם הזה מכשלים וכשלו בם אבות ובנים ייחדו עם בא מארץ צפון וגוי נורול יעור מירכתי ארץ ²² כה אמר יהוה הנה שכן ורעו--יאבדו (ואבדו) ²² כה אמר יהוה הנה קשת וכידון יחויקו אכזרי הוא ולא ירחמו קולם כים והמה ועל סוסים ירכבו ערוך כאיש למלחמה עלייך בת ציון ²⁴ שמענו את שמעו רפו ידינו צרה החזקתנו-חיל כיוולדה ²⁵ אל התזאי (חצאו) השדה וברך אל תלכי (תלכו) כי חרב לאיב מגור מסביב ²⁶ בת עמי חנרי שק והחפלי באהר--אבל יחד עשי לך מסped תמרורים כי פתאם יבא השדר עליינו ²⁷ בחון נתיך בעמי מבצר ותדע ובנתן את דרכם ²⁸ כלם סרי سورרים הלכי רכilio נחשת וברזל כלם משחיתים המה ²⁹ נחר מפה מאשתם (מאש תם) עפרה-לשוא צרכ' צרווף ורעים לא נתקו ³⁰ כספי נמאס קראו להם כי מאס יהוה בהם

7 הדרבר אשר היה אל ירמיהו מأت יהוה לאמר ² עמד בשער בית יהוה וקראת שם את הדבר הזה ואמרת שמעו דבר יהוה כל יהודיה הבאים בשעריהם אלה להשתחות ליהוה ³ כה אמר יהוה צבאות אלה יישראל היטיבו דרכיכם ומעליכם ואשכנה אתכם במקומות הזה ⁴ אל תבטחו לכם אל דברי השקר לאמר היכל יהוה היכל יהוה היכל יהוה המה ⁵ כי אם הייטב תיטיבו את דרכיכם ואת מעליכם אשר כוה לא תתנקם נפשי ³⁰ שמה ושרורה נהיתה בארץ ³¹ הנבאים נבאו בשקר והכהנים ירדו על ידיהם ועמי אחבו כן ומה תעשי לאחריותה

6 העזו בני בנימין מקרוב ירושלים ובתקוע תקעו שופר ועל בית הכרם שאו משאת כי רעה נשקפה מצפון ושבר נдол ² הגנה והמעננה דמיית בית ציון ³ אליה יבוא רעים וערדים תקעו עליה אלהים סביב רעו איש את ידו ⁴ קדרו עליה מלחמה קומו ערב ⁵ קומו ונעללה בלילה ונשחיתה ארמנותיה ⁶ כי כה אמר יהוה צבאות כרתו עזה ושפכו על ירושלים סללה היא העיר הפקד כליה עשך בקרבה ⁷ כחקר בור (ביר) מימה כן הקירה רעתה חמס ושד ישם בה על פני תמיד--חלי ומכה ⁸ הוסרי ירושלים--פָּן תקע נפשי ממד פן אשימך שמנה ארץ לוא נושבה ⁹ כה אמר יהוה צבאות עלול שעוללו ברגע שאורית ישראל השב ידק כבוצר על סלסלות ¹⁰ על מי אדרבה ואעדיה וישמעו--תנה ערלה אונם ולא יוכל להקשיב הנה דבר יהוה היה להם לחרפה--לא יחפזו בו ¹¹ ואת חמת יהוה מלאתי נלאית היכיל שפך על עלול בחוץ ועל סוד בחורים ייחדו כי נם איש עם אשה ילכדו זקן עם מלא ימים ¹² ונסבו בתיהם לאחרים שדות ונשים ייחדו כי אשה את יידי על ישבי הארץ נאם יהוה ¹³ כי מקטנים ועד נדלים כלו בצעע ומונביא ועד כהן--כלו עשה שקר ¹⁴ וירפאו את שבר עמי על נקלה--לאמר שלום שלום ואין שלום ¹⁵ הבישו כי תועבה עשו נם בוש לא יבשו נם הכלים לא ידעו--לכן יפלו בנפלים בעת פקרתים יכשלו אמר יהוה ¹⁶ כה אמר יהוה עמדו על דרכיכם וראו ושאלו לנתחות עולם אי זה דרכ

אם עשו תעשו משפט בין איש ובין רעהו ⁶ נר יתום
אלמנה לא תעשקו ודם נקי אל תשפכו במקום זהה
אחרי אלהים אחרים לא תלכו לרע לכם ⁷ ושכני
אתכם במקום זהה--בארץ אשר נתן לאבותיכם למן
עולם ועד עולם ⁸ הנה אתם בטחיהם לכם על דבריו
השקר--לבתיהם הועיל ⁹ הנבג רצח ונאנף והשבע
לשקר וקטר לבעל והלך אחריו אלהים אחרים--
אשר לא ידעתם ¹⁰ ובאתם ועמדתם לפני בית הוה
אשר נקרא שמי עליו ואמורתם נצלנו--למען עשות את
כל התועבות האלה ¹¹ המערת פרצחים היה הבית
זה אשר נקרא שמי עליו--בעיניכם נם א נכי הנה
ראייתי נם יהוה ¹² כי לכו נא אל מוקמי אשר בשילו
אשר שכני שמי שם בראשונה וראו את אשר עשית
לו מפני רעת עמי ישראל ¹³ ועתה יען עשותכם
את כל המעשים האלה--נאם יהוה ואדרב אליכם
השכם ודבר ולא שמעתם ואקריא אתכם ולא עניתם
כי מאס יהוה ויטש את דор עברתו ¹⁴ כי עשו בני
יהודה הרע בעני נאם יהוה שמו שקוציהם בביה
אשר נקרא שמי עליו--לטמאו ¹⁵ והשלכתי אתכם מעל פנוי
אשר עשיתו לשלו ¹⁶ והשלכתי את כל אחיכם את כל זרע אפרים
ונאתה אל תחפלו بعد העם הזה ואל תsha בעדם
רנה ותפללה--ואל חפנע כי איני שמע אתך ¹⁷
האיןך ראה מה מה עשים בערי יהודה ובחוות
ירושלם ¹⁸ הבנים מלקטים עצים והאבות מבערים
את האש והנשים לשוט ב策 לעשות כונים למלכת
השמי וחסך נסכים לאלהים אחרים--למען הצעני
השת פניהם ¹⁹ כי אמן יהוה הלא אתם למען
בשת פניהם ²⁰ לכאן כי אמר אדני יהוה הנה אפי
וחמתי נתכת אל המקום הזה על האדם ועל הבהמה
על עץ השדה ועל פרי האדמה ובערה ולא תכבה
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עלותיכם

8 בעת ההיא נאם יהוה ויציאו (יוציאו) את
עצמות מלבי יהודה ואת עצמות שריו ואת עצמות
הכהנים ואת עצמות הנביאים ואת עצמות יושבי
ירושלם--מקבריהם ² ושטחים למשול ויריח ולכל

על יגון עלי לבי רוי ¹⁹ הנה קול שועת בת עמיacha rhythmus ואשר עברום ואשר הלכו מארץ מרחוקים היהוה אין בזכין אם מלכה אין בה מדוע הצעוני בפסליהם--בhabeli נכר ²⁰ עבר קצר כל קץ ואנתנו לא נשענו ²¹ על שבר בת עמי השברתי קדרתי שמה החזקתי ²² הצרי אין בנלעד אם רפא אין שם כי מרווע לא עלתה ארכת בת עמי **9** מי יתןראשי מים וענין מקור דמעה ואבכה יומם ולילה את חללי בת עמי ² מי יתנני במדבר מלון ארחים ואזוכה את עמי ואלכה מאתם כי כלם מנאים עצרת בנדים ³ וידרכו את לשונם קשתם שקר ולא לאמונה גברו בארץ כי מרעה אל רעה יצאו ואתי לא ידעו נאם יהוה ⁴ איש מרעהו השמרו ועל כל אה לתבטחו כי כל אה עקוב יעקב וככל רע רכילד ⁵ ואיש ברעהו יתהלך ואמת לא ידברו למדיו לשנים דבר שקר העווה נלאו ⁶ שבתק בתוק מרמה במרמה מאנו דעת ATI נאם יהוה ⁷ לכן כה אמר יהוה צבאות הנו צורפם וכבחנים כי איך עשה מפני בת עמי ⁸ חז שוחט (שחוט) לשונם מרמה דבר בפיו שלום את רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו ⁹ העל אלה לא אפרק בם נאם יהוה אם בניו אשר כזה לא תתנקם נפשי ¹⁰ על ההרים אשא בכני וגדי ועל נתואת מדבר קינה--כי נצחו מבלי איש עבר ולא שמעו קול מקנה מעוף השמים ועד בהמה נדרו הלו ¹¹ ונתתי את ירושלים לנלים מעון תנים ואת ערי יהודה אתן שמה מבלי יושב ¹² מי האיש החכם ויבן את זאת ואשר דבר פי יהוה אליו יונדה על מה אברה הארץ נצחה כמדבר מבלי עבר ¹³ ויאמר יהוה--על עזם את תורה אשר נתתי לפניהם ולא שמעו בקולי ולא הלו ¹⁴ וילכו אחריו שררות לבם--ואהרי הבעלים אשר למדום אבותם ¹⁵ לכן כה אמר יהוה צבאות אלהו ישראלocabotim אשר אהבום ואשר עברום ואשר הלכו אחריהם ואשר דרשום ואשר השתחוו להם לא יאספו ולא יקברו לדמן על פניו האדמה יהו ¹⁶ ונבחר מות מהווים לכל השאות הנשואים מן המשפה הרעה הזאת--בכל המקומות הנשואים אשר הדרתיהם שם נאם יהוהocabotim ⁴ ואמרה אליהם כה אמר יהוה היפלו ולא יקומו אם ישוב ולא ישוב ⁵ מדוע שובבה העם הזה ירושלים--משבח נצחת החזיקו בתרמת-מןנו לשוב ⁶ הקשתי ואשמע לוא כן ידברו-- אין איש נחם על רעהו לא אמר מה עשו כי אלה שב במרצחות (במרצחות) כסוס שוטף במלחה ⁷ נם חסידה בשמות ידעה מועדיה ותר וסוס (וסיס) שענור שמרו את עת באנה ועמי--לא ידעו את משפט יהוה ⁸ איך תאמרו חכמים אנחנו ותורת יהוה אנחנו אכן הנה לשקר עשה עט שקר ספרים ⁹ הבשו חכמים חתו וילכדו הנה בדבר יהוה מאסו וחכמת מה להם ¹⁰ לכן את נשיהם לאחרים שdotanim ליוורשים--כי מקטן ועד גדול כליה בצע בצע מבניה ועד כהן--כליה עשה שקר בו וירפו את שבר בת עמי על נקלה--לא אמר שלום שלום ואין שלום ¹¹ הבשו כי תועבה עשו גם בוש לא יבשו והכלם לא ידעו--לכן יפלו בונפים בעת פקחתם יכשלו אמר יהוה ¹² אסף אסיפם נאם יהוה אין ענבים בנפן ואין חאנם בתאה והעללה נבל--ואותן להם יעבריםם ¹⁴ על מה אנחנו ישבים--האספו ונבו אל ערי המבצר ונדמה שם כי יהוה אלהינו הדרנו ויישכנו מי ראש כי חטנו ליהוה קוה לשלים ואין טוב לעת מרפה והנה בעתה ¹⁵ מדין נשמע נחרת סוסיו--מקול מצחלות אביריו רעשה כל הארץ ויבואו ויאכלו ארץ ומלאה--עיר ישבי בה ¹⁷ כי הנני משלח בכם נחשים צפעים אשר אין להם לחש ונשכו אתכם נאם יהוה ¹⁸ מבלי גו

יראך מלך הגוים כי לך יאטה כי בכל חכמי הגוים
ובכל מלכותם מאיין מוקד ⁸ ובאחד עברו ויכסלו
מוסר הבלים עז הוא ⁹ כסף מركע מתריש ויבא
זהב מאופו- מעשה חדש וידי צורף חבלת וארגמן
לבושים מעשה חכמים כלם ¹⁰ ויהוה אלהים אמרת
הוא אלהים חיים ומילך עולם מקצפו תרעש הארץ
ולא יכלו גוים זעמו ¹¹ כדנה תאמרון להום אלהיא
די שמייא ואראקאל עבדו יאברו מארעה ומן תחות
שמייא אלה ¹² עשה ארץ בכחו מכין תבל בחכמו
וכתבנתו נתה שמיים ¹³ לקיים תחו המון מים בשמיים
ויעלה נשאים מקצת הארץ (הארץ) ברקים למטר
עשה וויצא רוח מאצרתיו ¹⁴ נבער כל אדם מדעת
הביש כל צורף מפסל כי שקר נסכו ולא רוחם ¹⁵
הבל מה מעשה העתעים בעת פקדתם יאברו ¹⁶ לא
כאלה חלק יעקב כי יוצר הכל הוא וישראל שבת
נחלתו יהוה צבאות שמו ¹⁷ אספי הארץ נגעך --
ישבתי (ישבת) במצרים ¹⁸ כי כה אמר יהוה הנני
קולע את יושבי הארץ בפעם הזאת והצראת להם
למען ימצאו ¹⁹ אווי לי על שברי נחלה מכתוי ואני
אמרתי לך זה חלי ואשאנו ²⁰ אהלי שרד וכל מיתרי
נתקו בני יצאני ואינם-- אין נתה עוד אהלי ומיקום
ירעothy ²¹ כי נבערו הרעים ואת יהוה לא דריש על
כן לא השכilio וכל מרעיהם נפוציה ²² קול שמוועה
הנה בא והרעש גדול הארץ צפון לשום את ערי
יהודיה שמה-- מעון תנים ²³ ידעת יהוה כי לא
לאדם דרכו לא לאיש הלק והכין את צעדו ²⁴ יסני
יהוה לך במשפט אל באפק פן חמעטני ²⁵ שפך
חמתך על הגוים אשר לא ידועך ועל משפחות אשר
בשםך לא קראו כי אכלו את יעקב ואכלו ויכלהו
ואת נוהו השמו

הנני מאכילים את העם הזה לענה והשקיותים מי ראש
16 והפיצוים בגוים אשר לא ידעו המה ואבותם
ושלחתי אחריהם את החרב עד כלותי אותם ¹⁷
כה אמר יהוה צבאות התבוננו וקראו למקוננות
ותבוננה ואל החכמו שלחו ותבוננה ¹⁸ ותמהרנה
ותשנה עליינו נהי ותרדנה עניינו דמעה ועפפני
יזלו מים ¹⁹ כי קול נהי נשמע מצין איך שדרנו
בשנו מאר כי עזנו ארץ כי השליך משכונינו
20 כי שמענה נשים דבר יהוה ותקח אונכם דבר
פיו ולמדנה בנותיכם נהי ואשה רעהה קינה ²¹ כי
עליה מות בחלוניינו בא בארכמנוטינו-- להכרית עלל
מחוץ בחוריהם מרחבות ²² דבר כה נאם יהוה ונפלה
נבלת האדם כדמן על פני השדה וכעמר מארח
הקדר ואיין מסך ²³ כה אמר יהוה אל יתהלו חכם
בחכמו ואל יתהלו הגבור בגבורהו אל יתהלו
עשיר בעשרו ²⁴ כי אם בזאת יתהלו המתהלו
השכל וידעו אותן-- כי אני יהוה עשה חסר משפט
צדקה בארץ כי באלה חפצתי נאם יהוה ²⁵ הנה
ימים באים נאם יהוה ופקדרו על כל מול בערלה ²⁶
על מצרים ועל יהודה ועל אדום ועל בני עמיון ועל
מואב ועל כל קוצץ פאה היישבים במדבר-- כי כל
גנוים ערלים וכל בית ישראל ערלי לבי

10 שמעו את הדבר אשר דבר יהוה עליהם-
בית ישראל ² כי אמר יהוה אל דרך הגוים אל
תלמידו ומאותה השמיים אל תחתו כי יחתו הגוים
מהמה ³ כי חקות העמים הבל הוא כי עז מעיר
כרתו מעשה ידי חרש במעזר ⁴ בכסף ובזבוב ייפחו
במסמרות ובמקבות יחווקם ולוא יפיק ⁵ כתמר
מקשה המה ולא יבררו נשוא ינשוא כי לא יצעדו אל
תיראו מהם כי לא ירעו ונם היטיב אין אתם ⁶ מאיין
מוקד יהוה גדול אתה וגדול שמק בגבורה ⁷ מי לא

הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר 2 שמעו את דברי הברית הזאת ודברתם אל איש יהודה ועל ישבו ירושלים 3 ואמרת אליהם כה אמר יהוה אליך ישראל אזרח איש--אשר לא ישמע את דברי הברית הזאת 4 אשר צויתו את אבותיכם ביום הוציא איהם מארץ מצרים מכור הארץ לבעל לאמר שמעו בקול ועשיותם אותם ככל אשר אזהה אתכם והיותם לי עם ואנכי אהיה לכם לאלהים 5 למען הקים את השבואה אשר נשבעתי לאבותיכם לתחם הארץ ובת חלב ודבש--כיום הזה ואען ואמר אמן יהוה 6 ויאמר יהוה אליו קרא את כל הדברים האלה בעריה יהודה ובಚות ירושלים לאמר שמעו את דברי הברית הזאת ועשיותם אותם 7 כי העדר העדרתי באבותיכם ביום העלותי אותם מארץ מצרים ועד היום הזה השם והעדר לאמר שמעו בקול 8 ולא שמעו ולא הטו את אוזם וילכו איש בשירותם לבם הרע ואביה עליהם את כל דברי הברית הזאת אשר צויתו לעשותו--ולא עשו 9 ויאמר יהוה אליו נמצא קשר באיש יהודה ובבישבי ירושלים 10 שבו על עונת אבותם הראשונים אשר מאנו לשמע את דברי והמה הלו יאחרי אלהים אחרים לעבדם הפרו בית ישראל ובית יהודה את בריתו אשר כרתו את אבותם 11 וכן כה אמר יהוה הנני מביא אליהם רעה אשר לא יוכל לצאת ממנה וזעקן אליו ולא שמע אליהם 12 והלכו ערי יהודה ובבישבי ירושלים וזעקו אל האלים אשר הם מקטרים להם והושע לא יושעו להם בעת רעתם 13 כי מספר ערך היו אלהיך יהודה ומספר חותם ירושלים שמתם מזבחות לבשת--מזבחות למלך לבעל 14 ואתה אל תתפלל بعد העם הזה ואל תsha بعد רנה ותפללה כי אני שמע בעת קראם אליו--بعد רעתם 15 מה לירידי

12 צדיק אתה יהוה כי אريب אלקיך אך משפטים אדרבר אתך מדווע דרך רשותם צלהה שלו כל בנדי בנד 2 נטעתם גם שרשו--ילכו גם עשו פרי קרוב אתה בפיהם ורחוק מכליותיהם 3 ואתה יהוה ידעתני--תראני ובחנת לבי אתך התקם כצאן לטבחה ודקרכם ליום הרגה 4 עד מותי תאכל הארץ ושב כל השדה ייבש מרעת ישבי בה ספחה בהמות ועוף--כי אמרו לא יראה את אחריתנו 5 כי את רגלים רצחה וילאיך ואיך תתחדרה את דסוטים ובארץ שלום אתה בוטח ואיך תעשה בנאון הירדן 6 כי גם אחיך וቤת אחיך גם המה בנדו בך--גם המה קרא אחריך מלא אל תאמין בם כי ידברו אלקיך טבות 7 עזבתי את ביתך--נטשתי את נחלתי נתתי את ידרות נפשי בcpf איביה 8 הייתה לי נחלתי כאריה בעיר

נתנה עלי בקולה על כן שנאתיה ⁹ והיעט צבע נחלתו לוי העיט סביב עלייה לכוי אספו כל חיית השדה-- התיו לאכלה ¹⁰ רעים רבים שחתו כרמי בססו את חלקי נחנו את חלקת חמדתו למדבר שמהה עז שמה לשמה-- אבלה עלי שמהה נשמה כל הארץ כי אין איש שם על לב ¹¹ על כל שפם במדבר באו שדים כי חרב ליהוה אכלה מקצה ארץ ועד קצה הארץ אין שלום לכלبشر ¹² זרו חתים וקצים קצרו נחלו לא יועלו ובשו מתבאותיכם מהרין אף יהוה ¹³ כה אמר יהוה על כל שכני הרים הנעים בנחלה אשר הנחלי את עמי אתי ישראל הנני נתשם כל ישבי הארץ זואת ואת המלכים הישבים לדוד על כסאו ואת הכהנים ואת הנבאים ואת כל ישביו ירושלים-- שכرون ¹⁴ ונפצחים איש אל אחיו והאבות והבנים ייחדו-- נאם יהוה לא אחמול ולא אחוס ולא ארחים מהשחיתם ¹⁵ שמעו והאוינו אל הנבחו כי יהוה דבר ¹⁶ תנו ליהוה אלהיכם כבוד בטרם יחשך ובטרם יתגנו רגליך על הרינו נשף וקויים לאור ושם לצלמות ישית (וישית) לערפל ¹⁷ ואם לא השמעה במסתרים תבכה נפשי מפני גונה ורמע תרמע ותרד עני דמעה כי נשבה עדר יהוה ¹⁸ אמר למלך ולגבירה השפלו שבו כי ירד מראשותיכם עטרת הפארתיכם ¹⁹ ערי הנגב סגנו ואין פתח הגלת יהודה כליה הגלת שלומים ²⁰ שאי (שאו) עיניכם וראי (וראו) הכאים מצפן איה העדר נתן לך-- צאן תפארתך ²¹ מה אמר כי יפקד عليك ואת למדת אחם לך אלפיים לראש הלא תבלים יאחזוך כמו אשת לדה ²² וכי אמר בלבך מרווע קראני אלה ברב עונק גנוו שוליך נחמסו עקיביך ²³ היהפיך כושי ערוו ונמר חברברתו גם אתם תוכלו להיטיב למדרי הרע ²⁴ ואפיקם כקש עובר לדוח מדבר זה וורלק מנת מדיך מאי נאם יהוה אשר שכחת אותה ותבטחיו בשקר ²⁵ וגם אני חשבתי שוליך על פניך ונראה קלונך ²⁷ נאפיק ומצחלוותיך זמת ונתקד על

13 כה אמר יהוה אליו הלווק וקנית לך אзор פשתים ושמתו על מותניך ובמים לא תבאחו ² ואקנה את האזרע כדבר יהוה ואשם על מותני ³ ויהי דבר יהוה אליו שניית לאמר ⁴ קח את האזרע אשר קנית יהו אל שמי וארציו ⁵ והיה אם למד לימdro את דרכי עמי להשבע בשמי כי יהוה כאשר למדך את עמי להשבע בבעל-- ונבנו בתוך עמי ⁶ ואם לא ישמעו ונשתתי את גינוי ההוא נתוש ואבד-- נאם יהוה

עליהם את רעתם ¹⁷ ואמרת אליהם את הדבר הזה
תרדנה עני דעה לילה ויום ואל תדמינה כי שבר
נדול נשברה בחולות בת עמי--מבה נחללה מaad ¹⁸
אם יצאתי השדה והנה חללי חרב ואם באתי העיר
והנה תחולואי רעב כי נם נביא נם כהן סחרו אל ארץ
ולא ידעו ¹⁹ המאס מסכת את יהודה אם בציון נעללה
ונפשך--מדוע חכיתנו ואין לנו מרפא כוה לשלים ואין
שוב ולעת מרפא והנה בעתה ²⁰ יידענו יהוה רשותנו
ען אבותינו כי חטנו לך ²¹ אל תנאן למן שמק אל
תנבל כסא כבודך זכר אל חפר בריתך אתנו ²² הייש
בחבלי הנוי מנסמים ואם השמים יתנו רבכם הלא
אתה הוא יהוה אלהינו ונקייה לך--כי אתה עשית את
כל אלה

15 ויאמר יהוה אליו אם יעמוד משה ושמואל לפני
אין נפשי אל העם הזה שלח מעל פנוי ויצאו ² והיה כי
אמורו אליו אני נצא ואמרת אליהם כי אמר יהוה
אשר למות למות ואשר לחרב לחרב ואשר לרעב
לרעב ואשר לשבי לשבי ³ ופקדתי עליהם ארבע
משפחות נאם יהוה את החרב להרנו ואת הכלבים
לסחוב ואת עופ השמים ואת בהמת הארץ לאכל
ולהשיות ⁴ ונתחים לזועה (לזועה) לכל מלכות
הארץ--בגנול מנשה בן יחזקיהו מלך יהודה על אשר
עשה בירושלם ⁵ כי מי יחמל עלייך ירושלים ומני נוד
לק מי יסור לשאל לשלם לך ⁶ את נטשה אני נאם
יהוה אחר תלמי ואתה ידי עלייך ואשחיתך נלאיטי
הנחם ⁷ ואזרם במורה בשעריו הארץ שכליyi אבדתי
את עמי מדריכיהם לוא שבו ⁸ עצמוני ליאלמנתו
מחול ימים הבאתיהם להם על אם בחור שדר בצחרים
הפלתי עליה פחאמ עיר ובהלות ⁹ אמללה ילדת
הנבאים ההמה ¹⁶ והעם אשר ההמה נבאים להם יהיו
משלכים בחוץ ירושלם מפני הרעב והחרב ואין
השבעה נפחה נפשה באה (בא) שמשה בעד יומם--

14 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו על דבריו
הכברות ² אבל יהודה ושעריה אמללו קדרו
לאرض וזכות ירושלים עלתה ³ ואדריהם שלחו
צעריהם (צעריהם) למים בא על נבים לא מצאו
מים שבו כליהם ריקם--בשו והכלמו וחפו ראשם ⁴
בעבור האדמה חתה כי לא היה נשם בארץ בשו
אקרים חפו ראשם ⁵ כי נם איליה בשדה ילדה ועוזב
כי לא היה דשא ⁶ וופראים עמדו על שלפים שאפו רוח
כתנים כלו עינויים כי אין עשב ⁷ אם עונינו ענו בנו--
יהוה עשה למן שמק כי רבו מושבתינו לך חטנו ⁸
מקוה ישראל מושיעו בעת צרה--למה תהיה כנור
בארץ וכארח נתה ללון ⁹ ולמה תהיה כאיש נדרם
כנbor לא יוכל להושיע אתה בקרבנו יהוה ושםך
עלינו נקרא--אל נתנו ¹⁰ כה אמר יהוה לעם הזה כן
אתבו לנוע--רגיליםם לא חשבו ויוחה לא רצם--עתה
יזכר עונם ויפקד חטאיהם ¹¹ ויאמר יהוה אליו אל
תתפלל بعد העם הזה לטובה ¹² כי יצמו אני שמע
אל רנתם וכי יعلו עליה ומנה איני רצם כי בחרב
וברעב ובדבר א נכי מכלאה אוטם ¹³ ויאמר אלה אדרני
יהוה הנה הנבאים אמרים להם לא תראו חרב ורעב
לא יהיה לכם כי שלום אמת אתן לכם במקום הזה
ויאמר יהוה אליו שקר הנבאים נבאים בשם--לא
שלחחים ולא צויתים ולא דברתי אליהם חזון שקר
וקסם ואלול (ואליל) ותרומות (ותרמיה) לבע המה
מתנbecאים לכם ¹⁵ לכן כי אמר יהוה על הנבאים
הנבאים בשמי ואני לא שלחחים והמה אמרים הרבה
ורעב לא יהוה הארץ בתחרב וברעב יתמו
הנבאים ההמה ¹⁶ והעם אשר ההמה נבאים להם יהיו
משלכים בחוץ ירושלם מפני הרעב והחרב ואין
ירמיה

בושה וחפירה ושאריהם לחרב אתן **לפניהם** --
 נאם יהוה ¹⁰ אוי לְ אַמִּי-כִּי יַלְדָנִי אִישׁ רַבָּבָב
 מִדּוֹן לְכָל הָאָרֶץ לֹא נְשִׁיחָיו וְלֹא נְשִׁיחָו
 נְאָמֵר יְהוָה אָם לֹא שְׁרוֹתֶךָ (שְׁרוֹתִיךְ) לְטוֹב אֶם
 לֹא הַפְּנַעַתְּךָ בְּךָ בְּעֵת רָעוֹת וּבְעֵת צְרָה-אֶת הַאֲיָב ¹²
 הַיּוֹרֵעַ בְּרוֹזֵל מַצְפָּן וְנַחַת ¹³ חִילֵךְ וְאַצְרוֹתִיךְ
 לְבָז אֶתְּנָתָן לֹא בְמַחְיָר וּבְכָל חַטָּאתִיךְ וּבְכָל גְּבוּלִיךְ
 וְהַעֲבָרָתִי אֶת אַיִּיךְ בָּאָרֶץ לֹא יַדְעָתָci אֲשֶׁר קָרְדָה
 בָּאֲפִי עַלְיכֶם תַּוקְדֵּ ¹⁵ אַתָּה יַדְעַת יְהוָה זָכְרָנִי וּפְקָדָנִי
 וְהַנְּקָם לִי מַרְדָּפִי--אֶל לְאָרֶץ תַּקְהַנִּי דַע שָׁאָתִי
 עַלְךָ חֲרָפָה ¹⁶ נִמְצָא דָבְרִיךְ וְאַכְלָם וַיַּהַי דָבְרִיךְ
 עַלְיָה אֶלְהָיו צָבָאות ¹⁷ לֹא יִשְׁבְּתָי בְּסָוד מִשְׁחָקִים
 וְאַעֲלָוּ מִפְנֵי יַדְךָ בְּרֵד יִשְׁבְּתִי כִּי זָעַם מַלְאָתַנִי ¹⁸
 לִמְהַה הִיָּה כָּאַבִּי נְצָח וּמִכְתִּי אָנוֹשָׁה מִאָנָה הַרְפָּא-הִי
 תָּהִיה לִי כְּמוֹ אַכְזָב מִים לֹא נָאָמַנו ¹⁹ לְכָן כִּי אָמַר
 יְהוָה אָם חַשּׁוֹב וְאַשְׁבָּךְ לְפָנִי תַעֲמֵד וְאָם תִּזְעַזְזֵב
 מִזּוֹלֵל כִּי תְהִיה יִשְׁבּוּ הַמָּה אַלְיךָ וְאַתָּה לֹא תְשׁׁוּבָ
 אַלְיהָם ²⁰ וְנַתְּחִיךְ לְעַם הָזֶה לְחוֹמָת נַחַת בְּצָרוֹה
 נַחַמְנוּ אַלְיךָ וְלֹא יוּכְלָוּ לְךָ כִּי אַתָּךָ אַנְיָ לְהַשְׁעֵךְ
 וְלַחֲצִילֵךְ נִאֵם יְהוָה ²¹ וְהַצְלָתִיךְ מִיד רַעִים וּפְרַתִּיךְ
מקפ' עֲרָצִים

16 וַיֹּהַי דָבָר יְהוָה אֱלֹי לְאָמַר ² לֹא תַקְחֵ לְךָ אָשָׁה
 וְלֹא יִהְיוּ לְךָ בְנִים וּבְנוֹת בָּמָקֹם הָזֶה ³ כִּי כָה אָמַר
 יְהוָה עַל הַבְּנִים וְעַל הַבְּנוֹת הַיּוֹלְדִים בָּמָקֹם הָזֶה וְעַל
 אַמְתָּם הַיּוֹלְדִים אָתָם וְעַל אַמְתָּם אַמְתָּם אָתָם
 בָּאָרֶץ ⁴ מִמְּוֹתִי תְּחִלָּאים יִמְתֹהוּ לְאַיִּשְׁפָדָו וְלֹא
 יִקְבְּרוּ--לְדִמְנָן עַל פָּנֵי הָאָדָמָה יְהִיו וּבְחַרְבָּה
 יִכְלְוּ וְהַיְתָה נְבָלָתָם לְמַאֲכָל לְעֹוף הַשְׁמִים וּלְבָהָמת
 הָאָרֶץ ⁵ כִּי כָה אָמַר יְהוָה אֶל תָּבֹא בֵּית מִרְוחָה וְאֶל
 תָּלַךְ לְסִפְורָה וְאֶל תָּגַד לְהַם כִּי אִסְפְּתִי אֶת שְׁלֹומי מֵאָתָ

יום רעה וממנה שברון שברם ²⁹ כה אמר יהוה אליו
הلك ועמדת בשער בני עם (העם) אשר יבוא בו
מלך יהודה ואשר יצאו בו ובכל שעריו ירושלים
²⁰ ואמרת אליהם שמעו דבר יהוה מלך יהודה
וכל יהודה וכל ישביו ירושלים-הבאים בשעריהם
האללה ²¹ כה אמר יהוה השםרו בנסיבותם ואל
תשאו מושא ביום השבת והבאתם בשעריו ירושלים ²²
ולא תוציאו מושא מטבחיכם ביום השבת וכל מלאכה
לא תעשו וקדשתם את יום השבת כאשר צויתי את
אבותיכם ²³ ולא שמעו ולא הטו את אונם ויקשו את
ערפם לבתיהם שמע (שמוע) ולבלתי קחת מוסר ²⁴
והיה אם שמע תשמעון אליו נאם יהוה לבתיהם הביא
משא בשעריו העיר הזאת ביום השבת ולקדש את
יום השבת לבתיהם עשות בה כל מלאכה ²⁵ ובאו
בשעריו העיר הזאת מלכים ושרים ישבים על כסא
דוד ורכבים ברכב ובבוסדים המה ושריהם-איש
יהודה ושביו ירושלים וישראל העיר הזאת לעולם
²⁶ ובאו מערי יהודה ומסביבות ירושלים ומארץ
בנימן ומון השפללה ומון החר ומן הנגב מבאים עוללה
ובוח ומנוחה ולבונה-ומבאי תורה בית יהוה ²⁷ ואם
לא תשמעו אליו לקדש את יום השבת ולבתיהם שעת
משא ובא בשעריו ירושלים ביום השבת והצטי אש
בשעריה ואכללה ארמונות ירושלים-ולא תכבה

18 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה
לאמר ² קום וירדת בית היוצר ושם אשמייך את
דבריו ³ וארד בית היוצר והנהו (זונגה הוא) עשה
מלאכה על האבנים ⁴ ונשחת הכליל אשר הוא עשה
בחמר-ביד היוצר ושב ויעשוו כל אחד אחר אשר
ישר בעני היוצר לעשות ⁵ ויהי דבר יהוה אליו
לאמור ⁶ היצור הזה לא אוכל לעשות לכם בית
ישראל-נאם יהוה הנה כחמר ביד היוצר כן אתם

מאפסי ארץ ויאמרו אך שקר נחלו אבותינו הבעל
ואין בם מועל ²⁰ הרישה לו אדם אלהים והמה לא
אליהם ²¹ لكن הנה מודיעם בפעם הזאת אודיעם את
ידי ואת גבורייך ידעו כי שמי יהוה

17 חטא יהודה כתובה בעט ברזל-בצפרן
שומר חרושה על לוח لكم ולקרנות מזבחותיכם ²
זכר בניהם מזבחותם ואשריהם על עץ רענן על
גבאות הנבות ³ הררי בשדה-חילד כל אוצרותיך
לבז את במתיך בחטא בכל גבוליך ⁴ ושמטה
בארץ אשר לא ידעת כי אש קדחתם באפי עד עולם
תוקד ⁵ כה אמר יהוה אדורו הנבר אשר יבטה באדם
שם בשר זרעו ומין יהוה יסור לבו ⁶ והיה כערער
בערבה ולא יראה כי יבוא טוב ושכן חරדים במדבר
ארץ מלחה ולא תשב ⁷ בברוך הנבר אשר יבטה
bihava והיה יהוה מבטחו ⁸ והיה כעץ שתול על מים
על ובל ישלח שרשיו ולא ירא (יראה) כי יבא חם
והיה עליה רענן ובשנת בצרת לא יdag ולא ימש
מעשות פרוי ⁹ עקב הלב מכל ואנש הוא מי יידענו ¹⁰
אני יהוה חקר לב בבחן כלויות ותחת לאיש כדרכו
כפרי מעלייו ¹¹ קרא דגר ולא ילד עשה עשר ולא
במשפט בחציו ימו יעוזנו ובאחריתו יהוה נבל ¹²
כסא כבוד מדור מדור ראשון-מקום מקדשו ¹³ מקווה
ישראל יהוה כל עזיך יבשו יסורי (סורי) בארץ
יכתבו כי יעוזו מקור מים חיים את יהוה ¹⁴ רפאי
יהודה וארפאה הושענינו ואושעה כי תחלתי אתה ¹⁵
גנה המה אמרים אליו איה דבר יהוה יבוא נא ¹⁶
ואני לא אצתי מורה אחריך יום אונש לא התאויית-
אתה ידעת מוצא שפטך נכח פניך היה ¹⁷ אל תהיה
לי למחה מחשיך אתה ביום רעה ¹⁸ יבשו רדיי ואל
אבשה אני-ייחתו המה ואל אתה אני הביא עליהם

וביתם מילפניך אל תמהו והוא (ויהיו) מכם
לפניך בעת אפק עשה בהם

19 כה אמר ייְהוָה הָלֵךְ וְקֹנִית בְּקֶבֶק יוֹצֵר חֶרֶשׁ
וּמוֹקֵן הָעָם וּמוֹקֵן הַכֹּהֲנִים ² וַיֵּצֵא אֶל נֵיאָה בֶן הַנֵּם
אֲשֶׁר פָּתַח שַׁעַר הַחֲרָסָות (החרסית) וַיָּרַא שֶׁאָתָה
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אָדַבְרָא לְלִיךְ ³ וְאָמְרָתָ שָׁמְעוּ דָבָר
יְהוָה מֶלֶci יְהוּדָה וַיָּשִׁבְיִי יְרוּשָׁלָם כִּי אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַנֵּן מִבְּיאָ רָעָה עַל הַמָּקוֹם הַזֶּה
אֲשֶׁר כָּל שְׁמַעַת חַצְלָנָה אָזְנוּ ⁴ יְעַן אֲשֶׁר עֲזָבָנִי וַיָּנִכְרֹן
אֶת הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיַּקְתַּרְבָּו לְאֶלְהִים אֶחָרִים אֲשֶׁר
לֹא יָדַעֲם הַמָּה וְאֶבֶותָם וּמֶלֶci יְהוּדָה וּמֶלֶאוּ אֶת
הַמָּקוֹם הַזֶּה דֶּם נְקִים ⁵ וּבָנוּ אֶת בָּמוֹת הַבָּעֵל לְשָׁרֶפֶת
אֶת בְּנֵיכֶם בָּאָשׁ-עֲלוֹת לְבָעֵל אֲשֶׁר לֹא צִוָּתָי וְלֹא
דָּבְרָתָי וְלֹא עֲלַתָּה עַל לְבִי ⁶ לְכָן הַנֵּה יְמִים בָּאִים נָאָם
יְהוָה וְלֹא יָקָרָא לִמְקוֹם הַזֶּה עוֹד הַתְּפִתְחָת וְנוֹיא בֶן הַנֵּם-
כִּי אָם נֵיאָה הַהֲרָגָה ⁷ וּבְקָתָה אֶת עַצְתִּי יְהוּדָה וִירוּשָׁלָם
בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְהַפְּלוּזִים בְּחַרְבָּה לְפָנֵי אַיִבָּהִים וּבִיד
מַבְקַשְׁנִי נְפָשָׁם וּנְתַחֲיוֹת אֶת נְבָלָתָם לְמַאֲכָל לְעֹוף הַשָּׁמָיִם
וְלְבָהָמָת הָאָרֶץ ⁸ וּשְׁמַתִּיא אֶת הָעִיר הַזֹּאת לְשָׁמָה
וּלְשָׁרֶקה כָּל עַבְרָה עַלְיהָ יִשְׁמַ וַיְשַׁرְקֵךְ עַל כָּל מִכְתָּה ⁹
וְהַאֲכָלִים אֶת בָּשָׁר בְּנֵיכֶם וְאֶת בָּשָׁר בְּנֵיתָם וְאֶשְׁ
בָּשָׁר רָעָה יִאָכְלֵוּ בָמַצּוֹר וּבָמַצּוֹק אֲשֶׁר יִצְקֹוּ לָהֶם
אַיִבָּהִים וּמַבְקַשְׁנִי נְפָשָׁם ¹⁰ וּשְׁבָרַת הַבָּקְבָּק-לְעַנִּי
הָאָנָשִׁים הַהֲלָלִים אָוֹתָךְ ¹¹ וְאָמְרָתָ אֶלְיָהִים כִּי אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת כִּי אָשָׁבָר אֶת הָעָם הַזֶּה וְאֶת הָעִיר
הַזֹּאת כִּי אָשָׁבָר אֶת כָּל הַיּוֹצֵר אֲשֶׁר לֹא יוּכֶל
לְהַרְפָּה עוֹד וּבְתַחַת יִקְבְּרֵוּ מַאֲין מָקוֹם לִקְבּוֹר ¹² כִּי
אָשָׁה לִמְקוֹם הַזֶּה נָאָם יְהוָה-וּלְיִשְׁבּוּ וְלַתֵּת אֶת
הָעִיר הַזֹּאת כְּתָפָת ¹³ וְהִיוּ בָתִי יְרוּשָׁלָם וּבָתִי מֶלֶci
יְהוּדָה כִּמְקוֹם הַחֲפַת הַטְמָאִים-לְכָל הַבְּתוּם אֲשֶׁר
קָטְרוּ עַל גַּנְתִּיהם לְכָל צְבָא הַשָּׁמִים וְהַסְּךְ נְסִיכִים

בִּידֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל ¹⁴ רַגְעָה אָדָבָר עַל נֵוי וְעַל מַמְלָכָה
לְנַתּוֹשׁ וּלְנַטּוֹזׁ וּלְהַאֲבִיד ¹⁵ וּשְׁבָבָה אֲשֶׁר חָבְשָׁתִי
אֲשֶׁר דָּבְרָתִי עַלְיוֹ-וּנוֹחָמָה עַל הַרְעָה אֲשֶׁר חָבְשָׁתִי
לְעַשְׂתָּה לוֹ ¹⁶ וּרְגַעָה אָדָבָר עַל נֵוי וְעַל מַמְלָכָה לְבָנוֹת
וּלְנַטּוֹעַ ¹⁷ וּשְׁבָבָה הַרְעָה (הַרְעָה) בְּעִינִי לְבָלְתִי שָׁמַעַ
בְּקוֹלִי-וּנוֹחָמָה עַל הַטּוֹבָה אֲשֶׁר אָמָרָתִי לְהַיְתִיב
אַוְתָּה וּוְעַתָּה אָמַרָּנָא אֶל אִישׁ יְהוּדָה וְעַל יוֹשְׁבָי
יְרוּשָׁלָם לְאָמַר יְהוָה הַנֵּה אַנְכִי יוֹצֵר עַלְיכֶם
רָעָה וְחַשְׁבָּעַלְיכֶם מַחְשָׁבָה שָׁבוּנָא אִישׁ מַדְרָכֶו
הַרְעָה וְחַשְׁבָּעַלְיכֶם דְּרָכֶיכֶם וּמַעַלְיכֶם ¹⁸ וְאָמְרוּ נָאשָׁ
כִּי אֲחָרִי מַחְשָׁבּוֹתֵינוּ נַלְכֵד וְאִישׁ שְׁדָרוֹת לְבָוּ הַרְעָב
נָשָׁה ¹⁹ לְכָן כִּי אָמַר יְהוָה שָׁאַלְוּ נָא בְּנוֹיִם מֵי שָׁמַעַ
כָּאַלְהָ שְׁעַרְתָּה עַשְׂתָּה מֵאָד בְּתוֹלָת יִשְׂרָאֵל ²⁰ הַעֲזָבָב
מִצּוֹר שְׁדֵי שְׁלֹג לְבָנוֹן אָם יִתְשַׁׁוּ מִים זָרִים קָרִים-
נָזְולִים ²¹ כִּי שְׁחַנְיוּ עַמִּי לְשֹׂא יִקְטָרוּ וַיַּכְלָלָם
בְּדָרְכֵיכֶם שְׁבִילֵי עַולְמָם לְלַכְתָּה נְתִיבוֹת דָּרְךָ לֹא
סְלִילָה ²² לְשׁוֹם אַרְצָם לְשָׁמָה שְׁרוֹקָת (שְׁרִיקָת)
עַולְמָם כָּל עַוְבָּר עַלְיהָ יִשְׁמַ וַיַּנִּיד בְּרָאָשוּ ²³ כְּרוֹת
קָדִים אֲפִיצִים לְפָנֵי אֹוִב עַרְפָּה וְלֹא פְנִים אַרְאָם בְּיּוֹם
אִידָּם ²⁴ וְיָאָמְרוּ לְכָוֹן וְנַחֲשָׁבָה עַל יִרְמִיהּוּ מַחְשָׁבּוֹת--
כִּי לֹא תָּאָבֶד תּוֹרָה מִכְהָן וְעַצְחָמָה מִכְהָן וּדְבָר מִנְבָּא
לְכָוֹן וְנַכְהָוּ בְּלַשׁוֹן וְאֶל נַקְשָׁבָה אֶל כָּל דָּבְרֵי ²⁵
הַקְשִׁיבָה יְהוָה אֱלִי וְשָׁמַעַ לְקוֹל יִרְיָבִי ²⁶ הַיְשָׁלָם
תְּחַת טָבָה רָעָה כִּי כָרוּ שָׁוָה לְנַפְשִׁי זְכָר עַמְּדִי
לְפָנֵיךְ לְדָבָר עַלְיכֶם טָבָה לְהַשִּׁיבָה אֶת חִמְתָּךְ מֵהֶם
לְכָן תַּן אֶת בְּנֵיכֶם לְרַעַב וְהַגְּרָם עַל יִדִּי חַרְבָּה
וְתַהְיָה נְשִׁיחָם שְׁכָלוֹת וְאַלְמָנוֹת וְאַנְשִׁיחָם יְהִי הַרְגָּנִי
מוֹת בְּחוֹדְרֵיכֶם מִכִּי חַרְבָּ בְּמַלְחָמָה ²⁷ תַּשְׁמַע זַעַקָּה
מִבְתוּחָם כִּי תְּבִיא עַלְיכֶם נְדוֹד פָּתָחָם כִּי כָרוּ שִׁיחָה
(שָׁוָה) לְלַכְדֵּי וּפְחִים טָמֵנוּ לְרַגְלֵי ²⁸ וְאַתָּה יְהָוָה
יְדַעַת אֶת כָּל עַצְחָמָם עַל לְמוֹת-אֶל הַכְּפָר עַל עַוְנָם

ולב אראה נקמתק מהם כי אליך נליתי את ריבי
13 שירו ליהוה- הלו את יהוה כי הצל אל נפש
אכיבון מיד מרעים 14 אדורו היום אשר ילדתי בו יום
אשר ילודתני אמי אל ימי ברוך 15 אדורו האיש אשר
בשר את אבי לאמר ילד לך בן זכר- שמח שמהחו
16 והיה האיש ההוא כערם אשר הפק יהוה ולא
נחם ושמע עקה בבקר ותרועה בעת צהרים 17 אשר
לא מותחני מרחם ותהי לי אמי קברי ורחמה הרת
עולם 18 למה זה מרחם יצאתו לראות עמל ויגנו
ויכלו בבשת ימי

21 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה-
בשלח אליו המלך צדקהו את פשchor בן מלכיה
וاث צפניה בן מעשה הכהן לאמר 2 דרש נא בעדנו
את יהוה כי נבוכדראצט מלך בבל נלחם עליינו
אולי עשה יהוה אוטנו ככל נפלאתיו ויעלה מעליינו
3 ויאמר ירמיהו אליהם כה אמרן אל צדקהו 4 כה
אמר יהוה אלהי ישראל גנני מסב את כל המלחמה
אשר בידכם אשר אתם נלחמים בס את מלך בבל
וاث הcessדים הצרים עליכם מוחז לחמה ואספה
אותם אל תוך העיר הזאת 5 ונלחמתי אני אתכם
ביד נטויה ובזורע חזקה ובאף ובחמה ובקצף נדול
6 והכיתי את יושבי העיר הזאת ואת האדם ואת
הבהמה בדבר נדול ימתו 7 ואחרי כן נאם יהוה
אתן את צדקהו מלך יהודה ואת עבדיו ואת העם
וاث הנשארים בעיר הזאת מן הדבר מן החרב ומן
הרעב ביד נבוכדראצט מלך בבל וביד איביהם
וביד מבקשי נפשם והכם לפי חרב- לא יהוס עליהם
ולא יחמל ולא ירחם 8 ואל העם זהה התאמר כה
אמר יהוה גנני נתן לפניכם את דרך החיים ואת
דרך המוות 9 הישב בעיר הזאת ימות בחרב וברעב
ובדבר והיווצא ונפל על הcessדים הצרים עליכם

לאלהים אחרים 14 ויבא ירמיהו מהחפת אשר שלחו
יהוה שם להנבא ויעמד בחצר בית יהוה ויאמר אל
כל העם 15 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הני
מבי אל העיר הזאת ועל כל עיריה את כל הרעה
אשר דברתי עליה כי התקשו את ערפם לבalto שמווע
את דברי

20 וישמע פשchor בן אמר הכהן והוא פקיד
גיד בבית יהוה את ירמיהו נבא את הדברים האלה
2 ויכה פשchor את ירמיהו הנביא ויתן אותו על
המהפכת אשר בשער בנימן העליון אשר בבית יהוה
3 ויהי ממחרת ויצא פשchor את ירמיהו מן המהפכת
ויאמר אליו ירמיהו לא פשchor קרא יהוה שמך- כי
אם מגור מסביב 4 כי אמר יהוה גנני נתן לך מגור
לך ולכל אהביך ונפלו בחרב איביהם- ועיניך ראות
את כל יהודת אתן ביד מלך בבל והגלים בבל
והכם בחרב 5 ונתחת את כל חסן העיר הזאת ואת כל
גנעה ואת כל יקרה אתה כל אוצרות מלכי יהודה
אתן ביד איביהם ובזוזם ולקחים והבאים בבל 6
ואתך פשchor וכל ישבי ביתך תלכו בשבי ובבל
תבואו ושם תמוות ושם תקרב- אתה וכל אהביך אשר
נבאת להם בשקר 7 פתיתני יהוה ואפת חזקתי
ותוכל הייתי לשחוק כל היום כליה לען לי 8 כי מדי
אדבר אזעק חמס ושד אקרא כי היה דבר יהוה
לי להרפה ולקלס כל היום 9 ואמרתי לא אוכרנו
ולא אדרבר עוד בשמו והיה בלבבי כאש בערת עצר
בעצמתו ונלאתי כלכל ולא אוכל 10 כי שמעתי דבר
רבים מגור מסביב גנידנו וננדנו כל אנוש שלמי
שמריו צלע אולי יפתח ונוכלה לו ונכח נקמתנו
מןנו 11 ויהוה אויתו נגבור עדרין על כן רדף ייכשלו
ולא יוכל בשו מאר כי לא השכילו כלמת עולם
לא תשכח 12 ויהוה צבאות בחרן צדיק ראה כלות

יביה (וחיה) והיתה לו נפשו לשכל ¹⁰ כי שמי פני
בעיר הזאת לרעה ולא לטובה--נאם יהוה ביד מלך
בכל תנתן ושרפה באש ¹¹ ולבית מלך יהודה שמעו
דבר יהוה ¹² בית דוד כה אמר יהוה דין לבקר
משפט והצילו גזול מיד עושק פן יצא כאש חמתי
ובערה ואין מכבה מפני מני רע מעלייהם (מעליים)
¹³ הנהנ אליך ישבת העמק צור המישר--נאם יהוה
האמרים מי היה עליינו וממי יבוא במעונינו ¹⁴
ופקדתיך עליכם כפרי מעלייכם נאם יהוה והצתי
ash בעירה ואכלת כל סביבה

22 כה אמר יהוה רד בית מלך יהודה ודברת שם
את הדבר הזה ² ואמרת שמע דבר יהוה מלך יהודה
הישב על כסא דוד אתה ועבדיך ועמד הבאים
בשערים האלה ³ כה אמר יהוה עשו משפט וצדקה
והצילו גזול מיד עשוק ונור יתום ואלמנה אל תנו
אל תחמסו ודם נקי אל תשפכו במקום הזה ⁴ כי
אם עשו תעשו את הדבר הזה--ובאו בשערי הבית
זהו מלכים ישבים לדוד על כסאו רכבים ברכב
ובסוסים הוא ועבדיו ועמו ⁵ ואם לא תשמעו את
הדברים האלה--בי נשבעתי נאם יהוה כי לחרבה
יהיה הבית הזה ⁶ כי כה אמר יהוה על בית מלך
יהודה גלעד אתה לי ראש הלבנון אם לא אשיתך
מדבר ערים לא נשבה (נושבו) ⁷ וקדשתי عليك
משחתים איש וכלייך וכרתו מבהר ארץיך והפלו על
האש ⁸ ועברו גוים רבים על העיר הזאת ואמרו איש
אל רעהו על מה עשה יהוה כביה לעיר הנדולה הזאת
ואמרו--על אשר עזבו את ברית יהוה אלהיהם
וישתחוו לאליהם אחרים ויעבדו ¹⁰ אל תבכו למתה
ואל תנדו לו בכו בכו להלך--כי לא ישוב עוד וראה
את ארץ מולדתו ¹¹ כי כה אמר יהוה אל שלם בן
יאשיהו מלך יהודה המלך תחת יאשיהו אביו אשר

לענها והשകתים מי ראש כי מאת נביי ירושלם
 צאה חנפה לכל הארץ ¹⁶ כה אמר יהוה צבאות אל
 נשמעו על דבריו הנבאים לכם--מהכלים
 ומה אתכם חזון לכם ידברו לא מפני יהוה ¹⁷ אמרים
 אמרו למנאציך דבר יהוה שלום יהיה לכם וככל הlk
 בשירותם לבו אמרו לא תבוא עליכם רעה ¹⁸ כי מי
 עמד בסוד יהוה וירא וישמע את דברו מי הקשיב
 דבריו (דברו) וישמע ¹⁹ הנה סערת יהוה חמה יצאה
 וסער מתחולל על ראש רשעים יהול ²⁰ לא ישוב
 אף יהוה עד עשתו ועד הקימו מזומות לבו באחרית
 הימים ת התבוננו בה בינה ²¹ לא שלחתי את הנבאים
 והם רצוי לא דברתי אליהם והם נבוא ²² ואם עמדו
 בסודו--וישמעו דברי את עמי וישובם מדרך הרע
 ומרע מעליהם ²³ האلهי מקרב אני נאם יהוה ולא
 אלהי מרחק ²⁴ אם יסתה איש במשתרים ואני לא
 אראננו נאם יהוה הלוא את השמים ואת הארץ אני
 מלא נאם יהוה ²⁵ שמעתי את אשר אמרו הנבאים
 הנבאים בשמי שקר לא אמר חלמתי חלמתי ²⁶ עד מתי
 הייש לב הנבאים--נכאי השקר ונכאי תרמתם לבם
 החשבים להשכיה את עמי شيء בחלומתם אשר
 יספרו איש לרעהו--כאשר שכחו אבותם את شيء
 בבעל ²⁸ הנביא אשר אותו חלום יספר חלום ואשר
 דברי אותו ידבר דברי אמת מה לתבן את הבר נאם
 יהוה ²⁹ הלוא מה דבריakash נאם יהוה וכפתייש
 יפצע סלע ³⁰ לכן הני על הנבאים נאם יהוה מנבי
 דברי איש מאת רעהו ³¹ הני על נבאי חלומות
 הלקחים לשונם וינאמו נאם ³² הני על נבאי חלומות
 שקר נאם יהוה ויספרום ויתעו את עמי בשקריהם
 ובפחדותם ואני לא שלחתיים ולא צויתים והועיל
 לא ויעילו עם זהה--נאם יהוה ³³ וכי ישאל העם
 זהה או הנביא או כהן לאמר מה משה יהודת--ומאמרת

האיש הזה עיריר--גבר לא יצא בימייו כי לא יצא
 מזרעו איש ישב על כסא דוד ומשל עוז ביהודה
23 היו רעים מאבדים ומפצים את צאן מרעהתי-
 נאם יהוה ² לכן כי אמר יהוה אלהי ישראל
 על הרים הרעים את עמי אתם הפקתם את צאני
 ותדרום ולא פקדתם אתם הני פקד עלייכם את רע
 מעלייכם נאם יהוה ³ ואני אקבחן את שארית צאני
 מכל הארץ אשר הדרתי אתכם שם והשבתי אתך
 על נוהן ופרו ורכו ⁴ והקמתי עליהם רעים ורעים
 ולא ייראו עוד ולא יחתו ולא יפקדו נאם יהוה ⁵
 הנה ימים באים נאם יהוה והקמתי לדוד צמח צדיק
 ומלך מלך והשכיל ועשה משפט וצדקה בארץ ⁶
 ביוםיו תושע יהודה וישראל ישכן לבטה זהה שנמו
 אשר יקראו יהוה צדקנו ⁷ לכן הנה ימים באים
 נאם יהוה ולא יאמרו עוד כי יהוה אשר העלה את
 בני ישראל מארץ מצרים ⁸ כי אם כי יהוה אשר
 העלה ואשר הביא את זרוע בית ישראל מארץ צפונה
 ומכל הארץ אשר הדרתם שם וישבו על אדמתם
⁹ לנבאים נשבר לבני בקרבי רחפו כל עצמותי--
 הייתה כי איש שכור וכנבר עברו יין מפני יהוה ומפני
 דברי קדשו ¹⁰ כי מנאים מלאה הארץ--כי מפני
 אלה אבלה הארץ יבשו נאות מדבר ותהי מרוצחים
 רעה ונבורתם לא כן ¹¹ כי נם נביא גם כהן חנפו
 גם בביתי מצאי רעתם נאם יהוה ¹² לכן היה
 דרכם להם כחקלקות באבלה ידחו ונפלו בה כי
 אביה עליהם רעה שת פקדתם נאם יהוה ¹³ ובנבי
 שמרון ראייתי תפלה הנבאו בבעל ויתעו את עמי
 את ישראל ¹⁴ ובנבי ירושלם ראייתי שעררה נורף
 והלך בשקר וחזקנו ידי מרים לבתיו שבו איש
 מרעהתו היו לי כלם כסdem וישביה כעمرה ¹⁵ לכן
 כי אמר יהוה צבאות על הנבאים הני מאכיל אותם

הנשאים בארץ זואת והישבים בארץ מצרים ⁹ אליהם את מה משה ונטשי אתכם נאם יהוה ³⁴ והנביא והכהן והעם אשר יאמר משה יהוה-ופקדתי ונתנים לוועה (לוועה) לרעה לכל מלכות הארץ על האיש ההוא ועל ביתו ³⁵ כה תאמרו איש על לחרפה ולמשל לשניה ולקלה בכל המקומות רעהו ואיש אל אחיו מה ענה יהוה ומה דבר יהוה אשר אידיים שם ¹⁰ ושולחוי בם את חורב את הדרע ³⁶ ומשא יהוה לא תזכרו עוד כי המשא יהוה לאיש ואות הדבר עד תם מעל האדמה אשר נתנו להם ולבוטיהם דברו והפקתם את דברי אלהים ייוה צבאות

25 הדבר אשר היה על ירמיהו על כל עם יהודה בשנה הרביעית ליהוקים בן אישיהו מלך יהודה היא השנה הראשית לנוכדראצ'ר מלך בבל ² אשר דבר ירמיהו הנביא על כל עם יהודה ואל כל ישבי ירושלים ³ מן שלוש עשרה שנה ליאישו בן אמון מלך יהודה ועד היום זהה שלוש ועשרים שנה היה דבר יהוה אליו ואדבר אליכם אשכימים ודבר ולא שמעתם ⁴ ושלח יהוה אליכם את כל עברי הנבאים השכם ושלח-ולא שמעתם ולא הטיתם את אזנכם לשמע ⁵ לאמר שוכנו איש מדרכו הרעה ומרע מעלייכם ושבו על האדמה אשר נתן יהוה לכם ולאבותיכם-מן עולם ועד ⁶ ואל תלכו אחריהם אלהים אחרים לעבדם עולם ⁶ ואל תחנכו אחריו אלהי ירושלים ויבאים ולהשתחוות להם ולא תכעיסו אותו במעשה ידיכם ולא ארע לכם ⁷ ולא שמעתם אליו נאם יהוה למען הצעוני (הכעוני) במעשה ידיכם לרע לכם ⁸ לכן כה אמר יהוה צבאות ען אשר לא שמעתם את דברי ⁹ הני שלח ולקחתי את כל משפחות צפון נאם יהוה ואל נוכדראצ'ר מלך בבל עברי והבאות על הארץ זואת ועל שביה ועל כל הגוים האלה סביב והחרמותים-ושמותם לשמה ולשרקה ולחרבות עולם ¹⁰ והאברתי מיהם קול שzon וקול שמחה קול חתן וקול כללה-קול רחמים ואור נר ¹¹ והיתה כל הארץ זואת לחרבה לשמה ועבדו הגוים האלה את מלך בבל-שבעים שנה ¹² והיה כמלאות

חרפת עולם וככלות עולם אשר לא תשכח ²⁴

הראני יהוה והנה שני דודאי תנים מועדים לפני היכל יהוה אחרי הגלות נוכדראצ'ר מלך בבל את יכניתו בן יהוקים מלך יהודה ואת שרי יהודה ואת חרש ואת המסנ' מירושלים ויבאים בבל ² תזרוד אחד תנים טבות מאר כחני הברחות והדדור אחד תנים רעות מאר אשר לא תאכלנה מרע ³ ויאמר יהוה אליו מה אתה ראה ירמיהו ואמר תנים התנים הטבות טבות מאר והרעות רעות מאר אשר לא תאכלנה מרע ⁴ ויהי דבר יהוה אליו לאמר ⁵ כה אמר יהוה אלהי ירושאל כחני הטעות האלה כן אכיר את גלות יהודה אשר שלחתי מן המקום הזה ארץ כשדים-לטובה ⁶ ושמתי עני עליהם לטובה והשבחים על הארץ זואת ובניהם עליהם לאחרס וננטעים ולא אARTH ⁷ ונתתי להם לב לדעת אתי כי יהוה והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים כי ישבו אליו בכל לם ⁸ וכחנים הרעות אשר לא תאכלנה מרע כי אמר יהוה כן אתן את צדקהו מלך יהודה ואת שרי ואת שארית ירושלים

שבעים שנה אפקד על מלך בבל ועל הגוי החוא נאם יהוה את ענכם – וועל ארץ כבדים ושמתי אותו לשמהות עולם³³ והבאותי (והבאתי) על הארץ היה אtat כל דברי אשר דברת עליה – את כל חכמתם בספר הזה אשר נבא ירמיהו על כל הנום³⁴ כי עבדו בם נם המה נוים רבים ומלאים נדולים ושלמוני להם כפעלים וכמעשה ידיהם³⁵ כי כה אמר יהוה אלה יי' ישראלי קח את כוס היין החמה הזאת מיד והוא שקייתה אותו את כל הנום אשר אני שלח אותך אליהם³⁶ ושטו והתגעו והתחללו מפני החרב אשר אני שלח בניתם³⁷ ואקח את הocus מיד יהוה ואשקה את כל הנום אשר שלחני יהוה אליהם³⁸ את ירושלים ואת ערי יהודה ואת מלכיה את שרייה לחתם להרבה לשמה לשראה ולקללה – כיום הזה³⁹ את פרעה מלך מצרים ואת עבדיו ואת שרו ואת כל שדר יודהה את מרים וילח' אדרי הצאן – כי צילו הרים וזעקו והתפלשו אדרי הツאן –⁴⁰ כי מלאו ימיכם לטבוח ותפוצותיכם ונפלתם ככל חמדת⁴¹ ואבד מנותם מן הרים ופליטה מادرי הצאן⁴² קול צעקת הרים וילח' אדרי הツאן – כי שדר יודהה את מרים⁴³ ונדרמו נאות השלים מפני חرون אף יהוה⁴⁴ עזב ככפר סכו – כי היהת ארצם

לשמה מפני חرون היונה ומפני חرون אף

26 בראש ממלכות יהוקם בן יאשיהו – מלך יהודה היה הדבר הזה מאת יהוה לאמר² כי אמר יהוה עמד בחצר בית יהוה ודברת על כל ערי יהודה הבאים להשתחות בית יהוה את כל הדברים אשר צויתיך לדבר אליהם אל תגרע דבר³ אولي שמעו – וישבו איש מדרכו הרעה ונחמתי אל הרעה אשר אני חשב לעשות להם מפני רע מעלהיהם⁴ ואמרת אליהם כי אמר יהוה אם לא תשמעו אליו לרכת בתורתך אשר נתתי לפניכם⁵ לשמע על דברי עברי הנבאים אשר אני שלח אליכם והשכם ושלח ולא שמעתם⁶ ונתתי את הבית הזה כשלה ואת העיר הזאת (הזאת) אתן לקללה לכל נוי הארץ וישמעו הכהנים והנביאים וכל העם את ירמיהו

שבעים שנה אפקד על מלך בבל ועל הגוי החוא נאם יהוה את ענכם – וועל ארץ כבדים ושמתי אותו לשמהות עולם³³ והבאותי (והבאתי) על הארץ היה אtat כל דברי אשר דברת עליה – את כל חכמתם בספר הזה אשר נבא ירמיהו על כל הנום³⁴ כי עבדו בם נם המה נוים רבים ומלאים נדולים ושלמוני להם כפעלים וכמעשה ידיהם³⁵ כי כה אמר יהוה אלה יי' ישראלי קח את כוס היין החמה הזאת מיד והוא שקייתה אותו את כל הנום אשר שלח אותך אליהם³⁶ ושטו והתגעו והתחללו מפני החרב אשר אני שלח בניתם³⁷ ואקח את הocus מיד יהוה ואשקה את כל הנום אשר שלחני יהוה אליהם³⁸ את ירושלים ואת ערי יהודה ואת מלכיה את שרייה לחתם להרבה לשמה לשראה ולקללה – כיום הזה³⁹ את פרעה מלך מצרים ואת עבדיו ואת שרו ואת כל שדר יודהה את מרים וילח' אדרי הツאן – כי צילו הרים וזעקו והתפלשו אדרי הツאן –⁴⁰ כי מלאו ימיכם לטבוח ותפוצותיכם ונפלתם ככל חמדת⁴¹ ואבד מנותם מן הרים ופליטה מادرי הצאן⁴² קול צעקת הרים וילח' אדרי הツאן – כי שדר יודהה את מרים⁴³ ונדרמו נאות השלים מפני חرون אף יהוה⁴⁴ עזב ככפר סכו – כי היהת ארצם עקרון ואת שארית אשדור⁴⁵ את אדום ואת מואב ואת בני עמון⁴⁶ ואת כל מלכי צר ואת כל מלכי צידון ואת מלכי האי אשר בעבר הים⁴⁷ ואת דדן ואת תימא ואת בוז ואת כל קצוצי פאה⁴⁸ ואת כל מלכי ערב ואת כל מלכי הערב השכנים במדבר⁴⁹ ואת כל מלכי זמרי ואת כל מלכי עילם ואת כל מלכי מדי⁵⁰ ואת כל מלכי הצפון הקרים והרחקים איש אל אליו ואת כל הממלכות הארץ אשר על פני הארץ ומלך שך ישתה אחריהם⁵¹ ואמרת אליהם כי אמר יהוה צבאות אלה יי' ישראלי שטו ושכו וקיו ונפלו ולא תקומו – מפני החרב אשר אני שלח בניתם⁵² והיה כי ימאנו לקחת הocus מידך – לשנות ואמרת אליהם כי אמר יהוה צבאות – שטו תשטו⁵³ כי הנה בעיר אשר נקרא שמי עליה אני

מקרית הערים וינבא על העיר הזאת ועל הארץ
זהות כל דבריו ורמייחו ²¹ וישמע המלך יהוקים
וכל גבוריו וכל השרים את דבריו ויבקש המלך
המיוח וישמע אורייחו יירא ויברח ויבא מצרים ²²
וישלח המלך יהוקים אנשים--מצרים את אלנתן
בן עכבר ואנשים אותו אל מצרים ²³ וויצו את
אורייחו ממצרים ויבאחו אל המלך יהוקים ויכחו
בחרב וישליך את נבלתו אל קבריו בני העם ²⁴ אך יד
אחיקם בן שפן הייתה את רמייחו--לבלתי תה אותו
ביד העם להמיוח

27 בראשית ממלכת יהוקם בן יאושיחו--מלך
יהודה היה הדבר הזה אל ירמיה מأت יהוה לאמר
כה אמר יהוה אליו עשה לך מוסרות ומטעות ונחתם
על צוארך ² ושלחתם אל מלך אדום ואל מלך מואכ
ואל מלך בני עמון ואל מלך צר ואל מלך צידון--
ביד מלכים הבאים ירושלם אל צדקהו מלך
יהודה ⁴ וציויתם אל אדניהם לאמר כה אמר
יהודה צבאות אלהי ישראל כה אמרו אל אדניהם
אנכי עשיתי את הארץ את האדים ואת הבחמה
אשר על פני הארץ בכחיו הנדול ובזרועיו גנטואה
ונתתיה לאשר ישר בעני ⁶ ועתה אנכי נתתי את כל
הארצות האלה ביד נבוכדנאצ'r מלך בכל עברי
ונם את חות השדה נתתי לו לעבדו ⁷ ועבדו אותו
כל הגוים ואת בנו ואת בן בנו--עד בא עת הארץ נס
הוא ועבדו בו גוים רבים ומלאים נדלים ⁸ והיה
גינוי וحملת אשר לא יעבדו אותו את נבוכדנאצ'r
מלך בכל ואת אשר לא יתן את צוארו בעל מלך
בבל--בחרב וברעב ובדבר אפקד על הגוי ההוא
אם יהוה עד תמי אתם בידו ⁹ ואתם אל תשמעו אל
נביאיכם ואל קסמייכם ואל חלמתייכם ואל עניכם
ואל כשפיכם--אשר הם אמרים אליכם לאמר לא

מדבר את הדברים האלה בבית יהוה ⁸ ויהי ככלות
ירמייחו לדבר את כל אשר צוה יהוה לדבר אל
כל העם ויתפשו אותו הכהנים והנביאים וכל העם
לאמר--מות תמות ⁹ מודיע נביה בשם יהוה לאמר
כשלו יהיה הבית הזה והעיר הזאת תחרב מאין
יושב ויקח כל העם אל ירמיהו בבית יהוה ¹⁰
וישמעו שרי יהודה את הדברים האלה ויעלו מבית
המלך בית יהוה וישבו בפתח שער יהוה החדש ¹¹
ויאמרו הכהנים והנביאים אל השרים ואל כל העם
לאמר משפט מות לאיש הזה כי נבא אל העיר הזאת

כאשר שמעתם באזיניכם ¹² ויאמר ירמיהו אל כל
הশרים ואל כל העם לאמר יהוה שלחני להנבא
אל הבית הזה ואל העיר הזאת את כל הדברים
אשר שמעתם ¹³ ועתה הישבו דרכיכם ומעליכם
ושמעו בקול יהוה אלהיכם וינחם יהוה--אל הרעה
אשר דבר עלייכם ¹⁴ ואני הנני בידכם עשו לי כתוב
וכישר בעניכם ¹⁵ אך ידע תדרשו כי אם ממתים אתם
אתה--כי אם נקי אתם נתנים עלייכם ואל העיר הזאת
ואל ישביה כי באמת שלחני יהוה עליהם לדבר
באזיניכם את כל הדברים האלה ¹⁶ ויאמרו השרים
וכל העם אל הכהנים ואל הנביאים אין לאיש הזה
משפט מות כי בשם יהוה אלהינו דבר אלינו ¹⁷
ויקמו אנשים מזקניהם הארץ ויאמרו אל כל קהל העם
לאמר ¹⁸ מיכיה (מיכיה) המורשת היה נבא בימי
חזקיהו מלך יהודה ויאמר אל כל עם יהודה לאמר
כה אמר יהוה צבאות ציון שדה תחרש וירושלים
יעים תהיה ותר הבית לבמות עיר ¹⁹ החתמת המתהו
חזקיהו מלך יהודה וככל יהודה הלא ירא את יהוה--
ויחל את פני יהוה וינחם יהוה אל הרעה אשר דבר
עליהם ואנחנו עשים רעה נדולה--על נפשותינו ²⁰
ונם איש היה מתנבא בשם יהוה אורייחו בן שמעיהו

28 ויהי בשנה ההייא בראשית מלכת צדקה
מלך יהודה בשנת (בשנה) הרביעית בחודש החמישי
אמר אליו חנניה בן עוזר הנביא אשר מגבעון בבית
יהוה לעני הכהנים וכל העם לאמר ² כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל--לאמר שברתי את על מלך
בבב ³ בעוד שנים ימים אני מшиб אל המקום הזה
את כל כל בית יהוה--אשר לך נבוכדנאצ'ר מלך
בבב מן המקום הזה ויבאים בבב ⁴ ואת יכינה בן
יהוקים מלך יהודה ואת כל גלות יהודה הבאים
בבב ⁵ אני מшиб אל המקום הזה--נאם יהוה כי אשר
את על מלך בבב ⁶ ויאמר ירמיה הנביא אל חנניה
הנביא לעני הכהנים ולעני כל העם העמידים בבית
יהוה ⁶ ויאמר ירמיה הנביא אמן כן יעשה יהוה יקס
יהוה את דבריך אשר נבאת להשיב כל בית יהוה
וכל הנולדה מבבל אל המקום הזה ⁷ אך שמע נא
הרבר הזה אשר אונci דבר באונci ובאונci כל העם
הנביאים אשר היו לפני ולפניך--מן העולם יונבאו
אל ארמות רבות ועל ממלכות נדלות למלחמה
ולרעה ולדבר ⁹ הנביא אשר ינבא לשולם--בבא
דבר הנביא יודע הנביא אשר שלחו יהוה באמת
ויקח חנניה הנביא את המוטה מעל צואר ירמיה
הנביא וישברחו ¹⁰ ויאמר חנניה לעני כל העם
לאמר מה יתוה ככה אשר את על נבוכדנאצ'ר
מלך בבב בעוד שנים ימים מעל צואר כל הגויים
וילך ירמיה הנביא לדרכו ¹¹ ויהי דבר יהוה אל
ירמיה אחורי שבר חנניה הנביא את המוטה מעל
צואר ירמיה הנביא לאמר ¹² הילך ואמרת אל
חנניה לאמר מה יתוה מוטה עז שברת ועשית
תחתיהן מותות ברזל ¹⁴ כי מה אמר יהוה צבאות
אללה לעבד את נבוכדנאצ'ר מלך בבב--ועבדהו וגם
האללה לעבד את נבוכדנאצ'ר מלך בבב--ועבדהו וגם
המלך הרחיק אתכם מעל אדמתכם והדחתו אתכם
ואבדתם נו והנו אשר יביא את צוארו בעל מלך
ובבב--ועבדו והנחתיו על אלדרתו נאם יהוה ועבדה
וישב בה ¹² ואל צדקה מלך יהודה דברתי כל
הדברים האלה לאמר הביאו את צוארכם בעל
מלך בבב ועבדו אותו ועמו--וחיו ¹³ למה חמותו אתה
ועמק בחורב ברעב וברבר--כאשר דבר יהוה אל
הנו אשר לא יעבד את מלך בבב ¹⁴ ואל תשמעו אל
דברי הנביאים האמורים אליכם לאמר לא תעבדו
את מלך בבב כי שקר הם נבאים בשם לשקר למען
שלוחתים נאם יהוה והם נבאים בשם לשקר למען
הדריחי אתכם ואבדתם--אתם והנביאים הנביאים לכם
ויאל הכהנים ואל כל העם הזה דברתי לאמר מה
אמר יהוה אל תשמעו אל דברי נבאייכם הנבאים
לכם לאמר הנה כל בית יהוה מושבים מבבל
עתה מהרחה כי שקר המה נבאים לכם ¹⁶ אל תשמעו
אליהם עבדו את מלך בבב וחיו למה תהוה העיר
הזאת הרבהה ¹⁸ ואמ נבאים הם ואמ יש דבר יהוה
אתם--יפגעו נא ביהוה צבאות לבלותי באו הכלים
הנותרים בבב יהוה ובית מלך יהודה ובירושלם
ובב ¹⁹ כי מה יתוה צבאות לבלותי באו הכלים
הימים ועל המוכנות--ועל יתר הכלים הנothersים בעיר
הזאות ²⁰ אשר לא لكم נבוכדנאצ'ר מלך בבב
בגלותו את יכוניה (כוניה) בן יהוקים מלך יהודה
מירושלם בבב והאת כל חורי יהודה וירושלם ²¹
כי אמר יהוה צבאות אלהי ישראל--על הכלים
הנותרים בבב יהוה ובית מלך יהודה וירושלם ²²
בבב יובאו ושם יהו--עד יום פקדי אתם נאם
יהוה והעליתים והשיבתים אל המקום הזה

תדרשתי בכל לבבכם ¹⁴ ונמצאתי לכם נאם יהוה
ושבתי את שבותכם (שובתכם) וקבעתי אתכם מכל
הנויים ומכל המקומות אשר הדרתني אתכם שם נאם
יהוה ושבתי אתכם אל המקום אשר הגלייתו אתכם
משם ¹⁵ כי אמרתם הקים לנו יהוה נבאים בבליה
¹⁶ כי כה אמר יהוה אל המלך היושב אל כסא

דור ואל כל העם היושב בעיר הזאת אחיכם אשר
לא יצאו אתכם בנוליה ¹⁷ כה אמר יהוה צבאות
הנני משלח בם את החרב את הרעב ואת הדבר
ונתני אותם כחאים השערים אשר לא ת飢נה מרע
¹⁸ ורדפתיהם אחריהם בחרב ברעב וברבר ונתנים
לזועה (לזועה) לכל מלכות הארץ לאלה ולשם
ולשקה ולחרפה בכל הנויים אשר הדרתיהם שם
¹⁹ תחת אשר לא שמעו אל דברי נאם יהוה--אשר
שלחתי אליהם את עבדי הנבאים השם ושלוח ולא
שמעתם נאם יהוה ²⁰ ואתם שמעו דבר יהוה כל
הנוליה--אשר שלחתי מירושלים בבליה ²¹ כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל אל אחאב בן קוליה ולא
צדקוּוּוּ בְּנֵי נְבָאִים הַנְּבָאִים לְכֶם בְּשָׁמֵי שָׁקָר הַנְּנִי
נתן אֶת בְּנֵי נְבָאִץ מֶלֶךְ בְּכָל וְהַכְּמָלְעִים
²² וְלֹקֶח מֵהֶם קְלַלָה לְכָל גָּלוֹת יְהוּדָה אֲשֶׁר בְּכָבֵל
לְאָמֵר יְשַׁמֵךְ יְהוָה צַדִּיקָיו וְכָאָב אֲשֶׁר קָלָם מֶלֶךְ
בְּכָל בָּאָש ²³ יְעַן אֲשֶׁר עָשָׂו נְבָלָה בִּשְׂרָאֵל וַיַּאֲפֹו אֹת
נְשֵׁי רְעִידָם וַיְדַבֵּרוּ דָבָר בְּשָׁמֵי שָׁקָר אֲשֶׁר לֹא צוֹיתָם
וְאַנְכִי הַיְדָע (הַיְדָע) וְעַד נַאֲמָנָה ²⁴ וְאַל שְׁמַעְיָהוּ
הַנְּחַלְמִי הַאֲמָר לְאָמֵר ²⁵ כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל--לְאָמֵר יְעַן אֲשֶׁר אַתָּה שְׁלָחוּ בְּשָׁמְכָה סְפָרִים
אַל כָּל הָעָם אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלָם וְאַל צְפַנְיָה בֶן מְעָשָׂה
הַכֹּהֵן וְאַל כָּל הַכֹּהֲנִים לְאָמֵר ²⁶ יְהוָה נְתַנְךְ כָּה
תַּחַת יְהִידָע הַכֹּהֵן לְהִוָּת פְּקָרִים בֵּית יְהוָה לְכָל
אִישׁ מְשֻׁנָּע וּמְתַנְבָּא וְנַתְתָּה אֲתָו אֶל הַמְּהֻפְכָת וְאֶל
אֶלְיוֹן וְשְׁמַעְתִּי אֲלֵיכֶם ²⁷ וּבְקַשְׁתָּמָם אֲתִי וּמַצְאָתָם כִּי

את היה השרה נתתי לו ²⁸ וַיֹּאמֶר יְרַמְּיָה הַנְּבִיא אֶל
הַנְּנִיה הַנְּבִיא שָׁמַעַנָּא חַנְנִיה לְאַשְׁלֵחַ יְהֹוָה--וְאַתָּה
הַבְּתַחַת אֶת הָעָם הָעָל שְׁקָר ²⁹ לְכָن כִּי אמר יהוה
הַנְּנִיה מְשֻׁלָּח מְעַל פְּנֵי הַאֲדָמָה הַשְׁנָה אַתָּה מֵת כִּי
סְרָה דָבְרָת אֶל יְהֹוָה ³⁰ וַיָּמָת חַנְנִיה הַנְּבִיא בָשָׁנָה
הַהִיא בְּחִדְשֵׁשׁ הַשְׁבִּיעִי

29 ואלה דברי הספר אשר שלח יְרַמְּיָה הַנְּבִיא
מִירוּשָׁלָם--אֶל יִתְר זָקְנֵי הַגְּלָה וְאֶל הַכֹּהֲנִים וְאֶל
הַנְּבִיאִים וְאֶל כָּל הָעָם אֲשֶׁר הַגְּלָה נִבְּכָדָנָאצָר
מִירוּשָׁלָם בְּכָל ² אַחֲרֵי צָאת יְכִנָה הַמֶּלֶךְ וְהַנְּבִירָה
וְהַסְּרִיסִים שְׁרֵי יְהֹוָה וּמִירוּשָׁלָם וְהַחֲרֵשׁ וְהַמְּסָנֶר--
מִירוּשָׁלָם ³ בִּיד אַלְעָשָׂה בֶן שְׁפָן וְגַמְרִיה בֶן חַלְקִיה
אֲשֶׁר שָׁלַח צְדָקִיה מֶלֶךְ יְהֹוָה אֶל נִבְּכָדָנָאצָר מֶלֶךְ
בְּכָל--בְּכָל הַגְּלָה--אֲשֶׁר הַגְּלָה מִירוּשָׁלָם בְּכָל
יִשְׂרָאֵל לְכָל הַגְּלָה--אֲשֶׁר הַגְּלָה מִירוּשָׁלָם בְּכָל
⁵ בְּנָוֹת בָּתִים וְשָׁבָו וְנִשְׁעָו גְּנוּתָוּ וְאַכְלָו אֶת פְּרִין ⁶ קְחוּ
נְשִׁים וְהַלְּיִדו בְּנִים וְבְנָוֹת וְקַחְוּ לְבָנָיכֶם נְשִׁים וְאֶת
בְּנֹתֵיכֶם תַּגְּנוּ לְאַנְשִׁים וְתַלְדְּנָה בְּנִים וְבְנָוֹת וְרַבְּוּ שֶׁ
וְאֶל תְּמַעְטוּ ⁷ וְדַרְשָׂו אֶת שְׁלוֹם הָעִיר אֲשֶׁר הַגְּלָה
אֲתֶכָם שְׁמָה וְהַתְּפִלְלוּ בְּעַדְךָ אֶל יְהֹוָה כִּי בְּשְׁלֹמָה
יִהְיֶה לְכֶם שְׁלוֹם ⁸ כִּי כִּי אמר יהוה צבאות אלהי
יִשְׂרָאֵל אֶל יְשִׁיאוּ לְכֶם נְבִיאֵיכֶם אֲשֶׁר בְּקָרְבֵיכֶם
וְקָסְמֵיכֶם וְאֶל תִּשְׁמַעַו אֶל חַלְמָתֵיכֶם אֲשֶׁר אַתָּם
מְחַלְמִים ⁹ כִּי בְּשָׁקָר הַמְּנִיחָה נְבָאִים לְכֶם בְּשָׁמֵי לֹא
שְׁלָחוּתִים נַאֲמָנָה ¹⁰ כִּי כִּי אמר יהוה כִּי לְפִי מְלָאת
לְבָכְל שְׁבָעִים שָׁנָה אָפְקָד אֲתֶכָם וְהַקְמָתִי עַלְכֶם אֶת
דְּבָרֵי הַטּוֹב לְהַשִּׁיב אֲתֶכָם אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה ¹¹ כִּי
אַנְכִי יְדָעִתִי אֶת הַמְּחַשְּׁבָת אֲשֶׁר אַנְכִי חָשַׁב עַלְכֶם--
נַאֲמָנָה יְהֹוָה מְחַשְּׁבָת שְׁלוֹם וְלֹא לְרַעָה לְתַת לְכָם
אֶתְרִית וְתָקוֹה ¹² וְקַרְאָתָם אֲתִי וְהַלְכָתָם וְהַתְּפִלְלָתָם
אֶלְיוֹן וְשְׁמַעְתִּי אֲלֵיכֶם ¹³ וּבְקַשְׁתָּמָם אֲתִי וּמַצְאָתָם כִּי

הצינק 27 ועתה למה לא נערת בירמיהו הענתתי-- אנו שלשברך--נחלת מכתך 13 אין דן דינך למזור המתנכח לכם 28 כי על כן שלח אליו בבל לאמר- ארכה היא בנו בתים ושבו ונטעו גנות ואכלו את פריחון 29 ויקרא צפניה הבחן את הספר הזה באוני ירמיהו הנביה 30 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר 31 שלח על כל הנולח לה אמר כה אמר יהוה אל ילבו והיו שאסיך למשסה וככל בזוק אtan לבז 17 שמעיה הנחלמי יען אשר נבא לכם שמעיה ואני לא כי אעללה ארכה לך ומכותיך ארפתק נאם יהוה כי נדחה קראו לך--ציוון היא דרש אין לה 18 כה הנני פקד על שמעיה הנחלמי ועל זרעו--לא יהיה לו איש יושב בתוך העם הזה ולא יראה בטוב אשר אני עשה לעמי נאם יהוה כי סרה דבר על יהוה

30 דבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר 2 כה אמר יהוה אלה ישראל לאמר כתוב לך את כל הדברים אשר דברתי לך--אל ספר 3 כי הנה ימים באים נאם יהוה ושבתי את שבות עמי ישראל ויהודה אמר יהוה והשכתי את שבות עמי ישראל לאביהם--ירשושה 4 ואלה הדברים אשר דבר יהוה אל ישראל--ואל יהודה 5 כי כה אמר יהוה קול חרדה שמענו--פחד ואון שלום 6 שאלנו נא וראנו אם ילד זכר מדוע ראיינו כל גבר ידיו על חלציו כיולדה ונחפכו כל פנים לירקון 7 והוא כי נдол היום ההוא--מאין כמיהו ועת צרה היא לעקב וממנה וועש 8 והיה ביום ההוא נאם יהוה צבאות אשר עבר על מועל צוואר ומוסרותיך אנתק ולא יעבדו בו עוד זרים 9 ועבדו את יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם אשר אקים להם 10 ואתה אל תירא עבידי יעקב נאם יהוה ואל תחת ישראל--כי הני מושיעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מהריך 11 כי אתה אני נאם יהוה להושיעך כי עשה כללה בכל הרים אשר הפטותיך שם אך אתה לא עשה כללה ויסתריך למשפט ונקה לא אנך 12 כי כה אמר יהוה

31 בעת ההיא נאם יהוה אהיה לאלהים לכל משפחות ישראל ומה יהיה לי לעם 2 כי אמר יהוה מצא חן במדבר עם שרידיו חרב הלוך להרגינו ישראל 3 מרחוק יהוה נראה לי ואהבת עולם אהבתיך על כן משכתייך חסר 4 עוד אבנך ונבנית בחוללה ישראל עוד חדי תפיך ויצאת במחול משחקרים 5 עוד תטעי כרמים בהרי שמרון נטעו נתעים וחללו 6 כי יש יום קראו נצרים בהר אפרים קומו ונעללה ציון אל יהוה אלהינו 7 כי כה אמר יהוה רנו לעקב שמחה וצhalו בראש הגנים השמייעו הלו ואמרו הושע יהוה את עמך את שארית ישראל 8 הני

חרש-למען יעדמו ימים רבים ¹⁵ כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד יקנו בתים ושדות וכרכמים בארץ זואת ¹⁶ ואתפלל אל יהוה אחרי תמי הארץ ספר המקנה אל ברוך בן נריה לאמר ¹⁷ אתה אדני יהוה הנה אתה עשית את השמים ואת הארץ בכחך הנדול ובזעך הנטויה לא יפלא מך כל דבר ¹⁸ עשה חסד לאלפיים ומשלים עון אבות אל חיק בנייהם אחריהם האל הנדול הגבור יהוה צבאות שמו ¹⁹ נדל העצה ורב העיליה-אשר ענייך פקחות על כל דרכיו בני אדם לחת לאיש כדריכיו וכפרי מעלייו ²⁰ אשר שמתאות ומטאות בארץ מצרים עד היום זהה ובישראל ובאדם ותעשה לך שם כיום זהה ²¹ ותצא את עמד את ישראל מארץ מצרים-באותם ובמופתיהם וביד חזקה ובאזורע נטויה ובמורא גדול ותתן להם את הארץ זואת אשר נשבעת לאבותם לחת להם-ארץ וצת חלב ורבש ²² ויבאו וירשו אתה ולא שמעו בקולך ובחרותך (ובתוורתך) לא הילכו-את כל אשר צויתה להם לעשות לא עשו ותקראם את כל הרעה זואת ²⁴ הנה הסללות באו העיר לילדיה והעיר נתנה ביד הesters הנלחמים עליה מפני החרב והרעב והדרב ואשר דברת היה ותנק ראה ²⁵ אתה אמרת אליו אדני יהוה קנה לך השדה בכסף והעד עדים והעיר נתנה ביד הesters ²⁶ וייה דבר יהוה אל ירמיהו לאמר ²⁷ הנה אני יהוה אלהי כלبشر-המנני יפלא כל דבר ²⁸ לכן כה אמר יהוה הנני נתן את העיר זואת ביד הesters וביד נוכדראצ'ר מלך בבל-ולידיה ²⁹ ובאו הesters הנלחמים על העיר זואת והציתו את העיר זואת באש ושרפה ואת הבתים אשר קטרו על גנותיהם לבעל והסכו נסכים לאלהים אחרים-למען העשני ³⁰ כי היו בני ישראל ובני יהודא אך עשים הרע

קדרון עד פנת שער הסוסים מזורה-קדש ליהוה לא ניתש ולא יהרס עוד לעולם

32 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בשנה (בשנה) העשרה לצדקו ממלך יהודה-היא השנה שמנה עשרה שנה לנוכדראצ'ר ² ואוז חיל מלך בכל צרים על ירושלים ורמייהו הנבניה היה כלוא בחצר המטרה אשר בית מלך יהודה ³ אשר כלוא צדקו מלך יהודה לאמר מהוע אתה נבא לאמר כה אמר יהוה תני נתן את העיר הזאת ביד מלך בבול ולידיה ⁴ וצדקו מלך יהודה לא ימלט מיד הesters כי תנתן ינתן ביד מלך בכל ודבר פיו עם פיו ועינוי את עני תרانيا ⁵ ובבל يولך את צדקו ושם יהוה עד פקדיו אתו נאם יהוה כי תלחמו את הesters לא תצליחו ⁶ ויאמר ירמיהו היה דבר יהוה אליו לאמיר ⁷ הנה חנמאל בן שלם דרך בא אליך לאמר קנה לך את שדי אשר בענותך-כי לך משפט הנאללה לקנות ⁸ ויבא אליו חנמאל בן דידי דבר יהוה אל החצר המטרה ויאמר אליו קנה נא את שדי אשר בענותותך אשר בארץ בנימין כי לך משפט היורשה לך הנאללה קנה לך ואדע כי דבר יהוה הוא ⁹ ואקנה את השדה מאת חנמאל בן דידי אשר בענותותך ואשקללה לו את הכסף שבעה שקלים ושערה הכסף ¹⁰ ואכתב בספר ואחרם ואעד עדים ואשקל הכסף במאנים ¹¹ וואקח את ספר המקנה את החותם המצויה והחקיים ואת הנלווי ¹² וatan את הספר המקנה אל ברוך בן נריה בן מחסיה לעני חנמאל דידי ולי עני העדים הכתבים בספר המקנה-לעני כל היהודים היישבים בחצר המטרה ¹³ ואצוה את ברוך לענייהם לאמר ¹⁴ כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל ל Koh את הספרים האלה את ספר המקנה הוז ואת החותם ואת ספר הנלווי הוז ונתתם בכל-

בעני-מנערתויהם כי בני ישראל אך מכעסים את
במעשה ידים-נאם יהוה 31 כי על אף ועל חמותי

33 יהי דבר יהוה אל ירמיהו שנית והוא עודנו
עצור בחצר המטרה לאמר 2 כי אמר יהוה עשה
יהוה יוצר אותה להכינה-יהוה שמו 3 קרא אליו
ואענך ואנידה לך גדלות ובצדות לא ידעתם 4 כי
כה אמר יהוה אלהי ישראל על בתיה העיר הזאת ועל
בתי מלכי יהודה-הניצים אל הסללות ועל החרב
5 באים להלחם את הכהדים ולמלאמם את פנרי
האדם אשר הזכיר באפי ובחמותיו ואשר הסתרתי פניו
מהעיר הזאת על כל רעתם 6 הני מעלה לה ארכה
ומרפא ורפאתים גגליותיהם לעתרת שלום ואמת 7
והשבתי את שבות יהודה ואת שבות ישראל ובנותיהם
כבראשנה 8 וטהרתתים מכל עונם אשר חטאו לי ואשר
וسلחו לי כול (כלל) עונותיהם אשר חטאו לי ואשר
פשעו بي 9 והיתה לי לשם שנון לתחלה ולהחפאה
לכל גני הארץ-אשר ישמעו את כל חטובה אשר
אני עשה אותם ופחדו ורנו על כל הטובה ועל כל
השלום אשר אני עשה לה 10 כי אמר יהוה עוד
ישמע במקום הזה אשר אתם אמרים הרבה הוא מאיין
אדם ומאיין בהמה-בערי יהודה ובಚות ירושלים
הנשומות מאיין אדם ומאיין יושב ומאיין בהמה בקהל
שנון וקהל שמה קול חתן וקהל כל קול אמרים
הודו את יהוה צבאות כי טוב יהוה כי לעולם חסדו
מבאים תודה בית יהוה כי אישיב את שבות הארץ
כבראשנה אמר יהוה 11 כי אמר יהוה צבאות עוד
יהיה במקום הזה החרב מאיין אדם ועד בהמה ובכל
עריו-נוה רעים מרבעים צאן 13 בערי החרב בערי
השפלת ובערי הנגב ובארץ בנימין ובבבבוי ירושלים
ובערי יהודה-עד תעברנה הצאן על ידי מונה אמר
יהוה 14 הנה ימים באים נאם יהוה והקמותי את הרבר

היתה לי העיר הזאת למנ חיום אשר בנו אותה
עד היום חזה-להסורה מעל פני 32 על כל רעת
בני ישראל ובני יהודה אשר עשו להכענסו המה
מלכיהם שרים כהניהם ונכאייהם ואיש יהודה
וישבי ירושלים 33 ויפנו אליו ערכ ולא פנים ולמד
אתם השכם ולמד ואין שמעים לקחת מוסר 34
וישמו שקוציהם בבביה אשר נקרא שמי עליון-לטמאו
35 ויבנו את במות הבעל אשר בניהן הנם להעביר
את בנים ואת בנותיהם למלך אשר לא צויתם ולא
עלתה על לבני לעשות התועבה הזאת-למען החטי
את יהודה 36 ועתה לבן כי אמר יהוה אלהי ישראל
אל העיר הזאת-אשר אתם אמרים נתנה ביד מלך
בכל בחרב ובכראב ובדבר 37 הני מקבצם מכל
הארצות אשר הדוחטים שם באפי ובחמותיו ובקצף
נדול והשבותים אל המוקם הזה והשבותים לבטה
זה ויהיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים 39 וננתני
לهم לב אחד ודרך אחד ליראה אותו כל הימים-
לטוב להם ולבנייהם אחרים 40 וכרתוי להם ברית
עלם אשר לא שוב מאתרים להיטיבי אותם ואת
יראו אתן לבכם לבלוו סור מעלי 41 ושותיו
עליהם להטיב אותם ונטענים הארץ הזאת באמת-
בכל לביו ובכל נפשיו 42 כי אמר יהוה כאשר
הבאתי אל העם הזה את כל הרעה הנדרולה הזאת-
כאן אני מביא עליהם את כל הטובה אשר אני
דבר עליהם 43 ונקנה השדרה בארץ הזאת-אשר
אתם אמרים שמה היא מאיין אדם ובמה נתנה ביד
הכשדים 44 שרות בכסף יקנו וכחוב בספר וחתום
והעד עדים בארץ בנימין ובבבבוי ירושלים ובערי

הטוב אשר דברתי אל בית ישראל ועל בית יהודה ¹⁵ בימים ההם ובעת ההיא אצמיה לדוד צמה צדקה ועשה משפט וצדקה בארץ ¹⁶ בימים ההם תושע יהודה וירושלים תשכון לבטה זה אשר יקרה אלה יהוה צדקנו ¹⁷ כי אמר יהוה לא יכרת לדוד כל הדברים האלה בירושלם ⁷ וחיל מלך בבל נלחמים על ירושלם ועל כל ערי יהודה הנוטרות אל לכיש ועל עזקה כי הנה נשארו בערי יהודה ערי מבצר ⁸ הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה- אחרי כרת המלך צדקיוו ברית את כל העם אשר ואיש את שפחוו העברי והעבריה-חפשים לבלי ²¹ גם בריתו הלילה ובלתיו היהו יומם ולילה בעתם עבר בם ביהודי איהיו איש ¹⁰ וישמעו כל השרים וכל העם אשר בא ברית לשלח איש את עבדו ואיש את שפחוו חפשים לבלי עבד בם עוד וישמעו יישלחו ¹¹ וישבו אחריו כן וישבו את העבדים ואת השפחות אשר שלחו חפשים ויכבושים (ויכבושים) לעבדים ולשפחות ¹² ויהי דבר יהוה אל ירמיהו מאת יהוה לא אמר ¹³ כי אמר יהוה אלהי ישראל א נכי כרתי ברית את אבותיכם ביום הוצאי אותם מארץ מצרים מבית עבדים לא אמר ¹⁴ מכיון שבע שנים השלחו איש את אחים העברי אשר ימכר לך ועבדך ש שנים ושלחו חPsiי עמוק ולא שמעו אבותיכם אליו ולא התו את אזם ¹⁵ ותשבו אתם היום ותעשו את הישראל עני לקרה דרום איש לרעהו ותכרתו ברית לפני ביתך אשר נקרא שמי עליו ¹⁶ ותשבו ותחללו את שמי ותשבו איש את עבדו ואיש את שפחוו אשר שלחם חפשים לנפשם ותכבשו אתם-להיות לכם לעבדים ולשפחות ¹⁷ לכן כי אמר יהוה אתם לא שמעתם אליו לקרה דרום איש לאחיו ואיש לרעהו הנני קרא לכם דרום נאם יהוה אל החרב אל הדבר ואל הרעב נתתי אתכם לזועה

הטוב אשר דברתי אל בית ישראל ועל בית יהודה ¹⁵ בימים ההם ובעת ההיא אצמיה לדוד צמה צדקה ועשה משפט וצדקה בארץ ¹⁶ בימים ההם תושע יהודה וירושלים תשכון לבטה זה אשר יקרה אלה יהוה צדקנו ¹⁷ כי אמר יהוה לא יכרת לדוד איש ישב על כסא בית ישראל ¹⁸ ולכהנים הליים לא יכרת איש מלפני מעלה עולה ומתקיר מנהה ועשה זבח-כל הימים ¹⁹ ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לא אמר יהוה אם חפרו את בריתו היום ואת בריתו הלילה ובלתיו היהו יומם ולילה בעתם על כסאו ואת הליום הכהנים משרתי ²² אשר לא יספר צבא השמיים ולא ימד חול הימים--כן ארבה את זרע דוד עבدي ואת הליום משרתי אתי ²³ ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לא אמר ²⁴ הלו ראת מה העם הזה דברו לא אמר שני המשפחות אשר בחר יהוה בהם וימאסם ואת עמי ינאצון מהוות עוד נוי לפניהם ²⁵ כי אמר יהוה אם לא בריתו יומם ולילה-חיקות שמיים וארץ לא שמתי ²⁶ גם זרע יעקב ודוד עבدي אמאס מקחת מזענו משלים אל זרע אברהם ישחק ויעקב כי אשוב (אшиб) את שבותם וرحمותם

34 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה ונכודר אצזר מלך בבל וכל חילו וכל ממלכות ארץ ממשלה ידו וכל העמים נלחמים על ירושלים ועל כל ערדיה-לא אמר ² כי אמר יהוה אלהי ישראל הלק ואמרה אל צדקיוו מלך יהודה ואמרה אליו כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך בבל ושרפה באש ³ ואתה לא תמלט מידיו-כי חפש תחש ובידיו תנתן ועיניך את עיני מלך בבל תרانيا ופיהו את פיך ידבר-ובבל תבוא ⁴ אך שמע דבר יהוה צדקיוו מלך יהודה כי אמר יהוה עלייך לא

(לזעוה) לכל מלכות הארץ ¹⁸ ונחתו את האנשים אבינו יי' ויהי בעלות נוכדרא策 מלך בבל אל הארץ ונאמר באו ונבא ירושלם מפני חיל הכהדים ומפני חיל ארם ונשב בירושלים ¹⁹ ויהי דבר יהוה אל ירמיהו ²⁰ אמר כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הילך ואמרת לאיש יהודה ולירושלים ירושלם הלוא תקחו מוסר לשמע אל דבר נאם יהוה ²¹ והוקם את דברי יהונדב בן רכבך אשר צוה את בניו לבתוי שתות יין ולא שתוע עד היום הזה כי שמעו את מצות אביהם ואנכי דברת אליכם השם ודבר ולא שמעתם אליו ²² ואשלח אליכם את כל עבדי הנבאים השם ושלח לאמר שבנו נאם איש מדרכו הרעה והויטבו מעליכם ואל תלכו אחריו אלהים אחרים לעבדם ושבו אל האדמה אשר נחתו לכם לאבתיכם ולא הטיתם את אונכם ולא שמעתם אליו כי הקימו בני יהונדב בן רכבך את מצות אביהם אשר צום והעם הזה לא שמעו אליו ²³ לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל הנני מביא אל יהודת ואל כל יושבי ירושלם את כל הרעה אשר דברת עליهم יعن דברתך אליהם ולא שמעו ואקרא להם ולא ענו ²⁴ ולבית הרכבים אמר ירמיהו כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל יعن אשר שמעתם על מצות יהונדב אביכם ותשמרו את כל מצותיו ותעשו ככל אשר צוה אתכם ²⁵ לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לא יכתר איש ליהונדב בן רכב עמד לפניי כל הימים

36 ויהי בשנה הרביעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודת היה הדבר הזה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר קח לך מגלת ספר וכתבת אליה את כל הדברים אשר דברתך אליך על ישראל ועל יהודה ועל כל הגנים מיום דברתך אליך מימי יאשיהו ועד היום הזה ²⁶ אولي ישמעו בית יהודת את כל הרעה אשר ונשב באחים ונשמע ונעשה ככל אשר צונו יהונדב

העברים את ברתי אשר לא הקימו את דברי הברית אשר כרתו לפניי העnel אשר כרתו לשנים ויעברו בין בתריו ²⁷ שרי יהודה ושרי ירושלם הסדרים והכהנים וכל עם הארץ העברים בין בתרי העnel ²⁸ ונחתו אותם ביד איביהם וביד מבקשי נפשם וביד חיל מלך בבל העלים וביד מבקשי נפשם וביד חיל מלך יהודת ואת שרוין אתן ביד איביהם מעיכם ²⁹ הנני מצוה נאם יהוה והשכחים אל העיר הזאת ונלחמו עליה ולכדוה ושרפה באש ואת ערי יהודת אתן שמה מאין ישב

35

הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה ביום יהויקם בן יאשיהו מלך יהודה לאמר ² הלוך אל בית הרכבים וברתאותם והבאותם בית יהוה אל אחת הלשכות והשקייתם אותם יין ³ וואהך את יאונה בן ירמיהו בן חכזיה ואת אחיו ואת כל בניו ואותם ביהו ⁴ ואבא אותם בית יהוה אל לשכת בני חנן בן ינדייהו איש האלים אשר אצל לשכתם אשר ממעל ללשכת מושיחו בן שלם שמר הסוף ⁵ ואtan לפני בני בית הרכבים נבעים מלאים יין וכוסות ואמר אליהם שתו יין ⁶ ויאמרו לא נשתה תשטו יין אתם ובניכם עד עולם ⁷ ובית לא תבנו וזרע לא תזרעו וכרכם לא תטטו ולא יהיה לכם כי באחים תשבו כל ימיכם למען תחיו נימים רבים על פניו האדמה אשר אתם נרים שם ⁸ ונשמע בקהל יהונדב בן רכבך אבינו לכל אשר צונו לבתוי שתות יין כל ימינו אנחנו נשינו בניו ובנינו ⁹ ולבתו בנוט בתים לשבתנו וכרכם ושרה וזרע לא יהיה לנו ¹⁰ ונשב באחים ונשמע ונעשה ככל אשר צונו יהונדב

אנכי חשב לעשות להם--למען ישבו איש מדרכו ברוך--שאלו לאמր הגד נא לנו--איך כתבה את כל הדברים וסלחתי לעונם ולחטאיהם 4 ויקרא ירמייהו את ברוך בן נריה וכתב ברוך מפי ירמייהו את כל דברי יהוה אשר דבר אליו--על מגלת ספר זיצוחה ירמייהו את ברוך לאמר אני עצור--לא אוכל לבוא בית יהוה 6 ובאת אתה וקראת במגלה אשר כתבת מפי את דברי יהוה באוני העם בית יהוה--ביום צום גומ באוני כל יהודה הבאים מעריהם תקראמ 7 אויל תפל תחנתם לפני יהוה וישבו איש מדרכו הרעה כי גודל האף והחמה אשר דבר יהוה אל העם זהה 8 ויעש ברוך בן נריה ככל אשר צוחו ירמייהו הנביא--לקרא באספר דברי יהוה בית יהוה 9 וויהי בسنة החמשית ליהויקים בן אישיה מלך יהודה בחדש התשע קראו צום לפני יהוה כל העם בירושלים וכל העם הבאים מעריה יהודה--בירושלם 10 ויקרא ברוך בספר את דברי ירמייהו בלבשת נמריהו בן שפן בספר בחצר הعلיו פתח שער בית יהוה החדרש באוני כל העם 11 ווישמע מכיוון בן גמריהו אליהם 26 ויזכה המלך את ירחה מאל בן המלך ואת שריםו בן עזריאל ואת שלמיהו בן עבדאל לחתה בית המלך על לשכת הספר והנה שם כל השרים בן שפן את כל דברי יהוה--מעל הספר 12 וירד יושבים אלישמע הספר ודלייחו בן שמעיהו ואלנתן בן עכבוד גמריהו בן שפן וצדיקיו בן חנניהו--וכל השרים 13 ויגד להם מכיוון את כל הדברים אשר שמע בקרא ברוך בספר באוני העם 14 ווישלחו כל השרים אל ברוך את יהודה בן נתניהו בן שלמיהו בן כושי לאמר המגלה אשר קראתה בה באוני העם קתנה בידך ולך ויקח ברוך בן נריהו את המגלה בידיו ויבא אליהם 15 ויאמרו אליו--שב נא וקראנא באוניינו ויקרא ברוך באונייהם 16 וויהי כשםם את כל הדברים פחדו איש אל רעהו ויאמרו אל ברוך הגיד נגיד למלך את כל הדברים האלה 17 ואת משלכת להרב ביום ולקרח בלילה 18 ופקדתי עליו

ועל זדרעו ועל עברדיו את עונם והבאתי עליהם ועל ישביהם ירושלים ולא איש יהודה את כל הרעה אשר דברתי אליהם--ולא שמעו ²² וירמייהו לפקח מגליה אחת ווינה אל ברוך בן נריהו הספר ויכתב עליה מפי ירמייהו את כל דברי הספר אשר שرف יהוקים מלך יהודה באש ועוד נסף עליהם דברים רבים כהמה

37 ומלך מלך--צדקהו בן אישיהו תחת כנינו
בן יהוקים אשר המלך נבוכדראצ'ר מלך בבל בארץ יהודה ² ולא שמע הוא ועבדיו ועם הארץ אל דברי יהוה--אשר דבר ביד ירמייהו הנביה ³ וישלח המלך הצדקהו את יהוכ'ל בן שלמיה ואת צפניה בן מעשיה הכהן אל ירמייהו הנביה לאמר התפלל נא בעדרנו אל יהוה אלהינו ⁴ וירמייהו בא ויצא בתוכה העם ולא נתנו אותו בית הכליה (הכלוא) ⁵ והיל פרעה יצא מצרים וישמעו הכהדים הצרים על ירושלים את שמעם ויעלו מעל ירושלים ⁶ ויהי דבר יהוה אל ירמייהו הנביה לאמר ⁷ כה אמר יהוה אלהי ישראל כה תאמרו אל מלך יהודה השלח אתכם אליו לדרשנו הנה חיל פרעה היצא לכם לעזרה שב הארץ מצרים ⁸ ושבו הכהדים ונלחמו על העיר הזאת ולכדה ושרה באש ⁹ כה אמר יהוה אל תשא נפשתיכם לאמר היל ילכו מעלינו הכהדים כי לא ילכו ¹⁰ כי אם היכתם כל חיל כהדים נלחמים אתכם ונשארו בם אנשים מודקרים--איש באלהו יקומו ושרפו את העיר הזאת באש ¹¹ והיה בהעלות חיל הכהדים מעל ירושלים--מןפני חיל פרעה ¹² יצא ירמייהו מירושלים ללבת הארץ בנימן לחלק שם בתוכה העם ¹³ ויהי הוא בשער בנימן ושם בעל פקרת ושמו יראיה בן שלמיה בן חנניה ויתפֵש את ירמייהו הנביה לאמר אל הכהדים אתה נפל ¹⁴

38 וישמע שפטיה בן מtan ונגידיהו בן פשחור
ויכול בן שלמיהו ופשחור בן מלכיה את הדברים--
אשר ירמייהו מדבר אל כל העם לאמר ² כה אמר
והוה היישב בעיר הזאת ימות בחרב ברעב ובדבר
והיצא אל הכהדים יהיה (וחיה) והיתה לו נפשו
לשלול וחי ³ כה אמר יהוה הנתן הנתן העיר הזאת
ביד חיל מלך בבל--ולכדה ⁴ ויאמרו השרים אל
מלך יומת נא את האיש הזה--כי על כן הוא מרפא
את ידי אנשי המלחמה נשאדים בעיר הזאת ואת
ידי כל העם לדבר אליהם כדברים האלה כי האיש
זה איננו דרש לשולם לעם הזה--כי אם לרעה ⁵
ויאמר המלך הצדקהו הנה הוא בידכם כי אין המלך
יכול אתכם דבר ⁶ ויקחו את ירמייהו וישלכו אותו
אל הבור מלכיהו בן המלך אשר בחצר המטרה

וישלחו את ירמיהו בחכליים ובבור אין מים כי אם טיט ויטבע ירמיהו בטיט ¹⁹ ווישמע עבד מלך הכספי איש סריס והוא בכית המלך כי נתנו את ירמיהו אל הבור והמלך יושב בשער בנימן ⁸ ויצא עבד מלך מבית המלך וידבר אל המלך לאמר אדרני המלך הרעו האנשים האלה את כל אשר עשו לירמיהו הנביא את אשר השlico אל הבור וימת תחתיו מפני הרעב כי אין הלחם עוד בעיר ¹⁰ ויצוח המלך את עבד מלך הכספי לאמר קח בידך מזה שלשים אנשים והעלית את ירמיהו הנביא מן הבור בטרם ימות ⁹ וויקח עבד מלך את האנשים בידיו ויבא בית המלך אל תחת האוצר ויקח שם בלווי הסחבות (סחבות) ובלווי מלחים וישלחם אל ירמיהו אל הבור בחכליים ¹¹ ויאמר עבד מלך הכספי אל ירמיהו שם נא בלווי הסחבות והמלחמות תחת אצלות ידיך מתחת לחכליים ווישר ירמיהו כן ¹² וימשכו את ירמיהו בחכליים ויעלו אותו מן הבור וישב ירמיהו בחצר המטרה ¹³ ווישלח המלך צדיקיו ויקח את ירמיהו הנביא אליו אל מבוא השליש אשר בבית יהוה ויאמר המלך אל ירמיהו שאל אני אתק דבר- אל תחדר ממי דבר ¹⁴ ויאמר ירמיהו אל צדיקיו כי אגיד לך הלו אחות חתמיני וכי אייעץ לא תשמע אליו ¹⁵ ווישבע המלך צדיקיו אל ירמיהו- בסתר לאמר כי יהוה את אשר עשה לנו את הנפש הזאת אם אמיץך ואם ארגיך ביד האנשים האלה אשר מבקשים את נפשך ¹⁶ ויאמר ירמיהו אל צדיקיו כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל אם יצא תצא אל שרי מלך בבל וחייתה נפשך והעיר הזאת לא תצא לא תשרף באש וחיתה אתה וביתך ¹⁷ ואם לא תצא אל שרי מלך בבל- ונתנה העיר הזאת ביד הכהדים ושרפוה באש ואתה לא תמלט מידם

39 בשנה התשיעית לצדיקיו מלך יהודה בחדר העשריו בא נבוכדראצ'ר מלך בבל וכל חילו אל ירושלם ויצרו עליה ² בעשתי עשרה שנה לצדיקיו בחדר הרביעי בתשעה לחדר הבקעה העיר ³ יבואו כל שרי מלך בבל וישבו בשער הtower- נרנל שראצ'ר סמג'ר נבו שר סכימ' רב סריס נרנל שראצ'ר רב מג' וכל שארית שרי מלך בבל ⁴ ויהי כאשר ראם צדיקיו מלך יהודה וכל אנשי המלחמה ויברחו ויצאו ליליה מן העיר דרך גן המלך בשער בין החמתיים ויצא דרך הערבה וירדפו חיל כשרדים

אחריהם וישנו את צדיקיו בערבות יrho ויקחו אותו
ויעלהו אל נבוכדראצ'ר מלך בבל רבלטה הארץ
חמת וידבר אותו משפטים 6 ווישחט מלך בבל את
בני צדיקיו ברבל-ה-לעינוי ואת כל חורי יהודת
שחט מלך בבל 7 ואת עני צדיקיו עור ויאסרו
בנחותם לביא אותו בבל 8 ואת בית המלך ואת
בית העם שרפו הכהדים באש ואת חומות ירושלים
נתכו 9 ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים
אשר נפלו עליו ואת יתר העם הנשארים-הגלה
נבווארן רב טבחים בבל 10 ומן העם הדים אשר
אין להם מעצמה השאיר נבווארן רב טבחים בארץ
יהודת ויתן להם כרמים וינבים ביום ההורן וויצו
נבווכדראצ'ר מלך בבל על ירמיהו ביד נבווארן
רב טבחים לאמר 11 קחנו ועניך שים עליו ואל תשע
לו מאותה רע כי אם כאשר ידבר אליך-כן עשה
עמו 12 וישלח נבווארן רב טבחים ונובשזון רב
סריס ונרגל שראצ'ר רב מג-וכל רבוי מלך בבל
14 וישלחו ויקחו את ירמיהו מהצר המטרה ויתנו
אתו אל גדריהו בן אחיקם בן שפן להוציאו אל
הבית וישב בתחום העם 15 ואל ירמיהו היה דבר
יהוה בהיותו עוצר בחצר המטרה לאמר 16 הלויך
ואמרת לעבד מלך הכספי לאמר כי אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל הני מביא את דברי אל העיר
זו זאת לרעה ולא לטובה והיו לפניך ביום ההורן
17 והצלהיך ביום ההורן נאם יהוה ולא תנתן ביד
האנשים אשר אתה יגור מפניהם 18 כי מלט אמלטך
ובחרב לא תפל והיתה לך נפשך לשלל כי בטחת
בニアם יהוה

40 הדרבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה אחר
שלח אותו נבווארן רב טבחים מן הרמה-בקחתו
אתו והוא אסור באזוקים בתחום כל גלות ירושלים

ויהודה המגלים בבליה 2 ויקח רב טבחים לירמיהו
ויאמר אליו- יהוה אלהיך דבר את הרעה הזאת אל
המקום הזה 3 ויבא ויעש יהוה כאשר דבר כי חטאיהם
לייהול ולא שמעתם בקளו והיה לכם דבר (חדרב)
זהו 4 ועתה הנה פתחיך היום מן האזוקים אשר על
ידך- אם טוב בעניך לבוא אליו בבל בא ואשים את
עניך עלייך ואם רע בעניך לבוא אליו בבל חدل ראה
כל הארץ לפניך אל טוב ואל הישר בעניך לילכת
שםה לך 5 ועודנו לא ישוב ושבה אל גדריה בן
אחיקם בן שפן אשר הפקיד מלך בבל בערי יהודת
ושב אותו בתחום העם או אל כל הישר בעניך לילכת
לך ויתן לו רב טבחים ארחה ומשתה וישלחו 6
ויבא ירמיהו אל גדריה בן אחיקם המצפתה ושב
אתו בתחום העם הנשארים בארץ 7 וישמעו כל שרי
החילים אשר בשדה המה ואנשיהם כי הפקיד מלך
בבל את גדריהו בן אחיקם בארץ וכי הפקיד אותו
גברים ונשים וטף ומדלת הארץ מאשר לא הנלו
בבליה 8 ויבאו אל גדריה המצפתה וישמעאל בן
נתניהו וויתנן ויונתן בני קרח ושרה בן תנחתה
ובני עופי (עיפוי) הנטפני ויוניהו בן המעתהי-המה
ואנשיהם 9 וישבע להם גדריהו בן אחיקם בן שפן
ולאנשיהם לאמר אל תיראו מבעוד הכהדים שבו
בארץ ועבדו את מלך בבל- וויתב لكم 10 ואני
הנני ישב במצפה לעמד לפני הכהדים אשר יבוא
אלינו ואתם אספו יין וקיז' ושמן ושמן בכלים ושבו
בערים אשר תפשתם 11 ונום כל היהודים אשר
במוаб ובכני עמן ובאדום ואשר בכל הארץות
שמעו כי נתן מלך בבל שאירית ליהודה וכי הפקיד
עליהם את גדריהו בן אחיקם בן שפן 12 וישבו
כל היהודים מכל המקומות אשר נרכחו שם ויבאו
ארץ יהודה אל גדריהו המצפתה ויאספו יין וקיז'

הרבה מאד ¹³ ויווחנן בן קרח וכל שרי החרילם כל פנרי האנשים אשר הכה ביד גדרליהו--הוא אשר אשר בשדה--באו אל גדרליהו המצתפה ¹⁴ ויאמרו עשה המלך אסא מפני בעשא מלך ישראל אותו מלא אליו הידיע תדע כי בעליס מלך בני עמון שלח את ישמעאל בן נתניה לדהתק נפש ולא האמין להם ישמעאל בן נתניה ואיש לא ידע لماذا יכלה נפש ונפצז כל העם הנשادرים במצבה אשר הפקיד נבוגראן רב בטבחים את גדרליהו בן אחיקם וישבם ישמעאל בן נתניה וילך ל עבר אל בני עמון בו ישמעו יוחנן בן קרח וכל שרי החרילם אשר אותו את כל הרעה אשר עשה ישמעאל בן נתניה ¹⁵ ויקחו את כל האנשים וילכו להלחם עם ישמעאל בן נתניה וימצאו אותו אל מים רבים אשר בגבעון ¹⁶ ויהי כראות כל העם אשר את ישמעאל את יוחנן בן קרח ואת כל שרי החרילם אשר אותו--וישמחו ¹⁷ ויסבו כל העם אשר שביה ישמעאל מן המצתפה וישבו וילכו אל יוחנן בן קרח ¹⁸ וישמעאל בן נתניה נמלט בשמנה אנשים מפני יוחנן וילך אל בני עמון ¹⁹ ויקח יוחנן בן קרח וכל שרי החרילם אשר אותו את כל שאירית העם אשר השיב מאת ישמעאל בן נתניה מן המצתפה אחר הכה את גדרליה בן אחיקם--גברים אנשי המלחמה ונשים טף וסדרים אשר השיב מגבעון ²⁰ וילכו וישבו בגורות כמותם (כמהם) אשר אצל בית לחם--ללכת לבוא מצרים ²¹ מפני הבדדים כי יראו מפניהם כי הכה ישמעאל בן נתניה את גדרליהו בן אחיקם אשר הפקיד מלך בבל בארץ

42 42. יונשו כל שרי החרילם ויוחנן בן קרח ויזניה בן הושעה--וכל העם מקטן ועד גדור ²² ויאמרו אל ירמיהו הנביא חפל נא תחתנו לפניך והחפכל בעדנו אל יהוה אלהיך بعد כל השארית הותא כי נשארנו מעט מהרבה כאשר ענייך ראות אתנו ²³ וינדר לנו יהוה אלהיך את הדרך אשר נלך בה ואת בותך אחיםם ²⁴ והובור אשר השליך שם ישמעאל את הדבר אשר נעשה

41 41. ויהי בחודש השביעי בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע מזור המלוכה ורבי המלך ועשרה אנשים אותו אל גדרליהו בן אחיקם--המצפה ויאכלו שם לחם יהדו במצפה ² ויקם ישמעאל בן נתניה ושרת האנשים אשר היו אותו ויכו את גדרליהו בן אחיקם בן שפן בהרב--וימת אותו אשר הפקיד מלך בבל בארץ ³ ואות כל היהודים אשר היו אותו את גדרליהו במצפה ואת הבדדים אשר נמצאו שם--את גדרליהו ואיש לא ידע ביום השני אנשי המלחמה הכה ישמעאל ⁴ ויהי ביום השני להמית את גדרליהו ואיש לא ידע ⁵ ויבאו אנשים משכם משלו ומשמרון שננים איש מגלויז זקן וקרען בגדים ומתנדדים ומונחה ולבנה בירם להביא בית יהוה וויצא ישמעאל בן נתניה לקראותם מן המצתפה הלק הלק ובכח ויהי כפנש אתם ויאמר אליהם בא אל גדרליהו בן אחיקם ⁷ ויהי כבואם אל תוך העיר וויחתטם ישמעאל בן נתניה אל תוך הבוד--

הוא והאנשים אשר אותו ⁸ וועשרה אנשים נמצאו בהם ויאמרו אל ישמעאל אל תחרתו--כי יש לנו מטמננים בשדה חטים ושוררים ושמן ודבש ויחדול ולא המיתם בתוך אחיםם ⁹ והובור אשר השליך שם ישמעאל את

שמעתי--הנני מתחפלל אל יהוה אלהיכם כדבריכם
כasher nataf afi vohmati ul yishbi yerushalem con hataf
vohi kol hadbar asher yineha yehova achtem anid l'kem--
chamti ul yelikem ba'akom mazrim vohiyat la'ala voshema
volekhla volehrapha vela'atra u'od at ha'makom hova 19
daber yehova ul yelikem sha'arit yehuda al tabao mazrim
yidu tdu ci ha'vidati b'kem hova 20 ci ha'tutim
(ha'tutim) b'nafshotikem--ci atem sh'lachtem ati al
yehova al'ehikem la'mer ha'chafel b'udnenu al yehova al'ehikem
v'khol asher yamor yehova al'ehikem ken hana' l'no--v'oshnu 21
v'agad l'kem hova v'la'shuvat b'khol yehova al'ehikem
v'khol asher sh'lachni al'ikem 22 v'utah yidu tdu ci
b'churb b'reub v'v'daber tamotu--b'makom asher hafatzam
v'lo ba'la'gor shem

43 v'hi c'kholot yermi'hu l'daber al kol ha'um at
kol d'beri yehova al'ehikem asher sh'lachnu yehova al'ehikem
al'ehim--at kol ha'darim ha'ala 2 v'iamar u'ro'ah
ben ha'shu'ah v'iohanan ben k'reh v'khol ha'ganim ha'zidim
amrim al yermi'hu sh'kar atah m'daber--la' sh'lach
yehova al'ehikem la'mer la' tabao mazrim l'gor shem 3
ci' berukh ben neriah m'siyat atek b'no--l'me'un tata'nu
b'ir ha'csarim le'mi'ut atenu v'la'hanilot atenu b'bel 4
v'la'shuv yiohanan ben k'reh v'khol sh'rei ha'chilim v'kol ha'um--
v'khol yehova l'shabt b'ar'z yehuda 5 v'ikach yiohanan ben
k'reh v'khol sh'rei ha'chilim at kol sha'arit yehuda--asher
shbu m'kol ha'ganim asher n'dcho shem l'gor b'ar'z yehuda 6
ata ha'gavrim v'ata ha'nshim v'ata ha'tef v'ata ba'not ha'mel'ek
ata kol ha'nesh asher hanich ha'vora'adon rab t'bhavim at
n'dli'hu ben achikim ben sh'fen v'ata yermi'hu ha'gavim v'ata
berukh ben neriyahu 7 v'ibao ar'z mazrim ci' la' sh'mu
b'khol yehova v'ibao u'd t'hafnach 8 v'ihyu d'ber yehova
al yermi'hu b't'hafnach la'mor 9 k'ch bi'duk ab'niim
nd'lot v't'mnahm b'mal'et b'mal'ben asher b'patah b'it
ul'ihem 10 ci' ha'mer yehova z'vavot al'ehi yisrael

sh'mu'ati--hnni m'thafel al yehova al'ehikem cd'barikim
v'ohi kol hadbar asher yineha yehova achtem anid l'kem--
la' amenu m'kem d'bar 5 v'ohma amru al yermi'hu yehova
yehova b'no l'sud amtu v'na'man am la' cd'bar asher
y'shlich yehova al'ehikem al'no--ken n'usa 6 am tov v'am
re'--b'khol yehova al'ehikem asher anu (anhanu) sh'chim
at'k al'yo n'shmu l'me'un asher y'ib l'no ci n'shmu b'khol
yehova al'ehikem 7 v'ihyu m'kuz u'sh'ra y'mim v'ihyu d'ber yehova
v'khol asher yamor yehova al'ehikem ken hana' l'no--v'oshnu 21
v'chilim asher a'tu v'khol ha'um--l'maktan v'ud n'dol
v'iamer al'ihem ca' ha'mer yehova al'ehi yisrael asher
sh'lachtem ati al'yo l'chafil t'hantacm l'penu 10 am
sh'chim ati al'yo l'chafil t'hantacm l'penu 10 am
sh'v ha'shu' b'ar'z ha'at--v'v'ni'ati a'tacm v'la'ah'ras
v'ntutu a'tacm v'la' atosh ci' n'hamti al ha're'ah asher
u'shi'hi l'kem 11 al t'irao m'po' mel'ek b'bel asher a'tacm
ir'aim m'penu' al t'irao m'menu' nam yehova--ci' a'tacm
ani l'ho'sh'ui' a'tacm v'lo'ha'zil a'tacm m'ido 12 v'atun l'kem
r'chimim v'ro'chim a'tacm v'ho'sib a'tacm al' ad'matcam 13
v'ams amrimim a'tacm la' n'sh'v b'ar'z ha'at l'bel'ti sh'mu
b'khol yehova al'ehikem 14 la'mer la' ci' ar'z mazrim
v'bo'ah asher la' n'reah m'la'chma v'khol sh'oper la' n'shmu
v'lo'la'chm la' n'reub v'sh'v 15 v'utah--l'ken sh'mu' d'ber
yehova sha'arit yehuda ca' ha'mer yehova z'vavot al'ehi
yisrael am a'tacm sh'm sh'monu b'ni'acm la' b'a mazrim
v'ba'atcam l'gor shem 16 v'ha'ita ha'churb asher a'tacm ir'aim
m'muna' sh'm sh'gina a'tacm b'ar'z mazrim v'herub asher
a'tacm da'anim m'menu' sh'm y'dbek a'ch'rikim mazrim--v'sh'v
tamotu 17 v'ihyu kol ha'ganim asher sh'mu at b'ni'acm l'b'ia
mazrim l'gor shem--im'otu b'churb b'reub v'v'daber v'la'ah
v'ihyu la'hem sh'rid v'pel'at m'penu' ha're'ah asher ani m'bi'ah
ul'ihem 18 ci' ha'mer yehova z'vavot al'ehi yisrael

פרעה בתחפנches-לענין אנשים יהודים ¹⁰ ואמרה את רעות אבותיכם ואת רעות מלכי יהודה ואת רעות נשייתם ואת רעתכם ואת רעת נשים-אשר עשו בארץ יהודה ובಚות ירושלים ¹⁰ לא דכאו עד היום זהה ולא יראו ולא הלבו בתרותיו ובחקתו אשר נתן לפניכם ולפנוי אבותיכם ¹¹ לכן כה אמר יהוה צבאות אלה ישראל הנני שם פני בכם לדעה-ולהכרית את כל יהודה ¹² ולקחתי את שארית יהודה אשר שמו פניהם לבוא ארץ מצרים לגור שם ותמו כל בארץ מצרים יפלו בחרב ברעב יתמו מקטן ועד נדול בחרב וברעב ימתו והוא לאלה לשם ולקללה ולחרפה ¹³ ופקרתי על היושבים בארץ מצרים כאשר פקרתי על ירושלים-בחרב ברעב ובדבר ¹⁴ ולא היה פליט ושידך לשארית יהודה הבאים לנור שם בארץ מצרים ולשוב ארץ יהודה אשר מה מה מנשאים את נפשם לשוב לשבת שם-כי לא ישובו כי אם פליטים ¹⁵ ויענו את ירמיהו כל הナンאים הידעים כי מקרות נשיםם לאלהים אחרים וכל הנשים העמדות קהן נדול וכל העם הישבים בארץ מצרים בפתרוס לאמר ¹⁶ הדבר אשר דברת לנו בשם יהוה-איןנו שמעים לך ¹⁷ כי עשה נעשה את כל הדבר אשר יצא מפיינו לקטר למלכת השמיים והסיך לה נסכים כאשר עשינו אנחנו ואבינו מלכנו ושירינו בערי יהודה ובבחות ירושלים ונשבע לחם וניהה טובים ורעה לא ראיינו ¹⁸ וממן או חדרנו לקטר למלכת השמיים והסיך לה נסכים-חסרנו כל בחרב וברעב תמננו ¹⁹ וכי אנחנו מקררים למלכת השמיים ולהסיך לה נסכים המבלעדי אנחנו עשינו לה כונים להעצבה והסיך לה נסכים ²⁰ ויאמר ירמיהו אל כל העם על הגברים ועל הנשים ועל כל העם הענים אתו דבר לאמר ²¹ הלווא את הקטר אשר קטרתם בערי יהודה ובבחות ירושלים אתם ואבותיכם מליכים

אליהם כה אמר יהוה צבאות אלה ישראל הני שלח ולקחתי את נבוכדראצ'ר מלך בכל עבדיו ושמי כסאו ממעל לאבני דאה' אשר טמנתי ונטה את שפירו (שפירו) עליהם ובאה (ובא) והכה את ארץ מצרים-אשר למות למות ואשר לשבי לשבי ואשר לחרב לחרב ²² והחתי אש בבתי אלהי מצרים ושרפם ושבם ועתה את ארץ מצרים כאשר יעתה הרעה את בנדו ויצא שם בשלום ²³ ושב' את מצבות בית שמש אשר בארץ מצרים ואת בתי אלהי מצרים ישרף באש

44 הדבר אשר היה אל ירמיהו אל כל היהודים היישבים בארץ מצרים-היישבים במגדר ובתחפנches ובנף ובארץ פתרוס לאמר ² כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אתם רואים את כל הרעה אשר הבאתו על ירושלים ועל כל ערי יהודה והם חרבו היום זהה ואין בהם יושב ³ מפני רעתם אשר עשו להכעסי ללקט לקטר לעבד לאלהים אחרים- את כל עבדי הנבאים השכירים ושלח לאמר אל נא אשר לא ידועם מהם ואביהם ⁴ ואשלח אליהם תעשו את דבר התעבה הזאת-אשר שנאתי ⁵ ולא שמעו ולא הטו את אונם לשוב מרדעתם-בלבלתי קטר לאלהים אחרים ⁶ ותתפרק חמתו ואפי ותבער בערי יהודה ובבחות ירושלים ותהיינה לחרבה לשם מה כוים זהה ⁷ ועתה כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל למה אתם עושים רעה גורלה אל נפשתכם להכרית لكم איש ואשה עולל ווינק מותך יהודה- בלבלתי הותיר לכם שארית ⁸ להכעסי במעשי- ידיכם לקטר לאלהים אחרים בארץ מצרים אשר אתם באים לגור שם-למען הכרית لكم ולמען הייתם לקללה ולחרפה בכל גני הארץ ⁹ השכחתם

וישריםם ועם הארץ אתם זכר יהוה ותעללה על לבו
 22 ברוך ³ אמרת אוֹי נא לֵי כַּי יִסְפֵּר יְהוָה יַגְעַן עַל מִכְאָבוֹ
 גִּעְתֵּי בְּאַנְחֵי וּמִנוֹתָה לֹא מִצְחָאִי ⁴ כִּי חָאָמָר אַלְיוֹ
 כִּי אָמָר יְהוָה תְּנַהֵּא אֲשֶׁר בְּנִוִּיתִי אַנְיָה דָּרָס וְאַתָּ אֲשֶׁר
 נְטַעְתִּי אַנְיָה נָתַש וְאַתָּ כָּל הָרָצֵן הִיא ⁵ וְאַתָּה תִּבְקַשׁ
 לְךָ נְדָלוֹת אֶל תִּבְקַשׁ כִּי הַנִּי מִבְּיָא רָעָה עַל כָּל
 בָּשָׂר נָאָם יְהוָה וְנַתְתִּי לְךָ אֶת נְפָשָׁךְ לְשָׁלֵל עַל כָּל
 הַמִּקְמוֹת אֲשֶׁר תָּלַךְ שֶׁמֶן

46 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא
 על הנויים ² למצרים על חיל פרעה נכו מלך
 מצרים אשר היה על נהר פרת בכרכמיש-אשר הכה
 נבוכדראצ'ר מלך ³ בכל בשנות הרביעית ליהויקים בין
 אשיהו מלך יהודה ³ ערכו מן זמנה וגשו למלחמה
 4 אסרו הסוסים ועלו הפרשימים והתייצבו בכווים
 מרקו הרמחים לבשו הסרינות ⁵ מדורע ראיית המה
 חתים נסנים אחר וגבורייהם יכחו ומנוס נסו ולא
 הפנו-מנור מסביב נאם יהוה ⁶ אל ינוס הקל ואל
 מלט הגבור צפונה על יד נהר פרת כשלו ונפלו ⁷ מי
 זה כיар יעלה כנהרות יתגעשו מימייו ⁸ מצרים כיар
 יעלה וכנהרות יתגעשו מים ויאמר אלה אכשה
 ארץ אבידה עיר וישבי בה ⁹ עלו הסוסים והתחללו
 הרכב וייצאו הגבוריים-כוש וופוט תפשי מנג ולודים
 תפשי דרכי קשת ¹⁰ והיוום ההוא לאדרני יהוה צבאות
 יום נקמה להנקם מצריים ואכלה חרב ושבעה ורותה
 מדמים כי זבח לאדרני יהוה צבאות הארץ צפון-אל
 נהר פרת ¹¹ עלי גלעד וקח צרי במלות בת מצרים
 לשוא הרביתי (הרבית) רפאות תעללה אין לך ¹²
 שמעו גוים קלונך וצוחתך מלאה הארץ כי גבור
 בגבור כשלו יחריו נפלו שנייהם ¹³ הדבר אשר דבר
 יהוה אל ירמיהו הנביא-לבוא נבוכדראצ'ר מלך
 בבל להכotta את ארץ מצרים ¹⁴ הנידו למצרים

דבר יהוה כל יהודה אשר בארץ מצרים ²⁵ כה
 אמר יהוה צבאות אלה ישראל לאמור אתם ונשיכם
 ותדרנה בפיכם ובידיכם מלאכם לאמר עשה
 נעשה את נדרינו אשר נדרנו לקטר למלכת השמים
 ולהסך לה נסכים הקים תקימנה את נדריכם ועשה
 תעשינה את נדריכם ²⁶ לכן שמעו דבר יהוה כל
 יהודה היישבים בארץ מצרים הנני נשבעתי בשמי
 הנadol אמר יהוה אם יהיה עוד שמי נקרא בפי כל
 איש יהודה אמר כי אדרני יהוה בכל ארץ מצרים
 27 הני שקר עליהם לרעה ולא לטובה ותמו כל
 איש יהודה אשר בארץ מצרים בחרב וברעב-עד
 כלותם ²⁸ ופלישוי חרב ישובו מן ארץ מצרים ארץ
 יהודה-מתי מספר וידעו כל שאירית יהודה הבאים
 לארץ מצרים לנור שם דבר מי יקום ממוני ומהם
 29 וזויאת לכם אותן נאם יהוה כי פקד אני עליכם
 במקום זהה-למען תדעו כי קום יקומו דברי עליכם
 לרעה ³⁰ כה אמר יהוה הנני נתן את פרעה חפרע
 מלך מצרים ביד איביו וביד מבקשי נשועו כאשר
 נתתי את צדיקתו מלך יהודה ביד נבוכדראצ'ר מלך
 בבל איבו-ומבקש נשועו

45 הדבר אשר דבר ירמיהו הנביא אל ברוך
 בן נדריה-בכתבו את הדברים האלה על ספר מפי
 ירמיהו בשנה הרביעית ליהויקים בן אשיהו מלך

והשמיעו במנדול והشمיעו בנה ובהחפנחים אמרו התיצב והכן לך – כי אכללה הרב סביביך ¹⁵ מודוע נסחף אביריך לא עמד כי יהוה הדפו ¹⁶ הרבה ולצדון כל שריד עוז כי שדר יהוה את פלשתים כושל גם נפל איש אל דעהו ויאמרו קומה ונשבה אל שאדרית אי כפתור ⁵ באה קדרה אל עוזה נדמתה אשקלון שאדרית עמקם עד מתי מתגדי ⁶ היו הרב ליהוה עד أنها לא תשקטי האספי אל תערך – הרגני ודרמי ⁷ איך תשקטי ויהוה צווה לה אל אשקלון ואל חוף הים שם יעדנה

וככרמל ביום יבוא ¹⁹ כל גולה עשי לך יושבת בת

48 לモאכ כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הוי אל נבו כי שדרה הבישה נלכדה קרייטים הבישה המשגב וחתה ² אין עוד תחלת מואב – בבחשבון החשו עלייה רעה לכונכריונגה מנוי נם מדרמן תדמי אחריך תלך הרב ³ קול צעקה מחרוניים – שד ושרבר נדול נשברה מואב השמיעו זעקה צעריה (צעריה) ⁴ כי מעלה הלחות (הלהיות) בכבי עילאה בכיו כי במודר הורנים צרי צעקה שבר שמעו ⁶ נסו מלטו נפשם ותהיינה כערווער במדבר ⁷ כי יען בಥך במעשיך ובאוצרותיך גם את תלכדי ויצא כמייש (כמוש) בנוללה כהניו ושריו ייחד (יחדו) ⁸ ויבא שדר אל כל עיר ועיר לא חמלט ואבד העמק ונשמד המישר – אשר אמר יהוה ⁹ תננו ציון לモאכ כי נזא תצא ועריה לשמה תהינייה מאין יושב בהן ¹⁰ אדור עשה מלאכת יהוה – רמיה ואדורו מנע הרבבו מדם ¹¹ שאנן מואב מנעריו ושקט הוא אל שמריו ולא הורק מכליא אל כלוי ובגולה לא הילך על כן עמד טעמו בו וריחו לא נמר ¹² لكن הנה ימים באים נאם יהוה ושלחתי לו צעם וצעהו וכלייו יריקו ונבליהם ינפכו ¹³ וובש מואב מכמוש כאשר בשו בית ישראל מבית אל מבטחם ¹⁴ איך תאמרו נבורים אנחנו ואנשי חיל למלחמה ¹⁵ שדר מואב ועריה עליה ומבחדר בחורייו ירדו לטבח נאם המלך – יהוה צבאות שמו

מצרים כי נפ לשם תהיה ונצתה מאין יושב ²⁰ ענלה יפה פיה מצרים קרצ' מצפון בא בא ²¹ נס שכיריה בקרבה ענלי מרבך כי נס הימה הפנו נסו יהדיו לא עמדו כי יום אידם בא עליהם עת פקדתם קולה בנחש ילק כי בחיל ילכו – ובקדרות בא לה כחטי עציים ²³ כרתו יערה נאם יהוה כי לא יחקר כי רבו מארבה ואין להם מספר ²⁴ הבישה בת מצרים נתנה ביד עם צפון ²⁵ אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הני פוקד אל אמון מנא ועל פרעה ועל מצרים ועל אלהיה ועל מלכיה ועל פרעה – ועל הבתחים בו ²⁶ ונחתים ביד מבקשי נפשם וביד נבוכדראצר מלך בבל וביד עבדיו ואחריו כן תשכנ כי מי קדם נאם יהוה ²⁷ אתה אל תירא עברי יעקב ואל תחת ישראל – כי הנימושעך מרחוק ואת זרעד מארץ שבבים ושב יעקוב ושקט ושאנן ואין מהריד ²⁸ אתה אל תירא עברי יעקב נאם יהוה – כי אכן אני כי עשה כליה בכל הגוים אשר הדחותיך שמה ואתק לא עשה כליה ויסרטיך למשפט ונקה לא אנקר

47 אשר היה דבר יהוה אל ירמייהו הנביא אל פלשתים בטרם יכה פרעה את עוז ² כי אמר יהוה הנה מים עליים מצפון והיו לנחל שופט וישטפו ארץ מלואה עיר וישבי בה וועקו האדם והילל כל יושב הארץ ³ מוקול שעתה פרשות אביריו מרعش לרכבו

ועל מתנים שק ³⁸ על כל גנות מוואב וברחבותיה כללה מסף כי שברתו את מוואב ככלי אין חפץ בו-נאם יהוה ³⁹ איך חתה היילו איך הפנה ערף מוואב בוש והיה מוואב לשחק ולמחחה לכל סביבו ⁴⁰ כי כה אמר יהוה הנה כנשך ידאה ופרש כנפיו אל מוואב ⁴¹ נלכדה הקירות והמצודות נתפשה והיה לב נבורי מוואב ביום ההוא כלב אש מצרה ⁴² ונשמד מוואב מעם כי על יהוה הנדריל ⁴³ פחד ופחת ופת-עליך יושב מוואב נאם יהוה ⁴⁴ הניס (הנס) מפני הפחד יפל אל הפחת והעליה מן הפחת ילכד בפה כי אביא אליה אל מוואב שנות פקרתם נאם יהוה ⁴⁵ בצל חשבונו עמדו מכה נסים כי אש יצא מחשבונו ולהבה מבין סיכון והאכל פאת מוואב וקדק בני שאון ⁴⁶ ארי לך מוואב אבד עם כמוש כי לקחו בניך בשבי ובנתיך בשביה ⁴⁷ ובשבי שבות מוואב באחרית הימים נאם יהוה עד הנה משפט מוואב

49 לבני עמון כה אמר יהוה הבנים אין לישראל אם יורש אין לו- מדוע ירש מלכם את גדר ועמו בעריו ישב ² לכן הנה ימים באים נאם יהוה והשמעתי אל רבת בני עמון תרעות מלחמה והיתה לתל שמה ובנתיה באש תצנה וירש ישראל את ירשו אמר יהוה ³ היילי חשבון כי שדרה עי צעקה בנות רבה-חגנה שקים ספרנה והתשוטטה בנדרות כי מלכם בגולה לך כהנו ושריו יחדיו ⁴ מה תחללי בעמקים-זוב עמקך הבת השובבה הבטחה באצזרחות מי יבוא אליו ⁵ דחני מביא עלייך פחד אם אדרני יהוה צבאות- מכל סביביך ונדחתם איש לפניו ואין מקבץ לנבד ⁶ ואחריך כן אשיב את שבות בני עמון- נאם יהוה ⁷ לאదום כה אמר יהוה צבאות אין עוד חכמה בתימן אבראה עצה מבנים נסרכה חכמתם ⁸ נסו הפנו העמיקו לשבת ישבי דדן כי

16 קרוב איד מוואב לבוא ורעתו מהרה מאד ¹⁷ נדו לו כל סביביו וכל ידעי שמו אמרו איכה נשבר מטה עז-מקל תפארה ¹⁸ רדי מכבוד ישבי (ושבי) בצמא ישבת בת דיבון כי שדר מוואב עלה בך שחת מבצריך ¹⁹ אל דרך עמודי וצפי יושבת ערoulder שאל-נס ונמלטה אמרי מה נהיתה ²⁰ הביש מוואב כי חתה היילי (היילו) וועקי (וועק) הנידו בארכנו כי שדר מוואב ²¹ ומשפט בא אל ארץ המישר- אל חילון ואל יהצה ועל מופעת (מייפה) ²² ועל דיבון ועל נבו ועל בית דבלתים ²³ ועל קדרותים ועל בית נמול ועל בית מעון ²⁴ ועל קדרות ועל בצרה ועל כל ערי ארץ מוואב- הרחבות והקרבות ²⁵ ננדעה קרן מוואב וזרעו נשברה- נאם יהוה ²⁶ השבירה כי על יהוה הנדריל וספיק מוואב בקיוא והיה לשחק גם הוא ²⁷ ואם לאו השחק היה לך ישראל אם בננים נמצאה (נמצא) כי מדי דבריך בו תתנויד ²⁸ עזבו ערים ושכנו בסלע ישבו מיואב והיו כיוונה תקון בעברית פי פחת ²⁹ שמענו גאון מוואב הנה מאד גבדו וגאנו גאנאות רם לבו ³⁰ אני ידעתני נאם יהוה עברתו ולא כן בדי לא כן עשו ³¹ על כן על מוואב איליל ולמוואב כליה אזעך אל אנשי קיר חרש יהגה ³² מבכי יעד אבכה לך הונפן שבמה נטשחיך עברו ים עד ים יעד גנוו- על קיצך ועל בצריך שדר נפל ³³ ונאספה שמה וניל מכרמל ומאץ מוואב ווין מיקבים השבתי- לא ידריך הידך לא היד לא היד ³⁴ מזעקה חשבון עד אל עללה עד יהץ נתנו קולם- מצער עד חרנים עגלת שלשיה כי גם מי נמרם למשמות יהיו ³⁵ והשבתי למוואב נאם יהוה מעלה במה ומקטיר לאלהיו ³⁶ על כן לבי למוואב כחללים יהמה ולבי אל אנשי קיר חרש כחללים יהמה עלי כן יתרת עשה אבדו ³⁷ כי כל ראש כחללים יהמה עלי כן גראעה על כל ידים נדרת

ארד עשו הבאת עליו עת פקרתיו ⁹ אם בצרים באו
אנשי המלחמה ידמו ביום ההוא נאם יהוה צבאות ²⁷
ולך לא ישארו עוללות אם גנבים בليلת השתו
והצטי אש בחומת דמשק ואכלת ארמנוטה בן הדר ²⁸
רים ¹⁰ כי אני חשבתי את עשו גליתו את מסתורי
לקדר ולמלךות חצור אשר הכה נבוכדראצור
ונחבה לא יוכל שדד ורעו ואחו ושכנו ואינו עז
עובה יתמוך אני אחיה ואלמנוטיך עלי הבטהו ¹¹ כי
(نبוכדראצור) מלך בבל-כח אמר יהוה קומו על
כח אמר יהוה הנה אשר אין משפטם לשנות הכס
יריעותיהם וכל קליהם וגמליהם ישאו להם וקראו
שתו ישטו ואתה הוא נקה תנקה לא תנקה כי שתה
עליהם מגור מסביב ³⁰ נסו נדו מאד העמיקו לשבת
ישבי חצור--נאם יהוה כי עז עלייכם נבוכדראצור
מלך בבל עצה וחשב עליהם (עליכם) מחשבה ³¹
החרבות עולם ¹⁴ שמוועה שמעתי מאי יהוה וציר
בנויים שלוח התקבצו ובאו עליה וקומו למלחמה ¹⁵
לחרב ולקללה תהיה בצרה וכל עריה תהינה
כי הנה קטן נתתיק בנויים--בזוי באדם ¹⁶ תפלצתך
השיא אתק זדון לבך שכני בחני הسلح תפשי מדורם
גבעה כי תנביה כנשר קנק שם אוריידך נאם יהוה
ולא היהת אדום לשמה כל עבר עליה ישם וישرك
על כל מכוותה ¹⁸ כמחפכת סדם ועמורה ושכינה--
ירמייהו הנביא אל עילם בראשית מלכות צדקה
מלך יהודה--לאמר ³⁵ כה אמר יהוה צבאות הני
אמר יהוה לא ישב שם איש ולא יגור בה בן אדם
שבר את קשת עילם ראשית נבורותם ³⁶ והבאתי אל
הנה כאריה יעליה מנאון הירדן אל נוה איתן--¹⁹ כי
ירגעה אריצנו מעלה ומיה בחור אליה אפקד כי מי
כמוני ומי יעדני מי זיה רעה אשר יעמד לפני ²⁰
לכן שמעו עצה יהוה אשר יען אל אדום ומחשובתו
אשר חשב אל ישבי תמן אם לוא יסחבים צעריו
הצאן אם לא ישים עליהם נוהם ²¹ מקהל נפלם
רעשה הארץ צעה בים סוף נשמע קולה ²² הנה
כנשר יעליה יודאה וויפרש כנפיו על בצרה והיה
לב גבורי אדום ביום ההוא כלב אשה מצרה ²³
לדמשק בושה חמת וארפֶד--כי שמעה רעה שמעו
מנגו בים דאגה השקט לא יוכל ²⁴ רפתה דמשק
הפנתה לנוס ורטט החזקה צרה וחבלים אחזותה
כיוולדת ²⁵ איך לא עובה עיר תלה (תלהת)--
קריות משושי ²⁶ لكن יפלו בחוריה ברחבותיה וכל
עליה נוי מצפון הוא ישית את ארצתה לשמה ולא

יהיה יושב בה מادرם ועד בחמה נדו הלו²⁰ 4 בימים
 ההמה ובעת ההיא נאם יהוה יבוא בני ישראל המה
 ישראל ואינו ואת חטא יהודה ולא תמצאה כי
 אסלח לאשר אשair²¹ על הארץ מתרים עליה עלייה
 ואל יושבי פקוד חרב וחרם אחריהם נאם יהודה
 ועשה הכל אשר צויתך²² קול מלחמה בארץ-
 ושר גדול²³ איך גנדע יושבר פטיש כל הארץ איך
 היהת לשמה בבב' בנים²⁴ יקשתי לך ונמ' נלכדרת
 בבב' ואת לא ידעת נמצאת ונמ' נתפשת-כי ביהוה
 התגנית²⁵ פתח יהוה את אוצרו וווצאת כל' זעמו
 כי מלאכה היא לאדני יהוה צבאות-בארץ כשרים
 26 באו לה מקץ פתחו מאביסיה סלוה כמו ערמים
 והחרימוה אל תחי לה שאריות²⁷ חרבו כל פריה
 ירדו לטבח הוי עלייהם כי בא יומם עת פקדתם²⁸
 קול נסים ופליטים מארץ בבב' להגדר בציון את נקמת
 יהוה אלהינו-נקמת היכלו²⁹ השמשעו אל בבב' ריבים
 כל דרכי קשת חנו עלייה סביב אל יהי (לה) פליטה
 שלמו לה כפעלה כל אשר עשתה עשו לה כי אל
 יהוה זדה אל קדוש ישראל³⁰ لكن יפלו בחוריה
 ברחבה וכל אנשי מלחתה ידמו ביום ההוא נאם
 יהוה³¹ התני אליך זדונ נאם אדני יהוה צבאות כי בא
 יומך עת פקדתך³² וכשל זدون ונפל ואין לו מקיים
 והצתי אש בעריו ואכלת כל סביבתו³³ כה אמר
 יהוה צבאות שמו-ריב יריב את ריבם למען הרנייע
 וכל שביהם החזיקו בהם מאנו שלחים³⁴ נאלה חזק
 מפני חרב הירינה איש אל עמו יפנו ואיש לארצו ינסו
 17 שה פזרה ישראל ארויות הדריהם הראשון אללו
 מלך אשור וזה האחרון עצמו נבוכדראצר מלך
 בבב'¹⁸ لكن כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל התני
 פקר אל מלך בבב' ואל ארצו-כאשר פקדתי אל
 מלך אשור¹⁹ ושבבתי את ישראל אל נודה ורעה
 הכרמל והבשן ובחר אפרים והגניע תשבע נפשו
 מימה ויבשו כי ארץ פסלים היא ובאים יתהלך

לכן ישבו ציימ את أيام וישבו בה בנות יענה ולא ³⁹ את צדקהינו באו ונספרה בציון את מעשה יהוה אלהינו ⁴⁰ והברço החצים מלאו השלטים--העיר יהוה את רוח מלכי מדי כי על בבל מזותו להשוויה כי נקמת יהוה דיא נקמת דיכלו ⁴¹ אל חומות בבל שא נס החזיקו המשמר--הקיים שמרדים הכנו הארבים כי נם זם יהוה--גט עשה את אשר דבר אל ישבי בבל ⁴² שכתי (שכנת) על מים רבים רבת אוצרת בא קץ אמת בצעק ⁴³ נשבע יהוה צבאות נפשו כי אם מלאתיך אדם כיילק וענו עליך הידך ⁴⁴ עשה ארץ בכחו מכין תבל בחכמתו ובתבונתו נתה שמיים ⁴⁵ לccoli תתו המון מים בשמיים ויעל נשיים מקצתה ארץ ברקים למטר עשה וווצא רוח מאוצרתיו ⁴⁶ נבער כל אדם מדעת הביש כל צרכ מפסל כי שקר נסכו ולא רוחם ⁴⁷ הבל המה מעשה העתעים בעת פקדיהם יאבדו ⁴⁸ לא אלה חלק יעקב כי יוצר הכל הוא--ושבט נחלתו יהוה צבאות שמו ⁴⁹ מפץ אתה לי כי ללחמה ונפצתי בר גוים והשחתי בר ממלכות ⁵⁰ ונפצתי בר סוס ורכבו ונפצתי בר רכב ורכבו ⁵¹ ונפצתי בר איש ואשה ונפצתי בר זקן ונער ונפצתי בר בחור ובתולה ⁵² ונפצתי בר רעה ועדרו ונפצתי בר אכר וצמדיו ונפצתי בר פחות וסננים ⁵³ ושלמות לבל ולכל יושבי כבדים את כל רעתם אשר עשו בציון--לעונייכם נאם יהוה ⁵⁴ הני אליך הָר המשחית נאם יהוה המשחית את כל הארץ ונטתי את ידי גולגולתיך מן הצלעים ונתתיק להר שרפה ⁵⁵ ולא יקחו מפרק אבן לפנה ובן למוסדות כי שמות עולם תהיה נאם יהוה ⁵⁶ שאו נס בארי תקעו שופר בינו קדשו עליה גוים--השמיעו עליה מלכות אררט מני ואשכנו פקדו עליה טפסר העלו סוס כיילק סמר ⁵⁷ קדשו עליה גוים את מלכי מדי את פחותיה ואת כל סנניה ואת כל ארץ ממשלתו

תשב עוד לנצח ולא תשכון עד דור ודור ⁴⁰ כמחפה אליהם אה סדם ואת עמרא ואת שכינה--נאם יהוה לא ישב שם איש ולא יגור בה בן אדם ⁴¹ חנה עם בא מצפון ונוי נדול ומלאכים רבים יערו מירכתי ארץ ⁴² קשת וכידן יחזיקו אכורי המה ולא ירחמו--קולם כים יהמה ועל סוסים ירכבו ערוך כאיש למלחמה עלייך בת בבל ⁴³ שמע מלך בבל את שמעם ורפו ידיו צרה החזיקתתו--חיל כiolדה ⁴⁴ הנה כאריה יעללה מנאון הירדן אל נוה איתן--כי ארנעה ארוצם (אריצם) מעלה וממי בחור אליה אפקד כי מי כמוני ומי יועدني וממי זה רעה אשר יעד לפנוי ⁴⁵ לכן שמעו עצ יהוה אשר יענ אל בבל ומחשובתו אשר חשב אל ארץ כשרדים אם לא יסחבים צעררי הצאן אם לא ישים עליהם נוה ⁴⁶ מוקל נתפשה בבל נרעשה הארץ וזעה בנוים נשמע

51 כה אמר יהוה הני מעיר על בבל ואל ישבו לב קמי--רוח משחית ² ושלחתי לבל זרים וזרה ויבקקו את ארצת כי היו עליה מסביב ביום רעה ³ אל ידרך ידרך הדרך קשו ואל יתעל בסרינו ואל תחמלו אל בחריה--החרימו כל צבאה ⁴ ונפלו חללים בארץ כשרדים ומדקרים בחזותיה ⁵ כי לא אלמן ישראל ויהודה מלאהו--מייהה צבאות כי ארצם מלאה אשם מקדוש ישראל ⁶ נסו מתחוק בבל ומלטו איש נפשו--אל תדרנו בעונה כי עת נקמה היא ליהוה--גמול הוא משלם לה ⁷ כוס זהב בבל עליה קחו צרי למכואה--אולי תרפא ⁸ רפאננו את בבל ולא נרפהה--עוזבה ונלך איש לארצו כי גנע אל השמים משפטה ונשא עד שחקים ¹⁰ הוציא יהוה

29 ותרעש הארץ ותחל כי קמה על בבל מחשבות
וכל חלליה יפלו בתוכה 48 ורננו על בבל שמיים
וארץ וכל אשר בהם כי מצפון יבוא לה השודדים
נאמ יהוה 49 נם בבל לנפל חללי ישראל גם לבל
נפלו חללי כל הארץ 50 פלטשים מחרב הלו אל
העמדו זכרו מרחוק את יהוה וירושלם תעלה על
לבבכם 51 בשנו כי שמענו חרפה כסחה כלמה פנינו
כי באו זרים על מקדשי בית יהוה 52 لكن הנה ימים
באים נאם יהוה ופקדתי על פסיליה ובבל ארצها
יאנק חלל 53 כי תעלה בבל השמיים וכי תבצר מרים
עוזה מאתיו יבוא שדרדים לה--נאם יהוה 54 קול זעקה
מכבל ושרבר גדורל מארץ כshedim 55 כי שדר יהוה את
בל ואבד ממנה קול גדורל והמו גליהם כמים רבים
נתן שאון קולם 56 כי בא עליה על בבל שודר ונלכדו
נבריהחתה קשותותם כי אל גמלות יהוה שלם
ישלם 57 והשכרתי שרים והכמיה פחותה וסגניה
ונבריה ויישנו שנות עולם ולא יקיצו נאם המלך--
יהוה צבאות שמו 58 כה אמר יהוה צבאות חמות
נערו כנורי ארויות 39 בחם אשית את משתיהם
והשכרים למן יעלוז ויישנו שנות עולם ולא יקיצו--
נאם יהוה 40 אורדים כקרים לטרבוח--כאיילים עם
בל הרחבה ערער תתערער ושעריה הגבאים
בаш יצחו ויונעו עמים בדי ריק ולאמים בדי אש
ויעפו 59 הדבר אשר צוה ירמי יהו הנביא את שרים
בן נריה בן מחסיה בלכטו את צדקהו מלך יהודה
עתודים 41 איך נלכדה שך ותתפש תהלה כל
בל בשנות הרבעית למלכו ושריה שר מנוחה 60
ויכתב ירמי יהו את כל הרעה אשר תבוא אל בבל--
אל ספר אחד את כל הדברים האלה הכתבים אל
בל 61 ויאמר ירמי יהו אל שרים כבאך בבל--וראית
וקראת את כל הדברים האלה 62 ואמר יהוה אתה
דברת אל המקום הזה להזכירו לבתוי היהת בו
בל נפלת 63 צאו מתוכה עמי ומלאו איש את נפשו--
מושרין אף יהוה 46 ופָן יַרְך לְבָבְכֶם וַתִּרְאֵו בְּשָׁמְעוֹת
הנשמעת בארץ ובא בשנה השמעה ואחריו בשנה
השמעה וחמס בארץ ומשל על משל 47 لكن הנה
ימים באים ופקדתי על פסילי בבל וכל ארצה תבוש

הנפלים אשר נפלו אל מלך בבל ואת יתר האמון-
הגלה נבזיראָן רב טבחים ¹⁶ ומדלות הארץ--
השair נבזיראָן רב טבחים לכרכמים וליגבים ¹⁷
ואת עמודי הונחת שאר לבות יהוה ואת המכוּנות
ואת ים הונחת שאר בביה יהוה--שברו כשרדים
וישאו את כל נחשתם בבל ¹⁸ ואת הסורה ואת
היעם ואת המזמורות ואת המזורךת ואת הכהות ואת
כל כל הונחת שאר ישרתו בהם--לקחו ¹⁹ ואת
הספרים ואת המחותות ואת המזורךות ואת הסירות
ואת המנרות ואת הכהות ואת המנקיות אשר זהב
זהב ואשר כסף--לקח רב טבחים ²⁰ העמודים
שניםייםיים אחד והבקר שניים עשר נחשת שאר תחת
המכנוּות אשר עשה המלך שלמה לבתיה יהוה--לא
היה משקל לנחשתם כל הכלים האלה ²¹ והעמודים
שמנה עשרה אמה קומה (קומה) העמד האחד וחוט
שתיים עשרה אמה יסבנו ועביו ארבע אכבעות נבוּב
וכתרת עליון נחשת וקומה הכתרת האחת חמיש
אמות ושבכה ורמוניים על הכתרת סביב הכל נחשת
וכאלת לעמוד השני ורמוניים ²² ויהיו הרמוניים--
תשעים ושמשה רוחה כל הרמוניים מאה על השבכה
סביב ²³ ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש
ואת צפניה כהן המשנה--ויאת שלשת שMRI הספה
ומן העיר לקח סריס אחד אשר היה פקיד על
אנשי המלחמה ושבעה אנשים מראוי פניהם המלך אשר
נמצאו בעיר ואת ספר שר הצבא המנצח את עם
הארץ וששים איש מעם הארץ המנצח בתוך העיר
ויקח אותם נבזיראָן רב טבחים וילך אותם אל ²⁴
מלך בבל רבלטה ²⁵ ויכה אותם מלך בבל וימתם
ברבלטה בארץ ויגל יהודה מעל אדמתו ²⁶ זה
העם אשר הגלה נבזיראָן רב שבע-יודרים
שלשת אלפיים ועשרים ושלשה ²⁷ בשנת שמונה

בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלך
ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמר חמייטל
(חמויטל) בת ירמיהו מלבנה ²⁸ כי על אף יהוה היה
יהוה ככל אשר עשה יהויקם ²⁹ כי על אף יהוה היה
בירושלם ויהודה עד השליכו אותם מעל פניו וימרד
צדוקיהו במלך בבל ³⁰ ויהיו בשנה התחשית למלך
בחדר השערו בעשור לחדר בא נבזיראָן
מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם ויהנו עליה
ויבנו עליה דיק סביב ³¹ ותבא העיר במצור עד
עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו ³² בחדר הריביעי
בתשעה לחדר ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם
לעם הארץ ³³ ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה
יברחו ויצאו מהעיר לילה דרך שער בין החמות
אשר על גן המלך וכשרדים על העיר סביב וילכו
דרך הערבה ³⁴ וירדפו חיל כשרדים אחריו המלך
וישינו את צדקיהו בערבה ירחו וכל חילו--נפכו
מעליון ³⁵ ויתפשו את המלך ויעלו אותו אל מלך
בבל רבלטה בארץ חמת וידבר אותו משפטים ³⁶
וישחט מלך בבל את בני צדקיהו לעינוי ונם את
כל שריה יהודה שחט ברבלטה ³⁷ ואת עניין צדקיהו
עור ויאסרו בנהשתים ויבאחו מלך בבל בבל
ויתגנוו בבית (בית) הפקרת עד יום מותו ³⁸ ובחדש
החמיישי בעשור לחדר היא שנת השער עשרה שנה
למלך נבזיראָן רב מלך בבל--בא נבזיראָן רב
טבחים עמד לפני מלך בבל בירושלם ³⁹ ווישרפ את
בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בתיהם ירושלם
כל בית הגדול שרפ באש ⁴⁰ ואת כל חמות ירושלם
סביב נצטו כל חיל כשרדים אשר את רב טבחים ⁴¹
ומדרלות העם ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת

עשרה לנבוּכְדָרָאצָר מִירוֹשָׁלָם--נֶפֶשׁ שְׁמַנֶּה מֵאוֹת
שְׁלִשִּׁים וּשְׁנִים ³⁰ בָּשְׁנָת שְׁלִשׁ וּעֶשֶׂרִים לנבוּכְדָרָאצָר
הַגְּלָה נְבוּרָאָדָן רַב טְבָחִים יְהוּדִים נֶפֶשׁ שְׁבַע מֵאוֹת
אַרְבָּעִים וּחַמְשָׁה כָּל נֶפֶשׁ אַרְבָּעָה אֲלָפִים וָשָׁשׁ מֵאוֹת
³¹ וַיְהִי בְּשְׁלִשִּׁים וּשְׁבַע שָׁנָה לְגַלְוָה יְהוּכִין מֶלֶךְ
יְהוּדָה בָּשְׁנִים עָשָׂר חֲדַשׁ בְּעֶשֶׂרִים וּחַמְשָׁה לְחֶדֶשׁ
נְשָׁא אֹוֵיל מֶרְדָּך מֶלֶךְ בְּכָל בָּשָׁנָה מִלְכָתוֹ אֶת רַאשׁ
יְהוּכִין מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיֵּצֵא אֶתְּנוּ מִבֵּית הַכְּלִיא (הַכְּלִיא)
³² וַיַּדְבֵּר אֶתְּנוּ טְבָות וַיִּתְן אֶת כָּסָאוּ מִמְּעָל לְכָסָא
מִלְכִים (הַמִּלְכִים) אֲשֶׁר אֶתְּנוּ בְּבָבֶל ³³ וַיָּנָה אֶת
בְּנֵי כָּלָא וְאֶכֶל לְחַם לְפָנָיו תְּמִיד כָּל יְמֵי חַיּוֹ³⁴
וְאֶרְחַתּוּ אֶרְחַת תְּמִיד נָתָנָה לוּ מֵאת מֶלֶךְ בְּכָל דָּבָר
יּוֹם בַּיּוֹם--עַד יּוֹם מֹותָו כָּל יְמֵי חַיּוֹ

יהזקאל

1

ובהנשא החיה מעל הארץ ינשאו האופנים ²⁰ על אשר יהיה שם הרוח ללכת ילכו-sama הרוח ללכת והאופנים ינשאו לעמם כי רוח החיה באופנים ²¹ בלחם ילו ובעמדם יעדמו ובהנשא מעל הארץ ²² ינשאו האופנים לעמם- כי רוח החיה באופנים ²² ורמות על ראשיה רקייע כעין הקרח הנורא- נתוי על ראשיהם מלמעלה ²³ ותחת הרקייע כנפיהם ישרות אשה אל אחotta לאיש שתים מכסות לתנה ולאיש שתים מכסות לתנה את גויתיהם ²⁴ ואשמע את קול כנפיהם כקול מים רבים כקול שדי בלחם- קול המלה כקול מנהה בעמדם תרפינה כנפיהן ²⁵ ויהי קול- מעל לרקייע אשר על ראמם בעמדם תרפינה כנפיהן ²⁶ וממעל לרקייע אשר על ראמם כמראה אבן ספיר דמות כסא ועל דמות הכסא דמות סמראה אדם עליו מלמעלה ²⁷ וארא כעין החמל כמראה אש בית לה סביב ממראה מתני ולבעה וממראה מתני ולמטה ראיותי כמראה אש וננה לו סביב ²⁸ כמראה הקשת אשר היה בענן ביום הגשם כן מראה הננה סביב- הוא מראה דמות כבוד יהוה וארא ואפל על פני ואשמע קול מדבר

2 ויאמר אליו בן אדם עמד על רגליך וארכך אתך ² ותבא כי רוח כאשר דבר אליו ותעמדני על רגליך ואשמע את מדבר אליו ³ ויאמר אליו בן אדם שלח אני אותך אל בני ישראל- אל גנים המורדים אשר מרדו כי המה ואביהם פשעו כי עד עצם היום זה ⁴ והבאים קשי פנים וחוקי לב- אני שלח אותך אליהם ואמרת אליהם כי אמר אדני יהוה ⁵ והמה אם ישמעו ואם יחרלו כי בית מרוי המה- וידעו כי נביא היה בתוכם ⁶ ואתה בן אדם אל תירא מהם ומדבריהם אל תירא כי סרבים וסלונים אותך ⁷ ואל עקרבים אלה להם ויראה להם ונכחים מלאת עיניהם סביב- אתה יושב מדבריהם אל תירא ומפניים אל תחת לארבעתן ⁹ ובבלכת החיים ילו האופנים אצלם

1 ויהי בשלשים שנה ברביעי בחמשה לחדרש ואני בתוך הגולה על נהר כבר נפתחו השמיים ואראה מראות אליהם ² בחמשה לחדר- היא השנה החמשית לנגולות המלך יוכין ³ היה היה דבר יהוה אל יחזקאל בן בזוי הכהן בארץ כשדים- על נהר כבר ותהי עליו שם יד יהוה ⁴ וארא והנה רוח סערה באמן הצפון ענן גדול ואש מתלקחת וננה לו סביב ומתחכה- כעין החשמל מתוך האש ⁵ ומתחכה- דמות ארבע חיות זהה מראיתן- דמות אדם להנה ⁶ וארכבה פנים לאחת וארכבע כנפיהם לאחת להם ⁷ ורגליהם רגלי ישרה וכף רגליים ככף רגלי עגל וניצים כעין נחתת קלל ⁸ וידיו (וידי) אדם מתחת כנפיהם על ארבעת רבעיהם ופניהם וכנפיהם לארכבעם ⁹ חברת אשה אל אחotta כנפיהם לא יסבו בלחתן איש אל עבר פניו ילו ¹⁰ ודמות פניהם פני אדם ופני אריה אל הימין לארכבעם ופני שור מהشمאל לארבעתן ופני נשר לארבעתן ¹¹ ופניהם וכנפיהם פרדות מלמעלה לאיש שתים חברות איש ושתיים מכסות את גויתיהנה ¹² ואיש אל עבר פניו ילו אל איש יהוה שמה הרוח ללכת ילו לא יסבו בלחתן ¹³ ודמות החיות מרائهم כנהלי אש בערות כמראה הלופדים- היא מתחלכת בין החיים וננה לאש ומן האש יוצא ברק ¹⁴ והחיות רצוא ושוב כמראה הבזק וארא החיות והנה אופן אחד בארץ אצל החיות ¹⁵ לארבעת פניו ¹⁶ מראה האופנים ומעשיהם כעין תריש ודמות אחד לארבעתן ומראים ומעשיהם כאשר יהיה האופן בתוך האופן ¹⁷ על ארבעת רביעין בלחם ילו לא יסבו בלחתן ¹⁸ וגביהן- ונבה להם ויראה להם ונכחים מלאת עיניהם סביב- אתה יושב מדבריהם אל תירא ומפניים אצלם

בֵּית מֹרִי הַמָּה ⁷ וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם אֵם יִשְׁמַעַו וְאַם יִחְדַּלְוּ כִּי מֹרִי הַמָּה ⁸ וְאַתָּה בֶן אָדָם שְׁמַעַת אֲשֶׁר אָנִי מִדְבָּר אֶלְיךָ - אֶל תְּהִי מֹרִי כְּבֵית הַמָּרִי פְּצָח פִּיךְ - וְאֶכְלֶל אֶת אֲשֶׁר אַנְתָּן אֶלְיךָ ⁹ וְאֶרְאֶת וְהַנְּהָה יַד שְׁלֹוחָה אֶל וְהַנְּהָה בְּוֹ מְגֻלָּת סְפִירָה ¹⁰ וַיַּפְרֵשׁ אֹתָהּ לְפָנָיו וְהָא כְּתֻובָה פְנִים וְאַחֲרָה וְכַתֻּובָה אֲלֵיהֶה קְנִים וְהַנְּהָה וְהִי

3 **וַיֹּאמֶר אֶלְיךָ** בֶן אָדָם אֲשֶׁר תִּמְצֵא אֶכְלָל אֶכְלָל אֶת הַמְגֻלָּת הַזֹּאת וְלֹךְ דָּבָר אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל ² וְאֶפְתַּח אֶת פִּי וְיַאֲכִילִי אֶת הַמְגֻלָּת הַזֹּאת ³ וַיֹּאמֶר אֶלְיךָ בֶן אָדָם בְּטַנְךָ תִּאֲכַל וּמַעַיךָ תִּמְלָא אֶת הַמְגֻלָּת הַזֹּאת אֲשֶׁר אַנְתָּן אֶלְיךָ וְאֶכְלָה וְתַהַי בְּפִי כְּדַבֵּשׁ לְמֹתוֹק ⁴ וַיֹּאמֶר אֶלְיךָ בֶן אָדָם לְךָ בְּאֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל וְדַבְּרָת בְּדִבְרֵי אֶלְיךָ ⁵ כִּי לֹא אֶל עַם עֲמָקִי שְׁפָה וְכַבְּדִי לְשׁוֹן - אֲתָה שְׁלֹוחָ אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל ⁶ לֹא אֶל עַמִּים רַבִּים עֲמָקִי שְׁפָה וְכַבְּדִי לְשׁוֹן אֲשֶׁר לֹא תִּשְׁמַע דְּבָרֵיהֶם אֲם לֹא אֶלְיךָ שְׁלֹחָת הַמָּה יִשְׁמַע אֶלְיךָ ⁷ וּבֵית יִשְׂרָאֵל לֹא יָאָבוּ לְשָׁמַע אֶלְיךָ - כִּי אַינְם אַבִּים לְשָׁמַע אֶלְיךָ כִּי כָל בֵּית יִשְׂרָאֵל חֹזֶק מִצְחָה וְקַשְׁיָה לְבָבָם ⁸ הַנְּהָה נַתְּתִי אֶת פְּנֵיךָ חֹזֶקְים לְעַמְתָּה פְנִיהם הַמָּה ⁹ וְתַהַי מִצְחָק לְעַמְתָּה מִצְחָמָם ¹⁰ כַּשְׁמֹר חֹזֶק מִצְרָה נַתְּתִי מִצְחָק לְאֶתְרָא אֶתְרָא וְלֹא תַּחַת מִפְנִיהם כִּי בֵּית מֹרִי הַמָּה ¹¹ וַיֹּאמֶר אֶלְיךָ בֶן אָדָם - אֶת כָּל דִּבְרֵי אֶשְׁר אֶדְבָּר אֶלְיךָ קָח בְּלִבְכֶּךָ וּבְאַזְנֶיךָ שָׁמַע וְלֹךְ בָּא אֶל הַגּוֹלָה אֶל בְּנֵי עַמְקָד וְדַבְּרָת אֶלְיךָ וְאֶמְרָת אֶלְיךָ אֶלְיךָ אֶמְרָת אֶרְנִי יְהוָה אֲמִת יִשְׁמַעַו וְאַם יִחְדַּלְוּ לְפָנֵיךָ וְחִקּוֹת עֲלֵיהֶם עִיר אֶרְוּשָׁלָם ¹² וְנַתְּתִי עָלָיהֶם מִצְרָה וּבְנִוּתָר עֲלֵיהֶם דִּיק וְשִׁפְכָּת עֲלֵיהֶם סָלָלה וְנַתְּתִי עַלְיהֶם יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ ¹³ וּקוֹל כְּנָפִי הַחַיוֹת מִשְׁקָוֹת כְּבָוד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ ¹⁴ וּקוֹל הַאוֹפְנִים לְעַמְתָּם וּקוֹל רָעֵש אֲשֶׁר אֶל אֶחָותָה וּקוֹל הַאוֹפְנִים לְעַמְתָּם וּקוֹל רָעֵש נְדוּל ¹⁵ וּרוֹחַ נְשָׁתָנִי וְתַקְהַנִּי וְלֹךְ מִרְבָּה בְּחִמְתָּה רָוּחִי הַעֲיר וְהַכִּנְתָה אֶת פְּנֵיךָ אֶלְיךָ וְהַיְתָה בְּמִצְרָה וְצְרָתָה בֵּית מֹרִי הַמָּה

4 **וְאַתָּה בֶן אָדָם קָח לְךָ לְבָנָה וְנַתְּתָה אֲתָה** לְפָנֵיךָ וְחִקּוֹת עֲלֵיהֶם עִיר אֶרְוּשָׁלָם ² וְנַתְּתִי עָלָהֶם מִצְרָה וּבְנִוּתָר עֲלֵיהֶם דִּיק וְשִׁפְכָּת עֲלֵיהֶם סָלָלה וְנַתְּתִי עַלְיהֶם יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ ³ וּקוֹל כְּנָפִי הַחַיוֹת מִשְׁקָוֹת כְּבָוד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ ⁴ וּקוֹל הַאוֹפְנִים לְעַמְתָּם וּקוֹל רָעֵש אֲשֶׁר אֶל אֶחָותָה וּקוֹל הַאוֹפְנִים לְעַמְתָּם וּקוֹל רָעֵש נְדוּל ⁵ וּרוֹחַ נְשָׁתָנִי וְתַקְהַנִּי וְלֹךְ מִרְבָּה בְּחִמְתָּה רָוּחִי הַעֲיר וְהַכִּנְתָה אֶת פְּנֵיךָ אֶלְיךָ וְהַיְתָה בְּמִצְרָה וְצְרָתָה בֵּית מֹרִי הַמָּה

עליה--אות היא לבית ישראל⁴ ואותה שככ על צדך השמאלי ושות את עון בית ישראל עליו מספר הימים אשר תשככ עליו תשא את עונם ⁵ ואני נתתי לך את שני עונם למספר ימים שלש מאות ותשעים ימים ונשאת עון בית ישראל ⁶ וככלית את אלה ושבבת כל בית ישראל ⁵ כה אמר אדני יהוה זאת ירושלם בתוך הנימים שਮתייה וסביבותיה ארציות ⁶ ותמר את יהודה--ארבעים יום יום לשנה נתתי לך ⁷ ועל צדך הימני (המנני) שנית ונשאת את עון בית יהודה אשר סביבותיה כי במשפטיו מאסו וחקותי לא הילכו בהם ⁷ לכן כה אמר אדני יהוה יען המנכם מן הנימים אשר סביבותיכם בחקותי לא הילכם ואת משפטי לא עשיהם וכמשפטיו הנימים אשר סביבותיכם לא עשיהם ⁸ לכן כה אמר אדני יהוה הני עלייך נם אני ועשיתי בחקך משפטי לעני הרים ⁹ ועשיתי לך את אשר לא עשיתי ואת אשר לא עשה כמוו עוד-- יען כל חועבהיך ¹⁰ לכן אבות יאכלו בנים בתוכך ובנים יאכלו אבותם ועשיתי לך שפטים ווריתי את כל שאריתך לכל רוח ¹¹ לכן כי אני נאם אדני יהוה אם לא יען את מקרדי טמאת בכל שוקץיך ובכל תועבתיך וגם אני אנדרע ולא תחוס עני וגם אני לא אחמול ¹² שלשתייך בדבר ימותו וברעב יכלו בתוכך והשלשית בחרב יפלו סביבותיך והשלשית לכל רוח אורה וחרב אריק אחרים ¹³ וכלה אף והנחותי חמותי בהם--והנחותי ידעו כי אני יהוה דברתי בקנאותי בכלותי חמותי בהם ¹⁴ ואתאנך לחרבה ולחרפה בנים אשר סביבותיך לעני כל עובר ¹⁵ והיתה חרפה וגדרפה מוסר ומשמה לנויים אשר סביבותיך בעשוי לך שפטים באך ובחמה ובתחחות חמה--אני יהוה דברתי ¹⁶ בשלוחי את חצי הרעב הרעים בהם אשר היו למשחות אשר אשלחה אותם לשחחים--ורעב אסף עליכם ושברתי לכם מטה لكم ¹⁷ ושולחות עלייכם רעב וחיה רעה וshallך

7 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וְאַתָּה בֶן אָדָם כִּי
אָמַר אָדָנִי יְהוָה לְאָדָמָה יִשְׂרָאֵל - קֹצֶן בַּאֲקֹצֶן עַל
אַרְבָּעָה (אַרְבָּעָה) כְּנָפָות הָאָרֶץ 3 עַתָּה הַקֹּצֶן עַלְיךָ
וְשַׁלְחָתִי אֲפִי בְּךָ וְשִׁפְטָתִיךָ כְּדָרְכִיךָ וְנַתְנֵתִי עַלְיךָ אֶת
כָּל תְּעוּבָתִיךָ 4 וְלֹא תְהַסֵּס עַנְיִן עַלְיךָ וְלֹא אַחֲמֹל כִּי
דָרְכִיךָ עַלְיךָ אֶתְנוּ וְתְעוּבָתִיךָ בְּתוֹךְ הַחַיִין וְיַדְעָתָם
כִּי אָנִי יְהוָה 5 כִּי אָמַר אָדָנִי יְהוָה רְעוֹת אֶחָת רְעוֹת
הַנָּה בָּאָה 6 קֹצֶן בָּא בַּאֲקֹצֶן קֹצֶן אֲלִיךָ הַנָּה בָּאָה
בָּאָה הַצְפִּירָה אֲלִיךָ יוֹשֵׁב הָאָרֶץ בָּא הַעַת קָרוּב
הַיּוֹם מִהְוָמָה - וְלֹא תַּהַרְחֵם 8 עַתָּה מִקְרָוב אַשְׁפּוֹךְ
חַמְתִּי עַלְיךָ וְכַלְתִּי אֲפִי בְּךָ וְשִׁפְטָתִיךָ כְּדָרְכִיךָ
וְנַתְנֵתִי עַלְיךָ אֶת כָּל תְּעוּבָתִיךָ 9 וְלֹא תְהַסֵּס עַנְיִן וְלֹא
אַחֲמֹל כְּדָרְכִיךָ עַלְיךָ אֶתְנוּ וְתְעוּבָתִיךָ בְּתוֹךְ הַחַיִין
וְיַדְעָתָם כִּי אָנִי יְהוָה מִכָּה 10 הַנָּה הַיּוֹם הַנָּה בָּאָה
צְאָה הַצְפִּירָה - צְעִצָּם הַמְּטָה פְּרָח הַזּוֹדָן 11 הַחַמְס קָם
לְמְטָה רְשָׁע לֹא מָהָם וְלֹא מָהָמוֹנָם וְלֹא מָהָמוֹת -
וְלֹא נָה בָּהָם 12 בָּא הַעַת הַגָּע הַיּוֹם - הַקּוֹנָה אֶל
ישָׁמֶח וְהַמְּכָר אֶל יַחֲבֵל כִּי חָרוֹן אֶל כָּל המְנוֹה 13
כִּי הַמְּכָר אֶל הַמְּמָכָר לֹא יִשּׁוּב וְעַד בְּחִים חִוְתָם
כִּי חָזַן אֶל כָּל המְנוֹה לֹא יִשּׁוּב וְאִישׁ בְּעָנוֹ חִיוֹת
לֹא יִתְחַזּוּ 14 תַּקְעַו בְּתַקְעָו וְהַכִּין הַכָּל וְאַזְן הַלְּךָ
לְמִלְחָמָה כִּי חָרוֹן אֶל כָּל המְנוֹה 15 הַחֲרָב בְּחִוְתָם
וְהַדְּבָר וְהַרְעָב מְבּוּתָאשָׁר בְּשָׁדָה בְּחָרָב יִמּוֹת וְאֲשָׁר
בָּעִיר רְעָב וְדָבָר יַאֲכְלָנוּ 16 וְפָלַטְוּ פְּלִיטִים וְהַיּוּ
אֶל הַהָרִים כִּי נְיוֹן הַגְּאוֹת כְּלָם הַמוֹת - אִישׁ בְּעָנוֹ 17
כָּל הַיּוֹדִים תְּרִפְנִינה וְכָל בְּרִכִים תְּלִכָּנה מִים 18 וְחַגְרוֹנוּ
שְׁקִים וְכַסְתָה אֲוֹתָם פְּלִצּוֹת וְאֶל כָּל פְנִים בּוֹשָׁה וּבְכָל
רַאשֵּׁיהם קָרְחָה 19 כְּסֶפֶם בְּחֹזְקָתִים יִשְׁלִיכּוּ וְזַהֲבָם
לְנָדָה יִהְיָה - כְּסֶפֶם וְזַהֲבָם לֹא יִכְלֶن לְחַצִּילָם בְּיּוֹם
עֲבָרָת יְהוָה נֶפֶשָׁם לֹא יִשְׁבּוּ וְמַעֲיָהָם לֹא יִמְלָא כִּי
מְכֹשֶׁל עֲוֹם הִיָּה 20 וְצַבְּעִי עֲדִיו לְנָאוֹן שְׁמָהוּ וְצַלְמָיִ

וְרַבְרָב וְדָם יַעֲבֵר בָּךְ וְחַרְב אַבְיָא עַלְיךָ אֲנִי יְהוָה
6 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם 2 בֶן אָדָם שֵׁם
פְנֵיךְ אֶל הָרִי יִשְׂרָאֵל וְהַנְּבָא אֲלֵיכֶם 3 וְאָמְרָת - הָרִי
יִשְׂרָאֵל שְׁמְעֵוּ דְבָר אָדָנִי יְהוָה כִּי אָמַר אָדָנִי יְהוָה
לְהָרִים וְלְגָבְעֹת לְאָפִיקִים וְלְנָאָתָה (וְלְנָאָתָה) הַנְּנִי
אֲנִי מַבְיא אַלְיכֶם חָרָב וְאַבְדָת בְּמַוְתֵיכֶם 4 וְנַשְּׁמָנוּ
מוֹבְחָוֹתִיכֶם וְנִשְׁבְּרוּ חַמְנוֹיכֶם וְהַפְלָתִיכֶם לִפְנֵי
גַּלְוִילִיכֶם 5 וְנַתְנֵת אֶת פְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי גַּלְוִילִים
וְזָרִיתִיא אֶת עַצְמוֹתִיכֶם סְבִיבָתִים מוֹבְחָוֹתִיכֶם 6 בְּכָל
מוֹשְׁבָוֹתִיכֶם הָעָרִים תַּחֲרַבְנָה וְהַבּוֹתָה תִּשְׁמַנָּה -
לְמַעַן יִחְרַבְוּ וְיִאֲשְׁמוּ מוֹבְחָוֹתִיכֶם וְנִשְׁבְּרוּ וְנִשְׁבְּתוּ
גַּלְוִילִיכֶם וְנִנְדְּעוּ חַמְנוֹיכֶם וְנִמְחַוּ מַעֲשֵיכֶם 7 וְנִפְלַל חַלֵּל
בְּתוֹכְיכֶם וְיַדְעָתָם כִּי אָנִי יְהוָה 8 וְהַוְתָּרָתִי בְּהַוּת
לְכָם פְּלִיטִיכֶם אָוֹתִי בְּגָנוּים אֲשֶׁר נִשְׁבָּו שֵׁם אֲשֶׁר
נִשְׁבָּרוּ אֶת לְבֵם הַזּוֹנָה אֲשֶׁר סֶד מְעַלִי וְאֶת עַיְינֵיכֶם
הַזּוֹנָה אַחֲרֵי גַּלְוִילִים וְנִקְטַו בְּפָנֵיכֶם אֶל הַרְעָות אֲשֶׁר
עָשָׂו לְכָל תְּעוּבָתֵיכֶם 10 וַיַּדְעָו כִּי אָנִי יְהוָה לֹא אֶל
חַנְמָם דְבָרָתִי לְעֹשָׂות לְהָמָר הַרְעָה הַזָּאת 11 כִּי אָמַר
אָדָנִי יְהוָה הַכָּה בְּכֶפֶךְ וּרְקַע בְּרִנְלָךְ וְאָמַר אָחֶל
כָּל תְּעוּבָתָה רְעוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּחָרָב בְּרַעַב
וּבְדָבָר - יִפְלֹא 12 הַרְחֹק בְּדָבָר יִמּוֹת וְהַקְרָב בְּחָרָב
יִפְוֹל וְהַנְּשָׁאָר וְהַנְּצָוָר בְּרַעַב יִמּוֹת וְכַלְתִּי חַמְתִּי
בְּמַעַן וַיַּדְעָתָם כִּי אָנִי יְהוָה בְּהַיּוֹת חַלְלֵיכֶם בְּתוֹךְ
גַּלְוִילִים סְבִיבָתִים מוֹבְחָוֹתִיכֶם אֶל כָּל גְּבַעַת רַמָּה
בְּכָל רַאשֵּׁי הָהָרִים וְתַחַת כָּל עַז רַעַן וְתַחַת כָּל אַלְהָה
עַבְתָּה מָקוֹם אֲשֶׁר נִתְנוּ שֵׁם רִיחַ נִיחַח לְכָל גַּלְוִילִים
14 וְנַתְנֵת אֶת יְדֵי עַלְיכֶם וְנַתְנֵת אֶת הָאָרֶץ שְׁמָמָה
וּמְשָׁמָה מִמְדָבֵר דְבַלְתָה בְּכָל מוֹשְׁבָוֹתִיכֶם וַיַּדְעָו כִּי
אֲנִי יְהוָה

ואבוא ואראה והנה כל הבנית רמש ובכמה שקץ
וכל גלולי בית ישראל-מחקה על הקיר סביב סביב
וושבעים איש מוקני בית ישראל ויאוניו בן שפן
עמד בתוכם עמדים לפנייהם ואיש מקתרו בידיו
ועתר ענן הקתרת עליה ¹² ויאמר אליו הראית בן
אדם אשר זקן בית ישראל עשים בחשך איש בחדרי
משכיתו כי אמרים אין יהוה ראה אתנו-עוז יהוה
את הארץ ¹³ ויאמר אליו עוד תשוב תראה תועבות
נדלות אשר המה עשים ¹⁴ ויבא אליו פתח שער
בית יהוה אשר אל הצפונה והנה שם הנשים ישבות
מכוכות את התמו ¹⁵ ויאמר אליו הראית בן אדם עוד
תשוב תראה תועבות נדלות מלאה ¹⁶ ויבא אליו אל
חצר בית יהוה הפנימית והנה פתח היכל יהוה בין
האולם ובין המזבח עשרים וחמשה איש אחריהם
אל היכל יהוה ופניהם קרמה והמה משתוויהם
קרמה לשמש ¹⁷ ויאמר אליו הראית בן ארם-תנקל
לבית יהודה מעשות את התועבות אשר עשופה כי
מלאו את הארץ חמס וישבו להכעיסני והם שלחים
את הזמורה אל אףם ¹⁸ וגם אני עשה בחמה לא
תחוס עני ולא אחמל וקראו באוני קול גדול ולא
אשמע אותם

9 ויקרא באוני קול גדול לאמר קרכו פקדות
העיר ואיש כל משחתו בידו ² והנה ששה אנשים
באים מדרך שער העליון אשר מפנה צפונה ואיש
כל מפטזיו בידו ואיש אחד בתוכם לבש בדים וקסת
הספר במנתו יבואו ויעמדו אצל מזבח הנחתת ³
וכבוד אלהי ישראל נעללה מעל הכרוב אשר היה
עליו אל מפטן הבית ויקרא אל האיש הלבש הבדים
אשר קסת הספר במנתו ⁴ ויאמר יהוה אל עבר
בתוך העיר בתוך ירושלים והחותיתתו על מצחו
האנשים הנאחים והנאקים על כל התועבות הנעשות

תוועתם שקוציהם עשו בו על כן נתתיו להם לנדה
ונתתיו ביד הזרים לבז ולרשע הארץ לשכל
וחללו (וחללווה) ²² והסבוח פני מהם וחילו
את צפוני ובאו בה פריצים וחללו ²³ עשה חרטוק
כי הארץ מלאה משפט דמים והעיר מלאה חמס ²⁴
והבאתי רעיגנים וירשו את בתייהם והשכתי נאן
יעזים ונחלו מקדשיהם ²⁵ קפדה בא ובקשו שלום
ובקשו חוץ מנבי-וותורה האבר מכחן ועזה מזקנים
²⁷ המלך יתאבל ונשיא ילכש שמה וידי עם הארץ
תבהלנה מדרכם עשה אתם ובמשפטיהם אשפטם
וירדו כי אני יהוה

8 ויהי בשנה הששית בששי בחמשה לחדש אני
יושב בביתי וקני יהודה יושבים לפני ותפל על
שם יד אדרני יהוה ² ואראה והנה דמות כمراה
аш-מمراה מתנוו ולמטה אש וממתנוו ולמעלה
כمراה זהר כעין החשלה ³ וישלח תבנית יד
ויקחני ביצת ראשית ותשא את רוח בין הארץ ובין
השמי ותבא אליו ירושלים במראות אלהים אל
פתח שער הפנימית הפונה צפונה אשר שם מושב
סמל הקנאה המקנה ⁴ והנה שם-כבוד אלהי ישראל

כمراה אשר ראיינו בבקעה ⁵ ויאמר אל-בן אדם
שא أنا עיניך דרך צפונה ואשא עיני צפונה
והנה מצפון לשער המזבח סמל הקנאה הזה בבא
⁶ ויאמר אליו-בן אדם הראת אתה מהם (מה הם)
עשיהם תועבות נדלות אשר בית ישראל עשים פה
לרחקה מעל מקדשי ועוד תשוב תראה תועבות
נדלות ⁷ ויבא אליו פתח החצר ואראה והנה חר
אחד בקיר ⁸ ויאמר אליו בן אדם חתר נא בקיר
ואחתר בקיר והנה פתח אחר ⁹ ויאמר אליו בא
וראה את התועבות הרעות אשר הם עשים פה ¹⁰

בתוכה 5 וללאה אמר באוני עברו בעיר אחריו
והכו על (אל) תהס עיניכם (עינכם) ואל תחמלו 6
זקן בחור ובתולה וטף ונשים תחרנו למשחית ועל
כל איש אשר עליו והתו אל גנשו וממקדי תחלה
ויחלו באגשים הזקנים אשר לפני הבית 7 ויאמר
אליהם טמאו את הבית ומלאו את החדרות חללים-
צאו ויצאו והכו בעיר 8 ויהי כהחותם ונשאר אני
ואפליה על פני ואזעך ואמר אלה אדני יהוה המשיח
אתה את כל שארית ישראל בשפקך את חמתך על
ירושלים 9 ויאמר אליו עון בית ישראל ויהודה גדול
במאד מאד ותملא הארץ דמים והעיר מלאה מטה
כי אמרו עזב יהוה את הארץ ואין יהוה ראה 10
ונם אני-לא תחוס עני ולא אחמל דרכם בראשם
נתתי לך והנה האיש לבש הבדים אשר הקסת במנתו
משיב דבר לאמר עשיהו כאשר (כל אשר) צויתנו

10 ואראה והנה אל הרקיע אשר על ראש
הכרבים כאבן ספир כמנאה דמות כסא-נרא
עליהם 2 ויאמר אל האיש לבש הבדים ויאמר בא
אל בינוי לגלל אל תחת לכروب ומלא חפניך נחל
аш מבינות לכרבים וורק על העיר ויבא לעני 3
והכרבים עמדים מימין לבית-בבאו האיש והען
מלא את החדר הפנימית 4 וירם כבוד יהוה מעל
הכרוב על מפתחן הבית וימלא הבית את הען והחדר
מלאה את גנה כבוד יהוה 5 ווקל לנפי הכרובים-
נשמע עד החדר החיצונה כקול אל שדי בדברו 6
ויהי בצוותו את האיש לבש הבדים לאמר קח אש
ובינוי לגלל מבינות לכרבים ויבא ויעמד אצל
הוופן 7 וישלח הכרוב את ידו מבינות לכרבים
אל האש אשר בינוי הכרבים וישא ויתן אל חפני
לבש הבדים ויקח ויצא 8 וירא לכרבים-תבנית יד
אדם תחת לנפיים 9 ואראה והנה ארבעה אופנים

איש אל עבר פניו ילו

11 ותשא את רוח ותבא את אל שער בית יהוה
הקדמוני הפונה קדימה והנה בפתח השער עשרים
וחמשה איש ואראה בתוכם את יאונה בן עזרא ואת
פלטיהו בן בניהו-שרי העם 2 ויאמר אליו בן אדם-
אללה האנשים החשבים און והויעצים עצת רע בעיר
זהות 3 האמריים לא בקרוב בנות בתים היא הסיר

וANCHANO הبشر ⁴ לכן הנבא עליהם הנבא בן אדם ⁵ ותפל על רוח יהוה ויאמר אליו אמר מה אמר יהוה כן אמרתם בית ישראל ומעלות רוחכם אני ידעתה ⁶ חרביהם חללים בעיר חזאת ומלאתם חוצתי חלל ⁷ לכן מה אמר אדני יהוה חללים אשר שמם בתוכה המה הבשר והוא הסיר ואתם הוציא מותכה ⁸ חרב יראתם וחרב אביה עליכם נאם אדני יהוה ⁹ והוציאתי אתכם מותכה ונתתי אתכם ביד זרים ועשוייכם בכם שפטים ¹⁰ בחרב תפלו על נבול ישראל אשפט אתכם וידעתם כי אני יהוה ¹¹ היא לא תהיה לכם לסיר ואתם תהיו בתוכה לבשר אל נבול ישראל אשפט אתכם ¹² וידעתם כי אני יהוה אשר בחקי לא הלחתם ומשפט לא עשיתם וכמשפט הגויים אשר סביבותיכם עשיתם ¹³ ויהי כהנאי ופלטיהם בן בניה מה ואפל על פני ואזעך קול נדול ואמר אתה אדני יהוה - כליה אתה עשה את שארית ישראל ¹⁴ ויהי דבר יהוה אליו אמר ¹⁵ בן אדם אהיך אנשי גאליך וכל בית ישראל כליה אשר אמרו להם ישבו ירושלים רחוקו מעלה יהוה - לנו היא נגנה הארץ למורשה ¹⁶ לכן אמר מה אמר אדני יהוה כי הרקחים בנים וכי הפיצותם בארץות ואהי להם למקדש מעט בארץות אשר באו שם ¹⁷ לכן אמר מה אמר אדני יהוה וקצתו אתם מנצחם בהם ונתתי לכם את אדמתם ישראל ¹⁸ ובאו שמה והסירו את כל שקווצה ואת כל תועבותיה - ממנה ¹⁹ ונתתי להם לב אחד ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתי לב האבן מבשרם ונתתי להם לבبشر ²⁰ למען בחקתי ילכו ואת משפטם ישמרו ועשו אתם והיו לי לעם - ואני אהיה להם לאלהים ²¹ ואל לב שקווצים ותועבותיהם לבם הילך - דרכם

בראשם נתתי נאם אדני יהוה ²² ויישאו הכרובים את כנפיים והאופנים לעמתם וכבוד אלהי ישראל עליהם מלמעלה ²³ ויעל כבוד יהוה מעל תוך העיר ויעמד על הדר אשר מקדם לעיד ²⁴ ורוח נשאתי ותבאני כshedimah אל הנוליה במראה ברוח אלהים ויעל מעלי המראה אשר ראוי ²⁵ ואדבר אל הנוליה את כל דבריו יהוה אשר הראני **12** ויהי דבר יהוה אליו ² בן אדם בתוך בית המרי אתה ישב אשר עיניים להם לראות ולא ראו אזנים להם לשמע ולא שמעו - כי בית מריה הם ³ אתה בן אדם עשה לך כל נוליה גוליה יומם לעיניים גולית ממקומך אל מקום אחר לעיניים - אולי יראו כי בית מריה המה ⁴ והוציאת כליך כל נוליה גוליה יומם - לעיניים ואתת יצא בערב לעיניים כמושאי גוליה ⁵ לעיניים חתר לך בקירות והוציאת בו ⁶ לעיניים על כתף תשא בעלתה תוציא - פניך חכסה ולא תראה את הארץ כי מופת נתיך לבית ישראל ⁷ וואשכנ אשר צויתך כל הוציאת כל נוליה יומם ובערב חתרתי לי בקירות ביד בעלתה הוציאת על כתף נשאתי לעיניים ⁸ ויהי דבר יהוה אליו בברך לאמור ⁹ בן אדם הלא אמרו לך בית ישראל בית המרי מה אתה עשה ¹⁰ אמר אליהם מה אמר אדני יהוה הנשיא המשא זהה בירושלם וכל בית ישראל אשר המה בחוכם ¹¹ אמר אני מופתכם כאשר עשתי כן יעשה להם - בנווליה בשבי ילכו ¹² והנשיא אשר בתוכם אל כתף ישא בעלתה ויצא - בקירות חתרו להוציא בו פניו יכסה - יען אשר לא יראה לעין הוא את הארץ ¹³ ופרשתי את דשתי עליו ונתפש במצורתי והבאתי אותו בבליה ארץ כשרים ואותה לא יראה שם ימות ¹⁴ וכל אשר סביבתו עזורה וכל אנפיו אורה לכל רוח וחרב אריך אחריהם ¹⁵ וידעו כי אני

יהוה בהפיצו אותם בנויים וזריתו אותם בארכיות ¹⁶ נאם יהוה ויהוה לא שלחם ויחלו לקים דבר ⁷ הלו
 מהזה שוא חזיתם ומוקסם כוב אמרתם ואמריהם נאם
 יהוה ואני לא דברתי ⁸ לכן כה אמר אדני יהוה
 יען דברכם שוא וחוויתם כוב-לכן חנני אליכם נאם
 אדני יהוה ⁹ והיתה ידי אל הנבאים החזים שוא
 ודקסמים כוב בסוד עמי לא יהיו ובכתב בית ישראל
 לא יכתבו ולא אדמת ישראל לא יבוא וידעתם כי אני
 אדני יהוה ¹⁰ יען ובין הטעו את עמי לאמר שלום-
 ואין שלום והוא בנה חוץ והنم טחים אותו תפל ¹¹ ג
 אמר אל טחוי תפל ויפל היה נשם שוטף ואתנה אبني
 אלגביש תפלנה ורוח סערות תבקע ¹² והנה נפל
 הקיר הלו ¹³ אמר אליכם איה הטיה אשר טחתם
 לכן כה אמר אדני יהוה ובקעתי רוח סערות בחמותי
 ונשם שטף באפי היה ואبني אלגביש בחמה לכלה
 וחרסתו את הקיר אשר שחתם תפל והגעתינו אל
 הארץ-ונגלה יסדו ונפלה וכליות בתוכה וידעתם
 כי אני יהוה ¹⁵ וכליות את חמתך בקיר ובתחים
 אתו תפל ואמר לכם אין הקיר ואין הטחים אתו ¹⁶
 נבאיי ישראל הנבאים אל ירושלם והחווים לה חזון
 שלם ואין שלם נאם אדני יהוה ¹⁷ ואתה בן אדם
 שים פניך אל בנות עמק המתנבאות מלבהן והנבא
 עליהן ¹⁸ ואמרת כה אמר אדני יהוה הוי למתפרות
 כסחות על כל אצילי ידי ועשה המספרות על
 ראש כל קומה-לצדך נפשות הנפשות תצדקה
 לעמי ונפשות לבנה תחינה ¹⁹ ותחללה אני אל
 עמי בשעל שעריהם ובפתחותיהם לחם להמית נפשות
 אשר לא תמותנה ולהיות נפשות אשר לא תחינה
 בcobcum-לעמי שמי כוב ²⁰ לכן כה אמר אדני
 יהוה הני אל כסחותיכנה אשר אתה מצדדות שם
 את הנפשות לפרחות וקרעתם אתם מעל זרועותיכם
 ושלחתי את הנפשות אשר אתם מצדדות את נפשים

והותרתי מותם אנשי מספר מחרב מערב וմדבר-
 למען יספרו את כל חועבותיהם בנויים אשר באו שם
 וידעו כי אני יהוה ²¹ וזה דבר יהוה אליו לאמר ²²
 בן אדם לחם ברעש הاقل וממיך ברכזה ובדאגה
 תשחה ²³ ואמרת אל עם הארץ כה אמר אדני יהוה
 לושבי ירושלם אל אדמת ישראל לחם בדאגה
 יأكلו ומימיהם בשמיון ישתו--למען שם ארץ
 מלאה מהמס כל היישבים בה ²⁴ והערים הנושבות
 תחרבנה והארץ שמה תהיה וידעתם כי אני יהוה
 ויהי דבר יהוה אליו לאמר ²⁵ בן אדם מה המשל
 הזה לכם על אדמת ישראל לאמר יארכו הימים
 ואבד כל חזון ²⁶ לכן אמר אליהם מה אמר אדני
 יהוה השבטי את המשל הזה ולא ימשלו אותו עוד
 בישראל כי אם דבר אליהם קרבו הימים ודבר כל
 חזון ²⁷ כי לא יהיה עוד כל חזון שוא-ומוקסם חלק
 בתוך בית ישראל ²⁸ כי אני יהוה אדבר את אשר
 אדבר דבר ויעשה-לא תמשך עוד כי בימים בית
 המרי אדבר דבר ועשיתו נאם אדני יהוה ²⁹ וזה
 דבר יהוה אליו לאמר ³⁰ בן הנה בית ישראל
 אל נבאיי ישראל הנבאים ואמרת לנבאיי מלכם
 שמעו דבר יהוה ³¹ כה אמר אדני יהוה הוי על
 הנבאים הנקבים אשר הליים אחר רוחם ולבלתי
 ראו ³² כשללים בחרכות-نبאייך ישראל הוי ³³ לא
 עלייהם בפרצאות ותנדרו נדר על בית ישראל לעמד
 במלחה ביום יהוה ³⁴ חזו שוא וקסם כוב--האמרים

לפרחת ²¹ וקרעת את מספחתיכם והצלת את עמי מידךן ולא יהיה עוד בידךן למצודה וידעתן כי אני יהוה ²² יען הכהות לבן צדיק שקר ואני לא הכהתיו ולחזק יידי רושע לבלו יושב מדרךך הרע להחיות ²³ לבן שוא לא תחזינה וקסם לא תקסמנה עוד והצלת את עמי מידךן וידעתן כי אני יהוה

14 ויבוא אליו אנשים מוקני ישראל וישבו לפני ויהי דבר יהוה אליו לאמר ³ בן האנשים האלה העלו גלויהם על לכם וממושל עונם נתנו נכח פניהם האדרש אדרש להם ⁴ לבן דבר אותם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה איש מבית ישראל אשר יעלה את גלויהם אל לבו וממושל עונו ישים נכח פניו ובא אל הנביא אני יהוה ננעתי לו בא (בא) --ברב גלויהם ⁵ למען תפש את בית ישראל לבם אשר נרו מעלי גלויהם כלם ⁶ לבן אמר אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה שובו והשיבו מעלה גלויכם ומעל כל חשבתיכם השיבו פויים ⁷ כי איש מבית ישראל ומהגר אשר יגור בישראל ונזר מאחריו ויעל גלווי אל לבו וממושל עונו ישים נכח פניו ובא אל הנביא לדרש לו כי --אני יהוה ננענה לו כי ⁸ ונתתי פני באיש ההוא והשمتיתו לאות ולמשלים והכרתיו מותך עמי וידעתם כי אני יהוה ⁹ והנביא כי יפתח ודבר דבר --אני יהוה פתיתו את הנביא ההוא ונטתי את ידי עליו והשמדתיו מותך עמי ישראל ¹⁰ ונשא עונם כעון הדרש --כעון הנביא יהיה בז למן לא יתעו עוד בית ישראל מאחריו ולא יטמא עוד בכל פשעיהם והוא לוי לעם ואני אהיה להם לאלהים --נאם אדני יהוה ¹¹ ויהי דבר יהוה אליו לאמר ¹² בן אדם ארץ כי חחטא לי מעל מעלה ונשיטי ידי עלייה ושברתי לה מטה לחם והשלחתו בה רעב והכרתי ממנה אדם ובהמה ¹³ והיו שלשת לאש לאכלתך --כון נתתי את ישבו ירושלם ¹⁴ ונתתי את

15 ויהי דבר יהוה אליו לאמר ² בן אדם מה יהיה עז הנפן מכל עז --הומרה אשר היה בעצי העיר ³ היקח ממנה עז לעשות למלאכה אם יקח ממנה יתד לתלוז עליו כל כל ⁴ הנה לאשנתן לאכלתך את שני קצחותיו אכלתך האש ותוכנו נחר --היצלה למלאכה ⁵ הנה בהיותו תמים לא יעשה למלאכה אף כי אש אכלתך ויחר ונעשה עוד למלאכה ⁶ לבן כי אמר אדני יהוה כאשר עז הנפן בעץ העיר אשר נתתי באש לאכלתך --כון נתתי את ישבו ירושלם ⁷ ונתתי את

רकמתק ותכסים וশמני וקטרתי נתתי (נתת) לפניהם ¹⁹ ולחמי אשר נתתי לך סלה ושםן ורבעת האכלתיך נתתיו לפניהם לריח ניחח ויהי נאם אדני יהוה ²⁰ ותקחיו את בנייך ואת בנותיך אשר ילחת לך ותזבחים להם לאכול-המעט מזונותך (מתנותיך) ²¹ ותשחטי את בני ותתנים בהעבירות אותם לך ²² ואת כל תועבתיך ותונתיך לא זכרתי (זכרת) את ימי נעריך--ביהויך ערים ועריה מתבוססת בדמך היהת ²³ ויהי אחריו כל רעהך אוֹי אוֹי לך נאם אדני יהוה ²⁴ ותبني לך נב' ותעשיו לך רמה בכל רחובך ²⁵ אל כלך רשותך בנית רמתק ותתעבי את יפיך ותפשמי את רגליך לכל עובר ותרבי את תונתיך (תונתיך) ²⁶ ותזנו אל בני מצרים שניביך נדל' בשר ותרבי את תונתך להכעיסני ²⁷ והנה נתתי ידי عليك יאנרע חךך ואתנרכ' בנפש שנאותיך בנות פלשתים-- הנכלמות מדריךך זונה ²⁸ ותזנו אל בני אשור מבלייך שבעהך ותונים וגם לא שבעת ²⁹ ותרבי את תונתיך אל ארץ כנען כshedימה וגם בזואת לא שבעת ³⁰ מה אמללה לבחן נאם אדני יהוה--בעשותך את כל אלה מעשה אשה זונה שלטה ³¹ בבונתיך נברך בראשך כלך ורמתק עשייתך (עשית) בכל רחוב ולא היותך (היית) כזונה לקלס אתנן ³² האשה המנאפת-- תחת אישת תקה את זרים ³³ לכל זנות יתנו נדה ואת נתת את נדניך לכל מהאביר ותשחריו אותם לבוא אליך מסביב בתונתיך ³⁴ ויהי לך הפק מון הנשים בתונתיך ואחריך לא זונה ובתתק אתנן ואתנן לא נתן לך--ותהי להפק ³⁵ לכון זונה שמעי דבר יהוה ³⁶ כה אמר אדני יהוה יען השפק נחשתק ותגלה ערותך בתונתיך על מהאביר ועל כל גלויל תועבותיך וכדרמי בניך אשר נתת להם ³⁷ لكن הנני מקבץ את כל מהאביר אשר ערבה עליהם ואת כל

פני בהם--מהאש יצאו והאש האכלם יידעתם כי אני יהוה בשומי את פניהם ⁸ ונתתי את הארץ שמהה-- עין מעלה מעל נאם אדני יהוה

16 ויהי דבר יהוה אליו לאמר ² בן אדרם הודיע את ירושלים את תועבתה ³ ואמרתה כה אמר אדני יהוה לירושלים מכרתיך ומלהתיך מארץ הכנעני אביך האמרי ואמך חתית ⁴ ומולדותיך ביום הולחת אותך לא כרת שך ובמום לא רחצת למשיעי והמלח לא המלחחת והחתל לא חתלה ⁵ לא חסה عليك עין העשות לך אחת מלאה--לחמללה عليك ותשלכי אל פניהם השדה בגעל נפשך ביום הילדה אתך ⁶ וא עבר عليك ואראך מתבוססת בדמיך ואמר לך בדמיך חי ⁷ רביבה צממה השדה נתתיך ואמר לך בדמיך חי ⁷ רביבה צממה שדים נכנו ושערך ותרבי ותגדי ותבאי בעדי עדרים שדים נכנו ושערך צממה ואת ערם ועריה ⁸ וא עבר عليك ואראך והנה עתק עת דדים ואפרש כנפי عليك ואכסה ערותך ואשבע לך ואבוא בברית אתך נאם אדני יהוה--ותהי לי ⁹ ואחרצך במים ואשף דמיך מעליך ואסקך בשמן ¹⁰ ואלבישך רקמה ואנעלך תחש ואחבש בשש ואסקך משי ¹¹ ואעדך עדי ואתנה צמידים על ידיך ורבדיך על נרונך ¹² ואתן נזם על אפק וענילים על אזנייך ועטרת תפארתך בראשך ¹³ ותעדיך זהב וכסף ומלבושך שני (שש) ומש ורקמה סלה ורבעש ושםן אלתמי (אלת) ותיפוי במאד מאד ותצלחי למולכה ¹⁴ ויצא לך שם בינוי ביפיך כי כליל הוא בהדרי אשר שמתי عليك--נאם אדני יהוה ¹⁵ ותבתחי ביפיך ותזנו על שמק ותשפכי את תונתיך על כל עובר לו יהי ¹⁶ ותקחיו מבנדיך ותעשיו לך במות טלאות ותזנו עליהם לא באות ולא יהיה ¹⁷ ותקחיו כלוי תפארתך מזוהבי ומכספי אשר נתתי לך ותעשיו לך צלמי זכר ותזנו בם ¹⁸ ותקחיו את גנדי

ובנותיה ואת שבית (שבות) שמרון ובנותיה ושבית (שבות) שביתך בתוכהנה ⁵⁴ למען תשאי כלמתך וככלמתך מכל אשר עשית--בנחנך אתן ⁵⁵ ואחותיך סdem וبنותיה תשבן לקדמתן ושמרוון ובנותיה תשבן לקדמתן ואת ובנותיך תשבינה לקדמתכן ⁵⁶ ולוא היהת סdem אהותך לשמעה בפיך ביום נאונית ⁵⁷ בטרם תגלה רעתך כמו עת חרפת בנות ארם וככל סביבותיה בנות פלשתים השאותו אותך מסביב ⁵⁸ את ומתחך ואת תועבותיך את נשאותים--נאם יהוה ⁵⁹ כי כה אמר אדני יהוה ועשה (עשיתי) אותך כאשר עשית--אשר בית אל להפר ברית ⁶⁰ זכרתני אני את בריתך אתה בימי נעריך והקימוטך לך ברית עולם ⁶¹ זכרתך את דרכיך וככלמתך בקחחך את אהותיך הנגדות ממך אל הקטנות ממך ונתני אתה לך לבנות ולא מביריך ⁶² והקימוטך אני את בריתך ואתך יידעת כי אני יהוה ⁶³ למען תוצריו ושות ולא יהיה לך עוד פתחון פה מפני כלמתך--בכפריך לך לכל אשר עשית נאם אדני יהוה

17 ויהי דבר יהוה אליו לאמר ² בן אדם חודחירה ומשל משל אל בית ישראל ³ ואמרת כה אמר אדני יהוה הנשר הנגדל נגדל הכנפים ארך האבר מלא הנוצה אשר לו הרקמה--בא אל הלבנון ויקח את צמרת הארץ ⁴ את ראש ינוקתו קטף ויביאו אל ארץ כנען בעיר רכלים שלו ⁵ ויקח מזרע הארץ ויתנהו בשדה זרע קח על מים רבים צפצהו ⁶ ויזמח ויהיו לנפנ' סדרת שפלת קומה לפניות דליותיו אליו ושרשו תחתיו יהיו ותהי לנפנ'-- ותעש בדים ותשלה פראות ⁷ ויהי נשר אחד נגדל נגדל כנפים ורב נוצה והנה הנפנ' הזאת כפנה שרשיה עלייו ודליותיו שלחה לו להשכותו אותה מערנות מטעה ⁸ אל שדה טוב אל מים רבים היא שתולה--

אשר אהבת על כל אשר שנאת וקבצתי אתם עליך מסביב וגולתי ערותך אליהם וראו את כל ערותך ³⁸ ושפטיך משפט נאפו ושפכת דם ונתיך דם חמה וקנאה ³⁹ ונתתי אתך בידם וחרטו נבך ונתצוד רמץיך והפשיטו אותך בנדיך ולקחו כל' תפארתך והניחוך ערים ועריה ⁴⁰ והעלו עלייך קה' ורגמו אותך באבו ובתקוך בחרבותם ⁴¹ ושרפו בתיך באש ועשו בך שפטים לעני נשים רכבות והשכתי מזונה וنم אתנן לא תתני עוד ⁴² והגנתי חמותיך בך וסורה קנאתי ממך ושקתמי ולא אכעס עוד ⁴³ יען אשר לא זכרתיך (זכרת) את ימי נעריך ותרגוי לי בכל אלה וגם אני הא דרך בראש נתתי נאם אדני יהוה ולא עשיתי (עשית) את הזמה על כל תועבתיך ⁴⁴ הנה כל המשל עלייך ימשל לאמר כאהה בטה ⁴⁵ בת אמך את געלת אישת ובניה ואחותך את אשר געלו אנשיהם ובניהם--אמכן חתית ואביכן אמר ⁴⁶ ואחותך הנדולה שמרון היא ובנותיה היושבת על שמואלך ואחותך הקטנה ממך היושבת מימינך--סdem וبنותיה ⁴⁷ ולא בדרכיהם הלהת וכותעבותיהם עשייתו (עשית) כמעט קט ותשחתי מהן בכל דרכיך ⁴⁸ כי אני נאם אדני יהוה אם עשתה סdem אהותך היא ובנותיה--כasher עשית את ובנותיך ⁴⁹ הנה זה היה עון סdem אהותך גאון שבעת לחם ושלות השקט היה לה ולבנותיה ויד עני ואביכן לא החזקה ⁵⁰ ותגנינה והשינה תועבה לפניך ואסיר אתה כאשר ראיyi ⁵¹ ושמרוון בחציו חתאתיך לא חטאה ותרבי את תועבותיך מהנה והצדקי את אהותך (אהותיך) בכל תועבתיך אשר עשיתו (עשית) ⁵² גם את שאי כלמתך אשר פללה לאחותך בחטאיך אשר התעבת מהן תצדקה מך ונם את בוש ושיי כלמתך בצדקהך אהותיך ⁵³ ושבתי את שביתהן--את שבית (שבות) סdem

יהוה השפחי עז נבזה הנבחת עז שפל הובשתי עז
לח והפרחתי עז יבש אני יהוה דברתי ועשתי

18 ויהי דבר יהוה אליו לאמור ² מה לכם אתם
משלים את המשל הזה על אדמת ישראל לאמר
אבות יאכלו בסר ושני הבנים תקרינה ³ חי אני נאם
אדני יהוה אם יהוה לכם עוד משל המשל הזה--
בישראל ⁴ חן כל הנפשות לי הנה נפש האב וכונפש
הבן לי הנה הנפש החטאתי היא תמות ⁵ ואיש כי יהה
צדיק ועשה משפט וצדקה ⁶ אל ההרים לא אכל
ועניינו לא נושא אל גלולי בית ישראל ואת אשך רעהו
לא טמא ואל אשה נדה לא יקרב ⁷ ואיש לא יונה--
חבלתו חוב ישיב גוללה לא יגוזל לחמו לרעב יתן
ועירם יסכה בנד ⁸ בנשך לא יתן ותרכית לא יקח--
מעול ישיב ידו משפט אמות יעשה בין איש לאיש
⁹ בחקוטי יהלך ומשפטיו שמר לשעות אמת צדיק
הוא חייה נאם אדני יהוה ¹⁰ והוליד בן פריז
שפך דם ועשה אוח מאחד מלאה וזהו את כל אלה
לא עשה--כי גם אל ההרים אכל ואת אשך רעהו
טמא ¹¹ עני ואיבין הונה--גולות גול חבל לא ישיב
ואל הנגולמים נשא עניינו תועבה עשה ¹² בנשך נתן
ותרכית לך וחוי לא יהיה את כל התועבות האלה
עשה--מוות יומת דמיו בו יהיה ¹⁴ והנה הוליד בן
וירא את כל חטא אביו אשר עשה ויראה ולא יעשה
כהן ¹⁵ על ההרים לא אכל וענינו לא נשא אל גלולי
בית ישראל את אשך רעהו לא טמא ¹⁶ ואיש לא
הונה--חבל לא חבל גוללה לא נזל לחמו לרעב נתן
ועירם כסכה בנד ¹⁷ מעני השיב ידו נשך ותרכית לא
לקח--משפט יעשה בחקוטי הילך הוא לא ימות בעון
אביו--חיה יהוה ¹⁸ אביו כי עשך עשך גול אח
ואשר לא טוב עשה בתוק עמיו והנה מות בעונו ¹⁹
ואמרתם מדע לא נשא הבן בעון האב והבן משפט

לעשות ענף ולשאת פרוי להיות לנפנ אדרת ⁹ אמר
כח אמר אדני יהוה--תצלח הלווא את שרשיה ינתק
וاث פריה יקוסס ויבש כל טרפי צמחה תיבש ולא
בodore נדילה ובעם רב למשאות אותה מושדרה ¹⁰
והנה שתוליה התצלח הילא כנעתה בה רוח הקדמים
תיבש יבש על ערנט צמחה תיבש ¹¹ ויהי דבר יהוה
אלי לאמור ¹² אמר נא לבית המרי הילא ירעתם
מה אלה אמר הנה בא מלך בבל ירושלם ויקח את
מלכה ואת שריה ויבא אותם אליו בבל ¹³ ויקח
מורע המלוכה ויכרת אתו ברית ויבא אותו באלה
ואת אילי הארץ לקח ¹⁴ ליהיות ממלכה שפלה
לבתיו התנסה לשמר את בריתו לעמיה ¹⁵ וימרד
בו לשלח מלכיו מצרים לחתת לו סוסים ועם רב
היצלה הימלט העשה אלה והפר בריתו ונמלט ¹⁶ חי
אני נאם אדני יהוה אם לא במקום המלך המליך
אתו אשר בזה את אלתו ואשר הפר את בריתו--
אתו בתקך בבל ימות ¹⁷ ולא בחיל נדול ובקהל רב
יעשה אותו פרעה במלחמה בשפך סלה ולבנותו
דיק--להכרית נפשות רבים ¹⁸ ובזה אלה להפר
ברית והנה נתן ידו וכל אלה עשה לא ימלט ¹⁹
לכן כה אמר אדני יהוה חי אני אם לא אלתי אשר
בזה ובריתו אשר הפל--ונתתי בראשו ²⁰ ופרשטו
עליו רשותי ונתפש במצורתי והביאו תיזו בבל
ונשפטתו אתו שם מעלו אשר מעל כי ²¹ ואת כל
מברחו בכל אגפיו בחרב יפלו והנשאים לככל רוח
יפרשו וירעתם כי אני יהוה רמה ונתתי מרא
יהוה ולקחתי אני מצמורת הארץ רמה ונתתי מרא
ינקוטיו רך אקטף ושתלתי אני על הור נבה ותלול
²² בהר מרים ישראל אשתלנו ונשא ענף ועשה פרוי
והיה לארו אדריך ושכננו תחתיו כל צפור כל כנף--
בצל דילותיו תשכנה ²⁴ וידעו כל עצי השדה כי אני

צדקה עשה את כל החוקוי שמר ויעשה אתם--חיה **20** יחיה הנפש החטאת היא תמות בן לא ישא בעון האב ואב לא ישא בעון הבן--צדקה הצדיק עליו תהיה ורשעת רשע (הרשות) עליו תהיה **21** והרשות כי ישוב מכל חטאתו אשר עשה ושמר את כל החוקוי ועשה משפט וצדקה--חיה יחיה לא ימות **22** כל פשעיו אשר עשה לא יזכיר לו בצדתו אשר עשה **23** יחיה חחפץ אחפץ מות רשות נאם אדני יהוה הללו בשובו מדרכו ויהיה **24** ובשוב צדיק מצדתו ועשה על כל התועבות אשר עשה הרשות יעשה וחיה-- כל צדクトו אשר עשה לא תוכרנה במעלו אשר מעלה ובחטאתו אשר חטא בס ימות **25** ואמרתם לא יתacen דרך אדני שמעו נא בית ישראל הדרכי לא יתacen הלא דרכיכם לא יתacen **26** בשוב צדיק מצדתו ועשה על ומטה עלייהם בעולו אשר עשה ימות **27** ובשוב רשות מרשותו אשר עשה ויושם משפט וצדקה-- הוא את נפשו יחיה **28** ויראה וישוב (וישב) מכל פשעיו אשר עשה--חיו יחיה לא ימות **29** ואמרתו בית ישראל לא יתacen דרך אדני הדרכי לא יתacen בית ישראל--הלא דרכיכם לא יתacen **30** لكن איש כדרכו אשפט אתכם בית ישראל--נאם אדני יהוה שובו והשיבו מכל פשעיכם ולא יהוה לכם למכשול עון **31** השליכו מעלייכם את כל פשעיכם אשר פשעתם בס ועשו לכם לב חדש ורוח חדשה ולמה תמותו בית ישראל **32** כי לא אחפץ במוות המת נאם אדני יהוה והשיבו וחיו

20 ויהי בשנה השביעית בחמשי בעשור לחרש באו אנשים מוקני ישראל לדרש את יהוה וישבו לפני **2** ויהיו דבר יהוה אליו לאמר **3** בן אדם דבר את זקני ישראל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הדרש אתיכם באים כי אני אם אדרש לכם נאם אדני יהוה **4** התחשפט אתם התחשפט בן אדם את תועבת אבותם הודיעם **5** ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה ביום בחורי בישראל ואשא ידי לזרע בית יעקב ואודע להם בארץ מצרים ואשא ידי להם לאמר אני יהוה אליהם **6** ביום ההוא נשאתי ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל הארץ אשר תרתי להם זבת חלב ורכש--צבי היא לכל הארץ **7** ואמר אליהם איש שקווי עניינו השליכו ובנלווי מצרים אל חטמאותי אני יהוה אלהיכם **8** וימרו כי ולא אבו לשמע אליו--איש את שקווי ענייניהם לא השליכו ואת גלווי מצרים לא עזבו ואמר לשפק חמתי עליהם לכלותם אף בהם

19 ואתה שא קינה אל נשיין ישראל **2** ואמרת מה אמך לבייא בין ארויות רכבה בתוק כפרים רבתה גוריה **3** ותעל אחד מגיריה כפיר היה וילמד לטרף טרפף אדם אכל **4** ווישמעו אליו גוים בשחתם נתפש ויבאהו בחחים אל ארץ מצרים **5** ותרא כי נוחלה

חקים לא טובים ומשפטים--לא יהיה בהם ²⁶ ואטמא-
לענין הנוגם אשר המה בתוכם--אשר נודעתי אליהם
לעניהם להוציאם מארץ מצרים ¹⁰ ואוציאם מארץ
מצרים ובאים אל מדבר בזאתן לחים את חוקתי
ואת משפטו הורעתו אותם אשר יעשה אותם האדם
וחי בהם ²¹ וכן את שבתו נתני להם להיות לאות
בני ובניהם--לדעת כי אני יהוה מקדשם ¹³ ווימרו כי
ביה ישראל בדבר בחקותי לא הילכו ואת משפטו
מasco אשר יעשה אתם האדם וחי בהם ואת שבתי
תחלו מארד ואמר לשפט חמתי עליהם במדבר--
כללותם ¹⁴ ואעשה למעןשמי לבתי הילענין
הנוגם אשר הוציאים לעניהם ¹⁵ וכן אני נשאתי ידי
לهم--במדבר לבלתי היביא אותם אל הארץ אשר
נתתי זבת הלב ודבש--צבי הילא לכל הארץות ¹⁶
יען במשפטם מasco ואת חקותי לא הילכו בהם ואת
שבתו תחלו כי אחרי גוליהם לבם הילך ¹⁷ ותחס
ענין עליהם משחתם ולא עשיתי אותם כליה במדבר
ואמיר אל בנייהם במדבר בחוקי אבותיכם אל
תילכו ואת משפטיהם אל תשמרו ובגלויהם אל
תטמאו ¹⁸ אני יהוה אלהיכם בחקותי לכו ואת משפטו
שיירו ועשו אותם ²⁰ ואת שבתו קדרשו והוא לאות
בני ובניהם--לדעת כי אני יהוה אלהיכם ²¹ ווימרו
בי הבנים בחקותי לא הילכו ואת משפטו לא שמרו
לעשות אותם אשר יעשה אותם האדם וחי בהם--את
שבתו תחלו ואמר לשפט חמתי עליהם לכלות
אפי בם--במדבר ²² והשבתי את ידי ואעש למען
שמי--לבתי הילענין הנוגם אשר הוציאתי אותם
מכם המרדים והפושעים כי--מארץ מנוריהם אוציא
לעניהם ²³ גם אני נשאתי את ידי להם--במדבר
להפיץ אתם בנויים ולזרות אותם בארצאות ²⁴ יען
NELLIYO לכו עברו ואחר אם איןכם שמעים אליו ואת
משפטו לא עשו וחקותי מasco ואת שבתו תחלו
ואחריו גולוי אבותם הילענין ²⁵ וכן אני נתתי להם
שם קדרשי לא תחלו עוד במתנותיכם ובגלויהם ⁴⁰

כִּי בָּהָר קָרְשִׁי בָּהָר מְרוּם יִשְׂרָאֵל נָאֵם אָדָני יְהוָה--
 שֶׁמֶן יַעֲבְּרַנִּי כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל כָּלָה בָּאָרֶץ שֶׁאָרֶצֶם--
 וְשֶׁאָדָרֶשׁ אֶת תְּרוּמֹתֵיכֶם וְאֶת רָאשֵׁת מִשְׁאֹוֹתֵיכֶם
 בְּכָל קָדְשֵׁיכֶם ⁴¹ בְּרִיחַ נִיחַח אֶרְצֵיכֶם בְּחוֹצִיאָי
 אֶתֶּכֶם מִן הָעָמִים וּקְבָצַחְתִּי אֶתֶּכֶם מִן הָאָרֶצָה אֲשֶׁר
 נִפְצַתְּכֶם בָּם וּנְקַדְשַׁתִּי בָּכֶם לְעֵני הַגּוֹיִם ⁴² וַיַּדְעַתִּם
 כִּי אָנָּי יְהוָה בְּהַבְּיאִי אֶתֶּכֶם אֶל אֶדְמָתִי יִשְׂרָאֵל--אֶל
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֶת יְדֵי לְתַת אֶתֶּתֶךְ לְאֶבֶוֹתֵיכֶם ⁴³
 וּוְכָרְתָּם שֶׁמֶן דְּרָכֵיכֶם וְאֶת כָּל עַלְיוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר
 נִטְמַאֲתֶם בָּם וּנְקַטְתָּם בְּפָנֵיכֶם בְּכָל רְעוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר
 עָשָׂיתִם ⁴⁴ וַיַּדְעַתִּם כִּי אָנָּי יְהוָה בְּעִשְׂוֹתֵיכֶם לְמַעַן
 שְׁמֵי לְאֶכְדָּרְכֵיכֶם הַרְדִּיעִים וּכְעַלְיוֹתֵיכֶם הַנְּשַׁחְתּוֹת
 בֵּית יִשְׂרָאֵל--אָנָּמָה אָדָני יְהוָה ⁴⁵ וְאֶתֶּתֶךְ בָּן אֶדְמָתִי--
 לְאֶמֶר ⁴⁶ בָּן אֶדְמָ שִׁים פְּנֵיךְ דָּרְךְ תִּמְנָה וְהַטֵּפָה אֲלֵי
 דָּרוּם וּהַנְּבָא אֶל יְעֵר הַשְׁדָה נֶגֶב ⁴⁷ וְאֶמֶרֶת לִי עִיר
 הַגָּבֵב שְׁמַעַד בְּרִירְתִּי הַהְרָאָה כִּי אָמָר אָדָני יְהוָה הַנְּנִי מִצְּתָּה
 בְּךָ אָשׁ וְאַכְלָה בְּךָ כָּל עַז לְחַדְלָה וְכָל עַז יִבְשֶׁלָּא תִּכְבָּה
 לְהַבְּתָה שְׁלַהְבָּת וּנְצַרְבָּו בָּהָ כָּל פְּנִים מִנְגֵב צְפֹנָה ⁴⁸
 וּרְאוּ כָל בָּשָׂר כִּי אָנָּי יְהוָה בְּעַדְתִּי לֹא תִּכְבָּה ⁴⁹
 וְאֶמֶר אֶתֶּתֶךְ אָדָני יְהוָה הַמָּה אָמְרִים לִי הַלֹּא מִמְשָׁל
 מִשְׁלִים הוּא

21 וַיֹּהֵי בְּרִירְתִּי הַיְהוָה אֲלֵי לְאֶמֶר ² בָּן אֶדְמָ שִׁים פְּנֵיךְ
 אֶל יְרוּשָׁלָם וְהַטָּפָה אֶל מִקְדְּשִׁים וּהַנְּבָא אֶל אֶדְמָתִי
 יִשְׂרָאֵל ³ וְאֶמֶרֶת לְאֶדְמָתִי יִשְׂרָאֵל כִּי אָמָר יְהוָה
 הַנְּנִי אָלֵיךְ וְהַזְּאתִי חַרְבִּי מִתְעָרָה וְהַכְּרָתִי מִמֶּךָּךְ
 צְדִיק וּדְרֶשׁ ⁴ יְעַן אֲשֶׁר הַכְּרָתִי מִמֶּךָּךְ צְדִיק וּדְרֶשׁ
 לְכֹן תַּצָּא חַרְבִּי מִתְעָרָה אֶל כָּל בָּשָׂר--מִנְגֵב צְפֹנָה ⁵
 וַיַּדְעַו כָּל בָּשָׂר כִּי אָנָּי יְהוָה הַזְּאתִי חַרְבִּי מִתְעָרָה
 לֹא תִּשְׁׁוּב עוֹד ⁶ וְאֶתֶּתֶךְ בָּן אֶדְמָתִי בְּשִׁבְרוֹן מִתְנִים
 וּבְמִרְיוֹתָה תָּאַנְחֵל לְעֵינֵיכֶם ⁷ וְהַיָּה כִּי יִאֲמְרוּ אָלֵיךְ
 עַל מָה אַתָּה נָאֵנָה וְאֶמֶרֶת אֶל שְׁמוֹעָה כִּי בָּאָה וּנְמֵס

וְאֵת שְׁכָחָת נָאָם אָדָנִי יְהוָה ¹³ וְהַנֶּה הַכִּיִּתִי כַּפֵּי אֶל
בְּצַעַךְ אֲשֶׁר עֲשִׂית וְעַל דְּמֶךְ אֲשֶׁר הָיוּ בְּתוֹךְ ¹⁴
הַיּוּמֵד לְבָרֵךְ אֶם תְּחִזְקָנָה יִדְּיךָ לִימִם אֲשֶׁר אָנוּ עֲשָׂה
אָוֹתָךְ אֲנִי יְהוָה דְּבָרָתִי וְעַשְׂיוֹתִי ¹⁵ וְהַפְּצִיוֹתִי אָוֹתָךְ
בְּנוּיּוֹם וּזְרִיחָוֹם בְּאֶרְצֹות וְהַתְּמִתְּרִיךְ טְמָאָתָךְ מִמֶּךְ ¹⁶
וְנַחַתְּבָךְ לְעַנִּיּוֹם וְיַדְעָתָךְ כִּי אֲנִי יְהוָה ¹⁷ וְיַדְבֵּר
יְהוָה אֱלֹי לְאָמֵר ¹⁸ בֶּן אָדָם הָיוּ לִי בֵּית יִשְׂרָאֵל לְסֹוג
(לְסִינְגִּים) כָּלָם נְחַשְּׁת וּבְדִיל וּבְרוֹזְלׁ וּעֲוֹפְרָת בְּתוֹךְ כּוֹרַ-
סִנְיָם כָּסֶף הָיוּ ¹⁹ לְכָן כִּי אָמַר אָדָנִי יְהוָה יְעַן הַיּוֹתָר
כָּלָכָם לְסִנְיָם לְכָן הַנְּנוּ קְבִץ אֲתֶכְם אֶל תּוֹךְ יְרוּשָׁלָם
כְּ20 קְבִצָּתָה כָּסֶף וּנְחַשְּׁת וּבְרוֹזְלׁ וּעֲוֹפְרָת וּבְדִיל אֶל תּוֹךְ
כּוֹר לְפָהָת עַלְיוֹ אֲשֶׁר לְהַנְּחִיךְ כִּן אַקְבִּץ בָּאֲפִי וּבְחַמְתִּיךְ
וְנַחַתְּיִ וְהַתְּכִתְּיִ אֲתֶכְם ²¹ וּכְנַתְּחִתְּיִ אֲתֶכְם וּנְפַחְתִּי
עֲלֵיכֶם בָּאֲשֶׁר עֲבָרָתִי וְנַחֲתָמָם בְּתוֹכָה ²² כְּהַתּוֹךְ כָּסֶף
בְּתוֹךְ כּוֹר כִּן תְּחַכְּמוּ בְּתוֹכָה וְיַדְעָתָם כִּי אֲנִי יְהוָה
שְׁפָכְתִּי חַמְתִּי עַלְיָכֶם ²³ וַיַּהַי דָּבָר יְהוָה אֱלֹי לְאָמֵר
בֶּן אָדָם- אָמַר לְהָאָת אֶרְץ לֹא מְתָהָרָה הִיא לֹא
נִשְׁמָה בַּיּוֹם זֶם ²⁴ קָשָׁר נְבִיאָה בְּתוֹכָה כָּאַרְיָ שָׁוָאָג
טָרֵף טָרֵף נְפָשׁ אָכְלָוּ חָסֵן וַיַּקְרֵר יְקָחוּ- אַלְמָנוֹתִיה
חַרְבוֹ בְּתוֹכָה ²⁵ כְּהַנִּיהָ חַמְסָוּ תּוֹרָתִי וְיַחַלְלָוּ קְדָשִׁי-
בֵּין קְדָשָׁ לְחַלָּא הַבְּדִילָוּ וּבֵין הַטְמָאָ לְתָהוֹרָ לֹא
הַוְדִיעָוָ וּמְשַׁבְּחוֹתִי הַעֲלִמָּוּ עַנִּיהָם וְאַחֲלָ בְּתוֹכָם
לְאַבְרָנָפָשׁוֹת לְמַעַן בְּצֹעַ ²⁶ כְּהַנִּיהָ טָהָרָ לְהָם
תְּפִלְלָ-חַזִּים שָׁוָא וּקְסָמִים לְהָם כֹּבֶב אָמָרִים כִּי אָמֵר
אָדָנִי יְהוָה וַיַּהַי לְאָדָבָר ²⁷ עַם הָרָץ עַשְׁקָוּ עַשְׁק
גּוֹזְלָוּ וְעַנִּי וְאַבְיָנָה הָנוּ וְאַתְּ הָנֶרֶת עַשְׁקָוּ בְּלֹא מִשְׁפָט
וְאַבְקָשׁ מֵהֶם אִישׁ נְדָר וְעַמְדָה בְּפִרְצָן לְפָנֵי בְּעֵד
הָרָץ- לְבָלְתִּי שְׁחָתָה וְלֹא מִצְאָתִי ²⁸ וְאַשְׁפָּךְ עַלְיָהֶם
עַמִּי בָּאֲשֶׁר עֲבָרָתִי כְּלִיּוֹם דְּרָכֶם בְּרָאָשֶׁם נָתָרָ נָאָם

אָדָנִי יְהוָה

רְשֵׁעַ נְשִׁיאָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּאַיּוֹם בָּעֵת עַזְזָן קְזָז ²⁹ כָּה
אָמַר אָדָנִי יְהוָה הַסִּירָה המְצַנְּפָת וְהַרְיָם הַעֲפָרָה זֹאת
לֹא זֹאת- הַשְּׁפָלָה הַגְּבָה וְהַגְּבָה הַשְּׁפִיל ³⁰ עֲוָה עֲוָה
עֲוָה אַשְׁמָה נָם זֹאת לֹא הָיָה עַד בָּאַשְׁר לְהַשְׁפָט
וְנַתְּתִוּ ³¹ וְאַתָּה בֶּן הַנְּבָא וְאָמְרָתָ כִּי אָמַר אָדָנִי
יְהוָה אֶל בְּנֵי עַמּוֹן וְאֶל חַרְפָּתָם וְאָמְרָתָ חַרְבָּתָם
פָּתָוחָה לְטַבָּח מְרוֹתָה לְהַכְּלִיל לְמַעַן בָּרֶק ³² בָּחֹזֶת
לְךָ שֹׁא בְּקָסָם לְךָ כּוֹבֶ- לְתַת אַתְּךָ אֶל צְוָאֵי חַלְלָי
רְשָׁעִים אֲשֶׁר בָּאַיּוֹם בָּעֵת עַזְזָן קְזָז ³³ הַשְׁבָּא לְתַעֲרָה
בָּמָקוֹם אֲשֶׁר נְבָרָא בָּאָרֶץ מְכַרְוֹתִיךְ אַשְׁפָט אַתְּךָ ³⁴
וְשְׁפָכְתִּי עַלְיךָ וְעַמִּי בָּאֲשֶׁר עֲבָרָתִי אֲפִיחָ עַלְיךָ וְנַתְּתִיךָ
בַּיָּד אֲנָשִׁים בָּעָרִים חַרְשִׁי מְשָׁחָתִית ³⁵ לְאַשְׁתָּהָה
לְאַכְלָה דְּמֶךְ יְהוָה בְּתוֹךְ הָאָרֶץ לֹא תִּזְכְּרִי כִּי אֲנִי
יְהוָה דָּבָרִתִּי

22 וַיֹּהֵי דָבָר יְהוָה אֱלֹי לְאָמֵר ² וְאַתָּה בֶּן אָדָם
הַתְּשִׁפְט הַתְּשִׁפְט אֶת עִיר הַדְמִים וְהַוּדָתָה אֲתָת
כָּל הַזְּבָהָתִיה ³ וְאָמְרָתָ כִּי אָמַר אָדָנִי יְהוָה עִיר
שְׁפָכָת דָם בְּתוֹכָה לְבוֹא עַתָּה וְעַשְׂתָה גְּלֹלִים עַלְיהָ
לְשִׁמְאָה ⁴ בְּדֶמֶךְ אֲשֶׁר שְׁפָכָת אַשְׁמָתָה וּבְגַלְלִיךְ אֲשֶׁר
עָשָׂת טְמָאָת וּתְקִרְבִּי יִמְיךָ וְתַבּוֹא עַד שְׁנוֹתִיךְ עַל
כָּן נַתְּתִיךָ חַרְפָה לְנוֹיָם וּקְלָסָה לְכָל הָאָרֶצֶת ⁵
הַקְּרִבּוֹת וְהַרְחִקּוֹת מִמֶּךָ יַתְקִלְסָוּ בְּךָ- טְמָאָת הַשֵּׁם
רְבָת הַמְּהוֹמָה ⁶ הַנֶּה נְשִׁיאָ יִשְׂרָאֵל אִישׁ לְזַרְעוֹ הִי
בְּךָ לְמַעַן שְׁפָךְ דָם ⁷ אָב וְאָמַם הַקְּלָסָוּ בְּךָ- טְמָאָת הַשֵּׁם
בַּעֲשָׂק בְּתוֹךְ יְתָהָם וְאַלְמָנָה הַוְנוּ בְּךָ ⁸ קְדָשִׁי בְּזִוְתָה
וְאַתָּה שְׁבָתִי חַלְלָת ⁹ אֲשֶׁר דְּכִילָה יְהוָה בְּךָ לְמַעַן שְׁפָךְ
דָם וְאַל הַהָרִים אָכְלָוּ בְּךָ זָמָה עָשָׂוּ בְּתוֹךְ ¹⁰ עֲרוֹתָה
אָבָ גָּלוּה בְּךָ טְמָאָת הַנְּדָה עָנוּ בְּךָ ¹¹ וְאַיִשָּׁ אֲתָא שָׁתָה
רְעָהוּ עָשָׂה תְּזַבְּחָה וְאַיִשָּׁ אֲתָא כָּלָתוֹ טְמָא בְּזָמָה וְאַיִשָּׁ
אֲתָא אַחֲתוֹ בְּתַאֲבִיו עָנָה בְּךָ ¹² שָׁחָד לְקָחוּ בְּךָ לְמַעַן
שְׁפָךְ דָם נְשִׁיךָ וְתַרְבִּית לְקַחְתָּה וְתַבְצִיעָ רְעִיךָ בְּעֵשֶׂק

ויהי דבר יהוה אליו לאמור ² בן אדם--שתיים נשים בנות אם אחת היו ³ ותווניה במצרים בנווריהן נועוריך ²² لأنן אהילבה כה אמר אדרני יהוה הנני מעיר את מהאכיבך עליך את אשר נקעה נפשך מכם והבאתיים עלייך מסביב ²³ בני בבל וכל כשדים פקוד ושות וקוע כל בני אישור אותם בחורי חמד פחות וסננים כלם--שלשים וקרואים רכבי סוסים כולם ²⁴ ובאו עלייך הצען רכב ונגלל ובקהל עמים-- צנה וממן וקובע ישיימו עלייך סביב ונתתי לפניהם משפט ושפוק במשפטיהם ²⁵ ונתתי קנאתי לך ועשנו אותך בחמה--אפק ואזנייך יסירו ואחריתך בחרב תפול המה בניך ובנותיך יקחו ואחריתך תאכל באש והפשיטוך את בנדיך ולקחו כל תפארתך ²⁷ והשבתי זמתך ממקך ואת זונתך מארץ מצרים ולא תשאי עיניך אליהם ומצרים לא תזורי עוד ²⁸ כי כה אמר אדרני יהוה הנני נתך ביד אשר שנותך--ביד אשר נקעה נפשך מכם ²⁹ ועשנו אותך בשנאה ולקחו אחותה ³⁰ אל בני אشور ענבה עליהם ¹⁰ המה גלו ערוותה--בניה ובנותיה לקחו ואותה בחרב הרנו ותהי שם לנשים ושפוטים עשו בה נו ותרא אחותה אהילבה ותשחת ענבתה ממנה ואת תונותה--מוניוני אהותה ¹² אל בני אשור ענבה פחות וסננים קרבביםubishi לבשי מכלול פרשים רכבי סוסים--בחורי חמד כולם ¹³ זארא כי נטמאה דרך אחד לשתייהן ¹⁴ ותוסף אל תונותיה ותרא אנשי מחקה על הקיר צלמי כשדים (כשדים) חקקים בשער ¹⁵ חנורי אзор במתניהם סרווי טבולים בראשיהם-מראת שלשים כלם דמותם בני בבל כשדים ארץ מולדתם ותענגב (ותענבה) עליהם למראה ענינה ותשלח מלכים אליהם כshedim ¹⁷ ויאבאו אליה בני בבל למשכב דדים ויטמאו אותה בתונותם ותטמא בם-- ותקע נפשם מהם ¹⁸ ותגלו תונותיה ותגלו את ערוותה ותקע נפשי מעלה כאשר נקעה נפשי מעלה אהותה ¹⁹ ותרבה את תונותיה לזכור את ימי נועוריה אשר נתה בארץ מצרים ²⁰ ותענבה על פלנשיהם אשר בשם חמורים בשרם וזרמת סוסים זרמתם ²¹ ותפקדי את זמתה מקדשי ביום ההוא ואת שבתו חללו

39 ובשחתם את בניהם לנגולויהם ויבאו אל מקדשי ביום ההוא חללו והנה כה עשו בתוך ביתו ⁴⁰ ואף כי תשלחנה לאנשימים באים ממתק-אשר מלאך שלוח אליהם והנה באו לאשר רחצת כהלה ענייך ועדית עdry ⁴¹ וישבת על מטה כבודה ושלוחן ערכות לפניה וקטרתי ושמניא שמת עלייה ⁴² וכול המון שלו בה ואל אנשימים מרוב אדם מובאים סובאים (סבאים) ממדבר ויתנו צמידים אל יידיהם ועטרת תפארת על ראשיהם ⁴³ ואמר לבלה נאופים עת (עתה) יונה (יונו) חזונתה והיא ⁴⁴ ויבוא אליה כבוא אל אשה זונה בן באו אל אהלה ואל אהלה-ביה-אסת הזומה ⁴⁵ ואנשימים צדיקם המה ישבטו אורתם-משפט נאפות ומשפט שפכות דם כי נאפת הנה ודם בידיהם ⁴⁶ כי כה אמר אדני יהוה העלה עלייהם קהיל ונתן אותהן לזועה ולובז ⁴⁷ ורונמו עליהם אבן קהיל וברא אותה בחרבותם בניהם ובנותיהם יחרנו ובתיהם באישרפו ⁴⁸ והשכתי זמה מן הארץ ונוסרו כל הנשים ולא תעשינה כזמתכנה ⁴⁹ ונתנו זמתכנה עליכן וחטא נוליכן תשאייה וידעתם כי אני אדני יהוה

24 50 ויהי דבר יהוה אליו בשנה התשיעית בחודש העשרי בעשור לחדר לאמר 2 בן אדם כתוב (כתב) לך את שם היום-את עצם היום הזה סמך מלך בבל אל ירושלים עצם היום הזה ³ ומשל אל בית המרי משל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה שפט הסיר שפט וنم יצק בו מים ⁴ אסף נתחיה אליה כל נתח טוב ירך וכחיה מבחן עצמים מלא ⁵ מבחר הצאן לקוח ונם דור העצים תהזיה רתח רתיחה נם בשלו עצמיה בתוכה ⁶ ולכן אמר אדני יהוה או עיר הרים-סיר אשר חלאה בה וחלאה לא יצאה ממנה לנתחיה להזיה הוציאה לא נפל עלייה גורל ⁷ כי דמה בתוכה היה על צחיח סלע

ב²⁶ ביום ההוא יבוא הפליט אליך להশמעות אונינים ²⁷ פלשתים והכרתי את כרתים והאבדתי את שארית חוף הים ²⁸ ועשיתי בהם נקמות נדלות בתוכחות חמה וידעו כי אני יהוה בתמי את נקמתי בהם עוד והיית להם לਮופת וידעו כי אני יהוה

25 ויהי דבר יהוה אליו לאמר ² בן אדם שים פניך אל בני עמוון והנба עלייהם ³ ואמרת לבני עמוון שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה יען צר על ירושלם האה- נשברה דלותות העמים נסבה אמרך האח אל מקדשי כי נחל ואל ארמת ישראל כי נשמה ואל בית יהודה כי הלווה בגולה ⁴ וכן הגני נגך לבני קדם למורשה וישבו טירותיהם בך ונתנו בך משכיניהם המה יאללו פריך והמה ישטו חלבך ⁵ ונתתי את רבה לנוה גמלים ואת בני עמוון למרכיבן צאן וידעתם כי אני יהוה ⁶ כי כה אמר אדני יהוה יען מהך יד ורकעך ברגל והשמה בכל שטך בנפש אל ארמת ישראל ⁷ וכן אני נתתי את ידי עליך ונתחיך לבן (לבו) לנוי והכרתיך מן העמים והאבדתיך מן הארץ אשמידך וידעת כי אני יהוה כה אמר אדני יהוה יען אמר מואב ושער הרה ככל הגוים בית יהודה ⁸ וכן אני פתח את כתף מואב מהערבים- מעריו מקצחו צבי ארץ בית היישמיה- בעל מעון וקריתמה (וקריתימה) ⁹ לבני קדם על בני עמוון ונתתי להמורשה למען לא תזכר בני עמוון בנוים ¹⁰ ובמוון עשה שפטים וידעו כי אני יהוה כה אמר אדני יהוה יען עשות אדרום בנקם נקם לבית יהודה- ויאשמו אשום ונקמו בהם ¹¹ וכך אמר אדני יהוה ונתתי ידי על אדרום והכרתי ממנה שיריך וקול כנוריך לא ישמע עוד ¹² ונתחיך לצחיה סלע משתח חרים תהיה- לא תבנה עוד כי אני יהוה רכלתך ותרסו חומותיך ובתי חמדתך יתצטוא ואבניך ועצייך ועפרך בתוכך מים יישמו ¹³ והשבתי המון יפלו ¹⁴ ונתתי את נקמתי באדרום ביד עמי ישראל ועשו באדרום כאפי וכחמותי וידעו את נקמתי- נאם אדני יהוה ¹⁵ כה אמר אדני יהוה יען עשות פלשתים בנקמה וינקמו נקם בשאט בנפש למשחוות איבת עולם ¹⁶ וכך אמר אדני יהוה הנני נושא ידי על חרדות ילבשו על הארץ ישבו וחרדו לרגעים ושםמו

עליך ¹⁷ ונשאו עליך קינה ואמרו לך איך אבדת נשבת מימי העיר ההללה אשר הייתה חזקה בים יידך קרנותן והובנים (והבנים) השיבו אשכרכך ¹⁸ ארם סחרתך מרבית משיך בונך ארוגמן ורकמה ובו צור אמרתך נטו בעובניך ¹⁹ יהודה וארכ' ישאל ורמות וצדך נתנו בעובניך מה רכלייך בחטי מניה ופנג ורbesch ושמן וצרי נתנו מעריך ²⁰ דמשק סחרתך ברב משיך מרבית כל הון בין חלבון וצמר צחר ²¹ ודן ייון מאול בעובניך נתנו ברזול עשות קדרה וקנה במערבך היה ²² דדן רכלייך בבנדי חפש לרכבה ²³ ערב וכל נשיאי קדר מה שחרי יידך בכרים ואלים ועתודים בהם שחריך ²⁴ רכלייך שבא ורעה מה רכלייך בראש כל בשם ובכל אבן יקרה וזחוב נתנו בעובניך ²⁵ חרון וכנה ועדן רכלייך שבא אשר למד רכלייך ²⁶ מה רכלייך במכללים בנומי חכלת ורकמה ובנני ברמים בחבלם חבשים וארים במרכלייך ²⁷ אניות בראשותיך מעריך ותמלאי ותכבד מאר בלב ימים ²⁸ בימים רביהם הבאך השטים אתך רוח הקדים שברך בלב ימים ²⁹ הונך ועובניך מעריך מלחיך וחבלייך מחזיקו בדרכך וערבי מעריך וכל אנשי מלחתך אשר ברך ובכל קהלה אשר בתוכך יפלו בלב ימים ביום מפליך ³⁰ ל��ול ועקת חבליך ורשות מרגשות ³¹ וירדו מאניותיהם כל תפשי מושוט- מלחותם כל חבלי הים אל הארץ יעדמו ³² והשמיעו עליך בקרים ויזעקו מריה ויעלו עפר על ראשיהם באפר יתפלשו ³³ וזה קרייחו אליך קדרה וחנרו שקים ובכו אליך במר נפש מספדר מרד ³⁴ ונשאו אליך בניםם קינה וקוננו עליך מי לצורך כדמה בתוך הים בצתת בעובניך מימי השבעת עמים רביהם ברב הוניך ומערבייך העשרה מלכי הארץ ³⁵ עת נשברת מימי בעמקי מים מעריך וכל קהלה בתוך נפלו כל ישבי האיים שממו عليك ומלכיהם שערו שער מעריך ³⁶ מבית תונרמה סוסים ופרשים ופרדים

נשברת מימי השבעת עמים רכלייך אליך אבדת היא וישביה אשר נתנו חתיהם לכל יושביה ³⁷ עתה יחרדו האין יום מפליך ונבללו האים אשר בים מצאך ³⁸ כי כה אמר אדני יהוה בתה עתך עיר נחרבת כערם אשר לא נשבו בהעלות عليك את תהום וכסוך המים הרבים ³⁹ והורדתיך את יורדי בור אל עם עולם והושבתיך בארץ תחתיות כחרבות מעולם את יורדי בור--למען לא תשבו ונתהי צבי בארץ חיים ⁴⁰ בלהות אתנך ואינך ותבקש ולא תמצאי עוד לעולם--נאם אדני יהוה

27 ויהי דבר יהוה אליו לאמר ² אתה בן אדם שא על צד קינה ³ ואמרת לוצר הישבתי (הישבת) על מבויתים רכלת העמים אל אים רביהם כה אמר אדני יהוה צור את אמרת אני כלילת יפי ⁴ בלב ימים גבולייך בניך כללו יפיק ⁵ ברושים משניר בנו לך את כל להחטים ארז מלבנון לךו לעשות תרן عليك ⁶ אלונים מבשן עשו משוטיך קרשך עשו שנ בת אשרים מאוי כתים ⁷ שיש ברקמה ממצרים היה מפרשך להיות לך לנס תכלת וארוגמן מאוי אלה היה מכסך ⁸ ישבי צידון ואירוד היו שטים לך חכמיך צור היו ברך מה חבליך ⁹ זקנו גבל וחכמיה היו ברך מחזיקך בדרכך כל אניות הים ומלהיהם היו ברך לערב מעריך ¹⁰ פרס ולוד וופוט היו בחולך אנשי מלחתך מןן וכובע תלו ברך מה נתנו תדרך בעני אירוד וחוליך על חומוזיך סביב גמדים במגדלותיך היו שלטיהם תלו על חומוזיך סביב-- מה כלו יפיק ¹¹ תריש סחרתך מרוב כל הון בכסף ברזול בדיל ועופרת נתנו בעובניך ¹² ייון תבל ומשך מה רכלייך בנפש אדם וכל נחשת נתנו מעריך ¹³ מבית תונרמה סוסים ופרשים ופרדים

בימים שmmo عليك בלהות הייתה ואינך עד עולם 20
והי דבר יהוה אליו לאמר 21 בן אדם שם פניך אל
צידון והנבא עליה 22 ואמרתה כה אמר אדני יהוה
הני عليك צידון וככבודו בתוכך וידעו כי אני יהוה
בשותוי בה שפטים--ונקדשתי בה 23 ושלחתך בה
דבר ודם בחוצותיה ונפלל חלל בתוכה בחרב
עליה מסביב וידעו כי אני יהוה 24 ולא יהוה עוד
לבית ישראל סלון ממאיר וקווין מכאב מכל סביבתם
השאטים אותם וידעו כי אני אדני יהוה 25 כה אמר
אדני יהוה בקכזי את בית ישראל מן העמים אשר
אדני יהוה בקכזי את בית ישראל מן העמים אשר
נפכו בהם ונקדשתי בהם לעני הנזום וישבו על ארמותם
אשר נתתי לעבדיו ליעקב 26 וישבו עליה לבטח ובנו
בזמן ונתשו כרמים וישבו לבטח בשותוי שפטים
בכל השאטים אתם מסביבותם--VIDUO כי אני יהוה
אליהם

29 בשנה העשרית בעשרי שנים עשר לחדש--
היה דבר יהוה אליו לאמר 27 בן אדם--שם פניך על
פרעה מלך מצרים והנבא עליו ועל מצרים כליה 28
דבר ואמרתה כה אמר אדני יהוה הני عليك פרעה
מלך מצרים התנים הנדול הרבץ בתוכך יאריו אשר
אמר לי יאריו ואני עשיתני 29 ונתתי חיים (חחיים)
בלחין והרבקי דנת יאריך בקששתיך והעליתיך
מתוך יאריך ואת כל דנת יאריך בקששתיך תדבק
ונגששיך המדברה אותך ואת כל דנת יאריך על
פני השדה תפלול לא התאסף ולא תקבץ--לחית הארץ
ולעוף השמים נתתיק לאכללה 30 וידעו כל ישבו
מצרים כי אני יהוה יعن היותם משענת קנה לבית
ישראל 31 בתפחים בך בכפף (בכפף) תרוץ ובקעת
להם כל כתף ובחשען عليك תשבר והעמדת להם
כל מתנים 32 لكن כה אמר אדני יהוה הני מביא
עליך חרב והכרתי מוך אדם ובהמה 33 ותיתת
מקדשיך ואוצאת אש מתוכך היא אכלתך ואתנך
לאפר על הארץ לעני כל ראייך 34 כל יודעך

28 ויהי דבר יהוה אליו לאמר 27 בן אדם
אמר לנגיד צר כה אמר אדני יהוה יعن גבה לך
והאמר אל אני--מושב אלהים ישבי בלב ימים
אתה אדם ולא אל ותתן לך לב אללהם 35 הנה
חכם אתה מרדנאל (מדניאל) כל סתום לא עמום 4
בחכמתך ובחכונך עשית לך חיל ותעש זהב וכסף
באוצרותיך 5 ברב חכמתך ברכלך הרביה חילך
וינבה לך בליך 6 لكن כה אמר אדני יהוה יعن
תתק את לך לבך לב אללהם 7 لكن הני מביא عليك
זרים--עריצין גנים והריקו חרבותם על יפי חכמתך
וחללו יפערך 8 לשחת יורדו ומתה ממותי חיל
בלב ימים 9 האמר תאמר אלהים אני לפני הרنك
אתה אדם ולא אל ביד מחליך 10 מותי ערלים
תמותה ביד זרים כי אוי דברתוי נאם אדני יהוה טויה
דבר יהוה אליו לאמר 11 בן אדם שאקינה על מלך
צור ואמרתה לו כה אמר אדני יהוה אתה חותם תכנית
מלא חכמה וכלי יפי 12 בעדן נן אלהים הייתה כל
אבן יקירה מסכתך אדם פטרה ויילם תרשיש שהם
וישפה ספר נפק ובריקת זהב מלאכת תפיך ונקביך
בק ביום הבראך כוננו 13 את כרוב--משחה הסוכך
ונתתיק בהר קדש אלהים הייתה--בתוך אبني אש
התהלהך 15 תמים אתה בדרכייך מיום הבראך עד
נמצא עלתה בך 16 ברב רכלתך מלו תוך חמס--
ותחטא ואחלליך מהר אלהים ואבדך כרוב הסוכך
מוחן אبني אש 17 גבה לך ביפיך שחחת חכמתך
על יפערך על הארץ השלכחים לפני מלכים נתתייך
לראואה בך 18 מרוב עונייך בעול רכלתך חילת
מקדשיך ואוצאת אש מתוכך היא אכלתך ואתנך
יהזקאל

ארץ מצרים לשמה וחרבה וידעו כי אני יהוה חלל במצרים ולקחו המונה ונחרטו יסודותיה ⁵ יען אמר יאר ל' ואני עשיתו ¹⁰ לכן הני אליך ואל כושופט ולוד וכל הארץ וכוב ובני ארץ הארץ- איריך ונתתי את ארץ מצרים לחרבות הרבה שמה- א-תם בחרב יפלו ⁶ כה אמר יהוה ונפלו סמי מצרים וירד נאנו עוז ממנל סונה בחרב יפלו בה- נ-אם אדני יהוה ⁷ ונשמו בתחום ארצות נשמות ועריו בתחום ערים נחרבות תהינה ⁸ וידעו כי אני יהוה בתחום אש במצרים ונשברו כל עוזריה ⁹ ביום ההוא נשמות ועריו בתחום ארץ ערים מחרבות תהין שמה- ארבעים שנה והפצתי את מצרים בניו ווריתים יצאו מלאכים מלפני בזים להחריד את כוש בטח והייתה חלה בהם ביום מצרים כי הנה באה ¹⁰ כה אמר אדני יהוה והשכתי את המון מצרים ביד נבוכדראצ'ר מלך בכל עוז ועמו אתו עריצניים- מובאים לשחת הארץ והריקו חרבות על מצרים ומלא את הארץ חלל ¹² ונתתי יארים חרבה ומחרתי את הארץ ביד רעים והשמוני ארץ ומלאה ביד זרים- אני יהוה דברתי ¹³ כה אמר אדני יהוה והאברתי נלולים והשכתי אלילים מנפ' ונשיא מארץ מצרים לא יהיה עוד ונתתי יראה בארץ מצרים ¹⁴ והשמוני את פתרוס ונתתי אש בצען ועשתי שפטים בנא ¹⁵ ושפתי חמת עלי סין מעוז מצרים והכרתי את המון נא ¹⁶ ונתתי אש במצרים-חול תחיל (תחול) סין ונתהי ליה ליה נס צרי יומם ¹⁷ בחורי און ופי אשר עבד עלייה ¹⁹ לכן כה אמר אדני יהוה הני מרותה ושכר לא היה לו ולהילו מצר על העברת נתן לבוכדראצ'ר מלך בכל העביר את חילו עבדה נדולה אל צר- כל ראש מקרח וכל כתף מרתה והשכרי לא היה לו ולהילו מצר על העברת המנה ושלל שללה ובזוז בזה והיתה שכר להילו ²⁰ בעלתו אשר עבד בה נתתי לו את ארץ מצרים אשר עשו לי נאם אדני יהוה ²¹ ביום ההוא אצמיה קרע לבית ישראל ולך אתן פתחון פה בתוכם וידעו כי אני יהוה

30 ויהי דבר יהוה אליו לאמר ² בן אדם-הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה היללו הוה ליום ³ כי קרוב יום וקרוב יום ליהוה יום ענן עת גוים יהיה ⁴ ובאה חרב במצרים והייתה חלה בכוש בנפל

אשר לא יגבהו בקומוthem כל עצי מים ולא יתנו את צמראתם אל בין עבותים ולא יעמדו אליהם בנביהם כל שני מים כי כלם נתנו למות אל ארץ תחתית בתוכם בני אדם- אל יורד בור ¹⁵ כה אמר אדני יהוה ביום רדתו שאלת האבלתי כסתי עליו את תהום ואמנע נהרותיה ויכלוא מים רבים ואקרדר עלייו לבנון וכל עצי השדה עלייו עלפה ¹⁶ (Sheol h7585) מקול מפלתו הרעתה גוים בהורדיו אותו שאלת את יורד בור וינחמו בארץ תחתית כל עצי עדן- מבחר וטוב לבנון כל שני מים ¹⁷ (Sheol h7585) גם הם אותו ירד שאלת- אל חללי חרב וזרעו ישבו בצלו בתוכם גוים ¹⁸ (Sheol h7585) אל מי דמויות כהה בכבוד ובגדר בעצי עדן והורדת את עצי עדן אל ארץ תחתית בתוכם ערלים תשכב את חללי חרב- הוא פרעה וכל המונה נאם אדני יהוה

32 ויהי בשתי עשרה שנה בשני עשר חדש באחד לחידש היה דבר יהוה אליו לאמר ² בן אדם שאינה עלייה על פרעה מלך מצרים ואמרה אליו כפיר נוים נדמויות אתה כתנים בימים ותנעה בנהרותיך ותדרח מים ברגליך ותורפס נהרותם ³ כה אמר אדני יהוה ופרשתי עלייך את רשותי בקהל עמים רבים והעליך בחרמי ⁴ ונטהשיך בארץ על פני השדה אטילך והשכנתו עלייך כל עופ השמים והשבטי ממרק חית כל הארץ ⁵ ונתתי אתبشرך על ההרים ומלאתי הגאותך רמותך ⁶ והשקייתך ארץ צפתך מדריך אל ההרים ואפקים יملאוון מוך ⁷ וכסתיי בכבודך שמיים והקדשתי את ככוביהם שמש בענן אסנו וירח לא יאר אورو ⁸ כל מארוי אור בשמיים ויטשחו אל ההרים ובכל גאות נפלו דליותיו ותשברנה פראותיו בכל אפיקו הארץ וירדו מצליו כל עמי הארץ ויטשחו ⁹ על מפלתו ישכנו כל עופ השמיים ואל פראותיו היו כל חייו השדה ¹⁰ למן

החרב מידו ²³ והפיצו את מצרים בנוים וזריהם בארכות ²⁴ וחזקתי את זרועות מלך בבל ונתתי את חרביו בידו ושברתי את זרועות פרעה ונתק נאקוות חלל לפניו ²⁵ והחזקתי את זרועות מלך בבל וזרעת פרעה תפלנה וירדו כי אני יהוה בתתי חרביו ביד מלך בבל ונשא אותה אל ארץ מצרים ²⁶ והפיצו את מצרים בנוים וזריהם אותם בארכות וידעו כי אני יהוה

31 ויהי באחת עשרה שנה השלישי באחד לחידש היה דבר יהוה אליו לאמר ² בן אדם אמר אל פרעה מלך מצרים ואל המונו אל מי דמויות בנדלק ³ הנה אשור ארץ לבנון יפה ענף וחרש מצל- גנבה קומה ובין עבותים היה צמרתיו ⁴ מים נדלווה תחום רמתהו את נהרותיה הילך סביבות מטהה ואת תעלתיה שלחה אל כל עצי השדה ⁵ על כן נבאה קמתו מכל עצי השדה ותרכינה סרעפתיו ותארכנה פארתו מימים רבים- בשלחו ⁶ בסעפתיו קנוו כל עוף השמים ותחת פארתו ילדו כל חייו השדה ובצלו ישבו כל נוים רבים ⁷ וויפ בנדלו בארכ דליותיו כי היה שרצו אל מים רבים ⁸ ארזים לא עממו בון אלהים- ברושים לא דמו אל סעפתיו וערמנים לא היו כפראותיו כל עץ בון אלהים- לא דמה אליו ביפוי ⁹ יפה עשותיו ברוב דליותיו ויקנאוו כל עצי עדן אשר בון אלהים ¹⁰ לכן כה אמר אדני יהוה יען אשר נבאת בקומה ויתן צמרתיו אל בין עבותים ורם לבבו בנהבו ¹¹ ואנתהו- ביד אל נוים עשו יעשה לו כרשעו גרשתהו ¹² ויכרתהו זרים עריצי גוים ויטשחו אל ההרים ובכל גאות נפלו דליותיו ותשברנה פראותיו בכל אפיקו הארץ וירדו מצליו כל עמי הארץ ויטשחו ¹³ על מפלתו ישכנו כל עופ השמיים ואל פראותיו היו כל חייו השדה ¹⁴ למן

עמים רבים ומלכיהם ישערו עליך שער בעופפי חרבן על פניהם וחדרדו לרננים איש לנפשו ביום מפלתך ²⁷ כי כה אמר אדני יהוה חרב מלך בכל תבואך ²⁸ בחורבות נבויים אפילו המונך ערייך נוים כלם ושדרו את גאון מצרים ונשמד כל המונה ²⁹ והאבדתי את כל במטה מעל מים רבים ולא תדלחים רגל אדם עוד ופרשות בהמה לא תדלחים אוז אשקיע מימיים ונחרותם כשםן אוליך--נאם אדני יהוה ³⁰ בתחת אדץ מצרים שמנוה ונשמה ארץ מלאה--בហכחותי את כל יושבי בה וידעו כי אני יהוה ³¹ קינה היא וקוננו בנות הגנים תקוננה אותה על מצרים ועל כל המונה תקוננה אותה נאם אדני יהוה ³² יוזדי בשתי שרה שנה בחמשה עשר לחיש היה דבר יהוה אליו לאמר ³³ בן אדם--נהה על המון מצרים והורדתו אותה ובנות נוים אדרם אל ארץ תחתיות--את יורדי בור ³⁴ ממי נעתם רדה והשכבה את ערלים ³⁵ בתוכך חללי חרב יפלו חרב נתנה משכו אותה וכל המוניה ³⁶ ידברו לו אליו נבויים מותך שאל--את עזריו ירדו שכבו הערלים חללי חרב (Sheol h7585) ³⁷ שם אשור וכל קהלה סביבותיו קברתו כלם חללים הנפלים בחרב ³⁸ אשר נתנו תחתייה בירכתי בור וייה קהלה סביבות קברתו כלם חללים נפלים בחרב אשר נתנו תחית הארץ ³⁹ שם עילם וכל המונה סביבות קברתו כלם חללים הנפלים בחרב אשר ירדו ערלים אל הארץ תחתיות אשר נתנו תחיתם בארץ חיים וישאו כל מותם את יורדי בור ⁴⁰ בתוכך חללים נתנו משכוב לה בכל המונה--סביבותיו קברתו כלם ערלים חללי חרב כי נתן תחיתם בארץ חיים וישאו כל מותם את יורדי בור בתוכך חללים נתן ⁴¹ שם משך תבל וכל המונה סביבותיו קברותיה כלם ערלים מהללי חרב כי

33. ויהי דבר יהוה אליו לאמר ² בן אדם דבר אל בני עמק ואמרת אליהם ארץ כי אביה עלייה חרב ולקחו עם הארץ איש אחד מקציהם נתנו אותו להם לצפה ³ וראה את החרב באה על הארץ ותקע בשופר והזהיר את העם ⁴ ושמי השמע את קול השופר ולא נזהר ותבוא חרב ותקהתו--דמו בראשו יהיה ⁵ את קול השופר שמע ולא נזהר דמו בו יהוה והוא נזהר נפשו מلط ⁶ והצפה כי יראה את החרב באה ולא תקע בשופר והעם לא נזהר ותבוא חרב ותקח מהם נפש--הוא בעונו נלקח ודמו מיד הצפה ⁷ ואדרש ⁸ ואותה בן אדם צפה נתהיך לבית ישראל שמעת מפי דבר והזהרת אתם ממי ⁹ באמרי לרשע רשות מות תמות ולא דברת להזהיר רשות מדרכו-- הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך אבקש ¹⁰ ואותה כי הזהרת רשע מדרכו לשוב ממנה ולא שב מדרכו-- הוא בעונו ימות ואותה נפשך הצלת ¹¹ ואותה בן אדם אמר אל בית ישראל בן אמר כי פשעינו

וחטאינו עליינו ובם אנחנו נמקים ואיך נחיה ²² אמר על פני השדה לחייה נתהי לאכלו ואשר במצודות אליהם חי אמי אדרני יהוה אם אחפץ במצות הרשות ובמערות במדבר ימאות ²³ ונתהי את הארץ שטמה ומשמה ונשחת נאנו עזה ושםמו הרוי ישראל מאין עבר ²⁴ וידעו כי אני יהוה בתי את הארץ שטמה ומשמה על כל תועבתם אשר עשו ²⁵ ואתה בן אדם בני עמך הנדרבים בך אצל הקורות ובפתחי הרים ודבר חד את אחד איש את אחיו לאמר באנו ושמי מה הדבר היוצא מאת יהוה ²⁶ ויבואו אליו כמבוא עם וישבו לפניו עמי ושמי את דבריך ואותם לא עשו כי עבטים בפיהם הנה עשים אחרי בצעם לכם הילך ²⁷ והנתקם להם כשיר עבטים יפה קול ומטב נון ושמי את דבריך ועשים אינים אותם ²⁸ ובבאה הנה באה-וידעו כי נביא היה בתחום **34** ויהי דבר יהוה אליו ² לאמר ² בן הנבא על רועי ישראל הנבא ואמרת אליהם לדרעים מה אמר אדרני יהוה הוי רועי ישראל אשר הוי רעים אותם- הלוא הצאן ירעו הרעים ³ את החלב תאכלו ואת הצמר תלבשו הבריאה תזבחו הצאן לא תרעו ⁴ את הנחלות לא חזקתם ואת החוללה לא רפאתם ולנשברת לא חבשתם ואת הנדרחת לא השבתם ואת האבדת לא בקשתם ובחזקה רדייתם אתם ובפרק ותפוצינה מבלי רעה ותהיינה לאכלת לכל חיות השדה ותפוצינה ⁵ ישנו צאי ניכר בכל הרים ועל כל נבעה רמה ועל כל פני הארץ נפכו צאיו ואין דורש ואין מבקש ⁷ לכין רעים שמעו את דבר יהוה ⁸ כי אני אמי אדרני יהוה אם לא יען היה צאיו לבז ותהיינה צאי לאכלת לכל חיות השדה מאין רעה ולא דרש רועי את צאיו וירעו הרעים אותם ואת צאי לא רעו ⁹ לכין הרעים-شمעו דבר יהוה ¹⁰ כי אמר אדרני יהוה התני אל הרעים ודרשתי את צאי מידם והשבותם מרעות צאן ולא ירעו עוד

ולמה תמוות--בית ישראל ¹² ואתה בן אדם אמר אל בני עמק צדקה הצדיק לא תצילנו ביום פשעו ורשעת הרשות לא יכשל בה ביום שמו מרשעו וצדיק לא יוכל לחיות בה--ביום חטאנו ¹³ באמרי לצדיק היה יחה והוא בטה על צדקהו ועשה על כל צדקהו לא תוכרנה ובועלו אשר עשה בו ימות ¹⁴ ובאמרי לרשע מות תמות ושב מהחטאנו ועשה משפט וצדקה ¹⁵ חבל ישיב רשע גולת ושלם בחוקות החיים הילך לבתי עשות על--חי היה לא ימות ¹⁶ כל חטאנו אשר חטא לא תזכינה לו משפט וצדקה עשה חיו יחה ¹⁷ ואמרו בני עמק לא יתכן דרך אדרני והמה דרכם לא יתכן ¹⁸ בשוב צדיק מרשעתו ועשה על--ומת בהם ¹⁹ ובשוב רשות מרשעתו ועשה משפט וצדקה--עליהם הוא יחה ²⁰ ואמרתם לא יתכן דרך אדרני איש כדרךו אשפטת אתכם בית ישראל ²¹ ויהי בשתי עשרה שנה בעשרי בחמשה לחדר-לגולותנו בא אליו הפליט מירושלם לאמור הכתה העיר ²² ויד יהוה היתה אליו בערב לפניו בוא הפליט ופתח את פי עד בוא אליו בבקר ויפתח פי ולא נאלמי עוד ²³ ויהי דבר יהוה אליו ²⁴ לאמר ²⁴ בן אדם ישבי החרבות האלה על ארמת ישראל אמרים לאמר אחד היה אברהם וירש את הארץ ואנחנו רבים לנו נתנה הארץ למורשה ²⁵ לכין אמר אלהם כה אמר אדרני יהוה על הדם תאכלו ועינכם תשאו אל גולוכם-ודם תשפכו והארץ תירשו ²⁶ עמדתם על הרכבים עשיתן תועבה ואיש את אשת רעה טמאת והארץ תירשו ²⁷ כה תאמיר אלהם כה אמר אדרני יהוה חי אני אם לא אשר בחרבות בחרב יפלו ואשר

הרעים אותם והצלתי צאי מפיהם ולא תהין להם לבטח וידעו כי אני יהוה בשברי את מותות עלם והצלתים מיר העברים בהם ²⁸ ולא יהיו עוד בו לנוים וחיה הארץ לא חאכלם וישבו לבטח ואני מהריך ²⁹ ותקמתו להם מטע לשם ולא יהיו עוד אספי רעב בארץ ולא ישאו עוד כלמת הגוים ³⁰ וידעו כי אני יהוה אליהם-atoms והמה עמי בית ישראל-נאם אדני יהוה ³¹ ואtan צאי צאן מרעיתי אדם אתם אני אלהיכם-נאם אדני יהוה

35 ויהי דבר יהוה אליו לאמר ² בן אדם שם פניך על הר שער והנבא עליו ³ ואמרת לו כה אמר אדני יהוה הני אליך הר שער ונתתי ידי عليك ונתתי שטחה ומשמה ⁴ עיריך חרבת אשים אתה שטחה תהיה וידעת כי אני יהוה ⁵ יען להיות לך איבת עולם ותגר את בני ישראל על ידי חרב-בעת אידם בעת עון קץ ⁶ لكن כי אני נאם אדני יהוה כי לדם עשך ודם ירדף אם לא דם שנאת ודם ירדף ⁷ ונתתי את הר שער לשטחה ומשמה והברתי ממנה עבר ושב ⁸ ומלאתי את הריו חלליו נבעותיך וינויותיך וככל אפיקך חללי חרב יפלו בהם ⁹ שטחות עולם ואtan ועריך לא תישבנה (השובנה) וידעתם כי אני לי תהינה-וירשנו ויהוה שם היה ¹⁰ וכן כי אני נאם אדני יהוה ועשתי כאמור וכקנאתך אשר עשית משנאתיך בהם ונודעתך בהם כאשר שפטך ¹² וידעת כי אני יהוה שמעתי את כל נאצחותך אשר אמרת על הריו ישראל לאמר שטחה (שממו) לנו ננתן לאכללה ותגדרלו עלי בפיקם והעתרתם עלי דבריכם ¹³ אני שמעתי ¹⁴ כה אמר אדני יהוה כשם כל הארץ שטחה אעשה לך ¹⁵ כשמחתך לנהלת בית ישראל על אשר שטחה--כן אעשה לך שטחה תהיה הר שער וככל אדורם כליה וידעו כי אני יהוה

לאכללה ²² כי כה אמר אדני יהוה הני ודרשתי את צאי וברתיהם ¹² כבקורת רעה עדרו ביום היותו בחוץ צאו נפרשות-כן אבקר את צאי והצלתי אתם מכל המקומת אשר נפכו שם ביום ענן וערפל ¹³ והוציאתים מן העמים ובקצחים מן הארץות והבאותם אל אדמתם ורעותם אל הריו ישראל באפיקים ובכל מושבי הארץ ¹⁴ במרעה טוב ארעה אתם ובהרי מרים ישראל יהה נוהם שם תרכזנה בונה טוב ומרעה שמן תרעינה אל הריו ישראל ¹⁵ אני ארעה צאי ואני ארביים נאם אדני יהוה ¹⁶ את האבדת אבקש ואת הנדחת אשיב ולנסברת אחਬש ואת החולה אחזק ואת השמנה ואת החזקה אשמוד אדרענה במשפט ¹⁷ ואתנה צאי כי אמר אדני יהוה הנני שפט בין שה לשאה לאילים ולעתודים ¹⁸ המעת מכם המרעה הטוב תרעעו ויתר מרעיכם תרמסו ברגליכם ומשקע מים תשתטו-ואת הנוטרים ברגליכם תרפזון ¹⁹ וצאי-מרמס רגליים תרעינה ומרפש רגליים תשתינה ²⁰ וכן כי אמר אדני יהוה-אליהם הני אני-ושפטתי בין שה בריה ובין שה רזה ²¹ יען בצד ובכתרת תחרפו ובקרניכם תנחן כל הנהלות-עד אשר הפיקותם אונגה אל החזקה ²² והושעתך לצאי ולא תהינה עוד לבז ושפתי בין שה לשאה ²³ ותקמתי עליהם רעה אחד ורעה אתה-את עבידי דוד הוא רעה אתם והוא יהה להן לרעה ²⁴ ואני יהוה אהיה להם לאלהים ועבדי דוד נשיא בתוכם אני יהוה דברתיך ²⁵ וכרתיך להם ברית שלום והשבתי היה רעה מן הארץ וישבו במדבר לבטח וישנו בערים ²⁶ ונתתי אותם וסבוכות נבעתי ברכיה והורדתי הגשם בעתו גשמי ברכת יהו ²⁷ ונתן עץ השדה את פריו והארץ תנתן יבוליה והוא על אדמתם

וְאַתָּה בֶּן אָדָם הַגְּבָא אֶל הָרִי יִשְׂרָאֵל וְאָמָרָתָ –
 הָרִי יִשְׂרָאֵל שְׁמָעוּ דָבָר יְהוָה ² כִּי אָמָר אָדָן יְהוָה
 יְעַן אָמָר הָאוֹב עַלְיכֶם הָאָח וּבְמֹות עַולְם לְמוֹרֶשֶׁה
 הִוְתַּחַת לְנוּ ³ לְכָן תְּנַבֵּא וְאָמָרָתָ כִּי אָמָר אָדָן יְהוָה יְעַן
 בַּיּוֹן שְׁמוֹת וְשָׁאָפָּה אֲתֶכְם מִסְבֵּב לְהִוּתְכֶם מוֹרֶשֶׁה
 לְשָׁאָרִית הָגְנִים וְתַעֲלוּ עַל שְׁפָת לְשׁוֹן וְדָבָת עַם ⁴ לְכָן
 הָרִי יִשְׂרָאֵל שְׁמָעוּ דָבָר אָדָן יְהוָה כִּי אָמָר אָדָן
 יְהוָה לְהָרִים וְלְגָבְעוֹת לְאַפִּיקִים וְלְנָאוֹת וְלְחַרְבוֹת
 הַשְּׁמָמוֹת וְלְעָרִים הַגְּנוּזֹת אֲשֶׁר הָיוּ לְבָוּ וְלְלָעֵג
 לְשָׁאָרִית הָגְנִים אֲשֶׁר מִסְבֵּב ⁵ לְכָן כִּי אָמָר אָדָן
 יְהוָה אָם לֹא בָאַשְׁקָנָאָתִי דְבָרָתִי עַל שָׁאָרִית הָגְנִים
 וְעַל אֲדָם כָּלָא אֲשֶׁר נָתַנוּ אֶת אַרְצִי לְהָם לְמוֹרֶשֶׁה
 בְּשָׁמָחָת כָּל לְבָב בְּשָׁאָט נְפָשָׁ – לְמַעַן מְנֻדְשָׁה לְבָוּ ⁶
 לְכָן תְּנַבֵּא עַל אֶדְמָתִי יִשְׂרָאֵל וְאָמָרָת לְהָרִים וְלְגָבְעוֹת
 לְאַפִּיקִים וְלְנָאוֹת כִּי אָמָר אָדָן יְהוָה הַנְּנִי בָקָנָאָתִי
 וּבְחַמּוֹת דְבָרָתִי יְעַן כְּלָמָת גְּנוֹם נָשָׁאתָם ⁷ לְכָן כִּי
 אָמָר אָדָן יְהוָה אַנְיָ נָשָׁאתִי אֶת יְדֵי אָם לֹא הָגְנִים
 אֲשֶׁר לְכֶם מִסְבֵּב הַמָּה כְּלָמָתִים יְשָׁאוּ ⁸ וְאַתֶּם הָרִי
 יִשְׂרָאֵל עַנְפָכֶם תָּתַנוּ וְפְרִיכֶם תָּשָׂאוּ לְעַמִּי יִשְׂרָאֵל
 כִּי קָרְבּוּ לְבָוּ ⁹ כִּי הָנָנִי אֶלְכֶם וּפְנִיִּי אֶלְכֶם
 וּנְעָדָתֶם וּנוֹרָעָתֶם ¹⁰ וְהַרְבִּיתִי עַלְיכֶם אֲדָם כָּל בֵּיתָ
 יִשְׂרָאֵל כָּלָה וּנְשָׁבוּ הָעָרִים וְהַחֲרָבוֹתָה תָּבִנְיָה ¹¹
 וְהַרְבִּיתִי עַלְיכֶם אֲדָם וּבְהָמָה וּרְבָבוֹ וּפְרָבוֹ וְהַשְׁבָּתִי
 אֲתֶכְם כְּקָרְמָוֹתֶיכֶם וְהַיְצָבֵתִי מִרְאַשְׁתִּיכֶם וְדִעְתָּם כִּי
 אָנָי יְהוָה ¹² וְהַחֲלַכְתִּי עַלְיכֶם אֲדָם אֶת עַמִּי יִשְׂרָאֵל
 וְיַרְשֹׁוּךְ וְהִיְתִּלְהָם לְנַחַלָה וְלֹא תָוָסֵף עוֹד לְשַׁכְלָם
 כִּי אָמָר אָדָן יְהוָה יְעַן אָמָרִים לְכֶם אֲכָלָתָ אֲדָם
 אֲתִי (את) וּמְשִׁכְלָתָ גּוֹיִיךְ (גּוֹיִיךְ) הִיִּתְ ¹⁴ לְכָן אֲדָם
 לֹא תָאַכְלִי עַד גּוֹיָךְ (גּוֹיָךְ) לֹא תִּכְשְׁלִי (הַשְׁכָלִי)
 לְמַעַן אָמָר אָדָן יְהוָה ¹⁵ וְלֹא אַשְׁמַעַת אֶלְיךָ עוֹד כְּלָמָת
 הָגְנִים וְהַרְפָּת עַמִּים לֹא תָשָׁאֵי עוֹד גּוֹיִיךְ (גּוֹיִיךְ) לֹא

יהוה ביום טהרי אתכם מכל עונותיכם-והושבתי את הערים ונבנו החרבות³⁴ והארץ הנשמה תעבר תחת אשר היה שמה לעני כל עובר³⁵ ואמרנו הארץ הללו הנשמה היהת לנו עדן והערים החרבות והנשמות והנרסות בצרות ישבו³⁶ וידעו הגוים אשר ישארו סביבותיכם כי אני יהוה בניתי הנרסות טעתני הנשמה אני יהוה דברתי ועשיתי³⁷ כה אמר אדרני יהוה עוד זאת אדרש לבית ישראל לעשות להם ארבה אתם צaan אדם³⁸ צaan קדשים צaan ירושלים במועדיה-כן תהינה הערים החרבות מלאות צaan אדם וידעו כי אני יהוה

37 היה עלי יד יהוה וויצאנו ברוח יהוה ווינחנו בתוך הקעה והוא מלאה עצמות² והעבירנו עליהם סביב סביב והנה רבות מאד על פנֵ הקעה והנה יבשות מאד³ ויאמר אליו-בן אדם התחינה העצמות האלה ואמר אדרני יהוה אתה ידעת⁴ ויאמר אליו הנבא על העצמות האלה ואמרת אליהם-העצמות היבשות שמעו דבר יהוה⁵ כה אמר אדרני יהוה לעצמות האלה הנבא אני מביא בכם רוח-וחיותם⁶ ונתתי עליכם נידים והעלתי עליכם בשר וקרמי עלייכם עור ונתתי בכם רוח וחיותם וידעתם כי אני יהוה⁷ ונבאתו כאשר צויתו ויהיו קול כהנבא והנה רעש ותקרבו עצמות עצם אל עצמו⁸ וראיתו ועוד עליהם נדים ובשר עליה ויקרם עליהם עור מלמעלה ורוח אין בהם⁹ ויאמר אליו הנבא אל הרוח הנבא בן אדם ואמרת אל הרוח כי אמר אדרני יהוה מארבע רוחות באי הרוח ופחי בהרונים האלה ויהיו ווימדרו על רגליהם-חיל נדול מאד מאד¹⁰ ויאמר אליו-בן אדם העצמות האלה כל בית ישראל מהה הנבא אמרים יבשו עצמותינו ואבדה

ברית עולם יהיה אותם ונתנים והרביהו אותם ונתנו
את מקדשי בתוכם לעולם ²⁷ והיה משכני עליהם
והיו לאליהם והמה יהיה לי לעם ²⁸ וידעו
הנויים כי אני יהוה מקדש את ישראל--בחוות מקדשי
בתוכם לעולם

38 יהידבר יהוה אליו לאמר ² בן אדם שם פניך
אל נון ארץ המנוג- נשיא ראש משך ותבל והנבה עליו
וזאמרת כי אדרני יהוה הנני אליך נון- נשיא
ראש משך ותבל ⁴ ושבתייך ונתתי חיים בליך
והוציאתי אותך ואת כל חילך סוסים ופרשים לבשי
מכליל כלם- קהל רב צנה וממן תפשי חרבות כלם
⁵ פרס כוש ופוט אתם כלם מנן וכובע ⁶ גמר וכל
אנפיה--בית תונרמה ירכתי צפון ואת כל אנפיו
עמים רבקים אתך ⁷ והכן לך--אתה וכל קהליך
הנקהלים עלייך והייתה להם למשמר ⁸ מימים רבים
תפקד--באחרית הימים תבוא אל ארץ משובבת
מחרב מכבצת מעמים רבים על הרי ישראל אשר
היי לחרבה תмир והיא מעמים הוצאה וישבו לבטה
כלם ⁹ ועלית כשהה תבוא כען לכסות הארץ תהיה--
אתה וכל אנפיך ועמים רבים אותך ¹⁰ כי אמר
אדני יהוה והיה ביום ההוא יעלו דברים על לבך
וחשבת מחשבת רעה ¹¹ ז אמרת עלה על הארץ
פרוזות- אבוא השקטים ישבו לבטה כלם ישבים
באיין חומה ובריח ודרתים אין להם ¹² לשכל שלל
ולבוי בו- להшибך ירך על חרבות נושבות ואל עם
מאספ מנוים עשה מקנה וקנין ישבו על טבור הארץ
¹³ שבוא ודדן וסחריו תרשיש וכל כפירה יאמרו לך
הלשכל שלל אתה בא הלבבו בו הקהלת קהליך--
לשאת כסף וזהב לקחת מקנה וקנין לשכל שלל
נדול ¹⁴ לכן הנבא בן אדם ז אמרת לנו כי אמר
אדני יהוה הלוא ביום ההוא בשבת עמי ישראל

יהוה

39

וاثה בן אדם הנבא על נון ז אמרת כי
אמר אדרני יהוה הנני אליך נון- נשיא ראש משך
וتابל ² ושבתייך ושבתייך והעליתיך מירכתי
צפון והבא אותך על הרי ישראל ³ ז הכהito קשך מיד
שמאולך וחץיך מיד ימינך אפיק ⁴ על הרי ישראל
תפל אתה וכל אנפיך ועמים אשר אתך לעיט צפור
תפל אתה וכל אנפיך ועמים אשר אתך לעיט צפור
כל כנף וחית השדה נתих לאכליה ⁵ על פני השדה
תפל כי אני דברתני נאם אדרני יהוה ⁶ ושלחתי אש
במנוג ויבשבי האים לבטה וידעו כי אני יהוה ⁷ ז את
שם קדשי אודיע בתוך עמי ישראל ולא אחל את שם
קדשי עוד וידעו הנויים כי אני יהוה קדוש בישראל

ואסתר פני מהם 25 לכאן כה אמר אדני יהוה עתה
אשר את שבית (שבות) יעקב ורhamti כל בית
ישראל וקנanti לשם קדשי 26 ונשו את כלם ואות
כל מעלם אשר מעלו בי-בשבותם על ארמותם לבטה
ואין מחריד 27 בשובבי אותם מן העמים וקכתי
אתם מארחות איביהם ונקדשתי בם לעני הנויים
רבים 28 וידיעו כי אני יהוה אלהיהם בהגלותי אתם
אל הנויים וכנסתיהם על ארמותם ולא אותיר עוד מהם
שם 29 ולא אסתיר עוד פני מהם אשר שפכתי את
רוחי על בית ישראל נאם אדני יהוה

40 בעשרים וחמש שנה לגלותנו בראש השנה
בעשור לחדרש בארכע עשרה שנה אחר אשר הכתה
העיר--בעצם היום הזה עלי יד יהוה ויבא אליו
שמה 2 במראות אלהים הביאני אל ארץ ישראל
ויניחני אל הדר נבה מאיד ועליו כמנה עיר מנבב 3
ויביאו אותו שמה והנה איש מראתו כמראה נחשת
ופתיל פשטים בידו וקנה המדה והוא עמד בשער 4
וירבר אליו האיש בן אדם ראה בעיניך ובאוניך שמע
ושום לך לכל אשר אני מראה אותך--כי למען
הראותה הבאתה הנה הנג את כל אשר אתה ראה
לבית ישראל 5 והנה חומה מוחזק לבית סביב סביב
וביד האיש קנה המדה שש אמות באמה וטפח וימד
את רחוב הבניין קנה אחד וקומה קנה אחד 6 ויבוא
אל שער פניו דרך הקדימה ויעל במעלותו
וימד את סף השער קנה אחד רחוב ואת סף אחד
קנה אחד רחוב 7 ותחא קנה אחד ארך וקנה אחד
רחוב ובין החאים חמיש אמות וסף השער מائل אלם
השער מהבית-קנה אחד 8 וימד את אלם השער
מהבית-קנה אחד 9 וימד את אלם השער שמנה
אמות ואילו שתים אמות ואלם השער מהבית 10 ותאי
השער דרך הקדים שלשה מפה ושלשה מפה--מדה

8 הנה באה ונהייתה נאם אדני יהוה הוא היום אשר
דברתי 9 ויצאו ישבו ערי ישראל ובכרכו והשיקו
בנסק ומונן וצנה בקשת ובחצים ובמקל יד וברמלה
ובערו בהם אש שבע שנים 10 ולא ישאו עצים מן
השדה ולא יחטבו מן הערים--כי בנסק ובכרכו אש
שללו את שלליהם וbezoo את בזיהם--נאם אדני יהוה
בזהויה ביום ההוא אתן לנונ מקום שם קבר בישראל
ני העברים קדמת הים וחסמת היא את העברים
וקברו שם את נונ ואת כל המונה וקראו ניא המון נונ
12 וקברם בית ישראל למן טהר את הארץ שבעה
חדרים 13 וקברו כל עם הארץ והיה להם לשם--
יום הכבדי נאם אדני יהוה 14 ואנשי תמיד יבדילו
עברים בארץ מקרים את העברים את הנזירים על
פני הארץ לטהרה--מקצתה שבעה חדרים יחקרו 15
ועברו העברים בארץ וראה עצם אדם ובנה אצלו
ציוון--עד קברו אותו המקרים אל ניא המון נונ 16
ונם שם עיר המונה וטהרו הארץ 17 ואתה בן אדם
כה אמר אדני יהוה אמר לצפור כל כנף ולכל חיה
השדה הקבצו ובאו האספו מסביב על זבחו אשר
אני זבח לכם זבח גודול על הריו ישראל ואכלתם
בשר ושתיתם דם 18 בשער נבורים תאכלו ודם נשיא
הארץ תשטו אילים כרים ועתודים פרים מראוי בשן
כלם 19 ואכלתם חלב לשבעה ושתיתם דם לשכرون
זובחו אשר זבחתו לכם 20 ושבעם על שלחני סוס
ורכב נבור וכל איש מלחה- נאם אדני יהוה 21
ונתתי את כבודי בנים וראו כל הנויים את משפטיו
אשר עשיתי ואת ידי אשר שמתי בהם 22 וידעו בית
ישראל כי אני יהוה אלהיהם מן היום ההוא והלאה
23 וידעו הנויים כי בעונם נלו בית ישראל על אשר
מעלו כי ואSTER פני מהם ואתם ביד צריהם ויפלו
בחרב כלם 24 כטמאתם וכפשעיהם עשויתם אתם

אחד לששיהם ומדה אחת לאילם מפה ומפו ¹¹ חצר הפנימי בשער הדרום וימד את השער הדרום כמדות האלה ²⁹ ותאו ואילו ואלמו כמדות האלה וחלנות לו ולאלמו סביב סביב--חמשים אמה ארך ורחב עשרים וחמש אמות ³⁰ ואלמות סביב סביב-- ארך חמיש עשרים אמה ורחב חמיש אמות ³¹ ואלמו אל החצר החיצונה ותמרים אל אילו ומעלות שמנת מעלו ³² ויביאני אל החצר הפנימי דרך הקדרים כמדות האלה וחלנות לו ולאלמו סביב ארך חמישים אמה ורחב חמיש עשרים אמה ³⁴ ואלמו לחצר החיצונה ותמרים אל אילו מפה ומפו ושמנה מעלות מעלו ³⁵ ויביאני אל שער הצפון ומדר כמדות האלה ³⁶ תאו אילו ואלמו וחלנות לו סביב סביב ארך חמישים אמה ורחב חמיש עשרים אמה ³⁷ ואילו מעלות מעלו ³⁸ ולשכה ופתחה באילם השערים שם ידיחו את העלה ³⁹ ובאלם השער שניים שלחנות מפה וشنים שלחנות מפה--לשוחט אליהם העולה והחטא והאשם ⁴⁰ ואל הכתף מוחיצה לעולה לפתח השער הצפונה שניים שלחנות ואל הכתף האחראת אשר לאלם השער שניים שלחנות ⁴¹ ארבעה שלחנות מפה וארבעה שלחנות מפה--לכתף השער שמנת אבני גזית ארך אמה אחת וחצי ורחב אמה אחת דרך הדרום והנה שער דרך הדרום ומדר אילו וחלנות אליהם ישבו ⁴² וארבעה שלחנות לעולה סביב כחלנות האלה חמישים אמה ארך ורחב הקרבן ⁴⁴ ומהוצאה לשער הפנימי לשכות שרים דרך הדרום אחד את העולה בם--והזבח ⁴³ והשפטים טפה בחר מוכנים בביה--סביב סביב ואל שלחנותبشر לפניהם ותמרים לו אחד מפה ואחד מפה--אל אילו שער לחצר הפנימי דרך הדרום וימד משער אל השער דרך הדרום מה אמות ²⁸ ויביאני אל הצפון ⁴⁵ וידבר אליו זה הלשכה אשר פניה דרך שלוש עשרה אמות ¹² ונובל לפני התאות אמה אחת ואמה אחת גובל מפה וחתא--שש אמות מפה וSSH ואמות מפה ¹³ וימד את השער מגן התא לנו--רחוב אמות וחתם פתח ננד פתח ¹⁴ ויעש את אילם ששים אמה ואל איל החצר השער סביב סביב ¹⁵ ועלפני השער הייתון (האיתון) על לפני אלם השער הפנימי--חמשים אמה ¹⁶ וחלנות אשמות אל התאים ואל אליהמה לפניהם לשער סביב סביב וכן לאלמות וחלנות סביב סביב לפניהם ואל איל תמרים ¹⁷ ויביאני אל החצר החיצונה והנה לשכות ורצפה עשויי לחצר סביב סביב שלשים לשכות אל הרצפה ¹⁸ והרצפה אל כתף השערם לעמאת ארך השער התחתונה ¹⁹ וימד רחוב מלפני השער הפנימי מהווים--מאה אמה הקדרים והצפון ²⁰ והשער אשר פניו דרך הצפון לחצר החיצונה--מדר ארכו ורחבו ²¹ ותאו שלושה מפה ושלשה מפה ואילו ואלמו היה כמדת השער הראשון חמישים אמה ארכו ורחב חמיש עשרים ובאמה ²² וחלונו ואלמו ותימרו כמדת השער אשר פניו דרך הקדרים ובmulות שבע ילו בו ואלמו לפניהם ²³ ושער לחצר הפנימי ננד השער לצפון ולקדמים וימד משער אל שער מה אמה ²⁴ ווילכני דרך הדרום והנה שער דרך הדרום ומדר אילו ואלמו כמדות האלה ²⁵ וחלונים לו ולאלמו סביב סביב כחלנות האלה חמישים אמה ארך ורחב חמישים אמה ²⁶ ומעלות שבעה עלות ואלמו לפניהם ותמרים לו אחד מפה ואחד מפה--אל אילו שער לחצר הפנימי דרך הדרום וימד משער אל השער דרך הדרום מה אמות ²⁸ ויביאני אל

ופתח אחד לדרום ורחב מקום המנה חמיש אמות סביב סביב ¹² והבניין אשר אל פניהם נגרה דרך סביב סביב וארכו תשעים אמה ¹³ ומדד את הבית ארך מאה אמה והגורה והבניה וקירותיה ארך מאה אמה ¹⁴ ורחוב פניהם נגרה והגורה לקרים מאה אמה ¹⁵ ומדד ארך הבניין אל פניהם נגרה אשר על אחריותו ואטוקיה (אטיקיה) מפו ומפו-מאה אמה והיכל הפנימי ואלמי החצר ¹⁶ הspaces והחלונים האטמיות והאטיקים סביב לששתם נגד הסף שחויף עז סביב סביב והארץ עד החלונים והחלונות מכסות ¹⁷ על מעלה הפתח ועד הבית הפנימי ולחווץ ועל כל הקיר סביב סביב בפנימי ובחוץ-מדוות ¹⁸ ועשוי כרכובים ותמרים ותמרה בין כרוב לכרוב ושנים פנים לכרוב ופנוי ארם אל התמרה מפו ופנוי כפר אל התמרה ¹⁹ מפו עשוי אל כל הבית סביב סביב ²⁰ מהארץ עד מעלה הפתח הכרובים והתמרים עשויים וקירות היכל היכל מוזות רבעה ופנוי הקדרה המראה כמראה ²¹ המזבח עז שלוש אמות גבה וארכו שתים אמות ומקצתתו לו וארכו וקירותו עז וידבר אליו-זה השלוחן אשר לפניהם יהוה ²² ושתיים דלתות להיכל ולקדש ²³ ושתיים דלתות לדלתות שתים מוסבות דלתות-שתיים לדלת אחת ושתי דלתות לאחורה ²⁴ ועשה אלהן אל דלתות היכל כרכובים ותמרים כאשר עשויים לקירות ובע עז אל פניהם מהחוץ ²⁵ וחולונים אטמיות ותמרים מפו ומפו אל כתפות האולם וצלעות הבית והעבים

42 ויזאנאי אל החצר ההיא-הדרך דרך הצפון ויבאני אל הלשכה אשר נגד הגורה ואשר נגד הבניין-אל הצפון ² אל פניהם ארך אמות המאהفتح הצפון והרחוב חמיש אמות ³ נגד העשורים אשר

הדרום לכוהנים שמרי משמרת הבית ⁴ והלשכה אשר פניה דרך הצפון לכוהנים שמרי משמרת המזבח המה בני צדוק הכהנים מבני לוי אל יהוה- לשדרתו ⁴⁷ וימד את החצר ארך מאה אמה ורחב מאה אמה- מרבעת והמזבח לפני הבית ⁴⁸ ויבאני אל אלם הבית וימד אל אלם חמיש אמות מפה וחמש אמות מפה ורחוב השער- שלוש אמות מפו ושלש אמות מפו ⁴⁹ ארך האלים עשרים אמה ורחוב עשרי עשרה אמה ובמעלות אשר יعلו אליו ועמדים אל האילים אחד מפה ואחד מפה

41 ויבאני אל היכל וימד את האילים שעמות רחוב מפו ושת אמות רחוב מפו- רחוב האל ² ורחוב הפתח עשר אמות וכתפות הפתח חמיש אמות מפו וחמש אמות מפו וימד ארכו ארבעים אמה ורחוב עשרים אמה ³ ובא לפניהם וימד אל הפתח שתים אמות והפתח שש אמות ורחוב הפתח שבע אמות ⁴ וימד את ארכו עשרים אמה ורחוב עשרים אמה- אל פניהם היכל ויאמר אליו זה קדרה קדשים ⁵ וימד סביב לבית-סביב ⁶ והצלעות צלען אל צלען שלוש סביב סביב לבית-סביב ⁷ ולהיות אחוזים ולא יהוו אחוזים בקירות הבית ⁷ ורחובות נסבה למעלה למעלה לצלעות כי מוסף הבית למעלה למעלה סביב סביב לבית-על כן רחוב לבית למעלה ובין התתונה יעלה על העליונה לזכונה ⁸ ווריאז לבית גבה סביב סביב מיסודות (מוסדות) הצלעות מלו הקנה שעמות אצילה ⁹ ורחוב הקיר אשר לצלען אל החוץ חמיש אמות ואשר מנה בית צלעות אשר לבית ¹⁰ ובין הלשכות רחוב עשרים אמה סביב לבית-סביב סביב ¹⁰ ופתח הצלען למנה-פתח אחד דרך הצפון

לחצ'ר הפנימי וננד רצפה אשר לחצ'ר החיצונה-
אתיק אל פנ' אתיק בשלשים 4 ולפנ' הלשכות
מהלך עשר אמות רחוב אל הפנימית-דרך אמה
אות ופתחיהם לצפון 5 והלשכות העליונות קצורות
כיו יכולו אתיקים מהנה מהתחנות ומהתחכונות-
בנין 6 כי משלשות הנה ואין להן עמודים עמודוי
החצ'רות על כן נאצל מהתחנות ומהתחכונות-
מהארץ 7 ונדר אשר לחוץ לעמ' הלשכות דרך
החצ'ר החיצונה אל פנ' הלשכות-ארכו חמשים אמה
8 כי ארוך הלשכות אשר לחצ'ר החיצונה-חמשים
אמה והנה על פנ' היכל מאה אמה 9 ומתחה
לשכות (מתחת הלשכות) האלה-המבוא (המביא)
מהקדמים בבא לדה מהחצ'ר החיצונה 10 ברחוב
נדר החצ'ר הקדמים אל פנ' הנורה ואל פנ'
הבניין-לשכות נו ודרך לפניהם כمراה הלשכות
אשר דרך הצפון כארכן כן רחובן וכל מוצאייהן
וכמשפטיהן וכפתחיהן 11 וכפתחי הלשכות אשר
דרך הדרום פתח בראש דרך דרך בפני הנדרת
הגינה דרך הקדמים בבאן 12 ויאמר אליו לשכות
הצפון לשכות הדרום אשר אל פנ' הנורה הנה
לשכות הקדרש אשר יאכלו שם הכהנים אשר קרובים
לייהו קדשי הקדשים שם יניחו קדשי הקדשים
והמנחה והחטאת והאשם-כי המקום קדרש 14 בבאים
הכהנים ולא יצא מהקדש אל החצ'ר החיצונה ושם
יניחו בנדיהם אשר ישרתו בהן כי קדרש הנה ילבשו
ולבשו) בנדים אחרים וקרבו אל אשר לעם 15
וכלה את מדרות הבית הפנימי והוציאני דרך השער
אשר פנ' דרך הקדמים ומדדו סביב סביב 16 מדר
روح הקדמים בקנה המדרה-חמש אמות (מאות) קנים
בקנה המדרה סביב 17 מדר רוח הצפון-חמש מאות
קנים בקנה המדרה סביב 18 את רוח הדרום מדר-
סביב זורת האחד וזה נב המזבח 19 ומוחיק הארץ

43 יולכני אל השער--שער אשר פנה דרך
הקדמים 2 והנה כבוד אלהי ישראל בא דרך הקדמים
וקולו כקול מים רבים והארץ האירה מכבדו 3
וכمراה המראה אשר ראיינו כمراה אשר ראיינו
בכאי לשחת את העיר וمراות כمراה אשר ראיינו
אל נהר כבר ואפל אל פנ' 4 וכבוד יהוה בא אל
הבית דרך שער אשר פניו דרך הקדמים 5 ותשאני
روح-ותבאני אל החצ'ר הפנימי והנה מלא כבוד
יהוה הבית 6 ואשמע מדבר אליו מהבית ואיש יהוה
עמד עצמו 7 ויאמר אליו בן אדם את מקום כסאי
ואת מקום כפות רגלי אשר אשכנן שם בתוכך בני
ישראל לעולם ולא יטמא עוד בית ישראל שם קדשי
המה ומלכיהם בזונותם ובפנרי מלכיהם במנותם 8
בתהם ספם את ספי ומוותם אצל מזותיו ותquier
ביני וביניהם וטמאו את שם קדשי בתועבותם אשר
עשו ואכלתם באפי 9 עתה ירחקו את זנותם
ופנרי מלכיהם-מנמי ושכנייתם בתוכם לעולם 10
אתה בן אדם הנדר את בית ישראל את הבית ויכלמו
מעוניותיהם ומדדו את תכניתה 11 ואם נכלמו מכל
אשר עשו צורת הבית ותוכנותו ומוצאיו ומובאיו וכל
צורתו ואת כל חקתו וכל צורתו וכל תורהו הודיע
אותם וכחוב לענייהם וישמרו את כל צורותו ואת
כל חקתו-ועשו אותם 12 זאת תורה הבית על ראש
ההר כל גבלו סביב סביב קדרש קדרשים--הנה זאת
תורת הבית 13 ואלה מדרות המזבח באמות אמה אמה
וטפח וחיק האמה ואמה רחוב ונבולה אל שפתה
סביב זורת האחד וזה נב המזבח 14 ומוחיק הארץ

עד העזורה התקתנה שתום אמות ורחב אמה אחת ומהעוזרה התקתנה עד העוזרה הנדרלה ארבע אמות אל פניו הביתה וארה והנה מלא כבוד יהוה את בית יהוה ואפל אל פניו ⁵ ויאמר אליו יהוה בן אדם שים ולמעלה הקרנות ארבע ¹⁶ והאריאל שרים עשרה לך וראה בעניך ובאוניך שמע את כל אשר אני מדבר אתך לכל חקוק בית יהוה ולכל תורתו ושם ארך בשתיים עשרה רחבה רביע אל ארבעה רביעי לבך למבוא הבית בכל מוצאי המקדש ¹⁶ ואמרת אל לך רחבה ארבע עשרה ארך בארכע עשרה רחבה אל ארבעה רביעיה והגבול סביב אותה חצי האמה והחיק לה אמה סביב ומעלתחו פנות קדשים ¹⁸ ויאמר מכל תועבותיכם בית ישראל ⁷ בהבאים בני נכר אליו בן אמר אדרני יהוה אלה חקוק המזבח בימי העשות--להעלות עליו עולה ולזרק עליו דם ¹⁹ ונתחה אל הכהנים הלוים אשר הם מורע צדוק הקרבים אליו נאם אדרני יהוה--לשרתני פר בן בקר להחתת ²⁰ ולקחת מדרמו ונתחה על ארבע קרנותיו כה אמר אדרני יהוה כל בן נכר ערל לב וערל בשער לא יבוא אל מקדשי לכל בן נכר--אשר בתוך בני ישראל ¹⁰ כי אם הלוים אשר רחקו מעלי בתעות ישראל אשר תעו מעלי אחריו גלולים ונשאו עונם ²¹ ובמקדשי משרתים פקדות אל שעריו הבית ומשרתים את הבית הנה ישחטו את העולה ואת הזבח לעם ומה יעמדו לפניו גלולים והיו לבית ישראל אשר ישרתו אותם לפניו גלולים והיו לבית ישראל למכשול עון על כן נשאתי ידי עליהם נאם אדרני יהוה ונשאו עון ²³ ולא יגשו אליו לכהן לי ולנשא על כל קדשי אל קדשי הקדשים ונשאו כל מהות ותועבותם אשר עשו ¹⁴ ונתחי אותם שמרי משמרת הבית--לכל עבדתו ולכל אשר יעשה בו ²⁵ והכהנים הלוים בני צדוק אשר שמרו את משמרת מקדשי בחותם בני ישראל מעלי--המה יקרבו אליו לשרתני ועמדו לפניו להקריב לי חלב ודם--נאם אדרני יהוה ¹⁶ הנה יבוא אל מקדשי ומה יקרבו אל שלחני-- לשרתני ושמי את משמרת ¹⁷ והיה בבואם אל שעריו החצר הפנימית בנדוי פשטים ילבשו ולא יעלה נאם אדרני יהוה

44

ושב אליו דרך שער המקדש החיצון הפנה קדשים והוא סנור ² ויאמר אליו יהוה השער הזה סנור יהיה לא יפתח ואיש לא יבא בו--כי יהוה אלה ישראלי בא בו והיה סנור ³ את הנשיא נשיא הוא ישיב בו לאכול (לאכל) לחם--לפני יהוה מדרך אלם

עליהם צמר בשורתם בשעריו החצר הפנימית וביתה מרבע סביב וחמשים אמה מגרש לו סביב 3 ומן המדרה הזאת תמודד ארך חמץ (חמשה) ועשרהים אלף ורחב עשרה אלףים וכו' יהוה המקדש קדרש קדשים 4 קדרש מן דארץ הוא לבדנים משוריין המקדש יהוה הקרים לשרת את יהוה והיה להם מקום לבתיהם ומקדש למקדש 5 וחמשה ועשרים אלף ארך ועשרה אלףים רחוב יהוה (והיה) ללוים משוריין הבית שלהם לאחוזה-עשרים לשכט 6 ואחוזה העיר תנתנו חמשת אלפיים רחוב וארכ' חמץ ועשרים אלף לעמota תרומות הקדש--לכל בית ישראל יהוה 7 ולנסיא מזה ומשה לתרומות הקדש ולאחוזה העיר אל פנ' תרומות הקדש ואל פנ' אחוזת העיר מפתה ים ימה ומפתה קדרה קדרימה וארכ' לעמota אחד החלקים מנובלם אל נבול קדרימה 8 לארכ' יהוה לו לאחוזה בישראל ולא יוננו עוד נשאי את עמי והארץ יתנו לבתיהם ישראל לשכטיהם 9 כה אמר אדני יהוה רב לכם נשאי נרשותיכם מעל עמי נאם אדני יהוה 10 מאזני צדק ואיפת צדק ובת צדק יהו לכם 11 האיפה והבתה תכנן אחד יהוה--לשאת מעשר החמר הבת ועשרה החמר האיפה אל החמר היה מותכנתו 12 והשקל עשרים נהה עשרים שקלים חמץ ועשרים שקלים עשרה וחמשה שקל--המנה יהיה לכם 13 זאת תרומה אשר תרימו ששית האיפה מהמר החטים וששיתם האיפה מהמר השערים 14 וחוק השמן הבת השמן מעשר הבת מן הכר--עשרה הבתים חמר כי עשרה הבתים חמר 15 ושה אחת מן הצען מן המאותים משקה ישראל למנה ולעליה ולשלמים--לכפר עליהם נאם אדני יהוה 16 כל העם הארץ יהו אל התרומה הזאת לנשיא בישראל 17 וועל הנשיא יהוה העולות והמנחה והנסך בחנים ובחדשים ובשבות 2 יהוה מזה אל הקדש חמץ מאות בחמש מאות

18 פארוי פשתים יהיו על ראמש ומוכנסי פשתים יהיו על מתניתם לא יתגנו ביזע 19 ובצאתם אל החצר החיצונה אל החצר החיצונה אל העם יפשתו את בנדיהם אשר המה משרתם בם והניחו אותם בלשכת הקדש ולבשו בנדים אחרים ולא יקרו את העם בבנדיהם 20 וראמש לא יגלו ופרע לא ישלחו כסום יכסמו את ראמש 21 ווין לא ישטו כל כהן בכוואם אל החצר הפנימית 22 ואלמנה ונורשה לא יקחו להם לנשיות כי אם בתולת מזוע בית ישראל והאלמנה אשר תהיה אלמנה מכחן יקחו 23 ואת עמי יורו בין קדרש לחול ובין טמא לטהור יודעם 24 וועל ריב המה יעדמו לשפט (למשפט) --במשפטו ומשפטו (ישפטו) ואת תורה ואת חקתי בכל מועדי ישמרו ואת שבתותיו יקרו 25 ואל מטה אדם לא יבוא לטמא כי אם לאב ולאם ולבן ולבת לאח ולאחות אשר לא היה לאיש--יטמאו 26 ואחריו טהרתו--שבעת ימים יספרו לו 27 וביום באו אל הקדש אל החצר הפנימית לשרת בקדש יקריב חטאטו--נאם אדני יהוה 28 והויה להם לנחלה אני נחלתם ואחוזה לא תנתנו להם בישראל--אני אחוזת המגנה והחטא והאש המה יאכלום וכל חרם ערסותיכם תנתנו לכחן להניח ברכה אל ביתך 31 כל נבלה וטרפה מן העוף ומון הבהמה--לא יאכלו הכהנים

45 ובהפיילכם את הארץ בנחלה תרימו תרומה ליהוה קדרש הארץ--ארך חמץ ועשרים אלף ארך ורחב עשרה אלף קדרש הוא בכל נבולה סביב 2 יהוה מזה אל הקדש חמץ מאות בחמש מאות

בכל מועד בית ישראל יעשה את החטא להשתחות יצא דרך שער נגב והבא דרך שער נגב ואת המנחה ואת העולה ואת השלמים לכפר بعد יצא דרך שער צפונה לאישוב דרך השער אשר בא בו--כי נכוו יצאו (יצא) ¹⁰ והנשיא--בתוכם בכואם יבוא ובצאתם יצא ובהתנים ובמועדים תדיה המנחה איפה לפר ואיפה לאיל ולכבשים מחת ידו ושמן הין לאיפה ¹¹ וכי יעשה הנשיא נדבה עולה או שלמים נדבה ליהוה ופתח לו את השער הפנה קרים ועשה את עלתו ואת שלמיו כאשר יעשה ביום השבת ויצא סנור את השער אחורי צאו ¹² וככש בן שנותו תמים תעשה עליו בברק בברק שית תעשה אותו ¹³ וממנה תעשה עליו בברק בברק שית האיפה ושמן שלישית ההין לרס את הסלת ממנה ליהוה--תקות עולם תמיד ¹⁵ וועשו (יעשו) את הכבש ואת המנחה ואת השמן בברק בברק עולות תמיד ¹⁶ כה אמר אדני יהוה כי יתן הנשיא מתנה לאיש מבניו--נהלתו היא לבניו תהיה אחותם היא בנחלת ¹⁷ וכי יתן מתנה מנהלו לאהר מערדיו--והיותה לו עד שנת הדרור ושבת לנשיא אך נחלתו--בניו להם תהיה ¹⁸ ולא יקח הנשיא מנהלת העם להונתם מאחותם--מאחותו ינהל את בניו למען אשר לא יפיצו עמי איש מאחותו ¹⁹ ויביאני במבוא אשר על כתף השער אל הלשכות הקדש אל הכהנים הפנות צפונה והנה שם מקום בירכתם (בירכתיים) ימה ²⁰ ויאמר אליו--זה המקום אשר יאפו את המנחה לבתו הוציא את החטא אשר יאפו את המנחה לבתו הוציא אל החצר החיצונה לקדש את העם ²¹ וויצוiani אל החצר החיצונה ויעברני אל ארבעת מקוצעי החצר והנה חצר במקצע החצר חצר במקצע החצר ²² בארבעת מקוצעות החצר חצר חצרות קטרות--ארבעים ארך ושלשים רחוב מדה אחת לאربعות מהקוצעות ²³ וטור סביב בהם סביב לאربعות וממשלות

ויאל ארבע פנות העזורה למזבח ועל מזוזות הבית ¹⁹ ולקח הכהן מדם החטא ונתן אל מזוזות הבית ²⁰ ואל ארבע פנות העזורה למזבח ועל מזוזות שער החצר הפנימית ²⁰ וכן תעשה בשבועה בחדר מאיש מזוזות יאכל ²² ועשה הנשיא ביום ההוא בעדו ובعد כל עם הארץ--פר חטא ²³ ושבועת ימי החג יעשה עולה ליהוה שבעת פרים ושבועת אילים תמים ליום שבעת הימים וחטא שער עזים ליום ²⁴ וממנה איפה לפר ואיפה לאיל--יעשה ושמן הין לאיפה ²⁵ בשביעי בחמשה עשר יום לחדר ביהן יעשה כללה שבעת הימים חטא כעליה וכמנחה וכשمين

46 כה אמר אדני יהוה שער החצר הפנימית הפנה קרים יהיה סנור ששת ימי המעשה וביום השבת יפתח וביום החדר יפתח ² ובא הנשיא דרך אלים השער מחוץ ועמד על מזוזות השער ועשו הכהנים את עלתו ואת שלמיו והשתחו על מפתחן השער ויצא והשער לא יסנור עד הערב ³ והשתחו עם הארץ פתח השער ההוא בשבועות ובחדשים--לפני יהוה ⁴ והעללה אשר יקרב הנשיא ליהוה ביום השבת ששה כבשים תמים--ואיל תמים ⁵ וממנה איפה לאיל ולכבשים מנהה מחת ידו ושמן הין לאיפה ⁶ וביום החדר פר בן בברק תמים ושתה כבשים ואיל תמים יהו ⁷ ואיפה לפר ואיפה לאיל יעשה מנהה ולכבשים כאשר תשיג ידו ושמן הין לאיפה ⁸ ובכובא הנשיא--דרך אלים השער יבוא ובדרכו יצא ⁹ ובכובא עם הארץ לפני יהוה במועדים הבא דרך שער צפון

נְבוּל הָאָרֶץ לְפָאַת צְפֹנָה מִן הַיּוֹם הַגָּדוֹל הַדָּרָךְ
חַתְּלָן-לְבוֹא צְדָדָה ¹⁶ חַמֶּת בְּרוֹתָה סְבָרִים אֲשֶׁר
בֵּין נְבוּל דְּמָשָׂק וּבֵין נְבוּל חַמֶּת חַצְרַת הַתִּיכְוֹן אֲשֶׁר
אֶל נְבוּל חַוּרָן ¹⁷ וְהַיָּה נְבוּל מִן דָּיְם חַצְרַת עַיְנוֹן נְבוּל
דְּמָשָׂק וְצָפֹן צְפֹנָה נְבוּל חַמֶּת וְאֶת פָאַת צְפֹן ¹⁸
וְפָאַת קְדִים מִבֵּין חַוּרָן וּמִבֵּין דְּמָשָׂק וּמִבֵּין הַגְּלָעֵד
וּמִבֵּין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הַיּוֹרֵן-מְגַבּוּל עַל הַיּוֹם הַקְּרָמָנוֹן
תִּמְדּוֹ וְאֶת פָאַת קְדִים ¹⁹ וְפָאַת נְגַב תִּימָּנָה מַתְמָרָה
עַד מֵי מְרִיבּוֹת קְדִשׁ נְחָלָה אֶל הַיּוֹם הַגָּדוֹל וְאֶת פָאַת
תִּימָּנָה נְגַבָּה ²⁰ וְפָאַת יִם הַגָּדוֹל מְגַבּוּל עַד נְכָחָה
לְבוֹא חַמֶּת זֹאת פָאַת יִם ²¹ וּחְלָקָתָם אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת
לְכֶם-לְשָׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל ²² וְהַיָּה תְּפִלָּוֹ אֹתָה בְּנְחָלָה
לְכֶם וְלְהָגִידִים הָגִידִים בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר הַוְלָדָוּ בְּנִים
בְּתוֹכְכֶם וְהִיּוּ לְכֶם כָּאֹרֶח בְּבִנֵּי יִשְׂרָאֵל-אַתֶּכָּם יִפְלֹאוּ
בְּנְחָלָה בְּתוֹךְ שָׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל ²³ וְהַיָּה בְּשַׁבְּטָ אֲשֶׁר נָרַג
הַגָּר אָתוֹ-שֵׁם תָּהַנוּ נְחַלְתּוּ נָאָם אֲדֹנֵי יְהוָה

48 וְאֶלְהָ שְׁמוֹת הַשְׁבָטִים מִקְצָה צְפֹנָה אֶל יָד
דָּרָךְ חַתְּלָן לְבוֹא חַמֶּת חַצְרַת עַיְנוֹן נְבוּל דְּמָשָׂק צְפֹנָה
אֶל יָד חַמֶּת וְהִיּוּ לְזַעַם פָאַת קְדִים הַיּוֹם דָּן אֶחָד ²⁴ וְעַל
נְבוּל דָן מִפָּאַת קְדִים עַד פָאַת יִמָּה-אֲשֶׁר אֶחָד ²⁵
וְעַל נְבוּל אֲשֶׁר מִפָּאַת קְדִים וְעַד פָאַת יִמָּה-נְפָתֵלִי
אֶחָד ²⁶ וְעַל נְבוּל נְפָתֵלִי מִפָּאַת קְדִמָה עַד פָאַת יִמָּה-
מְנֻשָּׂה אֶחָד ²⁷ וְעַל נְבוּל מְנֻשָּׂה מִפָּאַת קְדִמָה עַד
פָאַת יִמָּה-אֲפְרִים אֶחָד ²⁸ וְעַל נְבוּל אֲפְרִים מִפָּאַת
קְדִים וְעַד פָאַת יִמָּה-רָאֹבֵן אֶחָד ²⁹ וְעַל נְבוּל רָאֹבֵן
מִפָּאַת קְדִים עַד פָאַת יִמָּה-יְהוּדָה אֶחָד ³⁰ וְעַל נְבוּל
יְהוּדָה מִפָּאַת קְדִים עַד פָאַת יִמָּה-תְּהִיה הַתְּרָוָמָה
אֲשֶׁר תָּרִימוּ חַמֶּשָׁה וְעַשְׂרִים אֶלָף רְחַב וְאֶרְךְ כְּאֶחָד
הַחְלָקִים מִפָּאַת קְדִמָה עַד פָאַת יִמָּה וְהִיּוּ הַמִּקְדָּשׁ
בְּתוּכוֹ ³¹ הַתְּרָוָמָה אֲשֶׁר תָּרִימוּ לְיְהוָה-אָרָךְ חַמֶּשָׁה
וְעַשְׂרִים אֶלָף וְרְחַב עַשְׂרַת אֶלָפִים ³² וְלֹאֲלָה תְּהִיה
לְאָבִתְיכֶם וְנְפָלָה הָאָרֶץ זוֹאת לְכֶם-בְּנְחָלָה ³³ וְזֹה

עַשְׂיוֹ מִתְחַת הַשִּׁירוֹת סְבִיב ²⁴ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים בֵּית
הַמְבָשְׁלִים אֲשֶׁר יִבְשְׁלֹו שֶׁמְשָׁרְטִי הַבַּיִת אֶת זְבַח
הַעַם

47 וַיַּשְׁבַּנִּי אֶל פִּתְחַת הַבַּיִת וְהַנָּהָם מִים יִצְאִים
מִתְחַת מִפְתַּן הַבַּיִת קְדִימָה כִּי פִנְיַה הַבַּיִת קְדִים וְהַמִּים
יִרְדְּדִים מִתְחַת מִכְתָּף הַבַּיִת דִּימָנִית מְגַבּוּל לְמִזְבֵּחַ ²
וַיֹּצְאַנִּי דָּרָךְ שַׁעַר צְפֹנָה וַיַּשְׁבַּנִּי דָּרָךְ חַוִּזָּאֵל שַׁעַר
הַחַוִּזָּאֵל הַפְּנִيهָ קְדִים וְהַנָּהָם מִפְכִּים מִן הַכְּתָף
הַיְמָנִית ³ בְּצָאת הָאִישׁ קְדִים וּקוּ בִּידָוֹ וַיָּמַד אֶלָּפֶ
בָּאָמָה וַיַּעֲבְּרַנִּי בָּמִים מִי אָפָסִים ⁴ וַיָּמַד אֶלָּפֶן וַיַּעֲבְּרַנִּי
בָּמִים בָּרְכִּים וַיָּמַד אֶלָּפֶן וַיַּעֲבְּרַנִּי מִי מְתַנִּים ⁵
וַיָּמַד אֶלָּפֶן-נְחָל אֲשֶׁר לֹא אָוכֵל לַעֲבֵר כִּי גָּנוֹה הַמִּים
מִי שָׁחוּ נְחָל אֲשֶׁר לֹא יַעֲבֵר ⁶ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים בְּרִאָתִי
בֶּן אָדָם וַיַּלְכֵן וַיַּשְׁבַּנִּי שְׁפַת הַנְּחָל ⁷ בְּשַׁוּבְנִי-וְהַנָּהָם
אֶל שְׁפַת הַנְּחָל עַצְמָה רַב מִזְחָה וּמִזְחָה ⁸ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
הַמִּים הָאָלָה וַיַּצְאִים אֶל הַגְּלִילָה הַקְּרָמָנוֹנָה וַיַּרְדְּוּ
עַל הַעֲרָבָה וּבָאוּ הַיּוֹמָה אֶל הַיּוֹמָה הַמּוֹצָאִים נְרַפְּאָו
הַמִּים ⁹ וְהִיָּה כָּל נְפָשׁ חַוִּזָּה אֲשֶׁר יִשְׁרַׁעַן אֶל כָּל אֲשֶׁר
יִבּוֹא שְׁמָנָה הַמִּים הָאָלָה וַיַּרְפְּאָו וְחַי-כָּל אֲשֶׁר יִבּוֹא
בָּאוּ שְׁמָה הַמִּים הָאָלָה וַיַּרְפְּאָו וְחַי-כָּל אֲשֶׁר יִבּוֹא
שְׁמָה הַנְּחָל ¹⁰ וְהִיָּה יַעֲמֹדוּ (עַמְדוּ) עַליוֹ דּוֹגִים מַעַן
גְּדוּ וְעַד עַיְן עֲנָלִים-מִשְׁטוֹחַ לְחַרְמִים יִהְיוּ לְמִזְנָה
תְּהִיה דְּגָנָתָם כְּדָגָת הַיּוֹם הַגָּדוֹל רְבָה מִזְחָה ¹¹ בְּצָאתוֹ
וּגְבָאוּ וְלֹא יַרְפְּאָו לְמִלְחָה נְטוּ ¹² וּוְעַל הַנְּחָל יַעַלְהָ עַל
שְׁפַת מִזְחָה וּמִזְחָה כָּל עַצְמָאֵל לֹא יִבּוֹל עַלְהָוּ וְלֹא
יַחֲרִזְוּ לְחַדְשָׁיו בְּכָרָה-כִּי מִימֵי מִן הַמִּקְדָּשׁ הַמָּה
יַוְצְאִים וְהִיּוּ (וְהִיּוּ) פְּרִזְוּ לְמִאֵל וְעַלְהָוּ לְתִרְוֹפָה
כִּי אָמַר אֱלֹהִים יְהֹוָה נָהָרָא אֲשֶׁר תָּהַנְּחֵל אֶת
הָאָרֶץ לְשָׁנִי עַשְׂרֵה שְׁבַטִּי יִשְׂרָאֵל-יְוֹסֵף חַבְלִים ¹⁴
וְנְחַלְתָּם אֶתְתָּה אִישׁ כָּאַחֲיו אֲשֶׁר נְשָׁאָתָה אֶת יְדֵי לְתַהֲהָ
לְאָבִתְיכֶם וְנְפָלָה הָאָרֶץ זוֹאת לְכֶם-בְּנְחָלָה ¹⁵ וְזֹה

תרומות הקדש לכהנים--צפונה חמשה ועשרים אלף גבולי בניין--לנשיה יהיה ²³ ויתר השבטים מפאת קדרימה עד פאת ימה בנים אחד ²⁴ ועל גבול בניין מפאת קדרימה עד פאת ימה--שמעון אחד ²⁵ ועל גבול שמעון מפאת קדרימה עד פאת ימה--יששכר אחד ²⁶ ועל גבול יששכר מפאת קדרימה עד פאת ימה--זבולון אחד ²⁷ ועל גבול זבולון מפאת קדרימה עד פאת ימה--נור אחד ²⁸ ועל גבול נור אל פאת נגב תימנה והיה נובל מתמר מי מריבת קדרש נחליה על הים הנדול ²⁹ זאת הארץ אשר תפילו מנהלה לשבטי ישראל ואלה מחלוקותם--נאם אדני יהוה ³⁰ ואלה תוצאת העיר מפאת צפון חמש מאות וארבעת אלפיים מודה ³¹ ושעריו העיר על שמות שבטי ישראל שעיריהם שלושה צפונה--שער ראובן אחד שער יזרעאל אחד שער לוי אחד ³² ואל פאת קדרימה חמש מאות וארבעת אלפיים ושעריהם שלשה--ושער יוסוף אחד שער בנימן אחד שער דן אחד ³³ ופאת נגבה חמש מאות וארבעת אלפיים מודה ושעריהם שלשה--שער שמעון אחד שער ייששכר אחד שער זבולון אחד ³⁴ פאת ימה חמש מאות וארבעת אלפיים שעריהם שלשה--שער נור אחד שער אשר אחד שער נפתלי אחד ³⁵ סביב שמנה עשר אלף ושם העיר מיום יהוה שמה

תדרומה הקדש והויה תבואה ללחם לעבדי העיר ¹⁹ והעבד העיר--יעבדוו מכל שבטי ישראל ²⁰ כל התדרומה חמשה ועשרים אלף בחמשה ועשרים אלף רבעית תרימו את תדרומה הקדש אל אחות העיר ²¹ והנותר לנשיה מזויה ומזויה לתרומות הקדש ולאחות העיר אל פני חמשה ועשרים אלף תרומה עד גבול קדרימה וימה על פני חמשה ועשרים אלף על גבול ימה לעמת חלקים לנשיה והויה תרומות הקדש ומקדש הבית בתוכה ²² ומאות הרים ומאות אחות העיר בחוק אשר לנשיה יהיה בין גבול יהודה ובין

דרך בסירים ונדרתיך את נדרה ונתיבותיה לא
תמצא ⁷ ורדפה את אהבה ולא תשיג אתם ובקשתם
ולא תמצא ⁸ ואמרה אלכה ואשובה אל איש הראשון-
כ-⁹ כי טוב לי או מעתה ⁸ והיא לא ידעה כי אנכי נחתי
לה הדרן והתירוש והיצחר וכסף הרביתי לה זהב
עשוי בעל ⁹ ולכן אשוב- ולקחתני דני בעתו ותירוש
במועדו והצלאתי צמרי ופשתוי לכסות את ערותה
ועתה אגלה את נבלתה לעני אהבה ואיש לא
יצילנה מיד ¹⁰ וזהבתי כל משושה חנה חדשה
ושבתה- וכל מועדה ¹¹ והשمتני נפנה ותantha אשר
אמרה אתנה הנה ל-י אשר נתנו לי אהבי ושותים
לייעד ואכלתם חיות השדה ¹² ופקדתי עלייה את
מי הבעלים אשר תקтир להם ותעד נומה וחליתה
ותלך אחרי אהבה ואתי שכחה נאם יהוה ¹³ ולכן
הנה אנכי מפתיה והלכתיה המדבר ורברתי על
לביה ¹⁴ ונחתה לה את כרמיה משם ואת עמק עכור
לפתח תקווה ונחתה שמה כימי נועריה וכיוום עלותה
מארץ מצרים ¹⁵ והיה ביום ההוא נאם יהוה תקראי
אishi ולא תקראי לי עוד בעלי ¹⁶ והסרתי את שמות
הבעלים מפיה ולא יזכיר עוד בשם ¹⁸ וכורתה להם
ברית ביום ההוא עם חיות השדה ועם עופ השמיים
ורmesh האדמה וקשת וחרב ומלחמה אשבור מן
הארץ והשכבותים לבתח ¹⁹ וארשתיך לי לעולם
ואրשתיך לי בצדוק ובמשפט ובחסד וברחמים ²⁰
ואրשתיך לי באמונה וידעת את יהוה ²¹ והיה ביום
ההוא עננה נאם יהוה--עננה את השמיים והם ענו את
הארץ ²² והארץ תעננה את הדרן ואת התירוש ואת
היצחר והם ענו את ירושאל ²³ וווערעה לי בארץ
ורחמתיך את לא רחמה ואמרתיך לא עמי עמי אתה
והוא יאמר אלהי

1 דבר יהוה אשר היה אל הושע בן בארי ביום
יעיה יותם אחו יחזקיה מלכי יהודה--ובימי ירבעם
בן יואש מלך ירושאל ² תחלת דבר יהוה בהושע
ויאמר יהוה אל הושע לך אש זננים וילדי
זננים--כי זונה תונה הארץ מאחרי יהוה ³ וילך
ויקח את גמר בת דבלים ותהר ותולד לו בן ⁴
ויאמר יהוה אליו קרא שמו ירושאל כי עוד מעט
ופקדתי את דמי ירושאל על בית יהוא והשכתי
מלךות בית ירושאל ⁵ והיה ביום ההוא ושבתי
את קשת ירושאל בעמק ירושאל ⁶ ותהר עוד ותולד
בת ויאמר לו קרא שמה לא רחמה כי לא אוסף
עוד ארכם את בית ירושאל--כי נשא אשא להם ⁷ ואות
בית יהודה ארכם והושעתים ביהוה אלהיהם ולא
אושיעם בקשת ובחרב ובמלחמה בסוסים ובפרשים
וותגמל את לא רחמה ותהר ותולד בן ⁹ ויאמר קרא
שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואכסי לא אהיה לכם
ויהי מספר בני ירושאל כחול הים אשר לא ימד
ולא יספר והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי
אתם יאמר להם בני אל חי בונגכצו בני יהודה ובני
ישראל יהדו ושמו להם ראש אחד ועליו מן הארץ כי
נדול יום ירושאל

2 אמרו לאחיכם עמי ולאחותיכם רחמה ²
ריבבו באמכם ריבבו--כי היא לא אשתי ואנכי לא
אישה ותסר זוניה מפניה ונאפפה מבין שדייה ³ פן
אפשרתנה ערמה--והצנתו כיום הולדתך ושותיה
CMDRבר ושתה הארץ ציה וחתתיה בצמא ⁴ אתה בניה
לא ארכם כי בני זנונים המה ⁵ כי זונת האם הבישה
הורתם כי אמרה אלכה אחריו אהבי נתני לחמי
ומימי צמרי ופשתוי שמי ושקוי ⁶ ולכן הני שך את

ויאמר יהוה אליו עוד לך אהב אשה אהבתך אל יאשם יהודתך ואל תבאו הגלגול ואל תעללו ביתך רע ומאנפת אהבתך יהוה את בני ישראל והם פנים און ואל תשבעו חי יהוה ¹⁶ כי כפירה סררה אל אלוהים אחרים ואהבי אשישי ענבים ² ואחרה ישראל עתה ירעם יהודתך ככbesch במרחבך ¹⁷ חבור עצבים אפרים תנח לו ¹⁸ סדר שבאים חונה הונוי אהבו ואמדר אליה ימים רבים תשבי לי---לא תזנו ולא הבו קלון מגנניה ¹⁹ צדר רוח אותה בכנפיה ויבשו מזבחותך תהי לאיש וגם אני אליך ⁴ כיימים רבים ישבו בני ישראל-אין מלך ואון שר ואין זבח ואין מצבה ואין אפוד ותרפים ⁵ אחרך ישבו בני ישראל ובקשו את יהוה אליהם ואת דודיך מלכם ופחדו אל יהוה ואל טבו באחרית הימים

5 שמעו זאת הכהנים והקשיבו בית ישראל ובית המלך האזינו-כי לכם המשפט כי פח היותם למצופה ורשות פרושה על תבור ² ושהתה שיטים העמיקו ואני מוסר לכלם ³ אני ידעתך אפרים וישראל לא נכחך ממני כי עתה הוניות אפרים נתמאות ישראל ⁴ לא יתנו מעלהיהם לשוב אל אלהיהם כי רוח זוניות בקרכם ואת ידוע לא ידעו ⁵ זוננה נאון ישראל בפניהם וישראל ואפרים יכשלו בעונם-כשל נם יהודת עם ⁶ בצאנם ובכקרים ילכו לבקש את יהוה---ולא ימצאו חילץ מהם ⁷ ביהוה בנדנו כי בניהם זרים ילדו עתה יאכלם חרש את חלקייהם ⁸ תקעו שופר בוגעה חצירהה ברמה הריעו בית און אחריך בנמיין ⁹ אפרים לשמה תהיה ביום תוכחה בשבטי ישראל הודעתך נאמנה

הו ¹⁰ היו שרי יהודתך כמסני נבול עליהם אשפוך כמים עברתי ¹¹ ועשוק אפרים רצוץ משפט כי הויאל הילך אחרי צו ¹² ואני כעש לאפרים וכרכב לבית יהודתך ¹³ וירא אפרים את חילו ויהודתך את מזרו וילך אפרים אל אשור ושלח אל מלך ירב והוא לא יוכל לרפא לכם ולא יגעה מכם מזoor ¹⁴ כי אני כshall לאפרים וככפיר לבית יהודתך אני אני אטרף ואלך אשא ואין מציל ¹⁵ אל אשובה אל מוקומי עד אשר יאשמו ובקשו פנוי בצד להם ישחרני

6 ילו ונשובה אל יהודתך כי הוא טרף וירפאננו יך ויחבשנו ² ייחנו מימים ביום השלישי יקמננו ונחיה לפניו ³ ונדרעה נרדפה לדעתך את יהודתך כשרח נכוון

מצאו ויבוא כנסם לנו כמלךו יורה ארץ ⁴ מה עשה לך אפרים מה עשה לך יהודה וחסדם כען בקר וכטל משכים הילך ⁵ על כן חצבי בנבאים--חרוגים באמרי פי ומשפטיך אור יצא ⁶ כי חסר הפטתי ולא זבח ודרעת אלהים מעלה וזה מה אדים עברו ברית שם בנדוי ⁷ גלעד קריות פعلى און--עקבה מדם ⁹ וכחci איש נדודים חבר כהנים דרך ירצה שכמה כי זמה עשו ¹⁰ בבית ישראל ראיתי שעיריה (שעירוריה) שם זנות לאפרים נתמא ישראל ¹¹ וגם יהודה שתקצר לך בשובי שבות עמי

8 אל חך שפר כנסר על בית יהוה--יען עברו בריתך ועל תורה פשעו ² לי יזעקו אלהי ידענוך ישראל ³ זנוח ישראל טוב אויב ירדפו ⁴ הם המליכו ולא ממני השירו ולא ידעתו כספם זהבם עשו להם עצבים למען יכרת ⁵ זנוח עגל שמרון חרחה אף בם עד מתי לא יוכלו נקין ⁶ כי מישראל והוא--חרש עשהו ולא אלהים הוא כי שכבים היה עגל שמרון ⁷ כי רוח יזרעו וסופה יקצרו כמה אין לו צמה בלי יעשה קmach--אולי יעשה זרים יבלעהו ⁸ נבלע ישראל עתה היו בנויים ככלי אין חפץ בו ⁹ כי המה עלו אשור פרא בודר לו לאפרים התנו אהבים ¹⁰ נם כי יתנו בנויים עתה אקבצם ויהלו מעט ממשא מלך שרים ¹¹ כי הרבה אפרים מזבחות לחטא ¹² אהוב (אכתב) לו--רבו היו לו מזבחות לחטא ¹³ זבחו הבהבי זבחו (רבי) תורה כמו זר נחשו ¹⁴ זבחו הבהבי זבחו בשר ויאכלו--יהוה לא רצם עתה זכר עונם ויפקד חטאיהם--המה מצרים ישבו ¹⁵ וישכח ישראל את עשו ויבן היכלות יהודה הרבה ערים בצרות ושלחתי אש בעריו ואכלת ארמנתיה

9 אל תשmach ישראל אל ניל כעמים כי זנית מעל אלהיך אהבת אתנן על כל גנותך דן ² גנון ויקב לא ירעם ותירוש יכחש בה ³ לא ישבו בארץ יהוה ושב אפרים מצרים ובאשור טמא יאכלו ⁴ לא יסכו ליהוה יין ולא יערבו לו--זבחיהם כלחם אונם להם כל אכליו יטמא כי לחם לנפשם לא יבוא בית יהוה ⁵ מה תעשו ליום מועד וליום חנוכה ⁶ כי הנה הילכו משד מצרים תקבצם מפ' תקברם מחמד לכפסם קמוש יירשם חוח באלהיהם ⁷ באו ימי

7 כרפאי לישראל ונגלה עון אפרים ורעות שמרון-- כיפעלו שקר ונגב יבוא פשט נדוד בחוץ ² ובלי אמרו ללבכם כל רעתם וכתרתי עתה סבכים מעלהיהם ננד פנו ³ ברעתם ישמו מלך ובכחיהם שרים כלם מנאים--כמו תנור בערה מאפה ישבות מער מלש בזק עד חמץ ⁵ ויום מלכנו החלו שרים חמת מיין משך ידו את ל'צחים ⁶ כי קרבו כהנור לכם בארכם כל היללה ישן אפהם--בקר הוא בער כאש להבה ⁷ כלם יחמו כתנור ואכלו את שפטיהם כל מלכיהם נפלו אין קרא בהם אליו ⁸ אפרים בעמי הוא יתוביל אפרים היה ענה בלי הפה ⁹ ואכלו זרים כחו והוא לא ידע גם ישבה זרקה בו והוא לא ידע ¹⁰ ונעה נאון ישראל בפנוי ולא שבו אל יהוה אלהיהם ולא בקשׁו בכל זאת ¹¹ ויהיו אפרים כיונה פותה אין לב מצרים קראו אשור הילכו ¹² כאשר ילכו אפרוש עליהם רשותי--כעוף השמים אורידם איסירים כשמע לעדתם ¹³ אויהם כי נדרדו ממי שד להם כי פשעו כי ואנכי אפדים--והמה דבריו עלי צובים ¹⁴ ולא יזעקו אליו בלבם כי ייללו על משכבותם על דן ותירוש יתנוררו יסרו בו ¹⁵ ואני

הפקדה באו ימי השלום--ידעו ישראל אויל הנביא שם עמדו לא תשיגם בנבעה מלחמה על בני עלה 10 באותיו ואסרים ואספו עליהם עמים באסרים לשתי עיניהם (ענותם) ובופרים עגלה מלמזה אהבתיו לדוש ואני עברותיו על טוב צווארה ארוכיב אפרים יחרוש יהודיה ישדר לו יעקב 12 זדרעו לכם לצדקה קצרו לפיה חסד נירו לכם ניר ועת לדרוש את יהודיה עד יבוא וירה צדק لكم 13 חרשתם רשות עולתה קזרתם אכלתם פרי כחש--כי בטחת בדרכך ברב נבורייך 14 וקאם שאון בעמק וכל מבציריך יושד כshed שלמן בית ארבל ביום מלחמה אם על בני רטשה 15 ככזה עשה לכם בית אל מפני רעת רעתכם בשחר נרדה נרדה מלך ישראל להוציא אל הרוג בניו 14 תן להם יהודיה מה תנתן תן

11 כי נער ישראל ואהבהו ומצריהם קראתי לבני 2 קראו להם כן החלכו מפניהם--לבעים זיבחו ולפסלים יקטרון 3 ואכבי תרגلت לAPERIM קחם על זרועתו ולא ידעו כי רפאותם 4 בחבלי אדם אמשכם בעבותות אהבה ואהיה להם כMRIYI על על לחויהם ואת אליו אוכלי 5 לא ישוב אל ארץ מצריהם ואשר הוא מלכו כי מאנו לשוב 6 וחללה חרב בעריו וכלהה בדיו ואכללה--ממעצותיהם 7 ועמי תלואים למשובתי ואל על יקראהו--יחד לא ירומנים 8 איך אתך אפרים אמנך ישראל--איך אתך כארמה אשימך כצבאים נהפך עלי לבי יחיד נקמרנו נהומי 9 לא עשה חרון אפי לא אשוב לשחת אפרים כי אל אני ולא איש--בקרכך קדוש ולא אבוא בעיר 10 אחריו יהוה ילכו כאריה ישאג כי הוא ישאג ויחרדו בניהם מים 11 יחרדו כצפור מצרים וכיונה הארץ אשור והושכתיים על בתייהם נאם יהודיה 12 סבבני בכח אפרים ובמרמה בית ישראל ויהודה עד רד

עם אל ועם קדושים נאמן

משגע איש הרוח--על רב עונך ורבה משטמה 8 צפה אפרים עם אלהי נביה פח יקוש על כל דרכיו-- משטמה בבית אלהי 9 העמיקו שחתו כימי הנבעה יזכור עונם יפקוד חטאיהם 10 כענבים במדבר מצאת ישראלי--ככורה בחתאה בראשיתה ראייתו אבותיכם המה באו בעל פער וינורו לבשת ויהיו שוקצים כאחים 11 אפרים כעוף יתעופף כבודם מלדה ומבטן ומהרין 12 כי אם יגדלו את בניהם ושכלתיהם מאדם כי גם אווי להם בשורי מהם 13 אפרים כאשר ראייתו לצור שתוליה בנווה ואפרים להוציא אל הרוג בניו 14 תן להם יהודיה מה תנתן תן להם רחם משכיל ושדים צמקיים 15 כל רעתם בNELAL כי שם שנותים על רע מעלייהם מביתו אנרשם לא אוסף אהביהם כל שריהם סררים 16 הכה אפרים-- שרשם יבש פרוי בלי (בל) יעשה נם כי ילדון והמתו מהmedi בטעם 17 ימאסם אלהי כי לא שמעו לו ויהיו נדרים בנוים

10 נפן בוקק ישראל פרי ישוה לו כרב לפורי הרבה לモזחות--כטוב לארציו היטיבו מצבות 2 חלק לבם עתה יאשמו הוא יערף מזחותם ישדר מצבותם 3 כי עתה יאמרו אין מלך לנו כי לא יראנו את יהודיה והמלך מה יעשה לנו 4 דבריו דברים אלה לעגלוות בית און יגورو שכן שמרון כי אבל עליו עמו וכמריו עלי גינלו--על כבודו כי גלה ממנהו 6 נם אותו לאשור יובל מנהה למלך ירב בשנה אפרים יכח ויבוש ישראל מעצתו 7 נרדה שמרון מלכה כקצף על פניו מים 8 ונשמדו במות און חטא ישראל--קוץ ודרדר יעליה על מזחותם ואמרו להרים כסונו ולגבעות נפלו עליינו 9 מימי הנבעה חטא ישראל

מלך ושרים ¹¹ אתן לך מלך באפי ואכח בעברתי ¹² משלם ושרים כוב
צדרור עון אפרים צפונה חטאנו ¹³ חבלו يولדה יבא
לו הוא בן לא חכם כי עת לא יעמוד במשבר בניים ¹⁴ מיד שאל אפדם ממות אנגליים אדי דבריך מות אדי
קטבך שאול- נחם יסתה מעני (Sheol h7585) ¹⁵ כי הוא
בין אחיהם יפריא יבוא קדמים רוח יהוה מדבר עלה
ויבוש מקוריו ויחרב מעינו- הוא ישסה אוצר כל כל
חמדת ¹⁶ תאשם שמרון כי מרתה באלהיה בחרב
יפלוי- עליליהם ירתו והריותו יבקעו

14 שובה ישראל עד יהוה אלהיך כי כשלת
בעונך ² קחו עמכם דברים ושובו אל יהוה אמרו
אליו כל תשא עון וקח טוב ונשלמה פרים שפטינו ³
אשר לא יושענו על סוס לא נרכב ולא נאמר עוד
אליהינו למעשה ידינו- אשר בריך ירחם יתום ⁴ ארפאה
מושבתם- האבם נדבה כי שב אפי ממן ⁵ אהיה
כטל לישראל יפרח כשותנה ויך שדרשו לבנון ⁶
ילכו ינקוטו יודי כוית הודו וריה לו לבנון ⁷ ישבו
שבוי בצלו ייחיו דן ויפורחו כנפנ זכרו כין לבנון ⁸
אפרים מה לי עוד לעצבים אני עניות ואשורנו אני
כברוש רענן- ממני פריך נמצא ⁹ מי חכם ויבן אלה
ונבון וידעם כי ישראלים דרכי יהוה וצדוקים ילכו בם
ופשעים יכשלו בם

12 אפרים רעה רוח ורדף קדים- כל היום כוב
ושד ירבה וברית עם אשור יכרתו ושםן למצרים
יובל ² וריב ליהוה עם יהודה ולפקד על יעקב
בדרכיו מעלליו ישב לו ³ בבטן יעקב את אחיו
ובאונו שרה את אלהים ⁴ ווישר אל מלך וכל בכיה
ויתחנן לו בבית אל ימצאו ושם ידבר עמנוי ויהוה
אליהו הצבאות- יהוה זכרו ⁶ ואתה באלהיך השוב
חסד ומשפט שמר וקוה אל אלהיך תמיד ⁷ כגען
בידיו מאוני מרמה- לעשך אהב ⁸ ויאמר אפרים- אך
עשתריו מצאתו און ל' כל גינוי לא ימצאו לי עון אשר
חטא ⁹ ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים עד אושיבך
באהלים כימי מועד ¹⁰ ודברתיה על הנבאים ואני
חוון הרביתי וביד הנבאים אדרמה ¹¹ אם גלעד און
אך שוא היו בגליל שורדים זבחו נם מזבחותם נגלים
על חלמי שדי ¹² ויברא יעקב שדה יהוה
ישראל באשה ובאה שמר ¹³ ובנביא העלה יהוה
את ישראל למצרים ובנביא נשמר ¹⁴ הכהן אפרים
תמרוריהם ודמיו עליו יטוש וחרפתו ישיב לו אדני
13 דבר אפרים רתת נשא הוא בישראל ויאשם
בבעל וימת ² ועתה יוספו לחטא ויעשו להם מסכה
מכספם כתבונם עצבים מעשה חרשם כללה להם
הם אמרם זבחו אדם עגלים ישקון ³ لكن יהו כגען
בקר וכטל משכימים הלק' מץ יסער מגן וכעשן
מארכבה ⁴ ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים ואלהים
זולתי לא תדע ומושיע אין בלתה ⁵ אני ידעתיך
במדבר- הארץ תלאות ⁶ כמרעיהם וישבעו- שבעו
וירם לבם על כן שכחוני ⁷ ואהוי להם כמו שחלה-
כגנמר על דרך אשור ⁸ אפנש כדבר שכול ואקרע
סגור לבם ואכלם שם כלביא חיות השדה תבקעם
שחתק ישראל כי בערך ¹⁰ אני מלך אפוא
וישיעך בכל ערך ושפיך- אשר אמרת תנה לו

2 תקעו שופר בציון והריעו בהר קדרשי-ירגנו
 כל ישבי הארץ כי בא יום יהוה כי קרוב ² يوم חך
 ואפלה يوم ענן וערפל כשרח פרש על ההרים עם
 רב ועצום-כמזה לא נدية מן העולם ואחריו לא
 יוסף עד שני דור ודור ³ לפני אכלה אש ואחריו
 תלחת להבה כנן עדן הארץ לפני אכלה אש ואחריו מדבר
 שמהה ונם פליטה לא היהת לו ⁴ כמראה סוסים
 מראתו וכפרשים כן ירוצון ⁵ כקהל מרכבות על
 ראשיו ההרים ירקDON-כקהל להב אש אכלה קש
 עם עצום ערדך מלחמה ⁶ מפניו יהילו עמים כל
 פנים קבצו פארור ⁷ כנוברים ירצון אנשי מלחמה
 על חומה ואיש בדרכיו ילכון ולא יעטנו ארחותם
⁸ ואיש אחיו לא ידחקן נבר במסלתו ילכון ובعد
 השליח יפלו לא יבצעו ⁹ בעיר ישקו בחומה ירוצון-
 בכתיים יעלו بعد החלונים יבוא כנוב ¹⁰ לפני
 רגזה ארץ רעשו שמיים שמיים וירח קדרו וכוכבים
 אספו נגהם בויוהה נתן קולו לפני חילו-כי רב מאד
 מהנהו כי עצום עשה דברו כי נדול יום יהוה ונורא
 מאד ומוי יכולנו ¹² ונם עתה נאם יהוה שבו עדי בכל
 לבבכם ובצום ובבכי ובמספר ¹³ וקרעו לבבכם
 ואל בנדיכם ושבו אל יהוה אליהם כי חנון ורחום
 הו-ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה ¹⁴ מי
 יודע ישוב ונחם והשאר אחריו ברכה-מנחה ונסך
 ליהוה אליהם ¹⁵ תקעו שופר בציון קדשו צום
 קראו עצרה ¹⁶ אספו עם קדשו קהיל קבציו זקנים-
 אספו עולמים וינקי שדים יצא חתן מחדרו וכלה
 מהפתה ¹⁷ בין האולם ולמזבח יבכו הכהנים משרתי
 יהוה ויאמרו חוסה יהוה על עמק ואל תנת נחלהך
 לחרפה למשלם בס גוים-למה יאמרו בעמיהם איה
 אלהיהם ¹⁸ ויקנא יהוה לארצו ויחמל על עמו ¹⁹ ויען
 יהוה ויאמר לעמו הני שלח לכם את הדגן והתרוש

1 דבר יהוה אשר היה אל יואל בן פתאל ² שמעו
 את הזקנים והאינו כל ישבי הארץ היהת זהה
 בימיכם ואם בימי אבותיכם ³ עליה לבנייכם ספרו
 ובנייכם לבניהם ובניהם לדור אחר ⁴ יתר הנזם אכל
 הארץ ויתר הארץ אכל הילק ויתר הילק אכל
 החסיל ⁵ והקיצו שכורים ובכו והיללו כל שני יין
 על עסיס כי נכרת מפיכם ⁶ כי נוי עלה על ארץ
 עזום ואין מספר שני שני אריה ומתלוות לביא
 לו ⁷ שם גפני לשמה ותאנטו לקצפה החשוף
 והשליך הלבינו שרינה ⁸ אליו כבתוכלה חנרת שק על
 בעל נעריה ⁹ הכרת מנהה ונסך מבית יהוה אבלו
 הכהנים משרתי יהוה ¹⁰ שדר שדה אבלה אדמה
 כי שדר דן הוביש תירוש אמלל יצחר ¹¹ הביישו
 אקרים היללו כרמים על חטה ועל שערכה כי אבד
 קציר שדה ¹² הנפנ הובישה והחhana אמללה רמוון
 גם תמר ותפוח כל עצי השדה יבשו-כי הביש שנון
 מן בני אדם ¹³ חגרו וספרדו הכהנים היללו משרתי
 מזבח-באו לינו בשקים משרתי אלהי כי נגע מבית
 אלהיכם מנהה ונסך ¹⁴ קדרשו צום קראו עצרה-
 אספו זקנים כל ישבי הארץ בית יהוה אלהיכם זעקה
 יבוא ¹⁵ אהה ליום כי קרוב יום יהוה וכshed משרדי
 אל יהוה ¹⁶ הלו ננד עינינו אכל נכרת מבית אלהינו
 שמחה וניל ¹⁷ עבשו פרדות תחת מגרפייהם-נשמו
 אצרות נהרסו מגירות כי הביש דן ¹⁸ מה נאנחה
 בהמה נבכו עדרי בקר-כי אין מרעה להם נם עדרי
 הצאן נאשנו ¹⁹ אליך יהוה אקריא כי אש אכלה נאות
 מדבר ולהבה להטה כל עצי השדה ²⁰ נם בהמות
 שדה תערוג אליך כי יבשו אפיקי מים ואש אכלה
 נאות המדבר

והיכחר ושבעתם אותו ולא אתן אתכם עוד חרפה 20 וכל נלילות פלשת הגמול אתם משלמים עלי ואם בניו 20 ואת הצפוני ארליך מעליים והדחתיו אל גמלים אתם עלי קל מהרה אשיב גמלכם בראשכם 5 אשר כספי ותבי לקחתם ומהמדי הטבים הבהאתם חיים דאהרון ועלה באשו ותעל צהנתו--כי חנידיל לדייכיליכם 6 ובני יהודה ובני ירושלים מכרתם לבני היונום למען הרוחיקם מעלה גבולם 7 הני מערם-- מן המקום אשר מכתרם אתם שם והשבתי נמלכם בראשכם 8 ומכרתאי את בנים ואת בנותיכם ביד בני ציון נילו ושםחו ביהוה אלהיכם כי נתן לכם את דבר המורה לצדקה ויורך לכם נשם מורה וממלוקש-- 9 קראו ואת בניו קדרשו מלחמה העיררו הגבוריים-- בראשון 24 ומלאו הנורנות בר והשיקו היקבים תירוש גשו יULO כל אנשי המלחמה 10 כתו אתיכם להרבות ויצחר 25 וושלמתי לכם את השניהם אשר אכל הארכבה והילך והחסיל והגום חילוי הנדול אשר שלחתי בכם ובאו כל הגוים מסביב ונקבעו שמה הנחת יהוה גבוריך 22 יעדו ויעלו הגוים אל עמק יהושפט כי שם אשב לשפט את כל הגוים--מסביב 13 שלחו מנה לעולם 27 וידעתם כי בקרב ישראלי ואני ואני יהוה אלהיכם ואין עוד יבשו עמי לעולם 28 והיה ואחרי כן אשפוק את רוחי על כלبشر ונבאו בנים ובנותיכם זקניכם חלומות יהלמון--בחוריכם חזינות יראו 29 וגם על העברים ועל השפחות ביום הhma אשפוק את רוחי 30 וננתני מופתים בשמות ובארץ דם ואשתירמות עשן 31 המשמש יהפק לחך והירח לדם--לפניהם יודה הנדול והגורה 32 והיה כל אשר יקרא בשם יהוה--ימלט כי בהר ציון ובירושלם תהיה בפלטה כאשר אמר יהוה ובשידורים אשר יהוה קרא

3 כי הנה ביום הhma--ובעת ההיא אשר אשוב (אשר) את שבota יהודה וירושלם 2 וקבעתי את כל הגוים והורדרתים אל עמק יהושפט ונשפטתי עם ש על עמי ונחלי ישראלי אשר פזרו בניום ואת ארציו חלקו 3 ואל עמי ידו גורל ויתנו הילד בזונה והילד מכרו בזין וישתו 4 וגם מה אתם לי צר וצדון

דמים לא נקייטי יהוה שכן בציון

לשיד ² ושלחתי אש במואב ואכלת ארמנות הקריות ומות בשאון מואב בתרועה בקהל שופר ³ והכרתי שופט מקרבה וכל שריה אהרונג עמו אמר יהוה ⁴ כה אמר יהוה על שלשה פשעי יהודה ועל ארבעה לא אשיבנו על מاسم את תורה יהוה וחקיו לא שמרנו ויתעוטם כזיביהם אשר הילכו אבותם אחיהם ⁵ ושלחתי אש ביהודה ואכלת ארמנות ירושלים ⁶ כה אמר יהוה על שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו על מכרם בכסף צדיק ואבינו בעבור געלים ⁷ האשפים על עפר אرض בראש דלים ודרך ענוים יטו ואיש ואביו ילכו אל הנערה למען חל את שם קדשי ⁸ ועל בגדים חבלים יטו אצל כל מזבח ייון ענושים ישטו בית אלהיהם ⁹ ואנכי השמרתי את האמרי מפניהם אשר כנבה ארצה נבחו וחסן הוא כאלונים ואשמיר פריו ממעל ושרשו מתחת ¹⁰ ואנכי העליותי אתכם מארץ מצרים ואולד אתכם במדבר ארבעים שנה לרשות את אرض האמרי ¹¹ וקיים מבניכם לנביים ומחורייכם לנזירים האף אין זאת בני ישראל נאם יהוה ¹² ותשקו את הנוראים יין ועל הנביאים צויתם לאמר לא תנבאו ¹³ הנה אנכי מועיק תחתייכם כאשר תיעק הענגלת המלאה לה עמיר ¹⁴ ואבד מנוס מקל וחזק לא יאמץ כהו ונבור לא ימלט נפשו ¹⁵ ותחפש הקשת לא יעמוד وكل ברגליו לא ימלט ורכב הסוס לא ימלט נפשו ¹⁶ ואמיין לבו בנבורים-ערום ינוס ביום ההוא נאם יהוה

3 שמעו את הדבר הזה אשר דבר יהוה עליכם- בני ישראל על כל המשפה אשר העליותי מארץ מצרים ¹ רק אתכם ידעת מכל משפחות הארץ על כן אפקד עלייכם את כל עונתיכם ³ הילכו שנים יהדו בלתי אם נועדו ⁴ היישג אריה בעיר וטרף אין לו היתן כפир קולו ממענתו בלתי

1 דברי עמום אשר היה בתקדים מתכוע אשר חזה על ישראל בימי עזיה מלך יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל-שנתים לפני הרעש ² ויאמר יהוה מציון ישאג ומירושלים יתן קולו ואבלו נאות הרים ויבש ראש הכרמל ³ כה אמר יהוה על שלשה פשעי דמשק ועל ארבעה לא אשיבנו על דושם בחרצות הבריל את הגלעד ⁴ ושלחתי אש בביה חזאל ואכלת ארמנות בן הדר ⁵ ושברתי מבית עדן ונלו עם ארם קירה אמר יהוה ⁶ כה אמר יהוה על שלשה פשעי עזה ועל ארבעה לא אשיבנו על הגלותם גלות שלמה להסניד לאדום ⁷ ושלחתי אש בחומת עזה ואכלת ארמנתיה ⁸ והכרתי יושב משדרוד ותומך שבט מאשקלון והשיבותי ידי על עקרון ואבדו שארית פלשתים- אמר אדני יהוה ⁹ כה אמר יהוה על שלשה פשעי צר ועל ארבעה לא אשיבנו על הסירים גלות שלמה לאדום ולא זכרו ברית אחיהם ¹⁰ ושלחתי אש בחומת צר ואכלת ארמנותיה ¹¹ כה אמר יהוה על שלשה פשעי אדום ועל ארבעה לא אשיבנו על רדפו בחרב אחיו ושחת רחמייו ויטרפ לעד אףו ועברתו שמרה נצח ¹² ושלחתי אש בתימן ואכלת ארמנות בצרה ¹³ כה אמר יהוה על שלשה פשעי בני עמון ועל ארבעה לא אשיבנו על בקעם הרות הגלעד למען הרחיב את נבולם ¹⁴ והצתי אש בחומת רבה ואכלת ארמנותיה בתרועה ביום מלחמה בסער ביום סופה ¹⁵ והלך מלכם בגולה הוא ושריו יהדו אמר יהוה

2 כה אמר יהוה על שלשה פשעי מואב ועל ארבעה לא אשיבנו על שרפו עצמות מלך אדום

אם לכדר ⁵ החפלו צפורה על פח הארץ ומוקש אין לה לקציר והמתיר על עיר אחת ועל עיר אחת לא העילה פח מן הארץ ולכוד לא ילכוד ⁶ אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו אם תהיה רעה בעיר ויהוה לא עשה ⁷ כי לא עשה אדני יהוה דבר כי אם גלה סודו אל עבדיו הנבאים ⁸ אריה שאג מי לא יירא אדני יהוה דבר מי לא ינבה ⁹ השמייע על ארמנות באשדוד ועל ארמנות בארץ מצרים ואמרו האספו על הרי שמרון וראו מהomat רבות בתוכה ושוקים בקרבה ¹⁰ ולא ידעו עשות נכהה נאם יהוה האוצרם חמס וshed בארמנותיהם ¹¹ לכן כה אמר אדני יהוה צר וסיבב הארץ ותוריד מפק עז וונבו ארמנותיך ¹² כה אמר יהוה כאשר יציל הרעה מפי הארי שת כרעים או בدل און-בן יצלו בני ישראל היישבים בשמרון בפאת מטה ובძמיש ערש ¹³ שמעו והיעדו בבית יעקב--נאם אדני יהוה אלה הצבאות ¹⁴ כי ביום פקדי פשעי ישראל--עליו ופקדרו על מזבחות בית אל וננדעו קרנות המזבח ונפלו לארץ והכתי בית החרפ על בית הקין ואבדו בתי השן וספו בתים רבים--נאם יהוה ⁴ שמעו הדבר הזה פרות הבשן אשר בהר שמרון העשקות דלים הרצחות אבוניהם האמרה לאדרניהם הביא והנשחה ² נשבע אדני יהוה בקדשו כי תהא ימים באים עלייכם ונשא אתכם בצדות ואחריתכן בסירות דוגה ³ וופרדים תצאנה אשה ננדח והשלכתנה ההרמונה נאם יהוה ⁴ באו בית אל ופשו הגליל הרבו לפשע והביאו לבקר זבחיכם לששת ימים מעשרתיכם ⁵ וקטר מהמצ תודה וקרוא נדבות השמייע כי כן אהבתם בני ישראל נאם אדני יהוה ⁶ וגם אני נתתי לכם נקיון שנים בכל ערים וחסר לחם בכל מוקומתיכם ולא שבתם עדי נאם יהוה ⁷ וכן אנכי מנעתי מכם את הנשם בעוד שלשה חדשים

5 שמעו את הדבר הזה אשר אני נשא עלייכם קינה--בית ישראל ² נפלה לא חוטיף קום בחולות ישראל נטשה על אדמתה אין מקימה ³ כי כה אמר אדני יהוה העיר היצאה אלף תשair מאה והויזצת מה תשair עשרה לבית ישראל ⁴ כי כה אמר יהוה לבית ישראל דרשוני וחיו ⁵ ואל תדרשו בית אל והגנגל לא תבאו ובאר שבע לא תעברו כי הגליל נלה גילה ובית אל יהיה לאון ⁶ דרשו את יהוה וחיו פן יצלה כה אש בית יוסף ואכליה ואין מכבה בבית אל ⁷ ההפכים לעונה משפט וצדקה לארץ הניהו ⁸ אל ¹⁰ השפכים יתעבון בר תמיים יתעבון ⁹ לכן ינאו בשער מוכיח ודבר תמיים יתעבון ¹⁰ יען בושכם על דל ומשאת בר תקחו ממנה--בתינו נזית בנייתם ולא חשבו במ כרמי חמד נטעם ולא

תשטו את יינם ¹² כי ידעתني צרכי צדיק ללחוי כפר ואבינוינו בשער
חטאיכם צרכי צדיק ללחוי כפר ואבינוינו בשער
יגלו בראש גלים וסר מרוזה סרווזים ⁸ נשבע אדני
יהוה בנפשו נאם יהוה אלהי צבאות מטהב אני את
נאון יעקב ואדמנתו שנאתי והסנותי עיר ומלאה ⁹
הייא ¹⁴ דרכו טוב ואל רע למען תחיו ייחיו כן יהוה
והיה אם יותרו עשרה אנשים בבביה אחד--ומתו ¹⁰
וישאו דודו ומסרו לחשיא עצמים מן הבית ואמר
אליהו טוב והצינו בשער משפט אולי יהנן יהוה
וישאו דודו ומסרו לחשיא עצמים מן הבית ואמר
אליהו צבאות אדני בכל רחבות מספָר ובכל חוץ
יאמרו ה' הוא וקראו אכר אל אבל ומספר אל יודע
והכה הבית הנדרול רסיטים והבית הקטן בקעים ¹²
הירצון בסלע סוסים אם יחרוש בקרים כי הפלתם
לרשות משפט ופרי צדקה ללוונה ¹³ השמחים לא
דבר האמורים--הלוא בחזקנו לנו קרניהם ¹⁴
כי הני מקים עליכם בית ישראל נאם יהוה אלהי
הצבאות--גוי ולחציו אתכם מלבוא חמת עד נחל
הקריר ונשכו הנחש ²⁰ הלא חזק יום יהוה ולא אור
הערבה

7 כה הראני אדני יהוה והנה יוצר נבי בתחלה
עלות הלקש והנה לחש--אחר נוי המלך ² והיה אם
כליה לאכול את עשב הארץ ואמיר אדני יהוה סלח
נא מי יקום יעקב כי קטן הוא ³ נחם יהוה על זאת
לא תהיה אמר יהוה ⁴ כה הראני אדני יהוה והנה
קרא לרבי באש אדני יהוה ותأكل את תחום רבה
ואכליה את החלק ⁵ ואמיר אדני יהוה חדר נא--מי
יקום יעקב כי קטן הוא ⁶ נחם יהוה על זאת נם היא

לא תהיה אמר אדני יהוה ⁷ כה הראני והנה אדני
נצח על חותמת אנך ובידיו אנך ⁸ וויאמר יהוה אלהי מה
אתה ראה עמוס ואמיר אנך וויאמר אדני הנני שם אנך
בקרב עמי ישראל--לא אוסף עוד עברו לו ⁹ ונשמו
במאות ישחק ומקדשי ישראל ייחרו וקמתי על בית
ירבעם בחרב ¹⁰ ווישלח אמץיה כהן בית אל אל
ירבעם מלך ישראל לאמיר קשר עליך עמוס בקרוב
ונגליים מותך מרכך ⁵ הפרטיהם על פי הנבל כדורי
חשבו להם כלוי Shir ⁶ השתים במזרקי יין וראשת

שמנים ימשחו ולא נחלו על שבר יוסף ⁷ וכן עתה
חטאיכם צרכי צדיק ללחוי כפר ואבינוינו בשער
הטו ¹³ וכן המשכיל בעת ההיא--ידם כי עת רעה
אליהו צבאות אתכם--כאשר אמרתם ¹⁵ שנאו רע
וישאו דודו ומסרו לחשיא עצמים מן הבית ואמר
אליהו צבאות אדני בכל רחבות מספָר ובכל חוץ
יאמרנו ה' הוא וקראו אכר אל אבל ומספר אל יודע
נהי ¹⁷ ובכל כרמים מספר כי עבר בקרבך אמר
יהוה ¹⁸ הוי המתאות אט יום יהוה למה זה לכם
יום יהוה הוא חזק ולא אור ¹⁹ כאשר ינוס איש
מן הארץ ופנעו הדב ובא הבית--וסמך ידו על
הקריר ונשכו הנחש ²⁰ הלא חזק יום יהוה ולא אור
ואפל ולא נהנה לו ²¹ שנאתי מסתי חניכם ולא אריה
בעצרתיכם ²² כי אם תעלו לי עלות ומנהתיכם לא
ארציה ושלם מריאיכם לא אביכם ²³ הסדר מעלי המון
שריך זומרת נבליך לא אשמע ²⁴ ויגל כמים משפט
צדקה כנהל איתן ²⁵ הזובחים ומנהה הנשתם לוי
במדבר ארבעים שנה--בית ישראל ²⁶ ונשאתם את
סכות מלכיכם ואת ציון צלמיכם--כוכב אלהיכם
אשר עשיתם לכם ²⁷ וותגלותי אחים מהלאה לדמשק
אמיר יהוה אלהי צבאות שמך

6 הוי השאננים בציון והבטחים בהר שמרון נקי
ראשית הנויים ובאו להם בית ישראל ² עברו כלנה
וראו ולבו משם חמת רבה ורדונת פלשתים הטובים
מן הממלכות האלה--אם רב גובלם מגבלכם ³
מאות שן וסדריהם על ערשיהם ואכליהם כרים מצאן
ונגליים מותך מרכך ⁵ הפרטיהם על פי הנבל כדורי
חשבו להם כלוי Shir ⁶ השתים במזרקי יין וראשת

ונכון כה אמר עמוס בחרב ימואת ירבעם וישראל -- לא רעב ללחם ולא צמא למים -- כי אם לשמע את דבריו יהוה ¹² ונעו מים עד ים ומצחון ועד מזרח ישוטטו לבקש את דבר יהוה ולא ימצא ¹³ ביום ההוא תצלבנה הבחולות חיפות ובחורדים -- בצמא הנשבעים באשמה שמרון ואמרו כי אלהיך דין וחי ¹⁴ דרך באר שבע ונפלו ולא יקומו עוד

9 ראייתי את אדני נצב על המזבח ויאמר הך הפתור וירעשו הספרים ובצעם בראשם כלם ואחריהם בחרב אהרג לא ינוס להם נס ולא ימלט להם פליט ² אם יתתרו בשאול שם ידי תקחם ³ ואם יעלו השמיים -- משם אורידם (Sheol h7585) ³ ואם יחכאו בראש הכרמל שם אחפש ולקחתים ואם יסתורו מנדר עני בקרקע הים -- שם אצוה את הנחש ונשכם ⁴ ואם ילכו בשבי לפני איביהם שם אצוה את החרב והרנטם ושמתי עני עליהם לרעה ולא לטובה ⁵ ואדני יהוה הצבאות הנוגע בארץ ותמונה ואבלו כל יושבי בה ועלתה כיар כללה ושקעה כיар מצרים ⁶ הבונה בשם מעלותו ואנדתו על ארץ יסדה הקרא למי הים וישפכם על פני הארץ -- יהוה שמו ⁷ הלוא לבני כשיים אתם לי בני ישראל נאם יהוה הלוא את ישראל העליות מארץ מצרים ופלשתים מכפתור ואرم מקיר ⁸ הנה עני אדני יהוה במלוכה החטא והשמדתי אתה מעל פני הארץ אפס כי לא השמיד אשמד את בית יעקב -- נאם יהוה ⁹ כי הנה אנכי מצוה והנעוטי בכל הגוים את בית ישראל כאשר ינוע בכברה ולא יפול צורו ארץ ¹⁰ בחרב ימותו כל חטאי עמי האמורים לא תניש ותקדים בעידינו -- הרעה ¹¹ ביום ההוא אקים את סכת דוד הפלת ונדרתי את פרציחן והרסתי אקים ובניתה כימי עולם ¹² למען יירשו את שארית קרחה ושמותיה כאבל יחיד ואחריתה כיום מר ¹³ הנה ימים באים נאם אדני יהוה והשלוחתי רעב הארץ

בוקר אנכי ובולס שקמים ¹⁵ וויקחני יהוה מהחרי הצאן ויאמר אליו יהוה לך הנבא אל עמי ישראל ¹⁶ ועתה שמע דבר יהוה אתה אמר לא תנבא על ישראל ולא תטיף על בית יצחק ¹⁷ לכן כה אמר יהוה אשתק בעיר תונה ובניך ובנתיך בחרב יפלו ואדרמתך בחבל חבלך ואתה על אדמה טמאה תמותו וישראל גלה גלה מעל אדמתו

8 כה הראני אדני יהוה והנה כלוב קיז ² ויאמר מה אתה ראה עמוס ואמר כלוב קיז ויאמר יהוה אליו בא הקץ אל עמי ישראל -- לא אוסף עוד עברו לו ³ והיללו שירות היכל ביום ההוא -- נאם אדני יהוה רב הפניר בכל מקום השליך הס ⁴ שמעו זאת השפאים אבינו ולשבית ענו (ענוי) ארץ ⁵ לאמר מתי עבר החדרש ונשברה שבר והשבת נפתחה בר -- להקטין איפה ולהגדיל שקל ולעוט מאונן מרמה ⁶ لكنות בכסף דלים ואבינו בעבר נעלים ומפל בך נשביר ⁷ נשבע יהוה בנואן יעקב אם אשכח לנצח כל מושיהם ⁸ הצל זאת לא תרנו הארץ ואבל כל יושב בה ועלתה כאר כללה ונגנשה ונשקה (ונשקה) כיар מצרים ⁹ והיה ביום ההוא נאם אדני יהוה והבאת השמש בצדדים והחשתתי לארץ ביום אור ¹⁰ והפכתי חניכם לאבל וכל שיריכם לקינה והעליתי על כל מתנים שק ועל כל ראש קרחה ושמותיה כאבל יחיד ואחריתה כיום מר ¹¹ הנה ימים באים נאם אדני יהוה והשלוחתי רעב הארץ

עשה זאת ¹³ הנה ימים באים נאם יהוה וננש חורש
בקצר ודרך ענבים במשך הזרע והטיפו ההרים
עסיס וכל הנבעות תחתוננה ¹⁴ ושבתי את שבות עמי
ישראל ובנו ערים נשות וישבו ונטהו כרמים ושתו
את יינם ועשו גנות ואכלו את פריהם ¹⁵ וננטעתים
על אדמתם ולא ינתחו עוד מעל אדמתם אשר נתתי
לهم--אמר יהוה אלהיך

שדרה שמרון ובנימן את הגלעד ²⁰ וגלה החל זהה לבני ישראל אשר כנענים עד צרפת וגלה ירושלים אשר בספרד--ירשו את ערי הנגב ²¹ ועלו מושעים בהר ציון לשפט את חור עשו והויה ליהוה המלוכה

1 חווון עבדיה כה אמר אדרני יהוה לאדם שמוועה שמענו מאת יהוה וציר בנוים שלח--קומו ונוקמה עליה למלחמה ² הינה קטן נתיך בנוים בזוי אתה מאר ³ זודן לבך השיאך שכני בחנווי סלע מרום שבתו אמר בלבו מי יורדני ארץ ⁴ אם תנבייה כנסר ואם בין כוכבים שם קנק--משם אורדיך נאם יהוה ⁵ אם גנבים באו לך אם שודדי לילה--איך נדמיות הלווא יגנבו דים אם בצרים באו לך הלווא ישארו עללות ⁶ איך נחפשו עשו נבעו מצפני ⁷ עד הגבול שלחוך כל אנשי בריתך--השיאך יכלו לך אנשי שלמך לחמק ישימו מזור תחתיך--אין תבונה בו ⁸ הלווא ביום ההוא נאם יהוה והאברותי חכמים מאדום ותבונה מהר עשו ⁹ וחתו נבוריך תימן למען יכרת איש מהר עשו ¹⁰ מחמס אחיך יעקב תכסך בשוה ונכרתת לעולם ¹¹ ביום עמדך מננד ביום שבות זרים חילו ונכרים באו שערו ועל ירושלים ידו נורל--نم אתה כאחד מהם ¹² ואל תרא ביום אחיך ביום נכרו ואל תשמה לבני יהודה ביום אבדם ואל תנDEL פיך ביום צרה ¹³ אל תבוא בשער עמי ביום אידם אל תרא נם אתה ברעתו ביום אידם ואל תשלהנה בחילו ביום אידם ¹⁴ ואל תעמוד על הפרק להכרית את פליטיו ואל תסגר שרידיו ביום צרה ¹⁵ כי קרוב יום יהוה על כל הנויים כאשר עשית יעשה לך מלך יושב בראשך ¹⁶ כי כאשר שתיהם על הר קדרשי ישתו כל הנויים תמיד ושתו ולעו והיו כלוא היו ¹⁷ ובחר ציון תהיה פלייטה והיה קדר וירשו בית יעקב את מורשיהם ¹⁸ והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש ודלקו בהם ואכלום ולא יהיה שריד לבית עשו כי יהוה דבר ¹⁹ וירשו הנגב את הר עשו והשפלה את פלשתים וירשו את שדרה אפרים ואת

לייהוה וידרו נדרים ¹⁷ וימן יהוה בגנול לבלו את
יונה וייה יונה במעי הרג שלה ימים ושלשה לילות

2 ויתפלל יונה אל יהוה אלהיו ממעי הרגה ²
ויאמר קראתי מצרה לי אל יהוה--ויענו מבחן שאל
שועתי שמעת קולי ³ (Sheol h7585) ³ ותשליכנו מצולה
בלבב ימים ונחר יסבננו כל משבריך גליך עלי
עbero ⁴ ואני אמרתי נגרשתי מנד עיניך אך אסיף
להבitem אל היכל קדשך ⁵ אפפנוי מים עד נשתתיהם
יסבננו סוף חbos לראשי ⁶ לקצבי הרים ירדתי
הארץ ברוחיה בעדי לעולם ותעל משחת חיה יהוה
אליהו ⁷ בהחטף עלי נפשי את יהוה זכרתי ותבו
אליך תפלתי אל היכל קדשך ⁸ משמרים הבלתי שוא-
חסdem יעבו ⁹ ואני בקול תודה אובה לך אשר
נדתני אשלמה ישועתיה ליהוה ¹⁰ ויאמר יהוה לדג
ויקא את יונה אל היבשה

3 ויהי דבר יהוה אל יונה שנית לאמר ² קום לך
אל נינהה העיר גנולה וקרא אליה את הקראיה
אשר אנכי דבר לך ³ ויקם יונה וילך אל נינהה-
כדבר יהוה ונינהה דוחה עיר גנולה לאלהים--
מהלך שלשת ימים ⁴ ויחיל יונה לבוא בעיר מהלך
יום אחד ויקרא ויאמר עוד ארבעים يوم ונינהה
נהפכת ⁵ ויאמינו אנשי נינהה באלהים ויקראו צום
וילבשו שקים גנולים ועד קטן ⁶ ויגע הדבר אל
מלך נינהה ויקם מכסאו ויעבר אדרתו מעלייו ויכס
שק וישב על האפר ⁷ ויזעק ויאמר בנינהה מטעם
המלך גדריו לאמר האדם והבהמה הבקר והצאן
אל יטעמו מאומה--אל ירעו ומם אל ישטו ⁸ ויתכסו
שקים האדם והבהמה ויקראו אל אלהים בחזקה
וישבו איש מדרכו הרעה ומם החמס אשר בכפיהם ⁹
מי יודע ישוב ונחם האלים ושב מחרון אף ולא
נאבך ¹⁰ וירא האלים את מעשיהם כי שב מדרכם

יונה

1 ויהי דבר יהוה אל יונה בן אמתי לאמר ² קום
לך אל נינהה העיר גנולה--וקרא עליה כי עלה
רעתם לפני ³ ויקם יונה לברכ תרשisha מלפני יהוה
וירד יפו וימצא אניה באה תרשisha ויתן שכחה וירד
בה לבוא עמהם תרשisha מלפני יהוה ⁴ ויהוה היטיל
רוח גנולה אל הים והוא סער גנול בים והania
חשבה להשבר ⁵ ויראו המלחים ויעזקו איש אל
אליהו ויטלו את הכלים אשר באניה אל הים להקל
עליהם ווינה ירד אל ירכתי הספינה וישכב וירדם
ויקרב אליו רב החבל ויאמר לו מה לך נרדם
קום קרא אל אלהיך--אולי יתעשת האלים לנו ולא
נאבך ⁷ ויאמרו איש אל רעהו לכו ונפילה נורלות
ונרעה בשלמי הרעה הזאת לנו ויפלו נורלות ויפל
הגורל על יונה ⁸ ויאמרו אליו--הניד נא לנו באשר
למי הרעה הזאת לנו מה מלאיך ומאיון תבוא--מה
ארץ ומי מזה עם אתה ⁹ ויאמר אליום עברו אני
ואת יהוה אלהי השמים אני ירא אשר עשה את הים
ואת היבשה ¹⁰ ויראו האנשים יראה גנולה ויאמרו
אליו מה זאת עשית כי ידעו האנשים כי מלפני יהוה
הוא ברוח--כי הניד להם ¹¹ ויאמרו אליו מה נעשה
לך וישתק הים מעליינו כי הים הולך וסער ¹² ויאמר
אליהם שאוני והטילני אל הים וישתק הים מעלייכם
כי יודע אני כי בשלוי הסער הגנול הזה עלייכם ¹³
ויחתרו האנשים להשיב אל היבשה--ולא יכלו כי
הים הולך וסער עליהם ¹⁴ ויראו אל יהוה ויאמרו
אניה יהוה אל נא נאבדה בנפש האיש הזה ואל תנתן
עלינו דם נקי כי אתה יהוה כאשר חפצת עשית ¹⁵
וישאו את יונה ויטלתו אל הים ויעמד הים מזעפו ¹⁶
ויראו האנשים יראה גנולה את יהוה ויזבחו זבח

הרעה וינחם האללים על הרעה אשר דבר לעשו
להם--ולא עשה

4 וירע אל יונה רעה נדולה ויחר לו ² וויתפלל אל יהוה ויאמר אנה יהוה הלא זה דבריך עד היותך על אדמתיך--על כן קדמתי לברך תרשישה כי ידעתי כי אתה אל חנון ורחותך ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה ³ ועתה יהוה קח נא את נפשי ממני כי טוב מותי מחיי ⁴ ויאמר יהוה ההייטב חרה לך ⁵ ויצא יונה מן העיר וישב מקדם לעיר ויעש לו שם סכה וישב תחתיה בצל עדר אשר יראה מה יהה בעיר ⁶ וימן יהוה אליהם קיקיון ויעל מעל ליוונה להיות צל על ראשו להציל לו מרעתו וישמח יונה על הקיקיון שמחה נדולה ⁷ וימן האללים תולעת בעלות השחר למחרת ותק את הקיקיון ויבש ⁸ וייחי כזרח המשמש וימן אליהם רוח קדים חרישת ותק השמש על ראש יונה ויתעלף ווישאל את נפשו למות ויאמר טוב מותי מחיי ⁹ ויאמר אליהם אל יונה החיטב חרה לך על הקיקיון ויאמר היטב חרה לך עד מות ¹⁰ ויאמר יהוה--אתה חסת על הקיקיון אשר לא עמלת בו ולא גדרתתו שבן לילה היה ובן לילה אבד ¹¹ וואני לא אchos על נינווה העיר הנדולה--אשר יש בה הרבה משתומים עשרה רבו אדם אשר לא ידע בין ימינו לשמאלו ובמה רבה

ובתים ונשאו ועשקו גבר וביתו ואיש ונחלתו ³ לכן
כה אמר יהוה הנני חשב על המשפחה הזאת רעה
אשר לא תמישו שם צוארתייכם ולא תלכו רומה-
כ כי עת רעה דיה ⁴ ביום החוא ישא עליכם משל
וננה נהיה נהיה אמר שדור נשדרנו- חלק עמי ימיר
איך ימיש לישובך שדרינו יחלק ⁵ לכן לא יהוה
לק משליך חבל בגורל בקהל יהוה ⁶ אל תטפו
יטפונן לא יטפו לאלה לא יסג כלמות ⁷ האמור
בית יעקב הקצר רוח יהוה- אם אלה מעליון הלווא
דבריו ייטיבו עם היישר הילך ⁸ ואחתמול עמי לאויב
יקומם ממול שלמה אדר תשפטון מערבים בטח
שובי מלחמה ⁹ נשי עמי תנדרשון מבית הענינה מעל
עליה תקחו הדרי לעולם ¹⁰ קומו ולכו כי לא
זאת המנוחה בעבור טמאה תחבל וחבל נמרץ ¹¹
לו איש הילך רוח וspark כוב אטף לך ליין ולשכר
והיה מטיף העם הזה ¹² אסף אסף יעקב כל קבץ
אקבץ שאירית ישראל- ייחד אשימנו עצאן בצרה
כעד בתוכך הדברו תהימנה מארם ¹³ על הפרש
לפניהם- פדרציו ויעברו שער וויצו בו ויעבר מלכם
לפניהם יהוה בראשם

3 **ו אמר שמעו נא ראש יעקב וקציני בית ישראל הלווא** לכם לדעת את המשפט ² שני טוב ואהבי רעה (רע) נולי עורם מעלייהם ושארם מעל עצמותם ³ ואשר אכלו שער עמי ועורם מעלייהם הפשטו ואת עצמותיהם פצחו ופרשו כאשר בסיר וככש בתוכך קלחת ⁴ או יזעקו אל יהוה ולא יענה אוחם ויסתר פניו מהם בעת ההיא כאשר הרעו מעלייהם ⁵ כי אמר יהוה על הנביאים המתיעים את עמי- הנשיכים בשניהם וקרוא שלום ואשר לא יתע על פיהם וקרשו עליון מלחמה ⁶ לכן לילה לכם מחוזן וחשכה לכם מקסם ובאה המשמש על הנביאים וקרד עליהם היوم

1 דבר יהוה אשר היה אל מיכה המרטחו בימי יותם אחו יחזקיה מלכי יהודה- אשר זהה על שמרון וירושלם ² שמעו עמיים כלם הקשבי ארץ ומלאה יהי אדני יהוה בכם לעד אדני מהיכל קדשו ³ כי הנה יהוה יצא ממקומו וירד ודרך על במותיו (במתי) ארץ ⁴ ונמסו ההרים תחתיו והעמקים תzbekנו כדונן מבני האש כמים מנירים במורד ⁵ בפשע יעקב כל זאת ובחטאota בית ישראל מי פשע יעקב הלווא שמרון וממי במות יהודה הלווא ירושלם ⁶ ושמתי שמרון לעז השדה למטעי כרם והגרתני לני אבניה ויסדיה אגלה ⁷ וככל פטיליה ייכחו וכל אתננה ישרפו באש וכל עצבה אשים שמהם כי מאתנן זונה קבצתה ועד אתנן זונה ישומו ⁸ על זאת אספדה ואיליה אילכה שילל (שולל) וערום אעשה מספדי כתנים ואבל לבנות יענה ⁹ כי אונשה מכותיה כי באה עד יהודה- נגע עד שער עמי עד ירושלם ¹⁰ בנת אל תנידו- בכואל תבכו בביה לעפרה עפר התפלשתי (התפלשי) ¹¹ ובעררי לכם יושבת שפיר עריה בשת לא יצא יהוה יושבת צאן- מספדי בית האצל יקח מכם עמדתו ¹² כי חלה לטוב יושבת מרות כי ירד רע מאת יהוה לשער ירושלם ¹³ רתם המרכבה לרכש יושבת לכיש דראשית חטאota היא לבת ציון כי בר נמצאו פשעי ישראל ¹⁴ לכן תגני שלוחים על מורשת נת בתי אכזיב לאכזיב למלכי ישראל עד הירש אבי לך יושבת מרשה עד עדלם יבוא כבוד ישראל ¹⁵ קרחוי גנו על בני העניניך הרחבי קרחתק כנשר כי גלו מך

2 **הו חשביו און ופעלי רע על משכבותם באור** הבקר יעשה כי יש לאל ידם ² וחמדיו שרות וגול

ובשו החזים וփררו הקסמים ועטו על שם כלם כי תחנף ותחו בציון עניינו ¹² והמה לא ידע מוחשבות אין מענה אלהים ⁸ ואולם אנכי מלأتي כה את רוח יהוה ומשפט גנובהה--להניד ליעקב פשו וליישראל חטאתו ⁹ שמעו נא זאת ראש בית יעקב וקציני בית ישראל--המתעבים משפט ואת כל הושרה יעקו

5 עתה התנדדי בת נדוד מצור שם עליינו בשבט יכו על הלחוי את שפט ישראל ² ואתה בית לחם אפרהה צער להיות באלפי יהודת--מפרק ליצא לחיות מושל בישראל ומוצאתיו מקדם מימי עולם

³ לכן יתגמ עד עת يولדה ילדה ויתר אחים ישבו על בני ישראל ⁴ ועמד ורעה בעז יהודת--בגאון שם יהוה אלהיו וישבו כי עתה יndl עד אפסי ארץ ⁵

ויהה זה שלום אשר כי יבוא בארץנו וכי ידרך אדם ⁶ ורעו את ארץ אשר בחרכ ובארץ נמרד בפתחה והציל משאשו--כי יבוא בארץנו וכי ידרך

בגבולנו ⁷ והיה שארית יעקב בקרב עמים רבים כטול מאי יהוה כרביבים עלי עשב--אשר לא יקוה לאיש ולא ייחל לבני אדם ⁸ והיה שארית יעקב

ושיבבו איש תחת גגנו ותחת תננתו--ואין מחריד כי פיה יהוה צבאות דבר ⁹ כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם יהוה אלהינו--לעולם

¹⁰ ועד ⁶ ביום ההוא נאם יהוה אספה הצלעה והנדחה מציל ⁹ תרם ידרך על צריך וכל איביך יכרתו ויהה ביום ההוא נאם יהוה והכרתו סoxic מקרבד

והאבדתי מרכבתיך ¹⁰ והכרתו ערי ארץ והרסתי כל מבצריך ¹¹ והכרתו כשבים מידך ומעוננים לא יהיו לך ¹² והכרתו פסילך ומצבותיך מקרבד עידיך תאהה ובאה דממשלת הראשה ממלכת לבה ירושלים ⁹ עתה למה תריעי רע המלך אין בר אם ועצת אבד--כי החזיקך חיל כיוולדה ¹⁰ חולי ונחוי

נקם--את הגוים אשר לא שמעו

6 שמעו נא את אשר יהוה אמר קום ריב את ההרים ותשמענה הגבעות נלך ² שמעו הרים את איביך ¹¹ ועתה נאפסו עליך גוים רבים--האמרים

¹⁰ בנה ציון בדים וירושלם בעולה ¹¹ בראשיה בשחר ישבטו וכחניה במחיר יورو ונבייה בכסף יקסמו ועל יהוה ישענו לאמר הללו יהוה בקרבנו לא תבוא עליינו רעה ¹² לכן בגוללם ציון שדה תחרש ירושלם עין תהיה והר הבית לבמות עיר

4 וזה באחרית הימים יהיה היר בית יהוה נכו בראש ההרים ונשא הוא מגבעות ונחרו עלי עמים ² והלכו גוים רבים ואמרו לכט ונעלחה אל היר יהוה ואל בית אלהי יעקב ווירנו מדרכו ונלכה בארכתו כי מצין יצא תורה ודבר יהוה מירושלים ³ ומשפט בין עמים רבים והוכיח לנוים עצמים עד רחוק וכחתו הרבתום לאחים ותניתיהם למזרות--

לא ישאו גוי אל גוי חרב ולא ילמדון עוד מלחמה 4 ושבבו איש תחת גגנו ותחת תננתו--ואין מחריד כי פיה יהוה צבאות דבר ⁹ כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם יהוה אלהינו--לעולם

עד ⁶ ביום ההוא נאם יהוה אספה הצלעה והנדחה אקבצתה ואשר הרעת ⁷ ושמתי את הצלעה לשארית והנהלה לנגי עצום ומילך יהוה עליהם בהר ציון מעתה ועד עולם ⁸ ואתה מndl עד עפל בת ציון--

עדיך תאהה ובאה דממשלת הראשה ממלכת לבה ירושלים ⁹ עתה למה תריעי רע המלך אין בר אם מקרבד--כי החזיקך חיל כיוולדה ¹⁰ חולי ונחוי

בת ציון כיוולדה כי עתה תצאי מקריה ושכנתה בשדה ובאת עד בבל שם תנצלי--שם נאלך יהוה מclf

איביך ¹¹ ועתה נאפסו עליך גוים רבים--האמרים

ריב יהוה והאתנים מוסדי ארץ כי ריב ליהוה עם כי בן מנבל אב בת קמה באמה כליה בחמתה איבי עמו ועם ישראל יתוכח ³ עמי מה עשית לך ומה אישensi ביתו ⁷ ואני ביהוה אצפה אוחילה לאלהי הלאתיק ענה כי ⁴ כי העתיך מארץ מצרים ומכית ישע ישמענו אלהי ⁸ אל תשמי איבתו לי כי נפלתי קמתי כי אשב בחשך יהוה אור לי ⁹ זעף יהוה אשא כי חטאתי לו עד אשר יריב ריבי ועשה משפטיך --
ויצוاني לאור אראה בצדתו ¹⁰ ותרא איבתי ותcosa בועם בן בעור --מן השטים עד הניל למן ⁵ עמי זכר נא מה יען בלק מלך מואב ומה ענה אתו בלבם דעת צדקות יהוה ⁶ בנה אקדם יהוה אכפ לאלהי מרום האקדמנו בעלות בענלים בני שנה ⁷ הירצה יהוה באלי אילים בربבות נחלי שמן האtan בכורי פשי פרי בטני חטא נפשי ⁸ הגיד לך אדם מה טוב ומה יהוה דורש מך כי אם עשות משפט ואהבת מפריע מעלהיהם ⁹ קול יהוה לעיר יקרה חסר והצנע לכת עם אלהיך ¹⁰ עוד האש והושה יראה שמן מטה ומי יעדה ¹¹ עוד האש בית רשות --אוצרות רשות ואיפת רזון זעומה בז האזקה במאוני רשות ובכיס אבוי מרמה ¹² אשר עשרה מלאו חם וישראל דברו שקר ולשונם רמיה בפייהם ווגם אני החליטי הכוורת --השם על חטאך ¹³ אתה תאכל ולא תשבע וייחך בקרבך ותסיג ולא תפליט ואשר תפלט לחרב אתן ¹⁴ אתה תזרע ולא תקצור אתה תדרך זית ולא תסוק שמן ותירוש ולא תשתה יין ¹⁵ ווישתמר חקות עמרי וכל מעשה בית אהאב ותלכו במעזותם --למן תתי אתך לשמה נשבעת לאבותינו מימי קדם וישראל וחרפת עמי תשאו

7 אללי לי כי חייתי כאפי קיז בעלה בצד אין אשכול לאכול בכורה אותה נפשי ² אבד חסיד מן הארץ ושר באדם אין כלם לדמים יארבו איש את אחיו יצדדו חרם ³ על הרע כפים להויטיב השר שאל והשפט בשלים והגדול דבר הות נפשו הווא -- ויעבתהו ⁴ טובם כחדק ישר מסוכיה יום מצפיך פקדך באה עתה תהיה מבוכתם ⁵ אל תאמינו ברע אל תבטחו באלוף משכבות חיקך שמר פתחי פיך ⁶

הנהרות נפתחו וההיכל נמוג ⁷ והחצב גלתה העלתה
ואמהתיה מנהגות כקול יונים מתחפה על לבבנה ⁸
ונינה כברכת מים מימי היא והמה נסים עמדו עמדו
ואין מפנה ⁹ בו כספ' בו זהב ואין קצה לזבונה-
כבד מכל כל' חמדה ¹⁰ בוקה וمبוקה ומלבקה
ולב נמס ופק ברכים וחללה בכל מתנים ופני
כלם קבצו פארור ¹¹ איך מעון ארויות ומרעה הוא
לכפרים--אשר חלך אריה לביא שם גור אריה ואין
מחריד ¹² אריה טרפ' בדי גנותיו ומחנק ללבאתיו
וימלא טרפ' חריו ומענתיו טרפה ¹³ הנסי אליך נאם
יהוה צבאות והברתוי בעשן רכבה וככפריך חאכל
חרב והכתרתי מארץ טרפך ולא ישמע עוד קול
מלאככה

3 **הוּא עיר דמיים** כלה כחש פרק מלאה--לא
ימיש טרפ' ² קול שוט וקול רعش אופן וסוס דהה
ומרכבה מרקדה ³ פרש מעלה ולהב חרב וברק
חנית ורב חלל וכבד פנור ואין קצה לנניה יכשלו
(וכשלו) בינויים ⁴ מרוב זונני זונה טובת חן בעלה
כשפים המכרצה נוים בזונניה ומשפחות בכספיה ⁵
הנסי אליך נאם יהוה צבאות גגליות שוליך על פניך
והראתיו נוים מערכ' וממלכות קלונך ⁶ והשלכתי
עליך שקצים ונבלתיך ושמתייך כראוי ⁷ והיה כל
ראיך ידור ממק' ואמר שדרה נינה מי ינור לה מאין
אבקש מנהמים לך ⁸ התיטבי מנא אמון היושבה
ביארים מים סביב לה--אשר חיל'ים מים חוממתה
9 כוש עצמה ומצרים ואין קצה פוט ולובים היו
בעוזרתך ¹⁰ גם היא לגללה הלכה בשבי--גס עליליה
ירטשו בראש כל חוצות ועל נכבריה ידו נוריל וכל
נדוליה רתקו בזוקים ¹¹ גם את תשכרי תהי נעלמה נס
את תבקשי מעוז מאובך ¹² כל מבציך--תנאים עם
בכורים אם ינוועו ונפלו על פי אוכל ¹³ הנסי ענק נשים

1 **מְשָׁא נִינָּה**--ספר חזון נחום האלקשי ² אל קנווא
ונקם יהוה נקם יהוה ובעל חמה נקם יהוה לצריו
ונוטר הוא לאיביו ³ יהוה ארך אפים וגדול (ונדל)
כח ונקה לא נקה יהוה בסופה ובשערת דרכו ענן
אבק רגליו ⁴ נוער בים ויבשחו וכל הנהרות החיריב
אמל' בשן וכרמל ופרח לבנון אמל' ⁵ הרים רעש
מננו והגביעות התמננו ותשא הארץ מפנוי ותבל וכל
ישבי בה ⁶ לפנוי זעמו מי יעמוד ומי יקום בחרון אפו
המתו נתכח כאש והצדדים נתחזו ממןנו ⁷ טוב יהוה
למעוז ביום צרה וידיע חסוי בו ⁸ ובשטף עבר כליה
עשה מקום ואייביו ירדף חשך ⁹ מה תהשbon אל
יהוה--כליה הוא עשה לא תקום פעמים צרה ¹⁰ כי
עד סירום סבכים וכסבאים סבאים אכלו--כקש יבש
מלא ¹¹ ממך יצא חשב על יהוה רעה--יען בליעל ¹²
כה אמר יהוה אם שלמים וכן רבים וכן גנוו ועבר
ונתק--לא ענד עוד ¹³ ועתה אשר מטה מעלייך
ומוסדרתיך אנטק ¹⁴ וצוה עלייך יהוה לא יזרע משマー
עד מבית אלחיך אכricht פסל ומסכה אשם קברך--
כי קלות ¹⁵ הנסי על ההרים רגלי מבשר משמע
שלום--חני יהודה חנייך שלמי נדריך כי לא יוסיף
עד לעבור (לעבר) בך בליעל כליה נכרת

2 **עַלְהַ מְפִין עַל פְּנֵיך נצָר מַצּוֹרָה צְפָה דָּרְךָ חֹזֶק**
מתנים אמרץ כח מאר ² כי שב יהוה את נאון יעקב
כנאון ישראל כי בקוקום בקוקום זומריהם שחתו ³ מנגן
גבריהו מארם אנשי חיל מתלעים באש פלרת הרכב
בימים הכננו והברושים הרעלו ⁴ בחוצות יתחוללו--
הרכב ישתקשוו ברכבות מראיהם כלפידים--
כברקים ירצו ⁵ יזכיר אדריאו--יכשלו בהלכותם
(בHALICHTAM) ימחרו חוממתה והכין הסך ⁶ שערי

בקרבך לאיביך פתחו נפתחו שעריך ארץך אכללה
אש בריחיך ¹⁴ מי מצור שאבי לך חזקי מנצחיך באוי
בטיט ורומי בחמר החזקי מלבן ¹⁵ שם תאכלך
אש-תכרייתך חרב האכלך כיילך התכבד כיילך
התכבדי כארבה ¹⁶ הרביה רכלייך מכוכבי השמים
ילך פשט ויעף ¹⁷ מנזריך כארבה וטפריך נגב
נבי החונים בנדרות ביום קרהה--שמש זרחה ונודד
ולא נודע מוקמו אים ¹⁸ נמו רעדך מלך אשור ישכנו
אדיריך נפשו עמוק על ההרים ואין מקבץ ¹⁹ אין
כהה לשברך נחלה מכתך כל שמי שמעך תקעו
כף עלייך--כי על מי לא עברה רעתק תמים

וְאֵף כִּי הִיִּנְזָק בֶּן גֶּבֶר יְהִיר וְלֹא יְנוּה אֲשֶׁר הַרְחִיב
כְּשַׁאֲלָל נְפָשׁוֹ וְהָוָא כְּמוֹת וְלֹא יִשְׁבַּע וְיַאֲסֵף אֲלֵיו כָּל
הַגּוֹים וַיַּקְבִּץ אֲלֵיו כָּל הַעֲמִים (Sheol h7585) ⁶ הַלֹּא
אֶלָּה כָּלָם עַלְיוֹ מִשְׁלֵי יְשָׁא וְמִלְצָה חִידּוֹת לוֹ וַיֹּאמֶר
הַוְיָה הַמְּרַבָּה לֹא לֹו--עַד מִתְיַוְּבָה וְמִכְבִּידָה עַלְיוֹ עַבְטִיט
7 הַלֹּא פָּתָע יְקֻמוּ נְשָׁכִיךְ וַיַּקְצֹו מַזְעָזֵיךְ וַיְהִי
לְמַשְׁסֹׁת לְמוֹ ⁸ כִּי אַתָּה שְׁלוֹת גְּנוּם רַבִּים יִשְׁלֹךְ כָּל
יִתְרָעִים מְדֻמִּים אֶדְם וְחַמֵּס אֶרְץ קְרִיה וְכָל יִשְׁבֵּי בָה
9 הַוְיָה בַּצָּע רָע--לְבִיתוּ לְשָׁוֹם בְּמִרְומָם קְנוּ לְהַנְצִל
מִכְּפָר רָע ¹⁰ יְעִצָּת בְּשַׁת לְבִיתְךָ קָצָות עִמִּים רַבִּים
וְחוֹטָא נְפָשָׁךְ ¹¹ כִּי אַבְנֵן מִקְיָר תְּזַעַק וּכְפִיס מַעַן יְעַנֵּה
12 הַוְיָה בְּנָה עִיר בְּדִמִּים וְכָנוּן קְרִיה בְּעַולָּה ¹³ הַלֹּא
הַנָּה מָאת יְהָה צָבָאות וַיְיַגְעַו עִמִּים בְּדִי אָשׁ וְלָאִים
בְּדִי רֵיק יְעַפּוּ ¹⁴ כִּי תִּמְלָא הָאָרֶץ לְדַעַת אֶת כְּבוֹד
יְהָה כִּמִּים יְכַסֵּוּ עַל יְמִים ¹⁵ הַוְיָה מִשְׁקָה רַעַתָּה מִסְפָּה
חַמְתָּךְ וְאֶפְכָר--לְמַעַן הַבַּיּוֹת עַל מַעֲוִירִים ¹⁶ שְׁבָעַת
קְלָוָן מִכְבּוֹד שְׁתָה גָּם אַתָּה וְהַעֲרֵל חָסּוּב עַלְיֵךְ כָּסֵךְ
יְמִין יְהָה וְקַיְקָלוֹן עַל כְּבוֹדךְ ¹⁷ כִּי חָמֵס לְבָנָו יְכַסֵּךְ
וְשַׁד בְּהַמּוֹת יְחִיתָן מְדֻמִּים אֶדְם וְחַמֵּס אֶרְץ קְרִיה וְכָל
יִשְׁבֵּי בָה ¹⁸ מֵהַ הַוְעִיל פִּסְלָל כִּי פְּסָלְיוֹ יִצְרָרוּ--מִסְכָּה
וּמוֹרֶה שְׁקָר כִּי בְּתָחַ יִצְרָרוּ עַלְיוֹ לְעֹשָׂת אֲלִילִים
אֲלִילִים ¹⁹ הַוְיָה אָמֵר לְעֵץ הַקִּיצָה עֹרוִי לְאַבְנֵן דּוֹמָם
הַוְיָה יְוֹרָה--הַנָּה הַוְיָה תְּפַוּשׁ וְהַבְּכָסָף וְכָל רֹוח אֵין
בְּקָרְבָו ²⁰ וַיְהִי בְּהַיִלְלָה קְרָשׁוּ הַס מְפִנֵּיו כָל הָאָרֶץ
3 תְּפָלָה לְחַבּוֹק הַנְּבִיא--עַל שְׁנִינוֹת ² יְהָה שְׁמַעְתִּי
שְׁמַעְתִּי יְרָאִי--יְהָה פָּעֵל בְּקָרְבָ שָׁנִים חִיְיוֹ בְּקָרְבָ
שָׁנִים תְּדִיעַ בְּרָגָנוּ רָחֵם תְּזָכָר ³ אֶלְוָה מְתִימָן יְבֹא
וּקְדוּשָׁ מַהְרָה פָּאָרֶן סְלָה כָּסָה שָׁמִים הַדּוֹן וְתַהֲלַתוֹ
מַלְאָה הָאָרֶץ ⁴ וּנְנָה כָּאֹור תְּהִי קְרָנִים מִידָוּ לוֹ וְשָׁם
חַבְיוֹן עֹז ⁵ לְפָנָיו יַלְךְ דָבָר וַיַּצֵּא רַשְׁף לְרָגְלָיו ⁶
עַמְדָ וּמַדְדָ אֶרְץ רָאָה וּתְרָגָנוּ וַיַּתְפְּצִצּוּ הַרְחִיב עַד

1 המשא אשר חזה חַבּוֹק הנְבִיא ² עד אנה יהוה
שׁוּעָתִי וְלֹא תִּשְׁמַע אָזַע אַלְיךָ חַמֵּס וְלֹא תִּשְׁעַי ³
לִמְהָ תְּרָאִי אָוֹן וְעַמְלָ תְּבִיט וְשָׁד וְחַמֵּס לְגַנְדִּי וְיְהִי
רַיב וּמַדְרָן יְשָׁא ⁴ עַל כֵּן תְּפֹגֵן תּוֹרָה וְלֹא יִצְא לְנִצָּחָה
מִשְׁפָט כִּי דָרְשָׁ מִכְתִּיר אֶת הַצְּדִיק עַל כֵּן יִצְא מִשְׁפָט
מַעְקָל ⁵ דָרָא בְּנוּם וְהַבִּיטוּ וְהַתְּמָהּוּ תְּמָהּוּ כִּי פְעָל
פְעָל בִּימִיכֶם לֹא תָאִמְנֵנוּ כִּי יִסְפֵּר ⁶ כִּי הַנְּנוּ מִקְיָם
אֶת הַכְּשִׁדִּים הַגּוֹי הַמְּרָ וְהַנְּמָהָר הַהְוָלֵךְ לְמַרְחָבִי
אֶרְץ לְרַשְׁת מִשְׁכּוֹנָת לֹא לֹו ⁷ אִים וְנוֹרָא מִמְנוּ
מִשְׁפָטוֹ וְשַׁאֲתוֹ יְצָא ⁸ וְקָלָו מִנְמָרִים סָסִיו וְחוֹדוֹ מִזְאָבִי
עֲרָב וְפְשָׁוֹר פְּרָשָׁוֹר וְפְרָשָׁוֹר מַרְחָק יְבָא--יְעַפּוּ כְּנֶשֶׁר
חַש לְאַכְּל ⁹ כָּלָה לְחַמֵּס יְבָא מִגְמָת פְּנִיהם קְרִימָה
וַיַּאֲסֵף כְּחֹלֶשׁ שְׁבִי ¹⁰ וְהָוָא בְּמַלְכִים יְתַקְלָס וְרוֹזְנִים
מִשְׁחָק לֹא הוּא לְכָל מִבְצָר יְשָׁחָק וַיַּצְבֵּר עַפְר וְיַלְכָה
¹¹ אוֹ חַלְפָר רֹוח וַיַּעֲבֵר וְאַשְׁם זוֹ כָּחָו לְאַלְהָו ¹²
הַלֹּא אַתָּה מִקְרָם יְהָה אֶלְהִי קְדָשִׁי--לֹא נִמְוֹת יְהָה
לְמִשְׁפָט שְׁמָתוֹ וְצָור לְהַכִּיחָה יִסְדְּתוּ ¹³ טַהֲר עִינִים
מִרְאֹת רָע וְהַבִּיט אֶל עַמְל לֹא תּוֹלֶל לְמַה תְּבִיט
בְּגָנִידִים--תְּחִרְשֵׁ בְּבָלָע רְשָׁע צִדְיק מִמְנוּ ¹⁴ וְתַעֲשֵׂה
אָדָם כְּדַגְיָה יְמִים--כְּרַמְשָׁל אֶל מִשְׁלָבּוּ ¹⁵ כָּלָה בְּחַכָּה
הַעַלְהָ--יִגְרָהוּ בְּחַרְמוּ וַיַּאֲסִפוּ בְּמִכְמָרְתוֹ עַל כֵּן
יִשְׁמַח וַיְגַלֵּל ¹⁶ עַל כֵּן יִזְבַּח לְחַרְמוּ וַיַּקְטֵר לְמִכְמָרְתוֹ
כִּי בְּהַמָּה שָׁמֵן חָלְקוּ וְמַאֲכְלוּ בְּרָאָה ¹⁷ הַעַל כֵּן יְרִיךְ
חַרְמוּ וְתַمְיד לְהַרְגֵ נְנוּם לֹא יִחְמֹל

2 עַל מִשְׁמָרָתִי אָעֵמָה וְאַתִּיצְבָּה עַל מַצְוָר וְאַצְפָּה
לְרֹאֹת מָה יִדְבֵּר בַּי וְמָה אֲשִׁיבָה עַל תְּוֹחָתִי ² וְיַעֲנֵנִי
יְהָה וַיֹּאמֶר כַּתֵּב חֹזֶן וּבָאָר עַל הַלְּחֹות--לְמַעַן יְרֹאֵץ
קְרוּא בּוּ ³ כִּי יְדַע חֹזֶן לְמוֹעֵד וַיַּפְחֵד לְקַצְן וְלֹא יַכְזֵב
אָם וַיִּתְהַמֵּה חַכָּה לֹו--כִּי בָא יָבָא לֹא יַאֲחֵר ⁴ הַנָּה
עֲפָלָה לֹא יִשְׁרָה נְפָשָׁוּ בּוּ וְצִדְיק בְּאַמְנוֹתָה יְהָה ⁵

שהונבעות עלם הליכות עלם לו ⁷ תחת און ראיות
אהלי כושן ירגזון ירידות ארצן מדין ⁸ הבנחרים
חרה יהוה- אם בנחרים אפק אם בים עברתך כי
תרכב על סוסיך מרכבתיך ישועה ⁹ עיריה תעדור
קשתך שבעות מטות אמר סלה נהרות תבקע ארצן
¹⁰ ראוך ייחלו הרים זרם מים עבר נתן תהום קולו
רום ידיהו נשא ¹¹ שמש ירח עמד זבלה לאור חץיך
יחלכו לננה ברק חניתך ¹² בזעם תצעד ארצן באך
תדרוש גנים ¹³ יצאת לשע עמק לישע את משיחך
מחצית ראש מבית רשות יסוד עד צואר סלה ¹⁴
נקבת במתיו ראש פרוו יסערו להפיצו עלייתם
כמו לאכל עני בMASTER ¹⁵ דרכת בים סוסיך חמר
מים רבים ¹⁶ שמעתי ותרנו בטני לכול צללו שפתנו-
יבוא רקב בעצמי ותחתי ארנו אשר אנו ליום צרה
לעלות لكم יונדנו ¹⁷ כי חאגה לא חפרה ואין יבול
בגפניהם--כחש מעשה זית וشدמות לא עשה אכל
נזר ממילה צאן ואני בקר ברפתום ¹⁸ ואני ביהוה
עלוזה אגילה באלהי ישע ¹⁹ יהוה אדני חיל' וישם
רגלי כאלות ועל במותי ידרכו לנצח בנינותי

זהבם לא יוכל להצילים ביום עברת יהוה ובאש
קנאותו תאכל כל הארץ כי כלה אך נבולה יעשה
את כל ישביה הארץ

2 התקושו וקושו--הנו לא נספּ ² בטרם לדת חק
מץ עבר יום בטרם לא יבוא עליכם חרון אף יהוה--
טרם לא יבוא עליכם יום אף יהוה ³ בקש את יהוה
כל עני הארץ אשר משפטו פועל בקש צדק בקש
ענוּה--אולי תסתורו ביום אף יהוה ⁴ כי עזה עזובה
תהייה ואשקלון לשמה אשדור בצדדים יגרשוה
ועקרון תuctor ⁵ כי ישבי חבל הום--גוי כרתים דבר
יהוה עליכם כנען ארץ פלשתים והאבדתוּן מאין
יושב ⁶ והיתה חבל הים נות כרת רעים--וגדרות
צאן ⁷ והיה חבל לשארית בית יהודה--עליהם
ירעון בבתי אשקלון בערב ירכזון--כי יפקדם יהוה
אליהם ושב שבותם (שביתם) ⁸ שמעתו חרת
מוּאָב ונדפי בני עמון--אשר חרפו את עמי וינדרלו
על גבולם ⁹ וכן אני נאם יהוה צבאות אלדי
ישראל כי מוּאָב כסדר תהיה ובני עמון כעمرה
מمشך חROL ומכרה מלח ושםה עד עולם שארית
עמי יבזום ויתר גוי ונחלה ¹⁰ זאת להם תחת גאנום
כי חרפו וינדרלו על עם יהוה צבאות ¹¹ נורא יהוה
עליהם כי רזה את כל אלה הארץ וישתחוו לו איש
ממקוםו כל אי הרים ¹² גם אתם כושים חללי חרב
המה ¹³ ויט ידו על צפון ויאבד את אשור וישם את
נינה לשמה ציה כנדבר ¹⁴ ורבעו בתוכה עדרים
כל חיות גוי--גם קאת גם קفرد בקפתוריה יליינו קול
ישורר בחולון חרב בספּ כי ארזה ערה ¹⁵ זאת העיר
העליה היושבת לבטה האמורה בלבבה אני ואפסי
עד איך הייתה לשמה מרבי לחייה--כל עובר עליה

ישראק יניע ידו

1 דבר יהוה אשר היה אל צפניה בן כושי בן
נדליה בן אמריה בן חזקיה--בימי יאשיהו בן אמון
מלך יהודה ² אסף אסף כל מעל פני הארץ--נאם
יהוה ³ אסף אדם ובחמה אסף עוף השמיים ודרני
הים והמכשלות את הרשעים והכרתו את האדם
מעל פני הארץ--נאם יהוה ⁴ ונטתי ידי על יהודה
ועל כל יושבי ירושלים והכרתי מן המקום הזה את
שאר הבعل--את שם הכהנים עם הכהנים ⁵ ואת
המשתחווים על הגנות לצבא השמיים ואת המשתחווים
הנסבעים ליהוה והנסבעים במלכם ⁶ ואת הנסונות
מאחריו יהוה ואשר לא בקש את יהוה ולא דרשנו ⁷
הס מפני אדני יהוה כי קרוב יום יהוה כי הcin יהוה
ובח הקדיש קראיו ⁸ ויהיה ביום זבח יהוה ופקרתי
על השרים ועל בני המלך--ועל כל הלבושים מלבוש
נכרי ⁹ ופקרתי על כל הדולג על המפתחן--ביום
ההוא הממלאים בית אדרניהם חמס ומרמה ¹⁰ ויהיה
ביום ההוא נאם יהוה קול צקה משער הדנים ויללה
מן המשנה ושבר גדוּל מהגבעות ¹¹ היללו ישבי
המכתש כי נרמלה כל עם כנען נכרתו כל נתילו
כספּ ¹² והיה בעת ההיא אחפש את ירושלים בנדות
פקרתי על האנשים הקפאים על שמריהם האמורים
בלבכם לא ייטיב יהוה ולא ירע ¹³ והיה חילם
למשסה ובתיהם לשמה ובתוּם בתיהם ולא ישבו ונטעו
כרמים ולא ישתו את יינם ¹⁴ קרוב יום יהוה הנדול
קרוב ומהר מאד קול ים יהוה מר צרה שם נבור ¹⁵
יום עברה היום ההוא יום צרה ומצוקה יום שאה
מושואה יום חשק ואפלה יום ענן וערפל ¹⁶ יום שופר
ותרואה על הערים הבצרות ועל הנקבות הנבאות
¹⁷ והחרתוי לאדם והלכו כעורים--כי ליהוה חטא
ושפך דםם כעפר ולחםם כללים ¹⁸ גם כספם גם

3 **הוּא מְרָאָה וְנָגָא לָהּ – הָעִיר הַיּוֹנָה**² לֹא שְׁמֹעה
בְּקוּלָה לֹא לְקָחָה מֹסֶר בִּיהוָה לֹא בְּתָחָה אֶל אֱלֹהִים
לְאַקְרָבָה ³ שְׁרִיה בְּקָרְבָּה אֲרוֹתָה שָׁאָנוּ שְׁפָטְיה זָאָבוּ
עֲרָב לֹא נָרְמוּ לְבָקָר ⁴ נְבִיאָה פְּחָזָה אָנָשִׁי בְּגָדוֹת
כְּהַנִּיה חַלְלוּ קָדְשָׁה חַמְסָה תּוֹרָה ⁵ יְהֹוָה צְדִיק בְּקָרְבָּה
לֹא יַעֲשֶׂה עֲוֹלָה בְּבָקָר בְּבָקָר מְשִׁפְטוּ יְהֹוָה לְאֹור
לֹא נָעַדר וְלֹא יָדַע עֹלָה בְּשַׁת ⁶ הַכְּרָתָה נְיוּם נְשָׁמוֹ
פְּנוּתָם – הַחֲרַבְתִּי חֹזְקָותָם מִבְּלִי עֹבֵר נַצְדָּוּ עֲרִידָה
מִבְּלִי אִישׁ מַאֲין יוֹשֵׁב ⁷ אָמְרָתִי אֶךָ תִּירְאִי אַוְתִּי תְּקַחְתִּי
מוֹסֶר וְלֹא יִכְרֹת מַעֲנוֹתָה כָּל אֲשֶׁר פְּקָדָתִי עַלְיהָ אָכְנָה
הַשְׁכִּימָוּ הַשְׁחִיתָוּ כָּל עַלְיוֹתָם ⁸ לְכָן חָכוּ לִי נָאָם
יְהֹוָה לְיָמִים קָוָמִי לְעָד כִּי מְשִׁפְטִי לְאָסָפָה נְיוּם לְקָבְצִי
מַמְלָכּוֹת לְשִׁפְךָ עַלְיָהָם זָעַם כָּל חַרְוֹן אֲפִי – כִּי בָּאָשָׁה
קָנָתִי תָּאַכְלָל כָּל הָאָרֶץ ⁹ כִּי אָז אַהֲפָךְ אֶל עָמִים שְׁפָה
בְּרוּרָה לְקָרְבָּא כָּלָם בְּשֵׁם יְהֹוָה לְעַבְדָּו שְׁכָם אֶחָד ¹⁰
מַעֲבָר לְנַהֲרִי כּוֹשׁ – עַתְּרִי בְּתַ פּוֹצִי יוּבְלָוּן מַנְחָתִי ¹¹
בַּיּוֹם הַהְוָא לֹא תְבֹשִׁי מִכְלָל עַלְילָתִיךְ אֲשֶׁר פְּשָׁעָת בֵּי
כִּי אָז אַסְיָר מִקְרָבָךְ עַלְיָיו נָאָתָךְ וְלֹא תּוֹסְפִי לְגַבְהָה
עוֹד בְּהָרָ קְדָשִׁי ¹² וְהַשְּׁאָרָתִי בְּקָרְבָּךְ עַם עֲנִי וְדָל
וְחַסּוּ בְּשֵׁם יְהֹוָה ¹³ שָׁאָרִיתִי יִשְׁרָאֵל לֹא יִعְשֶׂה עֹלָה
וְלֹא יִדְבְּרוּ כֹּזֶב וְלֹא יִמְצָא בְּפִיהָم לְשׁוֹן תְּרִמְמָתִי כִּי
הַמָּה יַדְעַו וּרְבָצּוּ וְאַיִן מַחְרִיד ¹⁴ רְנִי בְּתַ צִוְּן – הַדְּרִיעָה
יִשְׁرָאֵל שְׁמָחוּ וְעַלְיוּ בְּכָל לְבִבְתַּחַת יְרוּשָׁלָם ¹⁵ הַסִּיר
יְהֹוָה מְשִׁפְטִיךְ פְּנֵה אַיְכָךְ מֶלֶךְ יִשְׁרָאֵל יְהֹוָה בְּקָרְבָּךְ
לֹא תִּרְאִי רָע עֹד ¹⁶ בַּיּוֹם הַהְוָא יִאֲמֵר לִירוּשָׁלָם אֶל
תִּרְאִי צִוְּן אֶל יְרִיחָה יְדִיךְ ¹⁷ יְהֹוָה אֱלֹהִיךְ בְּקָרְבָּךְ
גָּבָר יוֹשִׁיעַ יִשְׁיָשׁ עַלְיָךְ בְּשִׁמְמָה יְהֹרִישׁ בְּאַהֲבָתוֹ –
יִגְּלֵל עַלְיָךְ בְּרָנָה ¹⁸ נָגִי מַמּוֹעַד אַסְפָּתִי מִמֶּךְ הַיּוֹ –
מִשְׁאָת עַלְיהָ חֶרְפָה ¹⁹ הַנְּנִי עָשָה אֶת כָּל מַעֲנִיךְ
בְּעַת הַהְיָה וְהַשְׁעָתִי אֶת הַצְלָעָה וְהַנְּדָחָה אֲקָבָץ
וְשְׁמָתִים לְתַהֲלָה וְלִשְׁמָם בְּכָל הָאָרֶץ בְּשַׁתִּים ²⁰ בְּעַת

2

ביד חני הנביא לאמר 2 אמר נא אל זרבבל בן
שלתיאל פחת יהודה ואל יהושע בן יהוץך הכהן
הנдол- ואל שארית העם לאמר 3 מי בכם הנשאר
אשר ראה את הבית הזה בכבודו הראשון ומזה אתם
ראים אותו עתה- הלא כמו שהוא כהן בעיניכם 4 ועתה
חזק זרבבל נאם יהוה וחזק יהושע בן יהוץך הכהן
הנдол וחזק כל עם הארץ נאם יהוה- ועשו כי אני
אתכם נאם יהוה צבאות 5 את הדבר אשר כרתי
אתכם בצחכם ממצרים ורוחני עמדת בתוככם- אל
כל הנזירים ומלאתי את הבית הזה כבוד- אמר יהוה
צבאות 6 כי כה אמר יהוה צבאות עוד אחת מעט
היא ואני מרעיש את השמים ואת הארץ ואת הים
ואת הארץ 7 והרעדתי את כל הגנים ובאו חמדת
כל הנזירים ומלאתי את הבית הזה כבוד- אמר יהוה
צבאות 8 ל' הכסף ול' הזהב- נאם יהוה צבאות 9
ונדרול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון-
אמר יהוה צבאות ובמקום הזה אתן שלום נאם יהוה
צבאות 10 בעשרים וארבעה לחשיעי בשנת שיתים
לדריווש- היה דבר יהוה אל חני הנביא לאמר 11
כה אמר יהוה צבאות שאל נא את הכהנים תורה
לאמר 12 הנה ישא איש בשד קדש בכנס בנדנו ונגע
בכנסו אל הלחם ואל הנזיר ואל הין ואל שמן ואל
כל מאכל- היידש ויענו הכהנים ויאמרו לא 13
ויאמר חנו אם יגע טמא נפש בכל אלה היטמא ויענו
הכהנים ויאמרו יטמא 14 ויען חני ויאמר כן העם
זהו וכון הנזיר הזה לפני נאם יהוה וכן כל מעשה
ידיהם ואשר יקריבו שם טמא הוא 15 ועתה שימו נא
ללבכם מן היום הזה ומעלה מטרם שם אבן אל
אבן בהיכל יהוה 16 מהוותם בא אל ערמת עשרים
וועיטה עשרה בא אל היקב לחשוף חמישים פורה
והיתה עשרים 17 הכתבי אתכם בשדרון ובירקון

בשנת שתים לדריווש המלך בחדש השנה
ביום אחד לחדרש- היה דבר יהוה ביד חנוי הנביא
אל זרכבל בן שלחטיאל פחת יהודה ואל יהושע
בן יהוצדק הכהן הנדול ^{לאמר} ² כה אמר יהוה
צבאות לאמר העם הזה אמרו לא עת בא עת בית
יהוה להבנות ³ ויהיו דבר יהוה ביד חנוי הנביא
לאמר ⁴ העת לכם אמר לשבט בבתיים ספוניים-
והבית הזה חרב ⁵ ועתה כה אמר יהוה צבאות
שימו לבכם על דרכיכם ⁶ זרעתם הרבה והבא
מעט אכול ואין לשבעה שתו ואין לשכלה לבוש
ואין לחם לו והמשתכר- משחכר אל צדור נקוב ⁷
כה אמר יהוה צבאות שימו לבכם על דרכיכם ⁸
על הדר והבאם עז ובני הבית וארצם בו ואכבר
(ואכברדה) אמר יהוה ⁹ פנה אל הרבה והנה למעט
והבאם הבית ונפחתו בו יعن מה נאם יהוה צבאות-
יعن ביתך אשר הוא חרב ואתם רצים לבתו ¹⁰
על כן עלייכם כלאו שמיים מטול והארץ כלאה יבולה
בז ואקרא חרב על הארץ ועל הרים ועל הרים ועל
התירוז ועל הבמה ועל כל יניע כפים ¹¹ ויישמע
האדם ועל הבמה יהוה אלהים ועל הארץ
זרכל בן שלחטיאל יהושע בן יהוצדק הכהן הנדול
וכל שארית העם בקיל יהוה אלהיהם ועל דברי חנוי
הנביא כאשר שלחו יהוה אלהיהם ויראו העם מפני
יהוה ¹² ויאמר חנוי מלך יהוה במלאות יהוה-
לעם לאמר אני אתכם נאם יהוה ¹⁴ ויעיר יהוה את
רוח זרכבל בן שלחטיאל פחת יהודה ואת רוח יהושע
בן יהוצדק הכהן הנדול ואת רוח כל שארית העם
ויבאו ויעשו מלאה בית יהוה צבאות אלהיהם
¹⁵ ביום עשרים וארבעה לחדרש בששי בשנת שתים

לדריווש המלך

ובברך--את כל מעשה ידיכם ואין אתם אלוי נאם
יהוה ¹⁸ שמו נא לבבכם מן היום הזה ומעלה מיום
עשרים וארבעה לתשיעי למן היום אשר יסד היכל
יהוה--שמו לבבכם ¹⁹ ח עוד דורך במנורה ועד
הganן והתאנה והרמונן ועיז הזית לא נשא--מן היום
זה אברך ²⁰ ויהי דבר יהוה שנית אל חני בעשרים
וארבעה לחדש לאמר ²¹ אמר אל זרבבל פחת
יהודיה לאמר אני מרעיש את השמיים ואת הארץ ²²
והפכתי כסא מלכות והשמדתי חוק מלכות הגויים
והפכתי מרכבה ורכביה וירדו סוסים ורכביהם
איש בחרב אחיו ²³ ביום ההוא נאם יהוה צבאות
אקחך זרבבל בן שאלתיאל עברדי נאם יהוה ושמתייך
כהותם כי לך בחרתי נאם יהוה צבאות

לכן כה אמר יהוה שבתי לירושלים ברחמים--
ביתי יבנה בה האם יהוה צבאות וקוה (וקו) ינטה על
ירושלים ¹⁷ עוד קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות
עוד תפוצנה ערי מטופ ונחם יהוה עוד את ציון
ובחר עיר בירושלם ¹⁸ ואשא את עיני וארא והנה
ארבע קרנות ¹⁹ ואמר אל המלך הדבר ב--מה
אללה ויאמר אליו--אללה הקרנות אשר זרו את יהודה
את ישראל וירושלם ²⁰ ויראנו יהוה ארבעה תרשימים
ויאמר מה אלה באים לעשות ויאמר לאמר אלה
הקרנות אשר זרו את יהודה כפי איש לא נושא ראשו
ויבאו אלה להחריד אתכם ליראות את קרנות הגויים
הנשאים קרן אל ארץ יהודה לזרותה

2 ואשא עיני וארא והנה איש ובירדו חבל מדה ²
ואמר أنها אתה הלק ויאמר אליו למד את ירושלים
לראות כמה רחבה וכמה ארכה ³ והנה המלך
הדבר ב--יצא ומלאך אחר יצא לקראו ⁴ ויאמר
אלו--רץ דבר אל הנער הלו לאמר פרוזת השב
ירושלים מרוב אדים ובמהמת בתוכה ⁵ ואני אהיה לה
אם יהוה חומת אש סביב ולבבוד אהיה בתוכה
הו ימי ונסו מארץ צפון--נאם יהוה כי כארבע
רוחות השמיים פרשתי אתכם--נאם יהוה ⁷ הו ציון
המלטי--יושבת בת בבל ⁸ כי כה אמר יהוה צבאות
אחר כבוד שלחני אל הגוים השללים אתכם כי הגענו
בכם גנע בכבת עינו ⁹ כי הגענו מנייף את ידי עליהם
והיו שלל לעבדיהם וידעתם כי יהוה צבאות שלחני
רני ושלחני בת ציון--כי הגענו בא ושכני בתוכך
נאם יהוה וגלו גוים רבים אל יהוה ביום ההוא
והיו לי לעם ושכני בתוכך--וידעתם כי יהוה צבאות
שלחני אליך ¹² ונחל יהוה את יהודה חלקו על
ארמת ה�建 ובחר עיר בירושלם ¹³ הַס כלبشر
מן פני יהוה--כי נער ממעון קדשו

1 בחדש השמיני בשנת שחים לדריש-היה דבר
יהוה אל זכריה בן ברכיה בן עדו הנביה לאמר ²
קצף יהוה על אבותיכם קצף ³ ואמרת אליהם כה
אמר יהוה צבאות שבו אליו נאם יהוה צבאות--ואשׁוב
אליכם אמר יהוה צבאות ⁴ אל תהו כאבותיכם אשר
קראו אליהם הנביאים הראשונים לאמר כה אמר
יהוה צבאות שבו נא מדריכיכם הרעים ומעליכם
(ומעליכם) הרעים ולא שמעו ולא הקשיבו אליו
נאם יהוה ⁵ אבותיכם היה הם והנביאים--הלו

- ולם
- יחיו
- אך דברי וחקוי אשר צויתו את עבדי הנביאים
- הלווא השינו אבותיכם וישבו ויאמרו כאשר זם
- יהוה צבאות לעשות לנו כדרךינו וכמעלינו כן
- עשה אתנו
- ביום עשרים וארבעה לעשות עשר
- חדש הוא חדש שבט בשנת שחים לדריש-היה
- דבר יהוה אל זכריה בן ברכיהו בן עדו הנביה
- לאמר
- ראיתי הלילה והנה איש רכב על סוס אדם
- והוא עמד בין הדרסים אשר במצלה ואחריו סוסים
- אדמים שרקים ולבניים
- ואמר מה אלה ואני ויאמר
- אל המלך הדבר כי אני אראך מה המה אלה
- ויען האיש העמד בין הדרסים--ויאמר אלה אשר
- שלח יהוה להתהלך בארץ ¹⁰ וויענו את מלאך יהוה
- העמד בין הדרסים ויאמרו התהלךנו בארץ והנה
- כל הארץ ישבת ושקתה
- ויען מלאך יהוה ויאמר
- יהוה צבאות עד מתי אתה לא תرحم את ירושלים
- ואת ערי יהודה--אשר זעמה זה שבעים שנה
- ויען יהוה את המלך הדבר ב--דברים טובים
- דברים נחמים
- ויאמר אליו המלך הדבר כי
- קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות קנאתי לירושלים
- ולציוון קנאה גדולה
- וקצף גדול אני קצף על הגוים
- השאנים אשר אני קצפתי מעט והמה עזרו לרעה

ויראי את יהושע הכהן הנדול עומד לפני מלאך יהוה והשtan עמד על ימינו לשטנו ² ויאמר יהוה אל השtan יגער יהוה בר החטן ויגער יהוה בר הבהיר בירושלים הלוא זה אוד מצל מאש ³ ויהושע היה לבש בגדים צואים ועמד לפני המלאך ⁴ וווען ויאמר אל העמדים לפניו לאמר הסירו הבגדים הצעים מעליו ויאמר אליו ראה העברתי מעליך עונך והלבש אתך מחלצות ⁵ ויאמר ישימו צניף טהור על ראשו וילבשו בגדים ומלאך יהוה עמד ⁶ ויעדר מלאך יהוה ביהושע לאמר ⁷ כה אמר יהוה צבאות אם בדרכי תלח' ואם את משמרתי תשמר ונוג אתה תדרין את ביהיו ונוג השמר את חצרי--ונתני לך מהלכים בין העמדים האלה ⁸ שמע נא יהושע הכהן הנדול אתה ורעד היישבים לפוך--כי אנשי מופת המה כי הנני מביא את עבדי צמה ⁹ כי הנה האבן אשר נתני לפניו יהושע--על אבן אחת שבעה עינים הנני מפתח פתחה נאם יהוה צבאות ומשתי את עון הארץ ההייא ביום אחד ¹⁰ ביום ההוא נאם יהוה צבאות תקראו איש לרעהו--אל תחת גפן ואל תחת תנאה

5 ואשוב ואשא עניי ואראה ודנה מגלה עפה ² ויאמר אליו מה אתה ראה ויאמר אני ראה מגלה עפה--ארכה עשרים באמה ורחבה עשר באמה ³ ויאמר אליו--זאת הארץ היזחאת על פנו כל הארץ כי כל הנגב מזוה כמו נקה וכל הנשבע מזוה כמו נקה ⁴ והוצאתה נאם יהוה צבאות ובאה אל בית הנגב ואל בית הנשבע בשמי לשקר ולנה בתוך ביתו וככלתו ואת עציו ואת אבניו ⁵ ויצא המלאך הדבר כי ויאמר אליו--שא נא ענייך וראה מה היזחאת זואת ⁶ ויאמר מה היא ויאמר זאת האיפה היוצאת ויאמר זאת עינם בכל הארץ ⁷ והנה ככר עפרת נשאת זאת אשה אחת יושבת בתוך האיפה ⁸ ויאמר זאת הרשות ישליך אחת אל תוך האיפה ישליך את אבן העופרת אל פיה ⁹ ואשא עניי וארא והנה שתים נשים יוצאות ורוח בכנפיהם ולהנה כנפים ככנפי החסידה והשנה את האיפה בין הארץ ובין השמיים ¹⁰ ויאמר אל המלאך הדבר כי אני המה מולכות את האיפה ¹¹ ויאמר אליו לבנות לה בית בארץ שנער והוכן והנינה שם

על מכנהה

4 ישב המלאך הדבר כי ויערני כאיש אשר יעור משנתו ² ויאמר אליו מה אתה ראה ויאמר (ויאמר) ראייתך והנה מנורת זהב כללה גוללה על ראהה ושבעה נרתיה עליה--שבעה ושבעה מוצקות לנרות אשר על ראהה ³ ושנים זיתים עליה אחד ממיין הנגה ואחד על שמאללה ⁴ וווען ויאמר אל המלאך הדבר כי לאמר מה אלה אדני ⁵ וווען המלאך הדבר כי ויאמר אליו ידעת מה המה אלה ואמר לא אדני ⁶ וווען אליו הלוא זה דבר יהוה אל זרבבל לאמר לא בחיל ולא בכח--כי אם ברוחך אמר יהוה צבאות ⁷ מי אתה הר הנדול לפני זרבבל למשר והוציא

ואהב ואשא עני ואראה והגה ארבע מרכבות צבאות ואל הנביאים לאמור האבכה בחרש החמשי-
-הנזר כאשר עשיתי זה כמה שנים 4 ויהי דבר יהוה צבאות אליו לאמור 5 אמר אל כל עם הארץ ואל
הכהנים לאמור כי צמתם וספוד בחמשי ובשביעי וזה שבעים שנה-הצום צמתני אני 6 וכי האכלו וכי
תשתו-הלוואתם האכלים ואתם השתים 7 הלוואת הדברים אשר קרא יהוה ביד הנביאים הראשונים
בחיות ירושלם ישבת ושלוחה ועריה סכיבתיה והנגב והשפלה ישב 8 ויהי דבר יהוה אל זכריה לאמור 9
כה אמר יהוה צבאות לאמור משפט אמת שפטו וחסד ורחמים עשו איש אחיו 10 ואלמנה ויתום גר עני
וימאנו להקשיב ויתנו כתף סדרת ואזוניהם הכבידיו משמעו 11 ולכם שמו שמייר משמעו את התורה
ואת הדברים אשר שלח יהוה צבאות ברוחו ביד הנביאים הראשונים ויהי קצף נדול מאת יהוה צבאות
ויהי כאשר קרא ולא שמעו כן יקראו ולא אשמע 13 אמר יהוה צבאות 14 ואסערם על כל הגויים אשר לא
ירדעם והארץ נשמה אחריהם מעבר ומשב ווישמו ארץ חמדה לשמה

8 ויהי דבר יהוה צבאות לאמר 2 כה אמר

יהוה צבאות קנאתי לציון קנא גדולה וחמה גדולה קנאתי לה 3 כה אמר יהוה שבתי אל ציון ושכני
בתוך ירושלם ונקראה ירושלם עיר האמות ודר יהוה צבאות הר קדרש 4 כה אמר יהוה צבאות עד ישבו
זקניהם וזקנותם ברחבות ירושלם ואיש משענתו בידו מרבי ימים 5 ורחובות העיר יملאו ילדים וילדים

משחקים ברחבה 6 כה אמר יהוה צבאות כי יפלא עני שארית העם זה בימים ההם-נום בעני יפלא
נאם יהוה צבאות 7 כה אמר יהוה צבאות הנני מושיע את פני יהוה 3 לאמר אל הכהנים אשר לבית יהוה

יצאות מ בין שני ההרים וההרים הרוי נחשת 2 במרכבה הראשנה סוסים אדמים ובמרכבה השנייה סוסים לבנים
סוסים שחורים 3 ובמרכבה השלישית סוסים לבנים ובמרכבה הרביעית סוסים ברדרים אמץים 4 ואען
ואמר אל המלאך הדבר כי מה אלה אדני זען זען
המלאך ויאמר אליו אלה ארבע רוחות השמים יוצאות מהתייצב על ארון כל הארץ 6 אשר בה הסוסים השחורים יצאים אל ארץ צפון והלבנים יצאו אל ארץ הימן
והאמצים יצאו ויבקשו ליכת להתהלך בארץ 7 ויאמר לכו התהלך בארץ ותתהלך בארץ 8
ויעזק איז ידבר אליו לאמור ראה היוצאים אל ארץ צפון-הניחו את רוחיו בארץ צפון 9 ויהי דבר יהוה
אליהם ל 10 ל��וח מאת הנוללה מחלדי ומאת טוביה ומאת ידעה ובאת את בית יאסיה
בן צפניה אשר באו מבבל 11 ולקחת כסף וזהב ועשית עטרות ושמות בראש יהושע בן יהוץ-הכהן
הגדול 12 ואמרת אליו לאמור כה אמר יהוה צבאות לאמר הגנה איש צמח שמו ומחתו יצמח ובנה את
היכל יהוה 13 והוא יבנה את היכל יהוה והוא ישא
הוד וישב ומשל על כסאו והוא כהן על כסאו ועצת
שלום תהיה בין שנייהם 14 והעטרת תהיה לחלם
ולטוביה ולידעה ולחן בן צפניה-לזכרון בהיכל
יהוה 15 ורחוקים יבואו ובנו בהיכל יהוה וירעתם כי
יהוה צבאות שלחני אליכם והוא אם שמעו תשמעו
בקול יהוה אלהיכם

7 ויהי בשנות ארבע לדריש המלך היה דבר
יהוה אל זכריה באربעה לחרש התשעי-בכסלו 2
וישלח בית אל שרוצר ורונם מלך ואנשיו-לחלות
את פני יהוה 3 לאמר אל הכהנים אשר לבית יהוה

אנשים מכל לשנות הגנים והחויקו בכנס איש יהודי
לאמר נלכה עמכם--כי שמענו אלהים עמכם

9 משא דבר יהוה בארץ חදך ורמשק מנהתו כי
לי יהוה עין אדם וכל שבטי ישראל² ונם חמת תנבל
בכה צר וצידון כי חכמה מادر³ ותובן צר מצור לה
ותצבר כסף כעפר וחדרוץ כתיטת חוץות⁴ הנה אדרני
ירשנה ותכה ביום חיללה והיא באש תאכל⁵ תרא
אשרלון ותירא ועזה ותהייל מادر ועקרון כי הביש
מבטחה ואבד מלך מעוזה ואשלון לא תשב⁶ וישב
ממזור באשדוד והכרתי גאנן פלשתים⁷ והסורי
דמיו מפיו וشكציו מבין שניו ונשאר נם הוא לאלהינו
והיה כאלו ביהודה ועקרון כיבוסי⁸ והניתי לביתי
מצבה מעבר ומשב ולא יעבר עליהם עוד נפש כי
עתה ראוי בעני⁹ נילוי מادر בת ציון הריעי בת
ירושלם הנה מלך יבוא לך¹⁰ צדיק ונושא הוא עני
ורכב על חמור ועל עיר בן אנתנות¹⁰ והכרתי רכב
מאפרים וסוס מירושלם ונכורתה קשת מלחתה ודבר
שלום לנויים ומשלו מום עד ים ומנהר עד אפסי ארץ
נו נם את בדם בריתך שלחתי אסיריך מבוד אין
ימים בו¹² שובו לבצרכן אסורי התקווה נם היום מניד
משנה אשיב לך¹³ כי דרכתי לי יהודה קשת מלאי
אפרים ועורהתי בניך ציון על בניך יון ושמתייך
בחרב נבור¹⁴ ויהוה עליהם יראה ויצא כברק החזו
ואדרני יהוה בשופר יתקע והלך בסערות תימן¹⁵
יהוה צבאות יגון עליהם ואכלו וככשו אبني קלע
ושתו המו כמו יון ומלאו כمزוק--כזויות מזבח¹⁶
והושיעם יהוה אלהיהם ביום ההוא--כצאן עמו כי
אبني נור מתנוססות על אדמתו¹⁷ כי מה טובו ומה
יפה--דנן בחורים ותירוש ינובב בתלות

אתם ושכנו בתוך ירושלים והוא לי לעם ואני אהיה
לهم לאלהים--באמת ובצדקה⁹ כי אמר יהוה
צבאות תחזקנה ידיכם השמעים ביום אלה את
הדברים האלה--מפני תנביאים אשר ביום יסד בית
יהוה צבאות ההיכל להבנות¹⁰ כי לפני הימים ההם
שכר האדם לא נהייה ושכר הבהמה איננה ולו יצא
ולבא אין שלום מן הצר ואשלח את כל האדם איש
ברעהו¹¹ ועתה לא כימים הראשונים אני לשארית
העם הזה--נאם יהוה צבאות¹² כי זרע השלום הנפנ
תתן פריה והארץ תתן את יבולה והשימים יתנו טלים
והנהלתי את שארית העם הזה--את כל אלה¹³
והיה כאשר הייתם קללה בניוים בית יהודה ובית
ישראל--בן אויש עתכם והייתם ברכה אל תזרא
תחזקנה ידיכם¹⁴ כי אמר יהוה צבאות כאשר
זמנתי להרע לכם בחקציף אבתיכם אתי אמר יהוה
צבאות ולא נחמתי¹⁵ כי שבתי ומתי ביום האלה
להויטיב את ירושלים ואת בית יהודה אל תיראו¹⁶
אללה הדברים אשר תעשו דברו אמת איש את רעהו--
אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם¹⁷ ואיש את
רעת רעהו אל תחשו בלבבכם ושבעת שקר אל
תאהבו כי את כל אלה אשר שנأتي נאם יהוה¹⁸
ויהי דבר יהוה צבאות אליו לאמיר¹⁹ כי אמר יהוה
צבאות צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי
וצום העשيري יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה
ולמעדים טובים והאמת והשלום אהבו²⁰ כי אמר
יהוה צבאות עד אשר יבוא עמים וישבי ערים רבות
והלכו ושבו אחת אל אחת לאמר נלכה הלו²¹
לחלות את פני יהוה ולבקש את יהוה צבאות אלכה
نم אני²² ובאו עמים רבים ונום עצומים לבקש את
יהוה צבאות בירושלם ולחלות את פני יהוה²³ כי
אמר יהוה צבאות ביום ההמה אשר יחזקוקו עשרה

ההרגנה לנו עני הצאן וakah לוי שני מקלות לאחד קראתי נעם ולאחד קראתי חבלים ואדרעה את הצאן 8 ואחד את שלוש הרים בירח אחד ותקצר נשפי בדם ונם נפשם בחלה ב 9 ואמר לא אדרעה אוכם המתה תמות והנכחת תכחד והנשארות תאכלנה אשא את בשר רעותה 10 וakah את מקל' את נעם ואנדע אותו-להפир את בריתו אשר כרתי את כל העמים 11 ותפר ביום ההוא וירשו כן עני הצאן השמרים את כי דבר יהוה הוא 12 ואמר אליהם אם טוב בעיניכם הבו שכרי-ואם לא חדרו וישקלו את שכרי שלשים כסף 13 ויאמר יהוה אליו השיליכו אל היזכר אדר היקר אשר יקרתי מעלייהם וakah שלשים הכסף ואשליך אותו בית יהוה אל היזכר 14 ואנדע את מקל' השני את החבלים-להפир את האחוה בין יהודה ובין ישראל 15 ויאמר יהוה אליו עוד קח לך כל רעה אליו 16 כי הנה אנכי מרים רעה בארץ הנכחות לא יפקד הנער לא יבקש והנשברת לא ירפא הנצבה לא יכלכל ובשר הבריאה יאכל ופרשין יפרק 17 הו רעיה האלע' עזבי הצאן חרב על זרוועו ועל עין ימינו זרווע ימוש תיבש ועין ימינו אשור ושבט מצרים יסור 18 ונברתים ביהוה ובשמו כהה תכהה

יתהלו נאם יהוה

12 משא דבר יהוה על ישראל נאם יהוה נתה שמים ויסד ארץ ויצר רוח אדם בקרבו 2 הנה אנכי שם את ירושלם סף רעל לכל העמים-סביר גם שאלני בשן כי ירד יער הבצור (הבציר) 3 קול יללה הרים כי שדרה אדרתם קול שאנה כפירים כי שדר נאון הירדן 4 כה אמר יהוה אלהי רעה את צאן החרנה 5 אשר קניה יחרגן ולא יאשמו ומכריתן אמר ברוך יהוה ואשרר ורעהם לא יחמול עליהם כי לא אחמול עוד על ישבוי הארץ-נאם יהוה והנה עני ממציא את האדם איש ביד רעה וביד מלכו וכתחו את הארץ ולא אציל מידם 7 וארעה את צאן אמרה לי ישבוי ירושלם ביהוה צבאות אלהיהם 6

עמיתי--נאם יהוה צבאות לך את הרעה ותפוצין
הצאן והשבתי ידי על הצערים ⁸ והיה בכל הארץ
נאם יהוה פְּשִׁׁינָם בָּה יִכְרֹתָיו יִגְוֹעַ וְהַשְׁלִשִׁית יוֹתֶר
בָּה ⁹ וְהַבָּאוֹתִי אֶת חִדְשָׁלִשִׁת בָּאָשׁ וְצִרְפּוֹתִים כְּצִרְפּוֹתִים
אֶת הַכְּסָף וּבְחַנְתִּים כְּבָחָן אֶת הַזָּבָח הַוָּא יִקְרֹא בְּשָׁמֵי
יְרוּשָׁלָם ¹⁰--עַל יְהוָה
וְאַנְתָּא עֲנָה אֶתְךָ--אָמַרְתִּי עַמִּי הוּא וְהַוָּא יֹאמֶר יְהוָה
בְּיַמִּים הַהוּא אֲלֹהִים וְהַיְמִינָה הַנְּכַשֵּׁל בָּהֶם בְּיַמִּים הַהוּא כְּדוֹיד
וּבֵית דָוִיד כְּאֶלְהִים כְּמֶלֶךְ יְהוָה לְפָנֵיהם ⁹ וְהַיָּה
בְּיַמִּים הַהוּא אָבְקָשׁ לְהַשְׁמִיד אֶת כָּל הַגּוֹיִם הַכָּאִים
עַל יְרוּשָׁלָם ¹⁰ וְשִׁפְכָּתִי עַל בֵּית דָוִיד וְעַל יוֹשֵׁב
יְרוּשָׁלָם רוח חן וְתַהֲנוּם וְהַבִּיטָּוֹא אֶלְיָא אֲשֶׁר דָּקְרָו
וְסִפְדוּ עַלְיוֹן כְּמִסְפֵּד עַל הַיְחִידָה וְהַמְּרָעָלָיו כְּהַמְּרָעָל
עַל הַבְּכָר ¹¹ בְּיַמִּים הַהוּא יִנְדַּל הַמִּסְפֵּד בַּיְרוּשָׁלָם
כְּמִסְפֵּד הַדְּדָרְמוֹן בְּבָקָעָת מְגַדְּוֹן ¹² וְסִפְדָּה הָרָצָן
מְשִׁפְחוֹת מְשִׁפְחוֹת לְבָד מְשִׁפְחַת בֵּית דָוִיד לְבָד
וְנְשִׁיחָם לְבָד--מְשִׁפְחַת בֵּית נָתָן לְבָד וְנְשִׁיחָם לְבָד ¹³
מְשִׁפְחַת בֵּית לֹוי לְבָד וְנְשִׁיחָם לְבָד
לְבָד וְנְשִׁיחָם לְבָד ¹⁴ כָּל הַמְּשִׁפְחוֹת הַנְּשָׁרוֹת--
מְשִׁפְחַת מְשִׁפְחַת לְבָד וְנְשִׁיחָם לְבָד

13 בְּיַמִּים הַהוּא יְהוָה מָקוֹר נֶפֶת לְבֵית דָוִיד
וְלִישְׁבֵי יְרוּשָׁלָם--לְחַטָּאת וּלְנָדָה ² וְהַיָּה בְּיַמִּים הַהוּא
נִאֵם יְהוָה צָבָאות אֲכָרִית אֶת שְׁמוֹת הַעֲצָבִים מִן הָרָצָן
וְלֹא יוֹכְרוּ עוֹד וְגַם אֶת הַנְּבִיאִים וְאֶת רוח הַטְמָאָה
אַעֲבֵד מִן הָרָצָן ³ וְהַיָּה כִּי יִנְבָּא אִישׁ עוֹד וְאָמַרְוּ
אֶלְיוֹ אָבִיו וְאָמוּרְיוֹ יְלִדְיוֹ לְאֶתְחִיה כִּי שְׁקָר דְּבָרָת בְּשָׁמָן
יְהוָה וְדַקְרָהוּ אָבִיהָוּ וְאָמוּרְיוֹ יְלִדְיוֹ בְּהַנְּבָאוֹ ⁴ וְהַיָּה
בְּיַמִּים הַהוּא יִבּוֹשׁ הַנְּבִיאִים אִישׁ מְחֹזְנוֹ--בְּהַנְּבָאוֹ
וְלֹא יַלְבִּשׁוּ אֲדָרָת שַׁעַר לְמַעַן כְּחֵשׁ ⁵ וְאָמַר לֹא נְבִיא
אֲנֵיכִי אִישׁ עֲבָד אֶרְדָּה אֲנֵיכִי כִּי אֲדָם הַקְּנִי מַנְעוּרִי ⁶
וְאָמַר אֶלְיוֹ מָה הַמְּכוֹת הָאַלְהָה בֵּין יִדְיךָ וְאָמַר אֲשֶׁר
הַכִּיתּוֹ בֵּית מַאֲהָבָי ⁷ חַרְבָּה עֲוֹרִי עַל רֶגֶל וְעַנְיוֹן תִּמְקֹנֶה בְּחַרְיוֹן וְלִשְׁנוֹנוֹ

תפקיד בפיהם ¹³ והיה ביום ההוא תהייה מוחמת יהוה
רבה בהם והחיזקו איש יד רעהו ועלה ידו על יד
רעהו ¹⁴ ונם יהודה--תלחם בירושלם ואסף חיל
כל גנויים סכיב זהב וכסף ובנידים--לרב מאי ¹⁵
וכן תהיה מגפת הסוס הפרד הגמל והחמור וכל
הבהמה אשר יהיה במחנות הhma--כמגפה זו ¹⁶
והיה כל הנותר מכל הגנויים הבאים על ירושלם ועל
מדינת שנה להשתחוות למלך יהוה צבאות ולחגנ
את חג הסוכות ¹⁷ והיה אשר לא יעלה מאי משפחות
הארץ אל ירושלם להשתחוות למלך יהוה צבאות--
ולא עליהם יהיה הגשם ¹⁸ ואמ משפחות מצרים לא
תעליה ולא באה ולא עליהם תהיה המגפה אשר ינפ
יהוה את הגנויים אשר לא יעלו לחג את חג הסוכות
¹⁹ זאת תהיה חטא מצרים וחטא כל הגנויים אשר
לא יעלו לחג את חג הסוכות ²⁰ ביום ההוא יהיה על
מצלות הסוס קדרש ליהוה והיה הסירות בבית יהוה
כמזרקים לפני המזבח ²¹ והיה כל סיר בירושלם
וביהודה קדרש ליהוה צבאות ובאו כל הובחים
ולקחו מהם ובשלו בהם ולא יהיה כנען עוד בביה

יהוה צבאות ביום ההוא

2 ועתה אליכם המצויה הזאת-הכהנים ² אם לא

תשמעו ואם לא תשים על לב לחת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות ושליחי בכם את המאהר וארווי את ברכותיכם גם ארוותה כי איןכם שמיים על לב ³ הני נער לכם את הזרע וזרתי פרש על פניכם פרש חניכם ונשא אתכם אליו ⁴ וידעתם-כי שליחי אליכם את המצויה הזאת להיות בריתי את לוי אמר יהוה צבאות ⁵ בריתי היתה ابو החים והשלום ואתנם לו מורה ויראנו ומפני שמי נחת הוא ⁶ תורה אמת היתה בפיו ועולה לא נמצא בשפטיו בשלום ובמושר הילך אתי ורבים השיב מעון ⁷ כי שפטי כהן ישמרו דעת תורה יבקשו מפיו כי מלך יהוה צבאות הוא ⁸ ואתם סדרתם מן הדרך הכשלתם רבים בתורה שחתם ברית הלווי אמר יהוה צבאות ⁹ וגם אני נתני אתכם נבזים ושפלים-לכל העם כפי אשר איןכם שמרים את דרכי ונשאים פנים בתורה ¹⁰ הלווא אב אחד לכלנו הלווא אל אחד בראנו מודיע נבגד איש באחיו-לחלה ברית אבותינו ¹¹ בנדת יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם כי חל יהודה קדש יהוה אשר אהב ובעל בת אל נכר ¹² יכרת יהוה לאיש אשר יעשה ער ונעה מהאל יעקב ומושע מנהה להיות צבאות ¹³ וזה שנית חעש- כסות דמעה את מזבח יהוה בכרי ואנקה מאיין עוד פנות אל המנהה ולקחת רצון מידכם ¹⁴ ואמרתם על מה על כי יהוה העיד בינו ובין אשת נעריך אשר אתה בנדתת בה והיא חברתק ואשת בריתך ¹⁵ ולא אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד מבקש ורע אלהים ונשמרתם ברוחכם ובאשת נעריך אל יbind כי שנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל וכשה חמס על לובשו אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו ¹⁷ הונעתם יהוה בדבריכם ואמרתם במא

1 משא דבר יהוה אל ישראל ביד מלachi ² אהבתו אתם אמר יהוה ואמרתם במא אהבתנו הלווא אהע ש夷קב נאם יהוה אהב את יעקב ³ ואת עשו שנאתי ואשימים את הריו שמנה ואת נחלתו לганות- מדבר ⁴ כי תאמר אדורם רשותנו ונשוב ובני חרבות- כה אמר יהוה צבאות מה יבנו ואני אהروس וקראו להם גובל רשותה והעם אשר זעם יהוה עד עולם ⁵ ועיניכם תראינה ואתם תאמרו יndl יהוה מעל גבול ישראל ⁶ בן יכבד אב ועבד אדרנו ואם אב אני איה כבודי ואם אדונים אני איה מורהי אמר יהוה צבאות לכם הכהנים בויזי שמי ואמרתם במא בזינו את שמי ⁷ מגויסים על מזבחיו להם מנאל ואמרתם במא גאלוך באמרכם שלחן יהוה נבזה הוא ⁸ וכי תניישן עור לזבח אין רע וכי תגישו פסח וחללה אין רע הקריבתו נא לפחתק הירצך או היישא פניך- אמר יהוה צבאות ⁹ ועתה חלו נא פבי אל ויחננו מידכם היה זה זאת- היישא מכם פנים אמר יהוה צבאות ¹⁰ מי נם בכם ויסנער דלזים ולא תאיירו מזבח חנם אין לי חפץ בכם אמר יהוה צבאות ומנהה לא ארצה מידכם ¹¹ כי מזבח שמש ועד מבואו גדול שמי בנוים ובכל מקום מקטר מנש לשמי ומנהה תורה כי גדול שמי בנוים אמר יהוה צבאות ¹² ואתם מחללים אותו- באמרכם שלחן אדרני מנאל הוא וניבו נבזה אכלו ¹³ ואמרתם הנה מתלאה והפחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם את המנהה הארץ אותה מידכם החוללה והבאתם את המנהה הארץ אותה מידכם אמר יהוה ¹⁴ ואדור נוכל ויש בעדרו זכר ונדר זוכה משחת לאדרני כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בנוים

וישמע ויכתב ספר זכרון לפני יהואי יהוה ולחשי
שמו ¹⁷ והיו ל' אמר יהוה צבאות ל' יום אשר אני עשה
סנלה ויחמלו עלייהם--כאשר ייחמלו איש על בנו
העבד אותו ¹⁸ ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע--בין
עבד אלהים לאשר לא עברו

4 כי הנה היום בא בער כהנור והוא כל זרים
וכל עשה רשעה קש ולהט אתם הימים הבא אמר
יהוה צבאות אשר לא יעוז להם שרש וענף ² וזרחה
לכם יראי שמי צדקה ומפאר בכנפיו ויצאתם
ופשיהם כעגלי מרבק ³ ועשותם רשעים--כי יהו
אפר תחת כפות רגליים ביום אשר אני עשה אמר
יהוה צבאות ⁴ זכרו תורת משה עבדיו אשר צויתי
אותו בחרב על כל ישראל אל חוקים ומשפטים ⁵ הנה
אני שלח לכם את אליה הנביא--לפני בוא יום יהוה
הנורול והנורא ⁶ והשיב לב אבות על בנים ולב בנים
על אבותם--פנ' אבא והכיתוי את הארץ חرم

הונענו באמורכם כל עשה רע טוב בעיני יהוה ובhem
הוא חפץ או איה אלהי המשפט

3 הנה שלח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאום יבוא
אל היכל הארון אשר אתם מבקשים ומלאך הברית
אשר אתם חפצים הנה בא--אמר יהוה צבאות ² ומי
מככל את יום בוואו וממי העמד בהראותיו כי הוא
כאש מצרפ וכברית מכבסים ³ וישב מצרפ ומטהר
כסף וטהר את בני לוי וזקק אתם כזהב וככסף
והיו ליהוה מנשי מנהה בצדקה ⁴ וערבה ליהוה
מנחת יהודה וירושלים--כימוי עלם וכשנים קדמניות ⁵
וקרבתי אליכם למשפט והיותו עד ממהר במכשפים
ובמנאפים ובנשבעים לשקר ובעשקי שכיר שכיר
אלמנה ויתום ומתי נר ולא יראוני--אמר יהוה צבאות
⁶ כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני יעקב לא כליתם ⁷
למיimi אבתיכם סרתם מוחקי ולא שמרתם--שבו אליו
ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם بما
נשוב ⁸ חזקע אדם אלהים כי אתם קביעים אותו
ואמרתם بما קבענוך המעשר והתרומה ⁹ במאלה
אתם נארים ואני אתם קבעים--הני כי ¹⁰ הביאו
את כל המעשר אל בית האוצר ויהי טרפ בביות
ובחנוני נא בזאת אמר יהוה צבאות אם לא אפתח
לכם את ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד
בלי די ¹¹ וונערתי לכם באכל ולא ישחת לכם את
פרי הארץ ולא תשכל לכם הגפן בשדה אמר יהוה
צבאות ¹² ואשררו אתכם כל הגנים כי תהיו אתם ארץ
חפץ אמר יהוה צבאות ¹³ חזקו עלי דבריכם אמר
יהוה ואמרתם מה נדברנו עלייך ¹⁴ אמרתם שוא
עבד אלהים ומה בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו
קדרנית מפני יהוה צבאות ¹⁵ ועתה אנחנו מאשרים
זדים גם נבנו עשי רשעה גם בחנו אלהים וימלטו
¹⁶ אז נדברו יראי יהוה איש אל רעהו ויקשב יהוה

תהלילים

4 למונצח בנטינות מזמור לדוד בCKERAI עני אלהי

צדיי-בצד הרחבה לי חני ושמע תפלו² בני איש
עד-מה כבודי לכלמה--תאהבון ריק תבקשו כוב
סללה³ זודעו--כ-חפליה יהוה חסיד לו יהוה ישמע
בקראי אליו⁴ רגנו ואל-תחטא אמורו בלבבכם על-
משככם וدمמו סלה⁵ זבחו זבח-צדק ובתחו אל-
יהוה⁶ רבים אמרים מי-יראנו-טוב נסה עלינו אור
פניך יהוה⁷ נתה שמהה בלבך מעת דגנום ותירוזם
רבו⁸ בשלום יחדרו אשכבה ואישן כי-אתה יהוה
לבך לבטה תושביי

5 למונצח אל-הנהילות מזמור לדוד ב אמריו

האוינה יהוה בינה הנני² הקשيبة לכול שועי-
מלכי ואלקי כי-אלך אחפלו³ יהוה--בקר השמע
קולי בקר אערך-לך ואצפה⁴ כי לא אל חפז
רשע אתה לא ינרכ רע⁵ לא-יתיצבו הוללים לננד
עניך שנות כל-פעלי און⁶ תאבך דבריו כוב איש-
דמים ומרמה יתעב יהוה⁷ ואני-ברב חסדר אבוא
ביתך אשתחווה אל-היכל-קדשך ביראתך⁸ יהוה
נחני בצדך--למען שורדי הושר (הישר) לפני
דרך⁹ כי אין בפיהו נכונה--קרבם הות קבר-
פתחו גרנו לשונם יחליקון¹⁰ האשימים אלהים--
יפלו ממעצותיהם ברוב פשעיהם הדיחמו-- כי-מרדו
בר¹¹ ווישמחו כל-חוסי בך לעולם ירננו-- ותסך
עלימו ויעלצו בך אהבי שמק¹² כי-אתה תברך
צדיק יהוה--כצנה רצון עטרכנו

6 למונצח בנטינות על-השミニית מזמור לדוד ב

יהוה אל-באפק תוכחני ואל-במחתק תיסרני² חני
יהוה כי אמלל-אני רפאנני יהוה-- כי נבהלו עצמי³
ונפשי נבהלה מאר ואות (ואתה) יהוה עד-מתי⁴
שובה יהוה חלזה נפשי הושענני למען חסדר⁵ כי
אין במוות זכרך בשאול מי יודה-לך⁶ (Sheol h7585)

1 אשרי איש-- אשר לא הלק בעצת רשעים
ובדרך חטאיהם לא עמד ובמושב לצים לא ישב² כי
אם בתורת יהוה חפצו בתורתו יהנה יום ולילה
וזיהה-- כען שתוול על-פלני-מים אשר פריו יtan
בעתו-ועליה לא-יבול וכל אשר-יעשה יצליה⁴ לא-
כן הרשעים כי אם-כמץ אשר-תדרפנו רוח⁵ על-כן
לא-יקמו רשעים--במשפט וחטאיהם בעודה צדיקים⁶
כ-יודע יהוה דרך צדיקים ודרך רשעים תאבך

2 למה רגשו נום ולא מים יהנו-ריק² יתיצבו
מלכי-ארץ-- ורונו נסדו-יחד על-יהוה ועל-משיחו
גנטקה את-מוסרותינו ונשליכה ממנה עתתומו⁴
יושב בשםים ישחק אדני ילען-למו⁵ או ידבר אלימו
באפו ובחרנו יבהלמו⁶ ואני נסhti מלכי על-ציוון
הר-קדשי⁷ אספרה אל-חיק יהוה אמר אל' בני אתה-
אני היום ילדהיך⁸ שאל ממני-ואתנה גנים נחלתך
ואחזהך אפסי-ארץ⁹ תרעם בשפט ברזול כליל ווצר
תגפצים¹⁰ ועתה מלכים השכilio הוסרו שפטיך ארץ
ונעבדו את-יהוה ביראה ונילו ברעדה¹² נשקו-בר
פנ-יאנג ותאבדו דרך-- כי-יברע כמעט אפו אשרי
כל-חוסי בו

3 מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו ב יהוה
מה-רבו צרי רבים קמים עלי² רבים אמרים לנפש
אין ישועתה לו באלהים סלה³ ואתה יהוה מן בעדי
כבודי ומרים ראשיו⁴ קולי אל-יהוה אקריא ויענני
מהר קדשו סלה⁵ אני שכתי ואישנה הקיצותי-- כי
יהוה יסמנני⁶ לא-אירא מרבבות עם-- אשר סביב
שתו עלי⁷ קומה יהוה הושענני אלהי-- כי-הכית את-
כל-איבי לחוי שני רשעים שברת⁸ ליהוה הושעה
על-עמד ברכך סלה

יגעת באנחתי--אשחה בכל-לילה מטהי בדمعתי
ערשי אמשה ⁷ עשה מכם עני עתקה בכל-צורי
ארחות ימים ⁹ יהוה אדניינו מה-אדיר שמד בכל-
הארץ ⁸ סודו ממוני כל-בעל און כי-שמע יהוה קול בכי ⁹
שמע יהוה תחנתו יהוה חפלתי יכח ¹⁰ יבשו יבחלו
מאד--כל-איבי ישבו יבשו רגע

9 למנצח על-מות לבן מזמור לדוד ב אורה
יהוה בכל-לב אספраה כל-נפלוותיך ² אשמה
ואעלצה בך אומרה שמד לעליון ³ בשוב-איבי
אחר יכשלו ויאבדו מפניך ⁴ כי-עשית משפטו ורני
שבה לכסא שופט צדק ⁵ גערת גנים אברת רשות-
יהוה אלדי אם-עשית זאת אם-יש-על בכפי ⁴ אם-
נמלתי שלמי רע ואחלצה צורי ריקם ⁵ ירדף אויב
נפש וישג--וירמס לארץ חי וכבודי לעפר ישכן
כון למשפט כסאו ⁸ והוא ישבט-תבל בצדק ידין
לאמים במישרים ⁹ ויהי יהוה משבך לך משגב
לעתות בצרה ¹⁰ ויבתו בך יודע שמד כי לא-
עזבת דרישיך יהוה ¹¹ יהוה ישב ציון הנידוי
בעמים עלילתו ¹² כי-דרש דמיום אותם זכר לא-
שכח צעקה עניים (ענויים) ¹³ חנני יהוה--ראה עני
משנאי מרוומי משעריו מות ¹⁴ למן אספраה כל-
החלחיך בשעריך בת-ציוון--אנילה בישועתך ¹⁵ טבעו
ニום בשחת עשו ברשות-זיו טמן נלכדרה רגלה ¹⁶ נודע
יהוה--משפט עשה בפועל כפיו נוקש רשות הנינו סלה
ישבו רשעים לשאולה כל-גנים שכח אליהם ¹⁷
(Sheol h7585) ¹⁸ כי לא למנצח ישכח אביוון תקות ענויים
(ענויים) תאבך לעדר ¹⁹ קומה יהוה אל-יעו אנווש
ישפטנו נוים על-פניך ²⁰ שיתה יהוה מורה--להם ידעו
ニום--אנווש הינה סלה

10 למה יהוה העמד ברחוק תעלים לעתות
בצרה ² בנואות רשות ידליך עני ותפשו במוות זו
חשו ³ כי-הלו רשות על-תאות נפשו ובצע ברך
נאש כי-חוכרנו ובן-אדם כי תפקדנו ⁵ ותחסלרו
מעט מלאחים וכבוד והדר תעטרחו ⁶ תמשילו
במעשי ידיך כל-שחתת-רגלו ⁷ צנה ואלפים
מנדו כל-צורי יפיח בהם ⁶ אמר בלבו כל-אמות

לדר ודר אשר לא-ברוד **7** אלה פיהו מלא-ומרמות
ותך תחת לשונו عمل ואון **8** ישב במארב חצרם-
במסתירים יחרג נקי עניינו לحلכה יצפנו **9**iarab
במסתור כאריה בסכה- יארב לחטוף עני יהט עני
במשכו בראשתו **10** ורכה (ידכה) ישח ונפל בעצמוני
חלאים (חלאים) ט אמר בלבו שכח אל הסתיר
פנוי בל-ראה לנצח **12** קומה יהה- אל נשא ידק אל-
תשכח עניים (ענויים) **13** על-מה נאץ רשות אלהים
אמר בלבו לא תדרש **14** ראתה כי-אתה عمل וכעס
תביט- לחת בידך עלייך יעיב חלכה יתום אתה
היות עזיר **15** שבר זרוע רשות ודרוש-רשעו בל-
תמצא **16** יהוה מלך עולם ועד אבדו גנים מארציו
האות ענויים שמעת יהוה חכין ללבם תקשיב אינך
לשפט יתום ודרך בל-יוסף עוד--לערץ אנוש מן-
הארץ

14 למגץ לדוד אמר נבל בלבו אין אלהים
השחיתו התעיבו עליליה-- אין עשה-טוב **2** יהות--
משמים השקיף על-בני-אדם לראות הייש משכיל--
דרש את-אליהם **3** הכהל סר ייחדו נאלו אין עשה-
טוב- אין נם-אחד **4** הלא ידעו כל-פעלי- און אכלי
עמי אכלו לחם יהוה לא קראו **5** שם פחדו פחד
כי-אליהם בדור צדיק **6** עצת-עני תבישו כי יהוה
מחסחו **7** מוי יתון מצון ישועת ישראאל בשוב יהוה
שבות עמו יגאל יעקב ישמח ישראאל

15 מזמור לדוד יהוה מי-יגור באהליך מי-ישכן
בהר קדרש **2** הולך תמים ופעל צדק ודבר אמרת
בלבבו **3** לא-רנעל-לשנו--לא-עשה לרעה רעה
וחרפה לא-נסא על-קרבו **4** נבזה בעניינו נמאס-- ואת-
יראי יהוה יכבר נשבע להרעה ולא ימר **5** כספו לא-
נתן בנשך-- ושחר על-נקו לא לקח עשה-אללה-- לא-
מוות לעולם

16 מכתם לדוד שמרני אל כי-חסיתך **2** אמרת
לי יהוה אדני אתה טובתי בל-עליך **3** לקדושים אשר-
באرض המה ואדרוי כל-חפצי-בם **4** ירכו עצבותם

יהוה אשית בישע יפהח לו **6** אמרות יהוה אמרות
טהרות כסף צרוּ בעליל לארץ מוקק שבעתים
7 אתה-יהוה תשמרם תצרכנו מן-הדור זו לעולם **8**
סביב רשעים יתחלכוּ כרם זלוט לבני אדם
13 למגץ מזמור לדוד **2** עד-אהיה תשכחני
נצח עד-אהיה הסתיר את-פניך ממוני **3** עד-אהיה אשית
עצות בנפשי-- יגונ בלבבי יומם עד-אהיה ירום איבי
על **4** היביטה ענייה יהוה אלהי האירה עני פן-אישן
המות **5** פן-יאמר איבי יכלתו צרי גילו כי אמוות **6**
ואני בחסדר בטחתי-- יגאל לבבי בישועתך אשירה
לי יהוה כי נמל עלי

11 למגץ לדוד ביהוה חסיתוי- איך תאמרו
לנפשנו (נדי) הרכם צפורה **2** כי הנה והרשעים
ידרכון קשת כוננו חצם על-יתר-- לירות במו-אצל
ישראל-לב **3** כי השותה ירסון- צדיק מה-פעל **4**
יהוה בהיכל קדשו-- יהוה בשמיים כסאו עני יהזו-
פעפינו יבחנו בני אדם **5** יהוה צדיק יבחן ורשע
ואהב חמס-- שנאה נפשו **6** ימתר על-רשעים פחים
אש ונפרית ורוח ולעפות- מנת כסום **7** כי-צדיק יהוה
צדוקות אהב ישר ייחזו פנימו

12 למגץ על-השניות מזמור לדוד בחשיבה
יהוה כי-גמר חסיד כי-פסו אמונים מבני אדם **2** שוא
ירברו-- איש את-רעהו שפת חקלות--בלב וליב ידרבו
יכרת יהוה כל-שפת חקלות-- לשון מדברת גדלות
4 אשר אמרו לשננו נגביר-- שפתינו אנתנו מי אדון
לו **5** נשד עניים מאנקת אבוניהם עתה אקים יאמר

אחסה-בו מנגן וקרן-ישע משבבי 3 מהלך אקריא יהוה
ומן-איבי אוושע 4 אפפני חבל-מוות ונחלי בליעל
יבעתוני 5 חבל שאל סכבוני קדרמוני מוקשי מוות
בצד-לי אקריא יהוה- ואל-אליהו אוושע 6 (Sheol h7585)
ישמע מהיכלו קולי ושותי לפניו תבוא באזינו 7
ווגעש ותרעש הארץ- ומוסדי הרום ירנו ויתגעשו
כי-חרה לו 8 עלה עשן באפו- ואש-מפיו תאכל
נחלים בערו ממנה 9 ווית שמיים וירד וערפל תחת
רגלו 10 וירכב על-כרוב ויעף וידא על-כנפי-רוח
ישת חזק סתרו- סביבותיו סכתו חשת-מים עבי
שחקים 11 ממנה ננדו עבו עברו- ברד ונחלי- אש 12
וירעם בשמי יהוה- ועליוון יתן קלו ברד ונחלי-
אש 14 וישלח חציו ויפצם וברקים רב ויהם 15
ויראו אפיקי מים ויגלו מוסדות התבָל מגערתך יהוה-
מנשחת רוח אפק 16 ישלח ממרום יקחני ימשנו
מים רבים 17 יצילני מאיביו עז ומנסה כי-אמצז
מנני 18 יקדמוני ביום-אידי ויה-יה להמשען לי
ויצויאני למרחוב יהלצני כי חפץ بي 20 יגמלני
יהוהצדקי כבר ידי ישיב לי 21 כי-שמרתי דרכי
יהוה ולא-רשעת מאלדי 22 כי כל-משפטיו לנגיד
וחקתו לא-אסיר מני 23 ואהי תמים עמו ואשתמר
מעוני 24 וישב-יהוה ליצדקי כבר ידי לננד עניינו 25
עם-חסיד תהסוד עם-גבר תמים תהמתם 26 עם-גבר
החבר ועם-ענק החפתל 27 כי-אתה עס-ענוי תושיע
ועינים רמות השפיל 28 כי-אתה האיר נרי יהוה אלהי
נינה חשי 29 כי-בך ארץ נדור ובאליהו אדרלן-שור
האל תמים דרכו אמרת-יהוה צרופה מן הוא
לכל החסים בו 31 כי מי אלהו מבלעדי יהוה ומי
צור זולתי אלהינו 32 האל המازוני חיל ויתן תמים
דרכי 33 משווה רגeli כאילות ועל במו יעמינדי 34
מלמד ידי למלחמה ונחתה קשת-נחושה ורוועתי 35

אחר מהדרו בל-אסיך נסכים מדם ובבל-אשא את-
שמותם על-שפטו 5 יהוה מנת-חلكי וכוסטי- אתה
תומיך גורלי 6 חבלים נפלו-לי בנעמים א-לילות
ספרה עלי 7 אברך- את-יהוה אשר יענני א-לילות
ישראלנו כלותי 8 שוויי יהוה לנגיד תמיד כי מימני
בל-אמות 9 וכן שמח לב-יוגל כבודי א-בשדי
ישכן לבטה 10 כי לא-תעזב נפשי לשאול לא-אתן
חסידך לראות שחת (Sheol h7585) 11 תודענו ארחה
חיים שב שמות אתה-פניך נעמות בימינך נצח

17 תפלה לדוד שמעה יהוה צדק- הקשiba
רנתי האונה תפלתי ולא שפטו מרמה 2 מלפניך
משפטו יצא ענייך תחזינה מישרים 3 בחנת לבי
פקדת לילה- צרפתני בל-תמצא זמתי בל-יעבר-פי
לפעולות אדם בדבר שפטיך- אני שמרתי ארחות
פרץ 5 ותנק אשרי במעלותך בל-נמותו פעמי 6
אני-קראתיך כי-תענני אל ה-ט-זנק לי שמע אמרתיך 7
הפליה חסידךמושיע חסדים- ממתקננים בימינך
8 שמרנו כאישון בת-עין בצל כנפי תסתירנו 9
מן פנוי רשעים זו שדוני איבי בנפש יקפו עלי 10
חלבמו סנדיו פימו דברו בנאות 11 אשרינו עתה
סכבוני (סכבונו) ענייהם ישיתו לננות הארץ 12
דמינו-כאריה יכוסף לטרף וככפיר ישם במסתרים
13 קומה יהוה- קדמה פניו הכריעו פלטה נשפי-
מרשע חרבך 14 ממתיים ידק יהוה ממתים מחלד-
חלקים בחיים וצפינך (צפונך) תמלא בטן ישבעו
בניהם- והניזחו יתרם לעולליהם 15 אני-בצדק אחזוה
פניך אשבעה בהקץ תמנונך

18 למנצח לעבר יהוה- לדוד אשר דבר ליהוה
את-דברי השירה הזאת- ביום הצל-יהוה אותו
מקפ כל-איביו ומיד שאל ב ויאמר- ארחיך יהוה
חזקוי 2 יהוה סלע ומצודתי- ומפלטי אליו צורי

ותתן-לי מэн ישעך וימינך הסעדי וענווך תרבני
36 תרחיב צעדוי תחתי ולא מעדו קרסלי ³⁷ ארדוף
אויבי ואשנים ולא-אשוב עד-כלותם ³⁸ אמחצם ולא-
יכלו קום יפלו תחת דגני ³⁹ וזה אורי חיל למלחמה
תכريع קמי תחתוי ⁴⁰ ואיבי נתה ל' ערך ומשנא
אצמיותם ⁴¹ ישעו ואין-מושיע עלי-יהוה ולא ענמ ⁴²
ואשחכם כעפר על-פני-רוח כתיש חוץות ארייקם ⁴³
חפלטני מורייבי-עם תשימנו לראש גוים עם לא-ידעת
יעבדוני ⁴⁴ לשמע און ישמעו ל' בני-נכרכ יחשו-לי
45 בני-נכרכ יבלו ויחרנו מסנסנאותיהם ⁴⁶ חוי-יהוה
וברוך צורי וירום אלוהי ישע ⁴⁷ האל--הנותן נקמות
לי וידבר עמים תחתוי ⁴⁸ מפלטאי מאיבי אף מון-קמי⁴⁹
תרוממני מאיש חמס תצילני ⁵⁰ על-כן אודך בנוי
יהוה ולשנק אזורה ⁵⁰ מגדר לישועות מלכו ועשה
חסד למשיחו--לדור ולזרען עד-עולם

20 למנצח מזמור לדוד ביענך יהוה ביום צרה

שנברך שם אלהי יעקב ² ישלה-עורך מקדש ומוציאו
יסעדך ³ זיכר כל-מנחתך וועלתך ידשנה סלה ⁴
ויתן-לך כלבך וככל-עצתך ימלא ⁵ נרננה בישועתך
- ובשם-אליהינו נרגל ימלא יהוה כל-משאלותיך ⁶
עהה ידעתיך-- כי הושיע יהוה משיחו יענחו משמי⁷
קדשו-- בנהרות ישע ימינו ⁷ אלה ברכך ואלה
בסוסים ואנחנו בשם-יהוה אלהינו נזיכר ⁸ חוי-יהוה
כרעו ונפלו ואנחנו קמננו ונתעודד ⁹ יהוה הושיעת
המלך יעננו ביום-קראננו

21 למנצח מזמור לדוד ביהוה בעז ישמה-מלך

ובישועתך מה-יגיל (יגל) מאד ² תאות לבו נתהה לו
ואראש שפתיו בל-מנעת סלה ³ כי-תקדמנו ברכות
טוב תשית לראשו עטרת פו ⁴ חיים שאל ממק-נתהה
לו ארך ימים עולם ועד ⁵ גדרול כבודו בישועתך הוד
והדר תשוח עליו ⁶ כי-תשיתהו ברכות לעד תחדרו
בשםחה את-פניך ⁷ כי-המלך בטח ביהוה ובחסד
עליוון בל-ימוט ⁸ תמצא ידק לכל-איביך ימיןך
המזה שנאיך ⁹ תשיתמו כהנור אש-- לעת פניך יהוה
באפו יבלעם ותאכלם אש ¹⁰ פרימו מארץ האבד
וזורעם מבני אדם ¹¹ כי-נטו עלייך רעה חשבו מזמה
בל-יוכלו ¹² כי תשיתמו שכם בmittיריך תכונן על-
פניהם ¹³ רומיה יהוה בעז נשירה ונזורה נבורתך
22 למנצח על-אלית השחר מזמור לדוד באלי

אליל מה עזתני רחוק מישועתי דברי שאגתי ²
אל-הו--אקרא יומם ולא-חענה ולילה ולא-דמיה לוי
ואתה קדוש-- יושב תחלות ישראל ⁴ בך בטחו
אבותינו בטחו והפלטמו ⁵ אליך זעקו ונמלטו בך

19 למנצח מזמור לדוד בשםם מספרים
כבוד-אל ומעשה ידיו מניד הדרקיע ² יום ליום
יביע אמר ולילה ללילה יהוה-דעת ³ אין-אמר
ואין דברים בלי נשמע קולם ⁴ בכל-הארץ יצא
קום ובקצתה תבל מליהם לשמש שם-אהל בהם ⁵
והוא-כחתן יצא מהפתו ישיש כנbor לרויז ארחה
6 מקצתה השמיים מוצאו--ותקופתו על-קצוותם ואין
נסתר מהמתו ⁷ תורה יהוה תמיימה משיבת נפש
עדות יהוה נאמנה מהכימת פטו ⁸ פקדוי יהוה ישרים
משמעות-לב מצות יהוה ברה מאירת עינים ⁹ יראת
יהוה טהורה--עומדת לעד משפטך-יהוה אמת צדקה
יהדו ¹⁰ הנחמדים--مزוחב ומפו רב ומותקים מדברש
ונפת צופים ¹¹ נם-עבדך נזהר בהם בשם-רם עקב
רב ¹² שניאות מי-יבין מנסתורת נקיי ¹³ נם מזדים
חשך עבדך-- אל-ימשלו-בי או איתם ונקותי מפשע

יְנַחְמֵנִי ६ הַעֲרֵךְ לִפְנֵי שְׁלֹחֵן-- נָנֶד צָרְרִי דְּשָׁנָה בְּשָׁמֶן
רָאשִׁי כּוֹסִי רֹוִיה ६ אָךְ טֹוב וְחַסְדִּי יְרָדְפּוֹנִי-- כָּל-יְמִי
חַיִּים וְשַׁבְתִּי בְּבֵית-יְהוָה לְאָרָךְ יְמִים

24 לְדוֹר מָוּמָר לִיהוָה הָאָרֶץ וְמַלְאָה תָּבֵל וְיִשְׁבֵּי
בָּה २ כִּי-הָוָא עַל-יְמִים יִסְדֵּה וְעַל-נְהָרוֹת יִכְונֵן ३
מִיעּוּלָה בְּהָרָה-יְהוָה וְמִיּוֹקָם בָּمָקוֹם קְדָשִׁי ४ נְקִי
כְּפִים וּבְרָה-לְבָב אֲשֶׁר לֹא-נִשְׂאָ לְשֹׁאָ נְפָשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע
לְמְרָמָה ५ יִשָּׁא בְּרָכָה מֵאֵת יְהוָה וְצְדָקָה מֵאֱלֹהִי
יְשֻׁעָה ६ וְזֶה דָּוָר דַּרְשֵׁנוּ מִבְקָשִׁי פָּנֵיךְ יַעֲקֹב סָלָה ७ שָׁאוּ
שְׁעָרִים רָאשִׁיכֶם וְהַנְּשָׂאָ פָּתָחָי עַולָּם וְיַבָּא מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד ८ מֵיְהָזֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה עֹזֹז וְגָבוֹר יְהוָה
גָּבוֹר מִלְחָמָה ९ שָׁאוּ שְׁעָרִים רָאשִׁיכֶם וְשָׁאוּ פָּתָחָי
עַולָּם וְיַבָּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד १० מֵיְהָזֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד
יְהוָה צְבָאות-- הָוָא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סָלָה

25 לְדוֹר אֶלְיךָ יְהוָה נְפָשִׁי אֲשָׁא २ אֶלְהִי--בְּךָ
בְּתָחֹתְךָ אֶל-אֶבֶוּשָׁה אֶל-יַעֲלֹצָו אַוְבִּי לֵי ३ נִמְכָּל-קְוִיד
לְאַיְבָשׁוּ יִבְשׁוּ הַבְּגָדִים רִיקָם ४ דְּרָכֵיכָה יְהוָה הַדְּבָרִיעָנִי
אַרְחָוֹתִיךְ לְמִדְנִי ५ הַדְּרִיכִינִי בָּאַמְתָךְ וּלְמִדְנִי-- כִּי-
אתָה אֶלְהִי יִשְׁעֵי אַוְתָךְ קְוִיתִי כָּל-הַיּוֹם ६ זְכָר-רְחִמָּיוֹן
יְהוָה וְחַסְדִּיךְ כִּי מְעוֹלָם הַמָּה ७ חַטָּאתִ נְעוּרִי וְפִשְׁעִי-
אֶל-זּוֹכֶר כְּחַסְדָךְ זְכָר-לִי-- אֲתָה-- לְמַעַן טֹובָךְ יְהוָה
८ טֹוב-- וַיֵּשֶׁר יְהוָה עַל-כֵּן יוֹרֵה חַטָּאים בְּדַרְךְ ९ יְדָרָךְ
עֲנוּוּם בְּמִשְׁפָט וּלְמִדְעָה עֲנוּוּם דְּרָכְךָ १० כָּל-אַרְחָוֹתִיךְ
חַסְדָךְ וְאַמְתָךְ-- לְנִצְרֵי בְּרִיתְךָ וְעַדְתָּךְ ११ לְמַעַן-שְׁמָךְ
יְהוָה וְסִלְחָתְךָ לְעָנוּם כִּי רְבָ-הָוָא १२ מֵיְהָזֶה הָאִישׁ יְרָא
יְהוָה-- יְוָרֵנוּ בְּדַרְךְ יִבְחַר १३ נְפָשָׁו בְּטוֹב תָּלִין וּזְרוּעָו
יִירְשֵׁנָא १४ סּוֹד יְהוָה לִירָאֵנוּ וּבְרִיתְךָ לְהַוְדִיעָם
१५ עֲנֵי תְּמִיד אֶל-יְהוָה כִּי הָוָא-יְוִצְיאָ מִרְשַׁת רְגִלִּי
१६ פְּנֵה-אֶלְיָה וְחַנֵּנִי כִּי-יחִיד וְעֲנֵי אֲנֵי १७ צְרוֹת לְבָבִי
הַרְחִיבָוּ מִמְצֻקּוֹתִי הַוְצִיאָנוּ १८ רָאָה עֲנֵי וְעַמְלֵי
וְשָׂא לְכָל-חַטָּאותִי १९ רָאָה-אַיִבְיָה כִּי-רְבָו וְשְׁנָאתָ חַמֵּס

בְּתָחוֹ וְלֹא-בּוֹשׁ ६ וְאַנְכִי תּוֹלֵעַת וְלֹא-אִישׁ חַרְפָּת
אָדָם וְבוֹזֵי עַם ७ כָּל-רָאִי יַלְעָנוּ לִי יְפִיטְרָו בְּשָׁפָה
יְנַיּוּ רָאֵשׁ ८ גָּלָל-יְהוָה יְפִלְתָּהוּ יִצְלָחָה כִּי חָפֵץ
בּוֹ ९ כִּי-אַתָּה נָנִי מִבְּטָן מִבְּטָחִיו עַל-שְׁדֵי אַמִּי १०
עַלְיָךְ הַשְּׁלָכָתִי מִרְחָם מִבְּטָן אַמִּי אַלְיָ אַתָּה בְּזַאת
תְּרַחְקָמָנִי כִּי-צְרָה קְרֹבָה כִּי-אֵין עֹזֶר १२ סְבָבּוֹנִי
פְּרִים רְבִים אֲבִירִי בְּשֵׁן כְּתָרוֹנִי १३ פָּצֹו עַלְיִ פִּיהם
אֲרִיה טְרֵף וְשָׁאג १४ כִּמִּים נְשִׁפְכָתִי-- וְהַתְּפִרְדוּ כָּל-
עַצְמָותִי הִיהָה לְבִי כְּדוֹגָג נְמָס בְּתוֹךְ מַעַי १५ יִבְשָׁ כְּחַרְשָׁ
כָּחִי וְלִשְׁוֹנִי מְדֻבָּק מַלְקוּחִי וְלַעֲפָר-מוֹתָה שְׁפָתִי १६
כִּי סְבָבּוֹנִי כְּלִבִּים עַדְתָּ מַרְעִים הַקִּפְוָנִי כָּאַרְיִידִי
וּרְגִלִּי १७ אַסְפָּר כָּל-עַצְמָותִי הַמָּה יִבְיטּוּ יְרָא-בִּי १८
יְחַלְקָוּ בְּנֵי לָהּ וְעַל-לְבָשָׁי פִּילּוּ גָּרְלָל १९ וְאַתָּה
יְהוָה אֶל-תְּרַחְקָ אִילּוּתִי לְעֹזָרִי חֹשֶׁה २० הַצִּילָה
מַחְרֵב נְפָשִׁי מִיד-כָּלְבִּי יְחִידִית २१ הַשְׁעִינִי מִפְּיִ אֲרִיה
וּמִקְרָנִי רְמִים עֲנִיתִי २२ אַסְפָּרָה שְׁמָךְ לְאַחֲרֵי בְּתוֹךְ
קְהָל אַהֲלָךְ २३ יְרָאִי יְהוָה הַלְלוּהוּ-- כָּל-זְרוּעָ יַעֲקֹב
כְּבָדָהָוּ וּגְרוּרָה מִמְנוּ כָּל-זְרוּעָ יִשְׂרָאֵל २४ כִּי לֹא-בָזָה
אַלְיוֹ שְׁמָעָ २५ מַאֲתָךְ תְּהַלְתִּי בְּקָהָל רְבָ-נְדָרִי אַשְׁלָמָ
נָנֶד יְרָאֵוּ २६ יְאַכְלָוּ עֲנוּוּם וְיִשְׁבָּעוּ-- יְהַלְלוּ יְהוָה
דְּרָשֵׁיו יְחִי לְבָכְכֶם לְעַד २७ יַזְכְּרוּ וְיִשְׁבּוּ אֶל-יְהוָה--
כָּל-אֲפִסִּי-אָרֶץ וְיִשְׁתְּחַווּ לְפָנֵיךְ כָּל-מִשְׁפָּחוֹת גְּנוּים २८
כִּי לְיְהוָה הַמְלֹכָה וּמְשַׁלֵּחַ בְּגָנוּים २९ אַכְלָוּ וְיִשְׁתְּחַווּ
כָּל-דְּשָׁנִי-אָרֶץ-- לְפָנֵיו יַכְרְעָו כָּל-יְוֹרָדִי עַפְרָ וְנְפָשָׁ
לְאָחִיה ३० זְרוּעָ יִזְרְעָלָנוּ יִסְפָּר לְאַדְנִי לְדוֹר ३१ יִבָּאוּ
וַיִּנְדּוּ צְדָקָתוּ לְעַם נָוֵלָד כִּי עָשָׁה

23 מָוּמָר לְדוֹר יְהוָה רְשֵׁי לֹא-אַחֲסָר २ בְּנָאות דְשָׁא
יַרְבִּצְנִי עַל-מַיִּינָה מַנְחָות יְנָהָלִנִי ३ נְפִשְׁיִי יִשְׁוּבָבִ יְנָחִנִי
בְּמַעְנָלִי-צְדָקָה לְמַעַן שְׁמוֹ ४ גָּמִי-אַלְךָ בְּנִיאָ צְלָמוֹת
לֹא-אִירָא רְעָ-- כִּי-אַתָּה עַמְדִי שְׁבַטָּק וְמַשְׁעַנְתָּךְ הַמָּה

<p>שנאוינו 20 שמרה נפשי והצילני אל-אבוד כי-חסיתו ברך 21 חם-וישר יצדרוני כי קויתיך 22 פרדה אלהים את-ישראל-- מכל צדרכיו</p>	<p>לולא--האמנתי לראות בטוב-יהוה בארץ חיים 14 קוה אל-יהוה חזק ויאמץ לבך וקוה אל-יהוה לדור אליך יהוה אקרא-- צורי אל-תחרש</p>	<p>28</p>	<p>לדור שפטני יהוה-- כי-אני בתמי הלבתי וביהוה בטהרתי לא אمعد 2 בחני יהוה ונסני צראפה (צראפה) כלותוי ולבי 3 כי-חסדק לננד עני והתהלך באמתך 4 לא-ישבתו עם-מתו-ושא ועם נעלים לא אבוא 5 שנאתיו קהיל מדרעים ועם-רשעים לא אשב 6 ארחץ בנקיעון כבפי ואסבבה את-מוזחך יהוה 7 לשמע בקהל תורה ולספר כל-גפלאותיך 8 יהוה-אהבתך מעון ביתך ומקום מושכון כבודך 9 אל- תאסף עם-חטאים נפשי ועם-אנשי דמים חי 10 אשר- בידיהם זמה וימינם מלאה שחר 11 ואני בתמי אליך פדרנו וחנני 12 רגiley עמדה במקהלים אברך ונשאם עד-העולם</p>
<p>לדור שפטני יהוה-- כי-אני בתמי הלבתי וביהוה בטהרתי לא אمعد 2 בחני יהוה ונסני צראפה (צראפה) כלותוי ולבי 3 כי-חסדק לננד עני והתהלך באמתך 4 לא-ישבתו עם-מתו-ושא ועם נעלים לא אבוא 5 שנאתיו קהיל מדרעים ועם-רשעים לא אשב 6 ארחץ בנקיעון כבפי ואסבבה את-מוזחך יהוה 7 לשמע בקהל תורה ולספר כל-גפלאותיך 8 יהוה-אהבתך מעון ביתך ומקום מושכון כבודך 9 אל- תאסף עם-חטאים נפשי ועם-אנשי דמים חי 10 אשר- בידיהם זמה וימינם מלאה שחר 11 ואני בתמי אליך פדרנו וחנני 12 רגiley עמדה במקהלים אברך ונשאם עד-העולם</p>	<p>לדור שפטני יהוה-- כי-אני בתמי הלבתי וביהוה בטהרתי לא אمعد 2 בחני יהוה ונסני צראפה (צראפה) כלותוי ולבי 3 כי-חסדק לננד עני והתהלך באמתך 4 לא-ישבתו עם-מתו-ושא ועם נעלים לא אבוא 5 שנאתיו קהיל מדרעים ועם-רשעים לא אשב 6 ארחץ בנקיעון כבפי ואסבבה את-מוזחך יהוה 7 לשמע בקהל תורה ולספר כל-גפלאותיך 8 יהוה-אהבתך מעון ביתך ומקום מושכון כבודך 9 אל- תאסף עם-חטאים נפשי ועם-אנשי דמים חי 10 אשר- בידיהם זמה וימינם מלאה שחר 11 ואני בתמי אליך פדרנו וחנני 12 רגiley עמדה במקהלים אברך ונשאם עד-העולם</p>	<p>26</p>	<p>לדור שפטני יהוה-- כי-אני בתמי הלבתי וביהוה בטהרתי לא אمعد 2 בחני יהוה ונסני צראפה (צראפה) כלותוי ולבי 3 כי-חסדק לננד עני והתהלך באמתך 4 לא-ישבתו עם-מתו-ושא ועם נעלים לא אבוא 5 שנאתיו קהיל מדרעים ועם-רשעים לא אשב 6 ארחץ בנקיעון כבפי ואסבבה את-מוזחך יהוה 7 לשמע בקהל תורה ולספר כל-גפלאותיך 8 יהוה-אהבתך מעון ביתך ומקום מושכון כבודך 9 אל- תאסף עם-חטאים נפשי ועם-אנשי דמים חי 10 אשר- בידיהם זמה וימינם מלאה שחר 11 ואני בתמי אליך פדרנו וחנני 12 רגiley עמדה במקהלים אברך ונשאם עד-העולם</p>
<p>לדור שפטני יהוה-- כי-אני בתמי הלבתי וביהוה בטהרתי לא אمعد 2 בחני יהוה ונסני צראפה (צראפה) כלותוי ולבי 3 כי-חסדק לננד עני והתהלך באמתך 4 לא-ישבתו עם-מתו-ושא ועם נעלים לא אבוא 5 שנאתיו קהיל מדרעים ועם-רשעים לא אשב 6 ארחץ בנקיעון כבפי ואסבבה את-מוזחך יהוה 7 לשמע בקהל תורה ולספר כל-גפלאותיך 8 יהוה-אהבתך מעון ביתך ומקום מושכון כבודך 9 אל- תאסף עם-חטאים נפשי ועם-אנשי דמים חי 10 אשר- בידיהם זמה וימינם מלאה שחר 11 ואני בתמי אליך פדרנו וחנני 12 רגiley עמדה במקהלים אברך ונשאם עד-העולם</p>	<p>לדור שפטני יהוה-- כי-אני בתמי הלבתי וביהוה בטהרתי לא אمعد 2 בחני יהוה ונסני צראפה (צראפה) כלותוי ולבי 3 כי-חסדק לננד עני והתהלך באמתך 4 לא-ישבתו עם-מתו-ושא ועם נעלים לא אבוא 5 שנאתיו קהיל מדרעים ועם-רשעים לא אשב 6 ארחץ בנקיעון כבפי ואסבבה את-מוזחך יהוה 7 לשמע בקהל תורה ולספר כל-גפלאותיך 8 יהוה-אהבתך מעון ביתך ומקום מושכון כבודך 9 אל- תאסף עם-חטאים נפשי ועם-אנשי דמים חי 10 אשר- בידיהם זמה וימינם מלאה שחר 11 ואני בתמי אליך פדרנו וחנני 12 רגiley עמדה במקהלים אברך ונשאם עד-העולם</p>	<p>13</p>	<p>לולא--האמנתי לראות בטוב-יהוה בארץ חיים 14 קוה אל-יהוה חזק ויאמץ לבך וקוה אל-יהוה לדור אליך יהוה אקרא-- צורי אל-תחרש</p>

29 מזמור לדוד הכו ליהוה בני אלים הכו ליהוה כבוד ועוז 2 הכו ליהוה כבוד שמו השתחו ליהוה בהדרת-קדש 3 קול יהוה על-הימים אל-הכבד הרים יהוה על-מים רבים 4 קול-יהוה בכח קול יהוה בהדר 5 קול יהוה שבר ארזים וישראל יהוה את-ארזיו הלבנון 6 וירקדים כמו-עגל לבנון ושרין כמו בן-ראמים 7 קול-יהוה חצב להבות אש 8 קול יהוה ייחיל מדבר יהיל יהוה מדבר קדש 9 קול יהוה ייחולל אילות- ויחשף יערות ובהיכלו- כלו אמר כבוד 10 יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם יהוה- עוז לעמו יתן יהוה יברך את-עמו בשלום

30 מזמור שיר-חנכה הבית לדוד ב ארום מק
יהוה כי דליהני ולא-שמחה איבי לי 2 יהוה אלהי-
שועתי אליך ותרפאי 3 יהוה-העלית מ-שאול נפשי
חיהתני מירדי. (מירדי-) בור (Sheol h7585) 4 זמרנו

שנאונו 20 שמרה נפשי והצילנו אל-אבוש כי-חסיתו
בק 21 תם-וישר יצורוני כי קויתיך 22 פדה אלהים
את-ישראל-- מכל צדרכיו

26 לדוד שפטני יהוה-- כי-אני בתרמי הлечתי
וביהוה בטהותי לא אمعد 2 בחני יהוה וננסי
צروفה (צraphה) כלותי ולב 3 כי-חסוך לננד עני
וורתה להבטי באמתך 4 לא-ישבתי עם-מתה-ושא ועם
נעלומים לא אבוא 5 שנאתיו קהל מדרעים ועם-הרשעים
לא אשב 6 ארחץ בנקוין כפי ואסבבה את-מזבחך
יהוה 7 לשמע בקול תודה ולספר כל-נפלוותיך 8
יהוה--אהבתי מעון ביתך ומקום משכנן כבודך 9 אל-
תאסף עם-חטאיהם נפשי ועם-אנשי דמים חי 10 אשר-
בידיהם זמה וימינם מלאה שחך 11 ואני בתרמי אלך
פדרנו ותונני 12 רגליך עדמה במישור במקהלים אברך

27 לדוד יהוה אורי וישעַיָּה ממי אירא יהוה מעוז-
חיי ממי אפחד ² בקרב עלי מרים-- לאכל את-
בשר צרי ואיבוי לוי המה כשלו ונפלו ³ אם-תחנה
עליה מהנה-- לא-ירא לבוי אם-תקום עלי מלחתמה--
בזאת אני בושח ⁴ אחת שאלתיך מאת-יהוה-- אותה
אבקש שבתי בכבוד-יהוה כל-ימי חי לחזות בنعم-
יהוה ולברך בהיכלו ⁵ כי צפנני בסכה-- ביום
רעה יסתירני בסתר אהלו בצויר ירומני ⁶ ועתה
ירום ראש עלי איבי סביבותיו וואבחה באהלו זבחו
תרועה אשורה ואומרה ליהוה ⁷ שמע-יהוה קול
אקרא ותנני וענני ⁸ לך אמר לבבי--בקשו פניא את-פניך
יהוה אבקש ⁹ אל-תסתיר פניך ממנני-- אל חת-באף
עבדך עזרתי הייתה אל-חטני ואל-חעוני אלהי
ישעַי ¹⁰ כי-אבי ואמי עזבוני ויהוה יאספנני ¹¹ הורני
יהוה דרךך ונחני בארכך מישור-- למן שוררי ¹²
אל-תתנני בנפש צרי כי קמו-בָּי עדרי-שקר ויפח חמס

חרים ברכינו בערב יליין בכוי ולבקר רנה 6 ואני אמרתי בשמי -- בל-אמות לעולם ז' יהוה -- ברכינך העמדתך להררי-עו הסתרת פניק היחי נבהל 8 אליך יהוה אקרה ואל-אדני אתנן 9 מה-בצע בדמי ברדי אל-שחת היודך עפר היניך אמתך 10 שמע יהוה והנני יהוה היה עוזר לי עה הפקת מספר למחול לי פתח שקי ותאזרני שמהה 12 למן זומרך כבוד -- ולא ידמ יהוה אלה לעולם אודך

32 לדוד משכילה אשרי נשוי-פצע כסוי חטאה 2 אשרי אדם- לא יחשב יהוה לו עון ואין ברוחו רמייה 3 כי-החרשתי בלו עצמי -- בשאנתי כל-היום 4 כי יומם ולילה -- תכבד עלי ירך נהפק לשדי -- בחרבני קוץ סלה 5 חטאתי אודיעך ועוני לא-כסיותי -- אמרתי אודה עלי פשעי ליהוה אתה נשאת עון חטאתי סלה 6 על-זאת יתפלל כל-חסיד אליך -- לעת מצא רך לשטף מים רבים -- אלו לא יגינו 7 אתה סתר לי -- מצח הצרני רני פלט תסובני סלה 8 אשכילד ואורך-ברדך-זו תלב איעצה עלי עני 9 אל-תהי כסוס כفرد -- אין הבין במתג-ורסן עדיו לבולם כל קרב אליך 10 רבים מכאובים לרשות והבוחת ביהוה-חסיד יסובנו 11 שמחו ביהוה ונילו צדיקים והרינו כל-ישראל-לב

33 רנו צדיקים ביהוה לישראל נאוה תהלה 2 הדרו ליהוה בכדור נובל עשור זמרו-לו 3 שירנו-לו שיר חדש היטיבו לנו בתרועה 4 כי-ישראל-יהוה וכל-מעשיהם באמונה 5 אהב צדקה ומשפט חסיד יהוה מלאה הארץ 6 בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל-צבאם 7 כנס כנד מי הים נתן באוצרות החותמות 8 ייראו מיהוה כל-הארץ ממנה יגورو כל-ישבי תבל כי הוא אמר ויהי הווא-צוה ויעמד 10 יהוה הפיר עצה-גויים נגיא מחשבות עמים 11 עצת יהוה לעלם העמד מחשבות לבו לדר ודר 12 אשרי הגוי אשר-יהוה אלהו העם בחר לנחלה לו 13 משימים הביט יהוה ראה את-כל-בני האדם 14 ממכוון-שבתו השניה-

למנצח מזמור לדוד בך-יהוה חסיתוי אל-אבושה לעולם בצדקהך פלטני 2 הטה אל-אוןך -- מהרה הצלני היה לי לצור-מעוז-לבית מצודות להושענו 3 כי-סלע ומצודתי אתה ולמען שמק תהני ותנהלני 4 תוציאני-מרשת זו טמןנו לי כי-אתה מעוזי 5 בידך אפקיד רוחי פרידת אותי יהוה-אל-אמת שנאתי השמרים הבלתי-ושא ואני אל-יהוה בחתמי 7 אנילה ואשמהה בחסדך אשר ראות את-עוני ידעת בצדנות נפשי 8 ולא הסגרתני ביד-אויב העמדת במרחוב רגנלי 9 חננו יהוה כי צר-לי עשה בכעס עני נפשי ובטני 10 כי כלו ביןון חוי-ושותי באננה כשל בעוני כי-עצמיו עשו 11 מכל-צדרי היטוי חרפה ולשכני מאר -- ופחד למידע ראי בחוץ-נדדו ממוני 12 נשכחתי כמת מלב היטוי ככל אליך כי שמעתי דבת רבים -- מגור מסביב בהוסדים יחד עלי לחתת נפשי זמנו 14 ואני עלייך בחתמי יהוה אמרתי אלהי אתה 15 בידך עתמי הצלני מיד-אויבי ומרדיי 16 האירה פניק על-עבדך הושענו בחסוך כי יהוה -- אל-אבושה כי קראתיך יבשו רשעים ידמו 17 יהוה -- אל-אבושה כי קראתיך יבשו רשעים ידמו 18 חאלמנה שפט-שקר הדרות לשאל (Sheol h7585) על-צדיק עתק-בגואה ובזו 19 מה רב-טובך אשר-צפנת ליראיך פעלת לחסום בך ננד בני אדם 20 תסתירם בסתר פניק -- מרכסי-איש הצפנם בסכה

35 לדוד ריבכה יהוה את-ירובי לחם את-להמי ² אל כל-ישבי הארץ ¹⁵ היצר יחד לבם המבין אל-כל-מעשיהם ¹⁶ אין-המלך נושא ברב-חיל גבור לא-ינצל ברב-כח ¹⁷ שקר חסוס לתשועה וברב חילו לא-ימלט ¹⁸ חנגה עין יהוה אל-יראו למייחלים לחסדו ¹⁹ להציל ממות נפשם ולחיזותם ברעב ²⁰ נפשנו חכתה ליהוה עזרנו ומגנו הוא ²¹ כי-בו ישmach לבנו כי בשם קדשו בטחנו ²² יהי-חסדך יהוה עליינו כאשר יחלנו לך

34 לדוד -- בשנותו את-טעמו לפני אבימלך וירשחו וילך בابرכה את-יהוה בכל-עת תמיד תהלו בפי ² ביהוה תהallel נפשי ישמעו ענויים וישמחו ³ נדלו ליהוה את-וגרוממה שמו יהדו ⁴ דרשתי את-יהוה וענוי ומכל-מנורותיו הצלני ⁵ הביטו אליו ונחרו ופניהם אל-יחפרו ⁶ זה עני קרא סביב ליראו ויחלצם ⁸ טעמו וראו כי-טוב יהוה אשרי הנבר יחס-בו ⁹ יראו את-יהוה קדשו כי-אין מהסור ליראו ¹⁰ ככפרים רשו ורעבו ודרשי יהוה לא-יחסרו כל-טוב ¹¹ לכובנים מענו-לי-יראת יהוה אל-למדכם ¹² מי-האיש החפץ חיים אהב ימים מרמה ¹⁴ סור מרע ועשה-טוב בקש שלום ורדפהו ¹⁵ עני יהוה אל-צדיקים ואוניו אל-שועתם ¹⁶ פני יהוה עשי רע להכritis מארץ זכרם ¹⁷ צעקו ויהוה שמע ומכל-צרותם הצלם ¹⁸ קרוב יהוה לנשבר-יל- ואת-דכא-רו וישע ¹⁹ רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יהוה ²⁰ שמר כל-עצמותיו אחת מהנה לא-נשברה ²¹ חמותת רשע רעה ושנאי צדיק יאשמו ²² פרדה יהוה נפש עבדיו ולא-יאשמו כל-החסים בו

36 למגנצה לעבר-יהוה לדוד ב נאם-פשע- לרשות בקרב לבי אין-פחד אלהים לננד עניו ² כי-

יכלו קום

37

לדור אל-תתחר במרעים אל-תקנא בעשיה
עליה 2 כי כחציר מהרה ימלוכירך דשא יבולון
3 בטה ביהוה ועשה-טוב שכן-ארץ ורעה אמונה 4
והתענג על-יהוה וותן-לך משאלת לבך 5 גול על-
יהוה דרכך ובטה עלייו והוא יעשה 6 והחוציא כאור
צדך ומשפטך כצדורים 7 דום לדוחה- והתחולל-
לו אל-תתחר במצלייח דרכו באיש עשה מזמות
8 הרף מאך ועוז חמה אל-תתחר אך-להרע 9
כי-מרעים יכרתון וקיי יהוה המה יירשו-ארץ 10
ועוד מעט ואין רシュ והתבוננת על-מקוםו ואיננו 11
ונניום יירשו-ארץ והתענגנו על-רב שלום 12 זם
רשע לצדיק וחרק עליו שניו 13 ארני ישחק-לו כי-
ראח כי-יבא יומו 14 חרב פתחו רשעים- ודרכו
קשתם להFAIL עני ואביוו לטבוח ישרי-דרך 15
חרבם תבוא בלבם וקשותם השברנה 16 טוב-
מעט לצדיק- מהמן רשעים רבים 17 כי זרועות
רשעים השברנה וסמרק צדיקום יהוה 18 יודע יהוה
ימי תמים ונחלתם לעולם תהיה 19 לא-יבשו בעת
רעעה ובימי רעבן ישבעו 20 כי רשעים יאבדו ואיבוי
יהוה כי-קר כרים כלו בעשן כלו 21 לוה רシュ ולא

ישלם וצדיק חונן ונוטן 22 כי מברכיו יירשו ארץ
ומקהליו יכרתו 23 מיהוה מצudy-גבר כוננו ודרכו
יחפש 24 כי-יפל לא-יוטל כי-יהוה סומך ידו 25
נער חיית- נס-זקנות ולא-ארית צדיק נזוב וזרע
מבקש-לחם 26 כל-היום חונן ומלה וזרעו לברכה
27 סור מרע ועשה-טוב ושכן לעולם 28 כי יהוה אהב
משפט ולא-יעזב את-חסידייו לעולם נשמרו וזרע
רשעים נכרת 29 צדיקים יירשו-ארץ וישכנו לעד
עליה 30 כי-צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט
תורת אל-היו בלבו לא תمعد אשדריו 32 צופה
רשע לצדיק ומבקש להמיתו 33 יהוה לא-יעזבנו
בידיו ולא-ירשענו בהשפטו 34 קוה אל-יהוה ושמך
דרכו וירומך לרשות ארץ בחכמת רשעים תראה
ראיתי רשות ערייך ומתחערה כאורה רענן 36 ויעבר
ותנה איננו ואבקשו ולא נמצא 37 שמר-תם וראיה
ישר כי-אחרית לאיש שלום 38 ופשעים נשמדו יתדו
אחרית רשעים נכרתה 39 ותשועת צדיקים מיהוה
מעוזם בעת צרה 40 ויעוזרם יהוה ויפלטם יפלטם
מרשעים ווישעים- כי-חסנו בו

38 מזמור לדוד להזoir ביהוה- אל-בקצף
תוכהני ובחמתך תיסרני 2 כי-חץיך נחתו כי ותנתה
על-ידיך 3 אין-מתם בבשרי מפני זעמד אין-שלום
בעצמי מפני חטאתי 4 כי עונתי עברו ראיי כמשא
כבד יכבדו מני 5 הבאישו נמקו חבורתי מפני
אלותי 6 גנויותיו שחתוי עד- מאד כל-היום קדר הלכתי
7 כי-כסלי מלאו נקלה ואין מותם בבשרי 8 נפונותי
ונרכתי עד- מאד שאנתי מנהמת לבי 9 אדרני ננדך
כל-תאותי ואנחתاي ממק לאל-נסתרה 10 לבי סחרחר
עוזני כחוי ואור- עני נס-הם אין אני 11 אהבי ורעי-
מנגד נגדי יעדמו וקרובי מרחק עמדו 12 וינקשו
מבקש נפשי ודרשי רעמי דברו הות ומרמות כל-

החליק אליו בעינו למצא עמו לשנה 3 דברי-פיו
און ומרמה חדל להשכיל להיטיב 4 און יחשב-
על-משכבי ויתיצב על-דרך לא-טוב רע לא ימאס 5
יהוה בהשימים חסך אמוןך עד-שחקים 6 צדקתו
כהרדי-אל- משפטיך תחום רבה אדם ובמה תושיע
יהוה 7 מה-יקר חסך אלהים ובני אדם- בצל כנפי
יחסון 8 ירין מדשן ביתה נחלה עדנייך תשקם 9 כי-
עמד מקור חיים באורך נרא-אור 10 משך חסך
לידעך וצדקהך לישרי-לב 11 אל-הבוاني רגלה נאה
ויד-רשעים אל-תנדני 12 שם נפלו פעלי און דחו ולא-

היום יהנו ¹³ ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח- נפלאתיק ומחשבתי אלינו אין ערך אלקיך--אנידה
ואדרבה עצמו מסטר ⁶ זבח ומנחה לא-חפצת--
אונים כדרית לי עולה וחטאה לא שאלת ⁷ אז אמרתי
הנה-באתי במנגת-ספר כחוב עלי ⁸ לעשות-דצונך
אלקי חפצתו ותורתך בתוך מעי ⁹ בשרתי צדק
בקחל רב- הנה שפט לי אכלא יהוה אתה ידעת ¹⁰
Ճדקתך לא-כסייתי בתוך לביך-- אמוןך ותשועתך
אמרתי לא-כחרתי חסדר ואמתך לקחל רב ¹¹ אתה
יהות-- לא-תכלא רחמייך ממוני חסדר ואמתך תמיד
צרכני ¹² כי אפפו-על רעותך- אין מסטר-- השינוי
עוני ולא-יכלתי לראות עצמו משערות ראשיו ולבי
עזבוני ¹³ רצח יהוה להצילני יהוה לעוזרתי חושה
יבשו ויחפרו יחד-- מבקשי נפש לסתופה יסנו
אחרו ויכלמו-- חפציך רעתי ¹⁵ ישמו על-עקב בשתם-
האמרים לי האח האח ¹⁶ ייששו וישמחו ברך-- כל-
מבקשיך יאמרו תמיד יגדר יהוה-- אהבו תשועתך
ואני עני ואבויון-- אדרני יחשב-לי עוזרתי ומפלטי
אתה אלקי אל-תאחר

41 למנצח מזמור לדוד באשרי משכיל אל-دل
ביום רעה ימלטו יהוה ² יהוה ישמרתו וויה יהו-
יאשר (ואשר) בארץ ואל-תתנהו בנפש איביו ³
יהוה-יסעדרנו על-ערש דיו כל-משכבו הפלת בחליו
אני-אמרתי יהוה חנני רפאה נפשי כי-חטאתי לך ⁴
איבוי-יאמרו רע לי מות ימות ואבד שמו ⁶ ואם-
בא לראות שוא ידבר-לבו יקbez-און לו יצא לחוץ
ירבר ⁷ ייחד-- עלי יתלהשו כל-שנאי עלי-יחשבו
רעה לי ⁸ דבר-בליעל יצוק בו ואשר שכב לא-יוסיף
לקום ⁹ נם-איש שלומי אשר-בתחתי בו-- ואכל לחמי
הנדיל עלי עקב ¹⁰ ואתה יהוה חנני והקימני ואשלמה
לهم ¹¹ בזאת ידעת כי-חפצת ביכי לא-יריע איבוי
על ¹² ואני--בתמי תמכת ביכי ותציבני לפניך לעולם

פיו ¹⁴ ואהיה--כאיש אשר לא-שמע ואני בפי תוכחות
כ-כי-לך יהוה הוחלתי אתה תענה אדרני אלקי ¹⁶ כי-
אמרתי פ-ישמhone-לי במושרגלי עלי הגדילו ¹⁷ כי-
אני לצלע נכוון ומכאובי נגדי תמיד ¹⁸ כי-עוני אניד
אדאג מהטהתי ¹⁹ ואיבוי חיים עצמו ורבו שנאי שקר
ומשלמי רעה תחת טוביה-- ישטנוו תחת רודפי-
(רדרפי-) טוב ²¹ אל-תעוזני יהוה אלקיך אל-תרחק
מנני ²² חושה לעוזרתי אדרני תשועתי

39 למנצח לידיתון (לידיתון) מזמור לדוד ב-
אמרתי-- אשمرة דרכיך מחתוא בלשוני אשمرة לפי
מחסום-- بعد רשות לנדי ² נאלמתי דומה החשוי
מטוב וכאבי נ�� ³ חם-לבבי בקרבי-בהתני תבער-
ash דברתי בלשוני ⁴ הודיעני יהוה קצוי-- ומדת ימי
מה-היא אדרעה מה-חדרל אני ⁵ הנה טפחות נתה
ימי-- וחלדי כאין נדרך אך כל-הבל כל-אדם נצוב
סליה ⁶ אך-בצלם יההלה-איש-- אך-הבל יהמונין-
יצבר ולא-ידע מי-אסperm ⁷ ועתה מה-קווית אדרני--
תוחלתי לך ⁸ מכל-פשע הצלני חרותת נבל
אל-תשינוי ⁹ נאלמתי לא-פתח-פי כי אתה עשית ¹⁰
הסר מעלי נגעך מתגרתך ידרך אני קלתי ¹¹ בתוכחות
על-עון יסרת איש-- ותמס כעש חמודך אך הבל כל-
אדם סלה ¹² שמעה תפלתי יהוה ותשועתי האזינה--
אל-דמעתי אל-תחרש כי נר אנטיכי עמק תושב כלכל-
אבותי ¹³ השע ממוני ואבליגנה-- בטרם אלך ואני

40 למנצח לדוד מזמור ב-קוה קווית יהוה ויט
אל-וישמע שועתי ² ויעלני מבור שאון-- מטיט הון
ויקם על-סלע רגלי כון אשר ³ ווון בפי שיר חדש-
תתלה לאלהינו יראו רבים ויראו ויבטחו ביהוה ⁴
אשרי הנבר-- אשר-שם יהוה מבטחו ולא-פנה אל-
רהבים ושתוי כוב ⁵ רבות עשית אתה יהוה אלקיה--

13 ברוך יהוה אלהי ישראל--מהעוֹלָם ועד העולם
ותשלחים 3 כי לא בחרבם ירשו ארץ זורעים לא-
הושעה-למוֹ כ-ימינך זורעך ואור פניך -- כי רציהם
4 אתה-הוא מלכי אל-הוּם צוה ישועות יעקב 5 בך
צדרינו ננכח בשם נבוס קמינו 6 כי לא בקשתי אבטחה
וחרבתי לא-חשענינו 7 כי הושענו מצרינו וממשנינו
הבישות 8 באלהם הילנו כל-הוּם ושםך לעולם
נורדה סלה 9 א-זנחה ותכל'נו ולא-חצא בצבאותינו
10 תשיבנו אחרור מני-צדר וממשנינו שסו למו 11 מתתנו
צצאן מאכל ובגויים זרינו 12 חטמך-עניך בלא-הון
ולא-רביה במחירותם 13 תשימנו חרפיה לשכניינו
לעג וקלס לשביבותינו 14 תשימנו משל בוגים מנוד-
ראש בלאלמים 15 כל-הוּם כלמותי נגיד ובשת פני
כסתני 16 מוקול מחרף ומנדף מפנוי אויב ומוגקם 17
כל-זאת באתנו ולא-שכחנו ולא-שקרנו בבריתך 18
לא-נסוג אחרור לבנו ותת אשרינו מני ארליך 19 כי
דכיתינו במקומות תנים ותכס עליינו בצלמות 20 אם-
שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל זר 21 הלא
אל-הוּם יחקך-זאת כי-הוא ידע תעלמות לב 22 כי-
עליך הרגנו כל-הוּם נחשבנו צצאן טבהה 23 עורה
למה תישן אדרני הקיצה אל-חונח לנצח 24 למה-פניך
הסתיר תשכח עניינו ולחצנו 25 כי שחה לעפר נפשנו
דבקה לארץ בטנו 26 קומה עוזרת לנו ופדרנו למען
חסך

45 למנצח על-שנתיים לבני-קרח משביל שיד
ירידת ברחש לבי דבר טוב-- אמר אני מעשי למלך
לשוני עט סופר מהדור 2 ייפות מבני אדם-- הtsצק חן
בשפטותיך על-כן ברך אלהים לעולם 3 חנור-
חרבך על-ירך נבור-- הוויך והדרך 4 והדרך אלה
רכבך-- על-דבר-אמת וענוה-צדך ותורך נוראות
ימינך 5 חציך שנונים עמים תחתיך יפלו בלב אויבי
המלך 6 כסאך אלהים עולם ועד שבט מישר שבט

ותשלחים 3 כי לא בחרבם ירשו ארץ זורעים לא-
הושעה-למוֹ כ-ימינך זורעך ואור פניך -- כי רציהם
4 אתה-הוא מלכי אל-הוּם צוה ישועות יעקב 5 בך
צדרינו ננכח בשם נבוס קמינו 6 כי לא בקשתי אבטחה
וחרבתי לא-חשענינו 7 כי הושענו מצרינו וממשנינו
הבישות 8 באלהם הילנו כל-הוּם ושםך לעולם
נורדה סלה 9 א-זנחה ותכל'נו ולא-חצא בצבאותינו
10 תשיבנו אחרור מני-צדר וממשנינו שסו למו 11 מתתנו
צצאן מאכל ובגויים זרינו 12 חטמך-עניך בלא-הון
ולא-רביה במחירותם 13 תשימנו חרפיה לשכניינו
לעג וקלס לשביבותינו 14 תשימנו משל בוגים מנוד-
ראש בלאלמים 15 כל-הוּם כלמותי נגיד ובשת פני
כסתני 16 מוקול מחרף ומנדף מפנוי אויב ומוגקם 17
כל-זאת באתנו ולא-שכחנו ולא-שקרנו בבריתך 18
לא-נסוג אחרור לבנו ותת אשרינו מני ארליך 19 כי
דכיתינו במקומות תנים ותכס עליינו בצלמות 20 אם-
שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל זר 21 הלא
אל-הוּם יחקך-זאת כי-הוא ידע תעלמות לב 22 כי-
עליך הרגנו כל-הוּם נחשבנו צצאן טבהה 23 עורה
למה תישן אדרני הקיצה אל-חונח לנצח 24 למה-פניך
הסתיר תשכח עניינו ולחצנו 25 כי שחה לעפר נפשנו
דבקה לארץ בטנו 26 קומה עוזרת לנו ופדרנו למען
חסך

42 למנצח משביל לבני-קרח בכיאל תערן על-
אפיקו-מים-- כנ-נפשי תערן אליך אלהים 2 צמאה
נפש לאליהם-- לאל חוי מתי אבוא ואראה פני אליהם
3 היהת-לי דמעתי ללחם יומם ולילה באמר אל-
כל-הוּם איה אלהיך 4 אלה אזכור וASHPACHA עלי-
נפשי-- כי עבר בסך ארdem עד- בית אליהם בקהל-
רנה ותורה המון חונג 5 מה-תשוחח נפשי-- ותהמי
על-הוחלי לאליהם כי-עוד אודנו-- ישועות פניו 6
אל-הוּם-- עלי-נפשי תשוחח על-כן-- אזכור מארץ
ירדן וחרמון ממר מצער 7 תהום-אל-תחים קורא
לקול צנוריך כל-משבריך ונליך עלי עברו 8 יומם
יצוה יהוה חסדו ובכלייה שירה עמי-- הפללה לאל
חיי 9 אומרה לאל סלעיך-- למה שבחתני למה-קדר
אלך-- בלחץ אויב 10 ברכח בעצמותי-- הרפוני
צורדי באמרים אליו 11 כל-הוּם איה אלהיך 12 מה-
תשוחח נפשי-- ומה-תשמי עלי הוחלי לאליהם
13 ועוד אודנו-- ישועת פני ואלהי

43 שפטני אלהים וריבבה ריבבי-- מני לאל-חסיד
מאיש מרמה ועולה הפלתו 2 כי-אתה אלהי מעוזי--
למה זהתני למה-קדר אתה לך בלחץ אויב 3 שלח-
אורך ואמתך המה ינחוני יביאוני אל-הר-קדשך
ואל-משכנותיך 4 ואבואה אל-מזבח אליהם-- אל-
אל שמחת נילו ואורך בכנור-- אלהים אלהי 5 מה-
תשוחח נפשי-- ומה-תשמי עלי הוחלי לאליהם
14 ועוד אודנו-- ישועת פני ואלהי

44 למנצח לבני-קרח משביל באליהם באוניינו
שמענו-- אבותינו ספרו-לנו פעל פעלת בימייהם בימי
קדם 2 אתה ידרך נוים הורשת-- ותטעם תרע לאמים

מלכוֹתך 7 אהבת צדך ותשנא-רשע על-כן משחך אליהם אלהיך שמן שון- מהברך 8 מר-ואהלוֹת קציעות כל-בנדתוֹך מן-היכלי שן מני שמחך 9 בנות מלכים ביקרותך נצבה של לימינך בכתם אופיר 10 שמעי-בת וראי והטי אונך ושכחך עמק ובית אביך וויתאו המלך יפיק כי-הוא אדריך והשתהוי-לו 11 ובת-צד במנחה פניך יחלו- עשרי עם 13 כל-כבודה בת-מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה 14 לרקומות טובל למלך בתולות אחריה רעותה- מובאות לך 15 טובלנה בשמחת נויל תבאייה בהיכל מלך 16 תהא אבתיך יהו בניך תשתחמו לשרים בכל-הארץ 17 אזכירה שמק בכל-דר ודר על-כן עמים יהודיך לעלם ועד

48 שוד מזמור לבני-קרח בגדול יהוה ומהלך מادر -- בעיר אלהינו הור-קדשו 2 יפה נוף משוש כל-הארץ הר-ציוון ירכתי צפון קריית מלך רב 3 אליהם בארכמנותיה נודע למשגב 4 כי-הנה המלכים נועדו עברו יהדו 5 הנה ראו כן תמהו נבהלו נחפזו רעדת אחזותם שם חיל כiolדה 7 ברות קדרים- השבר אניות תרשיש 8 כאשר שמענו כן ראיינו- בעיר-יהוה צבאות בעיר אלהינו אליהם יכוננה עד- עולם סלה 9 דמינו אלהים חסך- בקרב היכלך 10 כשמך אלהים- כן חתתק על-קזוי-ארץ צדק מלאה ימינך ט ישמה הור ציוון-תגלינה בנות יהודיה למען משפטיך 12 סבו ציוון והקיפה ספרו מנדרליה 13 שיתו לבכם לחוליה- פסנו ארכמנותיה למען ספרו לדור אחרון 14 כי זה אלהים אלהינו- עולם ועד הוא ינהנו על-מות

49 למנצח לבני-קרח מזמור בשמי-זאת כל- העמים האזינו כל-ישבי חלד 2 גם-בני אדם גם-בני איש- יהוד עשיר ואביוון 3 כי ידבר חכמאות והנות לבני תבונות 4 אתה למשל אזני אפתח בכנור חידתי 5 למה אירא בימי רע- עון עקבי יסובני 6 הבהירום על-חילים וברב עשרם יתחללו 7 אה-לא פרה יפדה איש לא-יתן לאלהים כפרו 8 ויקר פרדיון נפשם וחדל עלולם 9 וויחי-עוד לנצח לא יראה השחתה 10 כי וראה חכמים ימותו- יהוד כסיל ובער יאבדו ועוזבו לאחרים תחת רגליו 4 יבחר- לנו את-נחלתנו את נאנו יעקב אשר-אהב סלה 5 עלה אלהים בתרועה יהוה תהילים

46 למנצח לבני-קרח- על-עלמות שיר באליהם לנו מחסה ועוז ערדה בצדות נמצא מادر 2 על-כן לא-נירא בהמיר ארץ ובמוט הרים בלב ימים 3 יהמו ייחמו מימי ירעשו הרים בנאותו סלה 4 נהר- פלגיו ישמחו עיר-אליהם קדר משכני עליון 5 אלהים בקרבה כל-תמות עוזרה אלהים לפנות בקר 6 המו גוים מטו מלכוֹת נתן בקולו תמון הארץ 7 יהוה צבאות עמו משגב- לנו אלהי יעקב סלה 8 לכו-חו מפעלות יהוה- אשר-שם שמות הארץ 9 משביתת מלוחמות עד-קצתה הארץ קשת ישר וקצץ חניתת עגלות ישרף באש 10 הרפו ודרו כי-אנכי אלהים ארום בנוים ארום הארץ ט יהוה צבאות עמו משגב- לנו אלהי יעקב סלה

47 למנצח לבני-קרח מזמור בכל-הימים תקעו כף הריעו לאלהים בקול רנה 2 כי-יהוה עליון נורא מלך נורול על-כל-הארץ 3 ידבר עמים תחתינו ולאמים תחת רגליו 4 יבחר- לנו את-נחלתנו את נאנו יעקב אשר-אהב סלה 5 עלה אלהים בתרועה יהוה

אלוה פן-אטרף ואין מצליח ²³ זבח תודה יכבדני
ושם דרך--אראנו בישע אליהם

51 למנצח מזמור לדוד ב בכוא-אליו נתן הנביא-
- כאשר-בא אל-בַת-שְׁבֻעָנָה חֲנִינָה אֱלֹהִים כְּחַסְדֵךְ כְּרֵב
רְחַמִּיךְ מְחַה פְּשָׁעֵי ² הַרְבָּה (הַרְבָּה) כְּבָסִינִי מְעֻנִי
וּמְחַתָּאִת טָהָרִי ³ כִּי-פְשָׁעֵי אָנָי אָדָע וּמְחַתָּאִת נְגִדִי
תָמִיד ⁴ לְךָ לְבָדֵךְ חַטָּאת וּהְרָע בְּעִינֵךְ עָשִׂית לִמְעֵן
חַדְקָה בְּדַבְּרָךְ-- תָוֹחַ בְּשֻׁפְטָךְ ⁵ הָנָן-בְּעֻוֹן חַוְלָתִי
וּבְחַתָּא יְהָמָתִי אָמֵי ⁶ הָנָן-אָמָת חַפְצָת בְּתָחוֹת וּבְסֶתֶם
חַכְמָה תָוֹדִיעַנִי ⁷ תָחַנְאֵנִי בָאָזָוב וְאַתָּה תָכְבָנִי
וּמְשָׁלֵן אַלְבִּין ⁸ תָשְׁמִיעַנִי שְׁשׁוֹן וּשְׁמָחָה תָגַלְנָה עַצְמוֹת
דְכִיּוֹת ⁹ הַסְּתָר פְנֵיךְ מְחַטָּאת וְכָל-עֲוֹנִתִי מְחַה ¹⁰ לְבָ
טָהָר בְּרָא-לִי אֱלֹהִים וּרוּחַ נְכֻן חַדְקָה בְקָרְבֵי ¹¹ כָּל-
אַל-תְּשִׁלְכֵנִי מַלְפְנֵיךְ וּרוּחַ קְדֵשָךְ אַל-תַּקְחֵנִי ¹²
הַשִּׁבְיבָה לִי שְׁוֹן יְשָׁעָךְ וּרוּחַ נְדִיבָה תָסְמֵנִי ¹³
אַלְמָדָה פְשָׁעִים דְרַכְיךְ וּחַטָּאים אַלְיךְ יְשַׁבוּ ¹⁴
חַצְילָנִי מְדִימָים אֱלֹהִים-- אֱלֹהִי תְשֻׁעוֹתִי תָרְנֵן לְשָׁוֹן
צְדָקָתְךָ ¹⁵ אָדָני שְׁפֵתִי חַפְתָה וְפִי יְנִיד תָהָלָתְךָ ¹⁶
כִּי לְאָתָחְפֵן זְבָח וְאַתָּה עֹלָה לְאַתְרָצָה ¹⁷ זְבָחֵי
אֱלֹהִים רֹוח נְשִׁבָּרָה לְבָנְשִׁבָּר וּנְדִכָּה-- אֱלֹהִים לְאָ
תְבֹוז ¹⁸ הַיְטִיבָה בְּרַצְנָךְ אַת-צִיּוֹן תְבִנָה חֻמוֹת
יְרוּשָׁלָם ¹⁹ אַז תְּחַפֵּץ זְבָח-צְדָקָה עֹלָה וּכְלִיל אַז יְעַלוּ
עַל-מוֹזְבָּחָךְ פָרִים

52 למנצח משביל לדוד ב בכוא דואג האדמי--
וינגד לשאול ויאמר לו-- בא דוד אל-בֵית אַחִימָלָךְ נ-
מה-תתהלך בرعה הנבור חסד אל כל-היום ² הווות
תחשב לשונך כתער מלטש עשה רמיה ³ אהבת רע
מטוב שקר מדבר צדק סלה ⁴ אהבת כל-דבורי-
בלע לשון מרמה ⁵ נם-אל יחצך לנצח יחתך ויסתק
מאחל ושרשך מארץ חיים סלה ⁶ ויראו צדיקים
כמוך אוכיהך וארוכה לענייך ²² בין-נא זאת שכח

בל-ילין נמשל כבהתנות נדמו ²³ זה דרכם כסל למו
ואחריהם בפיים ירצו סלה ¹⁴ כצאן לשאול שתו--
מות ירעם וירדו בס ישרים לבקר-ו-צירים (צורים)
לבבות שאול מזבל לו ^(Sheol h7585) ¹⁵ אֲךָ אֱלֹהִים--
יפדרה נפשי מיד-שאול כי יקחני סלה ^(Sheol h7585) ¹⁶ כ-
אל-תירא כי-יעשר איש כי-ירבה כבוד ביתו ¹⁷ כי-
לא במנתו יקח הכל לא-ירד אחריו כבודו ¹⁸ כי-
נפשו בחיו יברך ויוידך כי-תיטיב לך ¹⁹ תבוא עד-
דור אבותיו עד-נצח לא יראו-אור ²⁰ אדם ביקר ולא
יבין נמשל כבהתנות נדמו

50 מזמור לאסף אל אֱלֹהִים יְהוָה-- דבר ויקרא-
ארץ מمزוח-שמש עד- מבאו ² מצוין מכלל-יפי--
אל-הוּפֵע ³ יְבָא אֱלֹהִינוּ ואֲל-יחרְשָׁא-לְפָנָיו
תאכל וסביבו נשערה מאד ⁴ יְקָרָא אֲל-השְׁמִים
מעל ואל-הארץ לדין עמו ⁵ אַסְפָּו-לִי חָסִידִי-- כָרְתִי
בריתו עלי-זבח ⁶ ווינגידו שמי צדקו כי-אל-הוּמִים
שפט הוא סלה ⁷ שמעה עמי ואדרבה-- ישראל
ואעידה בר אֱלֹהִים אַל-הַיְד אֲנִי ⁸ לא על-זבחיך
אוכיהך וועלותך לנגיד תmid ⁹ לא-א-קח מביתך פר
ממכלאתיך עתודים ¹⁰ כִּי-לִי כָל-חִוּתו-יער בהתנות
בהררי-אלף ¹¹ ידעתך כל-עוף הרים וויז שדי עמד
אם-ארעב לא-אמר לך ¹² כִּי-לִי תָבֵל ומלאה ¹³
האוכל בשר אבירים ודם עתודים אשחה ¹⁴ זבח
לאל-הוּמִים תודה ושלם לעליון נדריך ¹⁵ וקראני ביום
צראה א-חלץך וחכבדנו ¹⁶ ולרשע אמר אל-הוּמִים מה-
לך לספר חקי ותשא בריות עלי-פיך ¹⁷ זאתה שנות
מוסר ותשליך דבורי אחריך ¹⁸ אם-ראית גנוב ותרץ
עמו ועם מנאים חלקך ¹⁹ פיך שלחת בرعה ולשונך
צממוד מרמה ²⁰ תשב באחיך תדבר בבן-אמך תתן-
דפי ²¹ אלה עשית והחרשתי-- דמיית היות-אהיה
כמוך אוכיהך וארוכה לענייך ²² בין-נא זאת שכח

ויראו ועליו ישקו 7 הגה ארחיק נדר אלין במדבר
מעוזו ויבטה ברב עשר יעוז בהתו 8 ואני כוית רענן-
- בכית אלhim בטחתי בחסד-אלhim עולם ועד
9 אודך לעולם כי עשית ו坎坷 שמק כי טוב ננד
חסידיך

53 למנצח על-מחלת משביל לדוד ב אמר נבל
בלבו אין אלhim השחיתו והתעיבו על- אין עשה-
טוב 2 אלhim- משימים השקיף על-בני-אדם לראות
היש משביל- דרש את-אלhim 3 כל-סן ייחדו נאלחו
אין עשה-טוב אין נם-אחד 4 הלא ידעו פעל- און
אכל עמי אכלו להם אלhim לא קראו 5 שם פחדו
פחד- לא-היה-פחד כי-אלhim- פזר עצמות חנק
הבשתה כי-אלhim מסם 6 מי יתן מציון ישועה
ישראל בשוב אלhim שבות עמו גל יעקב ישמה
ישראל

54 למנצח בננית משביל לדוד ב בבא הויים
ויאמרו לשאול הלא דוד מסתתר עמנו ג אלhim
בשם הושענו ובגבורתך תדיני 2 אלhim שמע
תפלתי האונה לאמרי-פי 3 כי זרים קמו עלי-
ועריצים בקשו נפשי לא שמו אלhim לנגדם סלה
4 הגה אלhim עוז לי אדרני בסמכי נפשי 5 ישוב
(ישיב) הרע לשורי באמתק הצלמות 6 בנדבה
זובחה-לך אודך שמק יהוה כי-טוב 7 כי מכל-צירה
הצילני ובאבי ראתה עני

55 למנצח בננית משביל לדוד ב האונה
אלhim חפלתי ואל-תתעלם מתחנתוי 2 הקישה לוי
ועני אריד בשיחו ואהימה 3 מוקל אויב-מן עקה
רשע כי-מיוטו עלי און ובאף ישטמוני 4 לבי יהיל
בקרבי ואמות מות נפלו עלי 5 יראה ורעד יבא
בי ותכסני פלצות 6 ואמר- מי-יתן-לי אבר כינה

בתחתית לאaira מה-יעשה אדם ל' ¹² עלי אליהם הרשע ¹¹ ויאמר אדם אך-פרי לצדיק אך יש-אליהם נדריך אל-שלם תודת לך ¹³ כי הצלה נפשי ממות- שפטים בארץ

- הלא רגלי מדרחיו להתהלך לפני אליהם- בואר **59** למנצח אל-תשחת לדוד מכתם בשלח שאל רישמרו את-הבית להמיתו בצלילני מאיבי אלהי החזים

57 למנצח אל-תשחת לדוד מכתם- בברחו ממתוקמוני תשנבי ² הצלילני מפעלי און ומאנשי מפני-שאלול במערה ב חני אליהם חני- כי בך דמים הושענין ³ כי הנה ארבו לנפשי- ינרו עלי עזים חסיה נפשי ובצל-כנפיך אחסה- עד יعبر הווות

² אקרא לאלהים עליון לאל גמר עלי ³ ישלה משמים ווישענין- חרף שאפי סלה ישלה לאלהים חסדו ואמתו ⁴ נפשי בתוכך לבם- אשכבה להטמים בני-אדם- שניהם חנית וחצים ולשונם חרב חרדה ⁵

עיר ⁷ הנה יביעון בפיהם--חרבות בשבותיהם רומה על-השמי אליהם על כל-הארץ כבודך ⁶ רשות הכננו לפעמי- כפף נפשי כרו לפני שיחת נפלו

בתוכה סלה ⁷ נכוון לבי אליהם נכוון לבי אשירה ואומרה ⁸ עורה כבודי- עורה הנבל וכבוד אעריה שחר ⁹ אודך בעמים אדני אומרך בלאים ¹⁰ כי-

נדל עד-שמות חסך ועד-שחיקום אמרתך ¹¹ רומה על-שמות אליהם על כל-הארץ כבודך

58 למנצח אל-תשחת לדוד מכתם ב האמנם- אלם צדק תדרון מישרים תשפטו בני אדים ² א-פ- בלב עולות חפعلن בארץ- חםם ידיכם תפלסן ³ זרו רשעים מרחם תען מבטן דברי כוב ⁴ חמות-למו

כדרמות חמת-נחש כמו-פתן חרש יאטם אונו ⁵ אשר לא-ישמע לccoli מלחים חובר חברים מהכם ⁶

אלחים- הרס שניינו בפימו מלתאות כפירים נתן יהוה ⁷ ימאסו כמו-מים יתהלך-למו ידרך חציו כמו

יתמללו ⁸ כמו שבולל תמס יהלך נפל אשת כל-חו שמש ⁹ בטרם יבינו סירחכם אthead כמו-חי כמו-חרון

ישערנו ¹⁰ ישmach צדיק כי-חויה נקם פעמיו ירחץ בדם

60 למנצח על-שושן עדות מכתם לדוד למד ב

ב恰ותו את אדים נהרים- ואת-אדם צובה וישב יואב ויך את-אדום בני-א-מלח- שנים עשר אלף ג' אליהם זנחתנו פרצטנו אנטה תשוכב לנו ² הרעתה הארץ

צמתה רפה שבריה כי-מטה ³ הראית עמק קשה ישמש ⁹ בטרם יבינו סירחכם אthead כמו-חי כמו-חרון

השקייתנו יין תרעלה ⁴ נתחה ליראיך נס להתנוסס- מפני קשת סלה ⁵ למןין יהלצון ידידיך הושיעת

ו- 11 אחת דבר אלהים--שתיים-זו שמעתו כי עז לאלהים
ו- 12 וולך-אדני חסד כי-אתה תשלם לאיש כמעשהיו

63 מזמור לדוד בהיותו במדבר יהודה באלhim
אלוי אתה--ашחרך צמאה לך נפשי--כמה לך
בשרי בארץ-ציה ועיף כל-מים ² כן בקדש חוויך--
לראות עזך וככוביך ³ כי-טוב חסך מחיים שפתי
ישבחו נך ⁴ כן אברך בחוי בשםך אשא כפי ⁵ כמו
חלב ורשן תשבע נפשי ושפטו רגנות יהלל-פי ⁶ אם-
זכרתיך על-צועו-- באשمرות אהגה-ברך ⁷ כי-היית
עורתה לי ובצל כנפיך ארנן ⁸ דבקה נפשי אחיך
בי תמכה ימינך ⁹ והמה--לשואה יבקש נפשי יבאו
בתחתיות הארץ ¹⁰ יגירדו על-ידי-חרב מנה שלעים
יהיו לך והמלך ישבה באלהים יתהלך כל-השבע בך
כי ייסכר פי דובריך-שקר

64 למנצח מזמור לדוד בשמע-אלהים קולי
בשינוי מפחד אובי חצר חי ² תסתירני מסוד מרים
מרגשת פועליאן ³ אשר שננו כחרב לשונם דרכו
חצם דבר מר ⁴ לירית במתחרים הם פתאם ירדו
ולא ייראו ⁵ יחזקון-למו דבר רע-- יספרו לטמון
מוקשים אמרו מי יראה-למו ⁶ ייחפשו עלות-תמננו
חפש מהחפש וקרב איש ולב עמק ⁷ וירם אלהים
חץ פתאום-היו מכותם ⁸ ויכשילו הועליימו לשונם
וינדרדו כל-ראיה בם ⁹ וויראו כל-אדם ווינדרו פעל
אלהים ומעשהיו השכilio ¹⁰ ישמח צדיק ביהוה וחסה
בו וויהללו כל-ישראל-לב

65 למנצח מזמור לדוד שיר בליך דמייה תהלה
אלהים בציון וליך ישלם-נדר ² שמע תפלה-- עדיך
כל-בשר יבוא ³ דברי עונת נברנו מני פשעינו אתה
תכפרם ⁴ אשרי תבחר ותקרב-- ישכן חצריך נשבעה
בטוב ביהיך קדש הייכל ⁵ נוראות בצדך חעננו-

ימינך ועננו (ועננו) ⁶ אלהים דבר בקדשו--עלזה
אחלהקה שכם ועמך סכות אמדד ⁷ לי גלעד ולי
מנשה ואפרים מעוז רashi יהודה מהקקי ⁸ מואב סייר
רחצוי--על-אדם אשליך נעלם עלי פלשת התרועע
מי יבלני עיר מצור מי נהני עד-אדם ¹⁰ הלא-אתה
אליהם גנחתנו ולא-תצא אלהים בצבאותינו עז הבה-
לנו עזרת מצור ושווא השועת אדם ¹² באלהים נעשה-
חיל והוא יבוס צרינו

61 למנצח על-גניתה לדוד בשמעה אלהים רני
הקשיבה תפלתי ² מקצת הארץ אליך אקרא-- בעטף
לבך בצד-ירום ממוני תנחני ³ כי-היית מהסה לי
מנדל-עז מפני אויב ⁴ אנורה באהלה עולמיםacha
בסתור כנפיך סלה ⁵ כי-אתה אלהים שמעת לנדר
נתת ירשת יראי שמד ⁶ ימים על-ימי-מלך תוסיף
שנותינו כמו-דר ודר ⁷ ישב עולם לפני אלהים חסד
ואמתה מן ינצרהנו ⁸ כן אומרה שמד לעד-- לשלמי
נדרי יום יום

62 למנצח על-ירותון-- מזמור לדוד באך אל-
אלהים דומיה נפשי ממוני ישעתי ² אך-הוא צורי
וישועתי משנבי לא-אמות רבה ³ עד-אניה תחותתו
על-אוש-- הרצחו כלכם כקור נטו גדר הדחויה
אך משאותו יעכו להדריה-- ירצו כוב בפיו יברכו
ובקרכם יקללו-סלה ⁵ אך לאלהים דומי נשנבי לא אמות
מןנו תקוטי ⁶ אך-הוא צורי וישועתי משנבי לא אמות
על-אלהים ישענו וככבודי צור-עוי מהס באלהים ⁸

בטחו בו בכל-עתם-- שפכו-לפניהם לבככם אלהים
מחסה-לנו סלה ⁹ אך הבל בני-אדם-- כוב בני-איש
במאזנים לעלות המה מהבל יחד ¹⁰ אל-תבטחו
בשכר ובגמול אל-תהבלו חיל-כי-יוב-- אל-תשיתו לב

67 למנצח בנגינה מזמור Shir באלhim יתנו
 ויברכנו יאר פנו אנתנו סלה ² לדעת הארץ דרך
 בכל-גויים ישועתך ³ יודוך עמים אלהים יודוך עמים
 כלם ⁴ ישבחו ויוננו לאמים כי-תשפט עמים מישך
 ולאמים הארץ תנחם סלה ⁵ יודוך עמים אלהים אלhim
 יודוך עמים כלם ⁶ ארץ נתנה יובליה יברכנו אלהים
 אלהינו ⁷ יברכנו אלהים ייראו אותו כל-ארץ-ארץ
68 למנצח לדוד מזמור Shir ביקום אלהים
 יפיצו אויביו וינסו משנאיו מפנו ² כהנדף עשן תנדרף
 כהמס דונג מפני-אש- יאברדו רשעים מפני אלהים ³
 וצדיקים- ישבחו יעלטו לפני אלהים ויששו בשמה
 4 שירו לאלhim- זמרו שמו סלו לרכיב בערכות-
 ביה שמו ועללו לפניו ⁵ אבי יתומים ודין אלמנות-
 אלהים במעון קדרשו ⁶ אלהים מושיב יהודים ביתה-
 מוציא אסורים בכוורת אך سورדים שכנו צחיחה ⁷
 אלהים- בצאתך לפני עמק בצדך בישימון סלה ⁸
 ארץ רעשה אך-שמות נטפו- מפני אלהים זה סני-
 מפני אלהים אלהי ישראל ⁹ נשם נדבות תניר אלהים
 נחלתק נלאה אתה כוננתה ¹⁰ חיתך ישבו-בה תכין
 בטובתך לעני אלהים ¹¹ אדני יון- אמר המبشرות
 צבא רב ¹² מלכי צבאות יידון יידון ונotta-בית
 תחלק שלל ¹³ אם-תשכובן בין שפותים נפני יונה
 נחפה בכסף ואברותיה בירקוק חרוץ ¹⁴ בפרש שדי
 מלכים בה- חسلح בצלמון ¹⁵ הדר- אלהים הדר-בשן
 הדר גבננים הדר-בשן ¹⁶ למה תרצדון- הרים גבננים
 הדר-חמד אלהים לשבותו אך-יהוה ישכן לנצח ¹⁷
 רכב אלהים רבתים אלפי שנאן אדני בם סני בקדש
 18 עלייה למרום שכית شبוי- לקחת מתנות באדם
 ואך سورדים לשכון יה אלהים ¹⁹ ברוך אדני יום
 יום יעמס-לנו- האל ישועתנו סלה ²⁰ האל לנו אל
 למושעות וליהוה אדני- למות הוצאות ²¹ אך-אלhim-
 אלהי ישענו מבטח כל-קצוי-ארץ וום רחיקום ⁶
 מכין הרים בכחו נאזר בגבורה ⁷ משבייח שאון
 ימים- שאון גליהם והמון לאמים ⁸ וויראו ישבי
 קצוז- מאותזיך מוצאי בקר וערב תרנין ⁹ פקחת
 הארץ ותשקקה רבתה העשנה- פלנ אלהים מלא
 מים תכין דגנים כי-כן תכינה ¹⁰ תלמיה רוח נחת
 נדרה ברכיבים תמנגה צמהה תברך ¹¹ עתרת
 שנת טובתק ומעליך ירעפון דשן ¹² ירעפו נאות
 מדבר וניל גבעות תחרגרנה ¹³ לבשו כרים הצען-
 ועמקים יעתפו-בר יתרועעו אך-ישראל

66 למנצח Shir מזמור הריעו לאלהים כל-
 הארץ ² זמרו כבוד-שמו שמו כבוד תהלו ³
 אמרו לאלהים מה-נורא מעשיר ברב עז יחשו לך
 איביך ⁴ כל-הארץ ישתחוו לך- ויזמורו- לך יזרמו
 שמק סלה ⁵ לך וראו מפעלות אלהים נורא עלילה
 על-בני אדם ⁶ הפק ים ליבשה- בנהר יעברו ברגל
 שם נשמה-בו ⁷ משל גבורהו עולם- עניינו בנים
 תצפינה הסורדים אל-ירימו (ירומו) למו סלה ⁸
 ברכו עמים אלהינו והשמיעו קול תהלו ⁹ השם
 נפשנו בחים ולא-נתן למוט רגלו ¹⁰ כי-בחנתנו
 אלהים צרפתנו צרף-כسف ¹¹ הבאנו במצוודה
 שמת מועקה במתנו ¹² הרכבת אнос לראשנו באנו-
 באש ובמים ותויציאנו לרויה ¹³ אבאו ביתך בעלות
 אשLEM לך נדרי ¹⁴ אשר-פצו שפתוי ודבר-פי בצד-לי
 15 עלות מיהים עלה- לך עם-קתרת אלים אעשה
 בקר עם-עתודים סלה ¹⁶ לך-שמו ואספהה כל-
 יראי אלהים אשר עשה לנפשי ¹⁷ אליו פ-קרأتي
 ורומם תחת לשוני ¹⁸ און אם-ראיתי בלב- לא ישמע
 אדני ¹⁹ אכון שמע אלהים הקשיב בקול תפלתי ²⁰
 ברוך אלהים- אשר לא-הסיר תפלתי וחסדו מأتي

ברב-חסדך ענני באמת ישעך ¹⁴ הצלני מטיט ואל-
אתבעה אנטלה מנשאוי ומעמקי מים ¹⁵ אל-תשפני
שבלת מים-- ואל-תבלענו מצולחה ואל-תאטר-על-
באך פיה ¹⁶ ענני יזהה כי-טוב חסוך כרב רחמןך
פנה אליו ¹⁷ ואל-תשתר פניך מעברך כי-צץ-לי מהר
ענני ¹⁸ קרבת אל-נפשי נאלה למן איבי פדני ¹⁹
אתה ידעת-חרפתוי ובשתי וכלהמי נדרך כל-צורדי
חרפה שברה לבי-- ואנושה ואקווה לנוד ואין
ולמנחים ולא מצאתי ²¹ ויתנו בברותיך ראש ולצמא
ש��וני חמץ ²² יהו-שלחןם לפניהם לפח ולשלומים
למוקש ²³ תחשכה עיניהם מראות ומתניהם תמיד
הمعد ²⁴ שפק-עליהם זעםך וחרון אפק ישיגם ²⁵
תהי-טירתם נשמה באהליים אל-יהי ישב ²⁶ כי-
אתה אשר-הכית רדפו ואל-מכאוב חליליך יספרו
תנה-עון על-עונם ואל-יבאו בצדקהך ²⁸ ימחו
מספר חיים עם צדיקים אל-יכתבו ²⁹ ואני עני וכואב
ישועתך אל-היהם תשנבי ³⁰ אהלהה שם-אל-היהם בשיר
ואנדנו בתודה ³¹ ותיתב ליהוה משור פר מקרון
מספרים ³² ראו ענויים ישמו דרשי אל-היהם ויחי
לבבכם ³³ כי-שמע אל-אכינויים יהוה ואת-אסיריו
לא בזה ³⁴ יהללו שמיים וארץ ימים וככל-רמשם בם
כי אל-היהם יושיע ציון ויבנה ערי יהודה וישבו שם
וירשו ³⁶ וזרע עבדיו ינהלו ואהבי שמוי ישנו-בה
70 למנצח לדוד להזכיר אל-היהם להצלני יהוה
לעוזתי חושה ² יבשו ויחפרו מבקשי נפשי יסנו
אחור ויכלמו חפצי רעתי ³ ישבו על-עקב בשתם-
- האמרם האח האח ⁴ ייששו וישמחו בר-- כל-
מבקשים ויאמרו תמיד יגדל אל-היהם-- אהבי ישעתק
ואני עני ואכינוי-- אל-היהם חושה-לי עורי ומפלטי
אתה יהוה אל-תאחר

ימחז ראש איביו קדרך שער-- מתחלך באשמיו ²²
אמר אדרני מבשן אשיב ממצלותם ים ²³ למן
תמחץ רגלאך-- בדם לשון כלביך-- מאיבים מנדחו ²⁴
ראו הליכות אל-היהם הליכות אליו מלכי בקדש
קדמו שרים אחר נגנים בחוך עמלות תופפות ²⁵
במקהלה ברכו אל-היהם אדרני ממוקור ישראל ²⁶
שם בנימן צעיר רדם-- שרי יהודה רגמתם שרי
זבלון שרי נפתלי ²⁸ צוה אלהיך עזק עוזה אלהים--
וז פעלה לנו ²⁹ מהיכלך על-ירושלים-- לך יובילו
מלכים שי ³⁰ געד חיות קנה עדת אבירים בעגלי
עמיים-- מתרפס ברציכ-כسف בזר עמים קרבות יחפזו
יאתיו השמנים מני מזרים כוש תרייך ידיו לאלהים ³¹
מלךיה הארץ שיריו לאלהים זמרו אדרני סלה ³²
לרכב בשמי-קדם-- הן יון בקளו קול עז ³⁴ תננו
עו לאלהים על-ישראל נאותו ועו בשחקים ³⁵ נורא
אל-היהם ממקדשיך אל-ישראל-- הוא נתן עז ותעצמות
לעם ברוך אלהים

69 למנצח על-שושנים לדוד בחשענין אלהים-
- כי בא מים עד-נפש ² טבעתי בינו מצולחה-- ואין
מעמד באתי במעמקי-מים ושבלה שטפתיו ³ געתי
בקראי נחר נרוני כלו עניי-- מיחל לאלהי ⁴ רבו
משערות ראשיך-- שנאי חنم עצמו מצמחיו איבי שקר-
- אשר לא-גוזלי איז אשיב ⁵ אל-היהם-- אתה ידעת
לאולתי ואשמותי ממק לא-נכחדו ⁶ אל-יבשו כי
קוויך-- אדרני יהוה צבאות אל-יכלמו כי מבקשיך--
אל-הי ישראל ⁷ כי-עליך נשאתי חרפה כסהה כלמה
פנוי ⁸ מוזר היהתי לאחיו ונכרי לבני אמי ⁹ כי-קנאת
ביתך אלתני וחרפות חורפיק נפלו עלי ¹⁰ ואבכה
בצום נפשי ותהי לחרפות לי ¹¹ ובאתנה לבושי شك
ואהיה להם למשל ¹² יшибו כי ישבי שער וננינות שוטו
שכד ¹³ ואני תפלת-ילך יהוה עת רצון-- אל-היהם

בך-יהוה חסיתי אל-אכושה ליעולם ² בצדקהך זצילני ותפלני הטה-אל-אונז והושעני ³ היה ל' זורף ארץ ⁴ יפרח-בימיו צדיק ורב שלום עד-בל' ירחה ⁸ וירד מים עד-ים ומנהר עד-אפסי-ארץ ⁹ לפניו יכרעו ציים ואיביו עפר ילחכו ¹⁰ מלכי תרשיש וצדדי אתה ⁴ אללה-פלני מיד רשות מכה מעול וחומץ ⁵ כי-אתה תקותי אדני יהוה מבטחי מנעורי ⁶ עליך נסמכתי מבטן-מעמי אמי אתה נזוי בך תחלתי תמיד ⁷ כמושת הירתי לרבים אתה מחס-עו ⁸ ימלא פיתחליך כל-היום תפארתך ⁹ אל-תשליכני לעת זקנה ככלות כחי אל-תעוזני ¹⁰ כי-אמרו אויבי ל' נפשם וויקר דם בעיניו ¹⁵ ויהי- ויתן-לו מזחאב שבא ויתפלל בעדו תמיד כל-היום יברכנהו ¹⁶ יהיו ותפשהו כי-אין מצליל ¹² אלהים אל-תרחך ממנו ויציצו מעיר כשב הארץ ¹⁷ יהיו שמו לעולם- לפני. שמש ייון (יינז) שמו יתברכו בו כל-גויים יאשרוهو ברוך יהוה אלהים-אללה ישראל עשה נפלאות לבדו ¹⁹ ובברוך שם כבודו- לעולם וימלא כבודו את-כל הארץ- אמן ואמן ²⁰ כלו תפלאות- דוד בן- ישי

73 מזמור לאסף אך טוב לישראל אלהים- לבורי לבב ² ואני--כמעט נתנו (נטיו) רגלי כאין שפכה (שפכו) אשרי ³ כי-קנאותי בחוללים שלום רשיים אראה ⁴ כי אין חרצבות למותם ובריא אולם ⁵ בעמל אנוש אינמו ועם-אדם לא יננו ⁶ לכן ענקתמו גואה יעתף-שית חמס למו ⁷ יצא מחלב עינמו עברו משכויות לבב ⁸ ימiku וידברו ברע עש מירום ידברו ⁹ שתו בשמיים פיהם ולשונם תחלך הארץ ¹⁰ לכן ישיב (ישוב) עמו הלם ומילא מנצח למו ¹¹ ואמרו איך ידע-אל ויש דעה בעליון ¹² הנה-אללה רשיים ושלוי עולם השנו-חיל ¹³ אך-

ריך זכתי לבבי וארחין בנקוון כפי ¹⁴ ואהו גנווע כל-היום ותוכחותי לבקרים ¹⁵ אם-אמרתי אספרא כמו הנה דור בניך בגדתי ¹⁶ ואחשה לדעתה זאת יושיע לבני אביוון וידכא עושק ⁵ ייראך עם-שמש

לשלמה אלהים-משפטיך למלך תן וצדקהך לבן-מלך ² ידין ענץ בצדק ועניך במשפט ³ ישאו הריים שלום לעם וגבועות בצדקה ⁴ ישפט עני-עם- מבקשי רעהי זקנה ושבוא נבורתך ¹⁹ וצדקהך אלהים עד- לדור לכל-יבוא נבורתך ²⁰ וצדקהך אלהים עד- מרום אשר-עשית נדלות אלהים מי כמוך ²⁰ אשר הריאינו (הריאתני) צרות רבות- ורעות תשוב תחינו (חחני) ומחמות הארץ תשוב חעלני ²¹ תרב גדרתי ותסב תנחמני ²² נס-אני אודך בכלי-נבל- אמריך אלהי אומרה לך בכנור- קדוש ישראל ²³ תרננה שפט כי אומרה לך- לך-נפשי אשר פרית ²⁴ נס- לשוני-- כל-היום תהנה צדקהך כי-בשו כי-חפרו מבקשי רעהי זקנה ושבוא נבורתך ¹⁹ ואניך נפלאותיך ¹⁸ ועם עד-

72 לשלהי אלהים-משפטיך למלך תן וצדקהך לבן-מלך ² ידין ענץ בצדק ועניך במשפט ³ ישאו הריים שלום לעם וגבועות בצדקה ⁴ ישפט עני-עם- יושיע לבני אביוון וידכא עושק ⁵ ייראך עם-שמש

על מל היה (הו) בעני ¹⁷ עד-אבוא אל-מקדשי-אל-
אכינה לאחריתם ¹⁸ אך בחלוקת חשית למו הפלתם
למשואות ¹⁹ איך היו לשמה כרגע ספו חמו מ-
בלחות ²⁰ כחלום מהקץ - אדי בעיד צלמים תבזה
כ- ²¹ כי יתחמצ ללבבי וכליותי אשתו ²² ואני-בער ולא
אדע בהמות היהתי עמך ²³ ואני תמיד עמד אחות
ביד-ימני ²⁴ בעצח תנתני ואחר כבוד תקחני ²⁵
מי-לי בשמיים ועמד לא-חפצתי בארץ ²⁶ כללה שארו
ולבבי צור-לבבי וחילקי-אללים לעולם ²⁷ כי-הנה
רחוק יאבדו הצמותה כל-זונה ממד ²⁸ ואני קרבת
אליהם- לי-טובathy באדרני יהוה מהשי לספר כל-
מלאותיך

75 למנצח אל-תשחת מזמור לאסף Shir ב הדרני
לך אלהים- הדרני וקרוב שנק ספרו נפלאותיך ²
כי אקח מועד אני מישרים אשפט ³ נגמים ארץ וכל-
ישביה א נכי תכני עמודיה סלה ⁴ אמרתו להווילם
אל-תחלו ולרשעים אל-תרימו קラン ⁵ אל-תרימו
למרום קרגכם תרבבו בצואר עתק ⁶ כי לא ממווצא
וממערב ולא מדבר הרים ⁷ כי-אלחים שפט זה
ישפלו זה ירים ⁸ כי כוס ביד-יהוה ויין חמץ מלא
מסך - וינגר מזה אך-שמരיה ימכו ישתו כל-רשעי-
ארץ ⁹ ואני אגיד לעלם אומרה לאלהי יעקב ¹⁰ וכל-
קרני רשעים אנדע תרוממנה קרנות צדיק

76 למנצח בנגנית מזמור לאסף Shir ב נודע
ביהודה אלהים בישראל גдол שמו ² ויהיו בשלם
סוכו ומעונתו בציון ³ שמה שבך רשב-קשת מגן
וחרב ומלחה סלה ⁴ נאור אתה אדריך - מהררי-
טרף ⁵ אשтолלו אבורי לב- נמו שנותם ולא-מצאו
כל-אנשי-חיל ידיהם ⁶ מנערתך אלהי יעקב נרדם
ורכב וסוס ⁷ אתה נורא אתה --ומי-עמד לפניך מאו
אפק ⁸ משמי השמעת דין ארץ יראה ושקתה ⁹
בקום-למשפט אלהים - להושיע כל-ענו-ארץ סלה
כ- ¹⁰ כי-חמת אדם תודך שארית חמת תחנור ננדרו
ושלמו ליהוה אלהיכם כל-סביבו - יכלו ש למורא
יבצער רוח נגידים נורא למלכי-ארץ ¹²

77 למנצח על-ידייתון (ידיתון) לאסף מזמור ב
קול אל-אלחים ואצעה קולי אל-אלחים והזין
זכר-זאת- אויב חרב יהוה ועם נבל נבל נצוץ שנק ¹⁹ אל-

אלי 2 ביום צרתني אדרני דרשתני ידי לילנה ננרה-ולא ובתורתו מאננו לлечת 11 ווישכחו עלילותינו ונפלאותינו תפוג מאננה הנקה נפשי 3 אוכרה אלהים ואהימה אשר הראמ 12 ננד אבותיהם עשה פלא בארץ מצרים שדה-צען 13 בקע ים ויעבירם ויצב-מים כמו ננד 14 וינחם בענן יומם וככל-הלילה באור אש 15 בקע צרים במדבר וישק כתחמות רבה 16 וויצא נזולים עלולים 6 אוכרה נגניתו בלילה עם-לבבי אשייה ונעמדו ולא אדרב 5 חשבתי ימים מקדם- שנות אשיה עולמים 7 הלוועמים יזה אדרני ולא-יסף לרצות ייחפש רוחי 7 הלוועמים יזה אדרני ולא-יסף לרצות עוד 8 האפס לנצח חסדו גמר אמר לדר ודר 9 השכח חנות אל אם-קפץ באפ רחמיו סלה 10 ואמר חלותו היא-- שנות ימיין עליון 11 אוכיר (אוכור) מעלי-יה כי-אוכרה מקדם פלאך 12 והגניתו בכל- פעלך ובעליזותך אשייה 13 אלהים בקדש דרכך מיא-אל נдол כאליהם 14 אתה האל עשה פלא הודעת בעימים עז 15 נאלת בזרוע עמד בני-יעקב וויספה סלה 16 ראוך מים אלהים--ראוך מים ייחלו אף ירנוו תחמות 17 זרמו מים עבותה- קול נתנו שחיקם אף- החציך יתהלך 18 קול רעמד בגולגול-הairoו ברקם תבל רגזה ותרעש הארץ 19 בים דרכך- ושביליך (ושבילך) במים רבים ועקבותיך לא נדע 20 נחיתת צaan עמד-- ביד-משה וاهרן

78 משביל לאסף האזינה עמי תורה הטע אונכם לאמרי-פי 2 אפתחה במשל פי אביעה חידות מני- קדם 3 אשר שמענו ונודענו ואבותינו ספרו-לנו 4 לא נכח מבנייהם-- לדור אחרון מספרים תהלות יהוה ועוזו ונפלאותיו אשר עשה 5 ויקם עדות ביעקב ותורה שם בישראל אשר צוה את-אבותינו- להודיעם לבניהם 6 למען ידעו דור אהרון- בנים يولדו יקמו ויספרו לבניהם 7 וישמו באליהם כסלים ולא ישכחו מעלי-אל ומצוחתו נצרו 8 ולא יהיו כאבותם- דור סורר ומרה דור לא-הכין לבו ישראל התו 42 לא-זכרו את-ירדו יום אשר-פרם מני- צר 43 אשר-שם במצרים אחותינו ומופתינו בשדה-צען

44 ויהפֶךְ לדםiarיהם ונווליהם בל-ישתוּן 45 ישלה בהם ערבי ויכלם וצפרדע ותשתיות 46 ויתן לחסיל לשבו ויגיעם לארכה 47 יהרג בכרד גוףם ושקמותם אש קנאתק 48 שפק חמתק -- אל הגוים אשר לא- ידועך ועל ממלכות -- אשר בשםך לא קראו 49 כי אכל את-יעקב ואת-נווהו השמו 50 אל-חוכר-לנו עונת ראננים מהר יקדמוני רחמיך -- כי דלונו מאד 51 עוזרנו אלהי ישענו -- על-דבר כבוד-شمך והצילנו וכפר על-חטאינו למען שマー 52 למה יאמרו הגוים -- איה אלהיהם יודע בניים (בניים) לעניינו נקמתם כעדך במדבר 53 וינחם לבטה ולא פחדו ואת- אובייהם כסה חיים 54 ויבאים אל-גובל קדשו הר-זה קניתה ימיינו 55 ויגרש מפניהם גוים -- ויפילם בחבל נחלה וישכן באלהיהם שבטי ישראל 56 ווינסו וימרו את-אלדים עליון ועדותיו לא שמרו 57 וויסנו ויבנדו כאותם נהפכו כקשת רמיה 58 ויכיעיסו בכםות ובפסיליהם יקניאו והם שמע אלהים ויתהבר וימאס מאד בישראל 59 ויטש משכו של אהל שכן באדם 60 ויתן לשבי עוז והפארתו ביד-צער 61 ויסנער לחרב עמו ובנהלתו התעבר 62 בחוריו אכלת-אש ובתולתו לא הוללו 63 כהניו בחרב נפלו ואלמנתו לא תביבינה ויקץ כישן אדני כנbor מתרון מיין 64 ויך-צריו אחר הרחפת עולם נתן למו 65 וימאס באهل יוסף ובשבט אפרים לא בחר 66 ויבחר את-שבט יהודה את-הה ציון אשר אהב 67 ויבן כמו-רמים מקדשו הארץ יסדה לעולם 68 ויבחר בדור עבו ויקחתו מכללת צאן 69 ומאהר עלות הביאו לרעות בייעקב עמו ובישראל נחלתו 70 וירעם כהם לבבו ובתבונתו כפי ינחם

ההלהך

80 למנצח אל-שניהם עדות לאסף מזמור ב רעה ישראל האזינה -- נהג כצאן יוסף ישב הכהרוכים הופיעה 2 לפני אפרים ובנימין ומנשה -- עוררה את-גבורתך ולכחה לישעתה לנו 3 אלהים השיבנו והאר פניך ונושעה 4 יהוה אלהים צבאות -- עד- מהי עשתת בתפלת עמק 5 האכלתם לחם דמעה ותשקמו בדמעות שליש 6 תשימנו מדור לשבינו ואיבינו ילענו-למו 7 אלהים צבאות השיבנו והאר פניך ונושעה 8 גפן ממצרים תסיע הנרש גוים ותטהעה פניך לפני והתרש שרשיה ותמלא-ארץ 10 כסו הרים צלה וענפה ארוי-אל 11 תשלח קצירה עד-ים ואל-נהר יונקותיה 12 למה פרצת גדריה ואויה כל- עבריך דרך 13 יכרסמנה חור מיער וויז שדי ירענה

14 אלהים צבאות שוב-נא הבט משמות ודראה ופקד נפנ' זאת 15 וכנה אשר-נטעה ימינך ועל-בן אמתחתה לך 16 שרפיה באש כסוכה מגערת פניך יאבדו 17 חסידיך לחיתו-ארץ 18 שפכו דםם כמים -- סביבות

בבם ערבי ויכלם וצפרדע ותשתיות 46 ויתן לחסיל יבולם ויגיעם לארכה 47 יהרג בכרד גוףם ושקמותם בחנמל 48 ויסנער לחרב בעידם ומקניהם לרשפים ישלה-בם חرون אפו -- עברה וזעם וצורה משלחת מלאכרי רעים 50 יפלס נתיב לאפו לא-חיך ממות נפשם וחוitem לדבר הסניר 51 וויך כל-בכור במצרים הראשית אונים באלהי-חם 52 ווישע כצאן עמו וינהם כעדך במדבר 53 וינחם לבטה ולא פחדו ואת- אובייהם כסה חיים 54 ויבאים אל-גובל קדשו הר-זה קניתה ימיינו 55 ויגרש מפניהם גוים -- ויפילם בחבל נחלה וישכן באלהיהם שבטי ישראל 56 ווינסו וימרו את-אלדים עליון ועדותיו לא שמרו 57 וויסנו ויבנדו כאותם נהפכו כקשת רמיה 58 ויכיעיסו בכםות ובפסיליהם יקניאו והם שמע אלהים ויתהבר וימאס מאד בישראל 59 ויטש משכו של אهل שכן באדם 60 ויתן לשבי עוז והפארתו ביד-צער 61 ויסנער לחרב עמו ובנהלתו התעבר 62 בחוריו אכלת-אש ובתולתו לא הוללו 63 כהניו בחרב נפלו ואלמנתו לא תביבינה ויקץ כישן אדני כנbor מתרון מיין 64 ויך-צריו אחר הרחפת עולם נתן למו 65 וימאס באهل יוסף ובשבט אפרים לא בחר 66 ויבחר את-שבט יהודה את-הה ציון אשר אהב 67 ויבן כמו-רמים מקדשו הארץ יסדה לעולם 68 ויבחר בדור עבו ויקחתו מכללת צאן 69 ומאהר עלות הביאו לרעות בייעקב עמו ובישראל נחלתו 70 וירעם כהם לבבו ובתבונתו כפי ינחם

79 מזמור לאסף אלהים באו גוים בנהלתו -- טמאו את היכל קדש שמו את-ירושלם לעיים 2 נתנו את-נכלת עבדיך -- מאכל לעופ השמיים בשער חסידיך לחיתו-ארץ 3 שפכו דםם כמים -- סביבות

שם-ישראל עוד 5 כי נועצו לב ייחדו עליך ברית
יכרתו 6 אהלי אדורם וישראלים מואב והרים 7 נבל
ועמון ועמלך פלשת עם-ישבי צור 8 נם-אשר נלה
עם הוי זרוע לבני-לוט סלה 9 עשה-להם כמדין
כיסירא כיבין בנחל קישון 10 נשמדו בעין-דאר הוי
דמן לאדמה ט שיתמו נדיביהם כערוב וכזאוב וכוכב
וכצלמנע כל-נסיכיהם 12 אשר אמרו נירשה לנו-
את נאות אלהים 13 אלהי שיתמו כנלןakash לפנינו-
רוח 14 כאש תבער-עיר וכלהבה תלהת הרים 15 כן
תרדוףם בסערך ובסופתך תבחלם 16 מלא פניהם
קלון ויבקשו שמק יהוה 17 יבשו ויבהלו עד-עד
ויחפרו ויאבדו 18 וידעו- כי-אתה שמק יהוה לבדך
עלין על-כל-הארץ

84 למנצח על-הנתית לבני-קרח מזמור ב מה-
ירידות משכניתיך-- יהוה צבאות 2 נספה ונס-
כלתה נשפי-- לחצרות יהוה לבי וברשי-- רננו אל
אל-חי 3 גם-צפור מצאה בית ודרור קן לה-- אשר-
שתה אפרחה את-מזבחותיך יהוה צבאות-- מלכי
ואלהי 4 אשריו ישבו ביתה-- עוד יהלוך סלה 5
אשרי אדם עוז-לו בר מסЛОות לבבם 6 עברי בעמק
הככא-- מעין ישתחוו נם-ברכות יעתה מורה 7 ילכו
מחיל אל-חיל יראה אל-אלחים בציון 8 יהוה אלהים
צבאות שמעה תפלתי האזינה אלהי יעקב סלה 9
מננו ראה אלהים והבט פני משיחך 10 כי טוב-
יום בחציריך מאלף בחורתיך-- הסתופך בביה אלהי
מדור באهل-רשע ט כי שם ומגן-- יהוה אלהים חן
וכבוד יתן יהוה לא ימנע-טוב להלכים בתמים 12

יהוה צבאות-- אשרי אדם בטח בך

85 למנצח לבני-קרח מזמור ב רצית יהוה
ארץ שבת שבות (שבת) יעקב 2 נשאת עון עמד
כסיית כל-חטאיהם סלה 3 אספת כל-עברתך השיבות
על-צפונייך 4 אמרו-- לכו ונכחידם מנוי ולא-זיכר

ולא-נסוג ממק תחינו ובשםך נקרא 19 יהוה אלהים
צבאות השיבנו האר פניך ונושעה

81 למנצח על-הנתית לאסף ב הרניינו לאלהים
עוינו הרינו לאלהי יעקב 2 שאו-זמרה ותנו-תף כנור
נעים עם-נבל 3 תקעו בחדר שופר בכסה ליום חנו
4 כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב 5 עדות
ביהוסך שמו-- בצתתו על-ארץ מצרים שפט לא-
ידעתי אשמע 6 הסירוטי מסבל שכמו כפי מדור
תעברנה 7 בצרה קראת ואחלץך אענך בסתר רעם
אבחנק על-מי מריביה סלה 8 שמע עמי ואידיה בך
ישראל אם-תשמע-לי 9 לא-יהיה בך אל זר ולא
תשתחוה לאל נכר 10 א נכי יהוה אלהיך-- המעלך
מארץ מצרים הרחוב-פיק ואמלאהו טו ולא-שמע עמי
לקולי וישראל לא-אבה לי 12 ואשלחו בשרירות
לבם ילכו במועצתיהם 13 לו-- עמי שמע לי ישראל
בדרכיו יהלכו 14 כמעט אויביהם אכנייע ועל צדיהם
אшиб ידי 15 משנא יהוה יכחשו-לו ויהיו עם ליעולם
16 ויאכילהו מחלב חטה ומוצר רבש אשבעיך

82 מזמור לאסף אלהים נצב בעדת-אל בקרוב
אליהם ישפט 2 עד-מתו השפטו-על ופני רשותם
תשאו-סלה 3 שפטו-דול ויתום עני ורש הצדיקו 4
פלטו-דול ואביוון מיד רשותם הצללו 5 לא ידעו ולא
יבינו-- בחשכה יתחלכו ימוטו כל-מוסדי ארץ 6 אני-
אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם 7 אכנן כארם
תמותון וכאחד השרים תפלו 8 קומה אלהים שפטה
הארץ כי-אתה תנחל בכל-הגנים

83 שיר מזמור לאסף ב אלהים אל-DMI-לך
אל-תחרש ואל-תשקט אל 2 כי-הנה אויביך יהמיוון
ומשנאיך נשאו ראש 3 על-עמך יערימו סוד ויתיעצטו
על-צפונייך 4 אמרו-- לכו ונכחידם מנוי ולא-זיכר

נכבדות מדברך ברך -- עיר האלדים סלה 4 אזכור
רְהָבָבְכָלָל -- לִידְעֵי הַנֶּה פְּלַשְׁת וְצָרָעַם-כּוֹשֶׁזֶה יָלֶד-
שֵׁם 5 וּלְצִוֵּן יָאמֵר -- אִישׁ וְאִישׁ יָלֶד-בָּה וְהָוָא יְכֹונֵה
עַלְיוֹן 6 יְהֹוָה-יִשְׁפַּר בְּכָתוּב עַמִּים זֶה יָלֶד-שֵׁם סָלָה 7
וְשָׁרִים כְּחַלְלִים -- כָּל-מְעַנֵּי בָּךְ

88 שֶׁר מִזְמָרָה לְבָנִי-קָרְחַת לְמַנְצָחָה עַל-מְחַלָּת
לְעַנוֹת מִשְׁכַּלְלִים לְהַיִם הַאֲזָרְחִי בְּיְהֹוָה אֱלֹהִי יְשֻׁוֹתִי-
יּוֹם-צַעֲקָתִי בְּלִילָה נָדָך 2 תְּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתִי הַתָּהָ
אָזְנָךְ לְרָנָתִי 3 כִּי-שְׁבָעָה בְּרֻעָות נְפָשִׁי וְחַיִל לְשָׁאָוֵל
הַגְּנִיעָה 4 נְחַשְׁבָּתִי עַם-יְוֹרָדִי בָּור הַיּוֹתִי

(Sheol h7585) 5 בְּמַתִּים חָפְשִׁי כָּמוֹ חַלְלִים שְׁכַבִּי
כָּנְבָר אַיִן-אַיִל 6 אֲשֶׁר לֹא זָכַרְתָּם עוֹד וְהַמָּה מִזְדָּקָן גַּנוֹרָו 6 שְׁנָיִל
בָּבָור תְּחִתּוֹת בְּמִחְשָׁכִים בְּמִצְלֹות 7 עַלְיָ סְמִכָּה
חַמְתָּךְ וְכָל-מִשְׁבְּרִיךְ עֲנֵית סָלָה 8 הַרְחָקָת מִידְעִי
מִמְנִי שְׁנָיִל חֻוּבָה לְמוֹ כָּלָא וְלֹא אַצָּא 9 עַנִּי דָאָבָה
מִנִּי-עַנִּי קְרָאָתִיךְ יְהֹוָה בְּכָל-יּוֹם שְׁתָחָתִיךְ אַלְיָךְ כְּפִי 10
הַלְמָתִים תְּשַׁהַ-פְּלָא אֶס-רְפָאִים יִקְמוּ יְוֹדָךְ סָלָה
11 הַיְסָפֵר בְּקָבְרֶךָ אַמְוֹנָתֶךָ בְּאַבְדּוֹן 12 הַיּוֹדָע
בְּחַשֵּׁךְ פְּלָאָךְ וְצְדָקָתֶךָ בְּאָרֶץ נְשִׁיה 13 וְאַנְיָ אַלְיָךְ
יְהֹוָה שְׁוֹעָתִי וּבְבָקָר תְּפִלָּתִי תְּקַרְמָךְ 14 לִמְהָ יְהֹוָה
תְּזִנָּה נְפָשִׁי תְּסִתְרֵר פְּנִיךְ מִמְנִי 15 עַנִּי אָנִי וְגֹועַ מְגַעַּר
נְשָׂאָתִיךְ אַפְוָנָה 16 עַלְיָ עֲבָרוֹן חַרְוֹנִיךְ בְּעוֹתִיךְ
צְמָתוֹנִי 17 סְבָנוֹנִי כִּים כָּל-הַיּוֹם הַקִּיפָּוּ עַלְיָ יְחָד 18
הַרְחָקָת מִמְנִי אָהָב וּדְרֵעַ מִידְעִי מִהְשָׁךְ

89 מִשְׁכַּלְלִים לְאַיִתָּן הַאֲזָרְחִי בְּחַסְדֵּי יְהֹוָה עַולָּם
אֲשִׁירָה לְדָרְךָ וְדָרְאָדְרִיעָ אַמְוֹנָתֶךָ בְּפִי 2 כִּי-אִמְרָתִי-
עַולָּם חַסְדִּים יְבָנָה שְׁמִים תְּכַן אַמְוֹנָתֶךָ בְּהָם 3 כְּרָתִי
בְּרִית לְבָחוּרִי נְשָׁבָעָתִי לְרוֹד עֲבָדִי 4 עַד-עַולָּם
אֲכִין זְרַעַךְ וּבְנִוְתִּי לְדָרְךָ וְדָרְוָרְ כְּסָאָךְ סָלָה 5 וַיּוֹדַוְוּ

שְׁמִים פְּלָאָךְ יְהֹוָה אָפְ-אַמְוֹנָתֶךָ בְּקַהְלָ קְדָשִׁים 6 כִּי
2 אֲהָב יְהֹוָה שָׁעָרִי צִוְּן -- מְכֻלָּל מִשְׁכָנּוֹת יַעֲקֹב 3

מִחְרוֹן אָפְקָ 4 שָׁוְבָנוּ אֱלֹהִי יִשְׁעָנוּ וְהַפְּרָכָעֵסְךָ עַמְנוֹ 5
הַלְּעוֹלָם תְּאָנוֹ-בָנָו תְּמַשְׁךָ אָפְקָ לְדָרְךָ וְדָרְךָ 6 הַלְּאָ-
אַתָּה תְּשֻׁבָּח תְּחִינוּוּ וְעַמְקָד יִשְׁמָחוּ-בָךְ 7 הַרְאָנוּ יְהֹוָה
חַסְדָּךְ וְיִשְׁעָךְ תְּתַנְּלָוּ 8 אַשְׁמָעָה -- מַה-יִדְבָּר הָאֵל
יְהֹוָה כִּי יִדְבָּר שְׁלָמָם-אַל-עַמוֹּ וְאַל-חַסְדִּיוּ וְאַל-
יִשּׁוּבָו לְכָסָלָה 9 אָךְ קָרוּב לִירָאָיו יִשְׁעָוּ לְשָׁכָן כְּבוֹד
בְּאֶרְצֵנוּ 10 חַסְדָּו-וְאֶמְתָּה נְפָנֵשָׁו צְדָקָה וְשְׁלוֹם נְשָׁקוּ 11
אֶמְתָּה מְאָרֶץ חַצְמָה וְצְדָקָה מִשְׁמָרִים נְשָׁקָפָ 12 נָם-יְהֹוָה
יִתְן הַטּוֹב וְאֶרְצֵנוּ תְּתַנְּ יִבּוֹלָה 13 צְדָקָה לְפָנֵי יְהָלָךְ
וַיִּשְׁמַע לְדָרְךָ פֻּעָמִוּ

86 תְּפִלָּה לְדָרְדָה הַתָּה-יְהֹוָה אָזְנָךְ עַנְנִי -- כִּי-עַנִּי
וְאַבְיוֹן אַנְיָ 2 שְׁמָרָה נְפָשִׁי כִּי-חַסְדִּיךְ אַנְיָ הוֹשָׁע עַבְדָךְ
אַתָּה אֱלֹהִי -- הַכּוֹתָחָ אַלְיָךְ 3 חָנָנוּ אַדְנִי כִּי אַלְיָךְ אַדְנִי
אַקְרָא כָּל-הַיּוֹם 4 שְׁמָחָ נְפָשָׁ עַבְדָךְ כִּי אַלְיָךְ אַדְנִי
נְפָשִׁי אֲשָׁא 5 כִּי-אַתָּה אַדְנִי טָבָה וְסָלָחָ וְרָב-חַסְדָּ
לְכָל-קְרָאֵךְ 6 הָאוֹזְנָה יְהֹוָה תְּפִלָּתִי וְהַקְשִׁיבָה בְּקַוְלָ
תְּחִנוֹתִי 7 בְּיוֹם צְרָתִיךְ אַקְרָאֵךְ כִּי תְּעַנְנִי 8 אַיִן-כְּמַוְךָ
בְּאֶלְהִים אַדְנִי וְאַיִן כְּמַעְשִׁיךְ 9 כָּל-גְּנוּים אֲשֶׁר עָשָׂיתָ --
אַתָּה וְיִשְׁתַּחַוו לְפָנֶיךְ אַדְנִי וְיִכְבְּרוּ לְשָׁמֶךְ 10 כִּי-גְדוּלָ
אַתָּה וְעָשָׂה נְפָלָאָות אַתָּה אֱלֹהִים לְבָדֵךְ 11 הַוּרָנִי
יְהֹוָה דָרְכָךְ -- אַהֲלָךְ בְּאַמְתָחָ יְחָד לְבָבִי לִירָאָה
תְּחִתִּיה 14 אֲלֹהִים זְדִים קְמוּ-עַלְיָ וְעַדְתָּ
(Sheol h7585) 14 אֲלֹהִים זְדִים קְמוּ-עַלְיָ וְעַדְתָּ

עַרְצִים בְּקָשָׁו נְפָשִׁי וְלֹא שְׁמָוֹךְ לְגַנְדָם 15 וְאַתָּה אַדְנִי
אַל-רְחוֹם וְתַנְעֵן אַרְךָ אַפְיָם וְרָב-חַסְדָּךְ וְאֶמְתָּה 16 פָנָה
אַלְיָ וְחָנָנוּ תְּנָה-עַזְקָ לְעַבְדָךְ וְהַוּשִׁיעָה לְבָנָן-אַמְתָחָ 17
עַשְּׁה-עַמִּי אֹתָה לְטוֹבָה וְיִרְאָו שְׁנָאִי וְיִבְשָׂו -- כִּי-אַתָּה
יְהֹוָה עֹזֶרֶתָנִי וְנַחֲמָרָנִי

87 לְבָנִי-קָרְחַת מִזְמָרָה שִׁיר יְסֻודָתָו בְּהַרְרִי-קְדָשָׁם 6 כִּי
2 אֲהָב יְהֹוָה שָׁעָרִי צִוְּן -- מְכֻלָּל מִשְׁכָנּוֹת יַעֲקֹב 3

כל-עברי דרך היה חರפה לשכניו 42 הדרימות ימיין צרייו השמהת כל-אויביו 43 אף-תשיב צור חרבו ולא הקימתו במלחמה 44 השבת מטהרו וכסאו לאָרֶץ מגרתת 45 והקצרות ימי עולםיו העשית עליו בושה סלה 46 עד-מה יהוה תסתור לנצח תבער כמו-ash-אויביך 47 זכר-אני מה-חולד על-מה-שוא בראת כל- בני-אדם 48 מי גבר ייחיה ולא יראה-מוות ימלט נפשו מיד-שאלול סלה 49 (Sheol h7585) 49 איה חסידיך הראשנים אדני נשבעת לדוד באמונתך 50 זכר אדני חרפה עבדיך שאתי בחיקי כל-רבים עמיים 51 אשר חרפו אויביך יהוה אשר חרפו עקבות מشيخך 52 ברוך יהוה לעולם אמן ואמן

90 תפלת למשה איש-האללים אדני--מעון אתה היה לנו בדר ודר 2 בטרם הרים ילדו--ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד-עולם אתה אל 3 תשב אנויש עד-דכא ותאמר שבו בני-אדם 4 כי אלף שנים בעיניך--כiom אתמול כי עבר ואשמורה בלילה 5 ורמותם שנה יהיו בברך כחצר יהלף 6 בברך יצין וחלף לערב ימולל ויבש 7 כי-כלינו באפק ובחמתך נבהלנו 8 שת (שתה) עונתינו לנדרך עלמננו למאור פניך 9 כי כל-ימינו פנו בעברתך כלנו שניינו כמו- פניך- (Ashmer-) לו חסדי ובריתו נאמנת לו 29 ושמותי לעד זרעו וכסאו כיימי שמיים 30 אם-יעזבו בניו תורתי ובמשפטיו לא ילכון 31 אם-חקתי יהללו ומצוחו לא ישמרו 32 ופרקתי בשבט פשעם ובנענים עונם 33 וחשדי לא-אפיר מעמו ולא-אשקר באמנותי לא-אחל לבריתו ומוצאת שפטו לא אשנה 35 אחת נשבעתי בקדשי אם-לדוד אכזב 36 זרעו לעולם יהיה וכסאו כשם נגידי 37 כירח יכון עולם ועד בשחק נאמן סלה 38 ואתה זנתה ותמאס התעברת עם-משיך 39 נארתת ברית עברך חלلت לארץ נרו פרצת כל-גדרתיו שמת מבצריו מהחתה 41 ששהו

אל נערץ בסוד-קדשים רבה ונורא על-כל-סביביו 8 יהוה אלהי צבאות--מי-כמוך חסין יה ואמוןך סביבותך 9 אתה מושל בנאות הים בשוא נלו אתה תשבחם 10 אתה דכתא כתחל רחוב בזרוע עז פורת אויביך 11 לך שמיים אף- לך ארץ תבל ומלאה אתה יסדתם 12 צפונ וימין אתה בראות תבור וחרמון בשמק ירננו 13 לך זרוע עם-גבורה תעוז ידך תרומ ימינך 14 צדק ומשפט מכון כסך חסד ואמת יקדרנו פניך 15 אשרי העם ידעי תרואה יהוה באור-פניך יהלכו 16 בשמק יגילון כל-הימים ובצדקהך ירומו כי-תפארת עומו אתה וברצונך תרים (תרום) קרנינו 18 כי ליהוה מננו ולקדוש ישראל מלכנו אז דברת בחזון לחסידיך-- והאמיר שיתוי עוז על-גבור הרימוטי בחור מעם 20 מצאתו דוד עבריushman קדרי משותיו 21 אשר ידי תחכו עמו אָפְ-זָרוּעַ התאמצנו 22 לא-ישראל אויב בו ובון-עללה לא יעננו 23 וכחותי מפנוי צרייו ומשנאיו אנך 24 ואמונהית וחסדי עמו ובשמי תרום קרנו 25 ושמתי בים ידו ובנהרות ימינו 26 הוא יקרני אבי אתה אל וצור ישועתי 27 אָפְ-אָנִי בָּכֹר אֶתְנָהוּ עַלְיוֹן לְמַלְכֵי-אֶרֶץ 28 ליעולם אשמור- (Ashmer-) לו חסדי ובריתו נאמנת לו 29 ושמותי לעד זרעו וכסאו כיימי שמיים 30 אם-יעזבו בניו תורתי ובמשפטיו לא ילכון 31 אם-חקתי יהללו ומצוחו לא ישמרו 32 ופרקתי בשבט פשעם ובנענים עונם 33 וחשדי לא-אפיר מעמו ולא-אשקר באמנותי לא-אחל לבריתו ומוצאת שפטו לא אשנה 35 אחת נשבעתי בקדשי אם-לדוד אכזב 36 זרעו לעולם יהיה וכסאו כשם נגידי 37 כירח יכון עולם ועד בשחק נאמן סלה 38 ואתה זנתה ותמאס התעברת עם-משיך 39 נארתת ברית עברך חלلت לארץ נרו פרצת כל-גדרתיו שמת מבצריו מהחתה 41 ששהו

91

93 יהוה מלך נאות לבש לבש יהוה עז התאזר
אף-תכן תבל בל-תמות ² נכוון כסאך מאז מעולם
אתה ³ נשאו נחרות יהוה--נשאו נחרות קולם ישאו
נחרות דמים ⁴ מקלות מים רבים-אדירים משברי-
ים אדריר במרום יהוה ⁵ עדתיך נאמנו מאד-לביתך
נאוה-קדש יהוה לארכ' ימים

94 אל-נקמות יהוה אל-נקמות הופיע ² הנשא
שפט הארץ השב נמול על-גאים ³ עד-מתי רשעים
יהוה עד-מתי רשעים יعلו ⁴ יביעו ידברו עתק
יתאמרו כל-פעלי און ⁵ עמק יהוה ידכו ונהלתו
יענו ⁶ אלמנה ונגר יהרגנו ויתומם ירצחו ⁷ ויאמרו
לא יראה-יה ולא-יבין אלהי יעקב ⁸ בינו בערים
בעם וכטילים מות תשכilio ⁹ הגטע אין הלא ישמע
אם-יצר עין הלא יבית ¹⁰ היסר גוים הלא יוכיח
המלמד אדם דעת ¹¹ יהוה--ידע מחשבות אדם כי-
המה הבל ¹² אשרי הנבר אשר-טיסרנו יה ומתורתך
תלמדונו ¹³ להשקייט לו מימי רע- עד יקרה לרשע
שחת ¹⁴ כי לא-יטש יהוה עמו ונהלתו לא ישב ¹⁵ כי-
עד-צדך ישב משפט ואחריו כל-ישראל-לב ¹⁶ מי-
יקום לי עם-מרעים מ-יתיצב לי עם-פעלי און ¹⁷
לולי יהוה עורתה לי-- כמעט שכנה דרומה נפשי ¹⁸
אם-אמרתי מטה רגלי חסך יהוה יסעדי ¹⁹ ברכ
שרעפי בקרבי-- תנחומייך ישעשעו נפשי ²⁰ היחברך
כsea הות יצר עמל עלי-חך ²¹ יגנוו על-נפש צדיק
ודם נקי ירשיעו ²² ויהי יהוה לי למשגב ואלהי לצור
מחשי ²³ ווישב עליהם את אונם- ובערתם יצמיהם
יצמיהם יהוה אלהינו

95 לכונרנה ליהוה נרעה לצור ישענו ² נקדמה
פנינו בתורה בזמורות נריע לו ³ כי אל גדור יהוה
ומלך גדור על-כל-אללים ⁴ אשר בידיו מחקר-ארץ
ותועפת הרם לו ⁵ אשר-לו הים והוא עשו ויבשת
תהיילם

ל-יהוה מחשי ומצוותי אלהו אבטח-בו ³ כי הוא
יצילך מפח יקוש מדבר הווות ⁴ באברחו יסך לך--
ותחת-כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו ⁵ לא-תזרא
מפחד לילה מהץ יעוף יומם ⁶ מדבר באפל יהלך
מקטב ישוד צהרים ⁷ יפל מצדך אל-ו-רבבה
מיימינך אלך לא יגש ⁸ רק בעיניך תביט ושלמה
רשעים תרא ⁹ כי-אתה יהוה מחשי על-יוון שמתה
מעונך ¹⁰ לא-תאגה אליך רעה ונגע לא-יקרב באחלהך
עכ כי מלאכיו יצוה לך לשمرך בכל-דרך ¹¹ על-
כפים ישאנך פן-תגף באבן רגלה ¹² על-shall ופתח
תדריך תרמס כפיר ותניין ¹³ כי בישק ואפלתחו
אשגבחו כי-ידע שמי ¹⁵ יקראני ואענחו--עמו-אנכי
בצראה אחילצחו ואכברדו ¹⁶ ארך ימים אשבעהו
ואראהו בישועתי

92

מוזור שיר ליום השבת ב טוב להדרות ליהוה
ולזומר לשמק עליון ² להגיד בברך חסך ואמנונך
בלילות ³ עלי-עשור ועלי-גבול עלי הניון בכנור ⁴
כי שמחני יהוה בפעלך במעשי ידיך ארנן ⁵ מה-
נדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מוחשבתיך ⁶ איש-בער
לא ידע וכטיל לא-יבין את-זאת ⁷ בפרח רשעים
כמו עשב ויציצו כל-פעלי און להשמדם עד-עד ⁸
ואתת מרים-- לעלם יהוה ⁹ כי הנה איביך יהוה-
כי-הנה איביך יאבדו יתפזרדו כל-פעלי און ¹⁰
ותרם כראים קרני בלחוי בשמן רענן ¹¹ וותבת עני
בשורדי בקמים עלי-מרעים-- התשענה אוני ¹² צדיק
כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה ¹³ שתולים בביה
יהוה בחצרות אלהינו יפריחו ¹⁴ עוד ינובון בשיבה
דשנים ורעננים יהו ¹⁵ להגיד כי-ישר יהוה צורי
ולא-עלתה (עלתה) בו

מיד רשעים יצילם ¹¹ אוור זרע לצדיק ולישר-לב
שמחה ¹² שמהו צדיקים ביהוה והודו לזכור קדשו
98 מזמור שררו ליהוה שיר חדש-- כי-נפלאות
עשה הושעה-לו ימינו זורע קדשו ² הודיע יהוה
ישועתו לעני הגויים נלה צדקהו ³ זכר חסדו ואמונהו-
- לבית ישראל ראו כל-אפסי-ארץ-- את ישועת
אלהינו ⁴ הודיעו ליהוה כל-הארץ בצח ורנו וומרו
זומרו ליהוה בכנור בכנור וקול זמרה ⁶ בחיצרות
קול שופר-- הודיע לפני המלך יהוה ⁷ ירעם הים
ומלאו תבל וישבי בה ⁸ נחרות ימאות-כף ייחד הרים
ירנו ⁹ לפניו יהוה-- כי בא לשפט הארץ ישפט-תבל
בצדק ועמים במישרים

99 יהוה מלך ירגנו עמים ישב כרובים תנוט
הארץ ² יהוה בציון גדול ורם הוא על-כל-הימים ³
ירדו שמי גדול ונורא קדוש הוא ⁴ וועז מלך משפט
אהב אתה כוננת מישרים משפט וצדקה ביעקב אתה
עשית ⁵ רוממו יהוה אלהינו והשתחו להרים רגליו
קדוש הוא ⁶ משה ואחרן בכתינוי ושמואל בקראי
שמו קראים אל-יהוה והוא יענם ⁷ בעמוד ענן ידבר
אליהם שמרו עדתינו וחק נתן-למו ⁸ יהוה אלהינו
אתה עניתם אל נשא היהת להם ונעם על-עלילותם ⁹
רוממו יהוה אלהינו והשתחו להר קדשו כי-קדוש
יהוה אלהינו

100 מזמור לתורה הודיעו ליהוה כל-הארץ ²
עבדו את-יהוה בשמהה באו לפניו ברנהה ³ דעו--
כי יהוה הוא אלהים הוא-עשנו ולא (ולו) אנחנו--
עמו וצאן מרעיתו ⁴ באו שעריו בתורה--חצרתו
בתחלה הודו-לו ברכו שמו ⁵ כי-טוב יהוה לעולם
חסדו ועד-דר ודר אמונה

ידיו יצרו ⁶ באו נשתחווה ונכרעה נברכה לפני-יהוה
עשו ⁷ כי הוא אלהינו-- ואחנהו עם מרעיתו וצאן ידו
היום אם-בקלו תשמעו ⁸ אל-תקש לבבכם כמריבה
בימים מסה במדבר ⁹ אשר נסני אבוזיכם בחני נם-
ראו פעלי ¹⁰ ארבעים שנה אקוט בדור-- ואמר עם
תעי לבבם והם לא-ידעו דרכי ¹¹ באשר-נשבעתו
באפי אם-יבאון אל-מנוחתי

96 שררו ליהוה שיר חדש שררו ליהוה כל-הארץ
2 שררו ליהוה ברכו שמו בשרו מימים-לימים ישועתו
3 ספרו בנים כבודו בכל-הימים נפלאותיו ⁴ כי
נדול יהוה ומהל מאד נורא הוא על-כל-אלוהים ⁵
כי כל-אלוהים אלילים והוא שמים עשה ⁶
הוד-וודהר לפניו עז ותפארת במקשו ⁷ הבו ליהוה
משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז ⁸ הבו ליהוה
כבוד שמו שא-מנחה ובאו לחצרותיו ⁹ השתחוו
לייהוה בהדרת-קדש חילו מפני כל-הארץ ¹⁰ אמרו
בנים יהוה מלך-- אפ-תcoon תבל בל-חמות ירעם
עמים במישרים ¹¹ ישמו השמים ותגל הארץ ירעם
הימים ומלאו ¹² יעלז שדי וכל-אשר-בו או ירנו כל-
עצי-יעדר ¹³ לפניו יהוה כי בא-- כי בא לשפט הארץ
ישפט-תבל בצדק ועמים באמנותו

97 יהוה מלך תנל הארץ ישמו אים רבים ² ענן
וערפל סכיביו צדק ומשפט מכוון כסאו ³ אש לפניו
תליך ותלהט סביב צדיו ⁴ האירו ברקיו תבל ראתה
ותחל הארץ ⁵ הרים-- כדורנו נמסו מ לפני יהוה מלפני
אדון כל-הארץ ⁶ הנגידו השמים צדקו וראו כל-
הימים כבודו ⁷ יבשו כל-עבדי פסל-- המתהלים
באילים השתחוו-לו כל-אלוהים ⁸ שמעה ותשמה
ציאן ותגלנה בנות יהודת-- למען משפטיך יהוה ⁹ כי-
אתה יהוה עליון על-כל-הארץ מאד נעלית על-כל-
אלוהים ¹⁰ אהבי יהוה שנאו-רע שמר נפשות חסידי

וזה潦תו בירושלם ²² בהקבץ עמים יהרו וממלכות אומרה ² אשכילה בדרכם -- מה תבוא אליו לעבד את-יהוה ²³ ענה בדרכךacho (כחוי) קוצר ימי ²⁴ אמר -- אליו אל העלני בחציו ימי בדור דורות שנותיך ²⁵ לפנים הארץ יסדה ומעשה ידיך שמים ²⁶ עני -- דבר-בליעל עשה-סתום שנאתי לא ידבק بي ⁴ לבב עקש יסור ממוני רע לא אדע ⁵ מלושני (מלשני) בסתר רעהו -- אותו אצמיה נבה-עינים ורחוב לבב-תחליפם ויחלפו ²⁷ אתה-הוא ושנותיך לא יתמו ²⁸

בני-עבדיך ישכנו וורעם לפניך יכון

103 לדוד ברכיו נפשי את-יהוה וככל-קרבי את-שם קדשו ² ברכיו נפשי את-יהוה ואל-חשכתי כל-גמוליו ³ חסלה לכל-עונci הרפא לכל-תחלואci ⁴ הנואל משחת חייכי המעתרכי חסד ורחמים ⁵

המשביע בטוב עדיך תהדרש נשר נועריכי ⁶ עשה צדקות יהוה ומשפטים לכל-עוקים ⁷ יודיע דרכיו למשה לבני ישראל עלילותיו ⁸ רחום ותנוון יהוה ארך אפים ורב-חסד ⁹ לא-לנץח יRib ולא לעולם יטור ¹⁰ לא כחטאינו עשה לנו ולא כעונתינו גמל עלינו נכי כנבה שמים על-הארץ -- נבר חסדו על-יראו ¹² כרחק מזרח ממערב -- הרחיק ממנו את-פשעינו ¹³ כרחם אב על-בניים -- רחם יהוה על-יראו ¹⁴ כי-הוא ידע יצרנו זכור כי-עפר אנחנו ¹⁵ אנו שחציר ימי ציון השדה כן ציון ¹⁶ כי רוח עברה-בו ואינו ולא-יכירנו עוד מקומו ¹⁷ ווחסד יהוה מעולם ועד-עולם -- על-יראיו וצרכתו לבני בנים ¹⁸ לשמרי בריתו ולזכרו פקדיו לשותם ¹⁹ יהוה -- בשמות הכנין כסאו ומלכותו בכל ממשלה ²⁰ ברכיו יהוה מלאכיו נבר כי עשי דברו לשמע בקהל דברו ²¹ ברכו יהוה כל-צבאיו -- משותיו עשי רצונו ²² ברכו יהוה כל-מעשי -- בכל-מקומות מושלתו ברכו נפשי את-יהוה

104 ברכיו נפשי את-יהוה יהוה אלהי נדلت מאר הור והדר לבשת ² עטה-אור כשלמה נוטה שמים כיריעה ³ המקרה בימים עלויותיו השם-עבים

תהלים

לדור מזמור חסד-ומשפט אשרה לך יהוה אהלהך בחם-לבבי בקרב ביתו ³ לא-אשית לננד עני -- דבר-בליעל עשה-סתום שנאתי לא ידבק بي ⁴ לבב עקש יסור ממוני רע לא אדע ⁵ מלושני (מלשני) בסתר רעהו -- אותו אצמיה נבה-עינים ורחוב לבב-אתו לא אוכל ⁶ עני בנאמני-ארץ -- לשבת עמדוי הילך בדרכם -- הוא ישרתני ⁷ לא-ישב בקרב ביתו -- עשה רמיה דבר שקרים -- לא-יכון לננד עני ⁸ לבקרים אצמיה כל-רשע-ארץ להכricht מעד-יהוה כל-פעלי און

חפלה לעני כי-יעטף -- ולפנוי יהוה ישפך שיחו ביהוה שמעה תפלתי ושותתי אליך תבוא ² אל-חסתר פניך ממנני -- ביום צר-לי התה-אל-זנק ביום אקרא מהר עני ³ כי-כלו בעשן ימי ועצמותי במוקד נהרו ⁴ הוכה-כעשב ויבש לבי כי-שכחתי מאכל לחימי ⁵ מקהל אוחתי -- דבקה עצמי לבשרי ⁶ דמיתי לך מדבר היהתי כוכס חרבות ⁷ שקדתי ואיהה -- צפוף בודד על-גג ⁸ כל-הימים חרפוני אויבי מהוללי כי נשבעו ⁹ כי-אפר כלחם אכלתי ושקוי בבכי מסכתי ¹⁰ מפנוי-זעטך וקצף -- כי נשאתי והשליכנו נמי כצל נטוי ואנו כעשב איבש ¹² אתה יהוה לעולם תשב וצורך לדר ודר ¹³ אתה תקום תרחם ציון כי-עת להננה כי-בא מועד ¹⁴ כי-רצוי עבדיך את-אבניתה ואת-עפרה ייחננו ¹⁵ ויראו נויים את-שם יהוה וכל-מלכי הארץ את-כבודך ¹⁶ כי-בנה יהוה ציון -- נראה בכבודו ¹⁷ פנה אל-תפלת הערער ולא-בזה את-תפלתך ¹⁸ תכתוב זאת לדור אחרון ועם נברא יהלל-יה ¹⁹ כי-הש��וף ממרים קדשו יהוה ממשמים אל-ארץ הבית ²⁰ לשמע אנקת אסיר לפתח בני תמורה ²¹ בספר בציון שם יהוה

רכובו המהלך על-כנפי-רוח 4 עשה מלאכיו רוחות
משרתיו אש להט 5 יסד-ארץ על-מכוניה בל-המוט
עולם ועד 6 תהום כלבווש כסיתו על-הרים יעמדו
מים 7 מן-גערתך ינסון מן-קיל רעמק יחפוץ 8
יעלו הרים ירדו בקעות- אל-מקום זה יסדה להם 9
נובל-שחת בל-ישראלן לכסות הארץ 10
השלוח מעינים בנחלים בין הרים יהלכו ונישקו
כל-חיתו שדי ישברו פראים צמאם 11 עליהם עופ-
השימים ישכון מבין עפאים יתנו-קול 12 משקה הרים
מעליותיו מפרי מעשיך תשבע הארץ 13 מצמיה
חציר להמה ושב לעבדת האדם להוציא להם
מן-הארץ 15 ווין ישמה לבב-אנוש- להצחיל פנים
משמן ולחם לבב-אנוש יסעד 16 ישבעו עצי יהוה-
ארזי לבנון אשר נטע 17 אשר-שם צפרים יקנו
חסידה בראשים ביהה 18 הרים הגבאים ליעלים
סלעים מהסה לשפנויים 19 עשה וירח למועדים שמש
ידע מבוao 20 תשת-חشد וייחיו לילה- בו-תרmesh כל-
חיתו-יער 21 הכהרים שאנים לטרף ולבקש מאל
אכלם 22 תזרח השמש יאספון ואל-מעונתם ירכזון
23 יצא אדם לפועל ולבחרתו עדי-ערב 24 מה-רבו
מעשיך יהוה- כלם בחכמה עשית מלאה הארץ
קנינך 25 זה הים נדול- ורחב ידים שם-רמש ואין
מספר חיות קטנות עם-גדלותם 26 שם אניות יהלכו
לייתן זה-יצרת לשחק-בו 27 כלם אליך ישברון-
להת אכלם בעתו 28 תנתן להם ילקtron תפתח יידך
ישבעון טוב 29 תסثير פניך יבהלון תפף רוחם
ינווען ואל-עפרם ישובון 30 תשלח רוחך יבראון
ותחדש פנוי ארמה 31 יידי כבוד יהוה לעולם ישמה
יהוה במשיו 32 המביט לארץ ותרעד יגע בהרים
ויעשנו 33 אשרה ליהוה בחוי אומה לאלהו בעודי
34 יערב עליו שייחי אנסי אשמה ביהוה 35 יתמו

חטאיהם מן-הארץ ורשותם עוד אינם-- ברכיו נפשי
את-יהוה הלא-נויות

105 הודיע ליהוה קראו בשם הודייעו בעמיהם
עלילותיו 2 שירו-לו זמרו-לו שיחו בכל-נפלאותיו
3 התהלו בשם קדרו ישמח לב מבקש יהוה 4
דרשו יהוה וועז בקש פניו תמייד 5 זכרו-נפלאותיו
אשר-עשה מפתחו ומשפט-פיו 6 זרע אברהם עבדו
בני יעקב בחורייו 7 הוא יהוה אלהינו בכל-הארץ
משפטיו 8 זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור 9
אשר כרת את-אברהם ושבועתו לישחק 10 ווימידה
אתן את-ארץ-כנען חבל נחלתם 11 בהיותם מותי
מספר כמעט גורדים בה 13 ויתהלו מנוו אל-גוי
מממלה אל-עם אחר 14 לא-הניח אדם לעשקם
וירוכ עליהם מלכים 15 אל-תגעו במשיחו ולכבי
אל-תרעו 16 ויקרא רעב על-הארץ כל-מטה-לחם
שבר 17 שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף 18 ענו
בכבל רנליו (רגלו) ברזול באה נפשו 19 עד-עת בא-
דברו-- אמרת יהוה צרפתחו 20 שלח מלך ויתירחו
משל עמים ויפתחו 21 שמו אדון לבתו ומשל בכל-
קנינו 22 לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכם 23 ויבא
ישראל מצרים ויעקב נר בארץ-חם 24 ויפר את-
עמו מאד ויעצמוהו מצריו 25 הפק לבם לשנא עמו
להתגכל בעבדיו 26 שלח משה עבדו אחרן אשר
בחר-בו 27 שמו-בם דבריו אהותיו ומפתחם בארץ חם
שלח חشد ויחשך ולא-מרו את-דבריו (דברו)
הפק את-מיימות לדם וימת את-דנתם 30 שraz
ארצם צפראדים בחדריו מלכיהם 31 אמר ויבא ערב
כנים בכל-גבולם 32 נתן נשמייהם ברד אש להבות
בארכэм 33 ויך נפנэм ותאנתם וישבר עץ גבולם 34
אמר ויבא ארבה וילך ואין מספר 35 ויאכל כל-

שב בארץם ויאכל פרי ארמותם ³⁶ ויקל-בכור בארץם ראשית לכל-אונם ³⁷ ויזכאים בכיסף זהב ואין בשטיו כושל ³⁸ שמה מצרים בזמנים כינפל אותם בעידם ³⁹ פרש ענן למסך ואש להאייר לילה ⁴⁰ שאל ויבא שלו ולחם שמיים ישבעם ⁴¹ פתח צור ויזבו מים הללו בצדות נהר ⁴² כי-זכר את-דבר קדרו את-אברהם עבדו ⁴³ וויצא עמו בשונן ברנה את-בחורייו ⁴⁴ ויתן להם ארמות נויים ועמל לאמים ידרשו ⁴⁵ בעבור ישמרו חוקיו -- ותורתיו ינצרו הללו. יה

ויתחרבו בנים וילמדו מעשיהם ³⁶ וייעבדו את-עצביהם ויהיו להם למקש ³⁷ ויזבחו את-בנייהם ואת-בנותיהם -- לשרדים ³⁸ ווישפכו דם נקי דם-בנייהם ובנותיהם -- אשר זבחו לעצבי כנען ותחנף הארץ ⁴⁰ בדים ³⁹ ויטמאו במשיהם ויזנו במעליהם ⁴¹ ויתן ביד-ויחר-אף יהוה בעמו ויתהעב את-נהלו ⁴² וויתן ביד-נוים וימשלו בהם שנאים ⁴³ וילחצום אויביהם ויכנעו תחת ידם ⁴⁴ פעים רבות יצילים והמה ימרנו בעצמתו וימכו בעונם ⁴⁵ וירא בצר להם -- בשם-ם את-רנטם וויזכר להם בריתו וינחם כרב חסדו ⁴⁶ ויתן אותם לרחמים -- לפני כל-שוביהם ⁴⁷ הושענו יהוה אל-הנו וקבצנו מן-הנוים להדרות לשם קדש להשתבח בתהלה ⁴⁸ ברוך יהוה אלה ישראל מן-העולם ועד העולם -- ואמר כל-העם אמן הללו יה

107 הדרו ליהוה כי-טוב כי לעולם חסדו ² אמרנו נאול יהוה -- אשר נאלם מיד-צץ ³ ומארחות קבצם ממזרח וממערב מצפון וממערב ⁴ תאו במדבר בישימון דרך עיר מושב לא מצאו ⁵ רעבים נם-בצער שור אכל עשב ²¹ שכחו אל מושיעם -- עשה בתבנית שור אכל עשב ²¹ שכחו אל מושיעם -- עשה נדלות במצרים ²² נפלאות בארץ חם נוראות על-ים-סוף ²³ ויאמר להשמידם לולי משה בחיריו --

106 הללו יהודו ליהוה כי-טוב -- כי לעולם חסדו ² מי-ימיל נבורות יהוה ישמע כל-תהלתו ³ אשרי שמרי משפט עשה צדקה בכל-עת ⁴ זכרנו יהוה ברצון עמד פקדני בישועתך ⁵ לראות בטובת בחיריך -- לשם בשמחת נזיך להתהלך עם-נהלהך ⁶ חטינו עם-אבותינו העוני הרשענו ⁷ אבותינו במצרים לא-השכילו נפלאותיך -- לא זכרו את-רב חסידך ומרדו על-ים בים-סוף ⁸ ווישעם למען שמו -- להודיע את-גבורתו ⁹ וגנער בים-סוף ויחרב וויליכם בתהמות כמדבר ¹⁰ ווישיעם מיד שונא ויונאלם מיד אויב ¹¹ וויכס-מים צריהם אחד מותם לא נותר ¹² אויבנו בדבריו ישירו תהלתו ¹³ מהרו שכחו מעשי לא-חכו לעצתו ¹⁴ ויתאזו תאהו במדבר ינסו-אל בישימון ¹⁵ ויתן להם שלחן וישלח רוזן בנסים ויקנאו למשה במחנה לאהרן קדוש יהוה ¹⁷ תפתח-ארץ ותבלע דתון ותחס על-עדת אבירם ¹⁸ ותבער-אש בעדרתם להבה תלהת רשעים ¹⁹ יעשו-עגל בחרב ווישתחו למסכה ²⁰ וימירדו את-כבודם בתבנית שור אכל עשב ²¹ שכחו אל מושיעם -- עשה נדלות במצרים ²² נפלאות בארץ חם נוראות על-ים-סוף ²³ ויאמר להשמידם לולי משה בחיריו --

ונפלאותיו לבני אדם 9 כי-השביע נפש שקקה ונפש רעה מלא-טוב 10 ישבי חוך וצלמות איסרי עני וברזל 11 כי-המרו אמר-אל ועצת עליון נאצ'ו 12 ויכנע בעמל לבם בשלו ואין עוד 13 ויזעקו אל-יהוה בצר להם ממצוקותיהם יושיעם 14 יוצאים מחשך וצלמות ומסרותיהם נתק 15 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם 16 כי-שבך דלחות נחשת ובריחיו ברזל נדע 17 אולים מדרך פשעם ומעונתיהם יתענו 18 כל-אכל תחעב נפשם ויגיעו עד-שער מוות 19 ויזעקו אל-יהוה בצר להם ממצוקותיהם יושיעם 20 ישלח דברו וירפא ומילט משלחותם 21 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם 22 ויזבחו זבחו תודה ויספרו מעשיו ברנה 23 יורדי הים באניות עשי מלאכה במים רבים 24 הנהה ראו מעשי יהוה ונפלאותיו במצולה 25 ויאמר-ויעמד רוח סערה ותורמוס נלו 26 יעלו שמיים ירדו תהומות נפשם ברעה תחמונה 27 ייחנו וינועו כשבור וככל-חכמתם התבכלע 28 ויזעקו אל-יהוה בצר להם ממצוקותיהם יוצאים 29 יקם סערה לדממה ויהשו נלייהם 30 וישמחו כי-ישתקו וינחם אל-מחוז חפצם 31 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם 32 וירוממו הוה בקהל-עם ובמושב זקנים יהללו הוה 33 יש נחרות למדבר ומצאי מים לצמאן 34 ארץ פרי למלחה מרעת ישבו בה 35 ישם מדבר לאם-מים וארץ ציה לממצאי מים 36 ווישב שם רעבים ויכוננו עיר מושב ויזרעו שדות ויטעו כרמים ויעשו פרי התבואה 37 ויברכם וירבו מאר ובחמתם לא ימעיט 39 וימעתו וישחו-- מעצר רעה ויגונן 40 שפק בו על-נדיבים ויתעם בטהו לא-דרך 41 וישגב אביוון מעוני וישם צאן משפחות 42 יראו ישראלים וישמחו וככל-עליה

108 שיר מזמור לדוד נכון לבי אליהם אשירה ואומרה אָף-כְּבוֹדִי 2 עורה הנבל וכנוֹר אַעֲרָה שָׁחָר 3 אוֹדֵךְ בְּעָמִים יְהֹוָה וְאַזְמָרָךְ בְּלְאָמִים 4 כִּי-גְדוֹלָה מְעַל-שְׁמִים חָסְדֶךְ וְעַד-שְׁחָקִים אַמְתָךְ 5 רְוָמָה עַל-שְׁמִים אֱלֹהִים וְעַל-כָּל-הָרֶץ כְּבוֹדֶךְ 6 לְמַעַן יְחַלְצָוּן וַיְרִידֵךְ הַוּשְׁעָה יְמִינְךָ וְעַנְנֵי 7 אֱלֹהִים דָּבָר בְּקֶדֶשׁוּ-אַלְוָהָה אַחֲלָקָה שְׁכָם וְעַמְקָקָסְכָות אַמְדָךְ 8 לְיַיְלָעָד לְיַיְלָעָד לְיַיְלָעָד לְיַיְלָעָד מְנַשָּׁה וְאֶפְרַיִם מְעוֹז רָאשֵׁי יְהוָה מְחַקְקָיו 9 מְוֹאָב סִירָה רְחָצֵי-עַל-אֲדָרָם אֲשָׁלֵיךְ נָעַלְךְ עַלְיָה פְּלִשְׁת אַתְּרוּעָעָה 10 מֵי יְבָלְנֵי עִיר מְבָצָר מֵי נְחָנֵי עַד-אֲדָרָם 11 הָלָא-אֱלֹהִים וְנַחֲתָנוּ וְלֹא-תֵצֵא אֱלֹהִים בְּצַבָּאתָנוּ 12 הַבָּה-לְנוּ עֹזֶת מַצֵּר וְשֹׁאָתְשָׁוָעָת אָדָם 13 בְּאֱלֹהִים נָעָשָׂה-חִיל וְהֹוא יָבָס צְרִינוּ

109 לְמַנְצָח לְדָוד מְזֻמָּר אֱלֹהִי תַּהֲלֹתִי אֶל-תְּחִרְשָׁ 2 כִּי רְשָׁע וְפִי-מְרַמָּה-עַלְיָה פְּתָחוּ דְבָרוּ אֲתִי לְשׁוֹן שְׁקָר 3 וְדָבָרִי שְׁנָאָה סְבָבָנוּ וְלְחָמָנוּ חָנָם 4 תְּחַת-אֲהָבָתוּ יְשָׁטָנוּנִי וְאַנְיָה בְּפִלְלָה 5 וְיִשְׁמְנוּ עַלְיָה דָעָה תְּחַת טוֹבָה וְשָׁנָאָה תְּחַת אֲהָבָתי 6 הַפְּקָד עַלְיָה רְשָׁע וְשָׁטָן יִעַמֶּד עַל-יְמִינוּ 7 בְּהַשְּׁפָטוּ יְצָא רְשָׁע וְתִפְלֹתוֹ תְּהִיה לְחַשְׁתָּאָה 8 יְהֹוָה-יְמִיוּ מְעַטִּים פְּקָדוּ יְקָח אַחֲרָ 9 יְהֹוָה-בְּנֵי יְתּוֹמִים וְאֶשְׁתּוֹ אֶל-מְנָה 10 וּנוֹעַ יְנוּעָה בְּנֵי וְשָׁאָלָו וְדָרְשָׁו מְחַרְבּוֹתָיהם 11 אֶל-יְהֹה-לֹו מִשְׁקָחָסְדָר וְאֶל-יְהֹיָה כּוֹן לְתִיחּוֹמֵי 13 יְהֹיָה-אַחֲרִיתּוֹ לְהַכְּרִיתּ בְּדוֹר אַחֲרֵי יְמִחָשָׁם 14 יִזְכֵּר עַזְנֵן אֲבָתוֹ-אֶל-יְהֹוָה וְחַטָּאת אָמוֹן אֶל-תְּמָה 15 יְהֹוָה נָגֵד-יְהֹוָה תְּמִיד וְכָרְתָה מְאָרֶץ זְכָרָם 16 יְעַזְנֵן-אֲשֶׁר לֹא זָכֵר עֲשָׂוָת חָסֵד וְיִרְדֵּף אִישׁ-עֲנֵן וְאֶבְיוֹן-וְגַנְכָה לְבָב לְמוֹתָת 17 וְיִאַבְקְלָה וְתִבְאָה וְלֹא-חֲפֵץ בְּבָרְכָה וְתַדְחַק מִמְּנָה 18 וְיַלְבַשׁ קְלָלָה

כמדור ותבא כמים בקרבו וכשמן בעצמותיו ¹⁹ תה-
לו כבנד יעתה ולמזהה תමיד יהנרה ²⁰ זאת פעלת
שטני מאת יהוה והדברים רע על-נפשי ²¹ אתה
יהוה אדני -- עשה-אותו למען שמק כ-טוב חסדך
הצילני ²² כי-ענין ואביוון אגבי ולבי חלל בקרבי ²³
כצל-כנטות נהלך ננערתי ארבבה ²⁴ ברבי כשלו
מצום ובשרי כחש משן ²⁵ ואני הייתי חרפה להם
יראוני יניעון ראשם ²⁶ עוזרני יהוה אלהי הוישענו
בחסדך ²⁷ וידעו כי-ידך זאת אתה יהוה עשויה ²⁸
יקללו-המה אתה תברך קמו ויבשו-ועבדך ישמה
ילבשו שוטני כלמה ויעתו כמעיל בשתם ³⁰ אודה
יהוה מאד בפי ובחוך רבים אהלנו ³¹ כי-יעמד
לימין אביוון -- להושיע משפטנו נשוא

113 הַלְלוּ-יְהוָה הַלְלוּ עֲבָדִי יְהוָה הַלְלוּ אֶת-שְׁמֵ
יְהוָה ² יְהִי שֵׁם יְהוָה מָבֹרֶך -- מְעַתָּה וְעַד-עוֹלָם ³
מָמוֹרָה-שְׁמַשׁ עַד-מָבוֹא -- מַהְלָל שֵׁם יְהוָה ⁴ רַם עַל-
כָּל-גּוֹיִם יְהוָה עַל הַשָּׁמִים כְּבוֹדו ⁵ מַיְ כְּיוֹחֶד אֱלֹהִינוּ --
הַמְגֻבִּיו לְשַׁבַּת ⁶ הַמְשֻׁפֵּלִי לְדָרֹאָת -- בְּשָׁמִים וּבְאָרֶץ
מִקְמֵי מַעֲפֵר דֶּל מַאֲשֶׁפֶת יְרִים אַבְיוֹן ⁸ לְהַשְׁׁוּבִי
עַם-נְדִיבִים עַם נְדִיבִי עַמּו ⁹ מַוְשִׁבִי עַקְרַת הַבָּית --
אָם-הַבְּנִים שְׁמַחַת הַלְלוּ-יְה

114 בְּצָאת יִשְׂרָאֵל מִמְצָרִים בֵּית יַעֲקֹב מִעֵם
לְעו ² הִיְתָה יְהוָה לְקַדְשׁו יִשְׂרָאֵל מִמְשָׁלוֹתו ³ הִיָּם
רָאָה וַיָּסַב הַיּוֹרֵן יַסֵּב לְאַחֲר ⁴ הַהָרִים רַקְדוּ כְּאַלְיָם
גְּבוּעָה כְּבָנִי-צָאן ⁵ מַה-לְךָ הַיּוֹם כִּי תָגֹס הַיּוֹרֵן תַּסְבֵּ
לְאַחֲר ⁶ הַהָרִים תַּرְקְדוּ כְּאַלְיָם גְּבוּעָה כְּבָנִי-צָאן ⁷
מִלְפָנֵי אָדוֹן חֹולִי אָרֶץ מִלְפָנֵי אֱלֹהָה יַעֲקֹב ⁸ הַהַפְּכִי
הַצּוֹר אָנָם-מִים חַלְמִישׁ לְמַעְיוֹן-מִים

115 לֹא לָנוּ יְהוָה לֹא-לָנוּ כי-לְשָׁמֵךְ תָּן כְּבוֹד --
עַל-חַסְדְךָ עַל-אַמְתָךָ ² לִמְהִיאָמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיתָ-נָא
אֵלָהֶיכֶם ³ וְאֵלָהֶינוּ בְשָׁמִים -- כָּל אֲשֶׁר-חַפֵּעַ עָשָׂה ⁴
עַצְבֵיכֶם כְּסֶף וּזְהָבֶב מַעֲשָׂה יְדֵי אָדָם ⁵ פָּה-לְהָם וְלֹא
וַיְדַבְּרוּ עֲנִים לְהָם וְלֹא יְרָא ⁶ אָונִים לְהָם וְלֹא יְשַׁמְעוּ

כָּמְדוּ וְתָבָא כִּמְים בְּקָרְבוּ וְכַשְׁמֵן בְּעַצְמוֹתֵי ¹⁹ תָהִי --
שְׁטַנִי מַתָּא יְהוָה וְהַדְבָרִים רַע עַל-נְפָשִׁי ²¹ וְאַתָּה
יְהוָה אָדָנִי -- עָשָׂה-אותו לְמַעַן שִׁמְךָ כִּי-טֹב חַסְדְךָ
הַצִּילְנִי ²² כי-עָנִי וְאַבְיוֹן אָגְבִי וְלַבִּי חַלֵּל בְּקָרְבִי ²³
כָּצֵל-כְּנַטוֹת נַהֲלָכִתִי נַגְעָרְתִי אַרְבָּה ²⁴ בְּרָכִי כְּשָׁלֹ
מַצּוּם וּבְשָׁרֵי כָּחֵש מַשְׁמִנִן ²⁵ וְאַנְיִי הַיִתִי חַרְפָה לְהָם
יְרָאָנוּ יִנְיָעָן רַאֲשֵׁם ²⁶ עַזְרָנוּ יְהוָה אֱלֹהִי הַוִּשְׁעָנוּ
בְּחַסְדְךָ ²⁷ וַיַּדְעָו כי-יַדְך זֹאת אַתָּה יְהוָה עֲשִׂוָתָה ²⁸
יְקַלְלוּ-הַמָּה וְאַתָּה תָבְרֹךְ קָמוּ וַיְבַשּׁוּ-וַעֲבֹדָךְ יִשְׁמַח
יְלַבְשׁוּ שָׁוֹטְנִי כְּלָמָה וַיַּעֲטְוּ כְּמַעַיל בְּשַׁתְמָ ³⁰ אָוֹדָה
יְהָוָה מָאֵד בְּפִי וּבְחֹקָךְ רַבִּים אֲהַלְלָנוּ ³¹ כי-יעַמֵּד
לִימִין אַבְיוֹן -- להַשְׁׁעָי מְשִׁפטֵנו נְשָׂא

110 לְדוֹד מָזְמוֹר נָאֵם יְהוָה לְאָדָנִי -- שֵׁב לִימִינִי
עַד-אֲשֵׁת אַיְבִיךְ הַדָּם לְרִגְלֵיךְ ² מַטָּה-עַזְךָ-יִשְׁלַח
יְהָוָה מַצְיוֹן רַדָּה בְּקָרְבָ אַיְבִיךְ ³ עַמְךָ נְדַבֵּת בְּיוֹם
חִילֵךְ בְּחַדְרִיךְ-קְדַשְׁ מְרַחֵם מְשָׁרֵךְ לְךָ תַּל יַדְתִּיךְ ⁴
נְשַׁבָּע יְהוָה וְלֹא נִחְמָה -- אַתָּה כָּהֵן לְעוֹלָם עַל-דְּבָרָתִי
מַלְכִי-צָדָק ⁵ אָדָנִי עַל-יִמְינִךְ מַחְצֵץ בְּיוֹם-אָפֹו מַלְכִים
יִדְיָין בְּגּוֹיִם מְלָא נְיוֹתָמָה מַחְצֵץ רַאשֵׁל-אָרֶץ רַבָּה ⁷
מְנַחֵל בְּדַרְךְ יִשְׁתַה עַל-כֵּן יְרִים רַאש

111 הַלְלוּ-יְהוָה אָוֹדָה יְהוָה בְּכָל-לְבָב בְּסָוד יִשְׁרָאֵל
וְעַדָּה ² נְדָלִים מַעֲשֵׂי יְהוָה דְרוֹשִׁים לְכָל-חַפְצִים ³
הַוּד-וְהַדָּר פָּעָלוּ וְצַדְקָתוּ עַמְדָת לְעַד ⁴ זֹכֶר עֲשָׂה
לְנַפְלָאֹתֵינוּ תָנוּן וְרָחוּם יְהוָה ⁵ טָרֵף נְתַן לִירָאוּ יִזְכֵר
לְעוֹלָם בְּרִיתָהוּ ⁶ כָּכְבָשֵׂו הַגִּיד לְעַמוֹ -- לְתַת לְהָם
נְחָלָת גּוֹיִם ⁷ מַעֲשֵׂי יְדֵיכָוּ אַמְתָה וּמַשְׁפָט נְאָמָנִים כָּל-
פְּקוֹדֵי ⁸ סְמוֹכִים לְעַד לְעוֹלָם עֲשִׂים בְּאַמְתָה וּשְׁר ⁹
פְּדוּת שְׁלָח לְעַמוֹ -- צֹוָה-לְעוֹלָם בְּרִיתָהוּ קְדוּשָׁנוֹרָא
שְׁמוֹ ¹⁰ רְאַשְׁתָה חִכָּמָה יָרָאת יְהוָה -- שְׁכֵל טֹב לְכָל-
עֲשִׂיהם תְּהַלְתּוּ עַמְדָת לְעַד

118 הָדוּ לִיהוָה כִּי-טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד 2 יֹאמֶר-
נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד 3 יֹאמְרוּ-נָא בֵּית-אַהֲרֹן כִּי
לְעוֹלָם חֶסֶד 4 יֹאמְרוּ-נָא יַרְאֵי יְהוָה כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד
מִמֶּן-הַמֶּצֶר קָרְאָתִי יְהָעָנִי בְּמִרְחַבְתָּה 6 יְהוָה לִי לָא
אִירָא מָה-יַעֲשֶׂה לִי אָדָם 7 יְהוָה לִי בְּעֹזֶר וְאַנִּי אִרְאֶה
בְּשָׁנָי 8 טֹב לְחַסּוֹת בִּיהוָה--מִבְּטָח בְּאָדָם 9 טֹב
לְחַסּוֹת בִּיהוָה--מִבְּטָח בְּנִדְבִּיכִים 10 כָּל-גּוֹים סְבָבוֹנִי
בָּשָׁם יְהוָה כִּי אֲמִילָם 11 סְבָבוֹנִים-סְבָבוֹנִי בָּשָׁם יְהוָה
כִּי אֲמִילָם 12 סְבָבוֹנִי כְּדָבָרִים--דַעַכְוּ כָּאֵשׁ קָוִיצִים
בָּשָׁם יְהוָה כִּי אֲמִילָם 13 דַחַה דְחִוָּתִי לְנַפְלָה וְיְהוָה
עֹזְרָנִי 14 עֹז וּזְמָרָתִי וְיְהָלִי לִי לְיַשּׁוּעָה 15 קָוָל רָנָה
וְיַשּׁוּעָה--בָּאַהֲלִי צְדִיקִים יְמִין וְיְהוָה עַשָּׂה חִיל 16 יְמִין
יְהוָה רְוֹמָמָה יְמִין יְהוָה עַשָּׂה חִיל 17 לֹא-אִמּוֹת כִּי-
אֲחִיה וְאָסְפָר מַעֲשֵׂי יְהָ 18 יִסְרָאֵל יְהָ וְלִמּוֹתָה לְאָ
נְתָנָנִי 19 פְּתָחָוּ-לִי שְׁעָרִי-צְדָקָא-בָּם אָוֹרָה יְהָ 20
וְה-חָשָׁר לְיְהוָה צְדִיקִים יְבָאָו 21 אָוֹרָךְ כִּי עֲנִירָנִי
וְתְּהָלִי לִי לְיַשּׁוּעָה 22 אָבָן מָאָסָה הַבּוֹנִים--הַוְתָּה לְרָאשָׁ
פָּנָה 23 מָאתָיְהָוָה הַיְתָה זֹאת הַיָּא נְפָלָתָב עֲנִינָיו 24
זֹה-הַיּוֹם עַשָּׂה יְהוָה נְגִילָה וּנְשִׁמָּה בָּו 25 אָנָא יְהוָה
חַוְשִׁיעָה נָא אָנָא יְהוָה הַצְלִיחָה נָא 26 בְּרוּךְ הַבָּא
בָּשָׁם יְהוָה בְּרַכְנוּכָם מִבֵּית יְהוָה 27 אֶל יְהוָה-וַיָּאֶרְךְ
לְנוּ אָסְרוּ-חָג בְּעַבְתִּים-עַד קְרָנוֹת הַמּוֹבָח 28 אֶל-
אַתָּה וְאָוֹרָךְ אֱלֹהִי אֲרוֹמָמָךְ 29 הָדוּ לִיהוָה כִּי-טוֹב
כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד

119 אֲשֶׁר תִּמְיֹם-דָּרָךְ--הַהְלָכִים בְּתוֹרַת יְהוָה
2 אֲשֶׁר תִּנְצְּרֵי עַדְתֵּיו בְּכָל-לְבִ יְדָרְשָׂהוּ 3 אֲף לֹא-
פָּעַלְוָה עַלְהָ בְּדָרְכֵיכּוּ 4 אַתָּה צוֹתָה פְּקִידָךְ--
לְשִׁמְרָה מְאָד 5 אֲחָלִי יְכֹנוּ דָרְכִיכּוּ--לְשִׁמְרָה חֶקְעָךְ 6 אֲז
לְאַ-אֲבוֹשׁ--בְּהַבְּחִיטִי אֶל-כָּל-מִצּוֹתִיךְ 7 אָוֹרָךְ בִּישָׁר
לְבָבָךְ--בְּלִמְדִי מִשְׁפְּטִיךְ 8 אַת-חֶקְעָךְ אַשְׁמָרָא-אֶל-
חַזְבָּנִי עַד-מְאָד 9 בְּמָה יוֹכֵה-נָעַר אַת-אַרְחוֹ--לְשִׁמְרָה

אֲפָלָה וְלֹא יַרְיָהוּן 7 יַדְיָהָם וְלֹא יִמְשֹׁן--רְגָלֵיהם
וְלֹא יַהְלִיכְוּ לֹא-יַהְגְּנוּ בְגָרְנוּם 8 כְּמוֹמָה יְהָוָה עֲשִׂיהם-
כָּל-אֲשֶׁר-בְּטָח בְּהָם 9 יִשְׂרָאֵל בְּטָח בִּיהוָה עֲזָרָם וְמַגְנָם
וְמַגְנָם דָּוָא 10 בֵּית אַהֲרֹן בְּטָח בִּיהוָה עֲזָרָם וְמַגְנָם
הָוָא 11 יַרְאֵי יְהוָה בְּטָח בִּיהוָה עֲזָרָם וְמַגְנָם הָוָא
12 יְהוָה זָכְרָנוּ יִבְרָךְ יִבְרָךְ אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל יִבְרָךְ
אֶת-בֵּית אַהֲרֹן 13 יִבְרָךְ יַרְאֵי יְהוָה--הַקְּטָנִים עַם-
הַנְּדָלִים 14 יִסְפֵּר יְהוָה עַלְיכֶם עַלְיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם 15
בְּרוּכִים אַתָּם לִיהוָה--עֲשָׂה שְׁמָיִם וְאֶרֶץ 16 הַשְׁמִים
שְׁמִים לִיהוָה וְהָאָרֶץ נָתַן לְבָנֵינוּ-אָדָם 17 לֹא המתִים
יְהָלָל-יָה וְלֹא כָּל-יִרְדֵּד רֹמָה 18 וְאַנְחָנוּ נְבָרָךְ יָה--
מַעַתָּה וְעַד-עוֹלָם הַלְלוּ-יָה

116 אֲהַבְתִּי כִּי-שָׁמַעְתִּי יְהוָה--אֶת-קוֹלִי תְּחִנּוֹנִי 2
כִּי-הַתָּה אָזְנוּ לִי וּבִמְיֻאוּ אַקְרָא 3 אֲפִפְנוּ חַבְלִי-מוֹתָה--
וּמְצַרִּי שָׁאָלָל מַצְאָנוּ צָרָה וַיָּנוּן אִמְצָא 4 (Sheol h7585)
וּבְשָׁם-יְהוָה אַקְרָא אֲנָה יְהוָה מַלְתָּה נְפָשִׁי 5 חָנוּן יְהוָה
וְצָדִיק וְאַלְהָנוּ מַרְחָם 6 שָׁמַר פְּחָאִים יְהוָה דָלָתִי
וְלֹא יַהְשָׁיעָה 7 שָׁוֹבֵן נְפָשִׁי לְמַנְחָה כִּי-יְהוָה נִמְלָא
עַלְיכִי 8 כִּי חַלְצָת נְפָשִׁי מִמְוֹתָה אֶת-עֲנִי מִן-דְּמֻעָה אֲתָ
רְגָלִי מַדְחֵי 9 אֲתָה לְךָ לְפָנֵי יְהוָה--בָּאָרֶץ הַחַיִים
10 הַמְּנִתִּי כִּי אֲדָבָר אַנְיָעִנְתִּי מְאָד 11 אַנְיָעִנְתִּי
בְּחַפּוּי כָּל-הָאָדָם כֹּזֶב 12 מָה-אָשִׁיב לִיהוָה--כָל-
תְּגָמָולָה דָלִי 13 כָּסָ-יְשֻׁוּבָה אֲשָׁא וּבְשָׁם יְהוָה אַקְרָא
14 נְדָרִי לִיהוָה אֲשָׁלָם נְגָדָה-נָא לְכָל-עַמּוֹ 15 יִקְרָב
בְּעַנִּי יְהוָה--הַמוֹתָה לְחִסְדֵי 16 אֲנָה יְהוָה כִּי-אֲנִי
עַבְדָךְ אֲנִי-עַבְדָךְ בָּן-אַמְתָךְ פְּתָחָת לְמוֹסְרִי 17 לְךָ-
אָזְבָּח זְבָח תּוֹרָה וּבְשָׁם יְהוָה אַקְרָא 18 נְדָרִי לִיהוָה
אֲשָׁלָם נְגָדָה-נָא לְכָל-עַמּוֹ 19 בְּחִצְרוֹת בֵּית יְהוָה--
בְּתוּכֵיכְיָהוּשָׁלָם הַלְלוּ-יָה

117 הַלְלוּ אֶת-יְהוָה כָּל-גּוֹים שְׁבָחוּוּ כָל-הָאָמִים
2 כִּי נְבָרָעָלָנוּ חֶסֶדָוּ--וְאִמּוֹת-יְהוָה לְעוֹלָם הַלְלוּ-יָה

כדברך ¹⁰ בכל-לבך דרשתיך אל-תשנני ממצוותיך כפי--אל-מצוותיך אשר אהבתו ואשיהה בחקיך ⁴⁹ זכר-דבר לערך-- על אשר ייחלני ⁵⁰ זאת נחמתי בעני כי אמרתך חיתני ⁵¹ זדים הליצני עד-מאך מחותך לא נשיו ⁵² יכחדו משפטיך מעולם יהוה ואתנחים ⁵³ זלעפה אחותני מרשעים-- עזבי תורהך זמרות הין-לי חקיך-- בבית מגורי ⁵⁵ זכרתי בלילה שמרק יהוה ואשمرة תורהך ⁵⁶ זאת היהת-לי כי פקדיך נצרתי ⁵⁷ חלקי יהוה אמרתך-- לשמר דבריך ⁵⁸ חליות פניך בכל-לב חנני אמרתך ⁵⁹ חשבי דרכיו ואשיבת רגליך אל-עדתיך ⁶⁰ חשתי ולא התמהמתתי-- לשמר מצוותיך ⁶¹ חבל רשעים עודני תורהך לא שכחתי ⁶² חצotta-לייה-- אקים להודות לך על משפטיך צדקך ⁶³ חבר אני לכל-אשר יראוך ולשמרי פקדיך ⁶⁴ חסדר יהוה מלאה הארץ חקיך ⁶⁵ למדני ⁶⁶ טוב עשית עם-עברך-- יהוה דברך טוב טעם ודעת למדני כי במצוותיך האמנתי ⁶⁷ טרם אענה אני שנג ועתה אמרתך שמרתיך ⁶⁸ טוב-אתה ומטיב למדני חקיך ⁶⁹ טפלו עלי שקר זדים אני בכל-לב אציך פקדיך ⁷⁰ טפש כחלה לבם אני תורהך שעשתי ⁷¹ טוב-לי כי-עניתי-- למען אלמד חקיך ⁷² טוב-לי תורה-פיך-- מאלפי זהב וכוסך ⁷³ ידריך שעוני יוכננו הבינוי ואלמדה מצותיך ⁷⁴ יראיך יראוני וישמח כי לדברך יחלתי ⁷⁵ ידעת כי-צדך משפטיך ואמונה עניתני ⁷⁶ יהי-נא חסדר לנחמני-- אמרתך לעברך ⁷⁷ יבאוני רחמייך טובים ⁴⁰ הנה תאבתי לפקדיך בצדך חנני ⁴¹ יבאו זדים כי-שקר ואחיה כי-תורתך שעשי ⁷⁸ יבשו זדים כי-ידעו עותוני אני אשיה בפקודיך ⁷⁹ ישבו לי יראיך ידעו (וידעתי) עדתיך ⁸⁰ יהי-לבו תמים בחקיך-- למען תורתך תמיד-- לעולם ועד ⁴⁵ ואתהלך ברחבה כי לא אבוש ⁸¹ כלתת לחשעתך נפשי לדברך יחלתי כלו עני לאמרתך-- לאמר מתי תנחמוני ⁸³ כי-פקודיך דרשתי ⁴⁶ ואדרבה בעדרתיך נגר מלכים ולא אבוש ⁴⁷ ואשתעשע במצוותיך אשר אהבתי ⁴⁸ ואשא-

נו בלבך צפנת אמרתך-- למען לא אחתא-לך ¹² ברוך אתה יהוה-- למדני חקיך ¹³ בשפה ספרתי-כל-הון ¹⁵ בפקודיך אשיהה ואביטה ארכתיך ¹⁶ בחתקיך אשתעשע לא אשכח דברך ¹⁷ גמל על-עברך אהיה ואשمرة דברך ¹⁸ גל-ענינו ואביטה-נפלוות מחותך ¹⁹ נגר אגצי הארץ אל-תסתה ממוני מצוותיך ²⁰ גרסה נפשי להאהבה- אל-משפטיך בכל-עת ²¹ גערת זדים אודרים-- השניהם ממצוותיך ²² גל מעלי חרפה ובוז כי עדתיך נצרתי ²³ גם ישבו שרים בידברנו-- עברך ישיח בחקיך ²⁴ גם-עדתיך שעשי-אנשי עצמי ²⁵ דבקה לעבר נפשי חנני כדברך ²⁶ דרכי ספרתי ותענני למדני חקיך ²⁷ דרכ-פקודיך הבינוי ואשיהה בנפלאותיך ²⁸ דלהה נפשי מתונה קימני כדברך ²⁹ דרכ-שקר הסר ממוני תורהך חנני דרכ-אמונה בהחרתי משפטיך שוויי ³¹ דבקתי בעדרותיך יהוה אל-תבישני ³² דרכ-מצוותיך ארוץ עקב ³⁴ הבינוי ואצורה תורהך ואשمرة בכל-לב הדיריכני בנתיב מצותיך כי-בו חפצתי ³⁵ הט לבו אל-עדותיך ואל-אל-בצע ³⁷ העבר עני מראות שוא בדרכך חנני ³⁸ הקם לעברך אמרתך-- אשר ליראך ³⁹ העבר הרפתיך אשר ינרטוי כי-משפטיך יבאני חסדר יהוה תשועתך אמרתך ⁴² ואענה חרפי דבר כי-בתחתיו בדרכך ⁴³ ואל-תצל מפי דבר-אמות עד-מאך כי למשפטך יחלתי ⁴⁴ ואשمرة תורהך תמיד-- לעולם ועד ⁴⁵ ואתהלך ברחבה כי פקדיך דרשתי ⁴⁶ ואדרבה בעדרתיך נגר מלכים ולא אבוש ⁴⁷ ואשתעשע במצוותיך אשר אהבתי ⁴⁸ ואשא-

משפט וצדקה כל-תניחני לעשי¹²² עבר בערך לטוב
אל-יעשkenyi זדים¹²³ עני כלו לישועתך ולא מרמת
צדקה¹²⁴ עשה עם-בערך כחסדך וחזקך למדני
125 עבדך-אני הבינוי ואדרעה עדתיך¹²⁶ עת לעשות
לייהה- דברו תורתך¹²⁷ על-כן אהבתו מצויך--
מוזהב ומפו¹²⁸ על-כן כל-פקודו כל ישורתך כל-ארה
שקר שנאתי¹²⁹ פלאות עדותיך על-כן נצורתם נפש
130 פתח דבריך יאיר מבין פתאים¹³¹ פ-פערתוי
ואשאה כי למצותיך יאבותי¹³² פנה-אליה וחנני--
133 כמשפט לאהבי שמק¹³³ פעמי הכן באמרתך ואל-
תשלט-בי כל-און¹³⁴ פדני מעשך אדם ואשמרת
פקודיך¹³⁵ פניך האר בערך ולמדני את-חזקיך
136 פלני-מים ירדנו עניי-- על לא-שמרו תורהך¹³⁷
137 צדיק אתה יהוה וישראל משפטיך¹³⁸ צויתך עדותיך
ואמונה מאד¹³⁹ צמותני קנאתי כי-שכחו דבריך
צרי¹⁴⁰ צרופה אמרתך מאד ובערך אהבה¹⁴¹
צעיר אנכי ונבזה פקדיך לא-שכחתי¹⁴² צדקתך
צדך לעולם ותורתך אמת¹⁴³ צר-ומזוק מצאוני
מצויך שעשי¹⁴⁴ צדק עדותיך לעולם הבינוי
ואחיה¹⁴⁵ קראתי בכל-לב עני יהוה חזיך אצרא
146 קראתיך הושענוי ואשמרתך עדתיך¹⁴⁷ קדמוני
בנפש ואשועה לדבריך (לדברך) יחלתי¹⁴⁸ קדמוני
ענוי אשמורות-- לשיח באמרתך¹⁴⁹ קולי שמעה
150 כחסך יהוה כמשפטך חני¹⁵⁰ קרבו לדפי זמה
מתורתך רחקו¹⁵¹ קרוב אתה יהוה וככל-מצויך
אמת¹⁵² קדם ידעתי מעדתיך כי לעולם יסדתם
153 ראה-ענוי וחלצנו כי-תורתך לא-שכחתי¹⁵⁴
ריבת ריבבי וגאלני לאמרתך חני¹⁵⁵ רחוק מדרשעים
ישועה כי חוקך לא דרשו¹⁵⁶ רחמייך רבים יהוה
157 כמשפטיך חני¹⁵⁷ רבים לדפי וצרי מעדותיך לא-
נשיתי¹⁵⁸ ראיתי בגדים ואתקותה-- אשר אמרתך
159 סמך מפחדך בשרי וממשפטיך יראתי¹²¹ עשי
120 סמך-השחת כל-רשע-ארץ לנו אהבתו עדתיך
תבישני משבורי¹²² סעדני ואושעה ואשעה בחזיך
תמיד¹²³ סלחת כל-שוגום מהקיך כי-שקר תרמיות
124 סנים-השחת כל-רשע-ארץ לנו אהבתו עדתיך
125 שקר רדפני עזרני¹²⁵ כמעט כלוני הארץ ואני לא-
עוזתי פקדיך¹²⁶ כחסדך חני ואשמרת עדותיך
לעולם יהוה-- דברך נצב בשמיים⁹⁰ לדך ודך
127 אמוןך כוננת ארץ ותעמד⁹¹ למשפטיך עמדו היום
כי הכל עבדיך⁹² לולי תורהך שעשי-- או אברתי
בעני⁹³ לעולם לא-אשכח פקדיך כי בם חיתי ני⁹⁴
לך-אני הושענוי כי פקדיך דרשת⁹⁵ לי קו רשות
לאבדני עדתיך אתבון⁹⁶ לכל-תכלת ראיתי קין
רתחה מצויך מאד⁹⁷ מה-אהבתו תורהך כל-היום
היא שיתתי⁹⁸ מאיבי החקמוני מצויך כי לעולם
היא-לי⁹⁹ מכל-מלמדיו השכלתו כי עדותיך שיתה
לי¹⁰⁰ מזוקנים אתבון כי פקדיך נצחתי¹⁰¹ מכל-
ארח רע כלאי רגלי-- למען אשמר דברך¹⁰²
103 ממשפטיך לא-סורת כי-אהת הורתני מה-نمלו¹⁰³
להכי אמרתך-- מדבש לפ¹⁰⁴ מפקודיך אתבון על
כן שנאתי כל-ארח שקר¹⁰⁵ נר-לרגלי דברך ואור
לנתיhti¹⁰⁶ נשבעתי ואקימה-- לשמר משפטי צדק
נעניתי עד-מאד יהוה חני¹⁰⁷ כדברך¹⁰⁸ נדבות
פי רצח-נא יהוה וממשפטיך למדני¹⁰⁹ נפשי בכפי
תמיד ותורתך לא-שכחתי¹¹⁰ נתנו רשותים פח לי
ומפקודיך לא-תעתוי¹¹¹ נחלתיך עדותיך לעולם כי-
שנון לבי המה¹¹² נתתי לבי לעשות חזיך-- לעולם
עקב¹¹³ סעפים שנאתי ותורתך אהבת¹¹⁴ סתרי
ומגני אתה לדבריך יחלתי¹¹⁵ סרו-מנני מרעים
ואצרא מצות אליה¹¹⁶ סמכני אמרתך ואחיה ואל-
תבישני משבורי¹¹⁷ סעדני ואושעה ואשעה בחזיך
תמיד¹¹⁸ סלחת כל-שוגום מהקיך כי-שקר תרמיות
119 סמך מפחדך בשרי וממשפטיך יראתי¹²¹ עשי

- לא שמרו ¹⁵⁹ ראה כי-פקודיך אהבתוי יהוה כחסך
122 שיר המעלות לדוד שמחתי אמרים לי-
 - בית יהוה נלך ² עמדותיו היו רגליינו- בשעריך
 ירושלם ³ ירושלם הבנויה- כעיר שחברה-לה
 יהרו ⁴ שם עלו שבטים שבטי-יה- עדות לישראל
 להדות לשם יהוה ⁵ כי שמה ישבו כסאות למשפט
 כסאות לבית דוד ⁶ שאלו שלום ירושלם ישליו
 אהביך ⁷ יהי-שלום בחילך שלוה בארכמנותיך ⁸
 למען אחיו ורעי- אדרבה-נא שלום בר ⁹ למען בית-
 יהוה אלהינו- אבקה טוב לך
- 123** שיד המעלות אליך נשאתי את-ענין- היישבי
 בשםים ² דנה עני עברים אל-יד אדוניהם- כענין
 שפחה אל-יד נברתה כן עניינו אל-יהוה אלהינו-
 עד שיחננו ³ חננו יהוה חננו כי-רב שבענו בו ⁴
 רבת שבעה-לה נפשנו הלעג השאננים הבו לנאונים
 (לנאי יונים)
- 124** שיד המעלות לדוד לולי יהוה שהיה לנו-
 יאמדר-נא ישראל ² לולי יהוה שהיה לנו- בקום
 עליינו אדם ³ אווי חיים בלוינו- בחרות אפס בנו ⁴
 אווי הימים שטפונו- נחלה עבר על-נפשנו ⁵ אווי עבר
 על-נפשנו- הימים היזירונים ⁶ ברוך יהוה- שלא נתנו
 טרף לשניהם ⁷ נפשנו- כצפור נמלטה מפח וקשים
 הפח נשבר ואנחנו נמלטו ⁸ עוזנו בשם יהוה- עשה
 سمים וארץ
- 125** שיד המעלות הבטחים ביהוה- כהה-ציוון
 לא-ימוט ליעולם ישב ² ירושלם- הרים סביב לה
 יהוה סביב לעמו- מעתה ועד-יעולם ³ כי לא ינוח
 שבת הרשע- על גורל הצדיקים למען לא-ישלו
 הצדיקים בעולתה ידיהם ⁴ הiotיביה יהוה לטוביים
 ולישראלים בלבותם ⁵ והמתים עקלקלותם- يولיכם
 יהוה את-פעלי האון שלום על-ישראל
- חני ¹⁶⁰ ראש-דברך אמת ולוulfם כל-משפט צדקה
161 שרים רדפני חנים ומדבריך (ומדברך) פחד
 לבי ¹⁶² שש אני על-אמרתך- כמו צא שלל ר' רב
163 שקר שנאי ואתעבה תורהך אהבתוי ¹⁶⁴ שבע ביום
 הלתיך- על משפטיך צדקה ¹⁶⁵ שלום רב לאחבי
 תורהך ואין-למו מכשול ¹⁶⁶ שברתי לישועתך יהוה
 ומצויך עשיתי ¹⁶⁷ שמרה נפשי עדתיך ואהבתם מאר
168 שמרתיך פקדיך ועדתיך כי כל-דריכי ננדך ¹⁶⁹
 תקרב רגנו לפניך יהוה כדרך הבני ¹⁷⁰ הבו
 תחננו לפניך אמרתך הצלני ¹⁷¹ תבענה שפטוי
 תהלה כי תלמדני חקיך ¹⁷² תען לשוני אמרתך כי
 כל-מצויך צדק ¹⁷³ תה-ידך לעזרני כי פקדיך
 בחרתי ¹⁷⁴ תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשי
175 חי-נפשי ותחלך ומשפטך יערני ¹⁷⁶ תעתי-
 כשה אבד בקש עבדך כי מצויך לא שכחתי
- 120** שיד המעלות אל-יהוה בצרחה לי- קראתי
 ויענני ² יהוה-הצילה נפשי משפט-שקר מלשון רמיה
 3 מה-יתן לך ומה-יסיף לך- לשון רמיה ⁴ חצי גבור
 שנונים עם נחלי רתמים ⁵ אויה-לי כי-גרתי משך
 שכני עם-אתלי קדר ⁶ רבת שכנה-לה נפשי- עם
 שונא שלום ⁷ אני-שלום וכי אדבר המה למלחמה
121 שיד למלות אשא עני אל-ההרים- מאיין
 יבא עורי ² עורי עם יהוה- עשה سمים וארץ ³ אל-
 יtan לмот רגליך אל-ינום שמרך ⁴ הנה לא-ינום ולא-
 יישן- שומר ישראל ⁵ יהוה שמרך יהוה צליך על-
 יד ימינך ⁶ יומם המשם לא-יככה וירח בלילה ⁷
 יהוה ישמך מכל-רע ישרם את-נפשך ⁸ יהוה ישמור-
 צאתך ובואך- מעתה ועד-יעולם

שיר המעלות בשוב יהוה את-שכחת ציון-
הינו כחלמים 2 או ימלא שחוק פינו- ולשונו רנה או
יאמרו בנים- הנדייל יהוה לעשות עם-אללה 3 הנדייל
יהוה לעשות עמננו- הינו שמחים 4 שובה יהוה
את-שבותנו (שביתנו) -- כאפיקים בנגב 5 הזרעים
ברעה- ברנה יקצרו 6 הלויך לך ובכח- נשה
משך-הזרע בא-יבא ברנה- נשה אלמתינו

שיר המעלות לשלהם אם-יהוה לא-יבנה
בית- שוא עמלו בוני בו אם-יהוה לא-ישמר-עיר
שוא שקד שומר 2 שוא לכם משכימי קום מאחרי-
שבת- אכלי לחם העצבים כן יתן לירידו שנא 3
הנה נחלה יהוה בנם שכר פרי הבטן 4 כחצים ביד-
גבור- כן בני הנערומים 5 אשר הנבר- אשר מלא
את-אשפחו מהם לא-יבשו- כי-ידברו את-אויבים
בשער

שיר המעלות אשרי כל-ירא יהוה- ההליך
בדרכיו 2 יגיע כפיך כי תאל אשריך וטוב לך
3 אשתק כנפנ פריה- בירכתי ביתך בניך כשתלי^ו
יזם- סביב לשלטך 4 הנה כי-כון יברך נבר- ירא
יהוה 5 יברך יהוה מצין וראה בטוב ירושלים- כל
ימי חיך 6 וראתה-בנין לבני שлом על-ישראל

שיר המעלות רבת צדרוני מנעורי- יאמר-
נא ישראל 2 רבת צדרוני מנעורי נם לא-יכל לו 3
על-גבי חרשו חרשם הארכיו למעוניהם (למעניהם)
4 יהוה צדיק קצץ עבות רשעים 5 יבשו ויסנו אחר-
כל-שנא ציון 6 יהיו כחציר גנות- שקדמת שלף
יבש 7 שלא מלא כפו קוצר וחצנו מעמר 8 ולא אמרו
העברים- ברכת-יהוה אליכם ברכנו אתכם בשם
יהוה אלביש בשת ועליו יצץ נרו

136 הָדוּ לִיהוָה כִּי-טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד 2

הָדוּ לְאֱלֹהִים חֶסֶד כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד 3 הָדוּ לְאָדָנִים
הָדָנִים כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד 4 לְעֵשָׂה נְפָלוֹת נְדָלוֹת
לְבָדָה כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד 5 לְעֵשָׂה חָשָׁמִים בְּתִבְנָה כִּי
לְעוֹלָם חֶסֶד 6 לְרָקֶשׁ הָאָרֶץ עַל-הַמִּים כִּי לְעוֹלָם
חֶסֶד 7 לְעֵשָׂה אָוָרִים נְדָלוֹת כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד 8 אַת-
הַשְׁמֵשׁ לְמַמְשָׁלָת בַּיּוֹם כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד 9 אַת-הַיְרָחַ
וּכְכָבִים לְמַמְשָׁלָת בְּלִילָה כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד 10
לִמְכָה מִצְרָיִם בְּבּוֹרִיָּה כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד 11 וַיּוֹצִא
יִשְׂרָאֵל מִתְּחַכְּמָם כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד 12 בַּיד חֹזֶקֶת וּבַזָּרָע
נְטוּיָה כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד 13 לְגֹזֵר יִם-סֻוףׁ לְגֹזְרִים כִּי
לְעוֹלָם חֶסֶד 14 וְהַעֲבֵיר יִשְׂרָאֵל בְּתַחְכּוֹ כִּי לְעוֹלָם
חֶסֶד 15 וְנָעַר פְּרָעָה וְחִילּוּ בַּיּוֹם-סֻוףׁ כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד
16 לְמַולְיךָ עָמוֹ בְּמִדְבָּר כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד 17 לִמְכָה
מַלְכִים גְּדָלִים כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד 18 וַיַּהַרְגֵּן מַלְכִים
אֲדִירִים כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד 19 לְסִיחָן מֶלֶךְ הָאָמָרִי כִּי
לְעוֹלָם חֶסֶד 20 וְלַעֲגָן מֶלֶךְ הַבָּשָׂן כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד
21 וְנָתַן אֶרְצָם לְנֶחֶלה כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד 22 נֶחֶלה
לִיְשָׂרָאֵל עַבְדָוּ כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד 23 שְׁבָשְׁפָלְנוּ זֶכְרָם
לְנוּ כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד 24 וַיַּפְרְקָנוּ מַצְרִינָנוּ כִּי לְעוֹלָם
חֶסֶד 25 נָתַן לָחֶם לְכָל-בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד 26
הָדוּ לְאָלָה הַשְׁמִים כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד

137 עַל-נְהָרוֹת בְּכָל--שֶׁמֶן יִשְׁבְּנוּ גָּם-בְּכִינָו בְּזָרְנוּ
אֶת-צִיּוֹן 2 עַל-עֲרָבִים בְּתוֹכָה--תָּלִינוּ כְּנֻרוֹתָינוּ 3
כִּי שֶׁ שָׁאַלְנוּ שׁוּבִינוּ דְבָרִי-שִׁיר--וְתוֹלְלִינוּ שְׁמָה
שִׁירּוֹ לְנוּ מִשְׁרָצִיּוֹן 4 אַיְ--נִשְׁׁוֹרָת-שִׁיר-יְהוָה עַל
אַדְמָתָ נֶכֶר 5 אַמ-אַשְׁכָּחֵךְ יְרוּשָׁלָם--תַּשְׁכַּח יְמִינִי 6
תַּדְבַּק-לְשׁוֹנִי לְחַכִּי--אַמ-לֹא אַזְכְּרִיכִי אַמ-לֹא עַלְהָה
אַת-יְרוּשָׁלָם--עַל-רָאשׁ שְׁמָהָתִי 7 זָכֵר יְהוָה לְבָנִי
אֲדֹם--אַת יּוֹם יְרוּשָׁלָם הָאָמָרִים עָרוּ עָרוּ--עַד
הִיסּוּדָה 8 בַּת-בְּכָל הַשְׁדּוֹדָה אֲשֶׁר-יְשִׁילָם-לָךְ-

שִׁיר הַמְּעוֹלָתָ לְדָרֶד הַנֶּה מִה-טוֹב וּמִה-נְעָם-
שְׁבַת אֲחִים גָּם-יִיחֵד 2 כִּשְׁמַן הַטוֹּב עַל-הַרְאָשָׁה--יַרְדֵּ
עַל-הַזּוֹקָן זָקָן-אַהֲרֹן שִׁירֶד עַל-פִּי מְדוֹתָיו 3 כְּתָלָ-
חַרְמָן--שִׁירֶד עַל-חַדְרוֹן צִוְּן כִּי שֵׁם צְוָה יְהוָה אֲת-
הַבְּרָכָה--חַיִם עַד-הַעוֹלָם

134 שִׁיר הַמְּעוֹלָת הַגָּה בְּרָכוּ אֶת-יְהוָה כָּל-עֲבָדִי
יְהוָה--הַעֲמָדִים בְּבֵית-יְהוָה בְּלִילּוֹת 2 שָׂאוּ-יַדְכֶם
קָדְשׁ וּבְרָכוּ אֶת-יְהוָה 3 יִבְרָכֵךְ יְהוָה מִצְוָן עֲשָׂה
שְׁמִים וְאָרֶץ

135 הַלְלוּ-יְהוָה הַלְלוּ אֶת-שֵׁם יְהוָה הַלְלוּ עֲבָדִי
יְהוָה 2 שְׁעִמְרִים בְּבֵית יְהוָה--בְּחִצְרוֹת בֵּית אֱלֹהִינוּ
3 הַלְלוּ-יְהָה כִּי-טוֹב יְהוָה זָמְרוּ לְשָׁמוֹ כִּי נְעִים 4 כִּי-
יעַקְבּ בְּחֶרֶל לְוִיה יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ 5 כִּי אַנְיִדְעַתִּי כִּי-
גָדוֹלָה יְהוָה וְאָדָנִינוּ מִכָּל-אֱלֹהִים 6 כָּל-אֲשֶׁר-חַפְּצִי-יְהוָה
עֲשָׂה בְּשָׁמִים וּבְאָרֶץ--בִּימִים וּכְל-תַּהְמָות 7 מַעַלָּה
נְשָׁאִים מִקְצָה הָאָרֶץ בְּרָקִים לְמַטְרָעָה מָוֹצָא-
רוֹחַ מְאוֹצְרוֹתָיו 8 שְׁהָכָה בְּכָרִי מִצְרָיִם--מְאָדָם
עַד-בְּהַמָּה 9 שְׁלָחָ אֹתָה וּמִפְתָּחָם--בְּתוּכֵי מִצְרָיִם
בְּפְרָעָה וּבְכָל-עֲבָדִי 10 שְׁהָכָה גְּנוּים רְבִים וּהְרָגְבִּים
מַלְכִים עֲצָזִים 11 לְסִיחָן מֶלֶךְ הָאָמָרִי וּלְעָגָן מֶלֶךְ
הַבָּשָׂן וּלְכָל מִמְלְכּוֹת כְּנֻעַן 12 וְנָתַן אֶרְצָם נֶחֶלה--
נֶחֶלה לִיְשָׂרָאֵל עָמוֹ 13 יְהוָה שָׁמֵךְ לְעוֹלָם יְהוָה זֶכְרָךְ
לְדָרֶד-וּדָר 14 כִּי-יִדְיָן יְהוָה עָמוֹ וְעַל-עֲבָדִי וְתַנְחָם 15
עַצְבֵּי הָנוּיִם כְּסָפָר וּזְהָבָר מְעֵשָׂה יְדֵי אָדָם 16 פָּה-לְהָם
וְלֹא יִדְבְּרוּ עִנּוּם לְהָם וְלֹא יַרְאָו 17 אֲזָנוּם לְהָם וְלֹא
יַאֲזִינוּ אֲפִי אַיִן-יִשְׁרָח בְּפִיהָם 18 כִּמְוֹהָם יְהִוּ עֲשִׂיהם-
כָּל-אֲשֶׁר-בְּטָה בְּהָם 19 בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרָכוּ אֶת-יְהוָה
בֵּית אַהֲרֹן בְּרָכוּ אֶת-יְהוָה 20 בֵּית הַלְוִי בְּרָכוּ אֶת-
יְהוָה יְרָאֵי יְהוָה בְּרָכוּ אֶת-יְהוָה 21 בְּרוֹךְ יְהוָה מִצְוָן-
שְׁכַנְן יְרוּשָׁלָם הַלְלוּ-יְהָה

את-גמולך שגמלת לנו ⁹ אשריו שיאחו ונפץ את-
עליך -- אל-הסלע

לשוא עיריך ²¹ הלוֹא-משנאייך יהוה אשנא ובתקוממייך
אתקוטש ²² חכלית נשאה שנאותם לאויבים היו לי ²³
חקרני אל-ודע ללבבי בחנני ודע שרעפי ²⁴ וראה אם-
דרך-עצב בינו חנני בדרך עולם

140 למנצח מזמור לדוד בHALTZNI יהוה מאדם
רע מאיש חמסים תנצני ² אשר חשבו רעות בלב
כל-יום יגورو מלחמות ³ שננו לשונם כמו-נחש חמת
עכשוב-חתת שפתיהם סלה ⁴ שמרני יהוה מידי
רשע -- מאיש חמסים תנצני אשר חשבו לדחות
פעמי ⁵ טמןנו נאים פח לוי -- וחבלם פרשו רשות ליד-
מעגל מקשים שוו-לי סלה ⁶ אמרתי ליהוה אל-אתה
האוינה יהוה קול תחנוני ⁷ יהוה אדני עז ישועתי
סכתה לראשי ביום נשך ⁸ אל-תתן יהוה מאוי
רשע זמנו אל-תפק ירומו סלה ⁹ ראש מסבי -- עמל
שפתיהם יכסומו (יכסימו) ¹⁰ ימיטו (ימוטו) עליהם
נחלים באש יפלם במחמותם בל-יקומו ¹¹ איש לשון
בל-יכון בארץ איש-חמס רע -- יצודנו למדחפת ¹²
ידעת (ידעת) -- כי-יעשה יהוה דין עני משפט אבינוים
אך צדיקים יודו לשמק ישבו ישרים את-פניך

141 מזמור לדוד יהוה קראתיך חושה לי האוינה
קולי בקראי-ליך ² תכוון תפלחו קטרת לפניך משאות
כפי מנוחת-ערב ³ שיתה יהוה שמרה לפני נצורה על-
דליך שפטוי ⁴ אל-חת-לבבי לדבר רע להתעלל עלילות
ברשע -- את-אישים פעל-און ובל-אלחים במנעיהם
וילגמני צדיק חסד וויכחני -- שמן ראש אל-ני
ראשי כי-עוד ותפלתי ברעותיהם ⁶ נשמטו בידיו-
סלע שפטיהם ושמעו אמריו כי נعمו ⁷ כמו פלח ובקע
בארץ -- נפזרו עצמוני לפני שאל ⁸ כי (Sheol h7585)

במכמריו רשותים יחדר אנקיע עד-אבעור

לדוד אודך בכל-לבבי ננד אלהים אומרכ
2 אשתחווה אל-היכל קדש ואורה את-שםך -- על-
חסך ועל-אמותך כי-הגדלה על-כל-שםך אמרתך ³
ביום קראתי ותענני תרhabני בנפשי עז ⁴ יודוך יהוה
כל-מלכי-ארץ כי שמעו אמר-פיך ⁵ ווישרו בדרכיו
יהוה כי-גadol כבוד יהוה ⁶ כירם יהוה ושפלה יראה
ונבה ממרחיק יידע ⁷ אם-אלך בקרב צרה -- תחני
על אף איבי תשליך ידך ותושעני ימינך ⁸ יהוה יגמר
בעדי יהוה חסך לעולם מעשי ידיך אל-תרכ

139 למנצח לדוד מזמור יהוה חקרתני ותדע
2 אתה ידעת שבתי וקומי בנתה לרגעי מרחוק ³
ארחי ורבעי זורית וככל-דרך הסכנתה ⁴ כי אין מלה
בלשוני הן יהוה ידעתה כלה ⁵ אחר וקדם צרtiny
ותשת עלי כפכה ⁶ פלאיה (פליאה) דעת ממני
נסבה לא-אוכל לה ⁷ אני אלך מרוחך ואנה מפניך
אברח ⁸ אם אסק שמיים שם אתה ואצעה שאלן הנך
9 אשא כנפי-שחר אשכנה באחרית ים (Sheol h7585)

10 גם-שם ידך תגנני והאחזני ימינך ⁹ וואמר אך-
חשך ישופני וليلת אור בעדני ¹² גם-חשך לא-יחשיך
מןך וليلת כוים יאיר -- כחשיכה כארה ¹³ כי-
אתה קנית כליתו הסכני בכתן אמי ¹⁴ אודך -- על כי
נוראות נפליתו נפלאים מעשיך ונפשי ידעת מאד
15 לא-נכחד עצמי ממן אשר-עשויות בסתר רקמות
בתחתיות הארץ ¹⁶ גלמי ראו ענייך ועל-ספרך כלם
יכתבו ימים יצרו ולא (ולו) אחד בהם ¹⁷ ולי -- מה-
יקרו רעיך אל מה עצמו דאשיהם ¹⁸ אספרם מחול
ירבון הקיצתי ועודי עמק ¹⁹ אם-תקטל אלה רשות
ואנשי דמים סורו מבוי ²⁰ אשר ימרוך למוזמה נשוא

שלוח ירידך ממורים פצני והצילני ממים רבים מיד קולי אל-יהוה אזעך קולי אל-יהוה אתהנן 2 אשפך בני נכר 8 אשר פיהם דבר-ושאו ימיינם ימין שקר 9 אלהים-שיר חדש אשירה לך בנבל עשור אומרה- לך 10 חנותון תשועה למלאים הפטזה את-חווד עבדו- מהרבר דעה ט פצני והצילני מיד בני-נכרכ אשר פיהם דבר-ושאו ימיינם ימין שקר 12 אשר בנינו נטעים- מנדלים בנווריהם בנותינו כוויות- מחתבות הבניות היכל 13 מזונו מלאים- מפיקים מזון אל-zon צאנונו מאליות מרבות- בחוצותינו 14 אלופינו מסבלים אין-פרץ ואין יוצאת ואין צוחה ברחבותינו 15 אשרי העם שכחה לו אשרי העם שיחוה אלהיו

145 תהלה לדוד ארומניך אלוהי המלך ואברכה שמק לעולם ועד 2 בכל-יום אברך ואהלה שמק לעולם ועד 3 גדרול יהוה ומיהלל מאד ולגדרתו אין חקר 4 דור לדור ישבח מעשיך ונברתיך יגידו 5 הדר כבוד הורך- ודברי נפלאותיך אשיהה 6 וועוזו נוראותיך אמרו גנדלותיך (גנדלהך) אספRNAה 7 זכר רב-טובך יביעו וצדקהך ירננו 8 חנון ורחום יהוה ארך אפים גנדל-חסד 9 טוב-יהוה לכל ורחמי על-כל-מעשייו 10 יודוך יהוה כל-מעשיך וחסידיך יברוכוה ט בכבוד מלכותך אמרו גברותך ידברו 12 להודיע לבני האדם- גברותיו וכבוד הדר מלכותו 13 מלכותך מלכות כל-עלמים וממשלתך בכל- דור ודר 14 סומך יהוה לכל-הנפלים וזוקף לכל- הכהפכים 15 עני-כל אליך ישברו אתה נוון-להם את-אכלם בעתו 16 פוחת את-ידך ומשביע לכל-חי רצון 17 צדיק יהוה בכל-דרכו וחסיד בכל-מעשייו 18 קרוב יהוה לכל-קריאו-- לכל אשר יקראהו באמות רצון-יראו יעשה ואת-שועתם ישמע ווישיעם 19 שומר יהוה את-כל-אהבו ואת כל-הרשעים ישמיד צדיקים-- כי תגמל עלי

143 מזמור לדוד יהוה שמע תפלה- האזינה אל- תחנוני באמנוך ענני בצדקהך 2 ואל-הבו במשפט את-עברך כי לא-צדק לפני כל-חי 3 כי רדף אויב נפשי- דכא לא-רץ חותי הושבni במחשכים כמהי עולם 4 וחתעף עלי רוחיו בתוכי ישחומם לבי 5 זכרתי ימים מקדם- הגיטי בכל-פעלה במעשה ידיך אשוחה 6 פרשתי ידי אליך נפשי הארץ-עיפה לך סלה 7 מהר ענני יהוה- כלחה רוחי אל-תסתה לפני ממוני גנשלי עם-ירדי בור 8 השמייני בברך חסדק-- כי-ברך בטהתי הודי ענני דרכ-זו אלך-- כי- אליך נשאותי נפשי 9 הצלני מאיבי יהוה- אליך כסתי 10 למדני לעשות רצונך-- כי-אתה אלהי רוחך טוביה תנתי הארץ מישור ט למן-שמק יהוה תחני בצדקהך תוציא מצאה נפשי 12 ובחסדק תצמיה איבוי והאבדת כל-צדרוי נפשי-- כי אני עבדך

לדוד ברוך יהוה צורי- המלמד ידי לקרב אצבעותי למלחה 2 חסדי ומצוותי משגבוי ומפלטי- לי מני ובו חסיתוי הרודד עמי תחתי 3 יהוה- מה- אדם ותדרעהו בן-אנוש ותחשבתו 4 אדם להבל דמה ימיו כצל עobar 5 יהוה הט-שמייך ותרד גע בהרים ויעשנו 6 ברוך ברוך ותפיכם שלח חץיך ותהמם 7

146 הלו-יה הלו-יה נפשי את-יהוה ² אהלה יהוה בחוי אומרה לאלהי בעודי ³ אל-תבטחו בנדיבים-- בבן-אדם שאין לו תשועה ⁴ יצא רוחו ישב לאדמותו ביום ההוא אבדו עשנתיו ⁵ אשרי- שאלי יעקב בעזרו שברו על-יהוה אלהיו ⁶ עשה שמיים וארץ-- את-הרים ואת-כל-אשר- בם השמר אמת לעולם ⁷ עשה משפט לעשוקים-- נתן לחם לרעבים יהוה מותיר אסורים ⁸ יהוה פקח עורדים-- יהוה זהקה כופים יהוה אהב צדיקים ⁹ יהוה שמר את-גרים-- יתום ואלמנה יעדד ודרך רשעים יעתה ¹⁰ מלך יהוה לעולם-- אלהיך ציון לדרכך ודר הלו-יה

147 הלו-יה כי-טוב זמרה אלהינו-- כי-נעימים נאוה תהלה ² בונה ירושלם יהוה נדחי ישראל יכנס ³ הרפא לשבורי לב ומחבש לעצבותם ⁴ מונה מספר לכוכבים לכלים שמות יקרא ⁵ גנדול אדרניינו ורב-כח להבונתו אין מספר ⁶ מעודד ענוים יהוה משפיל רשעים עד-ארץ ⁷ ענו ליהוה בתודה זמרנו לאלהינו בכנור ⁸ המכסה שמיים בעבים-- המכין לארץ מטר המצמיה הרים חציר ⁹ נתן להמה לחמה לבני ערב אשר יקראו ¹⁰ לא בנורות הסוס יחפץ לא-בשוקי האיש ירצה ¹¹ רוצה יהוה את-יראיו-- את-המיחלים להסדו ¹² שבחי ירושם את-יהוה הלו-יה אלהיך ציון ¹³ כי-חזק בריחוי שעיריך ברך ביך בקרבך ¹⁴ השם-גובלך שלום חלב חיטים ישבעך ¹⁵ השלח אמרתו ארץ עד-מהרה ירוץ דרכו ¹⁶ הנתן שלג צמך כפור כאפר יפזר ¹⁷ משליך קרחו כפתים לפני קרתנו מי יעד ¹⁸ ישלח דברו וים סם ישב רוחו זילו-מים ¹⁹ מניד דברו ליעקב

149 הלו-יה שירו ליהוה שיר חדש תהלו-יה בקהל חסידים ² ישם יהראל בעשו בני-ציון גילו-ם במלכם ³ יהלו-ם במחול בתף וכנור זימרו-לו ⁴ כי-רוצה יהוה בעמו יפאר ענוים בישועה ⁵ יעלוז חסידים בכבוד ירננו על-משכבותם ⁶ רוממות אל בגרונם וחרב פיפורות בידם ⁷ לעשות נקמה בגוים תוכחות בלאמים ⁸ לאסר מלכיהם בזוקים וככבריהם בככלי ברזול ⁹ לעשות בהם משפט כתוב-- הדר הוא לכל-חסידי הלו-יה

150 הלו-יה הלו-יה אל בקרשו הלו-יהו בركיע עוז ² הלו-יהו בגבורתו הלו-יהו כרב גדרו ³ הלו-יהו בתקע שופר הלו-יהו בנבל וכנור ⁴ הלו-יהו בתף ומחול הלו-יהו במנים ועגב ⁵ הלו-יהו בצלצל-

שמע הלווה בצלצלי תרוועה ६ כל הנשמה תהלל
יה הלווייה

כשדיםשמו שלשה ראים ויפשו על הגמלים ויקחום ואת הנערים הכו לפיה חרב ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך ¹⁸ עד זה מדבר זהה בא ויאמר בנייך ובנותיך אכלים ושדים יין בבית אחים הכבור ¹⁹ והנה רוח גדולה באה מעבר המדבר וינווע בארכבע פנות הבית ויפל על הנערים יימתו ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך ²⁰ ויקם איוב ויקרע את מעלו וינווע את ראשו ויפל ארץ ווישתחו ²¹ ויאמר ערם יצטי מבטן אמי ערם אשוב שמה--יהוה נתן ויהוה לך מה יהו שם יהוה מברך ²² בכל זאת לא חטא איוב ולא נתן תפלה לאלהים

2 יהו היום-ויבאו בני האלים להתייצב על יהוה ויבאו נם השטן בתוכם להתייצב על יהוה ² ויאמר יהוה אל השטן אי מזה תבא ויען השטן את יהוה ויאמר משט הארץ ומהתהלך בה ³ ויאמר יהוה אל השטן השמת לבך אל עבדי איוב--כי אין יהוה אל השטן השמת לבך על עבדי איוב עבדו הארץ איש תם וישראל ראה אליהם וסר מרע כמוהו מחויק בתמתו ותסיתני בו לבלו ⁴ ועדרנו מחויק בתמתו ויאמר עור בעד עור וככל אשר ויען השטן את יהוה ויאמר עור בעד עור וככל אשר לאיש--יתן בעד נפשו ⁵ ואולם שלח נא ידך ונע אל עצמו ואל בשרו--אם לא אל פניך יברך ⁶ ויאמר יהוה אל השטן הנה בידך אך את נפשו שמר ⁷ ויצא השטן מאת פנוי יהוה ויך את איוב בשהין רע מכף רגלו עד (יעד) קדרקו ⁸ ויקח לו חרש להתגרד בו והוא ישב בתוך האפר ⁹ ותאמר לו אשתו עדרך מהזיק בתמתק ברך אליהם ומות ¹⁰ ויאמר אלהים כדבר אחת הנבלות תדברי--نم את הטוב נקבל מאת האלים ואת הרע לא נקבל בכל זאת לא חטא איוב בשפטיו ¹¹ ווישמעו שלשת רע איוב את כל הרעה הזאת הבאה עליו ויבאו איש ממקומו אליפז התימני ובלבד השוחיו וצופר הנעמתו ווועדו יחדו לבדי להגיד לך ¹² עוד זה מדבר זהה בא ויאמר

1 איש היה בארץ עז איוב שמו והוא האיש ההוא הם וישר וירא אלהים--וסר מרע ¹³ ווילדו לו שבעה בנים ושלוש בנות ¹⁴ ויהי מקנהו שבעת אלף צאן ושלשת אלפי גמלים וחמש מאות צמד בקר וחמש מאות אתונות ועבדה רבה מאד ויהי האיש ההוא גדול מכל בני קדם ¹⁵ וחלכו בניו ועשו משטה בית איש יומו ושלחו וקראו לששת אחיםיהם לאכל לשותות עמהם ¹⁶ ויהיו כי הקיפו ימי המשטה וישלח איוב ויקרשם והשכיהם בבקר והעליה עלות מספר כלם--כי אמר איוב אולי חטא בני וברכו אלהים בלבכם ככה יעשה איוב כל הימים ¹⁷ ויהי היום-- ויבאו בני האלים להתייצב על יהוה ויבאו נם השטן בתוכם ¹⁸ ויאמר יהוה אל השטן מאיון תבא ויען השטן את יהוה ויאמר משוט בארץ ומהתהלך בה ¹⁹ ויאמר יהוה אל השטן השמת לבך על עבדי איוב כי אין כמוהו בארץ איש תם וישר וירא אלהים וסר מרע ²⁰ ויען השטן את יהוה ויאמר החנום ירא איוב אלהים ויען השטן את יהוה ויאמר החנום ירא איוב אלהים כל אשר לו--מסביב מעשה ידיו ברכות ומקנהו פרץ בארץ ²¹ ואולם שלח נא ידך ונע בכל אשר לו-- אם לא על פניך יברך ²² ויאמר יהוה אל השטן הנה כל אשר לו בידך--רק אליו אל תשליך ידך ויצא השטן מעם פנוי יהוה ²³ ויהי הום ובניו ובנותיו אל איוב ויאמר הבקר היו חרותות והאנתנות רעות על ידיהם ²⁴ ותפלל שבא ותקחם ואת הנעריהם הכו לפי חרב ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך ²⁵ עוד זה מדבר זהה בא ויאמר אש אלהים נפלת מה השמים ותבער בצאן ובנעריהם ותאכלם ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך ²⁶ עוד זה מדבר זהה בא ויאמר

נדל הכאב מאד ¹⁵ וישבו אותו לארץ שבעת ימים
ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גدل
הכאב מאד ¹⁶ וישבו אותו לארץ שבעת ימים ושבעת
לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב
מאד ¹⁷ וישבו אותו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות
ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד ¹⁸
וישבו אותו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין
דבר אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד ¹⁹ וישבו
אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר
אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד ²⁰ וישבו אותו
לאرض שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר
דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד ²¹ וישבו אותו לארץ
שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי
ראו כי גדל הכאב מאד ²² וישבו אותו לארץ שבעת
ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי
ndl הכאב מאד ²³ וישבו אותו לארץ שבעת ימים
ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גדל
הכאב מאד ²⁴ וישבו אותו לארץ שבעת ימים ושבעת
לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב
מאד ²⁵ וישבו אותו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות
ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד ²⁶
וישבו אותו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין
דבר אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד

4 ויען אל'יו התרינוי ויאמר ² הנסה דבר אליך
תלהה ועצר במלין מי יוכל ³ הנה יסרת רבים וידים
רבות תחוך ⁴ כושל יקימון מלך וברכים כרעות
האמץ ⁵ כי עתה תבוא אלך ותלא תנע עדיך ותבהל
ההלא יראתך כסלתך תקוטך ותמס דרכיך ⁷ זכר-
נא--מי הוא נקי אבד ואיפה ישרים נכחדו ⁸ כאשר
ראיתי חרש און וורעי עמל יקצרכו ⁹ מנשמת אלה
יאבדו ומרוח אפו יכלו ¹⁰ שאנת אריה וקול של

לבוא לנוד לו ולנהמו ¹² וישאו את עיניהם מרחוק
ולא היכרוהו וישאו קולם ויבכו ויקרעו איש מעלו
ויזרקו עפר על ראשיהם השמיימה ¹³ וישבו אותו
לאرض שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו
דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד

3 וישבו אותו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות
ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד ²
וישבו אותו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין
דבר אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד ³ וישבו
אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר
אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד ⁴ וישבו אותו
לאرض שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו
דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד ⁵ וישבו אותו לארץ
שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי
ראו כי גדל הכאב מאד ⁶ וישבו אותו לארץ שבעת
ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו
כי גדל הכאב מאד ⁷ וישבו אותו לארץ שבעת ימים
ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גדל
הכאב מאד ⁸ וישבו אותו לארץ שבעת ימים ושבעת
לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב
מאד ⁹ וישבו אותו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות
ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד ¹⁰
וישבו אותו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין
דבר אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד ¹¹
אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר
אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד ¹² וישבו אותו
לאرض שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו
דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד ¹³ וישבו אותו לארץ
שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי
ראו כי גדל הכאב מאד ¹⁴ וישבו אותו לארץ שבעת
ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי

ושני כפירים נתעו ²¹ ליש אבד מבלוי-טרף ובני לביא
יתפרדו ²² ואלי דבר נגנב ותקח אוני שמן ²³ מנהו
בשעפים מחזינותו לילה נפל תרדמה על-אנשים ¹⁴
פחד קראני ורעשה ורב עצמותיו הפחיד ¹⁵ ורוח
על-פני יהלוף תסמר שערתبشرיו ¹⁶ יעמד ולא אכיר
מראהו- תמונה לננד עני דממה וקהל אשמע ¹⁷

לך

6 ויען איוב ויאמר ² לו--שקל יشكل כעשיו והיה
(זהות) במאזנים ישאו-יחיד ³ כי-עתה--מוחל ימים
יכבד על-כן דבריו לעו ⁴ כי חצי שדי עמדרי--אשר
חמתם שתה רוחי בעותי אלה יערכוינו ⁵ הינה-פרא
עלי-DSA אם יגעה-שור על-בלילו ⁶ היאכל הפל

מבלוי-מלח אם-יש-טעם בריר חלומות ⁷ מאנה לננווע
נפשי המה כרוי לחמי ⁸ מ-יתן תבואה שאלתי ותקותי
יתן אלה ⁹ וויאל אלה יודכני יתר ידו ויבצעני ¹⁰
ותה-עד נתמתי-- ואסלה בחילה לא-יחמול כי-לא
כחדרתי אמריו קדוש ¹¹ מה-כחוי כי-אייחל ומה-קצוי כי-

אאריך נפשי ¹² אם-כח אבונים כחוי אם-בשתי נחשוש ¹³
האם אין עזרתי בintoshה נדחה ממוני ¹⁴ למס מרעהו
חסר ויראת שדי יעוז ¹⁵ אחוי בנרו כמו-נהל כאמור

נהלים יעברו ¹⁶ הקדרים מנוי-קרח על-ימיו יתעלם-
שלג ¹⁷ בעית יזרבו נצמו בחמו נדעכו ממקומם ¹⁸

ילפטו ארחות דרכם יעלו בתהו ויאברדו ¹⁹ הביטו
ארחות תמא הליכת שבא קוו-למו ²⁰ בשו כי-בטח
או עדיה ויחפרו ²¹ כי-עתה היהת לא תרא חתת

ויתראו ²² היכי-אמרתי הבו לי ומכחכם שחו בעדוי
ומלטוני מיד- צר ומיד עריצים הפרדוני ²⁴ הורוני

ואני אחריש ומה-שנויות הבינו לי ²⁵ מה-נמרציו אמריו-
ישר ומה-יוכיה הוכח מכם ²⁶ הלהוכח מלים תחשבו
ולרוח אמריו נואש ²⁷ א-על-יתום חפילו ותכרו על-

רייכם ²⁸ ועתה הוואילו פנו-בי ועל-פניים אם-אכזב

5 קרא-נא הייש עונך ואל-מי מקדשים תפנה ² כי-
לאויל יהרג-כעש ופתחת תמיות קנאה ³ אני-ראיתי
ARIOIL משריש ואקווב נוהו פתאמ ⁴ ירחקו בינוי מישע
וידכאו בשער ואין מציל ⁵ אשר קצירו רעב יאלל-
ואל-מצנים יקחחו ושאף צמים חילם ⁶ כי לא-יצא
מעפר און ומאדמה לא-יצמה عمل ⁷ כי-אדם לעמל
יולד ובני-רשף יגבייהו עוף ⁸ אלום--אני אדרש אל-

אל ואל-אלhim אשום דברתי ⁹ עשה נדלות ואני
חקר נפלאות עד-אין מספר ¹⁰ הנתן מטר על-פני-

ארץ ושלח מים על-פני חוצות ¹¹ לע-שם שלפים
למרום וקדרים שנבו ישע ¹² מפער מחשבות ערומים
ולא-תשנה ידיהם תשיה ¹³ לכד חכמים בערמים
עצצת נפתלים נמהרה ¹⁴ יומם יפנשו-חישך וכלייה

ימשו בצחורים ¹⁵ וישע מחרב מפיהם ומיד חזק
אביוון ¹⁶ ותהי לדל תקווה ועלתה קפיצה פיה ¹⁷ הנה
אשרי אנוש יוכחנו אלה ומוסר שדי אל-תמאס ¹⁸ כי

הוא יכאייב ויחבש ימחץ ידו תרפינה ¹⁹ בשש צרות
יצילך ובשבע לא-יגע בך רע ²⁰ ברעב פדרק ממות
ובמלחמה מידי חרב ²¹ בשוט לשון תחבא ולא-
תירא משדר כי יבוא ²² לשוד ולכפן תשחך ומחייב

29 שובו-נא אל-ההו עליה ושבו (ושבו) עוד צדק-
בנה 30 היש-בלשוני עליה אם-חכى לא-יבין הווות
אמרו לך ומלבם יוצאו מלים 11 הינה-ה-גמא בלא
בצח ישנה-אחו בלי-מים 12 עדנו באבו לא יקטרפ
ולפנוי כל-חציר ייבש 13 כן--ארחות כל-שבדו אל
ותקות חנפ' האבר 14 אשר-יקוט כסלו ובית עכבייש
מבתו 15 ישען על-ביתו ולא יעדמ' יחזק בו ולא
יקום 16 רטב הוא לפני-שמש ועל גנתו ינקטו תצא 17
על-גָּל שרשיו יסכו בית אבני יהוזה 18 אם-יבלענו
ממקמו וכח� בו לא ראייך 19 הָן-הוא משוש דרכו
ומעפר אחר יצמחו 20 הָן-אל לא ימאס-תם ולא-
יזחיק ביד-מרעים 21 עד-ימלה שהוחוק פיך ושפתייך
חרואה 22 שנאיך ילבשו-בשת ואهل רשעים איננו

9 ייען איוב ויאמר 2 אמן ידעתה כי-כן ומה-
צדק אנוש עם-אל 3 אם-יחפץ לדריב עמו-- לא-יענו
אתה מני-אלף 4 חכם לבב ואמיין כה-- מי-הקשה
אליו וישראל 5 המעתיק הרים ולא ידעו-- אשר הפקם
באבו 6 המרגני ארץ ממקומה ועמודיה יתפלצון
7 האמר לחרס ולא יזרח ובعد כוכבים יחתם 8
נטה שמיים לבדו ודורך על-במתי ים 9 עשה-עש
כסייל וכימה ותדרי תמן 10 עשה נדלות עד-אין חקר
ונפלאות עד-אין מספר 11 הָן יעבר עלי ולא אראה
ויחלף ולא-אבין לו 12 הָן יחתף מי יישיבנו מני-יאמר
אליו מה-תעשה 13 אלולה לא-ישיב אפו תחתו שתחזו
עוריך רחוב 14 אף כי-אגבי עננו אבחורה דברי עמו
15 אשר אם-צדקי לאי עננה למשפטו אתחנן 16
אם-קראתו ויענני-- לא-אמון כי-יאזון קולי 17 אשר-
בשערה יושפני והרבה פצעי חنم 18 לא-יתנני השב
רוחוי כי ישבעני ממרדרים 19 אם-לכח אמיין הנה ואמ-
למשפט מי יועידני 20 אם-atzek פי ירישען תם-אני
ויעקשמי 21 תם-אני לא-אדע נפשי אמאס חי 22 אחת
היא על-כן אמרתיך--תם ורשות הוא מכללה 23 אם-שות

ולא נדע כי צל ימינו עלי-ארץ 10 הלא-הם יורוך
7 הלא-צבא לאנוש על- (על-). ארץ וכימי שכיר
ימיו 2 כעבד ישאף-צל וכשכיר יקוה פועלו 3 כן
הנחלתי לי ירחי-שוא ולילות עמל מגנו-לי 4 אם-
שכתיי-- ואמרתי מתי אקים ומדך-ערב ושבתי
נדדים עדי-נפש 5 לבש בשדי רמה וניש (וניש) עפר
עוררי רגע ומאס 6 ימי קלו מני-ארוג ויכלו באפס
תקוה 7 זכר כי-רוח חי לא-חשוב עני לראות טוב 8
לא-חשורי ענן ראי עניך כי ואיני 9 כליה ענן וילך
בן יורד שאול לא יעלה (Sheol h7585) 10 לא-ישוב עוד
לביתו ולא-יכירנו עוד מקמו 11 נם-אני לא-אחשך-פי
אדברה בצר רוחי אשיהה במר נפשי 12 הים-אני אם-
תניין כי-תשים עלי משרם 13 כי-אמרתי תנחמי ערש
ישא בשיחוי משכבי 14 וחתני בחלמות ומחזונות
תבעתני 15 ותבחר מהנק נפשי מות מעצמותי 16
מאסתו לא-לעלם איהה חדרל ממנני כי-הבל ימי 17
מה-אנוש כי תנדרנו וכי-תשית אליו לך 18 ותפקדנו
לבקרים לדגעים תבחןנו 19 כמה לא-תשעה ממנה
לא-תרפנוי עד-בלעך רקי 20 חטאתוי מה אפעל לך-
- נצץ האדם למה שמתני למפנע לך ואיהה עלי-
למשא 21 ומה לא-תשא פשעי-- ותעביר את-עוני כי-
עתה לעפר אשכוב ושהחרתני ואיני

8 ייען בלבד השוחיו ויאמר 2 עד-אן תמלל-alla
וروح כביר אמר-פי 3 האל יעות משפט ואם-שרדי
יעות-צדך 4 אם-בניך חטא-לו ווישלחם ביד-פשעם
5 אם-אתה תשחר אל-אל ואל-שדי תחתנן 6 אם-זיך
וישר אתה כי-עתה יעיר עלייך ושלום נוט צדק 7
והיה ראשיתך מצער ואחריתך ישגה מאד 8 כי-שאל-
נא לדוד רישון וכונן לחקק אבותם 9 כי-תמול אנתנו

ימית פתאם-- למסת נקים יולען ²⁴ ארץ נתנה ביד- רשות-- פנו- שפיטה יכסה אם- לא אפוא מי-הו ²⁵ ומי

סדרים ותפען כמו-אפל-- צלמות ולא קלו מני- רץ ברחו לא- ראו טובה ²⁶ חלפו עם- אניות אבה כנשד יטוש עלי- אכל ²⁷ אם- אמרו אשכח שחי- אזובה פנו ואבלינה ²⁸ יגזרתי כל- עצבי ידעתני כי- לא תנקי ²⁹ אני ארשע למזה- זה הכל אינע ³⁰ אם- התרכתי במו- (במי-) שלג והחוכתי בבר כי ³¹ אז בשחת חטבלי ותבעוני שלמותי ³² כי- לא- איש כמוני אעננו נבוא ייחדו במשפט ³³ לא- יש- בינוינו מוכיח- ישת ידו על- שניינו ³⁴ יסר מעלי שבטו ואמתו אל- תבעתני ³⁵ אדרבה ולא איראנו כי לא- כן אני עמרי

11 **ויען צפר הנעמי ויאמר** ² **הרב דברים לא**

עינה ואמ- איש שפטים יצדק ³ בדין מתים יחרישו ותלעג ואין מכלם ⁴ ותאמר זך לך כי ובר היתי בעיניך ⁵ ואולם- מי יתן אלוה דבר וויפתח שפטיו עמוק ⁶ ווינדר- לך הعلمות חכמה-- כי- כפלים לחשיה ורעד- כי יש לה לך אלוה מעונך ⁷ החקירה אלוה המצא אם עד- תחילת שדי תמציא ⁸ גבויו שמיים מה- חפעל עמקה משאול מה- תדרע ⁹ (Sheol h7585) ⁹ ארכה מארץ מדרה ורחהנה מני-ים ¹⁰ אם- ייחלף ויסניר ויקהילומי ישיבנו ¹¹ כי- הוא ידוע מות- שוא וירא- און ולא יתבונן ואיש נבוב ילכוב ועיר פרא אדם יולד ¹³ אם- אתה הכננות לבך ופרשת אליו כפיק ¹⁴ אם- און בידך הרחיקחו ואל- תשכנן באהלייך עולה ¹⁵ כי- או התשא פניך מ момם והיות מצק ולא תירא ¹⁶ כי- אתה עמל תשכח כמיים עברו וזוכר ¹⁷ ומצחרים יקום חלד העפה כבקר תהיה ¹⁸ ובטחת כי- יש תקוה וחפרה לבתח תשכוב ¹⁹ ורבתצת ואין מהריד וחלי פניך רכבים ²⁰ וענינו רשותם הכלינה ומנוס אבד מנהם ותקותם מפח-נפש

12 **ויען איוב ויאמר** ² **אמנם כי אתם-עם ועמכם**

תמות חכמה ³ נם- לי לבב כמוכם-- לא- נפל אני מכם ואת- מי- אין כמו- אלה ⁴ שחק לרעהו אתה-- קרא לאלה ויענהו שחוק צדיק תמים ⁵ לפיד בו לעתות שאנן-- נכוון למועד רגל ⁶ ישלו אהלים לשדרים ובתחות למרגניז אל-- לאשר הביא אלה בידו ⁷ ואולם-- שאל- נא בהמות ותך ועוף השמיים ווינדר- לך ⁸ או שיח לארץ ותך ויספרו לך דני הים מי לא- יידע בכל- אלה כי י- יהוה עשתה זאת ¹⁰ אשר בידו נפש כל- חי ורוח כל-بشر- איש ¹¹ הלא-

ימית פתאם-- למסת נקים יולען ²⁴ ארץ נתנה ביד- רשות-- פנו- שפיטה יכסה אם- לא אפוא מי-הו ²⁵ ומי קלו מני- רץ ברחו לא- ראו טובה ²⁶ חלפו עם- אניות אבה כנשד יטוש עלי- אכל ²⁷ אם- אמרו אשכח שחי- אזובה פנו ואבלינה ²⁸ יגזרתי כל- עצבי ידעתני כי- לא תנקי ²⁹ אני ארשע למזה- זה הכל אינע ³⁰ אם- התרכתי במו- (במי-) שלג והחוכתי בבר כי ³¹ אז בשחת חטבלי ותבעוני שלמותי ³² כי- לא- איש כמוני אעננו נבוא ייחדו במשפט ³³ לא- יש- בינוינו מוכיח- ישת ידו על- שניינו ³⁴ יסר מעלי שבטו ואמתו אל- תבעתני ³⁵ אדרבה ולא איראנו כי לא- כן אני עמרי

10 **נקטה נפשי בחיה אזובה עלי שחיי אדרבה**

במר נפשי ² אמר אל- אלוה אל- תרשיעני הודי עני על מה- תדריבני ³ הטוב לך כי תשא- כי- תמאס גינע כפיק וועל- עצת רשותים הופעת ⁴ העני בשר לך אם- כראות אנווש תראה ⁵ הכימי אנווש ימיך אם- שנותיך כימי נבר ⁶ כי- תבקש לעוני ולהחטאתי תדרוש ⁷ על- דעתך כי- לא ארשע ואין מידך מצל ⁸ יידיך עצבוני ויעשוני יחד סביב ותבלעני ⁹ זכר- נא כי- כחמר עשייתני ואל- עperf השיבני ¹⁰ הלא כחלהב תחיכני וכנבנה תקפי אני ¹¹ עור ובשר תליבישני וב עצמות

ונגידים תשככני ¹² חיים וחסד עשית עמרי ופקדרך

שומרה רוחי ¹³ ואלה צפנת בלבך ידעתני כי- זאת עמק ¹⁴ אם- חטאתי ושמורתני ומעוני לא תנקי ¹⁵ אם- רשותי אללי לוי-- וצדקתי לא- אשא ראש שבע קלון וראה עניי ¹⁶ ויגאה כshall חצודני ותשב תחפלה- כי ¹⁷ תחדש עדיך נגדי ותרב כעשך עמרי תלפות וצבא עמי ¹⁸ ולמה מරחם הצחני אנווע ועין לא- תראני ¹⁹ כאשר לא- הייתה איה מבטן לכביר אובל הלא- מעט ימי ייחד ל (וחדרל) ישית (ישית) ממוני ואבלינה מעט ²¹ בטרם אלך ולא אשוב-- אל- ארץ

ازן מלין תבחן וחק אכל יטעם-לו ¹² בישישים חכמה וארך ימים תבונה ¹³ עמו חכמה גנובה לו עזה ותבונה ¹⁴ חן יתרוס ולא יבנה יסגר על-איש פשע וחתאתי הדיעני ²⁴ למה-פני תסתיר ותחשבי לאויב לך ²⁵ חעלת נדך תערץ וא-תקש יבש תרדף ²⁶ כי-תכתב עלי מרירות ותורישני עונות נועורי ²⁷ ותשם בסד רגליך- ותשמר כל-ארחתי על-שרשי רגליך תתחקה ²⁸ והוא כרכב יבליה כבנד אכלו עש **14** אדם ילוד אשה- קצ'ר ימים ושבע-רנו ² כצין יצא וימל ויברכה צל ולא יעמוד ³ א-על-זה פקחת עיןך ואתי תביא במשפט עמד ⁴ מ-יתן טהור מטמא- לא אחד ⁵ אם חרוצים ימי-ו-מספר-חרשו אתך- חקו עשית ולא עבר ⁶ שעה מעליו ויחדליך- עד- ירצה כ舍יר יומו ⁷ כי יש לעז תקווה אם-יכרת ו עוד יחליף וונקתו לא תחדל ⁸ אם-זיקון בארץ שרצו ובUPER ימות נזעו ⁹ מריח מים יפרח ועשה קצ'יר כמו-נטע ¹⁰ גובר ימות ויחלש ויגוע אדם ואיו נ-א-זולו- מים מנ-ים ונחר יחרב ויבש ¹¹ ואיש שכב ולא-יקום עד-בלתי שמיים לא-יקיצו ולא-יערו משותם ¹² מי-יתן בשאול הצפנני- תסתירני עד-שוב אפק תשית לי-חק ותוצרני (Sheol h7585) ¹⁴ אם-ימות גבר היחיה כל-ימי צבאי איחל- עד-בוא חליפת ¹⁵ תקרא ואנכי ענד- למשעה ידיך תכסף ¹⁶ כי-עתה צעדי היטפל לא- תשמער על-חתאתי ¹⁷ חתם בצדורי פשע וחתפל על- עוני ¹⁸ ואלום הר-נופל יבול וצור יעתק מקמו ¹⁹ אבניים שחקו מים- תשוף-ספיחיה עפר-ארץ ותקות אנטש האבדת ²⁰ תתקפהו לנצח ויהלך משנה פניו ותשלהחו ²¹ יכבדו בינוי ולא ידע ויצערו ולא-יבין למו ²² אך-בשרו עליו יcab וונפשו עליו תאבל **15** ויען אליפוי התימני ויאמר ² החכם יעה דעת- רוח וימלא קדמים בטנו ³ הוכח בדבר לא-יסכון ומילים לא-יועיל בם ⁴ א-ת-אתה תפר יראה ותגראע כפק מעלי הרחק ואמתך אל-תבעתני ²² וקרא ואנכי עננה או-אדבר והшибני ²³ כמה ל-עונות וחותאות- עצה ותבונה ¹⁴ חן יתרוס ולא יבנה יסגר על-איש ולא יפתח ¹⁵ חן יצדר במים יבשו וישלם וייחפכו ארץ ¹⁶ עמו עז וחותשה לו שנג ומשנה ¹⁷ מולדיך יועצים שלול ושבטים יהולל ¹⁸ מוסר מלכים פטה ויאסר אзор במתניות ¹⁹ מולדיך כהנים שלול ונתנים יסלה ²⁰ מסיר שפה לנאמנים וטעם זקניהם יקח ²¹ שופך בו ע-נדיבים ומזוח אפיקים רפה ²² מגלה עמקות מנ-חיך ויצא לאור צלמות ²³ משגיא לנוים ויאבדם שטח לנוים וינחם ²⁴ מסיר-לב ראש עם- הארץ ויתעם בתהו לא-דרך ²⁵ ימשעו-חיך ולא- א/or ויתעם שכורו **13** חן-כל ראתה עני שמעה אוני ותבן לה ² כדרעתם ידעתני-ם- אני לא-נפל א-נכי מכם ³ אולם- אני אל-שרדי אדבר והוכח אל-אל אחפץ ⁴ ואולם אתם טפל-שקר רפאי אלל כלכם ⁵ מ-יתן החרש תחרישון ותהי לכם לחכמה ⁶ שמעו-נא תוכחתי ורבות שפתוי הקשיבו ⁷ הלאל תדברו עולה ולן תדברו רמיה ⁸ הפניו תשאון אם-לאל תריבון ⁹ הטוב כי-ייחקר אתכם אם-כחתל באגוש תחתלו בו ¹⁰ הוכח יוכיח אתכם-- אם-בסתור פנים תשאון זרניכם משל-י- אפר לנבי-חמר נביכם ¹³ החריש ממוני ואדרבה- אני ויעבר עלי מה ¹⁴ על-מהasha בשרי בשני ונפשי אשים בכפי ¹⁵ חן יקחלו לא (לן) אחיל אך-דרך אל-פנוי אוכיה ¹⁶ נם-הוא-לי לישועה כי-לא לפני חנפ יבוא ¹⁷ שמעו שמעו מלתי ואחותי באוניים ¹⁸ הנה-נא ערכתי משפט ידעת כי-אני אצדך ¹⁹ מי-הוא יריב עמדוי כי-עתה אחריש ואנועו אך-שותים אל-תעש עמדוי או מפניך לא אסתור ²¹

שיחה לפני-אל 5 כי יאלף עונך פיך ותבחר לשון נפשי -- אחבירה עליהם במלים ואנעה עליהם במו ערומים 6 וירשיך פיך ולא-אני ושותיך יענו-בר 7 רashi 5 ואמצצתם במנו-פי וניד שפטיך יחשך 6 אם-adrabrah לא-יחשך כאבי ואחדלה מה-מני יהלך 7 הרaison אדם תולד ולפני נכונות חוללה 8 הבסוד אלה תשמעו ותגער עלייך חכמה 9 מה-ידעת ולא נדע תבין ולא-עמננו הוא 10 גם-שב גם-ישיש בנו-כבר מאביך ימים 11 מהעת ממקה תנחות אל-ודבר לאט עניך 12 מה-יקחך לבך ומה-ירזומון עיניך 13 כי-תשיב אל-אל רוחך והצאת מפיך מלין 14 מה-אנוש כי-זוכה וכי-צדך ילוד אשה 15 חן בקרשו לא יאמין ושמים לא-זכו בעינויו 16 אף כי-נתבע ונאלח איש-שתה כמים עללה 17 אחוך שמע-לי וזה-חויטו ואספירה 18 אשר-חכמים גינדו ולא כחדרו מאבותיהם 19 להם לבדם נתנה הארץ ולא- עבר זר בחוכם 20 כל-ימיו רשות הוא מתחולל ומספר שנים נצפנו לערין 21 קול-פחרדים באוניו בשלום שודד יבאונו 22 לא-יאמין שב מני-חשך וצפו (צפוי) הוא אל-חרב 23 נדר הוא ללחם איה ידע כי-נכון בידיו יום-חשך 24 בעתחו צר ומצקה תתקפהו כמלך עתיד לכידור 25 כי-נטה אל-אל ידו ואל-שדי יתנבר 26 ירוז אליו אשוב אהליך

17 רוחי חבלתני נזעכו קברים לי 2 אם-לא התלים עמדוי ובהמרותם תלע עני 3 שימה-נא ערבי עמק מי הוא לידי יתקע 4 כי-לבם צפנת משכל עלה-כן לא תרמים 5 לחלק ייד רעים וענין בינוי תכלנה 6 והצינו למשל עמים ותפת לפנים אהיה 7 ותכח מכעש עני ויצרי בצל כלם 8 ישנו ישרים על-זאת נקי על-הנפ' יתעדר 9 ויאחו צדיק דרכו וטהר-ידים יטיף אמץ 10 ואולם-כלם תשבו ובאו נא ולא-אמצא בכם חכם 11 ימי עברו זמתי נתקו -- מורשי לבבי 12 ליליה ליום ישמו אור קרוב מפני-חשך 13 אם-אקוּה שאל ביתך בחשך רפדי-צעדי 14 (Sheol h7585) לשחת קראתי אבוי אתה אמי ואחתי לרמה 15 ואיה תענה 4 גם-אנכי -- ככם אדרברה לו יש נפשכם תחת

בצואר בעבי נבי מגניו 27 כי-כסה פניו בחלבו וייש פימה עלי-כסל 28 וישכון ערים נצדחות-בתים לא-ישבו למו אשר החעדתו לנלים 29 לא-יעשר ולא-יקום חילו ולא-יתה לארץ מוגלים 30 לא-יסור מני-חשך -- ניקתו תיבש שלחתת ויסור ברוח פיו 31 אל-יאמן בשו נתעה כי-ושא תהיה תמורתו 32 בלא-זומו תמלא וכפתו לא רעננה 33 יחמס כנפם בסרו וישליך כוית נצחתו 34 כי-עדת חנפ' גלמוד ואש-אכלת אהלי-שחדר 35 הרה עמל וילד און ובטנם תכין מרמה **16** ויען איוב ויאמר 2 שמעתי כאלה רבות מנהמי عمل כלכם 3 הקץ לדברי-רוח או מה-ימריצך כי תענה 4 גם-אנכי -- ככם אדרברה לו יש נפשכם תחת

חרלו קרובו ומידע שכהוני ¹⁵ גרי בית ואמהתו לזר
חשבני נכרי התיו בעניות ¹⁶ לבעדי קראתי ולא
ענה במו-פי אתחן-לו ¹⁷ רוחז זדה לאשתי וחנתי
לבני בטני ¹⁸ נם-עוילים מאסוי אקומה וידברו-
בי ¹⁹ תעבוני כל-מתי סודיו זהה-אהבתו נהפכו-בי
20 בעורי ובבשדי דבקה עצמי ואתמלטה בעור
שני ²¹ חנני חנני אתם רעי כי-יד-אללה נגעה כי ²²
למה תרדפנני כמו-אל וymbשורי לא תשבעו ²³ מי-יתן
אפו ויכתבון ملي מי-יתן בספר ויחקו ²⁴ בעט-ברזול
ועפרת- לעד בצור יחצבון ²⁵ ואני ידעת נאל
חי ואחרון על-עפר יקום ²⁶ ואחר עורי נקפו-זאת
ymbשורי אחזה אלה ²⁷ אשר אני אחזה-לי- וענני ראו
לא-זד כלו כליתו בחקי ²⁸ כי אמרו מה-גרדף-לו
ושרש דבר נמצא-בי ²⁹ גורו لكم מפני-חרב-כי-
חמה עונות חרב למן תרעון שדין (שdon)

20 ויען צפר הנעמתי ויאמר ² לכן שעפי ישיבוני
ובעברו חישבי ³ מוסר כלתו אשמע ורוח מבניתו
יענני ⁴ הזאת ידעת מני-עד מני שם אדם עלי-ארץ ⁵
כי רנת רשותם מקרוב ושמחה חנפ' עד-ר-גע ⁶ אם-
עליה לשומים שיאו וראשו לעב גנייע ⁷ כנלו לנצח
יאבד ראיו יאמרו איו ⁸ כחלים יעוף ולא ימצעהו
וירד כחזון ליליה ⁹ עין שופתו ולא תוסיף ולא-
עוד תשורנו מקומו ¹⁰ בינוי ירצו דלים וידיו תשנה
אנו ¹¹ עצמותיו מלאו עלמו ועמו על-עפר השכב
12 אם-תמתיק בפי רעה- ייחידנה תחת לשנו ¹³
יחמאל עליה ולא יעזנה וימנענה בתוך חכו ¹⁴ לחמו
במי� נהפק מרורת פתנים בקרבו ¹⁵ חיל בלו
ויקאנו מבטנו ירשנו אל ¹⁶ ראש-פתנים ינק תחרנו
לשון אפעה ¹⁷ אל-ורא בפלנות- נהרי נחלי דבש
וחמאה ¹⁸ מшиб יגע ולא יבלע כחיל תמורתו ולא
יעלס ¹⁹ כי-רצין עז דלים בית נול ולא יבנהו ²⁰ כי

איוב

511

18 ויען בילדך השחי ויאמר ² עד-אנה תשימון
קנצי למלין חביבו ואחר נדרב ³ מדווע נחשבנו
כבמה נטמינו בעיניכם ⁴ טרכ' נפשו באפו הלמען
העוז ארץ וויתק-צור ממוקמו ⁵ נם אוור רשותם
ידעך ולא-ינה שביב אשו ⁶ אוור חשק באהלו ונרו
עליו ידעך ⁷ יצרו צעדי אונו ותשליכהו עצחו ⁸
כי-שלח בראשת ברגלו ועל-שבכה יתהלך ⁹iahzo
בקעך פח יחזק עליו צמים ¹⁰ טמןן באץ' חבלו
ומלכדתו עלי נתיב ¹¹ סביב בעתחו בלהות והפיצו
לרגלו ¹² יהי-רעב אנו ואיד נכון לצלעו ¹³ יאלל
ברדי ערו יאלל בדוי בכור מות ¹⁴ ינתק מהאל
מבתחו ותצעדו למלך בלהות ¹⁵ תשכון באהלו
מבלי-לו יורה על-גווה נפרית ¹⁶ מתחת שרשו יבשו
וממעל ימלקצירו ¹⁷ זכרו-אבד מני-ארץ ולא-שם לו
על-פני-חויז ¹⁸ יתדרפו מאור אל-חשק ומתבל נידחו
לא נין לו ולא-נכד בעמו ואין שריד במנוריו ²⁰
על-זומו נשמו אחרנים וקדמנים אחזו שער ²¹ אך-
אללה משבנות על זה מקום לא-ידע-אל

19 ויען איוב ויאמר ² עד-אנה תונינו נפש
ותרכאוני במלים ³ זה עשר פעמים חכלימוני לא-
תבשו תהכרו-לי ⁴ ואף-אמנם שניתי אתי תלין משונתי
5 אם-אמנם עלי תנדילו ותוכיחו עלי הרפתו ⁶
דעו-אפו כי-אלוה עותני ומצודו עלי הקיף ⁷ הן
אצעק חמס ולא עננה אשוע ואין משפט ⁸ ארכחו
נדר ולא-אבעור ועל-נתיבותי חשק ישים ⁹ ככבודי
מעלי הפשיט ויסר עשרה ראש ¹⁰ יחצני סביב ואלך
ויסע בעז תקוטי בזוויח עלי אפו ויחשבני לו כצרי
12 יחד יבא נדוריו- ויסלו עלי דרכם ויתנו סביב
לאהלי ¹³ אחי מעלי הרחיק וירענ' אך-זרו ממוני ¹⁴

נאלו

לא-ידע שלו בבטנו בחמודתו לא ימלט ²¹ אין-שריד לאכלו על-כן לא-יהיל טבו ²² במלואות שפקו יציר לו כל-יד عمل חבагו ²³ יהיו למלא בطنנו-ישראל. בו חרונו אף יומת עליימו בלוזמו ²⁴ יברח מנשך ברזול תחלפהו קשת נחושה ²⁵ שלף ויצא מגוה וברק ממרדותו יהלך עלי אמים ²⁶ כל-חוך טמן לצפוני תאכלחו אש לא-נפח ירע שריד באהלו ²⁷ גלו שמיים עונו וארץ מתקומהה לו ²⁸ יגלו בול ביתו נגרות ביהם אפו ²⁹ זה חלק-אדם רשע--מאלhim ונהלת אמרו אדם ימושך ולפניו אין מספר ³⁰ ואיך תנחמוני הבל ותשובייכם נשא-מעל

21

22 ויען איווב ויאמר ² שמעו שמו מלתי ותהי-זאת תנחותיכם ³ שאוני ואנכי אדרבר ואחר דברי כי-יסכן עליימו משכלי ³ החפש לשדי כי תצדך ואם-בצע כי-תתם דרכיך ⁴ המיראתק יכיחך יבוא עמק תלעיג ⁴ האנכי לאדם שייחיו ואם-מדוע לא-תקצר רוחוי ⁵ פנו-אלוי והשמו יד על-פה ⁶ ואם-במשפט ⁵ הלא רעתך רבה ואין-קץ לעונתיך ⁶ כי-חבל אחיך חنم ובנדי ערומים חפשיט ⁷ לא-מים עיף השקחה ומרעב המגע-לחם ⁸ ואיש זרוע לו הארץ ונשוא פנים ישב בה ⁹ אלמנות שלחת ריקם וזרעות יתמים ידכא ¹⁰ על-כן סביבותיך פחים ויבחלהך פחד פתא ¹¹ או-חוך לא-תראה ושפעת-מים חכסך ¹² הלא-אלוה גבה שמיים וראה ראש כוכבים כי-רמו ¹³ ואמרתה מה-ידע אל הבעד ערפל ישפט עבים סתר-לו ולא יראה וחוג שמיים יתהלך ¹⁴ הארח עולם תשמור -- אשר דרכו מתי-און ¹⁶ אשר-קמטו ולא-עת נהיר יוצק יסודם ¹⁷ האמריהם לאל سور ממן ומה-יפעל שדי למו ¹⁸ והוא מלא בחיתם טוב ועצת רשיים רחקה מני ¹⁹ יראו צדיקים וישמהו ונקי ילען-למו ²⁰ אם-לא נכח קיינו ויתרם אכללה אש ²¹ ההסן-נא עמו ושלם בהם תבאותך טובה ²² קח-נא מפיו תורה ושים אמריו בלבך ²³ אם-תשוב עד-שרדי תבנה תרחק עולה מההלך ²⁴ ושית-על-שלאן ושליו ²⁴ עטינוו מלאו חלב ומה עצמותיו עפר בצד ובצור נחלים אופיר ²⁵ והיה שרדי בצריך לא-ידע שלו בבטנו בחמודתו לא ימלט ²¹ אין-שריד לאכלו על-כן לא-יהיל טבו ²² במלואות שפקו יציר לו כל-יד عمل חבагו ²³ יהיו למלא בطنנו-ישראל. בו חרונו אף יומת עליימו בלוזמו ²⁴ יברח מנשך ברזול תחלפהו קשת נחושה ²⁵ שלף ויצא מגוה וברק ממרדותו יהלך עלי אמים ²⁶ כל-חוך טמן לצפוני תאכלחו אש לא-נפח ירע שריד באהלו ²⁷ גלו שמיים עono וארץ מתקומהה לו ²⁸ יגלו בול ביתו נגרות ביהם אפו ²⁹ זה חלק-אדם רשע--מאלhim ונהלת אמרו אדם ימושך ולפניו אין מספר ³⁰ ואיך תנחמוני הבל ותשובייכם נשא-מעל

איווב

וכסף הועפות לך 26 כי-או על-שדי תתענוג ותsha אל-
אליה פניך 27 תעתר אליו וישמעך ונדריך תשלם
ותנזר- אמר ויקם לך ועל-דריך נגה אור 29 כי-
השפלו והאמר נגה ושה עינים יוושע 30 ימלט א-נקו
ונמלט בכר כפיק

23 ייְעֵן אַיּוֹב וַיֹּאמֶר 2 נִמְ-הַיּוֹם מָרֵי שָׁהֵי יְהִי
כְּבָדָה עַל-אַנְחָתִי 3 מִי-יִתְןֵן יְדָעָתִי וְאַמְצָאָהוּ אָבָוָא
עַד-חִכּוֹנוּ 4 עָרְכָה לְפָנָיו מִשְׁפָּט וְפִי אִמְלָא תּוֹכָהוּ
5 אַדְעָה מְלִים יַעֲנֵנִי וְאַבְנֵנִי מִהִ-יָּאמֶר לֵי 6 הַבְּרָבָ-
כְּחִירֵב עַמְּדֵי לְאַךְ-הָוּ יִשְׁם בֵּי 7 שָׁם-יִשְׁרֵךְ נָכָח
עַמּוֹ וְאַפְלָתָה לְנַצְחָה מִשְׁפָּטִי 8 הַזָּן קָדָם אַהֲלָךְ וְאַיִ-
וְאַחֲרָךְ וְלֹא-אָבִין לוֹ 9 שְׁמָאוֹל בְּעִשְׁתָו וְלֹא-אָחוֹ יַעֲטֵר
יְמִין וְלֹא אָרְאָה 10 כִּי-יַרְדֵּעַ דָּרָךְ עַמְּדֵי בְּתַחְנִינִי כּוֹהֵב
אַצְאָה 11 בְּאַשְׁרוֹ אַחֲזָה רְגֵלִי דָּרְכִּו שְׁמָרָתִי וְלֹא-אָט
12 מִצּוֹת שְׁפָטוֹ וְלֹא אָמֵש מָהָקִי צְפָנִי אַמְּרִי-פִי
13 וְהָוָא בְּאַחֲד וְמַיְשִׁבָנוּ וְנַפְשָׁו אָוֹתָה וַיַּעַש 14 כִּי
יִשְׁלִים חַקְיָה וְכָהֵנָה רְבָות עָמוֹ 15 עַל-כֵן מִפְנֵי אַבָּהָל
אַתְּבָוֹן וְאַפְחָד מִמְנוֹ 16 וְאַל הַרְחֵךְ לְבִי וְשָׁדֵי הַבָּהִילִי
17 כִּי-לֹא נִצְמָתֵי מִפְנֵי חַשְׁךְ וּמִפְנֵי כִּסְתָּה-אָפֵל

25 ייְעֵן בְּלִדְדַּה הַשְׁחִי וַיֹּאמֶר 2 הַמְשָׁל וְפַחַד עַמוֹ
עָשָׂה שְׁלָום בְּמִרְומָיו 3 דִּחְיָה מִסְפָּר לְנִדְוּדָיו וְעַל-מַיִ-
לְאַ-יְקָומָ אָוֹרָהוּ 4 וּמַה-צִּדְקָ אָנֹשָׁ עַם-אָל וּמַה-זִּיכָה
לִלְדָ אַשָּׁה 5 הַזָּעֵד יְרֵחָ וְלֹא יְהִיל וְכָכְבִּים לְאַ-זָּכוֹ
בְּעִינֵי 6 אָפִי כִּי-אָנֹשָׁ רַמָּה וּבָנִי-אָדָם תּוֹלְעָה

26 ייְעֵן אַיּוֹב וַיֹּאמֶר 2 מַה-עָזָת לְאַ-כָּחָה הַוּשְׁעָת
זְרוּעַ לְאַ-עַז 3 מַה-יִעָצֵת לְאַ-חַכְמָה וְתִשְׁהָה לְרַבָּ
הַוּדָת 4 אַתְּ-מַיְגַדְתָ מְלִין וְגַשְׁמָת-מַיְיִצְחָה מִמְּךָ
5 חַרְפָּאִים יְחַולְלָו-- מִתְחַת מִים וְשַׁכְנִים 6 עָרוּם
שָׁאָול נְגָדו וְאַיִן כְּסָות לְאָבְדוֹן (Sheol h7585) 7 נְמָה צָפֹן
עַל-תָּהוּ תָּלָה אָרֶץ עַל-בְּלִימָה 8 צָרָר-מִים בְּעֵבָיו
וְלֹא-נְבַקֵּע עַנְן תָּחָת 9 מַאֲחָז פְּנִי-כָּסָה פְּרִשּׂו עַלְיוֹ
עַנְנוֹ 10 חַק-חַג עַל-פְּנֵי-מִים-- עַד-תְּכִלִית אָור עַם-
חַשְׁך 11 עַמּוֹדִי שָׁמִים יְרֻפְפּו וְוַתְמָהוּ מַגְעָרָתוֹ 12
בְּכָחָה רָגֵע הַיּוֹם וּבְתַבּוֹנוֹ (וּבְתַבּוֹנוֹ) מַחְץ רַחֲבָ 13
בְּרַחוֹ שְׁמִים שְׁפָרָה חַלְלָה יְדוֹ נַחַש בְּרָה 14 הַזָּעֵד-אַלְהָה
לְאַ-יְשִׁים תְּפָלָה 15 הַמָּה הַוּ-בְּמִרְדִּי-אָור לְאַ-הַכְּרִירָה

וכסף הועפות לך 26 כי-או על-שדי תתענוג ותsha אל-
אליה פניך 27 תעתר אליו וישמעך ונדריך תשלם
ותנזר- אמר ויקם לך ועל-דריך נגה אור 29 כי-
השפלו והאמר נגה ושה עינים יוושע 30 ימלט א-נקו
ונמלט בכר כפיק

24 מַהְדָע--מִשְׁדֵי לְאַ-נִצְפָּנוּ עַתִּים וַיַּדְעָו לְאַ-חַזָּו
יְמִי 2 גְּבָלוֹת יִשְׁעִוּנָה עַד גְּזָלוֹ וַיַּדְעָו 3 חַמּוֹר יְתּוּמִים
יְנַהֲנוּ יְחַבְלָו שָׁוֹר אַלְמָנָה 4 יְטַו אַבְנִים מַדְרָךְ יְחִיד
חַבָּא עַנְיִ-אַרְצָ 5 הַזָּן פְּרָאִים בְּמִדְבָּר-- יִצְאָו בְּפָעָלָם
מִשְׁחָרֵי לְטָרֵף עַרְבָּה לוֹ לְחַם לְנַעֲרִים 6 בְּשָׁדָה
בְּלִילָו יִקְצְרוּ (יִקְצְרוּ) וּכְרָם רְשָׁע יַלְקְשׁו 7 עָרוּם
יַלְיָנוּ מַבְלִי לְבֹשׁ וְאַיִן כְּסָות בְּקָרָה 8 מַזְוָרָם הַרִּים
יְרַטְבּוּ וּמַבְלִי מַחְסָה חַבְקָו-צָרוֹ 9 גְּזָלוֹ מִשְׁדֵי יְתּוּם
וְעַל-עַנְיִ יְחַבְלָו 10 עָרוּם הַלְכָה בְּלִי לְבֹשׁ וּרְעָבִים
נְשָׂאָוּמָר 11 בְּיַיִן-שְׁוֹרָתָם יִצְהָרָו יִקְבִּים דְּרָכָו יִצְמָאָו
12 מַעְיר מַתִּים נְאָקָו-- נַפְשָׁ-חַלְלִים תְּשֻׁוָּה וְאַלְהָה
לְאַ-יְשִׁים תְּפָלָה 13 הַמָּה הַוּ-בְּמִרְדִּי-אָור לְאַ-הַכְּרִירָה

עדיה עליו שלח ⁹, בחלמייש שלח ידו הפק משרש
הרים ¹⁰ בצדירות יארים בקע וככל-יקר ראתה עינו ¹¹
מכבי נחרות חבש ותעלמה יצא אור ¹² והחכמה
מאין תמצוא ואיזה מקום בינה ¹³ לא-ידע אנוש ערכה
ולא תמצוא בארץ החיים ¹⁴ תחום אמר לא-בי-היא
וים אמר אין עמיד ¹⁵ לא-יתן סנור תחתיה ולא ישקל
כסף מהוירה ¹⁶ לא-תסלה בכתם אופיר בשם יקר
וספיר ¹⁷ לא-יערכנה זהב וזכוכית ותמורתה כל-פו
ראמות ונביש לא-יוכר ומישך חכמה מפנינים ¹⁸
לא-יערכנה פטדה-כוש בכתם טהור לא-תסלה ²⁰
והחכמה מאין תבוא ואיזה מקום בינה ²¹ ונעלמה
מעני כל-חי ומעוף השמים נסתהה ²² אבדון ומות
אמרו באנינו שמענו שמעה ²³ אל-הדים הבין דרכה
והוא ידע את-מקוםוה ²⁴ כי-הוא לקצחות-הארץ יביט
חחה כל-השמים יראה ²⁵ לעשות לרוח משקל ומים
תכן במדה ²⁶ בעשתו למטר חק ודרך לחזין קלות
או ראה ויספירה הכינה ונם-חקרה ²⁸ ויאמר
לאדם --הן יראת אדני היא חכמה וسور מרע בינה
29 ויסף איוב שאת משלו ויאמר ² מי-יתנני כירחי-
קדם כימי אלה ישمرני ³ בהלו נרו עלי רashi
לאורו אלך חש ⁴ כאשר הייתה בימי חרפי בסוד
אלוה עלי אהלי ⁵ בעוד שדי עמיד סבוכות נעריו ⁶
ברחץ הליici בחמה וצור יצוק עמיד פלגי-שמן ⁷
בצאתו שער עלי-קרת ברכוב אכין מושבי ⁸ ראנני
נעירים ונחבאו וישישים קמו עמדו ⁹ שרים עצרו
במלים וכפי ישימו לפיהם ¹⁰ קול-גנידים נחבאו
ולשונם לחכם דבקה ¹¹ כי און שמעה ותאשרנו ועין
ראתה ותעדני ¹² כי-אמלט עני משוע ויתום ולא-עזר
לו ¹³ ברכבת אבד עלי תבא ולב אלמנה ארנן ¹⁴ צדק
לבשתי וילבשני כמעיל וצנוף משפט ¹⁵ עינים היוו
לעור ורגלים לפסה אני ¹⁶ אב אכוי לאביווים ורב

27 ויסף איוב שאת משלו ויאמר ² חי-אל הסיד
משפטיו ושדי המר נשפי ³ כי-כל-עוד נשמותי כי ורוח
אלוה באפי ⁴ אם-תדרנה שפטו עליה ולשוני אם-
הנה רמייה ⁵ חילילה לי אם-אצדיק אתכם עד-אנוע--
לא-אסיר תמותי ממי ⁶ בצדקתי החזקתי ולא ארפה
לא-יחרף לבבי מומי ⁷ ידי כרشع איבי ומתקוממי
כעול ⁸ כי מה-תקות חנפ כי יכע כי יש אלוה נפשו
הצעקתו ישמע אל-- כי-תבוא עלי צרה ¹⁰ אם-
על-שדי יתענג יקרא אלה בכל-עת ¹¹ אורה אתכם
ביד-אל אשר עם-שדי לא אחד ¹² הן-אתם כלכם
חויתם ולמה-זה הכל תהבלו ¹³ זה חלק-אדם רשות
עם-אל ונחלת עրיצים משדי יקחו ¹⁴ אם-ירבו בניו
למו-חרב וצצאיו לא-ישבעו-לחם ¹⁵ שירדיו במות
יקברו ואלמנתו לא-תבכינה ¹⁶ אם-יצבר כעפר
כסף וכחדר יכין מלובש ¹⁷ יכין וצידיק ילبس וכסף-
נקו חלק ¹⁸ בנה כעש ביתו וכסכה עשה נזר ¹⁹
עשיר ישכב ולא-יאסף עינוי פקח ואיננו ²⁰ תשיגנו
כמיים בלהות ליליה נגבתו סופה ²¹ ישאהו קדרים
וילך וישערתו ממקמו ²² וישלך עלי ולא-יחמלו
מידו ברוח יברח ²³ ישפק על-לימו כפימו ויש רקע עליו
מקומו
28 כי יש לכסף מוצא ומקום לזהב יזק ² ברזל
מעפר יקח ואבן יצוק נחושה ³ קץ שם לחשך ולכל-
תכלית הוא חוקר אבן אפל וצלמות ⁴ פרץ נחל
מעם-גר--הנסכים מנ-רניל דלו מאנוש נעו ⁵ ארץ-
מןנה יצא-לחם ותחתייה נהפק כמו-אש ⁶ מוקם-
ספר אבניה ועפרה זהב לו ⁷ נתיב לא-ידעו עית
ולא שופטו עין איה ⁸ לא-חדריכו בוני-שחץ לא-

לא-ידעת אחקרדו ²⁶ ואשברה מתלוות על ומשוно ²⁵ אם-לא בכחתי לקשה-יום ענמה נפשי לאビון ²⁶ אשליך טרכ' ²⁸ ואמר עם-קני אגנו וכחול ארבה ימים ¹⁹ שרשי פתח אל-מים וטל ילין בקצירו מעי רתחו ולא-דמו קדרני ימי-ענ'י ²⁸ קדר ההלכתי בלא חמה קמות בקהל אשוע ²⁹ אח דיתוי לתנים ורעד לבנות עננה ³⁰ עורי שחר מעלי ועצמי-חרה שמעו ויחלו וידמו למו עצתי ²² אחרי דברי לא ישנו ועלימו חטף מלתי ²³ ויחלו כמטר לוי-ופיהם פערו בבודי חדש עמדי וקשו בידוי תחליף ²¹ לוי-

מן-חרב ²¹ ויהי לאבל לנרי ענבי לקל בכם

31 ברית כרתוי לעני ומה אתבונן על-בתולה ² ומה חלק אלה ממעל ונחלת שדי ממרמים ³ הלא-איד לעול ונכר לפועל און ⁴ הלא-הוא יראה

דרכי וככל-צדי יספר ⁵ אם-ההלך עם-ושא ותחש על-מרמה רגלי ⁶ ישקלני במאוני-צדך וידע אלה תמתי ⁷ אם תהה אשרי מני הדרך ואחר עני הילך לבי ובכפי דבק מאות ⁸ אורעה ואחר יאכל וצצאי ישרשו ⁹ אם-נפתח לבי על-אשה ועל-פתח רע'י

ארבתי ¹⁰ תטחן לאחר אשתי ועליה יכרען אחرين ¹¹ כי-הוא (היא) זמה והוא (והוא) עון פלילים ¹² כי

ash heia ud-avdon haacel v'vכל-תבאותי תשרש ¹³ אם-אם-asp-משפט עברדי ואמתי ברבים עמוני ¹⁴ ומה

עשאה כי-יקום אל וכי-יפקד מה אשיבנו ¹⁵ הלא-

בבטן עשי עשהו ויכנו ברחם אחד ¹⁶ אם-אמנע

מחפץ דלים וענ'י אלמנה אכלה ¹⁷ ואכל פתי לבדי

ולא-אכל יתום ממנה ¹⁸ כי מנעוריו נדלי כאב ומבטן

امي אנחנה ¹⁹ אם-אראה אובד מבלי לובש ואין

cosa לאביון ²⁰ אם-לא ברכוני חלציו ומנו כבשי

יתחמס ²¹ אם-הניפות עלי-יתום ירי כי-אראה בשער

ערותי ²² כחפי משכמתה תبول אודען מקנה תשרבר

כי-חדר אל-איד אל ומשאותו לא אוכל ²⁴ אם-

שנמי זהב כסלי ולכתחם אמרתי מבטחי ²⁵ אם-אשמה

כי-רב חילוי וכי-כבר מצאה ידי ²⁶ אם-אראה אור

כי-יהל וירח יקר הילך ²⁷ וויפת בסתר לבי ותשך ידי

לפי ²⁸ נם-הוא עון פלילי כי-כחשתי לאל ממעל ²⁹

לא-ידעת אחקרדו ²⁶ ואשברה מתלוות על ומשונו כיטריה ²⁸ ואמר עם-קני אגנו וכחול ארבה ימים ¹⁹ שרשי פתח אל-מים וטל ילין בקצירו בבודי חדש עמדי וקשו בידוי תחליף ²¹ לוי-שמעו ויחלו וידמו למו עצתי ²² אחרי דברי לא ישנו ועלימו חטף מלתי ²³ ויחלו כמטר לוי-ופיהם פערו למלךוש ²⁴ אשחק אליהם לא יאמינו ואור פני לא יפילון ²⁵ אחריך דרכם ואשב בראש ואשכון כמלך בנדוד כאשר אבלים ייחם

30 ועתה שחקו עלי-- צוירם ממנני לימים אשר-

מאסתו אבותם-- לשית עם-כלבי צאי ² נם-כח ידיהם מה לוי עליימו אבד כלח ³ בחסר ובכפן גלמוד

הערקים ציה-- אם-ושא ומשאה ⁴ הקטפים מלוח עלי-שיח ושרש רתמים לחםם ⁵ מן-גנו יירשו יריעו

עליהם כנגב ⁶ בערווין נחלים לשכן חרי עפר וככיפם בין-שיחים ינהקו תחת חרול יספחו ⁸ בני-נבל נם-

בני ביל-שם-- נכאו מן-הארץ ⁹ ועתה נגינחם הייזו ואהו להם למלה ¹⁰ תעבוני רחקו מני ומפני לא-

חשבו רק עכ-כי-יתרו (יתרי) פתח ויעננו ורסן מפני עלי-ימין פרחח יקומו רגלי שלחו ויסלו

שלחו ¹² על-ימין פרחח יקומו רגלי שלחו ויסלו עלי-ארחות אידם ¹³ נתכו נתייבתי להותי עילו לא

עזר למם ¹⁴ ככפרץ רחוב יאתיו תחת שאה התגלגול

15 ההפק עלי בלהות תרדף קרוח נדבתי וככע עברה ישעתי ¹⁶ ועתה-- עלי-תשתקף נפש יאהזוני

ימי-ענ'י ¹⁷ לילה-- עצמי נקר מעלי וערקי לא ישכון ברב-כח ותחפש לbowי כמי כהנתני יארני ¹⁹ הרני

לחמר ותתמשל עפר ואפר ²⁰ אשוע אליך ולא תענני עמדתי ותתבונן כי ²¹ תהפק לאכזר לי בעצם

ידך תשטמני ²² תשאני אל-روح תרכיבני ותמנוני תשוה (תשיה) ²³ כי-ידעת מות תשכיבני ובית מועד

לכל-חי ²⁴ אך לא-כע-ישלח-יד אם-בפידו להן שוע

אם-אשמה בפיד משנאי והתעררתי כי-מצאו רע³⁰ ולא-נתתי לחטא חכמי -- לשאל באלה נפשו³¹ אם- לא אמרו מתי אהלי מי-יתן מבשרו לא נשבע³² בחוץ לא-ילין נר דלתי לארח אפתח³³ אם-כטוי כארם פשעי -- לטמן בחבי עוני³⁴ כי אערוז המון רבה- -- ובז-משפחות יהתני ואדם לא-אצא פתח³⁵ מי-יתן-לי שמע לוי -- הэн-תוי שדי ענני וספר כתב איש ריבוי³⁶ אם-לא על-שכמי אשאנו ענדנו עטרות לוי³⁷ מספר צעדי אנידנו כמו-גניד אקרבנו³⁸ אם-על- אדמתי תזעך ויחד תלמיה יבכין³⁹ אם-כחה אכלתי בלי-כסף ונפש בעלייה הפתחי⁴⁰ תחת חטה יצא

חוות-ותחת-שערה באשה תמו דברי איוב

33 ואולם-شمע-נא איוב מלוי וככל-דברי האינה² הנה-נא פתחתי פי דברה לשוני בחכי³ ישך-לבוי אמריו ורעת שפטו ברור מללו⁴ רוח-אל עשתי ונסמות שדי תחני⁵ אם-תוכל השיבני ערכה לפני⁶ התיצבה⁶ הэн-אני כפיך לאל מהחר קרצתי נם-אני⁷ הנה אמרתי לא תבעתק ואכפי עלייך לא-יכבד⁸ אך אמרת באזני וקול מלין אשמע⁹ זך אני בלי-פצע חף אנכי ולא עון לי¹⁰ הэн תנאות עליימצא יהשבי לאויב לו¹¹ ישם בסד רגלי ישמר כל-ארחותי¹² הэн-זאת לא-צדקה עניך כי-ירבה אלה מאניש¹³ מדווע אליו ריבות כי כל-דבריו לא יענה¹⁴ כי- באחת ידבר אל ובעתים לא ישורנה¹⁵ בחלים חזון לילך-בנفال תרומה על-נשים בתגנות עלי משכוב¹⁶ או גילה און אנשים ובמסרים יחתם¹⁷ להסיר אדם מעשה ונוה מגבר יכסה¹⁸ יחשך נפשו מני-שחת וחיתו מעבר בשלח¹⁹ והוחכ במכאוב על- משכיבו וריב (ורוב) עצמוני אתן²⁰ וזחמות חיתו ידיעו חכמה⁸ אכן רוח-היא באגוש ונשمات שדי²¹ לחם ונפשו מاقل התואה²¹ יכל בשרו מרא ושפוי (ושפה) עצמוני לא ראו²² ותקרב לשחת נפשו אמרתי שמעה-לי אחותה דעוי א-פ-אני²³ הэн הוחלהי לדבריכם- אונן עד-תבונתיכם עד-תחקرون מלין¹² ודריכם אתבונן והנה אין לאיוב מוכיה--עונה אמריו מכם¹³ פן-תאמרו מצאנו חכמה אל ידפנו לא-איש בתרוועה ווישב לאנוש צדקה²⁷ ישר על-נשים ויאמר חטאתי וויש העויתוי ולא-שווה לי²⁸ פדה ידברו כי עמדו לא-ענו עוד¹⁷ ענה א-פ-אני חלקי נפשי (נפשו) מעבר בשחת וחיתו (וחיתו) באור

ומי ירשע--ויסתר פנים ומי ישורנו ועל-ני ועל-אדם
יחד ³⁰ מלך אדם חנף--ממתקי עם ³¹ כי-אל-אל
האמר נשאתי--לא אחביל ³² בלעדי אחזת אהה הרני
אם-על פעלתי לא אסיף ³³ חמעםך ישלמנה כי-
מאסת-כי-אתה תבהיר ולא-אני ומה-ידעת דבר ³⁴
אנש לבב יאמרו לי ונבר חכם שמע לי ³⁵ איבר לא-
ברעת ידבר ובריו לא בהשכיל ³⁶ אבי-יבחן איבר
עד-נצח על-תשבת באנשי-און ³⁷ כי יוסף על-חטאתו
פשע בינויו יספיק וירב אמריו לאל

35 ויען אליו ויאמר ² הזאת חשבה למשפט
אמרת צרכי מאל ³ כי-חאמר מה-יסכן-ליך מה-על
מחטאתי ⁴ אני אשיבך מלין--ואת-רעיך עמק ⁵
הבט שמיים וראה ושור שחיקום נבהו ממק ⁶ אם-
חטאתי מה-חפעל-בו ורבו פשיעך מה-העשה-לו ⁷
אם-צדקה מה-התנת-לו או מה-מידך יקח ⁸ לאיש-
כמוך רשות ולבן-אדם צדקהך ⁹ מרוב עשוקים
ויעיקו יושעו מזרוע ריבים ¹⁰ ולא-אמיר--אהה אלה
עשוי נתן זמרות בליליה ¹¹ מלפננו מבהמות ארץ
ומעוף השמיים יחכמו ¹² שם יצעקנו ולא יענה--מן-
נון רעים ¹³ אך-שווא לא-ישמע אל ושרדי לא ישורנה
אף כי-האמר לא השורנו דין לפניו ותחולל לו ¹⁵
ועתה--כי-אין פקד אפו ולא-ידע בפש מאד ¹⁶ ואיבר
הבל יפיצה-פיהו בבל-ידי-דעת מלין יכבר

36 יוסף אלהו ויאמר ² כהה-לי זעיר ואחוך
כי עוד לאלהה מלים ³ אשא דען למרחוק ולפעלי
אתן-צדך ⁴ כי-אמנם לא-שקר מל תומים דעתות עמק
הון-אל כביר ולא ימאס כביר כח לב ⁶ לא-יחיה
רשע ומשפט ענויים יתן ⁷ לא-ינגרע מצדיק עניינו
את-מלכים לכסא וישיכם לנצח ויגבשו ⁸ ואמ-
אסורים בוקים ילבדון בחבל-עני ⁹ וינגד להם פעלם

תראה ²⁹ הון-כל-אללה יפעל-אל--פעמים שלוש עם-
נבר ³⁰ להסביר נפשו מנין-שחת- לארור באור החיים
הකשב איבר שמע-לי החרש ואנכי אדבר ³² אם-
יש-מלין דשיבני דבר כי-חפצתי צדק ³³ אם-אין
אתה שמע-לי החרש ואאלפיך חכמה

34 ויען אליו ויאמר ² שמעו חכמים מל-
VIDעים האזינו לי ³ כי-און מלין תבחן וחך יטעם
לאכל ⁴ משפט נכחיה-לנו נדעה בינו מה-טוב ⁵
כי-אמר איבר צדקתי ואל הסיר משפטו ⁶ על-משפט
אכזב אנוש חצוי ביל-פשע ⁷ מיגבר כאיבר ישתח-
לעג כמים ⁸ ואראח להחברה עם-פעלי און וללכת עם-
אנשי-רשע ⁹ כי-אמר לא יסכן-גבר--ברצחו עם-
אליהם ¹⁰ לכן אנשי לבב--שמעו-לי חלה לה אלל
מרשע ושדי מעול ¹¹ כי פעל אדם ישלם-לו וכארח
איש ימצאו ¹² אך-אמנם אל לא-רישע ושדי לא-
יעות משפט ¹³ מי-פקד עליו ארצתה ומוי שם תבל
כליה ¹⁴ אם-ישים אליו לבו רוחו ונשנתו אליו יאסר
15 יגוע כל-בשר יתדר ואדם על-עפר ישוב ¹⁶ ואם-
בינה שמעה-זאת הארץ לכול מלוי ¹⁷ האף שונא
משפט יחכש ¹⁸ האמר כביר תרישע
מלך בlijעל--רשע אל-נדיבים ¹⁹ אשר לא-נשא
פני שרים ולא נכר-שוע לפניו-دل כי-משה ידיו
כלם ²⁰ רגע ימתו--וחמות לילה יגעו שום ויעברו
ויסרו אביר לא ביד ²¹ כי-עינוי על-דרכי-איש וכל-
צעריו יראה ²² אין-חישק ואין צלמות- להסתור שם
פעלי און ²³ כי לא על איש ישים עוד-- להלך אל-
אל במשפט ²⁴ ירע כבירים לא-חקר ויעמד אחרים
תחתם ²⁵ לכן-יכיר מעבידיהם וההפק לילה וידכאו
תחת-רשעים ספקם-- במקום ראים ²⁷ אשר על-
בן סרו מאחריו וככל-דרך לא השכילו ²⁸ להביא
עליו צעקת-דעל וצעקת ענויים ישמע ²⁹ והוא ישקט

ופשיעיהם כי יתגבירו ¹⁰ וינל אזם למוסר ויאמר כי-ישובן מארון ¹¹ אם-ישמעו ויעבדו יכלו ימיהם יצום על-פני תבל ארץ ¹² אם-לשפט אם-לארצו- אם-ליחסד ימצחאו ¹³ האזינה זאת איוב עמד והתבונן נפלאות אל ¹⁴ החדרע בשום-אללה עליהם והפייע אור עננו ¹⁵ החדרע על-מפלשי-עב מפלאות תמים דעים ¹⁶ אשר-בנידח חמים--בחשquet ארץ מדרום ¹⁷ תרקייע עמו לשחקים חזקים כראוי מוצק ¹⁸ הודיעענו מה-נאמר לו לא-נערכ מפני-חשך ¹⁹ היספר-לו כי דבר אם-אמיר איש כי יבלע ²⁰ ועתה לא ראו אור-- נא כנבר חלציך ואשאלאך והודיעען ²¹ איפה הייתה בהיר הוא בשחקים ורוח עברה ותתהרכם ²² מצפון זהב יאטה על-אללה נורא הוד ²³ שדי לא-מצאנהו שני-כח ומשפט ורב-צדקה לא יענה ²⁴ لكن יראוהו אנשים לא-יראה כל-חכמי-לב

38 ויען-יהוה את-איוב מנהסערה (מן הסערה) ויאמר ² מיוזה מחשיך עצה במלין-- בל-דעת ³ אוז- נא כנבר חלציך ואשאלאך והודיעען ⁴ איפה הייתה ביסדי-ארץ הנדר אם-ידעת בינה ⁵ מי-שם ממדיה כי תדרע או מי-נתה עליה קו ⁶ על-מה אדרניה הטבעו או מי-יראה אבן פנתה ⁷ ברון-יחד כוכבי בקר ויריעו כל- בני אללים ⁸ ויסך בדלהים ים בניחו מריחם יצא ⁹ בשומי ענן לבשו וערפל חתלו ¹⁰ ואשבר עליו חקי ואשים בריח ודרתים ¹¹ וואמר--עד-פה תבוא ולא תסיף ופא-ישיות בנאנו גליך ¹² המימיך צוית בקר דעתה שחר (ידעת השחר) מקמו ¹³ לאחן בכנותות הארץ ויינערו רשעים ממנה ¹⁴ תתהפק כחמר חותם ויתיצבו כמו לבוש ¹⁵ וימנע מרשעים אורם וזרוע רמה תשבר ¹⁶ הבאת עד-גביבים ובחקר תחום התהלהכת ¹⁷ הנגלו לך שער-מות ושער צלמות תראה ¹⁸ התבוננת עד-רחבי-ארץ הנדר אם-ידעת כלה ¹⁹ אי-זה הדרך ישכנ-אור וחשך אי-זה מקמו כי תקחנו אל-גבולו וכי-תבין נתיבות ביתו ²¹ ידעת

ופשיעיהם כי יתגבירו ¹⁰ וינל אזם למוסר ויאמר כי-ישובן מארון ¹¹ אם-ישמעו ויעבדו יכלו ימיהם בטוב ושניהם בנעימים ¹² ואם-לא ישמעו בשלח יערבו ויונעו בבל-דעת ¹³ וohanpi-לב ישמו אף לא ישועו כי אסרים ¹⁴ תמתה בנווער נפשם וחיתם בקדשים ¹⁵ ייחלץ עני בענוועו וניגל בלחץ איזם ¹⁶ ואף הסיתך מפי-צד-- רחוב לא-מושצק תחתיה ונחת שלתנק מלא דשן ¹⁷ ודרין-רשע מלאת דין ומשפט יתמכו ¹⁸ כי- חמה פן-יסיתך בספק ורב-כפר אל-יטך ¹⁹ הייערך שעוד לא באצרא וככל מאמציז-כח ²⁰ אל-תשאף היללה- לעלות עמים תחתם ²¹ המשמר אל-חפן אל-און כי- על-זה בחורת מען ²² הן-אל ישגיב בכחו מי כמוה מורה ²³ מי-פקד עליו דרכו ומוי-אמר פעלה עולה זכר כי-השניה פועלו-- אשר שררו אנסים ²⁴ כל- אדם חזו-בו אונוש יבש מרחוק ²⁵ הן-אל שניא ולא נדע מספר שניו ולא-חקר ²⁶ כי יגער נתפי-ימים מטר לאדו ²⁷ אשר-יוזלו שחיקים ירעפו עלי אדם רב ²⁸ אף אם-יבין מפרש-יעב תשאות סכתו ²⁹ הן- פרש עליו אורו ושרשי הום כסה ³⁰ כי-בם יידין עמים יtan-אכל למכביר ³¹ על-כפים כס-אור ויצו עליה במפניו ³² יגיד עלי רעו מקנה אף על-עללה

37 אף-לוואת יחרד לבי יותר ממקומו ² שמעו שמווע ברנו קלו והנה מפיו יצא ³ תחת-כל-השמיים ישרחו ואורו על-כנפות הארץ ⁴ אחריו ישאג-קול- ירעם בקול נאנו ולא יעקבם כי-ישמע קולו ⁵ ירעם אל בקולו נפלאות עשה נדלות ולא נדע ⁶ כי לשלה יאמר-- הוא-ארץ גנסם מטר ונשם מטרות עזז ⁷ ביד- כל-אדם ייחתום-- לדעת כל-אנשי מעשהו ⁸ ותבוא היה במו-ארב ובמעונתיה תשכן ⁹ מן-החודר תבוא סופה ומזרדים קרה ¹⁰ מנשמת-אל-יתן-קרח ורחב מים במוצק ¹¹ אף-ברדי יתריך עב יפיז ענן אורדו ¹²

14 כי-העוז לארץ בציה ועל-עפר תחמים ¹⁵ והשכח
 כי-rangle תורה וחיתת השדרה תדרשה ¹⁶ הקשה בניה
 ללא-לה ליריק יגעה בל-פחר ¹⁷ כי-השה אלה
 חכמה ולא-חלק לה בבינה ¹⁸ כעת במרום תמדיא
 השחק לסוס ולרכבו ¹⁹ התtan לסוס גבורה התלביש
 צוואר רעמה ²⁰ התערישנו כארבה הוד נחרו אימה
 21 יחפרו בעמק וישיש בכך יצא לקראת-נסק ²²
 ישחק לפחר ולא-יחת ולא-ישוב מפני-חרב ²³ עליו
 תרנה אשפה להב חניתות וcidon ²⁴ ברעש ורנו יגמא-
 ארץ ולא-יאמין כי-קול שופר ²⁵ כדי שפר יאמר
 האח- ומרחוק ירידח מלכמתה רעם שרים ותורעה ²⁶
 המבניתך יאבר-נץ יפרש כנפו לתוינן ²⁷ אם-על-פיך
 גביה נשד וכי-ירים קנו ²⁸ סלע ישכן ויתלנן- על
 שנ-סלע ומצדודה ²⁹ שם חפר-אכל למרחוק עניינו
 יכיתו ³⁰ ואפרחו יעלעו-דם ובאשר חללים שם הוא
 40 ויען יהוה את-איבוב ויאמר ² הרבה עם-שרדי-יסור
 מוכיח אלה יעננה ³ ויען איבוב את-יהודה ויאמר ⁴ הן
 קלתו מה אשיבך ידי שמתי למו-פי ⁵ אחת דברתי
 ולא עננה ושיטים ולא אסיף ⁶ ויען יהוה את-איבוב
 מנסערה (מן סערה) ויאמר ⁷ אוז-נא כנבר חלץיך
 אשאלך והודיעני ⁸ האפ' חפר משפטיו תרשענני למען
 הצדיק ⁹ ואם-זרווע כאל לך ובכoil כמהו תרעם
 עדה נא גאון ונגהה והוד ותדר תלבש ¹¹ הפיז
 עברות אפרק וראה כל-גאה והשפילהו ¹² ראה כל-
 יהוד פניהם חבש בטמון ¹⁴ גומ-אני אודך כי-התשע
 לך ימינך ¹⁵ הנה-נא בהמות אשר-עשיתי עמך חציר
 כבקר יאכל ¹⁶ הנה-נא כחו במתני וואנו בשורי
 בטנו ¹⁷ ייחפץ זגנו כמו-ארזו גידי פחרו ישרגנו ¹⁸
 עצמוני אפיקי נחשה גרמיי כמטיל ברזול ¹⁹ הוא
 ראשית דרכ-אל העשו ינש חרבו ²⁰ כי-בול הרים
 כי-או חולד ומספר ימיך רבים ²² הבאת אל-אוצרות
 שלג ואוצרות ברד תרא ²³ אשר-חשתוי לעת-צד
 ליום קרב ומלחמה ²⁴ איזה הדריך יחולק אוד יפץ
 קדימים על-ארץ ²⁵ מי-פלג לשטף תעללה ודרך לחוו
 קלות ²⁶ להמתיר על-ארץ לא-איש- מדבר לא-
 אדם בו ²⁷ להשכיע שאה ומשאה ולהצמיח מצא
 דשא ²⁸ הייש-למטר אב או מי-חוליד אגלי-טל ²⁹
 מבטן מי יצא הקרח וכפר שמים מי ילדו ³⁰ כאבן
 מים יתחבא ופני תחום יתלכדו ³¹ התקשר מעדנות
 כימה או-משוכות כסיל תפחה ³² החציא מורות בעתו
 ועייש על-בניה תנחם ³³ הידועת חקות שמים אם-
 תשימים משטרו בארץ ³⁴ התדרים לעב קולך ושבעת-
 מים חכסך ³⁵ התשלח בركים יילכו ויאמרו לך הננו
 מ-ו-שת בטהות חכמה או מי-נתן לשביו בינה ³⁶
 מי-ספר שחיקם בחכמה ונבלוי שמים מי-שכיב ³⁸
 בצתק עפר למוץק ורנבים ידבקו ³⁹ התחזר ללביא
 טרכ וחיות כפירים תמלא ⁴⁰ כי-ישחו במעונות ישבו
 בסכה למו-ארב ⁴¹ מי יכין לערב צידו כי-ילדו אל-
 אל ישועו יתעו לבלי-אכל

39 הידועת-עת לדת יעלי-סלע חלל אילות
 תשמר ² חספר ירחים תמלאה וידעת עת לדתנה
 3 תכרענה ילדיהן תפלחנה חבליהם תשלהנה ⁴
 יהלמו בניהם ירבו בבר יצאו ולא-שבו למו ⁵ מי-
 שלח פרא חפשי ומסרות ערד מ-פתח ⁶ אשר-
 שמתי ערבה ביתו ומשכנתיו מלחה ⁷ ישחק להמן
 קרייה תשאות נש לא-ישמע ⁸ יתור הרים מרעהו
 ואחר כל-ירוק ידרוש ⁹ היאבה רים עבדך אם-ילין
 על-אבוסך ¹⁰ התקשר-רים בתלים עבתו אם-ישדר
 עמקים אחריך ¹¹ התבטח-בו כי-רב כחו ותועב אליו
 גיעך ¹² החאמין בו כי-ישוב (ישיב) זרעד ונרכז
 יאסף ¹³ כנף-רננים נעלסה אם-אברה חסידה ונכח

ישאו-לו וככל-חיה השורה ישחקו-שם ²¹ תחת-צאלים אחריו יair נתיב ייחשב תחום לשיבה ²² אין-על-ischb-- בסתר קנה ובצח ²² יסכו צאלים צללו עפר משלו העשו לבלי-חח ²⁴ את-כל-גבה יראה יסבוחו ערבי-נהל ²³ הן יעשק נהר לא ייחפו יבטה כי-גיה ירדן אל-פיחו ²⁴ בעינוי יקחנו במקשים ניקב-אף

42 ויען איוב את-יהוה ויאמר ² ידעת (ידעת) כי-כל תחול ולא-יבצרא מנק מזומה ³ מי זה מעלים עצה-- בלי-דעת לכן גנדתי ולא אבין נפלאות ממוני ולא אדע ⁴ שמע-נא ואנכי אדרבר אשאלאך והודיעני ⁵ לשמע-זון שמעתיך ועתה עני ראתך

41 המשך לויתן בחכה ובחלב תשקייע לשנו ² התשים אגמן באפו ובחווח תקב לחיו ³ הירבה אליך תנונים אם-ידבר אליך רכות ⁴ היכרת ברית עמך תקחנו לעבד עולם ⁵ התשחק-בו צפ/or ותקשרנו לנערותיך ⁶ יכרו עליו חברים יחצחו בין כנעים ⁷ התמלא בשכות ערו ובסכל דגים ראשו ⁸ שים-עליו כף וכר מלחה אל-תוספ ⁹ הן-תחלתו נכובה הנם אל-מראו יטל ¹⁰ לא-אכזר כי יעורנו ומוי הוא לפני יתיצב ¹¹ מי הקידמוני ואשלם תחת כל-הশמים ל-הוא ¹² לא- (לו-) אחריש בדייו ודבר-גבורות וחין ערכו ¹³ מי-גלה פנו לבoso בכפל רסנו מי יבוא דלתי פנו מי פחה סביבות שניו אימה ¹⁵ גאותה אפיקי מגנים סגור חותם צר ¹⁶ אחד באחד יגשו רוח לא-יבא בינויהם ¹⁷ איש-באחיו ידבקו יתלכו-וילא יתפדרו ¹⁸ עטישתיו תחל אור ועינוי בעפבי-שרד ¹⁹ מפיו לפידים יהלכו CIDORI אש יתמלטו ²⁰ מנחיריו יצא עשן-- כדור נפוח ואגמן ²¹ נפשו גחלים תלהת וללהב מפיו יצא ²² בצוארו יליין עז ולפנוי תרזע דאה ²³ מפלי בשרו דבקו יצוק יתלכו-ימוט ²⁴ לבו יצוק כמו-אבן ויצוק כפלח תחתית ²⁵ משתו יגورو אלים נשברים יתחטא ²⁶ משינהו הרב בלי תקום חנית מסע ושרה ²⁷ ייחשב לתבן ברזול לעץ רקבון נחושה ²⁸ לא-יבריחנו בן-קשת לחש נחפכו-לו אבני-קלע ²⁹ כקש נחשבו תותח ויישחק לרעש CIDON ³⁰ תחתיתו חרודי חרש ירperf חרוץ עלי-טייט ³¹ ירתיה כסיר מצולחה ים ישום כמרקחה ³²

ישבעו 32 כי מושבות פתיהם תהרנים ושלות כסילים
האבדם 33 ושםעли ישכן-בטח ושאנן מפחד רעה

2 בני אם-תקח אמריו ומצוותי תצפן אתק 2 להקשיב
לחכמה אזנק תהה לך ל התבונה 3 כי אם לבינה
תקרא ל התבונה תתן קולך 4 אם-תבקשנה ככسف
וכמתמוניים תחפשנה 5 או-תבין יראת יהוה ודעת
אליהם תמצא 6 כי-יהוה יתן חכמה מפיו דעת ותבונה
ו-צפן (צפן) לשרים תושיה מנן להלכי תם 8
לנצר ארחות משפט ודריך חסידו ישמר 9 או-תבין
צדק ומשפט ומיישרים כל-מעגל-טוב 10 כי-תבו
חכמה בלבך ודעת לנפשך ינעם 11 מזומה תשمر
עליך תבונה תנצרכה 12 להצילך מדרך רע מאייש
מדבר תהפכות 13 העזובים ארחות ישר- לילכת
בדרכי-חישך 14 השמחיים לעשורת רע יגילו בתהפכות
רע 15 אשר ארחותיהם עקשנים ונלווהים במעגליות 16
העוזות אל-ונורויה ואת-בריות אל-היה שכחה 18 כי
להצילך מأشה זרה מנכrichtה אמריה החליקה 17
שכח אל-מות ביתה ואל-רפאים מעגלתיה 19 כל-
באייה לא-ישובן ולא-ישינו ארחות חיים 20 למן-
תליך בדרך טובים וארחות צדיקים תשמר 21 כי-
ישראלים ישכנו-ארץ ותמיימים יותרו בה 22 ורשותים
מאץ יכרתו ובונדיים ייסחו ממנה

3 בני תורה אל-תשכח ומצוותי יצר לך 2 כי
ארך ימים וشنوت חיים- ושלום יוסיפו לך 3 חסד
ואמת אל-יעזבך קשרם על-גנוגותיך כתבם על-
לוח לך 4 ומציא-חן ושכל-טוב- בעני אליהם
אדם 5 בטח אל-יהוה בכל-לבך ואל-בונך אל-
תשען 6 בכל-דרךך דעהו והוא ישר ארחותיך 7
אל-תהי חכם בעניך ירא את-יהוה וסור מרע 8
רפאות תהיה לשך ושקוי לעצמותיך 9 כבד את-יהוה

1 משלו שלמה בן-הוד- מלך ישראל 2 לדעת
חכמה ומוסר להבון אמריו בינה 3 לקחת מוסר
השכל צדק ומשפט ומשרדים 4 לחת לפתחים ערמה
לנער דעת ומצוותה 5 ישמע חכם וויסוף לך ונבון
תחבלות יקנה 6 להבון משל ומליצה דברי חכמים
וחידות 7 יראת יהוה ראשית דעת חכמה ומוסר
אוילים בזו 8 שמעו בני מוסר אביך ואל-התש תורה
אמך 9 כי לווית חן הם לראשך וענקים לנגרתך 10
בני- אם-ייפותח חטאיהם אל-תבא 11 אמרו לך
אתנו נארבה לדם נצפנה לנו כי חן 12 נבלעם כשאל
חיים ותמיימים כירידי בור (Sheol h7585) 13 כל-הון יקר
נמצא נמלא בתינו שלל 14 גורלך תפיל בתוכנו כיס
אחד יהיה לכלנו 15 בני-אל-תליך בדרך אתם מנע
rangleך מנתיבותם 16 כי רגנליהם לרע ירצו ווימחרו
לשפק-דם 17 כי-חן מורה הרשת- בעני כל-בעל
כונף 18 ושם לדם יארבו יצפנו לנפשיהם 19 כן-
ארחות כל-בצע בצע את-נפש בעליו יכח 20 חכמוות
בחוץ תרנה ברחבותה תנתן קולה 21 בראש המיות
תקרא בפתחי שעריהם בעיר- אמריה תאמר 22 עד-
מתי פתים- תאהבו-פתוי ולצים- לצון חמדו להם
וכסילים ישגנו- דעת 23 חשבו לתוכחת הנה אביה
לכם רוחו אודעה דברי אתכם 24 יען קראתי ותמאנו
נטיתו ידי ואין מקשיב 25 ותפרע כל-עצתי ותוכחתו
לא אביהם 26 נם-אני באידכם אשחק אל-ענג בא
פחרכם 27 בכא כשואה (כשואה) פחרכם- ואידכם
כ索פה אתה בכא עלייכם צרה וצוקה 28 או יקראנני
ולא ענה ישחרני ולא ימצאנני 29 תחת כי-שנאו
דעת ויראת יהוה לא בחרו 30 לא-אבו לעצתו נאזו
כל-תוכחתך 31 ויאכלו מפרי דרכם וממעצתיהם

מהונך ומרתא כלה-תבואהך ¹⁰ ווימלאו אסמיד שבע
ותירוש יקביך יפרצו ¹¹ ומוסר יהוה בני אל-תמאס
ואל-תקען בתוכחתו ¹² כי את אשר יאהב יהוה יוכיה
וכאב את-בנּו ירצה ¹³ אשרי אדם מצא חכמה ואדם
יפיק תבונה ¹⁴ כי טוב סחרה מסחר-כסף ומחרו
תבואהך ¹⁵ יקרה היא מאפנינים (מןפנינים) וכל-חפץ
לא ישו-בה ¹⁶ ארך ימים בימינה בשמאללה עשר
וכבוד ¹⁷ דרכיה דרכיו-نعم וכל-נוטבותיה שלום ¹⁸
עיז-חיים היא למחזיקים בה ותמכיה מאשר ¹⁹ יהוה-
בחכמה יסד-ארץ כוון שמים בתבונה ²⁰ בדעתו
תהומות נבקעו ושחקים ירעפו-טל ²¹ בני אל-ילזו
מעיניך נוצר תהיה ומזומה ²² ויהיו חיים לנפשך וחן
לגרנרטיך ²³ אז תליך לבטה דרכך ורנילך לא תנוף
אם-תשכבר לא-תפחד ושכבר וערבה שנהך ²⁵ אל-
תירא מפחד פהאם ומשאת רשותם כי חבא ²⁶ כי-
יהוה יהיה בכסלך ושרם רגליך מליך ²⁷ אל-תמנע-
טוב מבعلיו-- בהיותם לאל יידיך (ידך) לעשהות ²⁸
אל-האמר לרעיך (לרדעך) לך ושוב-ומחר אתן ויש
אתך ²⁹ אל-תחרש על-רעך רעה והוא-יושב לבטה
ושמואל הסר רגליך מרע
5 בני לחכמויות הקייבת לתוכנות ה-ט-אוןך ²
לשמר מזומות ודעת שפטיך ניצרו ³ כי נפת הטענה
שפטוי זורה וחלק משמן חכה ⁴ ואחריותה מרה כלענה
חרה כחרב פיות ⁵ רגליה ירדות מות שאל צעריה
וותמכו ⁶ ארוח חיים בן-תפלס נעו מעלתייה
לא תרע ⁷ ועתה בנימ שמעו-לי ואל-חסרו מאמרי-
פי ⁸ הרחיק מעלה דרכך ואל-תקרב אל-פחה ביתה
פ-תtanן לאחרים הודך ושנתיך לאכזרי ¹⁰ פ-
ישבעו זרים כחך ועצביך בבית נכרי ¹¹ ונחמת
באחריותך בכלות בשך ושארך ¹² ואמרת- אין-
שנאי מוסר ותוכחת נאץ לבי ¹³ ולא-شماعت בקול
מוריו ולמלמרי לא-הטיחו אוני ¹⁴ כמעט היהי בכל-

4 שמעו בנים מוסר אב ותקשיבו לדעת בינה ²
כי לך טוב נתתי לכם תורתاي אל-תעזו ³ כי-בן
היתוי לאביך ויחיד לפנוי אמי ⁴ וירני--ויאמר לוי
יתמק-דברי לך שמר מצוחז וחייה ⁵ קנה חכמה
קנה בינה אל-חשכה ואל-הט אמר-פי ⁶ אל-תעזה
ותשمرך אהבה ותצרך ⁷ ראותה חכמה קנה חכמה
מְשֻׁלֵּי

רע מחלוקת לשון נכירה ²⁵ אל-תחמד יפהה בלבך
ואל-תקח בעפעפה ²⁶ כי بعد-אשה זונה עד-ככר-
לחם ואשת איש-- נפש יקרה הצור ²⁷ היהת אש איש
аш בחיקו ובנדיו לא תשרפנה ²⁸ אם-יהלך איש
על-הנחלים ורגלו לא תכוינה ²⁹ כן--הבא אל-אשת
רעחו לא-ינקה כל-הגענה בה ³⁰ לא-יבזוו לנגב כי
גנוב-- למלוא נפשו כי ירעב ³¹ ונמצא ישלם שבעתים
את-כל-הון ביתו יtan ³² נאף אשה חסר-לב משחית
נפשו הוא יעשה ³³ גגע-וקلون ימצא וחרפתו לא
תמהה כי-קנאה חמת-נבר ולא-יחמול ביום נקם
לא-ישא פני כל-כפר ולא-יאבה כי תרבה-شد ³⁵

7 בני שמר אמריו ומצוותי הצפון אתך ² שמר מצותי
ויה ותורתו כאישון ענייך ³ קשרם על-אצבעתיך
תחbens על-ליח לבך ⁴ אמר לחכמה אחתי את ומדע
לבינה תקרא ⁵ לשמרך מאשה זורה מנכירה אמריה
החליקה ⁶ כי בחלון ביתו-- بعد אשנבי נשקפתו ⁷
וארה בפחים אבינה בbenim- נער חסר-לב ⁸ עבר
בשוק אצל פנה ודרך ביתה יצעד ⁹ בנשף-בערב יום
באישון לילה ואפללה ¹⁰ והנה אשה לקראתו שית זונה
ונצרת לב ¹¹ הימה היא וסדרת בבייה לא-ישכנו
רגליה ¹² פעם בחויז-- פעם ברחבות ואצל כל-פנה
תארב ¹³ והחזקה בו ונשקה לו העזה פניה והת אמר
לו ¹⁴ זובי שלמים עלי היום שלמתי נדרי ¹⁵ על-כן
יצאתי לקראותך לשדר פניך ואמצאך ¹⁶ מרבדים
רבדי ערשי חטבות אטונן מצרים ¹⁷ נפתני משכבי--
מר אהלים וקמנון ¹⁸ לכיה נרוה דרים עד-הבקר
ונתעלסה באחים ¹⁹ כי אין האשיש בביוחו הילך בדרכך
מרחוק ²⁰ צרו-הכסף לך בידיו ליום הכסא יבא
ביתו ²¹ הטחו ברב לקחה בחלק שפתיה תדריחנו ²²
הילך אחריה פתאמ כשור אל-טבח יבא וכעכס אל-
מוסר אויל ²³ עד יפלח חז כבדו-- כמהר צפורה אל-

רע-- בתוך קהיל ועדיה ²⁵ שתה-מים מבורך ונזלים
מוחך בארכ ²⁶ יפוצו מעניתיך חוצה ברחבות פלני-
מים ²⁷ יהיו-ילך לבדך ואין לזרים אתך ²⁸ יהי-
מקורך ברוך ושם מאשת נוערכ ²⁹ אילות אהבים
ויעלה-חן דריה ודרך בכל-עת באהבה תהנה תמיד
ולמה תהנה בני בזורה ותחבק חק נכירה ²¹ כי
נכח עני יהוה--דרכי-איש וכל-מעלתו מפלס ²²
עוונתיו--ילכדנו את-הרשע ובחבלי חטאתו יתמק ²³
הוא-ימות באין מוסר וברב אוילתו ישנה

6 בני אם-ערבת לרעך תקעת לזר כפיך ² נוקשת
בامر-פיך נלכדרת באמרי-פיך ³ עשה זאת אפוא
בני והנצל-- כי באת בכף-רעך לך התרפס ורחב
רעיך ⁴ אל-תתן שנה לענייך ותנומה לעפעיף ⁵
הנצל צבוי מיד וכצפור מיד יקוש ⁶ לך-אל-נמלה
על ראה דרכיה וחכם ⁷ אשר אין-לה קזינו-- שטר
ומשל ⁸ תכין בקיין לחמה אנרה בקציר מאכליה
עד-MRI עצל השכבר מותי מקום משנתך ¹⁰ מעת
שנות מעט תנומות מעט חבק ידים לשכבר ¹¹ ובא-
כמה לך ראש ומחרך איש מגן ¹² אדם בלייעל
איש און הולך עקשות פה ¹³ קריין בעינו מלל ברגנו
מרה באצבעתיך ¹⁴ תחפכות בלבו--חרש רע בכל-
עת מדנים (מדינים) ישלח ¹⁵ על-כן--פתחם יבוא
אידך פתע ישרבר ואין מרפה ¹⁶ שש-הנה שנא יהוה
ושבע תועבות (תועבת) נפשו ¹⁷ עיניהם רמות לשון
שקר וידים שפכות דם-נקוי ¹⁸ לך-חרש מהשבות און
רגלים מהחרות לרויז לרעה ¹⁹ יפיח כובים עד שקר
ומשלח מדנים בין אחיהם ²⁰ נצץ בני מצות אביך ואל-
תשש תורה אמרך ²¹ קשרם על-לבך תמיד ענדם על-
גרנרטך ²² בהתהלך תנחה אתך-- שכבר תשמר
עליך והקיצות היא תשיחך ²³ כי נר מצוה ותורה
אור ודרך חיים תוכחות מוסר ²⁴ לשמרך מאשת

ואיה אצלו אמון ואיה שעשויים יום יום משחקת
לפניו בכל-עת ³¹ משחקת בתבל ארצו וושעשע אט-
בנ adam ³² ועתה בנים שמעו-לי ואשרו דרכי ישמרו
33 שמעו מוסר וחכמו ואל-חרפעו ³⁴ אשרי adam
שמע-לי לשחק על-דליך יום יום--לשמר מזוזת
פתחי ³⁵ כי מצאי מצאי (מצא) חיים ויפק רצון
מיוהה ³⁶ וחטא חמס נפשו כל-משנאי אהבו מות

9 חכמתו בנתה ביתה חכבה עמודיה שבעה ²
טבהה טבהה מסכה יינה אף ערכה שלתנה ³ שלחה
נערתיה תקרא-- על-גפי מרמי קרת ⁴ מי-פתיע סר
הנה חסר-לב אמרה לו ⁵ לכו לחמו בלחמי ושתו
בין מסכתי ⁶ עוכו פתאים וחיו ואשרו בדרכ בינה ⁷
יסר לץ--לקח לו קלון ומוכיח לרשות מומו ⁸ אל-
חוכ לץ-פז-ישנאך הוכח לחכם ויאהבך ⁹ תן לחכם
ויחכם-עוד הודע לזריק ויוסף לך ¹⁰ תחלת חכמה
יראת יהוה ורעת קדשים בינה ¹¹ כי-בי ירבו ימיך
ויסיפו לך שנות חיים ¹² אם-חכמת חכמתך לך ולצת
לברך תשא ¹³ אשת כסילות המה פתיות ובכ-דעה
מה ¹⁴ ווישבה לפתח ביתה-- על-כסא מרמי קרת ¹⁵
לקרא לעברי-דרך המישרים ארחותם ¹⁶ מי-פתיע
יסר הנה וחסר-לב ואמרה לו ¹⁷ מים-גנובים ימתקו
ולחם סתרים ינעם ¹⁸ ולא-ידע כי-רפאים שם עמוק

שאלול קראיה (Sheol h7585)

10 משלו שלמה בן חכם ישמה-אב ובן כסיל תונת
אמו ² לא-יוציאו אוצרות רשות וצדקה תצליל ממות
לא-ירעיב יהוה נפש צדיק והות רשותם יהדר ⁴
ראש--עשה כף-רמיה ויד חרכזים העשיר ⁵ אנדר
בקין בן משכיל נרדם בקצין בן מביש ⁶ ברכות
לראש צדיק ופי רשותם יכסה חמס ⁷ זכר צדיק
לברכה ושם רשותם יركב ⁸ חכם-לב יקח מכות
ואויל שפתים ילכט ⁹ הולך בתה ילק בטה ומעקש

פח ולא-ידע כי-בנפשו הוא ²⁴ ועתה בנים שמעו-לי
והקשיבו לאמרי-פי ²⁵ אל-ישט אל-דרך לבך אל-
תתע בנתיבותה ²⁶ כי-רבים חללים הפליה ועצמים
כל-חרניתה ²⁷ זדרכי שאל בזיה ירדות אל-חרני

מות (Sheol h7585)

8 הלא-חכמה תקרה ותבונה תתן קולה ² בראש-
מרמים עלי-דרך בית נתיבות נצבה ³ לד-שערם
לפי-קרת מבוא פתחים תרנה ⁴ אליהם אישים אקרא
וקולי אל-בני adam ⁵ הבינו פתאים ערמה וכיסלים
הבינו לך ⁶ שמעו כי-גנידים אדבר ופתח שפטו
מיישרים ⁷ כי-אמת יתגנה חci ותועבת שפטו רשות
בצדך כל-אמרי-פי אין בהם נפתל ועקס ⁹ כלם
נכחים למבין וישראלים למצאי דעת ¹⁰ קחו-מוסרי
ואל-כسف ורעת מחרוץ נבחר ¹¹ כי-טובה חכמה
מנינים וכל-חפצים לא-ישו-בה ¹² אני-חכמה שכני
ערמה ורעת מזומות מצא ¹³ יראת יהוה שנאת-רע
נהה ונאנן ודרך רע ופי ההפוכה שנאתי ¹⁴ ל-עזה
ותושיה אני בינה לי נבורה ¹⁵ כי מלכים ימלכו
ורזנים יתקקו דרך ¹⁶ כי שרים ישרו ונגידים כל-
שפט צדק ¹⁷ אני אהבה (אהבי) אהב ומשחריו
ימצאנני ¹⁸ עשר-וכבוד אתי הון עתק וצדקה ¹⁹ טוב
פרוי מחרוץ ומפי ותבואתי מכסף נבחר ²⁰ באדרה-
צדקה אהילך בtower נתיבות משפט ²¹ להנחייל אהבי
יש ואוצרתיהם אמלא ²² יהוה-קנני ראשית דרכו
קדם מפעלי מזא ²³ מעולם נסכתי מראש-- מקדמי-
ארץ ²⁴ באין-תהמות חולתי באין מעינות נכברי-
מים ²⁵ בטרכם הרים הטענו לפני נבעות חולתי
עד-לא עשה ארץ וחוץות וראש עפרות תבל ²⁷
בהכינו שמיים שם אני בחקו חוג על-פני תהום ²⁸
באמצו שחקים ממעל בעוזו עינות תהום ²⁹ בשומו
לימ חוק ומים לא-יעברו-פי בחוקו מוסדי ארץ ³⁰

רנה ¹¹ בברכת ישרים תרום קרת ובפי רשעים הרים ¹² בזו-לרעחו חסר-לב ואיש תבונות יתריש ¹³ הולך רכילה מגללה-סוד ונאמן-רווח מכשה דבר ¹⁴ באין תחבלות יפל-עם ותשועה ברב יועץ ¹⁵ רע-ירודע כי-ערב זר ושנא תקעים בוטה ¹⁶ אשת-חן תהמך כבוד ועריצים יתמכו-עשר ¹⁷ גמל נפשו איש חסד ועכש שארו אכזרי ¹⁸ רشع-עשה פעלת-שכר וורע צדקה שכר אמת ¹⁹ כן-צדקה לחיים ומרדף רעה למותו ²⁰ תועבת יהוה עקש-לב ורצונו תמיימי דרך ²¹ יד ליד לא-ינקה רע וורע צדיקים נמלט ²² נזם זהב באף חזיר -- אשה יפה וסרת טעם ²³ אותן צדיקים אך-טוב תקות רשעים עברה ²⁴ יש מפוזר ונוסף עוד וחשך מישר אך-למחסור ²⁵ נפש-ברכה תדרשן ומורה נם-הוא יורא ²⁶ מנע בר יקבהו לאום ובברכה בראש משביר ²⁷ شهر טוב יבקש רצון ודרש רעה התבאנו ²⁸ בוטח בעשרו הוא יפלול וכעלת צדיקים יפרחו ²⁹ עכר ביתו ייחל-רוח ועבד אויל לחכם-לב ³⁰ פרי-צדיק עז חיים ולקח נפשות חכם ³¹ הן צדיק בארץ ישלם אף כי-רشع וחוטא

12 אהב מוסר אהב דעת ושונא תוכחת בעיר ² טוב-יפיק רצון מיהוה ואיש מזמות ירישע ³ לא-יכון אדם ברשע ורשש צדיקים בל-ימוט ⁴ אשת-חיל עטרת בעלה וכרכ Kub בעצמותיו מבישה ⁵ מחשבות צדיקים משפט תחבלות רשעים מרמה ⁶ דברי רשעים ארבע-דם ופי ישרים יצילם ⁷ הפה רשעים ואנש ובית צדיקים יעד ⁸ לפ-shallו יהלל-איש ונעה-לב יהיה לביו ⁹ טוב נקלה ועבד לו-- ממתכבד וחסר-לחם ¹⁰ יודע צדיק נפש בהמתו ורחמי רשעים אכזרי ¹¹ עבר אדמתו ישבע-לחם ומרדף ריקים חסר-לב ¹² חמד רشع מצוד רעים ורשש צדיקים יתן ¹³ בפשע שפטים מוקש רע ויצא

דרךו יודע ¹⁰ קרע עין יtan עצבת ואoil שפתיםobil מוקור חיים פי צדיק ופי רשעים יכסה חמס ¹² שנאה תערר מדרנים ועל כל-פשעים תכסה אהבה ¹³ בשפטו נבון תמצא חכמה ושבט לנו חסר-לב ¹⁴ חכמים יצפנו-דעת ופי-אויל מחתה קרביה ¹⁵ הון עשיר קריית עוז מחתת דלים רישם ¹⁶ פעלה צדיק לחיים תבואת רشع לחטא ¹⁷ ארח לחיים שומר מוסר ועוז תוכחת מחתה ¹⁸ מכשה שנה שפתוי-שכר ומוצא דבה הוא כסיל ¹⁹ ברב דברים לא יהدل-פשע וחושך שפטיו משכיל ²⁰ כסף נבחר לשון צדיק לבר רשעים כמעט ²¹ שפט צדיק ירעו רביבים ואוילים בחסר-לב ימותו ²² ברכת יהוה היא תעשיר ולא-יוסף עצב עמה ²³ כshawok לכסיל עשות זמה וחכמה לאיש התבונה ²⁴ מגורת רشع היא התבאנו והאות צדיקים יtan ²⁵ כעbor סופה ואין רشع וצדיק יסוד עולם ²⁶ כחמצ' לשנים--וכעשן לענים כן העצל לשליך ²⁷ יראת יהוה תוסיפ ימים וشنות רשעים תקצRNAה ²⁸ תוחלת צדיקים שמחה ותקות רשעים תאביד ²⁹ מעוז לתוכה דרך יהוה ומחתה לפועל און ³⁰ צדיק לעולם בל-ימוט ורשעים לא-ישכנו-ארץ ³¹ פי-צדיק ינוב חכמה ולשון התהיפות תכרת ³² שפט צדיק ידוע רצון ופי רשעים התהיפות

11 מאוני מרמה תועבת יהוה ואבן שלמה רצונו ² בא-זדון ויבא קלון ואת-צנוועים חכמה ³ תמתה ישרים תנחם וסלף בנדים וshedim (ישראל) ⁴ לא-יועיל הון ביום עברה וצדקה האציל ממות צדקה תמים תישר דרכו וברשעתו יפל רشع ⁶ צדקה ישרים תצלם ובחות בנדים ייכדו ⁷ במוות אדם רشع תאביד תקווה ותוחלת אונים אבדה ⁸ צדיק מצאה נחלה ויבא רشع תחתיו ⁹ בפה-חנף ישחת רעהו ובבדעת צדיקים יחלכו ¹⁰ בטוב צדיקים תעלא קרייה ובאביד רשעים

מצירה צדיק 14 מפרי פי-איש ישבע-טוב ונמול ידי-אדם ישב (ישיב) לו 15 דרך אויל יש בעינוי חכמים וחכם (יחכם) ורעה כסילים ירע 21 חתאים תרדף רעה ואת-צדיקים ישלם-טוב 22 טוב-ינחיל בני-בניים וצפון לצדיק חיל חוטא 23 רב-אכל ניר ראשים ויש נספה בלא משפט 24 חושך שבתו שונא בנו ואהבו שהרו מוסר 25 הצדיק--אכל לשבע נפשו וכטן רשעים תחסר

14 **חכמת נשים** בנתה ביתה ואולת בידיה החרסנו 2 הולך בישרו יראה יהוה ונלו דרכיו בזוהו 3 בפי-אויל חתר נאה וشفתי חכמים תשומרים 4 באין אלפיים אבוס בר ורב-תבאות בכח שור 5 עד אמוניים לא יכוב וופיח כובים עד שקר 6 בקש-לץ חכמה ואין ורעת לבונן נקל 7 לך מננד לאיש כסיל וב-ידעת שפט-דעת 8 חכמת ערום הבין דרכו ואולת כסילים מרמה 9 אולים יליין אשם ובין ישרים רצון 10 לב-.

יודע מרת נפשו ובשמהתו לא-יתערב זר 11 בית רשעים ישמד ואהלי ישרים יפריח 12 יש דרך לפניהם-איש ואחריתה דרכי-מות 13 נם-בשחיק יכאב-לב ואחריותה שמחה תונה 14 מדרכו ישבע סוג לב ומעליו איש טוב 15 פתי יאמין לכל-דבר וערום יבין לאשרו 16 חכם ירא וסדר מרע וכסיל מתעביר וכותח 17 קצר-אפיקים יעשה אולת ואיש מזמות ישנא 18 נחלו פתאים אולת וערומים יכתרו דעת 19 שהו רעים לפני טובים ורשעים על-שעריו צדיק 20 נם-לרעשו ישנא רשות ואהבי עשר רבים 21 בז-לרעשו חוטא ומהונן עניינים (ענויים) אשריו 22 הלווא-יתהו חרש רע וחסר ואמות חרש טוב 23 בכל-עצב יהיה מותר ודבר-שפתיים אך-למחסור 24 עתרת חכמים עשרם אולת כסילים אולת 25 מציל נפשות עד אמת וופח כובים מרמה 26 ביראת יהוה מבטה-עו ולבני יהוה מהסה 27 יראת יהוה מקור חיים--לסוד ממקשי מות

מצירה צדיק 14 מפרי פי-איש ישבע-טוב ונמול ידי-אדם ישב (ישיב) לו 15 דרך אויל יש בעינוי ושמע לעצה חכם 16 אויל--בום יודע כעסו וכסה קלון ערום 17 יפיה אמונה יגיד צדק ועד שקרים מרמה 18 יש בוטה כמדרונות חרב ולשון חכמים מרפא 19 שפת-אמתת תכוון לעדר ועד-ארניעת לשון שקר 20 מרמה בלב-חרשי רע וליעצי שלום שמהה לא-יאנה לצדיק כל-און ורשעים מלאו רע 22 תועבת יהוה שפט-שכר ועשוי אמונה רצונו 23 אדם ערום כסעה דעת ולב כסילים יקרא אולת 24 יד-חרוצים תמשל ורמיה תהיה למס 25 דאגה בלב-איש ישנה ודבר טוב ישמהנה 26 יתר מרעהו צדיק ודרך רשעים התעם 27 לא-יחרד רמיה צידו והון- אדם יקר חרוץ 28 בארכ-צדקה חיים ודרך נתיבה אל-מות

13 בן חכם מוסר אב ולץ לא-שמע גערה 2 מפרי פי-איש יאכל טוב ונפש בנדים חמס 3 נצץ פיו שמר נפשו פשך שפתיו מחתה-לו 4 מותאה ואין נפשו עצל ונפש חרוצים תדשן 5 דבר-שכר ישנא צדיק ורשע באיש ויחפיר 6 צדקה תצער תם-דרך ורשעה תסלף חטאת 7 יש מתעשר ואין כל מתרושש והון רב 8 כפר נפש-איש עשרו ורש לא-שמע גערה 9 אור-צדיקים ישם ונדר רשעים ידעם 10 רק-בזדון יתן מצחה ואת-נויצחים חכמה 11 הון מהבל ימעט וקבץ על-יד ירביה 12 תוחלת ממשכה מחלת-לב ועז חיים תאהה באה 13 בז לדבר יהבל לו וירא מצוה הוא ישלים 14 תורת חכם מקור חיים--לסוד ממקשי מות 15 של-טוב יתון-חן ודרך בנדים איתן 16 כל-ערום שכל-טוב יתון-חן ודרך בנדים איתן 16 כל-ערום יעשה בדעת וכסיל יפרש אולת 17 מלאך רשות יפל ברע וציר אמוניים מרפא 18 ריש וקלון פורע מוסר ושמיר תוכחת יכבד 19 תאווה נהיה תערב לנפש

יהודיה ויצב נבול אלמנה ²⁶ תועבת יהוה מחשבות רע
וטהרים אמר-נעם ²⁷ עכר ביתו בוצע בצע וsono
מתנת יהוה ²⁸ לב צדיק יהגה לענות ופי רשעים יביע
רעות ²⁹ רחזוק יהוה מרשעים ותפלת צדיקים ישמע
מאור-ענין ישמה-לב שמוועה טוביה תדרון-עצם
אוזן-שנעת תוכחת חיים בקרב חכמים תלין ³¹
פורע מוסר מואס נפשו ושותע תוכחת קונה לב ³³
יראת יהוה מוסר חכמה ולפנוי כבוד ענווה

ברב-עם הדרת-מלך ובאפס לאם מחתת רזון ²⁸
ארך אפים רב-תבונה וקצר-רוח מרים אולת ³⁰ חי
בשרים לב מרפא ורקב עצמות קנאה ³¹ עشك דל
חרף עשהו ומכבדו חנן אביוון ³² בדרעתו ידחה רשע
וחסה במותו צדיק ³³ בלב נבון תנוה חכמה ובקרב
כיסילים תודע ³⁴ צדקה תרומות-גוי וחסד לאמים
חטא ³⁵ רצון-מלך לעבד משכיל ועברתו תהיה
מבייש

16 לאדם מערכי-לב ומיתוה מענה לשון ² כל-
דרכי-איש ורק בעינוי ותכן רוחות יהוה ³ גל אל-יהוה
מישיך ויכנו מחשבתייך ⁴ כל פעל יהוה למענהו וגם-
רשע ליום רעה ⁵ תועבת יהוה כל-גבה-לב יד ליד
לא ינקה ⁶ בחסד ואמת יכפר עון וביראת יהוה סור
מרע ⁷ ברכות יהוה דרכי-איש נם-אויביו ישלם אתו
טוב-מעט בצדקה -- מרוב התבאות בלבד משפט ⁸ לב
אדם יחשך דרכו ויהוה יכין צעדו ¹⁰ קסם על-שפתי-
מלך במשפט לא ימעל-פיו ¹¹ פלסל ומאוני משפט-
לייהוה מעשחו כל-אבני-כיס ¹² תועבת מלכים עשות
רשע כי בצדקה יכון כסא ¹³ רצון מלכים שפתוי-
צדך ודבר ישריםiahב ¹⁴ חמת-מלך מלאכי-מות
ואיש חכם יכפרנה ¹⁵ באור-פני-מלך חיים ורצונו
נבון יבקש-דעת ופני (ופי) כיסילים ירעה אולת ¹⁶
כעב מלוקש ¹⁶ קנה-חכמה -- מה-טוב מהרוין וקנות
בינה נבחר מכסף ¹⁷ מסלה ישרים סור מרע שמר
נפשו נצד דרכו ¹⁸ לפני-sharpner נאון ולפנוי כשלון
נבה רוח ¹⁹ טוב שפל-רוח אה-ענויים (ענויים) מחלוקת
שלל את-נאים ²⁰ משכיל על-דבר ימצע-טוב ובוטח
ביהוה אשריו ²¹ לחכם-לב יקרא נבון ומתק שפתים
יסיף לך ²² מקור חיים של בעליו ומוסר אליהם
אולת ²³ לב חכם ישכיל פיהו ועל-שפתיו יסיף לך
צוף-דבש אמר-נעם מותוק לנפש ומרפא לעצם ²⁵
יש דרך ישר לפני-איש ואחריותה דרכי-מות ²⁶ נפש

15 מענה-רך ישיב חמה ורכבר-עצב יעה-אף ²
לשון חכמים תיטיב דעת ופי כיסילים יביע אולת ³
בכל-מקום עני יהוה צפות רעים וטובים ⁴ מרפא
לשון עץ חיים וסלף בה שבר ברוח ⁵ אויל-גיאן
מוסר אביו ושמור תוכחת ערים ⁶ בית צדיק חסן רב
ובתבאות רשות נעררת ⁷ שפתוי חכמים יזרו דעת ולב
כיסילים לא-כן ⁸ זבח רשעים תועבת יהוה ותפלת
ישראל רצונו ⁹ תוכחת יהוה דרך רשות ומרדף צדקה
יאחוב ¹⁰ מוסר רע לעזוב ארץ שונא תוכחת ימות ¹¹
שאלול ואבדון ננד יהוה אף כי-לבות בני-אדם (Sheol)
אלה ¹² לאiahb-לץ הוכח לו אל-חכמים לא-ילך
לב שמח ייטב פנים ובעצבת-לב רוח נכא ¹⁴ לב
נבון יבקש-דעת ופני (ופי) כיסילים ירעה אולת ¹⁶
כל-ימי עני רעים וטוב-לב משטה תמיד ¹⁶ טוב-מעט
ביראת יהוה -- מאוצר רב ומהו מה בו ¹⁷ טוב ארחת
ירק ואהבה-שם -- משור אבוס ושנאה-בו ¹⁸ איש חמה
ינרה מדון וארכ אפים יש��וט ריב ¹⁹ דרך עצל
כמשכת חדק וארכ ישרים סללה ²⁰ בן חכם ישמה-
אב וכיסיל אדם בזזה אמו ²¹ אולת שמהה להסר-
לב ואיש תבונה ישר-לכת ²² הperf מחשבות באין
סוד וברב יועצים תקום ²³ שמחה לאיי במענה-פיו
ובבר בעתו מה-טוב ²⁴ ארץ חיים למעלה למשכיל-
ל-למן סוד משאול מטה (Sheol h7585) ²⁵ בית נאים ישח

על כל עמליה לו כי-אכפ' עלייו פיהו ²⁷ איש בליעל הכרה דעה ועל-שפטיו (שפטו) כאשר צרכתה ²⁸ איש כסיל וממר לילדתו ²⁶ גם ענוש לצדריך לא-טוב-ההפקות ישלח מדורן ונרגן מפרד אלוף ²⁹ איש חמס יפתח רעהו והוליכו בדרך לא-טוב ³⁰ עצה עניינו לחשב ההפקות קרי שפטיו כליה רעה ³¹ עתרת

חכם ייחסב אטם שפטיו נבון

18 להאה יבקש נפרד בכל-תוsieה יתגלו ²

לא-יחפש כסיל בתבונה כי אם-בהתגלוות לבו ³

בבוא-רשע בא נם-בוי ועם-קלון חרפה ⁴ מים עטימים

דברי פי-איש נחל נבע מקור חכמה ⁵ שעת פני-

רשות לא-טוב- להטוט צדיק במשפט ⁶ שפטו כסיל

יבאו בריב ופיו למהלמות יקרה ⁷ פי-כסיל מחתה-

לו ושפטיו מוקש נפשו ⁸ דברי נרנן כמתלהמים

והם ירדו חדרי-בטן ⁹ גם מתרפה במלאכتو- אה

הוא לבעל משחית ¹⁰ מגדל-עז שם יהוה בו-ירוח

צדייק ונשגב ¹¹ הון עשיר קרייה עז וכחומה נשגה

במשפטו ¹² לפני-שער יגבה לב-איש ולפנוי כבוד

ענוה ¹³ מшиб דבר בטרם ישמע- אולת היא-לו

וכלמה ¹⁴ רוח-איש יכלכל מחלחו ורוח נכה מי

ישאהנה ¹⁵ לב נבון יקנה- דעת ואזן חכמים תבקש-

דעת ¹⁶ מתן אדם ירחיב לו ולפנוי גדרים ינהנו ¹⁷

צדיק הראשון בריביו יבא- (ובא-) רעהו וחקרו ¹⁸

מדינים ישבית הנורול ובין עצומים יפריד ¹⁹ אה-

נפשש מקרית-עז ומדורנים (ומדינים) כבריח ארמן

20 מפרי פי-איש תשבע בטעו תבואה שפטיו ישבע

מות וחיים ביד-לשון ואהבה יאלל פריה ²² מצא

אשה מצא טוב ויפק רצון מיהוה ²³ תחנונים ידבר-

רש ועשיר יענה עוזות ²⁴ איש רעים להתרעע ויש

אהב דברך מאה

19 טוב-רש הולך בתמו- מעקש שפטיו והוא

כסיל ² גם בלא-דעת נפש לא-טוב ואין ברגלים חטא

³ אולת אדם חסלף דרכו ועל-יהוה יועף לבו ⁴ הון-

טוב פת חרכה ושלוחה-בה- מבית מלא זבח-
ריב ² עבד-משכיל- ימשל בבן מביש ובתווך אחיהם
יחלק נחלה ³ מצרף לכסף וכור לזהב ובחון לבות
יהוה ⁴ מרע מקшиб על-שפת-אוון שקר מזין על-לשון
הות ⁵ לעג לרשות חרב עשו שמה לאיד לא ינקה
עטרת זקנים בני בנים ותפארת בנים אבותם ⁷
לא-נאה לנבל שפת-יתר אפ' כי-לנדייב שפת-שקר ⁸
אבן-חן החחד בעני בעליו אל-כל-אשר יפנה וישכיל
9 מכסה-פשע מבקש אהבה ושנה בדבר מפרד
אלוף ¹⁰ תחת גערה במבין- מהכוות כסיל מאה
עג אך-MRI יבקש-רע ומלאך אכזרי ישלח-בו ¹²
פנוש דבר שכול באיש ואל-כסיל באולתו ¹³ מшиб
רעה תחת טובה- לא-חמייש (תמוש) רעה מביתו ¹⁴
פוטר מים ראשית מדורן ולפנוי התגלוות הריב נטוש
15 מצדיק רשות ומרשיע צדיק- תועבת יהוה גם-
שניהם ¹⁶ למה-זה מהיר ביד-כסיל- لكنות חכמה
ולב-אין ¹⁷ בכל-עת אהב הרע ואח לצריה يولד ¹⁸
אדם חסר-לב חוקע כפ' ערבית לפני רעהו ¹⁹
אהב פשע אהב מצה מוגביה פתחו מבקש-שער ²⁰
עקש-לב לא ימצא-טוב ונחפרק בלשונו יפל ברעיה

21 ילד כסיל לתונה לו ולא-ישמה אבי נבל ²² לב
שם יוטיב נאה ורוח נאה תיבש-גרם ²³ שחר מחק
רשע יקח- להטוט ארחות משפטי ²⁴ אה-פני מבין

יסוף רעים רבים ורל מרעהו יفرد 5 עד שקרים
 צדיק אשרי בניו אחוריו 8 מלך יושב על-כסא-דין-
 לא נינה ויפח כובים לא ימלט 6 רבים יחלו פני-
 מורה בעינוי כל-רע 9 מי-יאמר זכיתו לבני טהרתי
 מחתאתי 10 אבן ואבן איפה ואיפה-- חועבת יהוה
 נ-שניהם ו גם במעלי יונכדר-גע- אם-זך ואם-
 נ-שר פועלו 12 און שמעת ועין ראה-- יהוה עשה נם-
 שניהם 13 אל-תאהב שנה פן-תורש פקח עיניך שבע-
 ללחם 14 רע רע יאמר הקונה ואול לו או יתהלך 15
 יש זהב ורכ-פנינים וכלי יקר שפט-דעת 16 לסת-
 בגדו כי-ערב זר ובעד נקרים (נכרים) חבלחו 17
 ערב לאיש לחם שקר ואחר ימלא-פיהו חצץ 18
 מחשבות בעצה חכון ובחבלות עשה מלחה 19
 נולח-סוד הולך רכילה ולפתה שפטיו לא תתערב 20
 מקהל אבוי ואמו-- ירעך נרו באישון (באשון) חשב-
 נחלה מבחלת (מבחלת) בראשונה ואחריתה לא 21
 חברך 22 אל-חאמר אשלמה-רע קוה ליהוה וישע
 לך 23 תועבת יהוה אבן ואבן ומואני מרמה לא-טוב
 מיהוה מצער-גבר ואדם מה-יבין דרכו 25 מוקש
 אדם ילו' קדר ואחר נדרים לבקר 26 מזורה רשעים
 מלך חכם וישב עליהם אופן 27 נר יהוה נשמה אדם
 חפש כל-חרדי-בطن 28 חסד ואמת יצרו-מלך וסעד
 בחסד כסאו 29 תפארת בחורים כחם והדר זקנים
 שיבת 30 חברות פצע תמריק (תמרוק) ברע ומכות
 חרדי-בطن

21 פלני-מים לב-מלך ביד-יהוה על-כל-אשר
 יחפין יטנו 2 כל-דרך-איש ישר בעינוי ותכן לבות
 יהוה 3 עשה צדקה ומשפט-- נבהר ליהוה מזבח 4
 רום-עינוי ורחב-לב-- נר רשעים חטאתי 5 מחשבות
 חרוץ אך-למותר וכל-אין אך-למחסור 6 פעל אצדות
 בלשון שקר-- הבל נדר' מבקשי-מות 7 שד-רשעים
 יגורם כי מאנו לעשוה משפט 8 הफכף דרך איש
 עזה כל-איש ואיש תבונה ידלנה 6 רב-אדם-יקרא
 איש חסדו ואיש אמונות מי ימצא 7 מתחלה בתמו
 וור ווך ישר פועלו 9 טוב לשבת על-פנת-גנ- מאשת

מדינים ובית חבר ¹⁰ נפש רשותו-רע לא-יחן בעינוי רעהו ¹¹ בעונש-לי' ייחם-פטו ובחשייל לחכם יכח-דעת ¹² משכיל' צדיק ל'ב' רשות מסלף רשותים לדע ¹³ אתם אונו מזעקה-דל- נ-הוא יקרא ולא יענה ¹⁴ מתן בסתר יכפה-אף ושחד בחק חמה עזה ¹⁵ שמחה ל'צדיק עשות משפט ומחתה ל'פעלי און אדם--תוועה מדריך השכל בקהל רפאים ינוח איש מחסור אהב שמחה אהב יין-ושמן לא ישר ¹⁶ כפר ל'צדיק רשות וחתת ישרים בוגר ¹⁹ טוב שבת בארץ-מדבר -- מאשת מודנים (מדינים) וכעס ²⁰ אוצר נחמד ושמן--בנוה חכם וכסיל' אדם יבלענו רדרף צדקה וחסד -- ימצא חיים צדקה וכבוד ²¹ עיר נברים עליה חכם וירד עז מבטחה ²³ שמר פיו ולשונו-- שמר מצרות נפשו ²⁴ זוד יהיר ל'ץ שמו-- עושה בעברת זדון ²⁵ תאות עצל תמיינו כי-מאנו ידיו לעשות ²⁶ כל-היום תאותה וצדיק יתן ולא יחשך ²⁷ זבח רשותים תועבה אף כי-בזמה יביאנו עד-כובים יאבד ואיש שומע לנצח ידבר ²⁹ העז איש רשות בפנוי וישר הוא כיין דרכיו (יבין דרכו) ³⁰ אין חכמה ואין תבונה-- ואין עצה לננד יהוה ³¹ סוס-- מוכן ליום מלחה וליוה התשועה

בל-ויתיצב לפני חסכים

23 כי-תשב ללחום את-מושל-- בין תבין את-אשר לפניך ² ושםת שכין בלבך-- אם-בעל נפש אתה ³ אל-תיגע להעשור מביבנתק חדל ⁵ התעוף (התעיף) ענייך בו ואינו כי עשה יעשה-לו בנפים כנשר ועיף (יעוף) השמים ⁶ אל-תלחם-את-לחם רע עין ואל-תחאו למתעמתיו ⁷ כי כמו שער בנפשו-- כן-הוא אכול ושותה יאמר לך ולבו בל-עמך ⁸ פתק-אכלת תקינה ושותה דבריך הנעימים ⁹ באוני כסיל' אל-תדבר כי-יבו לשכל מליך ¹⁰ אל-חسن נבול עולם ובשדי יתומים אל-תבא ¹¹ כי-גאלם חזק הוא-יריב את-ריבם אתך ¹² הביאה למוסר לך ואזען לאמרי-

22 נבחר שם מעשר רב מכסף ומזהב חן טוב ² עשר ודרש נפנשו עשה כלם יהוה ³ ערום ראה רעה ויסטר (וונستر) ופתיהם עברו ונענשו ⁴ עקב ענוה יראת יהוה עשר וכבוד וחיים ⁵ צנים פחים בדרך עקש שומר נפשו ירחק מהם ⁶ חנק לנער על-פי דרכו-- גם כי-זיקון לא-יסור ממנה ⁷ עשר ברושים י mishol ועבר לוה לאיש מלאה ⁸ זורע עליה יקצור- (יקצר-) און ושבט עברתו יכללה ⁹ טוב- עין הוא יברך כי-נתן מלחמו לדל ¹⁰ גדרש ל'ץ ויצא מדורן וישבת דין וקלון ¹¹ אהב טהור- (טהר-) לב-

דעת 13 אל-המנע מנער מוסר כי-תכו בשבט לא
ימות 14 אתה בשבט תכו ונפשו משאול חציל (Sheol)
ה7585) 15 בני אם-חכם לך -- ישמח לך נם-אני 16
והעלונה כלותי -- בדבר שפטיך מישרים 17 אל-
יקנא לך בחתאים כי אם-ביראת-יהוה כל-היום 18
כי אם-יש אחרית ותקותך לא תכרת 19 שמע-אתה
בני וחכם ואשר בדרך לך 20 אל-תהי בסכאי-ין-
בזוללי בשר למו 21 כי-סבא וזוללי יורש וקרעים
תלביש נומה 22 שמע לאביך זה ילך ואל-תבוז כי-
זקנה אמך 23 אמת קנה ואל-תמכר חכמה ומוסר
ובינה 24 גול (גיל) גיל אבי צדיק יולד (וילוד)
חכם וישמה - (ישמה) בו 25 ישמה-אביך ואמך ותגל
יולדתך 26 תהה-בני לך לי ועניך דרכי תרצינה
(חצרנה) 27 כי-שוחה עמקה זונה ובאר צרה נכריה
מי יודע 28 אם-היא כחף הארץ ובונדים באדם חוסף 29
בל-טוב 24 אמר לרשע-צדיק אתה יקבהו עמי
זועמוهو לאמים 25 ולמוכחים ינעם ועליהם תבוא
ברכת-טוב 26 שפטים יشك מшиб דברים נכחים 27
הכן בחוץ מלאתך -- ועתה בשדה לך אחר ובנית
ביתך 28 אל-תהי עד-תנים ברעך והפתית בשפטיך
29 אל-האמר -- כאשר עשה-לי כן עשה-לו אшиб
לאיש כפלו 30 על-שדה איש-עצל עברתי ועל-כרם
אדם חסר-לב 31 והנה עלה כלו קמשנים -- כסו פניו
חרלים וגדר אבניו נהרסה 32 ואזה א נכי אשית לך
ראיתי לך חתי מוסר 33 מעט שנות מעט תנומות מעט
חבק ידיים לשכב 34 ובא-מוחלך רישך ומחסריך
איש מן

25 נם-אללה משלוי שלמה -- אשר העתיקו אנשי
חזקיה מלך-יהודה 2 כבד אלחוי הסתור דבר וכבד
מלכים חקר דבר 3 שמיים לרים וארץ לעמק ולב
מלכים אין חקר 4 הנה סיגים מוכסף ויצא לצרף כלוי 5
הנו רשות לפני-מלך ויכוון בצדקה כסאו 6 אל-תתחדר
זמת אולת חטא ותועבת לאדם לך 10 התרפה

ב-ידעת מי אקיין אוסף אבקשו עוד
על-הין -- לבאים לחקר ממשך 31 אל-תראי יין כי
יתאדם כי-יתן בכיס (בכוס) עינו יתהלך במשירים
אחריתו כנחש ישך וכצפעני יפרש 33 ענייך יראו
זרות ולבך ידבר תהיפות 34 והיתה שכוב בלב-ים
וכשכב בראש חבל 35 הכווי בל-חלותי -- הלמוני
אל-תקנא נחרת רעה ואל-תתאו להיות אתם
2 כי-شد יהנה لكم ועמל שפטיהם תדרנה 3
בחכמה יבנה בית ובחבינה יתוכנן 4 ובבדעת חזרדים
ימלאו -- כל-הון יקר ונעים 5 גבר-חכם בעוז ואיש-
דעת מאץ-כח 6 כי בתחכחות תעשה- לך מלכמתה
והשועה ברב יועץ 7 ראמות לאויל חכמתה בשער לא
יפתח-פירה 8 מחשב להרעה -- לו בעל-מוזמות יקראו
9 זמת אולת חטא ותועבת לאדם לך 10 התרפה

לפנִי-מלך ובמקום נדלים אל-תעמד 7 כי טוב אמר-
אבן במרגנמה-- כון-נותן לכסיל כבוד 9 חוח עלה
לך עללה-הנה מהשפלך לפני נדריב--אשר ראו עיניך
ביד-שchor ומשל בפי כסילים 10 رب מהולל-כל-
ושכר כסיל ושכר עבריים 11 ככלב שב על-קאו-
- כסיל שונה באולתו 12 ראות--איש חכם בעינוי
תקוה לכסיל ממנו 13 אמר עצל שחיל בדרך ארי-
בין הרחבות 14 הדרלה חסוב על-צירה ועצל על-
מטתו 15 טמן עצל ידו בצלחת נלאה להשיבה אל-
פיו 16 חכם עצל בעינוי-- משבעה משיבי טעם 17
מחזיק באוני-כלב-- עבר מתעבר על-ריב לא-לו
רימה את-רעשו ואמר הלא-משחק אני 20 באפס עצים
חכבה-אש ובאיין נרנן ישתק מדון 21 פחם לנחלים
ועצים לאש ואיש מדוניים (מדיניים) להחרה-ריב 22
דברי נרנן כמתלהמים והם ירדוו חדרי-בטן 23 כספ-
סינום מצפה על-חרש-- שפתים דלקים ולב-רע 24
בשפטו ינכר שונא ובקרבו ישות מרמה 25 כי-חנן
קולי אל-האמן-בו כי שבע תועבות בלבו 26 חכסה
שנאה במשאון הגללה רעטו בקהל 27 כרדה-שחתה בה
יפול ונולל אבן אליו השוב 28 לשון-שקר ישנא דכיו
ופה חלק יעשה מדרחה

27 אל-תתחלל ביום מהר כי לא-תדרع מה-
ילד يوم 2 יהלוך זר ולא-פיק נכריו ואל-שפטיך
3 כבד-אבן ונטול החול וкус אoil כבד משניהם
4 אכזריות חמה ושתף אף ומיר יעד לפנִי קנאה 5
טובה תוכחת מגלה-- מהאהבה מסתרת 6 נאמנים
פצעי אוחוב ונערות נשייקות שונא 7 נפש שבעה
תבוס נפתח ונפש רעהה כל-מר מותוק 8 צפוף נודדת
מן-קנה-- כו-איש נודד ממקומו 9 שמן וקטרת ישמה-
לב ומתק רעהו מעצת-נפש 10 רעך ורעה (ורע)
אביך אל-תעזוב-- ובית אחיך אל-תבוא ביום אידך
טוב שכן קרוב מאה רחוק 11 חכם בני ושמח לבו

לפנִי-מלך ובמקום נדלים אל-תעמד 7 כי טוב אמר-
כך עללה-הנה מהשפלך לפני נדריב--אשר ראו עיניך
ביחד כבבם אל-תצעה באחריתה--
בחללים אתך רעך 9 ריבך ריב את-תדעך וסוד אחד
אל-תגלו 10 פן-יהסדק שמע ודברתך לא תשוב 11
תפוחוי זהב במשכיות כסף-- דברך דבר עלי-אפניו
12 נום זהב וחלוי-כתם-- מוכיח חכם על-אזור שמעת
13 צננת שלג ביום קציר-- ציר נאמן לשלהיו ונפש
אדני יшиб 14 נשיאים ורוח ונסים אין-- איש מתחלל
במתה-שקר 15 בארך אפים יפתח קצין ולשון רכה
תשבר-גרם 16 דבש מצאת אכל דיך פן-חשבענו
והקאותו 17 הקר רגליך מבית רעך פן-ישבעך ושנאך
18 מפייך וחרב וחץ שנין-- איש ענה ברעשו עד שקר
19 שנ רעה ורגל מועדרת-- מבטה בוגד ביום צרה 20
معدה-בנד ביום קריה-- חמץ על-נתר ושר בשרים
על לב-רע 21 אם-רעב שנאך האכלתו לחם ואם-
צמא השקהו מים 22 כי נחלים-- אתה חתה על-ראשו
ויוהוה ישלם-לך 23 רוח צפון תחולל נשים ופניהם
זועמים לשון סתר 24 טוב שבת על-פנת-גנו-- מأشת
מדוניים (מדיניים) ובית חבר 25 מים קרים על-נפש
עיפה ושםועה טובה מארץ מרחק 26 מעין נרפש
ומקור משחת-- צדיק מט לפנִי-רשע 27 אכל דבש
הרבות לא-טוב וחקר כבדם כבוד 28 עיר פרוצחה
אין חומה-- איש אשר אין מעצר לרוחו

26 שלג בקיע-- וכמטר בקציר כון לא-נאוה
לכיסיל כבוד 2 כצפור לנוד כדרור לעוף-- כון קללה
חנם לא (לו) TABA 3 שוט לסוס מתג לחמור ושבט
לנו כסילים 4 אל-תען כסיל כאולתו פן-תשווה-לו
نم-אתה 5 ענה כסיל כאולתו פן-יהיה חכם בעינויו 6
מקצת רגלים חמס שתה-- שלח דברים ביד-כסיל
דלו שקים מפסח ומשל בפי כסילים 8 כצורך

ושיבת חרבך ¹² עדום ראה רעה נסחר פתאים
עבבו נגענו ¹³ קח-בגנו כי-ערב זר ובעד נכריה
חבלחו ¹⁴ מברך רעהו בקהל נдол-בבקר השדים
כללה תהשׁב לו ¹⁵ דלפ' טורד ביום סניר ואשת
מדונים (מדינים) נשתווה ¹⁶ צפניה צפן-רוח ושםן
ימינו יקרה ¹⁷ ברזול בברזול ואיש יחד פני-
רעחו ¹⁸ נצץ תאנה יאל' פריה ושמר אדנו יכבד ¹⁹
כמים הפנים לפניהם- כן לב-האדם לא תשבענה (Sheol)
ה ²¹ _{h7585} מצרף לכסף וכור לזהב ואיש לפ' מהללו
22 אם תכתוש-את-האול במקתש בתוך הריפות-
בעל לא-הسور מעליו אולותו ²³ ידע תדע פני
צאק שית לבד לערדים ²⁴ כי לא לעולם חסן ואם-
נור לדור דור (ודור) ²⁵ גלה חציר ונרא-DSA
ונאספו שעבות הרומים ²⁶ כבשים ללבוש ומחיר
שדה עתודים ²⁷ ודי חלב עזים--ללחמך ללחם
ביתך וחיים לנערותיך

29 איש תוכחות מקשה-ערף- פהע ישרב ואין

מרפא ² ברבות צדיקים ישמה העם ובמשל דריש

יאנה עם ³ איש-אהב חכמה ישמה אביו ורעה זונות

יאבד-הון ⁴ מלך--במשפט עמידר ארץ ואיש תרומות

יהרסנה ⁵ נבר מהליך על-רעהו רשות פורש על-

פעמיו ⁶ בפשע איש רע מוקש וצדיק ירונ ושםה ⁷

ידע צדיק דין דלים רשות לא-יבין דעת ⁸ אנשי לazon

יפיחו קרייה וחכמים ישבו אף ⁹ איש-חכם-נשפט

את-איש אויל ורנו ושותק ואין נתת ¹⁰ אנשי דמים

ישנאו-תם וישראלים יבקש נפשו ¹¹ כל-רווחו יוציא

כסיל וחכם באחור ישבחנה ¹² משל מקשיב על-

דבר-שקר- כל-משרתיו רשותים ¹³ רשות ואיש חכמים

ונפנשו--מאריך עני שניהם יהוה ¹⁴ מלך שופט באמת

דלים-- כסאו לעד יכון ¹⁵ שבט ותוכחת יתן חכמה

ונער משלחה מביש אמו ¹⁶ ברבות רשותים ירבה-

ומורה ועוזב ירham ¹⁴ אישרי אדם מפלהם יראו ¹⁷ יסר בנק וייחד

ובאבדם ירבו צדיקים

28 נס ואין-רדף רשות וצדיקים ככפר יבטה

בפשע ארץ רכבים שריה ובאדם מבין ידע כן יאריך

גבר-רש ושותק דלים-- מטר סחף ואין לחם ⁴

עובי תורה יהללו רשות ושמרי תורה יתגנוו בם ⁵

אנשי-רע לא-יבינו משפט ו.mapbox יהוה יבינו כל ⁶

טוב-רש הולך בתהמו-- מעקש דרכים והוא עשיר

7 נוצר תורה בן מבין ורעה זוללים יכלים אביו

8 מרבה הון נשך ותרבות (ותרבית) -- לחונן

دلלים יקצתנו ⁹ מסיר אונו משמע תורה-- נס הפלוז

תועבה ¹⁰ משנה ישרים בדרכך רע--בשותו הוא-

ייפול ותמים ינחל-טוב ¹¹ חכם בעניין איש עשיר

ודל מבין יחקרנו ¹² בעלץ צדיקים רבה תפארת

ובקום רשותים יחפש אדם ¹³ מכסה פשעיו לא-יצליה

מןשטייל

ויתן מעדנים לנפשך ¹⁸ באין חזון יפרע עם ושמר תורה אשדרהו ¹⁹ בדברים לא-יוסר עבר כי-יבין ואין מענה ²⁰ חזית-איש אין בדבריו תקוה לכיסיל ממןנו ²¹ מפנק מונע עבדו ואחריו יודה מנון ²² איש-anon 21 תחת שלוש רגוזה ארץ ותחת ארבע לא-פה כל אשא ²² תחת עבר כי ימלוך ונבל כי ישבע-לחם שעת ²³ תחת שנוואה כי תבעל ושבחה כי תירש נברחתה ארבעה הם קטני-ארץ והמה חכמים מהכמים ²⁴ הנמלים עם לא-עו ויכינו בקיין לחתם ²⁵ שפניהם עם לא-עצום ווישמו בסלע ביהם ²⁶ מלך אין לארבה ויצא חץ כלו ²⁸ שמןויות בידים תחפש והיא בהיכלי מלך ²⁹ שלשה המתייבץ צעד ואربعה מיטבי לכת ³⁰ ליש נבור בבהמה ולא-ישוב מפני-כל ³¹ וזריר מוגדים או-תיש ומלך אלקום עמו ³² אם-נבלת בהתנשא ואם-זמות יד לפה ³³ כי מין חלב יוציא חמאה- ומין-אף יוציא דם ומין-אפים יוציא ריב

31 דברי למואל מלך -- משא אשר-ישראלו אמרו מה-ברוי ו מה-בר-בטני ומה בר-נדרי ³ אל-תתן לנשים חילך ודריכיך למחות מלכין ⁴ אל למלכים למואל--אל למלכים שתונין ולודונים או (אי) שכר פן-ישתה ווישכח מהחקק וישנה דין כל-בני-ענו ⁶ תנו-שכר לאובד ויין למורי נפש ⁷ ישתה ווישכח רישו ועמלו לא זיכר-עוד ⁸ פתח-פיך לאלם אל-דין כל-בני חלוף ⁹ פתח-פיך שפט-צדך ודין עני ואביוון ¹⁰ אש-חיל מי ימצא ורחק מפניניהם מכרה ¹¹ בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר ¹² גמלתחו טוב ולא-רע-- כל ימי היה ¹³ דרשה צמר ופשטים ותעש בחפש כפיה ¹⁴ הייתה אניות סוחר ממרחק תביא לחמה ¹⁵ ותקם בעוד ליליה- ותתן טرف לביתה וחק לנערתיה ¹⁶ זמנה שדה ותקחו מפרי כפיה נטע (נטעה) כרם ¹⁷ חנרה בעוז מתניה ותאמץ זרועותיה טעמה כי-טוב סחרה לא-יכבה בליל (בלילה) ¹⁸ שלשה המה נפלאו ממניא ואربع (ו ארבעה) לא

18 באין חזון יפרע עם ושמר תורה אשדרהו ¹⁹ בדברים לא-יוסר עבר כי-יבין ואין מענה ²⁰ חזית-איש אין בדבריו תקוה לכיסיל ממןנו ²¹ מפנק מונע עבדו ואחריו יודה מנון ²² איש-אנון 21 תחת שלוש רגוזה ארץ ותחת ארבע לא-פה כל אשא ²³ תחת שנוואה כי תבעל ושבחה כי תירש נברחתה ארבעה הם קטני-ארץ והמה חכמים מהכמים ²⁴ הנמלים עם לא-עו ויכינו בקיין לחתם ²⁵ שפניהם עם לא-עצום ווישמו בסלע ביהם ²⁶ מלך אין לארבה ויצא חץ כלו ²⁸ שמןויות בידים תחפש והיא בהיכלי מלך ²⁹ שלשה המתייבץ צעד ואربعה מיטבי לכת ³⁰ ליש נבור בבהמה ולא-ישוב מפני-כל ³¹ וזריר מוגדים או-תיש ומלך אלקום עמו ³² אם-נבלת בהתנשא ואם-זמות יד לפה ³³ כי מין חלב יוציא חמאה- ומין-אף יוציא דם ומין-אפים יוציא ריב

30 דברי אנור בן-יקה-- המשנא נאם הגבר לא-יתיאל לא-יתיאל ואכל ² כי בער אני מאיש ולא-בינה אדם לי ³ ולא-למדתי חכמה ודעת קדשים אדע ⁴ מי עלה-שימים וירד מי אסף-רוח בחפנוי מי צרר-מים בשמללה-- מי הקיים כל-אפסי-ארץ מה-שמו ומה-שם-בנו כי תדע ⁵ כל-אמרת אלוה צרופה מן הוא לחסים בו ⁶ אל-תוספ על-דבריו פנ-וכיכיה בך ונוכבת ⁷ שתים שאלתי מatak אל-תמנע ממי בתרם אמות ⁸ שוא ודבר-קוב הרחק ממנוי-- ראש ושר אל-תתן-לי הטריפני לחם חקי ⁹ פן אשבע וכחשי-- אמרתי מי יהוה ופן-אורש ונגבתו ותפשתי שם אל-הו אביו יקלל ואת-אמו לא-יברך ¹² דור טהור בעינוי ומצתתו לא-רחץ ¹³ דור מה-רמו עניינו ועפפני נשאו ¹⁴ דור חרבנות שנייה-- ומאלות מתלעתינו לא-כל עניים מארץ ואבוניים מאדם ¹⁵ לעלוכה שוו-בנות-- הוב הוב שלוש הנה לא-תשבענה ארבע לא-אמרו הון ¹⁶ שאלול ועצר-רham ארץ לא-שבעה מים ואש לא-אמרה הון (Sheol h7585) ¹⁷ עין תלעג לא-בב-ותבו ליקחת-אם יקורה ערבי-נחל וואכלות בני-נשר 18 שלשה המה נפלאו ממניא ואربع (ו ארבעה) לא

נרה ¹⁹ ידיה שלחה בכישור וכפיה תמכו פלך ²⁰
כפה פרשה לעני וידיה שלחה לאביוון ²¹ לא-תירה
לביתה משלג כי כל-ביתה לבש שנים ²² מרכיבים
עתה-לה שש וארכמן לבושה ²³ נודע בשעריהם
בעלה בשבתו עם-זקנ-ארץ ²⁴ סדין עשתה ותמכר
וחנור נתגה לכגנני ²⁵ עז-והדר לבושה ותשחק ליום
אחרון ²⁶ פיה פתחה בחכונה ותורת חסד על-לשונה
²⁷ צופיה הילכות (הליכות) ביתה ולחם עצמות
לא האכל ²⁸ כמוinya ויאשרוה בעלה ויהללה ²⁹
רכות בנות עשו חיל ואת עלית על-כלנה ³⁰ שקר
החן והבל היפי אשה יראת-יהוה היא תתהלל ³¹
תנו-לה מפרי ידיה ויהללה בשעריהם מעשה

18 ותרא כי מותאמת היא ללבת אתה ותחרל לדבר
אליה 19 ותלכנה שתיהם עד בואה בית לחם ויהי
כבואה בית לחם ותהמ כל העיר עליהם ותאמRNAה
וזאת נעמי 20 ותאמר אליון אל תקרנה לי נעמי
קראן לי מרא כי המר שדי לי מאד 21 אני מלאה
הלכתי וריקם השיבני יהוה למה תקרנה לי נעמי
יהוה ענה כי ושדי הרע לי 22 ותשב נעמי ורות
המוabiיה כלתעה עמה השבה משדי מואב והמה באו
בית לחם בתקלת קציר שערם

2 וلنעמי מידע (מודע) לאישה איש גבר חיל-
משפחת אלימלך ושמו בעז 2 ותאמר רות המוabiיה
אל נעמי אלכה נא השדה ואלקטה בשלבים-אחר
אשר אמץא חן בעניינו ותאמר לה וכי בתי 3 ותלך
ותבוא ותלקט בשדה אחרי הקצרים ויקר מקרה-
חולקת השדה לבעו אשר ממשפחה אלימלך 4 ווינה
בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים יהוה עמכם
ויאמרו לו יברך יהוה 5 ויאמר בעז לנערו הנצבר
על הקוצרים למי הנערה זאת 6 וויען הנער המוabiיה
על הקוצרים-ויאמר נערת המוabiיה היא השבה
עם נעמי משדי מואב 7 ותאמר אללקטה נא ואספה
בעמרים אחרי הקוצרים ותבוא ותעמוד מאה הבקר
ועדר עתה-זה שבתת הבית מעט 8 ויאמר בעז אל
רות הלווא שמעת בתי אל תלכי ללקט בשדה אחר
ונם לא תעבורמי מזה וכוה תדבקין עם נערתי 9 ענייך
בשדה אשר יקצرون והלכת אחריהן-הלווא צוית
את הנערים לבלהי נער וצמתה ותלכת אל הכלים
ושתיות אשר ישאボן הנערים 10 ותפל על פניה
ותשתחוו ארצה ותאמר אליון מדרוע מצאתי חן בענייך
להכירני-ואנכי נכריה נו וויען בעז ויאמר לה-הנד
הנד לי כל אשר עשית את חמוטך אחרי מות אישך
ותעצבי אביך ואמך הארץ מולדתך ותלכי אל עם

1 1 ויהי ביום שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך
איש מבית לחם יהודה לנור בשדי מואב-היא ואשתו
ושני בניו 2 ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי
ושם שני בניו מחלון וכליון אפרתים- מבית לחם
יהודה ויבאו שדי מואב ויהיו שם 3 וימת אלימלך
איש נעמי ותשאר היא ושני בנייה 4 ווישאו להם נשים
מוabiיה- שם האחת ערפה ושם הדשנית רות וישבו
שם כעדר שנים 5 וימתו נם שניהם מחלון וכליון
ותשאר האשה מנוי ילדיה ומאיישה 6 ותקם היא
וכלתיה ותשב משדי מואב כי שמעה בשדה מואב-
כי פקד יהוה את עמו לחתם להם לחם 7 ותצא מן
המקום אשר הייתה שמה ושתו כלותיה עמה ותלכנה
ברך לשוב אל ארץ יהודה 8 ותאמר נעמי לשתי
כלתיה לנכна שבנה אשה לבית אמה יעשה (יעש)
יהוה עמכם חסד כאשר עשיתם עם המתים ועמדיו 9
יתן יהוה לכם ומצאן מנוחה אשה בית אישת ותשק
להן ותשאגה קולן ותבכינה 10 ותאמRNAה לה כי אתך
נשוב לעמך 11 ותאמר נעמי שבנה בתני למה תלכנה
עמי העוד לי בנים במעי והו לכם לאנשים 12 שבנה
בתני לכן כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי יש לי
תקוה- גם הייתה הלילה לאיש ונם ילדתי בנים 13
הלהן חשבRNAה עד אשר יגדל הלהן תעננה לבלי
היota לאיש אל בתני כי מר לי מאד מכם- כי יצאה
בי יד יהוה 14 ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשק
ערפה לחמותה ורות דבקה בה 15 ותאמר הנה שבת
יבמתק אל עמה ואל אלהיה שובי אחרי יבמתק 16
וთאמר רות אל תפנעי כי לעזב לשוב מהריך כי
אל אשר תלכי אלך ובאשר תלני אלין- ענק נעמי
ואלהיך אלהי 17 באשר תמותי אמות ושם אקבר כה
יעשה יהוה לי וכח יוסיף- כי המות יפריד בין ובין

אשר לא ידעת תמול שלשים ¹² ישלם יהוה פעלך
ותהי משכרתך שלמה עם יהוה אלהי ישראל אשר
באת לחסות תחת כנפי ¹³ ותאמר אמצעך בעיןך
אדני כי נחמתני וכי דברת על לב שפהחך ואני לא
אהיה כאחת שפהחיך ¹⁴ ויאמר לה בעז לעת האכל
נשי הלם ואכלת מן הלחם וטבלת פתק בחמצן ותשב
מצד הקצרים ויצבת לה קלי ותאכל ותשבע ותתר
מי את ותאמר אני רות אמתך ופרשת כנפהך על
העمرדים תלקט- ולא תכלימוה ¹⁵ ונם של תשלו
לה מן הצבחים ועוזבתם ולקתה ולא תגערו בה ¹⁶
ותלקט בשדה עד הערב ותחבט את אשר לקטה
ויהי כאיפה שערדים ¹⁷ ותשא ותבוא העיר ותרא
המוחה את אשר לקטה ותוציא ותתן לה את אשר
הותרה משבעה ¹⁸ ותאמר לה המוחה איפה לקטה
היום ואני עשית- יהי מכירך ברוך ותנד לחמוחה
את אשר עשתה עמו ותאמר שם האיש אשר עשורי
עמו היום בעז ¹⁹ ותאמר נעמי לכלתך ברוך הוא
לי יהוה אשר לא עזב חסדו את החיים ואת המותים
ויאמר הבוי המטפתת אשר עליך ואחוי בה- ותאחו
ביה וימוד שיש שערדים ווישת עליה ויבא העיר ²⁰ ותבוא
אל חמוחה ותאמר מי את בתוי ותנד לה- את כל אשר
עשה לך האיש ²¹ ותאמר שיש השערדים האלה נtan
לי כי אמר (אל) אל תבואי ריקם אל חמוחך ²²
ויאמר שבוי בתוי עד אשר תדעין איך יפל דבר כי
לא ישקט האיש כי אם כליה הדבר היום
החותם ותשב את המוחה

3 ותאמר לה נעמי חמוחה בתוי הלא אבקש לך
מנוח אשר ייטב לך ²³ ווישת הלא בעז מודיעתנו אשר
הייתה את נעדרותיו הנה הוא זורה את גנון השערדים-
הלילה ²⁴ ורוחצת וסכת ושות שמלתך (שמלהיך)
עליך- וירדתי (ירדת) גנון אל תודיע לי איש עד
כלתו לאכל ולשאות ²⁵ ויהי בשכובו וירדעת את
אמרתי אנלה אונך לא אמר קנה ננד היישבים וננד זקנ

עמי--אם תגאל נאל ואם לא יגאל הגידה לי ואדר
ונחשות הוליד את שלמה ²¹ ושלמון הוליד את בעז
(ואדרעה) כי אין זולתך לנאל ואנכי אחיך ויאמר
אנכי אגאל ⁵ ויאמר בעז ביום קנותך השדה מיד
הוליד את דוד
נעמי ומאות רות המאוביה אשת המת קניתו (קניתה)--
להקדים שם המת על נחלתו ⁶ ויאמר הנאל לא אוכל
לנאל (לנאל) לי--פָּנָא אשחת את נחלתי נאל לך
אתה את נאלתי כי לא אוכל לנאל ⁷ זו זאת לפנים
בישראל על הנאלתך ועל התמורה לקים כל דבר
שלפָּא איש נעלו ונתן לרעהו זו זאת התעודה בישראל
ויאמר הנאל לבעו קנה לך ושלפָּא נעלו ⁸ ויאמר
בעז לזקנים וכל העם עדים אתם היום כי קניתו את
כל אשר לא למלך ואת כל אשר לכלין ומחלון--
מיד נעמי ¹⁰ ונם את רות המאוביה אשת מחלון קניתו
לי לאשה להקדים שם המת על נחלתו ולא יכרת שם
המת מעם אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום ¹¹
ויאמרו כל העם אשר בשער ווהקנים--עדים יתן
יהוה את האשה הבאה אל ביתך כרחל וככלאה אשר
בנו שתיהם את בית ישראל ועשה חיל באפרטה
וקרא שם בכיתם להם ¹² ויהי ביתך בכית פץ אשר
ילדה תמר ליהודה--מן הזרע אשר יתן יהוה לך מן
הנערה הזאת ¹³ ויקח בעז את רות ותהי לו לאשה
ויבא אליה יותן יהוה לה הרינו ותلد בן ¹⁴ ותאמרנה
הנשים אל נעמי ברוך יהוה אשר לא חשbite לך נאל
היום ויקרא שמו בישראל ¹⁵ ויהוה לך למשיב נפש
ולכלכל את שיבתך כי כלתך אשר אהבתך ילדתו
אשר היא טובה לך משבעה בניים ¹⁶ ותkeh נעמי את
הילד ותשתחו בחיקת ותהי לו לאמנת ¹⁷ ותקראנה
לו השכנות שם לאמיר ילד בן לנעמי ותקראנה שמו
עובד הוא אבי ישי אבי דוד ¹⁸ ואלה תולדות פץ
פץ הוליד את חצרון ¹⁹ וחצרון הוליד את רם ורם
הוליד את עמנידב ²⁰ ועמנידב הוליד את נחשות

שיר השירים

על הנבעות ⁹ דומה דודי לצבי או לעפר האלים
הנה זה עומד אחר כתלנו--משגיח מן החלנות מציז
מן החרכים ¹⁰ ענה דודי ואמר לי קומי לך רעמי
יפט וילכי לך ¹¹ כי תהה חסתו עבר הגשם חלפי
הלך לו ¹² הנצנים נרא באرض עת הזמיר הגוע וקול
התור נשמע בארץנו ¹³ התאנה חנטה פניה והגנים
סמדר נתנו ריח קומי לכיכי (לך) רעמי יפת ולכי
לך ¹⁴ יונתי בחנו הسلح בסתר המדרגה הראיית
מראייך השמייני את קולך כי קולך ערבי ומראייך
נאוה ¹⁵ אחزو לנו שעלים--ועלם קטנים מhabלים
כרמים וככרמים סמדר ¹⁶ דודי לי ואני לו הרעה
בשושנים ¹⁷ עד שיפוח היום ונכו הצללים סב דמה

לך דודי לצבי או לעפר האלים--על הריו בתה

3 על משכבי בלילות בקשתי את אהבה
נפשי בקשתיו ולא מצאתיו ² אקומה נא ואסובבה
בעיר בשוקים וברחבות--אבקשה את אהבה נפשי
בקשתיו ולא מצאתיו ³ מצאוני השמרם הסביבים
בעיר את אהבה נפשי ראות ⁴ כמעט שעברתי
מהם עד שמצאתו את אהבה נפשי אחותיו ולא
ארפנו--עד שהביאתיו אל בית אמי ואל חדר הורתי
השבועתי אתכם בנות ירושלם בצדאות או באילות
השדרה אם תעירו ואם תעוררו את אהבה עד
שתחפץ ⁶ מי זאת עלה מן המדבר כתימרות עשן
מקטרת מיר לבונה מכל אבקת רוכל ⁷ הנה מטהו
שלשלמה--שים גברים סביב לה מגברי ישראל ⁸
כלם אחוי הרבה מלמדי מלחמה איש חרבו על ירכו
מפחד בלילות ⁹ אפריוון עשה לו המלך שלמה--
מעצי הלבנון ¹⁰ עמודיו עשה כסף רפידתו והב
מרכבו ארמן תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלם
ו צאנה וראינה בנות ציון במלך שלמה--בעטרה
שעטרה לו או אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו

1 שיר השירים אשר לשלמה ² ישKENI מנשיקות
פיה כי טובים דידיך מיין ³ לריה שמניך טובים שמן
תורך שמרק על כן עלמות אהבוך ⁴ משכני אחריך
נרצחה הביאני המלך חדריו נגילה ונשמהה בך--
נוכירה דידיך מיין מישרים אהבוך ⁵ שחורה אני
ונואה בנות ירושלם כאחלי קדר כיריעות שלמה
אל תראני שאני שהרחרת ששובתני המשמש בני
امي נהרו כי שמוני נטרה את הכרמים-כרמי של
לא נתרתי ⁷ הנירה לי שאהבה נפשי איך תרעה
חבריך ⁸ אם לא תדע לך היפה בנשים צאי לך
בעקביו הצאן ורעי את נדייך על משלונות הרעים ⁹
לסתי ברכבי פרעה דמייך רעמי ¹⁰ נאו לחיך
בתרים צוארכ בחרזים ¹¹ ותורי זהב נעשה לך עם
נקודות הכסף ¹² עד שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו
צדרור המר דודי לי בין שדי לין ¹⁴ אשכל הכפר
דודי לי בכרכמי עין גדי ¹⁵ הנך יפה רעמי הנך יפה
עיניך יונים ¹⁶ הנך יפה דודי אף נעים אף ערדשו
רעננה ¹⁷ קרות בתינו ארזים רחיתנו (רהיינו)
ברותים

2 אני חכלה השرون שושנת העמקים ² כושונה
בין החוחים כן רעמי בין הבנות ³ כחפה בעצי
העיר כן דודי בין הבנים בצלו חמדתי וישתי ופריו
מתק לחכוי ⁴ הביאני אל בית היין ורנלו עלי אהבה ⁵
סמכוני באישות--רפדי כחפה כו כי חולת אהבה
אני ⁶ שמאלו תחת לדashi וימינו תחבקני ⁷ החשבתי
אתכם בנות ירושלם בצדאות או באילות השדרה
אם תעירו ואם תעוררו את אהבה עד שתחפץ
8 קול דודי הנה זה בא מדרגן על ההרים-מקפץ

4 הנך יפה רעיתי הנך יפה--עניך יונם מבעד לצמתק שערך עדך העזים שנלשו מהר גלעד 2 שניך כעדך הקצובות שעלו מן הרחצה שלם מתחאות ושבלה אין בהם 3 כחוט השני שפטותיך ורברך נאה כפלח הרמן רתקך מבעד לצמתק 4 כמנדל דוד צוארך בניו לתלפיות אלף המן תלוי עליו כל שלטי הנברים 5 שני שדייך כשי עפרים תאומי צביה הרועים בשושנים 6 עד שיפוח היום ונסו הצללים--אלך לי אל הר המור ואל גבעת הלבונה 7 כלך יפה רעיתי ומום אין בך 8 אתי מלבנון כלה אתי מלבנון תבואי תשרוי מראש אמנה מראש שניר וחרמן ממענות אדריות מהדרי נמרים 9 לבכתי אחוי כלה לבכתי באחד (באחת) מענייך באחד ענק מצורניך 10 מה יפו דרייך אחוי כלה מה טבו דרייך מיין וריה שניניך מכל בשימים 11 נפת תשפנה שפטותיך כלה דבש וחלב תחת לשונך וריה שלמתיך כריך לבנון 12 גן נעל אחוי כלה גל נעל מעין חתום 13 שלחיך פרדס רמנונים עם פרוי מגדים כפרים עם נרדים 14 נרד וכרכם קנה וקנמוון עם כל עצי לבונה מר ואהלוות עם כל ראשי בשמות 15 מעין ננים באר מים חיים ונולמים מן לבנון 16 עורי צפון ובואי חימן הפייח גני יולו בשמיו יבא דודו לנו ויאכל פרוי מנדיו

דורי ווה רעי בנות ירושלים
6 אנה הילך דודך היפה בנשים אנה פנה דודך
ונבקשו עמק 2 דורי ירד לנו לערגנות הבשם--
לרעות בנים וללקט שושנים 3 אני לדורי ודורי
לי הרעה בשושנים 4 יפה את רעיתי כתרצה נאה
בירושלים אימה כנדגולות 5 הסבי עניך מנדיה שהם
הרהייבני שערך עדך העזים שנלשו מן גלעד
6 שניך כעדך הרחלים שעלו מן הרחצה שלם

מתאות ושבלה אין בהם 7 כפלח הרמן רתקך
מבעד לצמתק 8 ששים הימה מלכות ושמנים פילגשים
ועלמות אין מספר 9 אחות דיא יונטי תמרתי--אחדת
היא לאמה ברה היא לילדה ראה בנות ואשרודה
מלך טל קוצותי רטיסי לילה 10 מי זאת הנשקפה כמו
מלךות ופלגשים ויהללה 11 שחר יפה לבנה ברה כחמה--אימה כנדגולות 12
אל נתה אנוו ירדתי לראות באבי הנהל לראות
אני לפתח לדורי יודני נטפו מור ואצבעתי מור עבר
הפרחה הגפן הנצוו הרמנים 12 לא ידעתה--נפשי

אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה--בו יבוזו לו⁸ אחות לנו קטנה ושדים אין לה מה נעשה לאחנתנו ביום שידבר בה⁹ אם חומה היא נבנה עליה טירה כסף ואם דלתה היא נצוד עליה לוח ארו¹⁰ אני חומה ושדי מנגדות או היינו בעינו כמושחת שלום עכבר היה לשלהה בבעל המון נתן את הכרם לנו כרמים איש יבא בפדיו אלף כסף¹¹ כרמי שלי לפני האלף לך שלמה ומאותים לנטרים את פדיו¹² היושבת בננים חברים מקשיבים ל科尔ך--השמי עני בראה דודוי ורנה לך לצבי או לעפר האלים--על הרי בשמי

שמתי מרכיבות עמי נדייב¹³ שובי שובי השולמית שובי שובי ונזהה בך מה תחזו בשולמית כמחלת המחנים

7 מה יפו עמוק בunnelים בת נדייב חמוקי ירכיך-- כמו חלאים מעשה ידי אמן² שרך אגן הסהר אל יחס המזג בטנק ערמת חטים סוגה בשושיים³ שני שדריך כשי עפרים האמי צביה⁴ צוארך מנגדל השן ענייך ברכות בחשבון על שער בת רבים-- אף כמנדל הלבנון צופה פני דמשק⁵ ראש עלייך ככרמל ודלתה ראש כארוגן מלך אסור ברהטים⁶ מה יפיה ומה נעמת--אהבה בתענוגים⁷ זאת קומתך דמתה לתרם ושידיך לאשכלות⁸ אמרתי עלה בתמר אהזה בסנסני ויהיו נא שדריך כאשכלות הנפן וריה אפק כחפוחים⁹ ווחך כיין הטוב הולך לדודוי למשרים דובב שפטין ישנים¹⁰ אני לדודי ועלי תשוקתו¹¹ לך דודוי נצא השדרה נליינה בכפרים נשבכימה לכרכמים--נראה אם פרחה הגפן פתח הסמדר הגנו הרמוניים שם את דדי לך¹² הרודאים נתנו ריח ועל פתחינו כל מנדים--חרדים נם ישנים דודוי צפנתי לך

8 מי יתנק כאח לי יונק שדי אמי אמצעך בחוץ אשקר נם לא יבוז לי² אנה נך אביך אל בית אמי-- תלמדני אשקר מיין הרקה מעסיס רמנוי³ שמאלו תחת ראשיו וימינו תחבקני⁴ השבעתי אתכם בנות ירושלם מה תעררו ומה תערדו את האהבה עד שתחפץ⁵ מי זאת עלה מן המדבר מתרפקת על דודיה תחת התהפו עוררתיך--שמה חבלתך אמך שמה חבלה ילדתך⁶ שימני כחומרם על לך כחותם על זרועך--כי עזה כמות אהבה קשה כשאול קנאה רשביה--רשפי אש שלהבתיה (Sheol h7585)⁷ מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונחרות לא ישפוה

אשר אראה איז זה טוב לבני האדם אשר יעשנו תחת
השמות מספר ימי חיותם ⁴ הנדרתי מעשי בניתו לי
בזמן נטעתו לי כרמים ⁵ עשיתי לי גנות ופרדסים
ונטעתי בהם עץ כל פרדי ⁶ עשיתי לי ברחות מים-
להשקות מהם יער צומח עצים ⁷ קניתי עבדים
ושפחות ובני בית הוה לי נם מקנה בקר וצאן הרבה
היה לי מכל שהיה לפני נם מקנה בקר וצאן הרבה
כסף וזהב וסגולת מלכים והמדינות עשיתי לי שרים
ושירות ותענוגות בני האדם--שדה ושרות ⁹ וגדרתי
והוספתי מכל שהוא לפני נם בירושלם אפ' חכמתי
עמדתי לי ¹⁰ וככל אשר שאלו עני לא אצלתי מהם
לא מנעתי את לבני מכל שמחה כי לבני שמח מכל
עמל זזה היה חלקו מכל עמל ¹¹ ובפניי אני בכל
מעשי שעשו ידי ובعمال שעמלתי לעשות והנה הכל
הבל ורעות רוח ואין יתרון תחת המשמש ¹² ובפניי
אני לראות חכמה והוללות וascalות כי מה האדם
шибוא אחרי המלך את אשר כבר עשו ¹³ וראיתי
אני שיש יתרון לחכמה מן הסכלות--כיתרון האור
מן החשך ¹⁴ החכם עניינו בראשו והכטיל בחשך
הולד וידעתו גם אני שמקירה אחד יקרה את כלם ¹⁵
ואמרתי אני בלבבי כמקירה הכטיל גם אני יקרני ולמה
חכמתי אני או יתר ודברתי בלב שם זה הכל ¹⁶ כי
אין זכרון לחכם עם הכטיל לעולם בשכבר הימים
הבאים הכל נשכח ואיך ימות החכם עם הכטיל ¹⁷
ושנאהתי את החיים--כי רע עלי המשעה שנעשה תחת
המשמש כי הכל הבל ורעות רוח ¹⁸ ושנאהתי אני את
כל עמל שעני عمل תחת המשמש שאנחנו לאדם
שיהיה אחרי ¹⁹ וממי יודע החכם יהיה או סכל ויישלט
בכל עמל שעמלתי ושחכמתי תחת המשמש נם זה
הבל ²⁰ וסובותי אני ליאש את לבבי--על כל העמל
שעמלתי תחת המשמש ²¹ כי יש אדם שעמלו בחכמה

1 דברי קהילת בן דוד מלך בירושלים ² הбел
הבלים אמר קהילת הбел הבל הבלתי הכל הבלתי ³ מה
יתרון לאדם בכל עמלו--שיעמל תחת המשמש ⁴ דור
הlek ודור בא והארץ לעולם עמדת ⁵ וזרחה המשמש
ובאה המשמש ואל מקומו--שואף זורה הוא שם ⁶ הולך
אל דרום וסובב אל צפון סובב סבב הולך הרוח
ועל סביחתו שב הרוח ⁷ כל הנהלים הילכים אל
הום והם איננו מלא אל מקום שהנהלים הילכים--שם
הם שבים ללבת ⁸ כל הדברים יגעים לא יכול איש
לדבר לא חשב עין לראות ולא חמלא און משמע ⁹
מה שהוא הוא שיהיה ומה שנעשה הוא שיעשה ואין
כל חדש תחת המשמש ¹⁰ יש דבר שיאמר ראה זה
חדש הוא כבר היה לעלמי אשר היה מ לפנינו ¹¹
אין זכרון לראנים ונם לאחרנים שיהיו לא יהיה
לهم זכרון--עם שיהיו לאחרנה ¹² אני קהילת היזי
מלך על ישראל--בירושלים ¹³ ונתתי את לבבי לדרוש
ולתור בחכמה על כל אשר נעשה תחת המשמים הוא
ענין רע נתן אליהם לבני האדם--לענות בו ¹⁴ ראיית
את כל המעשים שנעשו תחת המשמש והנה הכל הבל
ורעות רוח ¹⁵ מעתה לא יכול לתקון וחסרון לא יכול
להמנות ¹⁶ דברתי אני עם לבבי לאמר--אני הנה
הגדרתי והוספתי חכמה על כל אשר היה לפני על
ירושלים ולבי ראה הרבה חכמה ודעת ¹⁷ ואותנה
לבי לדעת חכמה ו דעת הוללה וascalות ידעת שם
זה הוא רעיון רוח ¹⁸ כי ברב חכמה רב כעס וויסיף

דעתו יוסוף מכואוב

2 אמרתי אני בלבבי לך נא אסכה בשמה וראה
בטוב והנה נם הוא הבל ² לשחק אמרתי מהולל
ולשםחה מה זה עשה ³ תרתוי בלבוי למשוך בין
את בשרי ולבי נהג בחכמה ולאחו בסכלות--עד

ובדעת--ובכשרון ולאדם שלא עמל בו יתנו חלקו--
ונם זה הבל ורעה רבה ²² כי מה הוה לאדם בכל
כל המעשה שם ¹⁸ אמרתי אני בלב-י--על דברת בני
האדם לברם האלhim ולראות שהם בחמה המה
ליהם ¹⁹ כי מקרה בני האדם ומקרה הבהמה ומקרה
אחד להם--כמאות זה בן מות זה ורוח אחד לכל
ולבונם זה הבל הוא ²⁴ אין טוב באדם שיאכל ושתה
כל ימי מכבאים וכעס עניינו--גם בליל ה' לא שככ
לבוןם זה הבל והוא ²⁴ אין טוב בעמל גם זה ראיתי אני מיד
והראת את נשטו טוב בעמל גם זה ראיתי אני מיד
האלhim הוא ²⁵ כי מי יאכל ומיו יחוש חז' ממוני ²⁶ כי
לאדם שטוב לפניו נתן חכמה ורעת ושמחה ולחוטא
אל העפר ²¹ מי יודע רוח בני האדם--העליה היא
למעלה ורוח הבהמה--הירדנה היא למטה לאرض ²²
וראיתי כי אין טוב מאשר ישמה האדם במעשהיו--כי
הוא חלקו כי מי יביאנו לראות במה שייה אחריו

4 ושבתי אני ואראת את כל העשקים אשר נעשים
תחת השמש והנה דמעת העשקים ואין להם מנוח
ומייד עשיקיהם כח ואין להם מנוח ² ושבח אני את
המתים שכבר מתו--מן החיים אשר המה חיים עדנה
ווטוב משליהם--את אשר עדן לא היה אשר לא ראה
את המעשה הרע אשר נעשה תחת השמש ⁴ וראיתי
אני את כל עמל ואת כל כשרון המעשה--כי היא
קנאת איש מרעהו גם זה הבל ורעות רוח ⁵ הכספי
חבק את ידיו ואכל את בשרו ⁶ טוב מלא כף נחת--
滿לא חפניהם עמל ורעות רוח ⁷ ושבתי אני ואראת
הבל תחת השמש ⁸ יש אחד ואין שני נם בן ואח אין
לו ואין קץ לכל עמלו--גם עניינו (עניינו) לא תשבע
עשר ולמי אני עמל ומהסר את נפשי מטובה--גם זה
הבל ועניין רע הוא ⁹ טובים השנים מן האחד אשר יש
לهم שכר טוב בעמלם ¹⁰ כי אם יפלו האחד יקים
את חברו ואילו האחד שיפול ואין שני להקימו ¹¹ נם
אם ישכבו שנים וחם להם ולאחד איך יחם ¹² ואם
יתקפו האחד--השנים יעדמו ננדו והחותם המשלש לא
במהירה ינתק ¹³ טוב ילד מסכן וחכם--מלך זקן
וכסיל אשר לא ידע להזוהר עוד ¹⁴ כי מבית הסורים
הצדק שמה הרשע ¹⁷ אמרתי אני בלב-י--את הצדיק

יצא למלך כי נם במלכותו נולד רשות ¹⁵ ראייתו את כל חיים המהלים תחת המשם--עם הילד השני אשר יעמוד תחתיו ¹⁶ אין קץ לכל העם לכל אשר היה לפניהם--نم האחרונים לא יশמחו בו כי נם זה הבל ורעיון רוח

כל ימי בחשך יאכל וכעס הרבה וחליו וקצף ¹⁸ הנה אשר ראייתו אני טוב אשר יפה לאכול ולשתות ולראות טוכה בכל עמלו שיעמל תחת המשם מספר ימי היו אשר נתן לו האלים--כי הוא חלקו ¹⁹ גם כל האדם אשר נתן לו האלים עשר ונכסים והשליטו לאכל ממנו ולשאת את חלקו ולשmach בעמלו--זה מטה אליהם היא ²⁰ כי לא הרבה יזכיר את ימי חייו כי האלים מענה בשמחת לבו

6 יש רעה אשר ראייתו תחת המשם ורבה היא על האדם ² איש אשר יתן לו האלים עשר ונכסים וכבוד ואיננו חסר לנפשו מכל אשר יתאה ולא ישילטנו האלים לאכל ממנו--כי איש נגיד יאכלנו זה הבל וחלי רע הוא ³ אם יולד איש מאה ושנים רבות יחייה ורב שהיו ימי שני ונפשו לא תשבע מן הטובה ונם קבועה לא הייתה לו--אמרתי טוב ממנו הנפל ⁴ כי בהבל בא ובחשך ילק ובחשך שמו יכסה גם שמש לא ראה ולא ידע נתת לזה מזה ⁶ ואלו היה אלף שנים פעמים וטובה לא ראה--הלא אל מקום אחד חכל הולך ⁷ כל עמל האדם לפניו ונם הנפש לא תמלא ⁸ כי מה יותר לחכם מן הכספי מה לעני יודע להלך ננד החיים ⁹ טוב מראה עיניהם מהלך נפש נם זה הבל ורעות רוח ¹⁰ מה שהיה כבר נקרא שמו ונודע אשר הוא אדם ולא יוכל לדין עם שהתקוף (שתקוף) ממנה ¹¹ כי יש דברים הרבה מרכיבים הבל מה יתר לאדם ¹² כי מי יודע מה טוב לאדם בחים מספר ימי חי הבלו--ויעשם ככל אשר מי יגיד לאדם מה יהיה אחריו תחת המשם

7 טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הולדי ² טוב לילכת אל בית אבל מלכת אל בית משתה--באשר הוא סוף כל האדם והחי יתן אל לבו ³ טוב כעס משחוק כי ברע פנים ייטב לב ⁴ לב חכמים בבית

כל הימים המהלים תחת המשם--עם הילד השני אשר יעמוד תחתיו ¹⁶ אין קץ לכל העם לכל אשר היה לפניהם--نم האחרונים לא יশמחו בו כי נם זה הבל ורעיון רוח

5 שמר הנגיד (הנגיד) כאשר תלך אל בית האלים וקרוב לשמע מטה הכספיים זבח כי אין יודעים לעשות רע ² אל תבהל על פיך ולבך אל ימחר להוציא דבר--לפני האלים כי האלים בשמיים אתה על הארץ על כן יהו דבריך מעתים ³ כי בא החלום ברב עניין וקול כסיל ברב דברים 4 כאשר תדר נדר לאלים אל תחר לשלו--כי אין חפץ בכספיים את אשר תדר שלם ⁵ טוב אשר לא תדר--משתדרך ולא תשלם ⁶ אל תנתן את פיך לחטיא את שرك ואל תאמיר לפני המלך כי שנגה היא למה יקצף האלים על קולך וחייב את מעשה ידיך ⁷ כי ברב חלומות והבלם ודברים הרבה כי את האלים ירא ⁸ אם עשך רש ונזול משפט וצדק תראה במדינה--אל תחתה על החפץ כי נבה מעלה נבה שמר ונבהים עליהם ⁹ וויתרנו ארץ בכל היא (הוא)--מלך לשדה נعبد ¹⁰ אהב כסף לא ישבע כסף ומוי אהב בהמון לא תבואה נם זה הבל ¹¹ ברבות הטובה רבו אוכליה ומה כשרון לבעליה כי אם ראיות (ראיות) עניין ¹² מתקה שנת העבד אם מעט ואם הרבה יאכל והשבע לעשרי--איננו מניח לו לשון ¹³ רעה חוליה ראייתו תחת המשם עשר שמר לבעלו לרעתו ¹⁴ ואבד העשר ההוא בעניין רע והוליד בן ואין בידיו מאומה ¹⁵ כאשר יצא מבטן אמו ערום ישוב ללבת כשבא ומאהמה לא ישא בעמלו שילך בידו ¹⁶ וגם זה רעה חוליה כל עמת שבא כן ילק ומה ויתרנו לו שיעמל לרוח ¹⁷ גם

אבל ולב כסילים בביה שמחה 5 טוב לשמע גערת מצאתי--וואשה בכל אלה לא מצאתי 29 לבר ראה זה מצאתי אשר עשה האלhim את האדם ישר והמה בקש חשבנות ריבים

8 מי כהחכם ומיו יודע פשר דבר חכמה אדם תאיד פניו ועו פניו ישנא 2 אני פי מלך שמר ועל דברת שבועת אלהים 3 אל תבהל מפני תליך אל העמד בדבר רע כי כל אשר יחפץ יעשה 4 באשר דבר מלך שלטונו ומיו יאמר לו מה תעשה 5 שומר מצואה לא ידע דבר רע עת ומשפט ידע לב חכם כי לכל חפץ יש עת ומשפט כי רעת האדם רבה עליו 7 כי איננו ידע מה שייהיה כי כאשר היה מי גיד לו 8 אין אדם שליט בrhoח לכלוא את הרוח ואין שלטן ביום המות ואין משלחת במלחמה ולא מלט רשות באלו 9 את כל זה ראייתי ונתרן את לבי לכל מעשה אשר נעשה תחת השמש עת אשר שלט האדם באדם--לדע לו 10 ובכון ראותו רשותם קברים ובאו ומקום קדוש יהלכו וישתכו בעיר אשר כן עשו נם זה הבל 11 אשר אין נעשה פתגם מעשה הרעה מהרעה על כן מלא לב בני האדם בהם- לעשות רע 12 אשר חטא עשה רע מאות--ומאריך לו כי נס יודע אני אשר היה טוב לראי האלהים אשר ייראו מלפני 13 וטוב לא היה לרשות ולא יאריך מים צל- אשר איננו ירא מלפני אלהים 14 יש הבל אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים אשר מניעו אליהם כמעשה הרשעים ויש רשותם שמניעו אליהם כמעשה הצדיקים אמרתי שنم זה הבל 15 ושבחתי אני את השמחה אשר אין טוב לאדם תחת השמש כי אם לאכל ולשחות ולשומות והוא ילונו בעמלו ימי חייו אשר נתן לו האלהים- תחת השמש 16 כאשר נתתי את לבי לדעת חכמה ולראות את העני אשר

אשר עוד בקשה נפשי ולא מצאתי אדם אחד מאלף מצאתי--וואשה בכל אלה לא מצאתי 29 לבר ראה זה מצאתי אשר עשה האלהים את האדם ישר והמה תחת הסירן שחק הכסיל ונם זה הבל 7 כי העשך יהולח חכם ויאבד את לב מתנה 8 טוב אחרית דבר מראשו טוב ארך רוח מגבה רוח 9 אל תבהל ברוחך לכעס כי כעס בחיק כסילים נינה 10 אל אמר מה היה--שהימים הראשונים היו טובים מала כי לא מחכמה שאלת על זה 11 טובח חכמה עם נחלה ויתר לראי המשמש 12 כי בצל החכמה בצל הכסף ויתרונו דעת החכמה תחיה בעלייה 13 ראה את מעשה האלהים כי מי יכול לתקן את אשר עשו ביום טוביה היה בטוב ובכום רעה ראה נם את זה לעמת זה עשה האלהים על דברת שלא ימצא האדם אחריו מואה 15 את הכל ראייתי בימי הבלתי יש צדיק אבד בצדקו ויש רשות מאיריך ברעתו 16 אל תה צדיק הרבה ואל תחתכם יותר למה תשומם 17 אל תרשע הרבה ואל תה סכל למה תמות בלא עתק 18 טוב אשר תאהז בזה ונם מזוה אל גנח את ירך כי ראה אלהים יצא את כלם 19 החכמה תען לחכם- מעשרה שליטים אשר היו בעיר 20 כי אדם אין צדיק בארץ--אשר יעשה טוב ולא יחתא 21 נם לכל הדרבים אשר ידברו אל תחן לך אשר לא תשמע את עברך מקלל 22 כי גם פעמים רבות ידע לך אשר נם את (אתה) קללה אחרים 23 כל זה נסיתוי בחכמה אמרתי אחכמה והוא רחוכה ממוני 24 רחוק מה שהיה ועמק עמוק מי ימצאו 25 סבותי אני ולבי לדעת ולתור ובקש חכמה וחשבון ולדעת רשות כסל והסכלות הוללות 26 ומוצא אני מר ממות את האשא אשר היא מצודים וחדרמים לבה--אסורים ידיה טוב לפניו האלהים ימלט ממנה וחוטא ילכד בה 27 ראה זה מצאתי אמרה קלה אחת לאחת למצא חשבון 28

נעשה על הארץ כי נם ביום ובלילה--שנה בעינוי
איןנו ראה ¹⁷ וראית את כל מעשה האלים כי לא
בפה כהם יוקשים בני האדם לעת רעה כשתפוף
עליהם פתאם ¹⁸ גם זה ראייתו חכמה תחת המשמש
ונזוליה היא אליו ¹⁹ עיר קשנה ואנשים בה מעט ובא
אליה מלך גדול וסבב אתה ובנה עליה מצודים
נדלים ²⁰ ומוצא בה איש מסכן חכם ומלט הוא את
העיר בחכמו ואדם לא זכר את האיש המסכן ההוא
²¹ ואמרתי אני טובת חכמה מגבורה וחכמה המסכן
בזיה ודבריו אינם נשמעים ²² דברי חכמים בנחת
נשמעים--מוזעקת מושל בכיסילים ²³ טובת חכמה

מכל קרב וחוטא אחד יאבר טובת הרבה

10 זוכבי מות יבאש יביע שמן רוקח יקר מהכמה
מכבוד סכבות מעת ² לב חכם לימיינו ולב כיסיל
לשמallow ³ וגמ בדרכ כשהסכל (כשסכל) הלק לבו
חסר ואמר לכל סכל הוא ⁴ אם רוח המושל תעללה
עליך מקוםך אל תנח כי מרפא נינח חטאיהם גורליים
ויש רעה ראייתו תחת המשמש--כשנזה שיצא מלפני
השליט ⁶ נתן הסכל במורומים רבבים ועשירים בשפל
ישבו ⁷ ראייתו עבדים על סוסים ושרים הלכים
עבדים על הארץ ⁸ חפר גומץ בו יפול ופרק גדר
ישכנו נחש ⁹ מסיע אבניים יעצב בהם בוקע עצים
יסכן בם ¹⁰ אם קהה הברזול והוא לא פנים קלקל
וחילים יגבר ויתרונו חסיר חכמה ¹¹ אם יש הנחש
בלוא לחש ואין יתרון לבעל הלשון ¹² דברי פי
חכם חן ושותות כסיל תבלענו ¹³ תחולת דברי
פיהו סכבות ואחרית פיהו הוללה רעה ¹⁴ והסכל
ירבה דברים לא ידע האדם מה שיהיה ואשר יהוה
מאחריו מי יגיד לו ¹⁵ עמל הכסילים תינגענו--אשר
ונריך בבקר יאכלו ¹⁷ אשריך ארץ שמלך בזון
ונגע יקרה את כלם ¹² כי נם לא ידע האדם את עתו
הורים ושריך בעת יאכלו בגבורה ולא בשתי ¹⁸

נעשה על הארץ כי נם ביום ובלילה--שנה בעינוי
יוכל האדם למצוא את המעשה אשר נעשה תחת
המשמש בשל אשר יعمل האדם לבקש ולא ימצא נם
אם יאמר החכם לדעת לא יוכל למצוא

9 כי את כל זה נתתי אל לבו ולבור את כל זה
אשר הצדיקים והחכמים ועבדיהם ביד האלים
نم אהבה נם שנאה אין יודע האדם--הכל לפניהם
2 הכל כאשר לכל מקרה אחד לצדיק ולרשע
לטוב ולטהור ולטמא ולזבח ולאשר איןנו זבח כתוב
כהטא--הגשבע כאשר שבועה ירא ³ זה רע בכל
אשר נעשה תחת המשמש--כי מקרה אחד לכל נם
לב בני האדם מלא רע והוללות בלבבם בחיהם
ואחריו אל המתים ⁴ כי מי אשר יבחר (יחבר)
אל כל החיים יש בטחון כי לכלב חי הוא טוב מן
האריה המת ⁵ כי החיים יודעים שימתו והמתים
איןם יודעים מאומה ואין עוד להם שכר--כי נשכח
זכרם ⁶ נאhabitם נם שנאתם נם קנאתם כבר אבדה
וחלק אין להם עוד לעולם בכל אשר נעשה תחת
המשמש ⁷ לך אכל בשמה לאחיך ושתה בלב טוב
ייניך כי כבר רצתה האלים את מעשיך ⁸ בכל עת
יהיו בnderיך לבנים ושם על ראשך אל יהסר ⁹ ראה
חיים עם אשה אשר אהבת כל ימי חי הבלך אשר
נתן לך תחת המשמש כל ימי הבלך כי הוא חלך
בחיים ובعملך אשר אתה עמל תחת המשמש ¹⁰ כל
אשר תמצא ידך לעשות בכחך--עשה כי אין מעשה
וחשבון ודעתי וחכמה בשאול אשר אתה לך שמה
(Sheol h7585) ¹¹ שבתי וראת תחת המשמש כי לא לקלים
המרוץ ולא לנבורים המלחמה ונם לא לחכמים
לחם ונם לא לנבונים עשר ונם לא לידעים חן כי עת

בעצליהם ימך המקירה ובשפלהות ידים ידלף הבית **11** אל בית עולמו וסבבו בשוק הסופרים ⁶ עד אשר לא ירחק (ירתק) חבל הכסף ותרוץ נלת הזוב והשבר כד על המבווע ונרצן הגלגל אל הבור ⁷ ווישב העפר על הארץ בשהייה וחורוח תשוב אל דאלחים אשר נתנה ⁸ הבעל הכלבים אמר הקוחלה הכל הבעל ⁹ וויתר שהיה קhalbת חכם עוד למד דעתה את העם ואיזן וחקרא תקון משללים הרבה ¹⁰ בקש קhalbת למצא דברי חפץ וכתווב ישר דברי אמת ¹¹ בדברי חכמים כדרבנותם וככשמרות נטוועים בעלי אספות נתנו מרעה אחד ¹² יותר מהמה בני הזוהר עשות ספרים הרבה נשמע את ולתג הרבה גינעתبشر ¹³ סוף דבר הכל נשמע את האלחים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם ¹⁴ כי אה כל מעשה האלחים יבא במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע

לשחוק עשים לחם ווין ישמה חיים והכסף ענה את הכל ²⁰ גם במדע מלך אל תקלל ובחרדי משכובך אל תקלל עשיר כי עוף השמים יוליך את הקול ובבעל הכנפים (כנפים) יגיד דבר

11 שלח לחמד על פניהם כי ברב הימים תמצאנו ² תן חלק לשבעה וגם לשמונה כי לא תדע מה יהיה רעה על הארץ ³ אם ימלאו העבים ונשען על הארץ ידריקו ואם יפול עץ בדרכם ואם בצפון-מקום שיפול העץ שם יהוא ⁴ שمر רוח לא יזרע וראה בעבים לא יקצור ⁵ כאשר איןך יודע מה דרך הרוח עצמים בבטן המלאה ככה לא תדע את מעשה האלחים אשר יעשה את הכל ⁶ בבקר זרע את זרעך ולערב אל תנה יידך כי איןך יודע אי זה יקשר הזה או זה ואם שניהם כאחד טובים ⁷ ומחוק האור וטוב לעיניהם לראות את המשמש ⁸ כי אם שנים הרבה ייחיה האדם בכלם ישם ויזכר אתימי החשך כי הרבה יהיו כל שבא הכל ⁹ שמה בחור בילדותיך ויטיבך לבך בימי בחורותיך ויהלך בדרכי לבך ובמראי עיניך ודע כי על כל אלה יביאך האלחים במשפט ¹⁰ והסר כעס מלבק והעבר רעה מבשרך כי הילדות והשחרות הכל

12 זכר את בוראיך בימי בחורתייך עד אשר לא יבוא ימי הרעה והגינוו שנים אשר תאמר אין לי בהם חפץ ² עד אשר לא תחשך השמש והאור והירח והכוכבים ושבו העבים אחר הנש ³ ביום שייעזו שMRI הבית והתעטוו אנשי החיל ובטלו הטענות כי מעשו וחשבו הראות בארכות ⁴ וסנרו דלתים בשוק בשפל קול הטענה ויקום לקול הצפור וישחו כל בנות השיר ⁵ גם מבנה יראו וחתחמים בדרך וינאץ השקך ויסתבל החגב ותפר האבינה כי הלק האדם

בְּתִ יְהוּדָה 16 עַל אֱלֹהָנוּ בְּכִיה עַנְיִן יַרְדָּה
מִים--כִּי רַחֲקָמָנִי מַחְמָם מִשְׁבַּת נֶפֶשִׁי הַיּוּ בְּנֵי שָׁוּמְמִים
כִּי גָּבָר אֹוִיב 17 פְּרָשָׁה צִוְּן בִּידְיָה אֵין מַחְמָם לְהָ--
צְוָה יְהוָה לְיעַקְבָּם סְבִיבָיו צְרוּ הִתְהָה יְרוּשָׁלָם לְנַדָּה
בְּנֵיהֶם 18 צְדִיק הַוָּא יְהוָה כִּי פִיהוּ מְרִיחֵי שְׁמַעוּ נָא
כָּל עַמִּים (הָעָמִים) וּרְאוּ מְכָאָבִי--בְּתוּלָתִי וּבְחוֹרִי
הַלְּכָלוּ בְּשָׁבִי 19 קָרָאתִי לִמְאַחֲבֵי הַמָּה רַמְוֹנִי כְּהַנִּי
זָוְקִנִּי בָּעִיר גָּנוּעַ כִּי בְּקָשָׁו אֲכַל לִמּוֹ וַיְשִׁיבוּ אֶת נְפָשָׁם
20 רָאָה יְהוָה כִּי צָר לִי מִעִי חַמְרָמָרוּ--נַהֲפֵךְ לְבִי
בְּקָרְבֵּי כִּי מַרוּ מְרִיחֵי מַחְזִין שְׁכָלָה חֲרֵב בְּבֵית כּוֹמוֹת
21 שְׁמַעוּ כִּי נָאֵנָה אֵין אֵין מַחְמָם לִי--כָּל אִיבִּי שְׁמַעוּ
רַעֲתִי שְׁשָׁו כִּי אַתָּה עֲשִׂית הַבָּאָתָה יוֹם קָרָאת וַיְהִי כִּמְנִי
22 חַבָּא כָּל רַעַתְמָן לְפָנֵיךְ וַעֲולָל לִמּוֹ כַּאֲשֶׁר עַולְלָתָ
לִי עַל כָּל פְּשָׁעָי כִּי רְבָות אַנְחָתִי וְלִבִּי דָוִי

2. **איכה ייעיב** באפו אדרני את בת ציון--השליך
משמים ארץ תפארת ישראל ולא זכר הדם רגליו
ביום אפו 2 בלו אדרני לא (ולא) חמל את כל
נאות יעקב--הרס בעברתו מבצרי בת יהודת הניע
לארץ חלל מלכחה ושריה 3 גدع בחרי אף כל
קרן ישראל--השיב אחריו ימינו מפניהם אויב ויבער
ביעקב כאשר להבה אכללה סיבב 4 דרך קשתו כאויב
נצב ימינו צער ויהרג כל מוחמדין עין באחל בת ציון
שפך האש חמתו 5 היה אדרני כאויב בלו' ישראל--
בלוע כל ארמנותיה שחת מבצרייו וירב בת יהודת
תאניה ואניה 6 ויחמס כנן שכו שחת מועד שכח יהוה
בציוון מועד ושבת וינאי בזעם אפו מלך וכחן 7 זונה
אדני מזבחו נאר מקדשו--הסיגיר ביד אויב חומות
ארמנותיה קול נתנו בבית יהוה כיום מועד 8 חשב
יהוה להשחית חומות בת ציון--נתה קו לא השיב
ירדו מבלע ויאבל חל וחומה יהדו אמללו 9 טבעו
באארץ שעיריה אבר ושבר בריחיה מלכחה ושריה

1 **איכה** ישבה בדור העיר רבתי עם-היתה
כאלמנה רבתי בניו שרתי במדינות--היתה למס 2
בכו תבכה בלילה ורמעתך על ליהה--אין לה מנהם
מכל אהבה כל רעה בנדו בה היו לה לאיבים 3
גלהה יהודה מעני ומרב עבדה--היא ישבה בניו
לא מצאה מנוח כל רדפיה השינה בין המצדדים
4 דרכי ציון אבלות מבל' בא מועד--כל שעירה
שוממין כהנעה נאנחים בחולתייה נגנות והיא מר לה
5 היו צדריה לראש איביה שלו כי יהוה הונה על רב
פשעה עולליה הלויכו שבוי לפני צר 6 וויצא מן בת
(מבת) ציון כל הדרה היו שרים כאלים לא מצאו
מרעה וילכו בלא כח לפני רודף 7 זכרה ירושלים
ימע עניה ומרודיה--כל מחמדיה אשר היו מימי קדם
בנפל עמה ביד צר ואין עוזר לה--ראותם צרים שחקו
על משבתה 8 חטא חטא ירושלים על כן לנידה
היתה כל מכבדיה הזילוה כי ראו ערותה נם היא
נאנהה ותשב אחר 9 טמאתך בשוליה לא זכרה
אחריתה ותרד פלאים אין מנוח לה ראה יהוה את
ענוי כי הנגיד אויב 10 ידו פרש צר על כל מחמדיה
כי ראתה נוים באו מקדשה--אשר צויתה לא יבוא
בקהיל לך עכ' עמה נאנחים מבקשים להם נתנו
מחמדיהם (מחמדיהם) באכל להшиб נפש ראה
יהוה והביטה כי הייתי זוללה 12 ליא אליכם כל
עברי דרך--הכיתו וראו אם יש מכ庵 כמכאבי אשר
עלול לי אשר הונה יהודה ביום חرون אפו 13 ממרום
שלח אש בעצמותיו וירדנה פרש רשות לרוגלי השיבני
אחרו--נתנו שמה כל היום דוה 14 נשקר על פשע
בידו ישתרנו עלו על צוארי--הכשיל כחו נתנו אדני
בידי לא אוכל קום 15 סלה כל אבורי אדני בקרבי
קררא עיל מועד לשבר בחוריגת דרד אדרן לבלחולת

בנויים אין תורה--נעם נביאיה לא מצאו חוץ מיהוה ¹⁰ בלה בשדי ועוורי שבר עצמותי ⁵ בנה עלי ויקף ראש ותלאה ⁶ במחשיים הושבני ממת עולם ⁷ גדר בעדי ולא יצא הכביד נחשתי ⁸ נם כי אזעך ואשוע שם תפלויז ⁹ גדר דרכי בניוית נתיבתי עזה ¹⁰ דב ארב הוא לאריה (אריו) במסתרים ¹¹ דרכי סורר ויפשנני שמניא שם ¹² דרך קשתו ויציבנו כמטרא לחץ ¹³ הביא בכליתי בני אשפטו ¹⁴ היתי שחק לכל עמי נגונתם כל היום ¹⁵ השביעני במרורים הרוני לענה ¹⁶ וינגרס בחצץ שני הכספיני באפר ¹⁷ ותונת משלום נפשי נשתי טובה ¹⁸ ואמר אבד נצחיות חולתי מיהוה ¹⁹ זכר עני ומרודיו לענה וראש ²⁰ זכר תזוכר ותשיח (ותשוח) עלי נפשי ²¹ זאת אשיב אל לבי על כן אוחיל ²² חסדי יהוה כי לא תמננו כי לא כלו רחמייו ²³ חדשים לברקים רבה אמונהך ²⁴ חלקי יהוה אמרה נפשי על כן אוחיל לו ²⁵ טוב יהוה لكו לנפש תדרשו ²⁶ טוב ויחיל ודומם לתשועת יהוה ²⁷ טוב לנבר כי ישא על בנעוריו ²⁸ ישב בדר וידם כי נטול עליו ²⁹ יתן בעפר פיחו אולי יש תקווה ³⁰ יתן למכהו לחיו ישבע בחרפה ³¹ כי לא יזנה לעולם אדני ³² כי אם הונח ורחם כרב חסדיו ³³ כי לא ענה מלבו וינה בני איש ³⁴ לדכא תחת רגליו כל אסירי ארץ ³⁵ להטות משפט גבר גנד פני עליון ³⁶ לעות אדם בריבבו אדני לא ראה ³⁷ מי זה אמר ותדי אדני לא צוה ³⁸ מפי עליון לא תצא הרעות והטוב ³⁹ מה יתאונן אדם חוי גבר על החטא ⁴⁰ נחפשה דרכינו ונחקחה ונשובה עד יהוה ⁴¹ נשא לבבנו אל כפים אל אל בשמיים ⁴² נחנו פשענו ומרינו אתה לא סלחת סכotta באף ותרדפנו הרנת לא חמלת ⁴⁴ סכotta בענן לך מעבור תפלה ⁴⁵ סחי ומואס תשימנו בקרב העמים ⁴⁶ פצוא עליינו פיהם כל איבינו ⁴⁷ פחד ופחית היה לנו השאת והשבר ⁴⁸ פלני מים תרד עני על לך חשק ולא אור ³ אך כי ישב יהפיך ידו כל היום

יבשו לארץ ירמו וקנו בת ציון--העלן עפר על ראש חגרו שקים הורידו לארץ ראשון בתולת ירושלים ¹¹ כל בדמות עני חמרמו מעי--נספק לארץ כבדי על שבר בת עמי בעטף עולל ויונק ברחבות קרייה ¹² לאמתם יאמרו איה דנן ווין בהתעטוף כחל ברחבות עיר--בהתהtrap נפשם אל חיק אמתם ¹³ מה אUIDך מה אדרמה לך הכת ירושלים--מה אשוה לך ואנחמק בתולת בת ציון כי גדול כים שברך מי ירפא לך ¹⁴ נביאיך חזו לך שוא ותפל ולא גלו על עונק להшиб שביתך (שבותך) ויתחו לך משאות שוא ומדוחים ¹⁵ ספקו עלייך כפים כל עברי דרך--שרקו וינעו ראשם על בת ירושלים הזאת העיר שיאמרו כל איביך--שרקו ויחרקו שנ אמרו בלבנון אך זה היום שקינינו מצאנו ראיינו ¹⁶ עשה יהוה אשר זם בצע אמרתו אשר צוה מימי קדם--הרס ולא חמל ויישmach עלייך אויב הרים קרן צריך ¹⁸ צעק לכם אל אדני חומת בת ציון הורידי כנהל דמעה יומם ולילה--אל תני פונת לך אל תדם בת עינך ¹⁹ קומי רני בלילה (בלילה) לראש אשמרות--שפכי כמים לבך נכח פנו אדני שאילו כפיך על נפש עולליך-- העטופים ברעב בראש כל חוצות ²⁰ ראה יהוה והביטה למי עוללה כה אם האכלנה נשים פרים עלי טפחים אם יהרגן במקדש אדני כהן ונביא ²¹ שכבו לארץ חוצות נער וזקן בתולתי ובחוורי נפל בחרב הרנת ביום אפק טבחת לא חמלת ²² תקרא כיום מועד מגורי מסביב ולא היה ביום אף יהוה פלייט ושריד אשר טפחתי ורביתי איבי כלם

3 אני הנבר ראה עני בשבט עברתו ² אותו נגן

שבר בת עמי ⁴⁹ עני נגרה ולא תדרמה מאיין הפנות ⁵⁰ עד ישkip וירא יהוה ממשמים ⁵¹ עני עוללה לנפשי מכל בנות עיריו ⁵² צוד צדוני צפוף איבי חنم ⁵³ צמותו בבודה חי וידן אבן ב' ⁵⁴ צפו מים על דרשי אמרתני נגזרתי ⁵⁵ קראתי שמרק יהוה מבור תחתיות קולי שמעת אל העלם אונק לרווחתי לשועתי ⁵⁶ קרבת ביום אקראך אמרת אל תירא ⁵⁸ רבת אדרני ריבי נפשי נאלת חי ⁵⁹ ראותה יהוה עותתי שפטה משפטיו ⁶⁰ ראותה כל נקמתם--כל מחשבתם ל' ⁶¹ שמעת חרפתם יהוה כל מחשבתם עלי ⁶² שפטוי קמי והגויים עלי כל היום ⁶³ שבתם וקימתם הביטה אני מנוגנתם ⁶⁴ חשיב להם גמול יהוה כמעשה ידיהם נתן להם מננת לב האלך להם ⁶⁶ תרדף באך ותשמידם מתחחת שמי יהוה

על חטאיך

5 זכר יהוה מה היה לנו הבית (הביתה) וראה את חרפתנו ² נחלהינו נהפה לזרים בתינו לנכרים ³ יתומים היינו אין (ואין) אב אמתינו כאלמנות ⁴ מימינו בכסף שתינו עצינו במחור יבאו ⁵ על צוארנו נרדפנו יגענו לא (ולא) הונח לנו ⁶ מצרים נתנו ייד אשר לשבע לחם ⁷ אבותינו חטא או אין (ואין) פרק אין מידם ⁹ בפנסנו נביא לחמננו מפניהם ספר המדבר ¹⁰ עורנו כתנו נכמרו מפני ולעבות רעב ¹¹ נשים בציוון ענו בחלת עיר יהודה ¹² שרים בידם נתלו פני זקנים לא נהדרו ¹³ בחורדים טחון נשוא ונערים בעץ ¹⁴ זקנים משער שבתו בחורדים מנוגנתם ¹⁵ שבת מושש לבנו נהפק לאבל מהלנו ¹⁶ נפלת עתרת ראשנו או נא לנו כי חטינו ¹⁷ על זה היה דוה לבנו--על אלה חשבו עניינו ¹⁸ על הר ציון

4 איך יועם זהב ישנא הכתם הטוב תשפכנה אבוי קדר בראש כל חוץות ² בני ציון היקרים המסלאים בפו--איכה נחשו לנבלי חרש מעשה יידי יוצר ³ גם חנין (תנים) חלצו שד היניקו גוריהן בת עמי לאכזר כי ענים (כענים) במדבר ⁴ דבק לשון יונק אל חכו בצמא עוללים שאלו לחם פרש אין להם ⁵ האכלים לمعدנים נשמו בחוץות האמנים עלי תולע חבקו אשפותו ⁶ וינדל עון בת עמי מהטהת סדים ההפהכה כמו רגע ולא חלו בה ידים ⁷ זכו נזיריה משלג צחו מחלב אדרמו עצם מפנינים ספר נזריה משלג צחו מחלב אדרמו עצם מפנינים ספר גורתם ⁸ חשך משחרור תארם לא נקרו בחוץות צפערם על עצם יבש היה בעץ ⁹ טובים היה חללי חרב מחללי רעב שהם יובו מתקרים מתנובת שדי ידי נשים רחמנויות--בשלו ילדיהן היה לברות למו בשבר בת עמי ¹¹ כלת יהוה את חמותו שפק חרון אפו ויצת אש בציון ותאכל סדרתיה ¹² לא האמינו מלכי ארץ וכל (כל) ישבו תבל כי יבא צר ואיב

ששימים שעליים הילכו בו ¹⁹ אתה יהוה לעוֹלָם תשב
כסאך לדור ודור ²⁰ למה לניצח תשכחנו תעזבנו
לארך ימים ²¹ השיבנו יהוה אליך ונשוב (ונשובה)
חדש ימינוקדם ²² כי אם מאסתנו קצפת עליינו

עד מארך

ויאמר מומכן (ממוכן) לפני המלך והשרים לא על המלך לbedo עותה ושתי המלכה כי על כל השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש ¹⁷ כי יצא דבר המלכה על כל הנשים להבזות בעלייה בענייהן באמרם המלך אחשורוש אמר להבזות את ושתי המלכה לפניו-ולא באה ¹⁸ והיום זהה תאמרנה שירות פרס ומדוי אשר שמעו את דבר המלכה לכל שרי המלך וכדי בזון וקצף ¹⁹ אם על המלך טוב יצא דבר מלכות מלפניו ויכתב בדתו פרס ומדוי ולא יעבור אשר לא תבזות ושתי לפני המלך אחשורוש ומלכotta יתן המלך לרעותה הטובה ממנה ²⁰ ונשמע פתגון המלך אשר יעשה בכל מלכotto כי רבה היא וכל הנשים יגנו יקר לבעליהן-למנדול ועד קטן ²¹ וויתב הדבר בעני המלך והשרים ויעש המלך בדבר ממוכן ²² וישלח ספרים אל כל מדינות המלך-אל מדינה ומדינה כתבה ואל עם עם כלשונו להוות כל איש שר בביתו ומדבר כלשון עמו

2 אחר הדברים האלה כשך חמת המלך אחשורוש-זכר את ושתי ואשר עשתה ואת אשר נזר עליה ² ויאמרו נעריו המלך משרותיו יבקשו למלך נערות בתולות טובות מראה ³ ויפקד המלך פקידים בכל מדינות מלכotto ויקבצו את כל נערה בתולה טובות מראה אל לשון הבירה אל בית הנשים אל יד הגא סריס המלך שמר הנשים ונתון תמרקיהן ⁴ והונערה אשר טוב בעניי המלך-תמלך תחת ושתי וויתב הדבר בעניי המלך ויעש כן ⁵ איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יair בן שמעי בן קיש-איש ימיינ ⁶ אשר הגלה מירושלים עם הגלה אשר הגלה עם יכנית מלך יהודה-אשר הגלה נבודנצר מלך בבל ⁷ ויהי אמן את הדסה היא

1 יהי ביום אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהרו ועד כוש-שבע ועשרים ומאה מדינה ² ביום ההם-כשבת המלך אחשורוש על כסא מלכotto אשר בשושן הבירה ³ בשנת שלוש למלך עשה משתה לכל שריו ועבדיו חיל פרס ומדוי הפתהים ושריו המדינות-לפניו ⁴ בהראתו את עשר כבוד מלכotto ואת יקר תפארת נדילתו ימים רבים שמנויים ומאות ימים ⁵ ובמלואת הימים אלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה למנדול ועד קטן משתה- שבעת ימים בהצרא נת ביתן המלך ⁶ חור כרפס ותכלת אחו בחליל בז' וארגמן על נלייל כסף ועמודי שיש מטאות זהב וכסף על רצפת בהט וSSH- ודר וסחרת ⁷ והשקות כלי זהב וכליים מכלים שונים ויין מלכות רב כיד המלך ⁸ והשתיה כדת אין אנס כי כן יסד המלך על כל רב ביתו-לעשות קרצון איש ואיש ⁹ גם ושתי המלכה עשה משתה נשים-ביה המלכות אשר למלך אחשורוש ¹⁰ ביום השבעי לטוב לב המלך בז' אמר למהומן בזאת חרבונא בנאת ואבנתא זור וcrcas שבעת הסריסים המשרות את פנו המלך אחשורוש ¹¹ להביא את ושתי המלכה לפני המלך-בכתר מלכות להראות העמים והשרים את יפיה כי טובת מראה היא ¹² ותמן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסים ויקצף המלך מאד וחמו כערה בו ¹³ ויאמר המלך לחכמים ידעי העתים כי כן דבר המלך לפני כל ידעי דת ודין ¹⁴ והקרב אליו כראשנא שתר ארמתא תרשש מס מסנא ממוכן-שבעת שרי פרס ומדוי ראי פנו המלך היישבים ראשנה במלכות ¹⁵ כדת מה לעשות במלכה ושתי-על אשר לא עשתה את מאמר המלך אחשורוש ביד הסריסים

משאת כיד המלך ¹⁹ ובכחבץ בתולות שתיים ומרדי
ישב בשער המלך ²⁰ אין אסתר מנדרת מולדתה ואת
עמה כאשר צוה עליה מרדי ואות מאמר מרדי
אסתר עשה כאשר היה באמנה אותו ²¹ בימים חמם
ומרדי יושב בשער המלך קצף בנתן ותרש שני
סריס המלך משMRI הסקיף ויבקש לשלוח יד במלך
אחשורש ²² וידע דבר למרדי וינגד לאסתר
המלכה ותאמר אסתר למלך בשם מרדי ²³ ויבקש
הדבר וימצא ויתלו שניהם על עץ ויכתב בספר
דברי הימים-לפני המלך

3 אחר הדברים האלה נdal המלך אחשורוש
את המן בן המדרתא האני-וינשאחו ויישם את כסאו
מעל כל השרים אשר אותו ² וכל עבדי המלך
אשר בשער המלך כרעים ומשתוחים להמן-כי כן
צוה לו המלך ומרדי-לא יכרע ולא ישתחווה ³
ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך-למרדי
מהרו עתה עבר את מצות המלך ⁴ וידי באמרים
(כאמרים) אלו יום ויום ולא שמע אליהם וינידו
להמן לראות היעמדו בדברי מרדי-כי הניגד להם
אשר הוא יהודי ⁵ וירא המן-כי אין מרדי כרע
ומשתחווה לו וימלא המן חמה ⁶ ויבזו בעינוי לשליח יד
במרדי לבדו-כי הניגדו לו את עם מרדי ויבקש
המן להשמד את כל היהודים אשר בכל מלכות
אחשורוש-עם מרדי ⁷ בחדר הראשן הוא חדש
ニיסן בשנה שתים עשרה למלך אחשורוש הפיל פור
הוא חנורל לפני המן מיום ליום ומחדר לחדשים
עشر-הוא חדש אדר ⁸ ויאמר המן למלך החדש אחשורוש-
ישנו עם אחד מפזר ומפזר בין העמים בכל מדינות
מלכותך ורתויהם שנות מכל עם ואת דתו המלך
אינם עשים ולמלך אין שוה להניהם ⁹ אם על המלך
טוב יכתב לאבדם ווערת אלףים ככר כסף אשכול

אסתר בת דדו-כי אין לה אב ואם והנערה יפת
תאר וטבת מראה ובמאות אביה ואמה לקחה מרדי
לו לבת ⁸ ויהי בהשמע דבר המלך ודרתו ובכחבץ
נערות רבות אל שושן הבירה אל יד הני ותלקח
אסתר אל בית המלך אל יד הני שמר הנשים ⁹
ויתיב הנערה בעינוי ותשא חסד לפני ויבחלה את
תמרוקיה ואת מנotta לחת לה ואת שבע הנערות
הראות לחת לה מבית המלך ויונה ואת נערותיה
لطוב בית הנשים ¹⁰ לא הגידה אסתר את עמה
וاث מולדתה כי מרדי צוה עליה אשר לא תניד
ובכל יום ויום-מרדי מתהלך לפני חצר בית
הנשים לדעת את שלום אסתר ומה יעשה בה ¹²
ובהניע תר נערה ונערה לבוא אל המלך אחשורוש
מקץ היה לה כדת הנשים שנים עשר חדש-כי כן
ימלאוימי מרוקהן ששה חדשים בשמן המר וששה
חדשים בבשימים ובתמרוקי הנשים ¹³ ובזה הנערה
בא אל המלך-את כל אשר תאמר ניתן לה לבוא
עמה מבית הנשים עד בית המלך ¹⁴ בערב היא
באה ובבקר היא שבת אל בית הנשים שני אל יד
שעננו סריס המלך שמר הפלנשימים לא תבוא עוד
אל המלך כי אם חפץ בה המלך ונקראה בשם ¹⁵
ובהניע תר אסתר בת אביהיל דד מרדי אשר לך
לו לבת לבוא אל המלך לא בקשה דבר-כי אם
את אשר יאמר הני סריס המלך שמר הנשים ותהי
אסתר נשאת חן בעינוי כל ראייה ¹⁶ ותלקח אסתר אל
המלך אחשורוש אל בית מלכותו בחדר העשורי
הוא חדש טבת-בשנת שבע למלכותו ¹⁷ ויאהב
המלך את אסתר מכל הנשים ותשא חן וחסד לפני
מלכל הבהירות וישם כתר מלכות בראשה וימליך
תחת ושתי ¹⁸ וייש המלך משתה גדרול לכל שרו
ועבדיו-את משתה אסתר ותנהה למדינות עשה וויתן

על ידי עשי המלאכה להביא אל גני המלך ¹⁰ ויסר גני המלך את טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן המדתה הannyi--צדר היהודים ¹¹ ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך וזהם לעשות בו כתוב בענין ¹² ויקרא ספרי המלך בחදש הראשון בשלושה עשר יום בו יכתב ככל אשר צוה המן אל אשדרפני המלך ואל הפחות אשר על מדינה ומדינה ואל שרי עם ועם מדינה ומדינה כתבה עם עם כל לשונו בשם המלך אחשורש נכתב ונחתם בטבעת המלך ¹³ ונשלוח ספרים ביד הרצים אל כל מדינות המלך--להשמד להרגן ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר לחידש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבוז ¹⁴ פתשן הכתב להנתן רת בכל מדינה ומדינה גלויל לכל העמים--להיות עדתיים ליום זה ¹⁵ הרצים יצאו דוחופים בדרכו המלך והדרת נתנה בשושן הבירה והמלך והמן ישבו לשותות והעיר שושן נבוכה

4 ומרדי ידע את כל אשר נעשה ויקרע מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוכה העיר ווועק זעה נדולה ומרה ² ויבוא עד לפניו שער המלך כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק ³ ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך ודתו מניע-

אבל נדול ליהודים וצום ובכי ומספדר שק ואפר- יען לרבים ⁴ ותבואהינה (ותבואהינה) נערותה אסתר וסריוסה ווינודו לה ותתחלחל המלכה מאר ותשלה בגדים להלביש את מרדכי ולהסור שקו מעליו--ולא קיבל ⁵ ותקרא אסתר להתק מסדריסי המלך אשר העמיד לפניה וצוחה על מרדכי--לדעת מה זה ועל מה זה ⁶ ויצא התק אל מרדכי--אל רחוב העיר אשר לפניו שער המלך ⁷ וינדר לו מרדכי את כל אשר קרתו ואת פרשת הכסף אשר אמר המן לשוקול על אסתר

5 יהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר בית המלך הפנימית נכח בית המלך והמלך יושב על כסא מלכותו בבית המלכות נכח פתח הבית ² ויהי כראות המלך את אסתר המלכה עמדת בחצר--נשאה חן בעניין ווושט המלך לאסתר את שרבית הocab אשר בידיו ותקרב אסתר ותגע בראש השרבית ³ ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה ומה בקשך עד חצי המלכות ווינתן לך ⁴ ותאמר אסתר אם על המלך טוב--יבוא המלך והמן היום

אל המשתה אשר עשוilo זויאמר המלך--מהרו את המן לעשות את דבר אסתר ויבא המלך והמן אל המשתה אשר עשתה אסתר זויאמר המלך לאסתר בחשך עדר חצי המלכות ותعش זותען אסתר ותאמר שאלתו ובקשתי 8 אם מצאתי חן בעיני המלך ואם על המלך טוב לחת את שאלתי ולעשות את בקשתי--יבוא המלך והמן אל המשתה אשר עשה להם ומחר עשה דבר המלך 9 ויצא המן ביום ההוא שמה מלכות בראשו זונתו הלבוש והסוס על יד איש משרי המלך הפרתמים והלבישו את האיש אשר המלך חפי בקריו 8 יביאו לבוש מלכות אשר לבש בו העיר וקראו לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפי בקריו 10 ויאמר המלך להמן מהך קח את הלבוש ואת הסוס כאשר דברת ועשה כן למדרכי יהודי היושב בשער המלך אל חפל דבר מכל אשר דברת ז ויקח המן את הלבוש ואת הסוס וילבש את מדרכי וירכיבתו ברחוב העיר ויקרא לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפי בקריו 11 וישב מדרכי אל שער המלך והמן נדחף אל ביתו אבל וחפי ראש 12 ומספר המן לזרש אשתו ולכל אשתו אם מזורע יהודים מדרכי אשר החולות לנפל לפניו לא תוכל לו--כי נפול תפלול לפניו 14 עודם מדברים עמו וסריסי המלך הנוינו ויבהלו להבאי את המן אל המשתה אשר עשתה אסתר

7 זיבא המלך והמן לשות עם אסתר המלכה זויאמר המלך לאסתר נם ביום השני במשתה היין--מה שאלתך אסתר המלכה ותנתן לך ומה בקשך עדר חצי המלכות ותعش זותען אסתר המלכה ותאמר--אם מצאתי חן בעיני המלך ואם על המלך טוב נתן לי נפשי בשאלתי ועמי בקשתי

אל המשתה אשר עשוilo זויאמר המלך--מהרו את המן לעשות את דבר אסתר ויבא המלך והמן אל המשתה אשר עשתה אסתר זויאמר המלך לאסתר בחשך עדר חצי המלכות ותعش זותען אסתר ותאמר שאלתו ובקשתי 8 אם מצאתי חן בעיני המלך ואם על המלך טוב לחת את שאלתי ולעשות את בקשתי--יבוא המלך והמן אל המשתה אשר עשה להם ומחר עשה דבר המלך 9 ויצא המן ביום ההוא שמה ותשב לב וכראות המן את מדרכי בשער המלך ולא קם ולא זע ממנה--וימלא המן על מדרכי חמה 10 ויתפקיד המן ויבוא אל ביתו וישלח ויבא את האביו ואת זרש אשתו ז ומספר להם המן את כבוד עשרו ורב בניו ואת כל אשר גדלו המלך ואת אשר נשאו על השרים ועבדי המלך ז ויאמר המן--אף לא הביאה אסתר המלכה עם המלך אל המשתה אשר עשתה כי אם אותו גם למחר אני קרווא לה עם המלך 11 זוכל זה איננו שווה לי בכל עת אשר אני ראה את מדרכי היהודי--וישב בשער המלך 14 ותאמר לו זרש אשתו וכל אהביו יעשו עז נגה חמשים אמה ובבקר אמר למלך ויתלו את מדרכי עלייו ובא עם המלך אל המשתה שמה וויתב הדבר לפני המן ויעש העז

6 בלילה ההוא נדרה שנת המלך ויאמר להבאי את ספר הזכרונות דברי הימים ויהיו נקרים לפני המלך זוימצא כחוב אשר חnid מדרכי על בנתנא ותרש שני סריסי המלך--משMRI הסק אשדר בקשו לשלח יד במלך אחشور ז ויאמר המלך--מה נעשה יקר ונדולה למדרכי על זה ויאמרו נעריו המלך משרותיו לא עשה עמו דבר 4 ויאמר המלך מי בחצר והמן בא לחצץ בית המלך החיצונה

4 כי נמכרנו אני ועמי להשמד להרוג ולאבד ואלו ימצא את עמי ואיככה אוכל וראיתי באבדן מולדתי וויאמר המלך אחשורש לאסתור המלכה ולמרדי היהודי הנהנה בית המן נתתי לאסתור ואתו תלו על העץ-על אשר שליח ידו ביהודים (ביהודים) ⁸ והם כתבו על היהודים כתוב בעיניכם בשם המלך וחתמו בטבעת המלך כי כתוב אשר נכתב בשם המלך ונחתום בטבעת המלך-אין להшиб ⁹ ויקראו ספרי המלך בעת היהיא בחדש השלישי הוא חרש סיוון בשלושה ועשרים בו ויכתב ככל אשר צוה מרדי אל היהודים ואל האחדרפנום והפחות ושרי המדיניות אשר מהדרו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשנו ועל היהודים-כתבם וככלשונם ¹⁰ ויכתב בשם המלך אחשורש ויוחתם בטבעת המלך וישלח ספרים ביד הרצים בסוסים רכבי הרכש האחשתרנים-בני הרכמים ¹¹ אשר נתן המלך ליודים אשר בכל עיר ועיר להקהל ולעמד על נפשם-להשמד ולהרוג ולאבד את כל חיל עם ומדינה הרים אתם טר ונשים ושללים לבו ¹² ביום אחד בכל מדיניות המלך אחשורש-בשלושה עשר לחידש שנים עשר הוא חדש אדר ¹³ פתשנן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גליו לכל העמים ולהיות היהודים (יהודים) עתודים (עתודים) ליום הזה להנקם מאיביהם ¹⁴ הרצים רכבי הרכש האחשתרנים יצאו מבהלים ורוחפים בדבר המלך ובלבוש מלכות הבירה ¹⁵ ומרדי יצא לפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור ועטרת זהב גודלה ותכrik בז' וארגמן והעיר שונן צהלה ושמהה ¹⁶ ליהודים היהת אורה ושמהה ושון ויקר ¹⁷ ובכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודרתו מגע שמהה מדיניות המלך ¹⁸ כי איככה אוכל וראיתי ברעה אשר לעבדים ולשפחות נמכרנו החרשתי-כי אין הצר שוה בנזק המלך וויאמר המלך אחשורש ויאמר לאסתור המלכה מי הוא זה ואיזה הוא אשר מלאו לבו לעשות כן ¹⁹ והתאמיר אסתר-איש צד ואויב המן הרע הזה והמן נבעת מלפני המלך והמלכה ²⁰ והמלך קם בחמותו ממשתה היהין אל נת הביתן והמן עמד לבקש על נפשו מאסתור המלכה-כי ראה כי כלתה אליו הרעה מאת המלך ²¹ והמלך שב מגנת הביתן אל בית ממשתה היהין והמן נפל על המטה אשר אסתור עליה ויאמר המלך הנם לכבות את המלכה עמי בבית הדבר יצא מפי המלך ופני המן חפו ²² ויאמר הרבונה אחד מן הסריסים לפני המלך נם הנה העז אשר עשה המן למրדי אשר דבר טוב על המלך עמד בבית המן-נבה חמשים אמה ויאמר המלך תלחו עליו ²³ וויתלו את המן על העז אשר הכנן למրדי וחתמת המלך שככה

8 ביום ההוא נתן המלך אחשורש לאסתור המלכה את בית המן צרר היהודים (יהודים) ומרדי בא לפני המלך-כי הנידה אסתור מה הוא לה ²⁴ ויסר המלך את טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למրדי ותשם אסתור את מרדכי על בית המן ²⁵ ותוסף אסתור ותדרב לפני המלך ותפל לפני רגליו ותברך ותתחנן לו להעביר את רעתה המן האני ואת מהשבותו אשר חשב על היהודים ²⁶ ווישט המלך לאסתור את שרבת הזהב ותקם אסתור ותעמד לפני המלך ²⁷ וויאמר אם על המלך טוב ואם מצאתי חן לפני ו蹉ר הדבר לפני המלך טוב ואם מצאתי חן יכתב להшиб את הספרים מהשבות המן בן המדחא האני אשר כתוב לאבד את היהודים אשר בכל מדיניות המלך ²⁸ כי איככה אוכל וראיתי ברעה אשר

היהודים אשר במדינת המלך נקלו ועמד על נפשם ונוח מאיביהם והרוג בשןאות חמשה ושביעים אלף ובבזה--לא שלחו את ידם ¹⁷ ביום שלושה עשר לחדר אדר ונוח באביבה עשר בו ועשה אותו יום משתה ושםחה ¹⁸ והיהודים (והיהודים) אשר בשושן נקלו בשלשה עשר בו ואביבה עשר בו ונוח בחמשה עשר בו ועשה אותו יום משתה ושםחה ¹⁹ על כל היהודים הפרושים (הפרושים) היישבים בעיר הפרוזות--עשיהם את יום ארבעה עשר לחדר אדר שמחה ומשתה ויום טוב ומשלח מנות איש לרעהו ²⁰ ויכתב מרדכי את הדברים האלה וישלח ספרים אל כל היהודים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש-- הקרים ורהורקים ²¹ ליקים עליהם--להיות עשים את יום ארבעה עשר לחדר אדר ואת יום חמשה עשר בו בכל שנה ושנה ²² כימים אשר נחו בהם היהודים מאיביהם והחדר אשר נחפץ להם מינון לשמחה ומabal ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושםחה ומשלח מנות איש לרעהו ומנות לאביניהם ²³ ובכל היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתב מרדכי אליהם ²⁴ כי המן בן המדתה האני צרר כל היהודים--חשב על היהודים לאבדם והפל פור הוא הנורל להם ולאבדם ²⁵ ובכבהה לפני המלך אמר עם הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים על ראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ ²⁶ על כן קראו לימים האלה פורים על שם הפור--על כן על כל דברי האנרגת הזות ומה רוא על כהה ומה גניע אליהם ²⁷ קימו וקבלו (וקבלו) היהודים עליהם ועל זרעם ועל כל הנלויים עליהם ולא עברו--להיות עשים את שני הימים האלה כתובם וכזמנם בכל שנה ושנה ²⁸ והימים האלה נזכרים ונעים בכל דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר

וששון ליהודים משתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתיידדים--כי נפל פחד היהודים עליהם **9** ובשנים עשר חדש הוא חדש אדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבר המלך ודרתו להעשות ביום אשר שברו איבי היהודים לשלוט בהם ונחפה הוא אשר ישלו היהודים מהם בשןאים ² נקלו היהודים בעריםם בכל מדינות המלך אחשורוש לשלח יד במקשי רעתם ואיש לא עמד לבנייהם כי נפל פחדם על כל העמים ³ וכל שרי המדינות והאחים רפניהם והפחות ועשי המלאכה אשר למלאן-- מנשאים את היהודים כי נפל פחד מרדכי עליהם ⁴ כי גודל מרדכי בבית המלך ושמו הולך בכל המדינות כי האיש מרדכי הולך ונגדל ⁵ ויצו היהודים בכל איביהם מכת חרב והרגן ואבדן ויעשו בשןאים כרצונם ⁶ ובשושן הבירה הרנו היהודים ואבד-- חמש מאות איש ⁷ ואת פרשנרטא ואת דלפון ואת אספטא ⁸ ואת פורדא ואת אדליא ואת אידידטא ⁹ ואת פרמשטה ואת אריסי ואת ארידידי ואת זיזטה ¹⁰ עשרה בני המן בן המדתה צרר היהודים--הרנו ובבזה-- לא שלחו את ידם ¹¹ ביום ההור בא מספר ההרוגים בשושן הבירה--לפני המלך ¹² ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה הרנו היהודים ואבד חמש מאות איש ואת עשרה בני המן--בשאר מדינות המלך מה עשו ומה שאליך ויתן לך ומה בקשת עוד ותעש ¹³ ותאמר אסתר אם על המלך טוב--יתן נם מהר ליהודים אשר בשושן לעשות כהה היום ואת עשרה בני המן יתלו על העץ ¹⁴ ויאמר המלך להעשות כן ותנתן דת בשושן ואת עשרה בני המן תלו ¹⁵ ויקחלו היהודים (היהודים) אשר בשושן נם ביום ארבעה עשר לחדר אדר ויירנו בשושן שלש מאות איש ובבזה--לא שלחו את ידם ¹⁶ ושאר

ועיר יומי הפורים האלה לא יעברו מתחם היהודים
ובכרם לא יסוף מזרעם ²⁹ ותכתב אסתר המלכה
בת אביהיל ומרדי היהודי--את כל תקף לקים את
אגרות הפורים זאת--דשנית ³⁰ וישלח ספרים אל
כל היהודים אל שבע ועשרים ומאה מדינה--מלךות
אחשורוש דברי שלום ואמת ³¹ לקים את ימי הפורים
האלה בזמניהם כאשר קים עליהם מרדכי היהודי
ואסתר המלכה וכאשר קימו על נפשם ועל זרעם
דברי הצומות ועקבתם ³² ומאמר אסתר--קדים דברי
הפורים האלה ונכתב בספר

10 וישם המלך אחשדרש (אחשורש) מס על
הארץ ואיי הים ² וכל מעשה תקפו וגבורתו ופרשת
גדלה מרדכי אשר גדרלו המלך--הלוּם הם כתובים
על ספר דברי הימים למלך מדי ופרס ³ כי מרדכי
 היהודי משנה למלך אחשורוש ונдол ליהודים ורציו
 לרבים אחים--דרש טוב לעמו ודבר שלום לכל זרעו

נשא את פת בנים ווין משתיהם ונתן להם זרעים
17 והילדים האלה ארבעתם נתן להם האלהים
 מדע והשכל בכל ספר וחכמה ודניאל הבין בכל
 חזון וחלומות **18** ולמקרה חנים אשר אמר המלך
 להבאים ויביאם שר הסריסים לפני נבדנץ **19**
 וידבר אתם המלך ולא נמצא מכם כדניאל חנניה
 מישאל ועזריה ויעמדו לפני המלך **20** וכל דבר
 חכמה בינה אשר בקש מהם המלך--וימצאים עשר
 ירות על כל החרטמים האשפים אשר בכל מלכותו
21 ויהי דניאל עד שנת אחת לכורש המלך

2 ובשנת שתים למלכות נבדנץ חלם נבדנץ
 חלומות ותתפעם רוחו ושנתו נהיתה עליו **2** ויאמר
 המלך לקרוא לחרטמים ולאשפים ולמכשפים
 ולכשדים להגיד למך חלמותיו ויבאו ויעמדו לפני
 המלך **3** ויאמר להם המלך חלום חלמתי ותפעם
 רוחי לדעת את החלום **4** וידברו הכשדים למך
 ארמות מלכא לעלמיין חי--אמר חלמא לעבריך
 (לעבריך) ופשה נחוא **5** ענה מלכא ואמר לכשדים
 (לכשדים) מלתה מני אודה חן לא תהודעוני חלמא
 ופשה הדרמיין תתבעדון ובתיכון נולי יתשמון **6**
 והן חלמא ופשה תהחון מתרן ונוביה ויקר שנייה
 תקבלון מן קדמי ליהן חלמא ופשה החוני **7** ענו
 תניות ואמרין מלכא חלמא יאמיר לעברותי ופשה
 נהחו **8** ענה מלכא ואמר--מן יציב ידע אנה די עדנא
 אנתון ובניון כל קבל די חיותון די אודה מני מלחה **9**
 די חן חלמא לא תהודעוני חודה דיא דתבן ומלה
 כדבה ושיחיתה הזמנתון (הזמןתון) למאמר קדמי
 עד די עדנא ישנה להן חלמא אמרו לי ואנדע די
 פשה תהחוני **10** ענו כשדים (כשדים) קדם מלכא
 ואמרין--לא איתי אנש על יבשתא די מלת מלכא
 יכול להחיה כל קבל די כל מלך רב ושליט מלחה

1 בשנה שלוש למלכות יהוקים מלך יהודה--
 בא נבוכדנץ מלך בבל ירושם ויצר עליה **2**
 ויתן אדרני בידיו את יהוקם מלך יהודה ומקצת
 כל בית האלהים ויביאם ארץ שנער בית אלהי
 ואת הכלים הכא ביה אוצר אלהי ויאמר המלך
 לאשפנו רב סריסו להביא מבני ישראל ומזרע
 המלוכה--ומן הפרתמים **4** ילדים אשר אין בהם כל
 מאמן וטובי מראה ומשכליים בכל חכמה וידעו דעת
 ומבני מרא ואשר כח בהם לעמוד בהיכל המלך
 וללמודם ספר ולשון כשדים **5** וימן להם המלך
 דבר יום ביו מפת בן המלך ומין משתיו ולנדלים
 שניים שלוש ומקצתם--יעמדו לפני המלך **6** ויהיו בהם
 מבני יהודה--דניאל חנניה מישאל ועזריה **7** וישם
 להם שר הסריסים שמות ושם לדניאל בלטשאצ'r
 ולהנניה שדרך ולמישאל מישך ולעזריה עבדנו **8**
 וישם דניאל על לבו אשר לא יהגאל בפת בן המלך
 ובין משתיו ובקש משיר הסריסים אשר לא יהגאל **9**
 ויתן האלהים את דניאל לחסד ולרחמים לפני שר
 הסריסים **10** ויאמר שר הסריסים לדניאל--ירא אני
 את אדרני המלך אשר מנה את מأكلכם ואת משתיכם
 אשר למה יראה את פניכם זיפים מן הילדים אשר
 ניכלם וחייבתם את ראש מלך **11** ויאמר דניאל
 אל המלץ--אשר מנה שר הסריסים על דניאל
 חנניה מישאל ועזריה **12** נס נא את עבדיך ימים
 עשרה ויתנו לנו מן הזורעים ונأكلה--ומים ונשתה
13 ויראו לפניך מראינו ומראה הילדים האכלים
 את פת בן המלך וכאשר תראה עשה עם עבדיך **14**
 יושמע להם לדבר הזה וינסם ימים עשרה **15** ומקצת
 ימים עשרה נראה מראיהם טוב ובריאי בשער מן כל
 הילדים--האכלים את פת בן המלך **16** ויהי המלץ

כדנה לא שאל לכל חרטם ואשפ' וכשדי יומלהא האיתיך (האיתיך) כהיל להודענגי חלמא די חווית-²⁷ ופשרה ²⁷ ענה דניאל קדם מלכא ואמר רוזא די מלכא שאַל-לא חכימין אשפין חרטמאין גורין יכלין להחוויה למלכא ²⁸ ברם איזו אלה בשמייא גלא רזין והודע למלכא נבו כנצר מה די להוא באחריות יומיא חלמיך וחוזי ראשיך על משכבר דנה הרוא ²⁹ דניאל התיב עטה וטעם לאירועך רב טבחיא די אנטה (אנט) מלכא רעיזונך על משכבר סלקו מה די להוא אחריה דנה גלא רזיא הודעך מה די להוא ³⁰ ואגה לא בחכמה די איתי בי מן כל חייא רוזא דנה וריעוני לבבך תנדע ³¹ אנטה (אנט) מלכא חזה קאמ לקלבלך ורואה דחליל ³² הוא צלמא ראשה די דהוב טב חדוחי ודרעהו די כספ' מעוזה יונרכטה די נחש ³³ שקויה די פרזול רגלהה-מנהון (מנהון) אידין לדניאל בחזוא די ליליא-רزا גלי אידין דניאל ברך לאלה שמיא ²⁰ ענה דניאל ואמר-להוא שמה רגלהה די פרזול וחספה וחדקת המון ³⁵ באידין דקו כחדה פרזול חספה נחשא כספה ודרהבא והו כעור מן אדרי קויט ונשא המון רוחא וכל אתר לא השתחח להוון ואבנאנ די מהת לצלמא הוות לטור רב-ומלאת כל ארעה ³⁶ דנה חלמא ופשרה נאמר קדרם מלכא ³⁷ אנטה (אנט) מלכא מלך מלכיא די אלה שמייא מלכיא חסנה ותקפה ויקרא יהב הודעתנא ²⁴ כל קבל דנה דניאל על על אירועך לך ³⁸ ובכל די אידין (דרירין) בני אנשא היהת ברא ועוף שמייא יהב בידך והשליך בכל הון אנטה (אנט) הוא ראשיה די דהבא ³⁹ ובתרך תקום מלכו אחריה-ארעה (ארע) מנך ומילכו תליתיא (תליתיא) ופשרה למלכא אהוא ²⁵ אידין אירועך בהתחבלה הנעל לדניאל קדרם מלכא וכן אמר לה די השכחת אחרי די נחשא די תשלט בכל ארעה ⁴⁰ ומילכו רביעיה (רביעיה) תהוא תקיפה כפרזולא כל קבל גבר מן גלהה אידין רוזא למלכא יהודע ²⁶ ענה מלכא ואמר לדניאל די שמה בלטשאצער די פרזולא מהדק וחשל כלא וכפרזולא די מריעע די מלכה שאיל יקירה ואחרון לא איתי די יוננה קדרם מלכא להן אללהין-די מדראהון עםبشرא לא איזוזו ¹² כל קבל דנה-מלכא בנס וקצ' שוניא ואמר להובדה לכל חכימי בבב' ¹³ ודרתא נפקת וחכימיא מותקטיין ובעו דניאל וחברותו להתקטלה ¹⁴ באידין דניאל התיב עטה וטעם לאירועך רב טבחיא די מלכא-די נפק לקטלה לחכימי בבב' ¹⁵ ענה ואמר לאירועך שליטא די מלכא על מה דרא מהחכפה מן קדרם מלכא אידין מלחה הודע אירועך לדניאל ¹⁶ ודרניאל על ובעה מן מלכא די זמן ינתן לה ופשרה להחוויה למלכא ¹⁷ אידין דניאל לביתה אול ולהחנינה משאל ועוזריה חברותו מלחה הודע ¹⁸ ורחמין למבוא מן קדרם אלה שמיא על רזיא דנה-די לא יהובדון דניאל וחברותו עט שאר חכימי בבב' ¹⁹ אידין לדניאל בחזוא די ליליא-רزا גלי אידין דניאל די אלה מאברך מן עלמא ועד עלמא די חכמתא גבורתא דקו כחדה פרזול חספה נחשא כספה ודרהבא והו מהעדרה מלכין ומתקים מלכין יהב חכמתא לחכימין גבורתא די לה היא ²¹ והוא מהשנא עדניה זומניה מנדיע לאדרעי בינה ²² הו גלא עמיקתא ומסטרתא ידע מה בחשוכא ונהירא (ונהירא) עמה שרא ²³ לך אלה אהבתה מהו רודא ומשבח أنها די חכמתא גבורתא יהבת לי וכען הודעתני די בעינא מנך די מלכת מלכא הודעתנא ²⁴ די מני מלכא להובדה לחכימי בבב' אול וכן אמר לה לחכימי בבב' אל תהובד-העלני קדרם מלכא ואחרי-ארעה (ארע) מנך ומילכו תליתיא (תליתיא) ופשרה למלכא אהוא ²⁵ אידין אירועך בהתחבלה הנעל לדניאל קדרם מלכא וכן אמר לה די השכחת אחרי די נחשא די תשלט בכל ארעה ⁴⁰ ומילכו רביעיה (רביעיה) תהוא תקיפה כפרזולא כל קבל גבר מן גלהה אידין רוזא למלכא יהודע ²⁶ ענה מלכא ואמר לדניאל די שמה בלטשאצער

כל אלון תרך ותרע 41 ודי חזיהה רגלא ואצבעהא
מנהון (מנהן) חספ די פחר ומנהון (מנהן) פרול-
מלכו פלינה תהוה ומון נצחהה די פרולא להוא בה
כל קבל די חזיהה פרולא מערב בחספ טינא 42
ואצבעה רגלא מנהון (מנהן) פרול ומנהון (מנהן)
חספ-מן קצט מלכחותה תהוה תקיפה ומנה תהוא
תבירה 43 (די) חזיהה פרולא מערב בחספ טינא-
מחערביון להוון בורע אנשא ולא להוון דבקין דנה
כבל דנה בה זמנה כדי שמעין כל עממייא קל קרנא
משרוקיותא קיתרס (קתרס) שבכא פסנתרין וככל נוי
זמורא-נפלון כל עממייא אמייא ולשניה סנדין לצלט
דhabא די הקים נבוכדנץר מלכא 8 כל קבל דנה בה
זמנה קרבו נברין כשראין ואכלו קרציזהון די יהודיא
ענו ואמרוין לבוכדנץר מלכא מלכא לעלמיין חי
10 אתה (אתה) מלכא שמת טעם די כל אנש די
ישמע כל קרנא משרוקיותא קיתרס (קתרס) שבכא
פסנתרין וסיפניה (סופניה) וכל נוי זמורא-ייפל
ויסנד לצלט דhabא 11 ומון די לא יפל ויסנד-יתרמא
לנווא אהון נורא יקרתא 12 איתה נברין יהודאיין די
מנית יתהון על עבידת מדינת בבל שדרך מישך
ועבר ננו-נבריא אלך לא שמו עלייך (עלך) מלכא
טעם לאלהיך (לאלהך) לא פלהון ולצלט דhabא
די הקימת לא סנדין 13 באדין נבוכדנץר ברנו
ותמא אמר להויה לשדרך מישך ועבר ננו באדין
נבריא אלך היהיו קדם מלכא 14 ענה נבוכדנץר
ואמר להוון הצדרא שדרך מישך ועבר ננו לאלהיך לא
איתהICON פלהון ולצלט דhabא די הקימת לא סנדין
15 כען זה איתהICON עתידין די בעדנא די תשמעון כל
קרנא משרוקיותא קיתרס (קתרס) שבכא פסנתרין
וסופניה וככל נוי זמורא הפלון ותסנדון לצלמא די
עבדת והן לא תסנדון בה שעטה תתרמןן לנו אהון

דhabא די הקים נבוכדנץר מלכא 3 באדין מהכשין
אחשדרפניא סנניה ופחוותא אדרנזריא גדרבria
בכל מדינת בבל ורב סנניון-על כל חכמיו בבל
49 ורנייאל בעא מן מלכא ומני על עבידתא די מדינה
בכל לשדרך מישך ועבר ננו ורנייאל בתרע מלכא
וניהחין אמר לנכחה לה 47 ענה מלכא לדנייאל ואמר
מן קשת די אלהכון הו אלה אלהין ומרא מלכין-
דנה ויציב חלמא ומיהימן פשרה 46 באדין מלכא
نبוכדנץר נפל על אגפויה ולדנייאל סנד ומנהה
ורהבא- אלה רב הודע למלכא מה די להוא אחריו
אבן די לא בידין והדקה פרולא נחשה חספה כספה
תשתקב תדק ותסיף כל אלין מלכחותה והיא תקום
לעלמייא 45 כל קבל די חזיהה די מטודא אתגוזרת
רבין די לא בידין ורבקה פרולא נחשה חספה כספה
וניהחין אמר לנכחה לה 47 ענה מלכא לדנייאל ואמר
מן קשת די אלהכון הו אלה אלהין ומרא מלכין-
ונלה רזין די יכלת למגלא רוא דנה 48 אדין מלכא
לדנייאל רבוי ומונן רברבן שניאן יהב לה והשלטה
על כל מדינת בבל ורב סנניון-על כל חכמיו בבל
וירנייאל בעא מן מלכא ומני על עבידתא די מדינה
3 נבוכדנץר מלכא עבד צלט די דהב רומה
אמין שטיין פתיה אמין שט אקימה בבקעת דורא
במדינת בבל 2 ונבוכדנץר מלכא שלח למכשנ
לאחשדרפניא סנניה ופחוותא אדרנזריא גדרבria
דhabria חפתיא וכל שלטני מדינהה- למתא להונכת
צלמא די הקים נבוכדנץר מלכא 3 באדין מהכשין
אחשדרפניא סנניה ופחוותא אדרנזריא גדרבria

נורא יקדרתא ומון הווא אללה די ישיזבנכוון מון ידי ¹⁶ ענו עדת בהון ²⁸ ענה נבוכדנצר ואמר בריך אללהון די שדריך מישך ועבד ננו ואמרין למלכא נבוכדנצר- לא חשיין אנחנא על דנה פתגון להתקבוחך ¹⁷ הן איתו אלתנא די אנחנא פלוזין-יכל לשיזבונא מן אthon נורא יקדרתא ומון ייך מלכא ישיזב ¹⁸ ווון לא ידייע להוא לך מלכא די לאלהיך (לאלהיך) לא איתינא (אייתנא) פלוזין ולצלם דהבא די הקימת לא נסנד ¹⁹ באדין נבוכדנצר התමיל חמא וצלם אפוהי אשתנו (אשתני) על שדריך מישך ועבד ננו ענה ואמר למזא לאתונא חד שבעה על די חוזה

נוו-במדינת בבל

4 נבוכדנצר מלכא לכל עממי אמייא ולשניא די דארין (דידין) בכל ארעה--שלמיכון ישנא ² אתייא ותמהיא די עבד עמי אללה עלייא (עלאה)--ספר קדרמי להחוויה ³ אתייה כמה רברבין ותמהוהי כמה תקיפין מלכותה מלכותה עלם ושלטנה עם דר ודר ⁴ אנה נבוכדנצר שלה ההוויה בביתי ורענן בהיכלי ⁵ חלם חזית וידחלני והרההין על משכבי וחווי ראש יכהלני ⁶ ומני שים טעם להנעה קדרמי לכל חכמיי בכל די פשר חלמא יהודענני ⁷ באדין עילין (עלין) חרטמייא אשפיא כshedיא (כshedai) ונזריא וחלמא אמר אנה קדרמייהן ופשרה לא מהודעין לי ⁸ ועד אחרין על קדרמי דניאל די שמה בלטשאצער כשם אליו ודי רוח אלהין קדרישין בה וחלמא קדרמוני אמרת ⁹ בלטשאצער רב חרטמייא-די אנה ידעת די רוח אלהין קדרישין בך וככל רוז לא אנס לך חזוי חלמי די חזית ופשרה אמר ¹⁰ וחווי ראש על משכבי חזות הווית--ואלו אילן בנו ארעה ורומה שנייא ¹¹ רבבה איליא ותקף ורומה ימطا לשמייא וחוותה לסתוך כל ארעה ¹² עפיה שפיר ואנבה שנייא ומזון לכלא בה תחתוי הטיל חיות ברא ובענפוהי ידרון (ידרון) צפרי שמייא ומנה יתזין כל בשרא ¹³ חוזה הוית בחוו

למושה ²⁰ ולנברין גבריא חיל די בחולה אמר לכפתה לשדריך מישך ועבד ננו--למרמא לאthon נורא יקדרתא ²¹ באדין גבריא אלך כפתו בסרבלייהן פטישיהן (פטישיהן) וכרבלההון ולבשיהן ורמיו לנוא אthon נורא יקדרתא ²² כל קבל דנה מן די מלת מלכא מהצפה ואתונא אויה יתורה גבריא אלך די הסקו לשדריך מישך ועבד ננו קטל המון שביבא די נורא גבריא אלך תלההון שדריך מישך ועבד ננו--נפלו לנוא אthon נורא יקדרתא מכפתין ²⁴ אדין נבוכדנצר הלא נברין תלהה רמייא לנוא נורא מכפתין עניין ואמרין למלכא יציבא מלכא ²⁵ ענה ואמר הא אנה חוזה נברין ארבעה שירין מהלכין בנו נורא וחביל לא אתייה בהון ורוה די רביעיא (רביעיא) דמה לבר אלהין ²⁶ באדין קרב נבוכדנצר לתרע אthon נורא יקדרתא ענה ואמר שדריך מישך ועבד ננו עבדותי די אללה עלייא (עלאה) פקו ואתו באדין נפקו שדריך מישך ועבד ננו--מן נוא נורא ²⁷ ומתכנשין אחשדרפניא סניא ופחותה והדברי מלכא--חוין לביריא אלך די לא שלט נורא בנשמהון ושער ראהשון לא התקדרס וסרבליהן לא שננו וריה נור לא

ראשי על משבבי ואלו עיר וקדיש מן שמייא נחת ¹⁴ ושבעה עדין יחלפון עלייך (עלך) עד די תנדע אתרו עפה ובדרו אונבה תנדר חיota מן החתוהו צפريا מן ענפהו ¹⁵ ברם עקר שרשוי באדרעה שבקו ובאסור די פרזול ונחש בדחתא די ברא ובטל שמייא יצטבע עם חיota חלקה בעשב אדרעה ¹⁶ לבבה מן אונשו (אנשו) ישנו ולכבר חיota יתיהבל לה ושבעה עדין יחלפון עלייך ¹⁷ בנורת עירין פתגמא ומאמר קדישון שאלהתא עד דברת די ינדען חייא די שליט עלייך (עלאה) במלכות אונשו (אנשו) ולמן די יצבא יתננה ושפלו אונשים יקים עלייה (עלה) ¹⁸ דנה חלמא חיota אנה מלכא נבוכדנצר ואננה (וアナ) בלטשאצ'ר פשרא אמר כל קבל די כל חכמי מלכותו לא יכלין פשרא להודעתוני ואננה (וアナ) כהה די רוח אלהין קדישין בך ¹⁹ אדרין דניאל די שמה בלטשאצ'ר אשותומם כשעה חרדה ורעהיה יבהלהנה ענה מלכא ואמר בלטשאצ'ר חלמא ופשרא אל יבהליך ענה בלטשאצ'ר ואמר מרא די חלמא לשנאייך (לשנאייך) ופשרה לעיריך (לערכך) ²⁰ אילנא די חיota די רבה ותקפ' ורומה ימطا לשמייא וחוותה לכל אדרעה ²¹ ועפה שפיר ואונבה שנייא ומזון לכלא בה תחתוהי הדור חיota ברא ובענפהו ישכנן צפרי שמייא ²² אוננה (אנת) הוא מלכא די רבייה (רבת) ותקפת ורבותך רבת ומטה לשמייא ושלטך לסוף אדרעה ²³ ודי חזזה מלכא עיר וקדיש נחת מן שמייא ואמר נדו אילנא וחבלוהי ברם עקר שרשוי באדרעה שבקו ובאסור די פרזול ונחש בדחתא די ברא ובטל שמייא יצטבע עם חיota ברא חלקה עד די שבעה עדין יחלפון עלייך ²⁴ דנה פשרא מלכא ונורת עלייך (עלאה) היא די מטה על מרא מלכא ²⁵ ולך טרדין מן אונשו ועם חיota ברא להוהה מדריך ואחרתיה דיין ודי מהלכין בגונה יכול להשלפה

5 בלאצ'ר מלכא עבד לחם רב לרברבנוהי יתקי ופשרה יהוה זו באדין דניאל העל קדם מלכא ענה מלכא ואמר לדניאל אנתה (אנת) הוא דניאל די מן בני גלותא די יהוד די הייט מלכא אבי מן יהוד ¹⁴ ושמעת עלייך (עליך) די רוח אלדין בען וגיהרו ושכלהנו וחכמה ותירה השתחחת ברך ¹⁵ וכען העלו קדרמי חכמייא אשפיא די כתבה דנה יקרון ופשרה להודעתי ולא כהליין פשר מלחתא להחויה ¹⁶ ואנה שמעת עלייך (עליך) די תוכל (תכל) פשרין למפרש וקטרין למשרא בען חן תוכל (תכל) כתבא למקרא ופשרה להודעותני-ארגנוא תלבש והמנוגא (המנוגא) די דהבא על צווארך ותלהה במלכותא תשלט ¹⁷ באדין ענה דניאל ואמר קדם מלכא מתנתק לך להוין ונוביתך לאחרן הב ברם כתבא אקרא למלכא ופשרה אהודענה ¹⁸ אתה (אנת) מלכא אלה עלייא (עלאה) מלכותא ורבותא ויקרא והדרא יהב לנכדנץ אבוק ¹⁹ ומן רבותא די יהב לה-כל עממייא אמייא ולשניא هو זעין (זיעין) וڌחלין מן קדרומי יהו צבא הוה קטל ודי הוה צבא הוה מהא ודי הוה צבא הוה מרומים ודי הוא צבא הוא משפל ²⁰ וכדי רם לבבה ורואה תקפת להזדה הנחת מן כרסא מלכותה ויקרא העדריו מנה ²¹ ומן בני אנשה טריד ולבבה עם חיותא שי (שיין) שמייא נשמה יצבע עד די ידע די שליט אלה עלייא (עלאה) במלכות אנסא ולמן די צבא יהקים עליה (עלאה) ²² ואנתה (אנת) ברה בלשאצ'ר לא השפלת לבבך כל קבל די כל דנה ידעת ²³ ועל מרוא שמייא התרוממת ולמאניא די ביתה הייטו קדרמייך (קדמיך) ואנתה (אנת) ורברבניך (ורברבןיך) שגלותך ולחנתק חמורא שטין בהוון ולאלהי כספה בדניאל די מלכא שם שמה בלטשאצ'ר בען דניאל ודרהבא נחשא פרזלא אעא ואבנא די לא חזין ולא אל'ף ולקבל אלפה חמורא שתה ² בלאצ'ר אמר בטעם חמורא להיותה למני דהבא וכספה די הנפק נבוכדנץ אבוחוי מן היכלא די בירושלם וישtron בהוון מלכא ורברבנוהי שנלהה ולהנחתה ³ באדין היותו מני דהבא די הנפק מן היכלא די בית אללה די בירושלם ואשתיו בהוון מלכא ורברבנוהי שנלהה ולהנחתה ⁴ אשתיו חמורא ושבחו לאלהי דהבא וכספה נחשא פרזלא-אעא ואבנא ⁵ בה שעטה נפקו (נפקה) אצבען די יד איש וכתבן לקביל נברשתא על נירא די כתל היכלא די מלכא ומילכא חזה פס יידא די כתבה ⁶ באדין מלכא זיווה שנוויו ורעניינו יביהלונה וקטרין חרצתה משתרין ורכבתה דא לדא נקשן ⁷ קרא מלכא בחיל להעללה לאשפיא כshediy (כשדיי) ונוריא ענה מלכא ואמר לחכמיי בכל די כל איש די יקירה כתבה דנה ופשרה יהונני ארגנוא ילבש והמנוגא (המנוגא) די דהבא על צווארה ותלהה במלכותא ישלט ⁸ באדין עליין (עלין) כל חכמיי מלכא ולא כהליין כתבא למקרא ופשרה (ופשרה) להודעה למלכא ⁹ באדין מלכא בלאצ'ר שנייא מותבאל ויזויה שניין עלוויי ורברבנוהי משבשין ¹⁰ מלחה-לקבל ملي מלכא ורברבנוהי לבית משתייא עליות (עלות) ענה מלכתה ואמרת מלכא לעלמיין חוי-אל יביהליך רעיניך ויזיך (זיזיך) אל ישתנו עט איתי נבר במלכותך די רוח אלהין קדישין בה ובויומי אבוק נהיירו ושכלהנו וחכמה כחכמה אללהי השתכחתה בה ומילכא נבוכדנץ אבוק-רב-חרטמינו אשפין כshedain גורין הקיימה אבוק מלכא ¹¹ כל קבל די רוח יתירה ומנדע ושכלהנו מפער חלמין ואחותית אהידין ומשרא קטרין השתכחתה בה בדניאל די מלכא שם שמה בלטשאצ'ר בען דניאל

כדת מדי ופרס די לא העדא ⁹ כל קבל דנה-- מלכא דריש רשם כתבא ואסרא ¹⁰ ודניאל כדי ידע די רשים כתבא על לביתה וכוין פתחון לה בעיליה ננד ירושלם וומניין תלהה ביוםא הוא ברך על ברכווי ומצלא ומורה קדם אלה כל קבל די הוא עבר מן קדמת דנה ¹¹ אידין גבריא אלך הרגשו והשכחו לדניאל--בעה ומתחנן קדם אלה ¹² באידין קרבו ואמרין קדם מלכא על אסר מלכא--הלא אסר רשות די כל אנש די יבעא מן כל אלה ואנש עד יומין תלהין להן מנק מלכא יתרמא לנוב אריותא ענה מלכא ואמר יציבא מלטה כדת מדי ופרס-- די לא העדא ¹³ באידין ענו ואמרין קדם מלכא--

די דניאל די מן בני נלווא די יהוד לא שם עלייך (עלך) מלכא טעם ועל אסרה די רשות זומניין תלהה ביוםא בעא בעותה ¹⁴ אידין מלכא כד מלהה שמע שנייה באש עלהו ועל דניאל שם כל לשיזבותה ועד מעלי' שימושה הוא משתדר להצלחה ¹⁵ באידין גבריא אלך הרגשו על מלכא ואמרין למלהה דע מלכא די רת למדי ופרס די כל אסר וקим די מלכא יהקים לא להשניה ¹⁶ באידין מלכא אמר והיתיו לדניאל ורמו לנבא די אריותא ענה מלכא ואמר לדניאל אלהך די אנטה (אנט) פלח לה בתדריא והוא ישובך ¹⁷ והיותך אבן חדה ושות על פם נבא וחתמה מלכא בעזקה ובזוקת רברבונויה די לא תשנא צבו בדניאל ¹⁸ אידין אזל מלכא להיכלה ובת שות ודוון לא הנעל קדמוהו ושותה נרת עלהו ¹⁹ באידין מלכא בשפרפרא יקום בנחאה ובתבבלה-- לנבא די אריותא אזל ²⁰ וכמקרבה לנבא--לדניאל بكل עציב זעק ענה מלכא ואמר לדניאל דניאל עבר אלהח היא-- אלהך די אנטה (אנט) פלח לה בתדריא היכל לשיזבותך מן אריותא ²¹ אידין דניאל

שמעין ולא ידעת שבחת ולא אלהך די נשמתך בידה וכל ארחתך לה--לא הדרת ²⁴ באידין מן קדמוני שליח פסא די ידא וכותבא דנה רשים ²⁵ ודנה כתבא די רשים מנא מנא תקל ופרסין ²⁶ דנה פשר מלחה מנא--מנה אלה מלכותך והשלמה ²⁷ תקל--תקילת במזニア והשתכח חסיר ²⁸ פרס--פריסת מלכותך וייהיבת למדי ופרס ²⁹ באידין אמר בלשatzר והלבשו לדניאל ארנונה והמנoca (והמניכא) די רהבא על צוארה והכרזו עלהו די להו שלית תלהה במלכותא ³⁰ בה בליליא קטיל בלאשצ'ר מלכא כשייא (כשייא) ³¹ ודריש מדי (מדאה) קבל מלכותא--כבר שניין שתין ותרתין

6 שפר קדם דריש והקיים על מלכותא לאחדרפניא מה ועשין--די להו בכל מלכותא וועלא מנהון סרכין תלהה די דניאל חד מנתון די להו אחשדרפניא אלון יהBIN להו טמא ומלהא לא להו נוק ³ אידין דניאל דנה הוא מנתצה על סרכיא ואחדרפניא כל קבל די רוח יתירה בה ומלהא עשויה להקמotaה על כל מלכותא ⁴ אידין סרכיא ואחדרפניא והוא בעין עלה להשכחה לדניאל--מצד מלכותא וכל עלה ושותה לא יכלין להשכחה כל קבל די מהימן הוא וכל שלו ושותה לא נחשכה עלהו ⁵ אידין גבריא אלך אמרין די לא נחשכה לדניאל דנה כל על לא להו השכחה עלהו בדת אלה ⁶ אידין סרכיא ואחדרפניא אלון הרגשו על מלכא וכן אמרין לה דריש מלכא לעלמיין חוי אתיעטו כל סרכיא מלכותא סנניה ואחדרפניא הדבריא ופחוותא לקיים קים מלכא ולתקפה אסר די כל די יבעא בעו מן כל אלה ואנש עד יומין תלהין להן מנק מלכא--יתרמא לנוב אריותא ⁸ כען מלכא תקים אסרה ותרשם כתבא די לא להשניה

עם מלכה מלך מלך לעלמין חי ²² אלהי שלח
מלאה וסגר פם אריות- ולא חבלוני כל קבל
דיה קדמוהי זכו השתכחתי לי ואף קדמיך (קדמך)
רברבן אכללה ומדקה ושארא ברגליה (ברגלה)
רפסה וחיא משניה מן כל חייאדי קדמיה (קדמיה)
וקרניין עשר לה ⁸ משתכל היהת בקרニア ואלו קרן
אחרי זעיר הסלקת בינויון (בינויון) ותלתמן קרニア
קדמיה את עקרו (את עקרה) מן קדמיה (קדמיה)
ואלו עניין כענין אנשא בקרנא דא ומפל רברבן
חויה היהת עד די כרסון רמי ועתיק יומין יתב
לבושה כתלן חור ושער ראהה כעמר נקא כרסיה
שבבין די נור גלגולות נור דלק ¹⁰ נהר די נור גנד
ונפק מן קדמיה אלף אלפיים (אלפיין) ישמונה
ורבו רבון (רבון) קדמיה יקומו ריאית ובפרין
פתיחו נחחו היהת- באידין מן קל מליא רברבתא די
קרנא ממללה היהת עד די קטילת חייא ווהובד
נשמה וייחיבת ליקחת אשה ¹² וושאר היהת העדיין
שלטנהון וארכא בחויון יהיבת להונ עד זמן ועדן ¹³
חויה היהת בחוזי ליליא וארו עם עני שמייא כבר אנש
אתה הוא ועד עתיק יומיא מטה וקדמיה הקרבוי
¹⁴ וליה יהב שלטן ויקר ומילכו וכל עטמייא אמייא
ולשניה לה יפלחון שלטנה שלטן עלם די לא יעדיה
ומלכotta די לא תתחבל ¹⁵ אחכricht רוחיא ana דניאל
בגו דנה וחווי ראי יבהלני ¹⁶ קרבת על חד מן
קאמיא יוציבא אבעא מנה על כל דנה ואמר לויופשר
מליא יהודענני ¹⁷ אלין היהת רברבתא די איןין
ארבע- ארבעה מלכין יקומו מן ארעה ¹⁸ ויקבלון
מלכotta קדריש עליוני ויחסנון מלכotta עד עלמא
ועד עלם עלמייא ¹⁹ אידין צביה ליצבא על חייא
רביעיתא די היהת שנייה מן כלהון (כלהון) דחילה
יתירה שנייה (שנה) די פרזול וטפריה (טפרה)
די נש אכללה מדקה ושארא ברגליה (ברגלה)

חויה היהת לא עבדת ²³ באידין מלכא שנייא טאב
עליהו ולדניאל אמר להנסקה מן נבא והסק דניאל
מן נבא וכל חבל לא השתחבה- די הימן באלהה
ו אמר מלכא והויתו נבריא אלך די אכלו קרצוחיו
די דניאל ולגוב אריוותא רמו אנון בנייהון ונשיהון
ולא מטו לא רעדת נבא עד די שלטו בהון אריוותא
וכל גרמייהן הדקו ²⁵ באידין דריש מלכא כתוב לכל
עטמייא אלמייא ולשניה די דארין (דרין) בכל שלטן
שלטנון ישנא ²⁶ מן קדמי שים טעם- די בכל שלטן
מלךותי להון זעין (זעין) ודחלין מן קדם אלה
די דניאל די הוא אלה חייא וקיים לעלמין ומלךותה
די לא תחבל ושלטנה עד סופא ²⁷ משיז ומצל-
עובד אתיון ותמהין בשמייא ובארעא די שיז לדניאל
מן יד אריוותא ²⁸ ודניאל דנה הצלח במלכות דריש
ובמלכות כורש פרסיא (פרסאה)

7 בשנת חדה לבלאשר מלך בכל דניאל חלם
חויה וחוזי ראהה על משכבה באידין חלמא כתוב
ראש מלין אמר ² ענה דניאל ואמר חוות היהת בחוזי
עם ליליא וארו ארבע רוחיו שמייא מניחן למא רבא
וארבע חיוון רברבן סלקן מן ימא שניין די מן דא
קדמיה כאריה וגפן די נשר לה חוות היהת עד
די מריטו גפיה (גפה) ונטילתמן ארעה ועל רגליין
inanek הקימת ולבב אש יהיב לה ⁵ וארו חוות אחריו
תנייה דמיה לדב ולשטר חד הקמת ותלת עלין
בפמה בין שנייה (שנה) וכן אמרין לה קומי אלכ-
בשער שנייה ⁶ באתר דנה חוות היהת וארו אחורי כנמר
וליה גפן ארבע די עוף על גביה (גביה) וארבעה
ראשין חוות ושלטן יהיב לה ⁷ באתר דנה חוות

רפסה ²⁰ ועל קרניא עשר די בראשה ואחרי דיו חזות בין עינוי ²¹ ויבא עד האיל בעל הקרים אשר סלקת ונפלו (ונפללה) מן קדרמיה (קדמה) תלת ראיתי עמד לפני האבל וירץ אליו בחמת כחו ²² וראיתי מוגע אצל האיל ויתמרמר אליו ויך את מון חברותה ²³ חזות חיית-וקרניא דכן עברא קרב לפניו וישליךו ארצתה וירמסה ולא היה מציל רדיאן יהב לקדישי עליונין זמנה מטה ומלאות עם קדישין ויכלה להן ²⁴ עד די אתה עתיק יומיא החסנו קדישין ²⁵ כן אמר חיותא רבייעתא מלכו רביעיה (רביעיה) תהוא בארא די תשנא מן כל מלכותא ותאכל כל ארעה ותדושנה ותדקנה ²⁶ וקרניא עשר--מנה מלכותא עשרה מלכין יקמוני ואחרן יקום אחריהן וזהו ישנאן מן קדרמיא ותלהה מלכין יהשל ²⁷ ומילין לצד עלייא (עלאה) ימלל ולקדישי עליונין יבלא ויסבר להשניה זמנין ודת ויתיהבון ביריה עד עדן ועדניין ופלג עדן ²⁸ ודיינה יחב ושלטה יהודון להשמדה ולהובדה עד סופה ²⁹ ומלכותא ושלטנא ורבותא די מלכותות כל שמייה היהיכת לעם קדישי עליונין מלכותה מלכות עולם וכל שלטניה לה יפלחון וישתמען ³⁰ עד כה סופה די מלטה אנה דניאל שני רעינו יבהלני זיווי ישתנו על מלטה בלבבי נטרת

8 בسنة שלוש למלכות בלאצער המלך--חוון נראה אליו אני דניאל אחריו הנראה אליו בתחלה ² ואראה בחוון ויהי בראשתי ואני בשושן הבירה אשר בעילם המדינה ואראה בחוון ואני הייתה על אובל אולי ³ ואשא עני ואראה והנה איל אחד עמד לפני האבל ולן קרנים והקרים נבהת והאהת נבהתה מן השנית והגבהתה עליה באחרנה ⁴ ראייתי את האיל מננה ימה וצפונה ונבנה וכל חיות לא עמדו לפני ואני מציל מידי ועשה כרצנו והנדיל ⁵ ואני היהתי מבין והנה צפיר העזים בא מן המערב על פני כל הארץ ואני נגע הארץ והצפיר--קרן

ישחית והצלה ועשה והשחית עצומים ועם קדשים 25 נועשתה תחת כל השמים כאשר נעשתה בירושלים

כادر שכלו והצלה מרמה בידיו ובלבבו גידיל 26 כאשר כתו בתורת משה את כל הרעה הזאת באה עליינו ולא חלינו את פנו יהוה אלהינו לשוב מעוננו ולהשכיל באמתק 27 ווישקד יהוה על הרעה ריבאה עליינו כי צדיק יהוה אלהינו על כל מעשיו אשר עשה ולא שמענו בקהל 28 ווועטה אדרני אלהינו אשר הוצאה את עמק מארץ מצרים ביד חזקה ותעש לך שם כיום היה חטאנו רשותנו 29 אדרני כל צדקהך כי ישב נא אפק וחמתך מעירך ירושלם הר קדש כי בחטאינו ובעונות אבותינו ירושלם ועמק לחרפה לכל סביבתינו 30 ווועטה שמע אל הפלת עבדך ואל תחננו וואהאר פניך על מקדש השם- למען אדרני 31 הטה אלהי אינך ושמיע-פקחה (פקח) ענייך וראה שמתתינו והעיר אשר נקרא שמק עלייה כי לא על צדקהינו אנחנו מפילים תחננו לפניך- כי על רחמייך הربים 32 אדרני שמעה אדרני סלהה אדרני הקשיה ועשה אל תאהר למןך אלהי- כי שמק נקרא על עירך ועל עמק 33 ועוד אני מדבר ומתפלל ומודה החטאתי וחטא עמי ישראל ומפיל תחננו לפני יהוה אלהי-על הר קדש אלהי 34 ועוד אני מדבר בתפלה והאיש נבריאל אשר ראיית בחזון בחילה מעף בעף גנע אליו כעה מנהת ערבי 35 יובן וידבר עמי ויאמר- דניאל עתה יצאתי להשכילד בינה 36 בתקלה תחננויך יצא דבר ואני באתי להגידי- כי חמדות אתה ובין בדרבר והבן במראה שביעים שביעים נחתק על עמק ועל עיר קדשך 37 לכלא חפשׁ ולחחתם (ולחתם) חטאות (חטאות) ולכפר עון ולהביא צדקعلوم ולחתם חזון ונביא ולמשח קדשים 38 ותדע ותשכל מן מצא דבר להшиб ולבנות ירושלם עד משיח נגיד- שביעים שבעה ושביעים ששים ושנים תשוב ונבנתה רחוב אשר שפטנו- להביא עליינו רעה נדלה אשר לא

בשנת אחת לדורייש בן אחשדרוש- מזורע מדי אשר המלך על מלכות כשדים 2 בשנת אחת למלכו אני דניאל בינו בספרים מספר הימים אשר היה דבר יהוה אל ירמיה הנביה למלאות לחרבות ירושלים שביעים שנה 3 וואתנה את פנו אל אדרני האל הגדול והנורא שמר הברית והחסד לאהבו ולשמרי מצותיו 5 חטאנו ועינו וחרשנו (חרשנו) ומרדנו וסור מממצותך וממשפטיך 6 ולא שמענו אל עבדיך הנכאים אשר דברו בשמק אל מלכינו שרינו ואבותינו- ואל כל עם הארץ 7 לך אדרני הצדקה ולנו בשת הפנים כיום היה לאיש יהודה ולישבי ירושלים ולכל ישראל הקרים והרחקים בכל הארץ אשר הדרחם שם במעלם אשר מעלו בך 8 יהוה לנו בשת הפנים למלכינו לשרינו ולאבותינו אשר חטאנו לך 9 לאדרני אלהינו הרחמים והסלחות כי מרדנו בו 10 ולא שמענו בקול יהוה אלהינו- לילכת בתורתינו אשר נתן לפניו ביד עבדיו הנבאים 11 וכל ישראל עברו את תורתך וסור לבלתי שמעו בקהל ותתק עליינו האלה והשבעה אשר כחובה בתורת משה עבר האלים- כי חטאנו לו 12 ויקם את דבריו (דברו) אשר דבר עליינו ועל שפטינו אשר שפטנו- להביא עליינו רעה נדלה אשר לא

וחרוץ ובצוק העתים ²⁶ ואחרי השבעים שנים ושנים פרס עמד לנגיד עשרים ואחד יום והנה מיכאל אחד השרים הראשנים בא לעזרני ואני נותרתי שם אצל מלכי פרס ¹⁴ ובאותו להבינה את אשר יקרה לעמך באחריות הימים כי עוד חזון לימים ¹⁵ ובדברו עמי והגביד ברית לדרבים שבוע אחד וחצי השבוע ²⁷ בדברים האלה--נתתי פניו ארציה ונאלמתי ¹⁶ והנה ישובת זבח ומנהה ועל כנף שקוצים ממשם ועד כלת נחרצתתך על שם נחרצתתך על שם

ואמרה אל העמד לנגיד אדרני במראה נהפכו צירוי עלי ולא עצרתי כה ¹⁷ והויך יוכל עבד אדרני זה לדבר עם אדרני זה ואני מעתה לא יעמוד بي כה ונשמה לא נשארה بي ¹⁸ ויסוף ויגע כי במראה אדם ויחזקני ¹⁹ ויאמר אל תירא איש חמדות שלום לך-- חיק וחזק וכדברו עמי התהזקתי ואמרה ידבר אדרני כי חזקתי ²⁰ ויאמר הידעת למה באתי אליך ועתה אשוב להלחים עם שר פרס ואני יוצא והנה שר יון בא ²¹ אבל אגיד לך את הרשות בכתב אמת ואני אחד מתחוק עמי על אלה כי אם מיכאל שרכם

11 ואני בשנת אחת לדרייש המדי--עמד לי למחזק ולמעו לו ² ועתה אמת אגיד לך הנה עוד שלשה מלכים עמדים לפרס והרביעי עשיר עשר נדול מכל וchezekto בעשרו יעיר הכל את מלכות יון ³ ועמד מלך גבור ומשל ממשל רב ועשה כרצונו ⁴ וכעמדו תשרב מלכותו ותחז לארבע רוחות השמיים ולא לאחריתו ולא כמשלו אשר משל--כי תנחש מלכותו ולאחרים מלבד אלה ⁵ ויהזק מלך הנגב ומן שריו ויהזק עליו ומשל ממשל רב ממשלו ⁶ ולקן שנים יתחברו ובת מלך הנגב תבוא אל מלך הצפון לעשות מישרים ולא תעצר כוח הזרוע ולא יעמד זורעו ונתן היא ומביאה והילדה ומחזקה בעתים ⁷ ועמד מנצ'ר שרשיה כנו ויבא אל החיל ויבא במעו מלך הצפון ועשה בהם ותפקידם ⁸ וכן אשר נתת את לך להבין ולהתענות לפני אלהיך נשמו דבריך ואני באתי בדריך ¹³ ושר מלכות אלהיהם עם נסכייהם עם כל' חמדתם כסף זהב

דניאל

בשבי--יבא מצרדים והוא שניים יעמוד מלך הצפון 27 ושניים המלכים 29 ובא במלכות מלך הנגב ובא אל ארמותו 10 ובנו לכבם למרע ועל שלחן אחד כוב ידברו ולא תצליח תגנו ואספו המון חילים רבים ובא בוא ושטף עבר וישב יתגנו (יתגנה) עד מעוז צויתמר מרד מלך הנגב ויצא ונלחם עמו עם מלך הצפון והעמיד המון רב ונתן המון בידו 22 ונשא החמון ירום (ורם) לכבו והפיל רכבות ולא יעו 23 ושב מלך הצפון והעמיד המון רב מן הראשון ולקץ העתים שנים יבוא בוא בחיל גדול וברכוש רב 14 ובעתים ה הם רכבים יעדמו על מלך הנגב ובני פריצי עמק נשוא להעמיד חזון--ונכשלו 25 וייבא מלך הצפון ושפך סוללה ולכד עיר מבצרות וזרעות הנגב לא יעדמו ועם מבחריו אין כח לעמוד 16 וייש הבא אליו כרצונו ואין עמד לפניו ויעמד בארץ הצבי וכלה בידו 17 וייש פניו לבוא בתקף כל מלכותו ושירים עמו--וועה ובת הנשים יתן לו להשוויה ולא תעמד ולא לו תהיה 18 ויישב (וישם) פניו לאים ולכד רכבים והשבית קצין חרפתו לו בלתי חרפתו ישיב לו 19 ויישב פניו למעוז ארצו ונכשל ונפל ולא ימצא 20 ועמד על כנו מעביר נונש הדר מלכות ובימים אחדים ישבר ולא באפים ולא במלחמה ירבה כבוד והמשלים ברכבים ואדמה יחולק במחירות 21 ועמד על כנו נבואה ולא נתנו עלייו הדר מלכות ובא בשלוחה והחזיק מלכות בחלוקת 22 וזרעות התשוף ישפכו מלפניו וישברו ונגיד ברית 23 ומן 24 בשלוחה ובמשמוני מדינה יבוא ועשה עצם במעט נוי אבתו אבתו בזה ושלל ורכוש להם יבזר על מצרדים יחשב מחשבתו ועד עת 25 וייר כחו ולכבו על מלך הנגב בחיל גדול ומלך הנגב יתגנה למלחמה בחיל גדול ועצום עד מאר ולא יעדמו כי יחשבו עלייו מחשבות 26 ואכל פת בנו ישברו

ולהחרים רבים ⁵⁴ ויטע אهلְיָ אפְּדָנוּ בין ימים להר
צבי קדר ובא עד קזו ואין עוזר לו

12 ובעת ההיא יעמוד מיכאל השר הנדול העמד
על בני עמק והיתה עת צרה אשר לא נהייה מהוות
גוי עד העת ההיא ובעת ההיא ימלט עמק כל הנמצא
כתוב בספר ² ורבים מישני אדמה עפר יקיצו
אללה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם ³
וממשיכים--יזהרו כזוהר הרקיע ומצדיקי הרבים
ככוכבים לעולם ועד ⁴ אתה דניאל סתום הדברים
וחתום הספר--עד עת קץ ישטו רבים ותרביה הדעת
ווראיתי אני דניאל והנה שנים אחרים עמדים אחד
הנה לשפט היאר ואחד הנה לשפט היאר ⁶ ויאמר
לאיש לבוש הבדים אשר ממעל לימי היאר עד
מתי קץ הפלאות ⁷ וואשמע את האיש לבוש הבדים
אשר ממעל לימי היאר וירם ימינו ושמאלו אל
השמי וושבע בחו הולם כי למועד מועדים וחזי
וככלות נפץ יד עם קדש--תכלינה כל אלה ⁸ ואני
שמעתי ולא אבין ואמרה--אדני מה אחרית אלה ⁹
ויאמר לך דניאל כי סתמים וחתמים הדברים עד
עת קץ ¹⁰ יתבררו ויתלכנו ויצרפו רבים וחרשו
רשעים ולא יבינו כל רשעים וממשיכים יבינו ¹¹
ומעת הוסר התמיד ולחת שקוין שם--ימים אלף
מאותים ותשעים ¹² אשרי המכחחה ויגיע לימים--אלף
שלש מאות שלשים וחמשה ¹³ ואתה לך לקץ ותנווה
ותעמד לנגלך לקץ הימין

בני פרעוש-אלפים מאה שבעים ושנים 4 בני שפטיה
 שלש מאות שבעים ושנים 5 בני ארוח שבע מאות
 חמישה ושבעים 6 בני פחת מואכ לבני ישוע יואכ-
 אלפיים שמנה מאות ושנים עשר 7 בני עילם-אלף
 מאות חמשים וארבעה 8 בני זהוא תשע מאות
 וארבעים וחמשה 9 בני זכי שבע מאות ושנים 10 בני
 בני שעשרות ארבעים ושנים 11 בני בכיו ש מאות
 עשרים ושלשה 12 בני עוזר-אלף מאות עשרים
 ושנים 13 בני אדרניקם-שש מאות ששים וששה 14 בני
 בני אלפיים חמשים וששה 15 בני עדין ארבע מאות
 חמשים וארבעה 16 בני אטר ליהקיה תשעים ושמנה
 17 בני בצי שלש מאות עשרים ושלשה 18 בני יורה
 מאה ושנים עשר 19 בני חם מאהים עשרים ושלשה
 20 בני גבר תשעים וחמשה 21 בני בית לחם מאה
 עשרים ושלשה 22 אנשי נטפה חמשים וששה 23 אנשי
 ענותות מאה עשרים ושמנה 24 בני עזומות ארבעים
 ושנים 25 בני קריית ערים כפירה ובארות שבע מאות
 וארבעים ושלשה 26 בני הרמה ונבע שע מאות
 עשרים ואחד 27 אנשי מכמס מאה עשרים ושנים 28
 אנשי בית אל והעוי מאות עשרים ושלשה 29 בני
 נבו חמשים ושנים 30 בני מגביש מאה חמשים וששה
 31 בני עילם אחר-אלף מאות חמשים וארבעה
 32 בני חرم שלש מאות עשרים ותשעה 33 בני לוד חדר
 ואנו שבע מאות עשרים וחמשה 34 בני ירחו שלש
 מאות ארבעים וחמשה 35 בני סנהה-שלשת אלפיים
 וש מאות ושלשים 36 הכהנים בני ידיעה לבית
 ישוע תשע מאות שבעים ושלשה 37 בני אמר אלף
 חמשים ושנים 38 בני פשchor-אלף מאות ארבעים
 ושבעה 39 בני חرم אלף ושבעה עשר 40 הלוים
 בני ישוע וקרמיאל לבני הורדיה שבעים וארבעה
 41 המשדרים-בני אסף מאה עשרים ושמנה 42 בני

1 וכשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר
 יהוה מפני ירמיה העיר יהוה את רוח כרש מלך פרס
 ויעבר קול בכל מלכותו וגם במכתב לאמר 2 כה
 אמר כרש מלך פרס-כל מלכות הארץ נתן לי
 יהוה אלהי השמים והוא פקד עלי לבנות לו בית
 בירושלם אשר ביהודה 3 מי בכם מכל עמו יהו
 אלהיו עמו יעט לירושלם אשר ביהודה ובין את בית
 יהוה אלהי ישראל-הוא האלוהים אשר בירושלם
 4 וכל הנשאר מכל המקומות אשר הוא נר שם-
 נשאודו אנשי מקמו בכסף ובזהב וברכוש ובכבהמה
 עם הנדבה-לבית האלוהים אשר בירושלם 5 ויקומו
 ראשי האבות ליהודה ובנימן והכהנים והלוים לכל
 העיר האלוהים את רוחו לעלות לבנות את בית יהוה
 אשר בירושלם 6 וכל סכיבתיהם חזקו בידיהם
 בכל כסף בזהב ברכוש ובכבהמה ובמנדרות-לבד
 על כל התנדב 7 והמלך כורש הוציא את כל בית
 יהוה אשר הוציא נבוכדנצר מירושלם ויתנים בביה
 אלהיו 8 וויצוים כורש מלך פרס על יד מתרדת
 הנזבר ויספרם לשਬצර הנשיה ליהודה 9 ואלה
 מספרם אגרטלי זחב שלשים אגרטלי כסף אלף
 מחלפים תשעה ועשרים 10 כפורי זחב שלשים-
 כפורי כסף משנים ארבע מאות ועשרה כלים אחרים
 אלף 11 כל כלים ליהב ולכסף חמשת אלפיים וארבע
 מאות הכל הعلا ששבצර עם העלות הנולה-מבעל
 לירושלם

2 ואלה בני המדינה העולים משבוי הנולה אשר
 הוללה נבוכדנזר (נוכדרנץ) מלך כל לבבל
 ישבו לירושלם ויהודה איש לעירו 2 אשר באו
 עם זרבבל ישוע נחמה שרים רעליה מרדכי בלשן
 מספר בניו-רחום בענה מספר אנשי עם ישראל 3

ככחים נתנו לאוצר המלוכה זהב דרכמנוניים שש רכבות ואלף וכסף מנים חמשת אלפים וכחנתה כהנים מאה ⁴⁷ וישבו הכהנים והלוים ומן העם והמשדרים והשוערים והנתינאים--בעדיהם וכל ישראל בעידיהם **3** וונע החדש השבעי ובני ישראל בערים ויאספו העם כאש אחד אל ירושלים ² ויקם ישוע בן י匝דק ואחיו הכהנים ורביבל בן שאלאתיאל ואחיו ויבנו את מזבח אלהי ישראל--להעלות עליו עלות ככתוב בתורת משה איש האלים ³ ויכינו המזבח על מוכנותיו כי באימה עליהם מעמי הארץ ויעל (ויעלו) עליו עלות ליהוה עלות לבקר ולערב ויעשו את חן הסכונות ככתב ועתה יום ביום ⁴ במספר כמשפט דבר יום ביום ⁵ ואחרי כן עלת תמיד ולחדרים ולכל מועד יהוה המקדשים ולכל מתנדב נדבה ליהוה ⁶ מיום אחד לחידש השבעי החלו להעלות עלות ליהוה והיכל יהוה לא יסד ויתנו כסף--לחצבים ולהחרשים ומאל ומשתה ושמן לצדרים ולצרים להביא עצי ארזים מן הלבנון אל ים יפו כראשון כורש מלך פרס עליהם ⁸ ובשנה השנית לבואם אל בית האלים לירושלים בחידש השני-- החלו זרביבל בן שאלאתיאל וישוע בן י匝דק ושאר אחיהם הכהנים והלוים וכל הבאים מהשבוי ירושלים ויעמידו את הלוים מבן עשרים שנה ומעלה לנצח על מלאכת בית יהוה ⁹ ויעמד ישוע בנוו ואחיו קדרמיאל ובנוו בני יהודה כאחד לנצח על עשה המלוכה בבית האלים בני גנד בניםם ואחיהם הלוים ¹⁰ ויסדו הבנים את היכל יהוה ויעמידו הכהנים מלבושים בחצירות והלוים בני אסף במצחטים--להל את יהוה על ידי דוד מלך ישראל ¹¹ ויענו בהלול ובהורת ליהוה כי טוב-- כי לעולם חסדו על ישראל וכל העם הריעו תרואה

השערים בני שלום בני טלמן בני יעקב בני חטיא בני שבי--הכל מאה שלשים ותשעה ⁴³ הנתינאים בני ציהא בני השופא בני טבעות ⁴⁴ בני קרס בני סיעדה בני פדזון ⁴⁵ בני לבנה בני חנבה בני עקוב ⁴⁶ בני חנב בני שמלי (שלמי) בני חנן בני גDEL בני נחר בני ראה ⁴⁸ בני רצין בני נקודה בני גוז ⁴⁹ בני עזא בני פסח בני בסי ⁵⁰ בני אסנה בני מעוניים בני נפיסים (נפוסים) ⁵¹ בני בקבוק בני חוקפה בני חרחוור ⁵² בני בצלות בני מחדיא בני חרשא ⁵³ בני ברקום בני סיסרא בני תמה ⁵⁴ בני נציח בני חטיפא ⁵⁵ בני עברי שלמה בני סטי בני הספרה בני פרודא ⁵⁶ בני יעה בני דרכון בני גDEL בני שפטיה בני חטיל בני פכרת הצבאים-- בני אמי ⁵⁸ כל הנתינאים-ובני עברי שלמה שלש מאות תשעים ושנים ⁵⁹ ואלה העלים מחל מלך תל חרשא כרוב אן אמר ולא יכול להגיד בית אבותם וורעם- אם מישראל הם ⁶⁰ בני דליה בני טוביה בני נקודה- שש מאות חמשים ושנים ⁶¹ ומבני הכהנים--בני חביה בני הקוץ בני ברזלי אשר לקח מבנות ברזלי הגלעדי אשה ויקרא על שם ⁶² אלה בקשו כתbam המתויחשים--ולא נמצאו וינאלו מן הכהנה ⁶³ ויאמר התרשתה להם אשר לא יאכלו מקדש המקדשים-- עד עמר כהן לאורים ולחמים ⁶⁴ כל הקהיל כאחד- ארבע רבוע אלפים שלש מאות ששים ⁶⁵ מלבד עבדיהם ואמותיהם אלה--שבעת אלפים שלש מאות שלשים ושבעה ולהם משררים ומשרודות מאותים ⁶⁶ סוסיהם שבע מאות שלשים ושבה פרדריהם מאותים ארבעים וחמשה ⁶⁷ גמליהם-- ארבע מאות שלשים וחמשה חמרים--שבעת אלפים שבע מאות ועשרים ⁶⁸ ומראשי האבות לבואם לבית יהוה אשר בירושלים- התרנדבו לבית האלים להעמידו על מכונו ⁶⁹

נדולה בהלל ליהוה על הוסד בית יהוה ונורבים מהכהנים והלויים וראשי האבות הוקנים אשר ראו את הבית הראשון ביסדו-זה הבית ענייהם בכימם בקהל נדול ורבים בהדרעה בשםחה להרים קול ¹³ ואין העם מכיריהם קול תרועת השמחה לקהל בכיו העם כי העם מריעים תרועה נדולה והקהל נשמע עד למרחוק

4 וישמעו צרי יהודת ובנימן כי בני הנולה בונים היכל ליהוה אלהי ישראל ² וונשו אל זרבבל ואל ראש האבות ויאמרו להם נבנה עמכם-כי ככם נדרוש לאלהיכם ולא (ולך) אנחנו זבחים מימי אסר חדן מלך אשר המעלה אתנו פה ³ ויאמר להם זרבבל וירושע ושאר ראש האבות לישראל-לא לכם ולנו לבנות בית לאלהינו כי אנחנו יחד נבנה ליהוה אלהי ישראל כאשר צונו המלך כורש מלך פרס ⁴ ויהי עם הארץ-מרפאים ידיים יהודת ומלחים (ומבהלים) אוטם לבנות ווסכרים עליהם יומעדים להפר עצם-כל מי כורש מלך פרס ועד מלכות דריוש מלך פרס ⁶ ובמלכות אחשוריוש בתקלה מלכותו-כתבו שטנה על ישבי יהודת וירושלים ⁷ ובימי ארתחששתא כחוב בשלום מתרדת טבאל ושאר כנותו על ארתחששתא מלך פרס וכותב הנשzon כחוב ארמית ומתרגמ ארכמי ⁸ רחום בעל טעם ומשמי ספרא ספרא כתבו אגרה חדה על ירושלים-לארתחששתא מלכא כנמא ⁹ אדין רחום בעל טעם ומשמי ספרא ושאר כנותו-דיניא ואפרסתכיא טרפליא אפרסיא ארכוי (ארכוי) בבליא שונכיא דהו (דרהייא) עלמייא ¹⁰ ושאר אמייא די הנגלי אסנפר רבא ויקרא והותב המו בקריה די שמרין-ושאר עבר נהריה וכעננה ¹¹ דנה פרשנן אגרתא די שלחו עליהו על ארתחששתא מלכא-עבדיך (עבדך)אנש עבר על יהודת דיביהו ובירושלם-בשם אלהי ישראל

5 והגבוי חני נביה וזכירה בר עדוא נביה וארכותה מלכא-עבדיך (עבדך)אנש עבר

עליהון ² באדין קמו זרבבל בר שאלהיאל ויושע (אל) מאניה שא אול אוחת המו בהיכלאדי בירושלם בר יוזדק ושריו למבנה בית אללה דיבירושלם ועמהון נבייאא די אללה מסעדין להו ³ בה זמנא אתה עלייהון תתני פחת עבר נחרה ושחר בזוני- ועד כען מותבנא ולא שלם ⁴ וכען הן על מלכא טב יתבקר בביה גנויא די מלכא תמה די בבל הן איתי די מון כורש מלכא שם טעם למבנה בית אללה דך אמרנא להם מן אנון שמהת נבריא די דנה בינוי בניין ⁵ ועין אלהם הות על שני יהודיא ולא בטלו המו ⁶ באדין דריוש מלכא שם טעם ובקרו בביית ספריא די גנויא מהחתין תמה--בבל ² והשתכח באחמתא בבירתא די במדרי מדינתא- מגלה חרדה וכן כתיב בוגה דכרונה ³ בשנת חרדה לכורש מלכא כורש מלכא שם טעם--בית אללה בירושלם כיחא יתבנה אחר די דבחין דבחין ואשוחי מסובליין רומה אמין שתין פתיה אמין שתין ⁴ נדבכין די אבן גלל תלהא נדבר די אע חרדה ונפקתא--מן בית מלכא תהייב ⁵ ואך מאני בית אללה די דהבה וכספה די נבוכדנצר הנפק מן היכלאדי בירושלם לאתה ותחת בית אללה ⁶ כען תתני פחת עבר נחרה שחר בזוני וכנותהון אפרסcia די בעבר נחרה-- רחיקין הו מן תמה ⁷ שבקו לעבידת בית אללה דך פחת יהודיא ולשבוי יהודיא בית אללה דך יבנון על אתה ⁸ ומני שם טעם--למא די תעבורון שם שבוי רחיקין אלך למבנה בית אללה דך ומנכסי מלכא יהודיא אלך (כסדרה) וביתה דנה סתרה ועמה הנלי לבל רחיקין הוא מוקדמת דנה שנין שניין ומלך לישראאל רב הוא בנה מוקדמת דנה שנין שניין ומלך לישראאל רב בנהו וiscalלה ¹⁰ להו מן די הרגו אבחתנא לאלה שמייא--יהב המו ביד נבוכדנצר מלך בבל כסדרה (כסדרה) וביתה דנה סתרה ועמה הנלי לבל רחיקין אלך לבל כורש מלכא די בבל--קורש מלכא שם טעם בית אללה דנה לבנה ¹⁴ ואך מאニア די בית אללה די דהבה וכספה די נבוכדנצר הנפק מן היכלאדי בירושלם וויבל המו להיכלאדי בבל הנפק המו כורש מלכא מן היכלאדי בבל ויהיבו לששבצער שמה די פחה שמה ¹⁵ ואמר לה--אללה

דנה יתגנחஆ מִן בֵּיתָה וּקְיָם יִתְמַחֵּא עַלְהָיו וּבֵיתָה נולו יתעבר על דנה ¹² ואלה די שכן שמה תמה משה אשר נתן יהוה אלהי ישראל ויתן לו המלך כיד יהוה אלהיו עליו--כל בקשו ⁷ ויעלו מבני ישראל וכל הכהנים והלויים ומשדרים והשערים בית אלהא דך--די בירושלם אגה דריוש שמת טעם אספרא נא יתעבר ¹³ אידין תני פחת עבר נהרה שתר בזוני--וכנותהון לקבל די שלח דריוש מלכא כנמא-- אספרא עבדו ¹⁴ ושבבי יהודה בניין ומצחין בנכואת חני נביה וזכריה בר עדוא ובניו ושכללו מן טעם אלה ישראל ומטעם כורש ודריוש וארתחששתא מלך פרס ¹⁵ ושיציא ביתה דנה עד יומ תלתה לירח אדר--די היא שנת מלכות דריוש מלכא ¹⁶ ועבדו בני ישראל כהניא ולוייא ושאר בני גלויה הנכת בית אלהא דנה--בחרודה ¹⁷ והקרבו להנכת בית אלהא דנה תורין מאה דכרין מאהין אמרין ארבע מאה וצפירי עזין לחטיא (לחטאה) על כל ישראל תרי עשר--למנין שבטי ישראל ¹⁸ ותקימו יהך ¹⁴ כל קבל די מן קדם מלכא ושבעת יעתהי כהניא בפלנותהון ולוייא במחקתהון על עבידת אלהא די בירושלם ככתב ספר משה ¹⁹ וויעשו בני הנולה את הפסח--בארבעה עשר לחדש הראשון ²⁰ כי הטהרו הכהנים והלוים כאחד--כלם טהורין ושיחטו הפסח לכל בני הנולה ולאחיהם הכהנים ולהם ²¹ ויאכלו בני ישראל השבים מהנולה וכל הנבדל מטמאת גוי הארץ אליהם--לדרש ליהוה אלהי ישראל ²² וויעשו חן מצות שבעת ימים בשמחה כי שמחם יהוה והסב לב מלך אשר עליהם--לחזק ידיהם במלאת בית האללים אלהי ישראל

7 ואחר הדברים האלה במלכות ארתחששתא מלך פרס--עוזרא בן שרייה בן עזיריה בן חלקיה ² בן שלום בן צדוק בן אחיטוב ³ בן אמריה בן עזיריה בן מריוות ⁴ בן זרחה בן עזি בן בקי ⁵ בן אבישוע בן פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן הראש

בעבר נהרגה די כל די ישאלנכון עזרא כהנא ספר
 דתא די אלה שמייא-אספרנא יתעבר ²² עד כספ
 ככרין מאה ועד חניטין כדרין מאה ועד חמר בתין
 מאה ועד בזין משח מאה ומלהדי לא כהוב ²³ כל
 די מן טעם אלה שמייא יתעבר אדרוזא לבית אלה
 שמייא די למה להוא קצף על מלכות מלכא ובנווי
 ולכם מהודען די כל כהנא ולוייא זמריא תרעיא
 נתニア ופלחי בית אלה דנה-מנדרה בלו והליך
 לא שלט למרמא עליהם ²⁵ ואנת עזרא כחכמת
 אלהך די בידך מני שפטין ודינין די להונן דניין
 (דניין) לכל עמא די בעבר נהרגה לכל ידע דתוי
 אלהך ודי לא ידע תהודען ²⁶ וכל די לא להוא עבד
 דתא די אלהך ודתא די מלכא-אספרנא דינה להוא
 מתעבד מנה הן למות הן לשrho (לשrho) הן לענש
 נסין ולאסוריין ²⁷ ברוך יהוה אלהי אבותינו-אשר
 נתן כוותא בלב המלך לפאר את בית יהוה אשר
 בירושלם ²⁸ ועלי הטה חסד לפני המלך ווועציו
 ולכל שרי המלך הגברים ואני התזוקתי כיד יהוה
 אלהי עלי ואבצה מישראל ראשים לעלות עמי

8 ואלה ראשי אבותיהם והתייחסם העלים עמי
 במלכות ארתחשסתא המלך-מכבל ² מבני פינחס
 גרשם מבני איתמר דנייאל מבני דוד חטוש ³ מבני
 שכינה מבני פרעוש זכريا ועמו התיחס לזכרים מאה
 וחמשים ⁴ מבני פחת מואב אליוועני בן זרחיה
 ועמו מאתים הזכרים ⁵ מבני שכינה בן יחיזיאל ועמו
 שלש מאת הזכרים ⁶ ומבני עדין עבד בן יונתן ועמו
 חמשים הזכרים ⁷ ומבני עילם ישעה בן עתליה ועמו
 שבעים הזכרים ⁸ ומבני שפטיה זבדיה בן מיכאל
 ועמו שמנים הזכרים ⁹ מבני יואב עבדיה בן יחיאל
 ועמו מאתים ושמנה עשר הזכרים ¹⁰ ומבני שלומית
 בן יוספה ועמו מאה וששים הזכרים ¹¹ ומבני בבוי

אלפ' וכלי' נחשת מצחצ'ב טובה שנים-חמודת כוהב
 28 ואמרה אלהם אתם קדר ליהוה והכלים קדר
 בשתי וככלמת-להרים אלהי פני אליך כי עונתינו
 רבו למעלה ראש ואשמתנו גדרה עד לשמיים 7 מימי
 והכסף והזהב נרכבה ליהוה אלהי אבותיכם 29 שקדו
 ושמרו עד תשקלו לפני שרי הכהנים והלויים ושרי
 האבות לישראל--בירושלם הלשכות בית יהוה 30
 ובכלי הכהנים והלויים משקל הכסף והזהב והכלים-
 להביא לירושלים לבית אלהינו 31 ונסעה מנהר
 אהוא בשנים עשר לחדרה הראשון--ללכת ירושלים
 ויד אלהינו הייתה עליינו ויצילנו מכך אויב ואורב על
 הדרך 32 ונבואה ירושלים ונשב שם ימים שלשה 33
 ובימים הרביעי נשקל הכסף והזהב והכלים בביה
 אלהינו על יד מרמותה בן אוריה הכהן ועמו אלעזר
 בן פינחס ועמהם יובד בן ישוע ונעדיה בן בניו--
 הלויים 34 במספר משקל לכל ויכתב כל המשקל
 בעת ההיא 35 הבאים מהשבוי בני הנוללה הקריבו
 עלות לאלהי ישראל פרים שנים עשר על כל ישראל
 אילים תשעים וששה ככשים שבעים ושבעה צפירי
 חתאת שנים עשר הכל עללה ליהוה 36 ויתנו את דתינו
 המלך לאחדרפנו המלך ופחוות עבר הנهر ונשאו
 את העם ואת בית האלים

9 וככלות אלה נגשו אליו השרים לאמר--לא
 נבדלו העם ישראל והכהנים והלויים מעמי הארץ
 כתעתיתיהם לככני החתי הפלזי היבוסי העממי
 המצרי והאמרי 2 כי נשאו מבנותיהם להם
 לבנייהם ובנותיהם אל תשאו לבנייכם ולא תדרשו
 שלנם וטובתם עד עולם--למען החזקו ואכלתם את
 טוב הארץ והורשתם לבנייכם עד עולם 3 וואחרי
 כל הבא עליינו במעשינו הרעים ובאשמתנו הגדרה
 כי אתה אלהינו חשת למטה מעוננו ונחתה לנו
 פליטה כויאת 14 הנשוב להפר מצותיך ולהתחנן
 בעמי התעתית האלה הלא חאנך בנו עד כליה לאין
 שארית ופליטה 15 יהוה אלהי ישראל צדיק אתה--
 כי נשארנו פליטה כהוים זהה הננו לפני באשמתינו
 כי אין לעמוד לפני על זאת

10 וכחחפלו עוזרא וכחחותו בכה ומונפל
 לפניו בית האלים נקבעו אליו מישראל קהיל רב
 מאד אנשים ונשים וילדים-כי בכו העם הרבה בכה
 2 ויען שכניה בן יהיאל מבני עולם (עלם) ויאמר
 קמתי מהענויות ובקרעתי את בנדי ומעיליו ואכרעה על

לעוזרא--אנחנו מעלנו באלהינו ונשב נשים נכריות הדרבר ¹⁷ ויכלו בכל--אנשים החשבו נשים נכריות מעמי הארץ ועתה יש מוקה לישראאל על זאת ¹⁸ ועתה אשר ברית לאלהינו להוציא כל נשים והנולד מהם נכricht בברית לאלהינו מבני ישען בן יזדק ואחיו-בעצת אדני והחרדים במצות אלהינו וכתחוה יעשה 4 קום כי עלייך הדבר ואנחנו עמק חזק ועשה ¹⁹ ויקם עזרא וישבע את שרי הכהנים הלוים וכל ישראאל לעשות דבר זה-וישבעו ²⁰ ויקם עוזרא מלפני בית האלים וילך אל לשכת יהונתן בן אלישיב וילך שם לחם לא אכל ומים לא שתה--כי מותאבל על מעלה הגולה ²¹ ויעבירו קול ביהודה וירושלים לכל בני הגולה--להקצת ירושלים ²² וכל אשר לא יבוא בשלשת הימים עצצת השרים והזוקנים--יחרם כל רכשו והוא יבדל מקהל הגולה ²³ ויקבצו כל אנשי יהודה ובנימן ירושלים בשלשת הימים הוא חדש התשיעי--בשערים חדש וישבו כל העם ברחוב בית האלים מרעדדים על הדבר ומהגנשימים ²⁴ ויקם עוזרא הכהן ויאמר אלהם אתם מעלהם ותשיבו נשים נכricht--להוסיף על אשמת ישראאל בזועת התנודה ליהוה אלהי אבותיכם--ועשו רצונו והבדלו מעמי הארץ ומן הנשים הנכricht ²⁵ ויענו כל הקהיל ויאמרו קול נדולין כדבריך (כברך) עליינו לשעות ²⁶ אבל העם רב והעת נשמים ואין כח לעמוד בחוץ מהמלאה לא ליום אחד ולא לשנים--כי הربינו לפשע בדבר זה ²⁷ יעמדו נא שרינו לכל הקהיל וכל אשר בערינו החשיב נשים נכricht יבא לעתים מזומנים ועםם זקני עיר ועיר ושפטיה עד להשב חרון אף אלהינו ממנו--עד לדבר זה ²⁸ אך יונתן נשי (נשאו) נשים נכricht ויש מהם נשים וישימו בנים

בן עשהאל וייחודה בן תקוה עמדו על זאת ומשלם ושבתי הלו עוזם ²⁹ ויעשו כן בני הגולה ויבדלו עוזרא הכהן אנשים ראשין האבות לבית אבותם וכולם בשמות וישבו ביום אחד לחדרש העשורי לדריש

היהתי רע לפני 2 ויאמר לֵי המלך מודע פניך רעים אתה אין חולה- אין זה כי אם רע לב וארא הרבה מאד 3 ויאמר למלך המלך לעולם יחיה מודע לא ירע פניו אשר חער בית קברות אבוי ורבה ושעריה אכלו באש 4 ויאמר לֵי המלך על מה זה אתה מבקש ואתפלו אל אלהי השם 5 ויאמר למלך- אם על המלך טוב ואם ייטב עבדך לפני אשר תשלחני אל יהודה אל עיר קברות אבוי- ואבנה 6 ויאמר למלך והשיגן יושבת אכלו עד متיה יהוה מהלך- ומתי תשוב וויטב לפני המלך וישלחני ואתנה לו זמן 7 ויאמר למלך- אם על המלך טוב אגרות יתנו לי על פחוות עבר הנהר אשר יערינו עד אשר אבוא אל יהודה 8 ואגרת אל אסף שמר הفردס אשר למלך אשר יתן לי עצים לקרנות את שערי הכירה אשר לבית ולחומה העיר ולבית אשר אבוי אליו ייתן למלך כדי אלהי הטובה עלי 9 ואבוי אל יתן למלך טובה לבני ישראל עז נדלה אשר בא אדם לבקש טובה לבני ישראל עז ואבוי אל ירושלים ואהו שם ימים שלשה 12 ואקום לילה אני ואנשים מעט עמי ולא הנדרתי לאדם מה אלהי נתן אל לבי לעשות לירושלים ובמה אין עמי כי אם הבהמה אשר אני רכב בה 13 ואצאה בשער הניא לילה ואל פני עין התגין ואל שער האשפות ואהו שבר בחומת ירושלים אשר המפוזרים (הם פרוצים) ושעריה אכלו באש 14 וא עבר אל שער העין ואל ברכת המלך ואין מקום לבהמה לעבר תחתי 15 ואהו עלה בנחל לילה ואהו שבר בחומה ואשוב ואבוי בשער הניא- ואשוב 16 והנסנים לא ידעו أنها הלוותי ומה אני עשה וליהודים ולכהנים

1 דברי נחמה בן חכליה והוא בחדר כסלו שנה עשרים ואני הייתי בשושן הבירה 2 ויבא חני אחד מהו והוא ואנשי- מיהוד ושאלם על היהודים הפליטה אשר נשארו מן השבי- ועל ירושלים 3 ויאמר לו- הנשארים אשר נשארו מן השבי שם במדינה ברעה נדלה וברפה וחומר ירושלים מפרצת ושעריה נצחו באש 4 ויהי כשמי את הדברים האלה ישבתי ואבכה ואתאבל ימים ואהו צם ומתחפל לפני אלהי השם 5 ויאמר אני יהוה וחסד לאביו ולשמרי מצותו 6 תהי נא אין קשבת עזיניך פתוחות לשמע אל תפלת עבדך אשר אני מתחפל לפני הימים יומם ולילה- על בני ישראל עבדיך ומודה על חטאונות בני ישראל אשר חטאנו לך ואני ובית אבי חטאנו 7 חבל חבלנו לך ולא שמרנו את המצוות ואת החקים ואת המשפטים אשר צוית את משה עבדך 8 זכר נא את הדבר אשר צוית את משה עבדך לאמר אתם תמעלו- אני אפייך אתם בעמים 9 ושבתם אליו- ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אם יהוה נדחכם בקצת השם ממש אקכצם והבאותים (והבאותים) אל המקום אשר בחרתי לשכן את שמי שם 10 והם עבדיך ועמדך- אשר פDIST בכח הנדול ובידך החזקה 11 ואני אדרני תהי נא אזנק קשבת אל תפלת עבדך ואל תפלת עבדיך החפצים ליראה את שמי והצלחה נא לעבדך היום ותנהו ללחמים לפני האיש הזה ואני היית משקה מלך

2 ויהי בחדר ניסן שנה עשרים לארתחשסתה המלך- ייון לפני ואשא את היין ואתנה למלך ולא

ולחרדים ולסננים וליותר עשה המלאכה--עד כן לא
הגדתי ¹⁷ ואומר אליהם אתם ראים הרעה אשר אנחנו
באה אשר ירושלים חרבנה ושריריה נצחו באש לכו
ונבנה את חומות ירושלים ולא נהייה עוד חורפה ¹⁸
ואגיד להם את יד אלהי אשר היא טובה עלי ואך
דברי המלך אשר אמר לוי ואמרנו נקום ובניינו ויחזקו
ידיהם לטובה ¹⁹ וישמע סגבלת החרני וטביה העבר
העמוני ונשム הערבי וילענו לנו ויבנו עליינו ויאמרו
מה הדבר הזה אשר אתם עושים--העל המלך אתם
מרדים ²⁰ ואשיב אותם דבר וואמר להם אלהי
השימים הוא יצליה לנו ואנחנו עבדינו נקום ובניינו
ולכם אין חלק וצדקה זכרון--בירושלים

3 ויקם אלישיב הכהן הגדול ואחיו הכהנים ויבנו
את שער הצאן--המה קדשו והעמידו דלתתו ועד
מנדל המאה קדשו והעמידו דלתה חננאל ² ועל ידו
בנו אנשי ירחו ועל ידו בנה זכרון בן אמרי ³ ואות
שער הרגים בנו בנו הסנאה המה קrhoהו--ויעמידו
דלתתו מנעליו ובריחיו ⁴ ועל ידם החזיק ממלכתם
בן אוריה בן הקוץ ועל ידם החזיק משלם בן ברכיה
בן משיזבאול ועל ידם החזיק צדוק בן בענא ⁵ ועל
ידם החזיקו התקועים ואדריהם לא הביאו צורם
בעברת אדריהם ⁶ ואת שער הישנה החזיקו יודיע
בן פסח ומשלם בן בסודיה המה קrhoהו--ויעמידו
דלתתו ומגנעליו ובריחיו ⁷ ועל ידם החזיק מלטיה
הגבעני וידון המורנתו אנשי גבעון והמצפה--לכסא
פחת עבר הנهر ⁸ על ידו החזיק עזיאל בן חריה
צורפים ועל ידו החזיק חנניה בן הרקחים ויעזבו
ירושלם עד החומה הרחבה ⁹ ועל ידם החזיק רפיה
בן חור שר חצי פלך ירושלים ¹⁰ ועל ידם החזיק
יריה בן חרומף ונדר ביתו ועל ידו החזיק חטוש
בן חשבניה ¹¹ מדה שניית החזיק מלכיה בן חרם

העפל 28 מעל שער הפסים החזיקו הכהנים--איש לננד בירטו 29 אחריו החזיק צדוק בן אמר לננד ביתו ואחריו החזיק שמעיה בן שכניה שמר שער המורה 30 אחריו (אחריו) החזיק חנניה בן שלמיה וחנן בן צלף הששי--מדה שני אמריו החזיק משלם בן ברכיה-- לננד נשכחו 31 אחריו (אחריו) החזיק מלכיה בן הצלפי--עד בית הנטינום והרכלים לננד שער המפקד ועד עליית הפנה 32 ובין עליית הפנה לשער הצען החזיקו הצלפים והרכלים

4 ויהי כאשר שמע סנבלט כי אנחנו בונים את החומה ויהר לו ייעס הרבה וילען על היהודים 2 ויאמר לפני אחיו וחיל שמרון ויאמר מה היהודים האמללים עושים הייעזו להם היובחו היכלו ביום היחיו את האבני מערמות העפר והמה שרופות 3 וטוביה העמוני אצלו ויאמר גם אשר הם בונים-- אם יעלה שועל ופרץ חומת אביהם 4 שמע אלהינו כי היינו בזיה והשב חרבתם אל ראשם ותנם לבזה בארץ שביה 5 ואל חכס על עונם וחתאתם מלפניך אל תמחה כי הצעטו לננד הבונים 6 ונבנה את החומה ותקשר כל החומה עד חציה ויהי לב לעם לעשות 7 ויהי כאשר שמע סנבלט וטוביה והערבים והעמנים והאשדודים כי עלתה ארוכה לחמות ירושלים--כי החולו הפרצים להסתם ויהר להם מאד 8 ויקשרו כלם יחדו לבוא להלחם בירושלם ולעשות לו תועה 9 ונתפלל אל אלהינו ונעמיד משמר עליהם יומם ולילת מפניהם 10 ויאמר יהודה כשל כה הסבל והעפר הרבה ואנחנו לא נוכל לבנות בחומה 11 ויאמרו צרינו לא ידעו ולא יראו עד אשר נבוא אל תוכם והרגנום והשבתנו את המלאכה 12 ויהי כאשר באו היהודים הישבים אצלם ויאמרו לנו עשר פעמים מכל המיקמות אשר

5 ותהי צעקת העם ונשיהם נדולה אל אחיהם היהודים 2 ויש אשר אמרים בינוי ובנתינו אנחנו רבים ונכח דן ונאכלת ונחיה 3 ויש אשר אמרים שדרתינו 4 וככרמינו ובתינו אנחנו ערבים ונכח דן ברעב 4 ויש אשר אמרים לויינו כסף למדת המלך שדרתינו וככרמינו 5 ועתה כבשר אנחנו בשרכנו בבניים בינוי ותנה אנחנו כבשים את בינוי ואת בנתינו לעבדים

יש מבנהינו נכבותות ואין לאילידנו ושדרתינו וכרכינו לאחרים ⁶ ויהר ל' מאר אשר שמעתי את זעקה ואת הדברים האלה ⁷ וימליך לבני עלי ואריבא את החרים ואת חסניהם ואמרה להם משא איש באחיו אתם נשים (נשים) ואתן עליהם קהלה נדולה ⁸ ואמרה להם אנחנו קניתו את אנחנו היהודים הנמקרים לנו ויחרשו ולא מצאו דבר ⁹ ויאמר (ואהם) נמכו מחרפת הגנים אויבינו ¹⁰ וכן אני אחיו ונערינו לא טוב הדבר אשר אתם עשים הללו ביראת אלתינו תלכו מחרפת הגנים אויבינו ¹¹ וכן אני אחיו ונערינו נשים בהם כסף ודגן נזובה נא את המשא זה ¹² השיבו נא להם כהיום שדרתיהם כרמיהם זיתיהם ובהיהם ומאת הכסף והדגן התירוש והיצחר אשר אתם נשים בהם ¹² ויאמרו נשיב וממה לא נבקש כן נעשה כאשר אתה אומר ואקרא את הכהנים ואשביהם לעשה כדבר זה ¹³ גם חצני נערתי ואמרה ככה ינער האלים את כל האיש אשר לא יקים את הדבר הזה מביתו ומגינו וככה יהוה נער ורק ויאמרו כל הכהן אלמן ויהללו את יהוה וייש העם כדבר זה ¹⁴ גם מיום אשר צוה אותו להיות פחים בארץ יהודה משנת עשרים ועד שנת שלשים ושחים לארתחשחא המלך שנים שתים עשרה-אני ואחיו להם הפה לא אכלתי ¹⁵ והפחות הראשים אשר לפניו הכיבו על העם ויקחו מהם בלחם ווין אחר כספי שקלים ארבעים-גם נעריהם שלטו על העם ואני לא עשית כן מפני יראת האלים ¹⁶ וגם במלאת החומה חזאת החזקי ישדה לא קניתו וכל נער-קבוצים שם על המלאכה ¹⁷ והיהודים והסננים מה ו חמשים איש והבאים אלינו מן הגנים אשר סביתתינו-על שלחני ¹⁸ ואשר היה נעשה ליום אחד שור אחד צאן שיש ברכות וצפירים נעשה לי ובין

נחמייה

כמעשיו אלה וגם לניעדרה הנבייה ולייתר הנביאים אשר היו מיראים אותו ¹⁵ ותשלם החומה בעשרים מאות ושים ¹⁶ בני בניו ש מאות ארבעים ושמנה ¹⁷ בני עזונד-- ¹⁸ בני בכיו ש מאות עשרים ושמנה ¹⁹ בני אדניקם-- אלפיים שלש מאות עשרים ושנים ²⁰ בני בניו אלפיים ששים ששים ושבעה ²¹ בני בניו אלפיים ששים ושבעה ²² בני חם שלש מאות עשרים ושמנה ²³ בני בצי שלש מאות עשרים ²⁴ בני חריף מאה שנים עשר ²⁵ בני נבעון ²⁶ אנשי בית לחם ונטפה מאה שנים ²⁷ אנשי ענתות מאה עשרים ושמנה ²⁸ אנשי בית עזומות ארבעים ושנים ²⁹ אנשי קריית יערם כפירה ובארות שבע מאות ארבעים ושלשה ³⁰ אנשי הרמה ונבע ש ש מאות עשרים ואחד ³¹ אנשי מכמס מאה ועשרים ושנים ³² אנשי בית אל והען מאה ³³ אנשי נבו אחר חמשים ושנים ³⁴ עשרים ושלשה ³⁵ בני עילם אחר- אלף מאות חמשים וארבעה ³⁶ בני חرم שלש מאות עשרים ³⁷ בני לוד חריר ואנו שבע מאות ארבעים ו חמישה ³⁸ בני סנאה--שלשת אלפיים תשע ³⁹ מאות ושלשים הכהנים בני ידיעיה בבית ישוע תשע ⁴⁰ בני אמר אלף חמשים ושנים ⁴¹ בני פשchor-- אלף מאות ארבעים ושבעה ⁴² בני חرم אלף שבעה עשר ⁴³ הלוים בני ישוע לkidmial לבני להודוה שבעים וארבעה ⁴⁴ המשדרים--בני אסף מאה ארבעים ושמנה ⁴⁵ השערדים בני שלם בני אטי בני טלמן בני יעקב בני חטיטא בני שבי-- ⁴⁶ מאה שלשים ושמנה ⁴⁷ בני קירס בני סייא בני פרdon ⁴⁸ בני לבנה בני חנבא בני שלמי ⁴⁹ בני חנן בני גדרל בני נחר ⁵⁰ בני ראייה בני רצין בני נקדא ⁵¹ בני נום בני זוגא שמנה מאות ארבעים וחמשה ¹⁴ בני זכי שבע ¹⁵ בני בניו ש ש מאות ארבעים ושמנה אשר לאלו--לחמשים ושנים יומם ¹⁶ ויהי כאשר שמעו כל אובייניו וידאו כל הגוים אשר סביבתינו ויפלו מאר בעיניהם וידעו--כי מאת אלהינו נעתה המלאכה הזאת ¹⁷ גם ביוםיהם החמים מרבים חרי יהודה אגרתיהם הולכות על טוביה ואשר לטוביה באות אליהם ¹⁸ כי רבים ביהודה בעלי שבועה לו--כי חתן הוא לשכניה בן ארח ויוחנן בן נון--לקח את בת משלם בן ברכיה ¹⁹ גם טובתיו היו אמרים לפני ורבבי היו מוצאים לו אגרות שלח טוביה ליראני ²⁰ 7 ויהי כאשר נבנתה החומה ואעמיד הדלתות ויפקדו השוערים והמשדרים והחלו ²¹ ואצוה את חנני אחוי ואת חנניה שר הבירה--על ירושלים כי הוא כאש אמת וירא את האלים מרבים ²² ויאמר (ו אמר) להם לא יפתחו שעריו ירושלים עד חם המשמרות ישבו ירושלים--איש במשמרו ואיש גנד ביתו ²³ והעיר רחבה ידים ונגדה והעם מעת בתוכה ואין בתים בניו ²⁴ וויתן אלהי אל לבי ואקצתה את החרים ואת הסננים ואת העם להתייחש ואמצא ספר היחש העולים בראשונה ואמצא כתוב בו ²⁵ אלה בני המדרינה העולים משבבי הגליה אשר הגלה נבוכדנצר מלך בכל יושבו לירושלים וליהודה איש לעירו ²⁶ הכאים עם זרבבל ישוע נחמיה עזריה רעמיה נהמני מרדכי בלשון מספרת בני נון--גנום בענה מספר אנשי עם ישראל ²⁷ בני פרוש--אלפים מאה ושבעים ²⁸ בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים ²⁹ בני ארח ש ש מאות חמשים ושנים ³⁰ בני פחת מואב לבני ישוע ויוואב--אלפים ושמנה מאות שמנה עשר ³¹ בני עילם--אלף מאות חמשים וארבעה ³² בני נחמיה

ויאספו כל העם כאיש אחד אל הרחוב אשר לפניו שער המים ויאמרו לעזרה הספר--להביא את ספר תורה משה אשר צוה יהוה את ישראל ² ויביא עזרה הכהן את התורה לפני הכהל מאייש ועד אשה וכל מבין לשמע--בום אחד לחדר השביעי ³ ויקרא בו לפני הרחוב אשר לפני שער המים מן האור עד מהצית היום--גנד האנשים והנשיות והמבנים ואני מנה ששלש מאות תשעים ושנים ⁶¹ וכל העולים שלמה שלשה כרכוב אדרון ואמר ולא יכלו מותל מלך תל חרשא כרכוב אדרון ולא יכלו להניד בית אבתם וזרעם--אם מישראל הם ⁶² בני דליה בני טוביה בני נקודא--שש מאות וארבעים ושנים ⁶³ ומן הכהנים בני חביבה בני הקוץ בני ברזלי אשר לך מבנות ברזלי הגלעדי אשה ויקרא על שם ⁶⁴ אלה בקשו לחברת המתיחשים--ולא נמצא יונגלו מן הכהנה ⁶⁵ ויאמר התרשתא להם אשר לא יכלו מקדש הקדרשים--עד עמד הכהן לאורים ותמים ⁶⁶ כל הכהל כאחד--ארבע רבועים ושלש מאות ושים ⁶⁷ מלבד עבדיהם ואמהתיהם אלה--שבעת אלפיים שלש מאות שלשים ושבעה ולهم משרדים ומשדרות--מאותים וארבעים וחמשה ⁶⁸ גמלים ארבע מאות שלשים וחמשה חמרים--ששת אלפיים שבע מאות ועשרים ⁶⁹ ומקצת ראשיה האבות נתנו למלאכה--התרשתא נתן לאוצר זהב דרכמנים אלף מזוקות חמשים כתנות הכהנים שלשים וחמש מאות ⁷⁰ ומראשו האבות נתנו לאוצר המלאכה--זהב דרכמנים שתי רבות וכסף מנים אלפיים ומאותים ⁷¹ ואשר נתנו שארית העם--זהב דרכמנים שתי רבועים וכתרנת הכהנים שישים ושבעה ⁷² וכסף מנים אלפיים וכתרנת הכהנים שישים ושבעה ⁷³ וישבו הכהנים והלויים והשוערים והמשדרים ומן העם והנתינים וכל ישראל--בעריהם וווע החדר השביעי ובני ישראל בעריהם

כחוב בתורה אשר צוה יהוה ביד משה אשר ישבו בני ישראל בסככות בחג חדש השבעי ¹⁵ ואשר ישמיעו ויעבירו קול בכל ערים ובירושלם לאמר- צאו חהר ותביאו עלי זית ועלי עץ שמן ועלי הדס ועלי תמרים ועלי עץ עבת לעשת סכת ככתוב ¹⁶ ויצאו העם ויביאו עלי נגו ובחרתיהם ובחרותם בית האללים- וברחוב שער המים וברחוב שער אפרים ¹⁷ ויעשו כל הכהל השבטים מן השבי סכות וישבו בסכות- כי לא עשו מומי ישוע בן נון בן בני ישראל עד היום ההוא ותהי שמחה גדרולה מאר ¹⁸ ויקרא בספר תורה האללים יום ביום- מן היום הראשון עד היום האחרון ויעשו חג שבעת ימים ובימים השמיני עצרת כמשפט **9** ובימים עשרים וארבעה לחידש הוה נאספו בני ישראל בצום ובשקיום ואדרמה עלייהם ² ויבידלו זרע ישראל מכל בני נכר ויעמדו יותודו על חטאיהם ועונות אבותיהם ³ ויקומו על עמדם ויקרא בספר תורה יהוה אלהיהם רבעית היום ורביעית מתודים ומשתחים ליהוה אלהיהם ⁴ ויקם על מעלה הלוים ישוע ובני קדרmiaל שבניה בני שרביבה- בני כניי ויעזקו בקהל נדול אל יהוה אלהיהם ⁵ ויאמרו הלוים ישוע וקדmiaל בני חשבניה שרביבה הוריה שבניה פתיחה קומו ברכו את יהוה אלהיכם מן העולם עד ותהלה ⁶ אתה הויה לברך- את (אתה) עשית את השם שמי השם וככל צבאם הארץ וככל אשר עלייה הימים וככל אשר בהם ואתה מחייב את כלם וצבא השם לך משתחווים ⁷ אתה הויה אלהים אשר בחרת באברם וחוצאתו מאור כshedim ושםתו שמו אברם ⁸ ומיצאת את לבבו נאמן לפניך וכרכות עמו הברית לחת את ארץ הכנען החתי

האמריו והפזריו והיבוטו והגנשוי לחת לזרעו ותקם את דבריך כי צדיק אתה ⁹ ותרא את עני אבותינו במצרים ואת עקתם שמעה על ים סוף ¹⁰ ותנתן אתה ומפתחים בפרעה ובכל עבדיו ובכל עם ארצו-- כי ידעת כי הודיעו עליהם ותעש לך שם כהוות הוה ¹¹ והם בקעתם לפניהם ויעברו בתוך הים ביבשה ואת רדפיהם השלכת במצרים כמו אבן--במים עזים ¹² וכעמדו ענן הנחיהם יומם ובעמור אש לילה להאריך להם את הדרך אשר ילכו בה ¹³ ועל הדר סיני ירדת ודבר עמהם משימים ותתן להם משפטים ישרים ותורת אמת- חקקים ומצוות טובים ¹⁴ ואת שבת קדש הורעתם להם ומצוות וחקקים ותורה צוית להם ביד משה עבדך ¹⁵ ולهم משימים נתה לם לרעבם ומים מסלע הוצאה להם לצמאם ותאמר להם לבוא לרשת הארץ אשר נשאת את ידך לחת להם ¹⁶ והם ואבותינו הודיעו ויקשו את ערפם ולא שמעו אל מצותיך ¹⁷ ויימאנו לשמע ולא זכרו נפלאתיך אשר עשית עמהם ויקשו את ערפם ויתנו ראש לשוב לעבדתם במצרים ואת אלה סליחות חנון ורחום ארך אפים ורב וחסר (חסד)--ולא עזבתם ¹⁸ אף כי עשו להם ענגל מסכה ויאמרו זה אלהיך אשר העלך ממצרים ויעשו נצחות גדלות ¹⁹ ואתה ברחמייך הרבים לא עזבתם במדבר את עמוד הענן לא סר מעלייהם ביום להנחתם בהדריך ואת עמוד האש בليلת הארץ להם ואת הדרך אשר ילכו בה ²⁰ במדבר לא חסרו שלמותיהם ומך לא מנעת מפיהם ומים נתה להם לצמאם ²¹ וארכבים שנה כלכלתם במדבר לא חסרו לשכילים ומך לא מחייב את כלם ורוחך הטובה נתה להשכילים ומך לא מחייב את כלם נתה להם לצמאם ²² וארכבים שנה כלכלתם לא בצקו ²² ותנתן להם מלכות ועמים ותחלקם לפאה וירשו את ארץ סיכון ואת ארץ מלך חשבון ואת ארץ ענו מלך הבשן ²³ ובניהם הרביה ככבי

השימים ותבאים אל הארץ אשר אמרת לאבותיהם
לבוא לדרשת²⁴ ויבאו הבנים וירשו את הארץ ותכנע
לפניהם את ישבי הארץ הכנענים ותתנים בידם ואת
מלכיהם ואת עמי הארץ לעשות בהם כרצונם²⁵
וילכדו ערים בצורת אדרמה שמנה וירשו בתים
מלאים כל טוב ברות הצובים כרמים וויתים וען
מאכל לרבי ויאכלו וישבעו וישמינו ויתעדנו בטובך

הגדול²⁶ וימרו וימרדו בך וישלכו את תורהך אחורי
נום ואת נבייך הרנו אשר העידך בם להשיכם אליך
ויעשו נצחות גדולות²⁷ ותתנים ביד צריהם ויצרו
להם ובעת צרתם יצעקו אליך ואתה משמיים תשמע
וכרחמייך הרבים תתן להם מושיעים ווישועם מיד
צרים²⁸ וכנוח להם-ישבו לעשות רע לפניך
ותעוזם ביד איביהם וירדו בהם וישבו ויזעקך
אתה משמיים תשמע והצילים כרחמייך רבות עתים
ווחדר בם להשיכם אל תורהך והמה הזירדו ולא
שמעו למצותיך ובמשפטיך חטאו בם אשר יעשה
אדם והיה בהם ויתנו כתף סוררת וערפם הקשו
ולא שמעו²⁹ ותמשך עליהם שנים רבות ותעד בם
ברוחך ביד נבייך ולא האזינו ותתנים ביד עמי
הארצית³¹ וברחמייך הרבים לא עשיהם כללה ולא
עובכם כי אל חנון ורחום אתה³² ועתה אלהינו האל
הגדול הנבור והנורא שומר הברית והחסד-אל
ימעת לפניך את כל התרבות אשר מצאנו למלכינו
לשרינו ולכנתינו ולנביאינו לאבותינו ולכל עמק
מיימי מלכי אשור עד היום הזה³³ ועתה צדיק על
כל הבא עליינו כי אמת עשית ואנתנו הרשענו³⁴ ועת
מלכינו שרינו כהנינו ואבותינו לא עשו תורהך ולא
הקשיבו אל מצותיך ולעדותיך אשר העידת בם³⁵
והם במלכותם ובטובך הרב אשר נתן להם ובארץ
הרחהה והשמנה אשר נתת לפניהם-לא עבדך ולא

שרינו לויינו כהנינו

10 ועל החתומים נחמייה התרשתא בן חכליה
וצדקיה² שדריה עזריה ירמיה³ פשchor אמריה
מלכיה⁴ חטוש שבניה מלוך⁵ חרם מרמות עבריה
דניאל גנthon ברוך⁷ משלם אביה מימן⁸ מעוזיה
בלנו שמעיה אלה הכתנים⁹ ווהלוים וישוע בן אוניה
בני מבני חנדך קרמיאל¹⁰ ואחיהם-שבנייה הדריה
קליטא פלאיה חנן¹¹ מיכא רחוב החשbie¹² זכור
שרביה שבניה¹³ הדריה בני בניינו¹⁴ ראש העם
פרעוש פחת מואב עילם זותא בני¹⁵ בני עוזד בכבי
אדנית בניו עדין¹⁷ אחר חזקה עוזר¹⁸ הדריה
שם בצי¹⁹ חריף ענתות נובי (ניבי)²⁰ מגנייעש
משלם חזיר²¹ משיזבאל צדוק ידוע²² פלטיה
חנן עניה²³ הושע חנניה חשוב²⁴ הלווח פלהח
שובק²⁵ רחום חשבנה מעשיה²⁶ ואחיה חנן ענן
מלך²⁷ חרם בענה²⁸ ושאר העם הכהנים הלוים
השוערים המשררים הנטינים וכל הנבדל מעמי
הארציות אל תורה האלהים נשיהם בנייהם ובניהם
כל יודע מבין²⁹ מחזיקים על אחיהם אדריריהם
ובאים באלה ובשבועה לлечת בחרות האלהים אשר
נתנה ביד משה עבר האלהים ולשמור ולעשות את
כל מצות יהוה אדניינו ומשפטיו וחקיו³⁰ ואשר לא
נתן בנתינו לעמי הארץ ואת בנותיהם לא נקח לבניינו
ועמי הארץ המבאים את המיקחות וכל שבר³¹
ביום השבת למכור-לא נקח מהם בשבת וביום

קדרש ונטה את השנה השבעית ומשא כל יד ³² והעמדנו עליו מזות לחת עלינו שלישית השקל בשנה לעבדה בית אלהינו ³³ ללחם המערה ומנתה חתميد ולוולות חתميد השבות חדים למועדים ולקדשים ולחטאות-לכפר על ישראל וכל מלאכת בית אלהינו ³⁴ והנוריות הפלנו על קרבן העצים הכהנים הלוים והעם-להביא לבית אלהינו לבית אבותינו לעתים מזומנים שנה בשנה לבער על מזבח יהוה אלהינו ככתב בתורה ³⁵ ולהביא את בכורי אדמתנו ובכורי כל פרי כל עז- שנה בשנה לבית יהוה ³⁶ ואת בכרות בנינו ובהמתנו ככתב בתורה ואת בכורי בקרינו וצאנינו להביא לבית אלהינו לכהנים המשרתים בבית אלהינו ³⁷ ואת ראשית עיריסטינו ותרומתינו ופרי כל עז תירוש ויצחר נביא לכהנים אל לשכות בית אלהינו ומעשר אדמתנו ללוים והם הלוים המערדים בכל ערי עבדתנו והיה הכהן בן אהרן עם הלוים בעשר הלוים והלוים יעלו את מעשר המעשר לבית אלהינו אל הלשכות לבית האוצר ³⁹ כי אל הלשכות יבאו בני ישראל ובני הלווי את תרומות הדין התירוש והיצחר ושם כל המקדש והכהנים המשרתים והשוערים והמשדרים ולא נזוב אה בית אלהינו

11 וישבו שרי העם בירושלם ושאר העם הפילו גורלות להביא אחד מן העשרה לשבת בירושלם עיר המקדש ותשע הידות בערים ² ויברכו העם- לכל האנשים המתנדבים לשבת בירושלם ³ ואלה ראשיה המדרינה אשר ישבו בירושלם ובערי יהודא ישבו איש באחיזתו בערים ישבו ישראל הכהנים והנתינאים ובני עבדי שלמה ⁴ ובירושלם ישבו מבני יהודא ובני נימן מבני יהודא עתיה בן עזיה בן זכריה בן אמריה בן שפטיה בן מהללאל- מבני פרץ

הארבע ובנתייה ובדריבן ובנתייה וביקבצאל וחצריה
וישוע בן קדרmiaל ואחיהם לנגדם להלל להודאות
במצות דוד איש האלים--שמר לעמת משמר 25
מתקה ובבקבוקה עבדיה משלם טלמון עקוב-শמרם
שוערים משמר באספי דשערים 26 אלה בימי יוקים
בנין ישוע בן יצדק ובימי נחמייה הפהה ועזרא הכהן
הסoper 27 ובחנכת חומת ירושלים בקשו את הלוים
מכל מקומתם להבאים לירושלים--לעתה חנכה
ושמחה בתודות ובשר מצלחים נבלים ובכנורות 28
ויאספו בני המשדרים ומון הכהר סביבות ירושלים
ומן חצריו נטפי 29 ומביות הנגלן ומשדרות נבע
ועומות כי חצרים בנו להם המשדרים סביבות
ירושלים 30 ויטהרו הכהנים והלוים ויטהרו את העם
את השערים ואת החומה 31 ואعلاה את שדי יהודה
על לחומה ואעמידה שתי תורთ נדולות ותהלכת
לימין מעל לחומה לשער האשפות 32 וילך אחרים
הושעה וחציו שרי יהודה 33 ועזריה עזרא ומשלם
34 יהודה ובנימין ושמעה וירמיה 35 ובנוי הכהנים
בחצרות-זכירה בן יונתן בן שמעיה בן מתניה בן
מייכיה בן זכרן בן אסף 36 ואחיו שמעיה ועזראל
מליל נגלי מני נתנאל ויהודה חנני בכלי שיר דוד
איש האלים ועזרא הסoper לפניהם 37 ועל שער
הعين וננדם על מעלות עיר דוד במעלה לחומה
על לבית דוד ועד שער המים מזרחה 38 ותתודת
השנית הולכת למאול ואני אחריה וחציו העם מעל
לחומה מעל למגדל התנורים ועד החומה הרחבה
39 ומועל לשער אפרים ועל שער הישנה ועל שער
הרגנים ומגדל חננאול ומגדל המאה ועד שער הצאן
ועמדו בשער המטרה 40 ותעמודנה שתי התודת
בבית האלים ואני וחציו הסננים עמי 41 והכהנים
אליקום מעשה מנימין מיכיה אליעני זכירה חנניה-
בחצרות 42 ומעשה ושמעה ואלעוז ועוזי ויהונן

36 **מן הלוים-מחלקות יהודת לבניין**

12 אלה הכהנים והלוים אשר עלו עם זרכבל
בן שאלהיאל וישוע שריה ירמיה עוזרא 2 אמריה
מלך חטוש 3 שכניה רחם מרמת 4 עדוא גנתי אביה
5 מימין מעדיה בלהה 6 שמעיה וויריב ידעה 7 סלו
עומק חלקייה ידעה אלה ראשי הכהנים ואחיהם
בימי ישוע 8 והלוים יושע בני קדרmiaל שרבה--
יהודת מתניה על הידות הוא ואחיו 9 ובבקבוקה וענו
(ענוי) אחיהם לנגדם למשמרות 10 וישוע הוליד את
ויקים וויקים הוליד את אלישיב ואלישיב את יודע
11 וויריב הוליד את יונתן ווונתן הוליד את יודע 12
ובימי ויקים היו הכהנים ראשי האבות לשדריה מריה
ליירמיה חנניה 13 לעזרא משלם לאמריה יהונן 14
למלוכי (למלוכו) יונתן לשכניה יוסף 15 לחרם
עדנא למריות חלקי 16 לעדיא (לעדיא) זכירה
לגנתון משלם 17 לאביה זכרי למניימין--למועדיה
פלטי 18 לבלהה שמו לשמעיה יהונתן 19 ולויריב
מתני לידעה עז 20 לסלוי קלוי לעומק עבר 21
לחלקיה חשבה לידעה נתנאל 22 הלוים בימי
אלישיב וידע ויהונן וידע--כתובים ראשי אבות
והכהנים על מלכות דרייש הפרסי 23 בני לוי ראשי
האבות כתובים על ספר דברי הימים--ועד ימי
יהונן בן אלישיב 24 וראשי הלוים חשבה שרבה

ומלכיה--ועלם ועוזר ויושמו המשרדים ויזרחה את המנהה והלבונה ¹⁰ ואדעה כי מנויות הלויים הפוך ⁴³ ויזבחו ביום ההוא זבחים גודלים ויושמו לא נתנה ויבחרו איש לשדו הלויים והמשדרים עשי המלאכה ¹¹ ואיריבת הסוגנים ואמרה מודיע נשב בית דחאלדים ואקבצם ואעמדו על עמדם ¹² וככל יהודה הביאו מעשר הדגן והтирוש והיצהר- לאוצרות ¹³ ואוצרה על אוצרות שלמיה הכהן- וצדוק הסופר ופדריה מן הלויים ועל ידם חנן בן זכר במתניה כי נאמנים נחשבו ועליהם לחלק לאחיהם ¹⁴ זכרה לי אלהי על זאת ואל תמה חסדי אשר עשית בבית אלהי--ובמשמריו ¹⁵ ביום ההמה ראייתם ביהודה דרכיהם נתות בשבת ומביאים הערמות ועמסים על החמרם ואף יין ענבים ותנים וכל משא ומביאים ירושלים ביום השבת ואעד ביום מכרם ציד ¹⁶ והצרים ישבו בה מבאים דאג וכל מכר ומוכרם בשבת לבני יהודה ובירושלם ¹⁷ ואיריבת את חרוי יהודה ואמרה להם מה הדבר הרע הזה אשר אתם עושים ומחללים את יום השבת ¹⁸ הלווא כה עשו אביכם--ויבא אלהינו עליינו את כל הרעה הזאת ועל העיר הזאת ואתם מוסיפים חרון על ישראל לחיל את השבת ¹⁹ ויהי כאשר צללו שעריו ירושלים לפניו השבת ואמרה ייסגרו הדלתות ואמרה אשר לא יפתחום עד אחר השבת ומגערו העמדתי על השערים--לא יבוא משא ביום השבת ²⁰ וילינו הרכלים ומקרי כל ממכר מהווים לירושלים--פעם ושטים ²¹ וاعידה בהם ואמרה אליהם מודיע אתם לנו ננד החומה--אם תשנו יד אשלה בהם מן העת היה לא באו בשבת ²² ואמרה ללוים אשר יהיה נשכח בחצרם בית האלים ⁸ וירע ל' מאדר ואשליכה וילקן ימים נשאלתי מן המלך ⁷ ואבוא לירושלים ואבינה ברעה אשר עשה אלישיב לטוביה--לעשות לו את כל כל' בית טוביה החוויז--מן הלשכה ⁹ ואמרה אשודדיות (אשדריות) עמנויות (עמנות) מואביות וילחרו הלשכות ואשיבה שם כל' בית האלים

13 ביום ההוא נקרא בספר משה--באזני העם

ונמצא כתוב בו אשר לא יבוא עמי ומואבי בקהל האלים עד עולם ² כי לא קדמו את בני ישראל בלחם ובמים וישכר עליו את בלעם לקללו ויהפך אלהינו הקלה לברכה ³ ויהי כשםם את התורה ויבידלו כל ערב מישראל ⁴ ולפניהם מזה--אלישיב הכהן נתון בלשכת בית אלהינו קרוב לטוביה ⁵ ויעש לו לשכה נדולה ושם היו לפנים נתנים את המנהה הלבונה והכלים ומעשר הדגן הтирוש והיצהר-- מצות הלויים והמשדרים והשערים ותרומות הכהנים ⁶ ובכל זה לא היה ביום ירושלים כי בשנת שלשים ושטים לארתחששה מלך בבל באתי אל המלך ולקץ ימים נשאלתי מן המלך ⁷ ואבוא לירושלים ואבינה ברעה אשר עשה אלישיב לטוביה--לעשות לו נשכח בחצרם בית האלים ⁸ וירע ל' מאדר ואשליכה את כל כל' בית טוביה החוויז--מן הלשכה ⁹ ואמרה ייטהרו הלשכות ואשיבה שם כל' בית האלים

24 ובניהם חצי מדבר אשדרודית ואינם מכירים לדבר יהודית--וכלשם עם עם ²⁵ ואրיב עם ואקללם ואכה מהם אנשים ואמרטם ואשביעם באלהים אם תנתנו בנותיכם לבנייהם ואם תshawו מבנותיהם לבנייכם ולכם ²⁶ הללו על אלה חטא שלמה מלך ישראל ובגויים הרבים לא היה מלך כמהו ואהוב לאלהיו היה ויתנהו אלהים מלך על כל ישראל נם אותו החטיאו הנשים הנכריות ²⁷ ולכם הנשמע לעשת את כל הרעה הגדולה הזאת--למעל באלהינו להшиб נשים נכריות ²⁸ ומבני יOIDע בן אלישיב הכהן הגדול חתן לسنבלת החרני ואבריחחו מעלי ²⁹ זכרה להם אלהי על נאלי הכהנה וברית הכהנה והלוים ³⁰ וטהרתים מכל נכר ואעמידה משמרות לכהנים וללויים איש במלאכתו ³¹ ולקרבן העצים בעתים מזמנות ולבכורים זכרה לי אלהי לטובה

בנֵי עַשׂוֹ—אֱלֹiphוֹ רְעוֹאֵל וַיַּעֲשֵׂה וַיַּעַלֵּם וַיִּרְחַח ³⁶ בְּנֵי
אֱלֹiphוֹ—תִּימָן וְאָמָר צָפִי גַּנְעָתָם קָנוֹ וְתִמְגָעָנָה וְעַמְלָק ³⁷
בְּנֵי רְעוֹאֵל—נְחַת זָרָח שָׁמָה וּמֹזָה ³⁸ וּבְנֵי שָׁעֵר לֹוטָן
וּשְׁוֹבֵל וּצְבָעָן וּעֲנָה וּדְיִשָּׁן אֲצָר וּדְיִשָּׁן ³⁹ וּבְנֵי לֹוטָן
חָרִי וְהָוָם וְאַחֲוֹת לֹוטָן תִּמְגָעָנָה ⁴⁰ בְּנֵי שְׁוֹבֵל עַלְיָן
וּמְנַחַת וּעַיבֵּל שְׁפִי וְאָנָם וּבְנֵי צְבָעָן אִיהֵה וּעֲנָה ⁴¹ בְּנֵי
עֲנָה דְיִשָּׁן וּבְנֵי דְיִשָּׁן חַמְרָן וְאַשְׁבָּן וְיִתְרָן וְכָרָן ⁴²
בְּנֵי אֲצָר בְּלָהָן וּזְעָן יַעֲקֹן בְּנֵי דְיִשָּׁן עֹז וְאַרְן ⁴³
וְאַלְהָה הַמְלָכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בָּאָרֶץ אֲדָם לְפָנֵי מֶלֶךְ
מֶלֶךְ לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל בְּלָעָבָן בְּעֹור וְשֵׁם עִירּוֹ דְּנַהְבָה
וְיִמְתָּא בְּלָעָבָן וְיִמְלָךְ תְּחִתָּיו יַוְבֵּב בָּן זָרָח מְבִצָּרָה ⁴⁴
וְיִמְתָּא יַוְבֵּב וְיִמְלָךְ תְּחִתָּיו חַוְשָׁם מְאָרֶץ הַתִּימָנִי ⁴⁵
וְיִמְתָּא חַוְשָׁם וְיִמְלָךְ תְּחִתָּיו הַדָּד בָּן בְּדָד הַמִּכָּה ⁴⁶
אֶת מִדְיָן בְּשָׂדָה מוֹאָב וְשֵׁם עִירּוֹ עִוּוֹת (עִוּוֹת) ⁴⁷
וְיִמְתָּא הַדָּד וְיִמְלָךְ תְּחִתָּיו שְׁמָלָה מְמַשְּׁרָקָה ⁴⁸ וְיִמְתָּא
שְׁמָלָה וְיִמְלָךְ תְּחִתָּיו שְׁאָלָל מְרַחְבּוֹת הַנְּהָר ⁴⁹ וְיִמְתָּא
שְׁאָלָל וְיִמְלָךְ תְּחִתָּיו בָּעֵל תָּנָן בָּן עַכְבּוֹר ⁵⁰ וְיִמְתָּא בָּעֵל
חָנָן וְיִמְלָךְ תְּחִתָּיו הַדָּד וְשֵׁם עִירּוֹ פְּעֵי וְשֵׁם אַשְׁתוֹ
מְהִיטְבָּאֵל בֶּת מְטָרֵד בֶּת מֵי זָהָב ⁵¹ וְיִמְתָּא הַדָּד וְיִהְיוֹ
אֱלֹופִי אֲדָם אֱלֹופִ תִּמְגָעָנָה אֱלֹופִ עַלְיהָ (עַלְהָ) אֱלֹופִ ⁵²
יִתְהַ ⁵³ אֱלֹופִ אֲהַלְבָנָה אֱלֹופִ אֱלֹהָ אֱלֹופִ פְּנִים ⁵⁴
אֱלֹופִ קָנוֹ אֱלֹופִ תִּימָן אֱלֹופִ מְבָצָר ⁵⁵ אֱלֹופִ מְנְדִיאָל
אֱלֹופִ עִירָם אֱלֹהָ אֱלֹופִי אֲדָם

2 אֱלֹהָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רָאוּבָן שְׁמַעְוֹן לְוִי וַיְהִי
יִשְׁכָּר וּבְלָוָן ² דָּן יְוָסָף וּבְנִימָן נְפָתָלִי נְדָ וְאֲשָׁר ³
בְּנֵי יְהוּדָה עָר וְאָנָן וְשָׁלָה—שְׁלֹוֹשָׁה נֹלֵד לוֹ מִבְּתָה
שְׁוֹעַ הַכְּנַעֲנִית וְיִהְיֶה עָר בְּכָור יְהוּדָה רָע בְּעַנְיִי יְהוּדָה—
וְיִמְתַּהוּ ⁴ וְתִמְרֹר כְּלָתוֹ יַלְדָה לוֹ אֶת פְּרִזָּן וְרָתָה
כָּל בְּנֵי יְהוּדָה חֵמָשָׁה ⁵ בְּנֵי פְּרִזָּן חֶצְרוֹן וְחַמּוֹל ⁶ וּבְנֵי
זָרָח זָמְרִי וְאַיְתָן וְהַיְמָן וְכַלְכָל וְדָרְעָ—כְּלָם חֵמָשָׁה
וּבְנֵי כְּרָמִי—עַכְרָ עַכְרָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מַעַל בְּחָרֶם

1 אָדָם שֶׁאָנוֹ ² קִינְין מַהְלָלָל יַרְדָּן ³ חָנוֹק
מַתּוּשָׁלָח לְמַךְ ⁴ נְחָ שֶׁחָ וַיַּפְתַּח ⁵ בְּנֵי יִתְהָר—גָּמָר
וּמְגָנוֹ וּמְדִי וּוֹן וְתִבְלָל וּמְשִׁיךְ וְתִירָס ⁶ וּבְנֵי גָּמָר—
אַשְׁכָּנוֹ וְדִרְיפָּת וְתוֹגְרָמָה ⁷ וּבְנֵי יְוָן אֲלִישָׁה וְתִרְשִׁישָׁה
כְּתִים וְרוֹדוֹנִים ⁸ בְּנֵי חָם—כּוֹשָׁ וּמְצָרִים פָּטָ וְכַעַנְעָ
וּבְנֵי כּוֹשָׁ—סְבָא וְחוּילָה וְסְבָתָא וְרַעֲמָא וְסְבָתָכָא
וּבְנֵי רַעֲמָא שָׁבָא וְדָרָן ¹⁰ וּכּוֹשָׁ יַלְדָ אֶת נְמֹרוֹד הוּא
הָחָל לְהִוּת גָּבָור בָּאָרֶץ ¹¹ וּמְצָרִים יַלְדָ אֶת לְוּדִים
(לְוּדִים) וְאֶת עֲנָמִים וְאֶת לְהָבִים—וְאֶת נְפָתְחִים ¹²
וְאֶת פָּתְרִים ¹³ וְכַעַנְעָ יַלְדָ אֶת צִידָוָן בְּכָרוֹ—וְאֶת חָתָ
וְאֶת כְּפָתְרִים ¹⁴ וְכַעַנְעָ יַלְדָ אֶת צִידָוָן בְּכָרוֹ—וְאֶת הַחְוִי
וְאֶת הַיְבּוֹסִי וְאֶת הַאֲמָרִי וְאֶת הַגְּרָנְשִׁי ¹⁵ וְאֶת הַחְוִי
וְאֶת הַעֲרָקִי וְאֶת הַסְּנִי ¹⁶ וְאֶת הַאֲרֹודִי וְאֶת הַצְּמָרִי
וְאֶת הַשְּׁלָחִי ¹⁷ בְּנֵי שָׁמָם—עִילָּם וְאַשְׁוֹר וְאַרְפְּכָשֵׁד וְלוֹד
וְאֶרְם וְעֹז וְחוּלָל וְגָתָר וְמְשִׁיךְ ¹⁸ וְאַרְפְּכָשֵׁד יַלְדָ אֶת
שְׁלָחִי וְשְׁלָחִי יַלְדָ אֶת עַבְרָ ¹⁹ וְלַעֲבָר יַלְדָ שְׁנִי בְּנִים שֶׁ
הָאָחָד פְּלָגָי בְּיָמָיו נְפָלָנָה הָאָרֶץ וְשֵׁם אֲחִיו יַקְטָן
וַיַּקְטָן יַלְדָ אֶת אַלְמֹודָד וְאֶת שָׁלָף וְאֶת חַצְרָמוֹת
וְאֶת יִרְחָ ²¹ וְאֶת הַדָּרוֹם וְאֶת אַזְוֹל וְאֶת דָּקְלָה ²²
וְאֶת עִיבָּל וְאֶת אַבְיָמָל וְאֶת שָׁבָא ²³ וְאֶת אַוְפִּיר וְאֶת
חוּילָה וְאֶת יַוְבֵּב כָּל אֱלֹהָ בְּנֵי יַקְטָן ²⁴ שֶׁ אַרְפְּכָשֵׁד
שְׁלָחִי ²⁵ עַבְרָ פְּלָגָי רָעָו ²⁶ שְׁרוֹגָן חֹורָתָה ²⁷ אַכְרָם
הָוּ אַבְרָהָם ²⁸ בְּנֵי אַבְרָהָם—יִצְחָק וְיִשְׁמְעָאֵל ²⁹
אֶלְהָה תְּלִדוֹתָם בְּכָור יִשְׁמְעָאֵל נְבוּיָה וְקָדְרָ וְאַדְבָּאֵל
וּמְבָשָׁם ³⁰ מְשֻׁמָּעָ וְדָרְמָה מִשָּׁא חֶדְדָה וְחַיָּמָא ³¹ יְטָרָה
נְפִישׁ וְקָדְמָה אֱלֹהָה הַם בְּנֵי יִשְׁמְעָאֵל ³² וּבְנֵי קְטוֹרָה
פִּילְגָּשׁ אַבְרָהָם יַלְדָה אֶת זָמְרָן וְיִקְשְׁוֹן וְמְדוֹן וְמְדִין—
וַיִּשְׁבַּק וְשָׁוֹחֵן וְבְנֵי יִקְשְׁוֹן שָׁבָא וְדָרָן ³³ וּבְנֵי מְדִין עִיְּפָה
וְעַפְרָ וְחָנוֹק וְאַבְיָדָע וְאַלְדָעָה כָּל אֱלֹהָה בְּנֵי קְטוֹרָה ³⁴
וַיִּוּלְדָ אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק בְּנֵי יִצְחָק עָשָׂו וּיְשָׁרָאֵל ³⁵

8 ובני איתן עזריה ⁹ ובני חצירון אשר נולד לו-- מצרי ושמו ירחה ³⁵ ויתן ששן את בתו לירחע עבדו את ירחהמאל ואת רם ואת כלובי ¹⁰ ורם הוליד את לאשה ותולד לו את עתי ³⁶ ועתה הוליד את נתן וננתן עמיינדב ועמיינדב הוליד את נחשות נשיא בני יהודה בונחשות חוליד את שלמא ושלמא חוליד את בעז ¹² ובעז הוליד את עבד ועובד הוליד את ישע ¹³ ואישו הוליד את עבדו את אליאב--ואבינגדב החשני ושם מעא השלשי ¹⁴ נתנאל הרבייש רדי החמייש ¹⁵ אצם הליד את שלום ⁴¹ ושלום הוליד את יקמיה ויקמיה הששי דוד השביעי ¹⁶ ואחיתיהם צרואה ואביגיל בני צרואה אבשי ויוואב ועשהאל--שלשה ¹⁷ ואביגיל הילדה את עמשא ואבוי עמשא יתר הישמעאלי ¹⁸ וככלב בן חצירון הוליד את עזובהasha--ואת יריעות ואלה בניה ישר ושובב וארדון ¹⁹ ותמת עזובה ויקח לו כלב את אפרת ותולד לו את חור ²⁰ וחור הוליד את אורי ואורי הוליד את בצלאל ²¹ ואחר בא חצירון אל בה מכיר אבוי גלעד והוא לקחה והוא בן ששים שנה ותולד לו את שנוב ²² וشنוב הוליד את יאיר ויהיו לו עשרים ושלוש ערים בארץ הגלעד ²³ ויקח נשור וארם את חות יאיר מאטם את קנת ואת בניתה- ששים עיר כל אלה בני מכיר אבוי גלעד ²⁴ ואחר מות חצירון בכלב אפרת והשת חצירון אביה ותולד לו את אשתור אבוי תקווע ²⁵ ויהיו בני ירחהמאל בכור חצירון הבכור רם ובונה וארכן ואצם אחיה ²⁶ ותהיasha אהרת לירחהמאל ושםעה עטרה היא אם אונם יערם--היתרי והפטוי והשמתי והמשרדי מלאה יצאו הצערתי--והאשთאלי ⁵⁴ בני שלמא בית לחם ונטופתי עטרות בית יואב וחצי המנתתי הצערי ⁵⁵ ומשפחות ספרים ישבו (ישבי) יבעץ תרעותיהם ויהיו בני אונם שמי וידע ובני שמי נדב ואבישור שמעתים שוכתים המה הקנים הבאים ממחמת אבי בית רכב ²⁹ ושם אשת אבישור אביהיל ותולד לו את אחבן ³⁰ ואת מולייד ³¹ ובני נדב סלד ואפים וימת סלד לא **3** אלה היו בני דוד אשר נולד לו בחצירון הבכור אממן לאחינעם היזרעאלית שני דניאל לאביגיל הכרמלית ² השלשי לאבשלום בן מעכה בת תלמי מלך נשור הרבייש אדניה בן חנית ³ החמייש שפטיה לאביטל הששי יתרעם לענלה אשתו ⁴ שהה נולד בנים ³² ובני אפים ישע ובני ישע שן ובני שן אחלי ³³ ובני ידע אחיו שמי יתר ווונתן וימת יתר לא בנים ³⁴ ובני יונתן פלה ווזא אלה היו בני ירחהמאל ולא היה לשון בנים כי אם בנות ולשון עבד

לו בחברון וימלך שם שבע שנים ושהה חדרים ושלשים ושלוש שנה מלך בירושלים ואלה נולדו בן הרום ⁹ ויהי יעבץ נכבד מארחו ואמו קראה שמו יעבץ לאמר כי ילדתי בעצב ¹⁰ ויקרא יעבץ לאלהי ישראל לאמר אם ברך תברכני והרביה את גבולי והיתה ידך עמי ועשה מרעה לבתי עצביו--ויבא אליהם את אשר של ¹¹ וככלוב אחיו שוחר הוליד את מוחיר הוא אבי אשthon ¹² ואשתון הוליד את בית רפא ואת פסח ואת תחנה אבי עיר נחש אלה אנשי רכה ¹³ ובני קנו עתניאל ושריה ובני עתניאל חתת ¹⁴ ומעונתי הוליד את עפרה ושריה הוליד את יואב אבニア חרשים--כי חרשים היו ¹⁵ ובני כלב בן יפהה עירו אלה ונעם ובני אלה וקנו ¹⁶ ובני יהלאל-- יוסף וויפה תיריא ואשראל ¹⁷ ובן עורה--יתר ומרד ועפר וילון ותהר את מרים ואת שמי ואת ישבח אבי אשחמע ¹⁸ ואשתו היהודיה ילדה את ירד אבי נדור וחשהה ואהיל וברכיה וחסדייה יושב חסד--חמש בתיה בת פרעה אשר ליה מרד ¹⁹ ובני אשת היהודיה-- אחות נחם אבי קעילה הנרמי ואשתמע המעצתי ובני שמעון--אמנון ורנה בן חנן ותולון (ותילון) ובני ישע זוחת ובן זוחת ²¹ בני שלחה בן יהודה--ער אבי לכה ולעדה אבי מרשאה ומשפחות בית עבדת הבץ לבית אשבע ²² וויקים ואנשי כזבא וויאש ושרף אשר בעלו למוֹאָב--וישבי לחם ודברים עתיקים ²³ המה הוציאים וישבי נטעים ונדרה עם המלך מלאכחו ישבו שם ²⁴ בני שמעון נמוֹאָל ווּמִן רִיב זרח שאול ²⁵ שלם בנו מבשם בנו משמעם בנו ²⁶ ובני משמע--חמוֹאָל בנו זכור בנו שמעי בנו ²⁷ ולשםיע בנים ששה עשר ובנות שש ולאחיו אין בנים רבים וכל משפחותם לא הרבו עד בני יהודה ²⁸ וישבו בכאר שבע ומולדה וחצר שועל ²⁹ ובבלחה ובעצם ובתولد ³⁰ ובכתוואל ובחרמה ובציקלן ³¹ ובכויות לו בחרון וימלך שם שבע שנים ושהה חדרים ולו בירושלים שמעא ושובב ונתן ושלמה ארבעה לבת שוע בת עמייאל ⁶ ויבחר ואלשםע ואליפלט ⁷ וננה ונגה ויפיע ⁸ ואלישמע ואליידע ואליפלט תשעה כל בני דוד--מלבד בני פילגשים ותמר אחותם ⁹ ובן שלמה רחבעם אביה בנו אסא בנו יהושפט בנו נז יורם בנו אחזיו בנו יושע בנו ¹² אמציהו בנו עזירה בנו יותם בנו ¹³ אחו בנו חזקיהו בנו מנשה בנו ¹⁴ אמון בנו יאשיהו בנו ¹⁵ ובני יאשיהו-- הבכור יוחנן השני יהוקים השלישי צדקהו הרביעי שלום ¹⁶ ובני יהוקים--יכניה בנו צדקהו בנו ¹⁷ ובני יכניה אסר שאלתיאל בנו ¹⁸ ומלכיהם ופריה ושנאנדר קמיה הושמע ונדרבה ¹⁹ ובני פריה זרבבל ושמי ובן זרבבל משלם וחנניה ושלמיה אחותם ²⁰ וחשהה ואהיל וברכיה וחסדייה יושב חסד--חמש ובן חנניה פלטיה ויושעה בנו רפיה בנו ארנן ²¹ ובן עבידיה בנו שכניה ²² ובני שכניה שמעיה ובני שמעיה חטוש וינאל ובריה ונדריה ושפט--ששה ²³ ובן נעריה אליעני וחזקה ועוזיקם--שלשה ²⁴ ובני אליעני היהודיה (היהודים) ואלישיב ופליה ועקב ויוחנן ודרליה וענני--שבעה

4 בני יהודה פרץ חצרון וכרמי וחוור ושובל ² וראיה בן שובל הליד את יחת ויחת הליד את אהומי ואת להדר אלה משפחות הצדעת ³ ואלה אבי עיטם יזרעאל וישראל יריבש ושם אחותם הצלפוני ⁴ ופנואל אבי גדר ועזר אבי חושה אלה בני חור בכור אפרתיה אבי בית לחם ⁵ ולאשוחר אבי תקוע היו שתי נשים חלאה ונערה ⁶ ותלד לו נערה את אחום ואת חפר ואת חימני ואת האחשתרי אלה בני נערה ⁷ ובני חלאה--צורת יצחר (יצחר) וatan ⁸

mericbotot v'behazir sotim v'bebeit berai v'be'surim ala
 urim umid mal'k dorid 32 v'chazirahim uitim v'eyn raman
 v'taken v'eshen urim chams 33 v'chazirahim asher s'vivah
 harim h'alah--ed beul zot moshatim v'chazishim
 lahem 34 v'moshav v'ymal' v'yo'sha ben am'ziah 35 v'yo'el
 v'yo'el ben yosheva ben shirah ben y'srael 36 v'alo'yeuni
 v'ye'ukba v'ye'shava v'ye'shiva v'ye'diel v'ye'sh'mal--v'vne
 37 v'yo'el ben shpui ben al'on ben y'diah ben sh'mari ben
 sh'mu'ah 38 ala'ha ba'aim b'sh'mot n'sh'aim b'm'shpachot
 v'beit ab'ot'hem 39 v'ishbu b'ng'lad b'b'sh v'v'b'n'ot
 r'ash l'beit ab'ot'hem 16 v'ishbu b'ng'lad b'b'sh v'v'b'n'ot
 v'v'k'l m'g'dash sh'ron ul'hotz'ot'hem 17 k'lm h'th'ish
 b'imi y'oth m'l'k y'h'ro'ah--v'bi'imi y'rib'um m'l'k y'srael
 18 b'ni r'ao'ben v'g'di v'chazi' sh'bet m'nsha min b'ni h'il
 an'sim n'sai'man v'hrab v'd'reci k'sh v'l'modi m'l'ch'ma--
 ar'be'umim v'ar'be'ah al'f v'sh'bu ma'ot v'sh'sim y'zai
 z'ba 19 v'ye'shu m'l'ch'ma um h'gn'ri'ot v'ytov v'n'p'sh
 v'no'dab 20 v'ye'zru' ul'hem--v'yon'nu b'itm h'gn'ri'ot
 v'v'k'l sh'um'ahm ci' l'al'hem v'zku b'm'lch'ma v'n'ut'or
 l'h'mm ci' b'tch'oh bo 21 v'ishbu m'k'nahm n'mli'ahm ch'mshim
 al'f v'z'an ma'atim v'ch'mshim al'f v'ch'morim al'f'im
 v'of'sh ar'd m'a al'f 22 ci' ch'�'lim r'bi'um n'f'lo ci'
 m'h'ah'li'um m'm'lch'mah v'ishbu t'hth'ihm ud' g'leg'ah 23
 v'v'k'l sh'bet m'nsha y'shu b'ar'z m'v'sh' ud' beul
 ch'rm'on v'sh'ni' v'hr ch'rm'on--h'mah r'bo 24 v'ala'ha r'ash
 b'beit ab'ot'hem v'up'er v'ye'shi' v'ali'el v'uz'ri'el v'ye'r'mah
 v'ye'od'oh v'ye'hr'yal an'sim n'v'ri' h'il--an'si sh'mot
 r'ashim l'beit ab'ot'hem 25 v'ym'ul' b'al'hi ab'ot'hem v'yon'nu
 ach'ri al'hi umi ar'z asher h'sm'd al'hi'm m'p'ni'ahm
 26 v'ye'ud al'hi y'srael at' ro'ch pol' m'l'k asher v'at'ah
 ro'ch t'l'nat' fl'n'ser m'l'k asher v'ig'lim l'r'ao'beni v'l'ndi
 v'chazi' sh'bet m'nsha v'ib'iam l'ch'�' v'ch'bor v'hr'ah v'n'ah
 no'zun ud' h'ym h'za

5 v'v'k'l r'ao'ben b'kor y'srael ci' h'oa h'bc'or
 v'v'k'l r'ao'ben b'kor b'c'r'to l'b'ni y'sof b'n
 y'srael v'la'la'h t'hth'ish l'b'c'r'ah 2 ci' y'h'odah n'vr b'ah'vi
 v'l'ng'nd m'mnu v'v'k'l r'ao'ben b'kor
 y'srael ch'nd v'v'k'l ch'z'ron v'cr'mi 4 b'ni y'ael--sh'mu'ah
 b'no v'no b'no sh'mu' b'no 5 m'ic'hah b'no r'ah'ah b'no b'el b'no
 6 b'ar'ah b'no--asher g'leg'ah t'l'nat' fl'n'ser m'l'k asher
 h'oa n'sia l'r'ao'beni 7 v'ah'vi l'm'shpach'ti b'h'th'ish
 t'hl'dot'om--hr'ash y'siel v'z'cr'ih' 8 v'v'k'l b'no v'z'zun b'no
 v'ol'm'z'ra'ch y'sh' ud' l'b'oa m'dr'ba'ha l'man h'n'hr' p'ra

בנֵי לְוִי גָּרְשֹׁן קָהָת וּמְרָרִי 2 וּבְנֵי קָהָת--עֲמָרָם
 יִצְחָר וְחַבְרֹן וְעַזְוַיָּאָל 3 וּבְנֵי עֲמָרָם אַהֲרֹן וּמִשְׁהָה
 וּמְרָם וּבְנֵי אַהֲרֹן--נְדָב וְאַבְיָהָא אֶלְעֹזֶר וְאִיתָמָר 4
 אֶלְעֹזֶר הַוְלִיד אֶת פִּנְחָס פִּנְחָס הַוְלִיד אֶת אַבְישָׁע 5
 וְאַבְישָׁע הַוְלִיד אֶת בְּקֵי וּבְקֵי הַוְלִיד אֶת עַזְיָהוּ 6 וְעַזְיָהוּ
 הַוְלִיד אֶת זְרָחִיָּה וְזְרָחִיָּה הַוְלִיד אֶת מְרִירָה 7
 הַוְלִיד אֶת אַמְרִירָה וְאַמְרִירָה הַוְלִיד אֶת אַחִיטּוֹב 8
 וְאַחִיטּוֹב הַוְלִיד אֶת צְדָקָה וְצְדָקָה הַוְלִיד אֶת אַחִימְעָן
 9 וְאַחִימְעָן הַוְלִיד אֶת עַזְרִיָּה וְעַזְרִיָּה הַוְלִיד אֶת
 יְהָנָן 10 וְיְהָנָן הַוְלִיד אֶת עַזְרִיָּה הָוָא אֲשֶׁר כָּהָן
 בֵּית אָשֶׁר בָּנָה שְׁלָמָה בִּירוּשָׁלָם 11 וְיַיְוָלֵד עַזְרִיָּה
 אֶת אַמְרִירָה וְאַמְרִירָה הַוְלִיד אֶת אַחִיטּוֹב 12 וְאַחִיטּוֹב
 הַוְלִיד אֶת צְדָקָה וְצְדָקָה הַוְלִיד אֶת שְׁלָמָם 13 וְשְׁלָמָם
 הַוְלִיד אֶת חַלְקִיהָ וְחַלְקִיהָ הַוְלִיד אֶת עַזְרִיָּה 14
 וְעַזְרִיָּה הַוְלִיד אֶת שְׁרִירָה וְשְׁרִירָה הַוְלִיד אֶת יְהֹצְדָקָה
 15 וְיְהֹצְדָקָה הַלְּךָ--בְּהַגְּלָתָה יְהָוָה אֶת יִהּוָה וִירוּשָׁלָם
 בַּיַּד נְכָדְנָאצָר 16 בְּנֵי לְוִי גָּרְשֹׁן קָהָת וּמְרָרִי 17
 וְאַלְהָ שְׁמוֹת בְּנֵי גָּרְשֹׁן לְבָנֵי וְשְׁמָעֵי 18 וּבְנֵי קָהָת--
 עֲמָרָם וְיִצְחָר וְחַבְרֹן וְעַזְוַיָּאָל 19 בְּנֵי מְרָרִי מְחָלִי
 וְמְשִׁי וְאַלְהָ מִשְׁפָחוֹת הַלְּלוּ לְאַבְתֵּיהם 20 לְגָרְשֹׁם--
 לְבָנֵי בְּנֵי יִתְהָר בְּנֵי זְמָה בְּנֵי 21 יְיָאָה בְּנֵי עָדָה בְּנֵי
 זְרָחִיָּה בְּנֵי 22 בְּנֵי קָהָת--עַמְינְדָב בְּנֵי קָרָח
 בְּנֵי אָסִיר בְּנֵי 23 אַלְקָנָה בְּנֵי וְאַבְיָסִף בְּנֵי וְאָסִיר בְּנֵי
 24 תָּחָת בְּנֵי אָוּרִיאָל בְּנֵי עַזְיָה, בְּנֵי וְשָׁאָל בְּנֵי
 וּבְנֵי אַלְקָנָה--עַמְשִׁי וְאַחִימָוֹת 26 אַלְקָנָה--בְּנֵי (בְּנֵי)
 אַלְקָנָה צְוֹפִי בְּנֵי וְנָחָת בְּנֵי 27 אַלְיָאָב בְּנֵי יְרָחָם בְּנֵי
 אַלְקָנָה בְּנֵי 28 וּבְנֵי שְׁמָוֹאֵל הַבְּכָר וְשְׁנֵי וְאַבְיָה 29
 בְּנֵי מְרָרִי מְחָלִי לְבָנֵי בְּנֵי שְׁמָעֵי בְּנֵי עַזְיָה בְּנֵי 30
 שְׁמָעָה בְּנֵי חָנִיה בְּנֵי עַשְׁיָה בְּנֵי 31 וְאַלְהָ אֲשֶׁר הָעָמִיד
 דָוִיד עַל יְדֵי שִׁיר--בֵּית יְהָוָה מִמְנוֹה הָאָרֹן 32 וְיְהָוָה
 מִשְׁרָתִים לְפָנֵי מִשְׁכָן אַהֲלָ מִוּעָד בְּשִׁיר עַד בְּנֹות

בנולד ואות מנדרשה ואת מחנים ואת מנדרשה ⁸¹ ואת חשבון ואות מנדרשה ואת יעוזר ואת מנדרשה ⁸² ובנולד ואות מנדרשה ואת מחנים ואת מנדרשה ⁸³ ולבני קהת הנוצרים ממשחתה מהטה ממחצית מהטה חצי מנשה בגנול---ערים עשר ⁸⁴ ולבני גרשום למשחחות מהטה יששכר וממטה אשר וממטה נפתלי וממטה מנשה בבשן---ערים שלש עשרה ⁸⁵ לבני מרדי למשחחות מהטה ראובן וממטה נד וממטה זבולון בגנול---ערים שתים עשרה ⁸⁶ וירגנו בני ישראל ללוים את הערים ואת מנדרשיים ⁸⁷ וירגנו בגנול ממטה בני יהודה וממטה בני שמעון וממטה בני בנימין---את הערים האלה אשר יקראו אותם בשם ⁸⁸ וממשפחות בני קהת---ויהי ערי נבולם ממטה אפרים ⁸⁹ ויתנו להם את ערי המקלט את שכם ואת מנדרשה---בהר אפרים ואת נור ואת מנדרשה ⁹⁰ ואת קמעם ואת מנדרשה ואת בית חורון ואת מנדרשה ⁹¹ ואת אילון ואת מנדרשה ואת גת רמנון ואת מנדרשה ⁹² וממחצית מטה מנשה את ענר ואת מנדרשה ואת אליעזר ואת אליעני ועמרי יורמות ואביה וענתות ועלמת כל אלה בני בכר ⁹³ והתייחסם לתולדותם הראשי בית אבות נבורי חילים והתייחסם עשרים ושנים אלף ושלשים וארבעים ובני בכר זמירה ויועש ואליעזר ואליעני ועמרי יורמות ואביה וענתות ועלמת כל אלה בני בכר ⁹⁴ והתייחסם לתולדותם הראשי ידיעאל לבן זיותן ותריש ואחישר ⁹⁵ לבן אלה בני ידיעאל לבן זיותן ובני בלהן יعيش (יעוש) ובנימין ואהוור וככענה זיותן ותריש ואחישר ⁹⁶ לבן אלה בני ידיעאל לראשי האבות נבורי חילים---שבעה עשר אלף ומאותים יצאי לצבא למלחמה ⁹⁷ ושפם וחפם בני עיר חם בני אחר ⁹⁸ בני נפתלי יציאל וגוני יציר ושלום---בני בלהה ⁹⁹ בני מנשה אשריאל גלעד ¹⁰⁰ ומכיר לך אשא להפים ולשפים שם אחיו מעכה שם השני צלפחד ותהיינה לצלפחד בנות ¹⁰¹ ותולד מעכה אשא מכיר בן ותקרא שמו פרש ושם אחיו שרש ובנו אולם ורעם ¹⁰² ובנו אולם בדן אלה בני גלעד בן מכיר בן מנשה ¹⁰³ ואחיו המלכת---ילדה את אישhood ואת אביעזר ואת מלחלה ¹⁰⁴ ויהיו

אללה הם ראשית אבות לישובי נבע ויילום אל מנהת ⁷ בני שמידע--אחים ושכם ולקחי ואניעם ²⁰ ובני אפרים שותלה וברך בנו ותחת בנו ואלעדת בנו ותחת בנו ²¹ וזובד בנו ושותלה בנו ועזר ואלעד והרגום אנסי את הנולדים בארץ כי ירדו לקחת את מקיניהם ²² ויתאבל אפרים אביהם ימים רבים ויבאו אחים לנחמו ²³ ויבא אל אשתו ותהר ותלד בן ויקרא את שמו בריהה כי בריהה הייתה בביתה ²⁴ ובתו שארה ותבן את בית תורון התתון ואת העליין ואת איזן שארה ²⁵ ורפה בנו ורشف ותלח בנו--ותחן בנו ²⁶ לעדן בנו עמייהוד בנו אליו יישמע בנו ²⁷ נון בנו יהושע בנו ²⁸ ואחותם ומשבותם--בית אל ובתיה ולמזרח נערן-- ולמערב נור ובתיה ושכם ובתיה עד עיה ובתיה ²⁹ ועל ידי בני מנהה בית שאן ובתיה תעך ובתיה מגדו ובנותיה דור ובתיה באלה ישבו בני יוסף בן ישראל ³⁰ בני אשר ימנה ויושה ויבריהה-- ושיח אחותם ³¹ ובני בריהה חבר ומיליכאל הוא אבי ברזות (ברזות) ³² וחבר הוליד את יפלט ואת שומר ואת חותם ואת שועא אחותם ³³ ובני יפלט פסק ובמהל ועשות אלה בני יפלט ³⁴ ובני שמר-- אתי ורוהגה (ורדהגה) יחבה (וחבה) וארים ³⁵ ובן הלם אחיו צופח וימנע ושלש ועמל ³⁶ בני צופח-- סוח וחרנפר ושולע וברוי וימרה ³⁷ בצד והוד ושם שלשה ויתרן--ובארא ³⁸ ובני יתר--יפנה ופספה וארא ³⁹ ובני עלא--ארה ותניאל ורציא ⁴⁰ כל אלה בני אשר ראשית האבות ברוריהם נברוי חילם ראשיו הנשיים ותתייחסם בצלבם במלחמה מספרם ⁴¹ אנשים עשרים וששה אלף

8 ובנימן--הוליד את בלע בכרכו אשבל השני ואחרח השלייש ² נוחה הרביעי ורפא החמשי ³ ויהיו בנים לבלע--אדר ונרא ואביהוד ⁴ ואבישוע ונעמן ואחותו גנרא ושפונן וחורם ⁶ ואלה בני אחד

אבי הקרחים על מלאכת העבודה שמרי הספרים לאهل ובabhängigיהם על מחנה יהוה שמרי המבוא ²⁰ ופינחס בן אלעזר נגיד היה עליהם לפנים--יהוה עמו ²¹ זכירה בן משלמיה שער פתח לאهل מועד ²² כלם הבורורים לשערם בספרים מאתים ושנים עשר מהה בחריהם התייחסם המה יסוד דוד ושמואל הראה באמונתם ²³ והם ובניהם על השערם לבית יהוה לבית האهل--למשמרות ²⁴ לאربע רוחות יהיו השערם מזורח ימה צפונה ונגבנה ²⁵ ואחיהם בחצריהם לבוא לשבעת הימים מעת אל עת--עם אלה ²⁶ כי באמונה מהה ארבעת גברי השערם. הם הלוים והוא על הלשכות ועל האצרות בית האללים ²⁷ וסבירות בית האללים יליינו כי עליהם משמרות והם על המפתח ולבקר לבר ²⁸ ומהם על כל הбурדה כי במספר יבאים ובמספר יוצאים ²⁹ ומהם ממנים על הכללים ועל כל כל הקדרש ועל הسلط והיין והשמן והלבונה והבשימים ³⁰ ומן בני הכהנים רקתי המרתקת לבשימים ³¹ ומתחיה מן הלוים הוא הבכור לשלם הקרחי--באמונה על מעשה החתמים ³² ומן בני הכהני מון אהיהם על לחם המערכת להכין שבת שבת ³³ ואלה המשדרים ראש אבות ללוים בלשכת-פטירים (פטורים) כי יומם ולילה עליהם במלאה ³⁴ אלה ראש האבות ללוים לחולותם ראשים אלה ישבו בירושלים ³⁵ ובבגנון ישבו אבי נבעון יעואל (יעיאל) ושם אשתו מעה ³⁶ ובנו הבכור עבדון וצורך וקיים ובעל נור גנדב ³⁷ ונדור ואחיו וכרכיה ומקלות ³⁸ ומקלות הוליד את שמאם ואף הם גנד אהיהם ישבו בירושלים. עם אהיהם ³⁹ ונור הוליד את קיש וקיים הוליד את שאול ושאלול הוליד את יהונתן ואת מלכי שושן ואת אבינדר ואת אשבעל ⁴⁰ ובן יהונתן מריב בעל ומרי

וישמעאל ושעריה ועבדיה וחנן כל אלה בני אצל ³⁹ ובני עשא אחיו אולם בכרכו--יעוש השני ואליפלט השלשי ⁴⁰ ויהיו בני אולם אנשים נבורי חיל דרכיו קשת ומרבים בנים ובני בנים--מאה וחמשים כל אלה מבני בנימן

9 וכלי ישראל התייחסו והם כחובים על ספר מלכי ישראל ויהודיה הנו לבבב במעלם ² והיוشبם הראשונים אשר באחוזהם בערים ישראל הכהנים הליים והנתנים ³ ובירושלם ישבו מן בני יהודה ומן בני בנימן--ומן בני אפרים ומנסה ⁴ עותי בן עמיהוד בן עמרי בן אמרי בן בנימן (בני מנ) בני פרץ בן יהודה ⁵ ומן השילוני עשה הבכור ובניו ⁶ ומן בני זרח יעאל ואחיהם שש מאות וחמשים ⁷ ומן בני בנימן--סלאן בן משלם בן הודויה בן הסנהה ⁸ ויבניה בן ירחים ואלה בן עז בון מカリ ומשלם בן שפטיה בן רעיאל בן יבניה ⁹ ואחיהם לתלודות תשע מאות וחמשים וששה כל אלה אנשים ראש אבות לבית אבותיהם ¹⁰ ומן הכהנים ירעה יהויריב ויכין ¹¹ ועוריה בן חלקיה בן משלם בן צדוק בן מריוות בן אחיטוב נגיד בית האללים ¹² ועדיה בן ירחים בן פשchor בן מלכיה ומעשי בן עדיאל בן יהורה בן משלם בן משלמיה בן אמר ¹³ ואחיהם ראשים לבית אבותם אלף ושב מאות וששים--גברי חיל מלאכת עבודה בית האללים ¹⁴ ומן הלוים שמעיה בן חשוב בן עזיריקם בן חשבה מן בני מרדי ¹⁵ ובבקבר חרש גול ומתניה בן מיכא בן זכריה בן אסף ¹⁶ ועובדיה בן שמעיה בן גלל בן יהותון וברכיה בן אסא בן אלקנה היושב בחצרנו نطופתי ¹⁷ והשערם שלום ועקבות וטלמן ואחימן ואחיהם שלום הראש ¹⁸ ועד הנה בשער המלך מזורה מהה השערם למחנות בני לוי ¹⁹ ושלום בן קורא בן אביסף בן קרח ואחיו לבית

11 ויקבצו כל ישראל אל דוד חברונה לאמר
הנה עצמן וברך אנחנו ² גם תמול גם שלשים גם
בחיות שאול מלך- אתה המוציא וה מביא את ישראל
ויאמר יהוה אלהיך לך אתה תרעה את עמי את
ישראל ואתה תהיה נגיד על עמי ישראל ³ ויבאו כל
זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם דוד
ברית בחברון לפני יהוה וימשוח את דוד למלך
על ישראל כדי יהוה ביד שמואל ⁴ וילך דוד
וכל ישראל ירושם היא יבוס ושם היבוסי ישב
הארץ ⁵ ויאמרו ישב יבוס לדוד לא תבוא הנה
וילך דוד את מצדת ציון היא עיר דוד ⁶ ויאמר
דוד- כל מכיה יבוסי בראשונה יהיה לראש ולשר
יעל בראשונה יואב בן צדקה יהי לראש ⁷ ויבש
דוד במצד עליון קראו לו עיר דוד ⁸ ויבן העיר
מסביב מן המלוא ועד הסביב ויאב יהיה את שאר
העיר ⁹ וילך דוד הلك ונadol ויהוה צבאות עמו ¹⁰
ואלה ראשי הגברים אשר לדוד המתחזקים עמו
במלכותו עם כל ישראל להמליכו- כדי יהוה על
ישראל ¹¹ ואלה מספר הגברים אשר לדוד ישבם
בן חכמוני ראש השלושים (השלשים)-- הוא עדר
את חניתו על שלוש מאות חלל בפעם אחת ¹² ואחריו
אלעזר בן דודו האחוח הוא בשלושה הגברים ¹³
הוא היה עם דוד בפס רמים והפלשתים נאספו שם
למלחמה והתי חלקת השדה מלאה שערום והעם
נכו מפני פלשתים ¹⁴ וויתיצבו בחוץ החקקה ויצילוה
ויכו את פלשתים ווועש יהוה תשועה נדולה ¹⁵ וירדו
שלושה מן השלושים ראש על הצר אל דוד- אל
מערת עדלים ומחנה פלשתים חנה בעמק רפאים ¹⁶
ודוד איז במצודה ונציב פלשתים איז בביה לחים ¹⁷
ויהוא דוד ויאמר מי ישקני מים מבור בית לחם אשר
בשער ¹⁸ ויבקעו השלשה במחנה פלשתים וישאבו

בעל הוליד את מיכה ⁴¹ ובני מיכה- פיתן ומלך
ותחרע ⁴² ואחו הוליד את יערה וערה הוליד את
עלמת ואת עומות ואת זמרי זמרי הוליד את מוצא
43 ומוצא הוליד את בניא ורפייה בנו אלעשה בנו
אל בנו ⁴⁴ ולאצל ששה בנים ואלה שמותם עזריקם
בכורו וישמעאל ושריה ועבדיה וחנן אלה בני אצל
10 ופלשתים נלחמו בישראל וונס איש ישראל
מן פלשתים ויפלו חללים בהר נלבע ² וידבקו
פלשתים אחרי שאול ואחריו בנו ויכו פלשתים את
יונתן ואת אבינדר ואת מלכישוע-- בני שאול ³ ותכבד
המלחמה על שאול וימצאו המורים בקשת ויחל
מן היררים ⁴ ויאמר שאול אל נשא כליו שלף חרבך
ודקרני בה פן יבא הערלים האלה והתעללו כי
ולא אבה נשא כליו כי רוד מאיד ויקח שאול את
החרב ויפל עליה ⁵ ויראנשא כליו כי מטה שאול ויפל
نم הוא על החרב וימת ⁶ וימת שאול ושלשת בנו
וכל ביתו יתדו מות ⁷ ויראו כל איש ישראל אל אשר
בעמק כי נסוכי מתו שאול ובנוו ויעזבו ערים וינסו
ויבאו פלשתים וישבו בהם ⁸ ויהי ממחרת ויבאו
פלשתים לפשט את החללים וימצאו את שאול ואת
בנו נפלים בהר נלבע ⁹ וויפשיטו- וישאו את ראשו
ויאת כליו וישלו בארץ פלשתים סביב לבשר את
עצביהם- ואות העם ¹⁰ וישמו את כליו בית אליהם
ויאת נלנלו תקעו בית דגון בזושם כל יבש נלעדי
את כל אשר עשו פלשתים לשאול ¹¹ ויקומו כל איש
חיל וישאו את גופת שאול ואת גופת בנוו ויביאו
יביש ויקברו את עצמותיהם תחת האלה ביבש
ויצומו שבעת ימים ¹² וימת שאול במעלו אשר מעל
ביהוה על דבר יהוה אשר לא שמר ונם לשאול
באוב לדרכו ¹³ ולא דרש ביהוה וימיתו ויסב את
המלוכה לדוד בನ ישע

עזיא העשתרתי שמע ויעואל (ויעיאל) בני חותם העדררי ⁴⁵ ידיעאל בן שמרי ויהוא אחיו התייצי ⁴⁶ אליאל המחוים ויריביו וירושיה בני אלנעם ויתמה המואבי ⁴⁷ אליאל ועובד ויעשיאל המצביה.

12 אלה הבאים אל דוד לזכילגן עוד עצור מפני שאלו בן קיש והמה בנברים עורי המלחמה ² נשקי קשת מימיינים ומשמאלם באבני ובחצים בקשת-מachi שאל מבניין ³ הראש אחיעזר ויושב בני השמעה הנבעתי ויזואל (ויזיאל) ופלט בני עזמות וברכה ויהוא הענתתי ⁴ וישמעיה הנבעוני נבור בשלשים ועל השלשים הירמיה ויהזיאל ויוחנן ויזובד הנדרתי ⁵ אלעוזי וירימות ובעליה ושמיריהו ושפטיהם החרפי (החרופי) ⁶ אלקנה וישראל וועזראל ויעוזר וישבעם-הקרחים ⁷ ויעוואלה ובודיה בני ירחים מן הנדרור ⁸ ומן הנדי נבדלו אל דוד למצד מדברה נבריה החיל אנשי צבא למלחמה-ערבי צנה ורמיה ופנוי אריה פניהם וכצבאים על ההרים ל Maher ⁹ עוזר הראש עבדיה השני אליאב השלישי משמנה הרכיבי ירמיה החמשי ¹⁰ עתי הששי אליאל השבעי ¹¹ יוחנן השמנוי אלזובד התשיעי ¹² ירמיהו העשורי מכבני עשתי עשר ¹³ אלה מבני נדראשי הצבא אחד למאה הקטן והנדול לאלף ¹⁴ אלה הם אשר עברו את הירדן בחדרש הראשון והוא מלאל על כל נדרתו (נדתו) ויבירחו את כל העמקים למורח ולמערב ¹⁵ ויבאו מן בני בניין ויהודה עד למצד לדוד ¹⁶ ויצא דוד לפניהם ויען ויאמר להם אם לשולם באתם אליו לעזרני יהיה לי עלייכם לבב ליחד ואם לرمותני לצרי בלא חמס בכפי ירא אלהי אבותינו וווכח ¹⁷ ורוח לבשה את עמשי ראש השלושים (השלשים) לך דוד ועמד בן ישי שלום שלום לך ושלום לעזרך כי עזרך אלהיך ¹⁸

מים מבור בית לחים אשר בשער וישאו ויבאו אל דוד ולא אבה דוד לשתותם וינסך אתם ליהוה ¹⁹ ויאמר חללה לי מלאחי מעשות זאת הדרם האנשים האלה אשחה בנטשותם כי בנטשותם הביאום ולא אבה לשחותם אלה עשו שלשת הנברים ²⁰ ובashi אחיו יואב הוא היה ראש השלשה והוא עוזר את חניתו על שלוש מאות חלל ולא (ולו) שם בשלושה ²¹ מן השלשה בשנים נכבך ויהי להם לשר ועד השלשה לא בא ²² בניה בן יהודע בן איש חיל רב פעלים מן קבצאל הוא הכה את שני אריאל מואב והוא ירד והכה את הארי בתוכ הבר ביום השלג ²³ והוא הכה את איש המצרי איש מדח חמש באמה וביד המצרי חניתה כמנור ארנים וירד אליו בשבט וניגול את החניתה מיד המצרי ויהרנהו בחניתהו ²⁴ אלה עשה בינויו בן יהודע ולו שם בשלושה הנברים ²⁵ מן השלושים הנו נכבד הווא ואל השלשה לא בא וישםתו דוד על משמעתו ²⁶ ונבורי ה啻לים שעשה אלachi יואב אלחנן בן דודו מבית לחם ²⁷ סבכי החשטי עילי האחווי שמות ההוררי חלץ הפלוני ²⁸ עירא בן עקש התקועי אביעזר הענתומי ²⁹ סבכי החשטי עילי האחווי מהרי הנטפני חלד בן בענה הנטופתי ³⁰ איריתו בן ריבי מגבעת בני בניין בניה הפרעוני ³¹ חורי מנהלי נعش אביאל הערבתי ³² עזמות הבהירומי אלחבא השעלבני ³³ בני השם הנזוני ונתן בן שנה ההררי אחיאם בן שכר ההררי אליפל בן אור חפר המכרי אחיה הפלוני ³⁴ חצרו הכרמל נערין בן אובי ³⁵ יואל אלהי נתן מבחר בן הנרי צלק העמוני נהרי הברתי נשא כליה יואב בן צריה עירא הותרי נרב היתרי ³⁶ אוריה החתי זבד בן אחלי ³⁷ עדינה בן שיזא הרואבני ראש לראובני ועליו שלשים ³⁸ חנן בן מעכה ווושפט המותני ³⁹

עדרי מערכת בלבם שלם באו חברונה להמלך על דודיך בכאו עם פלשתים על שאלול למלחמה-³⁹ ולא עוזרם כי בעצה שלחחו סרני פלשתים לאמר בראשינו יפל אל אדרנו שאל ⁴⁰ בלבתו אל ציקלן נפלו עליו ממנשה עדנה וווזביד וידיעאל ומיכאל והנה עזרו עם דודיך על הגדור כי גבורי חיל זהה עזרו עם דודיך על הגדור כי גבורי חיל קמה דבלים וצמוקים יין ושמן ובקר וצאן- לרבי כי שמחה בישראל

13 ויעז דודיך עם שרוי האלפים והמאות- לכל נגיד ² ויאמר דודיך לכל קהל ישראל אם עלייכם טוב ומיהוה אלהינו נפרצה נשלהה על אחינו הנשארים בכל ארצות ישראל ועמהם הכהנים והלוים בעיר מגרשיהם ויקבצו אלינו ³ ונסבה את אדרון אלהינו אלינו כי לא דרשנו בימי שאל ⁴ ויאמרו כל הקהל לעשות כן כי ישר הדבר בעניינו כל העם ⁵ ויקהיל דודיך את כל ישראל מן שיחור מצרים ועד לבוא חמת להביא את ארון האלים מקרית יערם ⁶ ויעל דודיך וכל ישראל בעלהה אל קריית יערם אשר ליהודה להעלות שם את ארון האלים יהוה יושב הכרובים- אשר נקרא שם ⁷ וירכיבו את ארון האלים על ענלה חדשה מבית אבינדרב ועזא ואחיו נהנים בענלה ⁸ ודודיך וכל ישראל משחקים לפניו האלים-- בכל עז ובשידים ובכנרות ובנכלים ובתפים ובמצלטים ובמצצרות ⁹ ויבאו עד גןן כדי רישלח עזא את ידו לאחיו את הארון- כי שמו הבקר ¹⁰ ויחר אף יהוה בעז ויכחו על אשר שלח ידו על הארון וימת שם לפניו אללים בויחר לדודיך כי פרץ יהוה פרץ בעז ויקרא למקום ההוא פרץ עז עד היום הזה ¹² וירא דודיך את האלים ביום ההוא לאמר היה אביה אליו את ארון האלים ¹³ וולא הסיר דודיך את הארון אליו אל עיר דודיך ויתהו אל בית

ויקבלם דודיך ויתגמ בראשי הגדור ¹⁴ וממנשה נפלו על דודיך בכאו עם פלשתים על שאלול למלחמה- ולא עוזרם כי בעצה שלחחו סרני פלשתים לאמר בראשינו יפל אל אדרנו שאל ¹⁵ בלבתו אל ציקלן נפלו עליו ממנשה עדנה וווזביד וידיעאל ומיכאל והנזה עזרו עם דודיך על הגדור כי גבורי חיל כלם ויהיו שרים בצבא ¹⁶ כי לעת יום יבוא על דודיך לעוזרו- עד למתחנה נдол כמחנה אליהם ²³ ואלה מספרי ראשי החולץ לצבא באו על דודיך חברונה להסב מלכות שאל אליו- כמי יהוה ²⁴ בני יהודה נשאי צנה ורמח- ששת אלפים ושמונה מאות חלוצי צבא ²⁵ מן בני שמעון גבורי חיל לצבא- שבעת אלפים ומאה ²⁶ מן בני הלו- ארבעת אלפים ושש מאות ²⁷ ויהודיע הנגיד לאחרן ועמו שלשת אלפים ושבע מאות ²⁸ וצדוק נער גבורי חיל ובית אביו שרים עשרים ושנים ²⁹ ומן בני נימין אחיו שאל שלשת אלפים ועד הנה מרביתם שמרים משמרת בית שאל ³⁰ ומן בני אפרים עשרים אלף ושמונה מאות- גבורי חיל אנשי שמוט לבית אביהם ³¹ ומחצי מטה מנשה שמונה עשר אלף אשר נקבעו בשמות לבוא להמלך את דודיך ³² ומבני שסדר יודעי בינה לעתים לדעת מה יעשה ישראל-- ראשיהם מאתים וכל אחיהם על פיהם ³³ מזבלון וצאי צבא ערבי מלחמה בכל צלי מלחמה- חמשים אלף ולעדן בלא לב ולב ³⁴ וממנתלי שרים אלף ועמהם בצנה וחנית שלשים ושבעה אלף ³⁵ ומן הדני ערבי מלחמה עשרים ושמונה אלף וSSH מאות ³⁶ ומאשר יוצאי צבא לערק מלחמה- ארבעים אלף ³⁷ ומעבר לירדן מן הרואני והנדי והצוי שבט מנשה בכל צלי צבא מלחמה- מאה ועשרים אלף ³⁸ כל אלה אנשי מלחמה

עבר אדרם הנטוי ¹⁴ ווישב ארון האלים עם בית עבד אדרם בביתו--שלשה חדים ויברך יהוה את בית העבר אדרם ואת כל אשר לו

14 וישלח חירם (חומר) מלך צר מלכים אל דוד ועצי אرزים וחרשי קויר וחרשי עצים--לבנותו לו בית ² וידע דוד כי הכננו יהוה למלך על ישראל כי נשאת למלחה מלכותו בעבר עמו ישראל ³ ויהח דוד עוד נשים בירושלים ווילך דוד עוד בנים ובנות ⁴ ואלה שמות הילודים אשר היו לו בירושלים שמו ושותב נתן ושלמה ⁵ ויבחר ואלישוע ואלפלט ⁶ וננה וננג וופיע ⁷ ואלישמע ובעלידע ואליפלט ⁸ וישמעו פלשתים כי נמשח דוד למלך על כל ישראל ווילכו כל פלשתים לבקש את דוד וישמע דוד ויצא לפניהם ⁹ ופלשתים באו ויפשטו בעמק רפאים ¹⁰ וישראל דוד באללים לאמר--העליה על פלשתים (פלשתים) ונתחם בידי ויאמר לו יהוה עלתה ונתחם בידך ¹¹ ווילכו בבעל פרצים יוכם שם דוד ויאמר דוד פרץ האלים את אויבי בידך כפרץ מים על כן קראו שם המקום ההוא-- בעל פרצים ¹² ויעזבו שם את אלהיהם ויאמר דוד וישרפו באש ¹³ וויסיפו עוד פלשתים ויפשטו בעמק וישראל עוד דוד באללים ויאמר לו האלים לא תעליה אחריהם הסב מעלייהם ובאת להם ממול הבכאים ¹⁵ ויהי כשמייך את קול הצעדה בראשי הבכאים--או יצא במלחמה כי יצא האלים לפניך להוכיח את מותנה פלשתים ¹⁶ ווישר דוד כאשר צוחה האלים ויכו את מותנה פלשתים מגבעון ועד גורה ¹⁷ ויצא שם דוד בכל הארץ ויהוה נתן את פחדו על כל הנום

15 ויעש לו בתום בעיר דוד ויכן מקום לארון האלים ווית לו אهل ² או אמר דוד לא לשאת

יְהוָה כַּאֲשֶׁר דָּרַשׁ יְהוָה וְעַזּוֹ – בְּקַשׁ פְּנֵיו תְּמִיד ¹² זָכוּ רְנוּ פְּנַלְאָתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה – מִפְתַּחְיוּ וּמִשְׁפְּטֵי פִּיהוּ ¹³ זֶרֶע יִשְׂרָאֵל עַבְדוּ – בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו ¹⁴ הָאָהָרֹן אֱלֹהִינוּ – בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפְּטֵיו ¹⁵ זָכוּ רְנוּ לְעוֹלָם בְּרִיתְךָ – דָּבָר צָהָה לְאָלָף דָּוָר ¹⁶ אֲשֶׁר כָּרָת אֶת אֶבְרָהָם – וְשָׁבְעָתָו לְצַחַק ¹⁷ וְיַעֲמִידָה לְיַעֲקֹב לְחַקָּאָבָרָהָם – לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם ¹⁸ לְאָמֵר לְךָ אַתָּן אֶרְץ כְּנָעָן – חֲבָל נְחַלְתָּכֶם ¹⁹ בְּהִוּתְכֶם מִתִּי מִסְפָּר – כִּמְעַט וְגַרְגִּים בָּה ²⁰ וַיַּתְהַלֵּכוּ מְגֻנוּ אֶל גַּנוּ – וּמִמְּמָלָכָה אֶל עַם אֶחָד ²¹ לֹא הָנִיחָה לְאִישׁ לְעַשְׂקָם – וַיַּוְךְ עַלְיהֶם מִלְכִים ²² אֶל תְּגַנְּעוּ בְמִשְׁיחִי – וּבְנַבְּיאָי אֶל תְּרַעַו ²³ שִׁירָו לְיְהוָה כָּל הָאָרֶץ – בְּשָׁרוֹ מִיּוֹם אֶל יוֹם יְשׁוּעָתוֹ ²⁴ סְפָרוּ בְּנָוִים אֶת כְּבָודָו – בְּכָל הָעָםִים נְפָלָתָיו ²⁵ כִּי גָדוֹל יְהוָה וּמַהְלֵל מַאֲדָ – וּנוֹרָא הוּא עַל כָּל אֶלְהִים ²⁶ כִּי כָל אֶלְהִי הָעָםִים אֲלִילִים – וַיְהִי שְׁמִים עַשְׁתָּה ²⁷ הָדוֹר וְהַדָּר לְפָנָיו – עַז וְחִדּוֹה בְּמִקְמוֹ ²⁸ הַבּוֹ לְיְהוָה מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים – הַבּוֹ לְיְהוָה כְּבָוד וְעַז ²⁹ הַבּוֹ לְיְהוָה כְּבָוד שְׁמוֹ שָׁאוֹ מִנְחָה וּבָאוֹ לְפָנָיו – הַשְׁתַחֲוו לְיְהוָה בְּהִדרָת קָדֵש ³⁰ חִילּוֹ מִלְפָנָיו כָל הָאָרֶץ – אֲפִחְכּוֹן תְּבָל בְּלִתְמוֹת ³¹ יִשְׁמְחוּ הַשְׁמִים וְתָגֵל הָאָרֶץ – וַיֹּאמְרוּ בְּנָוִים יְהוָה מֶלֶךְ ³² יַרְעֵם הַיּוֹם וּמַלְאֹא – יַעֲלֵין הַשְׁדָה וְכָל אֲשֶׁר בָּוּ ³³ אָוֹרְגָנוּ עַצְיָה דִּיּוֹרָה מִלְפָנֵי יְהוָה – כִּי בָא לְשִׁפְטוֹת אֶת הָאָרֶץ ³⁴ הָדוֹר לְיְהוָה כִּי טֹב – כִּי לְעוֹלָם חָסְדוּ ³⁵ וְאָמְרוּ – הַשְׁוִיעָנוּ אֶלְהִי שְׁעָנוּ וּקְבָצָנוּ וְחִצְלָנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהִדּוֹת לִשְׁמַךְדָּשֵׁן – לְהַשְׁתַבָּח בְּתַהֲלָתָךְ ³⁶ בְּרוּךְ יְהוָה אֶלְהִי יִשְׂרָאֵל – מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְיֹאמְרוּ כָל הָעָם אָמֵן – וְהַלֵּל לְיְהוָה ³⁷ וַיְעַזֵּב שָׁם לְפָנֵי אַרְוֹן תְּמִיד – לְדָבָר יוֹם בְּיוֹמוֹ וְלְאֶחָיו לְשָׁרֶת לְפָנֵי הַאַרְוֹן תְּמִיד – וְעַבְדָּר אֶת צְדָוק הַכֹּהֵן וְאֶחָיו ³⁸ וְעַבְדָּר אֶת צְדָוק הַכֹּהֵן וְשְׁמוֹנָה וְעַבְדָּר אֶת בָּנָיו יְרִיתּוֹן וְחַסָּה לְשֻׁעָרִים ³⁹ וְאֶת צְדָוק הַכֹּהֵן וְאֶחָיו נְפָלָתָיו ⁴⁰ הַתְּהַלֵּלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוּ – יִשְׁמַח לְבִּבְקָשִׁי

הָלָיִם בְּמִשְׁאָה – יִסְרָ בְּמִשְׁאָה כִּי מִבֵּין הָא ²³ וּבְרִכָּה וְאֶלְקָנָה שָׁעַרִים לְאַרְוֹן ²⁴ וּשְׁבָנִיהוּ וּיּוֹשְׁפַּט וּנְתַנְאַל וְעַמְשִׁי זְכָרִיוּ וּבְנִיהוּ וְאֶלְיֹזֵר הַכֹּהֲנִים מִחְצָצְרִים (מִחְצָצְרִים) בְּחַצְצָרוֹת לְפָנֵי אַרְוֹן חָלְדִּים וּעַבְדָּר אֶדֶם וְיִחְיָה שָׁעַרִים לְאַרְוֹן ²⁵ וַיְהִי דָוִיד וְזָקְנֵי יִשְׂרָאֵל וּשְׁרִי הַאֲלָפִים הַהֲלָכִים לְהַעֲלוֹת אֶת אַרְוֹן בְּרִית יְהוָה מִן בֵּית עַבְדָּר אֶדֶם – בְּשָׁמָה ²⁶ וַיְהִי בָּעָזָר הָאֱלֹהִים אֶת הַלּוּיָם נְשָׁאִים אֶת הַאַרְוֹן וְהַמְשְׁרָדִים וְכָנִיהָה הַשְׁרָה הַמְשְׁרָדִים וְעַל דָוִיד אֶפְדוֹד בְּד ²⁸ וְכָל יִשְׂרָאֵל מַעְלִים אֶת אַרְוֹן בְּרִית יְהוָה בְּתְרוּעָה וּבְכָל שְׁבָעָה פְּרִים וּשְׁבָעָה אַיִלִים ²⁷ וַיְהִי דָוִיד מִכְרְבֵל בְּמַעְלֵל בּוֹזֵק וְכָל הַלּוּיָם הַנְּשָׁאִים אֶת הַאַרְוֹן וְהַמְשְׁרָדִים וְכָנִיהָה הַשְׁרָה מַעְלִים אֶת אַרְוֹן בְּרִית יְהוָה וְיַזְבְּחוּ שְׁבָעָה פְּרִים וּבְחַצְצָרוֹת וּבְמַצְלָתִים מִשְׁמָעִים בְּנְבָלִים וּכְנָרוֹת וַיְהִי אַרְוֹן בְּרִית יְהוָה בָא עַד עִיר דָוִיד וּמִכְלָתָה שָׁאָול נְשָׁקְפָה בְּעַד הַחַלּוֹן וְתָרָא אֶת הַמֶּלֶךְ דָוִיד מַרְקֵד וּמִשָּׁקֵק וּתְבוּ לוּ בְּלָבָה

16 וַיִּבְאַו אֶת אַרְוֹן הָאֱלֹהִים וַיִּצְיָנוּ אֶת בָּתוֹךְ הָאָהָל אֲשֶׁר נָתָה לוּ דָוִיד וּקְרִיבוּ עַלְוָת וּשְׁלָמִים לְפָנֵי הָאֱלֹהִים ² וַיַּכְלֵד דָוִיד מִתְהֻלָּת הָעָלָה וְהַשְׁלָמִים וַיִּבְרַךְ אֶת הָעָם בָּשֵׁם יְהוָה ³ וַיַּחֲלַק לְכָל אֶישׁ יִשְׂרָאֵל מַאֲישׁ וְעַד אַשָּׁה – לְאֶישׁ כָּכָר לְחַם וְאַשְׁפָר וְאַשְׁיָה ⁴ וַיִּתְן לְפָנֵי אַרְוֹן יְהוָה מִן הַלּוּיָם – מִשְׁרָתִים וּלְהַזְכִּיר וּלְהַזְדִּין וּלְהַלֵּל לִיהְוָה אֶלְהִי יִשְׂרָאֵל ⁵ אַסְפָּה הָרָשָׁא וּמְשָׁנָהוּ זְכָרִיה יְעַיָּל וּשְׁמִירָמָה וְיְחִיאָל וּמְתַתְּיהָ וְאֶלְיָאָב וּבְנִיהוּ וּעַבְדָּר אֶדֶם וְיְעַיָּל בְּכָל נְבָלִים וּבְכְנָרוֹת וְאַסְפָּה מִצְלָתִים מִשְׁמָעִים ⁶ וּבְנִיהוּ וְיְחִיאָל הַכֹּהֲנִים – בְּחַצְצָרוֹת תְּמִיד לְפָנֵי אַרְוֹן בְּרִית הָאֱלֹהִים – ⁷ בְּיּוֹם הַהְוָא אָז נָתַן דָוִיד בָּרָאשׁ לְהִדּוֹת לִיהְוָה – בַּיּוֹם אַסְפָּה וְאֶחָיו ⁸ הָדוֹד לִיהְוָה קָרָאוּ בְּשָׁמוֹ – הָוְדִיעָו בְּעַמִּים עַלְילָתוֹ ⁹ שִׁרְוּ לוּ זָמְרוּ לוּ – שִׁיחַו בְּכָל נְפָלָתָיו ¹⁰ הַתְּהַלֵּלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוּ – יִשְׁמַח לְבִּבְקָשִׁי

והוא יהיה לי לבן וחסדי לא אסיר מעמו כאשר הסירוטי מאשר היה לפניך ¹⁴ והעמדתיהו בבתי ובמלכותי עד העולם וכסאו יהיה נכון עד עולם ¹⁵ ככל הדברים האלה וככל חזונו הוא--כן דבר נתן אל דוד ¹⁶ ויבא המלך דוד וישב לפני יהוה ויאמר מי אני יהוה אלהים וממי ביתו כי הביאתי עד הולם ¹⁷ ותקנן זאת בעיניך אלהים ותדבר על בית עבדך למרחוק וראיינו כתור האדם המעלת--

יהוה אלהים ¹⁸ מה יוסיף עוד דוד אליך לכבוד את עבדך ואתה את עבדך ידעת ¹⁹ יהוה--בעבור עבדך וככלך עשית את כל הנדולה הזאת להודיע את כל הנדרשות ²⁰ יהוה אין כמוך ואין אלהים זולתך בכל אשר שמענו באזינו ²¹ וממי כעמך ישראל נז Achad b'aratz asher halch al haElahim lefdeot lo um leshom lek shem gedolot v'noraot--l'nras mafni umek asher perit m'matzrim nuim ²² v'vathan at umek yisrael lek le'um-- יהוה--הדבר אשר דברת על עבדך ועל ביתו יאמן עד עולם ועשה כאשר דברת ²⁴ ויאמן ונגדל שמק עד עולם לאמר--יהוה צבאות אלוהי ישראל אלוהים לישראל ובית דוד עבדך נכון לפניך ²⁵ כי אתה אלוהי נולית את און עבדך לבנות לו בית על כן מצא עבדך להתפלל לפניך ²⁶ ועתה יהוה אתה הוא האלוהים ותדבר על עבדך הטובה הזאת ²⁷ ועתה הוואת לברך את בית עבדך להיות לעולם לפניך

כי אתה יהוה ברכת וمبرך לעולם

18 יהי אחורי כן ויך דוד את פלשתים וכניעם ויקח את גת ובניתה מיד פלשתים ² ויך את מואב ויהיו מואב עבדים לדוד נשאי מנהה ³ ויך דוד את הדרודור מלך צובה חמותה בלבתו להציב ידו בנתר פרת ⁴ וילכד דוד ממנה אלף רכב ושבעת אלפיים

הכהנים לפניהם יתנו--בבמה אשר בגבעון ⁴⁰ להעלות עלות ליהוה על מזבח העלה תמיד--לבקר ולערב ולכל הכתוב בתורה יהוה אשר צוה על ישראל ⁴¹ ועםם חמשים דימון יידותן ושאר הברורים אשר נקבעו בשמות--להדרות ליהוה כי לעולם חסדו ⁴² ועםם הימין וידותן חצירות ומצלתיים למשמיים וכלי שיר האלוהים ובני ידותן לשער ⁴³ וילכו כל העם איש לבתו ויסב דוד לברך את ביתו

17 יהי כאשר ישב דוד בביתו ויאמר דוד אל נתן הנביא הנה אנכי יושב בבית הארוים וארון ברית יהוה תחת ירידות ² ויאמר נתן אל דוד כל אשר בלבך עשה כי אלהים עמד ³ ויהי בלילה הזה ואידי דבר אלהים אל נתן לאמר ⁴ לך ואמרת אל דוד עברי כי אמר יהוה לא אתה תבנה לי הבית לשbeta ⁵ כי לא ישbstי בביתך מן היום אשר העליות את ישראל עד היום הזה ואהיה מאהל אל אهل וממשכן ⁶ בכל אשר התהלך בכל ישראל הדבר דברת את אחד שפטו ישראל אשר צויתו לרעות את עמי לאמר למה לא בניתם לי בית ארים ⁷ ועתה תה אמר לעברי לדוד כי אמר יהוה צבאות אני לקחתיך מן הנוה מן אחורי הצאן--להיות נגיד על עמי ישראל ⁸ ואהיה עמך בכל אשר הלכת ואכricht את כל אוביך מפניך ועשה לך שם כשם הנדרשים אשר בארץ ⁹ ושםתי מקום לעמי ישראל ונטעתיהם ושכן תחתיו ולא ירנו עוד ולא יוסיפו בני עלה לבתו כאשר בראשונה ¹⁰ ולמיימים אשר צויתו שפטים על עמי ישראל והכונתי את כל אוביך ואנד לך ובית יבנה לך יהוה נזהה כי מלאו ימיך ללבת עם אבתקיך והקימותי את זרעך אחיך אשר יהיה מביך והכינוטי את מלכו ¹¹ הוא יבנה לי בית וכונתי את כסאו עד עולם ¹³ אני אהיה לו לאב

פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דוד את כל הרכב ויתר ממנה מה רכב ⁵ ויבא ארם דרמשק לעזר הדרדרור מלך צובה ויך דוד בארם עשרים ושנים אלף איש ⁶ ושם דוד בארם דרמשק ויהי ארם לדוד עבדים נשאי מנהה ויוושע יהוה לדוד בכל אשר הילך ⁷ ויקח דוד את שלטי הזהב אשר היו על עברי הדרדרור ויבאים ירושלים ⁸ ומטבחת מכוון ערי הדרדרור לקח דוד נחשת רבה מאד בה עשה שלמה את ים הנחשת ואת העמודים ואת כל הנקחת ⁹ וישמע תען מלך חמת כי הכה דוד את כל חיל הדרדרור מלך צובה ¹⁰ וישלח את הדרורים בנו אל המלך דוד לשאול (לשאול) לו לשлом ולברכו על אשר נלחם בדרדרור ויכהו--כי איש מלחמות אתם הקדיש המלך דוד ליהוה עם הכסף והזהב אשר נשא מכל הנויים--מאדרום וממואב ובני עמון ומפלשטים ומעמלק ¹¹ ואבשי בן צדרואה הכה את אדום בניא המלח שמנוה עשר אלף ¹² ווישם באדרום נציבים ויהיו כל אדום עבדים לדוד ויוושע יהוה את דוד בכל אשר הילך ¹³ וימלך דוד על כל ישראל ויהי עשה משפט וצדקה--לכל עמו ¹⁴ וויאב בן צדרואה על הצבא ויהושפט בן אחילוד מוכיר ¹⁵ וצדוק בן אחיטוב ואבימלך בן אביהור כהנים ושושא סופר ¹⁶ ובניהם בן יהודע על הכהתי והפלתי ובני דוד הראשונים ליד המלך

19 יהו אחרי בן וימת נחש מלך בני עמון ומלך בנו תחתיו ² ויאמר דוד עשה חסד עם חנון בן נחש כי עשה אביו עמי חסד וישלח דוד מלאים לנחמו על אביו ויבאו עבדיו דוד אל ארץ בני עמון אל חנון--לנחמו ³ ויאמרו שרי בני עמון לחנון המכבד דוד את אביך בעניך כי שלח לך מנהמים הללו

וירע בעני האלים על הדבר הזה ויך את ישראל
 8 ויאמר דוד אל האלים חטאתי מאד אשר עשית
 את הדבר הזה ועתה עבר נא את עון עבדך כי
 נסכלתו מאד 9 וידבר יהוה אל נד חזות דוד לאמר
 10 לך ודברת אל דוד לאמר כה אמר יהוה שלוש
 אני נתה לך בחר לך אחת מהנה ועשה לך י
 ויבא נד אל דוד ויאמר לו כה אמר יהוה קבל לך
 12 אם שלוש שנים רעב ואם שלשה חדשים נספה
 מפני צריך וחרב אויביך למשנתם ואם שלשת ימים
 חרב יהוה ודבר בארץ ומלאך יהוה משחית בכל
 נבול ישראל ועתה ראה מה אישב את שליחיך דבר
 13 ויאמר דוד אל נד צר לי מאד אפלה נא ביד
 יהוה כי רבים רחמי מאד וביד אדם אל אפל 14
 יהוה כי יהוה דבר בישראל ויפל מישראל שבעים אלף
 ויתן יהוה לשלוח האלים מלאך לירושלם להשחיתה
 איש 15 ומלאך יהוה ינחם על הרעה ויאמר למלאך
 וכשהחיתה ראה יהוה ינחם על הרעה ויאמר עם
 המשחית רב עתה הרף ידך ומלאך יהוה עמד עם
 נרן היבוסי 16 וישא דוד את עינויו וירא את
 מלאך יהוה עמד בין הארץ ובין השמים וחרבו
 שלופה בידו נטוה על ירושלם ויפל דוד וחזקנים
 מכסים בשקים על פניהם 17 ויאמר דוד אל האלים
 הלא אני אמרתי למנתכם ואני הוא אשר חטאתי
 והרע הרעותי ואלה הצאן מה עשו יהוה אלהי תה
 נא ידך כי ובבוחן אבוי ובעמד לא למונפה 18 ומלאך
 יהוה אמר אל נד לאמר לדוד כי יעלה דוד להקים
 מזבח ליהוה בגרן ארנן היבוסי 19 ויעל דוד בדרכו
 נד אשר דבר בשם יהוה 20 וישב ארנן וירא את
 המלאך וארבעת בניו עמו מתחכאים וארנן דש
 חטים 21 ויבא דוד עד ארנן ויבט ארנן וירא את
 דוד ויצא מן הגרן וישתחוו לדוד אפיקים ארצתה 22
 ויאמר דוד אל ארנן תנח לי מקום הגרן ובננה בו

דוד ויעבדהו ולא אבה ארם להושיע את בני עמו
 20 וייה לעת תשובה השנה לעת צאת המלכים
 וייה נויב את חיל הצבא וייחת את ארץ בני עמו
 ויבא ויצר את רבה ודוד ישב בירושלם ויך ויבא
 את רבה ויירסה 21 ויקח דוד את עתרת מלכים מעל
 ראשיו וימצא משקל ככר זהב וביה אבן יקרה ותהי
 על ראש דוד ושלל העיר הוציא הרבה מאד 3
 ואת העם אשר בה הוציאו וישר במנרה ובחורי צי
 הברזל ובמנרות וכן יעשה דוד לכל ערי בני עמו
 וישב דוד וכל העם ירושלם 4 ויהי אחורי בן ותעמד
 מלחמה בדור עם פלשתים או הכה סבci החştית את
 ספי מילודי הרפאים - וויכנעו 5 ותהי עוד מלחמה
 את פלשתים ויך אלחנן בן יעור (יעיר) את לחמי
 אחוי גלית הנטוי - ויעץ חנתו כמנור ארנים 6 ותהי
 עוד מלחמה בנתה ויהי איש מדה ואצבעתו שׁ ושׁ
 עשרים וארבע וגו' והוא נולד לחדרא 7 ויהרף את
 ישראל ויכחו יהונתן בן שמעא אחיו דוד 8 אל נולדו
 להרפה בתה ויפלו ביד דוד וביד עבדיו
 21 ויעמד שטן על ישראל ויסת את דוד למנות
 את ישראל 2 ויאמר דוד אל יואב ואל שרי העם
 לכו ספרו את ישראל מבאר שבע ועד דן והביאו
 אליו ואדעה את מספרם 3 ויאמר יואב יוסף יהוה
 על עמו כהם מה פעמים - הלא אדני המלך כלם
 לאדני לעבדים למה יבקש זאת אדני למה יהוה
 לאשמה לישראל 4 ודבר המלך חוק על יואב ויצא
 יואב ויתהלך בכל ישראל ויבא ירושלם 5 ויתן יואב
 את מספר מפקד העם אל דוד ויהי כל ישראל אלף
 אלף ומאה אלף איש שלף חרב ויהודה ארבע
 מאות ושבעים אלף איש שלף חרב 6 ולוי ובנימן
 לא פקד בתוכם כי נתעב דבר המלך את יואב 7

מכל אויביו מסביב כי שלמה יהיה שמו ושלום ושקט
 אתן על ישראל בימי ¹⁰ הוא יבנה בית לשמי והוא
 יהיה לי לבן ואני לו לאב והכינווי כסא מלכותו על
 ישראל--עד עולם מעתה בני יהוה עמק והצלחה
 ובנית בית יהוה אלהיך כאשר דבר עלייך ¹² אך
 יתן לך יהוה שכלה ובינה ויצויך על ישראל ולשמור
 את תורת יהוה אלהיך ¹³ או תצליח--אם תשמור
 לעשות את החקים ואת המשפטים אשר צוה יהוה
 את משה על ישראל חזק ואמץ אל תירא ואל תחתח
 והנה בעני הכינווי לבית יהוה והב כקרים מהא
 אלף וכסף אלף כקרים ולנחתת ולברזיל אין
 משקל כי לרבות היה ועצים ואבני הכינווי ועליהם
 הוסיף ¹⁵ ועמד לרבות עשי מלאכה--חצבים וחרשי
 אבן ועץ וכל חכם בכל מלאכה ¹⁶ לזהב לכסף
 ולנחתת ולברזיל אין מספר קום ועשה יהיו יהוה
 עמק ¹⁷ ויציו דוד לכל שרי ישראל לעזר לשלמה
 בנו ¹⁸ הלא יהוה אלהיכם עמכם והניח לכם מסביב
 כי נתן בידך את ישבי הארץ ונכבהשה הארץ לפני
 יהוה ולפני עמו ¹⁹ עתה תננו לבבכם ונפשכם לדרוש
 ליהוה אלהיכם וקומו ובנו את מקדש יהוה האלים
 להביא את ארון ברית יהוה וכלי קדרש האלים
 לבית הנבנה לשם יהוה

23 וידוד זקן ושבע ימים ומלך את שלמה בנו
 על ישראל ² ויאסף את כל שרי ישראל והכהנים
 והלוים ³ ומספרו הלוים מבן שלשים שנה ומעלה
 יהיו מספרם לגלגוליהם לגברים שלשים ושמונה
 אלף ⁴ מалаה לנצח על מלאכת בית יהוה עשרים
 וארבעה אלף ושתים ושפטים ששת אלפיים ⁵
 וארבעה אלף שערים ושתים וארבעה אלפיים מהללים
 ליהוה בכלים אשר עשית להלל ⁶ ויחלקם דוד
 מחלקות לבני לוי לנדרשון קחת ומררי ⁷ לנדרשוני

מובה להיה בכסף מלא תנחו לי ותעוצר המגפה
 מעל העם ²³ ויאמר ארנן אל דוד קח לך ויעש
 אדני המלך הטוב בעניינו ראה נתתי הבקר לעלות
 ומדוברים לעצים וחתמים למנהה--חכלה נחתי ²⁴
 ויאמר המלך דוד לארנן לא כי קנה בכסף
 מלא כי לאasha אשר לך ליהוה והעלות עליה
 הנם ²⁵ ויתן דוד לארנן במקום שקלי זהב משקל
 שיש מאות ²⁶ ויבן שם דוד מובה ליהוה ויעל עלות
 ושלמים ויקרא אל יהוה ויענהו באש מן השמים על
 מובה העלה ²⁷ ויאמר יהוה למלך וישב חרכו אל
 נרנה ²⁸ בעת ההיא--בראות דוד כי ענה יהוה בנהן
 ארנן היבוסי ויזבח שם ²⁹ ומשן יהוה אשר עשה
 משה במדבר וモבה העלה--בעת ההיא בבמה
 בגיןן ³⁰ ולא יכל דוד ללכת לפניו לדרש אלהים
 כי נבעה--מפני חרב מלך יהוה

22 ויאמר דוד--זה הוא בית יהוה האלים וזה
 מובה לעלה לישראל ² ויאמר דוד--לכнос את
 הגרים אשר בארץ ישראל ועמד חצבים לחצוב
 אבני נזית לבנות בית האלים ³ וברזיל לרבות
 למסדרים לדלתות השערים ולחברות--הכין דוד
 לנחתת לרבות אין משקל ⁴ ועצץ ארזים לאין מספר כי
 הביאו הצדינים והצדרים עצים ארזים לרבות--לדוד ⁵
 ויאמר דוד שלמה בני נער וך והבית לבנות ליהוה
 להנדריל למעלה לשם ולהפארת לכל הארץ
 אכינה נא לו ויכן דוד לרבות לפני מותו ⁶ ויקרא
 לשלמה בנו ויצחו לבנות בית ליהוה אלהי ישראל
 ויאמר דוד לשלמה בנו (בני)--אני היה עם לבבי
 לבנות בית לשם יהוה אלהי ⁸ ויהי עלי דבר יהוה
 לאמור דם לרבות שפכת ומלחמות גדלות עשית לא
 לבנה בית לשמי--כי דמים רבים שפכת ארצה לפני
⁹ הנה בן נולד לך הוא יהיה איש מנוחה והניחות לו

לעדן ושמי ⁸ בני לערדן הראש יחיאל ווזם וויאל-
שלשה ⁹ בני שמעי שלמות (שלמית) וחיאל והרן-
שלשה אלה ראשי האבות לערדן ¹⁰ ובנו שמי-
יחת זינא ויעש ובריעעה אלה בני שמי ארבעה
נו ויהי יחת הראש זיזה השני ויעש ובריעעה לא
ומשמרת בני אהרן אחיהם-לעברת בית יהוה
ומשמרת בני אהרן אחיהם-לעברת בית יהוה

24 ولבני אהרן מחלוקותם בני אהרן-נדב
ואביהו אלעוז ואיתמר ² זומת נדב ואביהו לפניו
אביהם ובנים לא היו להם ויכהנו אלעוז ואיתמר ³
ויחלוקם דודיך-וזדוק בן נדב ואביהו אלעוז ואחימלך מזון
בני אהרן לפקדתם בעבדתם ⁴ וימצאו בני אלעוז
רבים לראשי הנברים מן בני אהרן-ויחלוקם
לבני אלעוז ראשיהם לבית אבותה ששה עשר ולבני
איתמר לבית אבותם שמונה ⁵ ויחלוקם בנוanelות
אללה עם אלה כי היו שרי קדר ושרי האלים מבני
אלעוז ובבנוי אהתמר ⁶ ויכתבם שמעיה בן נתנאל
הסופר מן הלווי לפניו המלך והשרים וצדוק הכהן
ואהחימלך בן אהתמר וראשי האבות לכהנים וללוים-
בית אב אחד אהו לאלעוז ואחו אהו לאיתמר ⁷ ויצא
הגנול הראשון ליהויריב לירעה השני ⁸ לחרם
השלישי לשעריהם הרביעי ⁹ למלכיה החמישי למיין
הששי ¹⁰ להקוץ השבעי לאביה השמני ¹¹ לישוע
התשען לשכנייהו העשרי ¹² לאלישיב עשתי עשר
לייקם שנים עשר ¹³ לחפה שלשה עשר לישbab
ארבעה עשר ¹⁴ לבבנה חמשה עשר לאמר ששה
עשר ¹⁵ לחזיר שבעה עשר להפץ שמונה עשר ¹⁶
לפתיחה תשעה עשר ליהזקאל העשרים ¹⁷ ליכין
אחד ועשרים לגמול שנים ועשרים ¹⁸ לדליהו שלשה
עשרים למעוזיו ארבעה ועשרים ¹⁹ אלה פקדתם
בעבדתם לבוא לבית יהוה כמשפטם ביד אהרן
אביהם כאשר צווח יהוה אלהי ישראל ²⁰ ولבני לוי
הנותרים לבני עמרם שובאל לבני שובאל ייחדיו

בדרכם יצחר הברון ויעזאל-ארבעה ²¹ בני עמרם
אהרן ומשה ויבדל אהרן להקדישו קדש קדשים
הוא ובנו עד עולם-להקтир לפניו יהוה לשratio
ולברך בשמו עד עולם ²² ומשה איש האלים-בני
ירקאו על שבת הלוי ²³ בני משה גרשום ואלייעזר
בנוי גרשום שבואל הראש ²⁴ ויהיו בני אלעוז
רחביה הראש ולא היה לאלייעזר בנים אהרים ובני
רחביה רבו למעלה ²⁵ בני יצחר שלמית הראש
בנוי חברון-יריחו הראש אמריה השני יחיאל
השלישי ויקמעם הרבייעי ²⁶ בני עזיאל-מיכה הראש
וישיה השני ²⁷ בני מדרדי מחלי ומושי בני מחלי
אלעוז וקיש ²⁸ זומת אלעוז ולא היו לו בנים כי אם
בנות וישאותם בני קוש אחיהם ²⁹ בני מושי מחלי ועדר
וירמות-שלושה ³⁰ אלה בני לוי לבית אבותיהם
ראשי האבות לפקדיהם במספר שמות לגלגולתם
עשה המלאה לעברת בית יהוה-מכאן עשרים שנה
ומעליה ³¹ כי אמר דודיך הנייה יהוה אלהי ישראל
לעמו וישכנן בירושלם עד לעולם ³² ונם ללוים-
אין לשאת את המשכן ואת כל כליו לעברתו ³³ כי
ברברדי דודיך האחוריונים המה מספר בני לוי מבן
עשרים שנה ולמעלה ³⁴ כי מעמדם ליד בני אהרן
לעברת בית יהוה על החצרות ועל הלשכות ועל
טהרת לכל קדר-ומעשה עבדת בית האלים ³⁵
וללחם המערכת ולסלת למנחה ולרכיקו המזות
ולמחבת ולמרככת ולכל משורה ומדעה ³⁶ ולעמד

לרחבייה---לבני רחבייה הראש ישיה **22** ליזהרו שלמות לבני שלמות יחת **23** ובני יריהו אמריהו הרביעי ליצרי---בניו ואחיו שנים עשר **12** החמשית נתנוו בנוו ואחיו שנים עשר **13** החשי בקיתו בנוו ואחיו שנים עשר **14** החשביע ישראלה בנוו ואחיו שנים עשר **15** החמשני ישועיו בנוו ואחיו שנים עשר **16** התשיעי מתנוו בנוו ואחיו שנים עשר **17** העשרי שמעי בנוו ואחיו שנים עשר **18** עשתי עשר עזראל ועברי **28** למחלי אלעזר ולא היה לו בניהם **29** לקיש בני קיש ירחהאל **30** ובני מושי מחלי ועדר וירימות ואחיו שנים עשר **20** לשלה עשר שובל בנוו ואחיו שנים עשר **21** לארכעה עשר מתחתו בנוו ואחיו שנים עשר **22** לחמשה עשר לירמות בנוו ואחיו שנים עשר **23** לששה עשר לחנינו בנוו ואחיו שנים עשר **24** לשבעה עשר לשבקה בנוו ואחיו שנים עשר **25** לשמונה עשר לחנני בנוו ואחיו שנים עשר **26** לתשעה עשר למלותי בנוו ואחיו שנים עשר **27** לעשרים לאליה---בנוו ואחיו שנים עשר **28** לאחד ועשרים להחותיר בנוו ואחיו שנים עשר **29** לשלה ועשרים לנדרתי בנוו ואחיו שנים עשר **30** לשלה ועשרים למחזאות בנוו ואחיו שנים עשר **31** לארכעה ועשרים לרוממותי עוז בנוו ואחיו שנים עשר

26 למחקות לשערים---לקרחים משלמייו בן קראמן בני אסף **2** ולמשלמייו בנימ---זכריהו הבכור ידיעאל השני זבדיהו השלישי יתניאל הרביעי **3** עילם החמשי יהונתן הששי אליהועני השבעי **4** ולעבד אדם בנימ---שמעיה הבכור יהובד החשי **5** וואה השלישי ושכר הרביעי נתנאל החמשי **5** עמיאל הששי יששכר השבעי פעלתי השמיינ כי ברכו אלהים **6** ולשמעיה בנו נולד בנימ הממשלים לבית אביהם כי גבורי חיל המה **7** בני שמעיה עתני ורפהל ועובד אלזובד אחיו---בני חיל אליו וסמכיהו **8** כל אלה מבני עבר אדם המה ובניהם ואחיהם

אבות הראש לעתם אחיו הקטן

25 ויבדל דוד ושרי הצבא לעברה לבני אסף והימן וידותון הנכאים (הנכאים) בכנרות בנכלים ובמצחיהם ויהי מספרם אנשי מלאה לעבדתם **2** לבני אסף זכר ו يوسف ונתניהו ואשראל---בני אסף על יד אסף הנבא על ידי המלך **3** לידותון---בני יdoton גדרליהו וצרי וישועתו חשביוו ומתחתו ששה על ידי אביהם יdoton בכנור הנבא על הדות והלל ליהוה **4** להימן---בני הימן בקיתו מתנוו עזאל שבואל וירימות חנניה חנני אליהה גדרתי ורממתי עוז לשבקה מלותי הותיר מתחיאת **5** כל אלה עיר יdoton חזה המלך בדברי האלים---להרים בנים להימן חזה המלך ליהוה בנימ ארבעה עשר---ובנות קרן ויתן האלים להימן בשר בית יהוה שלוש **6** כל אלה על ידי אביהם בשר בית יהוה במצחיהם נבלם ובנרות לעבדת בית האלים--- על ידי המלך אסף וידותון והימן **7** ויהי מספרם עם אחיהם מלמד שיר ליהוה כל המבין---מאתים שמונים ושמונה **8** ויפילו גורלות משמרת לעתםCKETן נדרול---מ בין עם תלמיד **9** ויצא הנורל הראשון לאסף---ליוסף גדרליהו החשי---הוא ואחיו ובניו שנים

מאות על פקודה ישראל מעבר לירדן מערבה-- איש חיל בכח לעבדה--ששים ושנים לעבד אדם 9 ולמשלמיהו בנים ואחים בני חיל--שמונה עשר 10 ולהסה מן בני מרדי בנים--שמריו הראש כי לא היה בכור וישימחו אביהם לדאש ^עחילקייח השני טבליהו השלשי זכריו הרבעי כל בנים ואחים לחסה שלשה עשר 12 לאלה מחלקות השערם לראש הנברים משמרות--לעמת אחיהם לשרת בבית יהוה 13 ויפילו גורלות כקטן כנדול לבית אביהם--לשער ושער 14 ויפיל הנורל מזורה לשלמיהו זכריוו בנו יועץ בשכל הפילו גורלות ויצא גורלו צפונה 15 לעבד אדם נגבה ולבניו בית האספים 16 לשפים ולחסה לערב עם שער שלכת במסלה העולה משמר לעמת משמר 17 למזרח הלוים שהה צפונה ליום ארבעה לנגב ליום ארבעה ולאספים שנים שנים 18 לפרק לערב-- ארבעה למסלה שום לפרק 19 אלה מחלקות השערם לבני הקריזו ולבני מרדי 20 והלוים--אהיה על אוצרות בית האלים ולאוצרות הקדרים 21 בני לעדן בני הנרשני לעדן ראש האבות לעדן הנרשני--יחיאלי 22 בני יחיאלי--זעם יואל אחיו על אוצרות בית יהוה 23 לעמרמי ליצחורי לחברוני לעזיאל 24 ושבאל בן גרשום בן משה נגיד על האוצרות 25 ואחיו לאלייזר--רחביהו בני וישעיהו בני וירם בני זכריו בני ושלמות (ושלמיות) בני 26 והוא שלמות ואחיו על כל אוצרות הקדרים אשר הקדרש דוד המלך 27 וראש האבות לשרי האלפים והמאות-- ושרי הצבא 27 מן המלחמות ומן השלל הקדרישו-- להזק לבית יהוה 28 וכל התקדיש שמואל הראה ושאול בן קיש ואבנור בן נר ויואב בן צרוויה--כל המקדיש על יד שלמיות ואחיו 29 ליצחורי כנניהו ובני מלאלכה החיצונה על ישראל--לשטרים ולשפטים 30 לחברוני חשביהו ואחיו בני חיל אלף ושבע

הנוטה לזרחי ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף 14 עשתי עשר לעשתי עשר החדש בניה הפרעתוני מן בני אפרים ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף 15 חמשים עשר לשנים עשר החדש חלוי הנוטה לעתניאל ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף 16 ועל שבטי ישראל--ראובני נגיד אליעזר בן זכריו לשמעוני--שפטיו בן מעכה 17 ללווי חשביה בן קמואל לאהרן צדוק 18 ליהודה אליו מהוי דוד ליששכר--עמרי בן מיכאל 19 לזבולון ישמעיהו בן עבדיהו לנפתלי--ירימoth בן עזריאל 20 לבני אפרים הושע בן עוזיהו לחציו שבט מנשה יואל בן פרידיו 21 לחציו המנשה גלעדיה ידו בן זכריהו לבנימן-- ישיאל בן אבנור 22 לדן עוזראל בן ירחים אלה שר שבטו ישראל 23 ולא נשא דוד מספרם למכן עשרים כוכבי השמים 24 ויאב בן צרויה החל למןות ולא שלמה בנה דוד איבנה ביהו וחצרותיו כי בחזרתי בו ריבים בנים נתן לי יהוה ויבחר בשלמה בני-- לשבח על כסא מלכות יהוה על ישראל 25 ויאמר לי-- שלמה אמר יהוזק לעשות מצות ומשפט--כיום זהה 8 לעולם אם יהוזק לעשות מצות ומשפט--כיום זהה 8 ועתה לעניי כל ישראל קהל יהוה ובאוני אלהינו שמרו ודרשו כל מצות יהוה אלהיכם--למען תירשו את הארץ הטובה והנהלתם לבנייכם אחריכם עד עולם 26 ועתה שלמה בנו דע את אלהי אביך ועבדהו בכל שלם ובנפש חפץ--כי כל לבבות דרוש יהוה וכל יצדר מחשבות מבין אם תדרשו ימצא לך ואמ העזבנו יזניך לעד 27 ראה עתה כי יהוה בחר לך לבנות בית למקדש--חיזק ועשה לו ויתן דוד לשלהה בנו את חבנית האולם ואת חייו ונזקייו ועליהם וחדריו הפנימיים--ובית הכפרת 28 ותבנית כל אשר היה ברוח עמו לחצרות בית יהוה ולכל הלהבות סביב--לאצרות בית אלהים ולאצרות הקדשים 29

ולמחלקות הכהנים והלוים ולכל מלאכת עבודה בית יהוה ⁶ וויתרנו שרי האבות ושרי שבטי ישראל ושרי אלפיים והמאות ולשרי מלאכת המלך ⁷ וויתרנו לעובdot בית ד'אל'ה'ם זח'ב הכרים חמישת אלפיים ואדריכנים רבו וכסף הכרים עשרה אלפיים ונחשת רבו ושמונת אלפיים הכרים וברז'ל מאה אלף הכרים ⁸ והנמצא אותו אבני נתנו לאוצר בית יהוה-על יד יחיאל הנרשמי ⁹ וישמחו העם על התנדבם כי בלב שלם התנדבו ליהוה ונג' דוד המלך שמה שמה נדולה ¹⁰ ויברך דוד את יהוה לעני כל הקהל ואמר דוד ברוך אתה יהוה אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם ¹¹ לך יהוה הנדרלה והגבורה והחפארת והנצח וההוד כי כל בשמות ובארץ לך יהוה הממלכה והמתנשא לכל בראש ¹² והעשר והכבוד מלפניך אתה מושל בכל ובידך כח ונכורה ובידך לגדל ולחזק לכל ¹³ ועתה אלהינו מודים אנחנו לך ומhalbלים לשם תפארתך ¹⁴ וכי מי אני רפהך ולא יעוזך עד לכלות כל מלאכת עבודה בית יהוה ¹⁵ והנה מחלקות הכהנים והלוים לכל נדיב בחכמה בכל עבודה והשרים וכל העם לכל דבריך

29 ¹⁶ ויאמר דוד המלך לכל הקהל שלמה בני אחד בחר בו אלהים נער ורך ומלאתה גדולה- כי לא לאדם הבירה כי ליהוה אלהים ² וככל כי הינו כינויו לבית אלהי זהב וזהב והכסף לכסף והנחשת לנחשת הברז'ל לבז'ל והעצים לעצים אבוי פוך ורקמה וכל אבן יקרה ואבוי שיש- לדב ³ ועוד ברצותי בבית אלהי יש לי סגלה זהב וכסף נתתי לבית אלהי למטה מכל הכוינויו לבית הקדרש ⁴ שלשת אלפיים הכר זהב מזוהב אופיר ושבעת אלפיים הכר כסף מזוהב לטוח קירות הבתים ⁵ לזהב זהב ולכסף לכסף ולכל

ליהוה ולמלך ²¹ ויזבחו ליהוה זבחים ויעלו עלות
לייהוה למחרת היום ההוא--פרים אלף אלף
כבשים אלף נסכים זבחים לרב לכל ישראל ²²
ויאכלו וישתו לפני יהוה ביום החזא--בשםה גדולה
וימלכו שנית לשולמה בן דוד וימשחו ליהוה לנגיד
ולצדוק לכהן ²³ וישב לשולמה על כסא יהוה למלך
תחת דוד אביו--ויצלח וישמעו אליו כל ישראל
²⁴ וכל השרים והנברים וגם כל בני המלך דוד--
נתנו יד תחת לשולמה המלך ²⁵ ויגדל יהוה את לשולמה
למעלה לעני כל ישראל ויתן עלייו הור מלכות
אשר לא היה על כל מלך לפניו על ישראל ²⁶ ודוד
בן ישি מלך על כל ישראל ²⁷ והימים אשר מלך
על ישראל--ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים
ובירושלים מלך שלשים ושלוש ²⁸ וימת בשיבה
טובה שבע ימים עשר וכבוד וימלך לשולמה בנו
תחתיו ²⁹ ודבריו דוד המלך הראנים והאחרנים--
הנמ כתובים על דבריו שמואל הראה ועל דבריו
נתן הנביא ועל דבריו נד החזה ³⁰ עם כל מלכותו
ונכורתו והעתים אשר עברו עליו ועל ישראל ועל

כל ממלכות הארץ

ומוצא הסוסים אשר לשלהם ממצרים ומקו-סחרי המלך מקו יקחו במחירות ⁷ ויעילו וויצו יאו ממצרים מרכבה בשש מאות כסף וסוס בחרשים ומאה וכן לכל מלכי החזירים ומלכי ארם--בידם יוציאו

2 ויאמר שלמה לבנות בית לשם יהוה ובית למלכותו ² ומספר שלמה שבעים אלף איש סבל ושמונים אלף איש חצב בהר ומונצחים עליהם שלוש אלפים ושש מאות ³ ושלח שלמה אל חורם מלך צר לאמור כאשר עשית עם דוד אביך ותשלח לו ארזים לבנות לו בית לשbeta בו ⁴ הנה אני בונה בית לשם יהוה אלהי להקדיש לו להקטיר לפניו קטרת סמים ומערכת תמיד וועלות לבקר ולערב לשבותות ולהדרים ולמועדיו יהוה אלהינו לעולם זאת על ישראל ⁵ והביתה אשר אני בונה גודל כי נдол אלהינו מכל האלים ⁶ ומיעץ כה לבנות לו בית כי השמים ושמי השמים לא יכללו והוא מי אשר אבנה לו בית כי אם להקטיר לפניו ⁷ ועתה שלח לי איש חכם לעשות בזבב ובכסף ובנהשת ובברזל ובארנון וכרמיל ותכלת וידע לפתח פתחים עם החכמים אשר עמי ביהודה ובירושלם אשר הכין דוד אביכי ⁸ ושלח לי עצי ארזים בראשים ואלגומים מהלבנון--כי אני ידעתו אשר עבדיך יודעים לכדרות עצי לבנון והנה עברי עם עבדיך ⁹ ולהchein לי עציים לרבי כי הביתה אשר אני בונה גודל והפלא ¹⁰ והנה לחטבים לכדרתי העציים נתתי חתים מכות לעבדיך כרים עשרים אלף ושערים כרים עשרים אלף ווין בתים עשרים אלף ושמונם בתים עשרים אלף ¹¹ ויאמר חורם מלך צר בכתם ושלח אל שלמה באחבת יהוה את עמו נתן לך עליהם מלך ¹² ויאמר חורם ברוך יהוה אלהי ישראל אשר עשה את השמים ואת הארץ אשר נתן לדוד המלך ¹³ בן חכם יודע בכל

1 ויתחוק שלמה בן דוד על מלכותו ויודה אלהיו עמו וינדרחו למעלה ² ויאמר שלמה לכל ישראל לשרי האלפים והמאות ולשפטים ולכל נשיא לכל ישראל--ראשי האבות ³ וילכו שלמה וכל הכהל עמו לבמה אשר בנבעון כי שם היה האל מועד האלים אשר עשה משה עבד יהוה במדבר ⁴ אבל ארון האלים העלה דוד מקראית עירם בהכין לו דוד העשה בצלאל בן אוריה בן חור--שם לפני משכן יהוה וידרשו שלמה והכהל ⁶ ויעל שלמה שם על מזבח הנחתת לפני יהוה אשר לאهل מועד ויעל עליו עלות אלף ⁷ בלילה ההוא נראה האלים לשלהם ויאמר לו שאל מה אתן לך ⁸ ויאמר שלמה לאלים אתה עשית עם דוד אבי חסך גודל והמלכתי תחתיו ⁹ עתה יהוה אלהים--יאמן דברך עם דוד אבי כי אתה המלכתי על עם רב בupper הארץ ¹⁰ עתה חכמה ומדע תן לי ואצאה לפני העם הזה ואבואה כי מי ישפט את עמי הזה גודל ¹¹ ויאמר אלהים לשלהם עין אשר היה זהת עם לבבך ולא שאלת עשר נכסים וכבוד ואת נפש שאיך股 וنم ימים רבים לא שאלת והשאל לך חכמה ומדע אשר תשפט את עמי אשר המלכתי עליו ¹² החכמה והמדע נתון לך ועשר נכסים וכבוד לך ¹³ אשר לא היה כן למלכים אשר לפניך ואחריך לא היה כן ¹⁴ ויבא שלמה לבמה אשר בנבעון ירושלם מ לפני אهل מועד פרשים ווינחים בערי הרכב ועם המלך בירושלם ¹⁵ וימליך על ישראל ¹⁴ ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהיו לו אלף וארבע מאות רכב ושתים עשר אלף פרשים ווינחים בערי הרכב ועם המלך בירושלם ¹⁵ ויתן המלך את הכסף ואת הזהב בירושלם--כאבנים ואת הארץ נתן כשמים אשר בשפלה--רב ¹⁶

ובינה אשר יבנה בית ליהוה ובית למלכו¹³ וועתא שלחתי איש חכם יודע בינה-לחזורם אבוי¹⁴ בן נשים-מעשה עצים ויצפו אתם זהב¹⁵ וכנפי הכרובים-ארכם אמות עשרים כנף אחד לאמות חמיש מונעת לקיר הבית והכנף האחורה אמות חמיש מונע לכנף הכרוב الآخر¹⁶ וכנף הכרוב אחד אמות חמיש מונע לקיר הבית והכנף האחורה אמות חמיש-דבקה לכנף הכרוב الآخر¹⁷ כנפי הכרובים האלה פרשים אמות עשרים והם עמדים על רגליים ופניהם לבית¹⁸ ויעש את הפרכת תכלת וארגמן וכרמיל ובורז וועל עליו כרובים¹⁹ ויעש לפני הבית עמודים שניים אמות שלשים וחמש ארך והצפת אשר על ראשו אמות חמיש²⁰ ויעש שרשות בדביר ויתן על ראש העמודים וייש רמנים מאה ויתן בשרשנות²¹ ויקם את העמודים על פני היכל אחד מימין ואחד מהשמאול ויקרא שם הימני (הימני) יכין ושם

השמאל בעז

4 ויעש מזבח נחשת-עשרים אמה ארכו ועשרים אמה רחבו ועשר אמות קומתו²² ויעש את הים מוצק עשר באמה משפטו אל שפטו עגול סביב וחמש באמה קומתו וקו שלשים באמה יסב אותו סביב²³ ודמות בקרים תחת לו סביב סביב סובבים אותו עשר באמה מוקפים את הים סביב שנים טורים הבקר יצוקים במקצתו²⁴ עומדים על שנים עשר בקר שלשה פנים צפונה ושולשה פנים ימה ושלשה פנים נבבה ושלשה פנים מזרחה והם עליהם מלמלה וככל אחדיהם ביתה זועביו טפח-ושפטו כמעשה שפת כוס פרח שושנה מוחזק בתיים שלשת אלפיים יכיל²⁵ ויעש כירום עשרה ויתן חמשה מימין וחמשה משמאול לרחצה בהם את מעשה העולה ידיהם שם והם לרחצה לכהנים בו²⁶ ויעש את מנרות הזהב עשר-כמשפטם ויתן בהיכל חמיש מימין וחמש משקל למסמרות לשקלים חמשים זהב והעליות

שלאה מון בנות דן ואביו איש צרי יודע לעשות בזחוב ובכסף בנדחת בברזיל באבני ובעצים באטמן בתכלת ובבזען ובכרמיל ולפתח כל פתווח ולחשב כל מחשבת-אשר ינתן לו עם חכמייך וחכמי אדני דוד אביך²⁷ וועתא החטים והשערים השמן והיין אשר אמר אדני-ישלח לעבדיו²⁸ ואנחנו נכרת עזים מן הלבנון ככל צרכך ונביאמ לך רפסדות על ים יפו אתה תעלה אתם ירושלים²⁹ ויספר שלמה כל האנשים הנගרים אשר בארץ ישראל אחריו הספר אשר ספרם דוד אבוי וימצאו מאה וחמשים אלף ושלשת אלפיים ושש מאות³⁰ ויעש מהם שביעים אלף סבל ושמנים אלף חצב בהר ושלשת אלפיים ושש מאות מנחים להעביר את העם

3 ויחל שלמה לבנות את בית יהוה בירושלים בהדר המוריה אשר נראה לדוד אביהו-אשר הכנין במקום דוד בגדן ארנן היבוסי³¹ ויחל לבנות מחדש השני בשני השנה ארבע למלכו³² ואלה הוסד שלמה לבנות את בית האלהים הארץ אמות במדת הראשונה אמות ששים ורחב אמות עשרים³³ וזהו אשר על פני הארץ על פני רחוב הבית אמות עשרים והגביה מאה ועשרים ויצפחו מפנימה זהב טהור וואת הבית הנדרול חפה עז בראשים ויחפה זהב טוב וועל עליו תמירים ושרשת³⁴ ויצף את הבית אבן יקרה לתפארת זהב פרים זוחף את הבית הקורות הספים וקירותיו ודלתותיו-זהב ופתח כרובים על הקירות³⁵ ויעש את בית קדרת הקדשים-ארכו על פני רחוב הבית אמות עשרים ורחבו אמות עשרים ויחפה זהב טוב לככרים שיש מאות³⁶ ומשקל למסמרות לשקלים חמשים זהב והעליות

משמאול 8 ויעש שלחנות עשרה וינה בהייל המשא
מיין וחמשה משמאול ויעש מזוקי זהב מאה 9
ויעש חצר הכהנים והעורה הנדרלה ודלתות לעזרה
ודלונותיהם צפנה נחשת 10 ואת הים נתן מתקף חיים
קדמה-ממול נגהה 11 ויעש חורם-את הסירות
ואת היישם ואת המזוקות ויכל חירם (חירם)
לעשות את המלאכה אשר עשה למלך שלמה בבית
האלים 12 עמודים שנים ותגולות והכתרות על
ראש העמודים שתים והשבכות שתים-לכוסות את
שתי גלות הכתרות אשר על ראש העמודים 13
ואת הרמוניים ארבע מאות לשתי השבכות שנים
טורים רמנום לשכבה האחת-לכוסות את שני גלות
הכתרות אשר על פני העמודים 14 ואת המכנות
עשה ואת הכירות עשה על המכנות 15 את הים אחד
ואת הבקר שנים עשר תחתיו 16 ואת הסירות ואת
היעים ואת המולגות ואת כליהם עשה חורם אבוי
למלך שלמה לבית יהוד-נחתת מרוק 17 בככר
הירדן יצקם המלך בעבי הארץ בין סכות ובין
צדרתא 18 ויעש שלמה כל הכלים האלה לרבות
מאדר כי לא נחקר משקל הנחשת 19 ויעש שלמה-
את כל הכלים אשר בית האלים ואת מזבח הזהב
ואת השלחות ועליהם לחם הפנים 20 ואת המנדות
ונרתיהם לבערם כמשפט לפני הדריך-זהב סנור
והפרה והנרות והמלקחים זהב הוא מכלות זהב
22 והמזמרות והמזוקות והכפות והמחות זהב סנור
ופתח הבית דלתותיו הפנימיות ל�建 הקדשים
ודלתו הבית להיכל-זהב

5 ותשלם כל המלאכה אשר עשה שלמה לבית
יהוה ויבא שלמה את קדרי דוד אביו ואת הכסף ואת
זהב ואת כל הכלים-נתן באוצרות בית האלים
או יקחיל שלמה את זקנין ישראל ואת כל ראשי

6 או אמר שלמה יהוה אמר לשכון בערפל 2 ואני
בניתי בית זבל לך ומכון לשבחך עולמים 3 ויסב
המלך את פניו ויברך את כל קהיל ישראל וכל קהל

יהוה את בית האלים

2 או יקחיל שלמה את קדרי דוד אביו ואת הכסף ואת
זהב ואת כל הכלים-נתן באוצרות בית האלים
המלך את פניו ויברך את כל קהיל ישראל וכל קהל

ישראל עומד ⁴ ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר אשר בניتي ¹⁹ ופניהם אל תפלת עבדך ואל תחנתו-- דבר בפיו את דודיך אבי ובידיו מלא לאמר ⁵ מן היום אשר חוצאתי את עמי הארץ מצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית לדיותשמי שם ולא בחרתי באיש להיות נגיד על עמי ישראל ⁶ ואבחר בירושלם להיותשמי שם ואבחר בדודיך להיות על עמי ישראל ⁷ ויהי עם לבב דודיך אבי לבנות ביתם אשר היה אלהי ישראל ⁸ ויאמר יהוה אל דודיך אבי לען אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי-הטיבות כי היה עם לבבך ⁹ רק אתה לא תבנה הבית כי בנק היוצא מחלציך הוא יבנה הבית לשמי ¹⁰ ויקם יהוה את דבריו אשר דבר ואקום תחת דודיך אבי ואשב על כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית אשר יהוה אלהי ישראל ¹¹ וואשים שם את הארון אשר שם ברית יהוה אשר כרת עם בני ישראל ¹² ויעמד לפני מזבח יהוה נגד כל קהיל ישראל ויפרש כפיו ¹³ כי עשה שלמה כיוור נחשת ויתנהו בתוך העוזה--חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו ואמות שלוש קומותיו ויעמד עליו ויברך על ברכיו נגד כל קהיל ישראל ויפרש כפיו השמימה ¹⁴ ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמוך אליהם--בשמות ובארץ שמר הברית והחסד לעבדך ההלכים לפני בכל לכם אשר שמרת לעבדך דודיך אבי את אשר דברת לו ותדבר בפיק ובידך מלאת כוים היה ¹⁶ ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דודיך אבי את אשר דברת לו לאמר לא יכרת לך איש מלפני יושב על כסא ישראל רק אם ישמרו בנק את דרכם ללכת בתורתך אשר הילכת לפני ¹⁷ ועתה יהוה אלהי ישראל יאמן דברך אשר דברת לעבדך לדודיך ¹⁸ ידעת את לבב בני adam ³¹ למען ייראך ללכת בדרכיך כל הימים אשר הם חיים על פני הארץ הנה כי האמנים ישב אלהים את האדם על הארץ הנה שמים ושמי השמים לא יכלכלך--אף כי הבית הזה

כי לעולם חסדו ⁴ והמלך וככל העם זבחים זבח
לפנוי יהוה ⁵ ויזבח המלך שלמה את זבח הבקר
עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו
את בית האלדים חמלך וככל העם ⁶ ווחכנים על
שמרותם עמודים והלויים בכל שיר יהוה אשר
עשה דוד המלך להדרות ליהוה כי לעולם חסדו
ביהלל דוד בידם והכנתים ממחצרים (מחצרים)
נדם וככל ישראל עמדים ⁷ ויקדרש שלמה את תוק
החצר אשר לפנוי בית יהוה כי עשה שם העלות
ואת חלבי השלמים כי מזבח הנחשת אשר עשה
שלמה לא יכול להכיל את העלה ואת המנחה ואת
החלבים ⁸ וויעש שלמה את החג בעת ההיא שבעת
ימים וככל ישראל עמו-קהל נדול מאר מלובא חמה
עד נחל מצרים ⁹ ויעשו ביום השmini עצרת כי
חנכת המזבח עשו שבעת ימים והחג שבעת ימים
ווביום עשרים ושלשה לחדר השביעי שלח את
העם לאלהלים-شمחים וטובי לב על הטובה אשר
עשה יהוה לדוד ולשלמה ולישראל עמו ¹⁰ וויכל
שלמה את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל הבא
על לב שלמה לעשות בבית יהוה ובבבתו-הצלה
וירא יהוה אל שלמה בלילה ויאמר לו שמעתי
את תפלהך ובחרתי במקום זהה לי לבית זבח ¹¹
הן עוצר השמים ולא יהיה מטר והן אצוה על חניב
לאכול הארץ ואמ אשלח דבר בעמי ¹² וויכנע עמי
אשר נקרא שמי עליהם ויתפללו ויבקשו פני וישבו
מדרכיהם הרעים-ואני אשמע מכם השמים ואסלה
לחטאתם וארפא את ארצם ¹³ עתה עני יהיו פתחות
ואוני קשבות-لتפלת המקום הזה ¹⁴ ועתה בחרתי
ותקדרתי את הבית זהה להיות שמי שם עד עולם
ויהי עני ולבי שם כל הימים ¹⁵ וו אתה אם תALK לפני
אשר הALK דוד אביך ולעשות ככל אשר צויתיך

מעמק ישראל ובא מארץ רחוכה למען שמק
הגדול וידך החזקה וזרועך הנטיה ובאו והתפללו
אל הבית הזה ¹⁶ וו אתה תשמע מכם השמים ממכון
שבתק ועשית ככל אשר יקרא אליך תנכרי למען
ידעו כל עמי הארץ את שמק וליראה אתך כעמך
ישראל ולדעת כי שמק נקרא על הבית הזה אשר
בניתי ¹⁷ כי יצא עמק למלחמה על איביו בדרך
אשר תשלחם והתפללו אליך דרך העיר הווא אשר
בחרת בה והבית אשר בניתי לשמק ¹⁸ וושמעת ממן
השמים את תפלהם ואת תחנתם ועשית משפטם ¹⁹
כי יחטא לך כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפתם
ונתתם לפנוי אויב ושבום שובייהם אל ארץ רחוכה
או קרובה ²⁰ ווישבו אל לבבם בארץ אשר נשבו
שם ושבו והתחננו אליך בארץ שבים לאמר חטאנו
העוינו ורשענו ²¹ ווישבו אליך בכל לבם ובכל נפשם
בארץ שבים אשר שבו אתם והתפללו דרך ארצם
אשר נתה לאבותם והעיר אשר בחרת ולביה אשר
בניתי לשמק ²² וושמעת ממן השמים ממכון שבתק
את תפלהם ואת תחנתיהם ועשית משפטם וסלחת
לעמך אשר חטא לך ²³ עתה אלה יהיו נא ענייך
פתחות ואונייך קשבות-لتפלת המקום הזה ²⁴ וועתה
קומה יהוה אליהם לנוח-אתה וארון עז כהניך
יהוה אליהם ילבשו תשועה וחסידיך ישמו בטוב
יהוה אלהים אל תשב פנוי משיחך זכרה להסדי ²⁵

דוד עבדך

7 וככלות שלמה להתפלל והאש ירדת מהשמים
וთאכל העלה וזהובים וכבוד יהוה מלא את הבית
2 ולא יכולו הכהנים לבוא אל בית יהוה כי מלא
כבוד יהוה את בית יהוה ³ וככל בני ישראל ראים
ברדרת האש וכבוד יהוה על הבית ויכרעו אפים
ארצה על הרצפה ווישתחוו והדרות ליהוה כי טוב

וחקי ומשפטים נשמרו ¹⁸ והקימוטי את כסא מלכוֹתך
כאשר כרתוי לדוד ר' אביך לא אמר לא יכרת לך איש
אמר לא תשב אשה לי בבית דוד מלך ישראל--כי
קדש המה אשר באה אליהם ארון יהוה ¹² או הعلا
מושל בישראל ¹⁹ ואמם תשוכן אתם--ועזבכם חוקות
ומצוות אשר נתנו לפניכם והלחםם ועבדתם אלדים
אחרים והשתחוויתם להם ²⁰ ונחתתיהם מעל אדמינו
אשר נתתי להם ואת הבית הזה אשר הקדשתי לשמי
שלמה עלוות ליהוה על מזבח יהוה אשר בנה לפני
האולם ²¹ ובדבר יום ביום להעלות למצות משה
לשבותות ולחדים ולוועדות שלוש פעמים בשנה--
בଘן המצאות ובחג השבעות ובחג הסוכות ²⁴ ויעמד
במשפט דוד אביו את מחלקות הכהנים על עבדתם
והלויים על לשמורותם להלל ולשרת ננד הכהנים
לדבר יום ביום והשדרים במחלוקות לשער ושער
כי כן מצות דוד איש האלים ²⁵ ולא סרו מצות
המלך על הכהנים והלויים לכל דבר--ולאצרות ²⁶
ותacen כל מלאכת שלמה עד היום מוסד בית יהוה
ועוד כלתו שלם בית יהוה ²⁷ או הלק שלמה לעציוֹן
ונבר ואליות על שפת הים--בארץ אדום ¹⁸ וישלה
לו חורם ביד עבדיו אוניות (אניות) ועבדים יודעי
ים ויבאו עם עבדיו שלמה אופירה ויקחו שם ארבע
מאות וחמשים ככר זהב ויביאו אל המלך שלמה
9 ומלכת שבא שמעה את שמע שלמה ותבוא
לנסות את שלמה בחידות בירושלם בחיל כבד
מאדר גמלים נשאים בשמות זהב לדבב ואבן יקרה
ותבוא אל שלמה ותדבר עמו את כל אשר היה עם
לבבה ²⁸ ויגיד לה שלמה את כל דבריה ולא נעלם
דבר משלהמה אשר לא הניד לה ³ ותרא מלכת
שבא את חכמת שלמה--והבית אשר בנה ⁴ ומאלל
שלחנו ומושב עבדיו ומעמד מושתתו ומלבושיםיהם
ומשקייהם ומלבושיםיהם ועליתו אשר יעלה בית יהוה
ולא היה עוד בה רוח ⁵ ותאמר אל המלך אמת
הדבר אשר שמעתי בארץ--על דבריך ועל חכמתך
ולא האמנתי לדבריהם עד אשר באתי ותראינה
חמשים ומאותם הדרדים בעם ²⁹ ואת בת פרעה

העללה שלמה מעיר דוד לבית אשר בנה לה כי
מושל בישראל ¹⁹ ואמם תשוכן אתם--ועזבכם חוקות
ומצוות אשר נתנו לפניכם והלחםם ועבדתם אלדים
אחרים והשתחוויתם להם ²⁰ ונחתתיהם מעל אדמינו
אשר נתתי להם ואת הבית הזה אשר הקדשתי לשמי
אשר נתנו לפניכם ותננו למשל ולשנינה בכל העמים
21 והבית הזה אשר היה עליון לכל עבר עליו ישם
ואמר במא עשה יהוה כהה לארץ זו ולבית הזה
22 ואמרו על אשר עזבו את יהוה אלהו אבותיהם
אשר הוציאם מארץ מצרים ויחיו באליהם אחרים
וישתחוו להם ויעבדו על כן הביא עליהם את כל
הרעה הזאת

8 ויהי מקץ עשרים שנה אשר בנה שלמה את בית
יהוה--וأت ביתו ² והערים אשר נתן חורם לשלהמה--
בנה שלמה אתם ווישב שם את בני ישראל ³ וילך
שלמה חמת צובה ויחוק עליה ⁴ ויבן את תדמור
במדבר ואת כל ערי המסכנות אשר בנה בחמות ⁵
ויבן את בית חורון העליון ואת בית חורון התחתון--
ערי מצור חומות דלתים ובריח ⁶ ואת בعلת ואת
כל ערי המסכנות אשר היו לשלהמה ואת כל ערי
הרכב ואת ערי הפרשים ואת כל חشك שלמה אשר
חشك לבנות בירושלם ובבלון ובכל ארץ ממשלתו
7 כל העם הנותר מן החתי והאמרי והפזר והחוי
והיבוסי אשר לא מישראל מה ⁸ מן בנייהם אשר
נותרו בארץם בארץ אשר לא כלום בני ישראל
ויעלם שלמה למס עד היום הזה ⁹ ומן בני ישראל
אשר לא נתן שלמה לעבדים למלאתו כי המה
אנשי מלחה ושרי שלישי ושרי רכבי ופרשי ¹⁰
ואלה שריה הנציבים (הנציבים) אשר למלך שלמה

הבוינה אניות הראשיש נשאות זהב וכסף שנוהבים
וקופים ותוכים ²² וינדרל המלך שלמה מכל מלכי
הארץ-לעשור וחכמה ²³ וכל מלכי הארץ מבקשים
את פנו שלמה--לשמע את חכמו אשר נתן האלוהים
בליבו ²⁴ והם מבאים איש מנהתו כל כי כסף וכלי
זהב ושלמות נשק ובשמות סוסים ופרדסים--דבר
שנה בשנה ²⁵ ויהי לשלהם ארבעת אלפים אריות
סוסים ומרכבות ושותים עשר אלף פרשים ויניחם
בערי הרכב עם המלך בירושלים ²⁶ ויהי מושל בכל
המלחמות-מן הנהר ועד ארץ פלשתים ועד גבול
מצרים ²⁷ ויתן המלך את הכסף בירושלם לבאים
ואת הארץ נתן כשקמים אשר בשפלה--לרב ²⁸
ומוצאים סוסים מצדים לשלהם ומכל הארץ
ולשא רדי שלהם הראשונים והאחרונים--הלא
הם כתובים על דברי נתן הנביא ועל נבואת אחיה
השלוני ובחות יעדי (יעדו) החזה על ירבעם
בן נבט ²⁹ וימלך שלהם בירושלים על כל ישראל
ארבעים שנה ³⁰ וישכב שלהם עם אביו ויקברתו
בעיר דוד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו

10 וילך רחבעם שכמה כי שכם בא כל ישראל
למלך אותו ² ויהי כשמיירבעם בן נבט והוא
במצרים אשר ברוח מפני שלהם המלך--וישב ירבעם
ממצרים ³ וישלו כי יקראו לו ויבא ירבעם וככל
ישראל ודברו אל רחבעם לאמור ⁴ אביך דקשה את
עלנו ועתה הקל מעבודת אביך הקשה ומעלן הכביד
אשר נתן לנו-ונעבדך ⁵ ויאמר אליהם עוד שלשת
ימים-ושובו אליו וילך העם ⁶ ויעז המלך רחבעם
את הזקנים אשר היו עמדים לפניו שלמה אביו בהיותו
חי לאמר איך אתם נועצים להשיב לעם הזה דבר
וירבררו אליו לאמר אם תהיה לטוב להעם הזה
ורציתם ודברת אליהם דבריהם טובים--והיו לך

השمواה אשר שמעתי ⁷ אשרי אנשיך ואשרי עבדיך
אללה--העמדים לפניך תמיד ושמעים את חכמתך
8 יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ לך לתחז
על כסאו למלך ליהוה אלהיך באחבה אלהיך
את ישראל להעמידו לעולם וויתן עליהם למלך
לעשות משפט וצדקה ⁹ ותתן למלך מאה ועשרים
ככר זהב ובשמותים לרבי מאד--وابן יקרה ולא היה
ככש הוא אשר נתנה מלכת שבא למלך שלמה ¹⁰
ונם עבדי חורם (הורם) ועבדי שלמה אשר הביאו
זהב מאופיר--הביאו עצי אלגונים וابן יקרה ¹¹
ויעש המלך את עצי האלגונים מסלות לבית יהוה
ולבית המלך וככרות ונבלים לשרים ולא נראו כהם
לפניהם בארץ יהודה ¹² ומלך שלמה נתן למלכת
שבא את כל חפצה אשר שאלת מלבד אשר הביאו
אל המלך ותתפרק ותלך לארצה היא ועבדיה ¹³
ויהי משקל הזהב אשר בא לשלהם בשנה אחת--
שש מאות ושמים ושש ככריו זהב ¹⁴ בלבד מאנשי
התרים והסחרים מבאים וכל מלכי ערב ופחות
הארץ מבאים זהב וכסף לשלהם ¹⁵ ויעש המלך
שלמה מאותים צנאו זהב שחוות שש מאות זהב שחוות
עללה על הצנה אחת ¹⁶ ושלש מאות מננים זהב
שחוות-שלש מאות זהב יעללה על המגן הארץ ויתנמ
המלך בבית יער הלבנון ¹⁷ ויעש המלך כסא שנ
נדול ויצפהו זהב טהור ¹⁸ וושש מעלות לכסא וככש
בזהב לכסא מהזחים יודות עצל הידות ¹⁹ ושנים
עשר אריות עמדים שם על ששה מעלות-מזהה ומזהה
לא נעשה כן לכל ממלכה ²⁰ וכל כל משקה המלך
שלמה זהב וכל כל בית יער הלבנון זהב סגור אין
כסף נחשב ביום שלמה--למאומה ²¹ כי אניות למלך
הלוות הראשיש עם עבדי חורם אחת לשולש שנים

עבדים כל הימים 8 ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצחו וויעז את הילדים אשר גדלו אותו העמדים לפניו 9 ויאמר אלהם מה אתם נועצים ונшиб דבר את העם הזה אשר דברו אליו לאמור הקלמן חעל אשר נתן אביך עליינו 10 ווירדברו אותו הילדים אשר גדלו אותו לאמור כה תאמור לעם אשר דברו אליו לאמור אביך הכבר את עלנו ואתה הקלמן עליינו כה תאמור את עלכם על כבד ואני אסיף על עלכם אבי יסר אתכם אלהם קטני עבה ממתני אבי 11 ועתה אבי העמיס בשוטים ואני בעקרבים 12 ויבא ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שבו אליו ביום השלישי 13 וויענם המלך קשה ויעזב המלך רחבעם את עצת הזקנים 14 וידבר אלהם עצת הילדים לאמר אכבר את עלכם ואני אסיף עליו יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבים 15 ולא שמע המלך אל העם כי היה נסבה מעם האללים- למען הרים יהוה את דברו אשר דבר ביד אחיו-הו שלוני אל ירבעם בן נבט 16 וככל ישראל כי לא שמע המלך להם וישיבו העם את המלך לאמר מה לנו חלק בדוריך ולא נחלה בבן ישי איש לאהליך ישראל עתה ראה ביתך דודיך וילך כל ישראל לאהליך 17 ובני ישראל הושבים בעיר יהודה- וימלך עליהם רחבעם 18 וישלח המלך רחבעם את הדרם אשר על המס וירגמו בו בני ישראל אל אבן וימת והמלך רחבעם התאמץ לעלות במרכבה לנס ירושלים 19 ויפשטו ישראל בבית דודיך עד היום הזה

11 ויבא רחבעם ירושלים ויקהל את בית יהודה ובנימן מאה ושמונם אלף בחור עשה מלחתה- להלחם עם ישראל להשיב את הממלכה לרחבעם 2 ויהי דבר יהוה אל שמעיתו איש האללים לאמר 3 אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה- ואל כל

בנוי לכל ארצות יהודה ובנימן לכל ערי המצרים
ויתן להם המzon לרוב יישאל המון נשים
12 **ויהי כהכין מלכות רחבעם וכחזקתו עזב את**

תורת יהוה וכל ישראל עמו 2 **ויהי בשנה החמישית**
למלך רחבעם עליה שיק מלך מצרים על ירושלים
כי מעלו ביהוה 3 באלו ומאיתים רכוב ובששים אלף
פרשים ואין מספר לעם אשר בא עמו ממצרים -
לובים סכינים וכושים 4 וילבד את ערי המצרים
אשר ליהודה ויבא ערד ירושלים 5 ושםעה תנכיא בא
אל רחבעם ושרי יהודה אשר נאספו אל ירושלים
מן שיק ויאמר להם כה אמר יהוה אתם עזבתם
אתני ואף אני עזבתי אתכם ביד שיק 6 ויכנעו שרי
ישראל והמלך ויאמרו צדיק יהוה ז ובבראות יהוה
כני נכנע היה דבר יהוה אל שמעיה לאמר נכנע
לא אשחיתם ונתתי להם כמעט לפליטה ולא תחך
חמתי בירושלם ביד שיק 8 כי יהיו לו לעבדים
וירדו עבדותיו ועבדות מלכויות הארץ 9 ויעל
שיק מלך מצרים על ירושלים ויקח את אצרות
בית יהוה ואת אצרות בית המלך את הכל לך
ויקח את מנוי הזוב אשר עשה שלמה 10 וייש המלך
רחבעם תחתיהם מנוי נחשת והפקיד על יד שרי
הרצים השמרים פתח בית המלך 11 ויהי מדיב בוא
המלך בית יהוה באו הרצים ונשואים והשבום אל
תא הרצים 12 ובהכנעו שב ממננו אף יהוה ולא
להשחית לכללה וגם ביהודה היה דברים טובים
13 ויתחזק המלך רחבעם בירושלם--ומלך כי בן
ארבעים ואחת שנה רחבעם במלךו ושבע עשרה
שנה מלך בירושלם העיר אשר בחר יהוה לשום את
שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמנית
14 וייש הרע כי לא הchein לבו לדרוש את יהוה
15 ודברי רחבעם הראשנים והאחרונים--הלא הם

تلחו עם יהוה אלהי אבותיכם--כי לא תצלחו ¹³ וירבעם הסב את המארב לבוא מאהרים ויהיו לפני יהודה והמארב מאחריהם ¹⁴ ויפנו יהודה ותנה להם המלחמה פנים ואחרו ויצעקו ליהוה והכתנים מ hatchrim (מחצרים) בחצרות ¹⁵ ויריעו איש יהודה ויהי בהריע איש יהודה והאללים נגף את יהודת ריבעם וכל ישראל לפני אביה ויהודה ¹⁶ וינוסו בני ישראל מלפני יהודה ויתנים אליהם בידם ¹⁷ ויכיו בהם אביה ועמו מכיה רבה ויפלו חללים מישראל חמש מאות אלף איש בחור ¹⁸ ויכנעו בני ישראל בעת ההיא ויאמצו בני יהודה כי נשענו על יהוה אלהי אבותיהם ¹⁹ וירדק אביה אחורי ירבעם וילכד ממנה ערים את בית אל ואת בנوتיה ואת ישנה ואת בנותיה ואת עפרון (עפרון) ובנوتיה ²⁰ ולא עצר כה ירבעם עוד בימי אביהו וינפחו יהודה וימת ²¹ ויתחזק אביהו-וישא לו נשים ארבע עשרה ווילך שרים ושנים בנים ושעשרה בנות ²² ויתר דברי אביה ודריכיו ודבריו--כתובים במדרש הנביה עדו

15 ועוזריהו בן עודד היהת עליו רוח אלהים

ויצא לפני אסא ויאמר לו שמעוני אסא וכל יהודה

ובנימין יהודה עמכם בהיותכם עמו ואם תדרשו ימצא לכם ואם תעזבם יעזב אתכם ³ וימים רבים לישראל ללא אלהי אמת וללא כהן מורה--וללא תורה ⁴ וושב בצר לו על יהוה אלהי ישראל ויבקשו ימצא להם ⁵ ובעתים ההם אין שלום ליווץ ולבא כי מהותם רבות על כל ישבי הארץ ⁶ וככתו נוי בניו ועיר בעיר כי אלהים המם בכל צרה ⁷ ואתם חזוק ואל יופיו ידיכם כי יש שבר לפעתכם ⁸ וכשמע אסא הדברים האלה והנבואה עדר הנביה התחזק ויעבר השקוצים מכל ארץ יהודה ובנימין ומן הערים אשר לכדר מהר אפרים ויחדש את מזבח יהוה אשר לפני אולם יהוה ⁹ ויקבץ את כל יהודה ובנימין והנרים עמהם מאפרים ומגשא ומשמעון כי לנו מסביב ויבנו ויצליחו ⁸ ויהי לאסא חיל נשא צנה

14 וישכב אביה עם אבתיו ויקברו אותו בעיר דוד וימליך אסא בנו תחתיו ביוםיו שקטה הארץ עשר שנים ² ויעש אסא הטוב והישר בעני יהוה אלהי ³ ויסר את מזבחות הנקר והכמאות וישבר את המזבחות וינגדע את האשרים ⁴ ויאמר ליהודה לדרוש את יהוה אלהי אבותיהם--ולעשות התורה והמצווה ⁵ ויסר מכל ערי יהודה את הבמות ואת החמניות והשkept הממלכה לפניו ⁶ ויבן ערי מצורה ביהודה כי שקטה הארץ לו ⁷ ויאמר ליהודה נבנה את הערים האלה ונסב חומה ומגדלים דלתים ובריחים עדנו הארץ לפניו כי דרשנו את יהוה אלהינו דרשנו ונינה לנו מסביב ויבנו ויצליחו ⁸ ויהי לאסא חיל נשא צנה

נפלו עליו מישראל לרב בראשם כי יהוה אלהי
בְּאֶחָנִי הָרָא אֶל אָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיֹּאמֶר אֲלֵיכָו
בְּהַשְׁעֵנָךְ עַל מֶלֶךְ אָרָם וְלֹא נִשְׁעַנְתָּ עַל יְהוָה אֱלֹהֵיךְ
עַל כֵּן נִמְלְתָ חִיל מֶלֶךְ אָרָם מִידָךְ ۸ הַלֵּא הַכּוֹשִׁים
וְהַלּוּבִים הַיּוּ לְחִיל לְרַב לְדַרְכֵב וּלְפַרְשִׁים--לְהַרְבָּה
מְאַד וּבְהַשְׁעֵנָךְ עַל יְהוָה נִתְנָמָ בִּידָךְ ۹ כִּי יְהוָה עִנָּיו-
מְשֻׁטָּטוֹת בְּכָל הָאָרֶץ לְהַתְּחֹזֹק עַמְּךָ בְּבָמָ שְׁלָמָ אַלְיוֹ-
נִסְכְּלָת עַל זֹאת כִּי מְעַתָּה יִשְׁעַמְךָ מַלְחָמֹת ۱۰ וַיַּכְעַס
אָסָא אֶל הָרָאָה וַיִּתְנַחֵן בֵּית הַמִּהְפְּכָת--כִּי בּוֹעֵף עַמוֹ
עַל זֹאת וַיַּרְצֵץ אָסָא מִן הַעַם בְּעֵת הַהִיא ۱۱ וְהַנֵּה
דְּבָרֵי אָסָא הָרָאָה וְהָאָחָרְנוּם--הַנֵּם כְּתוּבִים עַל
סְפִירָה הַמְלָכִים לְיְהוּדָה וּמִשְׁרָאֵל ۱۲ וַיַּחֲלַל אָסָא בְּשָׁנָת
שְׁלֹשִׁים וְתַשְׁעַ לְמַלְכָתוֹ בְּרָגְלֵיו עַד לְמַעַלָּה חָלֵיו
וְגַם בְּחָלֵיו לְאַדְרֵשׁ אֶת יְהוָה כִּי בְּרָפָאִים ۱۳ וַיַּשְׁכַּב
אָסָא עַם אֲבָתָיו וַיִּמְתַּה בְּשָׁנָת אַרְבָּעִים וְאַחַת לְמַלְכָיו
۱۴ וַיַּקְבְּרֵהוּ בְּקַבְרָיו אֲשֶׁר כְּרָה לוּ בָּעֵיר דּוֹיד
וַיַּשְׁכִּיבּוּ בְּמַשְׁכָב אֲשֶׁר מָלָא בְּשָׁמִים וּזְנִים מְרַקְבִּים
בְּמַרְקָחָת מְעַשָּׂה וַיַּשְׁרַפּוּ לוּ שְׁרָפָה גְּדוֹלָה עַד לְמַאֲדָר
עַד שָׁנָת שְׁלֹשִׁים וְחַמֵּשׁ לְמַלְכָות אָסָא

17 וַיָּמָלֵךְ יְהוֹשָׁפָט בְּנֵו תְּחִתּוֹ וַיִּתְּחֹזֵק עַל יִשְׂרָאֵל
וַיִּוָּתֵן חִיל--בְּכָל עָרִי יְהוּדָה הַבְּצִירּוֹת וַיִּתְּן נְצִיבִים
בָּאָרֶץ יְהוּדָה וּבָכָרְיָה אֲפָרִים אֲשֶׁר לְכָרְדָא אָסָא אָבִיו ۳
וַיַּהַיּוּ יְהוָה עִם יְהוֹשָׁפָט כִּי הַלְּךָ בְּדַרְכֵי דּוֹידָר אָבִיו
הָרָאָה וְלֹא דַרְשָׁ לְבָעֵלים ۴ כִּי לְאֱלֹהֵי אָבִיו
דַרְשָׁ וּבְמִצְוֹתָיו הַלְּךָ וְלֹא כְמַעַשָּׂה יִשְׂרָאֵל ۵ וַיַּכְנַן
יְהוָה אֶת הַמְמִלָּכה בְּיַדְוָו וַיִּתְנוּ כָל יְהוּדָה מִנְחָה
לְיְהוֹשָׁפָט וַיְהִי לוּ עַשְׂרָה וְכָבּוֹד לְרַב ۶ וַיָּגַבֵּה לְבוֹ
אֶת שָׁרוֹי הַחִילִים אֲשֶׁר לוּ אֶל עָרִי יִשְׂרָאֵל וַיַּכְנַן
עִזּוֹן וְאֶת דָן וְאֶת אַבְלָם וְאֶת כָּל מִסְכָּנוֹת עָרִי
נְפָתָלִי ۶ וַיַּהַי כְּשָׁמְעַ בְּעֵשָׂא וַיִּחְדַּל מִבְּנוֹת אֶת הַרְמָה
וַיִּשְׁבַּת אֶת מְלָאכָתוֹ ۶ וְאָסָא הַמֶּלֶךְ לְקַח אֶת כָּל
יְהוּדָה וְעַמָּהּ הַלְּוִיִּם שְׁמַעְיָהוּ וַנְתַנְיָהוּ וַזְבִּדְיָהוּ
וְעַשְׁהָאָל וְשְׁמָרִימָות (שְׁמִירָמוֹת) וַיַּהַנְתַּן וְאַדְנִיהוּ
בְּעֵשָׂא וְיִשְׁאַו אֶת אֶבְנֵי הַרְמָה וְאֶת עַצְיהָ אֲשֶׁר בָּנָה
וְטֻובֵיהָו וְטוֹבֵד אֶת אֲדֹונִיהָ--הַלְּוִיִּם וְעַמָּהּ אֶלְשְׁמַעַ

ויהורם הכהנים ⁹ וילמדו ביהודה ועםם ספר תורה יהוה ויסבו בכל ערי יהודה וילמדו בעם ¹⁰ ויהי מיכיהו בן ימלא ויאמר יהושפט אל יאמר המלך כן פחד יהוה על כל מלכות הארץ אשר סכבות יהודה ולא נלחמו עם יהושפט ¹¹ ומן פלשתים מיבאים ליהושפט מנהה--וכסף משא נם הערביאים מבאים לו צאן אילים שבעת אלפיים ושבע מאות מישים שבעת אלפיים ושבע מאות ¹² ויהי יהושפט הילך ונDEL עד למעלה יובן ביהודה בירנית ועריו מסכנות ¹³ ומלאה רבה היה לו בערי יהודה ואנשי מלחה נבורי חיל בירושלם ¹⁴ ואלה פקדתם לבית אבותיהם ליהודה שרי אלפיים--עדנה השר ועמו נבורי חיל שלש מאות אלף ¹⁵ ועל ידו יהוחנן השר ועמו מאהים ושמוניים אלף ¹⁶ ועל ידו עמיסה בן צרי המתנדב ליהוה ועמו מאהים אלף נבורי חיל ¹⁷ ומן בינוי--نبורי חיל אלידע ועמו נשקי קשת וממן מאהים אלף ¹⁸ ועל ידו יהובד ועמו מאה ושמוניים אלף חלוצי צבא ¹⁹ אלה המשרתים את המלך מלבד אשר נתן המלך בערי המבצר--בכל יהודה **18** ויהי ליהושפט עשר וכבוד לרב ויתחנן לאחאב ² וירד לקין שנים אל אחאב לשמרון ויזבח לו אחאב צאן ובקר לרב ולעם אשר עמו ויסיתחו עלות אל רמת גלעד ³ ויאמר אחאב מלך ישראל אל יהושפט מלך יהודה התלך עמי רמת גלעד ויאמר לו כמוני כמוני וכעמד עמי--ועמד במלחמה את דבר יהוה ⁵ ויקבץ מלך ישראל דרש נא ביום ארבע מאות איש ויאמר אלהם תנלך אל רמת גלעד למלחמה אם אחדר ויאמר עלה ויתן האלים ביד גלעד ⁶ ויאמר יהושפט אל מלך ישראל אל יהודה ומאות צאן יהוד ויאמר את הנבאים נדרשה מאות ⁷ ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרוש את יהוה מאותו ואני שנאתיהו

כי איןנו מתנבא עלי לטוּבָה כי כל ימיו לרעה--הוא ויקרא מלך ישראל אל סריס אחד ויאמר מהר מיכחו (מיכיהו) בן ימלא ⁹ ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה יושבים איש על כסאו מלבשים בגדים וישבים בגרן--פתח שער שמרון וככל הנבאים-- מתנאים לפניהם ¹⁰ ויעש לו צדקהו בן כנעה ארם עד כלותם וככל הנבאים--נבאים כן לאמר עליה רמת גלעד והצלחה נתן יהוה ביד המלך ¹² והמלך אשר הילך לקרא למיכיהו דבר אליו לאמר הנה דברי הנבאים מה אחד טוב אל המלך ויהי נא דברך כאחד מהם ודברת טוב ¹³ ויאמר מיכיהו חי יהוה--כי את אשר יאמր אלהי אותו אדרבר ¹⁴ ויבא אל המלך ויאמר המלך אליו מיכה הילך אל רמת גלעד למלחמה אם אחדר ויאמר עלו והצליחו ויתנו בידכם ¹⁵ ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני משבעך אשר לא תדבר אליו רק אמת--בשם יהוה ¹⁶ ויאמר ראותי את כל ישראל נפוצים על הרים--כצאן אשר אין להן רעה ויאמר יהוה לא ארנים לאלה ישבו איש לבתו בשלום ¹⁷ ויאמר מלך ישראל אל יהושפט הילא אמרתי לך לא יתנבא עלי טוב כי אם לרע ¹⁸ ויאמר לך שמעו דבר יהוה ראותי את יהוה יושב על כסאו וככל צבא השמיים עמידים על ימינו ושמאלנו ¹⁹ ויאמר יהוה מי יפתח את אחאב מלך ישראל ויעל ויפל ברכמות גלעד ויאמר--זה אמר ככה זהה אמר ככה ²⁰ ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אפתחו ויאמר יהוה אליו במא ²¹ ויאמר אצא והייתי לרוח שקר בפי כל נביאיו ויאמר תפתח ונם תוכל--צא ועשה כן ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי נביאיך אלה

ויהוה דבר עליך רעה 23 ויגש צדקהו בן כנעה ויד את מיכיהו על הלהי ויאמר איזה הדרך עבר רוח יהוה מatoi--לדבר אתך 24 ויאמר מיכיהו הנהך ראה ביום ההוא אשר חבוא חדר בחדר להחטא 25 ויאמר מלך ישראל קחו את מיכיהו והשיבו אל אמן שדר העיר--ואל יוаш בן המלך 26 ואמרתם כה אמר המלך שמו זה בית הכלא והאכלו להם לחץ ומים לחץ עד שובי בשלום 27 ויאמר מיכיהו--אם שוב חשוב בשלום לא דבר יהוה כי ויאמר שמו עמי כולם 28 ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה אל רמת גלעד 29 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט התחפש ובוא במלחמה ואתה לבש בגדייך ויתחפש מלך ישראל ויבאו במלחמה 30 ומלך ארם צוה את שרי הרכב אשר לו לאמר לא תלחמו את הקטן את הגודול כי אם את מלך ישראל לבדו 31 ויהי כראות המלך ושטרים הלוים לפניכם חזקו ועשו ויהי יהוה הנו ויסבו עלין להלחם ויזעח יהושפט ויהוה עזנו עם התוֹבָה

20 ויהי אחרי כן באו בני מואב ובני עמון ועמהם מהעמנויים על יהושפט-למלחמה ² ויבאו וינידו ליהושפט לאמר בא עלייך המון רב מעבר לים מארם והם בחצצון תמר היא עין נדי ³ וירא ויתן יהושפט את פניו לדרוש ליהוה ויקרא צום על כל יהודה ⁴ ויקבצו יהודה לבקש מיהוה נם מכל ערי יהודה באו לבקש את יהוה ⁵ ויעמד יהושפט בקהל יהודה וירושלים-בבית יהוה לפני החצר החדרה ⁶ ויאמר יהוה אלהי אתה אבינו הלא אתה הוי אלהים בשמיים אתה מושל בכל ממלכות הגנים ובידך כח גבורה ואין עמד להתייצב ⁷ הלא אתה אלהינו הורשת את ישבי הארץ הזאת מ לפני עמד ישראל ותתנה לזרע אברם אהבך-לעולם ⁸ ווישבו בה ויבנו לך מקרש לשםך לאמר ⁹ אם תבו עלינו

ויסיתם אלהים ממנו ³² ויהיו כראות שרי הרכב כי לא היה מלך ישראל – וישבו מאחריו ³³ ואיש משך בקשת לתמו ויקח את מלך ישראל בין הדרקים ובין השרין ויאמר לרכב הפק ידיך (ידך) והוציאני מן המנתה – כי החלתו ³⁴ ותעל המלחמה ביום ההוא ומלך ישראל היה מעמיד במרכבה נכח ארם עד הערב ומיתם לעת בוא המשיח

19 וַיֵּשֶׁב יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה אֶל בֵּיתוֹ בְּשָׁלוֹם -
לִירוֹשָׁלָם 2 וַיֵּצֵא אֶל פָּנָיו יְהוֹאָב בֶּן חָנָנִי הַחֹזֶה וַיֹּאמֶר
אֶל הַמֶּלֶךְ יְהוֹשָׁפָט הַלְּרָשָׁע לְעֹזָר וּלְשָׁנָאִי יְהוָה
חָאָבֶב וּבָזָאת עַלְיךָ קָצֶף מִלְּפָנֵי יְהוָה 3 אֲבָל דְּבָרִים
טוֹבִים נִמְצָאוּ עַמְּךָ כִּי בָּעֵרֶת הַאֲשֶׁרוֹת מִן הָאָרֶץ
וְהַכִּינוֹת לְבָבֶךָ לְדַרְשָׁת הָאֱלֹהִים 4 וַיֵּשֶׁב יְהוֹשָׁפָט
בִּירוֹשָׁלָם וַיֵּשֶׁב וַיֵּצֵא בְּעַמְּדָר שְׁבַע עַד הַר אֶפְרַיִם

רעה חרב שפט ורעד ורעב נעמדה לפני הבית זהה ולפניך כי שמך בבית הזה ונוק אליך מצרתו ותשמע ותושיע ²⁴ ועתה הנה בני עמון ומואב והר שער אשר לא נתה לישראל לבוא בהם בבא מארץ מצרים כי סרו מעלהם ולא השמידום ²⁵ והנה הם-גמלים עליינו לבוא למשנו מירשתך אשר הורשתנו ²⁶ אלהינו הלא תשפט בם כי אין לנו כה לפניהם הרבה הוה הבא עליינו ואנתנו לא נדע מה עשה-כי עלייך עניינו ²⁷ וככל יהודה-עמדים לפני יהוה נם טפם נשיםם ובניהם ²⁸ ויהזיאל בן זכריהו בן בניה בן יעיאל בן מתניה הליי-מן בני אסף היהת עלייך רוח יהוה בתוך הקהיל ²⁹ ויאמר הקשיבו כל יהודה ושבוי ירושלים והמלך יהושפט כי אמר יהוה לכם אל תיראו ואל תחתו מפני ההמון הרבה הוה-כי לא לכם המלחמה כי לאלהים ³⁰ הרב הוה-וינה לאלהי מסביב ³¹ וימלך יהושפט על יהודה-וינה לו לאלהי מסביב ³² בן שלשים וחמש שנה במלכו ועשרים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמרו עזובה בת שלחיו ³³ וילך בדרך אבוי אסא-ולא סר ממנה לשות הייש בעני יהוה ³⁴ אך הבמות לא סרו עוד העם לא הכננו לבכם לאלהי אבותיהם ³⁵ ויתר דברי יהושפט הראנסים והאחרנים-הנמ כחובים בדברי יהוא בן חנני אשר העלה על ספר מלכי ישראל ³⁶ ואחריו כן אהחבר יהושפט מלך יהודה עם אחזיה מלך ישראל הוא הרשיע לשות ³⁷ ויהברחו עמו לשות אניות לכלת תרשיש וייעשו אניות בעציו נבר ³⁸ ויתגבא אליעזר בן דודחו ממרשה על יהושפט לאמר כההברך עם אחזיהו פרץ יהוה את מעשיך וישברו אניות ולא עצרו לכלת תרשיש ³⁹ 21 וישכב יהושפט עם אבותיו ויקבר עם אבותיו בעיר דוד וימלך יהורם בן תחתו ⁴⁰ ולו אחיהם בני ברנה ותתלה נתן יהוה מארכים על בני עמון מואב והר שער הבאים ליהודה-וינגעו ⁴¹ ויעמדו בני

יהודה במעיו לחלי לאין מרפא ¹⁹ ויהי לימים מימיים
ויבעת צאת הקץ לימים שניהם יצאו מעיו עם חלווי ומת
בתחלאים רעים ולא עשו לו עמו שרפפה כשרפתה
אבתו ²⁰ בן שלשים ושתיים היה במלכו ושמונה שנים
מלך בירושלם וילך בלא חמדה ויקברחו בעיר
דוד וילא בקבורת המלכים

22 וימליכו יושבי ירושלם את אחיו יהו בנו הקטן
חחותיו--כי כל הראשים הרג הנדור הבא בערבים
למחנה וימלך אחיו יהו בן יהורם מלך יהודה ²
בן ארבעים ושתיים שנה אחיו היה במלכו ושהה אחת
מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת עמרי ³ גם
הוא הילך בדרכיו בית אחאב כי אמו היה ועצתו
להרשיע ⁴ ויעש הרע בעני יהוה כבית אחאב כי
המה היו לו ועצים אחורי מות אביו--למשחית לו
גם בעצמת הילך וילך את יהורם בן אחאב מלך
ישראל למלחמה על חזאל מלך ארם ברמות נלעד
ויכו הרמים את יורם ⁶ וישב להתרפא ביזרעאל
כי המכמים אשר הכהו ברמה בהלחמו את חזאל
מלך ארם ועזריו בן יהורם מלך יהודה ירד
לראות את יהורם בן אחאב ביזרעאל--כי חלה הוא
ומאלחים היהת תבוסת אחיו יהו לבוא אל יורם
ובכאו יצא עם יהורם אל יהו בן נמי אשר משחו
יהודה להכרית את בית אחאב ⁸ ויהי כהשפט יהו עם
בית אחאב ומצא את שרי יהודה ובני אחיו אחיו יהו
משרתים לאחיו--ויהרגם ⁹ ויבקש את אחיו יהו
וילכדו והוא מתחבא בשמרון ויבאחו אל יהו
וימיתחו ויקברחו כי אמרו בן יהושפט הוא אשר
דרש את יהו בכל לבבו ואין לבית אחיו לעצר
כח למלוכה ¹⁰ ועתליהו אם אחיו יהו ראתה כי מות
בנה ותקם ותדבר את כל זרע המלכה--לבית
יהודה ¹¹ ותחק יהושבעת בת המלך את יושב בן

יהושפט עזירה ויהיאל וצביהו ועזריהו ומיכאל
ושפטיהם כל אלה בני יהושפט מלך ישראל ¹² ויתן
לهم אביהם מתנות רכובות לכסף ולזהב ולמנדרנות
עם ערי מצרות ביהודה ואת חמלכה נתן ליהורם
כי הוא הבכור ⁴ ויקם יהורם על ממלכת אביו
ויתחזק ויהרג את כל אחיו בחרב וגמ משרי ישראל
5 בן שלשים ושתיים שנה יהורם במלכו ושמונה שנים
מלך בירושלם ⁶ וילך בדרך מלכי ישראל כאשר
עשה בית אחאב--כי בת אחאב הייתה לו אשה ויעש
הרע בעני יהוה ⁷ ולא אבה יהוה להשחית את בית
דוד--למען הברית אשר כרת לדוד וכאשר אמר
לחת לו ניר ولבניו--כל הימים ⁸ ביוםיו פשע אדום
 מתחת יד יהודה וימליכו עליהם מלך ⁹ ויעבר
 יהורם עם שריו וכל הרכבת עמו ויהי קם לילה ויק
 את אדום הסובב אליו ואת שריו הרכבת ¹⁰ ויפשע
 אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה--או תפשע לבנה
 בעת ההיא מתחת ידו כי עזב את יהוה אלהי אבתו
¹¹ גם הוא עשה במוות בהרי יהודה ויזן את ישבו
 ירושלם וירח את יהודה ¹² וויבא אליו מכתב מאליהו
 הנביא לאמור כה אמר יהוה אלהי דוד אביך--תחת
 אשר לא הילכת בדרכי יהושפט אביך ובדרכי אסא
 מלך יהודה ¹³ ותלך בדרך מלכי ישראל ותונה את
 יהודה ואת ישבו ירושלם כהונות בית אחאב וגמ
 את אחיך בית אביך הטובים ממק הרגנת ¹⁴ הנה
 יהוה נגף מנפה נדולה--בעמק ובבניך ובנשיך ובכל
 רכושך ¹⁵ ואתה בחולמים רבים במלחה מעיך עד
 יצאו מעיך מן החלי ימים על ימים ¹⁶ ויעיר יהוה
 על יהורם את רוח הפלשתים והערבים אשר על
 יד כושים ¹⁷ ויעלו ביהודה ויבקעו וישבו את כל
 הרכוש הנמצא לבית המלך וגמ בניו ונשיו ולא נשר
 לו בן כי אם יהוא חיו קטן בניו ¹⁸ ואחרי כל זאת--גפו

עתליהו את קול העם הרצים והמלחלים את המלך ותבו אל העם בית יהוה ²³ ותרא והנה המלך עומד על עמודו במבוא והשרים והחצרות על המלך וכל עם הארץ שמה וזוקע בחצרות וחמשורדים בכלי השיר ומודיעים להלל ותקרע עתליהו את בגדיה ותאמר קשר קשר ²⁴ וויצו יהודע הכהן את

שרי המאות פקודי החיל ויאמר אלהם הוציאו אל מבית השריות והבא אחריה יומת בחרב כי אמר הכהן לא תמיות בית יהוה ²⁵ וישימו לה ידים ותבו אל מבוא שער הסוסים בית המלך ומיותה שם ²⁶ ויכרת יהודע ברית-בינו ובין כל העם ובין המלך להיות לעם ליהוה ²⁷ ויבאו כל העם בית הבעל ויתחזרו ואת מזבחתו ואת צלמיו שברו ואת מתן כהן הרגנו לפני המזבחות ²⁸ וישם יהודע פקדות בית יהוה ביד הכהנים הלוים אשר חלק דוד יעל בית יהוה להעלות עלות יהוה ככתב בתורת משה בשמה ובשריד-על ידי דוד ²⁹ ויעמד השוערים על שער בית יהוה ולא יבוא טמא לכל דבר ³⁰ ויקח את שריה המאות ואת האדריכים ואת המושלים בעם ואת כל עם הארץ וירד את המלך מבית יהוה ויבאו בתוכ שער העליון בית המלך וישיבו את המלך על כסא הממלכה ³¹ וישמו כל עם הארץ והעיר שקתה ואת עתליהו המיתו בחרב

24 בן שבע שנים יש במלכו וארבעים שנה מלך בירושם ושם אמו צביה מבאר שבע ² ויעש יואש הישר בעני יהוה כל ימי יהודע הכהן ³ ויאש לאו יהודע נשים שתים וולד בנים ובנות ⁴ ויהי אחריו בן בית האלים ⁵ ויעמד את כל העם ואיש שלחו בידיו מכף הבית הימנית עד כף הבית השמאלית למזבח ולבית-על המלך סביב ⁶ ויוציאו את בן המלך ויתנו עליו את הנור ואת העדרות וימליךו אותו וימשחו יהודע ובנוו ויאמר יהי המלך ⁷ ותשמע

אחזיו והנגב אותו מתחוק בני המלך המומתים ותתן את מנוקתו בחדר המתוות ותסתיריו יהושבעת בת המלך יהודע אשת יהודע הכהן כי היה היה אחות אחזיו מפני עתליהו-ולא מיתתו ⁸ ויהי אתם בבית האלים מתחבא שנים ועתליה מלכת על הארץ

23 ובשנה השביעית התקוק יהודע ויקח את שריה המאות לעזריו בן ירחים ולישמעאל בן יהונן ולעזריהו בן עובד ואת מעשיהו בן עדיהו ואת אלישפט בן זכריה-עמו בברית ² ויסבו ביהודה ויקבצו את הלוים מכל ערי יהודה וראשי האבות לישראל ויבאו אל ירושלם ³ ויכרת כל הקהל בברית בבית האלים עם המלך ויאמר להם הנה בן המלך ימלך כאשר דבר יהוה על בני דוד ⁴ זה הדבר אשר עשו השלשים מכם בא השבת לכהנים וללוים לשער הפסים ⁵ והשלשים בבית המלך והשלשים בשער היסוד וכל העם-בחצרות בית יהוה ⁶ ואל יבוא בית יהוה כי אם הכהנים והמשרתים לליים-המה יבוא כי קדש המה וכל העם-ישמרו משמרת יהוה ⁷ ותקיפו הלוים את המלך סביב איש וכליו בידיו והבא אל הבית יומת והיו את המלך בבאו ובצאתו ⁸ ויעשו הלוים וכל יהודה ככל אשר צוה יהודע הכהן ויקחו איש את אנשיו בא השבת עם יצאי השבת כי לא פטר יהודע הכהן את המחלקות ⁹ ויתן יהודע הכהן לשרי המאות את החניתים ואת המנות ואת השלטים אשר למלך דוד-אשר בית האלים ¹⁰ ויעמד את כל העם ואיש שלחו בידיו מכף הבית הימנית עד כף הבית השמאלית למזבח ולבית-על המלך סביב ⁶ ויוציאו את בן המלך ויתנו עליו את הנור ואת העדרות וימליךו אותו וימשחו יהודע ובנוו ויאמר יהי המלך ⁷ ותשמע

מלך ליהוידע הראש ויאמר לו מודיע לא דרשת להם כה אמר האללים למה אתם עברים את מצות יהוה ולא תצלחו--כי עזבתם את יהוה ויעזב אתכם 21 ויקשרו עליו וירגנוו אבן במצות המלך בחצר בית יהוה 22 ולא זכר יושח מלך חחס אשר עשה יהוידע אביו עמו ויהרג את בנו וכמותו אמר ירא יהוה וידרש 23 וזה לתקופת השנה עלה עליי חיל ארם ויבאו אל יהודה וירושלם וישחתו את כל שרי העם מעם וכל שללם שלו למלך דרמשק 24 כי במצער אנשים באו חיל ארם ויהוה נתן בידם חיל לרבי מאד--כי עזבו את יהוה אלהי אבותיהם ואות יושח עשו שפטים 25 ובכלכם ממנה כי עזבו אותו במחלים רכבים התקשרו עליו עבדיו בדרמי בני יהוידע הכהן ויהרגנו על מטהו וימת ויקברו בעיר דוד ולא קברתו בקברות המלכים 26 ואלה המתקשרים עליו זבד בן שמעה העמוני ויהובד בן שמריה המואבית 27 ובנינו ורב (ירב) המשא עליו ויסוד בית האללים--הנמ כתובים על מדרש ספר המלכים ומלך אמץיוו בנו תחתיו

25 בן עשרים וחמש שנה מלך אמץיוו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו יהודן מירושלים 2 ויעש הישר בעני יהוה רק לא בלבב שלם 3 ויהי כאשר חזקה הממלכה עליו ויהרג את עבדיו המכים את המלך אביו 4 ואת בניהם לא המות כי כתוב בתורה בספר משה אשר צוה יהוה לאמר לא ימותו אבות על בניים ובנים לא ימותו על אבות--כי איש בחטא ימותו 5 ויקבץ אמץיוו את יהודת ויעמידם לבית אבות לשרי אלפיים ולשרי המאות לכל יהודה ובנימן ויפקדם למן עשרים שנה ומעלה וימצא שלש מאות אלף בחור יוצא צבא אחו רמח וצנה 6 וישכר מישראל מאה אלף נבור חיל--במאה ככר כסף 7 ואיש האללים בא

על הלוים להביא מיהודה ובירושלם את משאת משה עבר יהוה והקהל לישראל--לאהה העדות 7 כי עתליהו המרשעת בניה פרצו את בית האללים וגס כל קדרי בית יהוה עשו לבעלים 8 ויאמר המלך ויעשו ארון אחד ויתנהו בשער בית יהוה הוצאה 9 ויתנו קול ביהודה ובירושלם להביא ליהוה משאת משה עבר האללים על ישראל--במדבר 10 וישמחו כל השרים וכל העם ויביאו יישליך לארון עד לכלה 11 ויהי בעת יביא את הארון אל פקחת המלך ביר הלוים וכראותם כי רב הכסף ובא סופר המלך ופקיד כהן הראש ויערו את הארון וישאחו וישיבחו אל מקומו כה עשו ליום ויאספו כסף לרבי 12 ויתנהו המלך ויהוידע אל עשה מלאכת עבודה בית יהוה ויהי שכרים חכמים וחראשים לחדר בית יהוה ונם לחרשי ברזל ונחשת לחזק את בית יהוה 13 ויעשו עשי המלאכה ותעל ארכוה ל מלאכה בידם ויעמידו את בית האללים על מתקנתו--ויאמץיוו 14 וככלותם הביאו לפני המלך ויהוידע את שאר הכסף ויעשוו כלים לבית יהוה כל שרת והעלות וכפות וכל זהב וככסף ויהיו מעלים עלות בבית יהוה תמיד כל ימי יהוידע 15 ויזקן יהוידע וישבע ימים וימת--בן מאה ושלשים שנה במותו 16 ויקברתו בעיר דוד עם המלכים כי עשה טוביה בישראל ועם האללים וביתו 17 ואחרי מות יהוידע באו שריו יהודה וישתחוו למלך או שמע המלך אליהם 18 ויעזבו את בית יהוה אלהי אבותיהם ויעבדו את האשדרים ואת העצבים ויהי קצף על יהודה וירושלם באשמתם זאת 19 ווישלח בהם נבאים להשיכם אל יהודה ויעידו בסם ולא האזינו 20 ורוח אליהם לבשה את זכריה בן יהוידע הכהן ויעמד מעל לעם ויאמר

אליו לאמר המלך אל יבוּ עַמְקָ צְבָא יִשְׂרָאֵל כִּי
אין יהוה עם יִשְׂרָאֵל כִּי בְּנֵי אֶפְרַיִם 8 כִּי אֶם בָּא
אתה עָשָׂה חֹק לְמַלחְמָה--יִכְשַׁלֵּךְ הָאֱלֹהִים לְפָנֶיךָ
אוּבְּכִי שְׁכָחָתְּךָ בְּאֱלֹהִים לְעֹזָר וְלְחַבְשֵׁיל 9 וַיֹּאמֶר
אַמְצִיחוּ לְאִישׁ הָאֱלֹהִים וְמָה לְעֹשָׂת לִמְאַת הַכְּכָר
אֲשֶׁר נָתַתְּךָ לְנֶדֶד יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים יִשְׁרָאֵל
לְיהוָה לְתֵת לְךָ הַרְבָּה מִזֶּה 10 וַיַּבְדִּילֵם אַמְצִיחוּ
לְהַגְּדוֹד אֲשֶׁר בָּא אַלְיוֹ מְאָפָרִים לְלַכְתָּם לְמִקְומָם
וַיֹּחֶר אֲפָם מֵאָד בִּיהוָה וַיַּשְׁבוּ לְמִקְומָם בְּחֶרְיוֹן אֶפְרַיִם
וְאַמְצִיחוּ הַתְּחֹזֶק וַיָּנֶגֶת עַמּוּ וַיָּלֹךְ נִיא הַמְלָח וַיַּךְ
אֲתָּבְנִי שֵׁעֵר עַשְׂרַת אֱלֹפִים 11 וְעַשְׂרַת אֱלֹפִים חַיִם
שָׁבוּ בְּנֵי יִהוָה וַיַּבְיאוּם לְרַאשׁ הַסְּלָע וַיַּשְׁלִיכוּם
מִרְאַשׁ הַסְּלָע וְכָלָם נִבְקָעוּ 12 וּבְנֵי הַגְּדוֹד אֲשֶׁר הַשִּׁבְעָה
אַמְצִיחוּ מֶלֶכתְּעַמּוּ לְמַלחְמָה וַיַּפְשְׁטוּ בְּעַרְיוֹן יִהוָה
מִשְׁמְרוֹן וְעַד בֵּית חֹרְבוֹן וַיַּכְסְּחָמָה מִמְּחָרְבָה
וַיַּבְזַבְזָבָה רַבָּה 13 וַיֹּהֵי אַחֲרֵי בָּא אַמְצִיחוּ מִהְכָּה
אֲתָּאָדָם וַיַּבְאֵת אֱלֹהִים בְּנֵי שֵׁעֵר וַיַּעֲמִידֵם לְזִקְנָתָם
לְאֱלֹהִים וּלְפָנָיהם יִשְׁתַּחַוו וְלָהֶם יִקְתַּרְפֵּר 14 וַיֹּחֶר אֲפָם
יְהוָה בְּאַמְצִיחוּ וַיַּשְׁלַח אַלְיוֹ נְבִיא וַיֹּאמֶר לוֹ לִמְהּ
דָּרַשְׁתָּא אֱלֹהִים הָעָם אֲשֶׁר לֹא חִצְלָוָה אֶת עַמּוּ מִידָּךְ
וַיֹּהֵי בְּדָבְרָו אַלְיוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ הַלְּיוֹעֵץ לְמֶלֶךְ נָתַן
חָדָל לְכָל מִכְּדָךְ וַיַּחֲדַל הַנְּבִיא וַיֹּאמֶר יְדֻעָה כִּי
יְעַצֵּץ אֱלֹהִים לְהַשְׁחִיתָךְ--כִּי עָשָׂיתָ זֹאת וְלֹא שָׁמַעַת
לְעַצְתִּי 15 וַיַּעֲזַב אַמְצִיחוּ בָּנֵי מֶלֶךְ יִהוָה וַיַּשְׁלַח אַלְ
יְאָשָׁב בָּנֵי יְהוָה אֲבִיו 16 וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל לְאָמַר לְךָ
נִתְרָא הַפְּנִים 17 וַיַּשְׁלַח יְאָשָׁב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל אַמְצִיחוּ
מֶלֶךְ יִהוָה לְאָמַר הַחֹוח אֲשֶׁר בְּלִבְנָו שָׁלַח אַל
הָאָרֶץ אֲשֶׁר בְּלִבְנָו לְאָמַר תְּנֵה אֶת בְּתָךְ לְבָנֵי לְאָשָׁה
וְתַעֲבֵר חִיתָה הַשְׁדָה אֲשֶׁר בְּלִבְנָו וְתַרְמֵס אֶת הַחֹוח
18 אָמְרָת הַנְּהָה הַכִּיתָה אֶת אֲדָם וַיַּשְׁאַךְ לְבָךְ לְחַכְבִּיד
עַתָּה שְׁבָה בְּכִיתָךְ--לִמְהּ תַּגְנְרָה בְּרַעָה וְנִפְלָתָה אַתָּה

וַיַּקְבְּרוּ אֶתְכָּיו עִם אֶבְתָּיו בָּעִיר יִהוָה
26 וַיַּקְחוּ כָל עַמּוּ יִהוָה אֶת עַזְיוֹן וְהַוָּא בָּן
שְׁשׁ עַשְׂרָה שָׁנָה וַיִּמְלִיכוּ אֶתְכָּיו תְּחִתְאָבִיו אַמְצִיחוּ 2
הַוָּא בְּנָה אֶת אִילּוֹת וַיִּשְׁכַּב לְיִהוָה אַחֲרֵי שְׁכָב
הַמֶּלֶךְ עִם אֶבְתָּיו 3 בָּן שְׁשׁ עַשְׂרָה שָׁנָה עַזְיוֹן בְּמֶלֶכְוֹ
וְחַמְשִׁים וּשְׁתוּם שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלָם וְשָׁם אָמוּ כִּילָה
(כִּילָה) מִן יִרוּשָׁלָם 4 וַיַּעֲשֵׂה הַיְשָׁר בְּעַנִּי יִהוָה כָּכָל
אֲשֶׁר עָשָׂה אַמְצִיחוּ אֶבְיוֹ 5 וַיֹּהֵי לְדַרְשָׁאָלָהִים בִּימֵי
כְּרִידָה הַמְבִנִּין בְּרַאֲת הָאֱלֹהִים וּבִמְיֻדיְמָה דְרָשָׂא אֶת יִהוָה
חַצְלָחוּ הָאֱלֹהִים 6 וַיַּצְא וַיָּלַח בְּפֶלַשְׁתִּים וַיַּפְרַץ אֶת
חָוָמָת גַּת וְאֶת חָוָמָת יִבְנָה וְאֶת חָוָמָת אַשְׁדּוֹד וַיִּבְנָה
עָרִים בְּאַשְׁדּוֹד וּבְפֶלַשְׁתִּים 7 וַיַּעֲזַרְהוּ הָאֱלֹהִים עַל
פֶלַשְׁתִּים וְעַל הָעֲרָבִים (הָעֲרָבִים) הַיֹּשְׁבִים בְּגֹנֶר
בָּעַל--וְהַמְעֻנוּמִים 8 וַיַּתְנוּ הַעֲמֻנוּמִים מִנְחָה לְעַזְיוֹן וַיָּלֹךְ

שמו עד לבוא מצרים כי החזק עד למעלה 9 ויבן עזיווון מגדים בירושלם על שער הפנה ועל שער הגיא ועל המקוץ וויחזקם 10 ויבן מגדים במדבר ויחצב ברות רבים--כי מקנה רב היה לו ובשלפה ובמושור אקרים וכרכמים בהרים ובכרמל--כי אהב ארמה היה טו ויהי לעזיווון חיל עשה מלחה וויאז צבא לגדוד במספר פקדתם ביד יעאל (יעיאל) הסופר ומשיחו השוטר--על יד חנינו משרי המלך 12 כל מספר ראשי האבות לנבורי חיל--אלפים ושש מאות 13 ועל ידם חיל צבא שלש מאות אלף ושבעת אלפיים וחמש מאות עשו מלחה בכח חיל--לעוזר למלך על האויב 14 וויכן להם לעזיווון לכל הצבא מגנים ורמחים וכובעים ושרינות וקשתות--ולאבני קלעים 15 וויעש בירושלם חשבנות מחשבה חושב להיות על המגדלים ועל הפנו לירוא בחצים ובאבני גדרות ויצאשמו עד למרחוק כי הפליא להעיר עד כי חזק 16 וכוחקו נבה לבו עד להשחית וימעל ביהוה אלהיו ויבא אל היכל יהוה להקטר על מזבח הקטרת 17 וויבא אחריו עזורי יהוה הכהן ועמו כהנים ליהוה שמוניים--בני חיל 18 ויעמדו על עזיווון המלך ויאמרו לו לא לך עזיווון להקטר ליהוה--כי לכהנים בני אהרן המקדשים להקטר צאמן המקדש כי מעלה ולא לך לכבוד מיהוה אלהים וויזעף עזיווון ובידו מקטרת להקטר ובזעפו עם הכהנים והצראת זרחה במצחו לפני הכהנים בבית יהוה מעל למזבח הקטרת 20 וויפן אליו עזורי יהוה כהן הראש וכל הכהנים והנה הוא מצרע במצחו ויבהלווה שם גם הוא נדחף לצאת כי נגע יהוה טו ויהי עזיווון המלך מצרע עד יום מותו ושב בית החפשות (החפשית) מצרע--כי נגור מבית יהוה וייתם בנו על בית המלך שופט את עם הארץ 22

27 בן עשרים וחמש שנה יותם במלךו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו ירושה בת צדוק 2 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה עזיווון אביו--ך רק לא בא אל היכל יהוה ועוד העם משיחיתים 3 הוא בנה את שער בית יהוה--העלון ובחוות העפל בנה לרבי 4 וערם בנה בהר יהודה ובחרשים בנה בירנית ומנדים 5 והוא נלחם עם מלך בני מהה ככר כסף ועשרה אלפיים כרים חטים ושערם עשרת אלפיים זאת השיבו לו בני עמו ובשנה השנייה והשלישית 6 וויהזק יותם כי הכנין דרכיו לפני יהוה אלהיו 7 ויתר דבריו יותם וכל מלחתיו ודרךו-- הנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה 8 בן עשרים וחמש שנה היה במלךו ושש עשרה שנה מלך בירושלם 9 ווישכב יותם עם אביו ויקברו אותו בעיר דוד ומלך אחו בנו החתיו

28 בן עשרים שנה אחו במלךו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ולא עשה הישר בעיני יהוה כדוד אביו 2 וילך בדרכיו מלכי ישראל וגם מסכות עשה לבעים 3 והוא הקטיר בニア בן הנם ויבעיר את בניו באש כתובות הנויים אשר הריש יהוה מפני בני ישראל 4 ויזבח ויקטר בבמות ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן 5 ויתנהו יהוה אלהיו ביד מלך ארם ייכו בו ושבבו ממנה שביה נדולה ובכיאו דרמשק וגם ביד מלך ישראל נתן ויך בו מכה נדולה 6 ויהרג פכח בן רמלה יהוה ביהודה מהה ועשרים אלף ביום אחר--הכל בני חיל בעזם את יהוה אלהי אבותם

ויהרג וכרו נבור אפרים את מעשיהם בון המלך 7 ועת עזרים נגיד הבית ואת אלקנה מושנה המלך 8 וישבו בני ישראל מאחיהם מאותים אלף נשים בנים ובנות ונס שלל רב בזו מהם ייבאו את השלל לו וווסף למועל ביהוה הוא המלך אחזו 23 ויזבח לאלקי דרמשק חמכים בו ויאמר כי אלקי מלכי ארם הם מעוזרים אתם להם אובח ויעזרוני והם היו אחזו את כל בית האללים ויקץ את כל בית האללים ויסנו בירושלם 25 ובכל עיר ועיר ליהודה עשה במות לקטר לאלהים אחרים ויכעס את יהוה אלהי אבתיו 26 ויתר דבוריו וכל דרכיו הראשנים והאחרונים-- הנם כתובים על ספר מלכי יהודה וישראל 27 וישכב כי חרון אפ' יהוה עלייכם 28 ויקמו אנשים מראשי בני אפרים עזיריהו בן יהונתן ברכיהו בן משלמות ויהזקיהו בן שלם ועמנא בן חדיי--על הבאים מן הצבא 29 ויאמרו להם לא תביאו את השביה הנה-

29 יהזקיהו מלך בן עשרים וחמש שנה ועשרים ותשע שנה מלך בירושלים ושם אמו אביה בת כריהו 2 ויעש ישר בעני יהוה ככל אשר עשה דוד אביו 3 הוא בשנה הראשונה למלכו בחדר הראשו פתח את דלתות בית יהוה--ויהזקם 4 ויבא את הכהנים ואת הלוים ויאספם לרחוב המזרחה 5 ויאמר להם שמעוני הלוים עתה התקדשו וקדשו את בית יהוה אלהי אביכם והוציאו את הנדרה מן המקדש 6 כי מעלו אבתיינו ועשו הרע בעני יהוה אלהינו--ויעזבוהו ויסבו פניהם ממשכן יהוה ויתנו ערך 7 נם סנרו דלתות האולם ויכבו את הנרות וקתרת לא הקטירו ועליה לא העלו בקדש לאלקי ישראל 8 ויהי קצף יהוה על יהודה וירושם ויתנם לזועה (לזועה) לשמה ולשקרה כאשר אתם ראים בעיניכם 9 ותנה נפלו אבוחינו בחרב ובגינו ובנותינו ונשינו בשבי על זאת 10 עתה עם לבבי לכՐות ברית ליהוה אלהי

חלק אחזו את בית יהוה ואת בית המלך ויתן למלך אשור ולא לעזורה לו 22 ובעת הצר לו וווסף למועל ביהוה הוא המלך אחזו 23 ויזבח לאלקי דרמשק חמכים בו וייבאו את השלל לשמרון 9 ושם היה נביא ליהוהعدد שמו ויצא לפני הצבא הבא לשמרון ויאמר להם הנה בחמת יהוה אלהי אבותיכם על יהודה נתגנם בידיכם ותחרנו בהם בזעף עד לשמיים הגיע 10 ועתה בני יהודה וירושלם אתם אמרים לככש לעבדים ולשפחות לכם הלא רק אתם עמכם אשמות ליהוה אלהיכם 11 ועתה שמעוני--והшибו השביה אשר שביהם מאחיכם כי חרון אפ' יהוה עלייכם 12 ויקמו אנשים מראשי בני אפרים עזיריהו בן יהונתן ברכיהו בן משלמות ויהזקיהו בן שלם ועמנא בן חדיי--על הבאים מן הצבא 13 ויאמרו להם לא תביאו את השביה הנה-- כי לאשמת יהוה עליינו אתם אמרים להסיף על חטאנו ועל אשמתנו כי רבה אשמה לנו וחרון אפ' על ישראל 14 ויעזב החלוץ את השביה ואת הבזיה לפניו השרים וכל הקהל 15 ויקמו האנשים אשר נקבעו בשמות ויהזקמו בשביה וכל מערמיהם הלבשו מן השלל וילבשם וינעלם ויאכלם ויסקום ויסכום וניהלים בחמריהם לכל כושל ויביאום ירחו עיר התמירים אצל אחדים וישבו שמרון 16 בעת ההיא שלח המלך אחזו על מלכי אשור--לעוזר לו 17 ועוד אדומים באו ויכו ביהודה וישבו שבי 18 ופלשתים פשטו בערי השפלה והנגב ליהודה וילכדו את בית שמש ואת אילון ואת הנדרות ואת שוכו ובנותיה ואת תמנה ובנותיה ואת גמזו ואת בנתיה וישבו שם 19 כי הכניע יהוה את יהודה בעבר אחזו מלך ישראל כי הפריע יהוה את יהודה ומעל ביהוה 20 ויבא עליו תלנת פלנאסר מלך אשור וייצר לו ולא חזקו 21 כי

ישראל וושב ממנו חרון אף ובני עתה אל השלום כי בכם בחר יהוה לעמוד לפני לשratio ולהיות לו בית יהוה במצלטים נבלים ובכנרות במצות דוד משרתים ומקררים ²⁵ ויקמו הלוים מחת בן עמי ויאל בן עוריחו מן בני דקחתי ומן בני מדרדי קיש בן עברי ועריהו בן יהלאל ומן הנרשני--יוах בן זמה ועדן בן יוах ²⁶ ומן בני אליצפן שמרי ויעאל (ויעיאל) ומן בני אסף זכריהו ומתנינו ²⁷ ומן בני חימן יהואל (יחיאל) ושמי ומן בני יdoton שמעיה ויעאל ²⁸ ויאספו את אחיהם ויתקשו ויבאו מצות המלך בדרבי יהוה לטהר בית יהוה ²⁹ ויבאו הכהנים לפניהם בית יהוה לשחר וויציאו את כל הטעאה אשר מצאו בהיכל יהוה לחצר בית יהוה ויקבלו הלוים להחציא למח קדרון חוצה ³⁰ ויחלו באחד לחדר הראשון לקדש ובוים שמונה לחדר באו לאולם יהוה ויקדשו את בית יהוה למים שמונה ובוים ששה עשר לחדר הראשון כלו ³¹ ויבאו פנימה אל חזקיהו המלך ויאמרו טהרנו את כל בית יהוה את מזבח העולה ואת כל כליו ואת כבשים וצאן שלשת אלפים ³² רק הכהנים בקר שש מאות וצאן שלשת אלפים ³³ רם הכהנים היו למעט ולא יכלו להפשת את כל העולות ויהזוקם אחיהם הלוים עד כלות המלאכה ועד יתקשו הזינה המלך אחו במלכו במעלו--הכו ותקדשו והם לפניהם מזבח יהוה ³⁴ וישכם חזקיהו המלך ויאסף את שרי העיר ויעל בית יהוה ³⁵ ויבאו פרים שבעה ואילים שבעה וכבשים שבעה וצפירי עזום שבעה לחטאת על הממלכה ועל המקדש ועל יהודה ויאמר לבני אהרן הכהנים להעלות על מזבח יהוה ³⁶ וישחטו הבקר ויקבלו הכהנים את הדם וירקו המזבחה וישחטו האלים וירקו הדם המזבחה וישחטו הכבשים וירקו הדם המזבחה ³⁷ וינישו את שעריו החטאת לפני המלך והקהל ויסמכו ידיהם עליהם ³⁸ וישחטו הכהנים ויחטא את דם המזבחה לכפר על כל ישראל כי לכל ישראל

על ההכין האלים לעם כי בפהם היה הדבר **30** וישלח חזקיהו על כל ישראל ויהודה ונם אגרות כח על אפרים ומנשה לבוא לבית יהוה בירושלם--לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל ² ויעץ המלך ושריו וכל הכהל בירושלם לעשות הפסח בחדר השני ³ כי לא יכלו לעשות בעת ההיא כי הכהנים לא התקדשו למדוי והעם לא נאספו לירושלם ⁴ ווישר הדבר בעני המלך ובעני כל

הקהל ⁵ ויעמידו דבר להעbir קול בכל ישראל כי התפלל יחזקיהו עליהם לאמר יהוה הטוב יכפר
 מבאר שבע ועד דן--לבוא לעשה פסה ליהוה ⁶ بعد ¹⁹ כל לבבו הcin לדרוש האלים יהוה
 אלהי ישראל בירושלם כי לא לרב עשו ככתב אל יחזקיהו יורפא את העם ²⁰ וישמע יהוה
 וילכו הרצים באגדות מיד המלך ושריו בכל ישראל ויהודה וכמצות המלך לאמר בני ישראל
 הנמצאים בירושלם את חן המצוות שבעת ימים--
 ישראל ויהודה וכמצות המלך לאמר בני ישראל
 שבוי אל יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל וישב
 אל הפליטה הנשארת לכם מכך מלכי אשר ⁷
 ואל תהיו כאבותיכם וכאחים אשר מעלו ביהוה
 אלהי אבותיהם ויתנים לשמה כאשר אתם ראים ⁸
 עתה אל תקשו ערפכם כאבותיכם תננו יד ליהוה
 ובאו למקדשו אשר הקדיש לעולם ועבדו את יהוה
 אלהיכם וישב מכם חرون אפו ⁹ כי בשובכם על
 יהוה אהיכם ובניכם לרחמים לפניהם שוביהם ולשוב
 הארץ הזאת כי חנון ורחום יהוה אלהיכם ולא
 יסיר פנים מכם אם תשובו אליו ¹⁰ ויהיו הרצים
 עברים מעיר לעיר בארץ אפרים וממנשה--ועד זבולון
 ויהיו משליכים עליהם ומלענים בהם נאך אנשים
 מאשר ומנשה ומזבולון--נכנעו ויבאו לירושלים ¹¹
 נם ביהודה הייתה יד האלים לחתת להם לב אחד
 לעשה מצות המלך והשרים--בדבר יהוה ¹² ויאספו
 ירושלם עם רב לעשה את חן המצוות בחדר השני--
 קהל לרב מאד ¹³ ויקמו--ויסירו את המזבחות אשר
 בירושלם ואת כל המקטרות הסירו וישליכו לנחל
 קדרון ¹⁵ וישחטו הפסה בארכעה עשר לחדר השני
 והכהנים והלוים נכלמו ויתקדשו ויביאו עלות בית
 יהוה ¹⁶ ויעמדו על עמדם כמשפטם כתורת משה
 איש האלים הכהנים זרקים את הדם מיד הלויים
 כי רבת בקהל אשר לא התקדשו והלוים על ¹⁷
 שחיתת הפסחים לכל לא טהור--להקדיש ליהוה
 כי מרבית העם רבת מאפרים ומנשה ישכבר
 וובלון לא הטהרו--כי אכלו את הפסח ולא ככתב

31 וככלות כל זאת יצאו כל ישראל הנמצאים
 לערי יהודה וישברו הממצבות ויגדעו האנשים
 וינצטו את הרים ואת המזבחות מכל יהודה ובנימן
 ובאזורים ומנשה עד לבלה וישבו כל בני ישראל
 איש לאחותו--לעריהם ²¹ ויעמד יחזקיהו את מחלקות
 הכהנים והלוים על מחלקותם איש כפי עבדתו
 לכהנים וללוים לעלה ולשלמים--לשרת ולהדרות
 ולהלל בשעריו מהנות יהוה ²³ ומנת המלך מן רכשו
 לעלות לעלות הבקר והערב וועלות לשבותות
 ולחדשים ולمعدים--ככתב בתורת יהוה ⁴ ויאמר
 לעם ליוושבי ירושלם לחתת מנת הכהנים והלוים--

למען יחזקו בתורת יהוה ווכפערץ הדבר הרבו בני ישראל בראשית דגן תירוש ויזכר ורבש וכל תבואה שרה ומעשר הכל לרוב הבייאו ²⁰ ובני ישראל ויהודיה היושבים בערי יהודת-גטם גם הם מעשר בקר וצאן ומעשר קדשים המקדשים ליהוה אלהיהם הבייאו ויתגנו ערמות ערמות ⁷ בחדש השלישי החלו הערמות ליסוד ובחדש השביעי כלו ⁸ ויבאו יחזקיו והשרים ויראו את הערמות ויברכו את יהוה ואת עמו ישראל וידרש יחזקיו על הכהנים והלוים-על הערמות ⁹ ויאמר אליו עזורייו הכהן הראש-לבית צדוק ויאמר אליו מיהה תרומה לביא בית יהוה אכול ושבוע ויאמר מה החל תרומה לביא בית יהוה אכול ושבוע והותר עד לרוב-כי יהוה ברך את עמו והנותר את המזון הזה ¹⁰ ויאמר יחזקיו להכין לשכות בבית יהוה-ויכינו ¹¹ ויביאו את התרומה והמעשר והקדשים באמונה ועליהם נגיד כוניהו (כוניהו) והלווי ושמי עזוריו משנה ¹² ויזיאאל ועוזיהו ונחת ושההאל וירימות ויזובד ואליאל ויסמיכיו ומחת ובניהם-פקידים מיד כוניהו (כוניהו) ושמי עזוריו במקד יחזקיו המלך ועזוריו נגיד בית האלהים ¹³ וקורא בן ימנה הלווי השוער למזרחה על נדבות האלהים-لتת תרומות יהוה וקדשי הקדשים ¹⁴ ועל ידו עדן ומניין וישוע ושמי עזוריו אמריוו ושכוניהם בערי הכהנים-באמונה לחת לאחים במלחמות כנורול כקטן ¹⁵ מלבד התיחסם לכרים מבן שלוש שנים ולמעלה לכל הבא לבית יהוה לדבר יום ביוומו-לעבדתם במשמרותם כמלחמותיהם ¹⁶ ואת התיחס הכהנים לבית אבותיהם והלוים מבן עשרים שנה ולמעלה-במשמרותיהם במלחמותיהם ¹⁷ ולחתיחס בכל טעם נשיהם ובניהם ובנותיהם- לכל קהל כי באמונתם יתקדשו קדש ¹⁸ ולבני אהרן הכהנים בשדי מגרש עריםם בכל עיר ועיר אנשים

32 אחרדי הדברים והאמת האלה בא סנהדריב מלך אשר ויבא ביהודה וייחן על הערים הבצורות ויאמר לבקעם אליו ² וירא יחזקיו כי בא סנהדריב ופנוי למלחמה על ירושלים ³ ווועץ עם שריו ונבריו לסתום את מימי העינות אשר מוחץ לעיר ויעורו והו ויקבצו עם רב-ויסתמו את כל המ unintות ואת הנחל השוטף בתוך הארץ לאמר למה יבוא מלכי אשר ומצאו מים רבים ⁴ ויתחזק ויבן את כל החומה הפרוצחה ויעל על המגדלות ולהזחח החומה אחרה ויזוק את המלווא עיר דוד ויעש שלח לרוב ומגננים ⁵ ויתן שריו מלחמות על העם ויקבצם אליו אל רחוב שער העיר וידבר על לבכם לאמר ⁶ חזקו ואמצאו- אל תיראו ואל תחתו מפני מלך אשר ומפני כל החמון אשר עמו כי עמנו רב מעמו ⁷ עמו זרועו יוסמכו העם על דבריו יחזקיו מלך יהודה ⁸ אחר זה שלח סנהדריב מלך אשר עבדיו ירושלים והוא על לכיש וככל ממשלתו עמו-על יחזקיו מלך יהודה ועל כל יהודה אשר בירושלים לאמור ¹⁰ כה אמר סנהדריב מלך אשר על מה אתם בטהים וישבים במצור בירושלים ⁹ הלא יחזקיו מסית אתכם לחת אחכם למות ברעב ובצמא לאמר יהוה אלהינו- צילנו מkap מלך אשר ¹² הלא הוא יחזקיו הסיר את במתיו ואת מזבחתו ויאמר ליהודה ולירושלים ¹³ לאמר לפני מזבח אחד תשתחוו ועליו תקתרו

הלא תדעו מה עשי אני ואבוחי לכל עמי הארץ
ולבושים ולמנים ולכל כל חמדה ²⁸ ומסכנות-
لتבאות דגון ותירוש ויתחר ואורות לכל בהמה
ובכמה وعدרים לאורת ²⁹ וערים עשה לו ומקנה
צאן ובקר לריב כיננתן לו אלדים רכוש רב מאד
וזהו יחזקיהו סתם את מוצא מימי ניחון העליון
ויישרם למטה מרבה לעיר דוד ויצלח יחזקיהו
בכל מעשיו ³¹ וכן במליציו שרי בבבב המשלחים
עליו לדרש המופת אשר היה בארץ עבו האלים-
לנסותו לדעת כל בלבבו ³² ויתר דברי יחזקיהו
וחסדיו-הנמ כתובים בחזון ישעיהו בן אמוץ הנביא
על ספר מלכי יהודה וישראל ³³ וישכב יחזקיהו עם
אבותיו ויקברתו במעלה קבריו בני דוד וכבוד עשו
לו במוותו כל יהודה וישראל ירושלים ומלך משה בנו

תתינו

33 בן שיתים עשרה שנה מנשה מלכו וחמשים
וחמש שנה מלך בירושלם ² וויש הרע בעני יהוה
תਊבות הגנים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל ³
וישב ויבן את הבמות אשר נתן יחזקיהו אביו ויקם
مزבחות לבעלים ויעש אשרות ווישתחו לכל צבא
השמי ויעבד אותם ⁴ ובנה מזבחות בבית יהוה
אשר אמר יהוה בירושלם יהיה שמי לעולם ויבן
מזבחות לכל צבא השמיים בשתי חצרות בית יהוה ⁶
וזהו העבר את בניו באש בני הנם ועונן ונחש
וכף ועשה אוב וידעוני הרבה לעשות הרע בעני
יהוה-להכיסו ⁷ ווישם את פסל הסמל אשר עשה-
בבית האלים אשר אמר אלהים אל דוד ואל
שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל
שבטי ישראל אל אשים את שמי לעילום ⁸ ולא אסיף
להסיר את רגל ישראל מעל האדמה אשר העמדתי
לאבוחיכם רק אם ישמרו לעשות את כל אשר
צויתם לכל התורה והחקים והמשפטים ביד משה ⁹

היכל יכלו אלהי גוי הארץ להציג את הארץ
מידי ¹⁴ מי בכל אלהי הגנים האלה אשר החרימו
אבותוי אשר יכול להציג את עמו מיד כי יכול
אליהם להציג אתכם מיד ¹⁵ ועתה אל ישיא אתכם
חזקיהו ואלי יסיתם אותם ואל האמינו לו-כי לא
יכול כל אלה כל גוי וממלכה להציג עמו מיד
omid אבותוי אף כי אלהיכם לא יצילו אתכם מיד ¹⁶
עוד דברו עבדיו על יהוה האלים ועל יחזקיהו
עבדו ¹⁷ וספרים כתוב-לחדר ליהוה אלהי ישראל
ולאמר עליו לאמר אלהי גוי הארץ אשר לא
הציגו עמו מיד-כן לא יציל אלהי יחזקיהו עמו
מיד ¹⁸ יוקראו בקהל נדול יהודית על עם ירושלים
אשר על החומה ליראמ ולבהלים-למען ילכדו
את העיר ¹⁹ וידברו אל אלהי ירושלים על אלהי
עמי הארץ-מעשה יידי האדם ²⁰ ויתפלל יחזקיהו
המלך ווישעהו בן אמוץ הנביא-על זאת ויזעקו
השימים ²¹ ווישלח יהוה מלך ויחד כל גבור חיל
ונגיד ושר במחנה מלך אשר וישב בבשת פנים
לארכיו ויבא בית אלהי ומיציאו (ומיציאי) מעיו שם
הפילחו בחרב ²² ווישע יהוה את יחזקיהו ואת ישבי
ירושלם מיד שנחריב מלך אשר-omid כל וינהלם
מסביב ²³ ורבים מבאים מנהה ליהוה לירושלם
ומגדנות ליהוקיהו מלך יהודה ווינשא לעני כל הגנים
מאחריו כן ²⁴ בימים הם חלה יהוקיהו עד למות
ויתפלל אל יהוה ויאמר לו ומופת נתן לו ²⁵ ולא
כنمלו עליו השיב יחזקיהו כי נבה לבו ויהי עליו
קצף ועל יהודה וירושלם ²⁶ וויכנע יחזקיהו בגנה
לבו הוא ווושבי ירושלם ולא בא עליהם קצף יהוה
בימי יחזקיהו ²⁷ ויהי ליהוקיהו עשר וכבוד הרבה
מאדר ואצרות עשה לו לכסף ולזהב ולאבן יקרה

כל הקשרים על המלך אמון וימליך עם הארץ את
יאשיהו בנו תחתיו

34 בן שמונה שנים יאשיהו במלכו ושלשים וחתה
שנה מלך בירושלים ² ויעש הישר בעני יהוה וילך
בדרכיו דוד אביו ולא סר ימין ושמאול ³ ובשמונה
שנים למלכו והוא עודנו נער החל לדרכו לאלהי
דוד אביו ובשנים עשרה שנה החל לטהר את יהודה
בירושלים מן הבמות והasherim והפסלים והמסכות ⁴
וינצטו לפניו את מזבחות הבעלים והחמנים אשר
למעלה מעלייהם גרע והasherim והפסלים והמסכות
שבר והדק ויזרק על פניו הקברים הזובחים להם
ועצמות כהנים שרכ עלי מזבחותם (מזבחותם)
ויתהר את יהודה ואת ירושלים ⁶ ובעיר מנשה ואפרים
ושמעון ועד נפתלי בחר בתיהם (בחרכתים)
סביב ⁷ וינוitz את המזבחות ואת האשרים והפסלים
כתת להדק וכל החמנים גרע בכל ארץ ישראל וישב
בירושלים ⁸ ובשנת שמונה עשרה למלכו לטהר
הארץ והבית-שלח את שפן בן אצליחו ואת מעשיהו
שר העיר ואת יואח בן יואחו המזcur להזק את בית
יהוה אלהי ⁹ ויבאו אל חלקייו הכהן הנדרול ויתנו
את הכסף המובא בית אלהים אשר אספו הלוים
שמרי הסף מיד מנשה ואפרים ומכל שארית ישראל
ומכל יהודה ובנימן וושבי (וישבו) ירושלים ¹⁰ ויתנו
על יד עשה המלאכה המפרקדים בבביה יהוה ויתנו אותו
עושי המלאכה אשר עשים בכובית יהוה לבודוק ולהזק
הבית ¹¹ ויזנו להדרים ולבניהם לנקות אבני מהצב
ועצים למחברות ולקרות את הבתים אשר השחיתו
מלכי יהודה ¹² והאנשים עשים באמונה בני מררי
ועליהם מפקדים יחת ועבידתו הלוים מן בני מררי
זוכריה ומשלם מן בני הקהדים לנצח והלוים-כל
מ בין בכלי שיר ¹³ ועל הסבלים ומגנחים לכל עשה

ויתע מנסה את יהודה וישבי ירושלים לעשות רע-מן
הנוי אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל ¹⁴ וידבר
יהוה אל מנסה ואל עמו ולא הקשיבו לו ויבא יהוה
עליהם את שרי הצבא אשר למלך אישור וילכדו את
מנשה בחחיהם ויאסרו בנהשתים וויליכו בבליה
וזוכחן לו-חוליה את פניו יהוה אלהי ויכנע מאר
מלפני אלהי אבתו ¹⁵ וויתפלל אליו ויתער לו וישמע
תנתנו וישיבתו ירושלים למלכו וידע מנסה כי
יהוה הוא האללים ¹⁶ ואחרי כן בנה חומה חיצונה
לעיר דוד מערבה לניחון בנהל ולבוא בשער
הדרנים וסבב לעפלה וינביהה מאר וישם שרי חיל
בכל הערים הבצרות ביהודה ¹⁷ ויסר את אלהי
הנכר ואת הסמל מבית יהוה ובירושלים וישליך חוצה לעיר
בנה בהר בית יהוה ובירושלים וישליך חוצה לעיר
זובח עלייו זובח ¹⁸ ויבן (ויבן) את מזבח יהוה ויזבח אלהי
שלמים ותודה ויאמר ליהודה לעבד את יהוה אלהי
ישראל ¹⁹ אבל עוד העם זבחם בבמות רק ליהוה
אליהם ²⁰ ויתר דברי מנסה ותפלתו אל אלהי
ודבריו החזים המדברים אליו בשם יהוה אלהי
ישראל-הן על דברי מלכי ישראל ²¹ ותפלתו
והעתר לו וככל חטאתו ומעלו והמקומו אשר בנה
בבמות והעמיד האשרים והפסלים לפניו חכנו-
הן כתובים על דברי חזוי ²² וישכב מנסה עם
אבתו ויקברתו ביתה ווילך אמון בנו תחתיו ²³
בן שעירים ושתים שנה אמון במלכו ושתים שנים
מלך בירושלים ²⁴ ויעש הרע בעני יהוה כאשר עשה
מנשה אביו ולכל הפסלים אשר עשה מנסה אביו-
זבח אמון ויעבדם ²⁵ ולא נכנע מלפני יהוה כחכנו
מנשה אביו כי הוא אמון הרבה אשמה ²⁶ ויקשרו
עליו עבדיו וימיתחו בבבתו ²⁷ ויכו עם הארץ את

מלאכה לעבודה ועובדיה ומהלויים סופרים ושתרים על המקום הזה ועל ישביו ותכנסו לפני ותקרוע את שוערים 14 ובזהצאים את הכסף המובא בית יהוה- בגדיך ותברך לפני ונום אני שמעתי נאם יהוה 28 מצא חלקייו הכהן אה ספר תורה יהוה ביד משה אספק אל אהליך ונאספה אל קברותיך בשלים ולא תרания ענייך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הזה ועל ישביו וישיבו את המלך דבר 29 וישלח המלך ויאסף את כל זקני יהודה וירושלם 30 ועל המלך בית יהוה וכל איש יהודה וישבי ירושלם והכהנים והלויים וכל העם מגדול ועד קטן ויקרא באזוניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא בית יהוה 31 ויעמד המלך על עמדתו ויכרת את הברית לפניו יהוה ללבת אחורי יהוה ולשמור את מצותיו ויקרא בו שפן לפני המלך 32 ויהי כשמע המלך את דברי התורה ויקרע את בנדיו 20 ויציו המלך את חלקייו ואת אהוקם בן שפן ואת עבדון בן מיכה ואת שפן הסופר ואת עשה עבד המלך- לאמר 21 כל דרשו את יהוה בעדי ובعد הנשאר בישראל וביהודה על דברי הספר אשר נמצא כי נדלה חמת יהוה אשר נתכה בנו על אשר לא שמרו אבותינו את דבר יהוה לעשות ככל הכתוב על הספר הזה 22 וילך חלקייו ואשר המלך אל חלדה הנביאה אשר שלם בן תקוה (תקה) בן חסירה שומר הבנדים והיא ישבת בירושלים במשנה וידברו אליה כוותא 23 ותאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אליו 24 כה אמר יהוה הנני מביא רעה על המקום הזה ועל יושביו את כל האלוות הכתובות על הספר אשר קראו לפני מלך יהודה תחת אשר עזובני וקיטרו (ויקטרו) לאלהים 25 אחרים-למען הטעני בכל מעשי ידיהם ותתקח חמתך במקום הזה ולא תכבה 26 ואל מלך יהודה השלח אתכם לדורש ביהודה-כה תאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת 27 יען רק לבך ותכנס לפניו אליהם כשמעך את דברי

35 ויעש יאשרו בירושלים פסח ליהוה וויחתו הפסח באربעה עשר לחדרם הראשון 2 ויעמד הכהנים על משמרותם ויחזקם לעבודת בית יהוה ויאמר לילו המבונים (המבנים) לכל ישראל הקודושים ליהוה תננו את ארון הקודש בבית אשר בנה שלמה בן דוד מלך ישראל- אין לכם משא בכתף עתה עבדו את יהוה אלהיכם ואת עמו ישראל ווהכנו (והכינו) לבית אבותיכם כמחלקותיכם- בכתב דוד מלך ישראל ובכתב שלמה בנו 5 ועמדו בקדש לפלגתו בית האבות לאחיכם בני העם- וחלקה בית אב לילו 6 וויחתו הפסח והתקדשו והכינו לאחיכם לעשות בדבר יהוה ביד משה 7 וירם יאשרו לבני העם צאן כבשים ובני עזים הכל

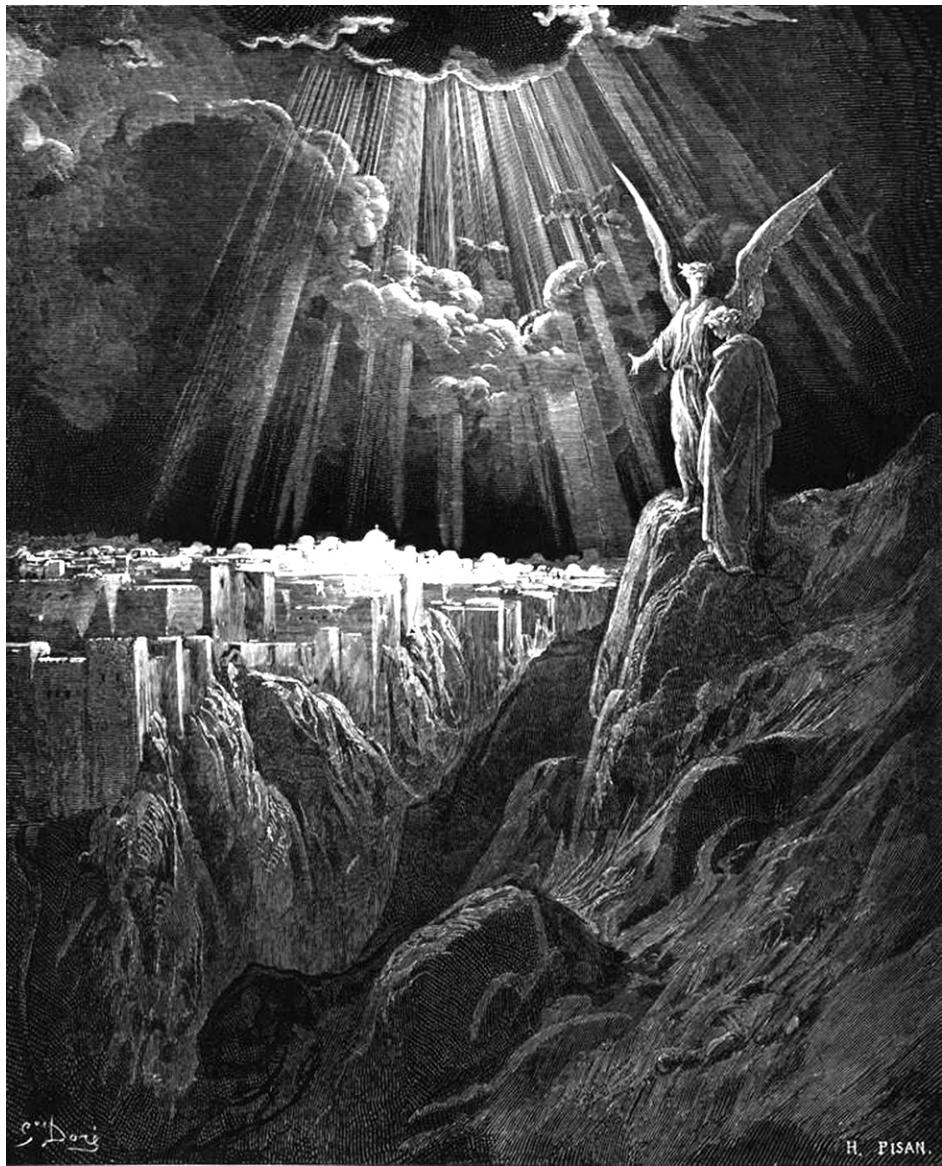
לפסחים לכל הנמצא במספר שלשים אלף ובקר שלשת אלףים אלה מרכוש המלך ⁸ ושריו לנרבא לעם לכוהנים וללוים--הרימו חלקייה זוכרייהו ויחיאל נידי בית דאלדים לכהנים נתנו לפסחים אלףים ושש מאות ובקר שלוש מאות ⁹ וכוננויהו (ככנייהו) ושמיעיוו ונתנאל אחיו וחויביו ויעיאל וויזבּדּ-- שרי הלוים הרימו ללוים לפסחים חמשת אלףים ובקר חמיש מאות ¹⁰ ותכון העבודה ועמדו הכהנים על עמדם והלוים על מחלקותם מצות המלך ¹¹ וישחטו הפסח ויזרקו הכהנים מידם והלוים מפשיטים ¹² ויסירו העלה לתחתם למפלגות לבית אבות לבני העם להקריב ליהוה ככתוב בספר משה וכן לבקר ¹³ ויבשלו הפסח באש משפט והקדשים בשלו בסירות ובבדדים ובצלחות ויריצו לכל בני העם ¹⁴ ואחר הכינו להם ולכהנים--כى הכהנים בני אהרן בהעלות העולה והחלבים עד לילת והלוים הכינו להם ולכהנים בני אהרן ¹⁵ והמשרדים בני אסף על מעמדם מצות דוד ואסף והימן וידתון חווזה המלך והשערם לשער ושער אין להם לסור מעל עבדתם--כى אחיהם הלוים הכינו להם ¹⁶ ותכון כל עבודת יהוה ביום ההוא לעשota הפסח והעלות עלות על מזבח יהוה--מצות המלך יאשיהו ¹⁷ ויעשו בני ישראל הנמצאים את הפסח בעת ההייא ואת חנ המצאות שבעת ימים ¹⁸ ולא נעשה פסח כמוון בישראל מימי שמואל הנביא וכל מלכי ישראל לא עשו כפסח אשר עשה יאשיהו והכהנים והלוים וכל יהודה וישראל הנמצא ויושבי ירושלים ¹⁹ בשמונה עשרה שנה למלכות יאשיהו--נעשה הפסח זהה ²⁰ אחריו כל זאת אשר הcoin יאשיהו את הבית עלה נכו מלך מצרים להלחם בכרםיש על פרת ויצא לקראותו יאשיהו ²¹ וישלח אליו מלכים לאמור מה

כהנים על ספר מלכי ישראל ויהודה

36 ויקחו עם הארץ את יהואחו בן יאשיהו וימליךחו תחת אביו בירושלים ² בן שלוש עשרים שנה יהואחו במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלים ³ ויסירחו מלך מצרים בירושלים ויענש את הארץ מהה ככר כסף וככר זהב ⁴ וימליך מלך מצרים את אליקים אחיו על יהודה וירושלים ויסב את שמו יהויקים ואת יהואחו אחיו לכה נכו ויביאו מצרימה עשרה שנה מלך בירושלים ויעש הרע בעני יהוה ⁵ בן עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו ואחת בנחשתים להליכו בבליה ⁷ ומכל בית יהוה הביא נבוכדנאצ'r לבבל ויתנים בהיכלו בבל ⁸ ויתר דברי יהויקים ותעתבוו אשר עשה והנמצא עליו-- הנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה וימליך יהויקין בנו תחתיו ⁹ בן שמונה שנים יהויקין במלכו ושלשה חדשים וعشרת ימים מלך בירושלים ויעש

הרע בעני יהוה ¹⁰ ולחשיבות השנה שלח המלך לבנות לו בית בירושלם אשר ביהודה מי בכם מכל נוכדנאצ'ר ויבאהו בבלעה עם כל הגדת בית יהוה עמו יהוה אלהיו עמו--ויעל

וימלך את צדקהיו אחיו על יהודה וירושלם ¹¹ וכן בן עשרים ואחת שנה צדקהיו במלךו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ¹² ויעש הרע בעני יהוה אלהיו לא נכנע מלפני רמייחו הנביי--מפני יהוה ¹³ וכן במלך נוכדנאצ'ר מרד אשר השביעו באלהים ויקש את ערפוי ויאמץ את לבבו מושב אל יהוה אלהיו ישראל ¹⁴ גם כל שדי הכהנים והעם הרבו למעול (למעל) מעל כל תשבות הגויים ויטמאו את בית יהוה אשר הקדיש בירושלם ¹⁵ וישלח יהוה אלהיו אבותיהם עליהם ביד מלאכי--השכם ושלוח כי חמל על עמו ועל מעונו ¹⁶ ויהיו מלווהים במלאכי האלים ובזווים דבריו ומתעתדים בנכאיו עד עלות חמת יהוה בעמו--עד לאין מרפא ¹⁷ ויעל עליהם את מלך שדים (shedim) ויהרגן בחוריהם בחרב בבית מקדש ולא חמל על בחור ובתולה זקן וישש הכל נתן בידו ¹⁸ וכל כל' בית האלים הנדרלים והקטנים ואצרות בית יהוה ואצרות המלך ושריו-- הכל הביא בבל ¹⁹ וירושפו את בית האלים וינחטו את חומת ירושלים וכל ארמנותיה שרפו באש וכל כלי מהדריה להשחיטה ²⁰ ויגל השארית מן החרב אל בבל ויהיו לו ولבניו לעבדים עד מלך מלכות פרס ²¹ למלאות דבר יהוה בפי רמייחו עד רצחה הארץ את שבתויה כל ימי השמה שבתה למלאות שבעים שנה ²² ובשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר יהוה בפי רמייחו-העיר יהוה את רוח כורש מלך פרס ויעבר קול בכל מלכותו וגם במכות לאמר ²³ כה אמר כורש מלך פרס כל מלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמיים והוא פקד עלי

וארא את העיר הקדושה ירושלים החדרשה ורדת מאת האלים מן השמיים נכונה ככלה המקשחת לבעליה:
ואשמע קול נדול מן השמיים לאמר הנה משכן אללים עם בני האדם ושכן בתוכם והנה לו לעם והוא
האלים יהיה אתם אליהם:
(חזון יוחנן 21:2-3)

מַדְרִיךְ הַקּוֹרָא עֲבָרִית at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

מִילּוֹן
עֲבָרִית at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aīōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aīōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

elēēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

מילון +

AionianBible.org/Bibles/Hebrew---Hebrew-Aleppo-Codex/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

לְקָם 31:8
אַלְקָרְוֹמִים 7:10
חוֹן יוֹקָן 1:9
חוֹן יוֹקָן 2:9
חוֹן יוֹקָן 11:9
חוֹן יוֹקָן 7:11
חוֹן יוֹקָן 8:17
חוֹן יוֹקָן 1:20
חוֹן יוֹקָן 3:20

aïdios

אַלְקָרְוֹמִים 20:1
יְהֹוָה 6:1

aiōn

מְתִיוֹ 32:12

מְתִיוֹ 22:13

מְתִיוֹ 39:13

מְתִיוֹ 40:13

מְתִיוֹ 49:13

מְתִיוֹ 19:21

מְתִיוֹ 3:24

מְתִיוֹ 20:28

מָאָרָק 29:3

מָאָרָק 19:4

מָאָרָק 30:10

מָאָרָק 14:11

לְקָם 33:1

לְקָם 55:1

לְקָם 70:1

לְקָם 8:16

לְקָם 30:18

לְקָם 34:20

לְקָם 35:20

נָוִן 14:4

נָוִן 51:6

נָוִן 58:6

נָוִן 35:8

נָוִן 51:8

נָוִן 52:8

נָוִן 32:9

נָוִן 28:10

נָוִן 26:11

נָוִן 34:12

נָוִן 8:13

נָוִן 16:14

מַעַשְׁ הַשְׁלִיחִים 21:3

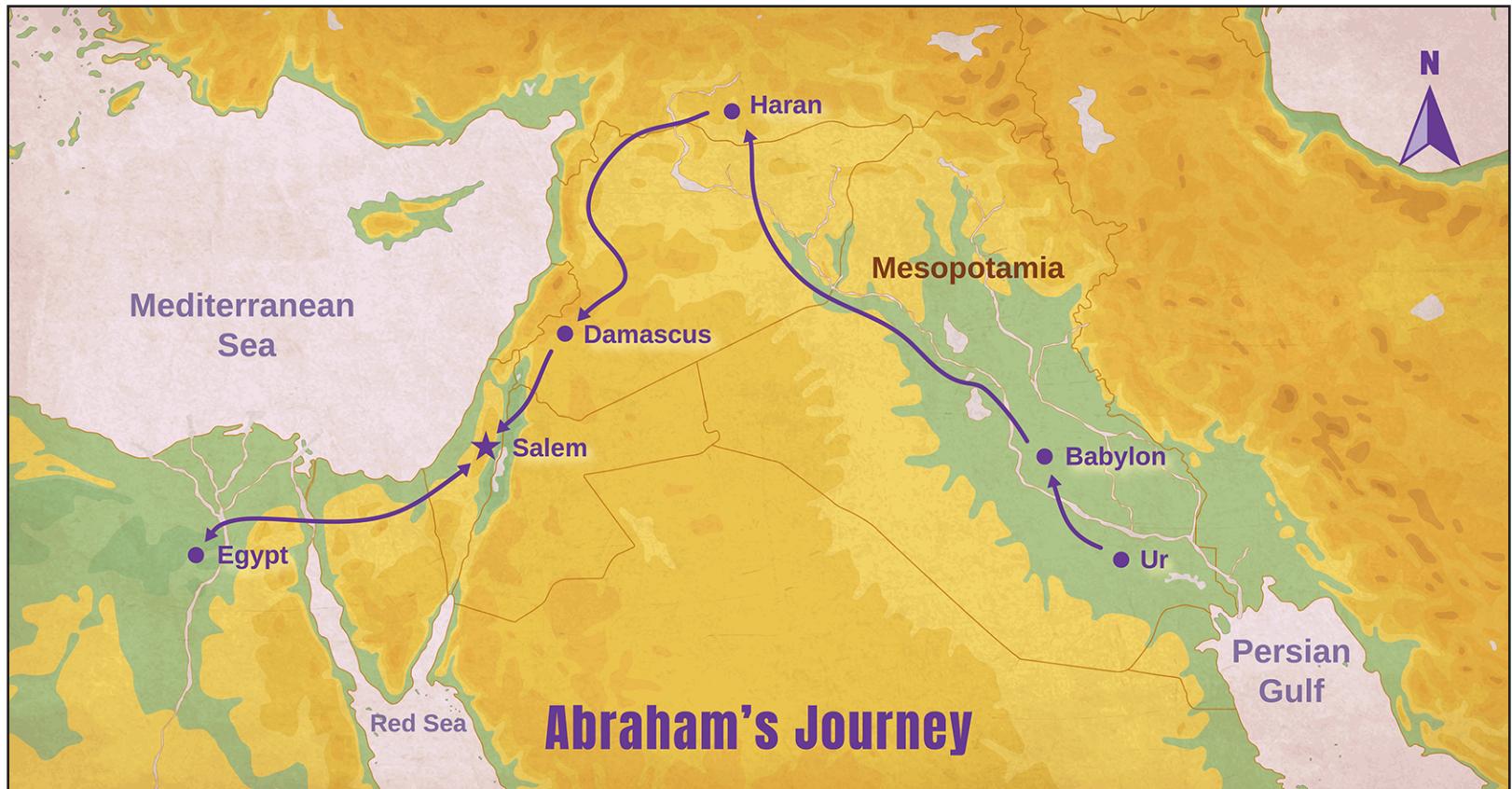
מַעַשְׁ הַשְׁלִיחִים 18:15

אַלְקָרְוֹמִים 25:1
אַלְקָרְוֹמִים 5:9
אַלְקָרְוֹמִים 36:11
אַלְקָרְוֹמִים 2:12
אַלְקָרְוֹמִים 27:16
הָרָאשָׁה אֶלְקָרְוֹרְתִּים 20:1
הָרָאשָׁה אֶלְקָרְוֹרְתִּים 6:2
הָרָאשָׁה אֶלְקָרְוֹרְתִּים 7:2
הָרָאשָׁה אֶלְקָרְוֹרְתִּים 8:2
הָרָאשָׁה אֶלְקָרְוֹרְתִּים 18:3
הָרָאשָׁה אֶלְקָרְוֹרְתִּים 13:8
הָרָאשָׁה אֶלְקָרְוֹרְתִּים 11:10
הָשְׁנִית אֶלְקָרְוֹרְתִּים 4:4
הָשְׁנִית אֶלְקָרְוֹרְתִּים 9:9
הָשְׁנִית אֶלְקָרְוֹרְתִּים 31:11
אַלְקָרְלִיטִים 4:1
אַלְקָרְלִיטִים 5:1
אַלְקָרְאָסִים 21:1
אַלְקָרְאָסִים 2:2
אַלְקָרְאָסִים 7:2
אַלְקָרְאָסִים 9:3
אַלְקָרְאָסִים 11:3
אַלְקָרְאָסִים 21:3
אַלְקָרְאָסִים 12:6
אַלְקָרְאָסִים 20:4
אַלְקָרְוֹלִיטִים 26:1
טְמוֹתִי 17:1
טְמוֹתִי 17:6
טְמוֹתִי 10:4
טְמוֹתִי 18:4
טְמוֹתִס 12:2
אַלְקָנְבָרִים 2:1
אַלְקָנְבָרִים 8:1
אַלְקָנְבָרִים 6:5
אַלְקָנְבָרִים 5:6
אַלְקָנְבָרִים 20:6
אַלְקָנְבָרִים 17:7
אַלְקָנְבָרִים 21:7
אַלְקָנְבָרִים 24:7
אַלְקָנְבָרִים 28:7
אַלְקָנְבָרִים 26:9
אַלְקָנְבָרִים 3:11
אַלְקָנְבָרִים 8:13
אַלְקָנְבָרִים 21:13
הָרָאשָׁה לְפֶתַחַת 23:1
הָרָאשָׁה לְפֶתַחַת 25:1
הָרָאשָׁה לְפֶתַחַת 11:4
הָרָאשָׁה לְפֶתַחַת 11:5
הָשְׁנִית לְפֶתַחַת 18:3

הָרָאשָׁה לְיוֹתָרָן 17:2
הָשְׁנִית לְיוֹתָרָן 2:1
יְהֹוָה 13:1
יְהֹוָה 25:1
חוֹן יוֹקָן 6:1
חוֹן יוֹקָן 18:1
חוֹן יוֹקָן 9:4
חוֹן יוֹקָן 10:4
חוֹן יוֹקָן 13:5
חוֹן יוֹקָן 12:7
חוֹן יוֹקָן 6:10
חוֹן יוֹקָן 15:11
חוֹן יוֹקָן 11:14
חוֹן יוֹקָן 7:15
חוֹן יוֹקָן 3:19
חוֹן יוֹקָן 10:20
חוֹן יוֹקָן 5:22

aiōnios

מְתִיוֹ 8:18
מְתִיוֹ 16:19
מְתִיוֹ 29:19
מְתִיוֹ 41:25
מְתִיוֹ 46:25
מָאָרָק 29:3
נָאָרָק 17:10
נָאָרָק 30:10
לְקָם 25:10
לְקָם 9:16
לְקָם 18:18
לְקָם 30:18
נָוִן 15:3
נָוִן 16:3
נָוִן 36:3
נָוִן 14:4
נָוִן 36:4
נָוִן 24:5
נָוִן 39:5
נָוִן 27:6
נָוִן 40:6
נָוִן 47:6
נָוִן 54:6
נָוִן 68:6
נָוִן 28:10
נָוִן 25:12
נָוִן 50:12
נָוִן 2:17
נָוִן 3:17
מַעַשְׁ הַשְׁלִיחִים 46:13

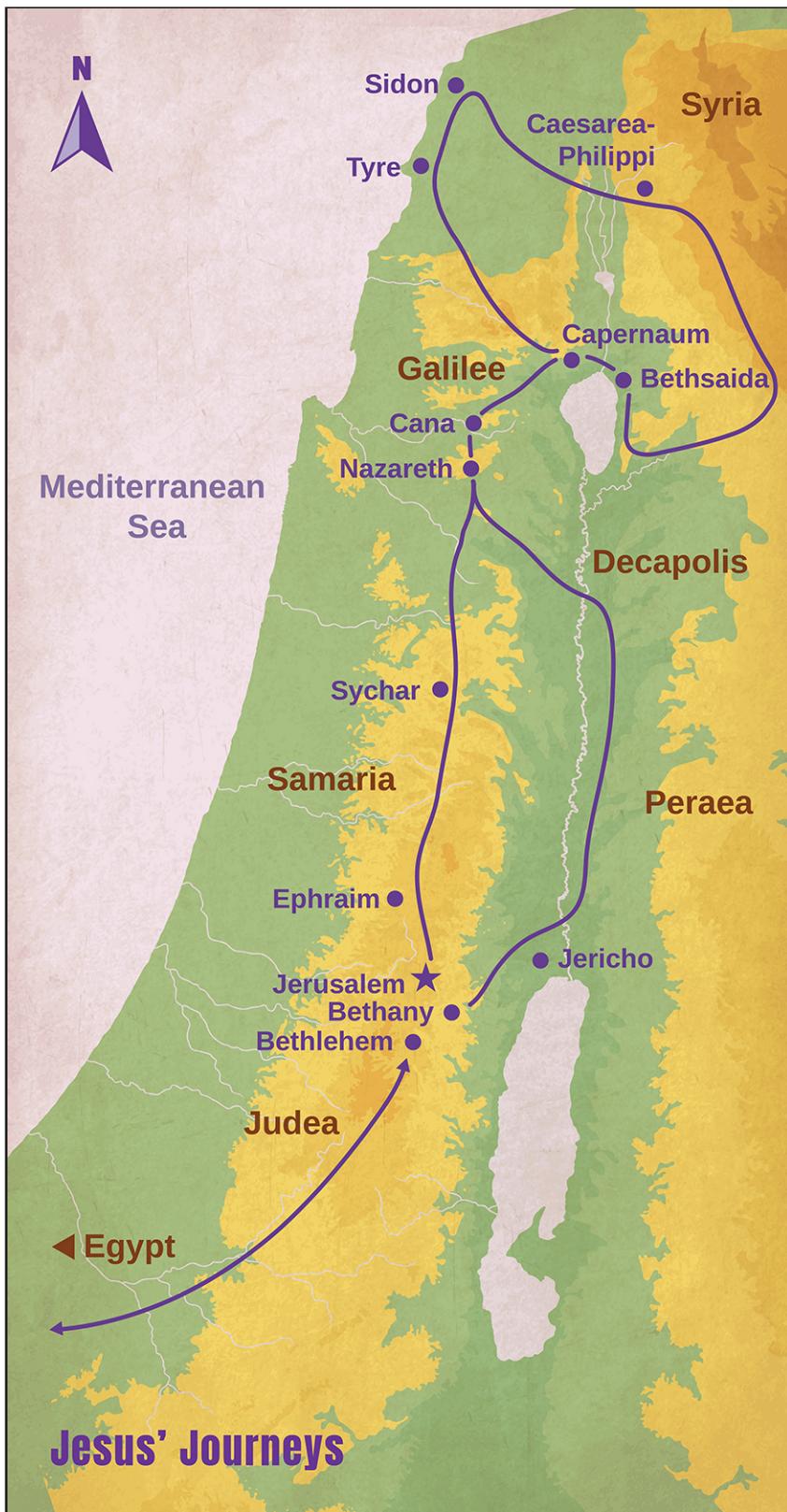

באמונה שמע אברהם כאשר נקרא ללבת אל הארץ אשר יירשנה ויצא ולא ידע أنها יבוא: - (אלה-העברים 11:8)

יְהוָה בָּשַׁלַּח אֶת הָעָם וְלֹא נָהָם אֱלֹהִים דָּרְךְ אֶרְץ פְּלֶשֶׁתִּים כִּי קָרוּב הֵוָה כִּי אָמַר אֱלֹהִים פְּנֵי יְנַחֵם הָעָם בְּרָאָתֶם מִלְחָמָה - וְשָׁבָו מִצְרִימָה - (שָׁמוֹת 13:17)

יב[...] הארץ א[...] ח[...] לא[...] ב[...] ל[...] מ[...] ש[...] ר[...] ת[...] ר[...] א[...] א[...] מ[...] נ[...] ש[...] כ[...] פ[...] ת[...] ר[...] ר[...] : (10:45 מ[...])

פלוטס עבר ישוע המשיח מקרה לחיות שליח ונבדל ל布שורה אליהם: - (אלה-קְרָמִים 1:1)

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

1956	Christ returns for his people
1830	Jim Elliot martyred in Ecuador
1731	John Williams reaches Polynesia
1614	Zinzendorf leads Moravian mission
1572	Japanese kill 40,000 Christians
1517	Jesuits reach Mexico
1455	Martin Luther leads Reformation
1323	Gutenberg prints first Bible
1276	Franciscans reach Sumatra
1100	Ramon Llull trains missionaries
1054	Crusades tarnish the church
997	The Great Schism
864	Adalbert martyred in Prussia
716	Bulgarian Prince Boris converts
635	Boniface reaches Germany
569	Alopen reaches China
432	Longinus reaches Alodia / Sudan
397	Saint Patrick reaches Ireland
341	Carthage ratifies Bible Canon
325	Ulfilas reaches Goth / Romania
250	Niceae proclaims God is Trinity
197	Denis reaches Paris, France
70	Tertullian writes Christian literature
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Titus destroys the Jewish Temple
39	Thomas reaches Malabar, India
33	Peter reaches Gentile Cornelius
	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

Where?

Who?

When?

		Innocence		Fallen			Glory					
Who?	God	Eternity Past	4000 BC Creation	Fall to Sin No Law	1500 BC Moses' Law	Advent of Christ 0-33 AD	Church Age Kingdom Age	Great White Throne	New Heaven and Earth			
		God's Perfect Fellowship	John 10:30	Living in Unapproachable Light, 1 Timothy 6:16					God's Perfectly Restored Fellowship with All Mankind in the Holy City			
		God's Perfect Fellowship		Pre-Incarnate, John 8:58	Incarnate, John 1:14	Paradise, Luke 23:43						
		God's Perfect Fellowship with Adam in the Garden of Eden		Everywhere, Psalm 139:7	Indwelling Believers, John 14:17							
	Mankind	No Fall No Death Gen 1:31	No Creation	Serving the Savior or Satan on Earth, Ephesians 2:1-5					All Restored Acts 3:21			
				Blessed in Paradise, Luke 16:22								
				Punished in Hades until the final judgment, Luke 16:23 and Rev 20:13								
	Angels	No people Gen 1:1	No Fall No Unholy Angels Gen 1:31	Serving Mankind at God's Command, Hebrews 1:14					No Hades No Dead Rev 20:3			
				Imprisoned in Tartarus, 2 Peter 2:4 and Jude 6								
				Rebelling Against Christ			Thalaasa, Rev 20:13					
			No Fall No Unholy Angels Gen 1:31	Accusing Mankind			Lake of Fire Revelation 19:20		Lake of Fire Prepared for the Devil and his Angels Mat 25:41 Rev 20:10			
				1 Peter 5:8 and Revelation 12:10								
				Abyss Revelation 20:2								

עצה

עברית at AionianBible.org/Destiny

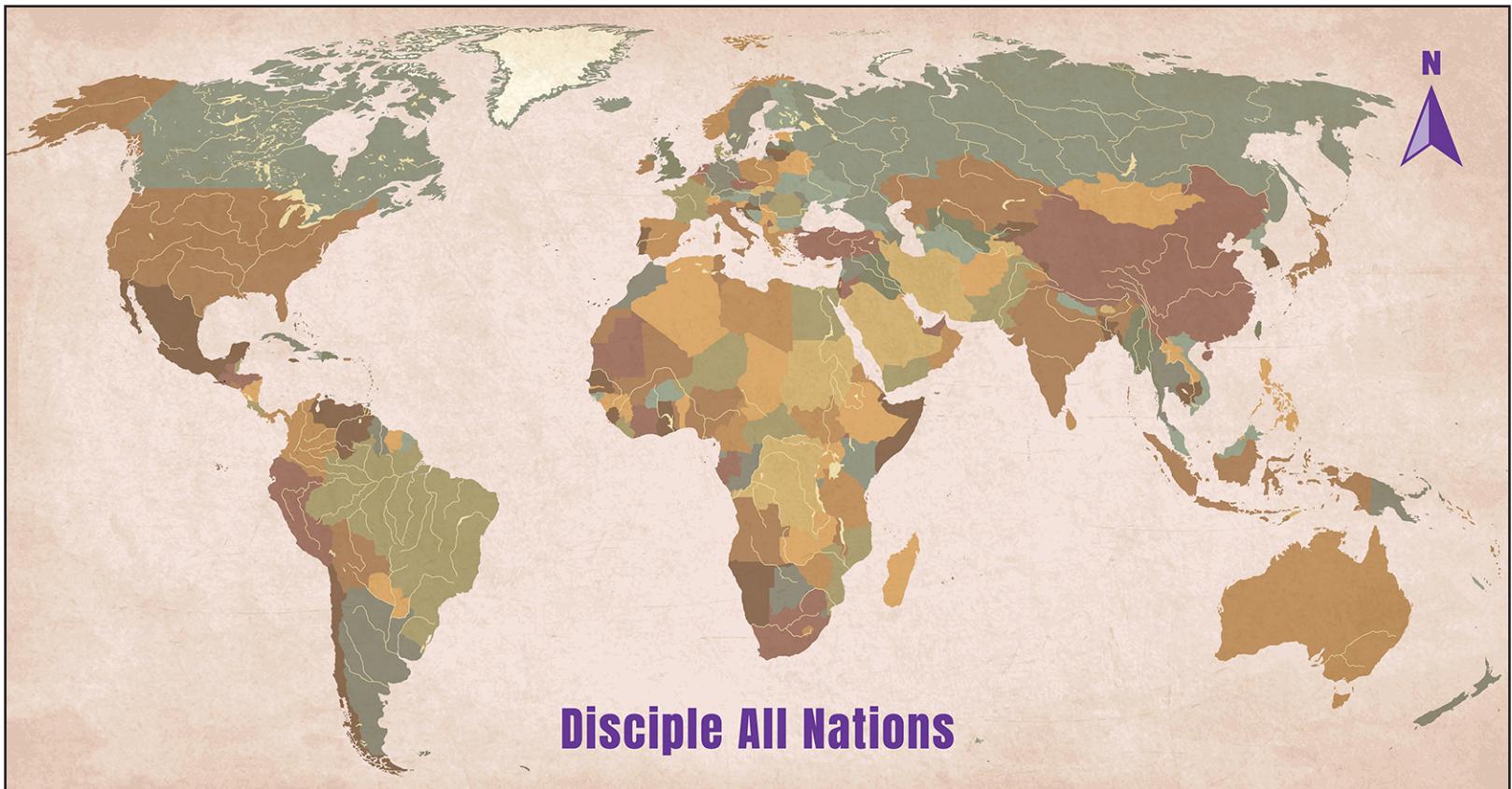
The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament Sheol and New Testament *Hadēs*, 2) Geenna, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

לכו ועשו לתלמידים את כל הנויים וטבלתם אתם לשם האב והבן ורוח הקודש: - (מתיו 28:19)